ிசந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல்: பேரகருமுக்கி

A Comprehensive Etymological Dictionary of the Tamil Language

Vol. 1 Part 1

மெழின்றி ஞா. தேவநேயர் பாவரணர்

Asbulls Astruduulus Not yosas bll Quada Galafulb 1985

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி

முதன்மடலம் - முதற்பகுதி

மொழிஞாயிறு ஞா. தேவநேயப் பாவாணர்

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககத்திற்காக அச்சிட்டது

செ. சொ. பி. அகரமுகலித திட்ட இயக்கக வெளியீடு — 1

முதறபதிபபு — தி.பி. உர் (டூ, சிலை (மாரகழ்) — January, 1985

் தமிழ் நாட்டர க

A COMPREHENSIVE ETYMOLOGICAL DICTIONARY OF THE TAMIL LANGUAGE

by

Prof G. DEVANEYA PAVANAR

விலை: ∍ ருப்ப 100-00

குறியிட்டெண : Colon No. P. 31-J. 3; 4" K M4

Published by

DIRECTORATE OF TAMIL ETYMOLOGICAL DICTIONARY PROJECT, W-605, Anna Nagar Western Extension, Madras - 600 101.

Art Plates by PRASAD PROCESS, Madras - 600 026,

Printed by

JAYAMALIGA ACHAKΔM, S-10, Thiru. Vi Ka. Industrial Estate, Guindy, Madras - 600 052.

பேரநிஞர் அண்ணா *வாழ்த்துகிறார்*

bor of por privating of or of boris of Bornia megain

Unanni, quip Senpos are priche ari Sent of may of Spire ming of Jie of mo his flow from is 2 wir à quasi.

Bruney.

 Rupi Sing songe Romand Bive Barelline San Noi, Donner and Home 1500 maging volgo.

Dranma Bogis Drang Bang Bong a Drang By & Bong a Brown Come Linny Degra Brown Come Come Come of or one Come Or of or one of Come Come of or of Come

Ore Die and i Cardina de Cardina

_{மொழிஞாயிறு} ஞா. தேவநேயப் பாவாணர்

தோற்றம் : 7 - 2 - 1902 மறைவு : 16 - 1 - 1981

கோடி கொடுத்தாலும் கொள்கைவீடாக் கூர்வேழம் நாடி தளர்த்துவிழி மூடியபின் மூவாண்டு ஒடி யுருண்டாலும் ஒண்டமிழர் உள்ளத்தே தேடாத் தீருவாய்த் தீகழ்கின்றார் பாவாணர்

அமுதாம் தமிழ்க்கு ஆயிரம் அணிபூட்டி இமையா மல்நோக்கி யின்புற்றுச் சாய்ந்தீட்டார் அமிழ்தாம் தமிழுண்டு சாவாரோ மண்ணுலகில் தமிழ்த்தாய் மடியில் தவழ்கீன்றார் பாவாணர்

உள்ளடக்கம்

		பக்கம்
பேரறிஞர் அண்ணா வாழ்த்துகிறார்	•••	iii
வண்ணைப்படங்களின் பட்டியல்		vi
Foreword	***	XI
முன்னுரை	•••	க
பதிப்புரை	•••	æ ~~(j~~
சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி வரலாறு	***	<i>ሞ</i> 5
அகரமுதலியைப் பயன்கொ ளும் பாங்கு	***	®⊅
உலக மொழிக் குடும்பங்கள்	•••	ďr2.
திரவிட மொழிகள	***	<i>4π8</i> °
Language Abbreviations	•••	din dir
Grammatical Abbreviations in English	,	ST IFE
General Abbreviations	•••	எச
இலக்கணக் குறுக்கங்கள	***	दा अन
பொதுக் குறுக்கங்கள	•••	त्र अ
குறியீடுகள்	***	$\omega_{m{l}m{\omega}}$
நூல்களை மேற்கோள ஆண்ட முறை		215
செந்தமிழ்ச சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலியில ஆள பட்ட நூலகளும் அவற்றின் குறியீடு, பதிப்பு முதலி விளத்தங்களும்	lin (	ara
		அஉ
Abbreviation list of Authorities cited in the Tan Etymological Dictionary		ளலிடு
பிழைதிருத்தம	***	ய ிஉ
அகாமகல் — அ		1

வண்ணப்படங்களின் பட்டியல்

படத்தாள் எண (1)	படத்தின் பெயா (2)		எதிரும பசகம (3)	
1	அஃகரம (வெள்ளெருக்கு)		ه	
	அககமகாரை (மீன்)			
	அககமபாரு (மீன்)			
2	அக்கமணி (ஒருமுகம்)		16	
	(இருமுகம)			
	(மூன்று முகம)			
	(நான்கு முகம்)			
	(ஐந்து முகம்)			
	(ஆறு முகம)			
	அக்கமாலை			
3.	அககாக்குருவி	(3 . *);	40	
	அக்காட்சசெல்லிகண்டன் (பறக்கும் அணில்)			
	அகத்தி (சிறறகத்தி)			
	அகத்தி (சீமையகத்தி)			
	அகத்தி (பேரகத்தி)			
4.	அகழான (காடடெலி)	***	64	
	அகழான் (வயலெலி)			
	அச்சாணி			
	அசசிருங்கி (ஆடுதின்னாபபாலை)			
	அசசுபபலகை (நெசவுக்கருவி)			
5.	அசரை (மீன்)		104	
	அசலை (மீன்)			
	அடடவண்ணை த்திருக்கை (ப்ன)			
	அட்டாலகம			
	அடடிகை			
	அடிடை			
6.	அடப்பக்கத்தி (மீன்)	• •	112	
	அடபபக்கத்திப்பாறை (மீன்)			
	அடப்பான் (பறவை)			
	அடர்சோளம			
	அடல (டீன்)			

படத்தாள் எண்	படத்தின் பெயா (2)		எ திரும பகசும (3)
(1)			(0)
7	அடனளை (மீன்)	*35	152
	அடுக்குச் செம்பரத்தை		
	அடுக்குத்தபம		
	அடுக்குபபற்சுறா (மீன)		
	அடுக்குப்பற்சுறா (வாய)		
	அடுக்குமல்லிகை		
8	அடுக்குவாழை	***	164
	அடுபபுஊதி (மீன)		
	அணமுக்கொடடை (முநதிரிககொட்டை)		
	அணில்		
	அணை கயிறு		
9	அத்தான் (முடக்கொற்றான்)		210
	அத்தி (நாட்டத்தி)		
	அத்தீர் (குழித்தாமரை)		
	அதிகமரிச்சம் (வாலுளுவை அரிசி)		
	அப்பன்காளை		
	அபபுக்குட்டி (மீன்)		
10	அமமானபச்சரிசி	8	296
	அமமினியுளுவை (மீன)		
	அமிரதவலலி (சீநதில)		
	அயிங்கவலை (குடைமீன்)		
	அயிலாவி (செநநாரை)		
	அயிலைகதீரை		
11	அഥിതരു (ഥ്ങ്)	***	364
	அரசுகு (ബിബൈബ)		
	அரிசியரக்கு		
	அவலர்க்கு		
	கொமபரக்கு		
	அரசுகுப்பூச்சி		
12	अप ~~स~~		368
	அரணிச்சுறா (மீன்)		
	அரிசிசசோள ம		
	அரிஞசான் (மீன்)		
	அரிவாடபெடடி		

படத்தாள எண் (1)	படத்தின் பெயா (2)		எதிரும பக்கம (3)
13.	அருநெல்லிபபழம அருமபு அரைக்கீரை அரை ததவளை அரைபாண ர		400
14	அலை (மலா) ,. (திழங்கு) , (அருமபு) ,. (மொடடு) ,. (முகை) ,. (போது)	•••	416
15	அலலி (அலா) ,, (மலர்) அலசி அலரி (ஆறறலரி) அலரி (செவவலரி) அலரி (வெள்ளலரி)		432
16.	அலைதாடி (ஆடு) அலைதோடி (மாடு)	(3444)	448
17.	அவரை (ஆராலமீனவரை) ,, (ஆனைககாதவரை) ,, (இருவித்தவரை) ,, (இறகவரை) ,, (கணுவவரை ,, (கருப்பவரை) ,, (கருப்பவரை)	***	456
18.	அவரை (குங்கும்வவரை) ,. (கோழிக்கால்வரை) ,, (சங்கவரை) ,, (சாட்டவரை) ,, (சிவப்பவரை) ., (கருக்கவரை) ,, (செம்பளி அவரை)	3103	461

படத்தாள்	படத்தின		எதிருப
न संग	பெயர்		பக்கப்
(1)	(2)		(3)
19.	அவரை (நகரவரை)	n.	472
	,, (நாட்டவரை)		
	,, (பட்டையவரை)		
	,, (பாலவரை)		
	, (மணியவரை)		
	,, (வாளவரை)		
	., (விரலவரை)		
20.	அவுரி (மீன்)	***	480
	அவுரி (விரால்மீன)		
	அவுளிமீன		
	அழவனம		
21.	அழுங்கு	***	488
	அள்ளாததி (மீன்)		
	அறக்குளாமீன்		
	அறுக்கினாமீன்		
22.	அறுகு (அரிசிப்புல்)	***	496
	,, (ஆறறநாகு)		
	" (உப்பறுகு)		
	,, (கந்தலறுகு)		
	,, (கொடியறுகு)		
	(இற்றறாகு)		
23.	அறுகு (பாளையறுகு)	*3.5	504
	,. (புவலறுகு)		
	(பூனைப்புல'		
	(பேரறுகு)		
	,, (மத்தாங்காயபபுல)		
	,, (யானையறுகு)		
	,, (வெள்ள றுகு)		
24.	அறுபுள்ளிவண்டு	**	552
	அறுவாள் (பனனறுவாள)		
	அறுவாள் (பாணையறுவாள்)		
	அறுவான (வெட்டறுவான)		
25.	அன்றில	***	568
	அன்றில்		
	அன லுன் ணி (தீக்கோ மி)		
	அனை (ஆற்றுமீன்)		
	அனனை (கடலமீன்)		

Foreword

Tamil is one of the oldest living languages of the World. It is the most accomplished member of the over 30 known Dravidian Languages. It is now an accepted fact that the word Dravida is a sanskritization of earlier Pali and Prakrit form of Tamil viz, damilo, damila and davida. It has been noted in the latest edition of Encyclopaedia Britannica that "there is actually a very notable and active purifying movement" in Tamil and it is no exaggeration to say that the late lamented Savants Maraimalai Adigal and Devaneya Pavanar are the twentieth century captains of this essential and edifying campaign.

R. C. Trench in his elegant lectures on the study of words observed 'Language is fossil poetry and fossil history as well. Language is the amber in which a thousand precious and subtle thoughts have been safely embedded and preserved. Far beyond all written records in a language, the language itself stretches back and offers itself for our investigation. Language is never false, never deceives us. In the study of the origin and linguistic changes of a particular word, great care is required. It is a field full of contradictions such that Dr. Johnson himself was "ill-equipped by any previous studies for tracing the past history of words and he erred often and signally."

No matter, in Prof. Pavanar, we have indeed been very lucky. An erudite scholar and etymologist of great repute and who was an unflappable discoverer of roots of words, Pavanar has done a signal service to all philologists and especially to etymologists of the world. His monumental work has proved to the world that Tamil has an antiquity lost in the prehistoric past and is of a purity and constancy that makes it understood by the laity, as easily now as it was two thousand years ago. Dr. Caldwell commented, "the speech of the very lowest classes of the Tamil in retired country districts accords to a considerable extent with the classical dialect in dispensing with Sanskrit derivates." How important his work will prove to our own Tamil Speaking World, I shall let posterity decide

The presentation is methodical and comprehensive, nay, this is indeed a model for others to emulate I am certain that the dream of Pavanar will come true. Tamil Scholars and Research Workers with us today will, I hope, continue this labour of love. The Government of Tamil Nadu take pride in presenting this great work to the World on the occasion of the 75th Birth Anniversary of our Mentor Perarignar Anna.

Minister for Education, Government of Tamil Nadu, MADRAS - 600 009. 9 - 10 - 1984

C. Aranganayagam

முன் னுரை

(Introduction)

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி இயல்வரையறை

(Definition of an Etymological Dictionary)

ஒரு மொழியிலுள்ள சொறகளையெல்லாம் திருந்திய வடிவில் தொகுதது, அவற்றின் முதலெழுத்துகள் நெடுங்கணக்கு அல்லது குறுங்கணக்கு முறையில் அமைய அச் சொற்களை வரிசைப்படுத்தி, ஒவ்வொரு சொறகும் அடிப்படைப் பொருளையும் வழிநிலைப் பொருள் களையும் ஏரணத்திறகுப் பொருந்த வரலாற்றுமுறையிற் குறித்து, இலக்கிய மிருப்பின் இருவகை வழக்கினின்றும், அஃதின்றேல் உலகவழக்கினின்றும், அப் பொருள்கட்குச் சான்றாக மேற்கோள்கள் எடுத்துக்காட்டி, இறுதியில் அவவச் சொல்லின் வேரொடு கூடிய வரலாற்றை வரைந்து இனச்சொறகளையும் காட்டுவது, முழுநிறைவான சொற் பிறப்பியல் அகரமுதலியாம்.

ஆயின், ஆங்கிலச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகளெலலாம, பெருமபாலும் அடிபபடைப் பொருளைமட்டும் விளக்கி, பொதுவாக இனச்சொறகளை மூலத்தொடு காடடுவதுடன நின்றுவிடுகின்றன.

சொறபிறப்பியலைமட்டும் விளக்குவதே சொறபிறப்பியல் அக்ரமுதலியின் கடமை என்பது மேலையர் கருத்து.

சொல வரலாறறை விரிவாக வரையாமைக்கு, தமிழபோல் மேலைமொழிகள் இடந்தராமையே கரணியம்.

2. செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகாமுதலியின் அடிப்படைக் கொள்கைகள் (The Fundamental Principles governing the Tamil Etymological Dictionary)

i தமிழ் தென்னாட்டுப் பழங்குடி மொழி

பணடை யிலக்கியத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ள கால வேறுபாடுகளும், நில வேறு பாடுகளும், விளைபொருள் வகைகளும், தொழிற பாகுபாடும் தென்னாட்டிற்குரியன வாகவே யிருப்பதும், தமிழ் தென்மொழியென்று பெயர்பெற்றிருப்பதும், இதற்குச் சான்றாம்

ii. தமிழ் குமரிநாட்டு மொழி

பஃறுளி யாறறுடன பனமலை யடுக்கத்துக் குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல கொள்ள வடதிசைக் கங்கையும் இமயமும் கொண்டு தென்றிசை யாணம் தென்னவன் வாழி"

எனனும் சிலப்பதிகார அடிகள் (11:19-23) இதறகுச் சான்றாம்.

iii தமிழ் திரவிடத் தாய்மொழி

திரவிடச் சொற்களெலலாம தமிழசசொறகளின் திரிபாயிருப்பதே, 'இதற்குப போதிய சான்றாம்.

iv. தமிழ் ஆரியத்திற்கு முந்திய மோழி

"Does there not seem to be reason for regarding the Dravidian family of languages, not only as a link of connection between the Indo-European and Scythian groups, but—in some particulars, especially in relation to the pronouns — as the best surviving representative of a period in the history of human speech older than the Indo-European stage, older than the Scythian and older than the separation of the one from the other" 1

"Nevertheless, I regard the comparison of words, when carefully and cautiously conducted, as an important help to the determination of lingual affinities; and it will be found I think, that the following vocabularies bear independent testimony, in their own degree, to the same result at which we arrived by grammatical comparison — viz., that the Dravidian idioms exhibit traces of an ancient, deep - seated connection with Prae-Sanskrit,—the assumed archaic mother-tongue of the Indo-European family." 2

v. தமிழ் ஆரியத்திற்கு முலமொழி

"I need not call attention to the beautiful and philosophical regularity of this quadruple set of remote, proximate, and intermediate demonstratives and interrogatives. In no other language or family of languages in the world shall we find its equal, or even its second. In addition to which, the circumstance that the demonstrative vowels are not only used in these languages with an invariable and exact discrimination of meaning which is not found in the Indo-European tongues (with the solitary and partial exception of the New Persian), but are also associated with a corresponding interrogative vowel of which the Indo-European tongues are totally ignorant, tends to confirm the supposition which I have already expressed, that the Dravidian family has retained some Prae-Sanskrit elements of immense antiquity; and in particular, that its demonstratives, instead of being borrowed from Sanskrit, represent those old Japhetic bases from which the demonstratives of Sanskrit itself, as well as of various other members of the Indo-European family, were derived." **

"I subjoin here a few illustrations of what I mean by primitive underived Indo-Europeanisms discoverable in the Dravidian languages.

- 1. The use of n, as in Greek, to prevent hiatus.
- 2. The existence of gender in the pronouns of the third person and in verbs, and in particular the existence of a neuter gender.
- 3. The use of d or t as the sign of the neuter singular of demonstrative pronouns or pronouns of the third person.
- 4. The existence of a neuter plural, as in Latin, in short a.
- 5. The formation of the remote demonstrative from a base in a, the proximate from the base in i.
- 6. The formation of most preterites, as in Persian, by the addition of d
- 7. The formation of some preterites, by the reduplication of a portion of the root.
- 8. The formation of a considerable number of verbal nouns by lengthening the vowel of the verbal root." *

¹ Caldwell's Comparative Grammar of the Dravidian Family of Languages, Preface to the Second Edition, p. x.

² Ibid., p. 565

^{3 1671.,} pp. 421 - 2.

⁴ Ibid , p. 73.

vi. தமிழ் சொல்வளம் மிக்க தற்சார்பு மொழி

"The orientalists who supposed the Dravidian languages to be derived from Sanskrit were not aware of the existence of uncultivated languages of the Dravidian family, in which Sanskrit words are not at all, or but very rarely, employed; and they were also not aware that some of the Dravidian languages which make use of Sanskrit derivatives, are able to dispense with those derivatives altogether, such derivatives being considered rather as luxuries or articles of finery than as necessaries. It is true it would now be difficult for Telugu to dispense with its Sanskrit: more so for Canarese; and most of all for Malayalam:— those languages having borrowed from Sanskrit so largely, and being of all habituated to look up to it for help, that it would be scarcely possible for them now to assert their independence. Tamil, however, the most highly cultivated ab intra of all Dravidian idioms, can dispense with its Sanskrit altogether, if need be, and not only stand alone, but flourish without its aid." 1

"Another evidence consists in the extraordinary copiousness of the Tamil vocabulary, and the number and variety of the grammatical forms of Shen-Tamil. The Shen-Tamil grammar is a crowded museum of obsolete forms, cast-off inflexions, and curious anomalies...... Nothing strikes a Tamil scholar more, on examining the dictionaries of the other Dravidian dialects, than the paucity of their lists of synonyms in comparison with those of Tamil. The Tamil vocabulary contains not only those words which may be regarded as appropriate to the language, masmuch as they are used by Tamil alone, but also those which may be considered as the property of Telugu, Canarese, etc. Thus, the word used for 'house' in ordinary Tamil is vidu, but the vocabulary contains also, and occassionally uses, the word appropriate to Telugu, il (Tel. illu), and the distinctive Canarese word, manel (Can mane), besides another synonym, kudi, which it has in common with Sanskrit and the whole of the Finnish languages." 2

vii. தமிழ் உலக முதன்மொழி

'It is a different question whether some of the Dravidian forms and roots may not have formed a portion of the linguistic inheritance, which appears to have descended to the earliest Dravidians from the fathers of the human race."

பி.தி. (P.T.) சிநிவாசையங்காா எழுதிய 'Stone Age in India' எனனும் நூலும், வி. ஆர். (V. R.) இராமச்சந்திர் தீட்சிதா எழுதிய 'Origin and Spread of the Tamils', 'Pre-Historic South India' என்னும் நூலகளும், தமிழ் உலக முதனமோழி என்பதற்குச் சான்று பகரும். ,

தமிழின் ஒலிச்சின்மை யெளிமையும் இயறகையான சொலலமைத் சொற்றோட ரமைதிகளும், அதன் உலக முதனமைக்குப் போதிய சான்றாம்.

viii. தமிழ் வேர்ப்பொருள் காட்டும் மொழி

சமற்கிருதத்திறபோல தமிழில இடுகுறிச்சொல எனபதில்லை. திரவீடமொழிச் சொறகட்கெல்லாம் தமிழ்த்துணைகொண்டே வேர்காணல் இயலும்.

> "எலலாச் சொலலும்'பொருள்குறித் தனவே'' (தொல, சொல, பெய, 1), "மொழிப்பொருட காரணம விழிப்பத் தோனறா'' (தொல, சொல உரி, 96).`

¹ Ibid., p. 45

² Ibid , p. 82.

³ Ibid , Preface to the Second Edition, p. xi.

''பொருட்குத் திரிபிலை யுணாதத வலலின்''

(தொல். சொல் உரி, 94),

''பயீலா தவற்றைப பயின்றவை சாரததித் தத்தம மரபிற் செனறுநிலை மருஙகின எசசொல லாயினும் பொருளவேறு கிளத்தல''

(தொல, சொல. உரி. 1).

ix. தமிழ் உயர்தனிச் செம்மொழி

தமிழ வரலாறறிற் கெட்டாத தொன்மையில் தோன்றிய உலக முதனமொழி யாயினும், கொடுமையையும் கொச்சையையும் நீக்கி, நெடுகலுஞ் செம்மையை உயிர் நரடியாகப் போற்றி வந்ததினாலேயே, இயற்கையாகவும் செயற்கையாகவும் நோந்த எத்தனையோ பெருங் கேடுகட்டுகல்லாந் தப்பி ''என்றுமுள் தென்றமிழ்'' என்று கம்பர் பாடியவண்ணம் இன்றுவரை முந்துநிலை தாங்கி வந்திருக்கின்றது. இதனாலேயே அதன் சொறகட்டுகல்லாம் இன்றும் வோகாண இயல்கின்றது.

''செந்தமி ழியற்கை சிவணிய நிலத்தொடு முந்துநூல் கண்டு முறைப்பட எண்ணிப் புலந்தொகுத் தோனே போக்கறு பனுவல்'' என்று தொல்காப்பியச் சிறப்புப் பாயிரமுங் கூறுதல் காண்க.

ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முறபட்ட ஆங்கிலம், இன்று ஆங்கிலாக்கும் விளங்குவதில்லை. சுராயிரம் ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட

''செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியா செயறகரிய செயகலா தார'' எனனுங் குறளும், ஈராயிரத்தறு நூறு ஆண்டுகடகு முறபட்ட

''எல்லாச சொல்லும் பொருளகுறித் தனவே'' என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பாவும், இன்றும் கல்லாருட்பட எல்லார்க்கும் பொருள் விளங்க நிற்கின்றன.

தமிழ வாழவேணடுமெனில், இந் நிலைமையே இனியும் தொடர்தல வேண்டும்.

தமிழியல்பை யுணராத சில போலித தமிழபபுவவர், ஆராயசசியின் பெயராவ, கழி பொருள்போன்ற இழிவழககையும் தொகுத்து நூலாககிக் காலத்தை வீணாகக் கழிப்பர்.

''வழக்கெனப் படுவ துயர்ந்தோர் மேற்றே நிகழச்சி யவர்கட டாக லான'' என்று தொலகாபபியம் (மர. 93) கூறுவதை நோககுதல் வேண்டும்.

·x. தமிழ் தூய மரபுமொழி

செம்மை போன்றே தூய்மையும் தமிழின் இன்றியமையாப் பணபாம்.

''எபபொருள் எச்சொலின எவவா றுயர்ந்தோர் செப்பினர் அபபடிச செப்புதல் மரபே''

(நன். 388).

BOT.

''குரங்கின் ஏற்றினைக் கடுலன் என்றலும் மரமபயில் கூகையைக் கோட்டான் என்றலும் செவ்வாய்க் கிள்ளையைத் தததை யென்றலும் வெவ்வாய் வெருகினைப் பூசை பென்றலும் குதிரையுள் ஆணினைச் சேவல் என்றலும் இருள்நிறப் பன்றியை ஏனம் என்றலும் எருமையுள ஆணினைக் கணடி யென்றலும் முடிய வந்த அவ்வழக் குணமையின் கடிய வரகா கடன்றிந் தோர்க்கே''

என்னும் தொல்காப்பிய மரபியல் (69) நூற்பாவைப் பிறமுவுணர்ந்து,

'பழையன கழித்லும் புதியன் புகுத்லும் வழுவை கால வகையினானே'' (நன். 462)

என்று எல்லா அயற்சொற்களையும் அமைப்பர் கடுவன், கோட்டான், தத்தை, பூசை, சேவல், ஏனம், கண்டி என்னும் எழு சொல்லுத் தூய் தென்சொல் என்பதை அவர் அறிந்திலர்.

தமிழில் ஏதேனும் ஒரு பொருள்பற்றி ஒரு புதுச்சொல் தோன்றின், அது தமிழ் மரபிற்கு ஒத்ததாகவே இருத்தல் வேண்டும்.

''மரபுநிலை திரியின பிறிதுபிறி தாகும்''

(தொல. சொல மர. 92)-

''நிலந்தீ நீர்வளி விசும்போ டைந்தும் கலந்த மயக்கம் உலகம் ஆதலின் இருதிணை ஐம்பால இயல்நெறி வழாஅமைத் திரிவில் சொல்லொடு தழாஅவ வேண்டும்'

(தொல, சொல, மர 90).

xi, தமிழ் ஒப்புயர்வில்லாத் தனிமொழி

உலக முதன்மை, செமமை, தூய்மை, தாயமை, பகுததறி வடிபபடையிற பொருள்களைப பகுதது மெயபபொருளியலபில இலக்கணக் குறியீடுகள கொணடமை, செய்யுள வடிவில இவக்கியம் அமைந்தனம், பொருளில்க்கண் முடைமை, இரை ச நாடகத்தொடு சோந்து மும்மைப்பட்டமை, உலகில தலைசிறந்த இன்னிரைக் கருவிகளைத் தோற்றி, நளிக்டல செல்லும் நாவாய புணைந்து நானிலஞ் சுற்றி வடவை கண்டு, எழுகோட் பெயரால எழுநாட்கிழமை வகுத்து ஏனைநாடெல்லாம் வழங்க வைத்து, முக்கரணமுங் கடந்த முதல்லனைக் கடவுள் என்னும் பெயராற குறித்து, நாகரிகத்தினும் பண்பாட்டைச சிறப்பாகப் போற்றி அறம் பொருளின்பம் விடென்னும் நாற்பொருட் பேறறை வாழக்கைக் குறிக்கோளாக்கிய மக்கள் மொழியாயிருத்தல் முதலிய சிறப்புகளால், தமிழை ஈடிணையில் வரத் தனிமொழியென்ல உண்மை நனிற்கியேயன்றி உயாவுந்விற்கியன்று. தமிழ் என்னும் பெயரும் அதன் தனிச்சிறப்புப் பற்றியதே தமி = தனி, 'ழ' ஈறு.

> ''ஓங்க விடைவத் துயாநதோர் தொழவிளங்கி ஏங்கொலிநீர ஞாலத திருளகற்றும் — ஆங்கவற்றுள மின்னோ தனியாழி வெங்கதிரொன் நேனையது தனனே ரிவாத தமிழ்''

எனனும் பழழ்பாடடையுங் காணக.

3. செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலியின் மூலவாய்கள் (Sources of the Tamil Etymological Dictionary)

i. சொல்லியல்

1. அதராதிகள்

இன்றுள்ள ஏறத்தாழ இருபது தமிழ் அகரமுதலிகளுள, இச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலிக்குப் பெரிதும் பயன்படுவது 'சென்னைப பலகலைக்கழகத் தமிழ் அகராதி'யே (Lexicon). அது பல்வேறு வகையில் குறைபாடுள்ளதாயினும், மூவர்முதற பதிணைவர்வரை பலவேறு கொலப் பகுதிகளில் அமர்நது, இருவகை வழக்கினின்றும் இருபத்தாறாணடாக இடைவிடாது தொகுத்த பலலாயிரக் கணக்கான சொற்களும், அவற்றின் பெரும்பாற பொருள்களும், அவற்றிறகுரிய மேற்கோளகளும், அம் மேற்கோள களின் இடங்களும், ஏற்கெனுவே குறிக்கப்பட்டிருப்பது, செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலில் பணியாளராகிய எமக்குக் காலவகையிலும் உழைப்புவகையிலும் மறக் கொணா மாபேருதியமாகும்.

சென்னைப் பலகலைக்கழக அகரா திக்கு அடுத்தபடியாகப் பயன்படுவது, சாமபசிலம் பிள்ளை தமிழ-ஆங்கில அகரமுதலியாகும் மருத்துலத் துறையில் அது நலகும் அறிவு மதிப்பிடுந்தரத்ததன்று. அடுத்தது மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க அகரமுதலி யாகும்.

2. புதிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளும் நூல்களும்

இவை பல்துறைபபட்டன. அவற்றுள, உரைவேந்தர் ஒளவை சு. துரைசாமிப பிளளை எழுதிய 'சேரமன்னா வரலாறு', பேரா, கோ. தங்கவேலனார் எழுதிய 'இந்திய-தமிழ்நில் வரலாறுகள்', பேரா, ம வீ. இராசேந்திரனார் எழுதிய 'நமநாட்டுப் பாம்புகள்', நுண் கூலைச் செல்லா அ. இராகலனார் எழுதிய 'கப்பற்கலை', 'நமநாட்டு அணிகலன்கள்', தமிழ்றிஞா மு. அருணாசலனார் 'எழுதிய 9 முதல 16ஆம் நூற்றாணடுவரையுள்ள 'தமிழிலக்கிய வரலாறுகள்', திரு பி எல. சாமி எழுதிய 'சங்க இலக்கியத்தில செடிகொடிவிள்ககம்', 'சங்க இலக்கியத்தில் செடிகொடிவிள்ககம்', 'சங்க இலக்கியத்தில் பெறவையின் விளக்கம்', 'சங்க இலக்கியத்தில் பறவையின் விளக்கம்', 'சங்க இலக்கியத்தில் பறவையின் விளக்கம்', 'சங்க இலக்கியத்தில் பறவையின் விளக்கம்', 'சங்க இலக்கியத்தில் பறவையின் விளக்கம்', 'சங்க இலக்கியத்தில் பணிகள், ஆடையணிகல்ள்கள்', சிற்பக கலைமணிவை, கணபதிக் கமமியா (ஸ்தபதி) எழுதிய 'சிறபச் செந்நூல்' என்பன சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கன்.

3, உலகவழக்குச் சொற்கள்

ii. சொற்பிறப்பியல்

- க. மொழிநூல் : கால்டுவேலாா 'திரவீட மொழிகளின ஒப்பியல இலக்கணம்' (ஆங்கிலம),
- உ. **திரவிடச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி**: பரோ எமனோவர் (Burrow and Emeneau) தொகுத்த திரவிடச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி (ஆங்கிலம்).

ஆங்கிலச் சொற்பிறப்பியல அகரமுதலிகள: Chambers's Etymological Dictionary of the English Language, Skeat's Etymological Dictionary of the English Language, Klein's Comprehensive Etymological Dictionary of the English Language, Weekley's Etymological Dictionary of Modern English, The Oxford Dictionary of English Etymology ஆகியவை.

குறிப்பு: யாழப்பாண ஞானப்பிரகாச அடிகளின் 'சொற்பிறப்பு-ஒப்பியல் தமிழ் அகராதி' முதன்மடலத்தில் ஒரு சில பகுதிகளொடு நின்றுவிட்டிமையாலும், அதிற கையாளப்பட்ட நெறிமுறைகள் பெரிதும் வேறுபட்டுள்ளமையாலும், அது 'செந்தமிழ்ச் சொற்பேறப்பேயல் பேரகரமுதவி'க்குப் பயனபடவில்லை

ஆங்கிலச் சொறபிறப்பியல அகரமுதலிகள் அயணமொழிக் குரியனவாயினும, அதிற கையாளப்பட்டுள்ள நெறிமுறைகள், செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலிக்குப் பெரிதும் உதவின். இங்ஙனமே, யோசேப்பு ஆங்கசு (Joseph Angus) எழுதின் 'Hand-book of the English Tongue', ரிச்சாடு மாரிசு (Richard Morris) எழுதின் 'Historical Outlines of English Accidence' முதலிய ஆங்கில இலக்கண் நூலகளும் ஓரளவு பயன்பட்டன் பரோ எமனோவர் சொறபிறப்பியல் அகரமுதலியும் (1961) திரவிட மொழிகள்பறறியதேனும், 4572 சொற்களே கொண்டுள்ளமையாலும், வேருந் திரிவுங் காட்டாது பெரும்பாலும் ஒப்பியல் அகரமுதலியாகவே (Comparative Dictionary) இருப்பதனாலும், பட சொற்கட்கு இனச்சொல் (cognates) காட்டற்கன்றி வேறெதற்கும் பயன்படவில்லை.

ஒரு சில கூட்டுச்சொறகளை த தவறாகவும அவ்வகரமுதலி பிரிததுள்ளது.

ஏ-⊕: தகபபன் – தகு + அப்பன.

தம் 🛨 அப்பன — தமப்பன் -> தகப்பன் என்பதே உணமையான வரலாறு

வரலாற்றிற் கெட்டாத தொல்பழங்காலத்துத் தோன்றிய உலக முதன்மொழியாகிய குமரிநிலத் தமிழின் சொற்பிறப்பியலை, உழைப்பொடும் பொறுமையொடும் தறுகணமை யொடும் மெய்யறியவாவொடுங்கூடி நீண்டு ஆழந்து நுணுகிய ஆராயச்சியாலன்றிப் பெருந் தமிழப்புலவரும் அறியவொண்ணா நிலையில், வரலாற்றியாது சமற்கிருத் அடிப் படையில் தமிழாயந்த மேலையரிடம் ஏதிர்பார்ப்பது, இயற்கைக்கு முற்றும் மாறானதே. ஆதலால், பரோ எமனோவர் அகரமுதலிக் குறைபாட்டினால் அவர்க்கு எள்ளவடிம் இழுக்கின்று

பிற கருவிநூல்கள்

- (1) குணடர்ட்டு மலையாள-ஆங்கில அகரமுதலி (A Malayalam and English Dictionary by H. Gundert).
- (2) மலையாளப் பழஞசொல் (2000).
- (3) கிற்றல கன்னட் ஆங்கில அகரமுதனி [Kittel's Kannada English Dictionary (in 4 Volumes)—Revised and enlarged edition]
- (4) A Telugu Verbal Bases by Bhadriraju Krishnamurti.
- (5) A Sanskrit English Dictionary by M. Monier Williams.
- (6) Grierson's Linguistic Survey of India.

வரலாறு

- I P T. சிறிவாச ஐயங்கார்
  - (1) Stone Age in India.
  - (2) History of the Tamils.
- II. V. R. இராமச்சந்திர தீட்சிதா
  - (1) Origin and spread of the Tamils.
  - (2) Pre-Historic South India.
  - 4. செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலியின் சிறபபியல்புகள் (The Special features of the Tamil Etymological Dictionary)

1 அகரமுதலிவகை

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி, எல்லார்க்கும் பயன்படும் பொதுவகை யான சொற்பொரு ளகரமுதலியும் (General-purpose Dictionary), ஆராய்ச்சியாளர்க்கே பயன் படும் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியும் (Etymological Dictionary) இணைந்த பேரகரமுதலி (Comprehensive Dictionary) ஆகும்.

2 அமைப்பு

செந்தமிழ்ச் சொல்வளத்தை யறிதறபொருட்டும், தனித்தமிழாளர்க்குப் பயன்படும் பொருட்டும், தமிழ்ச்சொற்களும் அயற்சொற்களும் முதனமுறையாகப் பிரிக்க ப படடுள்ளன.

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரசு நமுதலியின் பன்னிரு மடலங்களுள் முதலொன்பதும் தமிழச்சொற்கட்கும், பத்தாவது மட்டும் தமிழும் திரவிடமும்லலாத அயற்சொற்கடகும் பொருள் கூறும்.

கூட்டுச்சொலவின் நிலைச்சொல தமிழாயின் தமிழ்ச்சொன் மடிலங்களிலும், அயற் சொல்லாயின் அயற்சொன மடலத்திலும் இடம்பெறும். அகத்தியம் என்பதுபோன்ற தமிழுக்கு இன்றியமையாத சொல்லாயின், தமிழச் சொன் மடலத்திலேயே இடம்பெறும். இது விலக்கென அறிக்.

எழுத்துப் பெயர்ப்பு

தமிழொலியை ஒட்டியே எழுத்துப்பெயர்ப்பு அமைந்துள்ளது எ-டு: சங்கு - šaṅgu,பாமபு - pāmbu.

3. Gena

சொற்களெல்லாம் திருந்திய வடிவிலேயே காட்டப்பட்டுள்ளன.

எ-டு: திருந்தா வடிவம்

வெட்டரிவரள

திருந்திய வடிவம்

அரிவாள்மணைப்பூண்டு சாயங்காலம் மணத்தக்காளி அரிவாள் முனைப்பூண்டு சாயுங்காலம் மணித்தக்காளி

வெட்ட றுலாள

இதுவரை பிற அகரமுதலிகளில் இடம் பெறாத பல உலகவழக்குச் சொற்கள் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன.

எ-டு: அரணை (எகிர்), அரைத்தவளை, அறுவாள், ஒடியல, கலைமகன், காம்பு-தல, குடட்டி, சூலை, தக்கட்டி, நக்களி-த்தல. நரிகுளிப்பாட்டி, நனையாநரி, பொண்டான், மோள, வெங்கழி.

நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அகரமுதலியிலுள்ள ஆகண கைக்கிளை (சாதாரண காந் தாரம்), ஆகணதாரம் (கைசிகி நிஷாதம்) என்னுஞ் சொற்கள் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத தமிழ் அகராதியீல இடம்பெறவில்லை.

முதல எண மடலங்களிலும் விடுபட்டுப்போன சொற்களெல்லாம் ஒன்பதாம் மடலத்தில் இடம்பெறும்.

4. பொருள்

எத்துறையிலும், பிற்கால வினைகள் பேரறிஞராற் செயயப்படின், முற்கால வினைகள்வூஞ் சிறந்தனவாகவே யிருக்கும் இப் பொது வியற்கைப்படி அகரமுத்விகளும், பிற காலத்தன முற்காலத்தனவற்றினும் பொருளகளை மிகுதியாகவும் சிறப்பாகவும் விளக்கிக் காட்டும், இதனால் முற்காலத்தனவற்றிறகு ஒர் இழுக்குமில்லை.

சென்னைப பலகலைக்கழகத் தமிழ அகராதி (Lexicon) அதறகு முந்தைய சொற்களஞ்சி யங்களினும் அகரமுதலிகளினும் மிக விரிவானதென்று காட்டுதற்கு, அதன் பதிப்பாசிரியர், தாரம், வரி என்னும் இரு சொற்பொருளகளை, திவாகரம், பிங்கலந்தை, நிகண்டு, சூடா மணி, அகராதி நிகண்டு, உரிச்சொல் நிகண்டு, கயாதரம், பல்பொருட் சூளாமணி, பொதிகை நிகண்டு, அரும்பொருள் விளக்க நிகண்டு, நாமதீப நிகண்டு, வேதகிரியார் நிகண்டு, நாந்த்த தீபிகை எனனுகு சொற்களஞ்சியங்களினின்றும், அகராதி மோனைக் ககராதி யெதுகை, சதுரகராதி, பெபிரிசியசு (Fabricius) அகராதி, இராட்டிலா (Rottler) அகராதி, யாழப்பாண அகராதி, ஒருசொற் பலபொருள் விளக்கம், போபபு (Pope) செறிவடக்கத் (Compendious) தமிழாங்கில் (Tamil-English) அகராதி, வின்சிலோ (Winslow) அகராதி, ஒர் இலக்கியத் (Classical) தமிழாங்கில் (Tamil and English) அகராதி, தமிழ்ப் பையடக்க (pocket) அகராதி, தரங்கம்பாடி (Tranquebar) அகராதி, நா. கதிரைமேற்பிளளை அகராதி, சங்க அகராதி, இலக்கியச் சொல்லகராதி, தமிழகராதி (Tamil Lexicon) என்னும் அகரமுதலி களினின்றும், காலவரிசைப்படி எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

சென்னைப் பலகலைக்கழக அகராதியிலும் 'வரி' என்னுஞ் சொல்லிற்குரிய பொருள் களுள் வளைவு, வளைகோடு; 'சுற்று என்பன விடப்பட்டுள்ளன. செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதனியிற் பொருளபற்றி யேறபட்டுள்ள இருத் தங்கள் பின்வருமாறு பலவகைப்படும் :

- க. முன் குறிக்கப்படாத பொருள்(கள்) குறிக்கப்படுதல்,
  - எ-டு: சுவரொட்டி 1. எறிந்தர்ற் சுவரிற் சில நொடி நேரம ஒட்டிக்கொள்ளும் ஒரு வகைப் புறா,
    - 2. சுவரில் ஒட்டும் வீளம்பரத் தாள் (wall-poster),
- உ. தவறான பொருள் திருத்தப்படுதல்.

a-(₽:

Gerá	தவ <i>ற்றுப்பொருள்</i>	<i>திருந்தப்பொருள்</i>
<i>கு ற</i> வை	வரால	வரால் வடிவான சிறுமீன்
கேருதல்	கோழி கத்துதவ்	கோழி முட்டையிடக் கத்துதல்.
<i>கச்</i> கரணம்போடுதல	யானை காதாடடுதல்	யானை மல்லாப்பான்ஷ் யடித்தல்.
அளைமறிபாபபு	பாட்டின் சுற்றினின்ற சொல் இடையிலும் மூதலிலுஞ் சென்று பொருள் கொள்ளப் படும் முறை.	நாலாமடி முதலடியாகவும், முன் றாமடி இரண்டாமடியாகவும், இரண்டாமடி மூன்றாமடியாக வும், முதலாமடி நாலாமடியாக வும், இங்ஙனம் பாட்டின் அடிகள் தலைகீழாக மாறிப் பொருள கொள்ளபபடுதல்.

- க. பொருளகளெல்லாம் இயற்கையொட்டிய ஏரண முறைப்படி குறிக்கப்படுதல்.
  - ப**ள்ளி என்னுஞ் சொல்லின்** முதற்பொருள் 'படுக்கை', இறுதிப்பொருள 'இடம்'. தொல்காப்பியத்திற் பள்ளியென்னுஞ சொல் இடபபொருளில் ஆளப்பட்டுன்ளமை யால் அதுவே முதற்பொருளென்று கொண்டனா சென்னை யகராதி தொகுததோர். இது சொல்லாராய்ச்சி யின்மையால் நேர்ந்த விளைவு.
- ச பொருளகளெல்லாம் தமிழச்சொல்லாலேயே குறிக்கப்படுதல். தமிழச்சொல், வழக்கற்றதாயின், வழக்கிலுள்ள நேர் அயற்சொல் அடுத்துப் பிறைக் கோட்டுள் (bracket) குறிக்கப்பட்டிருக்கும்.
- டு. இனப்பொருட பெயாகளும் வகைப்பொருட பெயர்களும் ஒருங்கே குறிக்கப்படுதல்.

எலலாச் சொற்களும் முதலெழுத்தின் நெடுங்கணக்கு வரிசைப்படி அமைககப்படடிருப் பினும், பிறந்தையின் (genus) இனங்களும் (species), இனத்தின் வகைகளும் (varieties), இவை போன்ற பிறபொருட் பிரிவுகளும் கிளைகளும் வேறுபாடுகளும் பகுப்புகளும், அவ்வவற்றின் பொதுப்பொருள் அவ்வது தலைமைப் பொருளின் கீழேயே ஒருங்கே ஏதேனும் ஒரு வரிசையாகக் குறிக்கப்பட்டுப் பொருள கூறப்பட்டுள்ளன அவ்வது விளக்கப்பட்டுள்ளன.

அவரை என்னுஞ சொல்ஷ்ன்கீழ், ஆட்டுக்கொம்பவரை, ஆரால்மீனவரை, ஆனைக்கா தவரை முதலிய வகைப்பெயர்களும்; கொத்தவரை, சுடலையவரை, தம்பட்டவரை முதலிய இனப்பெயர்களும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வமைப்பு, ஒரு பொருளின் வகைகளைபெல்லாம் ஒருங்கே எளிதாயக் கண்டுபிகான வதற்கு ஏற்றதாகும். அவலிரக்கால், ஒன்றன் வகைகளைபெல்லாம் அறிதற்கு எல்லா மடலங்களையும் புரட்டவேண்டியிருக்கும். இது எளிதில் ஆலதன்று. இம் முறை ஏற்கெனவே **வின்சிலோ** தமிழ்-ஆங்கிலம்-தமிழ் 'அகரமு**தலியிற் கையானப்** பட்டது. ஆயினும், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் அகராதி அதைப் பின்பற்ற வில்லை.

ஒரு பொருளின் வகைகளை யெல்லாம் ஓரிடத்திற குறித்துப் பொருள் கூறியிருப்பினும், அகரமுதலியின் பயன்பாட்டைப் பெருக்குதற்பொருட்டு, அவ் வகைகள் வண்ணமாலை வரிசைப்படி ஆங்காங்கே தனித்தனியாகவுங் குறிக்கப்பட்டு அவற்றின் பொதுப்பொருட்கு மாட்டெறியப்பட்டுள்ளன.

எடுத்துக்காட்டாக, அவரை என்னும் உருப்படியில் அதன் வகைகளெல்லாம் ஒருங்கே சுறப்பட்டு, அல்றறுள் ஒன்றான ஆட்டுக்கொம்பவரை என்பது, வண்ணமாலை வரிசைப் படி அதற்குரிய இடத்திலும் குறிக்கப்பட்டு, அவரை பார்க்க என்று மாட்டெறியப் பட்டுள்ளமையும் காண்க.

v. மூலம்

தென்சொலலெலலாம் தென்சொலவென்றே இவ் வகரமுதலியிற காட்டப் பட்டுள்ளன. இதுவரை வடசொல்லென்று மயங்கியவையெல்லாம், வேருந திரிவும் வரலாறும் காட்டி விளககப்பட்டுள்ளன.

உலகில முதன்முறையாக வரலாறறடிப்படையிலும் மொழிநூ லடிப்படையிலும் வெளிவரும் அகரமுதலி இதுவே. தமிழ் திரவிடத்திற்குத் தாயும் ஆரியத்திற்கு மூலமுமாத வால், இனச்சொறகள் (cognates) திரவிட மொழிகளிலிருந்தும் ஆரிய மொழிகளிலிருந்தும் காட்டப்பட்டுள்ளன.

தென்சொல்லை வடசொலலென்று காட்டுதற்குக கடடபபட்டுள்ள கட்டுக்கதை களும், அறிவியலமுறையில் மறுக்கபபட்டுள்ளன. எடுத்துக்காடடாக, உரு**த்திரா**க்கம் என்னும் சொலலைக் காண்க.

தெனசொல திரிந்து வடசொல்லாவதற்கும், அதன்பின் அதை வடசொலலே யென்று வலிததற்கும், அதை இயற்கைக்கு மாறாகப் பகுத்துப் பொருந்தப் பொய்ததலாகவும் பொருந்தாப் பொய்த்தலாகவும்வேர்ப்பொருளை வேறுபடுத்திக் கூறற்கும், ஐஞ்சொறகளை இங்குக காட்டுவோம்.

(1) இடைகழி

தேகலீதீபநியாயம் = இடைகழியில் வைத்த விளக்கு இரு புறமும் ஒளிவீசுவது போல, ஒரு பொருள் இடையில் நின்று சரிடத்தும் பயின்றுவரும் நெறி.

(2) உவணம்

்உ' உயரத்தைக குறிக்குஞ சுட்டெழுத்து. உகப்பு (உயர்வு), உச்சி, உத்தரம், உமபர் (மேல், மேலுலகம், தேவர்), உயா, ஊர்தல (ஏறுதல்), உறி, உன்னு முதலிய சொற்களை நோக்குக.

உம் → உவ் → உவண் = மேலிடம. உவண் → உவணை = தேவருலகம். உவண → உவணம் = உயர்ச்சி, உயரப் பறககும் பருந்து, கலுழன், கருடன், கழுகு. 'உயரவுயரப் பறந்தாலும் ஊர்க்குருவி பருந்தாகுமா? (தருடனாகுமா?)' என்பது பழ்மொழி. உவணம் → உவணன் = கருடன் (திவா.)

உவணம் → சுவணம் = சுருடன, சுமுகு. உ → சு.

ஓ.தோ : உலவு → சுலவு, உருள → சுருள், உழல → சுழல, உதை → சுதை (உதைக்குங்குறவை).

சுவணம் > Skt. ஸு-பர்ண.

வடசொல் வடிவிற்கு வடமொழியாளா கூறும் பொருட்கரணியம்:- ஸு = நலல, அழகிய. பர்ண = இலைபோன்ற சிறகு. ஸுபாண = அழகிய சிறகுடைய பறவை, கருடன், கழுகு.

(3) அசவந்த

செம் → செவ் + அந்தி – செவவந்தி = சேவவான மாலை, அல் வேளையில் மலரும் பூ. செவவந்தி → செவந்தி.

சு சேவந்தி; தெ. சேமந்தி → சாமந்தி → ஜாமந்தி. சேவந்தி > வ. ஸேவதி

(4) धंतां जी

பள → பள்ளம. பள் → பள்ளை = குள்ளம. பள்ளையன = குள்ளன். பளளை யாடு = குள்ளமான ஆட்டுவகை. பளளையம = தட்டையான உண்கல்ம. பள் → பள்ளி = நிற்பதினும் இருப்பதினும் தாழமடடமான படுக்கைநிலை, படுக்கை, படுக்கைவிரிபபு, படுக்கும் இடம், படுக்கும் அறை, அறை, படுக்கும் வீடு, வீடு, தெயல வீடாகிய கோயில், தெய்வத் தன்மையுள்ள துறவியர் மடம், பல வீடுகள் சேர்ந்த ஊர், கோயிலுள்ள ஊர், மடத்தில் அல்லது கோயிலில் நடைடுபெறும் கல்விச்சாலை

கை. பளளி > வ. பெலலீ = சிறறூரா, காடுவாழு குலத்தார் குடியிருப்பு, குடிசை. வீடு. வடமொழியில் இச் சொல்லிற்கு வேரில்லை. 'பலலீ' என்பதிற 'பல' என்னும முன்னேசையைப் பிரித்து, செல் (to go) என்று பொருளை கூறுவர்.

(5) வடவை

வடவன்ல = வடத்சை நெருப்பு. ஒ.தோ. L. aurora borealis = northern light.

வடம → வடநதை = வடதிசையிலுள்ளது. வடகாறறு, வடவனல. வடம → வடவை = வடவனல.

ஊழியிறு தியில் உலகையழிப்பது வடவைத்தி யென்று கருதின் தினால், அதை 'உத்தர மடங்கல்' என்றனா முன்னோர் உத்தரம் = வடக்கு. மடங்கல் = கூற்றுவன்.

வடவை என்பது வடமொழியில் வடவா எனறு திரியும். அவ் வடிவுச் சொவலிற்கு அம் மொழியிற் பெணகுதிரை என்பது பொருள். அதனால அச் சொல்லிறகுப் பெண குதிரை வடிவான தியென்று பொருள்கூறி, அதை வடசொல்லாக்க காட்டுவர். தென்சோவ வடிவீனின்று வேறுபடுத்தற்கு முகம், அக்கினி என்னும் சொற்களிர் சோத்து, வடவாமுக, வடவாமுகாக்கினி என்றும் வழங்குவா. இனி, வகரத்தைப் பகரமாக்கி படபா (ba¢abà), படபாமுக, படபாமுகாக்கினி என்றும் வழங்குவர்.

இத்தகைய மாற்றங்களும் ஏமாற்றங்களும் வெள்ளிடைமலைபோல வீளங்கினும், தமிழின் தொன்மை முன்மை தாய்மை தலைமைகளை அறியாமையால், மேலையரும் இன்றும் உண்மையறியாதலரா யிருக்கின்றனர்

இவ வகரமுதலியின் இறுதிமடலம் செந்தமிழச் சொற்பிறப்பாயல் நெறுமுறைகளை யெல்லாம் விளக்கிக் காட்டுவது. அது தமிழின் தோற்ற வளர்ச்சி யாக்க முறைகளைத் தெரிவிப்பதுடன், இக்கால அறிவியற் கம்மியக் குறியீடுகளையெல்லாம் மொழிபெயாததற கேற்ற புதுச்சொற் புனையவும் துணைசெய்யும். ஆதலால், அது இவ வகரமேதலிச் சிறப்பிறகு முடிமணி போன்றதாம்:

5. செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலியின் அமைப்பொழுங்கு (The Arrangement and Order of the Tamil Etymological Dictionary)

முதன் மடலம்

முதற்பகுதி — அ .2ஆம் பகுதி — ஆ 3ஆம் பகுதி — இ, ஈ 4ஆம் பகுதி — உ. ஊ 5ஆம் பகுதி — எ. ஏ. ஐ. ஒ. ஒ. ஒள்

2ஆம் மடலம்

முதற்பகுதி — க, கா 2ஆம் பகுதி — கி, கீ, கு, கூ 3ஆம் பகுதி — கெ, கே, கை, கொ, கோ, கௌ

3ஆம் மடலம்

முதற்பகுதி — ச, சா 2ஆம் பகுதி — சி, சி, சு, சூ 3ஆம் பகுதி — செ, சே, சை, சொ, சோ, சௌ, ஞ, ஞா, ஞி, ஞெ, ஞே, ஞை, ஞொ

4ஆம் மடலம்

முதற்பகுதி — த, தா 2ஆமை பகுதி — தி, தி, து, தா 3ஆம் பகுதி — தெ, தே, தை, தொ, தோ, தௌ

5ஆம் மடலம்

முதற்பகுதி — ந. நா 2ஆம் பகுதி — நி. நீ. 3ஆம் பகுதி — நு, நூ, நெ, நே, நை, நொ, நோ, நௌ

6ஆம் மடலம்

முதறபகுதி — ப, பா 2ஆம் பகுதி — பி, பீ, பு, பூ 3ஆம் பகுதி — பெ, பே, பை, பொ, போ, பௌ

7ஆம் மடலம்

முதற்பகுதி — ம, மா 2ஆமை பகுதி — மி, மீ, மு, மூ 3ஆம் பகுதி — மெ, மே, மை, மொ, மோ, மௌ

8ஆம் மடலம்

முதற்பகு தி — வ, வா 2ஆம் பகு தி — வி, வீ 3ஆம் பகுதி — வெ, வே, லை, வெள

9ஆம் மடலம்

பிற்சேர்பபு (Supplement)

10ஆம் மடலம்

அயறசொற்கள் (Non-Dravidian Foreign words) முதற்பகுதி — இந்திய மொழிகள் 2ஆம் பகுதி — மேலை மொழிகள்

11ஆம் மடலம்

தமிழகரமுதலி வரலாறு (History of Tamil Lexicography)

12ஆம் மடலம்

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் நெறிமுறைகள் (Principles of Tamil Etymology)

எழுத்துப்பெயர்ப்பு அட்டவணை (Transliteration Table)

1. 2ufir (Vowels)

3	-	a	2.	-	u	ஐ	_	ai
-33	-	а	290		$\bar{u}$	9	-	0
(2)	<del></del> 8	1	67	-	e	9	-	ō
Ħ	_	i	63	-	ē	ஒள		au

2. ஆய்தம் (The soft gutteral)

3, பெய் (Consonants)

к	ண் — ந	$\pi - r$
,, (sing. ml &	t	യ — /
fl.) — g	., (sing. ml. &	ω — γ
ъ — п	fl.) - d	p - 1
ғ — š	<i>5</i> − <i>n</i>	ai — [
,,(d.) — cc	υ - p	р — г
ஞ — ∄	ь — m	edi — <u>n</u>
<u> </u>	ш — у	
,, (d.) - tt		

sing. - singular ml - medial. fl. - final. d. - double.

சொலலிடையிலும் கடையிலும் வரும் தனிக் ககரத்தை ஆயதம்போ லொலிப்பது. பிற்கால வழக்காகத் தோன்றுகின்றது.

றற எனனும் இரடடை றகரம <u>rr</u> என்று வரிவடிவில குறிக்கப்படினும், ஒலிவடிவில் 't' ஒத்தொளிக்கும்.

தமிழ் வலலினமெயகள் வடமொழி அல்லது ஆரிய வல்லினமெய்களினும் மெலியலை. ஆதலால், சொல்லிடையிலுங் கடையிலும் வரும் ஒற்றை வடமொழி (ஆரிய) வல்லின மெய்கள், ஒலிமுறைப்படி, தமிழில் இரட்டை வல்லினமெய்களாக எழுதப்படும்.

இவ வியலபினாலேயே, தமிழில மெல்லினமெய் யடுத்த வலலினமெய் எடுப்பொலியாய் (voiced) ஒலிக்கும்.

இவற்றை tenku, pancu, pantu, cempu எனறு ஆங்கிலத்தில் எழுதுவது தவறாம்.

nka, nca. nta, mta, mpa என்னும் இணைமெய்யொலிகள் தமிழில் இல்லை.

டகரம் இயல்பாகவே தனித்த நிலையிலும் எடுப்பொலியாய ஒலிக்கும். படம் என்னுஞ சொல்லை paṭam எனறும், வணடு என்னும் சொல்லை ஹaṇṭu என்றும் எழுதுவது கவறாம்.

றகரம் னகரமெய யடுத்து வரும்போது, candle என்னும் ஆங்கிலச் சொலலிலுள்ள 'd' ஒதுதொலிக்கும்.

வினைச்சொற்களின் புடைபெயர்ச்சி வாய்பாடு (Table of Classification of Verbs according to their conjugation)

I. செயப்படுபொருள் குன்றிய வினை (Intransitive verb)

त लंब	முதனிலை	இ. கா.	β 1. ≠ r .	6T. 851T.
1.	এ ঞ	அழுதான்	அழுகின் றான்	அழுவான
2	නැඟු	விழுந்தான்	விழுகின் றான	விழுவான்
3.	தட	நடந்தான்	நட க்கின் றான்	நடப்பா ன்
4.	செரி	<i></i> சிரி ததான்	சிரிக்கின் றான்	சிரிப்பான்
5.	9 €	ஓடினான்	ஓடுகின்றான்	ஓடுவான்
6.	48.	ஆமினால் } ஆனான }	ஆகின்றான்	ஆவான
7.	₽ 8€	ஆகினான்	ஆகுகின் றான்	ஆகுவான்
8.	போ	போயினான) போனான் போந்தான்)	போகின்றான்	போவாண்
9	போகு	போகினான்	போகுகின்றான்	போகுவான்
10,	போது	போ தினான்	போதுகின றான்	போதுவான்
11.	கோண்	கோணினாள்	கோணுகின் நான்	கோணுவான்
12.	மான்	மாணடான்	மாண்கின்றான்) மாணுகின்றான் }	மாணபோன் மாணுவான
13.	செவ	சென்றான	செல்கின்றான்) செல்லுகின்றான் }	செலவான் செலலுவான
14.	நில்	நின் றான்	நிற்கின் றான்	நிற்பான்
15.	துள்	துள்ளினான்	துள்ளுகின் றான்	<i>துள்ளு</i> வான்
16.	மாள்	மாணடான்	மாளகின்றான) மாளுகின்றான் }	மாள்வான மாளுவான்
17.	நோ	நொததான	நோகன்றான்	நோவான்
18.	வா	வந்தான்	வருகின் றான்	வருவான்
19	ச π	செத்தான } (சத்தான) }	சாகின் றான்	சாவான
20.	படு	பட்டான	படுகின் றான்	படுவான்
21.	୳ଌ	புகுநதான் } புக்கான் }	புகுகின் றான	புகுவான்
22.	நகு	நகைத்தான் } நக்கான }	நகுகின் றான	நகுவான

II. செயப்படுபொருள் குன்றாவினை (Transitive verb)

			RM : : : : : : : : : : : : : : : : : : :	
(Tain	முதனிலை	இ. கா	βி. கπ.	67. BN.
1.	செய	<i>செயதான்</i>	செயகின்றான்	செயவான்
4	அற்	அறிந்தான்	அறிகின் றா ன்	அறிவான்
3.	அள	அளந்தான்	அளககின் றான்	அவப்பா ன்
4.	கே- ந	கொடுததான்	கொடுக்கின றான	கொடுப்பான்
5.	வாங்கு	வாங்கின ான்	வாங் தகின் றான	வா ங்குவான்
6.	अश	அள்ளின் என	அள்கின்றான அள்ளுகின்றான் }	அளவான் அள்ளுவான
7.	Элпа	கொன்றான்	கொலகின் றான் கொலலுகின் றான் }	ிகாலவான் கொல்லுவான்
€.	GATED	சொல்லினான் சொன்னான சொற்றான்	சொலகின்றா ன இசாலலுகினறா ன்	சொல்வான் சொல்லுளான
9	& €0	கற்றான்	கற்கினறான்	கற்பா ன்
16.	ঞ্জু লা	ஆண்டான்	ஆள்கின்றான } ஆளுகின்றான }	ஆள்வான் ஆளுவான்
11.	கேள்	கேட் <i>டான்</i>	கேட்கின் றான்	கேடபா ன்
12.	हा इत्य	दा द्वारा द्वारीका त द्वा	எண்ணுகின் றான	எண ணுவான
13.	£_6001	१८ वर्षेत्र १८ म व्या	உண கி ன றான உண ணுகின் றான்	உணபா ன உண்ணுவான்
14.	இன்	தின் றான	தின்கின்றான } தின்னுகின்றான் }	தின் பான் தின் னுவான
15.	தா	தந்தான	தருகின் றான்	தருவான
16.	क्ष र द्वार	सक्का 🗀 🗆 का	காணகின்றான \ காணுகினறான் }	காணபா ன் காணுவான
17.	தொடு	தொட்டான்	தொடுகின் றான	தொடுவான்
18.	விடு	விடுத்தான்) விட்டாள் }	விடுக்கின் றான் } விடுகின் றான	விடுப்பான் விடுவான்
19	போடு	போட்டா ன்	போடுகின்றான்	போடுவான
			III. பொதுவீனை	
1.	இற	திறந <i>த</i> து	திறசுகின் றது	திறக்கும் (செ.கு.வி.)
	••	திறந்தான்	திறக்கின் றான்	திறபபான் (செ.குன்றாவி.)
2	வெளு	வெளு <i>த் த து</i>	வெளுக்கின றது	வெளுக்கும் (செ கு.வி.)
	•••	வெளுத்தாஷ்	வெளுக்கின் றான்	வெளுப்பான் (செ.குன றாவி.)

IV. பிறனினை (Causative verb)

I.	செய-செயலி	செயவித்தான்	செயவிக்கின் றான்	செய்விப்பான்
2,	நட-நடத்து	ந டத்தினான்	நடத்துகின் றான்	நடத்துவான்

உருப்படி அமைப்பொழுங்கு (The Order in the Arrangement of an Article)

I பெயர்ச்சொல் (Noun)

- 1. தவைப்புச்சொல The head word
- 2. எழுத்துபபெயர்பபு The transliteration
- 3. இலக்கணச் சொலவகை The word-class
- 4 வேற்றுமைப்பாட்டுவகை The Mode of Declension
  - (1) இயலபு எ-டு மணி — மணியை, மலை — மலையை.
  - (2) சாரியைப் பேறுஎ-டு: மரம் மரத்தை, அலை அவற்றை.
  - (3) 4 ஆம் வே. சாரியைப் பேறும் ஏனை வே. இயல்பும். ஏ-டு: நாண் — நாணுக்கு, நாணிறகு. மான் — மானுக்கு, மானிறகு.
  - (4) 4 ஆம வே. இயலபும் சாரியைப் பேறும் ஏனை வே இயலபும். எ-டு: ஊர் — ஊர்க்கு, ஊருக்கு. அவன் — அவற்கு, அவனுக்கு
  - (5) குற்றியலுகர டறமெய் யிரட்டலஎ-டு: நாடு நாட்டை, கிணறு கிணறறை.
  - (6) தனிக்குறிலடுத்த மெய்யீ நிரட்டல
     எ-டு: கண் கணணை, சொல சொலலை.
  - (7) அடி குறுகலும் மெயயீ றிரட்டலும் 4ஆம் வேற்றுமையில் மெயயி றிரட்டாது சாரியைப் பேறும்.
    - எ∙டு: நாம நம நமமை நமககு. தான — தன் — தன்னை — தனக்கு.
- 5. இயலவரையறை [The Definition]
- 6. பொருளும் விளக்க மேற்கோளும் (The Meaning(s) and Illustrative Quotations)
  - (1) தனிச்சொல் [Simple word]
  - (2) கட்டுச்சொவ [Compound word(s)]
  - (3) கூட்டுத் திரிசொல [Parasyntheton(s)]
  - (4) மரபுவழக்கு [Idiomatic Expression(s)]
    - அ. தனிச்சொல [Simple word]
    - ஆ. இணைமொழி [Words in Pairs]
    - இ. தொடர்மொழி [Phrase(s)]
    - சு. பழமொழி [Proverb(s)]
- 7. இனச்சொல [The Cognates]
  - (1) திரவிடமு [Dravidian]
  - (2) ஆரியம் [Aryan]

- 8. இனமும் வகையும் [Species and Varieties]
- 9. மூலமும் வரலாறும் [The Origin and Derivation]
- 10 பிழைதிருத்தம் [Correction of errors found in other Dictionaries]
- 11. தெறப்புக் குறிப்பு [Special Notes]

II. கீணைச்சொல் (Verb)

- 1. தலைபபுச்சொல [The head word]
- 2. எழுத்துப்பெயாப்பு [The transliteration]
- 3. சொல்வகை [The word-class]
- 4. புடைபெயாச்சி [The Mode of Conjugation]
- 5. இயலவரையறை [The Definition]
- 6. பொருளும் விளக்க மேற்கோளும் [The Meaning(s) and Illustrative Quotations]
  - (1) தனிச்சொல [Simple word]
  - (2) கூட்டுச்சொல [Compound word(s)]
  - (3) கட்டுத் திரிசோல [Parasyntheton(s)]
  - (4) மரபுவழக்கு [Idiomatic Expression(s)]
    - அ. தனிச்சொல [Simple word]
      - (அ) பெயரேச்சம் [Adjective]
      - (ஆ) வினையெச்சம் [Adverb]
      - (இ) வினைமுற்று [Finite verb]
      - (#) தொழிற்பெயா [Verbal noun]
      - (உ) வினையாலணையும் பெயர் [Participial noun]
      - (ஊ) தொழிலாகுபெயர்
    - ஆ இணைமொழி [Words in pairs]
    - இ தொடர்மொழி [Phrase(s)]
    - #. பழமொழி [Proverb(s)]
- 7. இனசசொல [The Cognates]
  - (1) திரவிடம் [Dravidian]
  - (2) ஆரியம் [Aryan]
- 8. மூலமும் வரலாறும் [The Origin and Derivation]
- 9. பிழைதிருத்தம் [Correction of errors found in other Dictionaries]
- 10. சிறபபுக் குறிபபு [Special Notes]

III. இடைச்சொல் (Indeclinables)

- 1. தலைப்புச்சொல் [The head word]
- 2. எழுத்துப்பெயர்ப்பு [The transliteration]
- 3. சொல்வகை [The word-class]
- 4. இயல்வரையறை [The Definition]
- 5. பொருளும விளக்க மேற்கோளும் [The Meaning(s) and Illustrative Quotations]
  - (1) தனிச்சொல் [Simple word]
  - (2) கூட்டுச்சொல் [Compound Word(s)]
- 6. மரபு வழக்கு [Idiomatic Expression(s)]
  - (அ) தனிச் சொல் [Simple word]
  - (ஆ) இணைமொழி [Words in Pairs]
  - (இ) தொடர்மொழி [Phrase(s)]
  - (#) பழமொழி [Proverb(s)]
- 7. இனச்சொல் [The Cognates]
  - (1) திரவிடம் [Dravidian]
  - (2) ஆரியம் [Aryan]
- 8. மூலமும் வரலாறும் [The Origin and Derivation]
- 9. பிழைதிருத்தம் [Correction of errors found in other Dictionaries]
- 10. சிறப்புக் குறிப்பு [Special Notes]

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி அமைப்புத் திட்டம்

[Plan of the Tamil Etymological Dictionary]

உலகவழக்கு, இலக்கியவழக்கு என்னும் இருவகை வழககிலுமுள்ள எவலாத் தொழிலும், கலையும் அறிவியலும்பற்றிய எவ்லாச் சொற்களும், இயன்றவரை இவ் வகர முதலியிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. திருமுகம், திரும்நதிரவோலை, ஆவணம், கலவெட்டு, நாட்குறிப்பு, பற்றுமுறி, எழுதப்பட்டனவும் எழுதப்படாதனவுமான நாட்டுப்புறப் பாடல், கதை, விடுகதை, தனிப்பாடல் ஆகிய யாவும் இலக்கியத்துள் அடங்கும்.

பணடைப புலவா, அரசர், அமைச்சர், படைத்தலைவா, முனிவா முதலிய பெரு மக்கள் பெயர்களும், மதுரை திருவரங்கம் முதலிய கிறந்த நகரப் பெயாகளும், குமரி குடமலை முதலிய மலைத்தொடர்ப் பெயர்களும், பறம்பு பழனி முதலிய குன்றப் பெயாகளும், பஃறுளி குமரி முதலிய ஆற்றுப் பெயர்களும், பெயர்பெற்ற பறந்தலைப் பெயர்களும், இலக்கியப் புகழ்பெற்ற பிற இடப்பெயரகளும் இவ் வகரமுதலியில் இடம் பெற்றுள்ளன

பொதுவாக, அரசர் பெயரெலலாம ஒருமையீற்றிலும், புலவர் பெயரெலலாம் உயாவுப்பன்மை யீற்றிலும் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன.

தனிச்சொல, கூடடுச்சொல, தொடர்சசொல ஆகிய மூவகைச சொறகளும், நெடுங் கணக்கு என்னும் வண்ணமாலை (Alphabetical) யொழுங்குப்படி உயிர், ஆய்தம், மெய, உயிர்மெய என்ற வரிசையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன

மெயயொடு உயிர் கூடியே உயிர்மெய் தோன்றுதலால, ஒவ்வொரு மெயயும் அதன் உயிரமெயகட்கு முன்னரே வைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆயதமும் மெய்யும் தமிழிற் சொன்முதல் வாராமையால், அவற்றின் வரிசையீடம் சொல்லிடை கடையே பற்றியது என்பது சொல்லாமலே அறியப்படும்.

இனி, ஆயதமும் வலலின் மெய்யும் புணாச்சியீறாக வன்றி இயல்பீறாக வீரரா என்பதையும் அறிதல் வேண்டும்

தமிழின் சொலவளத்தை உலகிறகுக் காட்டறபொருட்டும், தனித்தமிழிற் பேசவும் எழுதவும் விரும்புவார்க்குப் பயன்படறபொருட்டும், தமிழ்ச்சொற்களும் அயற்சொற்களும் முதன்முறையாக இவ் வகரமுதலியிற் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ்ச்சொற்கள் முதல் ஒன்பது மடலமாகவும், அயற்சொற்கள் தனியாகப் பத்தாம் மடலமாகவும் வெளியிடப்படவுள்ளன.

ஏதேனும் ஒர் அயற்சொல் தமிழ்ச்சொற் றொகுதியில் இடம்பெறுமாயின் அதற் கொரு சிறப்புக் கரணியம் (காரணம்) இருக்கவேண்டுமென்பது, சொல்லாமலே சொல்லைப் பார்த்தவுடன் விளங்கும்.

ள-டு. ஆகத்தியன், சாமிநாதையர், காலடுவெல, போபபு, சீவகசிந்தாமணி, மேருமந்தரபுராணம். தமிழ்ச்சொற்றொகுதியில அயற்சொற்கள் வருமிடமெல்லாம, அவை அயற்சோல் லென்பது மொழிப்பெயருடன் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

உருபபடிகளின் (Articles) தலைபபுச சொற்களெலலாம, மொழிவாரியாக, உயிர், ஆய்தம், மெயவரிசைப்பட்ட உயிர்மெய என்னும் ,முறையில் தனித்தனி வண்ணமாலை வரிசையில் (Alphabetical order) அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆகவே, தமிழ்ச்சொற்கள போன்றே, அயறசொற்களும் வெவ்வேறு வண்ணமாலை வரிசையில் அமைந்திருக்கும்.

் இருபிறப்பிகளான (Hybrids) கூட்டுச்சொற்களெல்லாம், நிலைச்சொல்லின் மொழிப் மடி, தமிழச்சொற றொகுதியிலோ அயற்சொற் றொகுதியிலோ சேர்க்கப்பட்டிருக்கும். வருஞ்சொல்லின் மொழியும் அவ்வவவிடத்திலேயே குறிக்கப்பட்டிருக்கும்.

தமிழச்சொலலென்றோ அயற்சொல்லென்றோ திட்டமாகத் தெரியாத ஐயுறவுச் சொறகளெல்லாம், அயற்சொன் மடல் இறுதியில் தனிப்பகுதியாகக் குறிக்கப்படும்.

பொருளால ஆரியமும் சொல்லால் தமிழுமான பொருட்டொகைப் பெயர்கள் தமிழச் சொற நொகுதியிலும் குறிக்கப்படும். ஆயின், தொகையுறுப்புகள் வட்சொற் நொகுதியில் மட்டும் கூறப்படும்.

எ-டு: நானமறை ⇒ ஆரிய மறைநூல நான்கு. சதுரவேதம் = இருக்கு, எசுர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் ஆரிய நாலவேதம்.

சில பொருட்டொகைகள் இருமொழியிலும் வழங்கினும், தொகையுறுபபுகள் தமிழில் மட்டும் கூறபபடும்.

எ டு: ஐமபொறி - மெய, வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐமபுல வுறுபபுகள். பஞ்சேந்திரியம் – ஐமபொறி

உருப்படி அமைப்பொழுங்கு (Order in the arrangement of an article)

உருப்படிகள், மொத்தத்தில்,

(1) தலைப்புச்சொல் — Head word (2) எழுத்துப்பெயர்பபு — Transliteration (3) இலக்கணச் சொல்வகை — Word-class (4) புடைபெயர்ச்சி — Conjugation (5) இயல்வரையறை — Definition

(6) பொருட்பாடு — Meanings in Tamil and in English

 (7) மேறகோள்
 — Quotation

 (8) மரபுவழக்கு
 — Idioms

 (8) இனச்சொல
 — Cognates

(10) இனமும் வகையும் — Species and Varieties
(11) மூலமும் வரலாறும் — Origin and Derivation
(12) பிழைதிருத்தம் — Correction of Errors
(13) சிறப்புக குறிப்பு — Special Remarks

என்னும் பதின்மூன்று உறுப்புகளைக் கொண்டுள்ளன. இவை யெல்லாவ**ற்றையும்** எல்லா வுருப்படிகளும் பெறா. பலவற்றில் ஒன்றும் பலவுங் குறைந்திருக்கும்.

புடைபெயாச்சி என்பது வினைக்கும், இன்மும் வகையும் **என்பது பெயுருக்குமே, தனி**ச் சிறப்பாத வுரியனவாகும்.

1. தலைப்புச்சொல்

(i) தமிழ்ச்சொல்

வழாநிலையும் வழுவமை இயுமான பெயா வினை யிடை யென்னும் இலக்கணவகைச் சேந்தமிழச்சொறகளே, இவ வகரமுதவியில் இடம்பெற்றுள்ளன. இப்ப (இப்போது), சாவல் (சேவல்), பொட்டை (பெட்டை), ரெண்டு (இரண்டு). வேங்கு (வாங்கு) என்பன போன்ற வழுஉச் சொறகளும், கொசசைவழக்கும் இதில் விலக்கப்பட்டுள்ளன. ஆச்சு, கண்ணாலம் என்பன போன்ற கொசசைவடிவுகள் செந்தமிழ் உரைநடைக்கு ஏலாவேனும் சிவ தனிப்பாடல்களிலும், பனுவலகளிலும் வந்துள்ளமைப்பற்றி, இதில் இடம்பெற்றுள்ளன.

போலி, இலககணப்போலி, மரூஉ, குறுக்கம் முதலிய திரிபுவகைகள், நல்லிசைப் புலவராலும் இலக்கண் நூலாராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டன்லாயின், செந்தமிழின் பாற்படும்.

சொறகள, தனிநிலையும் தொடாநிலையும்பறறி, (1) தனிச்சொல, (2) கூட்டுச் சோல, (3) தொடர்ச்சொல் என மூவகைப்படும்.

தனிசசொல. (1) பகாச்சொல, (2) பகுசொல என இருவகைப்படும

எ-டு: பகாச்சொல — அ, கிண் (ஒலிககுறிபபு), வா, வெவை.

பகுசொல — அன் (ஆ. பா. ஈறு), அந்த, மகன, கலவி, கழகம, ஆனறோர.

தெலுங்கு கன்னடம முதலிய திரவிட மொழிகளினின்று வந்து தமிழில் வழங்கும திசைச்சொற்கள், தமிழச்சொறகள்போன்றே தனிச்சொறகளாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

எ-டு· சமாளிசு (க.) — த. சமாளி.

இவவிரு வழிச்சொறகளின் கொச்சைவடிவங்களெல்லாம் விலக்கப்பட்டுள்ளன.

எ-டு . **திருந்திய வடிவம்**

கொச்சை வடிவம்

அவர்கள்

அவங்க, அவக, அவுக, அவிக

சேவல்

சரவல

பெட்டைச்சி

பொட்டச்சி

வாங்க

வேங்கு

திருந்திய வடிவுள்ள எல்லாத தனிச்சொற்களும் மொழியுறுப்பாதவின், இலக்கண நூல்களில் அலையல்கிளவியென விவக்கப்பட்ட அமங்கல்ச சொற்களும் இடக்கர்ச சொற களும், எல்லா அகரமுதலிகளிலும் இடம்பெறும். ஆயினும், இடக்கரான வசவுச சொற்களும் தொடர்சசொற்களும் இடம்பெறா.

விலக்கப்பட்ட சொறகளுட சில, அவற்**றி**ன் வழுநிலையைக் காட்டுதற்பொருட்டு, எடுத்துச் சொல்லியே விலக்கப்பட்டுள்ளன.

எ-டு: சுழியம் — கூசியம், சுய்யம் எனபன கொசசை.

தவளை — தவககளை என்பது கொச்சை,

புதலவர் — மகன்கள என்பது கொச்சை; ஆணமக்கள் என்று சொல்லலாம்.

புதல்வியர் — மகள்கள் என்பது கொசசை; பெண்மக்கள என்று சொல்லவாம்,

BLL BEGEROIL

இருசொற் புணர்ப்பான கூட்டுச்சொல் பின்வருமாறு எணவகைப்படும் :

ள்-டு : (1) பெயரும் பெயரும — கலவிச்சாலை, போக்குவரத்து

- (2) வினையும் பெயரும் அணிகலம், செய்வினை
- (3) அடையும் பெயரும் நன்செய், பெருந்திணை
- (4) பெயரும் வினையும் கண்ணோடு, குலைவெடி
- (5) வினையும் வினையும் எழுந்திரு, கண்டுபிடி
- (6) அடையும் வினையும் உட்கொள், முன்னேறு
- (7) இரட்டைக்கிளவி அருவரு, சலசல
- (8) இணைச்சொல் காய்கறி, சின்னபின்னம

தொடர்ச்சொல் . முச்சொற்றொடரும் மேறபட்ட சொற்றொடரும் தொடர்ச்சொல்லாகும்.

எ-டு : செங்காலநாரை, அடித்துப்பிடுங்கும் சுத்தியல், அடையடுத்த ஆகுபெயர், ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன், தலையாலங்கானத்துச் செருவேன்ற நெடுஞ்செழியன்.

தலைப்புச்சொல பெரும்பான்மை தனிச்சொல்லாயும், சிறுபான்மை கூட்டுச்சொல்லா யும், மிகச் சிறுபான்மை தொடர்சசொல்லாயு மிருக்கும்.

இனி, ஒருபொருட்சொல், பலபொருட்சொல் எனவும் தலைப்புச்சொல் இருவகைப படும். பலபொருட்சொல் மீணடும், ஒருவேர்ப் பலபொருட்சொல், பலவோப் பலபொருட் சொல் என இருவகைப்படும்.

கால் என்னும் சொல், தாங்குவது அலலது நீணடது எனனும அடிபபடைக கருத்தைக் கொணடு தூண், அடி, காறபங்கு, கட்டம், ஒடுநோநிலை, காற்று, காலம், தோட்டம், வாணம் (கடைகால்), முகலைக்கலம், கொடிவழி முதலிய பல பொருள்களைக் குறிப்பதனால், ஒருவேர்ப் பலபொருட்சொல்லாகும்,

்கூட்டுச்சொல் (பாவாணர் தந்திருந்த மற்றொரு படடியல)

டைட்டுச்சொல் (Compound word)

இருசொற் புணர்பபான கூடடுச்சொல் பின்வருமாறு எழுவகையில் நிகழும்.

- க. இருபெயரொட்டு
- எ-டு: ஆசிரியப்பா, காரிப்புள், பள்ளிக்கூட்டு.
- உ. அடையடுத்த சொல
- எ-டு: பொற்கோல்லன, வெற்றிலை.
- ூ. வினைமுதலவினை
- எ-டு : பொழுதடைவு, வாயூறு.
- ச. தொகைச்சொல்
- எ-டு: அறிமுகம், செந்தாமரை.
- டு. எச்சத்தொடர்
- ள-டு: பெயரெச்சத் தொடா இறந்தகாலம் (தெரிநிலை), பெரியப்பன் (குறிப்பு).

விணையெச்சத தொடர் — அட்டிப்பேறு (தெரிநிலை), இன்றியமையா**மை (குறிப்பு).**

கூ. மரபிணைமொழி

எ-டு · எதிர்பொருள மரபிணைமொழி — ஒற்றிழிவு. இனப்பொருள் மரபிணைமொழி — காய்க**றி, தாய்தந்தை.** மீமிசைப்பொருள் மரபிணைமொழி — சீர்சிறப்பு**, பொய்டிரட்டு.**

ு. அடுக்குத்தொடர்

ு -டு: படிப்படி, மேன்மேல், மினுக்குமினுக்கு.

இடைச்சொற்றொடரும் உரிச்சொற்றொடரும் முறகூறி**யவற்றன் அடக்கும்**.

மணி என்னும் சொல, முன் என்னும் வேரிற் பிறந்து சிறியதைக் குறிப்பதும், மன் என்னும் வேரிந் பிறந்து வட்டமானதையும் உருணைடையானதையுங் குறிப்பதும், மண்ணு என்னும் மூலத்திற பிறந்து ஒளியுள்ளதைக் குறிப்பதும், மல என்னும் வேரிற் பிறந்து கரியதைக்குறிப்பதும் ஆன பலவேர்ப் பலபொருட் சொல்லாகும்.

பலபொரு ளொருசொல என்னும் பல்பொருள், மூலம் வேறுபட்ட பொருள்தொறும் வேறு சொல்லாகவே குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அப் பொருள்களின் கால அல்லது ஏரண முறைப்படி, அல்றறின் சொற்கள் எண்ணிடப்பட்டுள்ளன.

மணி¹ ⇒ சிறியது எ-டு. மணிக்காடை, மணிக்குடல.

மணி² = வட்டமானது எ-டு: மணியோசை, நாழிமணி. உருணடது, குணடு எ-டு: மணிவலை, குனறிமணி.

உருணடுதிரணடது எ-டு: நென்மணி, மணிசசமபா.

மணி³ ⇒ கரியது எ-டு: மணிமிடற்றோன்.

நீலமானது எ-டு: மணிவணணன, மணிமலர்.

மணி° = ஒளிபெறக்கழுவியது எ-டு. மணிமாலை. அழகானது எ-டு: மணிவாசல்

வினைசசொற்க வெலலாம் ஏவலொருமை வடிவிலேயே குறிக்கபபட்டுள்ளன. தல் (த்தல) ஈறறுத் தொழிறபெயா வடிவிற் குறிப்பது, இலக்கண அறிவில்லாதவர்க்குச் சற்று மயக்கந்தர் இடமாயிருத்தலால், அவை,இடைவைப்புக் குறியிட்டுப் பிரி-தல்(-த்தல்) எனப் பிரித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

சில வினைமுதனிலைகளின் இயலபான மெயயீற்று வடிவம, முக்காலப புடை பெயர்ச்சியிலும் வழக்கற்று, உகரமேற்ற வடிவிலேயே வழங்குகின்றது. அதுவுங் குறிக்கப பட்டுள்ளது.

> எ-டு: வழக்கற்றது வழக்குற்றது அள் அள்ளு எண எண்ணு

தலைப்புச்சொல்லின்கீழ, அதனொடு தொடாபுள்ள கூட்டுச்சொலலுக்கும், கூட்டுத`ு திரிசொல்லுக்கும், தொடர்ச்சொல்லுக்கும், திரிசொலலுக்கும், பொருள் கூறப்பட்டுள்ளன. இங்ஙனமே,

ஓர் உறுப்பின் பெயரின்கீழ், அதன் வினைகளெல்லாம் வண்ணமாலை வரிசையிற் கூறப்பட்டுள்ளன.

தலைப்புச் சொல்லெல்லாம் 12 புள்ளி தடித்த எழுத்திலும், அதன் கீழ்ப்பட்ட சார்புச் சொல்லெல்லாம் 10 புள்ளி தடித்த எழுத்திலும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

எ-டு: *தலைப்பு*ச்சொல் *—* கடை

கட்டுச்சொல் — கடைக்கண்

கூட்டுத் திரிசொல் — கடைக்கணித்தல்

தொடர்ச்சொல் — கடைக்கண் சாத்துதல்

திரிசொல் — கடைசி

தலைப்புச்சொல் — கண்

கண்கசங்குதல் கண்கலங்குதல் கண்சிவத்தல் கண்சோர்தல் கண் திறத்தல் கண்துடித்தல் **கண்துடைத்த**ல்

இங்ஙளமே ஏனை வினைகளும்.

வினைச்சொல்லினின்றும் பல்லிற்று வினைப்பெயாகள் அமையுமேனும், சிறப்புப்பொருளுள்ளவையே இவ் வகரமுதலியிற குறிதது வீளக்கப்பட்டுள்ளன.

> எ-டு : வினை வினைப்பெயர்கள்

> > நடக்கை, நடத்தை, நடபபு, நடை. 154...

கொசசையும் வழுவுமான கூட்டுச்சொறகளும் தொடாசசொறகளும், அத்தகைய தனிச்சொலபோன்றே திருந்திய வடிவிலேயே குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

கொச்சை 6T-B

திருத்தம்

பிடிச்சுராவி

பிடித்தராவி

மண ததககாளி:

மணித்தக்காளி

வழு நிலை

வ **ழா நிலை**ல

அரிவாள் மணைப் பூண்டு

அரிவாளமுனைபபூண்டு

வெட்டரிவாள

வெட்டறுவாள

வழுச்சொறகள வழுவா யிருப்பதொடு பொருளையும் மாறறிவிடுகின்றன. ஆதலாவ, அவறறை அறவே அகற்றுதல வேணடும்.

67-(B): வழாச்சொல் வழுச்சொல்

அருகணமை (மிக நெருக்கம்)

அருகாமை (நெருங்காமை)

முடக்கொற்றான் (முடஙகொன்றான்) முடககற்றான் (முடககுஅறறான்)

பெணசாதி என்னும் சொலலும், இதுபோன்ற பிறவும் பிறகால இலக்கியத்தில இடம்பெற்றிருப்பினும், இருபிறபபியும் (hybrid) இழிவழக்கும் (slang) வேணடாதனவு மாதலால், எடுத்துக்காட்டி விலக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழினின்று வடமொழிக்குச் சென்று வடசொற் போனறோ இருமொழிப் பொதுச சொறபோன்றோ வழங்கும் நூறறுக்கணக்கான சொறகளெள்லாம, தமிழ்சசொல்லேன்<u>ற</u>ு விரிவாகவும் தெளிவாகவும் விளக்கப்படடுள்ளன.

எடுத்துக்காடடாக, அமைபலம், அரங்கம், உருத்திராக்கம், உருலம், உலகம், ஐயன், கடுகு, குடி, குமரன், சங்கு, சமயம், சிவன், சுக்கு, தானம், தெயவம், நகரம், நாடகம், நாழிகை, படி, பள்ளி, மந்திரம், மாலை, முகம், யாத்திரை, வட்டம் என்னும் சொற்களைப பார்க்க.

'கள்' என்னும் பன்மையிறு பெயாச்சொறகளோடு புணரும் புணாச்சி, இதுவரை எவ விலக்கண நூலிலுஞ் சொல்லப்படவில்லை தமிழில் **அஃறிணைப்** ப**ன்மையி**று இன்றியமையாததன்றாதலால், பணடை யிலக்கியத்தி வேல்லாம் பாக்பதா உஃறிணைப பெயரே பயின்று வந்திருக்கின்றது. ஆகவே, இலக்கிய வாயிலாகவும் 'கன' என்னும பன்னமயீற்றுப் புணர்ச்சிநெறியை அறிதறகில்லை.

மே**ப்பீற்றுப் பெ**யாகளும் வனறொடாக் குறறியலுகரமல்லாத பிறவுயிரீற்றுப் பெயர் க**கும், கன்சி**ற்றோடு புணரும் புணர்ச்சிபற்றிக்கருத்துவேறுபாடோ இடர்ப்பாடோ ஒன்று மீக்கை. வன்றொடாக குற்றியலுகரவிறு ஒன்றுபற்றியே, புலவரிடைக் கருத்துவேறுபாடு இருந்துவருகிறது அதுவும் அண்மையிற சற்று வலுத்துள்ளது.

வண்றொடாக் குறறியனுகர வீறறுப பெயர்கள, தத்த (கட்டு), தனத்த (கருதது), தனாத்த (குடாபபு), தாதத (பாட்டு), தானாத்த (பாராட்டு) முதலியனவாகப பலவேறு கண்ண வாய்பாட்டுச் சொற்களாயிருக்கும் அவற்றுள், தனைத்த வாய்பாட்டுச் சொற்களாயிருக்கும் அவற்றுள், தணைத்த வாய்பாட்டுச் சொற்களாயிருக்கும் அவற்றுள், தணைத்த வாய்பாட்டுச் சொற்களாயிருக்கும் அவற்றுள், தணைத்த வாய்பாட்டுச் சொற்களான எழுத்து, உறுப்பு என்பன சிறந்த உரையாசிரியராலும் சிறந்த புலவராலும் வலி கிகுத்தே கள்ளிற்றொடு புணாக்கப்பட்டுள்.

ஏ-் பாப்பருங்கல விரிவுரையாளர் (**வி**ருத்**தி**யுரைகாரர்),

'இனி விசிர் திரக்கா என்பது......அவ வெழுததுக்களை ஒழுங்குங் கணணறையும் படாமே நிறுவி, ஓரெழுத்துக்கு ஓரடியாகவானும் ஒரு சீராகவானு முறறுப்பெறப் பாடுவது' (யாப. ஒழி. 2, உரை).

பெரிமேலைழகர்,

'எழுத்துக்களெல்லாம் அகரமாகிய முதலையுடையன்' (குறள். 1, உரை) நச்சினார்க்கினியர்,

'இனி எழுத்துக்களது பெயரும் முறையுந் தொகையும் இச் சூத்திரத்தாற் பெற்றாம்' (தொல், எழுத்து, நூன், 1, உரை).

பேராசிரியர்,

'எழுத்துக்க ளியற்றப்பட்டு எழுத்ததிகாரத்தின் வேறுபட்ட தொகையும்' (தொல் பொருள். செய். 2, உரை),

'மாததிரை முதலியவற்றை உறுபபுக்களான இத்துணை மாததிரை கொண்டது செய்யுளென்றானும்' (தொல். பொருள். செய். 35, உரை).

சிவஞானமுளிவேர்,

'அகரம உயிரெழுத்துக்களிலுங் கலந்து நிறகுமாறு அறிக' (நன்.எழுத்து. 18. விளக்கம்).

இஙஙனம் வன்றொடாக் குற்றியலுகர விறறுப் பெயர்ச்சொறகளுள ஒரு வடிவப் புணர்ச்சியைக் கண்டமட்டில், ஏனை வடிவப் புணர்ச்சிகட்கும் இதுவே நெறியென்று கருதி, உண்றொடர்க் குற்றியலுகரவீற்றுப் பெயர்ச்சொல எல்லாம வலியிக்கே கள்ளீறறொடு புணருமென்று ஒரு நெறியீடிட்டு, அதனைக் கடைப்பிடித்து வந்தனர் பெரும்பால தமிழ்ப பண்டிதா.

ஆயின், இன்று, ஒருசார பெருமபுலவரும் பொருள்மயக்கமும் இன்னாவொலியும் கரணியமாகக் காட்டி, வலிமிகு புணர்சசியைக் கண்டித்து இயலபுபுணர்சசியையே கடைப பிடித்து வருகின்றனர்.

நீட்டுகள் என்னும் இயலபுபுணர்ச்சியும். நீட்டோலைகள் என்றும் நீட்டித்தரும் கள் என்றும் பொருள்படுமாதலால், பொருள்மயக்கம் என்பது சிறந்த கரணியமாகாது. ஆயின், இன்னாவொலி யென்னும் கரணியம் ஏற்கத் தக்கதே. ஆதலால், பெரும்புல்லரான முன்னோரையும் பின்னோரையும் ஒருங்கே தழுவி, இருசாரார்க்கும் பொதுவான உறழவுப புணர்ச்சியை நெறியிடுவது சாலத் தகுந்ததாம்.

> 'வுன்றொடர்க் குற்றுக ரபபெயர் பன்மைக் கள்ளொடு புணரின் வன்மையோ டுறமும்'

என்பது உரைந்நூற்பா. இங்ஙனம் பல உறழ்வுப் புணர்ச்சிதள் தொலகாப்பியத்திலும நன்னூலிலும் குறிக்கப்பட்டிருப்பது, புலவர் அனைவரும் அறிந்ததே. 'கள்' என்னும் பன்மையிறு அஃறிணைக்குச் சிறப்பாகவுரியது. அதற்கு வேறு பொருளின்மையால், அஃறிணைப் பன்மைப்பெயா எதுவும் இங்குப் பொருள்கூற எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. ஆயின், அவ் வீறு பன்மையும் உயர்வுங் குறித்து உயர்திணையில் அருதி வழங்குவதால, அத்தகையன மட்டும் இங்குக் கொள்ளப்படும்.

எ-டு: மக்கள், அவர்கள், அடிகள, குருக்கள.

வினைச்சொறகளின் முதனிலையென்னும் மூலமெலலாம ஏவலொருமை வடிவிலேயே காட்டப்பட்டுள்ளன.

எ-டு: இரு, எழு, நில, நட.

புடைபெயாச்சியில் உருமாறும் வினைகளாயின், அவ வுருமாறறம் முதனிலையடுத்துப் பிறைக்கோட்டுள் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

எ-டு: வா (வரு), தா (தரு).

வினைச்சொற்களின் பொருள்களைக் காட்டும் மேறகோள எடுத்துக்காட்டுக் ளெல்லாம், பெரும்பாலும் முக்கால முற்றுவடிவில் அல்லது எச்சவடிவில் இருப்பதினாலும், ஏவல் வடிவில் எல்லாப் பொருள்களுந் தோன்றாமையாலும், வினைசசொறகளெல்லாம் முதற்கண் முதனிலையும் ஈறும் பிரிக்கப்பட்ட தொழிற்பெயர் வடிவிலேயே காட்டப் பட்டுள்ளன. எல்லாத் தொழிற்பெயர்கட்கும் பொதுவான 'தல்', 'கை' என்னும் ஈரீறு களுள் முன்னதே பெருவழக்காதலால், அதுவே இங்குக் கையாளப்பட்டுள்ளது

எ-டு: உழு-தல, நட-ததல

சில வினைமுதனிலைகளின மெய்யீறு புடைபெயர்சசியில புணர்ச்சியால் திரிவதால், அத திரிவுவடிவும் பக்கத்திற காட்டப்பட்டுள்ளது.

எ-டு: நில-தல (நிற்றவ), கேள்-தல (கேடடல)

சில விணைமுதனிலைகள் புடைபெயாச்சியில் உகரச்சாரியை பெறுகின்றன. அச் சாரியை விணைமுதலை யடுத்துப் பிறைக்கோட்டுள் காட்டப்பட்டுள்ளது.

எ-டு: சொல(லு)-தல், கொள்(ளு)-தல.

சில வினைமுதனிலைகள் உகரச்சாரியை பெற்றும் பெறாதும் புடைபெயர்கின்றன. அவற்றின் இருநிலைமையும் அடுத்தடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

எ-டு: உண்(ணு)-தல், உண்டல.

செயயுட்குச் சிறப்பாகவுரிய தொழிறபெயா வடிவங்கள இங்குக் கொள்ளப்பட்டில.

எ-டு: சொறறல், கோடல.

விணைகளின் புடைபெயர்ச்சி வாய்பாடுகளெலலாம், ஒரு தனிப்பட்டிய**லிற் குறிக்கப்** பட்டுள்ளன.

தொழிறபெயர், ஏவல், முற்று, எச்சம், வினையாலணையும் பெ**யர் வடிவங்க**ள் எலலா வினைகடகும் உணடேனும், முற்றலலாத வடிவங்கள் ஏதேனும் **சிறப்புப் பொரு**ள் கொண்டவிடத்தே இங்குக் கூறப்பட்டுள்ளன.

ஏ.டு: தொழிற்பெயர் — இருககை, காட்சி, வ**ழக்கம், கொள்வனை**. ஏவல் — போ (தொலைந்து).

பார் (உள்ளை எ**ன்ன செய்<b>26 நன்).**

பெயரேசசம் — வழுத்த. வினையெச்சம் — வந்து, திரும்ப. வினையாலணையும் பெயர் — கண்டவன்.

L. apujiseri

கு வேந்த நாட்சி முற்றும் நீங்கியபின், இடைக்காலத்தில் தமிழமக்கட்குப் பொதுவாகத் தாப்பொழி யுணர்ச்சியே இவலாது போயவிட்டதனால், அடுத்தடுத்து வந்த அயன்மொழிச் சோந்களையெலலாம் தேவையின்றி ஆண்டுவந்திருச்கின்றனர். அதனால் அளவிற்கு மிஞ்சி அப்பூசோற் களைகள் புகுந்து, தவிழப்பயிர் தழைத்தோங்கி வளராவாறு தடுத்து கூதின்றன.

அயளமொழிச சொறகளுள், சிறப்பாக வடமொழி ஆங்கிலம் ஆகிய இருமொழிச் சொற்களே தமிழுக்குப் பெருங்கேடு விளைத்து லருகின்றன. வடசொற்கள் வலிந்து புதுத்தப்பட்டவை, ஆங்கிலச் சொற்களோ வலியப் புகுத்திக்கொண்டவை. முன்னதற்கு கூடமோழ் தேவமொழியேன்னும் ஏமாற்றும், பினைதற்கு ஆங்கிலம் அறிவியனமொழியும், உடைக்கோழியும், ஒருகால ஆட்சி மொழியுமாகும் என்னும் உணமையும் துணை நிற்கின்றன.

அயளமொழிச சொறகளை வேணடாது வழங்குவதினால் தமிழச்சொறகள் வழக்கு கூழந்து நாளடைவில் இறந்துபடுவதுடன், புதுச்சொல் புனையும் ஆற்றலும் அவாவும் தமிழாக்கு அற்றுப்போகின்றன அதோடு, வழக்கிறவாத பல அடிப்படைத் தமிழச் சோற்களும் அயற்சொறகளாக மாறிவிடுகின்றன.

பேசுவதே மொழியெனறும், கருததைத் தெரிவிசுக்க கருவியாயிருப்பதே மொழியின் பயனேன்றும், கடன்சொற்களாலேயே மொழி வளருமென்றும்,

> ''பழையன கழித்லும் புதியன் புகுதலும்' வழுவல் கால் வகையி னானே''

என்றும், சிறந்த அறிவும் பரந்த நோக்கும் உள்ளவர்போற சிலர் நடித்துத் தம் புல்லறிவைப் புலப்படுத்துவர். இக் காலத்தில் நாட்டுப்புறக கல்லா மக்களும் 'ஐயா' என்னும் தமிழ்ச் சொல்லையே ஆண்டுவருகின்றனர். அதனால், அச் சொல்லையும் அகரமுதலியிற சேர்க்கவேண்டுமென்று தமிழ்ப் பகைவரும் கூறத் துணியார். ஆகவே, ஆழ் வழக்கணை நியனவும் தமிழுக்குத் தேவையானவுமான அயன் மொழிச் சொற்களே இங்குச் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன. அவற்றை மெள்ளமெள்ள ஒவ்வொன்றாக உதறிவிட்டு, பழந்தமிழ்ச் சொல்லையோ புதுப்புனைவுச் சொல்லையோ நாளடைவில் ஆளவேண்டும் என்னுங் கருத்தையே, தமிழர் உள்ளத்திற் பதித்தல் வேண்டும்.

அயற்சொற்கள் எம்மொழியின் வாயினும், சொல்வகையும் பொருளும் மட்டுமே குறிக்கப்பட்டுள்ளன, தமிழ்ச்சொற்போல விரிவான விளக்கம் பெற்றில்,

நாத திருகிகளும் அலகுடைப்பான்களுமாகிய ஐஹத், ஜஹலல்க்ஷணை, ரகதிஷ்டீவி, சந்நிபாத ஜவரம் என்பனபோன்ற சமற்கிருதச் சொற்களும் இஷுராக்கு, இஸ்திகபார் என்பனபோன்ற அரபிச் சொறகளும், டயல், டெலிபோன் என்பனபோன்ற ஆவீகிலச் சொறகளும் இதில் இடம்பெற்றில்,

அத்தம, சங்கம எனபனபோனற சமற்கிருத்ப பலபொரு ளொருசொற்கள், தமிழ்ச சொற்கள்போன்றே பல சொற்களாகப் பிரித்துப் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளன.

அரத்தம், அருத்தம்; தர்மம். தரும்ம் என இருவேறு வடிவில் வழங்கும் வடசொற்கள், உகரம் இடைச்செருகிய வடிவிஷேயே குறிக்கப்படும்

பத்மம், வக்ரம் என்பன், பதுமம், வக்கிரம் என்னும் முழுத் தற்பவ வடிவிலேயே குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இங்ஙனமே இவைபோனற் பிறவும்

சகரம, ரசுதம என்பன; சக்கரம், அரததம் என்னும் தமிழச்சொலலின் திரிபாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இங்ஙளமே இவைபோன்றே பிறவும்: அயற்சொற்கள் எமமொழிச் சொல்லாயினும், அவற்றின் சிறபபெழுத்துகளெல்லாம் "வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரீஇ எழுத்தொடு புணாந்த சொல்லா குமமே" என்னும் தொல்காபபிய நெறியின் விரிவாட்சி முறையில், இயனற அளவு நெருங்கிய தமிழெழுத்துக் ளாவேயே குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆய்தவெழுத்தின் துணைகொணடு' அயவெழுத்துகளைக் குறிக்கவியலாதென்பது, 'அஃகேனம்' என்னும் உருப்படியில் விரிவாக'வினக்கப்பட்டது.

2. எழுத்துப்பெயர்ப்பு

எல்லாத் தமிழெழுத்துகளும், வேறுபாட்டுக் குறிகளைத் துணைக்கொண்டு ஆங்கில் வெழுத்திற் பெயாக்கப்பட்டுள்ளன. எழுத்துப்பெயாபபு அட்டவணையைப் பாரக்க.

தமிழிலுள்ள க, ச, ட, த, ப வடமொழியிலும ஆங்கிவத்திலுமுள்ள k, c, t, p அல்ல. ஒவ்வொரு வகையிலும் ஒரு தமிழ் வல்லெழுத்து இரட்டித்தாலதான், ஒரு வட மொழி யாங்கில் வல்லெழுத்திற்கு ஒப்பாகும்

இங்ஙனமே ஏனை வலலினமும், தமிழ்ச சகரத்திறகு நேர் வடமொழி ஶ அல்லது ஆங்கில ச் என்னும் எழுத்தே. இருசகரம் ஒன்றாயிணைந்தாலதான் 'c' ஒத்தொலிக்கும், தமிழ் றகரம் இரண்டில் ஆங்கில் 'l' ஒத்தொலித்தலை நோக்குக். இதனால், தமிழில் ng, nj, nd, nd, mb, ng என்ற மெலிவலியிணை பொலிகளேயன்றி, nk, nc, nt, nt, mp என்ற மெலிவலியிணை பொலிகள் இல்லை; தமிழினின்று மிகப் பிந்தித் திரிந்த திரலிட மொழி களில்தாம் இலை உள்ளன.

ஆதலால, க, ச, ட, த, ப என்பன முறையே ķ, š, ḍ, t, p என்றே வரி பெயர்க்கப்பட்டுள்.

3. இலக்கணச் சொல்வகை

பெயாச்சொறகளெல்லாம் பெ. (p.) என்றும், வினைச்சொறகளெல்லாம் வி. (v.) என்றும், இடைசசொறகள் பொதுவாக இடை. (ind.) என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

உரிச்சொல என்பது, இலக்கணவனகச் சொலலனமையானும், ஏனை முச்சொலலாகவு மிருத்தலானும், அவ்வச் சொல்லிற்கேறப்ப பெயரென்றோ விணையெ**ன்றோ இடை** யென்றோ குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

் கட்டுப்பெயர்கள் , சு. பெ. (demons, pron.) என்றும், வினாபபெயர்கள் வி.பெ. (inter. pron.) என்றும், தன்மைப் பெயர்கள் த.பெ. (pers. pron.) என்றும், முன்னிலைப் பெயர்கள் மு. மெ. (pers. pron.) என்றும், தேரழிற்பெயர்கள் குருபெ. (vbl. n.) என்றும், பண்புபபெயர்கள் பண். பெ. (abst. n.) என்றும், வினையாணையும் பெயர்கள் வினையரு. பெ. (parti. n.) என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஒரு சொல கூடடுசசொல்லாகவோ தொடர்ச்சொல்லாகவோ **இருந்து பெ**யர்ச் சொல்லில முடியின், பெயர்ச்சொல் (n.) என்றே குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

வினைச்சொல செயப்படுபொருள குன்றிய வினையாயின் செ. கு. **வி. (v.i.) என்று**ம், செயப்படுபொருள் குன்றா வினையாயின் செ. குன்றாவி. (v.t.) **என்றும் பிறவிகையா**யின் பி. வி. (v. caus) என்றும், செயப்பாட்டு வினையாயின செய**்.வி. (pass. vo.) என்று**ம், எதிர்மறை வினையாயின் எ. ம. வி. (neg. v.) என்றும் குறிக்கப்பட்டு**ள்ளன.** இடைச்சோவ முனனொட்டாயின் 'pref.' என்றும் பின்னொட்டாயின் 'suff' என்றும், சதாபின் 'end.' என்றும், இடைநிலையாயின் 'part.' என்றும், சொற்சாரியையாயின் 'டை part.' என்றும், எழுத்துச் சாரியையாயின் 'en. part.' என்றும், உணர்ச்சிக் குறிப்புச் சே-உசாபீன் 'int.' என்றும் ஆங்கிலத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

4. புடைபெயர்ச்சி

செயப்படுபொருள குன்றியவினை, செயப்படுபொருள் குன்றாவினை, இவ் தூணைடிற்கும் பொதுவான வினை, பிறவினை ஆகிய நாலவகையாகப் பகுத்து எவ்லா கூணைகட்கும் முக்கால்ப் புடைபெயாச்சி வாய்பாடுகள் முதன்முறையாகவும் முழு நிறை உ-கவும் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றைப் புடைபெயாச்சி வாய்பாட்டு அட்டவணையில் கு-ணக்க

புடைபெயர்ச்சி வாய்பாடெல்லாம், ஆண்பால இறந்தகால் வினைமுற்று வடிவிலேயே உதுக்கப்பட்டுள்ளன (ஐம்பாலும் படர்க்கைக்கே உரியனவாதலால், படர்க்கை ஆண்பால் கைச்றோ ஆண்பாற் படர்க்கை யென்றோ குறிக்கத் தேவையில்லை).

புடைபெயாச்சியில் முதனிலை வடிவு மாறும் வினைகளும், ஒரு காலத்திலோ நேர காலத்திலோ பலவகையில் புடைபெயரும் வினைகளும், வாய்பாட்டொழுங்கிறகுட் கோண்டுவரப்பட்டுள்ளன.

ஒவ்வொரு வினைசசொற்கும், இலக்கணச் சொல்வகைக்குப்பின், புடைபெயாச்சி வாய்பாட்டெண் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

5. இயல்வரையறை

பொருள்களின் இயல்பும் வினைகளின் நிகழமுறையும், இயன்றவரை நிறைவாக வணணிக்கப்பட்டுள்ளன.

- அக்கம்², நேபாள ததில வீளைவதும் வெண்மை கருமை செமமை பொன்மை குரால் (brown) என்னும் நிறங்களால் ஐவகைப்பட்டதும், ஒன்றுமுதல் பதினாறுவரை முண் முகங்களைக் கொண்டதும், மருத்துவ ஆற்றல் மிகுந்ததாகக் கருதப்படுவதும், குமரி நாட்டுக் காலந்தொட்டுச் சிவநெறித் தமிழரால அணியப்பட்டு வருவதும், ஆரியர் வந்தபின் உருத்திராக்கம் (ருதராக்ஷ்) என்று சொல்லப்படுவதுமான காய்மணி.
- **தடத்தல்,** மக்களும் பறவைகளும் இரு காலையும் மாறிமாறி முன்புறம் *தூ*க்கி வைத்து இடம்பெயர்தல். இங்ஙனமே விலங்குகளும் நாற்காலால இடம்பெயர்தல்.

விணைகளின் இயலவரையறையெலலாம், 'தல' வீற்றுத் தொழிற்பெயர் வடிவிலேயே கூறப்பட்டுள்ளன.

6. பொருட்பாடு (Meanings)

எல்லாச் சொற்கும் எல்லாப பொருளும் இயன்றவரை கூறப்பட்டுள்ளன. சொற களின் அல்லது பொருள்களின் வழக்குவகையும் ஆங்காங்கு குறிக்கப்பட்டுள்ளது. உலக வழக்கு, இலக்கிய (செய்யுள்) வழத்கு, பழைய வழக்கு, இடைக்கால வழக்கு, இக்கால வழக்கு, இடவழக்கு. குலவழக்கு, வகுப்பு வழக்கு, அயல்வழக்கு, பெருவழக்கு, அருகிய வழக்கு, இழி வழக்கு, கொச்சை வழக்கு என வழக்குகள் பல்வேறு வகைய.

சொற்பொருள்களின் காலமுறைப்பட்ட ஒழுங்கை இலக்கியத்தினின் று அறிய முடியா தாகையால, ஏரண முறைப்பட்ட ஒழுங்கே இங்குக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. அது பெரும்பாலும் இயற்கையொழுங்கை ஒத்திருக்கும் ஒரு சொல் பெயராகவும் வினையாகவும் ஆண்டு நடத்தப்படின், இருவகை யாட்சியும் வெவவேறு உருப்படிகளாக விருக்கும். ஒரே சொல் வினையல்லாக வேறு பலவகை யிலக்கணச் சொல்லாக ஆளப்படின், ஒரே உருப்படியில் சொல்வகைதே/ றும் பொருள்கள் வெவ்வேறாக எண்ணிட்டுக் கூறப்பட்டிருக்கும்.

ஒரே விணைச்சொல செயப்படுபொருள் குன்றியவினையாகவும் குன்றாவினையாகவும் இருப்பின், அவற்றின் பொருள்கள் இருவேறு வரிசையாகக் கூறப்பட்டிருக்கும். இருவகை வினைகளிலும் எது முந்தியதென்னும் யாப்புறவில்லை, பெருவழக்கானது முந்திக் கூறப்பட்டிருக்கும்.

பல சொற்கட்கு அல்லது சொல்வடிவுக்டகுப் பொருள் ஒன்றாயிருப்பின், இடத்தை மீத்தற்பொருட்டு, முந்திப்பொருள் கூறப்பட்ட அல்லது பெருவழக்கான சொல்லைப் பார்த்துப் பொருள்றிந்து கொள்ளுமாறு, இன்ன சொல்லைப் பார்க்க என்று ஒரு வியங்கோள் இடப்பட்டிருக்கும். அச் சொல் எண் கொண்டதாயின், அவ் வெண்ணும் அச் சொல்லுடன் குறிக்கப்பட்டிருக்கும்.

எ-டு: அக்கிணி — அக்குணி பார்கக.

சிலவிடங்களில், சொற்பொருளின் மிகுவிளக்கத்திறகாகவும் இத்தகைய மாட்டெறிவுக் குறிப்பு (cross reference) இருக்கும்.

எ-டு: அக்காள் — அக்கா பார்க்க.

ஒரு கூட்டுசசொற் குறுக்கத்தின் பொருளுக்கும் அதன நிறைவடிவுச சொலலைப பார்ககச் சொலலியிருக்கும்.

எ-டு: அக்காளி — அக்காளிப்பிரசாதம் பார்கக.

ஒரு சொலலில் ஒரு பகுதி பின்னா ஓரிடத்தில் விளக்கப்படுமாயில். அவ்விடத்தைப் பார்க்கும்படியும் வியங்கோள் இடப்பட்டிருக்கும்.

> எ-டு: **அஃகான், 'அ**' என்னும் எழுத்து. **கான்'** பார்கக

ஒரு பொருட்டொகையின ஒரு கூறுமட்டும் தனித்துக் கூறப்படினும், அத தொகை முழுதுங் கூறப்படும் இடமும் மாட்டெறிவாற் குறிக்கப்படும்.

> எ-டு. குன்றக்கூறல = பொருள விளங்காவாறு குறைந்த அளவில் கூறுதல்; எழுவகை மதங்களுள் ஒன்று. **எழுமதம்** பாரக்க.

ஒருபொருட் பலசொறகளுள் ஒன்றறகு ஆங்கிலம், இலத்தின் போன்ற மேலையாரிய நோசசொல் குறிக்கப்படல வேணடுமாயின, அது அவற்றுட் பெருவழக்கான சொல்லையடுத்தே குறிக்கப்படடிருக்கும்.

எ-டு: வடனவ — L. aurora borealis.

இருதிணைக்கும் இருபாற்கும் பொதுவான ஒருமைச் சொறகளின் பொருள், உயர் திணை யிருபாறகுமோ இருதிணை யொருமைப்பால மூன்றறகுமோ பொருந்துமாறு, ஈறு பிரித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

> எ-டு · பொறியிலி = அறிவிவலாதவ-ன்-ள. கண்ணறை = கணணிலலாத-வன-வள-து.

னலலாத தலைப்புச்சொற்கட்கும் அதன்கிழ வருமு சார்புச்சொற்கட்கு**ம், தமி**ழ முனனும் ஆங்கிலம் பின்னுமாக இருமொழியிலும் பொருள் கூறப்பட்டுள்**ளது.** ஒரு சொலலிற்குக் கூறப்படும் பொருள், தமிழ் மரபிலும் ஆரிய மரபிலும் வேறு படுமாயின், தமிழ்பேரபே தழுவப்பட்டுள்ளது

எ-டு . ஆனை நது – பாவ, தயிர், மோர், வெணணெய, நெய.

மோரும் வெண்ணெயும் நீக்கி, மூத்திரமும் சாணமும் சேர்ப்பது ஆரிய மரபு.

எல்லாத் தமிழச்சொற்கும் இயன்றவரை தமிழச்சொல் வாயிலாகவே பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது.

எ-டு : நாமகள் = கலைமகள், கலவிததேவி.

7. மேற்கோள்

மூவகைச் சொறகடகும் கூறபபடும் பொருள்களை, ஆட்சி வாயிலாக உறுதிப படுத்தும் பொருட்டும், மிகத் தெளிவாக விளக்கு தற் பொருட்டும், நலலிசைப் புலவர் சேய்யுள்களினின்றும், ஆனறோரால ஒபபுக்கொள்ளபபட்ட அளவை நூலகளினின்றும், மேறகோள்கள் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

ஒல்வோ ரிலக்கிய மேறகோளிலும், அதிகாரமும் இயலும் அல்லது காண்டமும் படலமும் அல்லது இவைபோன்ற பிறவும் சொற்குறுக்கங்களாலும், நூற்பகவுஞ் செய்யுளும் அல்லது பக்கமும் வரியும் எண்ணாலும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

செய்யுள் மேற்கோளில்லாவிடத்து, கல்லெட்டுக் கூற்றுகளும் உலகவழக்குக் கூற்று களும் உரைநடை வடிவிற காட்டப்பட்டுள்ளன.

இருவகை வழக்கிலும் மேறகோளில்லா அருஞ்சொற்கட்கு, அகரமுதலிகளும், 'நிகண்டு' என்னும் உரிச்சொற் றொகுதிகளுமே சான்றாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

எ-டு · (சங் அக.), (திலா.).

மேறகோள காட்டப்படும வகைகளெலலாம ஒரு தனி அட்டவணையிற் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

மேற்கோள் எடுத்தாளப்பட்ட எல்லா நூல்களின் பெயரும், அவற்றின் ஆசிரியர் பெயரும், பிற விளத்தங்களும் ஒரு நீண்ட பட்டியிற் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

8. மரபுவழக்கு

ஒவவோரிடத்திலோ நாடு முழுவதுமோ, சில பெயர்ச்சொற்களும் வினைச் சொற்களும், ஒவ்வொரு சிறப்பான பொருளில் தொன்றுதொட்டு வழங்கிவருகின்றுன. அத்தகைய மரபுவழக்கு, தனிச்சொல், இணைச்சொல் (words in pairs), கூட்டுச்சொல், தொடாச்சொல் என்னும் நால்வகையாக இருக்கும்.

எ-டு: ப**ழியாய்** = குறுமபுத்தனமாக.

இவன் பிள்ளைகளை யெலலாம் பழியாய் அறைநதுவிடுகிறான (நெலலை). கண்ணீருங்கம்பலையும் = கண்ணீர் வடித்தலும் உரத்த குரலில் அழுதலும். கணணகி நெடுஞ்செழியனிடம் கண்ணீரும் கம்பலையுமாய் வந்து நின்றாள் (நெலலை).

கொடித்தட்டல் = நல்லபாம்பு கடித்தல் (நெல்லை).

கட்டைதட்டல் 🤜 விரியன்பாம்பு கடித்தல (நெலலை).

ஆயிரங்காலத்துப்பயிர் = வாழ்நாள் முழுவதும் தொடரும் மணமக்கள் உறவு.

9. இனச்சொல்

தமிழும் தெலுங்கு கணைடம் முதலிய திரவிட மொழிகளும் ஓரிமை எபைது, இன்று உலகறிந்த வுணமை. ஆயின், தமிழம் அல்லது தென்மொழி (தமிழும் திரவிடமும்) ஆரியத் தொடு தொடர்புடைய தென்பது, இனனும் உலக அறிஞரால ஒப்புக்கொள்ளப்படவில்லை. காலடுவெலார் தமிழத்தைத் தவறாகச் சித்தியமொழிக் குடும்பத்திற்கு இனமாகக் கூறினரா. அத் தவறறை இன்று ஆராய்ச்சியாளர் கணடுகொண்டனர். ஆயின், தமிழத்திற்கும் ஆரியத்திற்குமுள்ள உறவை உலகு இன்னும் அறியவிவலை. உணமையில், இந்தோ—ஆரியம் என்னும் மொழித்தொடர், தமிழொடு தொடங்கிச் சமற்கிருதத்தில் முடிவதாகும் இவ் வுணமை உலகமெங்கும் பரவுங்காலம் அண்மையதென்னும் நம்பிக்கை யினால், இங்குத் திரவிடச் சொற்கள் மட்டுமன்றி, ஆரியச் சொற்களும் இனச்சொற்களாகக் கரட்டப்படும்.

> ள-டு * **திரவிடம்** (தமிழ்) — மக = பிள்ளை, மகன், மகள், இளமை. க. மக. மக → மகவு = குழந்தை, மகன், குரங்குக்குட்டி. க. மகவு. மக → மகன = புதலவன், ஆண்பிளளை. க. மகன். மக → மகள = புதலவி, பெண். ம. மகள் க. மகள.

ஆரியம்

E. Mac. A Gaelic word signifying son, and prefixed to many surnames, as Mac Donald, MacGrigor, & c. It is synonymous with son in names of Teutonic origin...... It is allied to Goth. magus, a son, fem. magaths (G. magd, a maid). (The Imperial Dictionary, Vol. III, p. 91).

10. இனமும் வகையும்

சில அவலது பல பொருள்கள் ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்தவை, ஓரினத்திற்குள்ளேயே சில பல வேறுபாடுகள் உண்டு. அவை வகைகள் என்பபடும்,

இனத்திற்கு மேற்பட்ட பேரினமு முண்டு. அதைக் குலம் என்லாம்.

எ-டு: அவரையும் மொச்சையும் ஓரினம். அதனால் அலை, முறையே, வீட்டவரை யென்றும் காட்டவரை யென்றும் சொல்லப்படும்.

இனி, கடலையவரை, கொத்தவரை (சீனியவரை), தம்பட்டவரை முதலியன் அவரை யொடு கூடி ஒரு பேரின் த்தைச் சேர்ந்தனவாகும்.

11. மூலமும் வரலாறும்

இயனறவரை எலலாச் சொற்கட்கு ம வேரும வரலாறும் கூறுவதே. இவ வகரமுதலியின் தனிச்சிறபுபாகும்.

> எ-டு: புடலைை (புடலங்காய) புல்லுதல = துளைத்தல் புல = உட்டுளையுள்ள நிலைத்திணை வகைகள்.

''புறக்கா ழனவே புல்லென மொழிப்'' (தொல், பொருள், மர், 86). அறுகுபோன் ற இறுவகையும் மூங்கிலபோன்ற பெருவகையும் புல என்னும் இனத்தைச் சேர்ந்தவையே

புலலாங்குழல = மூங்கிற்குழவ.

புல → புள → புழல். புள → புழை → பூழை = துளை, துளைபபொருள. புழல → புடல் = ஊட்டுளையுள்ள காய். மு → ட, போலித்திரிபு. ஒ.தோ: குழல → குடல். வைகைழ். கத்த[÷] முதலிய பிற கெட்டிக் காய்களுடன் ஒப்புநோக்கின் புடலின் உ**ட்டுகைத்** தன் ஷம விளங்கித் தோன்றும்.

புட் → புடலை . புடலை + காய் – புடலங்காய். வ. பட்டோலிக்கா.

த்ச சோல வரலாறறினால, புடலங்காய் என்பது தென்சொல என்றும் பட் டோல்க்கா என்னும் வடசொல் அதன் திரிபென்றும் தெளிவாகத் தோன்றும். ஆயின், உடமோழியாளர், பட்டோலிக்கா என்னும் வடசொலலினின்று புடலங்காய என்னும் தேன்சோல் திரிந்துள்ளதாகத் துணிச்சலுடன் கூறுவர்.

இது சொற்பிறபபியல் அகரமுதலியாதலின், வடசொல்லென ஆரியர் மயக்குவனவும கூதை தம்பித் தமிழர் மயங்குவனவுமான நூற்றுக்கணக்கான சொற்கள், தென்சொற்களே மேன ஐயந்திரிபற விளக்கப்பட்டுள்ளன. உண்மையறிந்து கடைப்பிடிக்க.

12. பிழைதிருத்தம்

ஏனைய அகரமுதல்களிலெல்லாம், சிறப்பாகச் சென்னைப் பல்கலைககழக அக ுதெயில உள்ள சொல்வழு, பொருள்வழு, மூலவழு, சொற்பிரிப்பு வழு, இலக்கணவழு ழுதேலிய எலலா வழுக்களும், இவ் வகரமுதவியில் இயன்றவரை திருத்தப்பட்டுள்ளன. இவற்றறகு எடுத்துக்காடடாகக் கீழக்குறித்த சொற்களைப் பார்க்க:

சொல்வழு — அரிவாள்முனைப்பூண்டு, வேட்டறுவாள்.

பொருள்வழு — கசகரணம் போடுதல், தசகூலி.

மூலவழு — சாயுங்காலம், வடவை.

சொற்பிரிப்பு வழு — உவமை, முகம.

இலக்கணவழு — அககடாவெனல், அனைமறிபாபபு.

13. சிறப்புக் குறிப்பு

சில சொறகளையும் பொருள்களையும் செய்திகளையும்பற்றிச் சிறப்பாகச் சில கருத்துகள் அல்லது உணமைகள் குறிக்கப்படும்.

ஆறு, ஐந்திரம் முத்விய சொற்களைப் பார்க்க.

பதிப்புரை

தமிழகம் ஆவலுடன் எதிர்நோக்கியிருந்த மொழிஞாயிறு ஞா. தேவ**நேயப் பாவாணரின்** செந்தமிழச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுத்வியின் முதன்மடல் முதற்பகுதி பேர்றிஞர் அண்ணர் பவள ஆண்டு நினைவாக வெளியிடப்பெறுகின்றது. முதன் மடல் முதற் பகுதியையும் முன்னுரைப் பகுதியையும் எழுதிமுடித்து, ஐந்தாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் ஆய்வுரையாற்றிய மகிழச்சித் திளைப்பின் நிறைவில் 16—1—1981-ல் இயற்கையெய்திய முதுபேராசான் அகரமுதல் வெளியீடுவரையாவது வாழ்ந்திருந்து கண்குளிரக் கண்டு களிகரும் வாய்ப்பைப் பெறாது கழிந்தமை கழிவிரக்கத்திற்குரியது.

நுண்மாண நுழைபுலமும், பனமாண் மொழித்திறனும், அஃகியகன்ற ஆய்வு நுட்பமும் கொண்ட பாவாணப் பெருந்தகை தொடங்கிய பணி முற்றுப்பெறு முன்னரே திடுமென மறைந்தமை தமிழுலகிற்குப் பேரிழ்ப்பானதோடு அகரமுதலிப்பணிக்கு அதிர்ச்சியளித்தது அவர் எழுதிமுடித்த அகரமுதலிப் பகுதியை அச்சேற்றும் வகையில் அணியப்படுத்துவதும் அரும்பாடாய் இருந்தது. பாவாணா அகரமுதலியை அச்சேற்றும்போது கவனித்துச் செய்யவேண்டிய பணிகளாக அவ்வப்போது கூறியிருந்தவை யணைத்தும் மிகுந்த கவனத் துடன் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன. வண்ணப்படங்கள், மேற்கோள்நூற் பட்டியல், மொழிகளின் பெயர்ப்பட்டியல் ஆகியவை அவர் மறைவுக்குப்பின் திரட்டப்பட்டவை. ஏனைத் திரவிட மொழிகளின் பலுக்கத்தை ஒலிப்பு மாறாமல் குறித்துக்காட்ட ஆங்கில் எழுத்துகளுக்கு ஒலிப்பு வேறுபாட்டுக் குறிகள் (Diacritical marks) சோப்பதுபோல், தமிழ் எழுத்துகளுக்கும் ஒலிப்பு வேறுபாட்டுக் குறிகள் சோக்கப்பட்டுள்ளன.

பதின்முன்றாம மடலததில சேர்பபதாக இருந்த முன்னுரை, மேற்கோளநூற் படடியல ஆகியவறறை முதன் மடலத்திலேயே சேர்தது, இனிப் பன்னிரு மடலங்களாக அகரமுதலியை வெளியிடடாற போதும் என்று பாவாணர் முடிவெடுத்ததால், முன்னுரையை அவரே எழுதி முடித்திருந்தார் அச்சேற்றுமுன் முன்னுரைப் பகுதியை மேலும் லிரிவுபடுத்த வேண்டும் என்று கூறியிருந்தார். அவா மறைவுக்குப்பின் அவர் எழுதிய முன்னுரையை உள்ளவாறே பதிப்பித்து, மேலும் சேர்த்து விரிவுபடுத்தவேண்டும் என்று அவர் கூறியிருந்த வற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவை சோக்கப்பட்டுள்ளன.

அகரமுதலித் திடடத்தின் தோற்றம்

வளர் நதுவரும் அறிவியலுக்கு ஈடுகட்டும் முறையிலும் செந்தமிழில் இலக்கண் இலக்கிய மரபுகளைப் பேணிக்காக்கும்வகையிலும் சிறந்த அகரமுதல் உருவாக்கப்பட்ட வேண்டும். இது தமிழமக்களின் நெடுங்கால அவர். 1936-ல் சென்னைப் பலகலைக் கழகத்தின் அகரமுதல் ஏழு மடலங்களாக (ஆறு மடலங்களும் ஒரு பின்னிணைப்பும்) வெளிவந்தது அதற்குப்பின், கடந்த அரை நூற்றாண்டுக் காலமாகத் தமிழில் சொல்லாட்சிகளும். இலக்கியங்களும், கலைச்சொற்களும் பெருகி வளர்ந்தபோதிலும், அலையனை ததையும் அடக்கியப்திய அகரமுதலி உருலாக்கப்படவில்லை உலக மொழிகள் சிலவற்றில் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகள் வெளிவந்துள்ளன. தமிழிலும் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதல் வெளிவருவது மொழிவளர்சிக்கு இன்றியமையாதது ஆயின், சொற்பிறப்பியல் ஆராயச்சியில் பெரும் புலமை சான்றவரே அப் பணியைச் செயய் வியலும் சோற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்டத்தை உருவாகக் அறிஞ்ரைத் தலைவராகக்கொண்டு சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்டத்தை உருவாகக் அரசு நினைத்தது.

கடந்த ஈராயிரம் யாணடு இலக்கிய வரலாற்றில் எவரும் தொடவியலாத சொற பிறப்பு ஆராயச்சியில் வாகைசூடியவர் பாவாணர். அரை நூற்றாண்டுக் காலம் அயராது சொல்லாராயச்சி செய்து, சொற்பிறப்புக் காண்பதில் ஒப்புயாவற்ற செந்தமிழ் ஞாயிறாய்ச் கட்டுராளி வீசி, தன்னிகரற்றுத் தண்டமிழ்ப் புலமைவாய்ந்த பெருமகனாரின் தனித்தன்மை வாய்ந்த கண்டுபிடிப்புகளுக்கு நூல்வடிவம் தரவும், அவருடைய ஆய்வுகளில் ஈடுபாடு கொண்ட தமிழ்மக்களின் வேணவாவை ஏற்கவும் தமிழக அரசு முன்வந்தது. உயர்தனிச் செம்மொழியாம் தமிழமொழியின் தனித்தன்மையும் தமிழர் பணபாடும் துலக்கம் பெறவும், அவர் கொள்கையைப் பின்பற்றி உருவாகும் சொற்பிறப்பு அகரமுதலியில் பிற கொள்கை களின் தலையீட்டைத் தவிர்க்கவும் பாவாணாக்குத் தனித்த துறை ஏற்படுத்தித் தர அரசு விரும்பியது. அதன்படி, 1974ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 8ஆம் நாள் மொழிஞாயிறு ஞா. தேவநேயப் பாவாணரை இயக்குநராகக் கொண்ட செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம் (Directorate of Tamil Etymological Dictionary Project) தமிழக அரசின் கலவித் துறையின் தனித்த துறையாகத் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

தளர்ந்த முதுமையினாலும், ஐயப்பாடான சொற்களுக்கு ஆழந்தாயந்து விளக்கம் காணும் இயல்பினாலும், தம இறுதிக்காலம்வரை ஏறத்தாழ ஏழாண்டுப் பணிக்காலத்தில் அகர ஓரெழுத்தில் தொடங்கும் 6500 சொற்களுக்கு மட்டும் சொற்பொருள் விளக்கம் எழுதினார்கள். 1470 தடடச்சுப் பக்கங்கள்கொண்ட இப் பகுதி, முதன் மடலத்தின் முதற்பகுதியாகத் தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனத்தின்வழி அச்சிட்டு வெளியிடப் பெறுகிறது.

பாவாணரின் வாழ்வும் பணியும்

மொழிஞாயிறு ஞா தேவநேயப் பாவாணா 1902ஆம் ஆணடு பெபருவரி 7ஆம் நாள் திருநெல்வேலி மாவட்டம் சங்கரன்கோயில் என்னும் ஊருக்கு அருகிலுள்ள பெரும் புத்தூரில் பிறந்தார். தந்தையார் பெயர் ஞானமுத்து; தாயார் பெயர் பரிபூரணம்.

இவர் இளமையில் பாளையங்கோடடைப் பளளியில் பயின்றார். பள்ளியில் படிக்கும் நாளிலேயே தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் புலமையாளராக விளங்கினார். பள்ளிப் பருவத் திலேயே பாடல் புனையும் பாங்குடையவராக இருந்ததால் க**விவாணன் எ**ன்னும் பட்டத்தைத் தமிழாசிரியர் சூட்டினார்.

பாவாணருடைய இயற்பெயா தேவநேயன். தமிழாசிரியர் அளித்த சிறப்புப பெயரைத் தம இயறபெயரோடு சேர்த்து ஞா. தேவநேயப பாவாணர் என்று தம் பெயரை அமைத்துக்கொண்டார்; பரந்த நூலறிவோடு நுணணறிவும் கொண்டவராக இலங்கினார்; இலக்கிய இலக்கணப் புலமையிலும், எழுத்திலும், பேச்சிலும் வல்லவராய விளங்கினார். தமிழ்மொழியிலேயே மூன்று நிறுவனங்களில் பட்டங்களைப் பெறற பெருமை இவருக்கு உணடு. தம் பெயருக்கு முன்னால் மதுரைப் பண்டிதன், நெலலைப் புலவன், சென்னைப் புலவ (வித்துவான்) கலைத்தலைவன் என்று சேர்த்துக்கொள்வது இவருடைய வழக்கம்.

பலவேறு உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் தமிழாசிரியராகவும், சேலம் நகராட்சிக்கல்லூரியில் துறைத்தவைவராகவும் அண்ணாமலைப் பலகலைக்கழகத்தில் திரலிட மொழியியல் வாசகராகவும் பணியாறறிப் பெயரும் புகழும் பெறறவர். முப்பதுக்கு மேற்பட்ட செந் தமிழ் நூலகளை ஆக்கித்தந்த இப் பெருமகனாரால் தமிழ் நலமுற்றது, வளம்பெற்றது. தமிழ்த்தாய் அணி பெற்றாள், மொழிநூல் விழிபெற்றது.

பாவாணர் என்றால தண்டையிழ் ஏறு தனித்தமிழ் ஆறு என்று கூறப்படுவது மட்டு மன்றி, பாவாணர் வீட்டுப் படிக்கட்டும் பைந்தமிழ் பேசும் என்னும் புதுமொழி பழமெகழியாய மாறியிருப்பதையும் காண்கிறோம் மறைமலையடிகள் வித்திட்டுச் செடி யாக்கிய தனித்தமிழை, வேர்வீழ்த்து விழுதூன்றி நின்று நிலைத்து நிழலத்கும் ஆலமரமாக வளரச் செய்தவர் பாவாணர். அரசும¹, ஆனற பெருஞ் சான்றோரும்², அருந்தமிழ மன்றங்களும்³, பாவாணரைத் தம் உள்ளககோயிலில் உருச் சமைத்துக்கொண்ட தமிழன்பர்களும், பைந்தமிழப பாவலரும் பாவாணாக்கு வழங்கிய பாராட்டுகளும் பட்டயங்களும் பணமுடிப்புகளும், கண்ணான அறிஞரை அவா வாழுங்காலத்திலேயே மதித்துப் போற்றிய மாட்சிக்குக் கடியங்கூறி நலம் செய்கின்றன.

தமிழப்புலமையீல் கற்றோர்றியா அறிவினராகவும் கற்றோர்க்குத் தாம்வரம்பாகிய தலைமையராகவும் விளங்கிய பாலாணா, எந்நாளும் எளிய வாழ்வும் உயரிய நோக்கமும் கொண்டவராக வாழ்ந்தார். அவருடைய பரந்திடங் கொடுக்கும் விசும்புதோய் உள்ளமும், மொழிநல்னை விழிநலம்போற் காக்கும் மனத்திட்பமும்; மதிநுடபமும் சொல்வாராய்ச்சியில் நடுநிலை பிறழா வழிநடை வகுத்தன. மறைமலையடிகளை எத்துணைப் பாராட்டினாரோ அத்துணை பி. தி. சீனிவாச ஐயங்காரையும், வி. ஆர். இராமச்சந்திர் தீட்சிதரையும் பாராட்டினார். தாம் நடுநின்று கண்ட உண்மைகளை அஞ்சாது எடுத்துரைக்கும் ஆற்றல் அவருக்கே அமைந்த தனியாணமை யாகும் உண்மை என்றும் வெல்லும் என்னும் நம்பிக்கையே தமக்குத் துணிவைத் தந்ததாக அவர் கூறுவார்.

பாவாணருடைய ஆய்வுகளை, உலகின் முதன்மொழித் தோற்றம், சொற்பிறப்புக் காணும் வழிமுறை, தனித்தமிழ் என்னும் முப்பெருந் தலைப்புகளில் சுருக்கமாக அடக்கலாம். உலகில முதன்மொழி தோன்றியதற்கான அடிப்படைகளை மேனாட்டு அறிஞர்கள் பல்வகையில ஆயந்திருபபினும், அ, இ, உ என்னும் முச்சுட்டுகளே ஞால முதன்மொழி தோன்ற வழிவகுத்தன என்னும் சுட்டடிக் கொள்கையை (Deictic Theory) முதன்முதல் பாவாணர் கண்டறிந்தார்; சுட்டு விளக்கம், முதல தாயமொழி, ஒப்பியன் மொழிநூல், வேர்ச்சொற் கட்டுரைகள் ஆகியவற்றில் இதனைத் தெளிவாக விளக்கியிருக்கிறார். உகரச் சுட்டிலிருந்தே பெரும்பான்மைச் சொற்கள் பிறந்திருப்பதை அவருடைய ஆய்வு காட்டு

^{1 (}அ) 1960ஆம் ஆண்டு ஆட்சிச்சொற்கள் வடித்துத் தந்தமைக்காகத் தமிழக ஆளுநரால் பாவாணர்க்குச் செப்புப்பட்டயம் வழங்கப்பட்டது.

⁽ஆ) 1978ஆம் ஆண்டு தமிழக அரசு இருவன்ளுவர் திருநானன்று பாவாணர்க்குச் 'செந்தமிழ்ச் செல்வர்' என்னும் பட்டமும் கேட்யமும் பொற்பதக்கமும் வழங்கிச் சிறப்பித்தது.

^{* (}அ) 1957ஆம் ஆண்டு சேலம் தமிழ்ப் பேரவையினர் தந்தை பெரியார் தலைமையில் 'திரவீட மொழிநூல் ஞாயிறு' என்னும் பட்டம் பொறித்த வெள்ளிப்பட்டயம் வழங்கினர்.

^{(-18) &}quot;But for his (Pavanar's) researches in philology, the purity and antiquity of Tamil might have remained a myth" — The Cultural Heritage of India, Vol. V, p. 621. Edt: by Dr. Sunit Kumar Chatterji, 1978.

^{(@) &}quot;It is my humble opinion that in the study of Tamilgwords Mr. Devaneyan stands Pre-eminent and has few rivals."

⁻Maraimalai Adigal, 1949.

³ (அ) 1970ஆம் ஆண்டு மொழியாராய்ச்சித் தொண்டினைப் பாராட்டி, சை. சி. நூற்பதிப்புக் கழகம் பாவாணர்க்கு வெள்ளிப்பட்டயம் வழங்கியது.

⁽ஆ) 1971ஆம் ஆண்டு தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் நடத்திய பறம்புமலைப் பாரி விழாவில் பாவாணர்க்குச் 'செந்தமிழ் ஞாயிறு' என்னும் பட்டம் வழங்கப்பட்டது.

^{் (}அ) ''தொல்காப்பியருக்குப் பின் தமிழ் தன்னை நிலைப்படுத்திக்கொள்வதற்காகச் செங்த ஒட்டு மொத்தமான முயற்சிக்குப் பிரவாணர் என்று பெயரிடலாம்.''

[—] பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார்.

⁽ஆ) ''பாவாணர் தமிழின் ஆண்மை வடிவம்''

[—]பாவலர் சுரதா.

⁽இ) ''வடமொழியும் இந்தியும் மற்றும் வடக்கிற் படுமொழிகள் என்ற பலவு'ம் — தடவியே அந்தமிழே ஆதி பெனுந்தேவ நேயர் தாம் எந்தமிழர் எல்லார்க்கும் வேந்து.''

கிறது. ஞால முதன்மொழி⁾ தமிழ் என்பதும அது தோன்றிய இடம் குமரிக்கணடம் என்பதும் அவர் கொள்கை.

ஞால முதன்மொழி

உலகில மூவாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட மொழிகள் பேசப்படினும் நூற்றுக்கு 95 மேனியரால் பேசப்படுப்வை ஒரு நூற்றுக்கும் குறைவானவையே.

எசுகிமோ மொழியில் தன்னலமற்ற பொதுத்தொண்டு செய்வதற்குத் தனக்கில்லா செய்தல் என்று கூறுகிறார்களாம். இது நல்ல தமிழ்ச்சொற்றொடராகத் தெரிகின்றது. அவாய்த் தீவு மக்கள் மழலையைத் தாலாட்டும் துணியை ஏணை என்றே லழங்குகின்றனர். மங்கோலிய மொழியின் சொற்கள் திரவீடமொழிகளுடன் தொன்முது தொடாபுடையவை என்று செக்கோசுலோவேகிய நாட்டு மொழியியல் பேராசிரியர் செர்சுலோல் வசெக்கு² கூறியிருக்கிறார். இந்தைரோப்பிய மொழிகளின் தொடரமைப்பு, திரவீட மொழிகளைப் போன்று ஒரு காலத்தில் செய்ப்படுபொருளையடுத்து வரும் வீனைமுற்று OVP (Object-Verb-Pattern) அமைப்பில் இருந்ததாகப் பேராசிரியா இலேமென குறிப்பேட்டிருக்கிறார்

ஆபபிசிக்க மொழிகளில் தமிழ்ச்சொற்கள் பல காணப்படுவதாகச் சென்கக் நாட்டுத் தலைவா செங்கோர் தெரிவித்திருக்கிறார். தமிழிலுள்ள இல், அல என்னும் எதிர்மறை முன்னொட்டுகள் இந்தைரோப்பிய மொழிகளிலும் உள்ளவாறே வழங்குகின்றன. (எ-டு il+legal-illegal, wi+happy-unhappy.) தமிழிலும் முன்னொட்டுகளாக அமைந்த 250 சொல்லாட்சிகளைப் பாவாணா எடுத்துக்காட்டி முன்னொட்டு மொழியியவபு (prefixed languages) தமிழுக்கும் உண்டு என வகுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். ஆப்பிரிக்க மொழிகள் சில்வற்றில் தமிழிலுள்ள நானகன் உருபு 'கு' முன்னொட்டாக வருகிறது. குஅரி—அவர் களுக்கு என்ப பொருள்படுகிறது. இம் முன்னொட்டே கு – து – டு எனத் திரிபடைந்து ஆங்கிவத்திலும் 'to' என வழங்குகிறது. இன்னோரனன் சான்றுகள் பாவாணரின் ஞால முதன்மொழிக் கொள்கைக்குச் சான்றாகின்றன

ஆதலின், உலக மொழிக் குடுமபங்களைப பத்தாக வகுத்தும் **தி**ரவிட மொழிகளை வழங்கும் இடவகையான் மூன்றாகப் பகுத்தும் பேசுவோர எண்ணிக்கையுடபடச் சுருங்கிய பட்டியல் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

சொற்பிறப்புக் காணும் திறன்

அணுவைப பிளக்க முடியாது எனறு ஒருகாலத்தில் கருதினர் மேனாட்டறிஞர ஐனசுடீன் அணுவைப் பிளக்க முடியும் என்று நிறுவினார். சொறகளெலலாம இடுகுறிகளே; அவையனைத்துக்கும் வோமூலம் காண வியலாது என்று அண்மைக்காலம்வரை கருதி

¹ குமரிக்கண்டத் தமிழ் வடக்கே சென்று திரவீடமாய்த திரிந்தது. வடகோடித் திரவீடம் நாளடைவில் பிராகிருதமாய் மாறியது. வேத காலத்தில், விந்தியமலைக்கு வடக்கில் பைசாசம், சூரசேனம், மாகதம் என்று மூன்று பிராகிருதங்களும். அதற்குத் தெறகில் தமிழ், ஆந்திரம் (தேலுங்கு), கன்னடம், மகாராட்டிரம், கூர்ச்சரம் என்னும் ஐந்து திரவீடங்களும் பெஞ்சதிராவிடம்) வழங்கிவந்தன். பிற்காலத்தில், ஐந்து திரவீடங்களுள் மகாராட்டிரம் ஒரு பிராகிருதமாகக் கொள்ளப்பட்டது மாகத்ததின் பிற்காலத் திரிபு பாலி பிராகிருதம் என்னுஞ் சொல் தமிழில் பாகதம் எனத் திரியும்

வேத ஆரியம் வழக்கற்றுப் போன்பின், அதனொடு ஐம்பிராகிருதங்களையும் கலந்து சமற்கிருதம் என்னும் இவக்கிய மொழியை அமைத்தனர் பிராகிருதம் முந்திச் செய்யப்பட்டது, சமற்கிருதம் நன்றாயச் செய்யப்பட்டது ஆகவே, சமற்கிருதத்திற்கு முந்தியது பிராகிருதம்; பிராகிருதத்திற்கு முந்தியது திரவிடம், இரவிடத்திற்கு முந்தியது தமிழ் (சே. அக் சீர் பக் 32)

² பேராசிரியர் செரசலோவு வசெக்கு 2-3-1978-ல செனனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆற்றிய உரை

^{**}Linguistic Typology"—lecture by Dr Winfred Lehmann, Darector, Linguistic Research Centre, University of Texas, U.S A.

பிருந்தனர். சொலலைப் பிளந்து வேர்மூலம் காண முடியும் என்று மொழிஞாயிறு ஞா. தேவநேயப்*பாவாணா நிறுவிக் காட்டியிருக்கிறார். தம் புலமைவளத்தின் வெளிப் பாடாக மொழிநூலறிலைத் தமிழுல்கிறகு நலகிய பெருமை இவரையே சாரும்.

சொறபிறபபுக்காண மேனாட்டு அறிஞாகள கையாணட முறைகளினும் வேறாகப புதிய இருநெறிகளைப் பாவாணா கண்டறிந்தார். அவை வேருக்கு வோ காணும் வேர்மூலச் சொற்பேறப்பு, பொருட்பாட்டு அடிப்படையிலான வடிவமீட்டமைப்புச் சொற்பிறப்பு எனப் பேயரிடப்பட்டுள்ளன.

'அகவிலையேறிவிட்டது' எனனும் தொடரில 'அதிகவிலை' என்பது 'அகவிலை' எனத் திரிந்ததாக ஏனைப் பேராசிரியர்கள் சொன்மூலம் காட்டியபோது, அஃகவிலை → அகவிலை (அஃகம் = தவசம்) எனத் திரிந்ததாகமீட்டமைத்து மூலம் காட்டினார் பாவாணர். இது வடிவமீட்டமைப்புச் சொற்பிறப்பு. வேந்தன் = வெம்மையாக ஆட்சி செலுத்துப்வன் என்ப பிறர் பொருள் கூறியபோது, அது தவறைன மறுத்து, வேயந்தோன் → வேந்தன் (வேயந்தோன் = முடியணிந்தவன்) என உணமைமூலம் காட்டினரா. இது வேர்மூலச் சொற்பிறப்பு பாவாணர்க்கிருந்த உள்ளுணாவும் இயற்கையறிவும் இவவர்று நுணுகி நுணுகி ஆராயும் வினைத்திடப் அதை நல்கின். இது அவர்க்குக் கருவில் அமைந்த திரு. அதனாற்றான் தாமே இப் பணியை முன்னின்று முடிக்கப் பெரிதும் விழைந்தார்.

சொல்வளம் மிக்க தொன்மொழியாதலின் வேற்றுச் சொற்களைத் தமிழில் ஆள்வேண்டுவதில்லை என்பதில் கொள்கைவீடாக் கூரவேழமாகப் பாவாணா இருந்தார். தமிழில் கலந்துள்ள அனைத்துச் சொற்களுக்கும் தமிழச்சொற்களை எளிதில் படைத்துத் தந்திருக்கிறார்.

'குடிமதிப்பு'க (Census) கணக்கெடுபபின்போது நம வீட்டிறகு வரும விருநதினா நண்பர்கள் ஆகியோரின் பெயர்களைக் குடும்ப உறுப்பினராகச் சோத்துக்கொள்வது இல்லை. இதுபோன்றே தமிழில் பலவேறு கால இடைவெளிகளில் ஊடாடிய வேற்று மொழிச் சொற்களைத் தமிழில் தம் சொற்களாக ஏற்றுக்கொள்ளலாகாது. நண்பர்கள் நண்பர்களாகவே இருப்பா; குடும்ப உறுப்பினா ஆகார். அயற்சொற்கள் அயற்சொற களாகவே இருக்கும்; தன் சொற்களாகா. ஆதலின் தனித்தமிழே தமிழ். தமிழ் தவிர வேறு எம் மொழியிலும் வேற்றுச் சொற்களை விலக்க முடியாது, தமிழ் ஒன்றிலதான முடியும். இப் பேர்கரமுதலியிலும் 'அயற்சொற்களுக்குத் தனிமடலம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது' என்று பாவாணர் கூறினார். தமிழமொழிக்கு இருக்கும் தன்னேரிலாத சொல்வளச் சிறப்பை உலகிறகுக் காட்டுவதே இவரின் தலையாய் நோக்கம்.

தம ஆயவுமுடிவாக, உலகமொழிக் குடுமபங்களில் இந்தைரோப்பிய மொழிகள தமிழுக்கு மிக நெருக்கமாக இருப்பதைக் கண்ட றிந்தார். தம சீரியு தமிழபபணிக்கு உறிறுழி உதவிய தமிழன்பர்களுக்கும் தமிழ மன்றங்களுக்கும் சிறப்பாக அரசுக்கும் பாவாணர் நெஞ்சுகந்த நன்றியுடையவராக இருந்தார்.

பதிப்புப் பணி

அகரமுதலிகள் எவையாயினும் அவறறிறகுப் பதிப்புக்குழு ஒன்று தனியாக அமைப்ப துண்டு. பாவாணர்க்குப் பின் பொறுப்பு இயக்குநராகப் பணியேற்ற யான, இதனை நன்கு பதிப்பிக்கத் தக்க உதவியாளரை நாடவேண்டியிருந்தது. இந் நிலையில் அகரமுதலி தமிழ் நாட்டுப் பாட நூல் நிறுவனவழி வெளியிட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது, பதிப்புப் பணிக்கு உற்ற உதவியாக அமைந்தது. தமிழில் உயர்ந்த தரமான நூல்களைப் பதிப்பித்துப் பட்டறிவு வாயந்தவர்களின் உதவி இதற்குக் கிடைத்தது. தமிழ்நாட்டுப் பாட்நூல் நிறுவனத்தின் டிடி-பதிப்பாசிரியர் புலவா அ. நக்கீரன், புலவர், கா. பெ. ஞானசம்பந்தன், புலவர் நா. மு. மாணிக்கம் ஆகியோர் இப் பணி செம்மையாக நிறைவுறப் பெரிதும் உதவினர். இந்த அகரமுதலியின் பலவேறு தலைமையான நோக்கங்களுள், பிற அகரமுதலி களிலுள்ள பிழைகளைத் திருத்துவதும் ஒன்று என்று பாவாணர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆதலின், மூலநூல்களிலிருந்து மேறகோள் காட்டும்போது பிற அகரமுதலிகளிலுள்ள எழுத்துப் பிழைகள் இந்த அகரமுதலியிலும் இடம்பெறா வணைம் மிகுந்த கவனத்துடன் அவற்றை ஒப்புநோக்கித் திருத்தமாகப் பதிப்பிக்கும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

தமிழநாட்டுப் பாட நூல்களெலலாம சிர்திருத்த எழுத்துகளில் அசசிடப்படுவதால் வருங்காலத் தலைமுறையினர்க்காக உருலாகும் இந்த அகரமுதலியும் சிர்திருத்த எழுத்து களிலேயே அச்சிடப்பட வேண்டும் என்பதையும், வன்றொடாக் குற்றுக்ரவிற்றுப் பெயர்ச் சொற்களுடன் பன்மைகுறித்த 'கன்' சுறு சேர்க்கும்போது வலலெழுத்து மிகாத சொற் புணர்ப்பே பின்பறறப்பட வேண்டுமென்பதையும் பாவாணா கனிவுடன் ஏற்றுக் கொண்டார்.

சொற்களுக்குச் செந்தமிழ் வடிவம் காட்டுதலானும், சொற்பிறப்புக் கூறுத்கானும், தமிழுல்கில் வழங்கும் இந்தச் சொல் இடம்பெறவில்லை என்று சுட்டிக்காட்ட முடியாத வகையில் அனைத்துச் சொற்களையும் முயன்று இரட்டித் தருதலானும், படவீளக்கம் சேர்த்தலானும், அரைக் கலைக்களஞ்சிய அமைப்புக்கொண்டிருத்தலானும், பொதுமக்கள் முதல் ஆராயச்சியாளர்வரை பயன்கொள் நிற்றலானும் இதற்குச் செந்தமிழச் சொற்பிறப்பியல் பொதுப் பயன்பாட்டுப் படவிளக்க இருமொழிப் பேரகரமுதலி (Comprehensive General Purpose Bilingual Illustrated Etymological Dictionary of the Tamil Language) என்ப பெயரிடப் பொருந்துவதாயினும், பரோ எமனோவா அகரமுதனி D.E.D. — இ.சொ.பி. (இரவிடச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி) என்சு குறிக்கப்படுவதுபோல், சுருக்கமாக, செ.சொ.பி. (செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி) — T.E.D (Tamil Etymological Dictionary) என்றே இது பொதுவாக வழங்கப்படும்

ஆங்கிலத்தில் எட்டிலக்கம் சொற்களுள்ளன. சென்னை அகரமுதலியில் ஓரிலக்கம் சொற்களே யுள்ளன. ஆங்கிலத்திற் கிணையாகத் தமிழ் வளாந்தோங்க வேண்டுமாயின் மேலும் மூன்றிலக்கம் சொற்களைத் தொகுக்க வேண்டும். அறிவியல் - தொழிலநுட்பம் போன்ற துறைகளில் மேலும் நான்கிலக்கம் சொறகளைப் படைக்க வேண்டும். ஆதலின், நாட்டுப்புறச் சொல்லாட்சிகள் ஓரிலக்கம்; கல்வெட்டு ஓலைச்சுவடி ஆகியவற்றில் ஓரிலக்கம்; நாட்டு மருத்துவம், நிலைத்திணைப் பெயாகள் ஆகியவற்றில் ஓரிலக்கம் ஆக மூன்றிலக்கம் சொற்களைப் புதிதாகத் தொகுக்கும் பணி நிகழ்வேண்டும்.

தமிழக அரசின் தனி மகலாயப பிறநது, கலவிததுறை பாலூடட, தமிழப பலகலைக்கழகம் சிராட்ட, சானறோர் அரவணைக்க, தமிழவளர்சரி - பணபாடடுத் துறையின் மடியில் தவழந்து தளர்நடை பயிலும் இத் துறைப் பணிகள் வளாந்து பெருக வள்ளன்மை சுரந்து வணடமிழக்கு வாழவளிக்கும் புரட்சித் தலைவர், பொன்மனச் செம்மல், மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கு என்றென்றும் நன்றிக் கடப்பாடுடையேம்.

அயலவர்க்குப் பயன்படுமவகையில ஆங்கில அணிந்துரை வழங்கிய கல்லியமைச்சர் மாணபுமிகு செ. அரங்கநாயகம் அவர்களுக்கும், விரைந்தூக்கி உடன் துணைநின் ந தமிழ் வளர்ச்சி - பண்பாட்டுத்துறைச் செயலாளருக்கும், இப பேரகரமுதலி வெளிவர ஆவனசெயத தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனத்தார்க்கும், நன்முறையில அச்சிட்டு தந்த செயமாலிகா அச்சகத்தார்க்கும், பல்லாற்றானும் ஒத்துழைப்பு நல்கிய துறைப் பணியாளர்க்கும் எம் நன்றியுரித்து.

> சீர்த்தபுகழப் பாவாணர் சேர்ததளிக்க செலவத்தை ஆரத்தசொல் லாராய்ச்சி யாரமுதைக் — கூர்த்தாயந்து வற்றா வளமென்ன வாரி வழங்கிடுவம் கற்றோர் உவப்பக் கனிந்து.

சென்னை, தி பி. உகூயிடு மடங்கல் (ஆவணி) யிசு (1 - 9 - 1984) ் இரா. ம திவாணன் இயக்குநர் (முழுக் கூடுதல பொறுபபு), செ. சொ பி. அகரமுதலித திடட இயக்ககம்.

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி வரலாறு

மொழிவளாசசியை அளந்துகாட்டும் அளவுகோலாக அகரமுதலி அமைகிறது.

ஒரு மொழியில் வெளிவநதுள்ள அகரமுதலிகள், அம மொழி எந்தெந்தத் துறையில் சோல்வளம் பெற்றிருக்கிறது; இன்னும் எந்தேந்தத் துறையில் சொல்வளம் பெறவில்லை என்பதைக் காட்டிவிடும்.

ஆங்கிலமொழி எட்டு இலக்கம் சொற்களைப் பெற்றிருப்பதால் அம் மொழியில் பஉவேறு துறைதழுவிய பலவகை அகரமுதலிகள் பெருகியுள்ளன.

சொலலிற்குப் பொருள்கூறும் முயற்சியே முதனமுதல் அகரமுதல் தோன்றுதற்குக் காரணம்

தி மு. 700 அளவில மெசபொதேமியாவில் சில அக்கேடியச் சொற்களுக்குப் பொருள் கடடிய எழுத்துச்சான்று கிடைத்திருப்பதாகவும், அதுவே உலக முதல் அகராதிக்கு வித்து எனவும் கூறுகின்றனா அதற்குச் சமகாலத்திய தொலகாப்பியத்தில் உரிச்சொற் பகுதி அப்பொருள் சுட்டியதே என்பது போதரும்

கி.பி. 1225 ல 'Dictionarius' என்னும் சொல்லை இங்கிலாநதைச் சேர்ந்த 'சோன்னசு தி கலந்தியா' (Joannes de Galendia) என்பவா இலத்தீனச் சொல்வரிசையைக் குறிசுக்ப பயன படுத்தினார்

இலத்தீனச் சொன்மூலத்திலிருந்து தோன்றிய 'Dictionary' என்பது கருவிநூல் என்னும் பொருளில் வழங்கியது. கிரேக்கச் சொன்மூலத்திலிருந்து பிறந்த 'Lexicon' என்பது சொற்புத்தகம் (Word Book) என்னும் பொருளில் வழங்கியது. நாளடைவில் இரண்டு சொற்களும் அகரமுதலியையே குறிக்கத் தொடங்கின்.

அகரமுதலி வகைகளுள் சொற்பிறபபியல் அகரமுதலி, சிறபபு அகரமுதலி (Specialised Dictionary) வகையைச் சார்ந்தது சொற்பிறபபியல் அகரமுதலியை ஆங்கிலத்தில் 'Etymological Dictionary' என்பர். 'Etymos' என்பது 'உண்மை' என்று பொருளபடும் கிரேக்கச் சொல். 'Etymology' என்னுளு சொல் 'சொல்லின் உண்மையான வரலாறறைக் கூறுதல்' என்று பொருள தருகிறது.

ஒரு சொல்லுக்கு மூலங்காட்டி, அச் சொல பிறந்து வளாந்த வரலாறறை விளக்குவது சொற்பிறப்பியல அகரமுதலியின் நோக்கம்.

சொலலின் வேரும் வரலாறும் (Origin and derivation) காண முடியாதவிடத்து மூலம் மட்டும் காட்டி அமைவர், காலத்தால் முந்திய சொல்வடிவத்தை மூலமாகக் காட்டினால் போதும் என்று ஆங்கிலச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்பாளர் சி தி, ஆனியன் கருதுகிறார்.

மற்றொரு ஆங்கில அகரமுதலித் தொகுப்பாளரான வெபுத்தர் (Webster) என்பவர், ஒரு சொல்லின் மிகப் பழைய வடிவத்தின் லிரிலான பொருளவளர்ச்சி வரலாறு சொல்வதே 'சொறபிறப்பியல' என்கிறார்.

வேரும் வரலாறும் ஆராயந்து வெளிப்படுத்துவதே மெயழ்மையான சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி. தமிழைப் போன்ற ஒட்டுநிலை (agglutinative) மொழியில் வேரும் வரலாறும காண இயலும். மேலையாரிய மொழிகள உட்பிணைபபு (milexional) மொழிகளாயிருப் பதால அலற்றில வேரும வரலாறும் காணபது அரிது. ஆதலாசு, மேலைநாட்டு வணண்ணை மொழியியலார சொலலின் பழைய வடிவம் அல்லது கிடடியம்ட்டில் மூல்வடிவம் காணபதே சொற்பிறப்பியல் என்கின்றனர்.

தொலகாபபியா ''எவலாச் சொலலும் பொருள்குறித் தனவே'' என்கிறார். கால்ப் போக்கில் திரிபடைந்த சொறகளில் வேரும் வரலாறும் மறைந்திருக்கும், மேலோட்டமாகப் பார்ப்பவர்களுக்கு வெளிப்படத் தெரியாது என்பதை ''மொழிப்பொருட காரணம் விழிப்பத்தோன்றா'' என்றும் தொலகாப்பியா உரியியலில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். எனவே, உரிச்சொறகளின் மொழிப்பொருட் காரணம் விழிப்பத் தோன்றா எனப் பொருள் கொள்வதே பொருந்தும்.

மேனாட்டார் நோக்கிலும் நம் நோக்கிலும் காணப்படும் வரையறைக்கேற்பச் சொற பிறப்பியல் அகரமுதலி இருவகைப்படும்

- 1 வேரும் வரலாறும் காட்டும் சொறபிறப்பியல் அகரமுதலி (Etymological Dictionary on Genealogical Basis).
- 2 மூலச்சொற காட்டும் இனச்சொல ஒப்பீட்டுச் சொற்பிறப்பியல் அக்ரமுதலி (Etymological Dictionary on Comparative and Historical Basis)

இதுவரை உலக மொழிகளில வெளிவந்துள்ள சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகள் அனைத்தும் இரண்டாமவகையைச் சார்ந்தவை மொழிஞாயிறு ஞா. தேவநேயப் பாவாணர் திட்டமிட்ட செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி முதலவகையைச் சார்ந்தது. இம் முதல்வகை அகரமுதலியில் இரண்டாமவகை அகரமுதலியிலுள்ள இனச் சொல் ஒப்பீட்டுக்கூறும், ஏரண்நெறிப்பட்ட வரலாற்றடிப்படைச் சொல்லொழுங்குமகூட இடம்பெறும்.

சொற்பிறபபியல அகரமுதலிக்கு முதலில் வேண்டப்படுவது சொற்பிறபபியல் நெறி முறைகள். ஆங்கில மொழிக்கு முதன்முதல் சொற்பிறபபியல் அகரமுதலியை நேரிய முறையில் தொகுத்தளித்த கீற்று (W W. Skeat) என்பவர், சொற்பிறபபியல் அகரமுதலித் தொகுப்பாளர் கவனிக்கவேண்டிய நெறிமுறைகளைப் (Canons for Etymology) பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

சொற்பிறப்பியல் நெறிமுறைகள்

- காலத்தால் முந்திய பயன்படுத்தமநோக்கிச் சொல்லின் தொல்வடிவத்தை முடிவுசெய்யவேண்டும்
- வரலாற்றடிப்படையிலும் நிலவியல் அடிப்படையிலும் ஒரு மொழியில் புகுந்துள்ள கடன்கொற்களைக் கண்டறியவேண்டும்.
- குறைந்த அனீசகளையுடைய சொல்லை, அதே சொல்லின் மிக்க அசை களையுடைய வடிவத்திற்கு மூலமாகக் கொள்க. (மருஉமொழி, திரிபுபோன ற சொற்சுருக்கங்கள் அல்லாதவிடத்து.)
- 4. ஒவிபபியல் நெறியீடுகளைக் (Phonetic Laws) கவனிக்க.
- ஒரே அளவான அசைகளையுடைய இருசொறகளுள காலத்தால் முந்திய சொல்லை மூலமாகக் கொள்க.
- 6 ஆங்கிலத்தில வலவினைகளை (strong verbs) மூலமாகக் கொள்க.
- 7. ஒரு சொலலின_் ஆய்வுக்கு முழுவடிவை எடுத்துக்கொளக; சொலலின் ஒரு - பகுதியை ஆய்வுக்குக் கொள்ளற்க

- 8. சொலலின் வடிவ ஒற்றுமை அல்லது மேம்போக்கான பொருளொப்புமை கருதி இரு மொழிகளிலுள்ள சொற்களை (ஒலிப்பியல் நெறியீடு வேறுபடும் நிலையில்) -ஒப்புமையுடையனவாகக் கொள்ளற்க.
- 9. இனச்சொறகள் (Cognates) வடிவில் அல்லது ஒவிப்பில் முழுதும் ஒத்திருக்க வேணடியதில்லை ஒலிப்பியல் நெறியீடுகளுக்குப் புறம்பாக இருமொழிகளிலும் இருசொறகள் ஒத்திருப்பின் (ஒலிப்பிலும் பொருளிலும்) ஒரு மொழி மற்றொரு மொழியிடமிருந்து அச் சொல்லைக் கடன்பெற்றிருக்கிறது என்று நம்பலாம்.
- 10. ஒரு சொலலுக்கு இனச்சொற்களைக் கூறமுடியாதவிடத்து அச் சொவனை விளக்கிக கூறும் முயற்சி மேறகொள்ளலாகாது.

மேற்கணட பததும் சொறபிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்புக்குரிய பத்துக கட்டளைகள் எனலாம். கிற்று ஆங்கிலச் சொறபிறப்பியல அகரமுதலியை ஒரு மடலமாக வெளியிட்டார். ஆங்கிலச் சொறபிறப்பியவ் நெறிமுறைகளை (Principles of English Etymology) அழகுற ஆயந்து வெளியிட்டார்.

சொற்பேறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்பாளர் தம் முயற்சியில் புரைபடுத்லும் உண்டு. சொலலின் மூலங்காண முறபட்டுச சொல்லின உணமைப்பொரு ஞணராமல ஏதோ ஒன்றைச் சொலலிலிடுவாரும் உளர், உணமைப்பொரு ஞணர்வாரும் உளர். அதனடிப படையில் சொறபிறப்பியலை எணவகையாகப பிரிப்பர். அவறறுடன் மேலும் இரு வகைகளை (9, 10) மொழிஞாயிறு ஞா. தேவநேயப பாவாணா புதிதாகக் கணடறிந்தார்.

- 1. உனனிபபுச் சொறபிறபபு (Guessing Etymology)
- மண (மணப்பது)

— அணில (அழகு, வரி)

- 2. அறிவாகுலச் சொறபிறப்பு (Pedantic Etymology)
- நூல் (நூற்கபபடுவது, இழுக்கப படுவது)
- 3. அடிப்படைச் சொற்பிறபபு (Popular Etymology)
- 'ஐயன்' என்னும் தமிழ்சசொல்லை வேண்டுமென்றே 'ஆர்ய' என்னும் வட சொலலிலிருந்து வந்ததாகக் கூறுவது
- 4. குறிககோட் சொற்பிறப்பு (Tendentious Etymology)
- 5. வமூஉப பகுபபுச் சொறபிறபபு (Malanalytical Etymology)
- சாபபாடு (சாதற்கேதுவானது)
- 6. நகையாட்டுச் சொறபிறபபு (Playful Etymology)
- தோசை [தோ (இரணடு) + சொயங்]
- 7. ஒலிவொப்புமைச் சொற்பிறப்பு (Sound Etymology)
- பாராளுமன்றம (Parliament) [ஒலிப பில ஒத்திருத்தல]
- (Plausible Etymology) (உண மையானது போலப பொருத்திக் கூறுதல்)
- 8. பொருந்தப் புகலவுச் சொற்பிறப்பு ஒப்பாரி நடுப்ப ஆரித்தல் அல்லது ஓவெனப் பாரித்தல்)
- 9. வேர்மூலச் சொறபிறப்பு (Root tracing Etymology)
- புல் → புள → புழல → புடல → புடலை -> புடலங்காய (புழல == துளையுள்ளது).
- (Reconstructed Etymology)
- வடிவமீட்டமைப்புச் சொற்பிறப்பு அங்காடி அம்மு (விற்றல) + கடை (இடம்) அம்முகடை → அங்கடை → அங்கடி 👉 அங்காடி.

செரற்பிறப்பியல் அகரமுதனியின் தனிக் கூறுகள்

- சொறபிறப்பியல் அகரமுதலி ஏனை அகரமுதலிகளைப்போ லனறிச் சொல லுக்கு மூலமும் கூறும்.
- 2. சொற்பிறப்பியல அகரமுதலியில் இனச்சொறகள் தவறாது காட்டப்படும்.
- 3. சொற்பிறப்பியல நெறியீடுகளைத் தழுவிச் சொல்லின் மூலம் அமைந்திருக்கும்.
- தெளிவான மூலம் உறுதிப்படாதபோது ஒரளவுக்குச் சரியெனப்பட்ட மூலம் ஒருகா. (ஒருகால) என்னும் முன்னடையோடு குறிப்பிடப்படும்.
- 5 தெரியாத மூலமாயின் மூலம் தெரியவில்லை எனச சுட்டப்படும்.
- சொல்லின் இலக்கணவகை அல்லது பொருள்வின்க்கம் வேறாக அல்லது மாறாகக் கூறப்படவேண்டிவரின் அதுவும் மரபு தழுவியதாக இருக்கும்
- 7 ஒருமொழிச சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியாயின் அவ்வச சொலலுக்கு மூலம் அச் சொலவிளக்கத் தொடக்கத்தில அலலது இறுதியில் குறிக்கப்படும் இன மொழிகளுள பன்மொழிச் சொற்பிறப்பியல அகரமுதலியாயின் ஒவ்வோர் அடிசசொலலையும் தலைப்புச் சொலலாகக்கொண்டு அச் சொல்லுக்கு இனமான இனமொழிச் சொலலும் பொருளும் குறிக்கப்படும் பரோ எமனோவரின் திரவிடச் சொற்பிறபபியல அகரமுதலி இதறகுச் சான்றாகும்.
- 8. சொறபிறப்பியல அகரமுதலித் தொகுப்பாளர் அம மொழியின் சொற் பிறப்பியல நெறிமுறை (Principles of Etymology), ஒலிபபியல் நெறியீடு (Phonetic Law), காலப்போக்கில் சொலலின் பொருட்பாட்டு மாற்றம் (Semantic change) ஆகியவற்றைத் தெளிவாக வரையறுக்க வேண்டும்.

உலகமொழிகளில் தோன்றியுள்ள சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகள்

உலகமொழிகள பலவற்றுள் சொறபிறப்பியல அகரமுதலிகள் உருவாக்கப் பட்டுள்ளன. கி.பி. 1662-ல் கெர்கார்டு சோகன்னசு வொசியசு (Gerhard Johannes Vossius) என்பவர் வெளியிட்ட இலத்தீனச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி (Etymologicum Linguae Latinae) உலகில வெளிவந்த முதல சொறபிறப்பியல் அகரமுதலியாகக் கருதப்படுகிறது.

1671-ல் தீபன் கின்னர் (Stephen Skinner) என்பவர் இலத்தீன் மொழியில் ஆங்கிலச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியை (Etymologicon Linguae Anglicane) வெளியிட்டார்.

1743-ல பிரானசிசு சூனியசு (Francis Junius) என்பவர் ஆங்கிலச் சொற்பிறப்பியல் அகர முதலி யொன்றை (Etymologicum Anglicanum) வெளியிட்டார். இந் நூலைச் சாமுவேல் சான்சன் தம் புகழ்பெற்ற ஆங்கில அகரமுதலியை உருவாக்கச் சிறந்த கருவிநூலாகக் கொண்டிருந்தார்.

1803-ல் சான் சன்னிசன் (John Jannieson) என்பவர் காத்தியமொழிக்கு (Scottish Language) ஒரு சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி உருவாக்கினார்.

1840-ல் கிரிம் (Grimm) என்பவர் செருமானியமொழிக்கு ஒரு சொற்பிறபபியல் அகர முதலி (German Etymological Study) உருவாக்கினார். இவீர் அம மொழிக்கு வடித்துத் தந்த சொற்பிறப்பியல் நெறியீடுகள் 'கிரிம் நெறியீடு' (Grimm's Law) என வழங்கப்படுகிறது.

1879-ல ஆங்திலத்தில் இன்றும் சிறந்த சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியாக விளங்கும் 'Scientific Etymological Dictionary of the English Language' என்னும் அகரமுதலியைக் கிற்றுப (W.W. Skeat) பெருமகனார் வெளியிட்டார். இந்த அகரமுதலி ஒரு மடலமாக வெளிவந்தது. ஆயின், ஆங்கில மொழியின் சொறபிறப்பியல் நெறிமுறைகளை (Principles of English Etymology) இரண்டு மடலங்களாக இவர் 1892-ல் வெளியிட்டார். சொலலின் காலவரையறை சொற்பிறப்புக்குப் பெரிதும் உதவும் என்றார்.¹

இவை இரண்டுமட்டுமன்றிப் பின்வரும் மூன்று நூல்களையும் அடுத்தடுத்து இவரே தொதத்தளித்தார்:

- 1. 1895-வ வெளிவந்த 'Primer of English Etymology'.
- 2. 1897-ல வெளிவந்த 'Concise Etymological Dictionary of the English Language'.
- 3 1912-ல வெளிவந்த 'Science of English Etymology'.

சொறபிறப்பியல அகரமுதலித் துறையில் பெரிதுழைத்து அரிய தொகுப்புகளை வழங்கிய பெருமை கிற்று ஒருவரையே சாரும

1931-ல இராவபு வில்லி தானர் (Ralph Lilley Turner) என்பவர் நேபபாள மோழிக்கு ஒரு சொற்பிறபபியல அகரமுதலி (Comparative and Etymological Dictionary of the Nepali Language) தொகுத்தளித்தார்.

1938-ல யாழபபாண ததிலிருந்த தவத்திரு ஞானப்பிரகாச அடிகளார் தமிழ்மொழிக்கு சொற்பேறப்பு ஒப்பியல் அக**ராதி**யைத் தாமே முயன்று அருமபாடாறறி இயன்றவரை தொகுத்தனித்தார்

1946-ல குல்கர்னி என்பவர் மராத்திச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி (Marathi Etymological Dictionary) தொகுத்து வெளியிட்டார். இதில மேலையாரிய மொழிகளி விருந்தும் இனச்சொல் காட்டியுள்ளார்.

1961-ல பரோ எமனோலரின திரவிடச் சொற்பிறபபியல் அகரமுதலி (Dravidian Etymological Dictionary) வெளிவந்தது.

1966-ல் ஆங்கில அகரமுதனி வெளியீட்டில் பெருமபுகழபெற்ற எருதந்துறை அகரமுதலிக் (Oxford Dictionary) குழுவினர் சி. தி. ஆனியன் (C. T. Onion) என்னும் அறிஞர் தலைமையில் ஒரு வல்லுநர் குழு அமர்த்தி, ஆங்கிலச் சொறபிறப்பியல் அகரமுதனி (Oxford Dictionary of English Etymology) வெளியிட்டனர். ஆங்கிலத்தில் இவர்களைப் போன்றே சேம்பர்சு அகரமுதலிக் குழுவினரும் ஒரு சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி வெளியிட்டுள்ளனர். கிளெயின் (Klein), வீக்லி (Weakley) ஆகியோரின் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகளும் ஆங்கில மொழிக்கு எழில் சேர்க்கின்றன.

1970-ல் வால்தர் வோன் வார்த்பாக்கு (Walter Von Wartburg) என்பவர் பிரெஞ்சு மொழிக்கு ஒரு சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியை (Franzosisches Etymologisches) தொகுத் தளித்துள்ளார்.

1978-ல சக்கரதர ராவ என்பவர் வால்தேர் நகரிலுள்ள ஆந்திரப் பல்கலைக்கழக வாயிலாகத் தெலுங்குச சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி பன்மீடலங்களுள் முதன்மடவத் தொகுப்பை வெளியிட்டார். இதுவரை எட்டு மடலங்களுள் மூன்று வெளிவந்துள்ளன.

உலகில் இதுகாறும் வெளிவநதுள்ள சொற்பிறபபியல் அகரமுதவிகளுள், செருமானியம், ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு ஆகிய மொழிகளில் வெளிவந்துள்ள சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகள் தரமானவையாகவும் புகழ்பெற்றவையாகவும் உள்ளன.

Hence we learn the very necessary lesson that etymology requires scientific treatment and does not consist in giving indolent credence to silly guesses and we atonce establish the value of chronology as a helpful guide to trath.

—W. W. Skeat — Principles of English Etymology, p. 6.

தமிழில் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகள் — அதற்கான முயற்சிகள்

தமிழ உள்ளிட்ட திரவிட மொழிகளுக்கு ஒரு சொற்பிறப்பியல் அக்ரமுத்லி வேண்டும். என்று 1856ஆம் ஆண்டிலேயே கால்டுவெல் வலியுறுத்தினார்.

யாழப்பாணத்துப் பெருந்தகை தவத்திரு ஞானப்பிரகாசா, 1938-ல் தமிழ்ச் சொற் பிறப்பியல் அகரமுதலியின் முதல் ஆறு சிறுபகுதிகளை ('அ' முதல் 'உருள்' வரை 364 பக்கங்கள்) வெளியிட்டார். ஒவ்வொன்றும் 1000 பக்கம் கொண்ட இரண்டு மடலங்களாக (20 உட்பகுதிகள்) வெளியிடத் திட்டமிடடிருந்தார். அது 'A Comparative and Etymological Lexicon of the Tamil Language' என்று வழங்கப்பட்டது

இவாதம நுணமாண நுழைபுலததாலும் பல்லாண்டு செயத ஆராயச்சியின் விளைவாலும் இந்தைரோப்பிய மொழிகளுக்குத தமிழே மூலம் என்று கணடறிந்தார். செருமானிய மொழிக்குக் கிரிம் என்பவரும், ஆங்கிலத்துக்குக கிறறு எனபவரும் சொற் பிறப்பியல் நெறியீடுகளை அமைத்ததுபோல இவரும் திரவிடச சொறபிறப்பியல் நெறியீடு களை (Laws of Dravidian Etymology) அமைத்தார்; ஒலியபு நெறிமுறைகளையும் (Phonetic Sound Laws) வகுத்தார்.

மொழியாராயச்சிக்கு வழக்கிலுள்ள சொல்லாட்சிகளை விடுத்து இலக்கியச் சொல் லாட்சிகளை மட்டும் கொள்ளலாகாது என்றும், இந்தைரோப்பிய மொழியினர் ஒலிப் பொப்புமை மட்டும் கருதாமல் சொல்லின் வேரும் வரலாறுமாக விரிந்த அடிப்படை உணமைகளை ஆராய் வேண்டும் என்றும் அவர் வலியுறுத்தினார்.

மேலும் ஞான பபிரகாச அடிகளார, "'Father, Mother' எனனும் ஆங்கிவச சொறகளை அதே ஒலிப்பு ஒப்புமையுடைய இலத்தின் கிரேக்க சமற்கிருத்ச் சொற்களோடு ஒப்பிடும் சொல்லாராய்ச்சியாளர், மேனாட்டுக் குழந்தைகள் அப்பாவைப் 'பப்பா' என்றும் அமமாலை 'மம்மி' என்றும் அழைக்கும் சொல்வடிவங்கள் தமிழோடு நெருங்கியிருப்பதை ஏன் காண மறந்துவிட்டனர்'' என்று வினவுகிறார்.

மாஃசு முல்லரின் பொனமொழியை 'Sound Etymology has nothing to do with sounds' — எடுத்துக்காட்டி ஒலிப்பு மற்றும் பொருளோப்புமை மட்டும் கருதாது வேர்ச்சொல் இயைபு எம் மொழியில் அமைந்துள்ளது என்று காணவேண்டும் எனத் தெளிவு கொளுத்து இறார்.

சமற்கிருதவாணர் 'மாதரு' (தாய்) என்பது (மா - அளததல், வீட்டை மேறபார்வை செய்தல) 'மா' என்னும வேரிலிருநது பிறந்ததாகக் கூறுவதும், 'பித்ரு' (தந்தை) பாதுகாப்பவன் என்று பொருளபடுவதாகக் கூறுவதும் பொருத்தமற்றவை எனகிறார். 'அமமா, அப்பா' என்பவையே அவற்றுக்கு மூலம் என்று காட்டுகிறார். அவருடைய முயற்சி முறுறும் நிறைவுறு முன்பே அவர் இயற்கையெயதியது தமிழின் தவக்குறைவே என்லாம்.

இங்கிலாந்தில சமற்கிருதப் பேராசிரியராகவுள்ள பரோவும், அமெரிக்கக் கள்போர்னி யீரவில் சமற்கிருதப் பேராசிரியராகவுள்ள எமனோவும் ஐம்பதாண்டுகளாகத் திரவிட மொழிகளை ஆராயந்து சொற்றொகுத்து 1982ஆம் ஆண்டில் திரவிடச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியின் திருந்திய பதிப்பை (Dravidian Etymological Dictionary—Revised) வெளியிட்டனர். இதில 5569 சொற்களுள்ளன. இது இன்றையு திரவிடமொழி யாய்வாளாக்குக் கருவிநூலாகப் பயன்பட்டு வருகிறது.

1959-ல செனனைப் பல்கலைக்கழகம திரவிடமொழிச சொறகளை ஒப்பீட்டு முறையில் தொகுததுத திரவிட மொழிகளின ஒப்பீட்டுச் சோல் அகரவரிசை (The Dravidian Compagative Vocabulary) வெளியிட்டுள்ளது. இஃது , சொற்பிறபபியல அகரமுதலி யன்றெனினும், இனச்சொல் ஓப்பீட்டுச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியின் ஒரு கூறாதலின், இதனையும் இலண் குறிப்பிட்டு நேர்குத்து. தம்ழும். இதுவரை நிகணடுகளும் அகராதிகளும், வெளிவந்தனவும் வெளிவரா தனவுடாக 300-ஆகுமேல் இருப்பினும் தரமான சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி தமிழுக்கு இண்டாம் நப்பது ஒரு பெருங்குறையாக இருந்தது. இக் குறையை நிறைவாக்கும்வகையில் 1974ஆம் ஆண்டு மேத் திங்களில் தமிழக அரசு செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தப்பம் (Tamil Etymological Dictionary Project) ஒன்றை உருவாக்கியது.

செரற்ப் நட்டியக் அகரமுதலிக்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படுவன

அதர முதல் தொகுக்கும் பணி எளிதன்று அயராது உழைக்கவேணமுய அகரமுதலித் தொகுட்பு அனர், 'அப்பாலி உழைப்பாளா' என்று சான்சன பெரும்கனார் ஒரு முறை தற்ப்பட்டார் அகர முதலி த் தொகுப்பாளர் அப்பாவித்தனமாக உழைப்பவராக இந்தத்தனம். ஆயின், தம் அறியாமையை வெளிக்காட்டுபவராக இருத்தலாகாது. ஒருவர் சக்கு உருநையும்பற்றிய அறிவு நிரம்பியவராக இருத்தலியலாது. அக் குறையைப் போக்கு உதற்க கத்துன் உலகில் எங்கு நோக்கினும், அகரமுதலித் தொகுப்புப் பணி ஒரு குழுவின் கட்டு பணியாக அமைக்கப்படுகிறது

சோறபிறபபியல அகரமுதலி ஒரு சிறபபுவகை அகரமுதலியாதலின், இத்ன தொகுப பாளர், தலைவா ஆகியோர் தாயமொழியில் நிகரற்ற புலமையாளராக இருத்தல வேண்டும். ஆங்கிலம் உள்ளிட்ட பனமொழியறிவும், மொழிநூறபுலமையும், நடுநிலையோடு ஆயும் நோக்கும் நிரம்பியவராய் இருத்தல் வேண்டும்.

''சொறபிறபபியல அகரமுதலி தொகுபபவர், எததுணைப பெருமபுலவரேனும் மொழியாராயச்சித் துறையில் நடுவுநிலைமை, அஞ்சாமை, தன்னலமின்மை, மெய்யறியவா என்னும் நாறபண்பும் இல்லாதவா வேர்ச்சொற்களைத் தொகுப்பது, குருடன் கண மருத்துவமும், செலிடன் இசையாராயச்சியும், சப்பாணி தாண்டவப் பயிற்சியும் செய்வ தொத்ததே. 'கல்வி வேறு; ஆராயச்சி வேறு' '' என்று மொழிநூல் மூதறிஞா பாவாணர் கூறுகின்றார்.

எனவே, சொற்பிறபபியல அகரமுதலித தொகுபபுக்கு இன்றியமையா*த முதல் தேவை,* அத துறையில் ஆர்வமும் புலமையும் நெடுங்கால ஆராயச்சிப பட்டறிவும் கொண்ட அறிஞர் குழுவே

இரண்டாவது தேவை, அக் குழுச செயறபடவேணடிய தெளிவான திட்டம் தெளி வான முன்னோக்கத் திட்டமில்லாததால் எததுணையோ அகரமுதலித் திடடங்கள் அரை குறையாக, அல்லது முழுமையாக வெளிவரினும் நிறைவில்லாதனவாக அமைந்து விடுகின்றன

இலத்தீன் மொழிக்குச் சொற்களஞ்சியம் (Thesaurus) தொகுத்த ஐந்து குழுவினர் 100 ஆண்டுகள் உழைத்து மூன்றில் இருபங்குப் பணியைத்தான் முடித்தனர்.

யாழ்ப்பாணம் தவத்திரு ஞானப்பிரகாசர் தமக்குப்பின் தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிப் பணி தொடர ஒரு திட்டமும் செய்யாததால் அவர் மறைவுக்குப்பின் அப பணி நின்றுவிட்டது

ஒழுங்கான திட்டத்தின்கீழ முழுமையாகவும் நிறைவாகவும் வெளிவந்த முதல் அகரமுதலி எருதந்துறை ஆங்கிலப் பேரகரமுதலி (Oxford Dictionary)தான் என்பர். இதில் 400 அறிஞர்கள் 70 ஆண்டுகள் பணியாற்றினர் அவர்கள் தொகுத்த 5 இலக்கம் சொற களுடன் அகரமுதலி 13 மடலங்களாக வெளிவந்தது. நாட்டுப்புற மக்களிடை வழங்கும் அனைத்துச் சொற்களையும் தொகுக்க ஏடேறாச் சொற்குழு (U.W.C. — Unregistered Words Committee) ஒன்றை அமைத்தனர்.

^{1 &#}x27;Lexicographer is an harmless drudge'-Johnson

பூனாவில தொகுக்கப்பட்டுவரும் வரலாற்றடிப்படையிலான சமற்கிருதப் பேர்கர் முதலி 36 ஆண்டுகளாகச் செயற்பட்டுவருகிறது.

திட்டத்தின் தனிக் கூறுகளான பண ஒதுக்கம், தொகுப்பாளர் உழைப்பு, செயற்பாட்டு வகைமை ஆகியவை செமமையாக அமைந்தால் திட்டம் திடடமிட்டபடி நிறைவுறும்.

முன்றாவது தேலை, அகரமுதலித்தொகுப்பாளர்களின களப்பணித (field work) திறன். மொழி வழங்கும் எலலாலிடங்களுக்கும் நேரிற் சென்று சொற்றொகுத்தல் களப்பணி எனப் படும். அவலிடத்திற்குச் சென்றால்தான் அச சொல எப பொருளில் வழங்குகிறது என்பதை வரையறுக்க முடியும்.

வெபுத்தர் (Webster) ஆங்கில அகரமுதலித் தொகுப்பாளர் ஆங்கிலமொழி பேசப் படும் 46 நாடுகளுக்கும் நேரிற் சென்று சொற்றொகுத்தனா

தரமான ஆங்கில அகரமுதலி தொகுபபதில ஆங்கிலேயரிடை ஒருகாலத்தில ஒரு பெரும் போட்டி நிலலியது. அதனை 'அகராதிப போா' (War of Dictionaries) என்றழைத்தனர்.

சங்க அகராதியில் 'தசகூலி' எனனுஞ சொலலுக்கு, 'பயிரிடுந தொழிலிற கொடுக்கும பத்துவகைக் கூலி' என்று பொருள் உள்ளதை நோக்கிச் சென்னைப் பலகலைக்கழக அகராதித் தொகுப்பாளரும் அச் சொல்லுக்கு அதே பொருளைக் குறித்தனா; அச் சொல் எந்த வட்டாரத்தில் வழங்கும் வழக்கு என்று குறிப்பிடவில்லை

நெலலையில வழங்கும் அச் சொல், 'தச்சக்கூலி' எனபதன இடைக்குறை என்று பாவாணர் தெளிவுபடுத்துகிறார்; 'இந்த ஆணடு விளைசசல் தசககூலிக்கும் கட்டவிலலை' என்னும் உழவர் வழக்கை எடுத்துக் காட்டுகிறார். நேரிற் சென்று களப்பணி செயதா லொழியச் சொற்களின் செவ்விய பொருளுணர் முடியாது என்பதற்கு இஃதொரு சான்றாகும்.

அகரமுதலித் தொகுப்புக்கு **நான்காவது தேவை,** ப**ன்**மொழிப்புலமை நிறைந்த தொகுப்பாளர் குழு சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்புக்கு இது மிகவும் தேவை.

தெலுங்குச் சொறபிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுபபாளர் எச்சரிக்கை என்னுஞ சொலலுக்கு 'எழுச்சி + அறிக்கை' என்பதை மூலமாகக காட்டியிருப்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறது.

'எச்சரிக்கை' என்னுஞ் சொல்லின் மூலம் காண — அதன் கன்னட வடிவம் என்ன என்று காண — அவர்கள் மறந்துவிட்டனர். கன்னடத்தில் இச் சொல் 'எழுதருவிகே = எழுந்த நிலை' என்றுள்ளது. இதன் பொருள் விழித்த நிலை என்பதாகும்.

தமிழில் இதன் மூலம் 'எழுதருகை' என்றிருந்திருத்தல் வேண்டும்.

'எச்சரிக்கை' என பதன் மூலம் 'எழுதருகை' (விழிபபுநிலை) என்பதே இனமொழிப புலமை நிரம்பாவிடின் அலலது இனமொழிப் புலமையாளரின துணை கொள்ளாவிடின் உண்மையான சொறபிறப்புக் காண்டல அருமை என்பதறகு மற்றொரு சொலலையும சான்றாகக் காட்டலாம்.

'அங்காடி' என்னும் தமிழ்ச்சொல திரவிட மொழிகள அனைத்திலும் வழங்குதிறது. தமிழில முதன்முதல் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி தொகுத்த தவத்திரு ஞானப்பிரகாசர், 'அங்கு' (வளைதல்) என்னும் வேரிவிருந்து இச் சொல் தோன்றியதாகக் கூறினரா

மேலையாள அகரமுதலித் தொகுப்பில் ஈடுபடட சூரநாடு குஞஞன்பின்னை (அங்கம = உடம்பு, ஆடுதல் = கூடுதல்) அங்காடி = உடம்புகள கூடும் இடம் எனப் பொருள கொண்டார். திரவீட மொழிகளில பலலாணடுகள் ஆராய்ச்சி செயதுவந்த பாவாணர் ஒருவரே தம் **ழண்**மாண "நுழைபுலத்தால் 'அமமு' (விற்றல்) என்னும் தெலுங்குச சொல்லே (குமரி நாட்டுத் தமிழ்ச்சொல்) 'அங்காடி' என்பதன் மூலம் எனக் கண்டறிந்தார்

ஆதலால், சொற்பேறபபியல் அகரமுதலித் தொகுப்புக்குப் பனமொழிப் புலமை, அடிப்படைத் திறன்களில் ஒன்று எடைஅறியலாம்

தமிழச் சொறபிறபபியல அகரமுதலிக்கு ஐந்**தாவது தேவை**, தக்க கருவிறூல்கள்.

சோறபிறப்பியல் அகரமுத்லிக்கு **ஆறாவது தேவை**, சொற்பிறப்பியல் நெறிமுறைகள் (Principles of Etymology).

சொறபிறபபியல் அகரமுதலிக் குழு களப்பணி, ஆயத்தப்பணி ஆகிய இருபணிகளும் முடிந்தவுடன் பதிப்புப் பணியை மேற்கொள்ளுமுன், சொற்பிறப்பியல் நெறிமுறைகளை முழுகையாக வகுக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் வேரும் வரலாறும் கண்டு வரைந்த முறை சரியா என்று சொறபிறப்பியல் நெறிமுறைகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்த பிறகே பதிப்புப் பணியை மேற்கொள்ளவேண்டும்

ஒலிபபு நெறியீடுகள் (Phonetic Laws) முதற்பகுதியாகவும், அந் நூலில் சொற்பிற்ப பீயல் நெறிமுறை இரண்டாம் பகுதியாகவும், பொருட்பாட்டுப் புடைபெயர்ச்சி (Semantic changes) முன்றாம் பகுதியாகவும் இடம்பெற வேண்டும்.1

சொறபிறபபியல அகரமுதலிக்கு **ஏழாவது தேவை**, சொறபனுக்க (Pronunciation) வரையறை. தமிழைக் கற்க விருமபும் வேற்றுமொழியாளர்க்கு ஒலிபபுச சிக்கல் தோன்றாதபடி ஒவ்வொரு தமிழச்சொலலுக்கும் ஒலிபபு, ஆங்கிலத்தில் சாய்ப்பு எழுத்து களில் தரபபடுகிறது. எனினும், ஒரே தமிழச்சொல் ஒலிபபு வேறுபாட்டில் பொருள் வேறு படும் நிலையில் இரு சொறகளாகக் காட்டப்படவேண்டியுள்ளது

6T.6F:

1.	தொகைச்சொவலில	செங்கோல	நோமையான ஆட்சியின
	'க'கர ஒலிபபு	(šeňgōl)	அடையாளமான கோல
	வேறுபாடு	93090:51:101W	
	<u> </u>	செங்கோல	சிவபபு நிறமுள்ள கோல
		(šeň-kōl)	1925 To Co
2.	இனமெலலெழுத்தடுத்த	மளுசள	'ja' ஒலிபபு
	'ச'கர ஒலிபபு	(mañjal)	
	வேறுபாடு	30.2-51.2000 3- 7.00 3- 7.00	
	10 To 1049	அரசஞ்சணமுகள	'c'∙9ം⊗ി⊔பு
		(Arašañ-canmugan)	

எணவே, தனிச்சொற்களிலும் கூட்டுச்சொற்களிலும் ஒலிப்பு வரையறை தெளிவாக்கீப் பட வேண்டும்.

சொறபிறப்பியல அகரமுதலிக்கு எட்டாவது தேவை, மூலம காண்பதிலும் மூலக் சொல்லின் வடிவமீட்டமைப்பிலும் மரபு பிறழாத நடுவுநிலைமையும் புலமை நுட்பமும்.

- 1 Phonological aspect (word form) சொல்வடிவம் (ஒலிப்பு)
- 2 Grammatical aspect (word) சொல் (இலககணவகை)
- 3. Lexical aspect (lexeme) சொல்லின் பொருட்பாட்டுறிலை.

[்] அகராதி தொகுப்போர் சொல்லை மூவகை நிலைகளில் தோக்குவர் அவை:

⁻ Mathews, 1974, Morphology, Cambridge,

தமிழும் தமிழினச் சொற்களும் சொலலீற்றில் வல்லின மெயயிறு கொள்ளாதவை. இது தமிழமரபு, இஃதறியாமல் வடிவமீடடமைப்பின்போது வேர்ச்செசல்லுக்கோ வடிவ மீட்டமைப்புச் சொல்லுக்கோ வல்லின் மெய்யிறு காட்டுதல் மரபுக்கு முரணாகும். அஃது எக்காலும் உண்மையாகாது.

தவத்திரு ஞானப்பிரகாசர் 'அஃகுதல்' என்னுஞ.சொல்லிற்கு 'அஃக்' என மெய்யீற்று மூலங்காட்டுத்தும், பரோ எமனோவர் 'தந்தை' என்னும் தமிழ்ச்சொல்லுக்கு இனமான பிற திரவிட இனச்சொற்களை யெல்லாம் ஒப்பிட்டு நோக்கித் தெலுங்கர் 'தந்தை'யைத் 'தன்றி' என்பதால அனைவர்க்கும் பொதுவான மூலமாகத் 'தண்ட்' அல்லது 'தன்றி' எனக்காட்டுவதும் தமிழச் சொற்பிறப்பியல் பொறுத்தவரை எவ்வகையிலும் பொருந்தாது. முன் + உ – முந்து, பின் + உ – பிந்து என்றாறபோல் தன் + ஐ – தந்தை ஆகியது (ஒதோ: நும் + ஐ – தந்தை).

வண்ணனை மொழிநூலார் (Descriptive Linguists) தமிழ்போனற தொன மொழியையும் நேற்றுப் பிறந்த கோணடு மொழியையும் சமமாக மதிதது, அனைத்து மொழிக்கும் தாயான மொழிக்கு 'முநதுதிரவிடம்' (Proto-Dravidian) எனப் பெயரிட்டு, மூலங்காணும் முயற்சியி லீடுபட்டிருப்பது நன்றன்று.

நீலகிரி மலையிலுள்ள பழங்குடிகளில் ஒரு சாராரான இருளர் 'லைக்காா, றாஅங்கிவா' எனறு பேசுவதைக் கேடகும் வண்ணனை மொழிநூலார், 'லைக்கார்' என்பது 'அழைக் கிறார்' என்பதன் திரிபு என்பதையும், 'றாஅங்கிவா' என்பது 'இறங்கிவா' என்பதன் திரிபு எனபதையும் உணராமல், (லை = கூப்பிடு, றா = வா) 'லை', 'றா' என்பனவற்றையே அச் சொற்களின் முதனிலைகளாகக் கொள்ள முன்வருகின்றனா.

ஓர் இனமொழியை அதற்குக் காலத்தால் முந்திய தாயமொழியோடு இணைத்துப் பார்த்துச் சொல் திரிந்த வடிவததை உணரும் வரலாற்று அறிவை வண்ணனை மொழிநூல் வழங்குவதில்லை.

வரலாறு மற்றும் ஒப்பீட்டு மொழிநூல் கற்றார் அன்றி வண்ணனை மொழிநூலறிவு மடடும சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுபபுக்கு அத்துணை உதவாது என்று பாவாணர் கூறுவார்.

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்பாளரின் பணி, வேரும் வரலாறும் (Origin and derivation) காணபதோடு முடிவடைவதில்லை.

ஆயிரம ஆணடுக்கு ஒருமுறை ஒவ்வொரு மொழியிலும் ஐந்திலொரு பங்குச் சொற்கள் வழககொழிந்துவிடுகின்றன வாதலின், அவ்வாறு வழக்கொழிந்த சொற்களை மீட்டமைத்து, அச் சொற்கள் பிற இனமொழிகளில் எவ்வாறு திரிபுற்று வழங்குகின்றன என்று நாட்டுவதன் வாயிலாக மூலமொழியில் தொன்மையும் தாய்மையும் தலைமையும் நிறுவப்படுவதிலதான் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித தொகுப்பாளரின் திறமை அடங்கியிருக்கிறது.

தெலுங்கில 'நூன' என்னுஞ சொல் எண்ணெய் (எள்' + நெய்) எனப் பொருளபடு கிறது. 'நூ' என்னுந் தமிழ்ச்சொல்லுக்கு 'எள்' என்று பொருள். நூ + நெய் (எள + நெய) என்னுந் தமிழ்ச்சொல்லே தெலுங்கில 'நூன்' எனத திரிந்துள்ளது. வழக்கொழிந்த 'நூநெய்' என்னுந் தமிழ்ச்சொல் தமிழ் அகரமுதலியில் இடம்பெற்றாலொழியத் திரவிட மொழிகளுக்குத் தமிழே தாய் என்பதை எங்ஙனம் நிறுவ இயலும்?

தெலுங்கில் 'வலலகாடு' என்னுளு சொல இடுகாடடைக் குறிக்கிறது. கன்னடத்தில இது 'பெள்காடு' என வழங்குகிறது. பழந்தமிழில் இதன் வடிவம் 'வெள்காடு' (ஆள் இயங்காக காடு, இடுகாடு) என மீட்டமைத்தல இன்றியமையாததன்றோ? இங்ஙனம் மறைந்துபோன தமிழ்ச்சொற்கள் ஆயிரக்கணக்கில் உள்ளன. இவற்றை அகழந்தெடுக்கும் முயற்சியில் சொறபிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்பாளர் ஈடுபடவேண்டும். சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுபபாளர்க்குள்ள கடமை பெரிது. உள்ள சொற் களுக்கு மூலங் காணல, புதிய சொற்களைத் தொகுத்தல், கலைச்சொற்களைப் படைத்தல, மறைத்துபோன சோற்களை வடிவமீட்டமைத்தல் ஆகிய நான்கும் பாங்குறச செயபபடின் அகரமுதலி சிறந்ததாக அமையும்.

ஒரு சொலலுக்குப பல வேர்களோ சொறபிறபபுகளோ காட்டப்படும்போது அவற்றுள் ஒன்றே சரியானதாக இருக்க முடியும். சரியான சொற்பிறப்பை வரையறுப்பதில தொகுப்பாளரின் தனித்திறமை யடங்கியிருக்கிறது.

மொழிவளர்ச்சிக்கும் ஆய்வுக்கும் எவ்வகையில் துணை ?

போவீரனுக்குச் செவ்விய படைக்கலங்கள வெற்றிக்குத் துணைபுரிவதுபோலப் பலவேறு துறைகளில அறிவை வளர்த்துக்கொள்ள விழையும் அம் மொழியினாக்கும் அம் மொழியினாக்கும் அம் மொழியில் அவவத்துறை தொடர்பான கலைச்சொற்கள் பெரிதும் துணைநிற்கும், தக்க சோவ்வளம் தாய்மொழியில் கிட்டாதவிடத்து வேற்றுமொழியையே தம் அறிவு வளர்ச் சிக்குத் துணைகொள்ள நேரும்; தாயமொழியின்பால் பற்றுக் குறைபடும். நல்ல அகரமுதலி மக்களைச் செவ்விய மொழிப்பாங்குடையவராக மாற்றும் 1

தாய்மொழியே கலவி வாயிலாக அமையுமநிலையில தாயமொழியின் வெற்றிக்கும் பற்றுக்கும், தாயமொழியில் ஊற்றாய்ப் பெருகும் சொல்வளம் மிகவும் இன்றியமையாதது. அத்தகு சொல்வளக் கள்ளுசியமாக அகரமுதலிகள் விளங்கும்.

மேலும், புதிய சொற்கள் வேண்டுமிடத்து வேரும் மூலமும் காட்டிப் பலலாயிரம் புத்தம் புதிய படைப்புச் சொற்களை உருவாக்கச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி வழி காட்டும். ஆதலால், மொழிவளர்ச்சிக்கு ஏனை அகரமுதலிகளைவீடச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியே ஆணிவேராக அமைகிறது.

செருமானிய மொழிக்குக் கிரிம என்பவா சொற்பிறபபியல அகரமுதலி உருவாககித் தந்ததன் விளைவாகச் செருமானிய மொழியின் இலக்கிய வரலாறு எழுத அது மிகவும் பயன் பட்டதாகக் கூறுகின்றனர்.

சொறபிறபபியல அகரமுதலி உருவாககுவதன வாயிலாக அம மொழியின் சொற பிறப்பியல நெறிகளை அறியலாம, ஒரு மொழியின் முன்மை, தொன்மை, தாயமை, தலைமை ஆகியவறறையும் அறியலாம். எவவெம் மொழியிலிருந்து சொறகள் எவவெம் மொழிக்குச் சென்றுள்ளன என்னும் உணமைகளையும், எக் காலகட்டத்தில் இம் மாறு தலகள் தோன்றின், ஏன் தோன்றின் எனனும் வரலாற்றுப் பின்னணிகளையும் அறியலாம். இதனாற்றான் சோவியத்துநாட்டு வரலாற்றாசிரியா கோந்தரதோவ என்பவர், 'மொழி யாய்வாளாதாம் வரலாற்றாசிரியர்க்கு நிறைந்த செய்திகளைச் சொல்ல முடியும்' என்கிறார்.

அகரமுதலியைச் சொலலின் பொருளறிய மட்டும் பயன்படுத்துகிறோம. ஆச் சொலலின் மூலமென்ன என்று அறிவது மொழியின் பயன்பாட்டுநிலையில நோக்கு வார்ககுத தேவையற்றது எனச் சிலர் கூறலாம். சொல்லின் மூலமறிநது பேசுவோர் பொருளாழததுடன் எழுதவும் இயலும் என்பதை அவர அறியார் என்க.

சொற்பிறபபியல நெறிமுறைகளைப பின்பற்றிப் பலலாயிரம ஆணடுகளுக்கு முன் மறைந்துபோன தமிழச்சொற்களையும், பிறமொழிகளில், நிரிந்தும் திரியாமலும் வழங்கித் தமிழில் வழக்கற்றுப்போன சொற்களையும் வடிவமீட்டமைத்து முந்துதிரவீடச் சொற்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இம் முயற்சி, இற்றை உலகின் பல்வேறு தொன்முதுமொழிகளின்

^{1 &#}x27;Dictionary might bring people closer to the perfect language' - Encyclopaedia Brittanica.

எழுத்துச் சான்றுகளோடு ஒப்பீட்டு, அறப பழங்காலத்தில் அவற்றுக்கும் தமிழுக்கு மிடையிலான கொள்கொடைகளை நிறுவத் துணைசெய்யும்.

எ-டு: (1) ஆன் = அவ்விடம் ஈன் = இவவிடம ஊன் = முன்னிடம், நீ.

பலலாயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன் மனிறந்துபோன தமிழச்சொற்கள்.

 அமமுதல = விற்றல கம்மவார் = உழவர்,
 (கமக்காரன் - உழவன், யாழ்ப்பாண வழக்கு)

தமிழில் வழக்கற்றுத் தெலுங்கில் வழங்கிவரும் பழந்தமிழச் சொற்கள்.

(3) இயா (இஆ) = தந்தை. (இயவுள் = கடவுள, தலைவைன, | தந்தை. இயவு (இயா) → இயவுள். ஒநோ நிலவு → நிலா.

பஞசாபி மொழியில வழங்கிவரும் தமிழச சொல்

(4) இறைய = தந்தை.புல(ம) = கண.இளையரு = இளைஞர

ஆத்திரேலியப் பழங்குடிகளின் மொழியில் வழங்கிவரும் தமிழச்சொற்கள்,

சொல்லின் மூலம்றிந்து பொருளுணர்ந்து பேசப்படும் சொற்கள் காலப்போக்கில் திரிபடைவதில்லை.

ஆங்கிலம உளளிட்ட மேலைநாட்டு மொழிகளிலுள்ள சொறபிறப்பியல அகரமுதலி களில் சொனமூலம் காட்டுவார்களேயன்றி அச் சொன்மூலத்திறகும் மூலச்சொல் காட்டும் வழக்கமில்லை. 'kind, king' எனனும் சொறகளுக்கு 'kin' (family, related by blood) என்பது மூலமாகக காட்டப்படுகிறது ஆயின், 'kin' எப்படிப் பிறந்தது, அதன் வேர்ச்சொல் என்ன என்பதை ஆராயும் முயற்சியில் மேனாட்டு வலலுநர் இன்றுகாறும் இறங்கவில்லை. அம் மொழிகளும் அத்தகு ஆய்வுக்கு இடந்தரா. ஆயின், இத் துறையில் முயன்று முழுமையான வெற்றிபெற்றவர் பாலாணர் ஒருவரே. ஒளிர், ஒளி என்பவற்றுக்கு 'ஒள' என்பதே வேர்ச்சொல் எனக் கூறும் பாவாணர், உல (வெப்பம்) → உள → ஒள் எனத் திரிந்ததாக வேர்ச்சொல் விக்கும் வேர்ச்சொல் காட்டுகிறார். தமிழிலுள்ள ஆணிவேர்ச்சொற்களே உலகத் தொன்மொழிகளிலும் ஆணிவேர்ச்சொற்களாக இருக்கின்றன என்பது பாவாணரின் கொள்கை.

எ-டு ் குல் $\rightarrow$ குலம் (குடும்பம). குல $\rightarrow$ குஸ் $\rightarrow$ Goth. kun $\rightarrow$ OS. kunnı $\rightarrow$ OE. cynn $\rightarrow$ E. kın (famıly).

வேர்ச்சொலலுக்கும் வேர்ச்சொல கணடுபிடிதது, எல்லாச சொற்களுக்கும் அடிவேர்ச் சொறகளைக் (விதைச்சொல — seed word, முளைசசொல — sprout word) கண்டு, ஆணி வேர்ச்சொல், பக்கவோச்சோல, சலலிவேர்சசொல என வகைப்படுத்திய பாவாணரின் கொள்கைப்படி இந்த அகரமுதலி வெளிவருவது சொற்பிறப்பு ஆராய்ச்சியில் ஒரு வழி காட்டியாக அமையும்.

ஆங்கிலச் சொற்பிறப்பியல அகரமுதலியில் 'glad, 'glitter, gleam' என்னும் சொற் களுக்கு 'gl' என்பது வேர்ச்சொலலாகலாம் என உன்னிப்பாக உயத்துணாந்தாலும், இலக்கணவகையில் அதைத் தனித்த வேராகக் காட்ட அம் மொழியில் சான்றில்லை.

ஆனால, தமிழில 'ஒளிர், ஒளி' போன்ற வினைகளுக்கு 'ஒள' என்னும் வேர்மூலம் காட்ட முடிகிறது. அதனாறறான் உலக மொழிகளுள் தமிழில் செவ்விய முழுமையான சொற்பிறப்பேல அகரமுதலி வெளிவர வாய்ப்புள்ளது. ஒரு நாட்டின வரலாறறைபபோல சொல்லின் வரலாறும் மிகவும் இன்றியமையாத ஒ**ன்றாகும். அதும**ட்டுமன்றி இஃதோர் **அறிவியற் கலை**யாகவே வளர்ந்துள்ளது.¹

காலடுலெலாரின் திரவிட ஒப்பிலக்கண மொழிநூல திரவிடமொழிகள் சித்திய மொழிகளுடன் உலகளாவிய தொடர்புகொண்டிருப்பியை த வெளிப்படுத்தியது பேராசிரியர்கள் பரோ எமனோவர் வெளியிட்ட திரவிடச சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி (Dravidian Etymological Dictionary), பின்னிசு அறிஞாகள் சிந்துவெளிமொழி திரவிடமொழி என்பதைக் கண்டறியத் துணைபுரிந்தது. அதுமட்டுமன்றிச் சப்பானியமொழி தமிழோடு நெருங்கிய தொடாபுள்ளது என்று கண்டறியவும் அது பெரிதம் உதவியதாகச் சப்பானிய மொழிநூலறிஞர் ஒனோ தெரிவித்திருக்கிறார்.

சொற்பிறப்பியல அகரமுதலி எனபது தெளிவாக வேர்மூலம் காணக்கூடிய அடிப்படைச் சொற்கள் அனைத்தையும் தொகுத்துத் தருவது என்று உலகனைத்திலுமுள்ள மொழிகளில் ஒரு மரபாகக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. ஆங்கில் மொழியில் ஐந்து பேர் தனித் தனி தொகுத்த ஐந்து சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகள் வெளிவந்துள்ளன. ஆங்கில் மொழியில் எட்டு இலக்கம் சொற்கள் இருந்தாலும், வேரும் வரலாறும் விளக்கிக்கூறத் தகுந்த 14,286 சொற்களைமட்டும் கொண்ட ஒரே மடலமாக (SEDEL) அது வெளிவந்துள்ளது. தமிழில் மட்டும் அவ்வாறு ஒரே மடலமாக வெளியிட்டால் போதுமா? என்னும் வினாக்குறித்துப் பாவாணரை அணுகியபோது அவர் பின்வருமாறு மறுமொழி அளித்தார்:

- 1) அடிபபடைச சொறகளுக்குத்தாம வேரும வரலாறும் தேவைப்படுகிறது என்பது உண்மையே. ஆயின், மொழிவளர்சசியில் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட கூட்டுச்சொற்கள் மரூஉச்சொல்லாகி ஒரே சொல்லாக்க குறுகுவதும், நாளடைவில் ஒரே வினையடியிலிருந்து பல்வேறுவகைத் தனிச்சொற்களும் கூட்டுச்சொறகளும் உருவாவதும் இயல்பு. தமிழ் மொழியிலுள்ள ஒரு கூட்டுச்சொல் வேற்றுமொழியில் தனிச்சொல்லாகத் திரி புற்று வழங்குவதுபோன்ற பல்வேறு கூட்டுச்சொல் நிலைகளைத் தனிச்சொற்களைமட்டும் கொண்ட அகரமுதலியில் விளக்கி உரைக்க முடியாது.
- 2) கொச்சைச் சொறகளும, கொடுந்தமிழ்ச் சொறகளும உலகவழக்கில தனிச் சொலலாகவும் கூடடுச்சொல்லாகவும் பெருக வழங்குவதால அவறறின் செந்தமிழ வடிவம காடடினாலன்றி, அச் சொற்களின் சொற்பிறப்பையும் எந்த மூலச் சொல்லிலிருந்து அது திரிந்துள்ளது என்ற விளக்கத்தையும் கண்டறிய முடியாது. ஆதலின், அனைத்துச் சொற்களையும் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியில் சேர்க்கவேண்டியிருக்கிறது.
- 3) ஆங்கிலம் போன்ற மேனாட்டு மொழிகளில் 100-க்கு 90 பங்கு கடன்சொற்கள் உள்ளன. அத்தகு மொழிகளில் சொற்பிறப்பியல் அகரமுத்வி தொகுப்பது என்பது எளிதான வேலை. ஏனெனில், இந்த ஆங்கிலச்சொல் கிரேக்கச்சொல்லிலிருந்து வந்தது; மற்றொரு ஆங்கிலச்சொல் இலத்தீன்மொழியிலிருந்து வந்தது என்று எளிதாகச் சொன் மூலம் காட்டிவிடலாம். இப்படிச் சொன்மூலம் காட்டுவதையே சொற்பிறப்பியல் அகர முதலி என்று மேனாட்டார் நினைத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். இந்த அகரமுதலியில் சொன்மூலம் காட்டுவறோடு சொற்களின் வேர்மூலமும் காட்டுத்லால், வேர்ச்சொல்லுக்கும் வேர்ச்சொல் தாண்டேயிருக்கிறது. ஆதலால், தமிழுக்குச் சொற்பிறப்பியல் உருவாககு கின்ற பணி மிகக் கடுமையானது. இத்துணைக் கடும்பணியை மேற்கொண்டபின் அனைத்துச் சொற்களுக்கும் வேர் காணும் முயற்சியில் சடுபட்டால்தான் இவ் வாராய்ச்சிப் பணியின் பயன் தமிழச்சொற கனஞ்சியம் முழுவதும் அடக்கியதாக இருக்கும்.

The methods now adopted have so entirely changed the aspect of the subject, that what used to be a matter of guess-work or arbitrary suggestion has been largely reduced to law and order. Etymology depends no longer upon barefaced and irresponsible assertion, but has been raised to the dignity of a science.

4) தமிழ் ஞால முதன்மொழி, திரவிடத்திறகுத் தாய், ஆரியத்திறகு மூலம் என்னும் பாவாணர் கொள்கைப்படி இவ் வகரமுதலி தொகுக்கப்பட்டுள்ளதால கூட்டுச்சொற்கள், மரபுஷினைகள் ஆகிய அனைத்துக்குமே சொற்பிறப்புக் காணுதவ் இன்றியமையாதது. சான்றாக, காற்றுக்குத் தடுப்பாக வைக்கப்படும் தடுக்கு, தமிழில் 'வளிமறை' எனப்படுகிறது இந்தக கூட்டுச்சொல் தென்னமெரிக்கநாட்டுப் பழங்குடிகளான இன்காக் களின் மொழியில் வளிமறை என்று உள்ளவாறே வழங்குகிறது. எனவே, எந்தக் கூட்டுச் சொல்லையும் விடாமல சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியில் சோத்து வேர்மூலம் காட்டினால் தான் உலகமொழிகளில் தமிழச்சொற்கள் கலந்திருப்பதை எளிதாகக் கண்டறியமுடியும். கூட்டுச்சொல்லாயினும், தனிச்சொல்லாயினும் அவற்றின் செவ்விய வடிவமும் முந்துதமிழ் விடிவமும் காட்டாவிடின், சொல் தோன்றி வளரும் நெறிமுறைகள் புலப்படாமல் போய் விடும் என்பதாலும், உலகமொழிகளுக்கும் தமிழமொழிக்கும் உள்ள தொடர்புகளை நிலை நாட்டவேண்டி யிருத்தலாலும், பன்மடலங்களைக்கொண்ட பேரகரமுதலியாகத் தமிழச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியைத் தொகுப்பது இன்றியமையாதது

சொற்பிறப்பியலில் பாவாணர் கொள்கை

உலக முதன்மொழியிலிருந்து பலவேறு மொழிக்குடுமபங்கள கிளைத்து வளர்ந்த வரலாற்றை அறியவும் இந்த அகரமுதலி பெரிதும் உதவுதலான், நாட்டு ஒருமைப்பாடேயன்றி உலக ஒருமைப்பாட்டுக்கும் வித்தூன்றுவதாக அமையும் சிறப்புடையது. உலக மக்கள்ளை வரும் ஒரு கொடிவழியினர் என்னும் மாஃசு முலலா கொள்கையை இது நிலைநாட்டும். இத்தகு நோக்குடனும் நெறிமுறைகளுடனும் உலகில இதுவரை எந்தச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியும் தொகுக்கப்பட்ட தில்லை இவ வுண்மையைக் கீழ்வரும் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்புத் தொடாபான மேனாட்ட றிஞர் கொள்கைகளுக்கும் பாவாணர் கொள்கைகளுக்கும் இடையிலான நோக்கம் மற்றும் செயற்பாட்டுவகை வேறுபாடுகளால

பாவாணர் கொள்கை

- சொன்மூலம மட்டுமன்றி வேருக்கு வேர்மூலம் காணபது.
- பொருட்பாடும் (semantics) சொல்லின் ஏரண முறைப்பட்ட அடிவரவும் நோக்கி முந்துதமிழ் (திரவிட்) வடிவங் களை மீட்டமைப்பது.
- தொல்வரவு நோக்கி எந்தெந்த மொழி யிலிருந்து எந்தெந்த மொழி பிறந்தது என்று கணித்து அதற்கான நெறி முறைகளை வரையறுப்பது.
- தமிழ திரவிடத்திறகுது தாய், ஆரியத் திறகு மூலம், ஞாலத் தொன்மொழி என்பது.
- 5. பல மொழிகளிலோ பல குடும்ப மொழி களிலோ ஒன் றுபோலவே காணப்படும் சொல்லைக் குறிப்பிட்ட மூல மொழிக் குரிய சொல் என்று வரையறுப்பது. சான்றாக 'அம்மா, அப்பா' என்னும் மூலச்சொல உலகின் பல மொழிக் குடும்பங்களிலும் உருத்திரிந்தும் திரியாமலும் வழங்கினும் அவை முந்து தமிழிலிருந்தே தோன்றியவை என வரையறுப்பது.

மேனாட்டார் கொள்கை

- சொன்மூலம் மட்டும் காணபது
- சொல்லின் ஒலியனியலை (phonology) மடடும் நோக்கி முந்துதிரவிட ததை மீட்டமைப்பது.
- 3 மொழிகளின் பிறபபையும் நெறிமுறை களையும் கணித்து வரையறுப்பதில்லை.
- 4. அக் கருத்துகள இலலை.
- அங்ஙனம் வரையறுபபதிலால.

- 6. மாந்த இனம் ஓரிடத்திலிருந்தே உலக முழுதும் பரணியதால ஒரே மூல மொழியி விருந்து உலகமொழிகள பலவாகப் பிகிந்தன என்பதற்கான உரிய சான்று கணைத் திரட்டுதல.
- சொற்பிறப்பைச் சொறறிரிபு போருள் திரிபுகளின் வாயிலாக ஏரண நெறிதழுவி வரலாற்றுவழி நெடுநோக்குடன் தக்க சான்றுகளுடன் கணித்து வரையறுபபது. சான்று கிடடாதவற்றுக்கு மரபுநோக்கி வடிவமீட்டமைப்பது.

எ-டு: புததகம் என்னும் சொல் முநது தமிழில் பொததகம் என்றே வழங்கி பிருக்கவேண்டும் என்று பாவாணர் உன்னித்துக் கணித்தார். கணித்த பிறகு அச் சொல தெலுங்கு கன்னடமொழியில் பொததகம் என்னும் வடிவில் ஏற் கெனவே இருப்பதைக் கண்டு தம் கொள்கை சரியானது என்று பாவாணர் உரங்கொண்டார்.

 ஒரு சொல் எம் மொழிக்குரியது என்பதை வேர்மூலச சொற்பிறப்பு மூலம் எளிதில தாமே கண்டறிவது

- அக்கருத்து இல்லை, அங்கங்கு நிலவும் மொழிகளை உள்ளவாறே பதிவு செய்வது நோக்கம்,
- 7. ஒலியன வடிவை (சொற்றிரிபு) மட்டும உன்னித்துக் கணிப்பது. எழுத்து ச் சான்றுகள், பேசசுவழக்குச் சான்றுகள் கிடைத்தாலனறி மரபும் இலக்கணக் கட்டும் நுணித்துக்காட்டி எடுத்துக் காட்டில்லாவற்றுக்கு மரபுநோக்கி வடிவமீட்டமைப்பதில்லை.

 பிற நூலகளில் கூறப்படடிருந்தா லொழியத் தாமே வரையறுக்கத் துணி யாமை.

ஒரு சொல் எம் மொழிக்குரியது ?

இருவேறு குடும்பமொழிகளில் ஒரு சொல ஒவிப்பிலும் பொருளிலும் ஒத்து வழங்கு மாயின், அது இன்ன குடும்பததைச் சார்ந்தது என்று வரையறுத்தற்கான வழிமுறைகள் விரிவானவை எனினும் விரிவஞ்சிச் சில சான்றாகக் தீழே காட்டப்படுகின்றன:

- அச் சொலலின் வேர்முலமும் அதனடியாகப் பிறந்த பல்வகைப் பெயர் வினை வடிவுகளும வினைத்திரிபுகளும் ஏதேனும் ஒரு மொழியிலதான் விரிவாக வழங்கி யிருக்கமுடியும். அதுவே அச் சொலலுக்கு மூலமொழி. அச் சொலலைக் கடன் கொண்ட மொழியில் அச் சொல்லின் அனைத்து வடிவங்களுக்கான ஆட்சியிருக்க வியலாது
- ஒரு சொல் எந்த மூலமொழிக்குரியதோ அம் மொழிக் குடும்பமொழிகள் பெரும் பாலானவற்றில் அச் சொல் இனச்சொல்லாக ஆட்சு பெற்றிருக்கும். கடன் கொண்ட மொழியின் இனமொழிக எனைத்திலும் அதன் இனச்சொற்கள் இரா.
- 3. ஒரு சொல்லின் சரியான ஒலிப்பு வடிவம அதன் மூலமொழியில செம்மையாகவும் அக் குடும்பமொழிகளில் ஓரளவுக்குச செமமையாகவும் இருக்கும்; கடன் கொண்ட மொழியில் அதன் ஒலிப்பு வடிவம் உருமாறும் வாய்ப்பு மிகுந்திருக்கும். உருமாறும் ஒலிப்புமுறை, கடன்கொண்ட மொழிக்கே உரிய பலுக்குமூறையைத் தன்வண்ண மாக்கிக்கொள்ளும்.
- ஒரு மொழியின் நெடுங்கணக்கில என்றுமில்லாத எழுத்தொலிபபுள்ள சொல கடன்சொல்லாகக் கருதப்படும்.
- 5. ஒரு நாட்டில் இலலாத இயறகைப் பொருள்களின் பெயர்கள் வேற்றுமொழியில் பெறும் ஒலிப்பு வடிவில் அவை கடன்சொற்கள் என்புதைச சொல்லால் காட்டத் தவறினும் பொருளால காட்டிவிடும.

- ஒரு சொல் வேர்மூலச் சொறபிறப்பாலும் வடிவமீட்டமைப்புச் சொற் பிறப்பாலும் மூலங்கண்டறியப்படாததாயின் அது கடன்சொலிலே.
- ஓரினத்தாரின் வழிவழி வந்த வரலாற்றுப் பணபாட்டு மரபுகளுக்கொவ்வாத் பொருளுடையதாயின் அச் சொவ கடன்சொல்லே
- 8. கூட்டுச் சொறகளில துணைவினைபாக வருபவை தாயமொழிச் சொலலே யாதலின் செயதற்பொருளுடைய துணைவினை மிகுதியாகப் பயின்று வரும் பல்வேறு முதற்சொற்கள் அம் மொழிக்கு அயற்சொறகளாக இருக்கும் வாய்ப்புள்ளது. கூட்டுச்சொல்லில் முதற்சொல் பொருள் விளங்கா அயன் மொழிச் சொல்லாய வரும்போது வினைப்படுத்தற்காகச் 'செய்'யென்னேலல் துணைவினை சேரும். ஆதலின், அத்தகு கூட்டுச்சொல்லின் முதற்சொல் கடன் சொல்லே.
- எம மொழியிலும் வினைசசொற்கள் பெரும்பாலும் கடன் கொள்ளப்படுல் தில்லை. இரு வேற்றுக் குடும்பமொழிகள் பெயாசசொற்கள் ஒத்திருந்து ஏதேனும் ஒரு மொழியில் அதன் தனிச்சொல வினைவடிவம் காணப்படுமாயின், வினைவடிவம் காணப்படும் மொழிக்கே அச் சொல உரியது.
- 10. இருவேறு குடுமபமொழிகளில வினைச்சொல ஒத்திருப்பின், அவ வினைச சொல்லின் வோவழி வளர்ந்த சொல்லாட்சிகள் ஏரணமுறை தழுவிய சொற் பிறப்புக்கு எம் மொழியில் இடந்தருகிறதோ அம் மொழிக்கே அச சொல் உரியது.

ஒரு மொழி எக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தது?

ஒரு மொழி எக்குடும்பத்தைச் சார்ந்தது என்பதைக்கணடறியப் பின்பற்றப்படும் நெறிமுறைகளுள் சில இவண் சான்றாகக் காட்டப்படுகின்றன.

- 1. ஒரு மூலத தாயமொழியிலிருந்து பல மொழிகள் கிளைத்துப் பிரியும்போது அங்ஙனம் பிரிந்துசெல்லும் மொழியில் காலப்போக்கில் உரு மாறியும் உரு மாறாமலும் உடன்செல்லும் சொற்கள் உடன்கொண்ட சொல்வளம் எனப்படும். பிரிந்துசென்று தனி நிலை பெற்ற பின்னர்ப பிறமொழித் தாக்கத்தால கொள்கொடை ஊடாட்டம் பெற்ற சொற்கள் கடன்கொண்ட சொல்வளம் எனப்படும். நெட்டிடையிட்ட ஆயிரமாணடு களாகப் பிறமொழித் தாக்கமின்றி உடனகொண்ட சொல்வளமே 80%-க்குமமேல் காக்கப்பட்டு வரும் மொழிகள் உலக முதல் தாயமொழியுடன் ஒப்புநோக்கும் தீகு இயுடையன; சொற்பிறப்பு நெறிமுறை காணவும் பெரிதும் துணைபுரிவன.
- 2. உடன்கொணட சொல்வளம் 50%-ககுக குறைவாகவோ, கடன்கொண்ட சொல் வளம் 50%-க்கு அதிகமாகவோ உள்ள மொழிகள் அவ்வாறு திரிந்த அண்டை மெர்ழிகளுடன் கூடி பேற்றுக் குடும்பமொழி யாகிவீடும், உலக மொழிக்குடும்பங்கள் அனைத்திலும் அவற்றின் அடிப்படைச் சொற்களுள் உடன்கொண்ட சொல்வளம் வேர்ச் சொல் அளவிலாவது நிலைபேறு பெற்றிருப்பது உறுதி, எனவே, வேர்ச்சொல்லை அடிப்படையாகக்கொண்ட சொற்பிறப்பியல் ஆய்வு, உலக முதன்மொழிக்கும் இன்றைய உவகமொழிகளுக்கும் உடன்கொண்ட சொல்வளத்தா லான உறவுமுறைகளை உறுதிப் படுத்தவல்லதாதலின், உடன்கொண்ட சொல்வளத்திற்குரிய அடிப்படைச்சொற்களை அனைத்துலக் மொழிகளிலிருந்தும் பிரித்தெடுத்து வசைப்படுத்திய்பிற்கு கடன்கொண்ட், சொற்களை மட்டும் கணித்தால் எந்தெந்த நூற்றாண்டுகளில் எந்தெந்தச் சொல் எவ்வெம் மொழிக்குச் சென்றது என்பதை நுனித்தறிந்து நுட்பமாக வரையறுக்கலாம்.
- 3. காலந்தோறும் நிகழ்ந்த மக்களின் இடப்பெயர்ச்சிகள் மொழித்திரிபுக்கும் மொழிக்கலப்புக்கும் வழிவகுத்துள்ளன. கலப்பில உருவாகித் தனிநிலை பெற்ற ஒரு மொழி காலச்சக்கரத்தின் ஒட்டத்தால் பழையமொழி யாகிவிடலாம். அதனால், அம் முதுமொழி புதுமெரீழிகளுக்குத் தாயாகிவிடாது. கலப்புமொழி காலத்தால் பழையதாயினும் செவிலித

தாயாகும் வளாபபு மொழியே யன்றி, உடன்கொண்ட மூலச் சொல்வளம் ஈனும் நற்றாய் மோழி யாகாது._க

பாவாணரின வேர்சசொல்லாராய்ச்சி, குறிப்பாகத் தமிழைக் குறிக்கொண்ட தாயினும் செறப்பாக உலகமொழிகளிலுள்ள உடனகொண்ட சொல்வளத்தைப் பிரித்தறியவும் நெறி கண்டது.

- 4. இறறைநிலையில நாளுக்குநான் திரிபுற்றுச்செலலும் குக்குல மொழிகள எம் மொழியினுள்ளும் அடக்கவியலாதபடி மட்டற்றவகைகளில் கட்டற்றுக் கிளைக்கின்றன. பண்மோழி மோதலில் துண்டாடிச் சிதறிய சிலலறை மொழிகளை ஒரினப்படுத்துவது உடைந்த சட்டியை ஒட்டிப்பார்க்கும் முயற்சிபோன்றது எனச் சிலர் கருதினும், சொற் பிறப்பியலில் வடிவமீட்டமைப்பு வரலாற்று மீட்டமைப்புக்கே வழிவகுத்தலின் அம் முயற்சி வீணானதன்று என்பார் பாலாணா. கலப்பினத்தைச் சார்ந்த ஒரு மொழி ஒரு குடும்பத்தைச் சார்ந்திருக்கவேண்டும் என எதிர்பார்க்கவியலாது; பல குடும்பங்களையும் சார்த்திருக்கவாம்.
- 5 ஆதலால ஒரு மொழியில் எத்துணை மொழிகளின் தாக்கம் எந்தெந்த அளவிட்டு விழுக்காட்டில் (%) உள்ளது எனத் தெரிந்து வகைப்படுத்திய பின், அதிக விழுக்காட்டு ஒப்புமைக்குரிய முன்மொழியைச் சார்ந்த மொழியாகவே அதனைக் கணிக்கவேண்டும் எனப் பலரும் கருதுவர். அக் கருதுகோள இடம்பெயராத மக்களின் மொழிக்கு ஒக்கும். இடம் பெயர்ந்த சிறுபான்மை மக்களின் முன்மொழி அவலது தாய்மொழி குடியேறிய சூழலில் ஒரு விழுக்காடுகூட எச்சமின்றி மறைந்துவிடக்கூடும். அந் நிலையில் அம் மக்கள் இனத்தால் வேற்றவராகவும் மொழியால் குடியேறிய நிலத்துக்கும் மொழிக்கும் உரியவராகவும் மாறி விடுவர். அவர்கள் அங்குள்ள மக்களொடு நெருங்கி ஊடாடாத வகையில் பிரித்து வைக்கப் படின் அங்குள்ள மொழியில் ஒரு கிளைமொழியை உருவாக்கிவிடுவா. ஆகவே, அடிப்படைப் பெயர்ச்சொல் வினைச்சொல் லாட்சிகள் இனச்சொற்கள் ஒன்றுபடும் மொழிக்குடும்பத் தொடு அவ் வியல்புள்ள மொழி சேரும், ஆயின், அம் மொழியினா அனைவரும் அக் குடும்பத்தைச் சார்ந்த மர்பினா என்று வரையறுக்க வியலாது.
- 6. ஒரு மொழியின கணடறியத்தக்க தொடக்க காலத்திலேயே அதற்குக் கிளை மொழி வழக்குகள் இல்லையாயின் அது ஒரு கலப்புமொழி அன்று; கலப்பில் பிறந்த புது மொழி என அறியவாம்.
- கலப்பில பிறந்த புதுமொழியாளரின் சொற்பலுக்கம் எம் மொழிக்குரியதோ அம் மக்கள் அம் மொழியின் ததராலர். அவர பேசும் பெரும்பானமைச் சொற்கள் எம் மொழிக் குரியனவோ அம் மொழிக்குரியவராக அவர்களைக் கருத் வியலாது
- 8. ஒரு மொழியின வேறறுமை உருபுகள, எதிர்மறை இடைநிலைகள, மூவிடப பெயர்கள, எணணுப்பெயாகள, கால இடைநிலைகள, முன்னொட்டுகள், வியப்பிடைச் சொற்கள், அடிப்படை வினைச்சொற்கள் ஆகியலை எம் மொழியொடு மிகுதொடர்பு உள்ளனலோ அம் மொழிக்கே அவை இனமானவையாகக் கருதப்படும்.
- 9. உடன்கொணட சொலவளம் இல்லாத மொழி உலகில ஒன்றுகூட இருத்த லியலாது. பெயர், லீனை, இடை ஆகிய முச்சொல வகைகளும் அவற்றின் வேர்நிலைகளும் உடன்கொண்ட சொல்வளம் ஒரு மொழியில் ஊடாடியிருப்பதைக் காட்டும். ஊடாடிய அடிப்படைச் சொறகளின் காலக் கணிப்பிற்கேற்ப அவ்வம் மொழி அதற்கு முந்தைய மொழியிலிருந்து அல்லது மூலத் தாய்மொழியிலிருந்து பிரிந்த காலத்தைக் கணிக்கலாம்,
- 10. சொறகள் மட்டுமன்றி, தொகை தொடரமைப்புகள், பேசசுவழக்கிலுள்ள விட்டிசை ஒலிப்பழுத்தங்கள் (pause and intonations), தொல்பழங்கால நாகரிகப் பண பாட்டுப் படிநிலைகளைக் காட்டும் தொடராட்சிகள் ஆகியவை ஒரு மொழி எம் மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தது என்று காட்டிவிடும்

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி மேறகண்ட ஆயவுகளுக்கு ஊற்றிடமாகவும், புதிய கண்டுபிடிப்புகளின் நிலைக்களமாகவும், வளரும் அறிவுக்குக் கொளக்லமாகவும் விளங்கும்.

அகரமுதலியைப் பயன்கொளும் பாஙகு

. இந்த அகரமுதலியைப் பயனபடுத்துவோர் பின்வரும் வழிகாட்டி நெறிகளைக் கவனிக்கவேண்டும் :

- (1) 12 புளளி தடித்த எழுததில தரபபடடுள்ள தலைப்புச்சொற்கள் தமிழ மொழியின அடிப்படைச சொற்களாகக் கருதபபடும். அவறறிலிருந்து தமிழில் பல தனிச் சொற்கள கூட்டுச்சொற்கள் உருவாகும் என்பதையும் இந்திய மொழிகளிலும் ஏனைய உலக மொழிகளிலும் அவற்றின் ஊடாடடம் இயல்பான வடிவததிலோ திரிந்த வடிவத்திலோ இருக்கலாம் என்பதையும் இது காட்டும்.
- (2) தலைபபுச்சொற்களின சரியான பலுக்கம ஆங்கிலத்தில தரப்பட்டுள்ளது. இது எழுத்துப் பெயாப்பன்று; ஒலிபெயர்ப்பு. தமிழ்ச்சொறகளின் வேரும் வரலாறும் கூறு கின்ற சொற்பேறப்புப் பகுதி முழுவதும் தமிழிலேயே எழுதப்படுவதால், தமிழ் அறியாத வேற்று மொழியாளர்க்கும் உதவும்வகையில் கூட்டுச்சொல்லின் சொற்பிரி பயு, ஒலிபெயாப்புச் சொல்லிலும் காட்டப்படுகிறது.
- (3) வீனைச்சொற்களின் முக்காலப புடைபெயாசசி ஒலிபெயர்ப்பினுடைய இலக்கண வகைப் பெயர்க்குறுக்கத்தின் முன் எணணிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளது. அதே எண உள்ள சொல் வீனைச்சொல்லின் புடைபெயர்சசி வாய்பாட்டுப் படடியவில் எவ்வாறு புடை பெயரும் என்று காட்டப்பட்டுள்ளது. புதிதாகத் தமிழ் கற்றுக்கொள்பவர்கள் இந்த வாய் பாட்டைப் பயன்படுத்தி எந்தெந்தச் சொல முக்காலங்களில் எவ்வாறு புடைபெயரும் என்பதை அறிந்துகொள்ளலாம்.
- (4) **மறுவ** எனனும் பெயர்க்குறுக்கத்தின்கிழத் தரப்பட்டுள்ளவை தலைப்புச் சொல்லின் வேறுபட்டு வரும் மறுவடிவங்கள் என்பதைக் குறிக்கும்.
- (5) குறிப்பிட்ட சொல அகரமுதலியில இலையெனில அது விடுபட்ட சொறகளுக் குரிய 9ஆம மடலத்தில் குறிக்கப்படும். வேரும் வரலாறும் வரையாமல் விடுபட்ட சொற்கன அவற்றின் வேர்ச்சொற்களை நிறுவுவதற்கு மேலும் சில சான்றுகளை எதிர்நோக்கி நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளன. செடி கொடி முதலிய நிலைத்திணைப் பெயர்கள், சித்த மருத்துவச் சொல்லாட்சிகள் ஆகியலற்றுக்கு இவ்வாறு வேர்மூலம் காட்டாமல் பாவாணர் விட்டுவைத் திருக்கிறார். அடவீயிக்கிருடி என்னுஞ் சொல கள்ளிச்செடியைக் குறிக்கும் என்பதைப் பழைய சித்தமருத்துவர்களை அணுகித்தான் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. 'கள்ளி' என்னும் சொல 'கள்ளன்' என்பதன் பெண்பாலாக இருந்தும் இது காட்டில் இருக்கும் தள்ளியாதலின் 'அடவீயில்திருடி' எனக் குழூகக்குறி யானதை உயத்துணர்ந்து சொல்லவல்லவர் இலராயின் எடுத்த எடுப்பிலேயே இவற்றிற்கு வேரும் வரலாறும் வரைய இயலாது. பவவேறு துறையினரை நேரிற்கண்டு உரையாடி அரிய செய்திகளைத் தொகுக்கவேண்டியிருத்தலின் இத்தகு சொற்களை விட்டுவைபுபது தவறன்று என்று பாவாணர் கூறியிருக்கிறார். வேரும் வரலாறும் காட்டப்படாத சொறகளுக்கு அவற்றின் வேர்மூலமும், பிற சொறகளின் விடுபட்ட பொருள்களும், மேறகோள்களும், இனச்சொற்களும் 9ஆம் மடலத்தில் காட்டப்படும்.
- (6) இந்த அகரமுதலியில் காணப்படும் வண்ணப்படங்களைக் குறிக்கும் சொற்கள் எவை என்பது பொருளடக்கத்தில் தனிப்பட்டியலாகத் தரப்பட்டுள்ளது. வண்ணப்படங் களின் பெயர் அகரவரிசையில் தரப்பட்டுள்ளது. அவற்றின் படங்களுக்குரிய எதிரும்பக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. சான்றாக, அன்றில்பறவையினுடைய வண்ணப்படம் எதிரும்பக்கம் 568-ல் தரப்பட்டுள்ளது என்றால் 568ஆம் பக்கத்திற்கு எதிரிலுள்ள பக்கத்தில் அந்தப் படம் இருக்கிறது என்று பொருள்.
- (7) அகரமுதலியில் பயன்படுத்தியுள்ள பல்வேறு குறியீட்டு அடையாளங்கள எவற்றைக்குறிக்கின்றன என்னும் விளக்கம் தனித்த அட்டவணையில் தரப்பட்டுள்ளது

(8) சொலலின் ஒலிபபு · ஒவ்வொரு மொழியிலும் மொழிமரபுக்கு ஏற்ற சரியான ஒன்ப்புமுறை உண்டு. அதனைப் பலுக்கம் (pronunciation) என்பர். ஆங்கிலச்சொற்களின் சண்பான பலுக்கத்தை ஏற்புடைப் பலுக்கம் (received pronunciation) என்பர்.

த**ிழசொ**ற்களுக்கும் ஏறபுடைப் பலுக்கம் (RP) உண்டு. இஃது இருமொழி அகரமுதலி உரத்கின் சொற்களின் பலுக்கம் எழுத்துப் பெயர்க்காமல் ஒலி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. சான்றாக, 'அகவு' என்னும் தமிழச்சோல் ஆங்கிலத்தில் 'akavu' என்று எழுத்துப் பெயர்க்கப் படாமல் 'agavu' என்று ஒலி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்மொழியைக் கற்கும் பிற மொழி பானாககு இது பெரிதும் உதவும்.

தவிழ்ச்**சொ**ற்களின் பலுக்கம்

- (அ) எடுபபு ஒலிகள் (Voiced stops). குறில அலலது நெடிலைச் சாாந்துவரும் இரண்டாம் உயிர்மெய்யெழுத்தும் மூன்றாம் உயிர்மெய்யெழுத்தும் எடுப்பொலியாக (voice) இருக்கும்.
  - (எ-டு) நாடு nāḍu படகு paḍagu
- (ஆ) ஈரெழுத்துச் சொற்களில் இரணடாவது எழுத்தாக வரும் க, ட, த, ப என்னும் நானகு எழுத்துகளும் எடுப்பொலிகளாகும். எல்லாத தமிழ்ச்சொற்களிலும் முதல் எழுத்து இயல்பாகவே (voiceless) ஒலிக்கும்.
  - (எ.டு) கட, புகை, பாதி, தபு.

இடையில இனமெல்லொற்றுகள் வரின் அடுத்துவரும் வலலெழுத்துகளும் 'வ'கரம் தவிரந்த இடையின் ஒற்றடுத்துவரும் வல்லெழுத்துகளும் எடுப்பொலியாகும்.

- (எ-டு) பங்கு, நலகு, அடர்பு.
- (இ) கூட்டுச்சொற்களில் விட்டிசை இருபபின் அவை தனித்தனி பலுககுதற்குரிய ஒலிப்பே பெறும், விட்டிசைத்தலைப் பக்கிசைத்தல் என்பார் சேனாவரையர்,
  - (எ-டு) சுடுசொவ, அடுகளிறு, இடுகடை, மரங்கொல்தச்சர்.
- (9) சொலலின் இலக்கணவகைப புடைபெயர்ச்சி: வினைச்சொற்கள முககாலங் களில புடைபெயருமபோது அவ வினைச்சொல் குறிவடுத்த ணகர ளகர மெய்யீற்றதாயின் குறிலடுத்த ஒற்று இரட்டிததே புடைபெயரும்.
  - (எ-டு) எண எண்ணு, எண்ணினான், எண்ணுகின்றான், எண்ணுவான். " எள் — எள்ளு, எள்ளினான், எள்ளுகின்றான், எள்ளுவான.

ஈறு இரட்டித்து உகர ஈறு பெறுதலைக் காடடுவதறகாகத் தலைப்புச்சொல்லில் எண்(ணு) என்று மெய இரட்டித்து உகரம் சேர்ந்த (உயிர்மெய்) மிகை ஈறுபெறும் என்பதைக் காட்ட இரட்டித்துவந்த உகரம் சேர்ந்த உயிர்மெய்யெழுத்து, பிறைக்குறிக்குள்ளிட்டுக் காட்டப்படும். ஏலல்வினையில் எண், எண்ணு என்னும் இருவகை வடிவங்கள் உள்ளன என்பதை இது காட்டும்.

ஒரு வினைச்சொல் நெடிலடுத்த ணகர ளகர மெய்யிறறதாயின் மெயயிறாகவும், உகரம் சார்ந்த உயிரமெயயிறாகவும் வழங்கும். மெய்யிறு முக்காலங்களிலும் புடை பெயரும். உயிர்மெயயிறு எதிருகாலத்திலும் நிகழ்காலத்திலும் புடைபெயரும், இருவகை சுறுகளுள் ஒன்றே வினைமுதவின் ஈறாகும் எனபதைக் காட்ட, உகரம் சோந்த உயிர்மெய் பகர அடைப்புக்குள் இட்டுக் காட்டப்படுகிறது.

காண்[இறு] காண் — கண்டான், காண்கின்றான், ஆள்[ஞா] ஆள் — ஆண்டான், ஆள் காண்பாள். தின்றான், ஆள்வான்.

> காணு — காணுகின் **நான்,** காணு வான்.

ஆளு — ஆளுகின்றான், ஆளு வான். (10) வேரும் வரலாறும்: இந்த அகரமுதலியில் தமிழச்சொற்கள் என்று கொள்ளப் பட்டவை தனித்தமிழ்ச் சொற்கள்.

முதற்சொல் தமிழ்சசொலலாகவும் இரண்டாஞ சொல் வேற்றுமொழிச் சொல் லாகவும் அமைந்த கூட்டுசசொல்லும் வழக்குநோக்கிச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது என்பது முன்னரே விளக்கப்பட்டது. இவையும் முழுமையான தமிழாக்கம் பெற்றுப் படைப்புச் சொற்களாகச் சோக்கப்படுகின்றன. தமிழ்ச்சொற்களுக்கு வேரும் வரலாறும் சிறிய வட்டெழுத்தில் (Tamil script type) தரப்பட்டுள்ளன.

வேர்சசொலலின் திரிவு அல்லது வளர்ச்சி அம்புக குறியிட்டுக் காட்டபபடும சொல்லின் பொருளுக்குச் சமக்குறியிட்டுக் காட்டபபடும. வேறறினமொழிச் சொறகளைக் குறிக்க ஆங்கில எழுத்துகள ஆளப்படும்

தமிழ்ச்சொற்கள திரிநது பிறமொழிக்குச் சென்றதாயின > இடமுறைத் திரிவுக் கோடும், வேற்றின மொழிகளிலிருநது சொறகள் தமிழில் கலந்ததாயின் < வலமுறைத் திரிவுக்கோடும் ஆளப்படும்.

- (11) பொருள எண: ஒரு தலைப்புசசொலவிறகுப பல பொருள எண்ணிட்டுக் காடடப்பட்டிருக்கும். அத் தலைப்புச்சொல குறிப்பிட்ட பொருளில் எவ்வாறு ஆளப்படு கிறது என்பதைக் காட்ட வேரும் வரலாறும் பகுதியில் அத் தலைப்புச்சொலலின் பக்கத்தில் பொருள் எண்ணும் தரப்பட்டுள்ளது. சான்றாக, நகர் என்னும் சொல்லுக்கு வெண்மை என்பது மூன்றாவது பொருளாக இருப்பின், நகர் 3 என்னும் பொருள் எண்ணில் அப் பொருளில் அச் சொல்லாட்சிக்குரிய வேர்ச்சொல் வளர்ச்சி காட்டப்பட்டிருக்கும்.
- (12) இனச்சொற்கள் ் தலைப்புச்சொற்களுக்கும் சார்புசொற்களுக்கும் இனைச்சொற்களுக்கும் இணைச்சொற்களும் இணைச்சொற்களும் இணைச்சொற்களும் களும் காட்டப்படும். திருந்திய திரவிட மொழிகளிலிருந்தும் திருந்தாத் திரவிடமொழிகளிலிருந்தும் திருந்தாத் திரவிடமொழிகளிலிருந்தும் திருந்தமான இனச்சொற்கள் காட்டப்படும். அவற்றின் திருத்தமான ஒலிப்பைச் சரியாகக் காட்டுவதற்காக ஆங்கில எழுத்துகளைப் பயன்படுத்தாமல் தமிழ் எழுத்துகளிலேயே தக்க மாற்றம் செயது, திரவிட மொழிகளுக்கு ஒலிப்புக் குறியீட்டு எழுத்துகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தமிழ் எழுத்துகளிலேயே உலகமொழிச் சொற்களில் ஒலிப்புகளை வடித்துக்காட்ட இம் முறை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

ka	kha	ga	gha	ຄນ
க	%	த		₹
ca	cha	ja	jha	ஷ
Ŧ	<i>5</i> .	₫	∉	फ़्
ţa	tha .	фa	dha	ஹ
ţ.	!	<u>L</u>	ř	Ģ
ta	tha	đa	dha	f
5	5	<u> 5</u>	<u>5</u>	ച
pa	pha	ba	bha	z
u	Ä	u	ň	Æ

(ன்-டு) தெ. இச்சுட்ட (iccuţa) = தருதல, ஈதல். க. தாலு (hālu) = பால் வடமொழி தவிர்ந்த வடஇந்திய மொழிகள் பல இந்தைரோப்பிய மொழியின் ததைச சார்த்தவையாகக்கருதப்படினும் அவற்றிவிருந்து காட்டப்படும் இனச் சொற்கள் ஐயமற்த தமிழ் வேரிலிருந்தே பிறந்தன என்பது தெளிவாக இருக்கும் இடங்களில் வடஇந்திய மொழிச்சொற்கள் ஆங்கில் எழுத்துகளில் ஒலிபெயர்க்கப்படாமல் தமிழ் எழுத்துகளிலேயே ஒன்பெயாக்கப்பட்டிருக்கும் தரப்படும் பொருள்ளிள்க்கத்திற் கேற்பத திரவிடமல்லாத ஏனை உலகமொழிச் சொற்களின் பலுக்கமும் ஏனை மொழிகளின் பெயர்க் குறுக்கங்களும் கடத் தமிழிலேயே தரப்பட்டுள்ளன

(J3) நிறுத்த எண: வேரும் வரலாறும் பகுதி பகர அடைப்புக்குறியிட்டுக் காட்டப் படும் சொல்லுக்குப் பொருள் தரும்போது முதலில் தமிழ்ப்பொருளும் இரண்டாவதாக ஆங்கிலப் பொருளும் தரப்படும். தலைப்புச்சொல்வேர்ப்பொருள் அல்லது ஏரணமுறைப்படி இபைந்த பொருள்களைக் குறிக்கும்போது ஒரே தலைப்பாகவும், தொடாபற்ற வெல்வேறு போருள்களைக் குறிக்குங்கால வெவ்வேறு தனித் தலைப்புச்சொற்களாகவும் காட்டப்படும். அப்போழுது அச் சொற்களின் கோடியில் மேற்பாதியில் 1, 2, 3 என்று நிறுத்த எண்ணிட்டுக் காட்டப்படும். சான்றாக, அஞ்சல் என்னும் தலைப்புச்சொல் மூவேறுபட்ட பொருள்களைக் குறிக்குங்கால் அஞ்சல்³, அஞ்சல்³ என்று மூன்று தலைப்புச்சொற்களாகக் காட்டப் படும்.

ஆங்கில ஒலிபெயாப்பில் தொழிற்பெயர் ஈற்றின் பலுக்கம் தராமல் ஏவல்வினை வடிவின் பலுக்கமே தரப்படும் சான்றாக, அடி-ததல்; aqi-. என்று காட்டப்படும். விளைச் சொற்கள் செயப்படுபொருள் குன்றியவினை, செயப்படுபொருள் குன்றியவினை, செயப்படுபொருள் குன்றாவினை என்று காட்டப்படுவதுடன் அவற்றின் வினை புடைபெயாச்சி வகைகள் வரிசை எண்ணிட்டுக் காட்டப்படும் சான்றாக, 4 செகு.வி (v.t), 7 செ.குன்றாவி (v.t.) என்று காட்டப்படும். சில கூட்டுவினைச் சொற்றொடர்களும், மரபுவினைச் சொற்றொடர்களும் அவற்றின் ஈற்றுச்சொல் குன்றாவினையாக இருந்தாலும் கூட்டுச் செயப்படுபொருளில் செயப்படு பொருள் குன்றியவினையாகக் கருதப்படுவதுண்டு. அத்தகைய இடங்களில் அதனை (4) செகுனறாவி. என வரிசை எண்ணுக்குப் பிறைக்கோடிட்டால் அவ் வினைவகைமையின் எதிரான செ.கு.வி. வகைமையில் அதே வரிசை எண்ணுக்குரிய புடைபெயாச்சியை ஏற்கும்.

- (14) தமிழில புதுக்கப்படும் படைப்புச்சொற்களுக்கு † இக குறியிட்டுக் காட்டுவ தோடு படைத்தவர் பெயரும் குறிப்பிடப்படும்.
  - (எ-டு) † அகரமுதலி படைத் பாவாணர்.
- (15) உலகமொழிகளும் அவ ந நின் உட்கிளைமொழிகளும் மூவாயிரத்துக்குமே லுள்ளன எனக் கூறப்படினும் தனிநிலை மொழிகளாக அநியப்பட்டவை சற்றொப்ப 600 மொழிகளே. உலக மொழிக்குடும்பங்கள் ஒன்பதாகவும் எக் குடும்பத்திலும் சேராத தனிநிலை மொழிகள் பத்தாம் பிரிவாகவும் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. திரவிட மொழிக்குடும்பம் முதலாவதாகவும் அதனொடு நேரே அடுத்தடுத்த உறவுமுறை கருதி ஏனைக் குடும்பமொழிகளும் எண்ணுமுறை பெற்றுள்ளன சற்றொப்ப 600 உலக மொழிகளின் பெயர்கள் குறுக்க விளக்கத்தில் தலைப்புக் கோடியில் நிறுத்த எண்ணுடன் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒலாப்புகளில் திறைத் களில் ஒவரப்பு (Wolof) மொழியும் ஒன்று என்னும் குறிப்பினது. எக்குடும்பத்தைச் சார்ந்த மொழிகளில் ஒவரப்பு (Wolof) மொழியும் ஒன்று என்னும் குறிப்பினது. எக்குடும்பத்தைச் சார்ந்தது என்று கண்டறியப்படாத தனிநிலை மொழிகளுள் திரவிடக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தது என்று கண்டறியப்படாத தனிநிலை மொழிகளுள் திரவிடக் குடும்பத்தைச் சார்ந்ததாக அறியப்படுமாயின் அம் மொழியின் தலைப்புக் கோடியில் நிறுத்த எண்ணின்மேல் திரவிடமொழிக்குரிய எண் ஒன்று (10)¹ எனக் குறிக்கப்படும் இத்தகைய் குறியீடு ஏனைக் குடும்ப மொழிகளுக்கும் ஒக்கும்.
- (16) வடிவமீட்டமைத்த முந்துதமிழச் (முந்துதிரவிடம் —[proto Dravidian) சொற் களுக்கு உடுக் குறியிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

உலக மொழிக்குடும்பங்கள்

1. திரனிடக் குடும்பம்

தென்னிந்தியாவில முழுமையாகவும், வடஇந்தியா, பாகித்தானம், இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய இடங்களில் ஆங்காங்கும் வழங்கப்படுகிறது.

பேசுவோர் தொகை: சறதொப்ப 15 கோடி.

2. இக்தைரோப்பிய மொழிக்குடும்பம்

ஐரோப்பா, தென்மேற்கு ஆசியா, ஐரோப்பிய குடியேற்றங்களுக்குள்ளான ஆத்திரேலியா, நியூசிலாந்து, தாசுமேனியா, தென்னாபபிரிக்கா, இந்தியா, தென்கிழக்கு ஆசியா, பசுபிக்குத் தீவுகள் ஆகிய இடங்களில் வழக்கூன்றியதும் உலக மொத்த மக்கள் தொகையில் சற்றொப்பச் சரிபாதி மக்கள்தொகையினரால் பேசப்படுவதும் ஆகிய பெரு மொழிக்குடும்பம்.

பேசு**வோர் தொகை**: 187.5 கோடி

3. சப்பாளிய-கொரியன் குடும்பம்

சப்பான் நாட்டில் சப்பானிய மொழி வழங்கிவருகிறது. கொரியாவிலும், சீனம், சப்பான, உருசியாவின் சில பகுதிகளிலும் கொரிய மொழி வழங்கிவருகிறது. இம மொழிகள் திரவிடச் சார்புடையவை என்பதற்கான ஆயவுப்பணி அரும்பியுள்ளது.

பேசுவோர் தொகை: 1. சப்பானியம — 10 கோடி.

கொரியன — வடகொரியாவிலும் தெனகொரியாவிலும்
 கோடி.

4. மலேயப் பாலினேசியன் அல்லது ஆத்திரேலிய ஆசியக் குடும்பம

மலேயா, கிழக்கிந்தியத் தீவுகள், பிலிப்பைன்சு, மடகாசுகர், நியூசிலாந்து, சமோவா, அவாய், தாகித்தி தீவுகள், பசுபிக் தீவுகள் ஆகிய இடங்களில் வழங்கும் மொழிகள் இக குடும்பத்தைச் சார்ந்தவை

பேசுலோர் தொகை: 17.5 கோடி.

5. ஆப்பிரிக்க கீக்கிரோக் குடும்பம்

சகாராவின தெற்கிலும் எதியோபபியாவின் மேற்கிலும் உள்ள பகுதிகள், ஆபபிரிக்கா ஆகிய இடங்களில் இக குடும்பமொழிகள் வழங்கிவருகின்றன.

பேசுவோர் தொகை: 21.1 கோடி.

6. ஊரல் அல்தாயிக் குடும்பம்

பின்லாநது, கரேலியா, எசுதோனியா, வடக்கு நார்வே, சுவீடன், அங்கேரி, கிழககு ஐரோபபா, உருசியா, துருக்கி, சோவியத்து ஆசியா, மங்கோலியா, சீன துருக்கித்தானம், மஞசுகுவோ ஆகிய இடங்களில் இக் குடும்பமொழிகள் வழங்கிவருகின்றன.

பேசுவோர் தொகை - 10 கோடி.

7. அமெரிக்க இந்தியக் குடும்பம்

அமெரிக்கப் பழங்குடியினரின் மொழிகள ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்டவை. அமெரிக்க ஒனறிய நாடுகளிலும் கன்டாலிலும் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகளும், மெக்கிகோ ந்தொட அமெரிக்காவில் முந்நூற்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகளும், தென்அமெரிக்காவில் சந்தோப்ப ஆயிரம் மொழிகளும் பேசப்படுகின்றன. அவற்றுள் பெரும்பாலானவை சில ஆயிரம் பேரால் மட்டும் பேசப்படுபவை.

உட அமெரிக்காவில் உள்ள எசுதிமோக்கள், அலங்கோன்குவியன்கள், இரோக்கு உு⊾கள். உத்தே அச்தெக்குகள், நடுவண் அமெரிக்காவில் உள்ள மாயர்கள், மிச்தெக்குகள், சபபோதெக்குகள், தென்அமெரிக்காவிலுள்ள அரவர்க்குகள், அரவ்கானியன்கள், காரிபுகள், ≩பசாக்கள், தவெக்கவாக்கள், துப்பிகுவாரானிகள் ஆகியோரின் மொழிகள் குறிப்பிடத் தச்சுன்.

பேசுவோர் தொகை: 2கோடி.

8. ஆப்பிரிக்க ஆசியன் அல்லது செமித்திய எமித்திக் குடும்பம்

அரேபியா, ஈராக்கு, பாலத்தீனம், சிரியா ஆகிய நாடுகளிலும், வடக்கு ஆப்பிரிக்காவி ஆன்ன எகிப்து, லிபியா, அல்சீரியா, தூனிசியா, மொராக்கோ, எத்தியோப்பியா, எரித்திரியா, சோமாலிலாந்து, சான்சிபார், மடகாசுகர் ஆகிய பகுதிகளிலும் இக் குடும்ப மொழிகள் வழங்கிவருகின்றன.

பேசுவோர் தொகை: 175 கோடி.

9. சீனத் திபெத்தியக் குடும்பம்

சீனா, பர்மா, இந்தியா, நேப்பாளம் ஆகிய இடங்களில் இம் மொழி வழங்கிவருகிறது. உலக மொழிகளில் ஒரே இனத்தாரால் பெருவாரியாகப் பேசப்படும் மொழி இஃதொன்றே.

பேசுவோர் தொகை: 90 கோடி.

10. தளிகிலை மொழிகள்

வெள்ளையின த்தார்க்குரியதென்று கருதப்படும் வடக்குச் சப்பானில் பேசப்படும் ஐனு மொழி, வடகிழக்குச் சைபீரியாவில் பேசப்படும் ஐப்பர்போரியன்மொழி, உருசியநாட்டுக் காக்கேசியமொழிகள், தென்கிழக்கு ஆசியாவில் வழங்கும் மாண்குமேர், அன்னாமி, முண்டா மொழிகள், ஆத்திரேலியா மற்றும் நியூகினியாவில் வழங்கும் பழங்குடி மொழிகள், இசுபெயின் நாட்டின் வடகிழக்கிலும் பிரஞ்சு நாட்டின் தென்மேற்கிலும் வழங்கும் பாசுக்கு மொழி ஆகியவை தனிநிலை மொழிகளாகக் கருதப்பட்டன. இவற்றுள் பாசுக்கும் ஆத்திரேலியப் பழங்குடி மொழிகளும் திரவிடச் சார்பினவாக அறியப்பட்டுள்ளன.

திரவிட மொழிகள்

வரிசை	மொழி		பேசப்படும்	பேசுவோர்	எண்ணிக்கை
हा हरता	9	யா <i>ழ</i>	மாநிலம	1961-0	1971-ໜ
(1)	_	(2)	(3)	(4)	(5)
		தே <i>க்</i> திரவிடம்	(South Dravidian C	Group)	
1.	தமிழ	Tamil	தமிழ்நாடு சுருநாடகம் கேரளம்	30,465,442	37,690,106
2.	மனலயாள	ω Malayalam	கேரளம் தமிழ்நாடு சுருநாடகம் }	16,994,919	21,938,760
3.	க ன னடம	Kannada	கருநாடகம தமிழநாடு மராட்டியம்)	17,305,629	21,710,649
4.	தெலுங்க <u>ு</u>	Telugu	ஆந்திரம் தமிழ்நாடு கருநாடகம் }	37,642,439	44,756,923
5.	இருளம்	Irula/Irulinga	தமிழநாட <u>ு</u>	4,124	5,300
6.	எருகவர்	Yerukala / Yerkula	ஆந்திரம்	73 ,97 5	67,552
7.	எரவம	Yerava	கரு நாடகம	14,927	10,867
8.	குடகு	Coorgi / Kudagu	கருநாடகம் י	79,172	72,085
9.	குரும்பர்	Kurumba / Kurumbar	கருநாடகம தமிழ்நாடு மராட்டியம் }	8,798	7,903
10	குறவா	Korava	கருநாடகம்) ஆந்திரம் }	5,792	
11.	கைக்கடி	Kaikadi	மராட்டியம	8,456	11,846
12.	கொரகா	Koraga	கருநாடகம	192	***
\$ 1.2	கொரச்சர்	Koracha	<i>கரு</i> நாடக ம	3,467	***
14	கோதம	Kota	தமிழநாடு	862	***
\$ 15.	சதப்பு	Jatapu	ஆந்திரம	19,467	•••
16.	துடவம	Toda	தமி ழ்நாடு	765	***
17.	துளுவம்	Tulu	கருநாடகம் } கேரளம் }	934,849	1,158,419
18.	いてもで	Badaga	தமிழநாடு *	85,463	104,919
★ 19	பெலாரி	Belari	***	***	***
\$ 20.	வடாரி	Vadarı	மராட்டியம்! கருநாடகம் ஆந்திரம்	20,654	35,900

வரிசை		மெ	ry©	ழி பேசப்படும		பேசுவோர் எண்ணிக்கை		
	दा लंब		-3/15/	மாநிலம்	1961-ຄຸ	1971-ຄນ		
_	(1)	(2	)	(3)	(4)	(5)		
20.2		љ	டுவண் திரவிடப்	(Central Dravidian G	roup)			
	21.	கோண்டி.	Gondi	மத்தியப்பிரதேசம மராட்டியம ஒரிசா	} 1,383,32t	1,688,284		
S	22.	சுந்தம	Khond / Kondh	ஒரிசா ஆந்திரம் }	168,027	196,316		
\$	23.	கிச ன்	Kısan	ஒரிசா அசாம	50,378	73,847		
	24. 25.	சுய குலி	Kui) Kuvi)	ஓரிசா	310,907	351,017		
	26.	தொண <i>டா</i>	Konda	ஒரிசா மத்தியப்பிரதேசம	} 12.298	33,720		
	27.	கொலாமி -நாய்கி	Kolami Naiki	மராட்டியம். மேற்கு வங்காளம	} 46, 0 65	66,868		
S	28	கோயா	Koya	ஆந்திரம், ஒரிசா	140,776	211,877		
\$	29	துருவா	Dhurwa	ம <i>த்</i> தியப்பிரதேசம	24,641	29,376		
S	30.	தோர்லி	Dorli	ம த்தியப்பி ரதேசம	35,455	24,320		
S	31.	பளியா	Maria	மராடடியம மத்தியப்பிரதேசம அசாம	65,371	78,495		
	32.	பர்சி	Рагјі	ஓரிசா	84,607	73,912		
S	33.	பாசி-கோண்டி	Parsi-Gondi	மத்தியபபிரதேசம	14,990	15,463		
	34.	பெங்கோ	Pengo	ஒரிசா	1,254	***		
*	35.	LOGRIT L. IT	Manda		***	•••		
			வட திரனிடம்	(North Dravidian Grou	p)			
	36.	குருக்கம் (ஒராவான்)	Kurukh (Oraon)	பீகார் மேற்கு வங்காளம	} 1,132,931	1,235,665		
\$	37.	தங்கரி	Dhangri	மத்தியப்பிரதேசம மேற்கு வங்காளம உத்திரப்பிரதேசம்	4,377	5,492		
5	38.	நகேசியம	Nagesia	மேற்கு வங்காளம	1,484			
	3 9	மாலத்தம	Malto (Rajmahal)	பீகார	88,645	***		
1	40.	பிராகுவி	Brahui	பாகிததானம் ப	48,589 (1901, குடி 9திபபினபடி)			

^{\$} இக் குறி இடப்பட்டவை இந்நியக் குடிமதிப்பு (Census) அறிக்கையில் இரனிடமொழிகளாகக் குறிக்கப்பட்டவை ஒரிருவா முதல் சின்னூற்றுவர் வரைப்பட்ட மிகச் சிறுபான்மையர் பேகம் பலவேறு திரலிடக் குக்கிளைகளடங்க இந்தியக் குடிமதிப்புக் கணக்கில் தரீப்பட்டுள்ள 10% திரவிடக கிளை மோழிக்கும் இவண் கொள்ளப்பட்டில

[★] தி.சொ பி (D E D.) அகரமுதலியில் இரவிடமொழிகளாகக் குறிக்கப்பட்டவை

LANGUAGE ABBREVIATIONS

Abaz		Abazınıan ¹⁰	l Balk		Balkar ⁶
Abk		Abkhazian ¹⁰	Balt	<u> </u>	Baltic ²
Ach.		Achinese*	Balt, Slav,	-	Balto Slavic ²
Acho.		Acholi ⁵	Bam.	200	Bambara s
Ada	V	Adamawa 6	Banda	*****	Banda ⁶
Ady.		Adyge110	Bantu		Bantu ⁶
AF.	(4 ~~-21~~)	Anglo-French ²	Bar	·	Bargandi ¹
Afar	(1)	Afar ⁸	Bargu		Bargu ⁶
Afrik	===	Afrikaans ²	Bari		Barı ⁵
		Agni ⁸	Bariba		Barıba ^s
Agnı A Ind.	<u>====</u>	Anglo-Indian ²	Bash.		Bashkir ⁶
		Ainu ¹⁰	Basq.	-	Basque ^{1 0}
Ainu		Akkadian ⁸	Bassa	17	Bassa ⁸
Akkad.		Akkan ^s	Batak		Batak*
Akkan	); <del></del>		Baule	15-32	Baule ⁸
AL	===	Anglo Latin ² Albanian ²	California District		450.050 (A45)
Alb	_	573.X = X	Bdg. Be Russ.	20 - 20 - 20 - 20 - 20 - 20 - 20 - 20 -	Badaga ¹ Belo-Russian ²
Alcut	=3	Alcut ¹⁰			원래왕(Belle) 원조사 대학자 교회 (Belle)
Algo.		Algonkian ⁷	Beja Del		Beja*
Altai	=32	Altai*	Bel.	5	Belari ¹
Altaic	-	Altaic ⁶	Bem		Bemba ⁸
Alur	55	Alur*	Beng.	\$ <del></del> 3	Bengali ²
Am.		American ²	Berb	-	Berber*
Ambo	===	Ambo*	Bhih	18-3	Bhili ²
Amh.		Amharic ⁶	Bih.		Bihari ²
Annam	-	Annamese 10	Bîk.	===	Bikol*
Apa		Apache [†]	Bl.		Blackfoot ⁷
Ar.	-	Arabic ⁸	Bodo	2 ~~5 - 2~~ 2	Bodo ⁹
Aram.		Aramaic ⁸	Br.	-	Brahui ¹
Arap.	100	Arapaho ⁷	Bret.	<del></del>	Breton ²
Arm.	~~=~~	Armenian ²	Bubi	1 ~~7 - 3~~ 1	Bubi ⁸
Aru,	*	Arunta ¹⁰ (Aranda)	Bug	-	Buginese*
AS		Anglo-Saxon*	Bulg.	/ <del></del> /	Bulgarian ²
Ass		Assamese ²	Bulu	-	Bulu ⁵
Assy.	<del></del>	Assyrian*	Burm.	-	Burmese ⁹
Atha		Athapascan ⁷	Buru.	-	Burushaski10
Att	~~***~~	Attic ²	Buryat	-	Buryat*
Aust.		Australian ¹⁰	Bush		Bushman ⁵
Avar	<del></del>	Avar ¹⁰	Cad.	-	Caddoan?
Azar		Azarbaijanı ⁶	Cana.	-	Canaanitic ⁸
Aztec	<del></del>	Aztec-Tanoan Phylum [†]	Can.F	-	Canadian French ²
Bab.		Babylonian*	Catal		Catalan ²
Bah	<del></del> 6)	Bahanar10	Cau	·	Caucasian 10
Bain.	0;(/	Baining10	Celt.	_	Celtic*
Bal.	-	Baluchi ²	Chadic	(~~)~~	Chadic ⁸
Bala.	-	Balante ^a	Chag.	W=33	Chagya ⁵
Balı.	-	Balinese*	Cham	-	Cham ⁴

F	<u>=3</u>	Y 22		100
Ours.	- Chamorro*	Faro	4	Faroese ²
Chechen	Chechen 10	Fıj.	15 TH	Fijian*
VChe:	Cheremis s	Fin.	-	Finnish ⁶
Oer .	- Cherokee	Flat	_	Flathead7
Chey.	— Cheyenne ⁷	Flem	-	Flemish*
Chiga	— Chiga s	Fon	-	Fon ⁵
O=	— Chin*	Fox	-	Fox ⁷
Cim.	— Chinese°	Fris.		Frisian ²
Chan.	- Chimakuan [†]	Ful	-	Fulani*
Окрр.	 Chippewa⁷ (Ojibwa) 	Fur	45-54	Fur ^s
Chok.	— Chokwe ⁵	G.	•	German ²
Country	- Chuang ^o	Ga	1 25	Gadaba ¹
Chukch i	— Chukchi 10	Ga Adan		A STATE OF THE PROPERTY OF THE PROPERTY OF THE PARTY OF T
Chav.	— Chuvash*	Gael	-	21 000
Cir.	- Circassian 10	Galla	-	Galla ⁸
Copt	- Coptic*	Gan	St. 30	Ganda*
Cor.	— Cornish ²	Garo	- <del></del>	Garo*
Cree	- Crec*	Gaul.	_	Gaulish ²
Cush.	Cushitic*	Gaul L.	-	Gaulish Latin2
Cz.	— Czechoslovakian ²	Gba.	_	Gbaya*
Dag.	— Dagomba ⁵	Geez		Geez*
Dages.	Dagestan ¹⁰	Geo.	-	Georgian 10
Dagur	— Dagur ⁶	Gil.		Gilbertese*
Dak	- Dakota ⁷	Gilyak	4	Gilyak10
Dan.	– Danish³	Gisu		Gisu ⁵
Dar.	— Dargin ¹⁰	Gk	12.2	Greek ²
Dela	— Delaware?	Go.	-	Gond13
Dha	- Dhangri 1	Gola	() <del></del>	Gola*
Dhu	Dhurwa!	Gold	-	Gold ⁶ (Nanat)
Din.	Dinka*	Goth	200	Gothic ²
Dje	— Djerma ⁵	Grebo	-	Grebo*
Do.	- Dorli¹	Guj.		Gujarathi ²
Du.	— Dutch ²	Gur	8 ~~-8~~	Gur*
Dua.	- Duala*	Gurage	(<u>1</u>	Gurage*
Dyo	— Dyola*	Gurma		Gurma ⁶
Dyu.	Dyula ^a	H.	-	Hindi
E.	English ²	Hai.		Haida ⁷
Edo	- Edo*	Har.	(~~-1.17~~)	Hararı*
E6k	-– Efik⁴	Hat.	: <del></del>	Hatsa*
Egypt.	 Egyptian* 	Hau.	2	Hausa*
Enets	— Enets*	Haw	15,000	Hawaiian*
Enga	- Engalo	Heb	-	Hebrew ®
Er.	 Erava¹ (Yerava) 	Hehe	-	Hehe*
Esk.	Eskimo¹º	Her	· -	Herero*
Est.	Estonian ^e	HG	3 ~~-3~~	High German2
Ethiop.	— Ethiopian*	Hut.	· ·	Hittite ²
Ewe	Ewe*	Ho	-	Ho ¹⁰
F.	— French ²	Hott	%==	Hottentot ⁵
Fan	- Fantis	Hung	(~~) - ()~~	Hungarian c
Fang	- Fang ³	Ibi	2 ~~-2~~	Ibibios ,

lbo	→ Ibo*	Kıwai	_	Kiwat10
Icel.	— Icelandic ²	Ko.	9 <u>==</u> 2	Kûya ¹
Id.	— Idoma*	Kol.		Kolami ¹
IE	- Indo-European ²	Komi		Komi ⁶
Igo.	- Igorot*	Kon.	9 ~~1114~~ 2	Konguni ²
ljo	Ijo*	Kon.	_	Konda ¹
Ilo.	- llocano*	Kongo	1000	Kongo ⁵
Indon.	- Indonesian*	Kor	·	Koracha ¹
Ing.	— Ingush ¹⁰	Kora.	-	Korava ¹
Ion.	- lonic ²	Korag.	-	Koraga ¹
Iran.	— Iranian ⁹	Kore	2-2	Korean ^s
Ir. (Gael)	 Irish² (Gaelic) 	Korku	-	Korku10
Iroq.	— Iroquoian ⁷	Kory	S	Koryak10
Iru.	Irula¹	Kot	<u></u>	Kota ¹
It.	— Italian ^y	Kpe	-	Kpelle*
Itel.	- Itelmen ¹⁰	Kru		Kru ⁵
Jap.	 Japanese³ 	Ku.	-	Kuvi ¹
Jarai	— Jaraı*	Kud.	-	Kudagu1 (Kodagu)
Jav.	- Javanese 1	Kur	10 <del></del> 1	Kuit
Jonk.	- Jookha*	Kum.	1 ~~2~~ 5	Kumyke
Ka.	— Kannada ¹	Kur.	-	Kurukh1
Kab.	- Kabardian ¹⁹	Kurd.	0	Kurdish ²
Kabre	Kabres	Kurm		Kurumba ¹
Kaby.	- Kabyle*	Kwa		Kwas
Kac.	— Kachin®	Kwak.		Kwakiutl ⁷
Kad	- Kadar¹	L.	19-	Latio ²
Kai.	— Kaikadi ¹	Lag		Lagoon ⁵
Kal.	- Kalmyk®	Lahu	-	Lahu ⁹
Ka.Ka.	 Kara Kalpak⁶ 	Lak	-	Lak10
Kam.	- Kamba*	Lamut	<u> </u>	Lamut ⁶ (Even)
Kan.	— Kanuri*	Lang	_	Langobardic ^a
Kara.	- Karachai*	Lango		Lango ⁵
Karam	 Karamojong^a 	Lao		Laos .
Karel	- Karelian ⁶	Lap		Lappish ⁶
*Karen	— Karen ⁹	L Du.		Low Dutch ²
Kas.	— Kashmiri ²	Lep.	<u></u>	Lepcha*
Kashu.	- Kasbubian2	Lett.		Lettish2 (Latvian)
Kâte	- Kāte10	Lez.		Lezgin10
Kaz.	— Kazakb ^e	LG.	83	Low German ²
Keresan	- Keresan 7	Lill.	-	Lillooet7
Ket	- Ket10	Ling		Lingala ⁶
Kh.	- Khondi, Khand	Lisu		Lisu9
Khak.	— Khakass 6	Lith.	-	Lithuanian ²
Khasi	- Khasi10	Liv.		Livonian ⁶
Khọi.	Khoisan*	LL	-	Late Latin ²
Kı.	- Kısan¹	Lo.Da.	-	Lobi Dagans
Kiku.	- Kikuyu	Loma		Loma'
Kiowa	- 'Kiowa'	Lot.	200	Lotuko ⁸
Kır.	— Kirgiz ^a .	Lozi		Lozi6
Kıs	- Kissi	Luba		Luba 6
-244	-11331	1 2000		

Micm. Micmac⁷ Lugbara* East. Micronesian4 Lunda 5 Micro Lamba 1 1108 Min. Minangkabau* M men M Ir. Middle Irish2 Lusatian2 Eas. Lusher^a M.L. Medieval Latin² Losh Luxembourgian⁹ MLG Middle Low German² Extent Lwena⁶ Mod E Lecu Modern English? Malayalam¹ Ma Mod F. Modern French² Modern Hebrews Maba⁵ Mod.Heb Make Macedonian² Modern Latin² Mod L Mac Madurese⁴ Modern Norwegian² Mod.Norw. Mad Madi⁵ Mod Pers. Modern Persian² Made Magvar⁶ Mod Port Modern Portuguese2 Magyar Mi. Maidu7 Mod Provenc Modern Provencal² Mod W Modern Welsh² Makonde⁸ Mai Makua⁵ Mogule c Mog. Makua Malayan⁴ Moh. Mohawk⁷ Mai Malagasy⁴ Mold Moldavian^a M lag Maldivian2 Mon Mon10 Mald. Malinke⁵ Mali Mong Mongolian⁶ Maltese8 Mongo Mait. Mongo Malto Mongour 6 Mongour Malto Manchu⁶ Mon-Khmer10 Man. Mon Khm. Mande^a Mordyin⁶ Mord Mande Mossi' Mangbetu* Mossi Mang Manipuri^a Motu Motu4 Manı. — Manx² Mundaio Manx Mu. - Maori* Muong Muong10 Mao Marathi² Murmi — Murmiⁿ Mar Maranao4 Murn. Murngin¹⁰ Mara. Maria1 Marı. Musk. Muskogean[†] Marind10 Na.De. Na Dene Phylum7 Marind Marquesan* Nagesia1 Nag. Mara. Nahuatl⁷ Marshallese* Nah Marsh. Masa15 Nai. - Naikiri1 Masai Mayan7 Nak. Nakhi⁹ Mayan Mazatec7 - Nandia Maz. Nan. Mbum Mbum⁵ Nask. — Naskapi[†] Mbu Mbundu⁵ Nau. Nauruan⁴ Middle English² ME. Nav. - Navaio7 Meither9 Mei. Nep. - Nepali² Melanesian* New. Newari⁹ Mela. Mende⁵ Mende Nga. Nganasan o Messapian2 . N:cobarese¹⁰ Mess. Nico. Middle French² Nil. Nilotic* MF. Middle Greek² M.Gk. Nim. Nimboran¹⁰ Middle Hebrew⁸ M.Heb. Niu. -- Niuean4 MHG. Middle High German² Nk Naiki1 (Chanda) - Miao Nkole⁵ Nkole Miao

No.

- Nogais

- Miao-Yaos

Miao-Yao

Nootka		Nootka ¹	Par.G.	220	Parsi Gondi ¹
Norw.	-	Norwegian ²	Pash	-	Pashto ²
Nub.	-	Nabian ^o	Pass.	-	Passamaquoddy 7
Nuer		Nuer ⁵	Pedi		Pedi ⁵
Nung	3 ~~12 ( )~~	Nung*	Pengo	-	Pengo ¹
Nupe		Nupe ^a	Penu.	7.7	Penutian ⁷
Nyam		Nyamwezi*	Per	55750	Permian ⁶
Nyan.	194	Nyanjas	Persu	22.7	
Nyoro		Nyoros	Pkt.		Prakrit ²
O.Bulg.	N10008	Old Bulgarian ²	Pol	200	Polish ²
O.Celt.	_	Old Celtic ²	Poly		Polynesian*
O.Dan.	-	Old Danish ²	Pona.	-	Ponapean*
O.Dan.	<u> </u>	Old English ²	Port.		Portuguese ²
O.F.	-	Old French ²	Port Cr		Portuguese Creole ¹⁰
O.Franc		Old Franconian ²	Pro.		Provencal ²
O Fris.	_	Old Frisian ²	Punj.		Punjabi ²
O G	N=	Old German ^a	Puyı		Puyi*
		Old High German ²	Qui	_	200 PANO
O.H.G O.Ir.	_	Old Irish ²	Raj	3 - A	Quileute ⁷
Oha.		7.31	Raro		Rajasthani ²
G1001000000000000000000000000000000000		Okanagan [†] Old Latin ²	Rhade		Rarotongan* Rhade*
O.L.	12 ~~-3~~	THE STATE OF THE S	7574 (1 mm) 25 m		EN SEC
Ole.		Olenet ⁶	Rha Ro	-	Rhaeto-Romanic ²
OLG.	17-7	Old Low German ²	Riff	****	Riffian*
O.Lith	-	Old Lithuanian ²	Rom	-	Roman ²
Oma.	_	Omaha ⁷	Romany	-	Romany ²
O.N.		Old Norse ²	Ruanda	-	Ruanda*
0.N F		Old Northern French	Rum	_	Rumanian ²
O. Pers	100	Old Persian ^a	Runds	~~37 - 2~~ 8	100 mm (200 mm)
O Pruss.		Old Prussian*	Russ.	-	Russian'
Ori.	-	Oriya ²	Saho	A-0-1	Saho*
Oro	): <del> </del>	Orokolo ¹⁸	Sal		Salar*
OS.		Old Saxon ²	Salı	-	Salisban ⁷
O.Scand.	85-28	Old Scandinavians	Sam	***	Samoyed ^e
O.Slav.	-	Old Slavonic ²	Samo		Samoan*
O.Sp	//	Old Spanish ²	San	77.7	Santhali10
Osset.	-	Ossetian ²	Sand		Dania III
Ost.		Ostyak ⁶	Sango		Sango ⁴
O Sw.	-	Old Swedish ²	Sara		Sara*
Oto-Man.	(A	Oto-Manguean?	Sard		Sardinian ²
Otomi	200	Otomi ⁷	Sat.	<del></del> 1	
O.Turk.	7:	~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~	Sav	_	Savara ¹ "
O.W	k=0	Old Welsh ²	Scand	-	Scandinavian*
Pa	-	Paniyar ¹	Scot (Gael)	<del></del>	Scottish2 (Gaelic)
Pal.	(<u>- 1</u> 2	Palaung ¹⁰	Scy	_	Scythian*
Palau	12 ~~700~~ 1	Palau*	Sed.	· ·	Sedang10
Palı	-	Palt ²	Sel.	==3	Selkup ⁶
Pam.	-	Pampangan*	Sem.	~~:-~~ 0	Semitic*
Pang	-	, Pangasinan*	Sen	<u> </u>	Seneca ⁷
Pap		Papuan ¹⁰	Senu.		Senufo*
Par.	-	Parji1	Ser Croa		Serbo-Croatian ²
•		2.73	321		50:05 XXX

Shar	1962 (1961)		Serer*	1		т
Sh.1 — Shawa³ To — Toda¹ (Tuda) Sh. — Shilluk³ Togo — Togo³ Sh. — Shluh³ Tonga — Tonga¹ Sh. — Shona³ Tongan — Tongan⁴ Sh. — Shona³ Tongan — Tonga¹ Sh. — Shona³ Tongan — Tongan⁴ Sh. — Shona³ Tongan — Tongan⁴ Sh. — Shona³ Tongan — Tongan⁴ Sh. — Shon³ Tongan — Tongan⁴ Sh. — Shon³ Tongan — Tongan⁴ Sh. — Shom³ Tongan — Tongan⁴ Sh. — Shom³ Tongan — Tongan⁴ Sh. — Shom³ Tongan — Tongan⁴ Sh. — Sindan³ Tun — Tongan Sh. — Sindan³ Tun — Tulu¹ Sh. — Sindan³ Tun — Tulu¹ Sh. — Slowan³ Tun — Tung² Sh. — Songha¹³ Tungu </td <td>Section 1</td> <td>•</td> <td></td> <td>Tiv</td> <td>- 22</td> <td>Tiv⁸</td>	Section 1	•		Tiv	- 22	Tiv ⁸
Sh. — Shilluk* Togo — Togo* Sh* — Shluh* Tonga — Tonga* Sh — Shona* Tongan — Tongan* Sh — Shosa* Tongan — Tongan* Sh — Shosa* Toro — Toro* Sh — Shosa* Toro — Toro* Sh — Shohi² Tru — Trukes* Sh — Sidamo* Tru — Trukes* Sh — Sindhi² Tsum. — Tsumshan* Sh — Sindhi² Tsum. — Tsumshan* Sh — Sindhi² Tsum. — Tsumshan* Sh — Sanskri² Tuam. — Tuamotu* Sh — Slavanian* Tum. — Tuamotu* Sh — Sotoho² Tum. — Tumbuka* Sh — Somali* Tung. — Tungusian* Sh — Somali* Turk — Turkish* So — Somali* Turk — Turkish* So.	S			52000	-	
Shu.	ST Course I	5=6		350 ft		
Ship						- T
Sn.		_		The state of the s		44 COMPANIES
Sic					-3	1400 at 1500
Sc		-		ANSWEE		
S. Sindalese Tswa						
Simplese		÷			+	5755
Secondaria		_				
Sa'				- 35,000,000	=3	
Sai		-			*	
Silvanian		_			~~-~~	
Slovanian Tun		1-0		15240	$-\frac{1}{2}$	
Sotho Tung Tung Tung Tung Somals Tungu, Tungusians Tungu, Tungusians Tung		-				
Somalis	\$	1000				Tunica [†]
Sonigha Sonigha Sonigha Sonigha Sonigha Sonigha Sonigha Turka Turkana Turkana Turkana Sonigha So		-		55	* *	Tung ⁹
Song	š .	_	Somali ⁸			Tungusian 6
Sr — Spanish² Turko — Turkoman⁴ Sal — Suk³ (Pokot) Tuvi. — Tuvinian⁵ Saku. — Sukuma³ Twi — Tuvinan⁵ Sum — Sumerian³ U. — Urdu² Sum — Sumero-Oceanie³ Ug — Ugric⁴ Sund — Sumdanese⁴ Uig. — Uiger⁶ Susu — Susu³ Ukr. — Ukarainian² Swa. — Swali⁵ Urb. — Urbobo³ Swazi — Swazi⁵ Uto.Az. — Uto-Aztecan² Swed. — Swedish³ Uv. — Uvea⁴ Syr. — Syrtac³ Uz. — Uzbek⁶ T. — Tamil¹ Vad — Vadarı¹ Taba — Tabasaran¹⁰ Val — Vat⁵ Tad. — Tabasaran¹⁰ Val — Vat⁵ Tad. — Tadzhik² Ven. — Venda²¹ Tag — Tagalog⁴ Veps — Veps⁴ Tahıt. — Tahıtına⁴ Viet. — Vietnamese¹⁰ Tar.	5.0	<del></del>	Soninke ⁵	Turk	200	Turkish ^e
Sci	Song	-	Songhai ^a	Turka	-	Turkana*
Suku. — Sukuma³ Twi — Twi³ Sum — Sumerian³ U. — Urdu² Sum Oce. — Sumero-Oceanic³ Ug — Ugric³ Sund. — Sundanese⁴ Uig. — Uiger³ Susu — Susu³ Ukr. — Ukrainian² Swa. — Swabih³ Urb. — Urhobo° Swazi — Swazi⁵ Uto.Az. — Uto-Aztecan² Swed. — Swedish³ Uv. — Uvea⁴ Syr. — Syriac⁵ Uz. — Uzbek⁵ T. — Tamil¹ Vad — Vadar¹¹ Taba — Tabasaran³° Vai — Vat³ Tad. — Tadzhik² Ven. — Venda³¹ Tad. — Tadzhik² Ven. — Venda³¹ Taht. — Tanoan² Vis — Venda³¹ Tan — Tanoan² Vis — Venda³¹ Tan — Tanoan² Vis — Venda³¹ Tar. — Tanoan² Vis — Venda³¹ Tar. — Tano	Sç	-	Spanish ²	Turko	-	Turkoman ⁶
Sum — Sumerian* U. — Urdu² Sum Oce. — Sumero-Oceanic* Ug — Ugric* Sund, — Sundanese* Uig. — Uiger* Susu — Susu* Ukr. — Ukarainian² Swa. — Swahih* Urb. — Urhobo* Swazi — Swazi* Uto.Az. — Uto-Aztecan* Swed. — Swedish² Uv. — Uto-Aztecan* Syr. — Syriac* Uz. — Uzbek* T. — Tamil¹ Vad — Vadar¹ Tab — Tamil¹ Vad — Vadar¹ Taba — Tabasaran¹° Vai — Vat² Tad. — Tadzhik² Ven. — Veps* Taht. — Tagalog* Veps — Veps* Taht. — Tanoan² Vis — Visayan* Tar. — Tanoan² Vis — Visayan* Tar. — Tanoan² Vis — Visayan* Tar. — Tanoan² Vis — Visayan* Te. <t< td=""><td>Say</td><td>-</td><td>Suk* (Pokot)</td><td>Tuvi.</td><td>-</td><td>Tuvinian*</td></t<>	Say	-	Suk* (Pokot)	Tuvi.	-	Tuvinian*
Sam Oce. Sumero-Oceanics Ug Ugrics Sund, Sundaneses Uig. Uigers Susu Susus Ukr. Ukarainians Swa. Swahihs Urb. Urhobos Swazi Swazis Uto.Az. Uto-Aztecans Swed. Swedishs Uv. Uvestecans Syr. Syriacs Uz. Uzbeks T. Tamili Vad Vadari Tab Vasuarainis Vat Vadari Taba Tabasaranis Vat Vats Tad. Tadzhik² Ven. Vendas Tad. Tadzhik² Ven. Vepss Tahit. Tahitians Vis Visayans Tar. Tanoans Vis Visayans Tar. Tatarsco Vog. Voguls Tatar Tatarsco Vog. Voguls Te. Telugul Vot Votes Voyaks Te. Telugul Vot	Suku.	_	Sukuma*	Twi	200	Twi*
Sund, — Sundanese* Ulg. — Ulger* Susu — Susu* Ukr. — Ukarainian² Swa. — Swalhi* Urb. — Urhobo* Swazi — Swazi* Uto.Az. — Uto-Aztecan* Swed. — Swedish* Uv. — Uvea* Syr. — Syriac* Uz. — Uzbek* T. — Tamil¹ Vad — Vadar¹¹ Taba — Tamil¹ Val — Vadar¹¹ Taba — Tadzhik² Ven. — Venda* Tad. — Tadzhik² Ven. — Venda* Tag — Tagalog* Veps — Veps* Tahit. — Tahitian* Viet. — Vietnamese¹° Tan — Tanoan* Vis — Visayan* Tar. — Tarasco* Vog. — Vogul* Tatar — Tatare* Vot. — Vogul* Te. — Telugu¹ Vot. — Votyak* Te. — Telugu¹ Vote — Vote* Tem — Ted	Sum	17-1	Sumerian 5	U.	z=	Urdu ²
Susu — Susu³ Ukr. — Ukarainian² Swa. — Swalhl³ Urb. — Urhobo³ Swazi — Swazi³ Uto.Az. — Uto-Aztecan³ Swed. — Swedish³ Uv. — Uvea³ Syr. — Syriac³ Uz. — Uzbek³ T. — Tamil¹ Vad — Vadar¹¹ Taba — Tamil¹ Val — Vadar¹¹ Taba — Tabasaran¹° Val — Vadar¹¹ Tad. — Tadzhik² Ven. — Venda³ Tag — Tagalog⁴ Veps — Venda³ Tag — Tagalog⁴ Veps — Veps⁴ Tahit. — Tahitian⁴ Viet. — Vietnamese¹° Tan — Tanoan² Vis — Vietnamese¹° Tar. — Tarasco⁻ Vog. — Vogul⁴ Tatar — Tatare⁴ Vot. — Votyak⁴ Te. — Telugu¹ Vote — Vote⁴ Teda — Teda³ (Tibbu) W — Welsh² Temne	Sam Oce.	-	Sumero-Oceanic ⁸	Ug	_	Ugric ⁶
Susu — Susu³ Ukr. — Ukarainian² Swa. — Swalhl³ Urb. — Urhobo³ Swazi — Swazi³ Uto.Az. — Uto-Aztecan³ Swed. — Swedish³ Uv. — Uvea³ Syr. — Syriac³ Uz. — Uzbek³ T. — Tamil¹ Vad — Vadar¹¹ Taba — Tamil¹ Val — Vadar¹¹ Taba — Tabasaran¹° Val — Vadar¹¹ Tad. — Tadzhik² Ven. — Venda³ Tag — Tagalog⁴ Veps — Venda³ Tag — Tagalog⁴ Veps — Veps⁴ Tahit. — Tahitian⁴ Viet. — Vietnamese¹° Tan — Tanoan² Vis — Vietnamese¹° Tar. — Tarasco⁻ Vog. — Vogul⁴ Tatar — Tatare⁴ Vot. — Votyak⁴ Te. — Telugu¹ Vote — Vote⁴ Teda — Teda³ (Tibbu) W — Welsh² Temne	Sand,		Sundanese *	Uig.		Uiger ⁸
Swazi — Swedish² Uv. — Uvea⁴ Syr. — Syriac² Uz. — Uzbek² T. — Tamil¹ Vad — Vadarı¹ Taba — Tabasaran¹° Vai — Vat³ Tad. — Tadzhik² Ven. — Venda³ Tag — Tagalog⁴ Veps — Veps⁴ Tahit. — Tahitian⁴ Vis — Vietnamese¹° Tan — Tanoan² Vis — Visayan⁴ Tar. — Tarasco¹ Vog. — Vogul⁵ Tatar — Tatar⁴ Vot. — Vote⁴ Teda — Teda⁰ (Tibbu) W — Welsh² Tem — Tems⁵ Wa — Wal³⁰ Temne — Temne⁴ Waka — Wakashan¹ Teso — Teso⁰ Wol — Wolof⁴ Teut — Teutonic² Xh — Xhosa⁰ Thom. — Thonga⁰ (Tsonga) Yak — Yakima¹ Tib. — Tipetan⁰ Yakima — Yakima¹ Tige² — Yao°	Susu	,	Susu ⁵		-	
Swazi — Swazis Uto.Az. — Uto-Aztecan? Swed. — Swedish² Uv. — Uvea² Syr. — Syriac² Uz. — Uzbek² T. — Tamil¹ Vad — Vadar¹¹ Taba — Tabasaran¹² Vai — Vat² Tad. — Tadzbik² Ven. — Venda²¹ Tag — Tagalog² Veps — Venda²¹ Tag — Tagalog² Veps — Venda²¹ Tan — Tanoan² Vis — Vietnamese¹° Tan — Tanoan² Vis — Visayan² Tar. — Tarasco' Vog. — Vogul³ Tatar — Tatar² Vot. — Votyak² Te. — Telngu¹ Vote — Vote³ Teda — Teda³ (Tibbu) W — Welsh² Tem — Tems³ Wa — Wakashan² Teso — Teso³ Wol — Wakashan² Teso — Teso³ Wol — Wakashan² Thom. — Thonga³ (Ts	Swa.	(~~****~~ **	Swahili*	Urb.	-22	Urhobo*
Swed. — Swedish² Uv. — Uvea⁴ Syr. — Syriac³ Uz. — Uzbek³ T. — Tamil¹ Vad — Vadar¹¹ Taba — Tabasaran¹° Val — Vat³ Tad. — Tabzbik² Ven. — Venda³ Tad. — Tagalog⁴ Veps — Veps⁴ Tahit. — Tahitian⁴ Viet. — Vietnamese¹° Tan — Tanoan² Vis — Vietnamese¹° Tar. — Tanoan² Vis — Vietnamese¹° Tar. — Tanoan² Vis — Vietnamese¹° Tar. — Tanoan² Vis — Vietnamese¹° Vog. — Vogul³ — Visayan⁴ Tar. — Tanoan² Vos — Vogul³ Tar. — Tanoan² Vos — Vogul³ Tar. — Tanoac° Vos — Vogul³ Tar. — Talugu¹ Vot — Vota³ Tar. — Telugu¹ Vot — Vota³ Tem — Tem³ Wa <td>Swazi</td> <td>-</td> <td>Swazi⁵</td> <td>Uto.Az.</td> <td></td> <td></td>	Swazi	-	Swazi ⁵	Uto.Az.		
Syr. — Syriac* Uz. — Uzbk* T. — Tamil¹ Vad — Vadar¹¹ Taba — Tabasaran¹° Vai — Vat* Tad. — Tadzhik² Ven. — Venda* Tag — Tagalog* Veps — Venda* Tain — Tanoan² Vis — Vietnamese¹° Tan — Tanoan² Vis — Visayan* Tar. — Tarasco Vog. — Vogul* Tatar — Tarasco Vog. — Vogul* Te. — Talare* Vot. — Votyak° Te. — Telugu¹ Vote — Vote* Te. — Telugu¹ Vote — Vote* Te. — Telugu¹ Vote — Welsh² Tem — Tem* Wa — Walas — Walas Tem — Tem*	Swed.	_	Swedish ²	Section of the sectio	-	
T. — Tamil¹ Vad — Vadar¹¹ Taba — Tabasaran¹° Val — Vat⁵ Tad. — Tadzhik² Ven. — Venda⁴ Tag — Tagalog⁴ Veps — Veps⁴ Tahit. — Tantitan⁴ Viet. — Vietnamese¹° Tan — Tanoan⁻ Vis — Visayan⁴ Tar. — Tarasco⁻ Vog. — Vogul⁶ Tatar — Tatar⁴ Vot. — Votyak⁶ Te. — Telugu¹ Vote — Vote⁶ Teda — Teda⁶ (Tibbu) W — Welsh² Tem — Tem⁵ Wa — Wal³⁰ Temne — Temne⁶ Waka — Wakashan⁻ Teso — Teso⁵ Wol — Wolof⁶ Teut — Teutonic² Xh — Xhosa⁵ Thom. — Thompson¹ Yab — Yabim⁴ Thon. — Thonga⁶ (Tsonga) Yak — Yakut⁶ Tib. — Tiger⁶ Yao — Yaoổ	Syr.		Syriac*	Uz.		
Taba — Tabasaran¹° Vai — Vai⁵ Tad. — Tadzhik² Ven. — Venda⁶ Tag — Tagalog⁴ Veps — Veps⁴ Tahit. — Tahitian⁴ Viet. — Vietnamese¹⁰ Tan — Tanoan⁻ Vis — Visayan⁴ Tar. — Tarasco⁻ Vog. — Vogul⁶ Tatar — Tatar⁶ Vot. — Votyak⁶ Te. — Telngu¹ Vote — Vote⁶ Teda — Teda⁶ (Tibbu) W — Welsh² Tem — Tem⁵ Wa — Wal⁰ Temne — Temne⁶ Waka — Wakashan⁻ Teso — Teso⁰ Wol — Wolof⁶ Teut — Teutonic² Xh — Xhosa⁶ Thom. — Thompson⁻ Yab. — Yabim⁴ Thon. — Thonga⁶ (Tsonga) Yak — Yakut⁶ Tib. — Tibetan՞ Yao⁰ — Yao⁰	(1) (177) (4) (1) (4)	·		Vad		
Tad. — Tadzhik² Ven. — Venda* Tag — Tagalog* Veps — Veps* Tahtt. — Tahttan* Viet. — Vietnamese¹° Tan — Tanoan² Vis — Visayan* Tar. — Tarasco¹ Vog. — Vogul* Tatar — Tatar* Vot. — Votyak* Te. — Telugu¹ Vote — Vote* Te. — Telugu¹ Vote — Vote* Teda — Teda* (Tibbu) W — Welsh² Tem — Tem* Wa — Wa¹° Temne — Tem* Waka — Wakashan* Teso — Teso* Wol — Wolof* Teut — Teutonic² Xh — Xhosa* Thom. — Thompson* Yab. — Yabim* Thon. — Thonga* (Tsonga) Yak — Yakut* Tib. — Tibetan* Yak — Yakima* — Yakima* Tig — Tige* Yao — Yao*	Taba	-	Tabasaran10	Vai	-	
Tag — Tagalog* Veps — Veps* Tahit. — Tahitian* Viet. — Vietnamese¹° Tan — Tanoan² Vis — Visayan* Tar. — Tarasco¹ Vog. — Vogul* Tatar — Tatar* Vot. — Votyak* Te. — Telugu¹ Vote — Vote* Teda — Teda* (Tibbu) W — Welsh² Tem — Tem* Wa — Wa¹¹° Temne — Tem* Waka — Wakashan* Teso — Teso* Wol — Wolof* Teut — Teutonic² Xh — Xhosa* Thom. — Thompson* Yab. — Yabim* Thon. — Thonga* (Tsonga) Yak — Yakut* Tib. — Tibetan* Yao — Yao*	Tad.	-		E.O.O.		
Tahit. — Tahitian* Viet. — Vietnamese¹° Tan — Tanoan² Vis — Visayan* Tar. — Tarasco¹ Vog. — Vogul* Tatar — Tatar* Vot. — Votyak* Te. — Telugu¹ Vote — Vote* Teda — Teda* (Tibbu) W — Welsh² Tem — Tem* Wa — Wal³° Tem — Tem* Wa — Wakashan* Teso — Teso* Wol — Wolof* Teut — Teutonic² Xh — Xhosa* Thom. — Thompson* Yab. — Yabim* Thon. — Thonga* (Tsonga) Yak — Yakima* Tib. — Tibetan* Yao — Yao*		a <del></del> a			2 - 2 - 2 - 2 - 2 - 2 - 2 - 2 - 2 - 2 -	
Tan — Tanoan ⁷ Vis — Visayan ⁴ Tar. — Tarasco Vog. — Vogul ⁶ Tatar — Tatar ⁶ Vot. — Votyak ⁶ Te. — Telugu ¹ Vote — Vote ⁶ Teda — Teda ⁶ (Tibbu) W — Welsh ² Tem — Tem ⁶ Wa — Wal ¹⁰ Temne — Temne ⁶ Waka — Wakashan Teso — Teso ⁵ Wol — Wolof ⁵ Teut — Teutonic ² Xh — Xhosa ⁵ Thom. — Thompson ⁷ Yab. — Yabim ⁴ Thon. — Thonga ⁵ (Tsonga) Yak — Yakima ⁷ Tib. — Tibetan ⁹ Yao — Yao		_				1 ~~7~~ 73
Tar. — Tarasco* Vog. — Vogul* Tatar — Tatar* Vot. — Vote* Te. — Telugu* Vote — Vote* Teda — Teda* (Tibbu) W — Welsh* Tem — Tem* Wa — Wa* Temne — Temne* Waka — Wakashan* Teso — Teso* Wol — Wolof* Teut — Teutonic* Xh — Xhosa* Thom. — Thompson* Yab. — Yabim* Thon. — Thonga* (Tsonga) Yak — Yakima* Tib. — Tibetan* Yao* — Yao*				(A)	•	
Tatar — Tatar ^a Vot. — Votyak ^a Te. — Telugu¹ Vote — Vote ^a Teda — Teda ^a (Tibbu) W — Welsh ^a Tem — Tem ⁵ Wa — Wa¹o Temne — Temne ^a Waka — Wakashan Teso — Teso ^b Wol — Wolof ^a Teut — Teutonic² Xh — Xhosa ^b Thom. — Thompson ⁷ Yab. — Yabim ⁴ Thon. — Thonga ^a (Tsonga) Yak — Yakima Tib. — Tibetan ^a Yao — Yao ^a		-			222	50-50 (T-0700)
Te. — Telugu¹ Vote — Vote³ Teda — Teda³ (Tibbu) W — Welsh² Tem — Tem⁵ Wa — Wa¹° Temne — Temne⁴ Waka — Wakashan² Teso — Teso⁵ Wol — Wolof⁵ Teut — Teutonic² Xh — Xhosa⁵ Thom. — Thompson¹ Yab. — Yabim⁴ Thon. — Thonga⁵ (Tsonga) Yak — Yakut⁶ Tib. — Tibetan³ Yao — Yao³						
Teda — Teda⁵ (Tibbu) W — Welsh² Tem — Tem⁵ Wa — Wa¹⁰ Temne — Temne⁴ Waka — Wakashan⁴ Teso — Teso⁵ Wol — Wolof⁵ Teut — Teutonic² Xh — Xhosa⁵ Thom. — Thompson⁴ Yab. — Yabim⁴ Thon. — Thonga⁵ (Tsonga) Yak — Yakut⁶ Tib. — Tibetan⁵ Yakima — Yakima¹ Tig — Tigre³ Yao — Yao⁵		7			88	70000 CDD - 1700 CD
Tem — Tem5 Wa — Wa10 Temne — Temne4 Waka — Wakashan Teso — Teso5 Wol — Wolof5 Teut — Teutonic2 Xh — Xhosa5 Thom. — Thompson7 Yab. — Yabim4 Thon. — Thonga6 (Tsonga) Yak — Yakut6 Tib. — Tibetan9 Yakima — Yakima7 Tig — Tigre8 Yao — Yao9		202		10007		
Temne — Temne ⁶ Waka — Wakashan Teso — Teso ⁶ Wol — Wolof ⁶ Teut — Teutonic ² Xh — Xhosa ⁶ Thom. — Thompson ⁷ Yab. — Yabim ⁴ Thon. — Thonga ⁶ (Tsonga) Yak — Yakut ⁶ Tib. — Tibetan ⁹ Yakima — Yakima ⁷ Tig — Tigre ⁸ Yao — Yao ⁹		_		40.00		
Teso — Teso ⁵ Wol — Wolof ⁵ Teut — Teutonic ² Xh — Xhosa ⁵ Thom. — Thompson ⁷ Yab. — Yabim ⁴ Thon. — Thonga ⁵ (Tsonga) Yak — Yakim ⁴ Tib. — Tibetan ⁹ Yakima — Yakima ⁷ Tig — Tigre ⁸ Yao — Yao ⁹		-		A L - 3000 5 N L -	82	
Teut — Teutonic² Xh — Xhosa⁵ Thom. — Thompson¹ Yab. — Yabim⁴ Thon. — Thonga⁵ (Tsonga) Yak — Yakut⁴ Tib. — Tibetan³ Yakima — Yakima¹ Tig — Tigre³ Yao — Yao³				I		
Thom. — Thompson ⁷ Yab. — Yabim⁴ Thon. — Thonga⁵ (Tsonga) Yak — Yakut⁶ Tib. — Tibetan⁵ Yakima — Yakima⁻ Tig — Tigre⁵ Yao — Yao⁵				CARTON		
Thon. — Thonga ⁵ (Tsonga) Yak — Yakut ⁶ Tib. — Tibetan ⁹ Yakima — Yakima ⁷ Tig — Tigre ⁸ Yao — Yao ⁹		3771E		- W-	~~55~~	
Tib. — Tibetan ⁹ Yakima — Yakima ⁷ Tig — Tigre ⁸ Yao — Yao ⁹		-		200109400	-	
Tig — Tigre ⁸ Yao — Yao ⁹		===	VALUE AND AND AND ADDRESS OF THE ADD	7000000000	1000	
- Ingrinya" Yap Yapese*	10.7 H 17.78			7073-0303477	300	
	* 1811.	(~~7 - 1~~)	rigimya"	l rap.		rapese*

- Yaunde⁵ Yum. Yaun. - Yuman[†] - Yerukala1 Yer. Yur. Yurak⁶ (Nenets) Yi - Yi⁹ (Lolo) Zande - Zande⁵ Yiddish² → Zapotec[†] Yid. Zap. - Yoruba5 Yor. Zoq. → Zoquean* Yor.Edc Yoruba Edo⁵ Zulu Zulu³ - Yuchi⁷ Yu. Zuni - Zuni⁷ — Yukagir¹⁰ Yuk. Zyr. Zyryene[§]

GRAMMATICAL ABBREVIATIONS IN ENGLISH

No.		.1.7	1		W26016 1800 31
	- 00	ablative	iter.	~~-~~ -	
		abstract noun	loc	_	locative
	= 00	accusative	masc.	35	masculine
	_	active verb	Metath.	_	Metathesis
-		active voice	met		metonymy
	***	adjective	N.		name
		adverb	π		noun
	77.E	affirmative	neg.	-	negative
and the second s	_	appellative	neg v.	_	negative verb
	. ~~1200~~ 0	attributive	neut	-	neutral
≡f.	-	augmentative	nom.	_	nominative
\$MLY	-	auxilary verb	obj	200	object
£	***	case	opt	_	optative
CES.	200	causative	p.		past
COO.	_	common	part	-	particle
смер.	_	compound	parti	_	participle
compl.	-	complement	pass.vo	-	passive voice
cumj	-	conjunction	pers	_	person
cosj	<del></del>	conjunctive	pf.	-	perfect
COEs	_	consonant	phr	-	phrase
dat.		dative	pl.	$\overline{}$	plural
def		definite	posit.		positive
demons.pron		demonstrative pronoun	poss.	-	possessive
dım.	75	diminutive	pref.	_	prefix
en		enunciative	ргер.	-	prepositions
epi.	-	epicene	pres.	_	present
exci.	_	exclamation	pr.n.		proper noun
ехр	1000	explicit	pron.	=	pronoun
expl.		expletive	Pros.	-	Prosody
fem	====	feminine	refl	_	reflexive
fin.v.	7757	finite verb	rel	-	relative
fut	_	future	rem.demons.pron.		remote demonstrative
gen	222	genitivo			pronoun
ger.	-	gerund	Rhet.	_	Rhetoric
Gram	-77	Grammar	sing.	-	
hon.		honorific	subi	2000	subject, subjunctive
hon.pl	-	honorific plural	suff.	_	
ımp.	-	imperative	subord cl	3770	subordinate clause
imper		ımpersonal	CONTRACTOR CONTRACTOR		
ımpf.	=	ımperfect	superi.		
impl		implicit	t.	-	tense
ind		indeclinables.	term.	-	termination
ındef	_	ındefinite	V.	$ \longleftarrow $	verb
inf.	_	infinitive	vbl.n.		verbal noun
instr		instrumental	v i.	$\overline{}$	verb intransitive
int.		interjection	v.t	-	verb transitive
inter.	•-	interrogative	voc.		vocative
iff.	-	irregular	w f	_	wrong form

GENERAL ABBREVIATIONS

anno Domini A.D. dial, var - dialectal variant Dict. abbrev. abbreviation Dictionary absolutely dist f distinct from abs acc. to according to Dp. Dharmapuri district ad. (in Etymol) adaptation of Eccl. Ecclesiastical usage Adi Dravidar usage Adı. e g for example Agapporul ellip elliptical, -ly Agap. Anatomy Engin. Anat. - Engineering Andh. Andhra usage erron. erroneous, -ly — Antiquities Antia. esp especially apparently etc. et cetera app. Archaic Arch. ety. etymology Archaeol. Archaeology euphem. euphemistically Arith. Arithmetic exc. except association assoc expr expression f., fr Astrology from Astrol. Astronomy figurative, -ly Astron. fig B.C. before Christ Fisher. Fishermen usage barbarism frea. bar. frequently bef. before ft. feet, foot Biol. - Biology Ft. - Foot-note Bot. Botany genlly. generally Brah, or Brahm Brahmin usage Geoi Geology Build. Building Geom. Geometry C. Century i.e id est (that is) C.N Chettinadu id. idem (same) caste usage Insc. Inscriptions ca.u. - Ceylon or Sri Lanka - Jaffna Cey. J. Cf, Cp., cp. - Confer, compare IN Jaffna Notes - Chengalpattu district Jaina - Jaina Philosophy Cg Chem. Kadar Chemistry Kadar usage Chr - Christian usage Kal. Kallar usage Karnataka climber Kar. ci. Cm Combatore district Ker. — Keraja Kanyakumarı district cognate with Km cogn w. COIL. coined word language lang. collectively 1. & I.cl. collect. large & large climber 1.sh. & 1.tr. collog. colloquial, -ly large shrub & large tree Common usage literal, -ly Com.u. Lit comb. - combined, -ing Lit.com.u. - Literate common usage community usage Loc. Local usage comm u. concretely Log. - Logic concr. corruption -- medium corr. m. - creeper m cl. medium climber Cr.

m.sh.

m.tr.

medaum shrub

medium tree

Dan.

deriv.

Dance

- derivative, -ation

masc.	_	masculine	pro. Dr.		proto Dravidian
Madr	-3	Madras usage	prob.	_	probably
Madu.	-	Madurai district	pronunc.		pronunciation
Math.	•••	Mathematics	prop.	-	properly
Mech.	-	Mechanics	prov.	_	provincial usage
Med	_	Medicine	Psych.	-	Psychology
Med u.	-	Medical usage	Pudu.	_	Pudukottai district
Medl		Medical	Purap.		Purapporul
Mercant.		Mercantile usage	R.C	_	Roman Catholic usage
Metaph		Metaphysics	r.u.	-	rare usage
Mil.	***	Military usage	recon.	_	reconstructed word
Min	_	Mineral ogy	ref	_	reference
Mod		Modern usage	reg.	-	regular
mod	_	modern	repr.	_	representative
Ms.	-	Manuscripts	resp.		respectively
Mus	-	Music	Rmd.	_	Ramanathapuram
Myth.		Mythology			district
N A	-	North Arcot district	S	_	
NT.	-	New Testament	s	_	smal!
Nāñ.	3 <del></del> 77	Nāñjil Nadu	s.cl	-	small climber
Naut, naut.	_	Nautical usage	s sh.		small shrub
NI.		Nilgiri district	s.tr.		small tree
Nurs.	_	Nurscry usage	S A.		South Arcot district
obs	-	obsolete	Šaiva.		Šarvism
occas.	-	occasional, -ly	Śaiva Phil	_	Šaiva Philosophy
Onom.	_	Onomatopoeic	sb.		substantive
opp.		opposite to	slang	_	slang usage
Ornith.	-	Ornithology	Sm.		Salem district
orig	_	original, -ly	spec.	-	specifically
O T.	_	Old Testament	subseq	_	subsequently
p.	-	page	subst.		substantively
Pal.	-	<u> </u>	syn		synonym
Palaeont	1 ~~,~~ 23	in Palaeontology	techn.	-	technical, -ly
Palm.	_		Theol.	_	Theology
Рага		Paravar usage	Tj.	_	Thanjavur district
Path.	_	Pathology	Tn.	-	Thirunelvelt district
perh.		perhaps	Tp.		Thiruchirappalli district
Phil	_	Philosophy	tr	-	translation of
Philol.	_	Philology	Tu		Tulu nadu
phonet.	-	phonetically	uit.	-	ultimately
Phr	-	phrase	unkn.		unknown
physiol	-	physiology	usu.	_	usually
poet	_	poetic	Vaişņ.		Vaişņava usage
Pond		Pondicherry	(Vaisn.)	===	Vaişņava Philosophy
pop	-	popular, -ly	viz	_	videlict (namely)
pop u	(<del></del>	popular usage	vul	- 3	vulgar usage
Pr	-	Periyar district	yd		yard
prec	-	preceding	Zool	_	Zoology
					4774 986 47 187

இலக்கணக் குறுக்கங்கள்

55 SEN		S	33		A2 1922a 1945
அஃ.ஒ.பெ.		அஃறிகைன ஒருமைப் பெயா	கரு.ஆகு.	-	கருவியாகுபெயர்
அ .₩.		அணவைச்சுட்டு	கருத ஆகு.	$\neg$	கருத்தா ஆகுபெயா
அணி.		அணியிலக்கணம்	கு.பெ.எ.		குறிபபுப் பெயரெச்சம
அ.தொ.		அடுக்கு ததொடா	~	-	குறிபபு வீனையெச்சம
ഷൂക്ര.		ஆகுபெயர்	கு.வி எ தொ.		குறிபபு விலையெச்சத
ஆ்.பா,	-	ஆண்பால			தொ <i>டர்</i>
ஆ.பா பெ.	-	ஆணபாற பெயா	கு.விமு.		குறிபபு வீனைமுறறு
ஆ.பா.வி.மு.	-	ஆணபால வினைமுற்று	குறு.பின்.	-	குறுமைப் பின்னொட்டு
இ.கா	-	இறந்த காலம்	கு.பொ பின்	1	குறுமைப பொருள் பின்
இ.கா.இ நி.		இறந்தகால் இடைநிலை	குறு.பொ பின்.		<i>னொட்</i> டு
இ கா,பெ.எ.	: <del></del> -	இறந்தகாலப் பெயரெச்சம	கு பொ முன்.,	}	குறுமைப் பொருள முன்
இ.கா.வி.மு.	_	இறந்தகாவ வினைமுற்று	குறு பொமுள்	. J	் சொட்டு
இ.கா.வி எ	-	இறந்தகால விணையெச்சம்	சி.பொ.பீன்., சிறு.பொ.பீன்	}	சிறுமைப் பொருள பின் னொட்டு
இ.கி.		இரட்டைக் கிளவி	சி.பொ.மு.,	′	
இடை.	=	இடைச்சொல	சிறு.பொழு ன் .	}	சிறுமைப பொருள் முன னொட்டு
இரட்.பெ.பா	8 <del></del> 8	இரட்டைப் பெணபால	சு.கு.வி.எ.		சுட்டுக் குறிப்பு வீனை
இலக.		இலக்கணம்			பெச்சம்
ஈ.கெ எ ம.	$(0) \longrightarrow 0$	சுறுகெட்ட எதிரமறைப	சு.பெ.	_	சுட்டுப்பெயர்
பே.எ.		பெயரெச்சம	சு.பெ எ.	-	சுட்டுப் பெயரெச்சம்
உ ஆகு	_	உவமையாகு பெயர்	சு,வி.எ.		சுட்டு வினையேச்சம்
உபன்		உயர்வுப்பன்மை	செ.கு வி.	_	செய்பபடுபொருள் குனறிய
உ.தி ப பா.	<u> </u>	உயர்திணைப பலர்பால			ଭାବାଙ୍କ
உரி.	-	உரிசசொல்	செ.குன்றாவி.	_	செய்பபடுபொருள் குன்றா
எகோ.	====	எ திர்காலம்	779 2 271 - 1025		வினை
எ.கா.இ.நி.		எதிர்கால இடைநிலை	செ.பெ.	_	செயற்பெயா (gerund)
எ.கா பெ எ.	- 3	எதிர்காவப் பெயரெச்சம்	செயவி.	-	செயவினை
எ.கா.வி.மு.	-	எதிர்காவ வினைமுற்று	செயப்,பொ,	-	செயப்பாட்டுப பொருள
எது.மரபி.	311.6	எதுகை மரபிணை மொழி	<i>து</i> .வி.		துணைவினை
எ.ம.இ.,	0000	எதிர்மறை இடைநிலை	செயப் வி.	_	செயப்பாட்டு வினை செயப்பாட்டு வினை
எ.ம.இ.தி.			செய்ப வி.மு. சே.கு.		செயப்பாட்டு வினைமுற்று சேயமைச் சுட்டு
எ.ம.ஏ.ஒ.		எதிர்மறை ஏவல் ஒருமை	சே சு.பெ		
எ.ம கு.வி.எ.	5.00	எதிர்மறைக குறிப்பு விணை யெச்சம்	சே.சு.பெ.எ.		
எ.ம கு.வி.மு.		எதிர்மறைக் குறிபபு வினை	00.00.00L.01.		ரேச்சம்
ரா.ம கு.சு.மு.	\$14.CF125	முற்று முற்று	# 0		
எ.டி.பெ.எ		.ஒற்று எதிர்மறைப் பெயரெச்சம	5.9.		தன்மை ஒருமை தன்மை ஒருமை வினை
எ.ம. முன்.		- 1771 - W	த ஒலி மு	<del></del>	
எ.ம.வி.இ நி.		^·	தபன்.	0a - 8V	முற்று தன்மைப் பன்மை
எ.ம.வ.ஜு ந.		நிலை	த.வி. த.வி.	_	தனவினை தனவினை
எ.ம வியங்.		எதிர்மறை வியங்கோள்	த வி.தொ.பே.		தன் வினை த் தொழிற்பெயர்
எ.ம.விணைய	σ	[15] [16] [16] [16] [16] [16] [16] [16] [16	து.வி.		
QU.	11 10 10 10	யும் பெயர்	தெரி.வி.		அவல் வலை தெரிநிலை வினை
ஏ.துவி.	-	பும் பேபா ஏவல் துணைவினை		_	0 0 .
	523	சுடுமை இன்ன இன்ன வக்க	தொ.ஆகு. தொ.பெ.		தொழிறபெயர் தொழிறபெயர்
ஒ. ஒன்.பா,	_		நி.கா.		கிக மகரலுக் கிக மகரலுக்
ஒன்.பா.பே.		ஒன் நன்பாற் பெயர்	நி.கா.எ		நிக ழகா வம் கிகழ்கால எக்கம்
Chem 't'll! '(BIT)'	22.75	Stee Shearth in Article	100.0011.01	-	நிகழ்கால எச்ச ம்

நி.கா.பெ எ. — நிகழ்காலப பெயரேச்சம நி.கா.வி.எ. திகழகால விளையெசசம் நிகழகால வினைமுறறு நி.கா.வி.மு. U.U/T. பலர்பால பண்.பே. பணபப் பெயர் பலவின்பால பல.பா பலவின்பாற் பெயர் பல.பா.பே பலவின்பால வினைமுற்று பல.பாவிமு. — பன். பன்மை 19.09. — பிறவினை **பி.வி.**தொ.பெ.— பிறவினைத்தொழிற் **О**ШШТ QU பொர் QU.ST. பெயரெச்சம — பெயர்க் குறிப்புவினை பெ.கு.வி.எ. மெச்சம பெண்பால் பெ.பா. பெ பொ. பீன்...) பெருமைப் பொருள பின்னொட்டு பெரு, பொ. ுன். பெ.பொ.முன்., பெருமைப் பொருள பெரு,பொ. முன்னொட்டு முன்.

— பொதுவின் பால பொ.பா. பொதுவினை பொ.வி. முதனிலை இரட்டித்த முத.இரட். தொழிற்பெயர் தொ.பெ. முதனிலை திரிந்த தொழிற் முத. தி தொ. பெயர் QU. முதனிலைத் தொழிலாகு முத.தொ.ஆகு பெயர் முத.தொ.பெ — முதனிலைத் 3 தாழிற Quuit விணை வி. – வினையெச்சம் வி.எ. வி மு. வினைமுற்று வி.முத. — வினைமுதல — வியங்கோள் வியங். வியப்பிடைச்சொல ลในมา. — விளிச்சொல விளி. விவியிடைச்சொல் andu? விளியுருபு விளிய. — விளிவேறறுமை விளிவேற். வினையா.பெ. — வினையாலணையும் பெயர் — வேற்றுமை உருபு வே.உ.

— வேற்றுமைத் தொகை

வே.தொகை

பொதுக் குறுக்கங்கள்

அகப்,		ஆகப்பொருள	குச்.	_	குசசரம
அங்	-	<i>அங்</i> கேரியம்	குட்.	$\frac{1}{2}\frac{1}{1-\epsilon}\frac{1}{1-\epsilon}$	குடகு
அ தி	-	அதிகாரம	குமரி	$\rightarrow$	குமரி மாவட்டம
அரு வ.	****	அருகிய வழக்கு	குரு.	-	குருக்கம் (ஒராவான்)
ஆசித்.	-	ஆசித்தியன்	குரும்	_	குரும்பர்
ஆசு.துரு.	-	ஆசுமன்லி துருக்கி	குல வ.	_	குலவழக்கு
ஆத்தி.	_	ஆதிதிராவிடர் வழக்கு	குணி	-	ල භි
ஆந	77	ஆந்திரநாட்டு வழக்கு	குற	-	குறவா (எருகலம)
இ.பு.	-	இருபிறபபி	<i>5</i> a		கூய்
இவ	-	இட வழக்கு	கை.		கைக்கடி
இக்.வ.	227	இக்கால் வழக்கு	கை.		கையெழுத்துப்படி
இடைக் வ.	-	இடைக்கால வழக்கு இந்தி	கைவை.	: <del></del> :	கைவரை (இரேகை சாத்திரம்)
இ ந்.	7		கொ.வ		
இராம்.	-	இராமதா தபுரம் 'மாவட்டம்	கொங்.	la cale	கொசசை வழக்கு கொங்கணி
86		இருளம	கொண்.		
இலத்.	= 55	இல்ததீனம	The state of the s	AT THE	கொண்டா
இலாப்.	_	இவாப்பிசு	கொன.சு		கொண்டு களையப்பட்ட
இழிவ		இழிவழக்கு	0		சொல
இழிகி.வ.	-	இழிசினா வழக்கு	கோர்.	-	கொரகர்
இ-ள். (இ-ள்.)	-	இதன் பொருள	கோலா.		கொலா மி
சு முநா		சுழநாட்டு வழக்கு	கோண்	3-24	கோண டி
உயி	_	உயிரியல	கோத.	·	கோதம
உ.வ.	_	உலகவழக்கு	கோவை	-	கோவை மாவட்டம
உகி.	3117	உகிரியம	சப்.	.—	சப்பா ன்
≖ ∟வ	-	உடலியைல	சமண (சைன சிங்.	.)—	சமணம் (சைனம்)
உய்.	-	உயகா			சிங்கள ம
2-15	-	உருது	் சிந்.	_	சிந்து
உரைமேற.	-	உரை மேறகோள்	சிவ.		சிவனியம
உரோ சுத்	_	உரோமன் கத்தோலிக்கா	சிவக.	_	சிவக்கொ <i>ணமுடிபு</i>
எ-டு	_	எடு ததுக்காட்டு	செங்கை	_	செங்கற்பட்டு மாவட்டம்
எ-று	S	என்றவாறு	செட்.நா.	h = -8	செட்டி நாட்டு வழக்கு செப்பேடு
ay.	+	எரவம்	செப்,	-	<i>தெப்பேடு</i>
gg.		ஏரணம் (logic)	Gew C		செய்யுள
ஒ நோ.	-	ஒ ப்புநோக்கு	செலில்	-	செலில் வழக்கு
9ரி.	-	<i>ஒ</i> ரியா	சென்னன	_	செனனை வழக்கு
ஒருகா.	****	ஒருகால	சேரநா.	-	சேரநாட்டு வழக்கு
5.	-	கன்ன டம	சேலம		சேலம் மாவட்டம்
கட்	0-10	கட்பா	5 .		தமிழ
கடவுள் வா		கடவுள வாழத்து	த.வா.	-	தமிழ வாழ் தது
கடுங்கொ.	_	க டுங்கோசசை	தங்.	_	த ங்கரி
சுணி.	_	சணியம	தஞ்சை	(i <del></del>	தஞ்சாவூர் மாவடடம
கப்	_	ക பபலியல	தரும		தரும்புரி மாவட்டம
கருநா.	54000	கருநாடக வழக்கு	§₽.	:	திருவள்ளுவருக்குப் பின்
osn,		காடா	திசைச்,	-	திசைச்சொல
ஓ.ப	_	கிறித்துவுக்குப் பின்	திபே.	- 12	திபெத்தம்
கி.மு.	-	கிறித்துவுக்கு முன	திருச் சி	-	திருச்சிராப்பளளி
கெறித்.	_	கிறித்தவ வழக்கு			மாவடட்டம்
கீழவாக.		கீ <i>ழ்வாயக்கணக</i> கு			

```
துங்.
                துங்கூசியம்
                                          புறப்.
                                                       — புறப்பொருள
                                          பெங்
                                                       — பெங்கோ
                துடவம
SIL.
                துருக்கி
                                          பெரி.
                                                       — பெரியார் மாவடடம்
துரு.
தெ.
                தெலுங்கு
                                          பெரு.வ.
                                                          பெருவழக்கு
             — தென்னார்க்காடு
                                                          பேராசிரியர்
தெ.ஆ.
                                          பேரா.
                  மாவட்டம்
                                          பொறி.
                                                           பொறியியல்
             — தென்தமிழ்நாடு
                                                           மலையாளம்
தெறகு
                                          ID.
தொன்.
                                          மங்.
                                                           மங்கோலியம
                தொன்மம் (புராணம்)
             — தோராயமாக
                                          மங் வ.
                                                           மங்கலவ ழக்கு
தோரா.
                நகையாட்டு
                                          மண்.
                                                           மண்டா
நகை.
                                          மணிபு.
                                                           மணிபரி
நடம்
                ருடனம்
                நாயகிரி
ът.
                                          மதுரை
                                                           மதுரை மாவட்டம
                நாய்கி (சந்தா)
                                                           மராகதி
நா. (ச)
                                          LOGIT.
                                                           மருத்துவவியல
                நாட்டுப்பாடல்
நா.பா.
                                          மருத்.
                நாஞ்சில் நாடு
நாஞ்,
                                          மாுவ.
                                                           மறுவடிவம
நிலை த்
                நிலைத் திணை யியல
                                                           மாலத்தம்
                                          LOW.
                  (botony)
                                          INTŮ.
                                                           மார் டுவின்
             — நீலகிரி மாவட்டம்
                                          സന്തി
                                                           மாலியம்
நீவ.
                                            ബൈഞ്ഞവം.
                                                             வைணவம்
நெல்லை
                நெல்லை மாவட்டம்
                                                             திருமாவியம்
                                            திருமா.
பக்
             — பக்கம்
                                          மிகைப்.
                                                           மிகைப்பாடல்
шĖ.
                பட்டயம
                                          மீனவ.
                                                           மீனவர்வழக்கு
             - படகம
UL.
                                                           முந்து தமிழம் (முந்து
                                          முந்து.
                படித்தவர் உலகவழக்கு
படித்,உ.வ.
                                                           திரவிடம் (Proto-Dravidian)]
படைத்.
             — படைத்தவர்
                                                       — மெயப்பொருள்
                                          மெயப்.
படைப்.
            –- படைபபுச்சொல
                                                       — மேற்கோள்
                                          மேற்.
பணி
                பணியர்
                                                       — யாப்பிலக்கணம்
                                          யாப்பு.
             — பர்கி
t iå
                                          யாழ்ப்.
                                                          யாழ்ப்பாண வழக்கு
பர்க.
             — பர்கண்டி
                                                          வடமொழி (சமற்கிருதம்)
                                          a.
             — பரவர் வழக்கு
பர.
                                                       — வடஆர்க்காடு மொவட்டம்
                                          ഖ.ച്ചു.
                பழமொழி
UID.
                                                           வகுப்பு வழக்கு
                                          வகு வ.
ப.வ.
                பழையவழக்கு
                                                            (Caste dialect)
 பழை.வ.
             — பள்ளர்வழக்கு
                                          வங்.
                                                       — வங்காளம்
பள்.
                                          வடக்கு
                                                          வட தமிழ்நாடு
             ∸ பாலி
. Til
             — பாட வேறுபாடு
                                          வடிவமீ.
                                                          வடிவமீட்டமைப்பு
பா.வே.
                                                             (reconstructed)
பாட்.
             — பாட்டு
பாயி.
             — பாயிரம
                                          ഖ-മൂ.
                                                           வருமாறு
                                                       — • வழக்கொழிந்த சொல்
                பிராகுவி
                                          வழக்.
பிரா.
                                                            (obsolete)
பிராகி.
                பிராகிருதம
                                                       → வான<u>ந</u>ால
பிராம.
                                          வான.
             — பிராமண வழக்கு
            — பின்லாந்து
                                          வி-ம்.
                                                       — விளக்கம
LISOT.
                                          வெட்.
                                                          வெட்டெழுத்து
புத்த.
             — புத்தம
                                                             (கல்வெட்டு)
                புதுக்கோட்டை மாவட்டம்
புதுக்.
                                                          வேதியியல
                                          வேதி.
                புதுச்சேரி மாநிலும்
புதுவை
```

குறியீடுகள<u>்</u>

(Symbols)

- அலமுறைத் திரிவுக் குறி: இவவாறு திரிந்தது. is to be read as 'produced' or 'becomes' or 'is the original form of', or 'is an earlier form than' (compare its usual algebraical meaning of 'is greater than').
- < இடமுறைத் திரிவுக் குறி: இதிலிருந்து திரிந்தது.
  is to be read as 'is derived from' or 'is a later form than' (compare its ordinary algebraical meaning of 'is less than').
- + புணர்க்குறி: additional or plus.
- = சமக்குறி: denotes 'equivalent with', 'the same as', 'equal to'.
- × எதிர்க்குறி: denotes the opposite of.
- † படைப்புச் சொல்லைக் காட்டும் சொற்புதுக்கற்குறி: denotes new coinage.
- ‡ வழக்கொழிந்த சொல்லைக் காட்டும் மறைவுக்குறி : denotes obsolete form
- * முந்துதமிழ் (திரனிட)க் குறி: denotes the proto-Dravidian form.
- இடைவைப்புக்குறி: hyphen.
- இடைநிறுத்தற்குறி: dash.
- ... விடுபாட்டுக்குறி: denotes the gap in a passage
- (*) நெடிற்கு றி: ஆங்கில உயிரெழுத்துகளின் நெடிலோசையைக் காட்டுவது.
  the mark called macron is placed over a vowel in English transliteration to show that is long.
- ~ சொற்சேர்ப்பைக் குறிக்கும் நெளிகோடு : swung dash.
- → வளர்குறி: சொற்றிரிவு வழிமுறையைக் காடடுவது.
  Indicates an etymological relation or line of development between the words mentioned.
- ( ) பிழைக்குறி: குறிப்புகள் மற்றும் குறுக்கங்களை உள்ளடக்கியலை. between these parenthesis stand all remarks upon meanings and abbreviations.
- [] பகர அடைப்புக்குறி: between these brackets stand all remarks with the root.
- {} இரட்டையடைப்புக்குறி: double brackets.
- ? மூலம் தெரியவில்லை எனக்காட்டும் வினாக்குறி : origin unknown.

பிற குறிகள் இடம்நோக்கி எளிதில் உய்த்துணரலாம. the meaning of all other symbols may easily be inferred from the context.

நூல்களை மேற்கோள் ஆண்ட முறை

- நூல், பெருமபிரிவு, உட்பிரிவு முதறகுறிப்பு, பாடல் எண அல்லது நூற்பா எண்
- ... { கந்தபு. உற்பத். திருககல். 31. ... { கம்பரா. சுநதர. பிணிவீட். 22. தொல். பொருள். மெயப். 8.
- 2. நாக், பெரும்பிரிவு எண், உட்பிரிவு எண், பாடல் எண்
- ... அருட்பா. 6, பிள்ளைப்பெரு. 53.
- நூல். உடபிரிவு எண், பாடல் எண் அல்லது வரி எண்
- ... { திருவாச. 5 : 49. ... { சிலப். 3 : 14.
- 4. நூல, திருமுறை எண, பதிக எண், பாடல் எண
- ... தேவா. 6.16 . 5.
- நூல, உட்பிரிவு, பாடல் எணை அலலது நூற்பா எண்
- ... { அரிச்சந. விவாக. 23. ... { நேமி. எழுதது. 11.

6. நூல், நூற்பா எண், பக்க எண

- ... இறை. 28, பக். 169.
- 7. நூல், உட்பூரிவின் முதற்குறிப்பு, பக்க எண்
- ... இராமநா. ஆரணிய, பக். 187.
- 8. நூல, பிரிவு, பத்தின் எண், பதிக எண், பாடல எண்
- ... { திவ். திருவாய். 1 . 2 · 3. ஈடு, 5 . 5 : 4

9. நூற்பெயர் முதற்குறிப்பு

… { அக.நி. சா அக.

10. நூல, வரி எண

- ... திருமுருகு. 122.
- 11. நூல, பாடல எண அல்லது நூற்பா எண்
- …{குறள், 196. நன். 132.

12. நூல, கண்ணி எண்

... ஏகாம். உலா, 211.

13 நூல், பாடல் எண், வரி எண்

... அகநா. 96 : 12.

14. நூல், பக்க எண

- ... சி.செ. பக். 74.
- நூல், தொகுதி எண, பக்க எண், பாடல் எண
- ... தனிப்பா. இ. 2, 4:7.

16. நூல், தொகுதி எண், பக்க எண

- ... { கலைமகள், 56 : 189. S.I I. 1, 29.
- நூல், பிரிவின் முதற்குறிப்பு, அதிகார எண் பொருளெண்
- ... விவிலியம, மத். 3:4.5.

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலியில் ஆளப்பட்ட நூல்களும் அவற்றின் குறியீடு, பதிப்பு முதலிய விளத்தங்களும் (Abbreviations of Other Particulars of Works Quoted in the Tamil Etymological Dictionary)

நூலின் முதற குறிப்பு	நூல	ஆககியோா தொகுத்தோர	பதிப்பித்தோர பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	Guingament Real L Georgeonia
அக நி.	அகராதி நிகணடு	சிதம்பர ரேவண சிததா	மதுரைத தமிழசசஙக முததிராசாவை, 1921	9
அகநா	அசுநானூறு	சங்கப புலவாகள்	பாக வேரி, காசிவிசுவ நாதன் செட்டியார்.	13
அசுவசா.	அசுவசா ததிரம	நகுலசகதேவர	சென்னை, ஜீவகாருணிய ஷிலாச அச்சியந்திர சாலை, 1911	14
அனியி,	அணியிலக்கணம	வி சா கபை பெருமா ளையார்	சைவை சித்தாநத நூற பதிப்புக கழகம், சென்னை, 1976	14
அபி.சிந.	அபிதான சிந்தாமணி	சிங்காரவேலு முதலி யார், ஆ	ஸி குமாரசாமி நாயுடு ஸேணஸ், 1934	9
அரிச்சந்.	அரிச்சந்திர புராணம்	ஆசுகவிராஜர்	வித்தியாரதநாகர அச்சுக் கூடம், 1913.	5
அரிசமய.	அரிசமயதீபம	<i>சட</i> கோபதாசா	சென்னை, செங்கலவராய நாயகா ஆர்பனே ஜ அசசுக்கூடம், 1903	5
அரு.நி.	அரும்பெயர் விளக்க நிகணடு	அருமருந்தைய தேசி கர்	மதுரைத தமிழசசங்க முத்திராசாலை, 1931	9
அருங்கவச்.	அருங்கலச்செபபு	சமண முனிவா	மாரே எஸ் ராஜம், 1959.	11
அருடபா	திரு வ ருட்பா	இராமலிங்க சுவாமி கள்	ஊரன் அடிகள	2
அருணாசலபு.	அருணர்சலபுராணம	எல்லப்ப நாவ்லர்	சென்னை, சூளை, பி. வே நமசிவாய முதலியாா, 1926.	5
அவிரோத.	அவிரோ தவுந்தியார்	சாநதலிங்க சுவாமி கள்	தவத்திரு சாநதலிங்க அடி களார திருமடம்,பேரூர், கோவை, 1965.	11
அழகர் அந்தாதி	அஷைடபபிரபந்தம: அழகர் அநதாதி	பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்கார்	வை மு கோபாலகிருஷண மாசாரியார & கம்பெனி, சென்னை, 1966.	11
அழகா கலம்.	அழள் கலமைபகம் (மூலமும் உரையும்)	சாமி கவிகான ருத்திரா	செனனை, சுநதரம் அச்சுக் கூடம், 1928	11

நிலின் முதற குறிபபு	<i>நூ</i> வ	ஆக்கியோா/ தொகுத்தோர்	பதிபபித்தோர பதிப்பிதத இடமும் காலமும	மேற்கோள் ஆண்ட முறையைக் காட்டும் என்
அஷ்டப.	அஷ்டபபிரபந்தம்	பிளளைப்பெருமாள் ஐயங்கார்	வை.மு கோபாவகிருஷண மாசாரியார் & கமபெனி, சென்னை, 1966.	11
அஷ்டபபிரக	அஷடப்பிரகரணம்	கிருஷண சாஸதிரி	சிவாகம் சித்தாந்த பரிபா லேன சங்கம் 1925	14
அஷ்டாதச.	அஷ்டாதச ரக்வயம்	பிள்ளை வோகாச எரி யாள	ஆனந்த அச்சுககூடம், 1911.	5
-% -&	ஆததிருபு	ஒள்வை யார	மர்ரே எஸ ராஜம், 1959	11
ஆ. நி.	ஆசிரிய நிகணடு	ஆணடிப்புலலா	கையெழுத்துப படி	9
ஆசாரக்.	ஆசாரககோவை	பெருவாயின் முள்ளி யார்	சைவ சிததாநத நூற் பதிபபுக் கழகம், சென்னை, 1971.	11
ஆதியூரவதானி,	ஆதியூரவதானி சரித தொம	சேஷையங்கார	Î	9
இங் வை	இங்கிலீஷ் வைததிய சங்கிரகம	ஐகநாதம் நாயுடு, மஞ்.	The Guardian Press, Madras, 1909	9
இந்துபாக.	இந்துபாகசாஸ்திரம்	இராமச்சந்திர ராயர்	The Guardian Press, Madras, 1912.	9
இரகு.	இரகுவமிசம	அ ரசகேசரி	யாழப்பாணம், விததி யாநுபாலன யநநிர சாலை, 1887.	5
இராசவைத்.	இராசவைத் திய மகுடம	தேரையா	சென்னை, ஹக்கீம பா. மூகமமது அப்துலலா சாயபு, கலாநிதி அச்சுக் கூடம், 1901.	ij
இராட.	இராட்டிலர் அகராதி			9
இராமநா.	இராம நாடகம்	அருணோசலக கவி ராயார்	'சென்னை, பூமகள் விலாச அச்சுக்கடைம், 1911.	7
இலக.வி	இலக்கண் விளக்கம	வைத்தியநாத தேசி டகா	தஞ்சாவூர், சரசுவதி மகால் நூலநிலையம்.	11
இறை	இறையனாரகப் சபோருள் (மூலமும் உரையும)	கணக்காயனார் மக னோர் நக்கீரனார்	பவானந்தர் கழகம், வேப் பேரி, சென்னை.	6
#G	ஈடு, முபபததாறாடி ரெப்படி (முதேற பத்து)		திருவலலிககேணி,நோபிள் அச்சுக்கூடம், 1925.	8
#B	ஈடு. (இரணடாம பத்து)	••	சென்னை, கணேச அச்சுக் கூடம், 1925.	8

நூ லின் -மு த ற் குறிபபு	தூல	ஆககியோர் தொகுததோர்	பதிபபித்தோா பதிபபித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோன ஆண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
#@	ஈடு, முபபத்தாறாயி ரப்படி (மூனறாம பதது)	நம்பிள்ளை	திருவலலிக்கேணி,நோபிள் அசசுககூடம், 1924	8
#13	ஈடு, (நான்காம் பதது)	33	சென்னை, கணேச அச்சுக் கூடம், 1924.	8
# ( )	ஈடு, (ஐந்தாம் பதது)	**	திருவலலிக்கேணி, நோபிள் அச்சுககூடம், 1926.	8
#6	ஈடு, (ஆறாம்பதது)	31	,, 1927.	8
#B	ஈடு, (ஏழாம் பத்து)		,, 1928.	8
#(3)	சுடு, (எட்டாம் பத்து)	•	,, 1929	8
#6	ஈடு, (ஒன்பதாம பத்து)	**	,, 1929.	8
#B	ஈடு, (பததாம் பதது)	,,	,, 1930	8
ஈடு, ஆறா.	திருவாய் மொழி வியாக்யானம்: ஆறாயிரபபடி	சே. கிருஷ்ணமாசாரி யார		8
ஈடு, ஒன்ப.	ஈடு, ஒன்பதாயிரப் படி		8	8
ஈடு, பன்னீ.	ஈடு, பண்ணீரோயிரப் படி			8
ஈடு, ஜீ (அ) ஈடு, அரும.	ஈடு, ஜீயரருமபதம			8
உண்மைநெறி.	மெயகணட சாத்தி ரம். உணமைநெறி விளக்கம்	உமாபதி சிவாசாரி யார்	சைவே சித்தாநத நூற பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1974	11
உத்தரரா.	உத்தர காண டம் (ராமாயணம்)	ஒட்டககூத்தர் -	சென்னை, குயப்பேட்டை, வித்தியா ரத்நாகர அச் சியந்திரசாலை, 1911	5
உ பதேசகா.	உபதேச காணடம்	குகனேரியப்ப நாவ வர்	சென்னை, கலாரத்நாகர அசசுக்கூடம்.	5
உபதேசநத்.	உபதேச ரத்தின மாலை	மணவாள மாமுனி கள்	சென்னை, கணேச அச்சுக் கூடம், 1920.	14

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர் தொகுததோர்	 பதிப்பிததோர் பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள ஆன்ட முறையைக் காட்டும் எண்
உரி நி.	உரிச்சொல் நிகண்டு	காங்கேயா	சைவை சித்தாந்த நூற பதிப்புக கழகம், சென்னை,1971.	9
எங் ஊர்	எங்களூர	கோவிந்தசாமிராஜு	கார்டியன பிரஸ, 1925.	14
ஏகாம்.உலா	இரட்டையா பிரபந் தங்கள: ஏகாமபர நாதருலா	இரடடைப் புலவர்	திருவாவடுதுறை ஆதீனம், 1953	12
ஏரெழு.	ஏரெழுபது	கம்பர்	வை. மு. கோபாலகிருஷண மாசாரியார் & கம்பெனி, சென்னை	9
ஏலா தி	ஏலாதி	கணிமேதையார	சைவை சிததாநத நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1968.	11
ஐங்குற	ஐங்குறு நூறு (மூல மும் பழைய உரை யும்)	சங்கப புலலர்கள்	டாகடா உவேசா. பதிபபு,	11
தந்திணை ஐம்.	ஐநதினை ஐமபது	மாறன் பொறைய னாா	சைவ சிததாந்த நூற் பதிப்புக கழகம், சென்னை.	11
ஒழிவி.	ஒழிவிலொடுக்கம்	கண ணுடைய வளால	சென்னை, பிரின்ஸ் ஆப் வேல்ஸ அச்சுக்கூடம், 1906.	5
5.9 6.	கதிரைவேற் பிள்ளை யின் தமிழ்மொழி யகராதி	கதிரைவேற பீள்ளை	காஞ்சி நாகலிங்க முதலி யார் பதிப்பு.	9
கச்சி .வண்டு.	கச்சி ஆனந்த ருததி ரேசர் வணடுவிடு தூது	கச்சியப்ப முனிலர்	சென்னை, கேஸிரி அச்சுக் கூடம், 1931.	12
உம்ப.பு.	கடம்பவன் புராணம்	விமநாத பண்டிதர்	சென்னை, வித்தியாவர்த் தினி அச்சுககூடம்.	5
கணக் .பதி.	கணக்குப் பதிவுநூல்	நடேசையர்	தஞ்சாவூர், லாலி எலக் டிரிக்அச்சுக்கூடம்,1914.	14
≈홍 출니.	கந்தபுராணம்	கச்சியப்ப சிவாசாரி யார்	ஞூர் காசிமடம், திருபபனந்: தாள், 1952.	Ĭ
८३ इ.प.क लुकं	கந்தபுராணச் சுருக் கம்	சம்பந்த சரணாலய சுவாமிகள்	சென்ன பட்டணம், வித்தி யாநுபாலன யந்திர சாலை.	П
கந்தரத்.	கநதரந்தா தி	அருண கிரிதா தர்	மதராஸ. ரிப்பன் அச் சியந்திரசாலை, 1915.	11

நூவின முதற குறிப்பு	நூல	ஆக்கியோா தொகுததோா	பதிப்பிததோா பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் ஆண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
கம்பரா.	கம்பராமாயணம	கம்பர்	கம்பன் கழகம், சென்னை, 1976.	1
கரு அக.	கருப்பொருள <i>க</i> ராதி			9
கருவூ.குரு நூல	கருவூரார் குருநூல			9
கலல <i>π</i> ்	கல்லாடம	கல்லாடனார்	மர்ரே எஸ். ராஜம், 1957.	5
கலிங்.	கலிங்கத்துப்பரணி (மூலமும் உரையும்)	செயங்கொண்டார்	ஆ வி. கன்னைய நாயுடு, சென்னை, 1949.	14
கலித்.	கலிததொகை (மூல மும் நச்சினார்க் கினியர் உரையும)	சங்கப் புலவாகள	பர்கனேரி, காசிவிசுவ நாதன செட்டியார், 1949.	13
கலைசைச்.	கலைசைச சிலேடை வெணபா	தொடடிக்கலைச் சுப்பிரமணிய முனி வர்	தஞ்சாவூர, கவயாண சுந்தரம் முத்திராசாலை, 1908.	11
கலைமகள்	கலை மகள்	( ) ( )	எம் எல் ஜே. பிரஸ், மயிலாப்பூர், சென்னை.	16
கவிகுஞ.	கவிகுஞசர பாரதி பதம்	கவிகுஞசர பாரதி		14
களவோ சரித்	கள்ளா சரித்திரம்	ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்	டாட்ஸன் பிரஸ, தெப்பக குளம், திருச்சி, 1923.	14
களவழி.	களவழி நாறபது	பொயகையார	சைவ சித்தாந்த நூற பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	11
களவியற.	களலியற காரிகை		200	9
காசிகாண.	காசிகாணடம	அதிவீரராம பாண்டி யர்	சென்னை, ஸடார் ஆப இந்தியா பிரஸ், 1895.	5
காஞ்சிபபு.	காஞ்சிபபுராணம் (முதற்காண்டம்)	சிவஞான சுவாமிகள்	'மெயகணடார கழகம, காஞ்சிபுரம, 1937.	5
கா ஞசிபபு	காளு சிப்பு ராணம் (இரண்டாம் காண டம்)	கச்சியப்ப முனிவா	திருவளளுவர் செந்தமிழப் பாடசாவை வெளியீடு, 1953.	5
கால வி.	காலநடை வியாதி சுள்	செப்பிரமணிய முதலி யாா, வி	சென்னை, நேசனல அசசுச சடம், 1904.	14
குமரேச.சத.	குமரேச சதகம்	'குருபாத தாசா	மதறாஸ், ரிப்பன் அச் சியந்திரசாலை, 1905.	11
குருகர்ப.	குருகர்ப பள்ளு	சடகோபப புலவர்	The Madras Law Journal Press, Madras, 1932	11

அலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர் தொகுத்தோர	பதிபபிததோர் பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேறகோன் ஆண்ட முறையைக் காட்டும் என்
53 பரம்.	்கு ரு பரம் பர எ பரபாவம் (ஆறா பிரப்படி)	பின்பழகிய பெரு மாள் ஜீயா	சென்னை, கணேச அச்சுக் கூடம.	14
த ்பரம்.	குரு பரம்பரா ப்ரபாவம் (பன்னி ராயிரபபடி)	பூர்வாச <i>ா</i> ியார்கள் 	கோமளேசுவரன்பேடடை சச்சிதானந்த அச் சியந்திரசாலை, 1909.	14
தற்ற⊤.தல.	திருக்குறறாலத தல புராணம	திருகூடராசப்பக்கவி ராயர்	திருக்குறறால தேவஸ் தான வெளியீடு.	5
தேன் , பரிமே. உரை	திருக்குறள் — பரிமே வழகர் உரை		வை மு. கோபாலகிகுஷன மாசாரியார் & கம்பெனி, சென்னை, 1965.	11
தறள் , மணக உரை	திருககுறள — மணக குடவா உரை		கோ. வடிவேல செட்டி யார், நோபிள் அச சியந்திரசாலை, 1925	П
தற்ஞிப்.	பதது பபாடு: குறிஞ்சிப்பாட்டு	சபிலா	டாக்டர் உ. வே சா. பதிபபு, 1918.	10
69 5	குறுநதொகை	சங்கப் புலவர்கள்	டாகடர் உ வே. சா. பதிபபு, 1962.	11
உ ர்மபு,	கூரம் புராணம்	அதிவீரராம பாணடி யா	தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால நூலநிலையம்	5
🕿 🕶 பபகாதல	கு எப்பநாயக்கன் காதல	சபபிரதிபக கவி ராயார்	ராய. சொக்கலிங்கல். சவுத இந்தியா பிரஸ், காரைக்குடி, 1949.	12
കട ഖ ജ.	கைவல்ய நவநீதம (மூலமு ம் உ ரையும)		சென்னை, கமர்ஷியல அண்டு ஆர்ட் பிரிண் டர்ஸ் லிமிடெட், 1941.	5
கோ வே.	கொன்றைவேந்தன்	ஒளவையார்	மா்ரே எஸ். ராஜம், 1959.	11
கோ க்கோ	கொககோகம்	அதிவீரராம பாண்டி யா	ஹேவிளம்பி வருடம், 1898	9
கோங் க,வாத காலி யம	கொங்கணர்வாத காவியம			9
Gear io e gâ.	சிவககொழுந்து தேசி கன பிரபந்த த திரட்டு: கோடீச் சுரககோவை	கொட்டையூர சிவக் ட கொழுந்து தேசிகர்	டாக்டர் உ.வே சா, பதிப்பு	11
கோபிலோ.	கோயிலோழுகு		சென்னை, ஆனந்த முத்தி ராட்சரசாலை, 1909.	14
கோயி ற்பு.	கோயிற்புராணம்	உமாபதி சிவாசாரி யார	சென்னபட்டணம், வித்தி யாநுலபான யந்திர சாலை.	5

நூலின் முதற் குறிபபு	நூல	ஆக்கியோா தொகுததோா	பதிபபி <i>த</i> ேதார் பதிபபித்த இடமும காலமும	மேற்கோள் ஆண்ட முறையைக் ரோ. முற் எண்
ச ச.ச.கீர்த.	சர்வ சமய சமரசக் தோத்தனை	வே தநாயகம பிள்ளை	சென்னை, வாணிவிலாச அசசுககூடம், 1892.	9
சங் அக.	சங்கத் தகரா இ	கதிரைவேற்பிளளை	மதுரை ததமிழசசங்க முத்திராசாலை	9
சடகோபரந.	சடகோபரந்தா இ	கம்பா	வை மு. கோபாலகிருஷண மாசாரியார் & கமபெனி, செனனை .	11
சது	சதுரகராதி	 வீரமாமுனிவா 	Madras, The Public In- struction Press, 1860.	9
சம.அக	சமபிரதாயவகரா தி		ஸ்ரீவைஷணவ கிரந்த முதராபக ஸபை, சென்னை.	9
சம அக கை.	சமபிரதாயவகராதி கையேடு			9
சரசுவதியந்	சரசுவதியந்தா இ	சும்பர்	வை மு கோபாலகிருஷண மாசாரியாா & கம்பெனி, சென்னை.	11
சரவண பண விடு	பணவிடுதூது	இராமநாதபுரம சரவணப பெரு மாள கவிராயர்	சென்னை, இராயப் பேடடை, சாது அசசுக் கூடம், 1934.	12
சா.அக	சாமபசிவம் பிள்ளை அகராதி	சாமபூசிவம் பிளளை	The Research Institute of Siddha's Science, Madras, 1931.	9
சாஸு த.	சாஸாத் தமிழக்கவி சரிதம்	மு. இராகவையங் கார்	மு இராகவையங்கார, இருவெல்லி கேகேகுரி, சென்னாளை, 1936	11
சாதக்கிற்.	சா <i>தக் சிந்தாமணி</i>	திலலை விநாயகன்	சென்னனை, சிறறமபல விலாசமபூரஸ், 1901.	11
த.த.	மெயகணட சாத திரம: சிவஞான சித்தியாா		சைவை சித்தொந்த நூற பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1974.	2
சி சி.்சுபக்	மெய கண ட சாத திரம: சிவஞான சித்தியார்-சுபக்கம்	:38	**	3
இ.இ.பர.	மெயகணட சாத திரம். சிவஞான சித்தியாா-பர பக்கம்	***	,,	3
<i>€</i> G <i>∉</i> .	சிற்புச் செ <u>ந</u> ்நூல	അവെ കാണുപളി ബു ള പളി	தொழிலநுட்பக சுவ வி இயக்ககம், தமிழ்நாடு, சென்னை-25, 1978.	14

நூலின் முதற குறிபபு	நூல்	ஆக்கியோா தொகுததோா	பதிபபிததோர் பதிபபிதத இடமும் காலமும்	Guddaner gente genganet antigh eren
ெ.போ. இ.போ.	மெயகண ட சாத் திரம சிவஞான போதம	மெயகண ட தேல நாயளார	சைவை சித்தாந்த நூற பதிப்புக் கழகம், சென்னனை, 1974.	11
சி போ சிற்	சிவஞான போதம - சிறறுரை	சிவஞா ன முனிலா	ஒள்ளை சு. துரைசாமிப பிள்ளை, அண்ணா மலைப் பலகலைக் கழகம, 1968.	I
தி போ.பா	மெயகணட சாத் திரம: சிவஞான போதபாடியம	மாதவச சிவஞான யோகிகள	சைவை சித்தாந்த நூற பதிப்புக் கழகம், சென்னனை, 1936.	7
சிகிசசா	சிகிச்சாசார சங்கிர கம	ஸ்ரீயூகி முனிவர்	இலக்கணக் களஞ்சிய அச்சுக்கூடம், நவம்பா, 1886.	14
சித். அ க	சித்தவைத்திய அக ராதி	இராம். குருசாமிக் கோன்	ஞூராமச்சநதிர விலாசம பிரஸ, மதுரை, 1933.	9
சிதம்பரப்.	சிதமபரப பாடடியல்			11
சிந்தா.நி.	சிநதாமணி நிகண்டு	க. வமிததியலிங்கர்	சென்னை, இலடசுமி விலாச அசசுக்கடம், தாது வருடம், சித்திரை மாதம்	9 (ക) 14
சிவப.	சிலபபதிகாரம் (மூல் மும் அரும்பத உரையும் அடி யாரக்குநவலாருரை யும்)	இளங்கோவடிகள் 	டாக்டர் உ வே சோ. பதிப்பு, 1955.	3
சிவசு பிரபந.	சிவக்கொழுநது தேசி - கர் பிரபநதத திரட்டு	கொடடையூர சிவக கொழுந்து தேசிகர்	டாக்டா உ.வே.சா பதிப்பு, 1932	12
சிவதரு	சிவதருமோ ததரம	மறைஞான சமபந தா	சென்னை, மீனாட்சி யமமை கலாநிதி அசசுக் கூடம், 1888,	5
சிவப கட.	சிவை படி ரகாசக கட்டலளை		மனோனமணி விலாசம பிரஸ், மதுரை, 1903.	9
சிவபடிர்.	மெயகண்ட சாத திரம: சிவபபிர காசம	உமாபத் சிவாசாரி யார	சைவை சித்தாந்த நோற பதிப்புக் கழகம், சென்னைன், 1874	
சிறுபாண்.	பத்துப்பாட்டு. சிறு பாணாற்றுப்படை	இடை கழிநாட்டு நலலூர் நத்ததத னார்	டாக்டா உ வே சா. பதிபைபு, 1918	10
சினே ந.	சினேந்திரமாலை	சைனமா முனிவா	சென்னனை, குளை, பெரிய நாயகியம ் மன அச்சுக் கூடம், 1938	11

நூனின் முதற குறிப்பு	 நூல	ஆக்கியோர் தொகுத்தோர	பதிபபித்தோா பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	Guddaner
சேசுபித்	ர் சீகாழித் தலபுராணம்	அருணாசலக கஷி ராயா	சென்னை, ஜீவரகூராமிர்த அச்சுககூடம், விஜய வருடம், மாசி மாதம்.	5
சிவ்க	) !சீவகசிந்தாமணி !	திரு <i>ததகக</i> தேவர்	டாக்டர் உ.வே.சா. பதிப்பு, 1969.	11
9வேரட்.	சீவரடசாயிர் தம	சுபபிரமணிய பணடி தர்	சென்னை, மனோன்மணி விலாச அச்சுக்குடம், கலியுகாதி 4995, ஜய வருடம்.	14
சு வை.ர.	சுதேச வைத்திய ரத்தின்ம	சந்திரசேகா, எஸ	சென்னை, கார்டியன் அச்சுகடுடைம், 1916	14
சு க்கிர நீதி	சுக்கிர நீதி	பண் டி த மணிமு. கதிரேசச் செட்டி யார்	Part at Madras. The Indian Printing Works and Part at Triplicane The Noble Press, 1926.	14
குடா.	சூடாமணி நிகணடு	மணடலபுருடன்	சென்னபட்டணம், வித்தி யாநுபாலன யந்திர சாலை.	9 (<i>அ</i>) 13
சூடா.உள்.	சூடாமணி உள்ள முடையான்	திருக்கோட டியூர் நமபி	S. P. V. Press, Madras,	11
குத.	சூதசங்கிதை	தேவராஜ பிள்ளை	மதராஸ, ரிபபன அச் சியந்திரசாலை, மனமத வருடம்,பங்குனி மாதம்.	2
சூளா	சூளா மணி	தோலாமொழித் தேவர்	டாக்டர் உவே சா. பதிபபு.	5
செங்கழு விநா. பிள.	செங்கழுநீர் விநாய கா பிளளைத்தமிழ	சிவஞான சுவாமிகள்	சென்னை, இநது தியா வாஜிகல் யந்திரசாலை.	5
செந்.	செந்தமிழ்ப் பத்திரி கை	<i>i</i>		16
சேக்கிழார்.பு.	சேக்கிழார் நாயனாா புராணம	உமாபதி சிவாசாரி யார்	ழுகோசிமடம், திருப்பனந் தாள், 1964.	11
சேதுபு.	சேதுபுராணம்	நிரம்பவழகிய தேசி கர்	சென்னபட்டணம், வித்தி யாநுபாலன யந்திர சாலை.	5
ดาชณช	சைவசமய நெறி	மறைஞான சம்பந்த நாயனார்		5
செ.அசு.	சென்னை ப பல கலைக்கழகத்தமிழ் அகராதி	ar L	சென்னைபை பலக்கைலக் கழகம், 1982.	9
சொக்க,உலா, ்		புராணத் திரும் வை நாதா	டாக்டா உ.வே. சா. பதிபபு, 1931 ~	12

நூலின் முதற குறிபபு	நூல்	ஆக்கியோா தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர் பதிபபித்த இடமும காலமும	மேற்கோள் ஆண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
சோதிட.அக.	சோதிடப்பேரகராதி	எஸ். கடை விங்க ம டிளளை	மீனலோசனி பிரஸ், 1924	9
சோதிட சிந	சோதிட கிரசு சிந்தா மணி	இராமலிங்கக் குருக் கள்	ஆர். ஜி. பதி கம்பெனி, சென்னை-1, 1964	14
சோழவமி	சோழவமிச சரித் திரச்சுருக்கம	கோபிநாதராவ, து. அ.	மதுரை த தமிழசசங்க முத்திராசாலை, 1925	14
சௌ ந	சௌந் தரியலகரி	கவிராச பணமுதா	உளளோளி பதிபபகம, சென்னை-1, 1967.	11
ஞானஸாரம	நிததியா நுசநதானம ஞானஸாரம்	 சேகிருஷணமாசாரி யாா	வைஷ்ணவ சமபிரதாய புததகசாலை, சென்னை.	11
ஞானவா	ஞானவாசிட்டம	வசிட்டா	ஸ்ரீ வீர சுப்பைய சுவாமி கள மடம, சென்னை, 1928.	5
ஞானா.	ஞானாமிர்தம	வாதீச முனிவர்	அண்ணாமலைப பல கலைக்கழகம், 1954.	3
த.நி.போ.	த்ததுவ நிசானுபோக சாரம்	 - தத்துவலிங்க தேவர் 		11
தக்கயாகப்	தக்கயாகப் பரணி !	 -ஓட்டக்கூததர் 	உ வே. சாமிநாதையர் நூலகம், அடையாறு, சென்னை, 1960	11
தஞ.சரசு	] தஞ்சாலூர சரசுவதி மகால் புததக அடடவணை		ஸ்ரீ வாணி விலாஸ் பிரஸ.	16
தஞனசவா	த் ஞ சை வாணன் கோலை (மூலமும் உரையும்)		யாழ்பபாணம சைவ பரி பாலன சபை, சைவப பிரகாச யந்திரசாலை, யாழபபாணம், 1936.	11
தணடலை.	தண டலையார சத கம்	படிக்காசுப் புலவர்	பி இரத்தின் நாயகர் சென்ஸ், சென்னை.	11
தணைடிகை பள.	தேண டி ைகைக் கேனக ராயன பேள்ளு	 மாலை சின்னக் குட்டிபெபுலவா	சாது அசசுககுடம், சென்னை, 1932	11
த ண மு	தணடியலங்காரம	, தண டி.யா சிரியர்	சைவ சித்தாந்த நூற பதிப்புக் கழகம், , சென்னை.	5
தணிகைபபு.	தணிகைப புராணம	. கச்சியப்ப முனிவா	சைவை சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1965.	5

குறிபபு தூலின் முதற்	.த <i>ா</i> வ	ஆக்கியோ <i>ா </i> தொகுத்தோர்	பதிபபிதிதோா பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	Guddanin Herl Germania Anti-Ad stein
தத்துவப்.	தத்துவப் பீரகாசம் 	தத்துலப் பிரகாச சுவாமிகள்	யாழப்பாணம், சோதிடப் பீரகாச யந்திரசாலை. நந்தன வருடம், மாசி மாதம்	11
தமிழ்நாவ	தமிழ்நாவலா சரிதை !		கைசைவ சித்தாந்த நூற பதிப்புக் கழகம். சென்னை, 1949.	11
தருக்கசங்.	தருக்க சங்கிரகம்	சிவஞான சுவாமிகள	சென்னபட்டணம், வித்தி யாநுபாலன யந்திர சாலை	14
த னிபபா இ. I	தனிபபாட றறிரடடு (உரையுடன)முதற பாகம	உரை: காஞ்சிபுரம் மகாவித்வான இராமசாமி நாயுடு	இடடா பாரத்தசாரதி நாயுடு குமாரன் கோவிந்தராஜு ஹ நாயுடு, 1932	iii
தனிப்பா தி. 2	தனிபபாடறறிரட்டு (உரையுடன்) இரணடாமபாகம	59	விதயாரதநாகர அசசுக் கூடம், சென்னை, 1933	15
தாசிலதார் நா.	தாசிலதாா நாடகம்	காசிவி சுவநாதன் முதலியாா		14
தாயு.	தாயுமானசுவாமிகள் திருபபாட றறிரட்டு (மூலமும் உரையும்)	தாயுமான சுவாமிகள்	பி இரத்தின் நாயகர் சன்ஸ். சென்னை, 1930	5
திணை மாலை.	திணைமாலை நூற றைம்பது	கணிமேதாவியார்	சைவ சிததாநத நூற் பதிபபுக் கழகம், செனனை.	11
தி ரிகடு	திரிகடுகம ்	நலலா த ன ார்	சைவ சித்தாநத் நூற் பதிபபுக கழகம், சென்னை.	11
திருக்களிற்றுப்.	மெய்கண ட சாத் இரம். இருககளிற றுப்படியார்	உய்யவந்த தேவ நாயனார	சைவ சித்தாநத நூற பதிபபுக் கழகம், செனனை	11
திருக்காள த்.பு	திருக்காளத்திப் புரா ணம்	ஆன நதக்கூத்தா	சென்னை, வைஜயந்தி அச்சுககூடம், 1912.	3 (அ) 5
திருக்கோ.	திருக்கோலையார் (பேராசிரியா உரை யும் பழைய உரை யும்)	சுவாமிகள்	ஞூர்காசிமடம். திருப்பவந் தாள, 1972 ⊾	11
தருச்செந்தி னிரோட்ட,	சிவப்பிரகாசர் பிர பந்தத் திரட்டு திருச்பேசந்தி னிரோட்டக் யமக வந்தாதி	கள்	பாகனேரி, காசிவிசுவ நாதன் செட்டியார், 1941	Ħ

தூலின் முதற குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர் தொகுததோர்	பதிப்பித்தோர் பதிப்பித்த இடமும் காலமும	Cupidenar Lotte Componis
இரு நூற்.	இருநூற்றந்தாதி	அவிரோதியாழவரா	மதுரைத் தமிழசசங்க முத்திராசாலை, 1905,	11
திருநெல பு	திருநெல்வேலித் தல புராணம்	நெலலையபபக் கவி ராயா		\$
ஓ குபபு.	இருபபுகழ	அருண கிரிநா தர்	திருபைபுகழமிர்தமை காரியா லெயம். இசன்னை - 2, பார்க்கா அசசகம், சென்னை - 1, 1961	11
த ருமத.	திரும <u>த</u> ்திரம்	திருமூலநாய ன ா	ஸ்ரீகாசிமடம், திருப்பனந தாள்.	n
த ்குமுருகு.	பததுப்பாட்டு: திரு முருகாற்றுப் படை	நக்கீரர்	டாகடர் உ.வே. சா. பதிபபு.	10
தி ருவரங் கலம.	அஷடப்பிரபந்தம் : திருவரங்கக் கலம பகம்	பிள்ளைப்பெருமாள ஐயங்காா	வை மு கோபாவகிருஷ்ண மாசாரியார் & கம்பெனி, சென்னை, 1966	11
தி ருவரங்கத் தந்.	அஷடப்பிரபந்தம் . திருவரங்கத்தந் தாதி	**	,,	11
திரு வருட்.	மெய்கணட சாததி ரம். திருவருட் பயன்	உமாபதி சிவாசாரி யார்	சைவ சிநதாநத நூற பதிப்புக கழகம், சென்னை.	11
திருவளளுவ மா .	திருவள <i>ளுவமா</i> லை	சங்கப புலவாகள	வை மு. கோபாலகிருஷண மாசாரியார் &கம்பெனி, சென்னை.	11
தி நவாச	இருவாசகம்	மாணிக்கவரசக சுவாழிகள்	தருமபுர ஆதினம், ஞான சமபந்தம் அச்சகம், தருமபுரம், 1966	3
த ருவா <i>த</i> ,	திருவாதவூரடிகள் புராணம	கடவுள் மாமுனிலர்	யாழப்பாணம்,விததியாநு பாவுன யந்திரசாலை	5
தகுவாய நூற.	திருவாய்மொழி நூற் றந்தாதி	மணவாள மாமுனி கள்	செனனை, கணேச அச்சுக் கூடம், 1920.	11
இதவால வா.	திருவால்வாயுடை யார் திரு விளை யாடற் புராணம	பெரும்ப ற றப் புலியூர் நமபி	டாக்டா உ வே சா. பதிபபு, 1972.	3
த் நவரனை க்.	திருவாளனக்காகப புராணம்	கச்சியபப சுவாமிகள் 	சென்னனை, <i>ஞிபது</i> மநாப விலாச அசசுக்கூடம், 1903	5
galaar.	திருஷினையாடற் புராணம்	பரஞ்சோதி முனிவா	சென்னை, வித்தியா ரதநாகர அச்சுக்கூடம், 1928	5

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல	ஆக்கியோர் தொகுததோள	பதிபபிததேரர் பதிபபிதத இடமும் காலமும்	மேற்கோன் ஆண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
திருவேங் சத	திருவேங்கட சதகம	நாராயண பாரதி யாா	வி. இரத்தின் நாயகர் சன்ஸ், சென்னை, 1948.	11
தெயியா ழ தில	நாலாயிர திவலியப் பிரபந்தம: பெரி யாழவார் திரு மொழி	பெரியாழலார	திருவேங்கடத்தான் திரு மன்றம், சென்னை, 1973.	8
திருபபல.	திருப்பவலாண்டு	,,	,,,	8
இருப்பா.	திருப்பாவை	ஆன் டாள	in .	8
நாயச.	நாயச்சியாா திரு மொழி	,,	en.	8
பெருமாளதி.	பெருமானதிரு மொழி	குல சேகரபபெரு மாள	"	8
திருச்சநத.	திருசசந்தவிருத்தம்	திருமழிசைபபிரான்	19	8
திருமாலை	திருமாலை	தொணை டேரடிப் பொடியாழலாள		8
திருபபளளி.	தி ர பே பள்ளி பெழுசேசி	••	55	8
அமலனாதி.		திருப்பாணாழவார	,,	8
கண்ணி நுண.	 கலஎணிநுண்சிறுத தாம்பு	மதுரகவியாழவார	>>>	8
பெரியதி.	பெரிய திருமொழி	 திரும ங்கையா முவா ர	, , , , , , , , , , , , , , , , , , ,	8
திருககுறுந.	திருக்குறு நதாண ட கம	,,	33	8
திருநெடுந்	திருநெடுந்தாண் ட கம	32	12	8
திருவாய	திருவாயமொழி	தமமா <i>ழவார்</i>	n	8
திவ், இயற. முதல் திருவத.	திவ. இயறபா: முதல் திருவநதாதி	பொயகையாழவார	>>>	8
இரணடாந் திருவந.	இரணடாத திருவத தாதி	பூதத்தாழவார்	•	8
மூன்றாத திருவத,	மூன்றாத திருவ ந தாதி	பேயாழுவார்	l seas	8
நான்முகன		திருமழிசையாழவார் -	**	8
திருவிருத்.	திருவிரு <i>தத</i> மு	நமமா <i>ழ</i> வார்	,,	8

தூலின் முதற் குறிபபு	<i>நூ</i> ல	ஆககியோர் தொகுததோர	பதிப்பிததோர் பதிப்பிதத இடமும் காலமும்	GupGeneral Semi- Greensmuse enri-Orberse
த வ். இயற. திருவாசி,	திவ, இயற்பா: திருவாசிரியம	ந ம்மாழவாா	திருவேங்கடத்தான திரு மன்றம், சென்னை, 1973.	8
பேரிய தி நவந.	பெரிய திருவந்தாதி	35	,,	38
த்ருவெழுகு.	திருவெழுகூற றிருக்கை	<u>திருமங்கையாழ்வார்</u>	,, 	8
செற்ய திரும்.	சிறிய <u>திரு</u> மடல	 ****	33.	8
பேரிய திரும்.	பெரிய இருமடல	79	'9	8
இராமானுச.	இராமானுச நூற் றநதாதி	திருவரங்கத்தமுத னார்	**	8
3 €7.	சேந்தன் திவாகரம	சேந்தனரா	சென்னை, மனோனமணி விலாச அச்சுககூடம், 1904.	9
தேயவச். விறலி.	தெயவச்சிலையார விறலிவிடுதூது	குமாரசுவாமி அவ தானி	பி என் பிரஸ், 1936.	12
தேன்னாலிரா.	தெனனாலி ராமன் கதைகள்			9
தேசிகப	தேசிகப பிரபந்தம்	வேதாந்த தேசிகர்	சென்னை, ஸ்ரீவைஷணவ முதராலயம், 1928.	3
தேவா.	தேவாரம்: திருமுறை 1, 2, 3	திருஞானசம்பநத மூரததிகள	தருமபுர ஆதீனம	4
தேவா.	தேவாரம்; திருமுறை 4, 5, 6		91	4
தேவா.	தேவாரம்: திருமுறை 7	சுந்தரமூரத்தி சுவரமி கள	,,	4
தைவவ.	தைலவருக்கச சுருக் கம	தேரையர்	சென்னை, எம்பிர்ள ஆப் இணிடியா அச்சுக்கூடம், ஹேவிளம்பி வருடம், பங்குனி மாதம்.	5
தோவ.எழுதது இளம்.	தொலகாபபியம: எழுத்ததிகாரம், இளம்பூரண்குரை	இளம்பூரணா	சைவ் சித்தாந்த நூற் பதிபபுக் கழகம், சென்னை.	1
தொல.எழுத்து. நச.	தொலகாபபியம்: எழுத்ததிகாரம், நச்சினார்க்கினிய குரை		,,	1
தொல,சொல், இளம்.	தொலகாப்பியம்: சொலைதிகாரம இளமபூரணகுரை	இனம்பூரணர்	",	1

நூலின் முதற குறிப்பு	<i>ந</i> ரவ	ஆக்கியோா/ தொகுத்தோர்	பதிப்பிததோா பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	Gupdendr
தொல.சொல சேனா,	தொல்காப பியம: சொல்ல திகாரம, சேனாவரையருரை	சேனாவரையர்	சைவ சிந்தாந்த' நூற பதிப்புக் சுழகம், சென்னை.	1
தொல,சொல், தெய்வச்,	தொல்காப்பியம் சொலை திகாரம், தெயவச்சிலை யா ருரை	தெய்வச்சிலையார	3.2	1
தொல்.சொல நச்.	தொலகாபபியம: சொல்வதிகாரம், நச்சினார்க்கினிய ருரை	நச்சின ாாக்கினியர்	**	1
தொல். பொருள். இனம்,	தொலகாப்பியம: பொருளதிகாரம், இளம்பூரணருரை	இனம்பூரணா	:22	ı
தொல். பொருள.நச்.	தொலகாப்பியம், பொருளதிகாரம். நச்சினார்க்கினிய ருரை	நச் சின ாாகடுனியர்	>>	1
தொல. பொருள். பேரா.	தொலகாபபியம்: பொருளதிகாரம், பேரோசிரியருரை	பேராசிரியர்	311	1
தொன்.வி.	தொன்னூல விளக் கம	லீரமாமுனிலா	கனம் ஜி மெக்கன்ஜி காபன் அயயா, அர்ச. சூசையப்பர் அசசக் கூடம்,பாபமஸ் சுரலை, சென்னை, 1891.	3
நமபியகப்.	அகப்பொருள் விளக் கம	நாறகவிராச நமபி	சைவ சித்தாநத நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1947.	11
நல,பாரதம	நலலாபபின்னை பாரதம	நல்லாப்பிளளை	செனனை, வித்தியா ரதநாகர அச்சுக்குடம், 1911.	1
தலவ <i>ழி</i>	நவவ <i>ழி</i>	ஒளவையார்	மா்ரே எஸ் ராஜம், சென்னை, 1959.	11
நவ <u>நீத</u> ப்.	நவந்தப பாட்டியல (மூலமும் உரையும்)	நவ <u>நீதந</u> ட <i>னா</i>	உ. வே. சா. நூல்நிலைய வெளியீடு, 1961.	11
நள,	நளவெண பா	புகழேந்திப்புலவர்	சைவை சித்தாநத நூற் பதிபபுக் கழகம், சென்னை.	5

நாலின முதற் குறிப்பு	தூல	≀ ஆக்கியோா/ தொகுததோர் ∤	பதிப்பிததோர் பதிபபித்த இடமும் காலமும்	GupGaner -Reier Genperus art. Ou neis
நற.	நறநிணை	சங்கப புலவாகள்	சைவை சித்தாந்த நூற பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	11
நன	நன்னூல	பவணந்தி முனிவர்	99	11
நன்.இராமா	நனனூல: இராமானு சக்கவிராயர் உரை	இராமானுசக் கவி ராயா	இமா கோபாலகிருஷணக் கோனார், மதுரை, 1940.	11
நண்.காண. உரை.	நனனூல: சே. கிருஷ ண மாசாரியார காணமுகையுரை	சே. கிருஷணமாசாரி யாா	வை.மு கோபாலகிருஷண மாசாரியாா & கமபேனி, செனனை.	11
நன் சங்கர நமச்.	நன்னூல. சங்கர நமச்சிவாயர் விருதேதியுளரை	சங்கர நமச்சிவாயர்	79.	п
நென் நோவலர்.	் நன்னூல்: ஆறுமுக நாவலர் காண்டிகை புரை	ஆறுமுகநாவலா	சை விதயாநுபாலன யத்திரசாவை, சென்னை.	11
நன,மயிலை.	நன்னூல: மயிலை நாதருரை	மயிலைநா த ச	ஞி தியாகராச வூ லா ச வெளியீடு, சௌனை, 1953.	11
நன் விருத்தி	நன்னூல: சிவஞான முனிவா விருத்தி யுரை	சிவஞான முனிவர்	திருவாவடுதுறை ஆதீனம், திருவாவடுதுறை, 1957.	11
தன்னே றி	∫ நன்னெறி	சிவபபிரகாச சுவாமி கள	மாரே எஸ். ராஜம், சௌனை, 1959	11
நாநார் தத	நாநாரத்த தீபிகை	முத்துசாமிப்பிள்ளை	கையெழுத்துப் படி	9
நாமதீப,	நாமதிப நிகணடு	சிவசுபபிரமணியக் கவிராயா	The B. N. Press, Madras, 1930	9
நூலடி.	் நாலடியார் 	சமண முனிவர்கள	சைவ சித்தாந்த நூற பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	11
நானமணிக.	நான் மணிக்கடிகை	விளம்பிநாகனார	***	11
தீதிநெறி	நீதிநெறிவிளக்கம	குமரகுருபர சுவாமி கள்	மர்ரே எஸ் ராஜம, சென்னை	11
<u>நீ</u> திவேண	நீதிவெணபா		சைவ சித்தாந்த நூற பதிப்புக் கழகம், சென்னை,	11
நீாநிறக.	நீரநிறககுறி சாததி ரம	தேரையா	எமபிரஸ் ஆப இந்தியா, அச்சுக்கூடம், சென்னை. கலி 4998, ஏவிளமபி பங்குனி	14

நூலினை முதற் குறிபபு	து வ	ஆக்கியோா தொகுததோர்	பதிபபித்தோர் பதிபபித்த இடமும் காலமும்	Gupdaner
நீலகேசி	நீலகேசி		சைவ சிததாநத நூற் பதிபபுக கழகம், சென்னை	11
நூற்றெடடுத. திருபபு.	நூற்றெட்டுத் திருப் பதித் திருப்புகழ	குரவை இராமாநுஜ தாசா	மதராஸ, ரிபபன் அச சியநதிரசாலை, 1917	11
தெடுதவ.	பத்துப்பாட்டு: நெடுநல்வாடை	நக்கிரர்	டாகடா உவேசோ பதிபைபு.	10
தெலவிடு.	நெலவிடு தூ து		செனனை, சாது அசசுக கூடம், 1933.	12
நேமி.	நேமிநா தம	குணவீரபணடிதர்	சைவ சிததாநத நூற் பதிபபுக் கழகம், செனனை, 1973.	5
நைடத்.	நைடதம	அதிவீரராம பாணடி யா	பி இரத்தின் நாயகா சன்ஸ், சென்னை, 1928.	5
ப#் மூ.	பச்சிலை மூலிகை அக ராதி			9
பஞ்ச.திருமுக,	இருமுக விலாசம	விலலியப்ப பிள்ளை	ஞூரோமச்சநதிர விலாசம் பிரஸ். மதுரை, 1932.	14
பட்டின் த.	பட்டின் ததுப் பிள்ளையார் பிரபந்தத்திரட்டு	படடினத்துப் பிள்ளை	S R மாணிக்கமுதலியார், 1918	5
பட்டின்ப்,	பத்துப்பாட்டு. பட்டினப்பாலை	உரு த தி ர ங கண ண னார்	டாகடா உ.வே சா. பதிபபு.	10
பணவிடு.	பணவிடுதாது (மாதைத் திரு வேங்கடநாதர் பேரில்)	3	மதராஸ், ரிப்பன அச சியந்திரசாலை, 1908	12
பதார்த்த.	பதா மத்த குண செந்தாமணி	பதினெண சித்தா	பி. இரத்தின் நாயகர் சன்ஸ், சென்னை, 1965.	11
பதிற்றுப்.	பதிற்றுப்பத்து	சங்கப புலவாகள்	டாகடா உவே. சா. பதிப்பு.	3
பதினொ	பதினொராத திரு முறை	திருவால வாயுடையார, காரைக் கால மமையார, ஐயடிகள் காம. வாகோன நாய வார், சேரமான் பெருமாள நாய வார், நக்கீர் தேவ நாயனரா, கல்லாட் தேவ நாயனார்,	நாள்.	5

தால்ன முதற் குறிப்பு	தூல	ஆக்கியோர் தொகுத்தோர	பதிபபித்தோர் பதிப்பித்த இடமும காலமும்	Guddarer georet georgesud art. Gud red
		கபிலதேவ நாய னாா, பரணதேவ நாயனாா, இளம பெருமானடிகள, அதிராவடிகள, படடினை ததுப் பிளளையாா,நம்பி யாண்டாா நமபி.		W
பரத்.	பரத சாத்திரம்	அரபத்த நாவலர்	செனனை, தணடையார பேட்டை, இலட்சுமி விலாச அச்சுக்கூடம், 1876	5
பரராசசே.	பரராசதேகரம	ஐ போன்னவைய புள்ளை	யாழ்பபாணம், சைவப் பிரகாச யந்திரசாலை. 1928.	11
பர் அக்.	பரிபால்ஷ் அகராதி			9
ப ிபர்.	பரிபாடல (மூலமும் பரிமேலழகர் உரை யும)	சங்கப புலவர்கள	டாகடா உவேசா. பதிபபு.	3
பழமொ ழி	பழமொழி நானூறு	முன று றையை ரைய னா ர	சைவை இத்தாந்த நூற பதிப்புக் கழகம், சென்னைன், 1974.	11
பறாளை. பள்ளு	பறாளை விநாயகா பள்ளு	சமபுலங்கம், சி. வி.	சென்னை.	11
பன் பாட.	பணனிருபாடடியல	பொயகையார் முதலிய சங்கத்துச் சான்றோர்		11
பாகவத்.	செவ்வைசசூடுவார பாகவதம்	செவவைச்சூடுவார்	திருமலை — திருப்பதி தேவஸ்தான வெளியீடு, 1949.	5
ப ரபபர,	பாபபாவினம		மதுரைத் தமிழசசங்க முத்திராசாலை, 1932.	11
பாரத.	மகாபார் தம்	விலலி புதது ரார்	மர்ரே எஸ் ராஜம். சென்னை.	5
பாரத வசனம	பாரத வேசனம	இராமானுஜாசாரி யாா, எம். வி.	மதராஸ். எஸ் ஏ. எம். பிரஸ், 1923	14
பாலவா.	பாலலாகடத் திரட்டு	பதினெண சிததா	இட்டா பாாததசாரதி நாயுடுசன்ஸ, செனனை.	
பிங.	பிங்கல் நிகண்டு	பிங்கல முனிவா	சைவை சிததாநத நூற் பதிபபுக கழகம், சென்னை, 1968	9 (அ) 13

நூலின் முதறை குநிபபு	து ல	ஆக்கியோர் தொகுத்தோர்	பதிப ிததே ளா பதிப்பிதத இடமும காலமும்	மேற்கோன ஆண்ட முறையைக் கூட்டும் எண்
பிர விலே.	பிரயோக விவேகம	குருகாச் சுபடிர மணிய தீகூ∳தா	வித்தியாதுபாலன அச் சியந்திரசாலை, செனன பட்டணம், 1952.	11
பிரபுலிங்க.	பிரபுலிங்க லீலை	சிவபபிரகாச சுலாமி கள	சைவ சிததாந்த நூற பதிபபுக் கழகம, சென்னை	5
பிரபோத.	பிரபோத சந்திரோ தயம்	மாதைத திருவேங் கடநாதர்	பெரியகுளம், ஸ்ரீமீனாம் பிகை அச்சிய நதிர சாலை.	3
பீர்மோத.	பிரமோததர காண டம	வரதுங்கராம பாண்டியோ	சென்னை, ஜிபதமநாப விலாச அசசியந்திர சாலை, 1907	3
பு.லெ.	புற ப பொருள வெண்பாமாலை	ஐயனாரிதனரா	டாகடா உ.வே.சா. பதிப்பு.	3
புதுக் கல.	புதுக்கோட்டைக் கவ வெட்டுகள்		ஞிபிரஹதாமபா ஸடேட் பிரஸ், புதுக்கோடடை, 1929.	14
புலியூரத்	புலியூரந்தா தி	மயிலவாகனப்புலவா	பருத்தித்துறை, கலாநிதி யந்திரசாலை, 1906	11
புறநா.	புறநானூறு	சங்கப புலவாகள்	டாகடா உவேசா பதிபபு.	13
பெண்மதி மாலை	பெணமதிமாலை	எஸ் வேதநாயகம் பின்னை	வி ஜி. ஆரோக்கியசாமி அண்டு பிரதர்ஸ், மாய வரம், 1927	14
பெத்வகேம குறவஞ்சி	பெதலகேமகுறவஞ்சி	வேதநாயக சாஸதிரி	த்ஞசை, சு. வேதபோதகம பிள்ளை, 1938.	5
பெரியபு	பெரியபுராணம	சேக்கிழாள	ழூகா சிமடம், திருப்பனந தாள	5
பெரிய மாட்.	பெரிய மாட்டு வாகடம்	பதினெண சிததர்	சென்னை, எஸ். ஏ. எம். பிரஸ, 1923	14
பெருங்.	பெருங்கதை	கொங்குவேளிர்	டாக்டா உ வே சா பஇபைபு,1953	1
பெருந்தொ.	பெருநதொகை	இராகலையங்கார், மு.	தமிழசசங்க முத்திரா சாலை, 1935-36.	11
பெரும்பாண்.	பத்து பபாட்டு: பெருமபாண ஈறறுப் படை	உருத்திரங்கணண னாா	டாகடர் உ.வே.சா பதிபைபு	10
பேரகத.	பேரகத்தியத் திரட்டு	அகத்தியர்	பவான நதர் கழகம், வேப் பேரி, சென்னை.	11

து வ ன் முதற் தறிப்பு	நூல்	ஆககியோர் தொகுததோா	பதிபபிததோர் பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேறகோள், ஆண்ட முறையைக் காட்டும் :எண்
<u>2</u> -3.3.	பொதிகை நிகண்டு	ச்எமிநாத கலிராயர்	The B. N. Press, Madras, 1934.	9
ã- 5 3.	பதது பபாட்டு. பொருநராற்றுப் படை		டாக்டா உ.வே சா. பதிப்பு	tỏ
=#* ग्राह्म 5 3%	மகாராஜா துறவு (மூலமும உரையும)	குமாரதேவா	எம். நட வ சைந்தரம் பிரதார்ஸ்,புதுமண்டைபம், மதுரை, 1935.	11
2484.	மசசபுராணம்	வடமலையபப பிள்ளையன	சென்னை, மினாவா அச்சியந்திரசானலை, 1900.	5
<i>ு ≧ை நி.</i>	மஞ்சிகை நிகண்டு			9
பணமே,	மணிமேகலை (மூல மும அரும்பதவுரை யும)	சாததனாள்	டாகடா உ. வே. சா. பதிபபு, 1965.	3
± इं क्षा ~~श~~	மதிமோசசு களஞ்சி யம	பெ. சூ. பாலராஜ பாஸ்கரா	ஷணமுகானந்தா புத்தக சாலை, 1925	16
_ தனரக.	பத்து பபாடடு: மதுரைக்காஞ்சி	மா ங்குடி ம ருத ன ார	டாக்டர் உ.வே சா. பதிபபு.	10
_ துரைக்கலம்.	குமரகுருபரசுவா மி கள பிரபந்தத் திரட்டு: மதுரைக் கலம்பகம்		>>	11
∸தவரப _இறறுப்.	மதுரைப் பதிறறுப பத்தநதாதி		சென்னை, கலாரதநாகரம் பிரஸ், 1891.	11
- `ATD.5.	மருதூரந்தாதி	தலைமலைகண ட தேவர்	சென்னை, வித்தியாநு பாலன யந்திரசாலை,	11
_ s: a).	வைத்திய மலையக ராதி	பதினெண் சித்தா	சென்னை, ஸ்ரீபதமநாப விலரச அச்சுககூடம், 1908.	9
UB.	பததுப்பாடு: மலைபடுகடாம	பெருங்கௌசிகனார்	டாகுடா உ.வே. சா. பதிப்பு.	10
- of 3.46	மை நை பொருள வெளிப்பொருள் விளக்க அகராதி•			9
ம ை நசை.	மறைசையந்தா தி	சின்னத்தம்பிப் புல வா	மதராஸ், ரிபபன அசசி யந்திரசாலை, 1912.	11
रक्टा इस कि	மனையடி சாத்திரம்	மயன்	சென்னை, வாணி விலாசம அசசுச்சுடம், 1929.	14

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல் நூல்	ஆக்கியோா/ தொகுத்தோர்	பதிபபித்தோர் பதிபபிதத இடமும் காலமும்	GubGarreir Assirt. Gos posus
மனோன்	மனோன்மணியம	சுந்தரம் பீளளை	சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	10
மாட்டுலை.சிந்.	மாட்டு வைத்திய சிந்தாமணி			14
மாற.	மாறனலங்காரம	திருககுருகைப பெரு மாள கவிராயா	மதுரைத் தமிழச்சங்க வெளியீடு, 1929.	11
மான்லிடு.	மானவிடுதூது	குழந்தைக் கவிராயா	டாகடர் உ. வே. சா. பதிப்பு.	12
மிருதிசந.	மிருதிசந தி ரிகா		1	11
மீனாட்சிசுந் சரித்.	மீனாடு இசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள சரித்திரம்	சாமிநாதையா, உ. வே	டாக்டா உ.வே.சா. பதிபபு	16
மீனாட் பிள்ளைத.	குமைரகுருபரசுவாமி களை பீரபந்தத் திரடடு மீனாட்சி யம்மை பிள்ளைத் தமிழ	குமர்குருபர் சுவாமி கள	333	5
முத்துவீ.	முததுவீரியம	உறையூர வித்வான் முத்துவீர உபாத்தி யாயர்	சைவ சிததாநத நூற பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	5
முத்தொள்	முத்தொள்ளாயிரம		223	11
முலலைப்.	பத்துபபாடடு: முல்லைபபாடடு	நப பூ தனார்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு. 1918.	10
முலலைய ந.	திருமுலலைவாயில் ந தா தி	சிவஞான முனிவேர்	சென்னை, இந்து தியா வாஜிகல யந்திரசாலை, நந்தன ஞி, சிங்க மதி,	11
্ঞ . এ	வைத்திய பூ. லி. கை விரிவகராதி	பதினெண் சித்தர்	சென்னை விததியாரத்நா கர அச்சுக்கூடம், 1902	9
மூ <i>துரை</i>	மூ து ரை எ ன்னும் வாகதுவுடாம	ஒளவை யார்	மர்ரே எஸ். ராஜம, சென்னை	11
மேருமத,	மேருமந்தர் புராணம	வாமன முனிவா	சென்னை, சாது அசசுக சுடம், 1923.	3
யசோதர.	யசோதர காவியம	ஜைன முனிவர	சைவ சிததாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம். சென்னை.	3

து சின் பூதற தைநி பபு		ஆக்கியோர் தொகுததோர்	பதிபபித்தோா பதிப்பிதத இடமும் காவமும்	மேற்கோள் ஆண்ட முறையைக் கூட்டும்
<u>_</u> - ≤π	யாபபருங்கலக் காரிகை	அ மிதசாகரர்	சைவ சிததாநத நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	n
_ு. வி.	யாபபருங்கலம விருததியுரை	அமிதசாகரா	பவான நதர் கழகம. வேபபேரி, சென்னை	6
£~.∮ 34.6°.	யாழப்பாண தது மானிப்பாய அக ராதி	சததிரசேகரப புலவா	அமெரிக்கன் மிஷன் பிரஸ், யாழப்பாணம், 1842.	9
• इ.संदर	ரகஸ்யதர்ய ஸாரம	ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹா தேசிகள்	ஸ்ரீ மாலோல முதராலயம், திருவள்ளூர் 1954	14
அ.வ.	வடமொழி நூல் வர வாறு	பி. எஸ். சபபி ர மணியசாஸ்திரி	அண்ணாமலைப பல கலைக்கழகம்,	14
🗕 கதனா.	வாககுண்டாம	ஒ ள வையார	மாரே எஸ். ராஜம், சென்னை,	11
≥ ≓त्रहम	ஸூர் விசாரசாகரம	சிவராயா, ஆ.	சென்னை. ரிபபன் பிரஸ். 1914.	14
<i>≅்</i> த⊤ன	விதானமாலை	நாராயண சுவா மிகள	மதராஸ, ரிப்பன அச சியந்திரசாலை. 1900.	5
ப்∋ோ அகவல	விநாயகா அகவல	ஒள்வையார்	சைவ சிததாநத நூற் பதிபபுக கழகம், செனனை.	п
⊒் நாயகபு	விநாயக புராணம்	கச்சியப்ப முனிவா	சென்னை, கணேச அச் சியந்திரசாலை 1910.	3
விருத்தாசல்.	விருத்தாசல் புரா ணாம்	ஞானக்கூத்தா	சென்னை, புர சை , நறறமிழ விலாச அச் சியந்திரசாலை, 1908.	5
வீலசா.	விவசாய நூல	எஸ பி. நரசிமமலு நாயுடு	Crescent Press, Comba- tore, 1908,	14
வ்விலியம்.	விவிலிய நூல		The Diocesan Press, Mådras, 1923.	17
வ்∑லிலிடு.	விறலிவிடுதூது	சபைபிரதீபக் கவி ராயா	லட்சுமி வீலாச புததக சாலை, திருவல்ஸிச் கேணி, செனனை, 1928.	12
छेखं .	வின்கவோ அகராதி		Asian Educational Service, New Delhi	9
வி ரசோ	வீரசோழியம	புததமித்திரனார	பவான நதா கழகம். வேப பேரி, சென்னை, 1942.	5

நூலின் மூதற் குறிபபு	நூல	ஆககியோர் தொகுததோர்	பதிப்பித்தோா பதிபபித்த இடமும் காலமும்	Guddanai Leine Changanai Antifid stain
வெங்கைக்கலம்.	சிவபபிரகாச சுவாமி கள பிர ப ந த த திரட்டு: வெங்கைக் கலம்பகம		பாசு வேரி, காசிவி சுவ நாதன் செட்டியார்.	11
வெங்கைககோ.	சிவப்பிரகாச சுவாமி கள பிரபந்தத் இரட்டு: வெங்கைககோவை		**	11
வெணபாப்.	லெணபாப பாட்டி யல	குணவிர பண ை டிதேர்	சைவை சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1908.	5
வேதா.கு.	வேதாந்த சூளாமணி	சிவப்பிரகாச சுவாமி கள்	கோ. வடிவேலு செட்டி. யார் பதிபபு, சென்னை, 1928,	11
வேதா ரணியபு.	வேதாரணிய புரா ணைம	அகோரமுனிவா	ஸ்ரீ வலிதா அச்சியந்திர சாலை, சென்னை, 1898,	5
வேதாரணியபு. பரஞ.	வேதாரணிய புரா ணம	பரஞ்சோதி முனிவா	தாம்ஸன் கமபெனி, சென்னை	5
வை.மூ.	வைத்திய மூலிகை அகராதி			9
வைத்.சங்.	வைத்திய சார சங்கிர கம்	முததுக்கருப்ப பிளளை	மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முததிராசாவை	14
வைராக், சத	வைராக்கிய சதகம்	சாந்தலிங்க சுவாமி கள்	சென்னபட்டணம், வித்தி யாநுபாலன யந்திர சாவை,	11
வைராக, தப.	வைராக்கிய தீபம்	**		11
ஜாவத	ஜாலததிரட்டு	பீ தாமபரையா	B. V. B. Press, Choolai, Madras.	14
ழூவ்சள.	ழூ வசனபூஷணம	பிள்ளை லோகாசார் யார்	தி கி. நாராயண சாமி நாயுடு, கட லூர், 1970	14

AUTHORITIES CITED IN THE ETYMOLOGICAL DICTIONARY

Abbreviation	Name of the Book	Author	Place and date of Publication
(1)	(2)	(3)	(4)
(A)	Quinze Cents Plantes dans L'inde	Achart, A. Dj.	Imprimerie Des Missions Etrangeres, Pondi- cherry, 1905.
(A.M.)	The English - English - Tamil Dictionary	Mootootamby Pillai, A.	The Navalar Press, Jaffna, 1911, 2nd Edi- tion.
(Anc. Dec.)	Ancient Deccan	K. G. Subrahmanya Aiyar	
(B.)	Some Madras Trees	Butterworth, A	The Methodist Publish ing House, Madras, 1911
(B.E.T D.)	English-Telugu Dictionary	Charles Philip Brown	Asian Educational Servi- ces, New Delhi, 1980.
(B T.E D.)	Bhat's Tulu-English Dic-	M. Mariappa Bhat	Madras University, 1961.
(C.B.E.D.)	Carey's Bengalı - English Dictionary	W. Carey	Asian Educational Servi- ces, New Delbi, 1981.
(C C.G.D.F.L.) or (C.G.D.F.L.)	Caldwell's Comparative Grammar of the Dravi- dian Family of Lan- guages		Originally published in 1913 by Kegan Paul Trench, Trubner & Co, Ltd, London
(C.D.)	Chambers Twentieth Cen- tury Dictionary	Edited by A M, Mac Donald	Allied Publishers, Pri vate, 1975, Reprint
(C.E D)	Chinese-English Dictionary		1979
(C.E.M)	Terms from the College of Engineering Manual		Manuscript
(C E.P.)	Civil Engineering Papers		The Higginbothams Ltd. Madras, 1869.
(C G)	Classified Glossary	Sivaramaiya, C.	The Progressive Press
(C G.E D.)	Collins Greek - English Dictionary	Harry T. Hionides	Collins Sons & Co., Ltd. 1977.
(C H I)	The Cultural Heritage o India in 5 Volumes	Ramakrishna Mission	Calcutta, 1975.

Abbreviation	Name of the Book	Author	Place and date of Publication
(1)	(2)	(3)	(4)
(C.L D.)	Cassell's Latin Dictionary	D. P Simpson	Macmilian Publishing Co., 1968.
(C O D.)	Concise Oxford Dictionary of Current English	H. W. Fowler & F. G. Fowler	Oxford University Press, 1972, Reprint.
(C S.E D)	Cassell's Spanish-English Dictionary	Revised by Anthony Gooch & Angel Garcia de Paredes	Macmillan Publishing Co., Revised Edition 1980.
(D)	The Useful Plants of India	Drury, H.	William H Allen & Co. London, 1873, 2nd Edition
(D E.D.)	A Dravidian Etymological Dictionary	T. Burrow & M. B. Emeneau	Clarendon Press, Oxford, 1961.
(D.S A)	Dictionary of Slang & Its Analogues	John S Farmer & W. E. Henley	University Books, New York, 1966.
(E.C)	Epigraphica Carnatika	The Mysore Govern- ment Publication	Government Press, Madras.
(E.C L)	Etymological and Compa- rative Lexicon of Sinhala and Tamil	Edited by Rev. Fr. H. S. Daaviid	1974
(E.D.S.H.P)	Encyclopaedic Dictionary of Sanskrit on Historical Principles	A. M. Ghatage	Deccan College, Poona, 1976-78.
(E.I.)	Epigraphica India	Government of India Publication	Government Press, Madras.
(E.M.D.)	Twentieth Century English- Marathi Dictionary— Vol. I & II	N. B. Ranade	Sharad Gogate, Poona, 1977.
(E S.D.)	English-Sindhi Dictionary	Parmanand Mewaram	Published by Sahitya Akademi, 1981.
(E T)	Castes and Tribes of South India	Edgar Thurston	The Government Press, Madras, 1909
(E.T.D.)	English-Tamil Dictionary	Madras University, Chief Editor, A. Chidambaranatha Chettiar	University of Madras, 1965.
(F.) or (F.B.)	A Malabar and English Dictionary	Johann Philip Fabri- cius and John Chris- tian Breithaupt.	Vepery, Madras, 1809.

Abbreviation	Name of the Book	Author	Place and date of
(1)	(2)	(3)	Publication (4)
(F E D)	French Etymological Dic- tionary	Albert Dauzat, Jean Dubois, Henri Mit- terand	Libraírie Larousse, 1971.
(F L) or (F.Mad.)	List of Vernacular names of Fishes of the Madras Presidency	Madras Government Publication	Government Press, Madras
(F.N.)	List of names of Fishes	Sir Frederick Nichol- son	Manuscript.
(GD.)	Gazetteer District	Madras Government Publications	Government Press, Madras,
(G.E E D)	Gujarathi-English Etymo- logical Dictionary	M B. Belsare	Published by J. Jetley for Asian Educational Services, 1981.
(H C.M)	Hindu Caste Marks and Ornaments of the Madras	W. Rae Sheriffs	Madras Christian Col- lege, Magazine, Sep- tember, 1913.
(H.J.)	Hobson Jobson—A Glossary of Colloquial Anglos-Indian Words and Phrases and of Kindred Terms.	Yule C. H and Bur- nell, A. C	Edited by William Crooke, B. A., and Published by John Murray, Albemarle Street, London, 1903.
(1.A.M D)	Illustrated Ardha-Magadhi Dictionary in 5 Volumes	Shatavadhani The Jaina Muni Shri Ratnachandraji	Published by Kesari- chand Bhandari for The S. S. Jama Con- ference.
(I M.P.)	Inscriptions of the Madras Presidency	Madras Government Publication	Government Press, Madras, 1919.
(Insc. Pudu. St.)	Inscriptions of Pudukkottai	Published by the	Sri Brhadamba State
or (Pudu. Insc)	State	Pudukkottai State	Press, Pudukkottai. 1929
(I.P.)	Five Hundred Indian Plants and Their Use in Medi- cine and the Arts	Pfleiderer, I.	Basel Mission Book and Tract Depository Mangalore, 1908 2nd Edition.
(J.N.)	Jaffna Notes		Luttion.
(K.C.E.D.E L.)	Klein's Comprehensive Ety- mological Dictionary of the English Language	Dr. Ernest Klein	Elsevier Scientific Publi- shing Company, Ams- terdam, 1971.
(K.K E D.)	Kittel's Kannada-English Dictionary	Revised and enlarged by Prof. M. Mari- appa Bhat	University of Madras, 1968.
	() (i)	1	le .

Abbreviation	Name of the Book	Author	Place and date of Publication
(1)	(2)	(3)	(4)
(K.M.E.D.)	Kulkarni's Marathi-English Dictionary	K. P. Kulkarnı	Srhi Lekan Wachan Bhandar, Poona, 1964.
(K N.)	Kannada Nighantu — 4 Volumes	G. Venkatasubbiah	Kannada Sahitya Pari- shad, 1970.
(K R.)	A Manual of Elementary Botany for India	K. Rangacharı	The Government Press. Madras, 1916.
(L.)	Vernacular list of Trees, Shrubs and Woody Clim- bers in the Madras Presi- dency	Lushington, A. W.	The Government Press, Madras, 1915.
(L W.)	Languages of the World	Kenneth Katzner	Routledge & Kegan Paul Ltd., 1977
(MD)	ManualDistrict	Madras Government Publications	Government Press, Madras
(M E D.)	Malayalam-English Dictio- nary	Rev. H. Gundert	Asian Educational Servi- ces, New Delhi, 1982
(MER)	Madras Epigraphical Re-	Madras Government Publications	Government Press, Madras.
(M Lex)	Malayalam Lexicon	Editor, Suranad Kun- jan Pillai	Government Press, Tri- vandrum, 1965
(M L)	List of Medical Terms	Surgeon - General, Madras.	Manuscript.
(M.M)	Manual of the Administra- tion of the Madras Pre- sidency	Madras Government Publication	Government Press, Madras, 1893.
(M M.E.D)	Molesworth's Marathi - English Dictionary	J M Molesworth	Sharad Gogate & Avi- nash Ogale, Poona 1975.
(M Navi.)	Manual of Navigation	P Mortimer Kulase- karam	St Joseph's Industrial School Press, Colom- bogam, Jaffna, 1917.
(M R)	Mırasi Rıghts	Ellis	
(M S.E D.)	Monier Williams' Sanskrit Etymological Dictionary	Sir Monier Williams	Motilal Banarsidass Reprint, 1981.
(M T.E.D.)	Manner's Tulu - English Dictionary	Rev. A. Manner	Asian Educational Servi- ces, New Delhi, 1983

Abbreviation	Name of the Book	Author	Place and date of
(1)	(2)	(3)	Publication (4)
(Mus. of Ind.)	Music of India	H. A. Popley	Association Press, Cal- cutta, 1921.
(N.E D)	A Comparative and Etymo- logical Dictionary of the Nepali Language	Raiph Lilley Turner	Allied Publishers Private Ltd., 1980, Reprint
(Nels.)	Madura Manual	Nelson	Government Press, Madras, 1893.
(N.E R.D.)	New English-Russian Dic- tionary	Edited by Professor I R, Galperin	Moscow Russian Language, 1979.
(O.D E.E.)	Oxford Dictionary of Eng- lish Etymology	C. T. Onions	Clarendor. Press, 1969 Edition.
(O.E.D.)	Oxford English Dictionary	Edited by James, A.H. Murray, Henry Bradley, W.A. Crai- gie, C. T Onions	Clarendon Press, Ox- ford, Reprint, 1970.
(Or. Mss. Cat.)	Catalogue of the Govern- ment Oriental Manus- cripts Library		Government Press, Madras, 1893.
(P.)	A Handbook of the Ordi- nary Dialect of the Tamil Language	Pope, G. U.	The Clarendon Press, Oxford, 1905, 7th Edi- tion.
(P.E.D.)	Palı-English Dictionary	T W Rhys Davids & William Stede.	Oriental Books Reprint Corporation, 1975.
(P E.S.)	Principles of English Ety- mology—(2 Volumes)	Rev. Walter W. Skeat	The Clarandon Press Oxford, 1892.
(Per. E D.)	Persian-English Dictionary	F Steingass	Oriental, Reprint, 1981
(Pd.M)	Pudukottai Manual	Published by the Pudukkottai Press	Sri Brhadamba State Press, Pudukkottai.
(P.S.E D)	The Practical Sanskrit-Eng- lish Dictionary	Vaman Shivram Apte	Revised and Enlarged Edition, 1978.
(P.T.L)	Papers Relating to the Tamil Language	Andrew Robert	W H. Allen & Co., Lon don, 1890.
(R)	A Dictionary of the Tamil- English Languages	Rottler, Dr	Vepery, 1834-37.
(R,F)	List of Revenue Terms in Use in South India	Robert Fischer	Manuscript.

Abbreviation	Name of the Book	Author	Place and date of Publication
(1)	(2)	(3)	(4)
(R.T)	List of Revenue Terms	Sundararaja Aiyan- gar, S.	Manuscript.
(Rd. M.)	Ramnad Manual	Rajaram Rao, T. (Diwan of Ramnad)	Published by the Ram nad Estate.
(S E.D.)	Sinhala-English Dictionary	Rev B. Clough	Asian Educational Servi- ces, 1982 Edition.
(S.E.D E.L.)	Skeat's Etymological Dic- tionary of the English Language	Rev. Walter W. Skeat	Clarendon Press, Oxford, Revised and Enlarged Edition, 1968.
(\$ 11)	South Indian Inscriptions	Madras Government Publications	Government Press, Madras.
(Tam)	The Tamils Eighteen Hun- dred years ago	Kanakasabhai, V.	The Higginbothams Ltd., Madras, 1904.
(T.A.S.)	Travancore Archaeological Series	Travancore Govern- ment Publications	Methodist Publishing House, Madras, 1910- 13.
(T.A.S.—H O.P.)	Travançore Archaelogical Series — Huzur Office Plate	Travancore Govern- ment Publications	Methodist Publishing House, Madras, 1910- 13.
(T.B.)	The Tamil Bible	Travancore Govern- ment Publications	S. P. C. K. Press, Madras, 1909.
(T.B.D.)	The Tamil Bible Dictionary	Clayton, A C	C.L.S , Madras, 1909
(T B S.E.D.)	Theodore Benfey's Sanskrit- English Dictionary	Theodore Bensey	Milan Publication Ser- vices, New Delhi.
(T D.)	Telugu Dictionary (Sabda Ratnakeramu)	Compiled by B. Sita- ramacharyulu	Published by The Madras School Book and Literature Society, 1981 Edition.
(T.E.D.)	Telugu-English Dictionary	Revised by Venkata- rathnam	Asian Educational Servi- ces, 1980.
(T.F D.)	Tamil-French Dictionary— 2 Volumes	Mousset et Dupuis	Asian Educational Services, 1981, Revised Edition.
(T.H.D.)	Tibetan-Hindi Dictionary	Rahul Sankrityana	Sahitya Akademi, 1972.
(T.L.)	The Tamil Lexicon	University of Madras	University of Madras, 1982.

Abbreviation	Name of the Book	Author	Place and date of Publication	
(1)	(2)	(3)	(4)	
(T V.K.)	Telugu Vyutpattı Kosam- Vol. I	Chakradara Rao	Andhra University, 1978.	
(Tr.M.)	Travancore Manual	Travancore Govern- ment Publications	Methodist Press, Madras.	
(Tr.Rev.M.)	Travancore Revenue Ma- nual	Travancore Govern- ment Publication	MethodistPress, Madras.	
(W .)	A Comprehensive Tamil - English Dictionary	Winslow, M.	The American Mission Press, 1862.	
(Watt.)	The Commercial Products of India	Sir George Watt	Hazell Watson and Viney Ltd., London, 1908.	
(W.C.L)	The World's Chief Languages	Mario A. Pei	George Allen & Unwin Ltd., (London) 1949.	
(W.G.)	Wilson's Glossary	H. H. Wilson	Oriental Publishers and Book Sellers, 1968 Edition.	

பிழைதிருத்தம் (ERRATA)

பக்கம்	(பத்தி	இ) வரி	பிழை	<u>திருத்தம்</u>
(1)		(2)	(3)	(4)
2		21	Europen	European
@ #		12	voice	voiced
40 D		12	>	<
		13	<	>
2		1, 6	part.	parti.
17		12	believe	to believe
20		1	<i>அ</i> வ <i>ର</i> େவ	<i>அ</i> வவை
4 9 50	(2)	${28 \atop 26}$	appartments	apartments
58		29	milit	limit
72		7	writting	writing
78		37	must	musk
84	(2)	16	அரசுமெய்ப்பாடு	அசுரமெய்ப்பாடு
112	(2) (2)	²⁹ ₅ }	dectylon	dactylon
115		1	closenes	closeness
180	(2)	45	bulbus	bulbous
190 198	(2) (2)	18 } 12 }	metalic	metallic
197 201	(2)	9 6}	Rhicinus } Recinus }	Ricinus
198	(2)	32	elder sisters's	elder sister's
202		42	(afficinalia)	(officinalis)
243	(2)	18	Aristalachia	Aristolochia
277		17	Ipomala	Ipomaea
301		23	Semcarpus	Semicarpus
310		43	ஓதல், காததல	ஓதல, ஈதல், காத்தல
354	(2)	37	Cretaeva	Crataeva
411	(2)	42	mulibre	muliebre
423	(2)	39	allakka <u>l</u> i	alakka <u>l</u> i
425	(2)	26	calculation	calculation
433	(2)	14	நிலத்திணைவ <i>கை</i>	நிவைத்திணைவகை
479	(2)	19	அழி = சாட்டியம்	அழி + சாட்டியம்
3 <u>2</u> 32.24	2024031	26	அழி + கேடு	அழி = கேடு
513	(2)	10}	''சூழ்ந்த வினையாக்கை'	''தாழந்த வுணர்வினராய
518	(2)	32	azazappi (appi	azagappılappi
520	(2)	25	firuly	firmly
528		43	அ றநாட்பு	அறாநட்பு
553	33000	31	பி ரமான ததைப்	பிரமாண ததைப
565	(2)	19	usuage	usage
568	1000-000	21	a fire,	as fire,
568	(2)	5	Thermaglia	Thermalgia

பிழைதிருத்தம் (ERRATA)

பக்கம் (பத்தி) வரி		இ) வரி	பிழை	<i>இருத்தம்</i>	
(1)		(2)	(3)	(4)	
2		21	Europen	European	
இக		12	voice	voiced	
கூற		12	>	<	
200		13	<	>	
2		1, 6	part.	parti.	
17	14	12	believe	to believe	
20	197	1	அவவை	அவ்வை	
49 50	(2)	28 26 }	appartments	apartments	
58		29	milit	limit	
72		7	writting	writing	
78	v	37	must	musk	
84	(2)	16	அரசுமெய்ப்பாடு	அசுரமெய்ப்பாடு	
112 217	(2) (2)	²⁹ ₅ }	dectylon	dactylon	
115	,—×	1	closenes	closeness	
180	(2)	45	bulbus	bulbous	
190 198	(2) (2)	18 }	metalic	metallic	
197	(2)	91	Rhicinus \	Ricinus	
201		65	Recinus \	Charles C. H. W. Mary	
198	(2)	32	elder sisters's	elder sister's	
202		42	(afficinalia)	(officinalis)	
243	(2)	18	Aristalachia	Aristolochia	
277		17	Ipomala	Ipomaea	
301		23	Semcarpus	Semicarpus	
310		43	ஓதல், காத்தல்	ஓதல், ஈதல், காத்தல்	
354	(2)	37	Cretaeva	Crataeva	
411	(2)	42	mulibre	muliebre	
423	(2)	39	allakkali	alakka <u>l</u> i	
425	(2)	26	calculation	calculation	
433	(2)	14	நி ல த்திணைவகை	நிலை த்திணை வகை -	
479	(2)	19 ~	அழி = சாட்டியம்	அழி + சாட்டியம்	
452990	92000	26	அழி + கேடு	அழி = கேடு	
513	(2)	10}	"சூழ்ந்த வினையாக்கை"	"தாழ்ந்த வுணர்வினராய்	
518	(2)	32	azazappilappi	azagappilappi	
520	(2)	25	firuly	firmly	
528		43	அறநாட்பு	அறாநட்பு	
553		31	பிரமானத்தைப்	பிரமாணத்தைப்	
565	(2)	19	usuage	usage	
568		21	a fire,	as fire,	
568	(2)	5	Thermaglia	Thermalgia	

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி

A COMPREHENSIVE ETYMOLOGICAL DICTIONARY OF THE TAMIL LANGUAGE

a, பெ. (n.) அங்காத்தலாலேயே (வாயைச் சற்று விரிவாகத் திறத்தலாலேயே) ஒலிக்கப் படுவதாயும், வண்ணமாலையில் (குறுங்கணக் கிலும் தெடுங்கணக்கிலும்) முதலெழுத்தாயும் உள்ள உயிர்க்குறில்; the first letter and a short vowel of the Tamil Alphabet. இற்றை மொழியியலார் இதைப் பிறப்பிடம் நோக்கி, நடுவக் குவியாத் தாழ்குறில் (central unrounded low short vowel) எனக் குறிப்பர்.

"அஆ ஆயிரண் டங்காந் தியலும்" (தொல். எழுத்து. பிறப். 3). ''அகர முதல எழுத்தெல் லாம்'' (குறள், 1).

வண்ணமாலை என்பது அரிவரி. உயி ரெழுத்தும் மெய்யெழுத்துமே கொண்டது குறுங்கணக்கு; அவற்றோடு உயிர்மெய் யெழுத்துங் கொண்டது நெடுங்கணக்கு.

- அ³ a, இடை. (part.) சேய்மைச்சுட்டு; remote demonstrative.
  - i. அகச்சுட்டு; demonstrative base forming an integral part of a word denoting or pointing out a remote person, place or thing.
    - எ-டு: அவன், அங்கு, அது, அந்த.
  - ii. புறச்சுட்டு; demonstrative prefix.
    - (5) som L place; demonstrative prefix to a noun, expressing remoteness of a person, place or thing actually pointed out by the hand.
    - எ-டு: அப் பையன், அப் பக்கம், அம் மரம்.
    - (உ) udir上的命上句; demonstrative prefix to a noun, referring to its antecedent.

- எ-டு: தலைக்கழகக் காலமே தமிழுக்குப் பொற்காலம். அக்காலத்து நிகழ்ந்ததே முதற்கடல்கோள்.
- (க.) உலகறிசுட்டு; demonstrative prefix expressing world-wide eminence.
- எ-டு: "அத் தம்பெருமான்" (சீவக. 221). [அ+தம்+பெருமான்.]
- அ³ a, இடை. (part.) பல்வகை யீறுகள்; multifarious terminations and suffixes.
  - i. பெயரிறுகள்; noun endings.
  - (க) ஒரு பலவின்பாற் பெயரீறு; a neut. pl. noun suff.
  - எ-டு: சில, பல.
  - (உ) ஆறாம் வேற்றுமைப் பலவின்பால் உருபு; gen. suff. followed by a neut. pl. noun.
  - எ-டு: என கைகள்.
  - ii. வினையிறுகள்; verb endings.
    - (க) ஒரு பலவின்பால் வினைமுற்றிறு; a neut. pl. finite verb ending.
    - எ-டு: வந்த, வந்தன (இ.கா.) हे வருகின்ற, வருகின்றன — (இ நி.கா.) (இ வருவ, வருவன — (எ.கா.) இ நல்ல, நல்லன — குறிப்பு.
  - (உ) ஒரு வியங்கோள்வினையிறு; an optative verb ending.
    - எ-டு : வரப்புயர (வரப்புயர்க), அல்லீற் றுத் தொழிற்பெயரின் ஈறு கேடு. செய்யல்→செய்ய, உயரல் → உயர.

(டி) ஒரு பெயரெச்ச ஈறு; a rel. part. ending.

எ-டு: வந்த — (இ.கா.) வருகின்ற—(நி.கா.) தெரிநிலை. உள்ள, நல்ல — குறிப்பு.

(ச) ஓர் எதிர்மறைப் பெயரெச்ச சுறு; a neg. rel. part. ending.

எ-டு: வாராத – தெரிநிலை. இல்லாத – குறிப்பு.

(தி) ஒரு நிகழ்கால வினையெச்ச சுறு; an inf. ending.

எ-டு: செய்ய, வர, படிக்க.

- (கு) குறிலில் இறும் வண்ணப்பாட்டுச் சீர் களின் வண்ணக்குழிப்பு வாய்பாட்டீறு; ending of rhythmic formulas of metrical feet ending in short vowel.
  - எ-டு: தன, தனன, தத்த, தந்த, தய்ய, தன்ன, தனத்த, தனந்த, தான, தாத்த, தாந்த.
- (எ) ஒரு சொல்லாக்க ஈறு; a formative particle.

எ-டு: நில் - நில, பிள் - பிள.

- அ⁴ a, இடை. (part.) சாரியை; enunciative and connective particle.
  - மெய்யெழுத்துச் சாரியை; enunciative particle employed in Tamil grammar to designate consonants.

எ-டு: க்-க, ச்-ச.

''வல்லெழுத் தென்ப கசட தபற'' . (தொல். எழுத்து. நூன். 19).

ii. புணர்ச்சிச் சாரியை; connective particle.

பெயர்ச்சொற்களை இன்னோசைபட இணைக்கும் புணர்ச்சிச் சாரியை; an euphonic augment used in combination of words.

எ-டு: செக்கார் + அ + குடி – செக்காரக்குடி தட்டார் + அ + பாட்டம் – தட்டாரப்பாட்டம் வண்ணார் + அ + பேட்டை – வண்ணாரப்பேட்டை.

தானரக வொலியாத மெய்யெழுத்தைச் சார்ந்து தன்னோ டியைத்தொலிப்பது மெய் யெழுத்துச் சாரியை. செக்கார்குடி எனச் சாரியையின்றிப் புணர் வதே இயல்பாயினும், இன்னோசையும் ஒலிப் பெளிமையும்பற்றிச் செக்காரக்குடி யெனப் புணர்ந்ததென்று கொள்க.

தமிழப்பிள்ளை என்னுந் தொடரையும் சிலர் சாரியைப் புணர்ச்சியாகக் கொள்வர். தமிழன் என்னுஞ் சொல்லே ஈறு கெட்டுத் தமிழ என நின்று, வலிமிக்குப் பிள்ளை யென்னுஞ் சொல்லொடு தமிழப்பிள்ளை யெனப் புணர்ந்தது. இதில், நிலைச்சொல் மொழிபற்றிய இனங்குறித்ததே யன்றி மொழிமட்டுங் குறித்ததன்று.

சோழியன் + வெள்ளாளன் — சோழிய வெள்ளாளன், கொங்கன் + வண்ணான் — கொங்கவண்ணான், வடுகன் + செட்டி — வடுகச்செட்டி, ஆரியன் + கூத்து — ஆரியக் கூத்து என்னும் புணர்ச்சொற்களை நோக்குக. இவற்றின் நிலைச்சொற்களைச் சோழியம், கொங்கம், வடுகம், ஆரியம் எனக் கொள்ளி னும், அவை நாடோ மொழியோபற்றிய இனப் பெயரினின்று திரிந்தவையே. சோழி, ஆரி என நிலைச்சொற்கள் பிரியாமையையும் நோக்குக.

- அ⁵ a, இடை. (part.) ஓர் அசைச்சொல்; an expletive. பொருளின் றிச் செய்யுளில் இடம் அல்லது இசை நிரப்ப வரும் ஓர் அசைச் சொல்; an expletive in poetry. ''தன்வழிய காளை'' (சீவக. 494).
- அ⁸ a, இடை. (part.) ஓர் உணர்ச்சியொலி; an expression of feeling or sentiment. ஊசி அல்லது முள் குத்தும்போதாவது, தீச் சுடும் போதாவது, தானாக எழும் திடுநோவுக் குறிப்போலி; sudden involuntary expression of smarting pain caused by a sudden and unexpected prick of a needle or thorn or by contact with fire or embers.
- அ⁷ a, இடை. (part.) பல்வகை முன்னொட்டுகள்; multifarious prefixes.
  - i. அன்மைப்பொருள் முன்னொட்டு; prefix implying privation.

எ-டு: அகாலம் (காலம் அல்லாதது).

- ii. இன்மைப்பொருள் முன்னொட்டு; prefix implying negation.
  - எ-டு: அவலம் = வலம் இல்லாமை, துன்ப நிலை, துயரம். துன்பமாவன:

வறுமை, கவலை, இழப்பு, நோய், இழவு முதலியன.

iii. மறுதலைப்பொருள் முன்னொட்டு; prefix implying contrariety.

எ-டு: அசுரன் (சுரனுக்கு மாறானவன்). அன்மைப்பொருளுணர் த்தும் அல் சொல்லே கடைக் என்னுஞ் குறைந்து 'அ' நிற்கும். ा का ஒ.தோ: நல் → ந. எ-டு: நக்கீரன், நச்செள்ளை, நத்தத்தன், நப் பின்னை, நப்பூதன், நப்பசலை. குல் → குள் → கு. எ-டு: குக்கிரா மம் (இருபிறப்பி), குக்கூடல்.

அன்மைப்பொருளினின் று இன்மைப் பொருளும் மறு தலைப்பொருளும் தோன் றும்.

அல் என்னுஞ் சொல் அன் என்றுந் திரியும். ஒ.தோ: ஒல்-ஒன், கல்-கன், சில்-சின், துல் - துன், நல் - நன், பொல் - பொன், மல் -மன், வெல் - வென்.

அன் (அந்) என்பது முன்பின்னாக மாறி, வடமொழியில் த என்றும், மேலையாரியத்தில் na, ne, no என்றும் இயங்கும்.

இத் திரிபை அறிதற்கேற்ற மொழிநூற் பயிற்சி முற்காலத்தின்மையால், இச் சொல் லைத் தலைகீழாகக் கொண்டு,

''நேர்ந்த மொழிப்பொருளை நீக்க வருநகரம் சார்ந்த துடலாயின் தன்னுடல்போம் —

சார்ந்ததுதான் ஆவியேல் தன்னாவி முன்னாகும்''

(நேமி. எழுத்து. 11)

என்று நூற்பா யாத்தார் குணவீர பண்டிதர்.

அ அல்லது அல் என்னும் முன்னொட்டின் வரலாற்றையும் பொருள் வளர்ச்சியையும், **அல் ், அல் ்** என்னுஞ் சொற்களின்கீழ்க் காண்க.

காலம், வலம், சுரன் என்னும் சொற்கள் தூய ^தென்சொற்களே என்பது. அவ்வச் சொல்லின்கீழ் ஐயந் திரிபற விளக்கப்படும்.

iv. அயற்சொல் முன்னொட்டு; prefix to foreign words. ரகரத்தில் தொடங்கும் அய ந்சொற்களின்முன் வைத்தெழு தப்படும் இயக்க உயிரெழுத்து; enunciative prothesis of foreign words beginning with 'r'.

எ-டு: ரத்ந > அரதனம். ரம்பா > அரம்பை.

அ⁸ a, பெ. (n.) பல்வேறு பொருட்பெயர்; name of multifarious things.

i. தெய்வப் பெயர்; name of deities.

1. சிவன்; Šiva. ''ஆரும் அறியார் அகாரம் அவனென்று" (திருமந். 1751). 2. திருமால்; Visau. "அவ்வென் சொற்பொரு ளாவான்" (பாகவ. சிசுபா. 20). 3. தான்முகன்; Brahma. '''அ' என்றது பிரமாவின் பெயருமாம்'' (தக்கயாகப். 65, உரை).

அகரம் எல்லா எழுத்துகட்கும் முதலாயும், எல்லா எழுத்துகளொடும் கலந்தும், மெய் யெழுத்துகளை யெல்லாம் இயக்குவதாயும் இருத்தல் போன்று, இறைவனும் வெளி யொழிந்த எல்லாவற்றுக்கும் முதலாயும், எல்லாவற்றொடுங் கலந்தும், எல்லாவற்றை யும் இயக்குபவனாயும் இருத்தலால், 'அ' என்பது உவமையாகுபெயராக இறைவனைக் குறித்தது.

சிவனியர் (சைவர்) சிவன் என்னும் பெயராலும், மாலியர் (வைணவர்) திருமால் என்னும் பெயராலும் இறைவனை (கடவுளை) வணங்குவதால், 'அ' என்னும் முதலுயிரெழுத்து, சிவனையும் திருமாலையுங் உவமையாகுபெயராக ஆளப் குறிக்கும் ஆரியப் புணர்ப்பான முத்திரு பட்டது. மேனிக் (திரிமூர்த்தி) கொள்கையால், படைப்புத் தலைவனாகக் கூறப்பட்ட நான் முகனுக்கும் அது பெயராகக் கொள்ளப் பட்டது.

- ii. சில்வகை மருந்துச் சரக்குப் பெயர்; name of certain spices.
- 1. சுக்கு; dried ginger (பரி.அக.). 2. திப் பிலி; long pepper, Piper longum.
- அ° a, பெ. (n.) சிலவற்றின் குறி; symbol of certain things.
  - i. (கணி.) குறிபார்க்கக் கவ**னிக்கப்படும்** ஐம்புட்களுள் (பஞ்ச பட்சிகளுள்) ஒன்றான வல்லூற்றைக் குறிக்கும் எழுத்து; (Astrol.) letter representing the royal falcon, one of the five birds whose cries and movements are observed for the purpose of making predictions or omens.

ii. (கணக்கு) எட்டு என்னும் எண்ணின் குறியாக மேற்சுழியின்றி எழுதப்படும் அகர வரிவடிவு; (Arith.) symbol for the number 'eight' generally written without the loop at the top.

வல்லூற்றின் குறியும், எட்டென்னும் எண் குறியும், வல்லூற்றின் பெயரொன் றின் முதலெழுத்தாகவும், எண்வகைப்பட்ட பொருளின் அல்லது பொருட்டொகுதியின் பெயர் முதலெழுத்தாகவும் இருக்கலாம்.

''அவ்வாய் வளர்பிறை சூடி'' என்னும் பெரும்பாணாற்றுப்படை யடியில் (412) உள்ள, அழகிய இடம் என்று பொருள்படும் 'அவ்வாய்' என்னும் கூட்டுச் சொல்லை, நச்சினார்க்கினியர் அ+வாய் என்று தவறாகப் பிரித்திருப்பதால், அகரம் அழகை யுணர்த்தும் ஓரெழுத்துச் சொல்லென்று பலர் மயங்க இடமாயிற்று.

'அம்' என்னுஞ் சொல்லே 'வாய்' என்னுஞ் சொல்லொடு புணர்ந்து, 'அவ்வாய்' என ஈறு திரிந்ததாகல் வேண்டும்.

தெவ் + முனை — தெம்முனை என்னும் புணர்ச்சியில் வகரம் மகரமாகத் திரிந்தது போன்று, அம் + வாய் — அவ்வாய் என்னும் புணர்ச்சியில் மகரம் வகரமாகத் திரிந்த தென்று கொள்வதே தக்கதாம். ஆதலால், அகரத்திற்கு அம்மைப்பொருள் இங்குக் கூறப்படவில்லை. அம்மை = அழகு.

அங்காந்த அளவிற் பிறப்பதாகிய அகரம், அங்காப்போடு அண்ணம், அண்பல் (மேல் வாய்ப் பல்) முதலிய உறுப்புகளின் தொழி லாற் பிறக்கும் பிற எழுத்துகளோடும் நுண் வகையிற் கலந்திருப்பதை இறைவன் உயிர் தொறும் (அல்லது பொருள்தொறும்) நுண் விரவிதிற்பதற்கு வகையில் உவமமாகக் கொண்டு, ''அக்கரங்கள் தோறும் சென்றிடும் அகரம் போல நின் றனன் சிவ்னுஞ் சேர் ந்தே'' (சி. சி. சுப. 2:2) என்று அருணந்தி சிவாசாரி யார் கூறியிருப்பினும், அங்காத்தலின்றியும் மகரமெய் ஒலிக்கப்படுதலால், பிறவெழுத்து களுடன் கலக்கும் அகரக் கலப்புப் பெரும் பான்மைபற்றியதே யன்றி முழுப்பான்மை பற்றியதன்று.

'பொருள' என்று சாரியை பெறாதும், 'பொருளன' என்று சாரியை பெற்றும், இரு வகையாய் வரினும், குறிப்பு வினைமுற்று என்னும் வகையில் இரண்டும் ஒன்றே. இவை பெயராயின், குறிப்பு வினையாலணை யும் பெயராம். 'உன்னின' என்பது 'உன்னிய' என்பதன் திரிபா தலால், அதில் 'இன்' என்னும் சாரியை இல்லை.

''என கருத்திடை'' (கந்தபு. உற்பத். மேருப். 56) என்னுத் தொடரிலுள்ள வருஞ் சொல் பால்பகா வஃறிணைப் பெயராகவு மிருத்தல்கூடு மா தலால், நிலைச்சொல் வேற்றுமையுருபை, ஆறாம் வேற்றுமைப் பன்மையுருபு ஒருமையில் வந்ததாகக் கொள்ளத் தேவையில்லை.

'நடந்தது' என்னும் அஃறிணை ஒன்றன் பால் வினைமுற்றின் ஈறு, 'அது' என்பதே. அதன் அகரமுதல் சாரியை அன்று. 'நடந் தான்' (நடந்து+ஆன்) என்பதிற்போல, 'நடந்தது' (நடந்து+அது) என்பதிலும் ஈறு முதற்குறையின்றி வந்தது. 'நன்று' (நல்+து), 'பாற்று' (பால்+து) என்னும் குறிப்பு வினைமுற்றுகளில் 'அது' என்னும் சுறு முதற்குறைந்து 'து' என நின்றது. 'நல்லது', 'பாலது' என்பன முதற் குறையா ஈறு கொண்டன.

அகரத்திற்குப் பின் வருஞ்சொல் முதன் மெய் மிகும் கூட்டுச்சொற்களி லெல்லாம், அகரம் சுட்டெழுத்தே யன்றி, அன்மை யின்மை மறுதலையுணர்த்தும் முன்னொட் டாகாது; அகரம் முன்னொட்டாயின், வருஞ் சொல் முதன்மெய் மிகாது.

எ-டு: அக்காலம் ∖

அக்காலம் அவ்வலம் அச்சுரன் அப்பிராமணன்

அகாலம் — அன்மை அவலம் — இன்மை \ முன் அசுரன் அபிராமணன் } மறுதலை

அகாலம் என்பது உலகவழக்கு. தொல் காப்பியத்திற்கு முந்தின இலக்கண இலக் கியப் புலவியம் அனைத்தும் அழிக்கப்பட்டு விட்டமையால், இதற்கு இன்று இலக்கியச் சான்று காட்ட இயலவில்லை. 'அ' என்னும் முன்னொட்டும் 'காலம்' என்னும் பெயர்ச் சொல்லும் தூய தென்சொற்களே.

அமாம்சம் என்பது தமிழ் வழக்கன்று.

அப்பிராமணன், அபிராமணன் என்பன ஆரியப் பூசாரியர் தென்னாடு வந்தபின் தோன்றியவை.

அஅன்ன ஆவன்னா *a-anna-a-v-anna*, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் தெடுங்கணக்கும்); Tamil Alphabet.

எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும் 'அன்ன'ச் சாரியை யும், இருவகை நெடிலுக்கும் 'அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்.

'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளா தலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே 'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து 'alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது.

அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங் குறிலெழுத்துகளை விட்டொவிப் பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால், 'அஅன்ன' என்பது 'ஆனா' என்றும் 'இஅன்ன' என்பது 'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ் வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந் தமையின், இந் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத் தில் அரசியற் கல்வித்துறை யறிஞர், சாரியை யின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில் 'அவ்வா' என் றாகும்.

அஅன்ன ஆவன்னாத் தெரியாதவுன் a-annaa-v-anna-t-teriyadavan, பெ. (n.) படியாதவன், அறிவிலி; illiterate, ignoramus.

அஆ¹ a-a, பெ. (n.) தமிழ் வண்ணமாலை (இக்.வ.); Tamil Alphabet (Mod.). உனக்கு 'அஆ' தெரியுமா? (படித்தோர் உ.வ.). இது பழைய 'அஅன்ன ஆவன்னா' என்பதன் சீர்திருத்தம்.

அஆ³ a-a, இடை. (int.) ஓர் இரக்கக் குறிப்பு; an exclamation of pity.

''வழங்கான் பொருள்காத் திருப்பானேல் அஆ இழக்கானென் செண்ணப்படும்''

இழந்தானென் றெண்ணப் படும்'' (நாலடி.- 9).

அஇவனம் a-i-vaṇam, பெ. (n.) ஐவனம் பார்க்க; see aivaṇam.

''அகர இகரம் ஐகார மாகும்'' (தொல். எழுத்து. மொழி. 21). 'அகரமும் இகரமுங் கூட்டிச் சொல்ல ஐகாரம் போல இசைக்கும்; அது கொள்ளற்க என்றவாறு. போல என்றது தொக்கது. ஐவனம் அஇவனம் என வரும். ஆகுமென்றதனால் இது இலக்கண மன்றாயிற்று' (நச். உரை).

''அம்முன் இகரம் யகரம் என்றிவை எய்தின் ஐயொத் திசைக்கும் அவ்வோ டுவ்வும் வவ்வும் ஒளவோ ரன்ன''

(நன். 125).

'அகரமுன் இகரமும் யகரமும் வரின், ஐகார ஓசை போல இசைக்கும்..... எ-று. போல இசைக்கு மெனவே, அவை ஆகா; போலியா மெனக்கொள்க வ-று. அஇவனம், அய்வனம் – ஐவனம் ..... என வரும்' (நன். மயிலை. உரை).

அஉ a-u, பெ. (n.) 1. நிலம், நீர், தீ, வளி, வெளி, கதிரவன், திங்கள், ஆதன் (ஆன்மா) ஆகிய எண்வடிவான சிவனும், அறவருளாட்டியாகிய கயற்கண்ணியும் மறவருளாட்டியாகிய காளியும் ஆகிய இருவடிவான சிவையும்; Siva whose eight forms are earth, water, fire, air, sky, sun, moon and soul and His consort Šivai who manifested herself in two forms, viz., Kayarkanni and Kali, the former an embodiment of the Divine grace that protects and the latter, of that which chastises. "அஉ அறியா அறிவி லிடைமகனே'' (யாப். வி. 37, உரை, பக். ''எட்டி னோடிரண் டும்அறி யேனையே'' (திருவாச. 5:49). மெய்ப் பொருளியல் மறைபொருட் குறியீடு; a mystic philosophical term or symbol.

[அகர வரிவடிவு தமிழில் எட்டு என்றும் எண்ணின் குறியாதலால் எண்பொருள் வடி வான சேவனையும், உகர வேரிவடிவு இரண்டு என்றும் எண்ணின் குறியாதலால் இருவேறு வடிவு கொண்டே சிவையையும் குறித்தன. உமை என்பது வடசொல்லாதலால், அரன் உமை என்றும் பெயர்களின் முதடிலமுத்துகள் அஉ என்பது பொருந்தாது.]

அஃகடி akkadi, பெ. (n.) துன்பம் (இராட்.); difficulty, trouble (R.).

[அ.:குதல் = சுருங்குதல், வறுமையடைதல். அடி = அடிப்பு, தாக்கு. அ.:கு + அடி — அ.:கடி.]

அஃதம்¹ akkam, பெ. (n.) தவசம்; grain, cereal. ''அஃகமுங் காசுஞ் சிக்கெனத் தேடு'' (கொ.வே. 13).

க., து. அக்கி; தெ. அக்குள்ளு.

[அ:குதல் = சுருங்குதல், சிறுத்தல், நுணுகுதல், கூராதல். சோற்றுவகைக் குதவும் தவசங்களும் கறிவகைக் குதவும் தவசங்களும் கறிவகைக் குதவும் பயறுகளும் ஆகக் கூலங்கள் பெரும்பாலும் இருவகைப்பட்டுள்ளன. அவரை, மொச்சை முதலிய பயறுகள் போன்று, பருத்த தவசம் ஒன்றுமேயில்லை. நெல்லுஞ் சோளமு மாகிய பெருந்தவசங்கள் காராமணி, தட்டை, துவரை முதலிய இடைத்தரப் பயறுகளினும் சிறுத்தும்; கம்பு, வரகு, கேழ்வரகு, காடைக் கண்ணி, குதீரைவாலி, தீனை, சாமை ஆகிய சிறு தவசங்கள் உழுந்து, கொள் (காணம்), பச்சை (பாசி), கல், கரம்பை முதலிய சிறு பயறுகளினும் சிறுத்தும் இருத்தலை நோக்கின், தவசம் ஒப்புநோக்கிய சிறுமைபற்றி அ:கம் எனப்பட்டதாகக் கருத இடமுண்டு.

நெல், புல் (கம்பு), காடைக்கண்ணி, குதீரை வாலி, வரகு, தீணை, சாமை ஆகிய பெரும்பால் தவசங்கள், இருபுறமுங் கூராமிருப்பதால் அ.:கம் எனப்பட்டண என்று கொள்ளுதலும் பொருந்தும். அ.:கம் = கூர்மை.]

தானியம் என்னும் வடசொல் தமிழ் நாட்டில் வழக்கூன்றிய பின், அஃகம் என்னும் தென்சொல வழக்கு வீழ்ந்து இலக்கியச் சொல்லாயிற்று. ஆயினும், 'அஃகவிலை யேறிவிட்டது' என்பது இன்றும் 'அகவிலை யேறிவிட்டது' என்று உலக வழக்கில் வழங்கி வருவது கவனிக்கத்தக்கது.

தவசத்தைக் குறிக்கும் அஃகம் என்னும் தென்சொல்லிற்கும், பெறுமதியை அல்லது விலைமதிப்பைக் குறிக்கும் அர்க (argha) என்னும் 'வடசொல்லிற்கும்' எள்ளளவுந் தொடர்பில்லை. அஃகம்³ akkam, பெ. (n.) முறைமை; course of action. ''ஒரு ரிரண்டஃக மாயிற்று'' (சீவக. 2087).

அஃகம்³ akkam, பெ. (n.) நீருற்று (பிங்.); spring. ''அஃதம் உறவியும் அசும்பும் ஊறல்'' (பிங். 4 : 110).

[அ.:கு → அ.:கம் = சிறுத்து ஊறும் அல்லது ஒழுகும் நீர்நிலை.]

அஃகரம் *akkaram*, பெ. (n.) வெள்ளெருக்கு; white madar.

[எல்= ஒளி. வெள்ளை. கரம்= நஞ்சு. எல் கரம் → அல்கரம் → அ:கரம்= வெண்ணிறமா யும் நஞ்சாயும் உள்ள செடி.]

இதை அலர்க்க (alarka) என்னும் வட சொல்லோ முணைப்பது பொருந்தாது.

அஃகல் akkal, பெ. (n.) 1. சிறிதாகல் (திவா.); becoming small, being reduced. 2. வறுமை (திவா.); poverty, destitution. அஃகுதல் பார்க்க; see akkudal.

அஃகான் α-<u>k</u>-kāṇ, பெ. (n.) அ என்னும் எழுத்து; the letter 'அ'. ''அஃகா னடைவு மாகும்'' (நன். 212).

['அ' வண்ணமாலை முதலெழுத்தான உயூர்க் குறில். 'கான்' எழுத்துச் சாரிலைப. :: (ஆய்தம்) இணைப்பெழுத்து.]

'கான்' என்பது ஐகார ஔகார உயிர் நெடில்கட்கே சிறப்பான எழுத்துச் சாரியை. நன்னூலார் அதை மெய்கட்கும் இருவகைக் குறில்கட்கும் ஆண்டுவிட்டார்.

அஃகு¹-தல் akku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உயி ரெழுத்து அளவிற் குறுகுதல்; to be shortened, as a vowel. ''தொடர்மொழி யிறுதி வன்மையூர் உகரம் அஃகும் " (நன். 94). 2. சுருங்குதல்; to shrink, to be reduced. ''கற்பக் கழிமட மஃகும்'' (நான்மணிக். 30). 3. குவிதல்; to become closed, compressed, as a flower. ''ஆம்பல்.... மீட்டஃகுதலும்'' (காஞ்சிப்பு. திருக்கண். 104). 4. கூம்புதல்; to become coniform, to taper to a point at one end. 5. கூராதல்; to become sharp, acute. ''அஃகி யகன்ற அறிவென்னாம்'' (குறள், 175). 6. மனங்குன்றுதல்; to be dejected. 7. கழிந்துபோதல்; to pass away. ''அல்லாயிர மாயிர மஃகினவால்" (%ம்பரா. யுத்த. அதிகா. 68).

7

க. அக்குடிசு; நு. அக்கரு.

அஃகு cf. acus, needle, pin. L., fr. I.-E. base ak-, 'sharp pointed', whence also acer, 'sharp', see acrid and cp. the first element in aciform.

E. acute, L. acūtus, 'sharp', lit. 'sharpened', p.p. of acuere, 'to sharpen', which is rel. to acus, 'needle' (K.C.E.D.E.L.).

[உல் → உல்லாடி = மெல்லிய ஆள் (யாழ். அக.). உல்லி = ஒல்லி (யாழ்.அக.). உல் → ஒல் → ஒல்கு. ஒல்குதல் = சுருங்குதல். ஒல்கு → அல்கு. அல்குதல் = சுருங்குதல். அல்கு → அலகு = கூர்மை. அல்கு → அ∴கு.]

லகர ளகர மெய்கள் சிலவிடத்து ஆய்தமாக மாறுகின்றன. ஒ.தோ: ஒல்கு (பின்வாங்கு)→ ஒஃகு. இள் → இள → இளகு. இள் → எள் → எள்கு → எஃகு. வெள்(விரும்பு) → வெள்கு → வெஃகு. வெஃகுதல் = பிறர்பொருளை விரும்புதல்.

அஃகு² akku, பெ. (n.) ஊறு நீர் (திவா.); oozing water.

[அ.:கம் = ஊரல், நீஞர்று (பீங்.). அ.:கு→ அ.:கம். அ.:குதல் = நீஞறுதல். 'அ.:கு' ஊறு நீரைக் குறீப்பீன் முதனிலைத் தொழிலாகு பெயாராம். ஊர்றுச் சுருங்கியும் ஒடுங்கியும் ஒழுகுவதால் அ.:கு எனப்பட்டது.]

அஃகு³ akku, பெ. (n.) தகுதி (சம்.அக.); fitness. இது அக்கு என்னும் உருதுச் சொல்லாகவும் இருக்கலாம்.

U. hagg = உரிமை; claim, right.

அஃகுல்லி akkulli, பெ. (n.) உக்காரி யென்னும் சிற்றுண்டி (பிங்.); a steamed meal-cake. ஒ.நோ: Skt. šaşkuli.

அஃகுவஃகெனல் akku-v-akkenal, தொ.பெ. (vbl.n.) ஆடு மேய்க்கும் இடையன், 'அஃ (கு)' என்னும் ஒலியைத் திரும்பத் திரும்ப ஒலித்தல்; uttering the sound ak(ku) now and then as a shepherd, while grazing a flock of sheep or goats, to control their movements. ''அஃகுவஃ கென்று திரியும் இடைமகனே'' (பெருந்தொ. 1423).

ஆடுமேய்க்கும் இடையன், வழிவிலகி அல்லது எல்லை கடந்து செல்லும் ஆடுகளை, அஃகுவஃகென்று அதட்டித் திருப்புவது வழக்கம். ['அ.:' என்பது, மந்தையைவிட்டுத் தனித்துச் செல்லும் ஆட்டை இடையன் அதட்டும் ஒலி. ஆய்தமும் வல்லினை மெய்யும் தமிழிற் சொல்லி நாகாமையின், உகரம் பெற்று ஈராகும். அந் நெறிப்படி, 'அ.:' என்பது, உயிரேறும் இளைமெய் யாகிய ககரத்துடன் கூடி உகரம்பெற்று, 'அ.:கு' என்றாயிற்று. 'அ.:' என்பது தனித்தும் இரட்டி யும் நிகழும், 'அ.:குவ.:கு' என்பது பன்மை குறித்த அடுக்குத்தொடர்.]

அஃகுவஃகெனல் 'ஒயாது அலைதற் குறிப்பு; expr. of restless wandering' என்று சென்னை அகரமுதலி (பிற்சேர்ப்பு) பொருள் குறித்திருப்பது பொருத்தமாய்த் தோன்றவில்லை.

அஃகு அஃகு என்னும் அடுக்குத்தொடர் அஃகஃகு என்று புணர்வதே நெறியாயினும், அஃகு என்பது பொருளுணர்த்தாத ஒலிக் குறிப்புச் சொல்லேயாதலின், ஒருவகை விலக் காக உடம்படுமெய் இடையிட்டுப் புணர்ந்த தேனக் கொள்ளல்வேண்டும். '' உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட் டோடும் '' (நன். 164) என நூற்பா யாத்த ஆசிரியரே, அந் நெறிக்கு விலக்காக, '' ஆற னொருமைக் கதுவும் ஆதுவும்'' (நன். 300) என்று புணர்த் துள்ளமை காண்க. இனி, அஃவஃகு என் றிருப்பினும், மெய்யீற் றுடம்படுமெய்யா யமையும்.

அஃகுள் akkul, பெ. (n.) அக்குள் பார்க்க; see akkul.

அஃகேனம் akkēṇam, பெ. (n.) மெல்லிய ககரமும் சார்பெழுத்து மூன்றனுள் ஒன்று மான ஆய்தவெழுத்து; the letter 'ak'(ஃ). ''அஃகேன மாய்தம்'' (யா. கா. 4, உரை).

['அ' முற்சாரியை; '.:' ஆய்தவெழுத்து; 'ஏனம்' பிற்சாரியை. 'க்' ஆய்தவெழுத்தை உயிரெழுத்தோடு இணைக்கும் மெய்.]

மெய்யெழுத்துக ளெல்லாம் உயிரெழுத் தின் உதவியின்றித் தமித்து ஒலியாதவை யாதலின், உலகவழக்கில் இகரச்சாரியையை முன்னும் (எ-டு: இக்), செய்யுள் அல்லது இலக்கண வழக்கில் அகரச் சாரியையைப் பின்னும் (எ-டு: க்+அ – க), பெற்றே இயங்க அல்லது ஒலிக்க இயலும். ஆய்தம் உயிரேறா மெய்வகையான சார்பெழுத்தா தலின், அது தனித்தொலிக்கும்போது அதற்கு முன்னும் பின்னும் சாரியை வேண்டும். இங்ஙனம் இருதலைச் சாரியை பெறும் ஆய்தத்திற்கு, ஏனச்சாரியை தனிச்சிறப்பாக உரியதாகும்.

அஃகேனம் என்பது, கொச்சை வழக்கில் அஃகேனா என்றும் அஃகன்னா என்றும் சிதைந்து வழங்கும்.

அஃகேனம், ககரமெய்யின் நுணுக்கமாத லின் ஆய்தம் என்றும், பின்வரும் வல்லின மெய்யை மெலித்தலின் நலிபு என்றும், மூன்று புள்ளிகளாற் குறிக்கப்படுதலின் முப்புள்ளியென்றும், உயிரும் மெய்யுமல்லாது தனித்து நிற்றலின் தனிநிலை யென்றும் பெயர்பெறும்.

அஃகேனம் ககரத்திற்கு இனமானதென் பது, அதன் ஒலியினாலும், அதை ஏனச் சாரியையோ டிணைக்கும் ககரமெய்யினா லும், நெடுங்கணக்கிலும் குறுங்கணக்கிலும் அது உயிருக்கும் மெய்க்கும் இடையிற் ககரத்தை யடுத்து அதற்குமுன் வைக்கப் படுவதனாலும், பண்டை நெடுங்கணக்கு ஓலைச்சுவடிகளில் க—ஃ என்று குறிக்கப் பட்டு வந்ததனாலும் அறியப்படும்.

தென்னிந்திய அல்லது திரவிட மொழிக் குடும்ப ஒப்பியல் இலக்கண நூலாசிரியரான கால்டுவெலாரும் அதை 'The guttural' என்று குறித்திருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. மிடற் றொலி யெழுத்தென்பது ககரமே.

''அஃகேன மாய்தந் தனிநிலை புள்ளி ஒற்றிப் பால வைந்தும் இதற்கே''

என்று இருக்க வேண்டிய அவிநய நூற்பா வில் அஃகேனத்தை 'அக்கேன' மென்று யாப் பருங்கல (உறுப்பு. 2, பக். 28) விரிவுரை (விருத்தி)யில் தவறாக அச்சிட்டுள்ளதைப் பின்னர், பிழையும் நிருத்தமும் என்னும் பகுதியின் முதற பக்கத்தில் (i) பக்கவெண் வரியெண் குறிப்பிட்டு 'அஃகேனம்' எனத் திருத்தம காட்டியுள்ளனர். இதனைப் பாரா மல் சென்னை அகரமுதலியில் 'அக்கேனம்' என்று குறித்துப் பக்கவெண்ணும் காட்டி யிருப்பது தவறு.

அஃகேனத்தைப் பின்பற்றியதே வட மொழி 'விசர்க்கம்' (visarga). அதன் ஒலி யொப்புமையையும், அதனையும் புள்ளி வடிவிலேயே ஒரு புள்ளி குறைத்து இரு புள்ளி வடிவாக எழுது தலையும், வடமொழி வண்ண மாலையிலும் அதை உயிருக்கும் மெய்க்கும் இடையிற் ககரத்தை யடுத்து அதற்குமுன் வைத்திருத்தலையும் நேர்க்குக.

நடுநிலை கால்டுவெலார் ஆழ்ந்தகன் ற யாராய்ச்சியாளரேனும், **தமிழரின்** (முன் னோர் மேலையாசியாவினின்று வந்தவர் என்னுங் கொள்கை கொண்டிருந்ததனா லும், அவர் காலத்தில் தொல்காப்பியமும் பதினெண்மேற்கணக்கும் சிலப்பதிகாரமும் தலைமைத் தமிழ்ப் புலவர்க்குந் தெரியாது மறைந்து கிடந்தமையாலும், அவர்க்கு வழி காட்டத்தக்க தமிழறிஞர் ஒருவரு மின்மை யாலும், தமிழ இனம் சிறிதும் விழிப்பின்றி எல்லா வகையிலும் ஆரிய அடிமைத்தனத்தில் மூழ்கிக் கிடந்தமையாலும், ஆரியத்திற்கு முற்பட்ட பண்டைத் தமிழிலக்கியம் முற்றும் அழியுண்டபின் இந்திய நாகரிக இலக்கியம் முழுதும் சமற்கிருதத்திலுண்மையாலும், வட மொழி வண்ணமாலை தமிழெழுத்துகளுட் பெரும்பாலானவற்றைத் தன்னுட் கொண்டு, மிக விரிவடைந்து, எழுத்துகளின் முறை, பிறப்பு, மாத்திரை முதலியவற்றிலும் உயிர் மெய்யமைப்பிலும் தமிழ் நெடுங்கணக்கை யும், வடமொழி யிலக்கணம் புணர்ச்சி, சொல் லமைப்பு, வேற்றுமை, தொகை முதலிய வற்றில் தமிழிலக்கணத்தையும் ஒத்திருப் பதனாலும், தமிழ் நெடுங்கணக்கும் எண் வடமொழியைத் வேற்றுமை யமைப்பும் தழுவின என்று தவறாக முடிபுகொள்ள நேர்ந்தது.

இலக்கண விலக்கியங்களில் மட்டுமன்றி மொழியமைப்பிலேயே தமிழ் முந்தியதும் மூலமானதுமாதலால், தமிழ் அஃகேனமே வடமொழி விசர்க்கமென்பதில் எட்டுணை யும் இழுக்கில்லையென அறிக.

இனி, இக்காலத்துப் புலவர் சிலர், தமிழின் தொன்மை முன்மை மென்மைத் தன்மை களைச் சற்றும் நோக்காது, புள்ளித் தொகை வேறுபாட்டாலும் இட வேறுபாட்டாலும் எழுத்து வேறுபாடுணர்த்தப்படும் சில அரபி யெழுத்துகளைக் கண்டு மயங்கி, அஃகேனத் தையும் அதுபற்றிய நூற்பாக்களையும் பிறழ வுணர்ந்து, தமிழ் எழுத்துகளால் எல்லா மொழி யொலிகளையுங் குறிக்கவியலு மென் றும், ஏனை மொழிகளின் சிறப்பெழுத்து களை யெல்லாம் குறித்தற்கே அஃகேனம் தோன்றிற்றென்றும் கூறி; ஃப–F என்றும் ஃச–Z என்றும் எழுதிக் காட்டுவர்.

படத்தாள் 1

அஃகரம்

அக்கம்பாரை

அக்கம்காரை

தமிழ் உலக முதன்மொழியாதலால் அக் கால மக்கள் வாவில் தோன்றிய முப்பான் எளிய வொலிகளையே தமிழ் வண்ணமாலை கொண்டதென்றும், தமிழ் வரிவடிவுகள் தமிழ் ஒலிகளையே குறிக்க ஏற்பட்டவை யென்றும், பிற்கால மொழிகளின் வல்லோவி களையும் தமிழ் வரிவடிவுகள் குறிக்குமெனின், தமிழ் பிற்கால மொழிகட்கும் பிற்பட்ட தாகக் கருதப்படுமென்றும், எழுத்தென்பது உண்மையில் எழுத்தொலியே யென்றும், எழுதப்படுதலால் அஃது எழுத்தெனப்பட்ட தென்றும், ஆய்தத்தொடு பகரஞ் சேரின் பகரமுமேயன் றி வேற்றொலி ஆய் தமும் யொன்றும் தோன்றாதென்றும், வேண்டிய வாறெல்லாம் ஒலிகளை மாற்றும் மந்திர வாற்றல் ஆய்தத்திற்கில்லை யென்றும்,

''வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரீஇ எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே'' (தொல். சொல். எச்ச. 5)

என்பதை யொட்டி,

''அயன்மொழிக் கிளவி அயலெழுத் தொரீஇ எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே'' என்றே கொள்ளல் வேண்டுமென்றும்,

''அயன்மொழிக் கிளவி அயலெழுத் தெல்லாம் அய்கர் குணைக்கொண் டெமுகல்

ஆய்தந் துணைக்கொண் டெழுதல் வேண்டும்''

என்று தொல்காப்பியர் கூறாமையின், அவர் கூற்றிற்கு மாறானதைக் கொள்ளல் கூடா தென்றும், ஒவ்வொரு பெருமொழிக்குஞ் சில சிறப்பெழுத்துகளுண்டென்றும், எம்மொழிக் கும் ஏனைமொழிச் சிறப்பெழுத்துகளை யெல்லாங் குறிக்கும் வரிவடிவில்லையென்றும், ஏனைமொழிச் சிறப்பெழுத்துகளையெல்லாங் கொள்ளின் எம்மொழியும் தன் இயல்பிழந்து வேறொரு மொழியாய் மாறிவிடுமென்றும், உலக முதன் மென்மொழியாகிய தமிழிற் **கி.பி. இருபதாம் நூற்றாண்டுத் திரிமொழி** களின் வல்லொலி யெழுத்துகளைப் புகுத்து தல் மென்பட்டொடு வன்கம்பளியை இணைத்தல் போல்வதென்றும் அறிந்து, அயன்மொழிச் சிறப்பெழுத்தைக் கலவாது, தமிழை என்றும் தமிழாகவே போற்றிக் காத்தல் வேண்டும்.

அஃ தான்று akdān பூ, கு.வி.எ. (adv.) அதுவன் றி; besides. ''அனை த்தனை த் தவ்வயின் அடைத் தோன் அஃதான்று, முன்னோன் காண்க'' (திருவாச. 3:28).

[அ.:து + அன்று — அ.:தன்று → அ.:தான்று.]

அதுவுமல்லாது 'besides' என்று பொருள் படும் 'அஃதன்று' என்னுந் தொடர், செய் யுளில் 'அஃதான்று' என நீளும்.

இந் நீட்டம் பொருட்டெளிவும் இன் னிசையும் நோக்கியதாகும். அன்று என்னும் சொல் முற்று, எச்சம் ஆகிய இரண்டிற்கும் பொதுவாம். அஃதன்று என இருப்பின், அன்று என்பது முற்றெனத் தோன்றி முன் வந்த கூற்றை மறுக்கவுஞ் செய்யும். ஆத லால், அதன் எச்சத் தன்மையை யுணர்த்த நீட்டம் வேண்டியதாகும். அதனால் இசை யினிமையும் மிகுகின்றது.

இம் முறையை யொட்டியே, 'அதன்று' என்னும் தொடரும் செய்யுளில் 'அதான்று' என நீளவும் 'அதாஅன்று' என அளபெடுக்க வும் செய்யும்.

அது என்னுஞ் சொல்லே அஃது என்று திரிந்திருப்பதனால், அது + அன்று – அதன்று → அதான்று → அஃதான்று எனினும், அஃது + அன்று – அஃதன்று → அஃதான்று எனினும் இரண்டும் ஒன்றே.

அஃது *akdu,* சு.பெ. (demons. pron.) **அது;** that, it. ''மறத்திற்கும் அஃதே துணை'' (குறள், 76).

[அ (சேய்மைச் கட்டடெழுத்து) → அல் → அது → அத்து → அ∴து. ஒ.நோே: பல் → பது → பத்து → ப∴து.]

அஃது என்னும் ஆய்தம் இடையிட்ட வடிவு இலக்கிய வழக்கிற்கே யுரியது; அதிலும் பெரும்பாலும் எழுவாயாகவே வழங்கும். அதனையடுத்து வுருவது உயிர்முதற் சொல்லா யிருத்தல் வேண்டும்.

ள-டு: அஃதாவது, அஃதில்லை, அஃதொட் டம்.

அல், அத்து பார்க்க; see al, attu.

அஃதே akdē, சு.பெ. (demons. pron.) அதுவே; that very thing, the same as that, the self-same thing, only that.

[அ.:து+ஏ (தேற்றம், வரையறை, தனிநிலை ஆகிய பொருளுணார்த்தும் இடைச்சொல்.)]

அஃதே² akdē, சு.பெ. (demons. pron.) அதுவா? Is it that? [இ:து + ஏ (வினாவிடைச்சொல்.)]

அஃதே³ akdē, இடை. (ind.) நீ சொல்வது சரிதான், அது உண்மையே, அப்படியே ஆகட்டும், ஆம்; Indeed, it is so, yes.

ம. அதே; க. அவ்து; தெ. அவ்னு.

[அ.:து + ஏ (உடன்பாட்டூப்பொருள் அல்லது ஒத்துக்கொள்வுப் பொருள்படும் இடைச் சொல்.)]

அஃதே எனினும் அதே எனினும் ஒக்கும். முன்னது இலக்கிய வழக்கு; பின்னது உலக வழக்கு. ஆம் என்று பொருள்படும் அதே என்னும் உடன்பாட்டுப்பொரு ளிடைச் சொல், இற்றைச் சோழ பாண்டி யெல்லை களில் வழங்காவிடினும், பழஞ் சேரநாடாகிய மலையாள நாட்டில் வழங்கிவருகின்றது.

'அஃதே, அவர் (தொல்காப்பியர்) சார் பெழுத்தென மூன்றே கொண்டாராலோ வெனின்; அஃதே, நன்று சொன்னாய்! ஒழிந்தவை எப்பாற்படு மென்றார்க்கு மூன்றாவதோர் பகுதி சொல்லலாவ தின்மை யானும், முதலெழுத்தாந் தன்மை அவற்றிற் கின்மையானும், சார்பிற் றோன்றுதலானும், இப் பத்தும் சார்பாகவே கொள்ளவேண்டு மென்பது. அஃதே அமைக' (நன். 59, மயிலை, உரை).

இதில் வந்துள்ள 'அஃதே' மூன்றனுள், முதலிரண்டும் 'அஃதொக்கும்', 'நீ கூறியது அமையும்' என்றும், இறுதியது 'அப்படியே ஆகுக' என்றும் பொருள்படும் குறிப்பிடைச் சொற்களாகும்.

அஃதே akdē, இடை. (ind.) அப்படியா? Indeed? Really? Is it so? ''அஃதே யடிகளு முளரோ'' (சிவக. 1884).

[அ.:து = அப்படி. 'ஏ' வினாவிடைச் சொல்.]

'அஃதே' என்பது அதுவா என்று பொருள் படின் வினாவேற்ற சுட்டுப் பெயராம்.

அஃதை akdai, பெ. (n.) சோழனொருவன் மகள் பெயர்; name of a daughter of a Cōla king. ''அங்கலுழ் மாமை யஃதை தந்தை'' (அகநா. 96:12).

அகுதை என்று பாட வேறுபாடுமுண்டு. அச் சொல்லையே புலவர் அஃதை என்று திரித்திருக்கவுங்கூடும். அகுதை பார்க்க; see agudai 1.

'அஃதை என்பது அஃதி, அகுதி எனவுந் திரிந்து திக்கற்றவன், திக்கற்றவள், திக்

கற்றது என உயர்திணை யாணொருமை பெண்ணொருமை அஃறிணை யொருமை விரவிநிற்பதோர் பொதுச்சொல்' என்று, இராமானுசக் கவிராயர் ''ஒருமையிற் பன்மையி பன்மையும் னொருமையும்" என்னும் நன்னூல் நூற்பாவிற்கு (421) வரைந்த உரையுள் உரைத்தமைக்கு, ''ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவி'' என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பா (எச்ச. 65) உரையில், '' 'அஃதை தந்தை...சோழர்' என்புழிச் சோழ ரெல்லாரும் அஃதைக்குத் தந்தையாம் முறை யராய நிற்றலின், 'தந்தை' என்னும் ஒருமை சோழர் என்னும் பன்மையோடு தனித்தனி சென்று கூடுதலின் வழுவிற்றேனும், ஈற்றுப் பன்மைபற்றி வழுவமைத்தார்'' என்று நச்சி னார்க்கினியர் கூறியது ஏதுவாயிருக்கலாம். எங்ஙனமிருப்பினும், அஃதை அல்லது அகுதை யென்னுஞ் சொல்லிற்குத் திக்கற்ற - வன் -வள்-து என்னும் பொருளில்லை. கவிராயர் அச் சொல்லை அகதி யென்னும் வடசொல் தொடர்புபடுத்திக்கொண்டதாகத் தெரிகின்றது. அதனால், தமிழ்ச்சொல் **லகராதி** கவிராயர் கூற்றையே மேற்கோ ளாகக் காட்டி, அஃதி, அஃதை என்னும் இரு சொல்லும் 'அகதி' என்பதன் மரூஉ என்று வெளிப்படையாகவுங் கூற நேர்ந்துள்ளது.

'அகதி' என்பது கதியற்ற ஒருவனையும் ஒருத்தியையும் ஒன்றையும் குறிக்கும் வட சொல். கடைக்கழகக் காலத் தமிழ்மக்கள் பெயர்கள், பெரும்பாலும் தனித்தமிழ்ச் சொற்களாகவே யிருந்தன. வளவன் என்ற குடிப்பெயர் பெற்ற சோழனொருவன் மகள், ஊழ்வலியாற் புகலிலியாக நேர்ந்ததென்று கொள்ளினும், களைகணிலிகட் கெல்லாம் பொதுவான அகதி என்னும் வடசொல் தமிழ வேந்த னொருவன் மகளுக்கு இயற்பெயரா யிருந்த தென்பது உத்திக்கும் இயற்கைக்கும் ஒரு சிறிதும் பொருந்தாது. இனி, ஒலியொப் புமை நோக்கினும், மூவெழுத்துள் ஒன்றே ஒத்துள்ளது. ஆதலால், அவ்விரு சொலலை யும் இணைப்பது பல்வே றறியாமையின் விளைவேயாம்.

அஃறிணை akrinai, பெ. (n.) உயிருள்ளன வும் உயிரில்லனவு மாகிய பகுத்தறிவில்லாத் தாழ்வகுப்புப் பொருள் தொகுதி; inferior class of beings and irrational things both animate and inanimate. ''உயர்திணை யென்மனார் மக்கட் சுட்டே அஃறிணை யென்மனார் அவரல பிறவே'' (தொல், சொல், கிளவி, 1).

''மக்கள் தேவர் நரகர் உயர்திணை மற்றுயி ருள்ளவும் இல்லவும் அஃறிணை'' (நன். 261).

[அல் = உயர்திணை யல்லாது தாழ்ந்த. திணை = வகுப்பு. அல் + திணை — அ:.றிணை. நிலைச்சொல் லகர மெய்யிறு வருஞ்சொல் தகரமுதலொடுபுணர்ந்து ஆய்தமாகத்திரிந்தது.]

''குறில்வழி லளத்தவ் வணையி னாய்தம் ஆகவும் பெறூஉ மல்வழி யானே''

என்பது நன்னூல் நூற்பா (228). இஃது, அல்வழியில் தனிக்குறிலை யடுத்த லகரமெய் தகரத்தொடு புணரின் றகரமாகத் திரிவதும், அஃதல்லாது ஆய்தமாகத் திரிவதும், அவ் விரண்டுமாக உறழ்வதும், ஆக முந்நிலை யடையும் என்று கூறுகின்றது. இது தொன்று தொட்டு வரும் இலக்கிய வழக்கைத் தழுவியதே யன்றிப் புதிய நெறியீடன்று.

எ-டு:

நல்+ திணை — நற்றிணை — றகரத் திரிபு

அல் + திணை — அஃறிணை பல் +துளி — பஃறுளி தில் + தாழிசை — கிஃறாழிசை

கல் + தீது = கற்றீது, கஃறீது – உறழ்ச்சி

தமிழிலக்கண முதனூலாசிரியன், பேருலகி லுள்ள எல்லாப் பொருள்களையும் பகுத்தறி வடிப்படையில் உயர்திணை (உயர்வகுப்பு), அஃறிணை (தாழ்வகுப்பு) என இரு பெரு வகுப்பாக வகுத்து, கடவுளும் மாந்தரும் இன்ப வுலகடையும் மாந்தரான தேவரும் துன்பவுலகடையும் மாந்தரான நரகரும் ஆன, பகுத்தறிவுள்ள உயிர்களெல்லாம் உயர் திணையென்றும், அவ் வறிவில்லா உயிருள் ளனவும் இல்லனவுமான பொருள்களெல்லாம் அஃறிணையென்றும் வேறுபடுத்தி, அவ் வேறுபாட்டைப் பேச்சுவழக்கிலும் நிலை நிறுத்திவிட்டான். உயர்திணை பார்க்க; see uyartinai.

அஃறிணைச்சொல் akrinai-c-col, பெ. (n.) அஃறிணைபற்றிய அல்லது குறித்த சொல்; word or term relating to the class of irrational things.

எ-டு: மாடு, மரம், கல், நிலம், வந்தது, உள்ளது. அக்கக்காய் akkakkāy, கு.வி.எ. (adv.) துண்டு துண்டாக (உ.வ.); asunder (com.u.). அக்கு பார்க்க; see akku⁶.

து. அக்கக்க

[அகு → அக்கு = தாண்டு. 'அக்கக்கு' அடுக்குத் தொடர். 'ஆய்' கு.வி.எ. ஈறு.]

அக்கச்சி akkacci, பெ. (n.) 1. மூத்த உடின் பிறந்தாள்; elder sister. 2. அக்கை முறை யினள்; elder cousin-sister related either by blood or marriage. 3. மதிப்புரவுபற்றி அக்கச்சி என்று விளிக்கப்படும் மூத்த பெண்; any senior girl or woman addressed akkacci, out of courtesy. அக்கை பார்க்க; see akkai. 'அக்கச்சி யுடமை அரிசி, தங்கச்சி யுடமை தவிடா?' (பழ.).

[அக்கை + அச்சி (தாய்) — அக்கைச்சி → அக்கச்சி. அக்கை தாய் போன்றவனாதலால் அச்சியெனப்பட்டாள்.]

அக்கசாலை akka-šālai, பெ. (n.) 1. பொன், வெள்ளி முதலிய கனியவேலை செய்யுமிடம் (சிலப். 16:126, அடியார்க். உரை); metal works. 2. தங்கசாலை (வின்.); mint.

[அலங்குதல் = ஒளி செய்தல் (பீங்.). அலங்கு→ அலக்கு → அலக்கம் = ஒளி. ஒ.நோ: இலங்கு→ இலக்கு → இலக்கம் = ஒளி. அலக்கம் → அக்கம் = ஒளியுள்ள பொண், பொண் போண்ற பூற கனியம். ஒ.நோ: அரத்தம் = சிவப்பு. அரத்தம் → அத்தம் = சிவப்பு.]

பண்டைத் தமிழகமான குமரி நாட்டில் முதன்முதற் பொன்னே கிடைத்தமையால், பொன்னின் பெயரே பின்னர்க் கனியப் ^க பொதுப்பெய ராயிற்று. எ-டு: வெண் பொன் = வெள்ளி, செம்பொன் = செம்பு, கரும்பொன் = இரும்பு.

''தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று'' என்னும் குறளடியில் (931) பொன் என்னும் பெயர் அடையடுக்காதே இரும்பைக் குறித்தல் காண்க.

அக்கசாலை என்னும் கூட்டுச்சொல் வட மொழியில் இல்லை. அக்கம் என்னும் சொல்லிற்கு 'அர்க்க' (arka) என்னும் வட சொல்லை மூலமாகக் காட்டியுள்ளது, சென்னை அகரமுதலி.

'அர்க்க' என்னும் வடசொல்லிற்கு ஒளிக் கதிர், ஒளிவீச்சு, கதிரவன், பன்னிரண்டு, செம்பு, மதச்சடங்கு, புகழ்ச்சி, பாட்டு, பாடகன், அண்ணன், உணவு என்னும் பொருள்களைக் கூறி, அச் சொல் ஒளிர் தலையும் போற்றுதலையும் குறிக்கும் 'அர்ச்' (arc) என்னும் மூலத்தினின்று தோன்றியதாகக் குறித்துள்ளது, மானியர் வில்லியம்சு சமற்கிருத - ஆங்கில அகரமுதலி.

் 'அர்க்க' என்னும் வடசொற்குச் செம்பு என்னும் பொருளிருக்குமாயின் அச் சொல் 'அரக்கம்' என்னும் தென்சொல்லினின்றே திரிந்திருத்தல்வேண்டும்.

அரக்கு = சிவப்பு, செம்மெழுகு, செவ் வைப்புநஞ்சு. அரக்காம்பல் = செவ்வாம்பல் அரக்கு -> அரக்கம் = சிவப்பு, அரத்தம், அவலரக்கு.

அரக்கம் > Skt. arka = செம்பு.

நெருப்பிற்கு அல்லது அதன் குணமாகிய ஒளிக்கு வெண்மை, செம்மை, பொன்மை என்னும் முந்நிறமிருப்பதால், நெருப்பைக் குறிக்க, உல் என்னும் வேர், அல் → அர் என்றும், இல் → இர் என்றும், எல் → எர் என்றும் திரிந்து வெவ்வேறு சொற்களைப் பிறப்பிக்கும்.

இது **உல்** என்னும் உருப்படியில் விளக்கப் படும்.

கனியங்க வெல்லாவற்றுள்ளும் ஒளிமிக்கது பொன் என்பது கண்கூடு. பொன் என்னும் பெயரும், ''சுடச்சுடரும் பொன்போல்'' என்னும் குறட் சொற்றொடரும் (267) அதனை நினைவுறுத்தும்.

அக்கசாலையர் akka-šālaiyar, பெ. (n.) தட்டார் (பிங்.); goldsmiths, jewellers.

க. அக்கசால, அக்கசாலிக; தெ. அக்கசால, அகசாலி; து. அக்கசாலெ; மரா. அகசாளீ.

அக்கட¹ akka¢a, இடை (int.) ஒரு வியப்புக் குறிப்பு; an exclamation of wonder. ''அக்கட விராவணற் கமைந்த வாற்றலே'' (கம்பரா. யுத்த. இராவணன் மந்திரப். 32).

ம. அக்கடா (விளி.இ.); க. அக்கட, அக்கடக் கட (அ.தொ.). அக்கத – வியப்பு, துயரம், வெறுப்பு, அழுக்காறு முதலியன உணர்த்தும் இடைச்சொல்; தெ. அக்கட, அக்கடக்கட (அ.தொ.), அக்கதமு (வியப்பிடைச்சொல்).

[அக்கை = தாய். அக்கை → அக்க (விளி). 'அட' ஒரு பொது விளிச்சொல் அல்லது வியப்பு, துயரம் முதலிய**ன** உணர்த்தும் இடைச்சொல். அக்க + அட — அக்கட.]

சிறுபிள்ளைகள், பெரியதொன்றைக் கண்டு வியக்கும்போதும், அழகியதொன்றைக் கண்டு மகிழும்போதும், தீயதொன்றை காணாததொன்றைக் கண்டு அஞ்சு ம போதும், நோய்நிலையில் அல்லது துன்ப நிலையில் வருந்தும்போதும், தாயை அல்லது **தந்தையை** ஒருமுறையும் பன்முறையும் விளிப்பதும், நோவுறும்போது அவ் விளிப் பெயரைப் பன்முறை சொல்லிப் புலம்புவதும் இயல்பே. முதற்காலத்திற் சிறுபிள்ளை களாற் சொல்லப்பட்ட அவ் விளிப்பெயர்கள் பின்னர் வளர்ச்சிநிலையிலும் வழங்கியத னால் நாளடைவிற் பல்வேறு குறிப்பிடைச் சொற்களாக மொழிவழக்கில் நிலை த்து விட்டன.

ஐயன், அக்கை, அத்தன், அப்பன், அம்மை, அன்னை முதலிய தாய் தந்தை முறைப் பெயர்களின்கீழ், அவ்வப் பெயரினின்று திரிந்துள்ள குறிப்பிடைச் சொற்களைக் காண்க.

அக்கட என்னுஞ் சொல் வேறு உணர்ச்சி களையும் உணர்த்தக்கூடிய குறிப்பிடைச் சொல்லே.

அக்கட² a-k-kaḍa, கு.வி.எ. (adv.) அவ்விடம், அங்கு, அப் பக்கம்; there, thither, that side. ''அக்கட போவெனும்'' (தனிப்பா. தி. 2, பக். 3).

[அ = அந்த. கடை = பக்கம். அக்கடை → தெ. அக்கட.]

அக்கடை பார்க்க; see a-k-kadai.

இது தமிழ்த்திரிபான கொடுந்தமிழ்ச் சொல்லேயன்றி, தெலுங்கினின்று வந்த திசைச்சொல் லன்று.

அக்கடாவெனல் akkada-v-enal, பெ. (n.) நெடு வழி வந்த அல்லது வருந்தி யுழைத்த இளைப் புக் களைப்புத் தீர, நிழலில் ஒய்ந்திருத்தற் குறிப்பு; expr. of repose in a shady spot, after a long tedious journey or arduous labour.

தெ. அக்கடா

[அக்கை = தாய். அக்கை → அக்க (விளி). 'அடா' ஒரு விளியிடைச்சொல். அக்க + அடா — அக்கடா.] நெடுவழிப்போக்கரும் கடுவுழைப்பாளரும் இடையிலும் கடையிலும் இளைப்பாறும் போது, 'அக்கடா' என்று சொல்லி அமர்வது வழக்கம்.

இனி, குடும்பத் தொல்லையால் நெடுநாள் இடர்ப்பட்ட நிலைமையினின்று நீங்கி அமைதியுறுவதும், அக்கடாவென்றிருத்தல் எனப்படும்.

'இதுவரை எத்தனையோ ஆண்டு உங்க ளாலே படாத பாடெல்லாம் பட்டேன். இனி, உங்களைவிட்டுப் பிரிந்து அக்கடா வென் றிருக்கப்போகிறேன்' என்பது ஓர் உலகவழக்குத் தாய் கூற்று.

அக்கடா என்பது, ஓர் ஓய்வுக்குறிப்பு விளிப்பெயரேயன்றி ஒலிக்குறிப்பன்று.

அக்கட என்னும் வியப்புக்குறிப்புச் சொல் லிற்கு உரைத்த விளக்கத்தை, ஏற்குமளவு இதற்குங் கொள்க.

அக்கடி akkadi, பெ. (n.) 1. மரக்கலம் கடுங் காற்றால் கயிற்றடியுண்டு அங்குமிங்கும் அலைதல்; difficulty or trouble experienced in a voyage by a ship which is being tossed about in a storm and battered by its ropes. 2. ஏதம், துன்பம்; peril, distress (R.). எனக்கு அக்கடியா யிருக்கிறது (உ.வ.).

ம. அக்கடி, அக்கிடி, அக்கிளிப்பு;

க. அக்கடி தக்கடி.

[அக்கம் = கமூறு. அடி = அடிப்பு. அக்க + அடி — அக்கடி.]

அக்கடை a-k-kaḍai, பெ. (n.) அப் பக்கம்; that side.

[அ + கடை – அக்கடை.]

அக்கடை³ *a-k-kaḍai*, கு.வி.எ. (adv.) அங்கே; there.

தெ. அக்கட

[4 + 600 - 46600.]

அக்கணம் akkaņam, பெ. (n.) வெண்காரம்; borax (W.).

அக்கணா akkaṇā, பெ. (n.) தான்றி; belleric myrobalan, Terminalia belerica.

மறுவ. அக்கத்தான், அக்கந்தம், அக்கம், அக்காடுதி, அக்காத்தான், அக்காந்தி.

அக்கத்தான் akkuttan, பெ. (n.) அக்கணா பார்க்க; see akkana. அக்கதேவி akkadēvi, பெ. (n.) சோனைப்புல் (மலை.); species of grass.

அக்கந்தம் akkandam, பெ. (n.) அக்கணா பார்க்க; see akkanā.

அக்கந்து akkandu, பெ. (n.) போரடிக்குங் களத்திற்பொலி தூற்றுகையில், மணிக்குவிய லுக்கு அப்பாற்போய் விழுந்துகிடக்கும் பதர்த் திரள் (யாழ்ப்.); the chaff which separates, in the process of threshing and forms a sort of ridge all around the threshing floor (J.).

அக்கப்பறை akka-p-parai, பெ. (n.) அலைகை (சம்.அக.); wandering about.

[ஒருகா. கடுங்காற்றிலகப்பட்ட மரக்கலக் கமிறும் பாயும் அலசடிப்படுவிதுபோல், துள் புற்று அங்குமிங்கும் அலைகை. அக்கம்≔ கமிறு. பற → பேறை=பறத்தல், காற்றிற் பறத்தல்.]

அக்கப்பாடு akka-p-pāḍu, பெ. (n.) 1. மரக் கலச் சேதம்; disaster at sea, shipwreck (வின்.). 2. கப்பற் சரக்கிழப்பு; loss of cargo (W.).

[2. ஒருகா. அக்கம் = கூலச்சரக்கு; பாடு = கெடுகை.]

அக்கப்போர் akka-p-pōr, பெ. (n.) 1. கலகம் (கொ.வ.); affray, scuffle (colloq.). 2. தொந் தரவு, தொல்லை (கொ.வ.); worry, trouble (colloq.).

10. அக்கப்போரு

[ஒருகா. அக்கு = துண்டு, சிறியது. அக்கு+ போர் — அக்குப்போர் = சிறுபோர், கலகம், தொர்தரவு. அக்குப்போர் → அக்கப்போர். இனி, அக்கு → அக்கம் + போர் — அக்கப்போர் என்றுமாம். அக்கக்காய் (துண்டுதுண்டாக), அக்குணிப் பீள்ளை (சிறுபீள்ளை) என்றும் வழக்குகளை நோக்குக.]

அக்கம்¹ akkam, பெ. (n.) தவசம்; cereal. ஆஃகம்¹ பார்க்க; see akkam¹. 'அக்கவிலை யறியாதவன் தீக்க மறியான்' (பழ.).

க., து. அக்கி.

[a::ao → aaao.]

அக்கம் என்பது அகம் என்றும் தொகும்.

அத்தம்² akkam, பெ. (n.) வெண்மை, கருமை, செம்மை, பொன்மை, குரால் (கபிலம் - brown) என்னும் நிறங்களால் ஐவகைப்பட்டதும், ஒன்று முதல் பதினாறுவரை முண்முனை களைக் கொண்டதும், ஒருவகைச் சிறப்பான மருத்துவ ஆற்றல் கொண்டதாகக் கருதப் படுவதும், குமரிநாட்டுக் காலந்தொட்டுச் சிவ தெறித் தமிழரால் அணியப்பட்டுவருவதும், பனிமலையடிவார நேபாள நாட்டில் இயற்கை யாக விளைவதும். அக்கமணி என்று பெயர் வழங்கியதும், ஆரியர் தென்னாடு வந்தபின் உருத்திராக்கம் (ருத்ராக்ஷ) எனப் பெயர் மாறி யதுமான காய்மணி; Rudrākşa bead, a Nepalese product, of five different colours, having one to sixteen pointed projections over the surface, considered to possess some rare medical properties, and customarily worn by the Tamilian Saivites from Lemurian or pre-historic times. ''தலையெலும் பப்புக் கொக்கிற குக்கம்" (திருப்பு. 475). அக்கு1 பார்க்க: see akku1.

[அன் = கூடா்மை (தீவா.). அன் → அன்கு → அ.கே. ஒ.தோ: வென் → வென்கு → வெ.கே = வீரும்பு, மீக வீரும்பு, பூறா் பொருளை வீரும்பு, அ.கே → அக்கு = கூடா்மை, முணை, முண் முணை, முண்முணையுள்ள அக்கமணி. ''உருப்பு லக்கை யணுர்த்வா்'' (தீருவாணைக். கோச் செங். 4). அக்கு → அக்கம் = பெரிய அக்க மணி, 'அம்' பெருமைப்பொருட் பீன்கொாட்டு. ஒ.தோ: வீளக்கு → (கலங்கரை) வீளக்கம்.]

கடவுண்மணி, சிவமணி, தெய்வமணி, நாயகமணி, கண்மணி, கண்டம், கண்டி, கண்டிகை, முண்மணி என்பன அக்கமணி மின் மறுபெயர்கள். இவற்றுள் முதல் நான் கொழிந்த ஏனைய வெல்லாம், அக்கு அல்லது அக்கம் என்னும் பெயரைப் போன்று, சுர் முனைகளைக் கொண்டதென்றே பொருள் படுவன. முண்மணி என்பது வெளிப்படை.

கடவுளையே ஒருசார் தமிழர் சிவன் என்னும் பெயரால் வழிபடுவதால், 'கடவுண் மணி' முதலிய நாற்பெயரும் ஒருபொருட் சொற்களே.

கடவுள்மணி, முள்மணி- என்பன கட வுண்மணி, முண்மணி என்று புணர்ந்தது போன்றே, கள்மணி என்பதும் கண்மணி யென்று புணரும். குள் → கள் = முள். கள் → கள்ளி = முள்ளுள்ள செடி. ஒ.நோ: முள் → முள்ளி, (நீர்)முள்ளி. குள் → குளவி = கொட் டும் முள்ளுள்ளது. குள்ளுதல் = கிள்ளுதல் (நெல்லை). குள் → கிள் → கிள்ளி → கிளி = கரிய மூக்கினாற் கிள்ளுவது.

கள் → கண்டு = கண்டங்கத்தரி (முட் கத்தரி). கண்டு → கண்டம் = கள்ளி, கண்டங் கத்தரி, எழுத்தாணி. கண்டு → கண்டல் = முள்ளி, நீர்முள்ளி, தாழை. கண்டு → கண் டகம் = முள், நீர்முள்ளி, வாள். கண்டல் → கண்டலம் = முள்ளி. கண்டகம் → கண்டகி = முள்ளுள்ள தாழை, இலந்தை, மூங்கில், முதுகெலும்பு. கண்டு → கண்டி = முனைக ளுள்ள உருத்திராக்கம். கணடி → கண்டிகை = உருத்திராக்கமாலை.

ஆரியப் பூசாரியர், இருபெருந் தூய தமிழ மதங்களாகிய சிவனியத்தையும் (சைவத்தை யும்) மாலியத்தையும் (வைணவத்தையும்) ஆரியப்படுத்தும் வகையில், தமிழரின் முத் தொழிற் கடவுளை மூவேறு ஒருதொழில் திருமேனிகளாகப் பகுத்து, முத்திருமேனிக் (திரிமுர்த்தி) கொள்கையைப் புதிதாக வகுத்து, படைப்பிற்கு வேதத்திற் சொல்லப் படாத பிரமா (Brahma) என்னும் ஒரு தெய் வத்தைப் படைத்து, நாப்பிற்கு விஷ்ணு என்னும் வேதக் கதிரவத் தெய்வத்தை விண்டு திருமாலொடும், அழிப்பிற்கு என்னும் உருத்திரன் (ருத்ர - Rudra) என்னும் வேதக் காற்றுத் தெய்வத்தைச் சிவனொடும் இணைத்து, கண்மணி என்னுங் கூட்டுச் சொல்லைக் கண் + மணி என்று தவறாகப் பிரித்து, அக்கம் என்னும் தென்சொல்லை அக்ஷ என்று திரித்து அதற்குக் கண் என்று வடமொழிவழிப் பொருளுட்டி, சிவமணி என்பதை யொப்ப ருத்ராகுஷ் என்னும் பெயரைப் புணர்த்து, அது உருத்திரன் (ருத்ர) என்னும் சிவன் கண்ணினின்று தோன்றியதால் அப் பெயர் பெற்றதென்று கூறி, அதற்குச் சான்றுபோல் முப்புர எரிப்பு (திரிபுர தகனம்) என்னுங் கதையுங் ஆராய்ச்சியில்லார்க்குத் தெரியா வாறு உண்மையை முற்றும் மறைத்து விட்டனர்.

இற்றைத் தமிழர்க்குப் பொதுவாக மதத் துறையிற் பகுத்தறி வின்மையால், கண் மணி யென்பது சிவன் கண்ணினின்று தோன்றிய மணியே யென்றும், அக்கம் என்பது அக்ஷ என்னும் வடசொற் றிரிபே யென்றும், ஆரியப் புராணப் புரட்டை யெல்லாம் முழுவுண்மை யென்றும், அதை ஆராய்தல் இறைவனுக்கு மாறான அறங் கடை (பாவம்) என்றும் நம்பிக்கொண் முருக்கின்றனர்.

ஆரியவேதக் காற்றுத் தெய்வமாகிய உருத்திரனுக்கும் சிவனுக்கும் யாதொரு தொடர்புமில்லை. மங்கலம் என்று பொருள் படும் சிவ என்னும் ஆரிய அடைமொழி இந்திரன், அக்கினி, உருத்திரன் என்னும் ஆரி ய வே த முச்சிறு தெய்வங்கட்கும் பொதுவாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. அதற்குச் சிவந்தவன் என்று பொருள்படும் . சிவன் என்னும் செந்தமிழ்ப் பெயர்ச்சொல்லொடு எள்ளளவுந் தொடர்பில்லை. அந்தி வண்ணன், அழல்வண்ணன், செம்மேனியன், மாணிக்கக்கூத்தன் முதலிய சிவன்பெயர்களை நோக்குக.

உருத்திரன் என்னும் ஆரியத் தெய்வ இயல் விளக்கமும், அவனுக்கும் சிவனுக்கு முள்ள மாபெரு வேறுபாடும், முப்புர எரிப்புக் கதையின் முழுப்புரட்டும், உருத்தி ராக்கம் என்னுஞ் சொல்லின்கீழ்க் கூறப் படும்.

சிவநெறி குமரிநாட்டிலேயே தோன்றி வளர்ச்சியடைந்துவிட்ட தூய தமிழ மத அக்கமணி மேனாடுகளில் மாதலாலும், விளையாமையாலும், கிரேக்கத்திற்கு இன மான ஒரு மொழியைப் பேசிக்கொண்டிருந்த மேலையாசிய ஆரிய வகுப்பார் இந்தியா விற்குட் புகு முன்னரே, தமிழர் இந்தியா முழுதும் பரவி வடஇந்தியத் தமிழர் முன்பு திரவிடராயும் பின்பு பிராகிருதராயும் மாறிய தனாலும், அக்கமணியைச் சிவனியர் குமரி நாட்டுக் காலந்தொட்டு அணிந்துவந்தத னாலும், அம் மணிக்கு அப் பெயரே உலக வழக்கில் வழங்கியதனாலும், தமிழ் முறைப் படி முண்மணி என்பதே அப் பெயர்ப் பொருளாம்.

அக்கம்³ akkam, பெ. (n.) _{பிற} காசு மதிப்புள்ள ஒரு பழைய சிறு காசு (S.I.I. ii,123); an ancient coin, பூth value of the kāšu.

் அ.:குதல் = சுருங்குதல், சிறுத்தல். அ.:கு → அ.:கம் = சிறு காசு. அ.:கம் → அக்கம். தவசத்தைக்குறிக்கும் அ.:கம் என்னும் சொல்லும் அக்கம் என்று திரிந்திருத்தலை நோக்குக.]

ஒளி, ஒளிக்கதிர், கதிரவன், செம்பு என்று பொருள்படும் அர்க்க (arka) என்னும் வட சொல்லை, இதற்கு மூலமாகக் காட்டுவது பொருந்தாது.

அக்கம் akkam, பெ. (n.) அக்கணா பார்க்க; see akkana.

அக்கம்⁵ akkam, பெ. (n.) கயிறு (சூடா.); rope, cord. அக்கடி பார்க்க; see akkadi. தெ. உத்தமு; க. அத்த; துட. ஒக்ம்; பட. ஒத்த்; து. உத்தி; பர். உட்க், உத்க்.

[ஒருகா. அல்லுதல் = முடைதல், பின்னுதல், பின்னிக்கொள்ளுதல். அள்ளுதல் = செரிதல். அள் எல் = நெருக்கம். அள் = செரிவு, பற்றிரும்பு. அள் → அள்கு → அட்கு → அக்கு. அக்கம் = செறிக்கும் அல்லது சேர்த்துக்கட்டுங் கமூறு.]

அக்கம்⁶ akkam, பெ. (n.) 1. பொன்; gold. 2. பொன், வெள்ளி முதலிய கனியம்; metal.

தெ. அக்க; க. அக; பிராகி. அக்கோ.

[அலக்கம் → அக்கம் = ஒளியுள்ள பொன். பொன்போன்ற பிற கனியம்.]

அக்கம்காரை akkamkārai, பெ. (ந.) ஒருவகைக் கடல்மீன்; a kind of sea-fish, Chorinemus moadetta (queen-fish).

அக்கம்பக்கம் akkam-pakkam, பெ. (n.) அண்டையயல்; this side and that side, in the neighbourhood, all around. 'பகலில் அக்கம்பக்கம் பார்த்துப்பேசு' (பழ.). பக்கம் பார்க்க; see pakkam.

[அடு → அடுக்கு → அடுக்கம் = பக்கம், அண்மை. ஒ.நோ: ம. அடுக்கல் = பக்கம். அடுக்கம் → அக்கம். 'அக்கம்பக்கம்' எதுகை மரபுணைச்சொல். எதுகை நோக்கி அடுக்கம் அக்கம் எனத் தொக்கது எனினுமாம்.]

அக்கம்பாரை (தோல்பாரை) akkampārai, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடல்மீன்; a kind of seafish, Chorinemus spp.

அக்கமணி akka-maṇi, பெ. (n.) சிவமணி (உருத்திராக்கம்); rudrākṣa bead. ''பொறியர வக்க மணித்தொடை பூண்டு''. (திருக்காளத். பு. 5 : 27).

[அக்கம் + மணி. உருண்டையா யிருப்பத வாலும் மணிபோல் அணியப்படுவதனாலும் அக்குக்காய் மணியெனப்பட்டது.]

அக்கமாலை akka-mālai, பெ.(n.) 1. சிவமணி (உருத்திராக்க) மாலை; string of rudrākşa beads. ''புகலுறு மக்கமாலை புனைகுவோர்'' (பிரபோத. 18:3). 2. மன்றாட்டு (செப) மாலை; rosary. ''புத்தக மக்க மாலை..... பொருந்து கையாள்'' (திருவாலவா. கடவுள்வா. 20).

[அக்கம் + மாலை.] * மாலை பார்க்க; see mālai. அக்கரகாரம் akkara-kāram, பெ. (n.) ஒரு மருந்துவேர்; pellitory root, Pyrethri radix.

''அக்கர காரம் அதன்பேர் உரைத்தக்கால் உக்கிரகா லத்தோடம் ஒடுங்காண்— முக்கியமாய்க் கொண்டாற் சலமூறும் கொம்பனையே

தாகசுரம் கண்டாற் பயந்தோடுங் காண் '

(பதார்த்த. 1025).

· U. akkarkarhā.

[ஒருகா. அக்கரம் + காரம்.]

சாம்பசிவம்பிள்ளை அக்கரகாரம்ப<u>ற்</u>றிச் அகரமுதலி கூறுவது:

அக்கரகாரம் வடஆப்பிரிக்கா தேசத்தில் விளையும் ஒருவகைப் பூமரம். அக்கரகார வேர் (ஒரு) மருந்துவேர். இது முக்கியமாய் வடஆப்பிரிக்காக் கண்டத்திலிருந்து பம்பாய் வழியாகக் கொண்டுவரப்படும். எல்லாக் கடைகளிலும் காணலாம். இது துண்டு துண்டாகவும், மேற்புறம் மங்கல நிறமாக வம், உள்ளே வெண்மையாகவும் இருக்கும். இதை மெல்லுவதனால், வாய்க்கு அழற்சியை யும் நாக்கிலும் உதட்டிலும் விருவிருப்பையுங் கொடுக்கும். பல்வலிக்கு மெல்லுவதுண்டு. கருக்கிட்டுக் (கஷாயமிட்டுக்) குடிக்க ஊதை (வாத) நோய் குணப்படும்.

அக்கரம்¹ akkaram, பெ. (n.) வெள்ளெருக்கு (மலை.); white madar.

[அக்கு = வெள்ளை. அக்கு → அக்கரம். இனி, எல்=வெள்ளை, கரம் = நஞ்சு; எல்கரம் → அல்கரம் → அ.:கரம் → அக்கரம் என்றுமாம்.] ் மறுவ. அக்கரம்மா

அக்கரம்⁹ akkaram, பெ. (n.) *மாமரம்* (மலை.); mango tree. அக்காரம் 2 பார்க்க: see akkāram².

[அக்காரம் = சஞக்கரை, சருக்கரைபோல் இனிக்கும் மாங்கனி, அக் கனி கரும் மரம். அக்காரம் = மாமரம் (மு.அ.). அக்காரம் -> MESOO.

சருக்கரைக்குட்டி என்று ஒருவகை மாங்கனி பெயர் பெற்றிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

அக்கரம்³ akkaram, பெ. (n.) ஒருவகை மருந்து வேர் (மு.அ.); pellitory root. அக்கரகாரம் பார்க்க; see akkara-karam.

தெ. அக்கர; க. அக்கல; ம். அக்கரம் கோல்லி

அக்கரம் akkaram, பெ. (n.) 1. வாய்தோய் வகை; thrush, aphthae- parasitic stomatitis. ''அக்கரங்கள் தீர்க்கும்'' (பதார்த்த. 325). 2. கழிச்சல் (பேதி) வகை; a form of diarrhoea. "சொல்லவே யக்கரத்தின் தன்மை பாரு" (சிகித்சா. பக். 747).

ம. அக்கரம்; க. அத்ர; து. அக்ர, அத்ரோ; தெ. அக்கரமு.

அக்கரம்மா akkarammā, பெ. (n.) வெள் ளெருக்கு; white madar, Calotropis gigantea (albiflora) (சா.அக.). அக்கரம்¹ பார்க்க; see akkaram1.

அக்கரன் akkaran, பெ. (n.) அக்கரன். கொம்பன், படுவன் என்னும் மூவகைக் கக்கழ் கழிச்சல்களுள் (வாந்திபேதிகளுள்) ஒன்று. கொப்பூழின்கீழ்ச் சார்ந்து, சூட்டுக் கழிச்சல் (உஷ்ணபேதி) போலும், செரியா மாந்தம் போலும் வெண்மையாகவும் சோறு சோறாகவும் கழிச்சல் கண்டு, குடலிரைச்சல், குமட்டல், தெஞ்சுக் குத்தல், நாவ றட்சி, தாகம், கிடைபொருந்தாமை, வியர்வை, வலி, உடல் குளிரல் முதலிய குணாங்களைக் காட்டும்; one of the three kinds of cholera contemplated in the Tamil Medical Science. It is marked by an acute catarrhal inflammation of the mucous membrane of the stomach and the intestines, enteric pain, thirst, perspiration, parched tongue, restlessness, rumbling noise in the stomach, nausea, chest pain, presence of partially digested food in the faeces, cold skin etc. The other two kinds are komban and paduvan (சா.அக.).

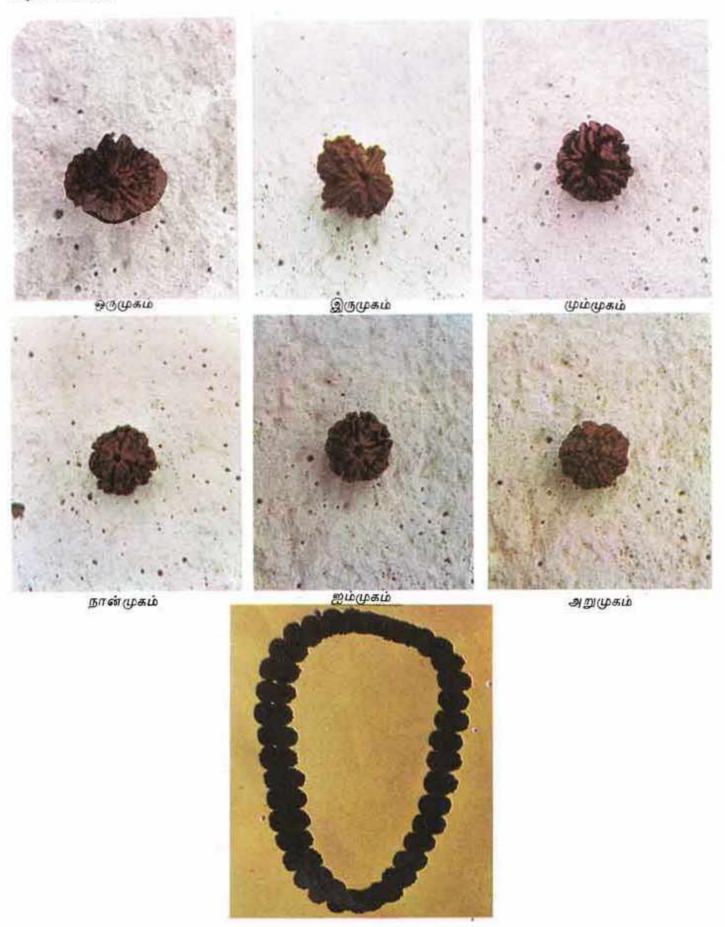
அக்கரிவாள் akkarivāļ, பெ. (n.) அக்கறுவாள் பார்க்க; see akkaruvāl.

அக்கரை a-k-karai, பெ. (n.) 1. ஆற்றின் அல்லது கால்வாயின் எதிர்க்கரையான மறு கரை; the opposite bank of a river or canal. 'இக்கரை மாட்டுக்கு அக்கரை பச்சை' (பழ.). **்அ**க்கரைப் பாகலுக்கு இக்கரைக் கொழு கொம்பா ?' (பழ.). 2. கடவின் அப்பாற்பட்ட மறுகரை; the opposite shore of a sea or ocean. ''அளக்க ரக்கரை காண்பான்'' (கந்தரந். 10).

ம. அக்கர; க. அத்தல் கரெ, அத்த கரெ, அத்கட கரெ; தெ. அவ்வல கர; குட. அப்பர கரெ; து. ஆபெ கரெ; பிரா. ஓ கர்ரக்.

[அ (சேய்மைச் சுட்டு) = அந்த. கமை - அக்கமை.7

அக்கமணி

அக்கமாலை

அக்கரைச்சீமை a-k-karai-c-cimai, பெ. (n.) கடலுக்கு அக்கரையிலுள்ள நாடு; country on the opposite shore.

 $[sy + son \sigma + son \sigma$. Skt. simā ($\sigma \dot{\omega} oon \omega$, $\sigma \sigma G$) > σ . $son \sigma$.

அக்கரை நாடு என்றே வழங்கலாம்.

அக்கரைப்பச்சை a-k-karai-p-paccai, பெ. (n.) ஆற்றின் ஒரு கரையினின்று பார்க்கும் மாட்டிற்கு அல்லது மாந்தனுக்கு, எதிர்க்கரை பசேர் என்று தோன்றும் பொய்த்தோற்றம்; illusion that causes a person on one bank believe that the vegetation on the other bank is greener or more fertile. அது உனக்கு அக் கரைப் பச்சையாயிருக்கிறது (உ.வ.).

[அ + கரை. பக - பச்சு - பச்சை.]

அக்கரைப்படுத்து-தல் a - k - karai - p - paḍuttu-, 2 பி. வி. (v. caus.) ஆளையேனும் சரக்கை யேனும் பரிசலில் அல்லது படகிலேற்றி ஆற்றைக் கடப்பித்தல்; to ferry over a river passengers or cargo in boat or coracle.

[அ + கரை + படுத்து. படு (த.வி.)→ படுத்து (பி.வி.). 'து' பி.வி. ஈறு.]

ஆக்கரையர் a-k-karaiyar, பெ. (n.) மேலுலக வாணர் (பரலோகவாசிகள்); heavenly beings, as inhabiting the regions beyond the ocean of worldly life. 'அக்கரையராய்.......நித்ய ஸூரிகளில் ஒருவர்வந்தவதரித்தார்'(உபதேச ரத். அவதா. பக். 1).

[அ + கரை + அர் (பலர்பாலீறு).]

இவ்வுலக வாழ்க்கை ஒரு கடல் கடத்தலைப் போன்றிருத்தலால், இதைக் கடந்து விண் ணுலகை யடைந்தவர் அக்கரையர் எனப் பட்டனர்.

அக்கரையான் a-k-karaiyān, பெ. (n.) கட லுக்கு அக்கரையிலுள்ள நாட்டான்; one who lives on the farther shore.

[அ + கரை + ஆன் (ஆண்பாலீறு).]

அக்கரைவைப்பகம் a-k-karai-vaippagam, பெ. (n.) ஒரு வைப்பகத்தின் பெயர் (இக்.வ.); Overseas Bank (Mod.).

[அ + கரை + வைப்பு + அகம். வை → வைப்பு (தொ.பெ.). 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]

அக்கலாட்டி akkulātti, பெ. (n.) காசுக்கட்டி; black catechu, Catechu nigrum (சா.அக.). அக்கவடம் akke-vadam, பெ. (n.) அக்க மாலை; string of rudrākşa beads, வடம் பார்க்க; see vadam.

[அக்கம் + வடம்.]

அக்கவாலதி akkavāladi, பெ. (n.) தெருஞ்சில் (சா.அக.); cow's thorn, a small prostrate herb, Tribulus terrestris.

[ஒருகா. அக்கம் + வாலதி = வால்போல் நீண்ட முணைகளையும் அக்கமணி (உருத் தீராக்கம்) போல உருண்ட வடிவிணையு முடைய முள்வகை. ந. வால் → வாலம் > Skt. vāladi.]

அக்கழலை akkalalai, பெ. (n.) அக்கழற்சி பார்க்க; see akkalarci.

[அக்கு = எலும்பு. அழல் → அழலை = அழற்சி. 'ஐ' தொ.பெ. ஈறு.]

அக்கழற்சி akkalarci, பெ. (n.) எலும்புக்கு உண்டாகும் அழற்சி; inflammation of bone, Osteitis (சா.அக.).

[அக்கு = எலும்பு. அழல் → அழற்சி (தொ. பெ.). 'சி' தொ.பெ. ஈறு.]

அக்கழிவு akkalivu, பெ. (n.) எலும்பிற்கு ஏற் படும் அழிவு; death or decay of bone, Osteolysis or Osteonecrosis (சா.அக.).

[அக்கு+அழிவு. அழி → அழிவு (தொ.பெ.). 'வு' தொ.பெ. சுறு.]

அக்களவு akkalavu, பெ. (n.) 1. எலும்பின் அளவு; the size of a bone. 2. பூநீர்; a liquid salt said to be obtained from the soil of fuller's earth during the dewy season. (Several versions are told about the method of collecting this. For details see under pūnir (சா.அக.).

[அக்கு + அளவு. அள → அளவு (தொ.பெ., பண்.பெ.).'வு'தொ.பெ.அல்லது பண்.பெ.ஈறு.]

அக்களிப்பு akkalippu, பெ. (n.) மனமகிழ்ச்சி; exultation. ''ச்க்களத்திகள் அக்களிப்பொடு கெக்கலிப்பட'' (ச. ச. ச. கீர்த். 186). அகக் களிப்பு பார்க்க; see aga-k-kalippu.

[அகம் = மணம். களிப்பு = மகீழ்ச்சீ. அகம் + களிப்பு — அகக்களிப்பு → அக்களிப்பு (மஞஉ).]

அக்கறக்கி akkarakki, பெ. (n.) செந்தினை; red millet, Setaria italica (சா.அசு.).

அக்கறந்தான் *akkarandān*, பெ. (n.) கடுக் காய்; chebulic myrobalan (T.C.M. ii, 2, 429). ஒ.தோ: அக்காத்தான். அக்கறுவாள் akkaruvāļ, பெ. (n.) சப்பாத்துக் கள்ளியையும் முட்செடிகளையும் வெட்ட உதவும் அறுவாள் வகை; bill-hook for lopping thorns and prickly pear.

[அக்கு = முள், முட்செடி. அறுவாள் (விணைத் தொகை) = வெட்டுக்கத்தி. ஒ.நோ: அக்கக்காய் = துண்டுதுண்டாக. அகைதல் = ஒடிதல். அகைத்தல் = முறித்தல், அறுத்தல்.]

அரிதல் = சிறு கத்தியால் அல்லது அரிவாள் மணை யலகால், காய்கறி முதலிய மெல்லிய வற்றைச் சிறுசிறு துண்டுகளாக மென்மை யாய் நறுக்குதல். அறுத்தல் = பெரியவற்றை யம் வன்மையானவற்றையும், இரண் டாகவோ பல பெருந்துண்டுகளாகவோ, சிறு கத்தியர் லும் பெருவாளாலும் முன்னும் பின்னும் வன்மையாய் இழுத்தராவியும் கத்தரித்தும் வெட்டியும் துணித்தல். ஆதலால், அரிவாள் வேறு; அறுவாள் வேறு. ஆகவே, அக்கறுவாளை அக்கரிவாள் என்பது தவறாம்.

அக்குறை akkarai, பெ. (n.) 1. பற்று, ஊக்கம், கவனம், கருத்து, கவலை; interest, concern, care. அவனுக்குப் படிப்பில் அக்கறையில்லை (உ.வ.). 2. தேவை; need, necessity. தேர்வில் தேறித் தகுதித்தாள் பெற்று வேலை தேடுவது யாருக்கு அக்கறை? உனக்கா எனக்கா? (உ.வ). 'அவரவர் அக்கறைக்கு அவரவர் பாடுபடுவார்' (பழ.).

தெ. அக்கற; க. அக்கறெ; து. அக்கரெ; U. akhass.

[ஒருகோ. அகக்குறை என்பது அக்கறை என்று தீரிந்தீருக்கலாம். குறை = தேவை அல்லது இன்மையுணர்ச்சி. அகக்குறை = ஒன்றின்மை யால் அதைப் பெறுதற்கேற்ற முயற்சியை அல் லது விருப்பத்தை யுண்டுபெண்ணும் மனக்குறை.]

அக்கறை யென்னுஞ் சொல்லில் உள்ளது வல்லின நகரம். ''உம்ப ரக்கரையா யனுப்ப'' என்னும் பாடலில் (தனிப்பா. தி. 1, பக். 374) இடையின ரகரம் வந்திருப்பது, ஏட்டுப் பிழையாயிருத்தல் வேண்டும்.

அக்கறைப்படு-தல் akkarai-p-paḍu-, 20 செ. கு.வி. (v.i.) பற்றுவைத்தல், ஊக்கங் கொள்ளு தல்; to become interested. நீ அக்கறைப் பட்டால் அஃது உனக்குக் கிடைக்கும்.

[அக்கறை + படு. படுதல் = கொள்ளுதல்.]

அக்கன்¹ akka<u>n</u>, பெ. (n.) அக்கை; elder sister. ்நாம் கொடுத்தனவும் அக்கன் கொடுத் தனவும்' (S.I.I. ii, 2). அக்கை பார்க்க; see akkai.

ம. அக்கன்; க. அக்கன், அக்கனு; தெ. அக்க; கோத. அக்ன்; துட. ஒக்ன்.

[அககை → அக்கன். இது அம்மை → அம்மன் என்றுர் தீரிபை ஒத்தமைந்தது.]

இங்ஙனம் அன்னீறு பெற்ற பெண்பாற் பெயர்கள் ஆண்மறத்தன்மையை உணர்த்தும். எ-டு: மாரியம்மை → மாரியம்மன்.

அக்கன் akkan, பெ. (n.) அக்குமணியை அல் லது மாலையை அணிந்தவன்; wearer of rudrāk şa beads.

[அக்கு = சிவமணி. அக்கு → அக்கன். 'அன்' ஆண்போலீறு.]

அக்கன்³ akkaா, பெ. (n.) நாய் (சூடா.); dog.

[அக்கு = எலும்பு. அக்கு → அக்கள் = எலும்பை விருப்பமாய்க் கடிக்கும் நாய்.]

இதுபற்றிய பழமொழிகள் வருமாறு:

'எலும்பு கடிக்கிற நாய்க்குப் பருப்புஞ் சோறும் ஏன்?', 'எலும்பு கடிக்கிற நாய் இரும்பைக்கடிக்குமா?', 'கடிக்க வந்த நாய்க்கு எலும்பைப் போட்டாற்போல்'; 'If you beat a dog with a bone it won't how!'.

வெறிநாயையும், எண்காற் காட்டுப்பன்றி யையும், ஒருவகைச் செடியையும், ஓர் அரசனையும் குறிக்கும் 'அலர்க்க' (alarka) என்னும் வடசொல்லிற்கு 'அக்கன்' என்னும் தென்சொல்லோடு தொடர்பில்லை.

அக்கனக்காய் akkaṇa-k-kāy, பெ. (n.) பூவந்திக் கொட்டை; soapnut, Sapindus emarginatus (சா.அக.).

[அக்கணும் + காய்.]

அக்கா akkā, பெ. (n.) 1. தாய்; mother.

2. மூத்த உடன்பிறந்தாள்; elder sister.

3. அரத்தக் கலப்புள்ள உறவினர்க்குள் அக்கைமுறைப்பட்டவள்; elder cousin-sister.

4. மணவுறவால் அக்கைமுறைப்பட்டவள்; an older woman who has acquired the relationship of a cousin through marriage. 5. மதிப் புரவால் அக்கா என்று விளிக்கப்படும் அல்லது சொல்லப்படும் உறவல்லா மூத்த பெண்; any unrelated elderly woman addressed or spoken of as akkā out of courtesy. 6. திருமகளுக்கு அக்கையாகச் சொல்லப்படும் மூதேவி; Goddess of misfortune said to be the elder sister of

Tirumagal (Laksmi), the Goddess of wealth.
7. அக்கை என்பதன் விளிவடிவம்; vocative of akkai.

ம., தெ., க. அக்க; து. அக்க, அக்கெ; குட. அக்கெ; கோத. அக்ன்; துட. ஒக்ன், ஒக்கொக்; கோண். அக்கா, தக்கா; கொலா. அக்காபாயீ.

[अ $\dot{v}v
ightarrow$ अ $\dot{u}u
ightarrow$ अ $\dot{s}a
ightarrow$ अ $\dot{u}u
ightarrow$ अ $\dot{u}u
ightarrow$ अ $\dot{s}a
ightarrow$ अ $\dot{s}a
ightarrow$ अ $\dot{u}u
ightarrow$ $\dot$

அக்கா என்னுஞ் சொல்லின் திரிந்த வடி வங்கள், வடதிரவிட மொழிகளிற் பாட் டனையுங் குறிக்கும்.

எ-டு:

சொல் மொழி குறிக்கும் வடிவம் இனமுறை கோன்படி அக்கோ தாய்ப்பாட்டன் அக்கெ பாட்டன். BULLI முன்னோன் குவி பாட்டன் அக்கு **பர்சி**(பர்ஜி) அக்க காய்ப்பாட்டன்

பெற்றோர் (இருமுதுகுரவர்) என்னும் முறையில் தாயுந் தந்தையும் சமமானவ ராதலால், தாய்ப் பெயர் முதலில் தந்தையைக் குறித்து, பின்னர்த் தாய்க்குத் தாயாகிய பாட்டியைப் போன்றே தந்தைக்குத் தந்தை யாகிய பாட்டனையுங் குறித்ததென்க.

சித்திய (Scythian) இனச்சொற்கள்

1. அக்கையைக் குறிப்பவை:

துங். ஒக்கி, அக்கின்; மங். அச்சர்; திபெ. அச்செ; துரு. எதெ; மார். அக்கை; உகி. இக்கென்.

- 2. அ**ண்ண**னைக் குறிப்பவை : மங். அக்க; துங். அக்கி; உய். அச்ச.
- 3. பாட்டியைக் குறிப்பது : இலாப். அக்கெ.
- தங்கையைக் குறிப்பது: ஆசு.துரு. அக்க.
- கிழவனைக் குறிப்பவை: ஆசித். இக்கி; பின். உக்கொ; அங். அத்.

அக்கா (அக்க) என்னுஞ் சொல் முதன் முதல் தாயையே குறித்து, பின்பு தாய்

போன்ற மூத்த உடன்பிறந்தாளுக்கு வழங்கி வருகின்றது. இன்றும் தமிழருள் ஒரு சிலர் தம் தாயை அக்கா என்றே விளிப்பதுங் குறிப்பதும் வழக்கம். தாயைக் குறிக்கும் அச்சி என்னும் சொல்லும், இன்று சில வகுப்பாரிடை, சிறப்பாகத் தாழ்த்தப் பட்டோரிடை, அக்கைக்கு வழங்கி வருகின்றது. பெற்றோர்க்குப் பின் மூத்த மகனும் மூத்த மகளுமே குடும்பப் பொறுப் பாளிகளும் நடத்தாளிகளு, மாதலால், 'தந்தைக்குப் பின் தமையன், தாய்க்குப் பின் தமக்கை' என்னும் மரபுச் சொலவடையும் உள்ளது. ஐயன் என்னுஞ் சொல் தனித்த நிலையில் தந்தையைக் குறிப்பது போன்றே, அக்கை யென்னுஞ் சொல்லும் தனித்த நிலையில் முதற்காலத்தில் தாயைக் குறித் திருத்தல்வேண்டும்.

ஆண்பாலில் அக்கைக்குச் சமமா**ளவ**ள் அண்ணன்.

சிறுமியை, சிறப்பாகத் தங்கையை, ஆர்வம் பற்றித் தாய் என விளிப்பதும் குறிப்பதும் இன்றும் வழக்கம்.

இளையவரைத் தம்பி தங்கையென்றும், மூத்தவரை அண்ணன் அக்கையென்றும், முதியவரைப் பாட்டன் பாட்டியென்றும் விளிப்பதும் குறிப்பதும் திருந்திய மக்கட் பண்பாதலால், பாட்டன் முறைப்பெயர் கிழவனைக் குறிப்பதும் இயற்கையின்பாற் பட்டதே. மொழி வேற்றுமையால் முறைப் பெயர்களின் பால் வேறுபடுவதும் உலகப் பொதுவியல்பே.

ஆரிய இனச்சொற்கள்

இலத். அக்கா (தாய்); Acca Larentia, 'mother of the lares. வ. அக்கா (தாய்); பிராகி, அக்கா; ,மரா. அக்கா.

அக்கா என்று பொதுப்பட வருமிடமெல் லாம், மூத்த உடன்பிறந்தாளையே குறிக்கும்.

பிராகிருதமும் மராத்தியும் உண்மையில் ஆரிய மல்லவேனும், ஆரியத்தன்மை யடைந் துள்ளமையால் ஆரியமெனப்பட்டன.

'akka. f. (voc. akka, Pan.) a mother (used contemptuously); N. of a woman; (supposed to be a term of foreign origin; cf. L. Acca)' என்று, மானியர் வில்லியம்சு தமற்கிருத்-ஆங்கில அகரமுதலி (பக். 2) குறித்திருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

தாயைக் குறிக்கும் அவவை என்னும் சொல மூத்த உடன்பிறந்தாளையும் பாட்டியையும் குறிப்பது போன்றே, அக்கை என்னும் சொல்லும் அவ்விருமுறையையுங் குறிக்கின் ற தென்க. எ-டு: தவ்வை (தம் + அவ்வை) = தமக்கை. அவ்வை = பாட்டி.

இக்கி, உக்கொ, அக் என்னும் சித்தியச் சொற்கள் முதியோனைக் குறித்தலால், முதுமையுணர்த்தும் 'அக்' என்னும் மூலத்தி னின்று அக்கா என்னுஞ் சொல் தோன்றி யிருக்கலாமென்று கால்டுவேலார் கருதினார். ஆயின், அக்கா என்னும் சொல்லுணர்த்தும் பொருள்கட் கெல்லாம் அடிப்படையானது அம்மை யென்னும் தாய்முறைப் பொருளே யென்பதும், மகர வொலியே வகரவொலி வாயிலாகக் ககர வொலியாக மாறியிருத்தல கூடுமென்பதும், மேற்காட்டிய சொற்களா லும் ஏதுக்களாலும் விளக்கமாதல் காண்க.

முதற்காலத்தில், அக்க என்னும் அகரவீற்று வடிவே இயல்பான வடிவா யிருந்திருத்தல் வேண்டும். செந்தமிழ் என்னும் பண்பட்ட நிலையில் அகரவீறு ஐகார வீறாக்கப்பட்டு அக்கை என்றானதாகத் தெரிகின்றது. அதன்பின், அக்கை என்பதே எழுவாயும், அக்க, அக்கா என்னும் இரண்டும் விளிவேற் றுமையும் ஆயின.

எ-டு: அக்கை வந்தாள்; அக்க! வா; அக்கா! போ.

பிற்காலத் தில், கொச்சை வழக்கில், நெடிலீற்று விளிவடிவே எழுவாயுமாயிற்று.

எ-டு: அக்கா வந்தாள்.

ஒ.தோ :

எழுவாய் விளி எழுவாய் (செந்நிலை) (கொச்சை) அம்மை அம்ம, அம்மா அம்மா அப்பன் அப்ப, அப்பா அப்பா ஐயன் ஐய, ஐயா ஐயா

இங்ஙனம் விளிவடிவே எழுவாயுமான தால், அக்கை தங்கச்சிமார் (தங்கைமார்) என்னும் மரபிணைச்சொல் 'அக்கா தங்கச்சிமார்' என்றே கொடுந்தமிழ் என்னும் கொச்சை யுலகவழக்கில் வழங்கிவருகின்றது. இது செந் தமிழ் என்னும் உயர்ந்தோர் உலக வழக்கி னின்று வேறுபட்ட தென்பதை அறிதல் வேண்டும்.

அக்காக்காய் a-k-kākkāy, பெ. (n.) பெண்டிர் சிறுபிள்ளைகட்குத் தலைவாரிச் சடைபின்னும் போது, அப் பிள்ளைகள் திமிறாது அமைதியா யிருத்தற்பொருட்டு, அவர்களின் கவனத்தை யீர்க்க, அருகிலுள்ள காக்கையை வந்து பின்னச் சொல்வதுபோல் நடிக்கும் நடிப்பில் அதை விளிக்கும் விளிப்பு; a playful invitation by a child's mother or nurse addressed to an imaginary or real crow to come and braid the child's hair along with her, the purpose being to divert the attention of the child and make it stay quiet without moving its head.

"பின்னை மணாளனைப் பேரில் கிடந்தானை முன்னை யமரா முதலதனி வித்தினை என்னையும் எங்கள் குடிமுழு தாட்கொண்ட மன்னனை வந்து குழல்வாராய் அக்காக்காய்! மாதவன் தன்குழல் வாரா யக்காக்காய்!" (திவ், பெரியாழ், 2.5:1).

''பிண்டத் திரளையும் பேய்க்கிட்ட நீர்ச்சோறும் உண்டற்கு வேண்டிநீ ஓடித் திரியாதே அண்டத் தமரர் பெருமான் அழகமர் வண்டொத் திருண்ட குழல்வாராய்

அக்காக்காய்! மாயவன் தன்குழல வாரா யக்காக்காய்!'' (திவ். பெரியாழ், 2.5 : 7).

[அ + காக்காய். காக்கை(எழு.)→ காக்காய் (வீளி). ஐ → ஆய், வீளித்தீரிபு. அகர முன் கொருட்டுப் பலுக்கெளிமையும் ஒலிப்பினி மையும் பெற்றியது. பலுக்கு (தென்சொல்) = உச்சரிப்பு (வடசொல்).]

பெரியாழ்வார் திருமொழி 2ஆம் பத்து 5ஆம் திருமொழிப்பொருள் தலைப்பு, 'கண்ணன் குழல்வாரக் காக்கையை வாவெனல்' என் றிருத்தலையும், அத் திருமொழியின் முதல் 9 பாவிசையும் ''குழல்வாராய் அக்காக்காய்'' என்று முடிதலையும், இறுதிப் பாவிசையில் ''குழல்வார வாவென்ற ஆய்ச்சி சொல்'' என்று குறித்திருத்தலையும், அடுத்த திரு மொழிப்பொருள் தலைப்பு, 'காக்கையைக் கண்ணனுக்குக் கோல் கொண்டுவர விளம் புதல்' என்றிருத்தலையும் நோக்குக.

காகங்கள், ஏதேனும் இரை கிடைக்கு மென்று, அடிக்கடி வீட்டுக் கூரைகளில் வந்தமர்ந்து, 'கா கா' எனக் கரையும். சிறு பிள்ளைகட்குப் பறவைகள்மீது விருப்ப முண்டாதலால், அவர்கட்குத் தலைவாரும் போது அவர் அசையாது அமைதியாயிருத்தற் பொருட்டு, தாய்மார் அல்லது செவிலியர் காக்கையைத் தம் பிள்ளைகட்குத் தலைவார அழைப்பதுபோல் விளித்து, அப் பிள்ளை களின் மனநிலைக் கேற்றவாறு சில செய்தி களைச் சொல்வது வழக்கம்.

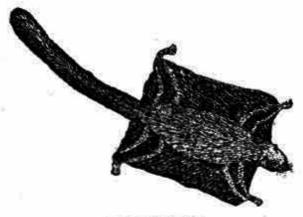
பெரியாழ்வார் திருமொழி கண்ணன் புகழ்ப் பாடலாதலால், பெரும்பாலும் கண்ணன் செயல்களும் திருவிளையாடல்களும் தெய்வத் தன்மையுமே திருமொழிச் செய்திகளா யமைந்தன.

அக்காக்குருளி akkā-k-kuruvi, பெ. (n.) அக்கா என்னும் ஒலி தோன்றக் கத்தித் திரியும் குருவி வகை; koel, a bird that keeps crying akkā, Eudynamis honorata.

[அக்கா + குருவி. 'அக்கா' ஒலிக்குறிப்பு.]

அக்காகலம் akkakalam, பெ. (n.) அகில் (பரி.அக.), அகில்மரம்; eaglewood (சா.அக.).

அக்காடச்செல்லிகண்டன் akkāda-c-cellikaņdan, பெ. (n.) 1. தாவிச் செல்லும் அணிற் பிள்ளை; a species of rodents with long bushy tails living in trees and distinguished by their capacity to leap long distances. 2. பறக்கும் அணில்; flying squirrel, Petaurista philippensis. அக்காடச்செல்லிகண்டன் மர அணிலில் ஒரு வகைபோலும் (சா.அக.).

பறக்கும் அணில்

அக்காடி akkāḍi, பெ. (n.) அக்கை யென்னும் முறைப்பெயரின் விளிவடிவம்; voc. of akkai.

[அக்கை→ அக்கா (வீளி)+அடி (வீளியகை).] அக்காடி (அண்மை விளி), அக்காடி (சேய்மை விளி). இது அருமைபற்றியதாகக் கருதப்படினும், தாழ்ந்தோர் வழக்காம்.

அக்காடி தம் akka didam, பெ. (n.) 1. ஒரு வகைச் செய்ந்தஞ்சு (கௌரி பாடாணம்); a kind of arsenic preparation (?). 2. ஒரு வகைப் பறங்கி வைப்புதஞ்சு (பாடாணம்); a kind of arsenic processed by the Chinese (?) (சா.அக.).

இருபொருளும் வினாக் குறியிடப்பட்டிருப் பதால் ஐயுறவுப் பொருள் என்பது அறியப் படும்.

அக்காடிப்பயறு akkāḍi-p-payaru, பெ. (n.) மொச்சைக்காய்; black-seeded dolichos, Lablab vulgaris (சா.அக.).

அக்காடி akkāḍi, இடை. (int.) இரங்கல், அச்சம், நோவு முதலியவற்றை யுணார்த்தும் குறிப்புச் சொல்; an exclamation of grief, pain, fear etc.

[அக்கை → அக்கா (விளி) + அடி (விளி யகை). அடா (ஆ.பா.) – அடி → அடி (பெ.பா.).] அக்கா என்பது விளிப்பெயராயினும், உணர்ச்சிக் குறிப்பானமையின் இடைச் சொல்லாயிற்று. அக்காடீ ஆத்தாடீ என்பது மரபிணைக் கூட்டுச்சொல். இது இலக்கியத் திற்கும் உயர்ந்தோர்க்கும் ஏலாத ஒருவகை இழிவழக்காம்.

அக்காடீ ஆத்தாடீ என்று அலறிக்கொண்டு ஒடிவந்தாள் (உ.வ.).

அக்காடி என்னும் சொல் குறிப்புச்சொல் லான வகையை அக்கட⁴ என்னுஞ் சொல்லின் கீழ்க் காண்க.

ஆழந்த உணர்ச்சி நேரங்களில், பிள்ளைப் பருவங் கடந்த ஆண்மக்கள் தந்தையையும் பெண்மக்கள் தாயையும் விளிப்பதே இயல் பாதலால், ஆத்தாடி என்பது பெண்பாற் கூற்றாம். சிற்றிளம்பருவத்தில் இருபாற் பிள்ளைகளும் தாயொடும் தமக்கையொடும் நெருங்கிப் பழகுவதால், அக்கட என்பது இருபாற் பொதுவானது, மேற்கூறிய நெறி முறைக்கு விலக்கென்க.

அக்காடீ என்பது, அக்காடி என்பதன் நீட்டமான சேய்மை விளி.

அக்காடுதி akkādudi, பெ. (n.) **தான்றி** (மலை.); belleric myrobalan (சா.அக.).

அக்காணி akkāṇi, பெ. (n.) பூதவுடம்பு; gross mortal body. ''கயிற்றும் அக்காணி கழித்து'' (திவ், பெரியாழ், 5.2:3).

[ஒருகொ. அச்சாணி → அக்காணி. அச்ச= உடம்பு. ஆணி = அடிமூலம். அக்காணி = பிறவிக்கு அடிக்களமாயிருப்பது.]

அக்காத்தான் akkattan, பெ. (n.) தான்றி (மலை.); belleric myrobalan.

அக்காத்தை akkāttai, பெ. (n.) அக்கை, மூத்த உடன்பிறந்தாள் (இ.வ.); elder sister (Loc.).

[அக்கா+ஆத்தை – அக்காத்தை.]

அக்கா என்னும் தனிச்சொல்லே மூத்த உடன்பிறந்தாளைக் குறிக்கப் போதியதாம். அக்கையின் தாய்த்தன்மையை உணர்த்தற்கு ஆத்தை என்னும் தாய்ப்பெயர் சேர்ந்து அக்காத்தை என்னும் கூட்டுச்சொல் தோன்றிற்று. இது அண்ணனை அண்ணாச்சி யென்பது போன்றது.

தாய்க்குப்பின் தமக்கை என்னும் கருத்துப் பற்றி, ஆத்தை என்னும் சொல் கண்ணியம் அல்லது அருமை குறித்த பின்னொட்டாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

அக்காதேனி 'akkā-dēvi, பெ. (n.) வறுமைத் தெய்வமும் திருமகளின் அக்கையாகச் சொல் லப்படுபவளுமான மூதேவி (சங்.அக.); Goddess of poverty, represented as the elder sister of Tirumagal (Lakşmi), in mythology.

ம. அக்காள்

[அக்கா = திருமகளின் அக்கை. தேவன் (ஆ.பா.) – தேவி (பெ.பா.).]

மூதேவி திருப்பாற்கடலில் திருமகளுக்கு முந்தித் தோன்றினாள் என்பது ஆரியத தொன்மம் (புராணம்).

அக்காந்தி akkandi, பெ. (n.) தான்றி (பரி. அக.); belleric myrobalan.

அக்கந்தம், அக்காந்தி, அக்காத்தான், அங்காத்தான் என்பன, ஒரே பெயரின் பல்வேறு வடிவங்களாகத் தோன்றுகின்றன.

அக்காரக்காரம் akkāra-k-kāram, பெ. (n.) ஒரு மருந்துச் சரக்கு; a drug.

அக்காரடலை akkāraḍalai, பெ. (n.) சருக்கரை சேர்த்துச் சமைத்த சோறு; rice boiled with sugar. "ஆம்பா லக்கா ரடலை யண்ப வீரு நமிர்தம்" (சீவக. 928).

ம. அக்காரடல

[சருக்காரம் → சக்காரம் → அக்காரம் = சருக் கரை. அடூதல் = சமைத்தல். அடூ → அடல் → அடலை = சோறு. அக்காரம் + அடலை — அக்காரடலை.]

அக்காரடியல் akkāradiyal, பெ. (n.) சருக்கரைப் பொங்கல் (M.E.R. 582 of 1920); rice boiled in milk with ghee and sugar.

, [அக்காரம் = சருக்கரை. அதேல் → அத சல் → அடிசல் → அடியல் ^ (தொ. ஆகு.). அக்காரம் + அடியல் — அக்காரவடியல் → அக்காரடியல். அகரம் இடையில் தொக்கது.] அக்காரநீர் akkāra-nir, பெ.(n.) பதநீர் (நாஞ்.); sweet toddy.

ம. அக்கானி

[அக்காரம் = சருக்கரை. அக்காரநீர் = சருக்கரைபோல் இனிக்கும் அல்லது சருக்கரை போன்ற கருப்புக்கட்டி காய்ச்சப்படும் பதநீர்.]

அக்காரநீர் என்பது, இன்று கொச்சை வழக்கில் அக்கானி என்று வழங்குகின்றது.

பதநீர் என்பது பாண்டிநாட்டு வழக்கு; தெளிவு என்பது சோழநாட்டு வழக்கு; பனஞ்சாறு என்பது சென்னை வழக்கு.

அக்காரம்¹ akkāram, பெ. (n.) 1. சருக்கரை; sugar. ''அக்கார மன்னா ரவர்க்கு'' (நாலடி. 374). ''ஆடையுஞ் சருக்கரையும் அக்கார மாகும்'' (பிங். 10:5). 2. கரும்பு (மு.அ.); sugar-cane.

முந்து. சருக்காரம்

[சருக்காரம் = வட்டம். சருக்கரம் → சருக் கரை = முதற்கண் வட்ட வடிவாக அல்லது உருண்டை வடிவாகக் காய்ச்சப்பட்ட வெல்லக் கட்டி. சருக்கரம் → சருக்காரம் → சர்க்காரம் → சக்காரம் → அக்காரம்.]

சருக்கரை பிற்காலத்திற் பல்வேறு வடிவில் வார்க்கப்பட்டது; பல்வேறு வகையிற் சீர் திருத்தப்பட்டது. அயிர், கண்டு, கற்கண்டு முதலியன திருத்திய வகைகளாம்.

பதநீர் அக்காரநீர் எனப்படுவதாலும், பணைமரம், முழுகிப்போன பழம் பாண்டி நாட்டுக் குறிஞ்சி நிலத்தும் முல்லை நிலத்தும் இயற்கைக் கருப்பொருளா யிருந்ததனாலும், கரும்பு, நாகநாடெனப்படும் கீழைக்கரைத் தீவுகளினின்று சேரவேந்த னொருவனாற் கொண்டுவரப்பட்டமையாலும், இன்றும் பனங்கருப்புக்கட்டி வட்டவடிவமாக அல்லது அரையுருண்டை வடிவமாக வார்க்கப்பட்டு வட்டெனப்படுவதாலும்,சருக்கரையென்னும் பெயர் முதற்காலத்திற் கருப்புக்கட்டியையே குறித்திருக்கலாம்.

அக்காரம்⁸ akkāram, பெ. (n.) மாமரம் (மு.அ.); mango íree.

[அக்காரம் = சருக்கரைபோல் இனிக்கும் மாங்கனி அல்லது மாங்கனி வகைகளுள் ஒன்று. அக் கனிமரம். கனியைக் குறிப்பின் பண்போகு பெயரும், மரத்தைக் குறிப்பின் சிகையையாகு பெயரும் இரும்டியாகுபெயரும் ஆகும்.] இன்றும், சருக்கரைக்குட்டி என்று ஒரு வகை மாங்கனி பெயர் பெற்றிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

மாவை ஒன்றாகக் கொண்ட முக்கனி யென்னும் தமிழ்நாட்டு வழக்கு, வரலரற்றிற் கெட்டாத் தொன்றுதொட்டது.

அக்காரம்³ akkaram, பெ. (n.) ஆடை; cloth, clothes. ''ஆடையுஞ் சருக்கரையும் அக்கார மாகும்'' (பிங். 10 : 5).

தெ. அங்கி; க. அங்கரேக்கு.

[சருக்காரம் = வட்டம். சருக்காரம் → சக் காரம் → அக்காரம் = வட்டம், சுற்று, உடம்பைச் சுற்றியுடுக்கப்படும் ஆடை. சுற்றுதல் = உடுத்தல். "கூறை யரைச்சுற்றி வாழினும்" (நாலடி. 281). "சுற்ற லுடுத்தல்" (பிங். 6:184). ஒ.நோ: வட்டம் = ஆடை. "வாலியை வட்டமும்" (பெருங். உஞ்சைக். 42:208). பரிவட்டம் = ஆடை. "சுறில் விதத்துப் பரிவட்ட முழி னிரைத்தே" (பெரியபு. ஏயர்கோ. 36). வட்டத் தலைப்பாகை, வட்டத் தாறு முதலிய வழக்குகளையும் நோக்குக.]

அக்காரவடி சில் akkāra-v-aḍišil, பெ. (n.) சருக் கரைப் பொங்கல் வகை; rice boiled in milk and ghee with sugar. "அக்கார வடிசில் சொன்னேன்" (திவ். நாய்ச். 9:6).

[அக்காரம் = ச்ருக்கரை. அடுதல் → அடுசல் → அடிசில் (தொ.ஆகு.) = அடப்பட்ட சோறு. அடுதல் = சமைத்தல்.]

அக்காரை akkārai, பெ. (n.) இனிப்புச் சிற்றுண்டி வகை: a kind of sweet cake. 'அக்காரையாக அடப்பட்டதுமாம்' (சீவக. 928, நச். உரை).

[அக்காரம் = சஞக்கரை, இனிப்பு. அக் காரம் → அக்காரை = இனிப்புச் சிற்றுண்டி.]

அக்காள் akkal, பெ. (n.) 1. மூத்த உடன் பிறந்தாள் (உ.வ.); elder sister. 2. அரத்த வுறவுள்ள அக்கை முறையினள்; elder cousinsister. 3. மணக்கலப்பால் ஏற்பட்ட அக்கை முறையினள்; a senior girl or woman who has become a cousin-sister through marriage alliance. 'அக்காளைப் பழித்துத்" தங்கை அலவை (அபசாரி) ஆனாள்' (பழ.). அக்கா பார்க்க; see akka.

சில முறைப்பெயர்களின் விளிவடிவங்கள், கொச்சை வழக்கில் எழுவாயாக வழங்கி வருகின்றன. அவற்றுட் பெரும்பாலன பாலீறும் பெற்றுள்ளன. இது இருமடி வழுவாம்.

எ-டு :

எழுவாய்	விளி பெழுவாய்	பாலீறு பெற்ற விளியெழுவாய்
அம்மை அக்கை ஆத்தை ஆய் தங்கை அப்பன் ஐயன்	அம்மா அக்கா ஆத்தா ஆயா தங்கா(ய்) அப்பா ஐயா	அம்மாள் அக்காள் ஆத்தாள் ஆயாள் தங்காள் அப்பார் ஐயார்
அண்ணன்	அண்ணா	அண்ணார்

பாலீறு பெற்றும் பெறாதும் வரும் விளியெழுவாய்ப் பெயர்கள் பழமொழி களிலும் தனிப்பாடல்களிலும் இடம்பெற் றிருப்பினும், வழுவமைதி பெறா வழுவே யாம்.

அக்காளன் akkālan, பெ. (n.) ஒருவகைக் காட்டுப்புல் (மலை.); species of wild grass.

அக்காளி akkāļi, பெ. (n.) அக்காளிப்பிரசாதம் பார்க்க; see akkāļi-p-pirašādam.

அக்காளிப்பிரசாதம் akkāļi-p-pirašādam, பெ. (n.) கோயிலில் தெய்வத்திற்குப் படைக்கப் படும் திருச்சோற்று வகை (S.I.I. iv, 83); a kind of food offering in temples.

[ஒரு கா. அங்காளி → அக்காளி. Skt. prasāda > ந. சிரசாதம்.]

ஸாத என்பது மேலை யாரியமொழி யொன்றிலு மில்லாத வடநாட்டுச் சொல். சோறு என்னும் சொல்லே சோறு → சோது → சாது → ஸாத என்று திரிந்திருக்கலாம். ஏனெனின், ப்ரஸாத என்னும் முன்னொட்டுப் பெற்ற சொல்லன்றி, ஸாத என்னும் தனிச் சொல் வடமொழி வழக்கிலில்லை. தமிழில் மட்டும் 'சாதம்' என்று சோறுகுறித்து வழங்கிவருகின்றது.

மாணிக்கவாசகர், சோறு என்னுஞ் சொல்லைப் "பாதகமே சோறு பற்றினவா தோணோக்கம்" என்னும் திருவாசக அடியில் (15:7) பேரின்பப் பேறு அல்லது அறப்பயன் மிக்க திருவினை என்னும் பொருளில் ஆண் டிருப்பதுபோல், 'சாதம்' என்னும் சொல்லும் திருக்கோயில் அல்லது மதத்தொடர்பாகச் சிறப்புப் பொருளில் ஆளப்பட்டு வந்திருக் கின்றது. அக்காளிமண்டை பார்க்க; see akkāli-mandai." அக்காளிமண்டை akkāļi-maṇḍai, பெ. (n.) மொந்தையாகப் படைக்கப்படும் திருக்கோயில் திருச்சோறு (S.I.I. iv, 77); big balls of food offered to idols in temples.

[ஒருகா. அங்காளி → அக்காளி. மொத்தை → மொத்தை → மண்டை. இனி, மொண்டை ட (மொத்தை) → மண்டை, மண்டையளவான சோறு என்றுமாம்.]

முதற்காலத்தில் அக்காளிமண்டையென்று வழங்கிய முழுத் தூய தமிழ் வழக்கே, ஆரியப் பூசாரியர் தென்னாடு வந்தபின் அக்காளிப் பிரசாதம் என இருபிறப்பியாக (hybrid) மாற்றப்பட்டிருக்கலாம்.

அக்கானி akkani, பெ. (n.) அக்கார நீர் பார்க்க; see akkara-nir.

அக்கி akki, பெ. (n.) ஒருவகைப் பூச்சி (வின்.); an insect.

அக்கி² akki, பெ. (n.) கற்றாழை (சித்.அக.); aloe.

[ஒருகா. அங்கனி (கற்றாழை) → அங்கி → அக்கி.]

அத்தி akki, பெ. (n.) துட்டினால் (உடலின் மிகு வெப்பத்தால்) சிறுசிறு கொப்புளப் படலமாகத் தோன்றும் தோல்தோய்; herpes.

ம. அக்கி, அக்கிக்கரப்பன்; தெ. அக்கி; பிராகி, அக்கி.

[உல்→உல→உலர், உலை. உல்→உள்→ ஒன்→ஒனி→ஒளிர்→ஒனிறு. உன்→அள்→ (அழு)→அழல். அழு→அகு→அகை. அகை தல் = எரிதல். "அகைவெரி யானாது" (கலித். 139:26). அகு→அக்கு→அக்கி = தீ, கூடு, கூட்டுக்காப்பன்.]

அக்நி என்னும் வட சொல்லை மூலமாகக் கொள்வர் ஒரு சாரார். அதுவுந் தென் சொற்றிரிபே யென்பதை அவர் அறியார்.

உள் → உண் → உண. உணத்தல் = காய் தல். உண → உணங்கு. உணங்குதல் = காய் தல். உண் → உண்ணம் > Skt. uṣṇa. உள் → அள் → (அழு) → அழல் → அழன் → அழனம் = தீ (பிங்.), வெம்மை (பிங்.). அழன் → அழனி → (அகனி) > Skt. agni; L. ignis.

ழ → க, போலித்திரிபு. ஒ.நோ: மழ(வு) → மக(வு), தொழு(தி) → தொகு(தி), முழை → முகை, குழை → குகை. தளதள → தழதழ → தகதக. தகதகவெ னல் = மின்னுதல், ஒளிர்தல். தக→ தகம் = எரிவு, சூடு. தகம் → தங்கம் = ஒளிரும் மாழை. தக→ திக → திகழ் → திங்கள். தக → தகை = வெப்பம், நீர்வேட்கை. தகம் → தாகம் = நீர் வேட்கை. தக > Skt. dah.

அக்கிக்காய்ச்சல் akki-k-kāyccal, பெ. (n.)

1. உடம்பில் அக்கியை எழுப்பும் ஒருவகைக்
காய்ச்சல்; a fever accompanied by herpes,
herpetic fever. 2. உடம்பிற் சிறு குருக்களை
யெழுப்பும் ஒருவகைக் காய்ச்சல்; an eruptive
fever, the eruption which characterises such
fever, Exanthema. 3. குழந்தைகளுக்கு அக்
கியை யெழுப்பும் தணிமுறைக் காய்ச்சல்;
remittent fever in children followed by a rash,
Exanthema subitum (சா.அக.).

[அக்கீ + காய்ச்சல். காய் → காய்ச்சல் (தொ.ஆகு.). 'சல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அக்கிக்கொடி akki-k-kodi, பெ. (n.) ஒருவகைக் கொடி; a creeper, twin-leaved mountain ebony (சா.அக.).

அக்கிடம் akkidam, பெ. (n) 1. வசம்பு; sweet flag, Acorus calamus. 2. கற்றாழை; Indian aloc, Aloe vera (officinalis) (சா.அக.).

அக்கிப்படுவன் akki-p-paduvan, பெ. (n.) குளிர் காய்ச்சல் கண்டு உடம்பிற் சில பாகங்களிற் சதை வீங்கிச் சிவந்து வலியுண்டாகி, தினவும் எரிச்சலும் கூடிய குருக்களை யெழுப்பி, சில நாளுக்குள் குணமடையும் ஒரு தோல்தோய்; a contagious skin disease appearing with eruptions on certain parts of the body, Idiopathic erysipelas.

[படுதல் = தோன்றுதல், பருத்தல். படு → படுவென்.]

அக்கிப்படை akki-p-paḍai, பெ. (n.) உடம்பில் அக்கியைப்போ லெழும்பும் ஒருவகைப் படை; a variety of skin eruption characterised by small vesicles in clusters of the nature of herpes, Herpes farinosus.

[படுதல் = பரத்தல். படு→படை. 'ஐ' தொ.பெ. ஈறு.] °

அக்கிப்பீச்சல் akki-p-piccal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. அக்கி யெழும்பல்; formation of grouped vesicles on an inflamed skin in any part of the body, Herpes. 2. பல்லு எச்சம் (மூத்திரம்) உடம்பிற்படுவதால் அக்கியைப்போற் சிறுசிறு கொப்புளங்கள் தோன்றுதல்; formation of a group of small ulcers on the surface of the skin, as a result of blistering caused by the urine of lizards (சா.அக.).

[சீச்சு → சீச்சல் (தொ.பெ.). 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அக்கிப்புடை akki-p-puḍai, பெ. (n.) அம்மைக் கொப்புளங்கள் போன்ற குருக்கள் உடம்பின் மேல் திரட்சியாகத் தோன்றுவதால் உண் டாகும் சிவந்த வீக்கம்; a swelling on a reddish base caused by the eruption of vesicles and papulae in groups on the surface of the skin, Herpes zoster (சா.அக.).

[புடைத்தல் = வீங்குதல். புடை (முத.தொ. ஆகு.)]

அக்கிப்பூடு akki-p-pū du, பெ. (n.) கொடிமாமரம்; a species of spreading mango tree (சா.அக.).

[பூணுதல் = பொருந்துதல், நெருங்கீச் சேர்தல். பூண் → பூண்டு → பூடு = நிலத்தோ டொட்டிப் படர்ந்து கீடக்கும் நிலைத்தீணை வகை. நிலத்தீண்கீழ்ப் பற்கள் இறுகப் பொருந்தி விளையும் உள்ளி வகை.]

- அக்கிமகாரம் akkimakāram, பெ, (n.) அக்கர காரம் பார்க்க; see akkara-kāram.
- அக்கிடிச்சா akkimacca, பெ. (n.) அமுக்கிரா இலை (பரி.அக.); leaf of Indian winter cherry (செ.அக.)—அமுக்கிறா இலை; the leaf of the plant horse-root, Withania somnifera (சா.அக.).
- அக்கியம்¹ akkiyam, பெ. (n.) (கணி.) பகல் 15 முழுத்தங்களுள் (முகூர்த்தங்களுள்) பதி னான்காவது (விதான. குணா. 73, உரை), (Astrol.) the 14th of 15 divisions of a day.
- அக்கியம்⁹ akkiyam, பெ. (n.) 1. சுயமணல்; lead ore. 2. துத்ததாக மணல்; zinc ore (சா.அக.).
- அக்கியெழுது-தல் akki-y-eludu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அக்கிப் படலத்திற்கு மருந்தாக, அதன் மேற் செங்காவிக் குழம்பினால் மடங்கல் (சிங்கம்) அல்லது நாய் உருவம் வரைதல்; to paint the figure of a lion or dog with red ochre on the herpes sore, as a cure.

ம. அக்கியெழுத்து

மருத்துவர் பல ரிருப்பினும், பொற் கொல்லர் அல்லது குயவரைக்கொண்டு அக்கி யெழுதுவிப்பதே வழக்கம்.

- அக்கிராந்தம் akkirandam, பெ. (n.) 1. சேம்பு (பச்.மூ.); Indian kales (செ.அக.). 2. சோம்பு; aniseed, seeds of the plant, Pimpinella anisum (சா.அக.).
- அக்கிலாங்கொடி akkil-ān-koļi, பெ. (n.) கருப்பு நாகதாளி; black and few-spined prickly pear, Opuntia nigricans.

[அக்கு = முள். அக்கில் + ஆம் + கொழி. 'இல்' சிறுமைப்பொருட் பூன்னொட்டு. 'ஆம்' புணர்ச்சீச் சாரியை.]

அக்கிலிப்பிக்கிலி akkili-p-pikkili, பெ. (n.) 1. குழப்பம்; confusion. 2. மனக்குழப்பம் (இ.வ.); confusion of mind (Loc.).

தெ. அக்கிலி

[சிக்கு = 1. சிக்கு (வின்.) (தெ. சிக்கு). 2. குழப்பம் (வின்.) (தெ. சிக்கு), அக்கல் சிக்கல் என்னும் இணைச்சொல் அக்கிலிப் சிக்கிலி என்று திரிந்திருக்கலாம்.]

அக்கிலு akkilu, பெ. (n.) தெருஞ்சில் (மு.அ.); tribulus plant.

[அ.:குதல் = கூராதல். அ.:கு → அக்கு → அக்கில் → அக்கிலு.]

- அக்கின் akkiļ, பெ. (n.) அக்குள் பார்க்க; see akkuļ.
- அக்கினி akkini, பெ. (n.) தெருஞ்சில் (மலை.); tribulus plant.

[அ∴ஞ = கூற்மமை. அ ∴ஞ → அக்ஞ → அக்கீல் → அக்கீலி → அக்கீனி.]

அக்கு * akku, பெ. (n.) 1. எருத்துத் தியில் (பிங்.); ox's hump. 2. சிவமணி (உருத்தி ராக்க மணி); rudrākşa bead. ''அக்கை யணிந்தவர்'' (திருவானைக். கோச்செங். 4).
3. அகில் (மலை.); eaglewood. 4. உகா (L.); sand-paper tree.

[அ.:குதல் = சுருங்குதல், குவிதல், கூ.ராதல், நுண்ணிதாதல். அ.:கு → அக்கு. எருத்துத் தீமீல் குவிந்தது. சிவமணி, மத்தங்காய் (ஊமத்தங் காய்)போலும் பலாக்காய் போலும் முட்போன்ற முனைகளையுடையது. அக்கு = கூ.ரிய முனை. ஒ.நோ: முள்மணி → முண்மணி = சிவமணி. கள் (முள்) மணி → கண்மணி = சிவமணி. கள் + கள்ளி = முட்செடி. ஒ.நோ: முள் → முள்ளி = முட்செடி.]

ak, to be sharp, to pierce. Gk. ak-ros, pointed. ak-one, whetstone. ak-me, edge.

L. ac-us, needle. ac-uere, to sharpen. ac-ies, edge. acumen, anything sharp. AS. ecg, edge. E. acute, sharp, pointed. f. L. acutus, p.p. of acuere. Fr. aigu, acute.

அக்கு என்பதே முதன்முதல் தோன்றிய இயற்கையான பெயர். அது 'அம்' என்னும் பெருமைப்பொருட் பின்னொட்டுப் பெற்று அக்கம் என்றானது. ஒ.தோ: முத்து → முத் தம் (பருமுத்து). அக்கம் = பருஞ் சிவமணி.

ஆரியப் பூசாரியர் அக்கம் என்பதைச் சமற் கிருதத்தில் அக்ஷ என்று திரித்து, அதற்குக் கண் என்று வடமொழிப் பொருள்கொண்டு, ஆரிய உருத்திரனைத் (Rudra) தமிழ்ச் சிவனாக்கி, சிவமணியை உருத்திராக்கம் (ருத்ராக்ஷ) என்றனர். அக்காலத்தில் மொழி நூல் வளர்ச்சி பெறாமையாலும், ஆரிய மொழி தேவமொழியென நம்பப்பட்டமை யாலும், தமிழர் அதை எதிர்த்திலர்.

வேத ஆரியர் இந்தியாவிற்குட் புகு முன் னரே, அவர் முன்னோர் மேலையாசியாவில் ஒரு தனி வகுப்பினராகத்தோன்று முன்னரே, வட இரவிடரான பிராகிருதர் ஐரோப்பா சென்று ஆரியராக மாறு முன்னரே, மாந்தன் பிறந்தகமான குமரிநாட்டுத் தமிழருள் ஒரு சாராரான சிவனியர் குறிஞ்சி நிலமான நேபாளநாட்டு அக்குமணியை யணிந்து அதைச் சிவமணியாக்கினர்.

இன்னும் இதன் விளக்கமும், 'ருத்ராக்ஷ' என்னும் வடசொல்லையே தென்சொல்லின் மூலமாகக் காட்டுவதற்கு ஆரியர் புனைந்த கதையின் புரட்டும், 'உருததிராக்கம்' என்னுஞ்சொல்லின்கீழ்க் காண்க.

அகில் ஒருவகை முண்மரத்தின் வயிரம். ''கள்ளி வயிற்றி னகில்பிறக்கும்'' (நான் மணிக். 6).

உகா இலை சிறு முட்படலம்போற் சுரசுரப் பானது.

அக்கு² akku, பெ. (n.) எட்டி (மலை.); strychnine.

அக்கு³ akku, பெ. (n.) முள்; thorn, anything sharp or pointed.

[அள் = கூர்மை. அள் → அள்கு → அ∴கு → அக்கு.]

அக்கு * ekku, பெ. (n.) 1. வெள்ளை (திவ். `பெரியாழ். 1.7:3, வியா.); whiteness. 2. எலும்பு; bone. ''அக்கும் புலியி னதஞ முடையார்" (திவ். பெரிய தி. 9.6:1). 3. சங்கு; chank. 4. சங்டுமணி; chank bead or ring. "அக்கின் னகையிவள்" (திருக்கோ. 376).

[எல் = ஒளி, வெள்ளை. ஒருகோ. எல் → அல் → அல்கு → அ∴கு → அக்கு என்று திரிந் திருக்கலாம். அக்கு = வெள்ளை, வெள்ளையான எலும்பு, வெண்சேங்கு.]

எலும்பு வெண்ணிறமானது. அதனாலேயே எலும்பெனப்பட்டது. எலும்புபோற் சங்கு வெண்ணிறமானது. சங்கினாற் செய்யப் பட்ட மணியும் சங்கெனப்பட்டது; கருவி யாகுபெயர். இனி, இயற்கையான சங்கு முண்முனைகளை யுடைமையால் அக்கெனப் பட்டது என்றுமாம்.

அக்கு * akku, பெ. (n.) பலகறை (சங்.அக.); cowry.

[அக்கு = வெள்ளை, வெள்ளையான பலகறை.]

பறையலகு → பலகறை (ஒருவகை முறை மாற்று). ஒரு சொல்லின் எழுத்துகள் அல்லது ஒரு கூட்டுச்சொல்லின் சொற்கள் முன்பின்னாக முறை மாறுவது முறைமாற்று. விசிறி → சிவிறி என்பது எழுத்து முறை மாற்று; இல்முன் → முன்றில் என்பது சொன் முறைமாற்று. பறையலகு (பறை அலகு) என்பது பலகறை என்று மாறியபோது, பகர மும் அகரமும் முன்போன்றே நிற்க, 'றை' 'லகு' என்னும் அசைகளே முறைமாறியிருப் பதால், இதை இடையிட்ட அசைமாற்று என்றே கூறல்வேண்டும். ''பறையல கனைய வெண்பல்'' (சீவக. 2773).

ஓரத்திற் கூரிய முனைவரிசையுள்ள சில பறவை யலகுபோலிருப்பதால், 'கவடி' பறை யலகு எனப் பெயர் பெற்றது போலும்! இது உவமையாகுபெயர்.

அக்கு akku, பெ. (n.) துண்டு; piece. அக்கக் காய் = துண்டுதுண்டாக.

[அகைத்தல் = அறுத்தல். ''அகைத்தகைத் தீடுவர்'' (சீவக. 2766). அகு → அகை. ஒ.நோ: பகு → பகை. அகு → அக்கு = துண்டு.]

அக்கு⁷ akku, இடை. (part.) ஒரு சொல்லாக்க சுறு; a formative particle.

எ-டு: கதக்கு, சளக்கு, படக்கு, மடக்கு.

கதக்குக் கதக்கென்று வெட்டினான், சளக்குச் சளக்கென்று துப்பினான், படக்குப் படக்கென்று கண் துடிக்கிறது, மடக்கு மடக் கென்று (செம்புநீர்) முழுவதையும் குடித்து விட்டான். இவை உலகவழக்கு. கத + அக்கு, சள + அக்கு, பட + அக்கு, மட + அக்கு என்று பிரியும்.

''இன்னே வற்றே அத்தே அம்மே ஒன்னே ஆனே அக்கே இக்கே அன்னென் கிளவி உளப்படப் பிறவும், அன்ன என்ப சாரியை மொழியே''

(தொல். எழுத்து. புண. 17)

என்று சாரியை நூற்பா யாத்த தொல் காப்பியரே,

''எப்பெயர் முன்னரும் வல்லெழுத்து வருவழி அக்கின் இறுதிமெய் மிசையொடுங் கெடுமே குற்றிய லுகர முற்றத் தோன்றாது''

(தொல். எழுத்து. புண. 26)

என்று அக்குச் சாரியைக்கு வரையறவும் வகுத்தார்.

அதனால் 'குன்றக்கூகை, மன்றப் பெண்ணை, ஈமக்குடம், அரசக்கன்னி, தமிழக் கூத்து' என்று இளம்பூரணரும்;

'குன்றக்ககை, மன்றப்பெண்ணை, ஈமக் குடம், கம்மக்குடம், தமிழக்கூத்து' என்று நச்சினார்க்கினியரும் எடுத்துக்காட்டினர்.

இனி, ''வல்லெழுத்து வருவழி'' என்று தொல்காப்பியர் குறித்தது குன்றக்கூறலா யிருத்தல் கண்டு,

'''முற்ற' என்றதனால், வன்கணமன்றி மற்றக் கணங்கட்கும் கொள்க. தமிழநூல், தமிழயாப்பு, தமிழவரையர் என வரும்'' என்று இளம்பூரணரும்;

'''முற்ற' என்பதனால், வன்கணமன்றி ஏனையவற்றிற்கும் இவ் விதி கொள்க. தமிழ நூல், தமிழயாழ், தமிழவரையர் என வரும். இன்னும் இதனானே தமக்கேற்ற இயைபு வல்லெழுத்துக் கொடுத்து முடித்துக் கொடுத்து முடித்துக் கொடுத்து முடித்துக் கொடுத்து முடித்துக் கொற்றிறத்துக் கூறியுள்ளனர். ஆயினும், தொல் காப்பியரும் அவர்வழிச் செல்லும் உரை யாசிரியர்களும் குறித்த அக்குச் சாரியையை மட்டும் எவ்வகையிலும் எவ்வெடுத்துக் காட்டிலுங் காண்பதற்கில்லை. ஏனெனின், அக்குச் சாரியை யென்றே ஒரு சாரியை தமிழில் இல்லவேயில்லை யென்பதே உண்மையான நிலை.

குன்றம், கூணீ என்னும் இரு சொல்லும் | புணருமிடத்து, நிலைச்சொல் ஈறுகெட்டு வருஞ்சொல் முதன்மெய் மிக்குக் குன்றக்குகை யெனப் புணர்வதே, முறைமையும் இயற்கையு மாகும். இங்ஙனமே, மன்றம் + பெண்ணை, ஈமம் + குடம், கம்மம் + குடம், அரசன் + கன்னி, தமிழன் + கூத்து என் பனவும். அரசன், தமிழன் என்பன இங்கு அரசக் குடும்பத்தை அல்லது கொடிவழியையும் தமிழ இனத்தையும் குறிப்பன என்றறிதல் வேண்டும்.

தமிழநூல், தமிழயாப்பு, தமிழயாழ், தமிழ வரையர் என்பன, வருஞ்சொல் முதலில் வல்லெழுத்தின்மையால் வந்தவெழுத்து மிகாது புணர்ந்தன.

இனி, குன்றக்குகை, மன்றப்பெண்ணை, சமக்குடம், கமமக்குடம், அரசக்கன்னி, தமிழ யாழ் என்னும் புணர்ச்சொற்களில், குன்று, மன்று, ஈம், கம், அரசு, தமிழ் என்பவற்றையே நிலைச்சொல்லாகக் கொள்ளினும், அவை அகரச் சாரியை ஏற்று, வந்த எழுத்து மிக்கும் மிகாதும் புணர்ந்தன எனக் கொள்வதல்லது, தோல்காப்பியர் கூறியவாறு, அக்குச் சாரியை பெற்று அகரமொழிந்தவை கெட்டுப் புணர்ந்தன எனக் கொள்வது, உத்திக்கும் இயற்கைக்கும் பொருந்தாது.

குன்றக்கூகை என்பதில் அக்குச் சாரியை வந்ததெனக் கொள்ளின், குன்றச்சோலை என்பதில் அச்சுச் சாரியையும், குன்றத்தேக்கு என்பதில் அத்துச் சாரியையும், குன்றப் பாவை என்பதில் அப்புச் சாரியையும் வந்தன வெனக் கொள்ளல் வேண்டும். அங்ஙனங் கொள்ளலாகாமை காண்க.

வடக்கு, கிழக்கு என்பனவோவெனின், அவை மேற்கு (மேல்+கு), தெற்கு (தென்+கு) என்பன போலக் குவ்வுருபு பெற்ற தனிச் சொற்களே யென்பதறிக. வடம் +கு – வடக்கு. கீழ்+கு – கீழ்க்கு → கிழக்கு.

''செறுநரைக் காணிற் சுமக்க இறுவரை காணிற் கிழக்காந் தலை'' என்னுங் குறளை (488) நோக்குக.

'அக்கு' என்றொரு சாரியை உண்மையாக விருப்பின், பட்டினத்துப்பிள்ளையார், மழை யத்துப்போகருது என்று தொடர்ச்சொல்லி லும், நகரத்தான், புறத்தான் என்று தனிச் சொல்லிலும், அத்துச் சாரியை வருதல் போல, அக்குச் சாரியையும் ஏதேனுமொரு சொல்லில் அல்லது சொற்றொடரில் வருதல் வேண்டும். அங்ஙனம் வருதல் எங்கும் இல்லை. ஆகவே, ''மவ்வீ றொற்றழிந் துயிரீ றொப்பவும் வன்மைக் கினமாத் திரிபவும் ஆகும்''

(நன். 219),

''ஈமும் கம்மும் உருமும் தொழிற்பெயர் மானும் முதலன வேற்றுமைக் கவ்வும் பெறுமே'' (நன். 223),

'' தமிழவ் வுறவும் பெறும்வேற் றுமைக்கே'' (நன். 225)

என்னும் நன்னூல் நூற்பாக்களின்படியே, மேற்காட்டிய குன்றக்குகை முதலிய புணர்ச் சொற்கள் அக்குச் சாரியை யென்றொரு சாரியை பெறாது, நிலைச்சொல் வீறு கெட்டும், அகரச் சாரியை பெற்றும், வருஞ் சொல் முதன்மெய் மிக்கும் மிகாதும், உயிர் வரின் உடம்படுமெய் பெற்றும் புணர்ந்தன வென்று கொள்க.

இனி,

''அன்ஆன் இன்அல் அற்றிற் றத்தம் தம்நம் நும்ஏ அஉ ஐகுன இன்ன பிறவும் பொதுச்சா ரியையே''

என்னும் (நன். 244) நூற்பாவில் அக்குச் சாரியை கொள்ளப்படாமையையும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் பண்டிதர்களால ஆய்வு செய்யப்பட்ட தமிழ்ச்சொல் லகராதி இக் கொள்கைக்கு உடன்பட்டிருத்தலையும் நோக்குக.

ஆகவே, அக்குச் சாரியை என்பது ஒரு சிலரின் திரிபுணர்ச்சியே யாதலால், இவ் வகர முதலியிற் கொள்ளப்படவில்லையென அறிக.

அக்குக்கணம் akku - k - kaṇam, பெ. (n.) 1. எலும்பைப்பற்றிய ஒரு கணநோய். இது பொதுவாகக் குழந்தைகட்கு ஏற்படும். இதனால் எலும்பிற் குள்ளிருக்கும் மூளைத் தாது தாக்கப்பட்டு அழிவுறும்; a disease, chiefly in infants, affecting the bones in the system and in which the cells of the bonemarrow disappears, Osteotabes. 2. குழந்தை கட்கு உச்சிக்குழி மூடாமல் எலும்புகளைத் தாக்கி, அதனால் அவை மெதுவாகி வளைந்தும் கோணலாகியும் காணுவதோடு, நரம்புநோய், காய்ச்சல், வலிப்பு, சதைவலி முதலிய குணாங் களைக் காட்டும் நோய்; a constitutional disease in children, marked by bending and distortion of the bones, delayed closure of the fontanels, and degeneration of the liver and the spleen. There are often nervous affections.

feverishness, convulsions, pain in the muscles etc., a kind of rickets (επ. η.ε.).

[அககு = எலும்பு. கணம் = கணை.]

அக்குக்கழலை akku - k - kalalai, பெ. (n.) 1. எலும்பின்மே லுண்டாகும் கழலைக் கட்டி; a hard tumour developing on a bone, Osteoma. 2. எலும்பின் கழலைக் கட்டி; tumour of a bone, Osteoncus (சா.அக.).

[அக்கு = எலும்பு. கழல் → கழலை = நெகிழ்ந் தசையுங் கட்டி.]

அக்குக்குறுக்கம் akku-k-kurukkam, பெ. (n.) எலும்பு சிறிதாகல்; diminution of a bone, retarded ossification (சா.அக.).

[அக்கு = எலும்பு. குறு → குறுகு → குறுக்கு → குறுக்கம். 'அம்' தொ.பெ. ஈறு.]

அக்குக்குறுக்கி akku-k-kurukki, பெ. (n.) எலும்பைச் சிறியதாக்கும் நோய்; a disease causing diminution in the size of a bone, rickets, atrophy of the bone, Osteonabrosis.

[அக்கு = எலும்பு. குறு→குறுகு→குறுக்கு→ குறுக்கி. 'இ' வி.மூத. ஈறு.]

அக்குச்சரி akku-c-cari, பெ. (n.) சங்குவளையல்; shell-bracelet. ''கைச்செறி யக்குச்சரி'' (தக்க யாகப். 100).

[அக்கு = வெண்சங்கு. சுரி → சரி = வளை, வளையல்.]

அக்குச்சுருக்கம் akku-c-curukkam, பெ. (n.) அக்குக்குறுக்கம் பார்க்க; see akku-k-kurukkam.

அக்குணி akkuņi, பெ. (n.) சிறிதளவு; small quantity, trifle. எனக்கு அக்குணி கொடுத் தான் (உ.வ.).

[அக்கு = அறுப்பு, வெட்டு. அக்குண்ணுதல் = அறுக்கப்படுதல். 'உண்' ஒரு செயப்பாட்டுப் பொருள் தே ணை வீ ணை. அக்குண்ணி → அக்குணி = அறுக்கப்பட்ட சிறு துண்டு. 'இ' செயப். வி.முத. சுறு.]

அக்குணிப்பிள்ளை akkuni-p-pillai, பெ. (n.)

1. சிறகுழந்தை; child congenitally small.

2. நாடிக் குற்றத்தினால் (தோஷத்தினால்)
அல்லது காரணந் தெரியாது இளைத்துச் சிற்
றளவாகவுள்ள குழந்தை; child abnormally
small due to bad humours of the system or to
emaciation with no obvious cause, Marasmus
infantalis (சா.அக.).

[புள் → சிள் → சிள்ளை.] அக்குணி பார்க்க; see akkuņi.

அக்குருக்கி akkurukki, பெ. (n.) எலும்புருக்கி என்னும் நோய்; consumption (W.)— a disease causing necrosis or degeneration of the bone, Osteonecrosis (சா.அக.).

[$A \stackrel{\cdot}{=} A \stackrel$

அக்குல்லி akkulli, பெ. (n.) 1. அஃகுல்லி பார்க்க; see akkulli. 2. ஒருவகைச் சிற்றுண்டி (சங்.அக.); a kind of confectionary. 3. பிட்டு (மு.அ.); a kind of steamed meal cake, ஒ.நோ: Skt. Šaşkuli

[அ.:குல்லி -> அக்குல்லி.]

அக்குல்லு akkullu, பெ. (n.) நெல்வகை (நெல்விடு.); a kind of paddy.

நெ. அக்குல்லு

அக்குவடம் akku-vadam, பெ. (n.) சங்கு மணி வடம்; string of shell beads for the neck or waist. ''அக்கு வடமுடுத்து'' (திவ். பெரியாழ். 1.7 : 2).

[அக்கு = வெண்சங்கு. வள் → வட்டு → வட்டம் → வடம். உருண்டு தீரண்ட கமூறு அல்லது தொடரி (சங்கீலி).]

- அக்குவலி akku-vali, பெ. (n.) எலும்புநோவு; pain in a bone or in the bones, Ostealgia or Ostalgia (சா.அக.).
- அக்குவா akkuvā, பெ. (n.) சிற்றுன்டிவகை; cake, sweet cake (சா.அக.).
- அக்குள் akkul, பெ. (n.) விலாக்குழி, கமுக்கூடு; armpit.

ம. அக்குளம்; க. கங்குழு, கங்குள், கவுங்குள்; தெ. சங்கு, கௌங்குவி; து. கங்கள.

[ஒருகா. அக்கு (அக்கம்) = பக்கம். உள் = உள்ளிடம். ஒ.தோ: பக்கம் = சிறகு.] அக்கிள் என்பது கொச்சை வடிவை.

அக்குள் கட்டி akkul-kaţţi, பெ. (n.) அக்குளில் நிலப்பூசணிக் கிழங்களவு பருமனுங் கெட்டியு மாய் எழும்பும் கட்டி; inflammatory swelling of a lymphatic gland of the size of white yam under the ampit, Bubo (சா.அக.). அக்குள் படை akkul-padai, பெ. (n.) அக்குளில் தோன்றும் படை; ringworm of the axilla (armpit), Tinea axillaris (சா.அக.).

அக்குள்பாய்ச்சு-தல் akkul-payccu-, 5 செ.கு.வி. (v. i.) 1. விளையாட்டாகப் பிறர் கமுக்கூட்டுள் கைவிட்டு மெல்லச் சொறிந்து கூச்சமுண் டாக்குதல்; to tickle a person's armpit for fun. 2. காமக் குறிப்பொடு ஒரு பெண்ணின் கமுக் கூட்டுள் கைவிடுதல் அல்லது கூச்சமுண்டாக்கு தல்; to touch or tickle a female person's armpit as an amorous gesture.

ம. கிக்கிளி, கிக்கிளியிடல்; க. அக்கள; தெ. கிதகித பெட்டு.

[பாய் (த.வி.) → பாய்ச்சு (பி.வி.). 'க' மி.வி. சுறு.]

அக்குள் பார்க்க; see akkul.

அக்குள் மயிர் akkuļ-mayir, பெ. (n.) கமுக்கூட்டு மயிர்; the hairs in the armpit (axilla), Glandebalae (சா.அக.).

[တာဖ = နေကျပံမှ. တာဖ $\rightarrow$ ဖေးဟိ $\rightarrow$ ဖေးဟိ $\dot{r}$ = နေဂါယ ဖျဖော့.]

அக்குள் பார்க்க; see akkul.

அக்குளு-த்தல் akkuļu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அக்குளிற் கூச்சமுண்டாக்குதல்; to tickle the armpit. "அக்குளுத்துப் புல்லலு மாற்றேன்" (கலித். 94: 20).

[அக்குள் (Qu.) -> அக்குளு (வி.).]

அக்குளு akkuļu, பெ. (n.) அக்குள் கூச்சம் (கலித். 94 : 20, உரை); tickling sensation in the armpit.

[அக்குள் → அக்குளு (முத.தொ.பெ.) = அக் குளுப்பு.]

அக்குளுக்காட்டு - தல் akkuļu - k - kāṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அக்குளிற் கூச்சமுண்டாக்கு தல் (கிச்சுக்கிச்சு மூட்டுதல்) (கலித். 94: 20, உரை); to tickle the armpit.

[அக்குள் $\rightarrow$ அக்குளு. காண் (த.வி.) $\rightarrow$ காட்டு (பி.வி.). காண் + து - காட்டு. காட்டுதல் =காண்டுத்தல், தோற்றுதல், உண்டாக்குதல்.]

அக்கேனம் ,akkē nam, பெ. (n.) அஃகேனம் பார்க்க; sec akkē nam.

அக்கை akkai, பெ. (n.) 1. அன்னை; mother. 2. உடன்பிறந்த மூத்தாள்; elder sister. 3. அரத்த வுறவுற்ற அக்கை முறையாள்; cousin-sister. 4. திருமணவு றவாலான அக்கை முறையாள்; a senior girl or woman who has become a cousin-sister through marriage alliance. 5. மதிப்பினால் அல்லது அன்பினால் அக்கா என்று விளிக்கப்படும் அல்லது சொல்லப்படும் உறவல்லாத மூத்த பெண்; an unrelated senior girl or woman addressed or spoken of as akka by courtesy or love.

்[அம்மை -> அவ்வை -> அக்கை.]

செந்தமிழ் நடையில் அல்லது இலக்கண முறையில் எழுவாயாக வழங்கக்கூடிய வடிவம், அக்கை என்பதே. அக்கா என்பது கொச்சை; அக்காள என்பது கொச்சையும் வழுவுங் கலந்தது.

இருளர் பேச்சில் தாயைக் குறிக்கும் அக்வெ என்னுஞ் சொல், அக்கவ்வை (அக்கை + அவ்வை) என்னும் இணைச்சொல்லின் திரிபா யிருக்கலாம். இது, சில வகுப்பார் தந்தையை அப்பச்சி என்று வழங்குவது போன்றது.

அக்கை யென்னும் திரவிடச்சொல் சித்திய மொழிகளிற் பெருவழக்காக வழங்கினும், அது திரவிடச் சொல்லேயன்றிச் சித்தியச் சொல்லாகாது. அக்கை யென்பதன் இனச் சொல் சித்திய மொழிகளில் தங்கையையும் குறித்தலால், அது முதுமையை யுணர்த்தும் 'அக்' என்னும் மூலத்தினின்று தோன்றிய தேன்பதும் பொருந்தாது.

மேலும், உலக முதல் உயர்தனிச் செம் மொழியாயிருப்பதும், சொல்வளம் மிக்க தென்று கால்டுவெலாராற் பாராட்டப் பெற்றதுமான தமிழ், அக்கையைக் குறிக்கச் சொல்லின்றிச் சித்தியமொழிக் குடும்பத்தி னின்று கடன்கொண்ட தென்பது, உத்திக்குப் பொருந்துவதன்று.

பொதுவாக, அன்னைமுறைப் பெயர்களே அக்கைக்கும் வழங்கிவருகின்றன. அவ்வை, அக்கை, அத்தி, அச்சி என்னும் நாற்பெயரும் தாய்க்கும் மூத்த உடன்பிறந்தாட்கும் பொதுவாயிருத்தலையும், அவை தாயையே முந்திக் குறித்தலையும் நோக்குக.

வகரம் ககரமாகத் திரிவது பன்மொழிப் பொதுவியல்பு.

எ-டு: சிவப்பு → சிகப்பு. E. ward → guard.

செவ்வல் என்பது செக்கல் என்று திரிந்திருத் தலரில், அவ்வை என்பதே அக்கையென்று திரிந்திருத்தல் வேண்டும். அவ்வை யென்னுஞ் சொன்மூலத்தை, அச் சொல் லுருப்படியிற் கரீண்க.

"Can. and Tel. akka, elder sister; Tam. akkei, akka, and akkal; Marathi akka. In Sans. akka, signifies a mother; and an improbable Sans. derivation has been attributed to it by native scholars. I believe this word to be one of those which the Sans, has borrowed from the indigenous Dravidian tongues; and this supposition is confirmed by its extensive use in the Scythian group. The Sans. signification of this word, a mother, differs, it is true, from the ordinary Dravidian meaning, an elder sister; but mother is one of its meanings in poetical Tamil, and a comparison of its significations in various languages shows that it was originally used to denote any elderly female relation, and that the meaning of the ultimate base was probably 'old'. The following are Scythian instances of the use of this root with the meaning of elder sister, precisely as in the Dravidian languages: Tungusian oki or akin; Mongolian achan; Tibetan achche; a dialect of the Turkish ege; Mordvin aky; other Ugrian idioms iggen. The Lappish akke signifies both wife and grandmother. The Mongol aka, Tungusian aki, and the Uigur acha, signify an elder brother; whilst the signification of old man is conveyed by the Ostiak iki, the Finnish ukko, and the Hungarian agg. Even in the Ku. a Dravidian dialect, akke means grandfather. The ultimate base of all these words is probably ak, old. On the other hand, akka, in Osmanli Turkish, means a younger sister; and the same meaning appears in several related idioms. It may, therefore, be considered possible that akka meant originally sister; and then elder sister or younger sister, by secondary or restricted usage. The derivation of akka, from a root signifying old, would appear to be the more probable one." (C.G.D.F.L .pp. 611-12).

அக்கைச்சி akkaicci, பெ. (n.) மூத்த உடன் பிறந்தாள்; elder sister.

ம. அக்கச்சி

[அக்கை+அச்சி — அக்கைகுச்சி → அ**க்கைச்**சி. அச்சி = நாய்.] அக்கை தாய் போன்றவளாதலால், அச்சி என்பது மதிப்பும் அன்பும்பற்றிப் பின்னொட் டாகச் சேர்க்கப்பட்டது.

அக்கை என்பது தாயைக் குறிக்குமாயின், அக்கைச்சி அல்லது அக்கச்சி என்பது அம் மாச்சி என்பது போன்று பாட்டியைக் குறிக்கும்.

அக்கச்சி பார்க்க; see akkacci.

அக்கோ akkō, இடை, (int.) வியப்பு, இரக்கம், துயரம் முதலியவற்றை யுணர்த்தும் குறிப்பு; an exclamation of wonder, pity, grief etc.

[அக்கை → அக்கோ (விளி). அக்கை என்பது முதற்காலத்தில் தாயைக் குறித்ததனாலை, அதன் விளிவடிவம் வியப்பு, இரக்கம் முதலியவற்றை யுணர்த்தும் குறிப்பிடைச் சொல்லாயிற்று. ஓ.நோ: அம்மை → அம்மோ, அன்னை → அன்னோ.]

அக்கோலம் akkōlam, பெ. (n.) 1. தேற்றாங் கொட்டை; clearing nut, so called from its power of purifying muddy water. 2. தேற்றா மரம்; clearing nut tree, Strychnos pototorium (சா.அக.).

[ஒருகா. அம் + கோலம் — அங்கோலம் → அக்கோலம்.]

அகக்கடவுள் aga-k-kadavul, பெ.(n.) 1. ஆதனுக் குள்ளிருக்குங் கடவுள், God, as immanent in the individual soul (W.). 2. வழிபடுதெய்வம்; tutelary deity, the deity which a man worships as his own God or the God of his family or caste. 3. ஆதன் (ஆன்மா); soul.

[அகம் + கடவுள். கட → கடவுள். 'உள்' தொ.பெ. ஈறு. மூக்கரணங்களையுங் கடந்து நிற்பவர் கடவுள்.]

அகக்கடுப்பு aga-k-kdduppu, பெ. (n.) 1. உள் வலி, வயிற்றுக்கடுப்புப்போல் உடம்பின் உள் ளுறுப்புகளுள் உண்டாகும் வலி; irritation in the internal organs of the body. 2. குடல் வலி; colic pain due to irritation in the intestines. 3. மனக்கடுப்பு, வெகுளி; anger, indignation (சா.அக.).

[அகம் + கடூப்பு. கடூத்தல் = மீகுதல், கடுமை யாதல், நோதல். கடூ $\rightarrow$ கடூப்பு (தொ.பெ.). 'பு' தொ.பெ. சுறு.]

அகக்கண் aga-k-kan, பெ. (n.) I. உட்கண்; inner vision. 2. அறிவம் (ஞானம்); wisdom. 3. மனம்; mind. 4. எலும்பின் உட்டுளை; a cavity in a bone. 5. புண்புரை; an abnormal infiltration of ulceration, sinus (சா.அக்.).

அகக்கணு aga-k-kanu, பெ. (n.) 1. மரங்களி லுண்டாகும் உட்கணு; inner tuberosity (W.). 2 எலும்பின் உட்புறந் தோன்றும் கணு; any protuberance on the inner side of a bone, inner or internal tuberosity (சா.அக.).

[அகம் + கணு. கண்ணுதல் = பொருந்துதீல். கண் → கணு = பொருத்து, பொருத்தில் தோன் றும் புடைப்பு.]

அகக்கரணம் aga-k-karaṇam, பெ. (n.) 1. மதி (புத்தி), உள்ளம் (சித்தம்), மனம், நானுணர்வு (அகங்காரம்) என்னும் உட்புலன்கள் அல்லது அறிவுப் புலன்கள் நான்கனுள் நேன்று; one of the four internal intellectual faculties viz., intellect, determinative power, mind and ego. 2. மனம்; mind. ''சமமகக்கரண தண்டம்'' (கைவல். தத். 2).

[அகம் = உள். கரணம் = கருவி.] கரணம் பார்க்க; see karaṇam.

அகக்கருளி aga-k-karuvi, பெ. (n.) (இலக்.) சொற்புணர்ச்சிக்கு முதற்படிக் கருவியாக உதவும் எழுத்திலக்கண நூற்பாத் தொகுதி; (Gram.) the versified orthographical rules bearing instrumental relationship of the first degree, to those directly dealing with combination of letters, as components of words.

'இக் கூறிய இலக்கணங்கள் கருவியுஞ் செய் கையுமென இருவகைய. அவற்றுட் கருவி, புறப்புறக்கருவியும் புறக்கருவியும் அகப்புறக் கருவியும் அகக்கருவியுமென நால்வகைத்து. நூன்மரபும் பிறப்பியலும் புறப்புறக்கருவி; மொழிமரபு புறக்கருவி; புணரியல் அகப் புறக்கருவி; ''எக்ர ஒகரம் பெயர்க்கீ றாகா'' (தொல். எழுத்து. 272) என்றாற் போல்வன அகக்கருவி' (தொல். எழுத்து. நூன். 1, நச். உரை).

[அகம் + கருவி. அகம் = உள், உள்நெருக்கம், பூறவறறினும் நெருங்கிய தொடர்பு, முதற்றர உறவு. கரு → கருவி (தொ.ஆகு.).]

கருவி பார்க்க; see karuvi.

அகக்களிப்பு aga-k-kalippu, பெ. (n.) மன மகிழ்ச்சி; exultation, elation of spirits.

அகக்காட்சி aga-k-kāṭci, பெ. (n.) இயற்கைக் காட்சிகம்மியனின் உள்ளத்தில்தோற்றுவிக்கும் 32

வடிவம்; the image produced by nature in the mind of a sculptor. 'சிற்ப வடிவங்கள் இயற்கை உடற்கூறுகளைக் கொண்டிருப்பி னும், அவற்றின் புறத்தோற்றத்தை அகக் காட்சியைக் கொண்டே அமைப்பது முதற் படியாகும்' (சி. செ. பக். 118, பத்தி 4).

அகக்காழ் aga-k-kāl, பெ. (n.) 1. மரத்தின் உள் வயிரம்; core of a tree, as the hardest part. "அகக்கா முனவே மரமென மொழிப்" (தொல். பொருள். மர. 86). 2. ஆண் மரம் (பிங்.); male tree. 3. வயிரக்கல்; diamond, a substance of impenetrable hardness, adamant (சா.அக.).

[அகம் + காழ். காழ்த்தல் = மிகுதல், அளவு கடத்தல், முற்றுதல், வமிரங்கொள்ளுதல். காழ் (முத.தொ.ஆகு.) = வமிரம்.]

அகக்குறி aga-k-kuri, பெ. (n.) 1. உட்குறி. அதா வது, நோயினால் உடம்பினுட் காணுங்குறி; internal symptom of a disease. 2. காமவின்பக் குறி; symptom of sexual pleasure (சா.அக.).

அகக்கூ த்து aga-k-kūttu, பெ. (n.) உண்மை (சத்துவம்), ஒண்மை (இராசதம்), இருண்மை (தாமதம்) என்னும் முக்குணத் தொடர்பான தடிப்பு அல்லது கூத்து; exposition, by gesture and dancing of the three fundamental qualities. "குணத்தின் வழியதகக் கூத்தெனப் படுமே" (குணநூல்), "அகத்தெழு சுவையான கமெனப் படுமே" (சயந்தம்)—(சிலப். 3:12, அடியார்க். உரை).

அகக்கூ த்துக்கை aga-k-kūttu-k-kai, பெ. (n.) (நடம்) அகக்கூத்திற்குரிய எழிற்கை, தொழிற் கை, பொருட்கை என்னும் மூவகைக் கைந் தளி தயங்கள்;(Dan.) three hand-poses, viz., graceful pose, imitative pose and meaningful pose pertaining to expositional dance.

'எழிற்கையுந் தொழிற்கையு மென்றது: எழிற்கை - அழகுபெறக் காட்டுங்கை. தொழிற்கை - தொழில்பெறக் காட்டுங்கை. உம்மையாற் பொருட்கையும் கூறப்பட்டது. பொருட்கை - பொருளுறக் காட்டுங்கை. என்னை?

''அவை தாம்,

எழிற்கை யழகே தொழிற்கை தொழிலே பொருட்கை கவியிற் பொருளா கும்மே''

என்றாராகலின். கொண்ட வகையறிந்து: கொண்ட வகையறிதலாவது, பிண்டியும் பிணையலும் புறக்கூத்துக்குரியகையென்றும், எழிற்கையும் தொழிற்கையும் அகக்கூத்துக் குரிய கையென்றும் அறிதல்' (சிலப். 3:18-19, அடியார்க். உரை).

[அகம் + கூத்து + கை. இம் முச்சொற்களும் தனித்தனி வருமிடத்துக் காண்க.]

அகக்கொதிப்பு aga-k-kodippu, பெ. (n.) 1. உடம் பினுள் உண்டாகும் கடுப்பு; irritation of the internal organs of the body. 2. வெட்டை; venereal heat in the system (சா.அக.).

[அகம் + கொதீப்பு. கொதீ → கொதீப்பு (தொ.பெ.). 'பு' தொ.பெ. சுறு.]

அகக்கொல்லி aga-k-kolli, பெ. (n.) தில்லையரம்; a tree, the milky juice of which is said to be used as a beverage by the Šiddhars for promoting longevity, tiger's milk-spurge, Excoecaria agallocha (சா.அக.).

அகக்கோளாளர் aga-k-kō[alar, பெ. (n.) அகம் படிப் பெண்டுகள்; maid-servants, as in a temple. ''காஞ்சுகி முதியரு மகக்கோ ளாள ரொடு'' (பெருங். உஞ்சைக். 47: 167-8).

[அகம் = உள், உள்ளிடம், மணை, கோயில். கோள் = கொள்ளுதல். ஆள் → ஆளர் = ஆள் கள். 'அர்' ப.பா. ஈறு. அகக்கோளாளர் = கோயிற்பணிக்குக் கொள்ளப்பட்ட பெண்டிர்.]

பண்டைக்காலத்தில், பத்தி மேலீட்டினால் கோயிற் பணிக்கென்று பெற்றோரால் ஒதுக்கப்பட்டவரும், தாமே அப் பணிக்குத் தம்மைத் தத்தஞ் செய்துகொண்டவரும், விலைக்குக் கொள்ளப்பட்டவரும், வழக்க மாகப் பணிசெய்துவருபவருமாக, கோயிற் பணிப்பெண்டிர் நால்வகையர்.

அகங்கரி-த்தல் agangari-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) செருக்குதல்; to be self-conceited. ''தம்மு னடிவிழ்ந் தகங்கரித்தான்'' (பாரத. பதினே. 162).

[அகம் = மணம். கஞமை = பெருமை, வலிமை, கொடுமை. கரு → கரி. கரித்தல் = மிஞதல், வலுத்தல், அடுத்தல், உறுத்துதல், காரமாதல்.] அகம்¹ பார்க்க; see agam¹.

உப்புக் கரித்தல் என்னும் உலக வழக்கில் 'கரித்தல்' மிகுதற் பொருளையும், ''செங்குட்டுவன் சினஞ்செருக்கி'' (சிலப். 29, உரைப்பாட்டுமடை) என்னுஞ் செய்யுள் வழக்கில் 'செருக்குதல்' மிகுத்தற் பொருளை யும் உணர்த்துதலால், செருக்குதற் கருத் திற்கு மிகுதற் கருத்தே அடிப்படையென்பது உணரப்படும். கரித்தல் என்னும் வினை வடமொழியி வில்லை.

அகங்கரிப்பு agangarippu, பெ. (n.) செருக்கு; arrogance, haughtiness. ''அகங்கரிப்பு வரி வெவர்க்கு மறங்கெடுக்கும்'' (பிரபோத. 7:25).

[அகம் = மணம். கரி → கரிப்பு (தொ.பெ.)= மீகவு, கடுப்பு, செருக்கு. 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]

அகங்காரம் agangaram, பெ. (n.) 1. சினம்; anger. 2. செருக்கு; conceit, arrogance, haughtiness.

[அகம் = மணம். கரி → காரம் = மீகவு, வலிமை, கடூப்பு, செஞக்கு. 'காரம்' மூதனிலை தீரிந்து ஈறு பெற்ற தொழிற்பெயர். ஒ.இதோ: கடி → கரி → காரம். அதீகரி → அதீகாரம், இனக்கரி → இனக்காரம்.]

மனஞ் செருக்குதல் அல்லது மனச்செருக்கு என்பதே தமிழ் அகங்காரச் சொற்பொரு என்றும், நானுணர்வு அல்லது தற்பற்று என்பதை அடிப்பொருளாகவும் செருக்கு என் பதை வழிப்பொருளாகவும் கொண்டதே சமற்கிருத 'அஹம்கார்'ச் சொல்லென்றும் வேறுபாடறிதல் வேண்டும். 'Aham-kāra = conception of one's individuality, self consciousness, the making of self, thinking of self, egotism, pride, haughtiness; (in Sāṅkhya phil.) third of the eight producers or sources of Creation, viz., the conceit or conception of individuality, individualization' (M.S.E.D.).

தமிழ்க் கூட்டுச்சொல்லின் நிலைச்சொல் (அகம்) மனத்தைக் குறிப்பது; வருஞ்சொல் (காரம்) மிகுதலைக் குறிக்கும் 'கரி' என்னும் வினைமுதனிலை கொண்டது; சமற்கிருதக் கூட்டுச்சொல்லின் நிலைச்சொல் 'நான்' என்று பொருள்படுவது; வருஞ்சொல் (கார) செய்தலைக் குறிக்கும் 'க்ரு' என்னும் வினை முதனிலை கொண்டது. இதனால், தமிழ் அகங்காரச் சொல்லும் சமற்கிருத அஹங் காரச் சொல்லும் பெரும்பாலும் ஒலியொத் திருப்பினும், வெவ்வேறு வகையில் அமைந் தவையென்பதும், முன்னது பின்னதன் வழிய தன்றென்பதும் அறியப்படும்.

மனச்செருக்கு என்னும் தென்சொல், மனக் களிப்பு, அகங்காரம் என்னும் இருபோருள் படுவதும், இங்குக் கவனிக்கத்தக்கது.

இன்னும் இதன் விரிவை *அகம்*¹ என்னுஞ் சொல்லின்கீழ்க் காண்க.

அகங்கார முதற்கள் agangara-mudar-karu, பெ. (n.) 1. பிறவிக்கு மூலமாகிய கரு; the operating or the first cause of transmigration. 2. 5 m ω; head, which is supposed to be the seat of egotism (επ. 9 σ.).

அகங்காரி agangari, பெ. (n.) 1. கடுமனத்தன், சினத்தன்; person of violent temper. 2. செருக் கன், செருக்கி; proud, conceited person. ''என்போற் பகர்வா ரிலையென் றெண்ணகங் காரி'' (முல்லையத். 62).

த. அகங்காரி > Skt. aham-karin.

[அகங்காரம் → அகங்காரி. 'இ' உடைமை யுணர்த்தும் வி.முத. ஈறு.]

அகங்காரம் பார்க்க; see agangaram.

அகங்காழ் agan-kal, பெ. (n.) உள்வயிரம்; inside hard core of trees in the class of exogens.

[அகக்காழ் → அகங்காழ்.] அகக்காழ் பார்க்க; see aga-k-kā[.

அகங்கை agangai, பெ. (n.) 1. கையின் உட் புறம்; inner surface of hand. 2. விரல்க எல்லாத கையின் உட்புறம்; palm of hand. 3. உள்ளங்கை, தையின் உட்புற நடுப்பகுதி; central part of palm.

ம. அகங்கை; தெ. அறசேயி, அரசெய்யி; க., து., குட., கோத. அங்கை; மா. அத்தெ; கொலா. ஆரன்கெயி.

[அகம் (உள்) + கை.]

அகச்சந்தானம் aga-c-candanam, பெ. (n.) (சிவ.) சிவக்கொண்முடிபுகளை (சைவ சித்தாந்தக் கொள்கைகளை) வெள்ளிமலைக் கொடிவழி யில் (கைலாய பரம்பரையில்) கற்பித்து வந்த வரும், தந்திதேவர், சனற்குமாரர், சத்திய ஞான தரிசனிகள், பரஞ்சோதி முனிவர் என்று பெயர் பெற்றவர்களுமான நான்கு திருக் குரவர்; (Šaiva.) The succession of four divine preceptors who handed down the Šaiva Siddhānta canons. Their names are Nandidēvar, Šanarkumārar, Šattiyagnāna darišanigaļ, and Paranjodi Munivar.

[அகம் = உள், உள்ளானது. நெருங்கீயது, தற்கிழமையானது, தன்னைச் சேர்ந்தது, தன் கொள்கையானது, தன் கொள்கையைச் சேர்ந்தது.]

Skt. santāna > த. சந்தானம்.

அகச்சமயம் aga-c-camayam, பெ. (n.) (கிவ.) கன்னிலைக்கொள்கைச் சிவனியம் (பாடாண வாத சைவம்), வேற்றுமைக்கொள்கைச் சிவ னியம் (பேதவாத சைவம்), சிவசமக்கொள் கைச் சிவனியம் (சிவசமவாத சைவம்), சிவக் கலப்புச் சிவனியம் (சிவசங்கிராந்தவாத சைவம்), இறை வேறுபடாமைக் கொள்கைச் சிவனியம் (ஈசுவர விவகாரவாத சைவம்), சிவனோ டிரண்டன்மைச் சிவனியம் (சிவாத்து வித சைவம்) என்னும் சிவனிய அறுவகை உட் பிரிவுகள்; (Šaiva.) religious sects six in number intimately related to the Šaiva Siddhānta.

''அகச்சமயத் தொளியாய்'' (சிவப்பிர. 7).

[அகம் = தன் கொள்கையைச் சேர்ந்தது. சமை → சமையம் → சமயம்.]

சமயம் பார்க்க; see šamayam.

அகச்சாதி aga-c-cadi, பெ. (n.) (இசை.) பண் ணியல் வகையுள் ஒன்று; (Mus.) a group of melody-types. 'ஆசானுக்கு அகச்சாதிகாந்தா ரம்' (சிலப். 13: 112, அடியார்க். உரை).

[அகம் = தனக்கு இனமானது. Skt. jāti > ந. சாதீ = குலம், இனம், வகுப்பு, சிர்வு.]

அகச்சுட்டு aga-c-cuttu, பெ. (n.) சேய்மை, அண்மை, முன்மை ஆகிய மூவிடங்களையும் சுட்டும் சொற்களின் முதலில் சொல்லுறுப்பாக வரும் ஆ, ஈ, ஊ அல்லது அ, இ, உ என்னும் மூவுயிரெழுத்துகள்; demonstrative vowels \$, 1, ū or a, i, u forming initial parts of the remote proximate and frontal demonstrative words. e.g., ஆங்கு, சங்கு, ஊங்கு; அவன், இவன், உவன்.

[அகம் + கட்டு. அகம் = உள்.] கட்டு பார்க்க; see šuţţu.

முன்மை என்பது சேய்மைக்கும் அண்மைக் கும் இடையிலிருப்பதால், அதை இடைமைச் சுட்டென வழங்குவர். ஆயின், இடைமை யென்பது திட்டவட்டமாக ஓர் இடத்தைச் சுட்டாமையாலும், ஊகார உகரங்கள் முன் னிடத்தையும் முன்னிலைப் பொருளையுமே சுட்டுவதாலும், அவற்றை முன்மைச் சுட் டென வழங்குவதே பொருத்தமாம்.

அகச்சுவை aga-c-cuvai, பெ. (n.) (நடம்) உண்மை (சத்துவம்), ஒண்மை (இரர்சதம்), இருண்மை (தாமதம்) என்னும் முக்குணுத்தா லான அகநெறிக்கு (அகமார்க்கத்திற்கு) உரிய உணர்ச்சி அல்லது மனச்சுவை; (Dan.) emotions caused by the three fundamental qualities of man, viz., unmai (sattva), onmai (rajas) and irunmai (tamas), lit. truthfulness, brilliancy and darkness respectively. அகச்சுவையாவன: இராசதம், தாமதம், சாத்துவிகமென்பன. ''குணத்தின் வழியதகக் கூத்தெனப் படுமே'' என்றார் குணநூலுடை யார்; ''அகத்தெழு சுவையா னகமெனப் படுமே'' என்றார் சயந்தநூலுடையாரு மெனக் கொள்க (சிலப். 3:12, அடியார்க். உரை).

[அகம் = உள், மணம். சுவை = மணச்சுவை, உணர்ச்சி.]

முக்குணத்தைத் தேவிகம் (divinity), மாத்திகம் (humanity), பேயிகம் (devilishness) என்று குறிப்பின் மிகப் பொருத்தமாயிருக்கும்.

அகச்சூடு aga-c-cūdu, பெ. (n.) 1. உட்குடு, அதாவது உடம்பி னுள்வெப்பம்; internal heat, bodily heat. 2. கணைச்சூடு; heat arising from a wasting disease in the system (சா.அக.).

[அகம் = உள், உடம்பீள் உள். சுடு → துடு (முத.தி.தொ.பெ.).]

அகச்சூலி aga-c-cūli, பெ. (n.) 1. ஆசுபத்திரா மரம் (சித்.அக.); the tree known as ašupattira maram (செ.அக.). 2. சிறிய சூலிமரம்; toon tree, Cedrela toona (சா.அக.).

அகச்செய்கை aga-c-ceygai, பெ. (n.) (இலக்.) சொற்புணர்ச்சியை நேரடியாகக் கூறும் எழுத் திலக்கணை நூற்பாத் தொகுதி; (Gram.) the versified orthographical rules actually dealing with combination of letters, as components of words.

'இக்கூறிய இலக்கணங்கள் கருவியும் செய்கையுமென இருவகைய...... இனிச் செய்கையும் புறச்செய்கையும் புறச்செய்கையும் அகப்புறச் செய்கையும் அகச்செய்கையும் அகச்செய்கையும் அகச்செய்கையும் அகப்புறச் செய்கையும் அகச்செய்கையுமென நால்வகைத்து. ''எல்லா மொழிக்கு முயிர்வரு வழியே'' (எழுத்து. 140) என்றாற் போல்வன புறப்புறச் செய்கை; ''லனவென வரூஉம் புள்ளி முன்னர்'' (எழுத்து. 149) என்றாற் போல்வன புறச்செய்கை; ''உகரமொடு புணரும் புள்ளி யிறுதி'' (எழுத்து. 163) என்றாற் போல்வன அகப்புறச் செய்கை; தொகைமரபு முதலிய ஓத்தினுள் இன்ன சுறு இன்னவாறு முடியுமெனச் செய்கை கூறுவனவேல்லாம் அகச் செய்கை' (தொல். எழுத்து. நூன். 1, நச். உரை).

[அகம் = உள், நெஞ்க்கவுறவு, செய் → செய்கை (தொ.பெ.), 'கை' தொ.பெ. ஈறு.] அகச்சோலை aga-c-cōlai, பெ. (n.) இன்பக் கா (உய்யான வனம்); pleasure garden. 'கற்பக விருட்சமுள, இவளது அகச்சோலையில்' (தக்கயாகப். 66, உரை).

[அகம் = மனம், மணவின்பம்.]

சோலை பார்க்க; see šõlai.

அகசம் agašam, பெ. (n.) 1. எலுமிச்சை (மறை.அக.); sour lime, Citrus medica.
2. அகத்தி (சித்.அக.); West Indian pea-tree (செ.அக.) — Agastia's plant, Coronilla grandiflora alias Agati grandiflora alias Sesbania grandiflora (சா.அக.). ஒ.நோ: அச்சம்.

[2. NESS - NES - NESO.]

அகசம்பங்கி aga-šambangi, பெ. (n.) பெரிய சம்பங்கியரம்: a very large tree that bears yellow flowers—tulip tree, Indian magdolina, Michelia champaca (சா.அக.).

அகசரிப்பு aga-šarippu, பெ. (n.) ஒரு பொருளின் சுற்றெல்லையிலுள்ள பகுதி அப் பொருளின் நடுவத்தை (மையத்தை) நோக்கி தெருங்கும் ஆற்றல் (சக்தி) (இக்.வ.); centripetal force (Mod.).

[அகம் = உள், நடு, நடுவம். சரிதல் = சாய் தல், இயங்குதல். சரி → சரிப்பு (தொ.பெ.). 'பு' தொ.பெ. சுறு.]

அகசி agaši, பெ. (n.) 1. அகசம் 2 பார்க்க; see agašam 2. , 2. சீமையகத்தி; West Indian sesbane, Cassia alata. 3. அலிசி; linseed plant, Linum usitatissimum (சா.அக.).

[अडड़ेड़ी 🖚 अडडी.]

அகசுகம் aga-šugam, பெ. (n.) 1. மன நலம்; mental health. 2. தன்னை அடைந்தவர்க்கு நலந்தரும் ஆற்றல் வாய்ந்த அரசுமரம்; a tree possessing healing powers and giving health to those who go under it—peepul tree, Ficus religiosa (சா.அக.).

[அகம் = மணம். Skt. šukha > ந. சுகம் = இன்பம், நலம்.]

அகஞ்சுரிப்படுத்து - தல் aganjuri - p - paduttu-, 2 பி.வி. (v.caus.) 1. மனத்தைத் தேற்று தல்; to compose, console, as the mind. 'எனக்கோடு கிற தசையை உங்களுக்குச் சொல்லி அகஞ் சுரிப்படுத்தித் தரிக்கைக்கு' (ஈடு, 8.2:2). 2. குறையச் செய்தல்; (ஈடு, 4.7:9); to cause to diminish, lessen. [1. அகம் சரிப்படுத்து → அகஞ்சுரிப்படுத்து. அகம் = மணம். சரி = சமம், நேர், தெவ்வை, தீருத்ததம். சரிப்படுத்துதல் = சரியாக்குதல், தீருத்துதல், தேற்றுதல். 2. அகம் = உள். சுரிதல் = சுருங்குதல், குறைதல், உள்ளொடுங்கு தல். சுரி (முத.தொ.ஆகு.) = சுருக்கம், குறைவு. சுரிப்படுத்துதல் = குறையச் செய்தல். 'படு' துணைவினை. படு (த.வி.) → படுத்து (பி.வி.).]

அகஞ்செவி agañ-cevi, பெ. (n.) உட்செவி; auricular cavity. 'அகஞ்செவி நிரம்பும்படி ஆரவாரித்தன' (முல்லைப். 89, நச். உரை).

[அகம் + செலி. அகம் = உள். செலி = காது.]

அகட்டு-தல் agattu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அகல வைத்தல்; to open wide. "அண்ணாந்து காலை யகட்டி நடந்து'' (பஞ்ச. திருமுக. 876).

ம. அகற்றுக, அகத்துக; க. அகலிசு; தெ. அகலிம்பு.

அகட்டுத்தே agattu-t-tē, பெ. (n.) பெருவயிற் றுத் தெய்வம், பிள்ளையார்; Gaņēša, the potbellied God.

[அகமு = வயூறு. தே = தெய்வம். பல்பருத்த வணைப் பல்லன் என்பது போல், அகடு பருத்த தெய்வத்தை அகட்டுத்தே என்றணர்.]

தே பார்க்க; see tê.

அதடு agadu, பெ. (n.) 1. உள், உட்புறம்; interior. ''செழுந்தோட் டகட்டி னடைகிடக் கும்'' (குர்மபு. தக்கன்வே. 57). 2. வயிறு; belly. ''அகடாரார்'' (குறன், 936). 3. நடு; middle. ''மதியகடுதோய்'' (தாயு. சச்சி. 6). 4. நடுவு நிலைமை; impartiality. ''அகடுற யார் மாட்டும் நில்லாது செல்வம்'' (நாலடி. 2).

[அத → அகள் • (அகழ்) → அகண் → அகடு = உள், உட்புறம், நடு, நடுநீலை, உடம்பீள் உள்ளும் நடுவும் உள்ள வமிறு.]

அகடு^a agadu, பெ. (n.) முகடு (சம்.அக.கை.); top, ridge, as of roof.

[முகம் (மூக்கு) → மூகமீ = மூக்குப் போன்ற வீட்டின் மேற்பகுதி. மூகமீ → (உகமீ) → அகமு. இனி, அகைத்தல் = உயர்த்துதல். அறுகைப்பு = எழுச்சி. அகை → அகமு = வீட்டின் உயர்ச்சி யோனு அல்லது எழுச்சியானு பகுதீ என்றுமாம்]. அகடு³ agaļu, பெ. (n.) *பொல்லாங்கு* (வின்.); wickedness.

க., தெ. அகடு.

[அகழ்தல் = தோண்டுதல், துளைத்தல், பிடுங்கு தல். துளைத்தல் = வருத்துதல். பிடுங்குதல் = வருத்துதல், தொர்தரவு கொடுத்தல். அகழ் → அகடு.]

அக்டுசெய்-தல் agadu-šey-, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) துன்புறுத்து தல் (வின்.); to tease, vex.

அகடுரி agadūri, பெ. (n.) பாம்பு (சிந்தா.நி.); snake.

[அகடு = வயிறு. ஊர் → ஊரி. 'இ' வி.முத. ஈறு. ஊர்தல் = ஒட்டி நகர்ந்து செல்லுதல். அகடுரி = காலின் றி வயிற்றுப்புறத்தால் நகர்ந்து செல்வது.]

அகண் agaņ, பெ. (n.) அண்மை (சம்.அக.); nearness.

[ஒருகா. அகம் + அண் — அகவண் → அகண்.] அகண்டகம் agaņļagam, பெ. (n.) 1. முள்ளில் லாத செடி அல்லது காய்; a thornless plant or fruit. 2. முள்ள ந்தண்டில்லாதது; invertebrate (சா.அக.).

ம., க. அகண்டக; Skt. akantaka.

['அ' எதீர்மறை முன்னொரட்டு. குள் → கள் → கண்டு → கண்டம் → கண்டகம் = முள்.]

அகண்டகாவேரி aganda-kāvēri, பெ. (n.) ஈரோட்டிற்கும் (ஈரோடைக்கும்) திருச்சிராப் பள்ளிக்கும் இடையில், இரண்டாகப் பிரியாது ஒடும் காவேரியாறு; the undivided Kāvēri river, between Erode and its point of bifurcation close to Thiruchirāppalli.

['அ' எதீர்மறை முன்வொட்டு. கண்டம் = துண்டம், பூரிவு, பெருநிலப்பஞ்தி. அகண்டம் = பகுக்கப்படாதது. காவீரி → காவேரி.]

கொள்ளிடம், காவிரி என இரண்டாகப் பிரி யாத நிலையிலுள்ள காவிரி அகண்ட காவேரி.

அகண்டதிவம் aganda-tivam, பெ. (n.) நந்தா விளக்கு; lamp that burns perpetually, used in worship in temples.

[அகண்டம் = பகுக்கப்படாதது. தீய் → தீய்வு → தீவு → தீவம் = வீளக்கு.]

் காலத்தாற் பகுக்கப்படாது என்றும் எரியும் தீவம் அகண்டதீவம். Skt. akhanda dipa. இனி, அகன்ற வட்டவடிவமான அகல்விளக்கு எனப் பொருள் கொள்ளின், 'அகண்ட' என்பது 'அகன்ற' என்பதன் திரிபாகும்.

அகண்டபூண்டு aganda-pūndu, பெ. (n.)
1. பிரமிப்பூடு; a plant used in medicines,
Gratiola monieri. 2. வல்லாரை; Indian penny
wort, Hydrocotyle asiatica. 3. வென்னர்
(சித்தர்) உண்ணும் ஒரு கற்ப மூலிகை; a drug
taken by Siddhas for rejuvenescence (சர.அக).
பண்டு பார்க்க; see pūndu.

அகண்டம் 1 agandam, பெ. (n.) 1. பகுக்கப் படாதது; that which is indivisible. "அகண் டமா யமர்ந்த தன்றே" (கோயிற்பு. பதஞ். 65). 2. நிறைவு; perfection. "அகண்ட வறிவு" (ஞானவா. உபசாந். 34). 3. முழுதும், எல்லாம் (சூடா.); the whole. 4. தந்தா விளக்கு; perpetually burning lamp.

Skt. akhanda

[அல் → 'அ' எதீர்மறை முன்னொரட்டு. கள் → கண்டு → கண்டம் = துண்டம். ஒ.நோ: துள் → துண்டு → துண்டம். பல கண்டமாகப் பகுக்கப் படாது ஒரே முழுமையாக இருப்பது அகண்டம்.]

அகண்டம்^s agaņ¢am, பெ. (n.) அகன்ற வட்ட வடிவமான தகழி (அகல்) விளக்கு; a round shaped oil burning open lamp.

[அகல் → அகன்றம் → அகண்டம்.]

அகண்டம்⁸ agaṇḍam, பெ. (n.) முளை; brain, medullary substance (சா.அக.).

அகண்டமெழுகு aganda-melugu, பெ. (n.) முளையினின்று செய்யும் ஒருவகை மெழுகு; a kind of paste prepared from the human brain (சா.அக.).

மேழுகு பார்க்க; see melugu.

அகண்டவடிவம் aganda-vadivam, பெ. (n.) பகுக்கப்படாத வடிவம், கடவுள்; indivisible form, as of the Absolute. "அகண்ட வடிவப் பரம்பொருளாம்" (ஞானவா. பிரகலா. 9).

அகண்டவரை aganda-varai, பெ. (n.) (ஒகம்) ஒக அறு நிலைக்களங்களுள் ஒன்றான புருவிடை (ஆக்கை); (Yoga) a psychic centre situated in the cerebral region—Medulla oblongata, which is the upper enlarged end of the spinal cord reachable only through yoga.

"அறிவான வையாவே கும்ப மேறி அகண்டவரை அகண்டவரை காணு வாயே" (இராமதேவர்)—(சா.அக.). [அகண்டம் = முளை. வரை = எல்லை யளவு.]

புருவிடை என்பது, இரு புருவத்திற்கும் நடுவே சரிதழ்த்தாமரை வடிவில் ஒகியராற் காணப்படும் நரம்புச் சக்கரம்; a cakra in the body, described as a two-petalled lotus situated between the two eyebrows, one of the six dynamic Tattvic centres which are nerve plexuses.

அகண்டவறை agaṇḍa-v-aṛai, பெ. (n.) மூளை யின் கண்ணறை; cells of the brain (சா.அக.).

[அகண்டும் + அறை.]

அகண்டவாய் agaṇḍa-vāy, பெ. (n.) விரிவான வாய்; wide or large mouth (சா.அக.).

[அகல் → அகன்ற (இ.கா.பெ.எ.) → அகண்ட.]

அகண்டவிளக்கு aganda-vilakku, பெ. (n.) நந்தா விளக்கு; perpetually burning lamp.

[விளங்கு -> விளக்கு (பி.வி., முத.தொ.ஆகு.]

அகண்டதீவம் பார்க்க; see aganda-tivam.

அகண்ட வீணை aganda-vinai, பெ. (n.) பொருத் தின்றிக் குடமும் (பத்தரும்) கோடும் (தண்டும்) ஒரே தெடும் பலாக்கட்டையிற் செதுக்கப்பட்ட வீணை; a lute whose whole body is made from a single block of jack-wood.

['அ' எதீர்மறை முன்னொரட்டு. கண்ட = துண்டான, பெகுக்கப்பட்ட. அகண்ட = பகுக்கப் படாத, பொருத்தீல்லாத. விண்ணெனல் = விண் விண் எனரைரம்பு தெறித்தல். விண் → வீணை.]

அகண்டன் agaṇḍaṇ, பெ. (n.) கடவுள்; God, as the undivided One (W.).

Skt. akhanda

['அ' எதிர்மறை முன்னொட்டு. கண்டு → கண்டம் → கண்டன் = துண்டானவென். அகண் டன் = பல உறுப்புகளாக அல்லது மெய்ப் பொருள்களாகப் பகுக்கப்படாதவன், முழுமுதற் கடவுள்.]

ஆவி வடிவில் எங்கும் நிறைந்து உயிர்க்குள் உயிராகவும் அணுவிற்குள் ஆணுவாகவும் நுண்ணிதிற் கலந்து, எல்லாம் வல்லனாகவும் எல்லாம் அறிந்தவனாகவும் என்றும் உள்ளவ னாகவும் இருக்கும் தன்னந்தனி முதல் இறை வனை எவ்வகையிலும் பகுக்கப்படாதவ னென்றே கெரீண்டு, கடவுள் (எல்லாங் கடந் தவன்) என்றனர் முன்னைத் தமிழர். அக் கடவுளையே, ஒருசார் தமிழர் சிவன் என்னும் பெயரில் தொன்றுதொட்டு வழி பட்டு வருகின்றனர்.

ஆதலால் சிவம், சத்தி, சாதாக்கியம், ஈசுரம், சுத்தவித்தை எனச் சுத்த மாயையில் தோன் றும் ஐந்து தத்துவங்களாகச் சிவனைப் பகுப் பது, சிவனியத்தைப் புதிதாய்த் தழு விய ஆரியர், அம் மதத்தை ஆரிய நெறியாகக் காட்டுதற்குப் புகுத்திய கொள்கையே யண்றி, குமரிநாட்டு முன்னைத் தமிழர் கொண்ட தன்று.

''அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி பகலன் முதற்றே யுலகு'' (குறள், 1),

''சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தின்

வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு'' (குறள், 27) என்று, தமிழ்மறையும் ஆரியர் கொள்ளும் போலிச் சிவமெய்ப் பொருள்களை விலக்கிக் கூறுதல் காண்க.

ஆகவே, அகண்டன் என்னும் கொள்கையும் சொல்லும் தமிழரனவே யென்று தெளிக.

அகண்டி agaṇḍi, பெ. (n.) இசைக்கருவி வகை (இராட்.); a musical instrument (R.).

அகண்டிதம் agandidam, பெ. (n.) துண்டிக்கப் படாத்து; that which is undivided or indivisible.

Skt. akhandita

['அ' எதீர்மறை முன்வொரைட்டு. கண்டு = துண்டு. கண்டு → கண்டி. கண்டித்தல் = துண்டித்தல். கண்டி → கண்டிதம் = துண்டிப்பு. 'இதம்' தொ.பெ. ஈறு. அகண்டிதம் = துண்டிக்கப் படாதது.]

'அ' என்னும் எதிர்மறை முன்னொட்டும் 'கண்டு' என்னும் சொல்லும் 'இதம்' என்னும் ஈறும் தமிழே' யாதலால், 'அகண்டிதம்' என்னும் சொல்லும் தமிழெனக் கொள்ளப் பட்டது.

அகண்டிதன் agaṇḍidaṇ, பெ. (n.) கடவுள்; God, as an undivided whole. ''அகண்டித னகம்பன்'' (மதுரைப் பதிற்றுப். 70).

Skt. akhandita

[அகண்டிதம் → அகண்டிதன் = துண்டிக்கப் படாதவன், பகுக்கப்படாதவன்.]

அகண்டிதம் பார்க்க; see agandidam.

முந்தின் சொற்குக் கூறிய சிறப்புக் குறிப் பையே இதற்குங் கொள்க. அகண்ணியம் agaṇṇiyam, பெ. (n.) அவ மதிப்பு; dishonour, disgrace. அங்கே போவது உனக்கு அகண்ணியம் (உ.வ.).

Skt. aganya

['அ' எதிர்மறை முன்னொட்டு. கண்ணுதல் = கருதுதல், மதித்தல். கண் → கண்ணியம் = மதிப்பு. 'இயம்' தொ.பெ. சுறு. அகண்ணியம் = மதிப்பீன்மை, அவமதிப்பு.]

அகணி agani, பெ. (n.) 1. உள், உட்புறம்; inside, interior. 'கடுக்காயில் அகணி நஞ்சு, சுக்கிற் புறணி நஞ்சு' (பழ.). 2. மரப்பட்டையின் உட்பக்கத்து நார்; fibre in the inner side of the bark of a tree (சா.அக.). 3. மருதநிலம் (சூடா.); agricultural tract of land. 4. தெல்வயல்; paddyfield. ''அகணி யின்கரை புரளு மெங்க ணும்'' (அரிசமய. குலசே. 8). 5. தென்னை பனைகளின் உள்மட்டை மேல் நார்; upper rind of the stem of the coconut and palmyra frond.

[அகம் = உள், உட்புறம், நாட்டின் உட்பட்ட மருதநிலம், மருதநில வயல்.]

"புறஞ்சிறை மாக்கட் கறங்குறித் தகத்தோர் புய்த்தெறி கரும்பின் விடுகழை தாமரைப் பூம்போது சிதைய வீழ்ந்தெனக் கூத்தர் ஆடுகளங் கடுக்கும் அகநாட் டையே'' (புறநா. 28:11-14).

அகணி agaņi, பெ. (n) நம்பிக்கைக்குரிய நட்பினர்; confidant. ''அகணியாகிய..... சகுனி'' (பெருங். மகத. 26 : 29-30).

[அகம் = உள்ளம். அகம் → அகன் → அகண் → அகணி = உள்ளம் ஒன்றிய உண்மை நட்பு, நண்பேன்.]

அகணி³ agaņi, பெ. (n.) கடுக்காய் (சித்.அக.); gall-nut, Terminalia chebula:

அகணிக்கடுக்காய் agani-k-kadu-k-kay, பெ. (n.) 1. உட்சதைப்பற்றுள்ள கடுக்காய்; a gall-nut with thick fleshy portion surrounding the seed inside. 2. முற்றிய கடுக்காய்; a fully developed or ripe gall-nut (சா.அக.).

[அகம் → அகண் → அகண் → அகணி = உள். உட்சதைப்பற்று.]

அகணிதம் agaņidam, பெ. (n.) கணிக்கப்படா தது; that which is beyond computation.

்ம. அகணித; க. அகண்ய; Skt. agaņita.

['அ' எதிர்மறை முன்னொட்டு. கணி → கணிதம் = கணிக்கப்பட்டது. அகணிதம் ≖ கணிக்கப்படாதது. 'இதம்'தொ.பெ. ஈறு.]

கணித்தல் பார்க்க; see kanittal.

அகணிப்பாய் agaņi-p-pāy, பெ. (n.) அகணிப் பிளாச்சினாற் பின்னிய மூங்கிற்பாய்; bamboo mat plaited with thick splits.

[அகம் → அகண் → அகண் → அகணி. ஒருகா. அகப் பகுதியொடு சேர்ந்த தடித்த மூங்கிற் சீனாச்சு.]

பாய் பார்க்க; see pay.

அகணியகில் *agaņi-y-agil*, பெ. (n.) அகில் மரத்தின் உட்பாகம்; that portion which is inside the agilwood tree (சா.அக.).

அகணிக்கடுக்காய், அகில் பார்க்க; see agaņi-k-kaļu-k-kāy, agil.

அகத்தடிமைagatt(u)-adimai, பெ.(n.) அணுக்கத் தொண்டு; services of a devoted servant orfollower. ''அகத்தடிமை செய்யு மந்தணன்'' (தேவா. 7.9:6).

ம. அசுத்தோன்; தெ. அடியடு, அடிய.

அகத்தடியாள் agatt(u)-adiyal, பெ. (n.) வீட்டு வேலைக்காரி; maid-servant of a house. ''அகத் தடியாள் மெய்நோவ'' (தனிப்பா. தி. 1, பக். 279).

ம். அடியாட்டி

அகத்தமிழ் *aga-t-tami [*, பெ. (n.) அகத்திணை பற்றிய தமிழிலக்கியம்; Tamil literature dealing with love.

அகத்தன் agatta<u>n</u>, பெ. (n.) **இடத்தினன்; one** who is in a place. ''ஆதவ னெழுகிரி யகத்த ராக்கினான்'' (கந்தபு. யுத்த. சிங்க. 328).

அகத்தான் agattan, பெ. (n.) 1. உள்ளிடத் திருப்பவன் (இறை. 59, உரை); one who is in. 2. இல்வாழ்வான்; householder. ''அகத்தாரே வாழ்வாரென் நண்ணாந்து நோக்கி'' (நாலடி. 31).

ம். அகத்தான்

அகத்தி agatti, பெ. (n.) மக்கட்குக் கீரையும் மாட்டிற்குத் தழையுணவும் உதவுவதும், பெரும் பாலும் கொடிக்காவிலும் மிளகாய்த் தோட்டத் திலும் பயிரிடப்படுவதுமான சிறு மரவகை; West Indian pea-tree, s. tr., Sesbania grandiflora, whose leaves are edible and also used as cattle food. ''நல்லகத்தி வேரதனை நாடுங்கான் மேக மெனுஞ்

சொல்லகலுந் தாகமறுந் தோகையே — மெல்லமெல்ல

மெய்யெரிவு கையெரிவு மேகன த்தி மையெரிவும் போமென் றறி'' [னுள்ளெரிவு (பதார்த்த, 475).

அகத்தியினங்கள் - species of sesban

சாழையகத்தி, ஒரு பழமரம்; a fruit tree.

சிற்றகத்தி, ஒரு சிறு மருந்துமரம்; a small tree used for medicine.

சீமையகத்தி, ஒரு செடிவகை; large - leafed eglandular senna, Cassia alata (L.).

செவ்வகத்தி, ஒரு செம்மலர்ச் சிறுமரம்; a small tree with red flowers.

ம. அகத்தி; க., து. அகசெ; தெ. அகிசெ; த. அகத்தி > Skt. agasti.

[அகம் → அகத்தி. அகம் = உள். கொடிக் கால், மீளகாய்த் தோட்டம் முதலிய பூற செடி கொடித் தோட்டங்களினுள்ளே பயூரிடப்படுவ தால், அகத்தியெனப் பெயர்பெற்றது போலும்.]

பேயகத்தி, சீமையகத்தி பார்க்க; see pēyagatti, šimai-y-agatti.

"அகத்தி ஆயிரங் காய்த்தாலும் புறத்தி புறத்தியே' என்பது, மருமகளுக்கும் அகத்தி மரத்திற்கும் பொதுவான இரட்டுறற் பழ மொழி. அகத்திமரம் தோட்டத்திற்குள் விருந்து கொத்துக்கொத்தாக ஆயிரக்கணக் காய்க் காய்த்தாலும், அதன் காய்கள் ஒன்றிற்கும் பயன்படா. அதனால் மிளகாய்ச்செடியும் வெள்ளிலைக் கொடியும்போற் சிறப்பாகக் கருதப்படா. அதுபோன்று, வேற்றகத்தி விருந்து வீட்டிற்கு வந்த மருமகள் எத்தனை பிள்ளை பெற்றாலும், மகளைப்போல் அன் பாக மாமியாரால் நடத்தப்படுவதில்லை என்பது, பழமொழிக் கருத்து.

அகத்திக்கறுப்பு agatti-k-karuppu, பெ. (n.) சில சிற்றூர்த் தெய்வங்கட்குச் சாத்தும் ஆடை வகை (தஞ்சை); a kind of garment put on certain village deities (Tj.).

அகத்திக்கீரை agatti-k-kīrai, பெ. (n.) இலைக் கறிக்கு உதவும் அகத்தித் தழை; sesban leaves used as edible greens.

அகத்திடு-தல் agattidu-, 17 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கையால் உள்ளணைத்தல் (திவா.); to fold in the arms, embrace. 2. செருகுதல்; to insert (W.). 3. உள்ளிடுதல் (கலித். 4, உரை); to enclose, enfold.

அகத்திப்பழுப்பு agatti-p-paluppu, பெ. (n.) அகத்திக்கறுப்பு பார்க்க; see agatti-k-karuppu.

அகத்திணை aga-t-tinai, பெ. (n.) கைக்கிளை, குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், தெய்தல், பாலை, பெருந்திணை என்னும் ஏழு பிரிவுகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ள காதலின்ப வொழுக்கம்; love, as a mental experience of lovers or conjugated couple classified into seven forms according to ecology and stress of passion.

''கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை யிறுவாய்

முற்படக் கிளந்த எழுதிணை யென்ப'' (தொல். பொருள். அகத். 1).

[Naú + & mam.]

அகத்திணைப்புறம் aga-t-tinai-p-puram, பெ.
(n.) அகத்திணைக்குப் புறம்பான கைக்கிளை, பெருந்திணை என்னும் இருதிணைகள் (தொல். பொருள். அகத். 54, நச். உரை); the two forms of undesirable love, viz., unreciprocated love, and love by force, as opposed to reciprocal love.

[அகம் + தீணணை + புறம்.]

அகத்தியம் agattiyam, பெ. (n.) தோரா. கி.மு. 12ஆம் நூற்றாண்டில், அகத்திய முனிவரால் இயற்றப்பட்டதாகக் கருதப்படும் மாபிண்டம் என்னும் முத்தமிழிலக்கணச் சார் பு நூல்; a poetic work of grammar by sage Agastya, dealing with the three conventional classes of Tamil literature, and based upon earlier Tamil treatises, ascribed to circa 12th century B.C.

அகத்தியர் agattiyar, பெ. (n.) அகத்தியன் பார்க்க; see agattiyan.

அகத்தியர் குழம்பு agattiyar-kulambu, பெ. (n.) பெருங்காயம், இந்துப்பு, இதன் (ரசம்), வெண் காரம், மனோசிலை, அரிதாரம், நேர்வாளம், ஒமம், கருஞ்சீரகம் என்னுஞ் சரக்குகளைச் சேர்த்து அகத்தியர் செய்ததாகச் சொல்லப் படும் பெயர்பெற்ற நலக்கழிச்சல் மருந்து; a famous cathartic medicinal compound, ascribed to Agastya, the ingredients being asafætida, rock salt, mercury, borax, realgar, yellow orpiment, true croton, bishop's weed and black cumin.

[Skt. Agastya > ந. அகத்தியன், அகத்தியர்.]

அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு agattiyar-tēvāra-ttiratţu, பெ. (n.) அகத்தியர்பெயரால்வழங்கும் 25 தேவாரப் பதிகத் தொகுதி; a collection of 25 hymns from the *Tēvāram*, erroneously attributed to sage Agastya.

[அகத்தீயர் + தேவாரம் + தீரட்டு.]

அகத்தியன், அகத்தியனார் agattiyan, agattiya-நார், பெ. (n.) 1. சில வேத மந்திரங்களின் ஆசிரியரும், தென்னாட்டில் ஒரு பிராமணக் குடியே ந்றத்தை நிறுவியவரும், ஒரு முத்தமிழ்ச் சார்பு நூலும் சில மருத்துவ நூலும் இயற்றிய வரும் தோரா. கி.மு. 12ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவருமான ஓர் ஆரியச் சான்றோர்; an Aryan sage, author of several Vedic hymns, said to have founded a Brahmin colony in South India, written some books on medicine, and composed a Tamil grammar. 2. அகத்திய நாண் மீன்; the star Canopus, of which Agastya **்அ**கத்தியனென்னு மீன் is the regent. உயர்ந்த தன்னிடத்தைக் கடந்து மிதுனத் தைப் பொருந்த' (பரிபா. 11 : 11, உரை).

[Skt. ga = செல். 'அ' எதிர்மறை முன் கொட்டு. Skt. aga = அசையாதது, மலை. Skt. as = எறி. அகஸ்திய (Agastya) = மலையை எறிந்தவன் அல்லது அடக்கியவன்.]

ஆரியர் இந்தியாவிற்குட் புகுந்தபின், சில நூற்றாண்டுகளாக விந்த(விந்திய) மலையைக் கடந்து தெற்கே வர இயலவில்லை. முதன் முதலாக அதைக் கடந்தவர் அகத்தியர். அதனால், அவருக்கு விந்தமலையை வென்ற வர் என்றும், விந்தமலையின் செருக்கை அடக்கியவரென்றும் புகழ்ச்சி எழுந்தது. இக் காலத்தும், எவரெசிற்று (Everest) முடியேறிய வரை அக்குவட்டை வென்றவர் (conqueror of the Everest) என்று கூறுதல் காண்க.

விந்தமலையை அடக்கியதனால் அகத்தியர் அப் பெயர் பெற்றார் என்னும் வடநூலார் கூற்று, பொருத்தமுடையதாய்த் தோன்ற வில்லை. ஏனெனின், விந்தமலையைக்கடக்கு முன்னரும் அவருக்கு அப்பெயர் இருந்ததாகத் தெரிகின்றது.

அகத்தியன் என்னும் பெயரை யொத்த Augustus, Augustinus, Augustanus, Augustulus முதலிய இலத்தீன் பெயர்களும், Augusti என்னும் செருமானியப் பெயரும், Augustine என்னும் ஆங்கிலப் பெயரும் மேலைநாடு களில் மக்கள் இயற்பெயர்களாகத் தொன்று தொட்டு வழங்கிவந்திருக்கின்றன. அவற்றிற் கெல்லாம் மூலமாகத் தோன்றும் augustus என்னும் இலத்தீன் சொல்லிற்கு, consecrated (திருப்படையல் செய்யப்பட்ட), venerable (வணங்கப்படத்தக்க) என்று பொருள் சொல்லப்படுகின்றது.

இலத்தீனை யடுத்து வழங்கும் கிரேக்கத் திற்கு இனமான ஒரு மொழியைத் தாய்மொழி யாகக் கொண்ட ஓர் இனத்தாரின் வழிவந்த வேத ஆரியக் குரவர் ஒருவர்க்கு அம் மேலைப் பெயர் இடப்பட்டதென்று கொள்வது, இயற்கைக்கு முற்றும் ஒத்ததே. ஆகவே, அகத்தியன் என்னும் ஆரியச் சொல்லிற்கு, வணங்கப்படத்தக்கவன் என்று பொருள் கூறுவதே பொருத்தமாம்.

இலக்கண நூல் முதற்கண் இயற்றமிழ்க்கே தோன் றியிருத்தல்கூடும். அதுவும் திலக்கணம், சொல்லிலக்கணம், சொற்றொட ரிலக்கணம். செய்யுளிலக்கணம். ளிலக்கணம் என்னும் ஐந்நிலைப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். அதன்பின் இசையிலக்கணமும் நாடகவிலக்கணமும் முன்பின்னாக நெடுங் காலங் கடந்து தோன்றியிருக்கும். இறுதியில் இயல் இசை நாடகம் என்னும் மூன்றன் இலக் கணமும் ஒரே தொகுதியாகச் சேர்க்கப்பட் டிருக்கும். இத்தகைய முத்தமிழ் இலக்கண நூலொன்றை, தமிழனே. எத்துணைப் பேரறிஞனாயினும், தனிப்பட ஒரேயடியில் தோற்றியிருத்தல் இம்மியும் இயலாது. அங்ஙனமிருப்பவும், ஓர் ஆரியன் வடநாட்டி னின்று வந்தவுடன் முத்தமிழ் இலக்கண முதனூலை இயற்றினான் என்றல், 'நரிமா அரிமாக் குருளை யீன்றது' என்பது போன்ற செய்தியே.

அகத்தியன் என்னும் சொல் ஆரியமாயினும், அகத்தியத்தின் பெருமையும் தமிழியன்மை யும் நோக்கி, இங்குத் தமிழ்ச் சொற்றொகுதி யொடு சேர்க்கப்பட்டது.

அகத்தியான்பள்ளி agattiyān-paļļi, பெ. (n.) திருமறைக்காட்டிற்கு அருகிலுள்ள ஒரு திருதகர் (தேவா. 2.212); a shrine near Tirumaraikkāļu (Vēdāraņiyam).

[அகத்தியன் → அகத்தியான். பள்ளி = தவ நிலையம்.]

அகத் தீசரறு கு agattišar-arugu, பெ. (n.) சிற்றறுகு (இராட்.); species of grass, short in stature like Agastya (R.).

படத்தாள் 3

அக்காக்குருவி

அக்காடச்செல்லிகண்டன்

அகத்தி

சிற்றகத்தி

சீமையகத்தி

பேரகத்தி

[Skt. agastya + 1ša — அகஸ்தீச > ந. அகத்தீசன் → அகத்தீசர். வ. ஈசன் = கடவுள், தேவன், தெய்வத்தன்மையுள்ளவன். அகத்தீயர் குள்ளாராயூருந்ததனால், அவரைப்போல் உரு விற் சிறீதான சிற்றறுகு அகத்தீசாறுகு எனப் பெயர்பெற்றது.]

அகத்தீசுரப்புல் agattīšura-p-pul, பெ. (n.) அகத்தீசரறுகு பார்க்க; see agattīšar-arugu.

[Skt. agastya + išvara + ந. புல் – அகஸ்தீச் வரப்புல் → அகத்தீசுவரப்புல் → அகத்தீசுரப்புல்.]

அகத்திடு agattidu, பெ. (n.) 1. எண்ணம்; thought, idea. ''அகத்திடு முற்றும் பிரணவ மாகப் பிறங்கி'' (கச்சி, வண்டு, 352). 2. கை யால் உள்ளணைக்கை (அகநா. 26 : 17, உரை); embrace.

[Naġgı + 20 - Naġŝū. 20 → #G.]

அகத்துரைப்போன் agatt(u)-uraippon, பெ. (n.) 1. மனச்சான்று; the inner voice, the voice of conscience (இராட்.). 2. கடவுள்; God.

[அகத்து + உரைப்போன். அகம் = மனம்.]

அகத்துழினை agatt(u)-uliñai, பெ. (n.) (இலக்.) முற்றுகையிடப்பட்ட கோட்டையிலுள்ள அகத் தாரை, முற்றுகையிட்ட புறத்தார் வெல்லும் புறத்துறை (பு.வெ. 6 : 22); (Gram.) theme of the victory of the besiegers over the besieged.

[4444 + 24966.]

உழினை பார்க்க; see uliñai.

அகத்துழிஞையான் agatt(u)-uliñaiyān, பெ. (n.) (இலக்.) முற்றுகையிடப்பட்டோன், புறத் துழிஞையானுக்கு எதிரி (மதுரைக். 741-3, நச். உரை); (Gram.) one within a besieged fort, the besieged, opp. to the besieger.

[அகத்துழிஞையான் = அகத்தோன்.]

அகத்துறுப்பு agatt(u)-uruppu, பெ.(n.) 1. அன்பு, அருள், இரக்கம் முதலிய மனப்பண்பு; qualities of the heart, as love, grace, mercy. ''அகத் துறுப் பன்பி வவர்க்கு'' (குறள், 79). 2. உட வின் உள்ளுறுப்பு; internal organs of the body.

[அகத்து + உறுப்பு.]

அகத்தை agattai, பெ. (n.) தாய்; mother.

அகத்தொண்டன் aga-t-toṇḍaṇ, பெ.(n.) வீட்டு வேலைக்காரன்; domestic servant. 'ஒருவர் மனையிற் பணிசெய்யும் அகத்தொண்டர்க் குளதாகிய உரிமை' (சி.போ.பா. 8:1, பக். 429).

[அகம் + தொண்டன். அகம் = வீடு.]

அகத்தோன் agattōn, பெ. (n.) அகத்துழினை யான் பார்க்க; see agatt(u)-uliñaiyān.

அகதேசி aga-dēši, பெ. (n.) உள் நாட்டு இரப் போன், பரதேசி என்பதற்கு எதிர்; native mendicant, dist. f. paradēši.

[N & O + C & P .]

அகதேசி பரதேசி என்னும் மரபிணைமொழி எதுகை நோக்கி 'அரதேசி பரதேசி' என்று தவறாக உலகவழக்கில் வழங்கிவருகிறது.

அகநகர் aga-nagar, பெ. (n.) 1. கோட்டைக் குள் அடங்கிய நகரப்பகுதி (கிலப். 14:69, அடியார்க். உரை); interior of a fortified town. 2. உவளகம் (அந்தப்புரம்); women's appartments in a palace. ''அகநகர் கைவிட்டு'' (மணிமே. 23:57).

[அகம் + நகர். அகம் = உள்.]

அகநகை aga-nagai, பெ. (n.) இகழ்ச்சிதகை (சிலப். 16:164, அடியார்க். உரை); derisive laughter.

[800 + 5006.]

அகநகை-த்தல் aga-nagai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) இகழ்ச்சியாகச் சிரித்தல்; to laugh in derision. ''அகநகைத் துரைத்து'' (சிலப். 16:164).

அகநாடகம் aga-nadagam, பெ. (n.) மனத்தி லுள்ள காதலைப் புலப்படுத்தும் நளிதயங்க ளோடு கூடிய நடம் (சிலப். 3:14, அடியார்க். உரை); dance accompanied by gestures expressing love.

[440 + 5760.]

அகநாடகவுரு aga-nāḍaga-v-uru, பெ. (n.) அக நாடகத்திற்குரிய பாடல்கள் (சிலப். 3:14, அரும். உரை); various kinds of musical compositions used in performing dances expressing love.

[460 + 31660 + 26.]

அகநாடு aga-nadu, பெ. (n.) 1. உள் தாடு; interior of a territory. ''அகநாடு புக்கு'' (மதுரைக். 149). 2. மருதநிலம்; agricultural tract.

''புறஞ்சிறை மாக்கட் கறங்குறித் தகத்தோர் புய்த்தெறி கரும்பின் விடுகழை தாமரைப் பூம்போது சிதைய வீழ்ந்தெனக் கூத்தர் ஆடுகளங் கடுக்கும் அகநாட் டையே'' (புறநா. 28: 11-14).

[8160 + 516.]

அகநாழிகை aga-nāligai, பெ. (n.) தெய்வப் படிமை யிருக்கும் கருவறை, உண்ணாழிகை; sanctuary of a South Indian (Hindu) temple. 'அகநாழிகைப் பணிசெய்வார்' (T.A.S. i, 6).

ம. அகநாழிக

[அகம் + நாழிகை.]

நாழிகை பார்க்க; see naligai.

அதநானுறு agā-nāṇūṛu, பெ. (n.) கடைக் கழகக்காலப் புலவர் ஏறத்தாழ நூற்றறு பதின்மர் அகப்பொருள்பற்றிப் பாடியனவும், உருத்திரசன்மரால் தொகுக்கப்பட்டனவுமான நானூறு அகவற்பாத் திரட்டு; An anthology of 400 love-lyrics in agaval metre by about 160 poets of the period of the 3rd Tamil Academy, compiled by Uruttirašanman.

[அகம் + நானூறு.]

அகநிலை aga-nilai, பெ. (n.) 1. உள்ளிடம்; inside (W.). 2. மனத்துள் ளிருக்குங் கடவுள் (இராட்.); God as residing in one's mind (R.). 3. நகர்; town. ''அரைசுமேம் படீஇய வக நிலை'' (சிலப். 5:161). 4. குல(சாதி)ப் பெரும் பண்வகை நான்கனுள் ஒன்று; one of the four primary melody-types.

[அகம் + நீலை.]

அகநிலைக்குறிஞ்சி aga-nilai-k-kuriñji, பெ. (n.) குறிஞ்சிப் பண்ணின் ஒருவகை; a primary melody-type, a variety of kuriñji.

''தென்னுறு பாலை குறிஞ்சியே மருதஞ் செவ்வழி யென்னுநா னிலத்திற் பின்னகம் புறமே யருகியல் மற்றைப் பெருகிய லுறழவெண் ணிரண்டாய்'' (கந்தபு. அசுர. சூரன்அரசிருக். 23).

[அகம் + நீலை + குறிஞ்சி.]

அகநிலைக் கொச்சகம் aga-nilai-k-koccagam, பெ. (n.) (யாப்.) கொச்சகக் கலிப்பாவின் வகை (கலித். 119, உரை); (Pros.) variety of koccagakkali metre.

[அகநிலை + கொச்சகம்.]

அகநிலைச் செய்யுட்டாழிசை aga-nilai-c-ceyyuttālišai, பெ. (n.) கடவுளை வண்ணித்துப் புகழா ததும், அகப்பொருள்பற்றிய ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற் குரியதுமான செய்யுளுறுப்பு; tālišai, which does not deal with the greatness of God, being a member of an ottālišaikkali verse which deals only with an amatory theme. [அகநிலை + செய்யுள் + தாழிசை.]

'வண்ணித்துப்புகழ்தலின் வண்ணக மெனப் படும். என்னை? தரவினானே தெய்வத்தினை முன்னிலையாகத் தந்து நிறீஇப் பின்னரத் தெய்வத்தினைத் தாழிசையானே வண்ணித் துப்புகழ்தலின், அப்பெயர் பெற்றதாகலின். ஒழிந்த உறுப்பான் வண்ணிப்பினுஞ் சிறந்த உறுப்பு இதுவென்க' (தொல.பொருள்.செய். 140, பேரா. உரை).

அகநிலைச் செவ்வழி aga-nilai-c-cevvali, பெ. (n.) செவ்வழிப் பண்ணின் ஒருவகை; a primary melody-type, a variety of ševvali.

[அகநீலை + செவ்வழி.]

செவ்வழி பார்க்க; see ševvali.

அக நிலைப் பசாசம் aga-nilai-p-pašāšam, பெ. (n.) (நடம்) சுட்டுவிரல் நுனியிற் பெரு விரல் அகப்பட மற்ற மூன்றும் பொலிந்து நிற்கும் கைச் சைகை (சிலப். 3:18, அடியார்க். உரை); (Dan.) hand-gesture in which the thumb and forefinger are joined and the other three fingers extended.

[அகநீலை + பசாசம்.]

அகநிலைப்பாலை aga-nilai-p-pālai, பெ. (n.) (இசை) பாலைப் பண்ணின் ஒருவகை (கந்தபு. அசுர. சூரன்அரசிருக். 23); (Mus.) a primary melody-type, a variety of pālai.

[அகநிலை + பாலை.]

அகநிலைமருதம் aga-nilai-marudam, பெ. (n.) (இசை) மருதப் பண்ணின் ஒருவகை; (Mus.) a primary melody-type, a variety of marudam. "அகநிலை மருதமும் புறநிலை மருதமும்" (சிலப். 8:39).

அகநிலையொத்தாழிசை aga-nilai-y-ottā lišai, பெ.(n.) (யாப்.) 1. கலிப்பாவகை (பாப்பா. 91); (Pros.) a kind of kali verse. 2. கலிப்பா வுறுப்பு வகை (தொல். பொருள். செய். 138, பேரா. உரை); an element of kali verse.

[அகநீலை + ஒத்தாழிகை.]

அகப்பக்கம் aga-p-pakkam, பெ. (n.) (ஏர.) 1. மனவியல் அல்லது சமயச் சார்பான உண் மையைப்பற்றிய உய்த்துணர்வு; (Log.) inference formed on mental or religious truths. 2. உட்பக்கம்; inside.

[அகம் + பக்கம்.]

அகப்பகை aga-p-pagai, பெ. (n.) உட்பகை; ஒரு குடும்பம், இனம், வகுப்பு, அமைப்பகம், நிறுவனம், நாடு முதலியவற்றுள் ஒன்றற்குள் ளேயே தோன்றி, ஒற்றுமையைக் குலைத்துப் பகைவர்க்குக் காட்டிக்கொடுக்கும் பகை, புறப் பகைக்கு எதிர்; enmity within a family group of relatives, community, class, organization, establishment or country, leading to disunity and destruction.

''புறப்பகை கோடியின் மிக்குறினு மஞ்சார் அகப்பகை யொன்றஞ்சிக் காப்ப''

(நீதிநெறி. 55).

ம. அகப்பக

[800 + 000.]

அகப்பட்டி aga-p-paṭṭi, பெ. (n.) அகக் கட்டுப் பாடு இல்லாதவன்-ள்; an irresponsible person. ''அகப்பட்டி யாவாரைக் காணின்'' (குறள், 1074).

[அகம் + பட்டி.]

அகப்படச் சூத்திரி-த்தல் aga-p-paḍa-c-cūttiri-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பொருள் புலப்படாவாறு உள்ளடங்க நூற்பா இயற்றுதல்; to versify grammatical rules rendering the meaning obscure. 'குறித்த பொருள் விளங்காமையின் அகப்படச் சூத்திரியாராகலானும்' (தொல். சொல், கிளவி, 35, சேனா. உரை).

[Skt. sūtra > ந. குத்திரம் → குத்திரி. அகப்பட + குத்திரி.]

அகப்படு-கல் aga-p-padu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உட்படுதல், உள்ளடங்குதல்; to be included. ''சத்தவிருடிக் கணமகப்பட..... முனித்தலை வரும்'' (உத்தரரா. வரையெடு. 69). 2. குறை தல்; to be diminished, shortened. (தொல். பொருள். செய். 134, பேரா. உரை). 3. சிக்கிக் கொள்ளுதல்; to be entangled. மான் வலைக் குள் அகப்பட்டுக்கொண்டது (உ.வ.). 'அகப் பட்டுக் கொள்வேன் என்றா கள்வன் களவெடுக்கிறது' (பழ.). 4. பிடிபடுதல்; to be caught. ''கொண்டல் வண்ண னகப்படா னெவர்க்கும்" (பாரத. கிருட். 174). வேட்டைக்குப் போனால் முயல் அகப்படுமா? (உ.வ.). 5. வசப்படுதல்; to be brought under one's influence, to become subordinate. ஊரெல்லாம் அவனுக்கு அகப்படீடிருக்கிறது (உ.வ.). 6. கிடைத்தல்; to be obtained. ''யாமுடை யார்மணங் காணணங் காய்வந் தகப்பட்டதே'' (திருக்கோ. 7). பட்டதைச் சுருட்டடா கம்பளி யப்பா' (பழ.).

ம. அகப்பெடுக; க., தெ. அசுபுடு.

அகப்படுத்து-தல் aga-p-paduttu-, 2 பி.வி. (v. caus.) 1. சிக்கவைத்தல்; to entrap. ''பரதவர் வலையி னகப்படுத் தரிய'''(பாரத. குரு. 105). 2. பிடித்தல்; to catch hold of. ''மற்றவன் பெருமுரண் முருக்கிக். கைய கப்படுத் துய்ப்பனால்'' (கந்தபு. மகேந். வச்சிர. 6).

அகப்படை aga-p-paḍai, பெ. (n.) நம்பகமான அணுக்கத்தொண்டர்; trustworthy attendants. 'அகப்படை யென்று மிடுக்கரா யிருப்பாரை' (ஈடு, 10:1, பிர.).

[அகம் + படை.]

அகப்பணி aga-p-paṇi, பெ. (n.) 1. மறைமுக மான தொண்டு; confidential service. ''அங்கு அகப்பணி செய்வர் விண்ணோர்'' (திவ். திருவாய். 10.2:6). 2. வீட்டுவேலை; domestic work.

[அகம் + பணி.]

அகப்பத்தியம் aga-p-pattiyam, பெ. (n.)

1. மருந்து உண்ணுங்காலத்து உட்கொள்ளும் வரம்பிட்ட உணவை, புறப்பத்தியம் அல்லது மறு பத்தியம் என்பதற்கு எதிர்; diet or regimen observed during the course of taking medicine.

2. மருத்துவக் காலத்திற் புணார்ச்சியின்பந் தவிர்கை; abstention from sexual intercourse, while under medical treatment.

[அகம் + பத்தியம்.]

பத்**தியம்** பார்க்க; see pattiyam.

அகப்பரம் aga-p-param, பெ. (n.) தின்னை; pial, a raised platform under the varandah used for sitting.

[ஒருகா. அகம் = வீடு. புறம் = வெளி.` அகப்புறம் → ஆகப்பரம் = வீட்டு வெளித் தீண்ணை. இனி, அகம் = உள்; பரம் = மேல், மேலிடம், மேடு, தீண்ணை; அகப்பரம் = உள் தீண்ணை என்றுமாம்.]

அகப்பரிவாரம் aga-p-parivaram, பெ. (n.) 1. வீட்டு வேலைக்காரர் (சீவக. 292, நச். உரை); domestic servants. 2. அரண்மனைப் பணியாளர்; (M.E.R. 146 of 1925); attendants of a royal household.

ம. அகப்பரிவாரம்

[அகம் + பரிவாரம்.]

பரிவாரம் பார்க்க; see parivāram.

அகப்பற்று aga-p-parru, பெ. (n.) 1. தன் உடம் பின்மீதுள்ள பற்றெண்ணம், புறப்பற்று என் பதற்கு எதிர் (குறள், 345, பரிமே. உரை); attachment to self, self-love, opp. to purapparru. "போமே யகப்பற்றென் றுந்திபற" (அவிரோ. 14). 2. சிற்றூர்ப் பங்காளிகள் அவ்வப்போது பகிர்ந்து பயன்படுத்தும் ஊர் நிலம் (R.T.). land divided and given to the share-holders of a village periodically for use but held in common. 3. தொடக்கந்தொட்டுக் குளப்பாசனமுள்ள நிலம் (நெல்லை); land which has been irrigated by a tank since the very beginning (Tn.).

மை. அகப்பற்று [அகம் + மற்று.]

அகப்பா agappā, பெ.(n.) 1. கோட்டை மதில்; fortified wall, wall of a fort or fortress. ''அகப்பா எறிந்த அருந்திறல்'' (சிலப். 28:144). 2. மதிலுண்மேடை (பிங்.); mound within inner fortifications. 3. அகழி (பிங்.); ditch around a fort.

ம. அகப்ப [உகப்பு → அகப்பு → அகப்பா.] அகப்பு³ பார்க்க; see agappu³.

அகப்பாட்டு aga-p-pāṭṭu, பெ. (n.) 1. அகப் பொருட் செய்யுள், புறப்பாட்டு என்பதற்கு எதிர்; love-poem, opp. to purappāṭṭu. 2. அக நானூறு (கலித். 37, நச். உரை); an anthology of love-lyrics.

[அகம் + பாட்டு.]

அக்**தானூறு** பார்க்க; see aga-nā<u>n</u>ū zu.

அகப்பாட்டு வண்ணம் aga-p-pāṭṭu-vaṇṇam, பெ. (n.) (யாப்.) செய்யுளின் இறுதியடி, முடிப் பெழுத்தோ சொல்லோ இன்றி, இடையடி போல் தோன்றும் அமைப்பு அல்லது ஒசை வகை; (Pros.) poem or verse so constructed, that the last line looks like any of the previous lines and not appearing to give a finish to the poetic piece.

"அகப்பாட்டு வண்ணம், முடியாத் தன்மையின் முடிந்ததன் மேற்றே" (தொல், பொருள், செய், 222).

எ-டு : ''உண்கண் சிவப்ப தெவன்கொ லன்னாய்'' (ஐங்குறு. 21).

[அகம் + பாட்டு + வண்ணம்.]

- அகப்பாட்டு றுப்பு¹ aga-p-pāṭṭ(u)-uṬuppu, பெ. (n.) அகப்பொஞ்ளின் அல்லது அகத் திணையின் பன்னிரு கூறு; the twelve members of agapporul or agattiņai:
  - 1. இயல் —method of defining a thing பகத்திணை or showing its nature, quality, etc.
  - 2. வகை —amplification or detailing at யகத்திணை large what has been said briefly.
  - 3. பொது —the rule for summing up or வகத்திணை recapitulating.
  - 4. இறப் —the rule for discriminating பகத்திணை or explaining the difference between things.
  - 5. உவம —the rule for illustrating a வகத்திணை subject by metaphors, comparisons, etc.
  - 6. புறநிலே —the rule for exemplifying a யகத்திணை subject through examples.
  - 7. எதிர்நில் —the rule for elucidating a யகத்திணை point through its opposite.
  - 8. காரண —revealing the condition or (அ) கருவி quality of a thing by its யகத்திணை origin.
  - 9. காரிய —proving a thing by its effects. வகத்திணை
  - 10. காரக —the rule for relating an வகத்திணை action, event, etc., to which belong the following:
    - (1) செய்பவன் who. (2) செய்தொழில் what. (3) கருவிகள் - by what helps. (4) பயன் - why. (5) இடம் அல்லது நிலம்where. (6) காலம் - when. (7) திறன் in what manner or how.
  - 11. முன்னவை—the rule for foretelling events யகத்திணை from signs.
  - 12. பின்னவை—the rule for foretelling the யகத்திணை consequences of any action (p.)—(W.).

''அகத்திணை யியல்பே யறைபடும் வகையே பொதுச்சிறப் புவமை புறநிலை யெதிர் கிலை

கருவி காரியங் காரக முன்னவை பின்னவை யெனவாம் பிரிவீ ராறே'' (தொன். வி. பொருள். 2 : 2). ''அவற்றுள், இயல்புரைத் தொப்ப வியம்புத லியல்பே'' (டை 3).

''தொகைவிரித் துரைத்தல் சொற்பொருள் வகையே'' (ஷெ 4).

''பொதுவெனப் பலவை யடக்கு மொன்றே சிறப்பென வொன்றி னடங்கும் பலவே'' (ஷே. 5).

''உவமை யெனப்பிறி தொப்ப வுரைத்தலே'' (ஷெ. 6).

''புறநிலை யொப்பிழி வாக்கமென மூன்றே'' (ஷெ. 7).

''குறித்தவை காட்ட மறுத்தவை காட்டி யெதிரில் விளக்க லெதிர்நிலை யென்ப'' (ஷெ. 8).

''காரண நான்குங் காரிய நான்கும் விரித்துத் தன்பொருள் விளக்க லூரித்தே'' (ஷெ. 9).

''காரக மென்ப கருத்தா கருமங் கருவி கருத்திடங் காலந் திறனேழே'' (ஷெ 10).

''முன்னவை பின்னவை முன்பின் னடந்தன பன்னித் தன்பொருள் பயன்படப் பகர்தலே'' (டி. 11).

இந் நூற்பாக்கள், வீரமாமுனிவரின் சொந்தக் கூற்றுகளே யன்றித் தொல்காப் பியத்தையோ வேறு முன்னூலையோ தழுவி யனவல்ல.

இவை கூறும் பாகுபாடு அகப்பாட்டுறுப் பென வின்சிலோ அகரமுதலியிற் கூறப்பட் டிருப்பதால், இவற்றை இங்கு மேற்கோளாகக் காட்டலாயிற்று.

'காரணம்' என்பது 'கரணம்' என்பதன் நீட்டம், 'காரியம்' என்பது 'இயம்' என்னும் திரிப்பீறு பெற்ற அதன் திரிசொல்.

'காரகம்' என்பதைக் 'கருமகம்' என்று தமிழிற் குறிக்கலாம்.

'காரணம்', 'காரியம்' என்னும் சொற்களை முறையே, 'கரணியம்', 'கருமியம்' என்றுங் குறிக்கலாம்.

இதன் விளக்கத்தைக் க**ரணம் எ**ன்னும் உருப்படியிற் காண்க.

அகப்பாட்டுறுப்பு² aga-p-pāṭṭ(u)-uṛuppu, பெ.(n.) (யாப்.) அகப்பொருட் செய்யுளின் திணை, கை கோள், கூற்று, கேட்போர், இடம், காலம், பயன், முன்னம், மெய்ப்பாடு, எச்சம், பொருள் வகை, துறை என்னும் பன்னிரண்டு உறுப் புகள்; (Pros.) elements of a love-poem, 12 in number.

''திணையே கைகோள் கூற்றே கேட்போர் இடனே காலம் பயனே முன்னம் மெய்ப்பா டெச்சம் பொருள்வகை

துறையென் றப்பா லாறிரண் டகப்பாட் டுறுப்பே'' (நம்பியகப், 211).

 $[aa\dot{\omega} + u\pi\dot{c}G + 2g\dot{u}\dot{q}]$

அகப்பாட்டெல்லை aga-p-pāṭṭ(u)-ellai, பெ. (n.) குறித்த வரம்பைத் தன்னகத் தடக்கிக்கொள் ளும் எல்லை (தொல். பாயி. இளம். உரை); confining limit or boundary.

[அகப்படு 🖚 அகப்பாடு 🕂 எல்லை.]

அகப்பாடு aga-p-pāḍu, பெ.(n.) 1. அகப்படுதல்; being caught or obtained. 2. உண்ணிகழ்ச்சி; internal occurrence. 3. தெருங்கியிருக்கை; being close. ''அகப்பாட் டண்மையன்'' (பெருங். மகத. 18: 20). 4. புதுக் கண்டுபிடிப்பு (புதுவை); discovery (Pond.).

[அகப்படு -> அகப்பாடு.]

அகப்பு¹ *agappu, பெ.* (n.) ஆ*ழம்* (வின்.); depth.

[அகழ்தல்=தோண்டுதல். அகழ்→அகழ்ப்பு→ அகப்பு = தோண்டப்பட்ட அல்லது தோண்டப் படும் ஆழம்.]

அகழ்ப்பு பார்க்க; see agalppu.

அகப்பு® *agappu*, பெ. (n.) மரப்பிளப்பிற் செலுத்தும் மரத்துண்டு, ஆப்பு (இ.வ.); wedge (Loc.).

[அகைத்தல்= அடித்தல்,செலுத்துதல். அகை→ அகைப்பு → அகப்பு = அடித்துச் செலுத்தப்ப@ம் ஆப்பு.]

அகப்பு³ agappu, பெ. (n.) எழுச்சி (சம்.அக.); height.

[உகத்தல் = உயர்தல். உக→உகப்பு = உயர்ச்சீ. ''உகப்பே உயர்தல்'' (தொல். சொல். உரி. 8). உகப்பு → அகப்பு. உ → அசொல்லாக்கத் தீரிபு. ஒ.தோ: உகை(த்தல்) → அகை(த்தல்).]

அகப்புலி *aga-p-puli*, பெ. (n.) *பொருள்கள்*, *சொத்து* (கரு.அக.); things, property.

[பொலிதல் = செழித்தல், மிகுதல். அ‱ப் பொலி → அகப்புலி.] அகப்புறக்கருளி aga-p-pura-k-karuvi, பெ. (n.) (இலக்.) எழுத்திலக்கணங்களை அறிவதற்கு மிகத் துணையான புணரியல் என்னும் நூற் பகுதி; (Gram.) a sub-division of grammar, viz., puņariyal, very helpful for the understanding of Tamil Orthography.

[அகம் + புறம் + கஞவி.]

அகப்புறக் கைக்கிளை aga-p-pura-k-kaikkilai, பெ. (n.) அன்பினைந்திணை என்னும் இரு தலைக் காதற்குப் புறமான ஒருதலைக் காதல்; unreciprocated love, as outside the sphere of reciprocal love.

[அகம் + புறம் + கைக்கிளை.]

மக்கள் விருப்பத்தைக்கவனியாது பெற்றோ ரால் முடித்து வைக்கப்படும் திருமணங்களுள், மணமகன் மணமகள் என்னும் இருவருள் ஒருவர் மட்டும் காதலித்து, இன்னொருவர் கடமைக்காக இணங்கியிருப்பதே, ஒருதலைக் காமம் என்னும் கைக்கிளையாகும்.

''காமஞ் சாலா இளமை யோள்வயின் ஏமஞ் சாலா இடும்பை யெய்தி நன்மையுந் தீமையும் என்றிரு திறத்தால் தன்னொடும் அவளொடும் தருக்கிய

புணர்த்துச் சொல்லெதிர் பெறாஅன் சொல்லி யின் புறல் புல்லித் தோன்றும் கைக்கிளைக் குறிப்பே'' (தொல். பொருள். அகத். 50)

என்பது, நூற்பாவிற் குறித்துள்ளவாறு, சொல்லளவான காமக் குறிப்பேயன்றிக் கூட்டத்தொடு கூடிய ஒழுக்கமோ மண வாழ்க்கையோ அன்று.

ஆகவே, கைக்கிளைக் குறிப்பு, கைக்கிளை யொழுக்கம் அல்லது கூட்டம் எனக் கைக் கிளை இருதிறத்தது என அறிக.

இங்ஙனமே, பெருந்திணைக்குறிப்பு, பெருந் திணையொழுக்கம் எனப் பெருந்திணையும் இருதிறத்ததாம். அது பெருந்திணையிற் கூறப்படும்.

அகப்புறச்சமயம் aga-p-pura-c-camayam, பெ.(n.) (சிவ.) சிவமதத்திற்கு மிக நெருக்க மல்லாத ஆதனம்பியம் (பாசுபதம்), மாநோன் பம் (மாவிரதம்), மண்டையம் (காபாலம்), இடவியம் (வாமம்), நாமுருவம் (வைரவம்), ஒன்றியக்கோட் சிவனியம் (ஐக்கவாத சைவம்) என்னும் அறுவகைக் கிளைதெறிகள்; (Šaiva.) six religious sects not intimately related to orthodox Šaivism.

[அகப்புறம் + சமயம்.]

அகப்புறத்தலைவன் aga - p - pura - t - talaivan, பெ. (n.) (இலக்.) கைக்கிளை, பெருந்திணை யொழுக்கங்களுக்குரிய தலைவன் (கலித். 108, நச். உரை); (Gram.) lover whose love is unreciprocated or improper if not criminal.

[அகப்புறம் + தலைவன்.]

அகப்புறத்திணை aga-p-pura-t-tinai, பெ. (n.) அகப்பொருட்டிணை ஏழனுள், அகனைந் திணைக்குப் புறம்பான கைக்கிளை, பெருந் திணைகள் (யாப். வி. பக். 528); the two forms of love kaikkilai and perundinai out of seven, as outside the sphere of aganaindinai.

[அகப்புறம் + தீணை.]

அகப்பொருட்குப் புறம்பான புறப்பொருட் டிணை ஏழிருப்பதால், அகப்பொருட்குள் ளேயே சற்றுப் புறம்பானது அகப்புறம் எனப் பட்டது. இங்ஙனம் புறப்பொருட்குள்ளும் சற்றுப் புறம்பானது புறப்புறம் எனப்படும்.

அகப்புறப்பாட்டு aga-p-pura-p-pattu, பெ. (n.) கைக்கிளை,பெருந்திணைகளுக்குரிய செய்யுள்; poem describing love which is unreciprocated or improper if not criminal. ''அகப்புறப் பாட்டு மிகப்பில வவையே'' (தம்பியகப். 250).

[அகப்புறம் + பாட்டு.]

அகப்புறப்பெருந்திணை aga-p-pura-p-perundiņai, பெ. (n.) இருதலைக் காமமென்னும் அகனைந்திணைக்குப் புறமாகிய பொருந்தாக் காமம் (நம்பியகப். 243); improper or criminal love, as outside the sphere of mutual love.

[அகப்புறம் + பெருந்திணை.]

அகப்புறப்பொருள் aga-p-pura-p-porul, பெ. (n.) அகப்புறத்திணை கட்குரிய ஒருதலைக் காமமும் பொருந்தாக் காமமும்; themes relating to unreciprocated and improper or criminal love.

[அகப்புறம் + பொருள்.]

அகப்புறும் aga-p-puram, பெ. (n.) 1. ஒன்றோடு தொடர்புகொண்டு அதற்குச் சற்றுப் புறம் பானது; that which is related to, but is not of the essence. 2. அகத்திணைப்புறம் பார்க்க; see aga-t-tinai-p-puram.

[ABO + 400.]

அகப்புறமுழவு aga-p-pura-mulavu, பெ. (n.) தண்ணுமை, தக்கை, தகுணிச்சம் முதலிய இடை நிலைத் தோற்கருவிகள் (சிலப். 3:27, அடி யார்க். உரை); drums of the medium grade, like tappumai, takkai and taguniccam, etc., used as accompaniment to music and dancing.

'அகமுழவாவன: முன்சொன்ன உத்தமமான மத்தளம், சல்லிகை, இடக்கை, கரடிகை, பேரிகை, படகம், குடமுழா வெனவிவை.

அகப்புற முழவாவன: முன்சொன்ன மத்திம மான தண்ணுமை, தக்கை, தகுணிச்சம் முதலாயின.

புறமுழுவாவன: முன் சொன்ன அதமக் கருவியான கணப்பறை முதலாயின்.

புறப்புற முழுவாவன: முற்கூறப்படாத நெய் தற்பறை முதலாயின்' என்று அடியார்க்கு நல்லார் (சிலப். 3:27, உரை) கூறியிருப்ப தால், அகம் அகப்புறம் புறம் என்று வகுத்த மூவகை முழுவுகளும், முறையே, முதல் இடை கடைப்பட்ட மங்கல முழுவுகள் என்பதும், புறப்புறம் என்று இழித் தொதுக்கியவை அமங்கலப் பறைகள் என்பதும் உய்த்துணரப்படும்.

அகப்பூ aga-p-pū, பெ. (n.) நெஞ்சத்தாமரை; heart-lotus, used fig. ''அகப்பூ மலைந்து'' (சீவக. 1662).

ம. அகமலர்

[8/80 + 4.]

அகப்பூசை aga-p-pušai, பெ. (n.) மன வழி பாடு; worshipping in mind, meditation.

[860 + yme.]

அகப்பேய்ச்சித்தர் aga-p-pēy-c-cittar, பெ. (n.) அடிக்கடி தம் மனத்தை 'அகப்பேய்' என்று விளித்துப் பனுவல் பாடிய ஒரு வென்னர் (சித்தர்); name of a Siddha, author of a poem in which the mind is addressed as 'mind-devil' in every stanza.

[siso + Guw + 8 \$ \$ \$ i.]

அகப்பை agappai, பெ. (n.) சோறு, குழம்பு, காய்கறி முதலிய சமைந்த உணவுப் பொருள் களை முகந்து பரிமாற உதவும் நீண்ட பிடியுள்ள சிரட்டை அல்லது சிறுகலம் (சூடா.); ladle, large spoon with a long handle, usu. of coconut shell. 'அகப்பை அறுசுவை யறியுமா?' (பழ). 'அகப்பை குறைந்தால் கொழுப்பெல்லாம் அடங்கும்' (பழ). 'அகப்பை பிடித்தவன் தன் னவனானால் அடிப்பந்தியில் இருந்தா லென்ன? கடைப்பந்தியில் இருந்தாலென்ன?' (பழ.).

ம். அகப்பான்; க. அகபெ; தெ. அகபு; து. கூபெ.

[அகழ்தல் = தோண்டுதல், முகத்தல். அகழ் → அகழ்ப்பு → அகழ்ப்பை → அகப்பை. ஒ.தோ: கேழ்ப்பு → கேழ்ப்பை → கேப்பை. சமைத்த உணவு வகைகளைக் கலத்திலிருந்து அகழ்ந்து (தோண்டி அல்லது முகந்து) எடுத்தற்குச் சீரட்டையாலும் மரப்பிடியாலும் செய்யப்பட்ட கருவி அகப்பை.]

அகப்பைக்கணை agappai-k-kaṇai, `பெ. (n.) அகப்பைக் காம்பு; handle of ladle.

[அகப்பை + கணை.]

அகப்பைக்கின்னரி agappai-k-kinnari, பெ. (n.) அகப்பை வடிவில் செய்த விளையாட்டு நரம்பிசைக் கருவி; stringed toy musical instrument shaped like a coconut-shell ladle.

[அகப்பை + கீண்ணரி.]

கின்னரி பார்க்க; see kinnari.

அகப்பைக்கு நி agappai-k-kuri, பெ. (n.)

1. அகப்பை யளவு (ஈடு, 1.4:6, அரும்.);
measure of quantity, a coconut-shell ladle can
hold. 2. தெற்குவியலின்மேல் இடும் சாணிப்
பாற்குறி; marks of cow-dung solution poured
from a ladle on heaps of paddy. 'கண்ணாரக்
கண்டதற்கு ஏன் அகப்பைக்குறி?' (பழ.).

3. அகப்பை விழும் நிலையைக்கொண்டு குறி
பார்த்தல் (வின்.); prognostication by observing
the lying position and direction of a ladle let
fall perpendicularly, practised by women.

[அகப்பை + குறி.]

குறி பார்க்க; see kuzi.

அகப்பைக்கூடு agappai-k-kūḍu, பெ. (n.) அகப்பைசெருகி; rack for ladles.

[sacionu + ca.G.]

அகப்பை செரு கி agappai-šerugi, பெ. (n.) அகப்பைகள் செருகி வைக்கும் சட்டம்; perforated frame for holding ladles, the handles being inserted into the perforations.

அகப்பைசொருகி agappai-šorugi, பெ. (n.) அகப்பைசெருகி பார்க்க; see agappai-šerugi. அகப்பையடி agappai-y-adi, பெ. (n.) 1. அகப்பையினா லடிக்கும் அடி; a blow dealt with a ladle. 2. பட்டினி; starvation. 3. அகப்பையின் அடிப்பகுதி; the bottom of a ladle.

[அகப்பை + அடி.]

அகப்பையடிபடு-தல் agappai-y-adi-padu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அகப்பையினா லடிபடு தல்; to be beaten with a ladle. 2. பட்டினி போடப்படுதல்; to be starved.

[sacionu + 244 + u6.]

அகப்பையைச் சுருங்கப்பிடி-த்தல் agappaiyai-ccuruṅga-p-piḍi-, 4 செ.குன் றாவி. (v.t.) பிள்ளை கட்குத் தண்டனையாகச் சாப்பாட்டைக் குறைத்தல்; to decrease the quantity of food given, as a punishment, to children.

[அகப்பை + ஐ + கருங்க + மீடி.]

அகப்பொருட்கைக்கிளை aga-p-porut-kaikkilai, பெ. (n.) காமம் நுகர்தற்குரிய கன்னித் தலைமகளின் காதற் குறிப்பை அறியும் வரை, தலைமகன் அவளைச் சாராது நின்று தன் தெஞ்சொடு கூறல் (நம்பியகப். 28); theme in which a lover is talking to his own mind, while awaiting indications from his sweet heart of her love in response to his.

[அகம் + பொருள் + கைக்கீளை.]

அகப்பொருட்கோவை aga-p-porut-kōvai, பெ. (n.) களவில் தொடங்கிக் கற்பில் முடியும் அகப்பொருட்டலைவன் தலைவியரின் காதல் வாழ்க்கையை, நானூற்றிற்குக் குறையாத கட்டளைக்கலித்துறையில் கோவை படக் கூறும் பனுவல் வகை; division of poem, in not less than 400 kattalaikkalitturai verses which treats of the continuous life of lovers, beginning with clandestine union and culminating in married and domestic life. "ஆறிரண் டுறுப்பும் ஊறின்றி விளங்கக் கூறுவ தகப்பொருட் கோவை யாகும்" (இலக். வி. 816).

[அகம் + பொருள் + கோவை.]

அகப்பொருட்டலைவன் aga-p-porut-talaivan, பெ. (n.) அகப்பொருட் செய்யுளில் வரும் காதலன்; hero of a love-poem.

[அகம் + பொருள் + தலைவன்.]

அகப்பொருட்டலை வி aga-p-porut-talaivi, பெ. (n.) அகப்பொருட் செய்யுளில் வரும் காதலி; heroine of a love-poem.

[அகம் + பொருள் + தலைவி.]

அகப்பொருட்டுறை aga-p-porut-turai, பெ. (n.) அகப்பொருள்பற்றிய பொருட்கூறு; a theme of love-poetry.

[அகம் + பொருள் + துறை.]

அகப்பொருட்பெருந்திணை aga-p-porut-perundinai, பெ. (n.) இருதலைக் காமத் தலைவனுந் தலைவியும் இன்பம் நுகர்ந்துவருங்கால், இடைக்காலத்தில் ஏற்பட்ட சில இன்ப நுகர்ச்சித் தடைகளை எடுத்துக்கூறுவது; narration of obstacles encountered in the love-life of genuine lovers.

''அகன் றுழிக் கலங்கலும் புகன்றமடற் கூற்றும் குறியிடை யீடுந் தெளிவிடை விலங்கலும் வெறிகோள் வகையும் விழைந்துடன்

பூப்பிய அரைத்தலும் பொய்ச்சூ ளுரையும் தீர்ப்பி லூடலும் போக்கழுங் கியல்பும் பாசறைப் புலம்பலும் பருவமாறு படுதலும் வன்புறை யெதிர்ந்து மொழிதலும் அன்புறு மனைவியுந் தானும் வனமடைந்து நோற்றலும்

பிறவும் அகப்பொருட் பெருந்திணைக் குரிய' *

(நம்பியகப். 243).

[அகம் + பொருள் + பெருந்தீணை.]

அகப்பொருள் aga-p-porul, . பெ. (n.) 1. நாற் பொருள்களுள் ஒன்றான இன்பம்; pleasure, as one of the four objectives of life. வின்பம்; sexual pleasure. 'நீ புறப்பொருளை விரும்பி அகப்பொருளைக் கைவிட்டதிலே' (கலித். 15, நச். உரை). 3. அகத்திணை யென் னும் இன்பவொழுக்கங் கூறும் இலக்கண நூல்; a grammar of love-theme. எ-டு: இறையனா ரகப் பொருள், நம்பியகப்பொருள். 4. இன்ப வொழுக்கங் கூறும் நூற்றொகுதி; love-literature. 5. அகத்திணையாகிய பொருள்; lovetheme. ''புலவோ ராய்ந்த வருந்தமி *ழகப்* பொருள்'' (நம்பியகப். 1). 6. உட்பொருள்: inner meaning. ''நான்மறை யகப்பொருள் புறப்பொரு எறிவார்'' '(கம்பரா. யுத்த. இரணிய. 32). 7. வீட்டிலுள்ள பொருள்; household effects. ''அகப்பொரு டமக்கருளு வார்க்கஃது நல்கி - புகப்புறு பரத்தையர்கள்'' (தணிகைப்பு. திருநகரப். 78).

ம. அகப்பொருள் [அகம் + பொருள்.]

அகப்பொருள் விளக்கம் aga-p-porul-vilakkam, பெ. (n.) ஓர் அகத்திணை நூல்; name of a grammar of love-poetry. தம்பியகப்பொருள் விளக்கம் பார்க்க; see nambi-y-aga-p-porulvilakkam.

[அகம் + பொருள் + விளக்கம்.]

அகம்¹ agam, பெ. (n.) 1. உள்ளிடம், புறம் என்பதற்கு எதிர்; inside, opp. to puram. "அகம்புற நிறைந்த சோதியாய்" (தாயு. சிவன்செ. 4). 2. உள்ளடங்குகை; being subordinate. "அகப்பட்டி யாவாரைக் காணின்" (குறள், 1074). 3. உடம்பினகத்துள்ள மனம்; mind. "அகமலர்ந் தீவார்" (பதினொ. திருவிடை. மும். 7). 'அகம் அங்கே ஆக்கை இங்கே' (பழ.). 'அகம் ஏறச் சுகம் ஏறும்' (பழ.). 'அகம் மலிந்தால் அஞ்சும் மலியும், அகம் குறைந்தால் அஞ்சும் குறையும்' (பழ.). 4. தெஞ்சம்; heart. 5. ஆதன் (ஆன்மா); soul. ''அதுவதுதா னென்னு மகம்'' (சி.போ.சிற். 3.6). 6. மார்பு; chest. "புல்லக மகன்றது" (சிலப். 30:16). 7. அகப்பொருள் என்னும் காதல்; love-theme. 8. எழுவகைப்பட்ட அகத் former; love, as a mental experience of lovers, of seven forms. 9. காதலால் விளையும் காம வின்பம்; sexual pleasure. 'யாண்டும் உள்ளத் துணர்வே நுகர்ந்து இன்பமுறுவதோர் பொரு ளாதலின், அதனை அகம் என்றார்' (தொல். பொருள். அகத். 1, நச். உரை). 10. அகப் பொருள்பற்றிய அகநானூறு என்னும் அகவற் Opros; an anthology of 400 love-lyrics. ''அகம்புறமென் றித்திறத்த வெட்டுத் தொகை" (தனிப்பாட்டு). 11. வதியும் உள் ளிடங் கொண்ட வீடு (பிங்.); house. 12. ஒரு நிலப்பகுதியின் உள்ளிடமான மருதநிலம்; agricultural tract. ''ஆலைக் கரும்பி னகநா டணைந்தான்" (சீவக. 1613). 13. இடம் (திவா.); place. 14. எங்கும் பரந்துள்ள இட மாகிய விசும்பு (தைலவ. பாயி. 22); sky, space. —, இடை. (ind.) 1. இடவேற்றுமை யுருபு களுள் ஒன்று; a loc. ending. ''உள் அகம் புறம் இல் இடப்பொரு ளுருபே'' (நன். 302). 2. ஓர் இடப்பெய ரீறு; a suff. of place names. எ-டு: கானகம், தமிழகம். 3. ஒரு பொருட்பெய ரீறு; a suff. forming names of objects, எ-டு: கேடகம், பாடகம். 4. ஒரு தொழிற்பெய ரீறு; a verbal noun suff. எ-டு: நம்பகம், நாடகம். 5. ஒரு பண்புப்பெய ரீறு; an abstract noun suff. எ-டு: காழகம் (கருமை).

ம. அகம்; க. அகெ.

[அகழ்தல் = தோண்டுதல். அகைதல் = ஒடிதல். அகைத்தல் = அறுத்தல். ஒருகா. அகு → அகம் = உட்டுளை, உள், குடி, விடு. ஓ.நோ: புரை = துளை, விடு. E. hold = small mean dingy abode. ஓ.நோ: இகுதல் = தாழ்தல். இகுத்தல் = தாழ்த்தல். இகுப்பம் = தாழ்வு. இகு → இகழ் → இகழ்த்தல் = தாழ்த்தல், தாழ்வாகக் கருதுதல்.]

அகம்² agam, பெ. (n.) தவசம், கூலம்; cereals, grain. ''அகமது குறைவி லாதாய்'' (நல். பாரத. ஆதி. வியாசருற். 8).

[அ.:கம் -> அக்கம் -> அகம்.]

அகம்³ agam, பெ. (n.) வெள்வேல் (மலை.); panicled babul.

[அக்கு= கூர்மை, முள். அக்கு→ அகு→ அகம்.]

அகம்படி agambadi, பெ. (n.) 1. உள்ளிடம்; inside. ''திருவயிற்றி னகம்படியில் வைத்து'' (திவ். பெரியதி. 11.6:8). 2. மனம்; mind. ''அகம்படிக்கோயிலானை'' (தேவா. 5.91:1). ம. அகம்படி. 3. திருக்கோயிலில் அல்லது அரண்மனையிற் செய்யும் அகத்தொண்டு; service in a sanctuary or inner appartments of a palace. 'அகம்படிப் பெண்டுகள்' (I.M.P. Tp. 274.). 4. அடியார்; devotees (ஈடு, 5.8:2).

[அகம்y 🛨 உள். அகம்y + அடி — அகம்படி, புறம்படி என்பதற்கு எதீர்.]

அக**ம்படித்தொண்டு** agambadi-t-tondu, பெ. (n.) அணுக்கத்தொண்டு; service, as in a sanctuary. ''கோயிலுள்ளா லகம்படித் தொண்டு செய் வார்'' (பெரியபு. தில்லை. 4).

[அகம்பு + அடி + தொண்டு.]

'அகம்படிமை' என்றும் வழங்கும்.

அகம்படிப்பெண்டுகள் agambadi - p - peṇḍugal, பெ.(n.) கோயிலகப் பணிப்பெண்கள், அகக் கோளாளர் (தக்கயாகப். 95, உரை); maidservants in a temple.

[அகம்பு + அடி + பெண்டுகள்.]

அகம்படிமுதலிகள் agambadi - mudaligal, பெ. (n.) திருக்கோயிற் பணியாளர் (I.M.P. Cg. 919); male-servants in a temple.

ம. அகம்படி

[அகம்பு + அடி + முதலிகள்.]

அகம்படிமை agambaḍimai, பெ. (n.) அகம்படித் தொண்டு பார்க்க; see agambaḍi-t-toṇḍu. ''அகம்படிமைத் திறலினர்'' (கோயிற்பு. பாயி. 13).

[அகம்பு + அடிமை.]

அகம்படியர் agambadiyar பெ. (n.) 1. வீட்டு வேலை செய்வோர்; domestic servants. 'அவ்வவர்க்குரிய அகம்படியர்' (திவ். திருப்பா. 4:72, வியா.). 2. தஞ்சை, மதுரை மாவட்டங் களில் முன்பு குறுநில மன்னர் அரண்மனை களிற் பணிசெய்து, இன்று உழவுத்தொழில் செய்துவரும் ஒரு குலத்தார்; name of a caste of agriculturists in Thanjāvūr and Madurai districts, who originally were doing service in the palace of ancient chieftains.

ம். அகம்படிக்காரன் [அகம்பு + அடியர்.]

அகம்படியார் agambadiyar, பெ. (n.) திருக் கோயில்களிலும் அரண்மனைகளிலும் அகத் தொண்டு செய்வார்; those who do service in a sanctuary or inner appartments of a palace.

[அகம்பு + அடியார.]

அக**ம்பாடு** agamb**ā**ḍu, பெ. (n.) உள்ளீடான மெய்ப்பொருள்; essential truth. ''விச்சையி னகம்பா டுணர்ந்தறிவு முற்றுபய னுற்றவரை யொத்தாள்'' (கம்பரா. பால. கோலங். 39).

[அகம்படு -> அகம்பாடு.]

அகம்பு agambu, பெ. (n.) உள்; புறம்பு என்ப தற்கு எதிர்; inside; opp. to puzambu.

ம. அகமே

[அகம் -> அகம்பு.]

அகமகன் agamagan, பெ. (n.) கடைக்கழகக் காலத்திற்குப்பின் தமிழ்நாட்டிற் புகுத்தப் பட்டதும், சிவனின் மூத்த மகனாகச் சொல்லப் படுவதும், காப்புத் தெய்வமாகக் கருதப்படு வதும், பெரும்பாலும் வீடுதொறும் வழிபடப் -படுவதுமான ஆனைமுகப் பின்ளையார்த் தெய்வற் (சம்.அக.); elephant-headed God 'Gapēša, the eldest son of Šiva, commonly worshipped in Hindu homes. அகமகிழ்ச்சி aga-magi [cci, பெ. (n.) மனக்களிப்பு (பிரபோத. 27 : 33); joy, inward happiness.

[அகம் + மகிழ்ச்சி.]

அகமடல் aga-maḍal, பெ. (n.) பாளை; spathe. "அகமடல் வதிந்த வன்புபுரிபேடை" (பெருங். மகத. 4: 47).

[8/60 + 000.]

அகமணைத்தட்டு aga-maṇai-t-taṭṭu, பெ. (n.) வண்டியி னுறுப்புவகை; a part in the framework of a cart. ''புறமணைப் பலகையு மகமணைத் தட்டும்'' (பெருங். உஞ்சைக். 58:50).

[அகமணை + தட்டு.]

அகமரி-த்தல் aga-mari-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கருப்பையில் இறத்தல் (சிவரட். 207); to die in the womb.

[த. மடி > Skt. mari (mru). அகம் + மரி — அகமரி.]

அகமலர்ச்சி aga-malarcci, பெ. (n.) மனமகிழ்ச்சி (திவா.); joy, happiness, as blossoming of the mind.

[அகம் + மலர்ச்சி.]

அகமலர்ச்சியணி aga-malarcci-y-ani, பெ. (n.) ஒரு பொருளின் உயர்வுதாழ்வுகளை இன் னொருபொருளின் உயர்வுதாழ்வுகளோடு ஒப்பு தோக்குவதனாற் புலப்படுத்தும் பொருளணி வகை (அணியி. 69); figure of speech in which the excellences and defects of one object are brought out, through a comparison with the same qualities in another object.

அகமலர்ச்சியணி — ஓரலங்காரம்; அஃது, ஒன்றின் குணத்தான் மற்றொன்றின் குண மும், ஒன்றின் குற்றத்தான் மற்றொன்றின் குண மும், ஒன்றின் குற்றத்தான் மற்றொன்றின் குற்றமும், ஒன்றின் குணத்தான் மற்றொன்றின் குற்றமும், ஒன்றின் குற்றத்தான் மற்றொன்றின் குணமும் வருணிக்கப்படுவது. இதனை வடநூலார் 'உல்லாசாலங்காரம்' என்பர் (குவ. 69) — (சங்.அக.).

[அகமலர்ச்சீ + அணி.]

அகமாட்சி aga-māṭci, பெ. (n.) இல்ல நத்திற் குரிய நற்குணை நற்செய்கைகள் (உபதேசகா. சூராதி. 77); good qualities and deeds befitting an ideal family life.

[அகம் + மாட்சி. அகம் = வீடு, இவ்வறம்.]

அகமிசைக்கிவர் - தல் aga - mišaikk(u) - ivar-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) கோட்டை மதிலின்மேல் ஏறி நின்று போர்புரிதல்; to fight on the ramparts. "அகமிசைக் கிவர்ந்தோன் பக்கமும்" (தொல். பொருள். புறத். 13).

''மதின்மிசைக் கிவர்ந்தோன் பக்கமும்'' என்றும், ''மதின்மிசைக் கிவர்ந்த மேலோர் பக்கமும்'' என்றும், இரு பாட வேறுபாடு முண்டு.

. [அகமீசைக்கு + இவர்.]

அகமுகம் aga-mugam, பெ. (n.) உள்முகம்; the state of being turned inward.

[8180 + (980.]

அகமுகமா(கு)-தல் aga-mugam-4-, 6 செ.கு.வி. (v.i.) உள்தோக்கு தல்; to be turned or pointed inward. ''அகமுகமாந் தொடர்பால்'' (ஞானவா. சுரகு. 12).

[அகமுகம் + ஆ(கு).]

அகமுடையாள் agam-uḍaiyāļ, பெ.(n.) மனைவி, அகமுடையான் என்பதன் பெண்பால்; wife, fem. of agamuḍaiyān.

ம. அகததாள்

[அகம் + உடையாள்.]

அகமுடையான் agam-uḍaiyān, பெ. (n.) 1. கணவன்; husband, as master of the house. 2. வீட்டுக்காரன்; householder. 3. அகம்படியக் குலத்தான் (I.M.P. Tj. 1033); person of the Agambaḍiyar caste.

ம. அகத்தான்

[அகம் + உடையான்.]

- அகமுழவு aga-mulavu, பெ. (n.) மத்தளம், சல்லிகை, இடக்கை, கரடிகை, பேரிகை, படகம், குடமுழா என்னும் உயர் நிலைத் தோற் கருவிகள் (சிலப். 3:27, அடியார்க். உரை); high quality drums, viz., mattalam, šalligai, idakkai, karadigai, pērigai, padagam and kudamulā.
- அகமெய்ப்பாடு aga-mey-p-pādu, பெ. (n.) காதலால் உடம்பின் புறத்துத் தோன்றும் விளர்ப்பு, பசப்பு, மெலிவு, விதிர்ப்பு முதலிய முப்பத்திரு வகைப்பட்ட உணர்ச்சி வெளிப் பாடு; physical manifestation of emotions, such

as paleness, sallowness, feebleness, trembling, thirty-two in number, due to love-sickness.

மெய்ப்பாடு பார்க்க; see mey-p-padu.

''அகமெய்ப் பாடே யறையுங் காலை.... எண்ணாற் றுறையு மென்மனார் புலவர்'' (அகத்திய நூற்பா, குமாரசுவாமிப் புலவர், தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரம், பக். 5).

[அகம் + மெய்ப்பாடு. மெய்ப்படு → மெய்ப் பாடு (தொ.பெ.). படுதல் = தோன்றுதல்.]

அகமொடுக்கு agam-oḍukku, பெ. (n.) கொள் கொம்பு (சம்.அக.); pole for a creeper.

[880 + 9866.]

அகரசீர்மை agara-širmai, பெ. (n.) ஆரியப் பார்ப்பனச் சேரி (அக்கிரகாரம்) (M.E.R. 389 of 1916); Brāhmin quarters.

[அகரம் + சீர்மை. Skt. $sim a > த. சீமை <math>\rightarrow$ சீர்மை.]

மூவேந்தரும் பிராமணர் என்னும் ஆரியப் பார்ப்பனர்க்கு மருதநிலத்துக் குடியேற்றங் களைத் தானமாக அளித்துவந்தனர். அவை பொதுவாகச் 'சதுர்வேதி மங்கலம்' எனப் பெயர் பெற்றன.

நாளடைவில், பிராமணர் தமிழர் குடி யிருப்பை யொட்டியும் வாழத்தொடங்கினர். ஊர்க்கோடியில் தனிக் கூட்டமாக வாழ்ந்த தனால், அவர் குடியிருப்பு அக்கிராகரம் எனப் பட்டது.

Skt. agra = நுனி; GK. acros, topmost, outermost; E. acro, highest, topmost, terminal, tipped with; at the point or extremity of. அக்ர + அகரம் – அக்ராகரம். ஊர்க்கோடியி லிருந்ததனாலும்? மருதநிலக் குடியிருப்பாத லாலும், ஆரியப் பார்ப்பனச்சேரி அக்ராகரம் எனப்பட்டதென்பது பொருத்தமே.

ஆயின், அக்ராகரம் (agrā-kara) என்னாது அக்ரஹார (agra-hāra) என்பதே, தொன்று தொட்ட பிராமண வழக்காயிருந்து வருகின்றது.

் எனினும், ''அகர மாயிரம் அந்தணர்க் கீயிலென்'' என்னும் திருமந்திர (1860) வடி யிலும், அதுபோன்ற பிறவிடத்தும், அகரம் என்னும் சொல் மருதநிலத்தூரைக் குறிக்கும் தென்சொல்லாகவே கொள்ளப்படும். அகரப்பற்று agara-p-parru, பெ. (n.) பிராமண ருக்குத் தானஞ் செய்யப்பட்ட நிலம் (M.E.R. 556 of 1919); land gifted to Brāhmins.

[அகரம் + பற்று.]

அகரம் ' agaram, பெ. (n.) 'அ' என்னும் தமிழ் வண்ணமாலை முதலெழுத்து; the letter 'a' with which the Tamil alphabet begins. ''அகர முதல் னகர இறுவாய்'' (தொல். எழுத்து. நூன். 1). 'கரம்' குறிற் சாரியை.

அகரம்² agaram, பெ. (n.) 1. மெய்யெழுத்துச் சாரியை; particle employed to enunciate consonants. 2. மெய்யெழுத்திற்கும் உயிர் மெய்க்கும் பொதுவான சாரியை; enunciative particle common to consonants and vowelconsonants (or syllabic consonants).

"மகரத் தொடர்மொழி மயங்கு தல் வரைந்த" (தொல். எழுத்து. மொழி, 49).

''இஇடை நிலைஇ ஈறுகெட ரகரம் நிற்றல் வேண்டும் புள்ளியொடு புணர்ந்தே'' (தொல். எழுத்து. புள்ளி. 31).

மகரத் தொடர்மொழி என்பதில் 'மகரம்' என்னுஞ் சொல் (ம் + அகரம்) மகர மெய்யைக் குறித்தலையும், ரகரம் நிற்றல் என்பதில் 'ரகரம்' என்னுஞ்சொல் ரகர மெய்க்கும் ரகர உயிர்மெய்கட்கும் பொதுவாக நிற்றலையும் நோக்குக.

அகரம்³ agaram, பெ. (n.) 1. மருத நிலத்தூர்; town in an agricultural tract. 2. ஊர் (பிங்.); town.

[அகம் → அகர் → அகரம் = அகநாடென்னும் மருதநிலத்தூர், நகரம்.]

Cf. L. ager, field; GK. agros; Skt. ajra; OE. aecer; OHG. ackar; ON. akr; Goth. akrs; E. acre.

அகதாடு பார்க்க; see aga-nadu.

அகரம்* agaram, பெ. (n.) இதன் (பாதரசம்) (வின்.); mercury.

அகரம்⁸ agaram, பெ. (n.) தேர் (மலை.); chariot, temple car.

†அகரமுதலி agara-mudali, பெ. (n.) அகரத்தில் தொடங்கி, ஒரு மொழியின் எல்லாச் சொற் களையும், அல்லது பெரும்பாற் சொற்களையும் வண்சைமாலை வரிசைப்படுத்திப் பொருள் கூறும் சொற்பொத்தகம்; Dictionary giving all the words of a language or a majority of them with their meanings and arranged alphabetically beginning with 'a'.

[அகரம் + முதலி. படைத். பாவாணர்.] அகராதி பார்க்க; see agarādi.

அகரமேற்று-தல் agaram-ēṛṛu-, 2 பி.வி. (v.caus.) பிராமணரை மருத்திலத்தூரிற் குடியேற்று தல்; to establish a Brāhmin colony in an agricultural tract. ''அகரமேற்றி நன்றிகொ டேவதான நல்கி'' (திருவாவவா. 48: 22).

[அகரம் + ஏற்று.]

அகராதி agarādi, பெ. (n.) ஒரு மொழியிலுள்ள சொற்களையெல்லாம் அல்லது அவற்றின் பெரும்பகுதியை, வண்ணமாலை வரிசைப்படி யமைத்துப் பொருள்கூறும் சொற்பொத்தகம்; Dictionary, a book containing the words of a language alphabetically arranged together with their meanings.

[அகர முதற்சொல்லை அல்லது சொற்களை முதலிற்கொண்டுள்ளமையால் சொற்பொத்தகம் அகராதி யெனப்பட்டது. அகரம் + ஆதி — அகராதி.]

தொடக்கத்தில், தமிழிலக்கியத்திலுள்ள அருஞ்சொற்களின் பட்டிகளே, செய்யுள் நடையிற் பொருள்கூறி, உரிச்சொல் என்றும் உரிச்சொற்றொகுதி என்றும் பெயர்பெற்று வழங்கிவந்தன. பின்னர், அவை 'நிகண்டு' என்னும் வடசொற் பெயரால் வழங்கத் தலைப்பட்டன.

1594-ல் முதன்முதலாக, சிதம்ப**ர ரேவண** சித்**தர் என்ப**வர் தம் நிகண்டை வண்ண மாலை வரிசைப்படுத்தி அதற்கு அகரா**தி** நிக**ண்டு என**ப் பெயரிட்டார்.

18ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகு இயில் வீரமா முனிவர் (Father Beschi) முதன்முதலாகச் செய்யுள் நடையை விட்டுவிட்டு மேலை நாட்டு முறையைக் கையாண்டு, பெயர், பொருள், தொகை, தொடை என்னும் நால் வகைத் தலைப்பிற் சொற்களைத் தொகுத்து, சதுரகராதி என்று பெயரிட்டார்.

அதன்பின், 1779-ல் பெப்பிரசியசு (Fabricius), பிரேய்த்தாப்து (Breithaupt) என்னும் இரு செருமானிய லுத்தரன் விடையூழியர் (Missionaries), தமிழும் இங்கிலேசுமா யிருக்கிற அகராதி என்னும் பெயரில் ஒரு தமிழாங்கில அகரமுதலி வெளியிட்டனர். பின்னர் 'அகராதி' என்னும் பெயர் பெரு வழக்காயிற்று. ர

பதினெண்கீழ்க்கணக்கில் ஒரு நூல் **ஏலாதி** யெனப்பெயர் பெற்றிருப்பினும்ஆதிஎன்னும் சொல் தூய தென்சொல்லாகத் தோன்றாமை யால், இன்று அகராதி அகரமுத**லி** யெனப்படு கின்றது.

அகராதிக்கலை agarādi-k-kalai, பெ. (n.) அகர முதலித் தொகுப்புக்கலை; lexicography.

[அகராது + கலை.]

அகராதிநிகண்டு agarādi-nigaņāu, பெ. (n.) சிதம்பர ரேவண சித்தர் 1594-ல் வண்ணமாலை வரிசைப்படி தொகுத்த செய்யுள் நடைச் சொற் களஞ்சியம்; name of a thesaurus in verse, as giving the words in alphabetical order, by Šidambara Rēvaņa Šittar, A.D. 1594.

அகராதிபடித்தவன் agarādi-padittavan, பெ.(n.)

1. அதிகங் கற்றவன்; a very learned person.

'அகராதி படித்தவன் அஞ்சிப் பேசுவானா?'
(பழ.). 2. சொன்ன கருத்தை மாற்றுபவன்,
சொற்பொருள் திரிப்பவன்; punster, quibbler.
அவன் பெரிய அகராதி படித்தவன்;
அவனொடு பேசாதே (உ. வ.). 'அகராதி
படித்தவனுக்கு எதிராகப் பேசாதே' (பழ.)

'அகராதி படித்துவிட்டால் அடக்கமின்றிப் பேசுவதா?' (பழ.).

அகராதிமுறை agarādi-murai, பெ. (n.) வண்ண மாலை வரிசை; alphabetical order.

அகராதியொழுங்கு agarādi-y-oļungu, பெ. (n.) அகராதிமுறை பார்க்க; see agarādi-muzai.

[அகராதி + ஒழுங்கு.]

அகராதிவரிசை agarādi-varišai, பெ. (n.) அகராதிமுறை பார்க்க; see agarādi-murai.

அகராது agarādu, பெ. (n.) கொன்றை (வை.மூ.); Indian laburnum.

அகல்[லு]-தல் agal-, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விரி வடைதல்; to widen, spread, extend. ''விலங் ககன்ற வியன்மார்ப'' (புறநா. 3:16). 2. ஆக்க முறுதல், பெருகுதல், வளர்ச்சியடைதல்; to prosper, increase, develop, grow, progress. ''அழுக்கற்றகன்றாரு மில்லை'' (குறள், 170). 3. நீங்குதல்; to leave, vanish. ''பாயிரு ளகல'' (புறநா. 25:1). 4. பிரிதல்; to separate, part. ''அகன்றபூங் கொடியை'' (பாரத. குரு. 79). 5. கடத்தல் (திவா.); to pass beyond, cross, leap over. 6. நைந்து கிழிதல்; to be worn out, to be torn. வேட்டி அகன்றுபோயிற்று (வின்.). ம. அகலுக; க. அகல்; தெ. அகலு.

அகல் agal, பெ. (n.) 1. விரிவு; wideness. 2. பரப்பு: extent of space, expanse. 3. அல்குல் (பிங்.); the part immediately above pudendum muliebre. 4. வாயகன் றகலமான சட்டி; earthen pot, having a wide mouth. "காரகற் கூவியர்" (பெரும்பாண். 377). 5. விளக்குத் தகழி; hollow earthen vessel for lamp. '' திருவிளக்குத் திரியிட்டங் ககல்பரப்பி" (பெரியபு. கலிய. 15). 6. ஓர் அளவு; (தொல். எழுத்து. தொகை. 28, உரை); a measure of capacity. 7. உள்ளூர் (பொதி.நி.); inland town or village. 8. ஊரின் உட்புறம் (பொதி.நி.); the interior or inner part of a town or village. 9. sr@ (Qurs. f).); country, province. 10. பெருமரம் (வின்.); tooth-leaved tree of Heaven, Ailanthus excelsa. 11. வெள்வேல் (சங்.அக.); panicled babul.

ம. அகல் (தகழி); க. அகல; து. அகொலி; கட. அகலெ.

அகல்வட்டம் agal-vattam, பெ. (n.) கதிரவனை அல்லது திங்களைச் சுற்றிப் போட்டிருக்கும் பெருங்கோட்டை; large halo around the Sun or Moon. 'அகல்வட்டம் பகல் மழை' (பழ.).

அகல்வு agalvu, பெ. (n.) 1. அகலம்; extent, expanse. ''ஒருநிரல் செல்லு முள்ளகல் வுடைத் தாய்"' (பெருங். உஞ்சைக். 49:59). 2. அடர் த்தி யின்மை; sparseness. ''பைத்த நிலத்தி னகன் ற பயி ரகல்வி னீங்கப் பதித்து'' (தணிகைப்பு. திருநாட்டுப். 93). 3. நீங்குகை; removal. ''அமிழ்தம் வவ்வி யகல்வுழி'' (காஞ்சிப்பு. முத்தீ. 10).

அகல்வோர் agalvor, பெ. (n.) 1. விலகியிருப் பவர்; those who live or remain apart. 2. தீண்டாதார்(வின்.); outcastes, untouchables.

அகலக்கட்டை agala-k-kaṭṭai, பெ. (n.) அகலக் குறைவுள்ளது, பொதுவாக அகலக் குறை வுள்ளதுணி; that which lacks width, ordinarily applied to cloth.

[அகலம் + கட்டை.]

அகலக்கால்வை-த்தல் agala-k-kāl-vai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) செலவு, வினைமுயற்சி முதலியவற்றில் அளவுகடந்து போதல்; to go beyond limits, as in enterprise, spending, etc. 'அகலக்கால் வைக்காதே' (பழ.).

[அகலம் + கால் + வை.]

- அகலத்தேடு-தல் agala-t-tēḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நீங்க வகைபார்த்தல்; to seek escape. ''அவன்றான் அகலத் தேடிலும்'' (திவ். திரு வாய். பன்னீ.). —, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) விரிவாகத் தேடிப்பார்த்தல்; to search extensively.
- அகலநில்-தல் agala-nil-, 14 செ.கு.வி. (v.i.) ஒதுங்கி நில், விலகி நில்; to stand aloof, to stand afar. 'அகல இருந்தால் பகையும் உறவாம்' (பழ.). 'அகல இருந்தால் புகல உறவு' (பழ.).
- அகலப்பா agala-p-pt, பெ. (n.) தனி நிலைச் செய்யுளாகவோ தொடர் நிலைச் செய்யு ளாகவோ. பரந்த பனுவல்; voluminous work of poetry, epic poem. ''சங்ககலப் பாக்க ளிரண் டாகும்'' (வெண்பாப். செய். 5).

[அகலம் + பா.]

அகலம்¹ agalam, பெ. (n.) 1. பரப்பு; extent, expanse. ''சென்னி யகல முப்பா னிராயிர மாம்'' (கந்தபு. அசுர. அண்ட. 29). 'அகல உழுகிறதைவிட ஆழ உழுகிறது மேல்' (பழ.). 2. குறுக்களவு; width. ஆடையினகலம் மூன்று முழம் (உ.வ.). 3. பெருமை; greatness. ''நின் தோற்றமு மகலமு நீரினுள்" (பரிபா. 4:30). 4. ஞாலம் (அக.நி.); Earth. 5. வானம் (பிங்.); sky, atmosphere. 6. உழாது விடப்பட்ட நிலம், தரவை நிலம்; uncultivated land. 7. மார்பு; breast, chest. "மலைப்பரு மகலம்" (புறநா. 78:4). 8. அகலப்பா; voluminous poetic work, extensive poem. "ஆசு மதுரஞ் சித்திர மகலம்" (இலக். வி. 763). 9. அகலவுரை; elaborate commentary. 'பொழிப்பு அகலம் நுட்பம் நூலெச்சம் என்னும் உரை' (இறை. 1, உரை). 10. விரிவாகச் சொல்கை; elaboration. ''உரைத்தனை சுருக்கி -யாங்கள் நன்றித னகலங் கேட்க'' (கந்தபு. பாயிரப். 81). 11. இடம் (பொதி.நி.); place. 12. வாய்; mouth. ''குளத்தனைய தூம்பி னகலங்கள்'' (நான்மணிக். 73).

ம். அகலம்; க. அகல.

[8180 + 810.]

அகலம் * agalam, பெ. (n.) 1. வேப்பலகு (வை.மூ.); leaf of margosa. ஒ.தோ: அலகு. 2. யாணைத்திப்பிலி; elephant pepper. ஒ.தோ: அலகம்

[ஒருகா. அலகு -> அலகம் -> அகலம்.]

- அகலர் agalar, பெ. (n.) கீழ்மக்கள்; low-born persons, outcastes (W.). ்
- அகலவாய்ச்சி agala-vaycci, பெ. (n.) மரத்தை அல்லது பலகையைச் செதுக்கும் தச்சுக்கருவி வகை; howel, cooper's tool for smoothing work, adze.
- அகலவுரை agala-v-urai, பெ. (n.) விரிவான வுரை (இறை. 1, உரை); elaborate commentary.

[அகலம் + உரை.]

- அகலவுழு-தல் *agala-v-ulu-*, 1 செ.கு.வி. (v.i.) *மேலாக உழுதல்*; to plough shallowly.
- அகலறை agal-arai, பெ. (n.) 1. பாசறை; military camp. ''மாக்க ணகலறை யதிர்வன முழங்க'' (பட்டினப். 237). 2. மலைப்பக்கம் (பட்டினப். 237, நச். உரை); slope of a hill, hillside.

[அகல் + அறை.]

அகலன் agalan, பெ. (n.) 1. பருத்தவன்; stout man. 2. தீண்டாதவன் (சம்.அக.); member of the untouchable class.

[அகல் + அன்.]

அகலி - த்தல் agali-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விரிவுறுதல்; to broaden out, extend, widen. 2. பெருகுதல்; to enlarge. ''அகலி யாவினை யல்லல் போயறும்'' (தேவா. 2.161 : 1).

[அகல் 🖚 அகலி .]

ம். அகவிக்குக; க. அகவிசு; தெ. அகவின்சு-

அகலிடம் *agal-iḍam*, பெ. (n.) அகன்ற இட மாகிய ஞாலம்; Earth, as a wide place. ''அகலிட நீரேற்றான்'' (தேவா. 3.324 : 9).

[அகல் + இடம்.]

- அகலிய *agali-y-a*, பெ.எ. (adj.) அகன்ற, அகல மான; broad, wide.
- அகலியம் agali-y-am, பெ. (n.) கிளைகளுடன் அகன்று வளரும் மரம் (பிங்.); tree, as broadening out with branches.

[அகல் -> அகலி -> அகலியம்.]

அகலுள் agal-ul, பெ. (n.) 1. அகலம் (திவா.); width. 2. பெருமை (திவா.); greatness. 3. அகன்ற தெரு (சிலப். 1:47, அடியார்க். உரை); broad street. 4. ஊர் (திவா.); town, village. 5. நாடு (திவா.); country. 6. ஞாலம் (ஆ.நி.); Earth.

[அகல் + உள்.]

அகவடி aga-v-aḍi, பெ. (n.) உள்ளங்கால்; sole of foot. ''அகவீடி யங்கை'' (திருவிளை. உக்கிரபா. 41).

[8180 + 814.]

அகவயிரம் aga-vayiram, பெ. (n.). அகக்காழ் (இராட்.); hard core of a tree (R.).

[8180 + 200000.]

அகவர்¹ agavar, பெ. (n.) நாட்டில் வாழ்வார் (பொருந. 220); inhabitants of a country.

அகவர்² agavar, பெ. (n.) வைகறையிற் பாடி அரசனைத் துயிலெழுப்பும் பாணர்; bards who rouse the king from sleep with songs in the early morning. ''நாளீண்டிய நல்லகவர்'' (மதுரைக். 223).

அகவல் agaval, பெ. (n.) 1. மயிற்குரல் (பிங்.); the call or cry of a peacock. 2. அழைக்கை (பிங்.); calling, addressing. 3. பாடல் (குறுந். 298); singing. 4. தடஞ்செய்தல் (பிங்.); dancing. 5. எடுத்தலோசை (பிங்.); high tone, acute accent. 6. அகவற்பாவிற்குரிய ஓசை (யா.கா. 21); rhythm peculiar to agaval metre. 7. ஆசிரியப்பா; one of the four chief kinds of metre in Tamil prosody. ''அகவல் என்ப தாசிரி யம்மே'' (தொல். பொருள். செய். 80).

ம. அகவல்

அகவலன் agavalan, பெ. (n.) பாணன்; bard of the Pāṇar caste who sings on the battle-field. ''களம் வாழ்த்து மதவலன்'' (பதிற்றுப். 43). 'அகவலன் பண்பாட அதுகேட்டுப் பெண்பாட' (பழ.).

[அகவல் + அன்.]

அகவலியற்சீர் agaval-iyar-cir, பெ. (n.) பெரும் பாலும் ஆசிரியப்பாவிற்குரிய ஈரிய லசைச் சீர்கள்; metrical feet of two iyal syllables each chiefly found in aširiyappa.

[அகவல் + இயற்சீர்.]

இயலசை மயக்கத்தால் ஏற்பட்ட தேமா (நேர்நேர் – –), புளிமா (நிரைநேர் ப ப –), கருவிளம் (நிரைநிரை பப பப), கூவிளம் (நேர்நிரை – பப) ஆகிய நான்கும் இயல்பான ஆசிரிய வியற்சீர்கள்.

''இயலசை மயக்கம் இயற்சீர்'' (தொல். பொருள். செய். 13).

இனி, உரியீசையுடன் நேர் என்னும் இயலசை மயங்குவதால் ஏற்படும் நேர்புநேர் (சேற்றுக்கால், வேணுக்கோல்), நிரைபுநேர் (களிற்றுத்தாள், முழவுத்தோள்) என்னும் இருசீரும், ஆசிரிய வியற்சீரின்பாற்படும்.

''நேரவண் நிற்பின் இயற்சீர்ப் பால்'' (தொல். பொருள். செய். 15, பேரா. உரை).

இங்ஙனமே, இயலசையுடன் உரியசை மயங்குவதால் ஏற்படும் நேர்நேர்பு (போரேறு), நேர்நிரைபு (பூமருது), நிரை நேர்பு (கடியாறு), நிரைநிரைபு (மழகளிறு) -என்னும் நாற்சீரும், கூவிளம் (பாதிரி), கரு விளம் (கணவிரி) என்பனபோல ஆசிரிய வியற் சீராகக் கொள்ளப்படும்.

''இயலசை யீற்றுமு னுரியசை வரினே நிரையசை யியல் வாகு மென்ப'' (தொல். பொருள். செய். 16, பேரா. உரை).

அகவலுரிச்சீர் agaval - uri - c - cir, பெ. (n.) உரியசை மயக்கத்தாலும், உரியசையுடன் இயலசை விரவுவதாலும், ஏற்படும் ஈரசை ஆசிரியவுரிச்சீர்கள்; bisyllabic metrical feet, in which, either both the syllables are uri or the succeeding one is iyal.

[அகவல் + உரிச்சீர்.]

உரியசை மயக்கமான நேர்புநேர்பு (வீடு பேறு), நிரைபுநேர்பு (வரகுசோறு), நிரைபு நிரைபு (முடவுமருது), நேர்புநிரைபு (பாறு குருகு) என்னும் நான்கும் இயல்பான ஆசிரிய வுரிச்சீர்கள்.

''உரியசை மயக்கம் ஆசிரிய வுரிச்சீர்'' (தொல். பொருள். செய். 13, பேரா. உரை).

உரியசையும் இயலசையுங் கலந்த நேர்பு நிரை (நீடுகொடி, நாணுத்தளை), நிரைபு நிரை (குளிறுபுலி, விரவுக்கொடி) என்னும் இரண்டும் ஆசிரிய வுரிச்சீரின்பாற்படுவன.

''முன்னிரை யுறினும் அன்ன வாகும்''

(தொல். பொருள். செய். 14, பேரா. உரை).

இற்றை யிலக்கண நூல்கட்கெல்லாம் தொல்காப்பியம் மூலமாதலின், அதனொடு முரண்படும் கூற்றுகள் பெரும்பாலுங் கொள்ளத்தக்கன வல்ல.

உரிச்சீர் என்பது, முற்கால முறைப்படி உரியசைச் சீரையோ, பிற்கால முறைப்படி மூவசைச் சீரையோ குறித்தல் வேண்டும்.

பிற்கால இலக்கண நூல்களுட் சிறந்த யாப்பருங்கலத்திலும், ''ஈரசை கூடிய சீரியற் சீரவை யீரிரண் டென்ப வியல்புணர்ந் தோரே'' (11) என, ஈரசைச் சீரை இயற்சீரென்றே குறித் துள்ளார் ஆசிரியர். அந் நூலின் உரையாசிரி யரே,

'''கூடிய' என்ற மிகையால் இயற்சீரை ஆசிரிய வுரிச்சீர் என்று வழங்குவாரும் உளர்; என்னை?

''இயற்சீ ரெல்லாம் ஆசிரிய வுரிச்சீர்'' என்றார் காக்கைபாடினியார்'' என்று, வேண்டாது மிகைபடக் கூறியுள்ளார்.

யாப்பருங்கலக் காரிகை 10-ல் ''ஒண்சீ ரகவ லுரிச்சீர்'' என்னும் ஈற்றடித் தொடரும் ''ஒண்சீ .ரகவ லியற்சீர்'' என்றே ஒருகால் இருந்திருக்கலாம். அதனால், தவையோ ஓசையோ சிறிதுங் கெடவில்லை.

ஆகவே, இயற்சீர் நான்கையும் அகவலுரிச் சீர் என்று அகரமுதலிகள் கூறுவது பொருந் தாது.

அகவலோசை agaval-ōšai, பெ. (n.) ஆசிரியப் பாவிற்குரிய ஓசை; rhythm peculiar to agaval metre.

''இயற்சீர்த் தாகியும் அயற்சீர் விரவியும் தன்றளை தழுவியும் பிறதளை தட்டும் அகவ லோசைய தாசிரி யம்மே''

(மயேச்சுரம்).

ஏந்திசை யகவலும், தூங்கிசை யகவலும், ஒழுகிசை யகவலுமென, அகவலோசை மூன்று வகைப்படும்.

''நேர்நே ரியற்றளை யான்வரு மகவலும் நிரைநிரை யியற்றளை யான்வரு மகவலும் ஆயிரு தளையுமொத் தாகிய வகவலும் ஏந்தல் தூங்கல் ஒழுகல் என்றிவை யாய்ந்த நிரனிறை யாகு மென்ப'' (இலக். வி. 732, உரை).

[அகவல் + ஓசை.]

அகவற்சீர் agavar-cir, பெ. (n.) ஆசிரியப்பாவிற் குரிய இயற்சீர்கள்; metrical feet of two syllables each, chiefly found in aširiyappa.

[அகவல் + சீர்.]

அகவற்சுரிதகம் agavar-curidagam, பெ. (n.) ஆசிரியப்பா வடிவான கலிப்பாவின் இறுதி வுறுப்பு; last member of certain kinds of kali verse. ஆசிரியச் சுரிதகம் பார்க்க; see aširiyaĉ-curidagam.

[அகவல் + சுரிதகம்.]

அகவற்பா agavar-pa, பெ. (n.) அகவலோசை யுடைய ஆசிரியப்பா; one of four kinds of verse, having agaval rhythm.

[அகவல் + பா.]

அகவற்நாநிசை agavar - rališai, பெ. (n.) அளவொத்த மூவடி கொண்ட ஆசிரியப்பாவின் வகை; variety of agaval verse containing three lines of equal length.

''மூன்றடி யொத்த முடிவின வாய்விடின் ஆன்ற வகவற் றாழிசை யாமே'' (யாப். வி. 75).

[அகவல் + தாழிசை.]

அகவற்றுள்ளல் agavar - rullal, பெ. (n.) வெண்டளையுங் கலித்தளையுங் கலந்துவரும் துள்ளலோசை; a rhythm in kali metre.

''வெண்டளை தன்றளை யென்றிரண் டியையின்

ஒன்றிய வகவற் றுள்ளலென் றோதுப'' (யா.கா. 21, உரை).

[அகவல் + தாள்ளல்.]

அகவற்றுறை agavar-rurai, பெ. (n.) நான்கடி கொண்டு ஈற்றயலடி குறைந்தும், ஈற்றயலடி குறைந்து இடைமடக்காயும், இடையிடை குறைந்தும், இடையிடை குறைந்து இடைமடக் காயும் வரும் ஆசிரியப்பாவினம்; variety of agaval verse of four lines, in which the middle lines may differ in length from the first or last line.

''கடையத னயலடி கடைதபு நடையவும் நடுவடி மடக்காய் நான்கடி யாகி யிடையிடை குறைநவு மகவற் றுறையே'' (யாப். வி. 76).

[அகவல் + துறை.]

அகவற்றூங்கல் agavar - rūṅgal, பெ. (n.) ஒன்றாத வஞ்சித்தளையான் வரும் தூங்க லோசை (யா. கா. 21, உரை); a rhythm in vañji metre.

[அகவல் + தாங்கல்.]

அகவன்மகள் agavan-magal; பெ. (n.) பாண் மகள்; female bard of the Pāṇar caste. ''வெண் கடைச் சிறுகோ லகவன் மகளிர்'' (குறுந். 298).

அகவன்மண்டிலம் agava<u>n</u>-maṇḍilam, பெ. (n.) அளவொத்த கழிநெடிலடி நான்குகொண்ட ஆசிரியமண் டிலம் என்னும் ஆசிரியப் unalismo; stanza of four lines of equal length, each line containing not less than six feet.

''கழிநெடி லடி நான் கொத்திறின் விருத்தமஃ' தழியா மரபின தகவ லாகும்''

(யாப். வி. 77).

துறை, தாழிசை, மண்டிலம் என்னும் மூன்றும் தூய தமிழ் யாப்புவகைகள். மண் டிலம் என்பது எல்லா வடியும் அளவொத்து வரும் செய்யுள். நிலைமண்டில வாசிரியப்பா, அடிமறிமண்டில வாசிரியப்பா என்பவற்றை நோக்குக.

நாற்பாவிற்குமுரிய மண்டிலம் ' என்னும் இனம்,அளவொத்த அடிகளாலேயே அமைதல் காண்க.

மண்டிலம் என்பது வட்டம். வட்டம் என் னும் சொல் முழுமையை அல்லது நிறைவைக் குறிக்கு மாதலால், எல்லா வடிகளும் நிரம்பி வரும் பாவினம், மண்டிலம் எனப்பட்டது. வடமொழியாளர் வட்டம் என்னும் தென் சொல்லை 'வருத்த' எனத் திரித்தனர். ஓ.நோ: த. நடம் → நட்டம் > பிராகி. நட்ட > Skt. nirtta. இங்ஙனமே, வட்டம் என்னும் சொல் லும் திரிக்கப்பட்டது. த. வட்டம் > பிராகி. வட்ட > Skt. virtta.

'மண்டிலம்' என்னும் சொல் வட்டம் என்னும்பொருளதாதலால், மண்டிலயாப்பை 'வ்ருத்த யாப்பு' என்றனர் தமிழ்நாட்டு வட மொழியாளர். வடமொழி (வேதமொழியும் சமற்கிருதமும்) தேவமொழியேன நம்பப் பட்டதனாலும், இற்றை மொழியாராய்ச்சி முற்காலத் தின்மையாலும், மண்டிலத்திற்கு 'விருத்தம்' என்னும் வடசொற் பெயரைத் தமிழர் ஏற்றுக்கொண்டு வழங்கிவந்திருக் கின்றனர்.

மூவடியாலும் நாலடியாலும் வரும் வெளி மண்டிலம் தவிர, மற்ற முப்பா மண்டிலங் க்ளும் நாலடியாலேயே அமையும். வட மொழியிற் பொதுவாக விருத்தம் எனப்படும் யாப்புவகை ஈரடியே கொண்டது. இது வேத யாப்பிற்குப் பிற்பட்டதாதலால், தமிழையே பின்பற்றியதாகும்.

மண்டிலம் (மண்டலம்), தாண்ட கம் என்னும் சொற்களும், அவை குறிக்கும் யாப்பு வகைகளும், தூய தமிழேயென்பது, அச்சொற் களின்கீழ் ஐயந்திரிபற விளக்கப்படும்.

விருத்தம் என்று சொல்லப்படும் தமிழ் யாப்புவகைகள் அனைத்தையும் இனி மண்டிலம் என்றே வழங்கல் வேண்டும். அகவாட்டி aga-v-đṭṭi, பெ. (n.) மனைவி (வின்.); wife.

[அகம் + ஆட்டி — அகவாட்டி. அகம் = வீடு. ஆள் → ஆளன் → ஆட்டி (Q∪.∪ா. ஈறு.)]

அகவாய் aga - vāy, பெ. (n.) 1. உள்ளிடம்; interior, inside. 'அகவாயிற் பெருச்சாளி' (திவ். திருமாலை. 7, வியா.). 2. மனம் (சம். அக.கை.); mind. 3. கதவு நிலை; door-frame. 'திருக்கற்றளிப் பலகைப் படையும் பஞ்சரமும் அகவாயுஞ் செய்தான்' (Pudu, Insc. 635).

[அகம் + வாய்.]

அகவாய்க்கோடு aga-vay-k-kōdu, பெ. (n.) வண்டியின் நெடுஞ்சட்டம்; long bar of the body of a cart. ''அகவாய்க் கோடும் புறவாய்ப் பூணும்'' (பெருங். உஞ்சைக். 58 : 48).

[அகம் + வாய் + கோடு.]

அகவாயில் aga-vāyil, பெ. (n.) மனம்; mind. ''அகவாயி வெண்ணத்தின் ஏற்ற மறிந்து'' (குருபரம். 258).

[அகம் + வாமுல்.]

அகனிதழ் aga-v-idal, பெ. (n.) உள்ளிதழ்; inner petal of a flower. ''அம்மல ரகவிதழ்'' (கலித். 77 : 7).

[அகம் + இதழ்.]

அகவிரல் aga-viral, பெ. (n.) விரலின் உட்புறம்; inner side of a finger. 'வீக்கின நரம்பை அக விரலாலும் புறவிரலாலுங் கரணஞ் செய்து' (சீவக. 657, நச். உரை).

[அகம் + வூரல்.]

அகவிருள் aga - v - iru[, பெ. (n.) அறியாமை யாகிய மனவிருள்; spiritual ignorance, as inner darkness. ''அகவிருட் பானு'' (திருவேங். சத. தனியன்).

[அகம் + இருன்.]

அகவிலை¹ aga-v-ilai, பெ. (n.) உள்ளிதழ்; inner petal of a flower. ''அகவிலை யாம்பல்'' (தேவா. 4.55 : 8).

[Mai + 2000.]

அகவிலை³ aga-vilai, பெ. (n.) **தவசவிலை**; cost of foodgrains. ''நெல்லு மகவிலை குறைந்து'' (திருநெல். பு. நெல்லு. 4). 'அகவிலை யறியா தவன் துக்கம் 'அறியான்' (பழ.). 'அகவிலை ஏறினால் அவளுக்கென்ன, அகமுடையான் இருக்கிறான் தேடிப்போட' (பழ.). 'அகவிலை தெரியாது அவள் பேச்சுப் புரியாது' (பழ.). 'அகவிலையால் திண்டாடும்போது வைர அட்டிகை கேட்டாளாம்' (பழ.).

[அ∴கம் → அகம் + விலை.]

அகவு-தல் agavu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மயில் அகவுதல்; to call or cry, as a peacock. 'பல் பொறி மஞ்ணை வெல்கொடி யகவ'' (திரு முருகு. 122) 2. பாடுதல்; to sing. ''அகவலன் பெறுசு மாவே'' (பதிற்றுப். 43: 28). 3. தடஞ் செய்தல் (பிங்.); to dance, as a peacock. 4. தெடுமையாதல் (ஈடு, 6.2: 9); to become long, lengthen out. —, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அழைத்தல் (பிங்.); to call, summon.

Skt. ā-hvē

அகவு agavu, பெ. (n.) அமுக்கிரா (மு.அ.); species of withania.

அகவுயிர் aga-v-uyir, பெ. (n.) உடம்பினுள் உள்ள உயிர்; in-dwelling soul. ''என தகவுயிர்க் கமுதே யென்னும்'' (திவ். திருவாய். 2.4:6). [அகம் + உமிர்.]

அகவேளை aga-vēļai, பெ. (n.) 1. நண்பகல்; midday 2. நள்ளிரவு; midnight.

[அகம் + வேளை.]

அகவை agavai, பெ. (n.) 1. உள்ளிடம்; inside.
''ஆய கானத் தகவையுள்'' (உபதேசகா.
சிவவி. 143). 2. உட்பட்ட பருவம்; age within
a certain milit. ''சுராறாண் டகவையாள்''
(சிலப். மங்கல. 24). 3. ஆண்டுப்பருவம்; age.
உன் அகவை என்ன? (உ.வ.). —, இடை.
(ind.) இடவேற்றுமை யுருபு; a loc. ending.
''ஆடித் திங்க ளகவையின்'' (சிலப். உரை
பெறுகட். 3).

அகழ்-தல் agal-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தோண்டுதல்; to dig out, excavate. ''அகழ் வாரைத் தாங்கும் நிலம்போல்'' (குறள், 151). 2. பிடுங்குதல்; to pluck out, as an eye. ''தனது கண் ணகழ்ந்து'' (திருக்காளத். பு. 6:36). 3. அடியோடு களைதல், மூலத்தோடு நீக்குதல்; to uproot. ''அகழ்தரு பாவத் தினராய்'' (குத. சிவ. 13:31).

- ம. அகழுக; க. அகழ்; துட. அ<u>ட்</u>; கோத. அவ்; ஓகாலா. அகுல்.

அக**ழ் agal,** பெ. (n.) 1. அகழி; moat. ''வையையு மொருபுறத் தகழாம்'' (திருவிளை. திரு நகரப். 17). 2. குளம், நீர்த்தேக்கம்; tank, reservoir. ''நீர்நசைஇக் குழித்தவகழ்'' (பெரும்பாண். 108).

ம. அகழி; க. அகழ்; து. அகள்.

அகழ் ந்து வங்கொள் - தல் aga[ttuvari-ko]-, 16 செ.கு.வி. (v.i) கடைகாலெடுத்தல் (வாண ந் தோண்டுதல்); to dig out for laying foundation. 'தேவர் தங்கட் கோய்வுறு கோயி லகத்துவங் கொள்க'' (விதான. நல்வினை. 12).

[அகழ் → அகழ்த்துவம் + கொள்.]

மேற்கோளில், அகழ்த்துவம் என்பது அகத் துவம் எனத் தலறாகக் குறிககபபட்டுள்ளது. அத தலற்று வடிவத்தைச் சரியானதாகக் கொண்டு, ''கர்ப்பக்கிரகத் தன்மை, வீட்டுத் தன்மை'' என மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க அகர முதலி பொருள் கூறியுள்ளது.

அகழ்ப்பு aga [ppu, பெ. (n.) ஆழம் (வின்.); depth. இச் சொல் தவறாக அகப்பு எனச் சென்னை அகரமுதலியிற் குறிக்கப்படடுள்ளது.

அகழான் agalan, பெ. (n.) வளை தோண்டும் வயலெலி அல்லது காட்டெலி; field rat or wild

[அகழ் → அகழான்.]

அகழெலி பார்க்க, see agal-eli.

அகழானெடு-த்தல் agalan-edu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வளை தோண்டுதல் (வின்.); to make holes in the earth; to burrow, as rats.

[அகழான் + எடு.]

அ**நழி** agali, பெ. (n.) 1. கோட்டையைச் குழ்ந்துள்ள நீர்க்கிடங்கு; ditch surrounding a fortification, moat. ''அகழிசூழ் போகி'' (சிலப். 13:183). 'அகழிவாய் முதலைபோல் வாயைப் பிளக்கிறான்' (பழ.). 'அகழியிலே விழுந்தமுதலைக்கு அதுவேலைகுந்தம்'(பழ.). 2. கிடங்கு; pit, depression. ''பாருடைத்த குண்டகழி'' (புறநா. 14:5).

க. அகழு; தெ. அகட்த.

[அகழ் -> அகழி.]

அகழி agali, பெ. (n.) வாயகன்ற கலம்; pot with a wide mouth. ''ஒரகழி பெய்ததற்பின்'' (தைலவ. தைல. 94.).

[அகல் -> அகலி -> அகழி.]

அகழிதிருத்து-தல் agali-tiruttu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பயிரிடுதற்காகச் சிறிய பள்ளங்களைத் தூர்த்துச் சமமாக்குதல்; to fill up small pits and level the ground for cultivation. 'புன்செய்த் திடல் கல்லி அகழி திருத்தி' (S.I.I. v, 216).

அகழு agalu, பெ. (n.) பெருமரம் (அக.நி.); toothleaved tree of Heaven.

அகழெலி agal-eli, பெ. (n.) வளை தோண்டும் எலி (பிங்.); field rat, Millardia meltada.

[अडंप्रं + எலி.]

அகளங்கம் agalangam, பெ. (n.) 1. மாசின்மை; blemishlessness. ''அகளங்க வுருவுடைய னாகலின்'' (செங்கழு. விநா. பிள். அம். 2). 2. ஒரு கனிய தஞ்சு (சீதாங்க பாடாணம்) (மு.அ.); a mineral poison.

[அ+களங்கம். 'அ' எதீர்மறை முன்னொட்டு.] களங்கம் பார்க்க; see kalangam.

அகளங்கன் agalangan, பெ. (n.) 1. மாசிலாத வன்; one free from impurity. ''அகளங்க னனகன்'' (நல். பாரத. ஆரணிய. கௌசிக. 77). 2. புத்தன் (திவா.); the Buddha.

[அ + களங்கன்.]

அகனம் agalam, பெ. (n.) 1. சாடி (பிங்.); jar. 2. மிடா (திவா.); large earthen pot. 3. நீர்ச் சால்; bucket. ''அகளத் தன்ன நிறைசுனை'' (மலைபடு. 104). 4. யாழின் பத்தர்; head of the lute, being shaped like a bowl, resonator.

[அகல் + அம் — அகலம் 🖚 அகனம்.]

அகளுதி agaludi, பெ. (n.) வேம்பு (பச்.மூ.); margosa tree.

அகற்சி agarci, பெ. (n.) 1. அகலம்; breadth.
''அன்ன மாபெருங் கயிலையி னகற்சியும்
நிவப்பும்'' (உபதேசகா. கைலை. 14).
2. பிரிவு; separation. ''அயலோ ராயினு மகற்சி
மேற்றே'' (தொல். பொருள். அகத். 38).
3. துறவறம்; ascetic life. ''அருளொடு
புணர்ந்தவுகற்சியானும்''(தொல். பொருள்.
புறத். 21).

ம. அகல்ச (பிரிவு); க. அகலிகே (பிரிவு); தெ. அகலுட்ட (பிரிவு).

அகற்றம் agarram, பெ. (n.) பரப்பு; width, expanse. ''எயில தகற்றமும்'' (பெருங். மகத. 14:25).

[அகல் → அகற்று → அகற்றம்.]

அகற்றல் agarral, தொ.பெ. (vbl.n.) மந்திர வலிமையால் ஒருவரை ஓரிடத்தினின்று நீங்கச் செய்தல் (திருக்காளத்.பு. 33 : 23); causing a person to quit his place through magic.

[அகல் → அகற்று → அகற்றல்.]

அகற்று-தல் agarru-, 2 பி.வி. (v. caus.)
1. விரிவுபடுத்துதல்; to widen, broaden, extend.
''களிறுசென்று களனகற்றவும்'' (புறநா.
26:3). 2. பெருகச்செய்தல்; to increase.
''மடங்கொன் றறிவகற்றுங் கல்வி'' (நீதி
நெறி. 3). 3. நீக்குதல்; to remove. ''இன்பம்
பெருக்கி யிருள கற்றி'' (திருவாச. 47:11).

ம. அகற்றுக; க. அகலிசு; தெ. அகலின்சு (விரிவுபடுத்து தல்).

[அகல் (த.வி.) → அகற்று (பி.வி.).]

அகறல் agaral, பெ. (n.) 1. அகலம் (சூடா.); width, extension. 2. கடத்தல்; passing beyond. ''அடர்மலர்க் காற்குங் கட்கு மகறலால்'' (இரகு. மாலை. 35). 3. நீங்கல்; separation, removal. ''அகறலினாற்பிறருடல் போற் றன்னுடலந் தனினு முறுதிதரு மபிமானமின்மையேயாகி'' (வேதா.கு. 459).

[அகல் + தல் — அகறல்.]

அகன்¹ agan, பெ. (n.) 1. உள்; inside. 2. மனம்; mind. 3. காதல்; love.

[அகம் -> அகன் (போலி).]

அகன்⁹ *aga<u>n</u>, பெ.* (n.) க**ணவன்** (மலை.); husband.

அகன்⁸ aga<u>n</u>, பெ.எ. (adj.) அகன்ற; broad. ''சிலம்பாற் றகன்றலை'' (சிலப். 11:108), ''அகன்பணை'' (திருக்கோ. 11), ''அகன் மணி'' (திவா.).

[அகல் 🖚 அகன்.]

அகன் நிசைப் பு agant (u)-išaippu, பெ. (n.) செய்யுளில் உரைநடை கலக்கும் யாப்புக் குற்றம்; defect in poetical composition caused by the introduction of prose in verse.

''கானக நாடன் கருங்கோன் பெருமலைமே லானை கிடந்தாற்போ லாய பெருங்கற்க டாமே கிடந்தன கொல்லோ வவையேற்றிப் பெற்றிப் பிறக்கி வைத்தா ருளர்கொல்லோ''

'இது முன் செய்யுளாய் வந்து இறுதி பரவிக் கட்டுரையாய் வந்தமையால், அதன்றிசைப் பென்னுங் குற்றமாயிற்று' (யாப். வி. 95, உரை, பக். 404). [அகன்று + இசைப்பு.]

யாப்பு முறையினின்று அகன்று இசைப்பது அகன்றிசைப்பு எனப்பட்டது.

அகன்றில் aganril, பெ. (n.) ஆண் அன்றில்; male Greek-partridge. "குறுங்கான் அகன்றில்" (ஐங்குறு. 381, பா.வே.).

[மகன் ரில் → அகன் ரில்.] "மகன் நில் பார்க்க; see magangil.

அகனம் aganam, பெ. (n.) வேங்கைமரம் (பச்.மு.); Indian kino tree. ஒ.தோ: அசனம்.

அகணாதி aganadi, பெ. (n.) 1. கொடுவேலி (சித்.அக.); Ceylon leadwort. 2. இதள் (வை.மு.); quick silver. ஒ.தோ: அசுனாதி.

அகணைந் நிணை agan-aindinai, பெ. (n.) குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், தெய்தல், பாலை என்னும் ஐந்திணைக்குமுரிய இரு தலைக் காதல்; the five forms of reciprocated love related to the five natural regions of the Tamil country.

''மக்கள் நுதலிய அகனைந் திணையும்'' (தொல். பொருள். அகத். 54).

[அகம் → அகன் + ஐந்திணை.]

அகாந்தம் agāndam, பெ. (n.) தான்றி (பச்.மு.); belleric myrobalan.

[அக்கந்தம் → அகாந்தம்.] அக்கந்தம் பார்க்க; see akkandam.

அகாமம் agamam, பெ. (n.) காமமின்மை; absence of desire or lust.

[அ + காமம். 'அ' எதிர்மறை முன்னொரட்டு.] காமம் பார்க்க; see kāmam.

அகாமவினை agama-viṇai, பெ. (n.) அறியாது அல்லது விருப்பவுணர்ச்சியின்றிச் செய்யுஞ் செயல்; unintentional action. "கிருகபதி யகாம வினையினுக்குப் பரிகாரம் பகர்ந்திடுவர்" (சிவதரு. பரிகார. 2).

[அ + காமம் + வினை.]

அகாரம் agaram, இடை. (part.) (இலக்.) அகரம் என்னும் மெய்யெழுத்துச் சாரியையின் நூற்பா நீட்டம்; (Gram.) medial lengthening of the enunciative particle agaram used to designate consonants.

. 'கரம்'' என்பது 'அ' என்னும் எழுத்தின் சாரியை. அகரம் = அ. 'அ' என்பதும் 'அகரம்' என்பதும் மெய் யெழுத்தின் சாரியை. ்

க = க், ககரம் = க்.

'கரம்' என்பது குறிற்கே யுரிய சாரியை யாதலின், 'அகாரம்' என்றோ 'ககாரம்' என்றோ உரைநடையிற் குறித்தல் வழுவாம்.

''ரகார ழகாரம் குற்றொற்றாகா'' (தொல். எழுத்து. மொழி. 16) என்பது செய்யுள் வடிவான நூற்பாவாதலின், 'அகரம்' என்பது 'அகாரம்' என இன்னோசையும் இசைநிறை வும்பற்றி நீண்டொலித்தது. இதை இயல் பென்று கொள்வது தவறாகும்.

வடமொழியிலக்கணம் தமிழிலக்கணத்திற் குப் பிந்தியதும் அதைத் தழுவியது மாதலின், தமிழ்முறை யறியாது நெடிற்குரிய 'கார'ச் சாரியையையும் குறிற்கேற்றிக்கொண்டது. இதையறியாத பிற்காலத் தமிழிலக்கண நூலாசிரியரும் வடநூல் முறையைப் பின் பற்றுவ ராயினர்.

கரம், காரம், கான் பார்க்க; see karam, kāram, kān.

அகாரவுப்பு agāra-v-uppu, பெ. (n.) கல்லுப்பு (வை.மூ.); rock-salt.

[அ+காரம் + உப்பு — அகாரவுப்பு. 'அ' எதீர்மறை முன்னொடுட்டு.]

அகாலச்சாவு agala-c-cavu, பெ. (n.) இளமை அல்லது மூப்பிற்கு முந்திய சாவு; premature or early death.

[s+snoo+snoy.]

அகாலப் பின்ளைப்பேறு agāla-p-pillai-p-pē ru, பெ. (n.) உரிய காலத்திற்குமுன் பிள்ளை பெறுகை; premature delivery of child.

[அ + காலம் + சின்னை + பேறு.]

அகாலப்பேறு காலம் agala-p-pēīu-kalam, பெ. (n.) அகாலப் பிள்ளைப்பேறு பார்க்க; see agala-p-pillai-p-pēīu.

[அ + காலம் + Cu று + காலம்.]

அகாலம் agalam, பெ. (n.) 1. தகாத அல்லது உரிய காலமல்லாத காலம்; inauspicious or inopportune time. ''அகாலத்தி லுன்னுடை யுடலைவிட நினைப்பதென்'' (ஞானவா. பிரகலாத. 61). 2. பஞ்ச காலம்(வின்.); times of scarcity.

[அ + காலம். 'அ' எதீர்மறை முன்னொட்டு.] காலம் பார்க்க; see kālam. அகாலவுண்டி agāla-v-uṇḍi, பெ. (n.) காலந் தவறி யுண்ணும் உணவு; untimely meal.

[அ + காலம் + உண்டி.]

அகாலவுணவு agāla-v-uṇavu, பெ. (n.) அகால வுண்டி பார்க்க; see agāla-v-uṇḍi.

[அ + காலம் + உணவு.]

அதி¹ agi, பெ. (n.) இரும்பு (பிங்.); iron.

அகி agi, பெ. (n.) மாதர் அணியும் ஒலிக்குங் காற்சிலம்பு (பொதி.நி.); anklets worn by women that produce a tinkling sound while walking.

அகிர் agir, பெ. (n.) தலைப் பொடுகுவகை (இராட்.); a kind of scurf, dandruff (R.). ஒ.நோ: அசறு.

அகில் agil, பெ. (n.) 1. ஒருவகை தறுமண மரம்; eagle-wood, Aquilaria agallocha. 2. அகில்

மரத்தின் அடியிலும் கிளைகளிலுமிருந்தும் பெறப்படும் தறும்பிசின்; a fragrant resin called agar obtained from the trunk and branches of eagle-wood.

ம., க., து. அகில்; தெ. அகரு; பர். அகலு.

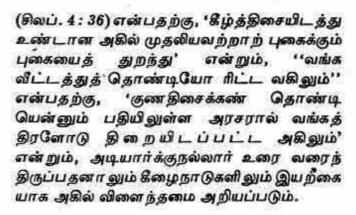
Heb. aghalim; L. aquilla; Port. aguila;

Sp. aguila; Gk. agallochon; E. eagle-wood, agila, agalloch; Skt. agaru; Pkt. agaluya, agara.

[''கள்ளி வயிற்றி காகீல்பிறக்கும்'' என்று நான்மணிக்கடிகை (6) கூறுவதால், அகீன்மரம் ஒருவகை முண்மரமா யிருக்கலாம். கள் = முள். கள் → கள்ளி = முட்செடி, முண்மரம்.

அக்கு = அகில். அ∴கு = நுண்மை, கூர்மை. அ∴கு → அக்கு → அக்கில் → அகில். ஒ.நோ: முள் = நுண்மை, கூர்மை.]

''யானைவெண் கோடும் அகிலின் குப்பை யும்'' (சிலப். 25: 37) குன்றக்குறவர் சேரன் செங்குட்டுவனுக்குக் காணி க் தை யாகப் படைத்ததனாலும், ''குடமலைப் பிறந்த கொழும்பஃ நாரம்'' (சிலப். 10: 106) என்பதற்கு, அருஞ்சொல்லுரை யாசிரியர் 'தாரம்-சந்தனம் அகில் முதலாயின்' என்று உரை வரைந்திருப்பதனாலும், தமிழகத் திலும்; ''குணதிசை மருங்கிற் காரகி றுறந்து''

அகில்வகை agil-vagai, பெ. (n.) அருமணவன், தக்கோலி, கிடாரவன், காரகில் முதலிய அகில் வகைகள்; different varieties of eagle-wood, the chief of them being arumaṇavaṇ, takkōli, kidāravaṇ, and kāragil. 'அருமணவன், தக்கோலி, கிடாரவன், காரகிலென்று சொல்லப்பட்ட பலவகைத்தாய தொகுதியும்' (சிலப். 14: 108, அடியார்க். உரை).

'அருமணம்' என்பது கீழைக்கடல் தீவுகளுள் ஒன்று. அங்கிருந்து வந்தது அருமணவன்.

'கிடாரவன்' என்பது கடாரத்தினின்று வந்ததுபோலும்! 'கடாரம்' என்பது காழகம் (Burma) அல்லது சுமதுரை (Sumatra).

''புகைக்கினுங் காரகில் பொல்லாங்கு கம மாது'' என்று நறுந்தொகை (26) பாடுவதால், காரகில் தலைசிறந்ததா யிருந்திருக்கலாம்.

அகில்விறகு agil-viragu, பெ. (n.) பண்டை நாட் செல்வமகளிர் கூதிர்காலத்தில் குளிர்காய நெருப்பெரிக்கும் அகிற்கட்டை; blocks of eaglewood used in olden days by women of noble families as fuel for kindling fire, to warm themselves during winter.

''முகிறோய் மாடத் தகிற்ரு விறகின் மடவரன் மகளிர் தடவுநெருப் பமர்ந்து நறுஞ்சாந் தகலத்து நம்பியர் தம்மொடு குறுங்க ணடைக்குங் சுதிர்க் காலையும்'' (சிலப். 14: 98-101).

அகிலங்கட்டை agilań-kaṭṭai, பெ. (n.) அகிற் கட்டை பார்க்க; see agiṛ-kaṭṭai.

[அகீல் + அம் + கட்டை.]

அகிலுறுப்பு agil-uruppu, பெ. (n.) ஒரு கலவைப் புகைப்பொருளின் ஆறுறுப்புகளுள் ஒன்றான அகில்; eagle-wood as one of the six ingredients of a mixed fragrant fumigant.

[அகீஸ் + உறுப்பு.]

அயிர், தேன், பிசின், பச்சிலை, சந்தனம், அகில் என்பன அவ் வாறுறுப்புகள். The six ingredients are sugar-candy, honey, resin, patchouli, sandal and eagle-wood. "நேர்கட்டி செந்தே னிரியாசம் பச்சிலை ஆர மகிலு றுப்போ டாறு" (சிலப். 5:14, அடியார்க். உரை).

. இவற்றுள் அயிரும் அகிலும் முதன்மை யானவை. அவ் விரண்டினா லுமே ஒரு புகைக் கலவை அமைந்திருக்கலாம்.

''குடதிசை மருங்கின் வெள்ளயிர் தன்னொடு குணதிசை மருங்கிற் காரகி றுறந்து''

(சிலப். 4:35-6),

''இருங்கா ழுகிலொடு வெள்ளயிர் புகைப்ப'' (நெடுநல் 56).

அகிற்கட்டை agit-kattal, பெ. (n.) அகில்மரக் கட்டை; block of eagle-wood.

[அகில் + கட்டை.]

மறுவ. அகிலங்கட்டை, அகிற்கு றடு.

அகிற்குடம் agir-kuḍam, பெ. (n.) அகில் புகைக்குங் கலம்; vessel meant for burning agar incense. ''அகிற்குடம் பரபபி'' (சீவக. 2391).

அகிற்கு pடு agir-kuradu, பெ. (n.) 1. அகிற் கட்டையால் செய்யப்பட்ட பாதக்கு றடு; slipper made of eagle-wood. 2. அகிற்கட்டை பார்க்க; see agir-kattai.

[ABN + GDG.]

அகிற்கூட்டு agir-kūṭṭu, பெ. (n.) அகில், கற்பூரம், காசுக்கட்டி, தேன், ஏலம் முதலியன சேர்ந்த தறுமணக் கலவை; a fragrant mixture of agar, camphor, catechu, honey, cardamom and other spices.

[8180 + m.i.G.]

''உந்துசந் தனங்கர்ப் பூர முடனெரி காசு செநதே

னந்தவே லங்க ளென்ப வகிற்கூட்டு'' (சூடா. 12:36) என்பதில, அகில் விட்டுப் போயிருத்தல்வேண்டும்;அல்லது சந்தனத்தை அகிலாகக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

அகிற்சாந்தம் agir-candam, பெ. (n.) காரகிற் கட்டையை நீர் தோய்த்து உரசியமைத்த சந்தனம் போன்ற தேய்வை அல்லது திண் குழம்பு; eagle-wood made into paste. "காழகிற் சாந்தம்" (சிலப். 13:115). [அகீல் + சாந்தம்.]

மறுவ. அகினெய்

அகிற்புகை agir - pugai, பெ. (n.) அகிற் கட்டையை யெரிப்பதால் எழும் நறும்புகை; fragrant fumes of burning eagle-wood.

[அகீல் + 4கை.]

அகினெய் aginey, பெ. (n.) அகிற்சாந்தம் பார்க்க; see agir-candam.

[அகில் + நெம்.]

அகீர்த்தி agirtti, பெ. (n.) கீர்த்தியின்மை, அவமானம்; ill-fame, disgrace.

[அ + கீர்த்தி. 'அ' எதிரமறை முன்னொட்டு.] கீர்த்தி பார்க்க; see kirtti.

அகுட்டம் aguttam, பெ. (n.) மிளகு (வின்.); black pepper.

அருடம் aguḍam, பெ. (n.) கடுகுரோகிணி (மலை.); black hellebore.

அகுணியகில் aguņi-y-agil, பெ. (n.) செம்பில் (L.); cup-calyxed white cedar.

அகுதை agudai, பெ. (n.) சோழனொருவன் மகள்; name of the daughter of a Cola king. அஃதை பார்க்க; see akdai.

அகுதை agudai, பெ. (n.) ஒரு கொடையாளி; a philanthropist. ''மணநாறு மார்பின் மறப்போ ரகுதை'' (புறநா. 347 : 5). இவன் பெயர் அஃதை என்றும் எழுதப்படும்.

அகும்பை agumbai, பெ. (n.) கவிழ்தும்பை (மலை.); species of Trichodesma.

அகுல் agul, பெ. (n.) அடுப்பு; oven.

[ஒருகா. அழல் -> அகல் -> அகுல்.]

அகுலாதிகம் agulādigam, பெ. (n.) கரிசலாங் கண்ணி (சித்.அக.); a medicinal plant, usually found in marshy places.

அகுலி aguli, பெ. (n.) நறுவிலி (மலை.); sebestan species and its varieties. நறுவிலி பார்க்க; see naruvili.

Note: The correct spelling is நறுவிழி, but colloquially it is நறுவிலி. பின் வருவன நறுவிலியின் வகைகள் (The following are the different species):

சிறு நறுவிலி - Cordia myxa.

பெரு நறுவிலி — a variety bearing large fruits-Cordia obliqua.

நாய் நறுவிலி — Cordia monoica.

பொன் நறுவிலி — Cordia sebestena (speciosa). நாறு நறுவிலி — Eugenia jambolana-

(caryophyllifolia).

அச்சி நறுவிலி — Cordia sebestena.

அகுலோதிகம் agulōdigam, பெ. (n.) கருங் கொடுவேலி (சித்.அக.); a black variety of Ceylon leadwort.

அகுவைக்கட்டி aguvai-k-katti, பெ. (n.) அரையாப்பு (சங்.அக.); venereal tumour in the groin.

அகுளுதி aguludi, பெ. (n.) வேப்பமரம்; margosa tree. Azadirachta indica.

அகுளுதி aguļūdi, பெ. (n.) அகுளுதி பார்க்க; see aguludi.

அகுளை agulai, பெ. (n.) கல்லடிச் சேம்பு (தித்.அக.); an inferior variety of šēmbu.

அகுன்றி agunri, பெ. (n.) இசைக்கருவிவகை (அக.நி.); a kind of musical instrument.

அதை - தல் agai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தளிர்த் தல்; to sprout. ''கொய்குழை யகைகாஞ்சி'' (கலித். 74:5). 2. செழித்தல்; to thrive, flourish, grow well, as vegetation. ''கயமகைய வயனிறைக்கும்'' (மதுரைக். 92). 3. மலர்தல்; to blossom, to expand. ''அகைமத்தத் தளி தளகக்கொத் இனரே'' (கக்க வர்க்கக் யாகப். 98).

க. அகெ; தெ., கூ. ஆகு; ம. அக; கோண். ஆத்; து. அத்தெ; குட. அகெ; கொலா. எத்; குரு. அகரார்ன.

[உல் → உல்லரி = தளிர். உல் → உல → உலவை = பசுந்தழை. உல் → உள் → உழு → 265 → 266 → 466. ஒ.தோ: துல் → துள் → துழு → துழை → துழாய் = இளம்பாக்கு. நாழு → நாகு → நாகும்பு = பணங்குருத்தோ. முல்→ $\psi \dot{\omega} \rightarrow \psi \psi \rightarrow \psi \psi \rightarrow \psi \phi \phi = \partial \phi \dot{\omega} \psi$.

அகை3-தல் agai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.)-1. எரிதல்; to burn. ''அகையெரி யானாது'' (கலித். 139 : 26). 2. வருந்துதல்; to suffer. ''அகையே லமர்தோழி'' (சீவக. 1524).

[அழல் → அழு → அஞ → அகை. assuy.]

அகை3-தல் agai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஓடிதல்; to be broken, crumpled. ''அகைந்த வித்துணை மலரெனக்கருளுதியென்றாள்'' (பார்த. புட்ப யாத். 40). 2. காலந்தாழ்த்தல்; to delay. ''அகையா தென தாவி தழைக்குமென'' (சீவக. 1379).

[அக்கு → அகு → அகை. அக்கு = துண்டு. அகை = துண்டாதல், ஓடிதல், காலந்தாழ்த்தல்.]

அகை ்- தல் agai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) செல்லு தல்; to go forth, proceed.

[2008→ None.]

அகை¹-த்தல் agai-, 2 பொ.வி. (com. v.) 1. தளிர்த்தல், கிளைத்தல்; to sprout. ''குப்பைக் கீரை கொய்கண் ணகைத்த'' (புறநூ. 159:9). 2. மலர்த்துதல்; to spread or expand by force. அகைத்தல் - வலிய மலர்த்தலுமாம் (தக்க யாகப். 98).

[உஞ→ உகை→ அகை. அகை= தளிர்த்தல்.]

அகை•ீ-த்தல் agai-, 4 செ.குன்றாவி. வருத்துதல், துன்புறுத்துதல் (சூடா.); to trouble, oppress.

[அழல் → அழு → அத → அககை. அழல் = மணம் எரிதல், வருந்துதல்.]

அகை³-த்தல் agai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) விட்டு விட்டுச் செல்லுதல் (தொல். பொருள். செய். 229, பேரா. உரை); to quit, desert, leave behind. —, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஓடித் தல், முறித்தல்; to break. ''உம்பலகைத்த வொண்முறி யாவும்'' (மலைபடு. 429). 2. அடித்தல் (பிங்.); to beat. 3. அறுத்தல்; to cut into pieces. ''மயிருக்கொன் றாகவாங்கி யகைத்தகைத் திடுவர்'' (சீவக. 2766).

[அக்கு → அகு → அகை. அக்கு = துண்டு. அகைத்தல் = துண்டாக்குதல், ஒடித்தல், முறித் தல், அறுத்தல்.]

அகை⁴-த்தல் agai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. செலுத்துதல் (சூடா.); to drive, cause to go, send forth. 2. இழுத்தல் (பொதி.நி.); to draw towards.

[உகைதல் = செல்லுதல். உகைத்தல் = செலுத்துதல். உகை → அகை.1

ag (ak), to drive, urge, conduct.

Gk. agein, ago; L. ag-ere, to drive; Icel. ak-a (pt. t. ok), to drive; Skt. aj, to drive-(S.E.D.E.L.). *

மேலை யாரியச் சொற்களின் மெய், தமிழை யொத்து மிடற்றொலியாய் (guttural) இருப் பதும் சமற்கிருதத்தில் அஃது அண்ணவொலி யாய்த் (palatal) திரிந்திருப்பதும் கவனிக்கத் தக்கது. ககரச் சொல்லே மூல அல்லது திருந்திய வடிவம்.

அகை⁸-த்தல் agai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) எழுதல் (சூடா.); to rise. —, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) உயர்த்துதல் (சூடா.); to raise.

[உக-> உகை-> அகை. உகத்தல் = உயர்தல்.]

அகைப்பு¹ agaippu, பெ. (n.) வருத்தம், முயற்சி, மனத்திட்பம், அதன் விளைவு; suffering, effort, result of effort, effect of will. ''அண்டந் திருமா லகைப்பு'' (திவ். இயற். 4:37).

[அழு → அழல் = நெருப்பு, எரிவு. அழுறு தல்=எரிதல், பொறாமை கொள்ளுதல். அழு → அழுங்கு. அழுங்குதல் = வருந்துதல், துன்புறு தல். அழுங்கு → அழுக்கு = பொறாமை. அழு → அகு → அகை. அகைதல் = எரிதல்.]

அகைப்பு² agaippu, பெ. (n.) இடையிடை விட்டு விட்டுச் செல்லுகை; movements with breaks for stopping. ''அகைப்பு வண்ணம்'' (தொல். பொருள். செய். 221).

[உகை -> அகை -> அகைப்பு.]

அகைப்பு³ agaippu, பெ. (n.) 1. எழுச்சி; rising, elevation. 2. மதிப்பு; esteem. ''அகைப் பில் மனிசரை'' (திவ். இயற். 4:38).

[உகத்தல் = உயர்தல். உக → உகை. உகைத்தல் = எழுதல், உயரக் குதித்தல், எழும்பு தல். உகை → அகை.]

அகைப்புவண்ணம் agaippu-vappam, பெ. (n.) (யாப்.) ஒருவழி நெடிலும் ஒருவழிக் குறிலும் பயின்று விட்டு விட்டுச் செல்லும் ஓசைவகை; (Pros.) rhythm produced by varying groups of syllables, alternating between long and short. ''அகைப்பு வண்ணம் அறுத்தறுத் தொழு கும்'' (தொல. பொருள், செய். 221).

[அக்கு = துண்டு, கூறை. அக்கு → அகு → அகை. அகைத்தல் = கூறுபடுத்துதல், அறுத்தல், அறுத்தறுத்து அல்லது வீட்டு வீட்டுச் செல்லு தல். அகை = கூறுபாடு.]

அகைமம் agaimam, பெ. (n.) 1. புல்லுருவி (பச்.மு); honey-suckle, mistletoe. 2. கருந்தாளி மரம் (சித்.அக.); a tree, Diospyros ebenum. அகையாறு agai-y-āru, பெ. (n.) கிளையாறு; river branch. 'இவ்வூர்' அகையாறும் ஆக இறையிலி' (S.I.I. ii, 56).

[அகை + ஆறு.]

அகைவாய்க்கால் agai-vāykkāl, பெ. (n.) கிளை வாய்க்கால் (S.I.I. iii, 171); subsidiary canal.

[அகை + வாய்க்கால். அகை = கீளை.]

அகோரி agōri, பெ. (n.) மோ திரக்கண் ணிச்செடி; species of Hugonia (L.).

அகோரை agōrai, பெ. (n.) இரண்டரை நாழி கைக்கால அளவு (வின்.); hour, a measure of time.

அகோவனம் agōvaṇam, பெ. (n.) தரிசு; waste land. 'இத்தேவர் பழந்தேவதானத்தில்அகோ வனமாகக் கிடந்த திடலை' (S.I.I. vii, 309).

அங்கங்கு angangu, சு.வி.எ. (demons. adv.) அந்தந்த இடத்தில்; here and there, at different places. 'அங்கங்கு குறுணி அளந்துகொட்டிக் கிடக்கிறது' (பழ.).

[அங்கு + அங்கு.]

அங்கங்கே aṅgaṅgē, சு.வி.எ. (demons. adv.) அங்கங்கு பார்க்க; see aṅgaṅgu. ''அங்கங்கே கலைகள் தேறும் அறிவன்போல் இயங்கும்'' (திருவிளை. தருமிக்கு. 19).

[அங்கு + அங்கு + ஏ.]

அங்கடத்தன் aṅgaḍattaṇ, பெ. (n.) பாசிப்பயறு; green gram, Phaseolus mungo (சா.அக.).

அங்கடியிங்கடி angadi - y - ingadi, சு.வி.எ. (demons. adv.) அங்குமிங்கும் (நாஞ்.); here and there (Nāñ.). அங்கிடியிங்கிடி (தொ.வ.).

[அங்கு + இடை + இங்கு + இடை.].

அங்கண்¹ afigap, சு.வி.எ. (demons. adv.) அவ்விடம்; there. ''அங்க ணுற்றிலர்'' (கந்தபு. சூரன்தண்டஞ். 29).

[அங்கு + அண்.]

அங்கண்^{டி} angan, பெ. (n.) 1. அழகிய கண்; beautiful eye. 2. கண்ணோட்டம்; kindness, favouritism. ''அங்க ணுடைய னவன்'' (கலித். 37: 22).

[அம் + கண் — அங்கண்: அம் = அழகிய, பொருந்திய, அன்போனா.]

படத்தாள் 4

அகழான்

அச்சாணி

வயலெலி

காட்டுட்லி

அச்சிருங்கி

அச்சுப்பலகை

அங்கண்³ angan, பெ. (n.) அழகிய இடம்; beautiful spot. ''அங்கண் விசும்பி னகனிலா'' (நாலடி. 151).

[அம் + கண் — அங்கண். அம் = அழகிய, கண் = இடம்.]

[அம் + கண் + அன் — அங்கண்ணன்.]

அங்கணம் anganam, பெ. (n.) 1. சாய்கடை (சலதாரை); drain, ditch, sewer. ''ஊரங்கண நீர் உரவுநீர் சேர்ந்தக்கால்'' (நாலடி. 175).

2. சாய்கடை யொட்டிய உள்முற்றம்; inner courtyard in a house. 3. சேறு (பிங்.); mud.

4. கட்டடப் பிரிவு (இராட்.); division of a building chamber, room (R.). 5. இரு தூண்களுக்கிடைப்பட்ட இடம் (இராட்.); space between two pillars (R.). க. அங்கண. 6. நான்கு தூண்களுக்கிடைப்பட்ட இடம் (C.G.); space enclosed by four pillars. 7. மனைக்குரிய 72 சதுர அடி நிலப்பரப்பளவு (C.G.); superficial measure for house sites, about 12 ft. long by 6ft. broad. தெ. அங்கணமு. 8. இடம் (திருநூற். 18, உரை); space, place. ம. அங்கணம்.

ம. அங்கணம்; க., து., வ., பிராகி., மரா. அங்கண; தெ. அங்கணமு; குவி. அங்கணி; பா. அங்கணம்; குச். ஆங்குணம்; இந். அங் கண், ஆங்கண்.

[வங்கு → அங்கு. அங்குதல் = சாய்தல், வளைதல். அங்கு + அணம் — அங்கணம். கழிநீர் செல்லும் சாய்கடை, வாட்டஞ்சாய்வா மூருப்பதால் அங்கணம் எணப்பட்டது.]

அங்கணம்² angaņam, பெ. (n.) 1. கடுக்காய் (வை.மூ.); chebulic myrobalan. 2. வெள்ளெ ருக்கு; white madar, l. sh., Calotropis giganteaalbiflora.

அங்கணம் anganam, பெ.(n.) ஒரு குனிய தஞ்சு (மிருத பாடாணம்) (மு.அ.); a mineral poison. மறுவ. அங்கவன்

அங்கணன் arigaņan, பெ. (n.) 1. கண்ணழகன்; one who has beautiful eyes. ''அங்கணனுக் குரியார்'' (கம்பரா. பால. கடிமண. 96). 2. அருளாளன், அருட்பார்வையன்; one who has gracious eyes. ''அழக னங்கணன்'' (கம்பரா. அயோத். சித்திர. 1). 3. சிவன்; Šiva, as gracious-eyed. ''அங்கணனேயருளாய்'' (தேவா. 7.25: 4).

அங்கணாளன் aṅgaṇāṭaṇ, பெ. (n.) 1. கண் ணோட்ட முடையவன்; gracious person, as one who looks with favour. ''அநனறிந் தொழுகு மங்கணாளனை'' (கலித். 144: 70). 2. சிவபெருமான்; Lord Šiva. ''கைக்கொண்ட அங்கணாளன் றிருவுருவம்'' (காஞ்சிப்பு. சிவ்புண். 33).

[அங்கண் + ஆளன் — அங்கணாளன்.]

அங்கணி¹ angani, பெ. (n.) சிவை (மலைமகள்) (சங்.அக.); Malaimagal (Pārvati), as graciouseyed.

அங்கணி® aṅgaṇi, பெ. (n.) கற்றாழை (மலை.); aloe.

Skt. angana -

அங்கணிதம்பூண்டு anganidam-pūndu, பெ. (n.) பருத்தி; cotton plant, Gossypium arboreum (சா.அக.).

அங்கணேல்-தல் aṅgaṇ-ēl-, (9) செ.கு.வி. (v.i.) துயிலுணர்தல் (தூக்கத்தினின்று விழித்தல்); to awake. ''தேவியை...... அங்க ணேற்றபிற் காணாது'' (பெருங். வத்தவ. 7:92).

[அங்கண் + ஏல் — அங்கணேல்.]

அங்கத்தவர் angattavar, பெ. (n.) அவ்விடத்தி லுள்ளவர்; the inhabitants of that place as opposed to 'this place'. அங்கத்தவரானால் என்ன, இங்கத்தவரானால் என்ன? (உ.வ.).

[அங்கு + அத்து + அவர்.]

அங்கத்து angattu, பெ.எ. (adj.) அவ்விடத்து; of that place.

[அங்கு + அத்து. 'அத்து' இடப்பொருட் சாரியை.]

அங்கதச்செய்யுள் *aṅgada-c-ceyyu*[, பெ. (n.) வசைப்பாட்டு, அங்கதப்பாட்டு; satire, lampoon.

''வசையொடும் நசையொடும் புணர்ந்தன் றாயின்

அங்கதச் செய்யுள் என்மனார் புலவர்''" (தொல். பொருள். செய். 125).

[அங்கதம் + 'செய்யுள்.]

அங்கதப்பாட்டு aṅgada-p-pāṭṭu, பெ. (n.) அங் கதச் செய்யுள் பார்க்க; see aṅgada-c-ceyyul. ''அங்கதப் பாட்டவற் றளவோ டொக்கும்'' (தொல். பொருள். செய். 152).

[simago + unia.]

- அங்கதம் angadam, பெ. (n.) 1. வசை, பழிப்பு; abuse. 'அங்கத மென்பது வசை' (தொல். பொருள். செய். 124, பேரா. உரை). 2. அங் கதச் செய்யுள் பார்க்க; see angada-c-ceyyul. 3. பொய் (அக.நி.); falsehood.
  - ''அங்கதந் தானே அரில்தபத் தெரியின் செம்பொருள் கரந்த தெனவிரு வகைத்தே'' (தொல். பொருள். செய். 120).
  - ''செம்பொரு ளாயின் வசையெனப் படுமே'' (தொல். பொருள். செய். 121).
  - ''மொழிகரந்து சொலினது பழிகரப் பாகும்'' (தொல். பொருள். செய். 122).
- அங்கதம்² angadam, பெ. (n.) தோட்கடகம், வாகுவளையம்; bracelet worn on the upper arm.
  - ''புயவரை மிசை .... அங்கதம்'' (திருவிளை மாணிக், 12).
  - ம. அங்கதம்; க., வ. அங்கத; தெ. அங்கதமு. [அங்குதல் = வளைதல். அங்கு → அங்க தம் = வளையல், கடகம்.]
- அங்கதம்³ aṅgadam, பெ. (n.) 1. யானையின் உணவு; food of elephants. ''போந்த பிடி யினமு மங்கதங் கிட்டாம லறமெலிந்து'' (பஞ்ச. திருமுக. 158).
- அங்கதம் * aṅgadam, பெ. (n.) 1. மார்பு (அக. நி.); breast. 2. (மார் பினால் ஊர்ந்து செல்லும்) பாம்பு; snake. ''அங்கத மொக்குஞ் சில'' (இரகு. யாகப். 7 !).
- அங்கதர் angadar, பெ. (n.) வசைகூறுவோர்; those who use abusive language, revilers. ''பொலா வங்கதர்க் கௌியே னலேன்'' (தேவா. 3.297:10).
- அங்கப்பால் aṅga-p-p4l, பெ. (n.) தாய்ப்பால் (முலைப்பால்); mother's milk. ''அங்கப்பா லுண்ணாமல் தேகம் உதித்தீரோ'' (பெண் மதி மாலை, 30).
- அங்கபடி anga-padi, பெ. (n.) ஏறுமிதி, அடி 'தாங்கி; stirrup (W.). 'அங்கவடி' என்றும் கூறப்படும்.

- க. அங்கவடி; தெ. அங்கவணெ; து. அங் கோலெ.
- அங்கபறைநாதி aṅga parai nādi, பெ. (n.) இலவங்கப்பட்டை; cinnamon bark, Cinnamomum zeylanicum (சா.அக.).
- அங்கபாதி aṅga-pādi, பெ. (n.) முடக்கொற்றான்; balloon-vine, s. cl., Cardiospermum halicacabum (சா.அக.).
- அங்கம்^t aṅgam, பெ. (n.) கொள்றை (பச்.மூ.); Indian laburnum.
- அங்கம் angam, பெ. (n.) வரிவகை (T.A.S. iii, 266); a petty cess.
- அங்கம்³ arigam, பெ. (n.) கட்டில்; couch, bedstead, cot. ''அணையங்க மீதே''(திருப்பு.128).
- அங்கம் * angam, பெ. (n.) வெட்டுகை (பொதி.நி.); cutting, chopping.
- அங்கம் * arigam, பெ. (n.) 1. பாடலிபுத்திரத் திற்குக் கிழக்கில் உள்ள ஒரு பழைய நாடு; an ancient country which lay east of Pāṭaliputra, modern Patna. ''அங்கநா டி துவும்'' (கம்பரா. பால. தாடகை. 2). 2. அந் நாட்டு மொழி (திவா.); language of that country.
  - சிவபெருமானால் எரிக்கப்பட்ட காமனின் உடம்பு (அங்கம்) வீழ்ந்த இடத்தைத் தன்னுட் கொண்ட தனால், அங்கநாடெனப்பட்ட தென்பது, பிற்காலக் கட்டுக்கதையாகும்.
- அங்கம்⁶ angam, பெ. (n.) கோளக தஞ்சு (பாடாணம்) (மு.அ.); a mineral poison.
- அங்கம்மா angamma, பெ. (n.) அங்காளம்மை, காளியின் ஒரு வடிவம்; name of a form of Kāļi.
  - ம. அங்கம்ம; க., தெ. அங்கம்மா, அங்க ளம்ம.
  - [அம் + காளி + அம்மை அங்காளியம்மை → அங்காளியம்மா → அங்காளம்மா → அங்கம்மா.]
- அங்கமண் anga-man, பெ. (n.) அழமன்; fuller's earth (சா.அக.).
- அங்கமணி anga-mani, பெ. (n.) மணப்பெண் கணவன் வீட்டிற்குத் தன்னுடன் கொண்டு செல்லும் சீர்வரிசை; dowry in the form of jewels, clothes, furniture, vessels, etc., which a married girl takes with her to her new home. ''இதுக்கு அங்கமணி செய்யலாவதே'' (திவ். திருமாலை, 37, வியா.).
  - க. அங்கமணி

அங்கமணிக்கூடை anga-maņi-k-kū dai, பெ. (n.) மணப்பெண்ணிற்குக் கூடையில் வைத்துக் கொடுக்கும் வரிசை (இராட்.); a basket of presents to a bride (R.).

[அங்கமணி + கூடை.]

அங்கமணிப்பணம் aṅga-maṇi-p-paṇam, பெ. (n.) சீர்வரிசைப் பணம் (S.I.I. vi, 152); dowry money.

[அங்கமணி + பணம்.]

அங்கயற்கண்ணி aṅgayaṛ-kaṇṇi, பெ. (n.) மதுரையிற் கோயில்கொண்டிருக்கும் மீனக் கண்ணி (மீனாட்சி)யம்மை; Minākṣi, Goddess of the Madurai temple. ''அங்கயற் கண்ணி தன்னொடு மமர்ந்த வாலவாய்'' (தேவா. 3.378:1).

[அம் + கயல் + கண்ணு.]

- அங்கர் angar, பெ. (n.) அங்க நாட்டார்; inhabitants of Angadēša. ''அங்கர் மாகத ராரியர்'' (திருவிளை. திருமண. 74).
- அங்கர்கோமான் angar-kōmān, பெ. (n.) அங்க நாட்டரசனான கன்னன் (சூடா.); Karņa, king of Angadēša.
- அங்கரமாதி angaramādi, பெ. (n.) ஒருவகைச் செய்தஞ்சு (கௌரி பாடாணம்) (இராட்.); a processed arsenic (R.).
- அங்கரமோத்கி angara-mōdagi, பெ. (n.) கரு நாரத்தை (சித்.அக.); a species of nārattai.
- அங்கரவல்லி angaravalli, பெ. (n.) பெருங் குறிஞ்சா (சித்.அக.); a species of scammony swallow-wort.
- அங்கராயர் aṅgarāyar, பெ. (n.) கள்ளர்குலப் பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று (கள்ளர் சரித். பக். 145); a title of Kallars.
- அங்கலாப்பு angalāppu, பெ. (n.) அங்கலாய்ப்பு பார்க்க; see angalāyppu.
- அங்கலாய்-த்தல் aṅgalāy-, 4 செ.கு.வி. (v.i.)
  1. துயருறுதல்; to lament, grieve, sorrow.
  ''அங்கலாய்ப் பாளே'' (இராமநா. ஆரணிய.
  பக். 187). 2. பொறாமை கொள்ளுதல்; to be envious, jealous. 'ஆடுமறித்தவன் செய்விளையுமா, அங்கலாய்த்தவன் செய்விளையுமா?' (பழ.). —, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.)
  வெஃகுதல் (இச்சித்தல்); to covet (W.).

[அகம் + கலாய் — அங்கலாய். அகம் = மணம். கலாய்த்தல் = கலகித்தல், கலங்குதல்.] அங்கலாய்ப்பு angalayppu, பெ. (n.) 1. கலக்கம்; disquiet, mental worry. 2. அருவருப்புக் கொள்கை; becoming disgusted. 3. பேராவல் (யாழ்.அக.); yearning. 4. பேராசை (சங்.அக.); greed.

ம. அங்கலாய்க்க; க., து. அங்கலாப்பு; தெ. அங்கலார்ச்சு.

[அகம் + கலாய் – அகங்கலாய் → அங்கலரய். அகம் = மனம். கலாய்த்தல் = கலகித்தல், கலங்குதல்.]

- அங்கலி aṅgali, பெ. (n.) கொங்கை (சித்.அக.); breast.
- அங்கவடி aṅgavadi, பெ. (n.) 1. அங்கபடி பார்க்க; see aṅga-paḍi. 2. பாலூட்டியின் காதிலுள்ள அங்கவடி போன்ற சிற்றெலும்பு; stirrup-bone.
- அங்கவம் *aṅgavam,* பெ. (n.) பழவற்றல்; dried fruit (சா.அக.).
- அங்கவன் *aṅgavaṉ,* பெ. (n.) *ஒரு கனிய நஞ்சு* (வை.மூ.); a mineral poison. மறுவ. அங்கணன்
- அங்கனம்¹ anganam, வி.எ. (adv.) அப்படி, அங்கன்; so, in that manner, thus.

[ஆங்கனம் → அங்கனம்.]

- அங்கனம்² aṅgaṇam, பெ. (n.) அங்க**ண**ம்² பார்க்க; see aṅgaṇam².
- அங்கனி aṅgaṇi, பெ. (n.) கற்றாழை (மலை.); aloe. அங்கணி பார்க்க; see aṅgaṇi. Skt. aṅganā
- அங்கா-த்தல் *aniga*-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) வாய் திறத்தல்; to open the mouth. ''அஆ ஆயிரண் டங்காந் தியலும்'' (தொல். எழுத்து. பிறப். 3).

து. அங்காவுனி, குட. அங்காவ்; கூ. அங் கலங்க; குவி. அங்கலசலி; பர். அஙால்ப்; மா. அங்கலெ; கொலா. அங்கசி; குரு. அங்கல்; கோண். அங்கல்; மண். அங்லா; மங். அங்கை.

[ஆ → அங்கா. 'ஆ' வாய்திறத்தல் ஒலிக் குறிப்பு.]

- அங்கா anga, பெ. (n.) 1. வாய்திறப்பு; opening the mouth. ''அங்கா முயற்கி'' (நன். 86). 2. கொட்டாவி; yawn.
- அங்காடி aṅgāḍi, பெ. (n.) 1. கடை, கடைத் தெரு; bazaar, bazaar street. "அரசுவின்ழ திருவி னங்காடி வீதியும்" (சிலப். 14:179).

2. நாட்சந்தை; daily market. 'அங்காடி மேயும் பழங்கன்று ஏறாதலும் உண்டு' (பழ.). 'அங் காடி விலையால் எங்கோடிப் போனாளோ!' (பழ.). 'அங்காடி விலையை (கூடையை) அதிர அடிக்காதே' (பழ.). 'அங்காடிக்காரியைச் சங்கீதம் பாடச் சொன்னால் வெங்காயம் கறிவேப்பிலை என்பாள்' (பழ.).

. ம. அங்ஙாடி; க., தெ., கோத. அங்காடி; து., இரு. அங்கடி, அங்காடி; துட. ஒதொடி; கொலா. அங்கடி; நா. அங்காறி; பர். அங் கொட்; சிங். அங்கணிய.

[அம்முதல் (தெ.) = விற்றல். கடை = இடம். கடை → கடி → காடி என்று திரிந்திருக்கலாம். அம் + காடி — அங்காடி.]

பண்டைத் தமிழக மாநகர்களில், சிறப்பாக வேந்தர் தலைநகர்களில், நாள்தொறும் பகலிலும் மாலையிலும் பல பண்டங்களும் விற்கும் அங்காடிச் சந்தைகள் நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன. பகறசந்தை 'நாளங்காடி' யென்றும், மாலைச் சந்தை 'அல்லங்காடி' யென்றும் பெயர் பெற்றிருந்திருக்கின்றன.

''நடுக்கின்றி நிலைஇய நாளங் காடியில்'' (சிலப். 5 : 63).

'அல்லங்காடியு முண்டாதலின், இதனை நாளங்காடி யென்றார்'(அடியார்க். உரை).

''அல்லங் காடி யழிதரு கம்பலை''

(மதுரைக். 544).

'நாளங்காடி அல்லங்காடி யாகிய இரணடு கூற்றையுடைத் தென்றார்' (மதுரைக். 365, நச். உரை).

'அம்முதல்' என்னும் வினைச்சொல் இற்றைத் தமிழகத்தில் வழங்காவிடினும், குமரிநாட்டில் வழங்கியிருத்தல் வேண்டும்.

அம்முதல் = பொருந்துதல், ஒத்தல், ஒத்த மதிப்புள்ள பொருளுக்கு மாறுதல்.

அங்காடிக்கூலி angadi-k-kūli, பெ. (n.) கடை வரி (I.M.P. Tj. 119); tax collected from stalls put up in the bazaar.

[அங்காடி + கூலி.]

அங்காடிகூறு-தல் angadi-kū ru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பண்டங்களை விற்குமாறு பெயர் சொல்லிக் கூவுதல் (இராட்.); to cry out the names of goods for sale in order to attract buyers (R.).

அங்காடிப்பண்டம் aṅgāḍi-p-paṇḍam, பெ. (n.)

1. கடைச்சரக்கு; article sold in the market.

2. கடையில் வாங்கக்கூடிய சரக்கு; article available in the market. 'அங்காடிப் பண்டங் கிடீர் எனக்கரிதாயிற்று' (திவ். திருநெடுந்.

16, வியா.). 3. எளிதாய்ப் பெறக்கூடியது; that which is easily obtained.

[அங்காடி + பண்டம்.]

அங்காடிப்பாட்டம் angadi-p-pattam, பெ. (n.) (கல்.) ஒரு பழைய கடை வரி; (Insc.) an ancient tax on stalls put up in the bazaar.

[அங்காடி + பாட்டம்.]

அங்காடிபாரி-த்தல் angadi-pari-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மனவரசாளுதல் (மனோராஜ்யம் பண்ணு தல்), வானக்கோட்டை கட்டுதல்; to build castles in the air.

அங்காத்தான் angāttān, பெ. (n.) தான்றி (பச்.மூ.); belleric myrobalan.

அக்காந்தி பார்க்க; see akkāndi.

அங்காப்பு angappu, பெ. (n.) 1. வாய்திறக்கை; opening the mouth. ''முயற்சியுள் அஆ அங்காப் புடைய'' (நன். 76). 2, நீர்வேட்கை; thirst. `''அங்காப் பொழிய வருணனுக்கு'' (அழகர் கலம். 68).

[ஆ → அங்கா → அங்காப்பு.]

அங்காரி aṅgāri, பெ. (n.) வெண்காரம் (மூ.அ.); borax.

அங்காலே aṅgālē, சு.வி.எ. (demons. adv.) அங்கே (யாழ்ப்.); there (J.). அங்காலே இங்காலே அலையாதே (இ.வ.).

[அங்கு + ஆல் + ஏ.]

அங்காளகை aṅgāḷagai, பெ. (n.) கரும்பு (பச்.மூ.); sugar-cane.

[அம் + காளகை. காளம் → காளகம் → காளகை. காளம் = கருமை.]

அங்காளதேவி aṅgāḷa-dēvi, பெ. (n.) அங்கா எம்மை; a Goddess. ''அங்காள தேவியெனை யாண்டுகொண்ட சோதி'' (பஞ்ச. திருமுக. 670).

[அங்காளி + தேவி — அங்காளிதேவி → அங்காளதேவி.]

அங்காளம்மை aṅgāļammai, பெ. (n.) அங்கா ளம்மைத் தெய்வம்; a Goddess. 'அங்கா ளம்மைத் தெய்வம் அகப்பைக்கர் வழியாய் வரும்' (பழ.).

[அங்காளி + அம்மமை — அங்காளியம்மை → அங்காளம்மை.]

தெ. அங்காளம்ம

பெண்தெய்வப் பெயர்கட்குமுன், அழகை உணர்த்தும், 'அம்' என்னும் முன்னொட்டுச் சேர்ப்பது மரபு.

ஒ.தோ: அம் + கயற்கண்ணி – அங்கயற் கண்ணி.

இம் முறையில், காளி அங்காளியெனப்பட் டாள். காளி தூய தமிழ்த்தெய்வம் என்பதும், காளி என்னும் பெயர் தூய தமிழ்ச்சொல் என்பதும் 'காளி' என்னும் உருப்படியில் விரிவாக விளக்கப்படும்.

அங்காளி angali, பெ. (n.) பாலை நிலத் தெய்வ மாகிய காளி; Goddess Kali, a female deity.

[அம் + காளி — அங்காளி.]

அங்கிங்கு angingu, கு.வி.எ. (adv.) அங்கே அல்லது இங்கே; here or there. ''அங்கிங் கௌரதபடி'' (தாயு. கடவுள். 1).

[அங்கு + இங்கு.]

அங்கிட்டு angittu, கு.வி.எ. (adv.) 1. அவ்விடம், அவ்விடத்தில்; there, yonder. 'அங்கிட்டுப் பிறந்து' (ஈடு, 6.8:11). 2. அப்பால்; away. அங்கிட்டுப்போ (உ.வ.).

ம. அங்கோட்டு

[அங்கு + இட்டு.]

- அங்கிட்டு இங்கிட்டு (அங்கிட்டிங்கிட்டு) angittuingittu (angittingittu), கு.வி.எ. (adv.) அந்தப் பக்கம் அல்லது இந்தப் பக்கம்; this side or that side. என் மகன் என்னை அங்கிட் டிங்கிட்டுப் போகவிடமாட்டான் (உ.வ.).
- அங்கிடியிங்கிடி aṅgiḍi-y-iṅgiḍi, கு.வி.எ. (adv.) அங்கடியிங்கடி பார்க்க; see aṅgaḍi-yiṅgaḍi.
- அங்கிடுதத்தி angiqu-tatti, பெ. (n.) நிலை கெட்டவன் (யாழ்.அசு.); a person of vagrant habits. 2. அடிக்கடி கட்சி மாறுபவன்; one who frequently changes his party, turn-coat.

[Ming + 80 + 538.]

அங்கிடுதிருப்பி angiqu-tiruppi, பெ. (n.) குறளை கூறுபவ-ன்-ள்; tale-bearer. 'அங்கிடுதிருப்பி எங்கடி போனாய், சின்னண்ணன் செத்த இழவுக்குப் போனேன்' (பழ.).

[அங்கு + இச + தீருப்சி.]

- அங்கிடுதுடுப்பன் angiqu-tuquppan, பெ. (n.) குறளை கூறுவோன் (இராட்.); tale-bearer. 2. அடிக்கடி கட்சி மாறுவோன் (வின்.); one who frequently changes his party, turn-coat (W.). 3. நாடோடி (வின்.); vagrant (W.).
- அங்கிடுதொடுப்பி aṅgiḍu-toḍuppi, பெ. (n.) குறளை கூறுவோன்; slanderer, tale-bearer. 'அங்கிடுதொடுப்பிக்கு அங்கிரண்டு குட்டு, இங்கிரண்டு சொட்டு' (பழ.).
- அங்கு angu, சு.வி.எ. (demons. adv.) அவ்விடம், அவ்விடத்தில், அவ்விடத்திற்கு; there, thither. 'அங்கும் இருப்பான் இங்கும் இருப்பான், ஆக்கின சோற்றுக்குப் பங்கும் இருப்பான்' (பழ.). 'அங்கும் தம்பி இங்கும் தம்பி அகப்பட்டுக் கொண்டான் தும்மட்டிப் பட்டன்' (பழ.).

[ஆங்கு -> அங்கு.]

அங்கு சம் aṅgušam, பெ. (n.) 1. யானை த் துறட்டி; elephant goad. ''அங்குசம் கடாவ ஒருகை'' (திருமுருகு. 110), ''ப சுழி யங் குசமும்'' (சுந்தபு. உற்பத். விடைபெ. 37). 2. வாழை (மலை.); plantain.

ம. அங்குசம்; க. அங்குச; தெ. அங்குசமு, அங்குசம்; Skt. atkuša.

[அங்குதல் = வளைதல். அங்கு -> அங்குசம்.]

'அங்குசம்' என்னும் சொல் பண்டை யிலக் கிய வழக்கில் இடம்பெறுவதாலும், தமிழ் வேரினின்று பிறந்திருத்தலாலும், அங்கதம் (வளையல்,கொடுவாய்) என்னுஞ் சொல்லைப் பெரிதும் ஒத்திருத்தலாலும், வாழையென் னும் பொருளுடைமையாலும், 'வி'கரம் சேர்ந்து 'கொள்' என்னும் கூலத்தைக் குறித்த லாலும், இங்குத் தென்சொல்லாகக் கொள் எப்பட்டது.

வாழை குலை தள்ளியபின், சிறப்பாகப் பூ விரியுமுன், அங்குசம் போன்ற தோற்றங் கொள்ளுதலால் அங்குசம் என்னும் உவமை யாகுபெயர் பெற்றதுபோலும்!

அங்குசவி angušavi, பெ. (n.) கொள் (வின்.); horse gram.

[அங்குசம் → அங்குசவி.]

கொள்ளுக்காய் வளைந்து அங்குசத்தை ஒரு புடை யொத்திருப்பது கவனிக்கத் தக்கது. காணம், கொள் என்னும் பெருவழக்கான பெயர்களும், இப் பொருட்காரணம் பற்றி யனவே. அப் பெயர்களைக் காண்க.

அங்குசோலி aṅgušōli, பெ. (n.) அறுகம்புல் (மு.அ.); harialli grass, Cynodon dactylon.

அங்குத்தி angutti, பெ. (n.) அங்குற்றி பார்க்க; see angurri.

அங்குத்தை ariguttai, பெ. (n.) 1. அவ்விடம்; that place. 'அங்குத்தை வார்த்தையை இங்கே சொல்லி' (ஈடு). 2. தேவீர்,பெரும்பாலும் சிவ மடங்களில் வழங்குவதும் 'தாங்கள்' என்னுஞ் சொல்லினும்' உயர்வு மிக்கதுமான ஒரு முன் னிலைச்சொல்; 'your worthiness', 'your holiness' a term of highest respect, used in the second person singular chiefly in Šaiva mutts.

அங்குற்றி பார்க்க; see angurri.

அங்குமிங்கும் angum-ingum, வி.எ. (adv.) அவ் விடத்தும் இவ்விடத்தும்; here and there. அங்கு மிங்கும் திரிகிறான் (உ.வ.)

[அங்கும் + இங்கும்.]

அங்கு பிங்கும்பாடி angum-ingum-padi, பெ. (n.)

1. ஒரு கட்சியை வெளிப்படையாகவும் மற்றோரு கட்சியை மறைவாகவும் சேர்ந்தவன் (வின்.); one who is an overt member of one party while being a secret member of another (W.). 2. மாறுபட்ட இருவேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்தவனாக நடிப்பவன் அல்லது ஏமாற்று பவன்; double crosser, double-dealer.

3. நம்பத் தகாதவன்; unreliable person.

[அங்கும் + இங்கும் + பாடி.]

அங்குரம் anguram, பெ. -(n.) குப்பைமேனி (வின்.); Indian acalypha.

அங்குள் aṅguḷ, பெ. (n.) குறட்டைப்பழம், சவுரிப்பழம் (வை.மூ.); bitter snake-gourd.

அங்குற்றி angurri, பெ. (n.) திருமடத் தம்பி ரான்கள்' போலும் உயர்ந்தோரை. நோக்கி வழங்கும் முன்னிலை உயர்வுச் சொல்; a term of highest respect, meaning 'your worthiness' or 'your holiness', used in addressing religious dignitaries like heads of mutts.

[அங்கு + உறு + இ — அங்குற்றி. அங்கு + உறு + ஐ — அங்குற்றறை.] மறுவ. அங்குத்தி, அங்கத்தி, அங்குற்றை, அங்குத்தை.

அவ்விடத்திருந்தாய் (வினையாலணையும் பெயர்) என்பது சொற்பொருள்; கண்ணியம் மிக்க அல்லது தெய்வத்தன்மையுள்ள தாங்கள் என்பது கருத்துப் பொருள்.

'இ', 'ஐ' முன்னிலை யொருமை யீறுகள்.

றகர வடிவுச் சொற்கள் திருந்தினவும், தகர வடிவுச் சொற்கள் அவற்றின் திரிபுகளும் ஆகும்.

நீர், நீங்கள், தாங்கள், அங்குற்றி (அங் குற்றை) என்பன, முறையே ஒன்றினொன்று உயர்ந்த முன்னிலைப் பெயர்கள்.

அங்குற்றை angurrai, பெ. (n.) அங்குற்றி பார்க்க; see angurri.

அங்கூ தியிங்கூ தி aṅgūdi-y-iṅgūdi, பெ. (n.) கோட்சொல்லி; tale - bearer, back - biter. 'அங்கூதி இங்கூதி அடுப்பூதி' (பழ.).

[அங்கு + ஊதி + இங்கு + ஊதி.]

அங்கே aṅgē, வி.எ. (adv.) அவ்விடத்தில்; there.
'அங்கே கண்டான் இங்கே செய்கிறான்' (பழ.). 'அங்கேண்டி மகளே கஞ்சிக்கு அழுகிறாய், இங்கே வாடி காற்றாய்ப் பறக்கலாம்' (பழ.).

[அங்கு + ஏ.]

அங்கேக்கு aṅgēkku, வி.எ. (adv.) அவ்விடத் திற்கு (ஆம்); thither (Ām).

அங்கேயிங்கே angē-y-ingē, வி.எ. (adv.) 1. அந்தப் பக்கம் அல்லது இந்தப் பக்கம்; this side or that side. அங்கேயிங்கே பார்க்கக் கூடாது (உ.வ.). 2. அங்குமிங்கும்; here and there. அங்கேயிங்கே போகக் கூடாது (உ.வ.).

[அங்கே + இங்கே.]

அங்கை aṅgai, பெ. (n.) உள்ளங்கை; palm of hand. ''அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலழுகி'' (நாலடி. 123).

[அகம் + கை – அங்கை (மஞஉப் புணர்ச்சி).]

அங்கையில் வட்டா-தல் aṅgaiyil-vaṭṭā-, 6 செ.கு.வி. (v.i.) அடைதற்கு மிக எளிதாக அண்மையிலிருத்தல்; to be at hand; to be within one's reach. ''அங்கையில் வட்டா மிவளெனக்கருதுகின் நாயே'' (தில். பெரிய தி. 10.9:3). அங்கொன்றிங்கொன்றாக angong (u)-ingong aga, வி.எ. (adv.) நீன்ட இடையிட்டு; sparsely, at distant intervals. அங்கொன்றிங்கொன்றாக நட்டிருக்கின்றான் (உ.வ.).

[Ais + 9ig + Ris + 9ig + 3is + 3is + 3is

அங்கோடிங்கோடு angōḍ(u)-ingōḍu, வி.எ. (adv.) அங்குயிங்கும் (ஈடு, 1.4:9); here and there.

[MinGanG + BinGanG.]

அங்ஙன்¹ annan, வி.எ. (adv.) அங்கனம்¹ பார்க்க; see anganam¹.

அங்ஙன் annian, வி.எ. (adv.) அவ்விடம்; there. ''நம்மொடு மங்ஙன் குலாவினான்'' (திருக் காளத். பு. 16; 16).

[அங்ஙனம் -> அங்ஙன்.]

அங்ஙனம் annamam, வி.எ. (adv.) 1. அவ்விடம்; there, in that place. 2. அவ்வகை, அப்படி; in that manner.

[அங்கணம் -> அங்ஙணம்.]

அங்ஙனே annane, வி.எ. (adv.) 1. அவ்விடம்; there, in that place. ''அன்பருக் கங்ஙனே யமிர்தசஞ் சீவிபோல் வந்து'' (தாயு. சுக. 4). 2. அவ்வகை, அப்படி; in that manner. ''அங்ஙனே வடமொழியில் வசனங்கள் சிறிது புகல்வேன்'' (தாயு. சித்தர். 10).

[அங்ஙள் + ஏ.]

அங்ஙனேயிங்ஙனே annane-y-innane, வி.எ. (adv.) அங்கேயிங்கே; here and there.

அஙினே anine, வி.எ. (adv.) அங்கே; there. அஙினே போய்ப் பார் (இ.வ.).

அங்னேயிங்னே aninē-y-ininē, வி.எ. (adv.) அங்கேயிங்கே; here and there. அங்னே யிங்னே கிடக்கிறதை யெல்லாம் பொறுக்கு (இ.வ.).

அச்சக்கொடை acca-k-kodai, பெ. (n.) அச்சத் தாற் கொடுக்குங் கொடை (சுக்கிர நீதி, 145); gift made out of fear of something or somebody.

[அச்சம் + கொடை.]

அச்சகம்¹ accagam, பெ. (n.) 1. நீர்முள்ளி (மலை.); species of Hygrophila (Lex.); a thorny plant, nail-dye—Barleria longifolia alias Suellia longifolia (சா.அக.). 2. ஈரவுள்ளி; onion, Allium leepa. அச்சகம்³ accagam, பெ. (n.) அச்சடிக்கும் இடம்; printing press.

[88 + 880.]

அச்சங்கரணை accangaranai, பெ. (n.) (மருத்.) முட்செடி வகை; (Medl.) a kind of thorny plant. அச்சாணிக்கொடி பார்க்க; see accani-k-kodi.

அச்சங்கொடி accangodi, பெ. (n.) ஒருவகைக் கொடி; a kind of creeping plant, climbing Indian linden, Grewia heterotricha (சா.அக.).

அச்சுச்சுவை acca-c-cuvai, பெ. (n.) அகச்சுவை எட்டனுள் ஒன்றான அச்சம்; sentiment of fear or terror.

''அணங்கே விலங்கே கள்வர் தம் ீ இறையெனப்

பிணங்கல் சாலா அச்சம் நான்கே'' (தொல். பொருள். மெய்ப். 8),

[அச்சம் + கலவை.]

அச்சடல செயநிர் accadala-šeya-nir, பெ. (n.) வேகாதுப்பு செயநீர், மாந்த உடலினின்று சித்தர்கள் மட்டுமே அறிந்த ஒரு கமுக்க முறை யில் செய்யப்பட்ட ஓர் அனைத்துக் கரைப்பான் நீர்மம்; a liquid preparation from the human body made by a secret process known only to Siddhās. It is a universal solvent (சா.அக.).

அச்சடி accaḍi, பெ. (n.) **அச்சடிச்சீலை** பார்க்க; see accaḍi-c-cīlai. ''நினைத்தால் எடுப்பார் கள் நெருஞ்சிப்பூ அச்சடியை'' (நா.பா.).

[अरंक + अप.]

அச்சடி-த்தல் accadi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உருக்கெழுத்தைப் பதித்தல்; to print, as a book. 2. முத்திரையைப் பதித்தல்; to stamp, impress pattern.

ம். அச்சடி

[अरंक + अप.]

அச்சடிச்சீலை accadi-c-cilai, பெ. (n.) சித்திர வண்ணம் அல்லது ஒவிய வுருவம் பதிக்கப்பட்ட ஆடை; chintz.

ம. அச்சன் சேல

[844 + 84 + 800.]

அச்சடிச்சேலை accadi-c-cēlai, பெ.(ħ.) அச்சடிச்சீலை பார்க்க; see accadi-o-cilai.

[3/3 # + 3/4 + Game.]

அச்சடியன் accadiyan, பெ. (n.) அச்சடிச்சிலை (செ.அக.). — சாயப்புடைவை வகை (யாழ். அக.); a kind of chintz for saree.

[अडंक + अ4 + अंबा.]

அச்சடியோலை accadi-y-ōlai, பெ. (n.) முத்திரையிடப்பட்ட ஓலை; stamped ōlai (palm leaf prepared for writting).

. **ம. அ**ச்சடியோல

[81 da + 314 + good.]

அச்சடுக்கி acc(u)-aḍukki, பெ. (n.) அச்சுக்கோப் பாளன்; compositor.

[அச்சு + அக்கு + இ (ஒருமையூ று).]

அச்சடுக்கு-தல் acc(u)-adukku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உருக்கெழுத்தைச் சொல்லாகக் கோத்தல்; to compose, set up type to form words.

[அச்சு + அடுக்கு.]

- அச்சடை accadai, பெ. (n.) கீழ்காய்தெல்வி; a small medicinal plant, Phyllanthus niruri. ''மிரியல் வழுதுணை மூலமா லூர மச்சடை'' (தைலவ. தைல. 4).
- அச்சடையாளம் acc(u)-adaiyalam, பெ. (n.)

  1. அடிமை யென்பதைக் காட்டுஞ் கூட்டுக் குறி
  (கிறித்.வ.); marks branded on the body of a slave.

  2. முத்திரை யச்சுருவம்; stamped impression. 3. உறுப்பொப்புமை; resemblance, as in bodily features.

[அச்சு + அடையாளம்.]

- அச்சத்தி accatti, பெ. (n.) கத்தரி (மூ.அ.); brinjal.
- அச்சத்திரி accattiri, பெ. (n.) கத்தரி (சித்.அக.); brinjal.
- அச்சதறி acca-tari, பெ. (n.) ஒரு பழைய வரி (S.I.I. i, 91); an ancient tax.
- அச்சம் 1 accam, பெ. (n.) அகத்தி (திவர.); West-Indian pea-tree, Sesbania grandiflora.
- அச்சம்⁹ accam, பெ. (n.) சன்னம்; thinness. இந்தத் தகடு அச்சமாயிருக்கிறது (உ.வ.).
- அச்சம்³ accam, பெ. (n.) வெரு (பயம்); fear, dread, terror. 'அச்சம் அற்றவன் அம்பலம் ஏறுவான்' (பழ.), 'அச்சம் ஆண்மை குலைக் கும்' (பழ.).

ம. அச்சம்; க. அஞ்சிகெ.

- அச்சம்பேரளம் accam-pēraļam, பெ. (n.) சிகப்பு அடுக்கலரி அல்லது இரட்டைச் சிகப்பலரி; South sca rose, Nerium odorum (சா.அக.).
- அச்சமம் accamam, பெ. (n.) முயிற்றுப்புல் (மலை.); species of grass.
- அச்சமரம் acca-maram, பெ. (n.) நான்முகப் புல்லுருவி; a plant-parasite, Saccharum spontaneum (சா.அக.).
- அச்சமாடல் accam-adal, பெ. (n.) பிறர்க்கு அச்சமுண்டாகப் பேசுதல்; talk meant for frightening others, intimidating talk. "அழுக்கா றவாவஞ்ச மச்ச மாடலும்" (நன். 31).

[அச்சம் + ஆடல். ஆடல்=பேசுதல்.]

- அச்சமாமுகம் accamamugam, பெ. (n.) புல்லுருவி; honeysuckle, mistletoe, Loranthus elasticus (சா.அக.).
- அச்சமாயிதம் accamāyidam, பெ. (n.) செங் கழற்சிக் கொடி; a red species of creeper, Molucca bean, Caesalpinia bonducella (சா.அக.).
- அச்சயில்கரணை accayil-karaṇai, பெ. (n.) ஒரு முட்கொடி; axil-spined jack. அச்சாணிக்கொடி பார்க்க; see accāṇi-k-kōḍi.
- அச்சரக்காய்ச்சல் accara-k-kāyccal, பெ. (n.) அச்சர தோயுடன் வருங் காய்ச்சல் (வின்.); fever accompanying thrush, Febris aphthosa.

[அச்சரம் + காய்ச்சல்.]

அச்சுரம் accaram, பெ. (n.) பெரும்பான்மை பிள்ளைப் பருவத்திலும் சிறுபான்மை இள வட்டப் பருவத்திலும் வாயில் அல்லது நாவில் சிறுசிறு கொப்புளங்களாக எழும் நோய்; thrush, aphthae, Parasitic stomatitis.

ம. அக்கரம்; க., து. அத்ர; தெ. அட்சரமு. [அக்கரம் → அச்சரம்.]

- அச்சரிபுச்சரி accari-puccari, பெ. (n.) 1. தின வெடுக்கை; itching sensation. 2. தொந்தரவு; annoyance, vexation, worry. அச்சரிபுச்சரியா யிருக்கிறது (உ.வ.).
- அச்சல் accal, பெ. (n.) ஒரு பாட்டம் மழை; a shower of rain.

[ஒருகா. அஞ்சல் -> அச்சல்.]

அச்சலச்சலாய் accal-accal-dy, வி.எ. (adv.) பாட்டம் பாட்டமாய்; shower after shower. அச்சலச்சலாய் மழைபெய்கிறது (உ.வ.). தளி (கார்த்திகை) மாத மழை அச்சலச் சனாய்ப் பெய்யும் (உ.வ.).

[அச்சல்+அச்சல்+ஆம்.]

அச்சலத்தி accalatti, பெ. (n.) சலிப்பு; tediousness, weariness. ஒரே பாட்டைத் திரும்பத் திரும்ப கேட்கிறது எனக்கு அச்சலத்தியா பிருக்கிறது (உ.வ.).

அச்சலத்தி புச்சலத்தி accalatti-puccalatti, பே. (n.) சலிப்புணர்ச்சியின் மிகுதியைக் குறிக் தம் அச்சலத்தி என்னுஞ் சொல்லின் எதுகை பூரட்டிப்பு; a duplication of the second syllable of accalatti expressing intensity of the feeling of tediousness or disgust.

ஒ.தோ: அச்சரிபுச்சரி

அச்சவபி நயம் acca-v-abinayam, பெ. (n.) ஒருவரின் அச்சவுணர்ச்சியைக் காட்டும் மெய்ப் பாடுகளைத் தோற்றுவிக்கும் உடம்பு அல்லது உறுப்புச் செய்கையான நளிநயம்; artistic gesticulation or theatrical action which expresses the sentiment of fear.

''அச்ச வவிநயம் ஆயுங் காலை யொடுங்கிய வுடம்பு நடுங்கிய நிலையும் அலங்கிய கண்ணுங் கலங்கிய வுளனுங் கரந்துவர லுடைமையுங் கையெதிர்

மறுத்தலும்

பரந்த நோக்கமு மிசைபண் பினவே'' (சிலப். 3 : 13, அடியார்க். உரை).

[அச்சம் + அடு நயம். Skt. abhi-naya > த. அனி நயம்.]

அவிநயத்தைத் தமிழில் நளிநயம் என்ன லாம்.

அச்சவுபதை acca-v-upadai, பெ. (n.) அரசன் தான் தெரிந்தெடுத்த ஒருவரை அமைச்ச ராகவோவேறு உயரதிகாரியாகவோ அமர்த்து முன், அவர்க்கு உயிரச்ச முண்டுபண்ணும் ஒரு சூழ்நிலையைத் தோற்றுவித்து, அதன் வாயி லாக அவரின் மறத்தையும் உண்மைத் திறத்தை யும் தேர்தல்; King's clandestine test of a candidate's ability and honesty by exposing him to situations which call for display of courage amidst fear of death before appointing him minister or as any other high authority of State.

''அச்சவுபதையாவது, (அரசன்) ஒரு நிமித் தத்தின்மேலிட்டூ ஓர்மைச்சனால் ஏனை யோரை அவனில்லின்கண் அழைப்பித்து, 'இவர் அறைபோவான் எண்ணற்குக் குழீஇ யினா ரென்று தான் காவல் செய்து, ஒருவ னால் இவ் வரசன் நம்மைக் கொல்வான் சூழ் கின்றமையின் அதனை நாம் முற்படச் செய்து நமக்கினிய அரசனொருவனை வைத்தல் ஈண்டை யாவர்க்கு மியைந்தது; நின் கருத் தென்னை?'எனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித் தல். (இதில்) திரிபிலனாயவழி எதிர்காலத் துந் திரி பில னெனக் கருத்தளவையால் தெளியப்படுமென்பதாம்'' (குறள், 501, பரிமே. உரை).

அரசன், அறம் பொருள் இன்பம் உயிரச்சம் என்னும் நான்கு தெளிவகைகளால் அமைச் சனையும் ஏனை யுயரதிகாரிகளையும் தேர்ந் தெடுப்பது, அவரை யமர்த்தூமுன்பேயன்றி அமர்த்தின பின்பன்று.

திருவள்ளுவர், வலியறிதல் காலமறிதல் இடனறிதல் என்பவற்றிற்குப் பின்னும், தெரிந்து வினையாடல் என்பதற்கு முன்னும், தெரிந்துதெளிதல் என்னும் அதிகாரத்தை வைத்திருத்தலாலும்;

''தேரான் பிறனைத்தெளிந்தான் வழிமுறை தீரா இடும்பை தரும்'' (508),

''தேறற்க யாரையுந் தேராது தேர்ந்தபின் தேறுகதேறும் பொருள்'' (509),

''தேரான் தெளிவுந் தெளிந்தான்கண்

ஐயு றவும்

தீரா இடும்பை தரும்'' (510) என்று அவரே கூறுதலாலும்; எந்தப் பதவிக் கும் ஒருவரை அமர்த்துமுன் என்றிப் பின் ஆராய்ந்து திறந்தெரிவது இயற்கை யன்மை யாலும்; அரசியல் முறை முற்றத் துறை

போய திருவள்ளுவர் மறந்தும் அங்ஙனம்

கூறாராதலாலும்;

'ஓரமைச்சனால் ஏனையோரை அவனில்வின் கண் அழைப்பித்து .... சொல்லுவித்தல்' என்று பரிமேலழகரும், 'Test of Minister's or Officer's honesty' என்று ஓர் அகரமுதலியும் உரைத்திருப்பது பொருந்தாது.

· இனி, நால்வகைத் தேர்திறம்பற்றிய
''அறம்பொரு ளின்பம்'' என்னும் குறள், வட
நூற் பொருண்மையை உட்கொண்டு
திருவள்ளுவர் ஓதியதாகப் பரிமேலழகர் குறித்
திருப்பதும் தவறென்பது 'நாற்பொருள்'
என்னும் உருப்படியில் விளக்கப்பெறும்.

அச்சவுபதை (இ.பி.) த. அச்சம் + Sixt. upa-dhā = தேர்திறம் அல்லது தெளிவகை. அச்சழிவு acc(u)-alivu, பெ. (n.) முத்திரை தேய்ந்த பணம் (பணவிடு. 142); defaced coin, coin worn-out by use.

[844 + 818 9.]

அச்சறுக்கை accarukkai, பெ. (n.) அச்சத்தை நீக்குதல்; removal of fear.

[அச்சம் + அறுக்கை.]

அச்சுறை acc(u)-arai, பெ. (n.) அச்செழுத்து களைப் போட்டுவைக்கும் அறைகளையுடைய தட்டம்; case (printing).

[अकंक + அறை.]

அச்சறைத்தட்டம் accarai-t-tattam, பெ. (n.) அச்சறை பார்க்க; see acc(u)-arai.

[8/3 + 3/00 + 500.]

அச்சறைத்தட்டு accarai-t-tattu, பெ. (n.) அச்சறை பார்க்க; see acc(u)-arai.

[side + simp + sig.]

அச்சறை நாங்கி accarai-tangi, பெ. (n.) அச்சறைத் தட்டுகளைச் செருகிவைக்கும் நிலைச்சட்டம்; stand (printing). 'அச்சுத் தட்டுத் தாங்கி' என்றும் குறிக்கப்பெறும்.

[அச்சு + அறை + தாங்கி.]

அச்சுன் ' accan, பெ. (n.) 1. தந்தை; father.
'குடநாட்டார் தந்தையை அச்சனென்றும்...
வழங்குப' (தொல். சொல். எச். 4, நச். உரை).
2. கடவுள்; God. ''அச்ச னின்றனைத் தும் விளைத் தாலென'' (தணிகைப்பு. பிரமன் சிருட்டி. 23).

ம. அச்சன்; க. அச்ச, அ<u>ச்</u>சு; து., குட. அ<u>ச்</u>செ; கோத. அ<u>ச்</u>; குரு. அ<u>ச்</u>சோத்; பிராகி. அ<u>ச்</u>ச

[து. அத்தன் (தந்தை) → அச்சன். ஒ.நோ: பூத்தன் → பூச்சன்.]

'அச்சன்' என்னும் தூய தென்சொற்கு, 'ஆர்ய' என்னும் வடசொல்லொடு எவ்வகைத் தொடர்புமில்லை. துளுவச் சொல் வின் திரிபே பிராகிருதச் சொல்லும்.

கடவுள் எல்லாவுயிர்கட்கும் தந்தை போலு தலால் அச்சன் எனப்பட்டார்.

அச்சன்⁹ acca<u>n</u>, பெ. (n.) அழிஞ்சில்; ancola , fruit plant, Alangium lamarckii.

அச்சன் முள் (ளு) accan-mul(lu), பெ. (n.) அச்சாணிக்கொடியில் காணப்படும் முள்(ளு); thorn of the plant accani-k-kodi. அச்சனம் accanam, பெ. (n.) தெய்வார் கருவி வகை; a weaver's implement. 'நூல் புடைவை யாய்த் திரிதற்கு அச்சனம் முதலாயின ஸாதனம்' (நீலகேசி, 421, உரை).

அச்சனம்² accaṇam, பெ. (n.) வெள்ளைப் பூண்டு (பரி.அக.); garlic.

அச்சாணி acc(u)-போ, பெ. (n.) 1. கடையாணி; linch pin. ''தேர்க் கச்சாணி யன்னார்'' (குறள், 667). 'அச்சாணி இல்லாத் தேர் முச்சாணும் ஓடாது' (பழ.). 2. நிலவேம்பு (சித்.அக.); French chiretta. 3. கருப்பு வேம்பு (சா.அக.); black neem, Garuga pinnata. 4. உத்தாமணி; hedge cotton, Daemia extensa.

ம. அச்சாணி (கடையாணி)

[sides + sysoof.]

அச்சாணிக்கொடி accaņi-k-koḍi, பெ. (n.) ஒரு முட்கொடி, அச்சயில்கரணை; also accayil karaṇai, axle-spined jack, Cudrania javanensis.

மறுவ. அச்சங்கரணை, அச்சயில்கரணை, அச்சாணிமுள்.

அச்சாணிமுள்(ளு) accāṇi-muḷ(ḷu), பெ. (n.) அச்சாணிக்கொடி பார்க்க; see accāṇi-k-koḍi.

அச்சாணிமூலி accaņi-mūli, பெ. (n.) வேலிப் பருத்தி (மலை.); a hedge-twiner.

[அச்சாணு + மூலி.]

அச்சாப்பொங்கா accā-p-poṅgā, பெ. (n.) அச் சோப் பெண்காள் பார்க்க; see accō-p-peṇgā[.

அச்சான் accan, பெ. (n.) அச்சிலுண்டாகும் உருவம்; cast taken from a mould.

[அச்சு + ஆன் (ஒன்றன்போலீறு).]

அச்சான்கொடி acca<u>n</u>-koḍi, பெ. (n.) அச்சங் கொடி பார்க்க; see accaṅgoḍi.

அத்தி acci, பெ. (n.) 1. நாய்; mother. 2. அக்கை (பள்.); elder sister. 3. நாயர்குலப் பெண்; a Nāyar woman. —, இடை. (part.) ஒரு பெண்பாலீறு; a fem. suff.

ம., க. அச்சி

[அச்சன் (ஆ.பா.) — அச்சி (பெ.பா.). எ-டு: மருத்துவச்சி, வெட்டுவச்சி.]

அச்சி³ acci, பெ. (n.) அகத்தி (இராசவைத்.). West - Indian pea-tree. 2. பாலையுடைச்சி; tender wild jack, Pajanelia sheedii. 3. புதப்பூ (பூதபுட்பம்); Indian trumpet flower, Oroxylum indicum (சா.அக.). அச்சி acci, பெ. (n.) சுமதுரைத் தீவின் வட மேலை நாடு; Achen or Acheen, the N.W. division of Sumatra (சா.அக.). 'அச்சியிலே போனாலும் அகப்பை அரைக்காசு' (பழ.).— (தண்டலை. 99). 'அச்சியிலும் பிச்சைக்காரன் உண்டு' (பழ.). 'அச்சி என்றால் உச்சி குளிருமா, அழுவணம் என்றால் கை சிவக்குமா?' (பழ.).

தெ. அச்சி

அச்சிக்கிச்சிலி acci-k-kiccili, பெ. (n.) அச்சி நாட்டுக் கிச்சிலிப் பழம்; a kind of orange grown in Acheen (N.W. of Sumatra) (சா.அக.).

[8138 + 8380.]

அச்சிக்கு திரை acci-k-kudirai, பெ. (n.) அச்சி நாட்டு மட்டக்கு திரை (இராட்.); Achin pony (R.).

[ABB + 68 mg.]

அச்சிடு-தல் acc(u)-idu-, 7 செ.குன்றாவி. (v.t.) பொத்தகம் முதலியவற்றிற்கு உருக்கெழுத்துப் பதித்தல்; to print, as a book.

[8/54 + 88.]

அச்சித்தினை acci-t-tinai, பெ. (n.) அச்சி நாட்டினின்று கொண்டுவந்து விளைக்கப்பட்ட தினைவகை; variety of Italian millet, Setaria italica, as from Achin. 2. ஒருவகைப் புல்; a kind of grass.

[M&& + & @ @ .]

- அச்சிநடை acci-nadai, பெ. (n.) அச்சிக் குதிரை யின் நடைவேகம்; amble of the Achin pony.
- அச்சி நறுவிலி acci-naruvili, பெ. (n.) சிவப்புப் பூப்பூக்கும் ஒருவகை மரம். அச்சிநாட்டினின்று கொண்டுவந்து மைசூரில் பயிராக்கப்பட்டது. அதன் பட்டை நாரினால் கயிறு திரிக்கப்படும்; scarlet long-flowered sebasten, Cordia sebastena, a tree peculiar to Achin, brought and naturalised in Mysore. Ropes are made from the fibre of its bark.
- அச்சிப்பாக்கு acci-p-pākku, பெ. (n.) அச்சிநாட் டினின்று இறக்குமதியான பாக்கு; arecanut imported from Achin.

[8168 + 4166.]

அச்சிமட்டம் acci-mațțam, பெ. (n.) அச்சிநாட்டு மட்டக்குதிரை; Achin pony.

ம. அச்சிமட்டம்

- அச்சியர் acciyar, பெ. (n.) சமணத் துறவினியர்; Jain women ascetics. ''அங்கபூ வாதி நூலு எச்சியர்க் குரிய வோதி'' (மேருமத். 619).
- அச்சியில்கரணை acciyil karaṇai, பெ. (n.) அச்சாணிக்கொடி பார்க்க; see accāṇi-k-koḍi.
- அச்சிரம் acciram, பெ. (n.) முன்பனிக் காலம்; early dewy season. ''அரிதில் தோன்றும் அச் சிரக் காலையும்'' (சிலப். 14: 105).

[த. அல் = இரவு. Skt. sisira = பனிக்காலம். அல் + சீசீரம் — அற்சீசீரம் → அச்சீரம் = மூன்னிரவிற் பணி பெய்யுங் காலம்.]

அல் என்பது, அல்லங்காடி என்பதிற் போ**ன்று** இங்கு மாலையை அல்லது முன்னிரவைக் குறித்தது.

அச்சீரம் என்பது தென்சொல்லும் வடசொல் லும் கலந்த இருசுறப்சி (hybrid).]

- அச்சிருங்கி accirungi, பெ. (n.) ஆடுதின்னாப் பாலை: worm-killer, Aristolochia bracteata.
- அச்சிவெல்லம் acci-vellam, பெ. (n.) அச்சிநாட் டினின்று முற்காலத்தில் இறக்குமதியான ஒரு வகை வெல்லம்; a kind of jaggery formerly imported from Achin.
- அச்சிறுபாக்கம் acc(u)-iru-pākkam, பெ. (n.) ஒரு சிவ நகர்; a Šiva shrine. ''அச்சிறு பாக்கத் தணைந்தார்'' (பெரியபு. திருஞா. 1132).

[அச்சு + இறு + பாக்கம்.]

- அச்சினி *accini*, பெ. (n.) எட்டாம் மாதம் (சித்.அக); eighth month.
- அச்சீடு accidu, பெ. (n.) அச்சிடுகை; printing. [அச்சு+இசே. இசுசுசே.]
- அச்சு 1 accu, பெ. (n.) 1. கட்டளைக் கருவி; mould. அச்சிலே வார்த்த உருவம் (உ.வ.). 2. கம்பியச்சு; wire-mould. ''கம்பி வாங்கு மச்சென லாயதால்'' (இரகு. திக்கு. 189). 3. உருக்கெழுத்து; printing type. 4. குத்தும் முத்திரை; stamp. 5. சரியொப்பு; exact likeness. ''கடைமாந்த ரச்சாய்'' (சேதுபு. வேதா. 16.). 6. அடையாளம்; sign, mark, print, stamp. ''பவளத் திருமார்பி லச்சிட் டவர்க்கு'' (ஏகாம். உலா, 211). 7. அச்சுக்கட்டு; weaver's reed instrument for pressing down the threads of the woof. 8. பண்ணை; comb-like frame in a loom through which the warp threads are passed and by which they are pressed or battened together.

ம., க., தெ. அச்சு; து. அச்சி.

[அட்டுதல் = வார்த்தல், உருக்கீ வார்த்தல். அட்டு → அச்சு = வார்ப்புக் கருவி. அச்சிலே வார்த்த உருவங்களெல்லாம் வார்ப்பு அல்லது வார்ப்படம்என்றுசொல்லப்படுவதைநோக்குக.]

அச்சு * accu, பெ. (n.) 1. சக்கரங்கோத்த மரம்;
axle. ''பீலிபெய் சாகாடும் அச்சிறும்'' (குறள்,
475). 'அச்சில்லாத் தேர் ஓடவும் அகமுடை
யான் இல்லாதவள் பிள்ளை பெறவும் கூடுமா?'
(பழ.). 2. அச்சுருவாணி (பிங்.); axle-bolt.
3. திரிகை யச்சு; central pin of a mill-stone.
4. தாங்கல், நிலைக்களம்; support, basis.
''செந்நாப் போதார் புனற்கூடற் கச்சு''
(திருவள்ளுவமா. 21). 5. வலிமை; strength.
''வேந்தடர்த்தவச்சு'' (சீவக. 2777). 6. மூல
வுருவம்; original form. ''சரர்களாய்த் துய்ப்ப
ரென்னிற் சொன்னவச் சழியும்'' (சி.சி. 2: 42).
7. உடம்பு; body. ''அச்செடுத்திடு முயிர்கள்''
(கந்தபு. மகேந். குரன்அமைச். 137.). 8. செய்
வரம்பு, அச்சுக் கட்டினை நிலம்; ridge in a field.

ம., க., தெ., து. அச்சு; Skt. akşa.

OE. aex, eax; ME. ax, axel; ON. oxul; E. axle.

அச்சு³ accu, பெ. (n.) ஊழி (வின்.); epoch, yuga (W.).

அச்சுக்கட்டி accu-k-katti, பெ. (n.) 1. ஆடையிற் சாய அச்சுவேலை செய்வோன் (சிலப். 5 : 17, அரும்.); one who folds and ties cloth in dyeing, where by any desired figure is printed. 2. நாட்டு அறுவை மருத்துவன் (இ.வ.); Indian country surgeon (Loc.). 3. தெசவுத் தொழிலுக்குரிய அச்சுக்கட்டு செய்பவன்; weaver's reed maker.

[8/60 + 664.]

அச்சுக்கட்டு-தல் accu-k-kattu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஓவியம் வரையுடுன் ஈனை வரைந்து கொள்ளுதல்; to draw the out line of a picture. 2. நன்செய் புன்செய் வரம்பு கட்டுதல்; to form a ridge around a field.

. [अச்சு + கட்டு.]

அச்சுக்கட்டு accu-k-kattu, பெ. (n.) 1. அச்சடித் தற்குச் சேலையை மடிக்கை; folding of cloth in dyeing whereby the desired figure is printed. 2. தெய்வார் கருவிவகை; weaver's reed. 3. வரம்பு கட்டிய செய் (இரா.பி.); field with ridges, ands divided into beds to admit and retain water for the cultivation of paddy (R.F.). க., தெ. அச்சுக்கட்டு [அச்சு + கட்டே.]

அச்சுக்கட்டை accu-k-kaṭṭai, பெ. (n.) அச்சு மரம் பார்க்க; see accu-maram.

[stag + simL.]

அச்சுக்கம்பி accu-k-kambi, பெ. (n.) குண்டுக் குழாயில் (gun) மருந்திடிக்கும் இருப்புக்கருவி; iron ramrod.

[464 + 600.]

அச்சுக்கம்பு accu-k-kambu, பெ. (n.) குண்டுக் குழாயில் மருந்திடிக்கும் மரத் தடி; wooden ramrod.

ம. அச்சுக்கோல்

[464 + 604.]

அச்சுக்கரு accu-k-karu, பெ. (n.) வார்ப்படம் வார்க்கும் அச்சு; matrix.

[464 + 65.]

அச்சுக்கலை accu-k-kalai, பெ. (n.) அச்சுத் தொழிற் கலை; art of printing.

[அச்சு + கலை.]

அச்சுக்கலைஞர் accu-k-kalaiñar, பெ. (n.) அச்சுத்தொழிலில் வல்லுதர்; one skilled in the art of printing.

[அச்சு + கலைஞர்.]

அச்சுக்கூடம் accu-k-kūdam, பெ. (n.) அச்சடிக்கும் சாலை, அச்சகம்; printing house.

ம. அச்சுக்கூடம்; க. அச்சுகூட; தெ. அச்சு கூடமு.

[8 8 4 + Ba L 0.]

அச்சுக்கோ-த்தல் accu-k-kō-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) உருக்கெழுத்தைச் சொல்லாக அடுக்குதல்; to set up type to form words, compose.

[side + Gen.]

அச்சுக்கோப்பானன் accu-k-kōppāļan, பெ. (n.) அச்சடுக்கி, கோப்பாளன்; compositor.

[அச்சு + கோப்பு + ஆளன்.]

அச்சுக்கோப்புப் பொறி accu-k-köppu-p-pori, பெ. (n.) அச்செழுத்துகளைக் கோக்க உதவும் பொறி; type composing machine.

[side + Genuy + Quang.]

அச்சுத்தகடு accu-t-tagadu, பெ. (n.) பாள அச்சுத் தகடு, தெகிழ்வற்ற உருச்சட்டம்; stereo plate.

அச்சு த்தட்டுத்தாங்கி accu-t-tattu-t-tāṅgi, பெ. (n.) அச்சறைதாங்கி பார்க்க; see accaṛaitāṅgi.

அச்சுத்தடி accu-t-tadi, பெ. (n.) நெம்புதடி (புதுவை); lever in mechanics (Pond.).

அச்சுத்தாலி accu-1-tali, பெ. (n.) காசுமாலை (திவ். திருப்பா. 7, வியா.); necklace of gold coins or other stamped pieces.

அச்சுத்திரட்டு-தல் accu-t-tirattu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பழுதுற்ற வண்டியச்சினை உருப்படுத்து தல்; to repair a worn-out axle by welding with iron and turning on a lathe.

அச்சுத்திருத்து-தல் accu-t-tiruttu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நன்செய் நேர்த்தி செய்தல்; to arrange plots in a field in suitable order. 2. அச்சுத் தாள்களைத் திருத்துதல்; to correct the printed proofs.

அச்சுத்துணி accu-t-tuṇi, பெ. (n.) அச்சிடப் பட்ட துணி; printed textile.

அச்சுத்துளையிடு accu-t-tulaiyidu, பெ. (n.) அச்சுத்துளையிடுதல்; making holes with a punch.

அச்சுப்படி accu-p-padi, பெ. (n.) அச்சிட்டதன் ஒரு படி; printed copy.

அச்சுப்படிமை accu-p-padimai, பெ. (n.) அச்சிட உதவும் படக்கட்டை; printing block.

அச்சுப்படிவம் accu-p-padivam, பெ. (n.) அச்சிடப்பட்ட பழவம்; printed forms.

அச்சுப்பலகை accu-p-palagai, பெ. (n.) தெசவுக் கருவிகளுள் ஒன்று (வின்.); weaver's bar (W.). [அச்சு + பலகை.]

அச்சுப்பிழை accu-p-pilai, பெ. (n.) அச்சில் தேர் ந்த பிழை; typographical mistake, printer's devil.

அச்சுப்பூட்டியிழு-த்தல் accu-p-pūţṭi-y-iÎu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தறியுடு நூலைச் செலுத்து தல் (வின்.); to pass the thread through the loom (W.).

அச்சுப்பூட்டி விளையாடு-தல் accu-p-pūţţi-vi[aiyāḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பந்து, புளியங் கொட்டை முதலியன கொண்டு விளையாடுதல் (இராட்.); to play with balls, tamarind seeds, etc. (R.).

அச்சுப்பொறி accu-p-pori, பெ. (n.) அச்சிடும் பொறி, அச்சு எந்திரம்; printing machine.

அச்சுப்போடு-தல் accu-p-pōḍu-, 19 செ.குன்றா வி. (v.t.) அச்சடித்தல்; to print.

அச்சு**மட்டம்** accu-maṭṭam, பெ. (n.) அச்சி மட்டம் பார்க்க; see acci-maṭṭam, ''கட்டுப் படாத தந்த அச்சுமட்டம்'' (மது, வா. ஞா. கோ. 97).

அச்சுமரம் accu-maram, பெ. (n.) வண்டியில் உருள்கோத்த மரம்; axle-tree. 'அச்சுமரத்தின் மேலே.....நெடுகக்கிடக்கின்ற பருமரங்களை' (பெரும்பாண். 48, நச்.உரை).

க. அச்சுமர

அச்சுமூசை accu-mūšai, பெ. (n.) அச்செழுத் தின் அச்சுரு; type mould.

அச்சுமை accu-mai, பெ. (n.) அச்சிட உதவும் மை; printing ink.

அச்சுரு acc(u)-uru, பெ. (n.) உரு அச்சு, கட்டளைச் சட்டம்; mould, matrix.

அச்சுருளி acc(u)-uruli, பெ. (n.) அச்சுப்பொறி உருளை; cylinder used in printing machine...

அச்சுலக்கை acc(u)-ulakkai, பெ. (n.) துலாவைத் தாங்குங் கட்டை; axle of a well-sweep.

[344 + 20Ams.]

அச்சுவரி accu-vari, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (I.M.P. Tn. 104); an ancient tax.

ம. அச்சு வரி

[8184 + 017.]

அச்சு வார்ப்படச்சாலை accu-vārppaḍa-c-cālai, பெ. (n.) அச்செழுத்துகளை வார்க்கும் வரர்ப் படப் பட்டறை; type foundry.

[அச்சு + வார்ப்படம் + சாலை.]

அச்சுவார்ப்படம் accu-varppadam, பெ. (n.) மாழையை (உலோகத்தை) உருக்கி அச் செழுத்துகளாக வார்த்தல்; type founding.

[அச்சு + வார்ப்படம்.]

- அச்சுவிழுது accu-viludu, பெ. (n.) கைத்தறி தெசவிற் பயன்படும் ஒருவகை நூல், தலை நூல்; a kind of thread used in handloom weaving.
- அச்சுறு-தல் accuru-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அச்ச மடைதல்; to fear, dread. ''அச்சுறு கின்றதென் னாவ தாகுமால்'' (கந்தபு. யுத்த. தரும கோ. 19).

[அச்சம் + உறு — அச்சுறு.]

அச்சுறுக்கை accurukkai, பெ. (n.) அச்ச முண்டாக்குகை; threat, intimidation.

[அச்சம் + உறுக்கை. உறுக்கை = உண் டாக்குதல்.]

இச் சொல் சில அகரமுதலிகளில் 'அச் சறுக்கை' என்று தவறாகக் குறிக்கப் பட்டுள்ளது.

அச்சுறுகொழுந்தொடர் acc(u)-uru-kolun-todar, பெ. (n.) மதயானை விசையாதபடி, மரங்களி விரும்பைத் தைத்த தொடரியை அதன் கழுத்தில் மாலைபோல் இட்டு மரத்திற் கட்டும் தடுப்பு; iron chain put round the neck of a must elephant like a garland and fastened to a tree. "அச்சுறு கொழுந்தொடர் யாப் பழித்து" (சீவக. 1836).

[அச்சு + உறு + கொழுந்தொடர்.]

அச்சுறுத்து-தல் accuruttu-, 2 பி.வி. (v. caus.) அச்சமுண்டாக்குதல்; to frighten, threaten, intimidate. "அஞ்சியச் சுறுத்தலும்" (தொல். பொருள். கள. 24). ம. அஞ்சுக; க., தெ. அஞ்சு.

[அங்குதல் = வளைதல். அங்கு → அஞ்சு. அஞ்சுதல் = வளைதல், வணங்குதல், வெருவு தல். ங்க → ஞ்ச.

ஒ.தோ: பொங்குதல்=செழித்தல். பொங்கு→ பொஞ்சு. பொஞ்சுதல் = செழித்தல்.

இங்கே → இஞ்சே (கீழை தெல்லை வட்டாரக் கொச்சை வழக்கு). cf. E. bank, galley-rower's bench; OHG. bank; F. banc, OS. banc; OE. benc; E. bench. nk-nch.]

வணங்கு என்னும் சொல்லின் அடிப்படைப் பொருள் வளை என்பதே. வணங்கத்தக்கவர் தேவராயினும் மக்களாயினும் அஞ்சத்தக்கவ ராகவே யிருப்பர்.

அச்செழுத்தலகு accelutt(u)-alagu, பெ. (n.) அச்செழுத்துகளின் புள்ளி அளவு. 1 புள்ளி 1/72 அல்லது 0.01383 விரலம்; unit of measurement for type bodies.

[அச்செழுத்து + அலகு.]

அச்செழுத்து acc(u)-elutu, பெ. (n.) அச்சடித்த எழுத்து; printed letter or script.

[அச்சு + எழுத்து.]

அச்சென *acce<u>n</u>a,* வி.எ. (adv.) **விரைவாக;** quickly, swiftly. ''அச்செனத் தணந்தேகி'' (கந்தபு. மகேந். நகர்புகு. 97).

அச்சேறு-தல் *acc(u)-ē ru-,* 5 டிச.கு.வி. (v.i.) அச்சடிக்கப்படுதல்; to be printed.

[NA + 9 D.]

- அச்சை accai, பெ. (n.) அச்சத்தால் வரும் தோய்; a disease arising from fear (சா.அக.).
- அச்சொடுபுரி-தல் accodu-puri-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) மூலவடிவாகச் செய்தல், சரியொப்பாகச் செய்தல்; to make similar to the original.
- அச்சோ accō, இடை. (int.) 1. ஓர் இரக்கச் சொல்; an exclamation of pity. ''அச்சோ எனப் பல் இமையோரை மீண்டு சிறைவைத்த பாவம்'' (கந்தபு. அவைபுகு. 43). 2. ஒரு வியப்புமொழி; an exclamation of wonder. ''அச்சோ ஒருவ ரழகியவா'' (திவ்,பெரியதி. 9.2:1).
- அச்சோப்பருவம் accō-p-paruvam, பெ. (n.) 1. தாய் குழந்தையை அணைக்க 'அச்சோ அச்சோ' என்று கூறி அழைக்கும் பருவம்; childhood, as the age when the mother seeks

her child's embrace, saying accō accō. ''ஆரத் தழுவாய்வந் தச்சோ அச்சோ" (திவ். பெரியாழ். 1.8:6).

[அச்சோ + பருவம்.]

அச்சோப்பெண்காள் accō-p-pengāl, பெ. (n.) விளக்கைச் சுற்றிவந்தவாறு கைகொட்டிப் பாடிக்கொண்டு மகளிர் ஆடும் ஆட்டம் (பிராம.); dance of women round a lamp singing and clapping hands (Brāh.).

[அச்சோ + பெண்காள்.]

அசக்கு-தல் ašakku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அசைத்தல்; to shake. ''அகடசக் கரவின் மணியா'' (கந்தபு. பாயிரம், 1).

[அசங்கு (த.வி.) → அசக்கு (பி.வி.). ašakku causative of ašangu.]

shaken. fr. OE. scacan, 'to shake, to move, quickly, flee, depart' rel. to ON. and Swed. skaka, Dan. skage, 'to shift, turn, reel'. F. secourer, to shake—(K.C.E.D.E.L.).

அசகங்கை ašagangai, பெ. (n.) தில்லைப்பால்; the milky juice of the tree called tiger's milk spurge, Excoecaria agallocha (சா.அக.).

அ**சங்கு-தல்** ašaṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அசை தல்; to stir, move, shake. ''சங்கர நான்முகர் கைத்தலம் விண்ட சங்கிட'' (கம்பரா. யுத்த. இராவணன் வதை. 28).

ம. அசங்குக; க. அசி; தே. அசியாடு; குருக். அசர்னா.

[அல் → அலு → அலுங்கு → அலங்கு → அசங்கு.]

அசட்டன் ašaṭṭaṇ, பெ. (n.) 1. குற்றமுள்ளவன்; delinquent, offender, culprit, criminal. 2. கீழ் மகன்; low, mean person. ''கள்வ ராயுழ லசட்டர்க ளைவரை'' (கம்பரா. பால. திருவவ. 76).

அசட்டாட்டம் ašaṭṭāṭṭam, பெ. (n.) புறக் கணிப்பு (இராட்.); disregard, contempt (R.).

[848 + &CLO.]

அசட்டாளம் ašaṭṭāṭam, பெ. (n.) 1. பாண்ட லழுக்கு; filthiness. 2. ஒழுங்கின்மை; disorder, confusion, muddle.

க. அசட்டாள; தெ. அசட்டாளுவு.

அசட்டுச்சிரிப்பு ašattu-c-cirippu, பெ. (n.) மடத் தனமான சிரிப்பு; foolish laughter.

[814B + 8fuy.]

அசட்டுப்பிசட்டெனல் ašaţţu-p-pišaţţ(u)-enal, பெ. (n.) பேதைத்தனமாய் தடந்துகொள்கை; behaving foolishly, stupidly.

ம., மரா. அசகட விசகட.

['அசடு' என்றும் சொல்லின் எதுகை மூரட் டிப்பு.]

அசட்டுவிழி ašaįįu-vili, பெ. (n.) 1. மனக் களங்கத்தை வெளிப்படுத்தும் பார்வை; telltale look. 2. அறியாமையை வெளிப்படுத்தும் பார்வை; ignorant look. அசட்டுவிழி விழிக் கிறான் பார் (உ.வ.).

[2156 + 28.]

அசடன் ašaḍaṇ, பெ. (n.) 1. மடையன், மூடன்; fool, stupid, silly man. ''அசட னறிவிலி'' (திருப்பு. 1241). 2. கீழ்மகன்; low mean person. ''அசடர் பெரியோ ராவரோ'' (குமரேச. சத. 15).

ம. அசடன்; க. அசட.

அசடு ašaļu, பெ. (n.) 1. புண்ணின் பொருக்கு; an incrusted substance formed over a sore in healing, scab. 2. மாழை (உலோகம்) முதலிய வற்றிலிருந்து பெயரும் பொருக்கு; small splinter of a surface as of a plate of metal, the scum or extraneous matter in metals thrown off in the process of melting. 3. குற்றம், பழுது; fault, defect, blemish. ''அறிவுளோர் தமக்கும் யாதோ ரசடது வருமே யாகில்'' (விவேகசிந். 64). 4. அறிவு மழுக்கம்; stupidity. 5. அறிவு மழுங்கி; stupid man, fool. அந்த அசடு எங்கே? (உ.வ.). 6. அறியாமை; ignorance.

ம., க. அசடு. •

[அயறு → அசறு → அசு. அயறு = புண் வழலை.]

Θ. Ε βπ: Scab, dry rough incrustation formed over sore in healing, cicatrice; mange, itch or similar skin-disease; kind of fungous plant-disease; mean dirty fellow (Arch.); (trade unionism) workman who refuses to join strike or union or takes striker's place, black-leg—(C.O.D.).

அசடுதட்டு-தல் ašaḍu-taṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.j.) 1. அறியாமை புலப்படுதல்; ignorance or folly becoming evident. 2. பொலிவழிதல்; to lose beauty, brightness, as a town. அந்த ஊர் அசடுதட்டியிருக்கிறது (உ.வ.).

- அசடுவழி-தல் *ašaḍu-vaḷi-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அறியாமை பெருகி வெளிப்படுதல்; to display gross ignorance. அவனிடத்தில் அசடுவழி கிறது (உ.வ.).
- அதடேழும்பல் ašaḍ(u) elumbal, தொ.பெ. (vbl.n.) சிம்பெழும்பல்; membranous separation of bone or other tissues from the living structure, as in dry necrosis, etc., exfoliation (சா.அக.).

[அச்டு + எழும்பல்.]

அசதி ašadi, பெ. (n.) 1. களைப்பு; tiredness, fatigue, weariness. 2. தூக்க மயக்கம்; drowsiness. 3. சோர்வு; langour, depression of spirits. 4. வலுவின்மை; weakness. 5. மறதி; forgetfulness. 6. ஒளவையாரால் அசதிக்கோவை பாடப்பெற்றவன்; name of a shepherd, said to be the hero of Avvaiyār's Ašadi-k-kōvai, as having forgotten his name when he was asked.

மை. அசதி; தெ. அசது. [அயர் → அயர்தீ → அசர்தீ → அசதி.]

- அசதி ašadi, பெ. (n.) சடுதி (வின்.); suddenness (W.).
- அசதிக்கோவை ašadi-k-kövai, பெ. (n.) ஒளவை யாரால் அசதி என்பவன்மேற் பாடப்பட்டதும் இறந்துபட்டதுமான ஒரு கோவைப் பனுவல்; name of a love-poem in praise of Ašadi, attributed to Avvaiyar and now not extant.

[948] + Garma.]

- அச தி நோய் ašadi-nōy, பெ. (n.) நரம்புத் தளர்ச்சியால் ஏற்படும் நேடிய்; a disease resulting from nervous exhaustion, neurasthenia (சா.அக.).
- அசப்பு¹ ašappu, பெ. (n.) அசதி¹ பார்க்க; see ašadi².
- அசப்பு ašappu, பெ. (n.) கவனமின்மை; inattentiveness, absence of mind. ''ஒருவ ரசப்பிலே யென்னை யழைத்த போது'' (அருட்பா, 6, பிள்ளைப்பெரு. 53).

ம. ஆயர்ப்பு.

[அயர் → அயர்ப்பு → அசர்ப்பு → அசப்பு.]

அசம் ašam, பெ. (n.) 1. அத்தி (சா.அக.); fig tree. 2. சந்தனம் (மலை.); sandal. 3. வெங் காயம் (மூ.அ.); onion. 4. மூவாட்டை தெல் (வின்.); three-year-old paddy. 5. தெற்குவை (தைவவ. தைல. 47); heap of paddy.

[1. $36\dot{\phi} = 36\dot{\phi}$. $36\dot{\phi} \rightarrow 36\dot{\phi}$.]

- அசம்பி ašambi, பெ. (n.) அசம்பை பார்க்க; see ašambai.
- அசம்பை ašambai, பெ. (n.) வழிப்போக்கர் தோட்பை (வின்.); traveller's bag hung on the shoulder.

ம. பயிம்ப; க. தசும்பெ; தெ. அசிமி; து. பசும்பெ; பய்ம்பெ.

[8180 + 000.]

அசர்-தல் ašar-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. களைப்பாற் சோர்வடைதல்; to become weary or worn-out with fatigue. 2. ஆழ்ந்த தூக்கத்தில் உணர் விழத்தல்; to lose sensation during deep sleep. அசர்ந்து தூங்கிவிட்டேன் (உ.வ.). 3. வியப் பால் மயங்குதல்; to become astonished or amazed. அந்தச் சிறுமியின் நடனத்தைக் கண்டு அவையோ ரெல்லாரும் அசர்ந்து போயினர் (உ.வ.).

ம. அயர்க்க; க. அசுர்; தெ. அசுருசுரு; து. அசுரு.

[swin - stein.]

அசர் *ašar*, பெ. (n.) தலைப்பொடுகு (வை.மூ.); dandruff, scurf.

[அசறு → அசர்.]

- அசரக்கம் ašarakkam, பெ. (n.) க ச க ச ர; poppy seed or white poppy, Papaver somniferum (சா.அக.).
- அசரப்போடு நல் ašara-p-pōdu-, 19 செ. குன்றாலி. (v.t.) காலந்தாழ்த்தி வைத்தல் (உ.வ.); to shelve, defer consideration of, allow to lie over (com.u.).

தெ. அசரவேயு.

[860 + GunG. 8400 - 860.]

- அசரை ašarai, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடல்மீன்; a kind of sea-fish, Lepidoc ephalichthyus.
- அசல்¹ ašal, பெ. (n.) 1. அண்டை, பக்கம்; neighbourhood, vicinity. 2. அண்டைவீட் டான்-ர்; next-door neighbour or neighbours.

'அசல் வாழ்ந்தால் ஐந்துநாள் பட்டினி கிடப் பாள்' (பழ.). 'அசல்வீட்டு விளக்கை மூச்சு விட்டு அணைப்பாள்' (பழ.). 3. வேற்றாரது, வெளிதாட்டது, உறவல்லாதது (அக.நி.); that which is foreign, strange.

[அயல் -> அசல்.]

- அசல் ašal, பெ. (n.) அசவல் பார்க்க; see ašaval.
- அசல்பினந்தேறிடு-தல் ašal-piland(u) ē ridu-, 17 செ.குன்றாவி. (v.t.) 'வீடுபேற்றின் பின் ஒருவர் தம் தல்வினைகளை தண்பரிடத்தும் தீவினைகளைப் பகைவரிடத்துஞ்சேர்ப்பிக்கை' (அஷ்டாதச. அர்ச்சி. பிர. 1); to transfer one's merits to friends and sins to enemies on one's attaining final bliss.

[அசல் + சிளந்து + ஏறு + இமே.]

அசல் விட்டுக்கிட-த்தல் ašal-vitţu-k-kiḍa-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) சூழ்ந்துள்ள நிலங்கள் அறு வடையான பின்னும், அறுவடையாகா திருத்தல் (நாஞ்.); to remain unharvested while the surrounding fields have been harvested (Nif.).

அசல்விடு-தல் ašal-viḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அசல்விட்டுக்கிட-த்தல் பார்க்க; see asal-viṭṭuk-kiḍa-.

[அசல் + ஷிடு.]

அசலகத்தான் ašal-agattān, பெ. (n.) அடுத்த வீட்டுக்காரன் (இராட்.); neighbour (R.).

[அசல் + அகத்தான்.]

அசலகம் ašal-agam, பெ. (n.) அடுத்த வீடு (திவ். பெரியாழ். 2.9:6); neighbouring house, next door.

ம. அசலாத்து

[அயலகம் 🖚 அசலகம்.]

- அசலர் ašalar, பெ. (n.) அயலார்; neighbours, strangers. ''அசலருஞ் செச்செச் செச்செ யென்'' (திருப்பு. 459).
- அசலார் ašalār, பெ. (n.) பிறர் (உ.வ.); others. 'அசலார் உடைமைக்குப் பேயாய்ப் பறக் கிறது' (பழ.).
- அசலிடு-தல் ašal-iqu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) எல்லை கடத்தல்; to pass beyond the limits;

to overstep. 'பிராதிகூல்யம் அசலிட்டுத் தன் னளவும் வருமென்று' (திவ். பெருமாள். 3:1, அவ.).

அசலை *ašalai*, பெ. (n.) **மீன்வகை**; a kind of fish. "நெற்றிலி யசலை மசறி" (குருகூர்ப். 20).

[அயுமை $\rightarrow$ அயமை $\rightarrow$ அசமை.]

- அசவல் ašaval, பெ. (n.) கொசுகு (குடா.); gnat, mosquito.
- அசறு ašaru, பெ. (n.) 1. சேறு (பிங்.); mud, mire. 2. தலைப்பொடுகு (உ.வ.); dandruff, scurf. 3. புண்ணின் பொருக்கு; scab. 'ஆறின புண்ணினும் அசறு நிற்கும்' (பழ.)—(சா.அக.). 4. புண்ணிலுள்ள அழுக்கு; impure matter in an ulcer or sore. 5. ஆடுகளுக்குண்டாகுஞ் சொறிநோய்; scab in sheep and goats. 6. செடிப்பூச்சி வகை; minute insect that sticks on leaves and injures plants. 7. ஒருவகை வண்டு; a kind of beetle (சா.அக.). 8. புழு; worm (சா.அக.).

[அயுறு → அசறு.]

- அசறுக்கம் ašarukkam, பெ. (n.) கருஞ்சிவப்பு நிறம்; dark-red colour (W.).
- அசறுப்புழுநோய் *ašaru-p-pulu-nōy*, பெ. (n.) உடம்பினுள் சிற பூச்சிகளினாலேற்படும் நோய் கள்; diseases arising from the action of microbes in the system (சா.அக.).

[அசறு + முழு + நோய்.]

- அச**றுபாய்-த**ல் *ašaru-pty-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அசு**ம்பொழுகுதல்** (திவ். பெரியாழ். 5.4 : 8, வியா.); to trickle.
- அசறுபிடி-த்தல் ašaru-pidi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செடியில் அல்லது பழத்தில் பூச்சி பிடித்தல்; sticking of small insects to fruits or herbs. 2. புண்ணின்மேல் பக்கு உண்டாதல்; the formation of scab on a sore while it is healing (சா.அக.).
- அசன்றிகா ašangigā, பெ. (n.) தைவேளை (மலை.); species of cleome.
- அசனப்பூடு ašaṇa-p-pūḍu, பெ. (n.) வெள்ளைப் பூடு (சித்.அக.); garlic.

[8/600 + 40.]

அசனம் ašaṇam, •பெ. (n.) 1. பகுதி (பிங்.); portion. 2. அளவு (பிங்.); measure. அசனவு *aša<u>n</u>avu*, பெ. (n.) இலையத்தி (பரி.அக.); a kind of country fig.

அசா aša, பெ. (n.) 1. தளர்ச்சி; languor, faintness. ''அசாஅத்தா னுற்ற வருத்தம்'' (நாலடி. 201). 2. துன்பம்; distress. ''அரிவை புலம்பசா விடவே'' (குறுந். 338).

. [SIWI - SIGI.]

அசாகசம் ašāgašam, பெ. (n.) பொய் (யாழ்ப்.); lie (J.).

அசாகம் ašāgam, பெ. (n.) அரசு, அரசமரம் (பரி.அக.); pipal tree.

அசாகரம் ašagaram, பெ. (n.) கரிசாலை (சா.அக.); eclipse plant, Eclipta prostrata.

அசாகை ašagai, பெ. (n.) 1. களி (சங்.அக.); a paste of flour. 2. புற்கை, ஒருவகைக் கஞ்சி; a kind of porridge of rice or other grains. 3. சாகாமை; the condition or nature of being immortal (சா.அக.).

அசாணிமூலி ašāņi-mūli, பெ. (n.) அச்சாணி மூலி பார்க்க; see accāņi-mūli,

அசாவிடு-தல் ašā-viḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) இளைப்பாறுதல்; to rest. ''இரைதேர்ந் துண் டசா விடூடம் புள்ளினம்'' (கலித். 132:3).

[அயாவிக -> அசாவிக.]

அசாவு-தல் ašāvu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தளர்தல்; to be discouraged, to lose heart, to droop, languish, grow slack. ''அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும்'' (குறன், 611).

[அயாவுறு -> அசாவுறு -> அசாவு.]

அசாவுறு-தல் ašā-v-uru-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) தளர்தல்; to be discouraged. ''அசாவுறு செருவில்வென் நாடல்கொள் வதற்கு'' (கந்தபு. யுத்த. முதனாட். 383).

[அயா + உறு — அயாவுறு → அசாவுறு.]

அசிர் - த்தல் ašir-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஐயுறுதல்; to doubt. 'தாய்வழியை நினைத்து அசிர்த்தாரிறே' (ஈடு, 6.7:1).

[AWA - NPA.]

அசீர் aşir, பெ. (n.) தட்டுமுட்டு (யாழ்ப்.); domestic utensils (J.).

அசுகி ašugi, பெ. (n.) கடுகு (பரி.அசு.); mustard.

அக்குணி ašuguņi, பெ. (n.) செடிப்பூச்சி வகை (வின்.); a small insect breeding and feeding on

அசுகுணி

plants. 2. காதில் வரும் கரப்பான் (வின்.); a kind of eruption, chiefly about the ears.

[அசுவுணி → அசுகுணி.] அசுவுணி பார்க்க; see ašuvuņi.

அசுணம் ašuņam, பெ. (n.) இன்னிசை நுண் ணுணர்ச்சி யுள்ளதும், இன்சுவை யூனுடைய தும், பிடிப்பவர் புதர்மறைவில் நின்று முன்பு இனிய யாழிசையால் மயக்கிப் பின்பு திடு மெனக் கடும் பறையை முழக்குவதால் அதனைப் பொறுக்கமாட்டாது இறந்து படுவதும், வேறுவகையிற் பிடித்தற்கரியதும், தமி ழகத்திலேயே (குமரிதாட் பண்கைடைத் டிலேயே) இறந்துபட்டதாகக் கருதப்படுவது மான ஒரு விலங்கினம்; an extinct animal of ancient Tamil Nadu, reputed to have been a table delicacy and believed to have been so susceptible to harmony that when it was fascinated by melodious notes of music, a sudden loud beat of a drum caused its instantaneous death.

"அசணங் கொல்பவர் கைபோல் நன்றும் இன்பமுந் துன்பமு முடைத்தே" (நற்.304).

''இன்ன ளிக்குரல் கேட்ட வசுணமா அன்ன ளாய்மகிழ் வெய்துவித் தாளரோ'' (சீவசு. 1402).

''இசைகொள் சிறியா மின்னிசை கேட்ட அசுண நன்மா வந்நிலைக் கண்ணே பறையொலி கேட்டுத்தன் படிமறந் ததுபோல்''

(பெருங். உஞ்சைக். 47 : 241-3).

அகணம் என்பது ஒரு பறவையினம் என்று கூறும் அறிஞரும் உளர். ஆயின், அகணமா என்றே யன்றி அகணப்புள் அல்லது அகணப் பறவை என்று வழக்கின்மையானும், பண்டை யுரையாசிரிய ரெல்லாரும் விலங் கென்றே யுரைத்தமையானும், அங்ஙனமே இங்குங் கொள்ளப்பட்டது.

'அகணமா-கேகயப்புள், இசையறி பறவை; a species of bird (which is) charmed by music and is said to die while under the charm' என்பது சாம்பசிவம்பிள்ளை தமிழ்-ஆங்கில அகரமுதலி (பக். 72).

அசுணமா ašuņa-mā, பெ. (n.) அசுணம்; an extinct animal. "அசுணமா முடியுமா போலே" (ஸ்ரீவசன. 41). 'அசுணமாச் செவிப்பறை அடுத்தது போலும்' (பழ.).

அசுனைம் பார்க்க; see ašuņam.

அசுதி ašudi, பெ. (n.) 1. அண்டி வழியாகப் பெருங்குடற்குள் நீர் அல்லது கிசம் (gas) செலுத்துகை (புதுவை); enema (Pond.). 2. அதைச் செலுத்தும் பீச்சாங்குழல் (புதுவை); clyster pipe (Pond.).

அகப்பு ašuppu, பெ. (n.) 1. திடு நிலை; suddenness, quickness. அகப்பிலே சாகிறது (இராட்.). 2. கவனமின்மை (புதுவை); inattentiveness, absence of mind (Pond.). 3. உளவறிகை (சங்.அக.); spying.

[Awidy -> Aridy -> Ardy -> Ardy.]

அசும்பு - தல் ašumbu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.)
1. ஒழுகுதல்; to flow. ''அசும்பு பொன்வரை''
(சீவக. 533). 2. பரவுதல்; to spread, be diffused.
''அவிரொளி யசும்ப'' (காஞ்சிப்பு. பன்னிரு.
164). 3. வழக்கு தல்; to be slippery.
''சோலைத்தே னொழுகிநின் றசும்புயர் சந்தனத் தொகுதிக் குன்றம்'' (சீவக. 3063).

[அன் → அய் → அமூம்பு → அசீம்பு → அகம்பு.]

அசும்பு ašumbu, பெ. (n.) 1. வீசுகை (பொதி.நி.); scattering, throwing. 2. ஒளிர்வு, காந்தி (பொதி.நி.); lustre. 3. ஊற்று (பிங்.); spring. 4. கிணறு (திவா.); well. 5. நீர்ப்பொசிவு; ooze, exudation. ''அசும்பிவர் சாரல்'' (சீவக. 522). 6. சேறு (பிங்.); soft mud. ''தாழ்கண் ணசும்பின்'' (மணிமே. 8:6). 7. உளை நிலம் (திவா.); miry place. 8. வழுக்கு நிலம்; slippery ground. 9. சிறுதிவலை; minute drop of water. ''மழை தூங் கசும்பினிற் நுன்னி'' (திருக்கோ. 149). 10. பற்று; adherence, connection. ''அசும்பறத் துடைத்தும்'' (ஞானா. 41). 11. வறுமை; want, poverty. 12. குற்றம்; blemish, fault. ''அசும்பற வகன்ற ஞானத் துறவனே'' (சேதுபு. சங்கர. 92).

[அன் → அய் → அமூம்பு → அசீம்பு → அகம்பு.]

அசும்புசெய்-தல் *ašumbu-šey-*, 1 செ.கு.வி. (v.i.) ஒளிர் தல்; to shine, emit light. ''ஆய பொதியில் வளைபோன்னா லசும்பு செய்து'' (திருவிளை. உலவா. 17).

அகமாற்றம் ašu-mārram, பெ. (n.) 1. குறிப்பு, சாடை (யாழ்ப்.); hint, slight indication, gesture. 2. அயிர்ப்பு (யாழ்ப்.); doubt, suspicion (J.).

அசுர் ašur, பெ. (n.) ஆரியர்க்குப் படைவரான ஒரு வகுப்பார்; an anti-Aryan race of people said to be demons in Purānās. ''அசுரைச் செற்ற.....மாதவன்'' (திவ். இயற். திருவிருத். 67).

[அகரர் -> அகர்.]

அசுரகுரு ašuraguru, பெ. (n.) அசுரர் குரவனான வெள்ளி; Ve]]i, the preceptor of the Asurās.

அசுரசந்தி aš*ura-šandi*, பெ. (n.) அந்தி நேரம்; evening twilight.

அசுரநான் ašura-nāļ, பெ. (n.) 19ஆம் நாண் மீனான மூலம் (பிங்.); Mūlam the 19th lunar asterism.

அசுரம் ašuram, பெ. (n.) கொல்லேறு கோடல், திரிபன்றி யெய்தல், கன வில் நாணேற்றல் முதலிய மறவினைகளும் அருவினைகளுஞ் செய்து ஒரு பெண்ணை மணத்தல்; acquirement of a bride by the successful performance of some valiant deed enjoined by her father, such as seizing of a wild bull, shooting down of a whirling target in the shape of a boar, bending of a heavy bow and fastening its string, etc.

மன்றல் எட்டாவன: பிரமம், பிரசா பத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம், காந்தருவம், அசுரம், இராக்கதம், பைசாசம் என்பன.

அவற்றுள்......அசுரமாவது: கொல்லேறு கோடல், திரிபன்றி யெய்தல், வில்லேற்றுதல் முதலியன செய்து கோடல்.

''முகையவிழ் கோதையை முள்ளெயிற் றரிவையைத் தகைநலங் கருதுந் தருக்கினி ருளரேனின் இவையிவை செய்தாற் கெளியண்மற் றிவளெனக் தொகைநிலை யுரைத்த பின்றைப் பகைவலித் தன்னவை யாற்றிய வளவையில் தொன்னிலை யசுரந் துணிந்த வாறே'' (தொல். பொருள். கள. 1, நச். உரை).

''கொல்லேற்றுக் கோடஞ்சு வானை மறுமையும் - புல்வாளே ஆய மகள்'' (கலித். 103) என்னும் பண்டைத் தமிழாயர் மரபின்படி, கண்ணபிரானார் எழுவிடை தழுவி நப் பின்னையை மணந்தார்.

கதிரவக் குலமாகிய சோழர்குடியின் வட நாட்டுக் கிளையைச் சேர்ந்த இரகுராமனார், கன வீல் நாணே ந்றிச் சீதையை மணந்தார்.

திங்கட்குலமாகிய பாண்டியர் குடியின் வட நாட்டுக் கிளையைச் சேர்ந்த அருச்சுனன், திரிபன்றி யொத்த சுழல்மீனை யெய்து திரௌபதியை மணந்தான்.

அசுரம் என்பது, தலைமகட்குப் பொன் பூட்டிச் சுற்றத்தார்க்கு வேண்டுவன கொடுத்துக் கொள்ளும் மணவகை என்று, சென்னை அகரமுதலிப் பின்னிணைப்புக் கூறுவது மறச்செயல் ஒன்றையுங் குறியா விடினும், பெருவழக்கான தமிழ் மரபிற்கு ஒத்ததாகவே யிருத்தல் காண்க.

அசுரமணம் ašura - maņam, பெ. (n.) அசுரம் பார்க்க; see ašuram.

அசுரமந்திரி ašura-mandiri, பெ. (n.) அசுரரின் மந்திரியான வெள்ளி (இவா.); Velli, as minister of the Asuras.

அசுரமருத்துவம் (அசுரவைத்தியம்) ašuramaruttuvam, பெ. (n.) அறுவை மருத்துவம்; surgery (W.).

''மீன்தேர் கொட்பிற் பனிக்கயம் மூழ்கிச் சிரல்பெயர்ந் தன்ன நெடுவெள் ளூசி நெடுவசி பரந்த வடுவாழ் மார்பின் அம்புசேர் உடம்பினர்'' (பதிற். 42: 2-5),

''ஆரார் தலைவணங்கார் ஆரார்தாம் கையெடார்

ஆரார்தாம் சத்திரத்தி வாறாதார் — சீராரும் தேன்புவியூர் மேவுஞ் சிவனருள்சே ரம்பட்டத் தம்பிடிகான் வாசலிலே தான்"

(தனிப். தி. 1, பக். 138),

''உடலிடைத் தோன்றிற் றொன்றை யறுத்ததன் உதிர மூற்றிச் சுடலுறச் சுட்டு வேறோர் மருந்தினால் துயரம் தீர்வர்'' (கம்ப, யுத்த, கும்ப, 146),

''.....கருவியிட் டாற்றுவார் புண்வைத்து மூடார் பொதிந்து'' (நீதிநெறி. 56)

என்பவற்றால், அசுர மருத்துவம் என்னும் அறுவை மருத்துவம் தமிழ் மருத்துவமே யென்பது பெறப்படும்.

அசு ரமாயம் ašura-māyam, பெ. (n.) பேய் பூதங்களைக் கொண்டு செய்யும் மாயவினை; a kind of magic, performed with the aid of evil spirits — demoniacal magic.

அரசுமெய்ப்பாடு (அசுர சத்துவம்) ašura-mey-ppadu, பெ. (n.) மகளிர்க்குரிய பத்து மெய்ப் பாடுகளுள் (சத்துவங்களுள்) ஒன்று (கொக் கோ.); a characteristic of women, one of the ten external signs of erotic emotion.

அசுரர் ašurar, பெ. (n.) ஆரியர்க்கும் தேவர்க்கும் பகைவராகவும், பதினெண் கணத்துள் ஒரு கணமாகவும் சொல்லப்படும் ஓர் உயர்திணை வகுப்பார்; a rational class of beings said to be inimical to the Aryan race and gods, and constituting one of the eighteen classes of celestial hosts.

[கஏர் = தேவர். சுஏர் 🗙 அசுஏர் = தேவ ஏல்லாதார், தேவர்க்குப் பகைவர். 'அ' அன்றை மறுதலைப் பொருள் முன்னொட்டு.]

ஆரியப் புராணங்களில் அசுரர் என்று பொதுவாகச் சொல்லப்படுபவரின் வரலாற் றையும் இயல்பையுங் கூர்ந்து நோக்குங்கால், அவர் ஆரியர்க்கு மாறாயிருந்த தமிழ வேந்தரும் மன்னரு மென்றே கருத இடந்தரு கின்றது. அசுரனும், திருமாலின் ஐந்தாம் தோற்றரவான மாணி (பிரமச்சாரி) யுருவால் அழிக்கப்பட்டவனுமான மகாபலிச் சக்கர வர்த்தி உண்மையில், மாவலி என்ற பெயர் கொண்டவனும், செங்கோலனும், மாபெருங் கொடைவள்ளலுமான ஒரு சேரவேந்தனே.

சோ வென்னும் அரணிருந்த சோணித புரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்ட அரசனும், கண்ணபிரானான திராவிட மன்னனுடன் போர் புரிந்து தோற்றவனு மான, வாணாசுரன் என்பவன் மாவலி வேந்த னின் மைந்தனே. மணிமேகலை காலத்துக் கிள்ளிவளவன் என்னும் சோழ வேந்தனின் கோப்பெருந் தேவியாயிருந்த சீர்த்தி என்னும் கோமகள், மாவலி வழிவந்தவளே.

எருமையூர் அரையம் (மைசூர் ராஜ்யம்), கருநூல் மாவட்டம், வடார்க்காடு மாவட்டம் ஆகியவற்றின் பகுதிகளைக் கொண்ட வாண கோப்பாடியை, இடைக்காலத்திற் பன்னூற றாண்டாகச் சிருஞ் சிறப்புமாக ஆண்டுவந்த வாணகோவரையர் என்னும் சிற்றரசக்குடி யினர் வாணன் கொடிவழியினரே.

அசுர மணம், அசுர மருத்துவம், அசுர வினை முதலிய வழக்காறுகள், தமிழ நாகரிகத் திற்கும் வாழ்க்கை நெறிக்குமே பொருந்து வனவாயிருக்கின்றன.

அசுரன் என்னும் சொல்லைப்பற்றிப் பேரா. (P. S.) சு**ப்பிரமணிய சாத்திரியார்** தம் வட**மொழி நூல் வரலாறு** என்னும் பொத்த கத்தில் வரைந்திருப்பது வருமாறு:

''ஸெண்ட் அவெஸ்தாவில் கடவுள் அஹுர **மஸ்தா, மஸ்தா, அஹுர என்**ற சொற்களால் வழங்கப்படுகின்றார். ஆங்குள்ள மஸ்தா என்ற சொல்லும் வடமொழி மஹித என்ற சொல்லும் ஒருபொருட் கிளவியாயிருத்தல் கூடும். அவ்வாறே அஹுர, அஸுர என்ற சொற்களும் ஆகும். ஆங்கு **அஹுர என்**பது விசேஷணச் சொல்லாகவும் மஸ்தா என்பது விசேஷியச் சொல்லாகவும் இருக்கலாம். ருக் வேதத்திலும் அஸுர என்ற சொல் விசேஷண மாகவே வழங்கப்பட்டுள்ளது. அன்றியும் கடவுளுக்குப் பகையினத்தாராகத் **தேவர்** ஸெண்ட் அவெஸ்தாவிற் கூறப்பட்டனர். ஆதவின் அஸுரர், தேவர் இச்சொற்களுடைய பொருளின் வரலாறு நன்கு ஆராய்தற்கு உரியது."

''அஸுர: என்ற சொல் பலமுள்ளவன் என்ற பொருளோடு அக்கினி, இந்திரன், வருணன், ஸோமன், வஸுக்கள், மித்திரா வருணர், வாயு, ருத்திரன், பர்ஜந்யன், ஸவிதா, மருத்துக்கள் முதலியோர்க்கு அடை மொழியாக வழங்கப்பட்டது. சிலவிடத்து அச் சொல்லே பலத்தைக் கொடுப்பவன் என்ற பொருளையுங் கொண்டது. அஸுரரான தேவர்களுக்கும் மேலானவன் என்ற வழக்கு உளது. தேவரல்லா தார்க்கும் அஃது அடை மொழியாய் வழங்கப்பட்டுள்ளது. தேவரல் லாதார் என்பது தேவரைப் போன்றவரும் தேவரிடத்தினின் று வேறுபட்டவருமான **விருத்திரர்** முதலியோரைக் குறிக்கும். சில விடத்து விசேஷியச் சொல்லின் றி விசேஷணச் சொல்லாகிய அஸுர: என்பது மாத்திரம் ருக்வே தத்திலும், அஹுர : என்பது மா தீதிரம் ஸெண்ட் அவெஸ்தாவிலும் வழங்கப்பட்டன. ருக் வேதத்தின் பிற்பகுதியில் அஸுர: என்ற சொல் விசேஷியமின் றி வழங்கப்படின், அஃது அதேவரையுங் குறிக்குமென்றும் பத்தாம் மண்டிலம் 124ஆம் ஸூக்தத்திலுள்ள அஸுர: என்ற சொற்கு அவ்வாறே பொருள் கொள்ள இடன் இருக்கின்றது என்றும், மாக்டானல் கூறுகின்றார். அந்த ஸூக்தத்தில் 'அஸுர ரான பிதரர்க்கு' என்றும், 'அவர் மாயை யின்றி அஸுரர் ஆயினர்' என்றும் பொருட் கொண்ட இரு தொடர்களில் அச் சொல் காணப்படுகின் றது. இரண்டாவது தொடரில் அவர் என்பது அக்கினி, ஸோமன், வருணன் இவரைக் குறிக்கின்றமையால், அச் சொற்குப் பலமுள்ளவன் என்றே அங்குப் பொருளாகக் கொள்ளலாம் எனத் தோற்றுகின்றது. ஆகலின் ருக்வேத ஸம்ஹிதை முழுமையிலும் அஸுர என்ற சொற்குப் பலமுள்ளவன், பலத்தையளிப்பவன், உயிருள்ளவன். உயிரை யளிப்பவன் முதலிய பொருளில் ஒன்றைக் கொளல் தகும். அச் சொல் அக்கினி முதலிய தேவதைகட்கு அடை மொழியே எனக் கொளலுந் தகும்" (வ.நூ.வ. பக். 43-46).

அதர்வவேதம்—நான்காம் வேதம்—காலம்

''அஸுர∶ என்ற சொல் ருக்வேத ஸம் ஹிதையில் பலமுடையவன், உயிர்கொடுப் போன் என்ற பொருளில் வழங்கப்பட்டது. தேவர்களுக்குப் பகைவன் என்ற பொருளில் அங்குக் கூறப்படவில்லை, ஈண்டுச் சில விடத்துப் பலமுடையவன், உயிர்கொடுப் போன் என்ற "பொருளிலும், சிலவிடத்துத் தேவர்க்குப் பகையினன் என்ற பொருளிலும் அச் சொல் வழங்கப்பட்டுள்ளது. முற்கூறிய பொருளைக் கொண்ட அஸுர: என்ற சொல்லைக் கொண்ட மந்திரங்கள் பழையன எனவும், பிற்கூறிய பொருளைக்கொண்ட அச் சொல்லைக் கொண்ட மந்திரங்கள் பிற்காலத் தன எனவும் கொள்ளல் தகும். பிற்கூறிய பொருளிலேயே அச் சொல் அதர்வ வேதத்தில் வழங்கப்பட்டது என மாக்டானல் கூறுவது ஆராய்தற்குரியது. ருக்வேதத்தில் அச்சொல் பலமுடையோன், உயிர்கொடுப்போன் என்ற பொருளிலே பத்து மண்டலத்துள்ளும்

வழங்கப்பட்டதாகக் கொள்ளல் கூடும் என முன்னரே கூறப்பட்டது'' (ஷெ.பக். 105-6).

அசு ரணியம் (அசுரவாத்தியம்) ašura-v-iyam, பெ. (n.) முரசு முதலிய இசைக்கருவிகள் (நாஞ்.); musical instruments like drum, etc. (Nāñ.).

அசுரவினை (அசுரகிருத்தியம்) ašura - viṇai, பெ. (n.) அசுரர் செய்தற்குரிய அருஞ்செயல்; marvellous work, Herculean labour, as of Asurās.

அசுரற்றடிந்தோன் ašurarradindōn, பெ. (n.) துரபதுமன் என்னும் அசுரணைக் கொன்றவ னாகச் சொல்லப்படும் முருகன் (கந்த புராணம்); Muruga, as the slayer of the Asurā called Sūrapadmā (Skanda purāna).

[அசுரன் + தடிந்தோன். தடிதல் = கொல்லு தல்.]

அசுரன் ašuran, பெ. (n.) 1. அசுர வகுப்பினருள் ஒருவன்; one of the class of Asurās. 2. தவச் சாரம்; hydrochlorate of ammonia — Sal ammoniac (சா.அக.). 3. இராகு; Rāhu, the ascending node of the moon. 4. கேது; Kētu, the descending node of the moon. "தகை பெறு பூத சம்போ தனனென்று மசுர னென்றும்" (மச்சபு. புவநகோச. 27).

அசுவணி ašuvaņi, பெ. (n.) சொறி (இ.வ.); eczema (Loc.).

அசுவு ašuvu, பெ. (n.) அசுவுணி பார்க்க; see ašuvuņi.

அகவுணி ašuvuņi, பெ. (n.) செடிப்பூச்சி வகை; a destructive insect. அசுகுணி பார்க்க; see ašuguņi.

அசுழம் ašulam, பெ. (n.) நாய்; dog. ''கருதசுழ மாமிந்த மட்டைதனை யாள'' (திருப்பு. 140). தெ. அசூர

அசுணாதி ašunādi, பெ. (n.) இதள் (வை.மு.); mercury.

ஒ.தோ: அகனாதி

அசை-தல் ašai-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அலுங்கு தல்; to shake slightly. ஒர் இலைகூட அசைய வில்லை (உவ.). 'அசைந்து தின்கிறது மாடு, அசையாமல் தின்கிறது வீடு' (பழ.). 2. நுடங்குதல், துவளுதல்; to be flexible. "அசையியற்குண்டாண்டோர்"ஏஎர்" (குறள்,

1098). 3. தள்ளாடுதல்; to totter, stagger. ''வெங்கமுத் தசைய நின்று சுமந்தி, ளைத் தனர்'' (பாரத. முதற்போ. 36). 4. இயங்கு தல்; to move, stir. 'அவனன்றி யோரணுவும் அசையாது' (பழ.). 5. ஆடுதல், கூத்தாடுதல் (பிங்.); to dance. 6. மெல்லச் செல்லு தல்; to walk or ride slowly. 7. புடைபெயர்தல், செல்லு தல், விட்டுப்போதல்; to go away, depart. ''அசைந்திடா தொழிகவென'' (ஞானவா. சிகித். 70). 8. உலாவுதல்; to move along, as wind. ''தென்றியா யசைந்து மெல்லச் சினகரம் புகுது மெல்லை'' (கந்தபு. உற்பத். திருவவ. 11). 9. கைகாலோய்தல், உடம்பு தளர்தல்; to become weary, exhausted, weak, infirm as a limb of the body, to become wornout with fatigue. ''நடைமெலிந் தசைஇய நன்மென் சிறடி' (சிறுபாண். 32). 10. உளை தல், தோதல்; to ache, as an exhausted limb of the body. 11. நீர்வேட்கையால் இளைத் தல், விடாய்த்தல்; to suffer from thirst. ''உண்ணு நீர்வேட் டசைந்தே னெனவு ரைப்ப'' (சீவக. 1592). 12. கலங்குதல், தடுமாறுதல்; to be perplexed, disconcerted. ''மடங்கலிண் றோற்ற நோக்கி யந்தக னசைந்து நின்றான்'' (கநதபு. யுத்த. சிங்க. 310). 13. நீங்குதல், குறைதல்; to be removed, to diminish. ''அசையாது நிற்கும் பழி'' (ஆசாரக்.74). 14. இளைப்பாறு தல்; to rest. ''புன்மேயந் தசைஇ'' (பு வெ. 1 : 11), ''கடும் பரி நெடுந்தேர் பூட்டுவிட் டசைஇ'' (புறநா. 141:3). 15. இராத் தங்குதல்; to stay for the night. ''கல்லென் சீறூ ரெல்லியி னசைஇ'' (அகநா. 63). 16. தங்கியிருத்தல்; to lodge, to stay. ''தாவில் கொள்கை மடந்தையொடு சின்னாள் ஆவி னன்குடி யசைதலு முரியன்'' (திருமுருகு. 175-6). 17. திரிதல், பலவிடந் தங்கு தல்; to wander, sojourn. ''அங்கண் அசைந்திடு தன்மை யுன்னி யருள்செய்'' (கந்தபு. உற்பத். தேவகிரி. 10). 18. இருத்தல், கிடத்தல்; to be or lie in a place. ''குறங்கின் மிசை யசைஇய தொருகை'' (திருமுருகு. 109). 19. சோம்புதல்; to be idle, inactive, indolent. ''இவமென் றசைஇ யிருப்பாரைக் காணின்'' (குறள், 1040). 20. அஞ்சுதல் (சங்.அக.); to fear, to be afraid of.

ம. அயவு; க. அசி; தெ. அதியாடு; து. அசலெ; குரு. அசர்னா.

[அல் → அலை → அசை.]

அசை-த்தல் ašai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அலுங்குதல்; to shake slightly. ''ஆடி யாடி யசைந்தசைந் திட்டு'' (திவ். பெரியாழ். திரு. 137). 2. ஆட்டுதல்; to shake violently. "நந்திபிரான் றிருப்பிரம்பை யசைத்தருள" (காஞ்சிப்பு. மணிகண். 34). 3. இயக்குதல்; to move, stir. 4. வீசுதல்; to fan. ''ஆலவட்ட மசைத்தனர்'' (கந்தபு. உற்பத். திருக்கைலா. 21). 5. கட்டுதல்; to tie, bind, fasten. "புவித் தோலை யரைக்கசைத்து" (தேவா. 7.24:1). 6. வருத்துதல்; to afflict, persecute. ''நாய் நாவி னல்லெழி லசைஇ" (சிறுபாண். 17). 7. தட்டுதல்; to knock at. ''கதவஞ்சேர்ந் தசைத்தகை'' (கலித். 68). 8. சார்த்து தல்; to join with. ''அசைநிலைக் கிளவி யாகி வரு நவும் '' (தொல். சொல். இடை. 2). 9. ஓசையெடுத்தல்; to raise the pitch. 10. ஓற்றறுத்தல்; to set to time-measure. ''அசைவிளங்கும் பாடலொடு'' (பு.வெ. 7 : 18). 11. சொல்லுதல்; to say. "சேடனாயிர நாவி னாலு மசைக்கினும்" (குற்றா. தல. திருக் குற்றா. 70).

 $[Aod \rightarrow Aood \rightarrow Aood.]$

சங்க அகராதியில், அசைத்தல் என்னும் சொல்லிற்கு இறுமாப்பு என்றொரு பொருள் குறிக்கப்பட்டுள்ளது, அத்துணைப் பொருத்த மாகத் தோன்றவில்லை.

அசை ašai, பெ. (n.) 1. அசைகை அல்லது அசைக்கை; shaking. 2. அசைச்சொல்; expletive. அசைச்சொல் பார்க்க; see ašai-ccol. 3. நேர், நிரை, நேர்பு, நிரைபு என நால் வகைப்படும் செய்யுளுறுப்பு; metrical syllable, of which there are four kinds, viz., ner, nirai, nērbu, and niraibu. ''மாத்திரை யெழுத்திய லசைவகை யெனாஅ'' (தொல். பொருள். செய். 1). ''அசை த்திசை கோடலி னசையே'' (இலக். வி. 711). 4. (இசை) தாளத்தில் ஒரு மாத்திரைக் காலம்; (Mus.) variety of duration of time-measure consisting of one mattirai. ·கொட்டு மசையும்.....அசை ஒரு மாத்திரை; அதற்கு வடிவு, எ. .....அசையாவது தாக்கி யெழுதல்' (சிலப். 3:16, அடியார்க். உரை). 5. ஆடுமாடுகள் உட்கொண்ட இரையை மீட்டும் மெல்லுகை; cud. ''அருந்தும் பசும்புல் லுணாத்தெவிட்டி யசைவிட்டு றங்குங்கன்று" (கூர்மபு. கண்ணனவ. 83). 6. சுவடித் தூக்கு; sling for carrying or preserving old books. 7. குற்றம் (சம்.அக.கை.); fault, blemish. 8. உடல் (மனையடி. 9); body, trunk,

அசைகம்பு ašai-kambu, பெ. (n.) ஒன்பதடி நீள முள்ளதும் வண்ணம் பூசியதும் சலங்கை கட்டியதுமான பரவர் மணக்கோல்; nine-foot painted rod with tinkling bells, used in Parava weddings.

அசைகொம்பு *ašai-kombu*, பெ. (n.) கட்டு *கொம்பு*; splint.

அசைச்சீர் ašai-c-cir, பெ. (n.) (யாப்.) பெரும் பாலும் வெண்பாவின் ஈற்றிலும் சிறுபான்மை பிற பாக்களிலும் வரும் ஒரசைச்சீர்; (Pros.) foot of one metrical syllable occurring usually at the end of a Venta and occasionally in other metres.

[3/00 + \$ a.]

அசைச்சீர் வாய்பாடு பார்க்க; see ašai-c-cirvāypādu.

அசைச்சீர் வாய்பாடு ašai-c-cir-vaypadu, பெ. (n.) நேரசைக்கு 'நாள்' என்றும், நிரையசைக்கு 'மலர்' என்றும் இருவகை ஓரசைச் சீர்க்குக் கொள்ளப்படும் எடுத்துக்காட்டு வடிவங்கள்; the two formulas, viz., nal and malar, representing a metrical monosyllabic foot of one vowel and two vowels respectively. ''அசைச்சீர்க் குதாரண நாண்மலரே'' (யா.கா. 7).

[அசை + சீர் + வாய்பாடு.]

அசைச்சொல் ašai-c-col, பெ. (n.) முன்னிலை யசைச்சொல் என்றும், மூவிடப் பொது அசைச் சொல் என்றும், ஈற்றசை யென்றும், உரை யசை யென்றும், வியங்கோ ளசைச்சொல் என்றும், பிரிவி லசை நிலை யென்றும்; பெரும் பாலும் பெயர்நிலையைச் சார்ந்தும், சிறு பான்மை அவற்றைச் சாராதும், ஒரோவழி யிரட்டியும்; உருத்திரிந்தும், பொருளிறந்தும், பொருள் மறைந்தும், பொருளி நந்தும், பொருள் நிறைந்தும்; குறிப்பாகவும் வெளிப் படையாகவும்; இருவகை வழக்கிலும் தொன்று தொட்டு வழங்கிவரும் இடைச்சொல் வகை; expletive particles and various kinds of indeclinable words.

[அசை + சொல்.]

அசைத்தொழில் ašai-t-tolil, பெ. (n.) தாக்கி யெழுதல் (சிலப். 3 : 16, அடியார்க். உரை); raising the hand immediately after striking,

[அசை + தொழில்.]

அசைந்தாடு-தல் ašaind(u)-āḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கூத்தாடுதல் (இராட்.); to dance (R.).

[400034 + 30.]

அசைந்தாடுசீலை ašaind(u)-ādu-šīlai, பெ. (n.) தொட்டிற்சீலை (இராட்.); cradle improvised out of cloth (R.).

[Ameig + & @ + & mw.]

அசைநிலை ašai-nilai, பெ. (n.) அசைச்சொல் பார்க்க; see ašai-c-col. ''அசைநிலைக் கிளவி யாகி வருநவும்'' (தொல். சொல். இடை, 2).

அசைநிலையளபெடை ašai-nilai - y - alabedai, பெ. (n.) அசைகோடற்பொருட்டுக் கொண்ட அளபெடை; lengthening of sound for the sake of metre. எ-டு: 'செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு' (பிர. விவே. 5, உரை).

[அசைநீலை + அளபெடை.]

அசைப்பு ašaippu, பெ. (n.) 1. அசைக்கை; shaking. "மலர்க்கையசைப்பின்" (காஞ்சிப்பு. பரசிரா. 11). 'அசைப்புக்கு ஆயிரம் பொன் வாங்குகிறது' (பழ.). 2. சொல் (திவா.); speech. 3. சொல்லுகை; speaking. 4. இறு மாப்பு (யாழ்ப்.); arrogance (J.).

அசைப்றி-தல் ašai-pari-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அசைபோடுதல்(இராட்.); to chew the cud (R.). [அசை + பறி.]

அசைபோடாமை ašai-pōḍāmai, பெ. (n.) மாடு களுக்கு வரும் ஒரு நோய்; a disease in cattle, marked by loss of ability to chew the cud (சா.அக.).

அசைபோடு-தல் ašai-pōḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஆடுமாடுகள் தாம் உட்கொண்ட இரையை இரைப்பையின் முதலரையிலிருந்து வாய்க்குக் கொண்டுவந்து ஓய்வாக பெல்லுதல்; to bring back the cud from the first chamber of the stomach into mouth and chew at leisure, as ruminating animals.

ம. அயிவிறக்குக, அகவிறக்குக; க. அகி; து. அத்தியுனி; துட. அக்<u>ச்</u>.

அசையீட்டு-தல் ašai-miţţu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அசைபோடும் விலங்குகள் தாம் உண்ட இரையை மீட்டும் மென்று இரைப்பையினுட் செலுத்துதல் (சங்.அக.); to chew the cud and pass it on to the second chamber of the stomach, as ruminating animals. அசையடி ašai-y-aḍi, பெ. (n.) ஒருவகைக் கவிப்பாவின் உறுப்பான அம்போதரங்கம்; one of the component parts of a variety of kalippa metre. ''நீர்த்திரை போன்ம் மரபொன்று நேரடி முச்சீர் குறள்நடுவே மடுப்பின்.....அது அம்போ தரங்க வொத் தாழிசை'' (யா.கா. 30), ''அசையடி முன்ன ரராகம் வந்து'' (யா.கா. 31).

[अळ + अ५.]

அசையந்தாதி ašai-y-andādi, பெ. (n.) செய்யு ளில் ஒரடியி னீற்றசை அடுத்த அடிக்கு முதலசையாக வருந்தொடை (தொல். பொருள். செய். 99, பேரா. உரை); metrical composition in which the same syllable ends one line and begins the succeeding of a stanza. எ-டு: ''குன்றகச் சாரற் குதித்தன கோண்மா

மாவென மதர்த்தன கொடிச்சி வான்கண்'' என்பது அசையந்தாதி. 'அந்தாதி' வட சொல். அதை, தமிழில் ஈறுதொடங்கி அல்லது இறுதிமுதலி என்னலாம்.

[அசை + அந்தாதி.]

அசையாக்கட்டை ašaiyā-k-kaṭṭai, பெ. (n.) ஒருவகைச் செடி; a kind of plant.

அசையாத்துரையார் ašaiyā-t-turaiyār, பெ. (n.) கள்ளர்குலப் பட்டப்பெயர்களு ளொன்று (கள்ளர் சரித், பக். 145); a title of Kallars.

அசையாநிலை ašaiyā - nilai, பெ. (n.) சில நோய்களில் உடம்பும் உள்ளமும் ஒருங்கே அசையாது நிற்கும் நிலை; a fixed and motionless state of both body and mind in certain diseases (சா.அக.).

அசையாப்பொருள் ašaiyā-p-poruļ, பெ. (n.) இயங்கு திணை என்பதற்கு எதிரான நிலைத் திணை; category of immovables, opp. to ašaiyum poruļ.

[அசையாத→ அசையா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.) + பொருள்.]

அசையாமணி ašaiyā-maņi, பெ. (n.) குடிகளின் பெருந்துன்பவேளைகளிலன்றி வேறு சமையங் களில் அசைக்கப்படாத, அரண்மனைவாயில் ஆராய்ச்சி மணி; bell attached to the royal palace to apprise the sovereign of any calamity, as being seldom rung.

[அசையாத→ அசையா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.) + மணி.] அசையாமை ašaiyāmai, பெ. (n.) அசையாத் தன்மை; immovability. ''விஞ்சு மசைவசை யாமை யிரண்டு மொன்றாய்'' (ஞானவா. சிகித். 160).

அசையாவிணைப்பு ašaiyā-v-iņaippu, பெ. (n.) அசைவில்லாத பொருத்து; immovable articulation or joint with no intervening tissue between the bones, as the bones of the pelvis (சா.அக.).

[அசையாத→ அசையா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.) + இணைப்பு.]

அசையிடு-தல் *ašai-y-iḍu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அசை*போடுதல்*; to chew the cud (W.).

[900 + 86.]

அசையியல் ašai-y-iyal, பெ. (n.) நுடங்கிய இயல் புடைய பெண்; slender woman. ''அசையியற் குண்டாண்டோ ரேஎர்'' (குறள், 1098).

[அசை + இயல்.]

அசையு ašaiyu, பெ. (n.) அமுக்கிரா (மலை.); species of withania.

அசையும்பொருள் ašaiyum - porul, பெ. (n.) நிலைத்திணை என்பதற்கு எதிரான இயங்கு திணை; category of movables, opp. to ašaiyapporul.

அசைவாடு-தல் ašaiv(u)-adu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைதல்; to shake, move, stir. 2. மே லுலாவிச் செல்லுதல்; to hover over, move or stir, as wind on the surface of water (W.).

[अळ्डल + ஆ७.]

அசைவிடு-தல் ašai-viḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைபோடுதல்; to chew the cud. ''அசை விட்டுறங்குங் கன்று'' (கூர்மபு. கண்ணனவ. 83). 2. இளைப்பாறுதல் (பரிபா. 6: 2); to rest.

அசைவின்மை ašaiv(u)-inmai, பெ. (n.) 1. அசை விலாமை; cessation of motion. 2. சோகம்; temporary partial or complete suspension of the function of respiration and circulation. 3. பித்தத்தினால் உடம் பு மயக்கங்கொண் டிருப்பதுபோல் அசைவற்றுக் கிடத்தல்; senseless and motionless condition of the body due to bilious causes (சா.அக.). 4. முயற்சி; effort, enterprise. ''ஆகு மாற் றோன்று மசை வின்மை'' (குறன், 371).

[அசைவு + இன்மை.]

அசைவு ašaivu, பெ. (n.) 1. அசைகை, ஆட்டம்; shaking, moving about, swinging. : 57 000 மொத் தசைவற நின்றான்'' (காஞ்சிப்பு. சார்ந்தா. 13). 2. உண்கை; eating. "நஞ்சினை யசைவு செய்தவன்'' (தேவா. 3.111 : 3). 'அசைவிருந்தால் விட்டுப் போகமாட்டான்' (பழ.). 3. அதிர்ச்சி; vibration. 4. புடை பெயர்ச்சி; movement (சங்.அக.). 5. இளைப்பு, தளர்வு, சோர்வு; weariness, faintness, exhaustion. ''நாட்டிடை நெறியசைவு தீரவிருந்து'' (சீவக. 1185). 6. சோம்பல்; laziness, sloth. ''ஆகுழாற் றோன்றும் அசைவின்மை'' (குறன், 371). 7. பாடற்குற்றம்; a flaw in singing. ''நாசி காகுளி பேசுறு குற்ற மசை வொடு மாற்றி'' (கல்லா. 22). . 8. தப்பு; slip, failure. "அசைவில் ரெழுந்து" (மதுரைக். 650). 9. நிலை தவறுகை; to swerve from principle or path of virtue. ''ஓரசை விலாதவ னறைந்த னன்'' (பாரத.கிருட்.138). 10. **முன்னிலைமை** கெட்டு வருந்துதல்; suffering caused by loss of position. ''இளிவே யிழவே யசைவே'' (தொல். பொருள். மெய்ப். 5). 11. வருத்தம்; suffering. ''என்னுழை யசைவின் றையனைத் தம்மின்" (சீவக. 1814). 12. மனக்கலக்கம்; perturbation, agitation of mind. "அசைவி லாடவன் றன்னை" (கந்தபு. அசுர. சூரன் தண்டஞ். 28). 13. பின்னிடுதல்; to fall back, ''அசைவி லூக்கத்து நசைபிறக் retreat. கொழிய" (சிலப். 5:95). 14. தோல்வி; defeat. ''அசைவில படையருள் புரிதரு மவன்'' (தேவா. 1.20:6). 15. முடிவு; end (சம். அக. கை.). 16. அசையுமிடங்கள், அதாவது மூட்டு கள்; joints (சா.அக.).

அசைவுசெய்-தல் ašaivu-šey-, 1 செ.குன் றாவி. (v.t.) உண்ணுதல்; to eat. ''நஞ்சினை யசைவு செய்தவன்'' (தேலூர். 3.111 : 3).

ம. அசிக்க; க., தெ. அசன.

[அலக்கைசத்து உண்பதால், உண்ணுதல் அசைவுகெய்தல் எனப்பட்டது.]

அசைவுதீர்-தல் *ašaivu-tir-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) இ*ளைப்பாறுதல்*; to take rest.

அசைவுபோடு-தல் ašaivu-pōḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அசையிடுதல்; to chew the cud.

அசைவெட்டு-தல் *ašai-veṭṭu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அசைபோடுதல்; to chew the cud (W.).

ம. அசவெட்டுக, அயவெட்டுக.

- அசோகம் aš ōgam, பெ. (n.) 1. ஒருவகை மரம், பிண்டி; a sacred tree. ''பொழிபெயல் வண்மையான் அசோகந்தண் காவினுள்'' (கலித். 57:12). ''பூமலி அசோகின் புனை நிழல் அமர்ந்த நான்முகற் றொழுதுநன் கியம்புவன் எழுத்தே'' (நன். 56). 2. வாழை; plantain (W.).
- அசோண்டி ašõndi, பெ. (n.) அசோணம் பார்க்க; see ašõņam.
- அசோணம் ašōṇam, பெ. (n.) 1. வாழை; plantain (சா.அசு.). 2. குறட்டை; bitter snake-gourd (மலை.).
- அசோதம் ašōḍam, பெ. (n.) 1. அவுரி (பரி.அக.); indigo (genus) indigofera. 2. வெள்ளிலோத் கிரம்; lodhra.
- அசோனம் ašõṇam, பெ. (n.) அசோணம் பார்க்க; see ašõṇam.

[அசோனாம் -> அசோனம்.]

அஞ்சக்கரம் a njakkaram, பெ. (n.) சிவ வழிபாட் டில் ஓதுவதும், சி வாயதம அல்லது நம சி வா(வ)ய என்னும் ஐந்தெழுத்துக்கொண்டது மான, திருவைந்தெழுத்தென்னும் சிவ வணக்க மந்திரம்; the five-lettered mantra, viz., ši vā ya na ma or na ma ši(ci) vā(va) ya, uttered in the worship of Šiva (சா.அக.). ''அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள்'' (விநா. அகவல்).

[த. அஞ்சு + அக்கரம் – அஞ்சக்கரம் (இ.சி.). Skt. aksara > த. அக்கரம்.]

அஞ்சடுக்குமல்லிகை añj(u) - aḍukku - malligai, பெ. (n.) ஐந்தடுக்கு இதமுள்ள மல்லிகைப் பூ வகை; jasmine flower with five rows of petals (சா.அக.).

[இந்து -> அஞ்சு + அக்கு + மல்லிகை.]

- அஞ்சடுக்குமூலி añj(u)-aḍukku-mūli, பெ. (n.) கருவுமத்தம் பூ; black dhatura flower (சா.அக.). [ஐந்து → அஞ்சு + அக்கு + மூலி.]
- அஞ்சணங்கம் añj(u)-aṇaṅgam, பெ.(n.) எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்னும் ஐந் தமிழிலக்கணம் (யாழ்ப்.); the five divisions of Tamil grammar, viz., orthography, accidence, science or subject-matter, prosody and rhetoric.

[அணங்குதல் = ஒலித்தல். அணங்கு = எழுத்து. அணங்கு → அணங்கம் = இலக்கணம் (சீந்தா.நி.). இனி, அணங்கு = அழகு (பீங்.).

அணங்கு → அணங்கம் = மொழியின் அழகை அல்லது ஒழுங்கை விளக்கும் இலக்கணம் என்றுமாம்.]

Q.C.F. Gk. gramma, thing written, letter of alphabet; grammetike, art of letters.

Gk. grammatikë; L. grammatica; OF. gramaire; ME. grammar; E. grammar, "Art and science dealing with a language's inflexions or other means of showing relation between words as used in speech or writing, and its phonetic system (usu. divided into phonology, accidence and syntax.)"—(C.O.D.).

அஞ்சணங்கியம் anj(u)-anangiyam, பெ. (n.) ஐந் திலக்கணத்திற்கும் எடுத்துக்காட்டான ஐவகை யிலக்கியம்; the theoretical divisions of classics illustrating the five divisions of grammar.

[அஞ்சு + அணங்கீயம். ஐந்து → அஞ்சு. அணங்கம் → அணங்கீயம் = இலக்கணத்தைத் தழுவீய இலக்கீயம்.]

- அஞ்சத்தம் añjattam, பெ. (n.) சுக்கு; dry ginger (சா.அக.).
- அஞ்சதி añjadi, பெ. (n.) காற்று; wind (சா.அக.).

தெ. அஞ்சதி

- அஞ்சநாலா añjanala, பெ. (n.) 1. கருங் காக் கணம்; blue-flowered mussell-shell creeper, Clitoria ternatea (சா.அக.). 2. கருங்குவளை, நீலோற்பலம்; blue water-lily, Pontederia (சா.அக.).
- அஞ்சப்படு தல் añja p paḍu-, செயப். வி. (pass. v.) மதிக்கப்படுதல்; to be respected, esteemed. ''அலரேந்தி அஞ்சவிசெய் தஞ்சப் படுவான்'' (சீவக. 1610).
- அஞ்சமிருகல் añjamirugal, பெ. (n.) சிற் றரத்தை; Chinese galangal, Alpinia officinarum (சா.அக.).
- அஞ்சராகம் añjaragam, பெ. (n.) மஞ்சள்; turmeric (சா.அக.).
- அஞ்சல்¹ añjal, பெ. (n.) சாலைக் கடத்தத்தில் (road transport) குறிக்கப்பட்ட இடந்தொறும் வண்டிக்காளை அல்லது சுமையாள் மாற்றப் படும் ஏற்பாடு; relay. ''ஒல்லபிடித் தஞ்சலிலே யோடி'' (பணவிடு. 281). 2. வழிப்போக்கில்

தங்கும் இடம்; resting place on a journey. 3. மடல், கடித அஞ்சல்; letter-post.

ம., து. அஞ்சல்; க., தெ. அஞ்செ; மரா. அஞ்சி; Gk. aggelos, a messenger; LL. angelus; OE. engel; E. angel, a divine messenger.

[ஒருகா. அச்சல் -> அஞ்சல்.]

அச்சலச்சலாய் மழை பெய்கிறது = பாட்டம் பாட்டமாய் மழை பெய்கிறது; It rains repeatedly or successively shower after shower.

பாட்டம் — a batch of clouds. நளி (கார்த்திகை) மாதத்திற் பாட்டம் பாட்ட மாய் முகிற்கூட்டம் வந்து மழை பொழிவது மரபு. அஞ்சல் ஒருவகையில் பகுதிபகுதியாய் வரும் முகிற் கூட்டத்தை ஒத்திருத்தலால், அப் பெயர் பெற்றதுபோலும்.

- அஞ்சல்² añjal, பெ. (n.) 1. தோல்வி (பிங்.); defeat. 2. சோம்பல் (திவா.); laziness, sloth.
- அஞ்சல்³ añjal, பெ. (n.) மனோசிலை; realgar, a mineral poison, Arsenicum bisulphuretum (சா.அக.).
- அஞ்சல் எடுத்தல் añjal-eduttal, பெ. (n.) அஞ்சற்பெட்டியில் சேர்ந்த மடல்களை எடுத் தல்; letter-box clearance.
- அஞ்சல் ஏவம் añjal-ēvam, பெ. (n.) அஞ்சலகப் பணமதிப்புத் தாள்; postal-order.
- அஞ்சல் செய் தல் añjal šeydal, பெ. (n.)

  1. அஞ்சற்பெட்டியில் மடலைப் போடுதல்; to post a letter. 2. வானொலி, தொலைக்காட்சி நிலையங்களிலிருந்து பெறும் நிகழ்ச்சிகளை மறு ஒலி/ஒளி பரப்புதல்; relaying the broadcast or transmission received from other Radio and T.V. stations.
- அஞ்சல்தா-தல் (தருதல்) añjal-ta-, 18 செ.கு.வி. (v.i.) அடைக்கலந்தருதல்; to give or assure protection, as saying 'Fear not'. ''அடைக் கலங்கொண் டஞ்சல்தந்து'' (தேசிகப், 3:9).
- அஞ்சல்துறை añjal-turai, பெ. (n.) அஞ்சல் தொடர்பான பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ள துறை; postal department.
- அஞ்சல்நாடி añjal-nāḍi, பெ. (n.) விட்டு விட்டு அல்லது இடைவிட்டு அடிக்கும் நாடி; intermittent pulse (சா.அக.)...
- அஞ்சல்நிலையம் ^{*}añjal nilaiyam, பெ. (n.) 1. அஞ்சற் பணியாற்றும் அலுவலகம்; post-

- office. 2. வானொலி|தொலைக்காட்சி ஒலி| ஒளி பரப்புகளைப் பெற்று மறு ஒலி|ஒளி பரப்புச்செய்யும் நிலையம்; a relay station for Radio and Television transmissions.
- அஞ்சல்பரப்பு-தல் añjal parappu-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) மறு ஒலி | ஒளி பரப்புதல்; relaying the broadcast or transmission received from other Radio and Television stations.
- அஞ்சல்மடல் añjal-maḍal, பெ. (n.) அஞ்சல்வழி அனுப்பப்படும் மடல் (கடிதம்); a letter by post.
- அஞ்சல்மாடு *añjal-máḍu*, பெ. (n.) அஞ்சல் வ**ண்**டிக்குக் கட்டப்படும் காளை; relay of bullocks, as in journey by stage.
- அஞ்சல் வண் டி *añjal-vaṇḍi, 'பெ.* (n.) அஞ்ச மிற்குப் பயன்படுத்தப்படும் வண்டி (தபால் வண்டி); stage-coach.
- அஞ்சல்வண்டிக்காளை añjal vaṇḍi k kāļai, பெ. (n.) அஞ்சல்மாடு பார்க்க; see añjal-māḍu.
- அஞ்சல்வழங்கு தல் añjal valangu-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) அஞ்சலில் வந்த மடல்களை உரியவர்களுக்குக் கொண்டுபோய்க் கொடுத் தல்; delivery of letters from the post-office.
- அஞ்சல்வழிக்கல்வி añjal-vali-k-kalvi, பெ. (n.) அஞ்சல்வழிப் பாடங்களை அனுப்பிக் கற்பிக் கும் கல்விமுறை; education system by sending lessons by post, postal tuition.

[அஞ்சல் + வழி + கல்வி.]

- அஞ்சல்விடை añjal-viḍai, பெ. (n.) மறுமொழி விடுக்க உதவும் இரட்டை அஞ்சலட்டை; reply card.
- அஞ்சலகம் añjal-agam, பெ. (n.) அஞ்சல் நிலையம்; post-office.

[அஞ்சல் + அகம்.]

- அஞ்சலகர் añjalagar, பெ. (n.) அஞ்சல் நிலைய அதிகாரி; postmaster.
- அஞ்சலட்டை añjal-aṭṭai, பெ. (n.) மடலட்டை; post-card.

[அஞ்சல் + அட்டை.]

- அஞ்சலம் añjalam, பெ. (n.) 1. சீலையின் ஓரழ்; edge of a cloth (சா.அக.). 2. வாளுறை; sheath of a sword (சங்.அக.).
- ம. அஞ்சலம்; க. அஞ்சல; தெ. அஞ்சலமு.

அஞ்சலர் añjalar, பெ. (n.) பகைவர்; enemies. ''அஞ்சலர் தனிப்போ ரேறே'' (நல். பாரத. ஆரணிய. மார்க். 245).

அஞ்சலளி-த்தல் añjal-ali-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அஞ்சல்தா-தல் பார்க்க; see añjal-ta-,

[அஞ்சல் + அளி.]

அஞ்சலா añjala, பெ. (n.) 1. காமமுள்ள; lustful (சா.அக.). 2. வலுவுள்ள; strong (சா.அக.).

அஞ்சலா நிறை añjalādiṭai, பெ. (n.) ஒரு மூலிகை (சீவக மூலி); a kind of drug, Indian coccinia, Cephalandra indica (சா.அக.).

அஞ்சலி - anjali, பெ. (n.) 1. ஆடுதின்னாப் பாலை (சங்.அக.); a worm-killer, Aristolochia bracteata. 2. காட்டுப் பலா (காட்டுப் பிலவு); jungle jack, Artocarpus hirsuta. 3. தாழை; fragrant screw pine, Pandanus odoratissimus (சா.அக.). 4. மாவிலிங்க மரம்; lingam tree, Crataeva religiosa (சங்.அக.). 5. வறட்சுண்டி; floating sensitive-plant, Mimosa triquetra (W.). 6. சங்கங் குப்பி; smooth volkameria (W.). 7. வண்டுகொல்லி; cassia alata (alasa) (சா.அக.).

தெ. அஞ்சலிக

அஞ்சலி añjali, பெ. (n.) 1. வெளவால்வகை; a kind of bat (R.). 2. வண்டுவகை; a kind of beetle (சிந்தா.நி. 64.).

அஞ்சலி³ añjali, பெ. (n.) நான்கு பலம்; a measure of weight = 4 palams. ''சுழலடி யஞ்சலியைந்து'' (தைலவ. தைல. 54).

ம. அஞ்சான்; க. அஞ்சுவி.

அஞ்சலி añjali, பெ. (n.) ஒருவகை அம்பு; a kind of arrow. ''அஞ்சலி யஞ்சுகோடி தொடுத்திக லரக்க ணெய்தான்'' (கம்பரா. யுத்த. நாகபா. 113).

ம. அஞ்சலிகம்

அஞ்சலி añjali, பெ. (n.) வணக்கம், வணங்கு தல்; worship.

[அங்கு → அஞ்சு → அஞ்சலி. அங்குதல் = வளைதெல், வணங்குதல்.]

அஞ்சலிக்கை añjali-k-kai, பெ. (n.) (நடம்) பதாகை என்னும் இணைக்கை வகை; (Dan.) gesture with both hands joined in padagai pose. 'அஞ்சலி யென்ப தறிவுறக் கிளப்பின் எஞ்ச லின்றி இருகையும் பதாகையாய் வந்தகம் பொருந்து மாட்சித் தென்றனர் அந்தமில் காட்சி யறிந்திசி னோரே' (சிலப். 3: 18, அடியார்க். உரை).

அஞ்சலிக்கை

[அஞ்சலி + கை. அஞ்சு → அஞ்சல் → அஞ்சலி.]

அஞ்சலி காரிகை añjali-kārigai, பெ. (n.) 1. ஒரு பூண்டுவகை (சங்.அக.); a kind of herb or shrub. 2. தொட்டாற் சுருங்கி; the sensitive plant, Mimosa pudica.

ம., தெ. அஞ்சலிகாரிக; க. அஞ்சலிகாரிகெ. அஞ்சலிகை añjaligai, பெ. (n.) வௌவால் வகை; a kind of bat (R.).

அஞ்சலிப்பாலை añjali-p-pālai, பெ. (n.) ஆடு தின்னாப் பாலை பார்க்க; see āḍu-tiṇṇā-ppālai.

அஞ்சலி முத்திரை *añjali - muttirai*, பெ. (n.) அஞ்ச**லி செய்யும் கைக்குறி**; hand-pose in worship. 'அஞ்சலி வணக்கம் ஆருக்கும் நன்மை' (பழ.).

அஞ்சலினவர் añjaliṇavar, பெ. (n.) பாஞ்சராத் திரிக**ள் என்னும் மாலிய (வைண**வ)வகுப்பினர்; Vaiṣṇavās of the Pāñcarātra sect. ''அஞ்ச லினவர் புகழண்ணல்'' (கந்தபு. திருவவ. 62).

[வி. பஞ்சம் = ஐந்து; ராத்ரி = இரவு. பாஞ்ச ராத்தீரம் (பாஞ்சராத்ர) = ஐயிரவிற் சொல்லப் பட்ட மாலியத் தொழுமரை (ஆகமம்). பாஞ்ச ராத்தீரத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் மாலியர் பாஞ்சராத்தீரிகள் அல்லது பாஞ்சராத்தீரிகர் எனப்பட்டனர். இப் பெயரின் தமிழ் மொழி. பெயர்ப்பு 'அஞ்சலினவர்'.

அஞ்சு = ஐந்து. அல் = இரவு. அஞ்சு + அல் + இன் + அவர் — அஞ்சலினவர் (பாஞ்ச ரோத்தீரிகள்). 'இன்' சாரிஸ்யை, 'அவர்' ப.பா. சுறு.] அஞ்சலுறை añjal-urai, பெ. (n.) மடலை (கடிதம்) உள்ளே வைத்து ஒட்டி அஞ்சலில் அனுப்ப உதவும் மேலுறை; postal envelope.

[அஞ்சல் + உறை.]

அஞ்சலொட்டகம் añjal-ottagam, பெ. (n.) அஞ்சல் சுமந்து செல்லும் ஒட்டகம்; camel carrying mail bags (R.).

[அஞ்சல் + ஓட்டகம்.]

அஞ்சவத்தை añj(u)-avattai, பெ. (n.) (மெய்ப்.) ஆதனின் (ஆன்மாவின்) ஐந்நிலை; அவை நனவு (சாக்கிரம்), கனவு (சொப்பனம்), துயில் (சுழுத்தி), உறக்கம் (நாலாவான் - துரியம்), பேருறக்கம் (நாலாவான்கடப்பு - துரியாநீதம்) என்பன; (Phil.) conditions of the soul, five in number, viz., wakefulness, dream, sound sleep, deep sleep and the transcendent state of deep sleep. ''ஆன்மாத் தங்கிய வஞ்சவத்தை'' (சிவப்பிர. 51).

[த. அஞ்சு. Skt. avasthā > த. அவத்தை = திலை. அஞ்சவத்தை (இ.சி.).]

அஞ்சற்கட்டு añjar-kaṭṭu, பெ.(n.) அஞ்சற்பை பார்க்க; see añjar-pai.

[அஞ்சல் + கட்டு.]

அஞ்சற்கடி தம் añjar-kadidam, பெ. (n.) மடல்; letter by post. அஞ்சல் மடல் பார்க்க; see añjal-madal.

[அஞ்சல் + கடிதம்.]

அஞ்சற்காரன் añjar-karan, பெ. (n.) அஞ்சற் கடிதம், கட்டு முதலியன் கொண்டுவந்து கொடுப் பவன்; a post or courier, post-runner, post-man.

u. அஞ்சல்காரன்; க. அஞ்செதார; தெ. அஞ்செதாடு.

[அஞ்சல் + காரன்.]

அஞ்சற்குழற்சி añjar-kularci, பெ. (n.) 32 வகைச் செயற்கை நஞ்சுகளுள் ஒன்று (குங்கும பாடாணம்); one of the 32 kinds of processed arsenic preparations (சா.அக.).

அஞ்சற்குளச்சி añjar-kulacci, பெ. (p.) அஞ்சற் குழற்சி பார்க்க; see añjar-kularci.

அஞ்சற்சான்று *añjar-cantu*, பெ. (n.) அஞ்சல் வழி மடல் அனுப்பியதற்கான சான்று; certificate of posting.

[அஞ்சல் + சான்று.]

அஞ்சற்பணவிடை añjar-paṇa-viḍai, பெ. (n.) அஞ்சல்வழிப் பணம் அனுப்புதல்; money-order, sending money by post.

[அஞ்சல் + பணம் + விடை. விகு → விடை.]

அஞ்சற்பணவிடைத்தாள் añjaṛ-paṇa-viḍai-t-tal, பெ. (n.) அஞ்சல்வழிப் பணம் அனுப்புதற் குரிய படிவம்; money-order form.

[அஞ்சல் + பணம் + விடை + தாள்.]

அஞ்சற்பற்றுச்சீட்டு añjar-parru-c-cittu, பெ.(n.) அஞ்சல்வழிப் பணம் அனுப்பியதற்கான பற்றுச்சீட்டு; money-order receipt.

[அஞ்சல் + பற்று + சீட்டு.]

அஞ்சற்பிரிப்பு añjar-pirippu, பெ. (n.) மடல்கள் சென்று சேரவேண்டிய இடங்களுக்கு ஏற்பப் பிரித்து ஒழுங்குபடுத்தப்படுதல்; sorting of the letters.

[அஞ்சல் + பூரிப்பு.] .

அஞ்சற்பெட்டி añjar-petti, பெ. (n.) அஞ்சல் போடும் பெட்டி; post-box.

[அஞ்சல் + பெட்டி.]

அஞ்சற்பெட்டி

அஞ்சற்பை *añjaṛ-pai*, பெ. (n.) மடல்களை இட்டுக் கட்டும் பை; postal bag.

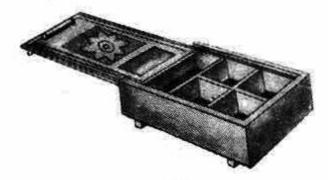
[அஞ்சல் + பை.]

அஞ்சற்றலை añjarralai, பெ. (n.) மடல்களுக்கு ஒட்டப்படும் அஞ்சல் வில்லை; postal stamp,

[அஞ்சல் + தலை.]

அஞ்சறைப்பெட்டி añj(u)-arai-p-petti, பெ. (n.) மஞ்சள், மிளகு முதலிய கறிச்சரக்குகள் வைப் பதற்குரிய ஐந்தறையுள்ள மரப்பெட்டி; a spicebox made of wood with five compartments.

[密访劉→ 刘ஞ்ச + அறை + Quiq.]

அஞ்சறைப் பெட்டி.

அஞ்சலப்பெட்டி, அஞ்சனப்பெட்டி, அஞ்சாரப்பெட்டி யென்னும் வடிவங்கள் கொச்சையாதலின் கொள்ளத்தக்கனவல்ல.

அஞ்சனம் añjaṇam, பெ. (n.) தெய்வப் படிமையை மந்திரங் கூறி நீராட்டுகை; a ceremonial bath given to the idol of the deity. மஞ்சனம் பார்க்க; see mañjaṇam.

அஞ்சாங்காய்ச்சலுப்பு añjān-kāyccal-uppu, பெ. (n.) தமிழ் (சித்த) மருத்துவ முறைப்படி ஐந்துதரங்காய்ச்சித் துப்புரவு செய்த ஒருவகை வெடியுப்பு; a kind of salt, boiled and purified five times according to the special process laid down in Tamil (Siddhās) medical science.

[இந்தாம் -> அஞ்சாம் + காய்ச்சல் + உப்பு.]

அஞ்சாங்குலத்தான் añjāṅ-kulattāṇ, பெ. (n.) தால் வரணத்திற்கும் அப்பாற்பட்ட ஐந்தாங் குலத்தான் (பஞ்சமன்) எனப்பட்டவன்; one belonging to the 5th caste.

[ஐந்தாம் → அஞ்சாம் + குலத்தான் – அஞ்சாங் குலத்தான்.]

அஞ்சாச் சிறப்பு añja-c-cirappu, பெ. (n.) வாகைத் திணை வேறுபாடுகளுள் ஒன்றான 'சான்றோர் பக்கம்'; theme describing the nobility of great men. 'சான்றோர் பக்க' மாவது, பகைவர்கண்ணுந் தன்பாலார் கண்ணு மொப்புமையாகப் பாசறையுள்ளாச் சால்புடைமை கூறுதல். 'அஞ்சாச் சிறப்பென் பதுமது' (வீரசோ. பொருட். 19, உரை).

ு [அஞ்சாத → அஞ்சா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.) + சிறப்பு.] அஞ்சாணிமூலி aīijāņi-mūli, பெ. (n.) அச் சாணிமூலி பார்க்க; see accāņi-mūli.

அஞ்சாப்பட்டயம் añjā-p-paṭṭayam, பெ. (n.)

1. பகைவனுக்குத் தப்பிப் புகலடைந்தவனுக்கு
அரசன் தரும் அடைக்கலப் பட்டயம் (யாழ்ப்.);
writ of authority granting refuge or protection. 2. குற்றத்தாலிழந்த வுரிமைகளை மீளப் பெறுவதற்கு அரசன் அளிக்கும் குடியுரிமைப் பட்டயம் (யாழ்ப்.); royal certificate, formerly inscribed on metal, clearing a person from a charge of guilt and re-establishing his or her rights as a citizen. 3. பிறர் கொடுமை செய்யா வாறு அரசன் அளிக்கும் காப்புறு திப் பட்டயம் (யாழ்ப்.); writ of authority as security against oppression and ill-treatment by others (J.).

[அஞ்சாத → அஞ்சா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.) + பட்டயம்.)

அஞ்சாமை añjamai, பெ. (n.) அரசன் வினை செய்ய அச்சமுறாமை; fearlessness, as a kingly character.

''அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்நான்கும் எஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு''

(குறள், 382).

அஞ்சாலி añj(u)-ali, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (T.A.S. v, 218); an ancient petty cess.

[ஒருகா. அஞ்சு + ஆலி. ஐந்து → அஞ்சு. அகல் = ஒரு முகத்தல் அளவு. அகல் → ஆல் → ஆலி = அகலளவு நெல. அஞ்சாலி = ஐந்தகல் நெல்.]

அஞ்சாலிகள் anjaligal, பெ. (n.) நில வருமா னத்தில் ஐந்திலொரு பங்கை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு நான்கு பங்கை அரசனுக்குக் கொடுக்கும்படி வற்புறுத்தப்பட்ட உழுகுடிகள் (இராட்.); cultivators who were entitled to only one-fifth of the produce of their cultivation, the remainder being compulsorily paid to the king (R.).

[ஒருகா. ஐந்தி லொன்று சாலி = நில வருமானத்தில் அல்லது விளைச்சலில் ஐந்தி லொரு ுபங்கை யுடையவன். சாலுதல் = பொருந்துதல், உடைமை கொள்ளுதல். சால் → சாலி = உடைய-வன்-வள்-து.]

அஞ்சாலியிடையர் añjāli-y-iḍaiyar, பெ. (n.) மணமான பெண்கள் மங்கல அணியாக ஐந்தாலியணியும் இடையர் வகுப்பார் (வின்.); herdsmen of a particular sub-caste whose women wear tali, with five jewels.

ம. அஞ்சாலி இடையர்

[ஐ = ஐந்து. ஐ + தாலி + இடையர் — ஐந்தாலியிடையர் → அஞ்சாலியிடையர்.]

- அஞ்சாவிரா añjavira, பெ. (n.) கருங்குமிழ்; heart-leaved bell vervein, *Gmelina arborea* (சா.அக.).
- அஞ்சானனம் añjāṇaṇam, பெ. (n.) அஞ்சா முகம்; lion, as a fearless animal, fearless face.
- அஞ்சானனன் añj(u)-aṇaṇaṇ, பெ. (n.) ஐந்து முகமுள்ள சிவன்; Šiva, as having five faces.

[ஐந்து → அஞ்சு. Skt. ānana > ந. ஆனனம் = முகம். ஆனைம் → ஆனைன் = முகன். அஞ்சு + ஆனைன் – அஞ்சானனன்.]

அஞ்சி añji, பெ. (n.) கடையெழு வள்ளல்களுள் ஒருவனான அதியமான் (அதிகமான்) அஞ்சி (புறநா. 91:4); Adiyaman Añji, a munificent chief of the Sangam age.

ம. அஞ்தி

[ஒருகா. அச்சன் → அச்சி → அஞ்சி.]

அஞ்சி *añji*, பெ. (n.) அஞ்சல்; letter by post. அஞ்சியில் பணம் வந்தது (உ.வ.).

க. அஞ்செ; தெ. அஞ்சிய; து. அஞ்சல்; மரா. அஞ்சீ.

அஞ்சி³ aītji, பெ. (n.) அஞ்சுபவன்; coward. 'அஞ்சி அஞ்சி வாழ்வதைவிட அஞ்சாமற் சாவதே மேல்', 'அஞ்சி ஆண்மை செய்ய வேணும்', 'அஞ்சினவனைக் குஞ்சும் விரட்டும்' (பழ.).

க. அஞ்சுகுளி

அஞ்சிக்கை añjikkai, பெ. (n.) அச்சம்; fear.

ம. அஞ்சல்; க. அஞ்சிகெ; தெ. அஞ்சிக, அச்சிகமு; து. அஞ்சிகெ; துட. ஒதிக்; கோத., கொலா. அஞ்சல்க்; கூ. அசு; குவி. அச்சலி; பிரா. திதிங்.

அஞ்சிகம் añjigam, பெ. (n.) கண்; eye.

''பொய்த்தொரு அஞ்சிகத்தி லிட்டு நன்றாய்ப் பொருந்தியே நீபார்க்கில் திறக்கும் தூசு'' (கருவூ. குருநூல்).

தே. அஞ்சிகமு

அஞ்சிமூலம் añji-mūlam, பெ. (n.) பழைய வரி வகை (T.A.S. iii, 216); an ancient tax.

[ஒருகா. அஞ்சுமுலம்.]

அஞ்சிலேபிஞ்சிலே aħjilē-piħjilē, கு.வி.எ. (adv.) இளம்பருவத்தில்; in the young age. அஞ்சிலே பிஞ்சிலே அடித்து வளர்க்க வேண்டும் (உ.வ.). 'அஞ்சிலே பிஞ்சிலே கொஞ்சாமல் அறு பதிற்கு மேல் கொஞ்சினானாம்', 'அஞ்சிலே பழுத்து ஆறிலே விழுந்தான்', 'அஞ்சிலே வளையாதது ஐம்பதிலே வளையுமா?' (பழ.).

[அஞ்சு = ஐந்து அகவை. பீஞ்சு = இளங்காய். இரு சொல்லும் இளமை குறித்து ஒரு பொருளில் வந்த மரபு இணைமொழி (idiomatic pair of words).]

அஞ்சினான் புகலிடம் añjiṇāṇ-pugal-iḍam, பெ. (n.) பகைவருக்கஞ்சினார் அடைக்கலம் புகுமிடம்; refuge for the terrified, asylum for the timid (T.A.S. iv, 98).

[அஞ்சீனான் + புகல் + இடம்.]

அஞ்சினி añjiṇi, பெ. (n.) 1. ஐந்தாம் மாதம்; fifth month. 2. ஐந்து மாதச் சூலி (கருப்பிணி); a woman with five months of pregnancy.

[அஞ்ச + இனி (பெ.பா. ஈறு) — அஞ்சீனி. ஒ.தோ: பாடி → பாடினி.]

அஞ்சு 1 எப்ப், பெ. (n.) 1. ஐந்து; five. ''அஞ்சுவைகலிவ் வகன்கிரி நண்ணி'' (கந்தபு. தக்ஷ். வள்ளி. 225). அஞ்சுவிரலும்பட அடித்தான் (உ.வ.). 'அஞ்சுக்கு இரண்டு பழுதில்லை', 'அஞ்சுபுலன் அடங்கினால் அகிலமும் அடங்கும்', 'அஞ்சாவது பெண் கெஞ்சினாலும் கிடையாது', 'அஞ்சு காசுக்குக் குதிரையும் வேண்டும், அது ஆற்றைக் கடக்கப் பாயவும் வேண்டும், அது ஆற்றைக் கடக்கப் பாயவும் வேண்டும்' (பழ.). 2. கவறாட்டத் தில் வழங்கும் ஒரு குழூஉக்குறி; a cant used in dice-play. ''அஞ்சென்பர்'' (கந்தபு. தக்ஷ். கயமுகனுற். 167).

ம. அஞ்சு; க. அய்து; தெ., கொலா., குருக்., குரும். ஐது; து. ஐது; குட. அஞ்சி; கோத. அஞ்ச்; துட. உச்; கூ. சிங்கி; கோண்டு. ஐயன், ஐகு, சையுங், பையுங்; பர். சேந்து, சேவிர் (ஐவர்); நா. ஐது, சேகுர் (ஐவர்).

[ஐந்து -> அஞ்சு.]

அஞ்சு² *விju, பெ.* (n.) அச்சம்; fear, terror. ''அஞ்சுவரத் தகுந'' (புறநா. 41). அஞ்சு-தல் añju-, 5 செ.கு.வி., 5 செ.குன் றாவி. (v.i. & v.t.) 1. வெருவுதல் (பயப்படுதல்); to fear, dread. "அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை" (குறள், 428). 2. மதித்தல்; to respect, venerate. 3. வணங்குதல்; to worship.

ம. அஞ்சுக; க., தெ. அஞ்சு; து. அஞ்சுனி; பட. அஞ்சினெ; கொலா., கொண்., கோத. அஞ்ச்; துட. ஒச்; கூ. அச; பிரா. ஐஇங்; குவி. அச்சலி, அச்சரி, அச்சி.

[அங்கு → அஞ்சு. அங்குதல் → அஞ்சுதல் = வளைதல், வணங்குதல், வெருவுதல். ங்கு → ஞ்சு.]

அஞ்சுகம் añjugam, பெ. (n.) கிளி (சிந்தா.நி.); parrot.

[த. அம் (அழ்கிய) + Skt. suka > த. சுகம் = கீனி. அஞ்சுகம் (இ.பி.).]

அஞ்சுகொம்பு affju-kombu, பெ. (n.) ஐம்பொறி; the five sensory organs.

''கப்பான அஞ்சுகொம்பில் மனந்தான்

சென் று

கலக்கத்தில் விழுகாதே கருத்தூன் றிப்பார்" (கொங்க. வாத காவியம்) — (சா.அக.).

அஞ்சுங்குளிர்-தல் a tjun-kulir-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) ஐம்பொறியும் இன்பமடைதல்; to be in ecstasy, as having all the five senses participate in the joy. 'அகங்குளிர் ந்தால் அஞ்சுங்குளிரும்'(பழ.).

[அஞ்சு = ஐம்பொறி (தொகைக்குறிப்பு). குளிர்தல் = இன்பந் தருதல், இன்புறுதல். வெப்பநாட்டில் தட்பம் இன்பம் தருவதால், குளிர்ச்சி இன்பத்தைக் குறித்தது.]

அஞ்சு சுண்ணாம்புக்குகை எர்ப்-ஃபுறுள்ளம்ப-kkugai, பெ.(n.) ஐந்துவகைச் சுண்ணாம்பினாற் செய்த குகை; அதாவது, கடல் நுரை,
கல்லுப்பு, வெடியுப்பு, சீனக்காரம், சூடன் ஆகிய இவ்வைந்து சரக்குகளைத் தனித்தனி யாக ஊதிச் சேர்த்து அரைத்து மூசை செய்து, அதற்குள் வேதைக்குண்டான உலோகங்களை அல்லது உபரசச் சத்துகளை வைத்து உருக்குங் குகை.

''வாதமஞ்சி யிதைக்கண்டால் வாயைப் பொத்தும்

வாதிக்கு மிதைவிட்டால் சுண்ணாம் பில்லை

போதவஞ்சு குகைக்குள்ளே சூதம் நீறும் பொன்னீறும் வெள்ளிமுதல் போக்கு நீறும் நாதமஞ்சும் உபரசங்க ளெல்லாம் நீறும் நாதவிந்து முதல்நீறும் நாட்டில் காணே'' (கொங்க. வாத காவியம்), A crucible made of five kinds of calcium compounds after grinding them into a paste. These compounds are derived by burning each of the following five substances into ash, viz., sea-froth, rock-salt, nitre, alum and camphor. The crucible thus prepared is capable of enduring extreme heat, even under a severe and scorching test, and this is made clear from the above stanza quoted from the Konganava's work on alchemy (#1.24.).

[ஐந்து + கண்ணாம்4 + குகை. ' ஐந்து → அஞ்சு.]

அஞ்சு நீர் añju-nir, பெ. (n.) 1. சரக்குகளைக் கட்டப் பயன்படுத்தும் ஐந்துவகை மருந்து நீர்; five kinds of liquid extracts used in medicine or in alchemy for consolidating drugs or metals that cannot stand the test of fire. 2. ஐந்து வகைச் சரக்குகளைக் கொண்டு உருவாக்கும் ஒருவகைச் செய நீர்; a liquid medicine prepared from a mixture of five drugs (சா.அக.).

செயனீர் (செயல்நீர்) என்பது செயநீர் எனத் தவறாகக் குறிக்கப்பட்டது போலும்.

அஞ்சு நிறு a mju-niru, பெ. (n.) 1. இந்துவகைச் சுண்ணம்; five kinds of calcined calcium compounds. 2. ஐம்மாழைச் சுண்ணம் (பஞ்ச லோக பற்பம்); a calcined product of five metals.

அஞ்சுப்பு எர்j(u)-uppu, பெ. (n.) ஐந்துப்பு பார்க்க; see aind(u)-uppu.

[ஐந்துப்பு -> அஞ்சுப்பு.]

அஞ்சுபஞ்சலத்தார் añju-pañjalattar, பெ. (n.) தச்சர், கம்மியர் (கற்றச்சர்), கொல்லர், கன்னார், தட்டார் என்னும் ஐவகைக்கொல்லர் அல்லது கம்மாளர் (I.M.P. Cg. 371); the five artisan classes.

[அஞ்சு கம்மாளர் -> பஞ்ச கம்மாளர் -> பஞ்ச கம்மாளம் -> பஞ்ச கம்மாளத்தார் -> பஞ்சாளத் தார் -> பஞ்சலத்தார்.]

பஞ்சலத்தார் என்பது, அஞ்சு என்னும் பொருள் மறைந்து ஒரே குலப்பெயர்போல் வழங்கத் தலைப்பட்டபின், அஞ்சு என்னும் சொல்லை மிகைபடக் கூறலாக முற்சேர்க்க வேண்டியதாயிற்று. பஞ்ச என்னும் வட சொல் நிலைமொழியும், திதைவு நிலையில் அஞ்சு என்னும் பொருள் மறைய ஒரளவு துணைசெய்தது. பஞ்ச கம்மாளர் என்பது இருபிறப்பி (hybrid). அரைஞாண் (நாண்) என்பது, வருஞ்சோற்பொருள் மறைந்தபின் அரைஞாண் கோடி எனப் பின்மிக்கது போல், பஞ்சலத் தார் என்பது நிலைச்சொற்பொருள் மறைந்த பீன் அஞ்சு பஞ்சலத்தார் என முன்மிக்கது.

அத்சுபதம் añju-padam, பெ. (n.) சிவ வழிபாட்டு தந்திரமாகிய சி வாய நம என்னும் திரு வைந்தெழுத்து; the five-lettered mantra ši va ya na ma, uttered in the worship of Šiva. "அந்தியும் நண்பகலும் அஞ்சுபதம் சோல்லி" (தேவா. 7.83:1).

பதினெட்டாம்நாட் பெருக்கு என்பது பதினெட்டாம்பெருக்கு என இடைத் தொக்கது போன்று, அஞ்செழுத்துப் பதம் என்பது அஞ்சுபதம்என இடைத்தொக்கது.

[த. ஐந்து → அஞ்சு + Skt. pada > த. பதம். அஞ்சுபதம் (இ.சி.).]

- அந்சுபயம் añju-payam, பெ. (n.) ஐந்து பயம் பார்க்க; see aindu-payam.
- அஞ்சுமணிப்பூ ahju-mani-p-pu, பெ. (n.) சாயுங் காலம் 5 மணிக்குப் பூக்கும் அந்திமந்தாரை; a flower that opens out its petals at 5 p.m.

[ஐந்து → அஞ்சு + மணி + பூ.]

அஞ்சுமுத்திரைத்தகடு añju - muttirai-t-tagaḍu, பெ. (n.) ஐந்து முத்திரைத் தகடு பார்க்க; see aindu-muttirai-t-tagaḍu.

[ஐந்து -> அஞ்சு + முத்தீரை + தகடு.]

அஞ்சுமுத்துத்தாவடம் añju-muttu-t-tāvaḍam, பெ. (n.) ஐந்து முத்துவடங்கள் சேர்ந்த கழுத் தணி; a necklace of five strings of pearls. 'அஞ்சு முத்துத் தாவட மொன்றா யிருக்கு மது' (திவ். பெரியதிரு. 1.1:5, அரும்.).

[ஐந்து → அஞ்சு + மூத்து + தாழ்வடம் → தாவடம். வடம் = தீரண்ட கொடி அல்லது கோவை.]

அஞ்சுமேனிதிரமம் *añju-mē ni-tiramam*, பெ. (n.) ஒரு பழங்காசு (M.E.R. 322 of 1923); an ancient coin.

[ஒருகா. தீரம் (தீடம், உறுதி) → தீரமம்.]

அஞ்சுருக்காணியுப்பு anjurukkani-y-uppu, பெ. (n.) முடியண்ட படருப்பு; a kind of salt extracted from the human skull by a special process known only to Siddhas, and used in alchemy (சா.அக.).

[ஒருகா. அஞ்சு + உருக்கு + ஆணி + உப்பு.]

அஞ்சுருவாணி a n j(u)-uruvani, பெ. (n.) தேரின் ஐந்து தட்டையும் ஊடுருவிச் செல்லும் நடு அச்சாணி; centre-bolt binding together the five tiers of a temple car. ''தடையற்ற தேரிலஞ் சுருவாணி போலவே தன்னிலசை யாது நிற்கும்'' (தாயு. மௌன. 9). 'அஞ்சுரு ஆணியில்லாத் தேர் அசைவதரிது' (பழ.).

[அஞ்சு + உருவு + ஆணி. அஞ்சு = ஐந்து தட்டு (தொகைக்குறிப்பு).]

- அஞ்சுருவாணி⁹ añjuruvāņi, பெ. (n.) 1. துருசு; copper acetate. 2. பூநீறு; an efflorescent salt collected in the soil of fuller's earth (சா.அக.).
- அஞ்சுருவாணி³ anjuruvani, பெ. (n.) (மெய்ப்.) மூல நிலைக்களத்தினின்று (மூலாதாரத்தி னின்று) புருவ தடுவிலுள்ள ஈரிதழி (ஆக்கை) வரைக்கும் கத்தரி மாறலாகப் பாயும் பான் (தச) நாடி; (Phil.) the ten vital airs, said to operate in the human body, controlling or regulating the functions of different organs from the sacral region upto the centre of the cerebral region, and supposed to cross mutually at 5 different centres in the human system, intersecting like the two blades in a pair of scissors (சா.அக).

[अஞ்சு + உருவு + ஆணி.]

அஞ்சுருவாணிப்பூட்டு añjuruvāņi-p-pūţţu, பெ. (n.) துருசுச் செம்பு; copper extracted from copper sulphate or copper acetate (சா.அக.).

[அஞ்சுருவாணி + பூட்டு.]

- அஞ்சுருவாணிமூலம் añjuruvāņi-mūlam, பெ. (n.) எல்லாவகை மருந்தையும் நீறாக்குந் தன்மை யுடைய முப்பு; an old name for the supposed Universal Solvent, as well as for a medicine for all kinds of diseases (சா.அக.).
- அஞ்சுருவாணியுப்பு añjuruvāņi-y-uppu, பெ. (n.) I. கல்லுப்பு; salt precipitated at the bottom of the sea. 2. பூநீறு; an efflorescent salt found in the soil of fuller's earth (சா.அக.).
- அஞ்சுவண்ணத்தி añju vaṇṇatti, பெ. (n.) ஐந்து நிறங் கலந்த ஐம்புள் நஞ்சு (பஞ்சபட்சி பாடாணம்); a kind of poison emitting five colours.
- அஞ்சுவண்ணம் *añju-vaṇṇam*, பெ. (ħ.) ஒருகார் வணிகர் குழு*(T.A.S. ii, 69); a trade guild.

அஞ்சுவரணத்தான் (வரணத்தோன்) *añju-vara pattān* (varaņatton), பெ. (n.) துத்தநாகம் (இராட்.); zinc (R.).

[ஐந்து வரணம் → ஐந்து வரணத்தான் → அஞ்சு வரணத்தான். வரணத்தான் → வரணத் தோன்.]

அஞ்சுவன்னம் añju-va<u>n</u>nam, பெ. (n.) அஞ்ச வ**ண்ணம்** பார்க்க; see añju-vaṇṇam. ''அயன் மிகு தானைய ரஞ்சுவன் னத்தவர்'' .(களவியற். பக். 93).

[அஞ்சுவண்ணம் → அஞ்சுவன்னம்.]

அஞ்சுவனத்தார் *añju-vaṇattār*, பெ. (n.) தறி தெய்யும் முகம்மதியருள் ஒரு பிரிவார் (இராட்.); a sect of Muhammadan weavers (R.).

அஞ்சுவிரலி añju-virali, பெ. (n.) ஐவிரலி பார்க்க; see ai-virali.

அஞ்சூகம் añjūgam, பெ. (n.) சிவப்பு அறைக் கீரை; a red variety of garden greens, Amaranthus gangeticus (சா.அக.).

அஞ்செடுப்பு añj(u)-eduppu, பெ. (n.) பூப்படைந்த பெண் குளித்த நாளில் தன் எதிர்காலப் பிள்ளைப்பேற்றிற் கறிகுறியாக, நிலத்திற் கீறிய ஐஞ்சதுரத்தினின்று பொருள்களைத் தன் மடியில் எடுத்துவைக்குஞ் சடங்கு (இ.வ.); ceremony performed by a girl, on the day she bathes after attaining puberty, by placing in her lap articles from five squares marked on the ground, thus indicating her future role as mother of children (Loc.).

[அஞ்சு = ஐந்து பொருள் அல்லது பாவை (தொகைக்குறீப்பு). எடுப்பு = மடியிலெடுத்து வைப்பு.]

அஞ்செண்ணெய்த்தயிலம் añj(u)-eṇṇey-t-tayilam, பெ. (n.) ஐந்தெ**ண்ணெய்த்தயிலம்** பார்க்க; see aind(u)-eṇṇey-t-tayilam.

[அஞ்சு + எண்ணெய் (எள் + நெய்) + தயிலம். Skt. tila (எள்) → தைல> த. தமிலம்.]

அஞ்செருப்புடம் añj(u)-eru-p-puḍam, பெ. (n.) ஐந்து வறட்டியைக் கொண்டு போடும் புடம்; a fire raised with five dry cow-dung cakes, used for calcination (சா.அக.).

ு [அஞ்சு + எஞ + புடம்.]

அஞ்செலி_, añjeli, பெ. (n.) 1. காட்டுப்பலா; jungle jack, Artocarpus hirsuta (சா.அக.). 2. ஆடுதின்னாப்பாலை (சித்.அக.); wormkiller. 3. தாழை (பச்.மு.); fragrant screw pine (செ.அக.).

அஞ்செனி *añjevi* (am-ševi), பெ. (n.) உட்காது; cavity of the ear. ''அஞ்செவி நிறைய வாலின'' (முல்லைப். 89).

[அகம் = உள். அகம் + செவி – அகஞ்செவி → அஞ்செவி. ஒ.நோ: அகங்கை → அங்கை.]

அஞ்செழுத்து añj(u)-eluttu, பெ. (n.) சி வா ய த ம அல்லது த ம சி வா ய என்னும் ஐந் தெழுத்துக் கொண்ட திருவைந்தெழுத்து என்னும் சிவ வழிபாட்டு மந்திரம்; the fivelettered mantra, viz., na ma ši vā ya or ši vā ya na ma, uttered in the worship of Šiva. ''அஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க'' (சி.சி. சுபக். 9:8). 'அஞ்செழுத்தும் பாவனையும் அப்பனைப் போல் (அவனைப்போல்) இருக் கிறது' (பழ.).

இவ் வைந்தெழுத்துள், 'சி' சிவத்தையும், 'வ' அருளையும், 'ய' ஆதனையும் (ஆன்மா வையும்), 'ந' மறைப்பாற்றலையும் (திரோ தான சக்தியையும்), 'ம' ஆணவக் குற்றத்தை யும் குறிக்கும் (சிவப்பிர. 97, உரை).

[அஞ்சு + எழுத்து.]

அஞ்சைக்களம் añjai-k-kalam, பெ. (n.) மேல் கரைக் கொடுங்கோளுரிலுள்ள சிவன்கோயில்; Šiva temple at Kodungölür, the modern Cranganore, on the West coast. ''கடலங்கரை மேன் மகோதை.....அஞ்சைக்களத் தப்பனே'' (தேவா. 7.4:1).

மறுவ. திருவஞ்சைக்களம்

அஞ்சோளம் añjōlam, பெ. (n.) எருக்கு; giant swallow-wort, sun plant, Calotropis gigantea (சா.அக.).

அஞ்ஞலம் aññalam, பெ. (n.) கொசு; mosquito (சா.அக.). அருல் பார்க்க; see añal.

அஞ்ஞலாத் தி aññalátti, பெ. (n.) நோய் கொண்டவள்; a sickly woman (சா:அக.).

அஞ்ஞாழிக்கால் aññāli-k-kāl, பெ. (n.) ஐந்து நாழி கொண்ட மரக்கால் வகை (S.I.I. iii, 241); a grain measure of five nālis.

ம. அஞ்ஞாழி

[ஐ + நாழி + கால் – ஐந்நாழிக்கால் -> அஞ்ஞாழிக்கால். கால் = மரக்கால்.]

அஞ்ஞான்று aññānru, கு.வி.எ. (adv.) 1. அப் போது; on that occasion, at that time. ''அஞ்ஞான் நாடலை வெஃகி'' (கந்தபு. தக்ஷ். காளிந்திப், 15). 2. அந்த நாளில்; on that day.

ம. அன்னு; க. அந்து; து. ஆனி; தெ. நாடு; கோண். ஆண்டி; கூ. அண்டி.

[அ + ஞான்று.]

அஞ்ஞை¹ aft fiai, பெ. (n.) அன்னை; mother. ''அஞ்ஞைநீ யேங்கி யழலென்று'' (சிலப். 9:24).

தெ. அன்னு; பிராகி. அன்னி. [அம்மை → அன்னை → அஞ்ஞை.]

அஞ்ஞை aññai, பெ. (n.) அழகு (பொதி.நி.); beauty.

[அம் = அழகு. அம் → அம்மமை = அழகு. அம்மமை → அஞ்பதை.]

அஞர்1-தல் añar-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தளர்தல்; to become weary, to faint. 2. சோம்புதல் (திவா.); to be lazy, slothful.

[அயர் → அஞர். அயர்தல் = தளர்தல், வஞந்துதல்.]

அஞர் * añar, பெ. (n.) 1. நோய் (திவா.); disease. 2. துன் பம்; distress, calamity. "பேரஞர்க் கண்ணள் பெருங்காடு நோக்கி" (புறநா. 247:6). 3. வழிதடந்த வருத்தம்; fatigue. "ஆர வுண்டு பேரஞர் போக்கி" (பொருந. 88). 4. அச்சம் (திவா.); fear. 5. வழுக்கு நிலம் (திவா.); slippery ground.

[அயர் → அஞ்ர் = தளர்ச்சி, நோய், துன்பம், அச்சம்.]

அஞராட்டி *añarāṭṭi*, பெ. (n.) *தோயுள்ளவள்*; sickly woman. ''அழிவுடை யுள்ளத் தாரஞ ராட்டி'' (சிலப். 13:80).

அளுல் añal, பெ. (n.) கொசுகு (கிந்தா.நி.); a species of gnat.

[அள் = கூர்மை. அள் → அம் → அமல் → அஞல்= கூரிய உரிஞ்சியார் குருதியை உரிஞ்ச வது.]

அருலம்¹ añalam, பெ. (n.) 1. கொசு; mosquito. 2. நுளம்பு (திவா.); a species of gnat.

[அஞல் → அஞலம். 'அம்' பெருமைப்பொருட் சின்னொட்டு.]

அஞல் பார்க்க; see añal.

அஞலம்² afialam, பெ. (n.) ஐவிரை (பஞ்ச வாசம்) (பொதி. நி.); the five aromatics. [ஒருகா. ஐ+நலம் – ஐந்நலம் → ஐஞ்ஞலம் → அஞலம். நலம் = நறுமை (வாசனை).

கை (விரல் தொகை) = ஐந்து. வறட்டி முதலிய பொருள்களை விற்கும்போது, ஒவ்வோர் ஐந்தை யும் ஒவ்வொரு கை என்று சொல்வது வழக்கம். கை → ஐ → ஐது → ஐந்து → அஞ்சு.]

"In some languages the word used to signify five properly means a hand, or is derived from a word which has that meaning,—the number of fingers on each hand being five. In Lepsius's opinion, the word for ten, which is used in all the Indo-European dialects, had its origin in the Maeso-Gothic tai-hun, two hands. Applying this principle to the Dravidian languages, ei, five, might be presumed to be derived from kei, Tam. a hand, by the process of the softening away of the initial consonant."—(C.C.G.D.L., pp. 338-39).

In many languages the word for 'five' is identical with or similar to the word for 'hand'; 'ten' is frequently 'two hands' or 'pair of hands' or 'the upper part'; 'twenty' is in some languages called 'all digits', 'hands and feet', 'the whole man' or something of the sort. There are also expressions for the numbers from six to nine which are clearly based on finger counting, since they say for 'six' something like 'one on the left hand', for 'nine' perhaps 'one short of two hands'.—The Origin and Derivation of Language, pp. 183-4.

அட்டக்கரி atta-k-kari, பெ. (n.) மிகக் கருப்பு, மிகக் கருப்பானது; jet black, that which is jet black.

ம. அட்டக்கரி

[ஒருகா. அண்டிம் (அண்டங்காக்கை) போன்ற கருப்பு என்றிருக்கலாம். ஒ.தோ: நண்டுவாய்க் காலி → நட்டுவாய்க்காலி.]

அட்டக்கருப்பு atta-k-karuppu, பெ. (n.) மிகக் கருப்பு, மிக்க கருப்பு; jet black.

'கறுப்பு' என்னும் வடிவம் சினத்தைக் குறிக்குஞ் சொல்லாதலால், கருநிறத்தைக் குறிக்குஞ் சொல்லைக் 'கருப்பு' என்றே சொல்லவும் எழுதவும் வேணடும்.

''கறுப்புஞ் சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள்'' என்று தொல்காப்பியம் (சொல் உரி. 75) கூறுதல் காண்க.

- அட்டக்காய் atta-k-kay, பெ. (n.) சாதிக்காய்; nutmeg, Myristica fragrans (சா.அக.).
- அட்டக்கம் attakašam, பெ. (n.) ஆடாதோடை; Malabar nut tree, justicewort, Adhatoda vasica (சா.அக.).
- அட்டகணி aṭṭakaṇi, பெ. (n.) அட்டகசம் பார்க்க; see aṭṭakašam.
- அட்டகத்தாதி attagattādi, பெ. (n.) சிவப்புச் சர்க்கரைவள்ளி; red sweet potato, panicled batatas, Ipomaea digitata alias Convolvulus batatas (சா.அக.).
- அட்டகம் attagam, பெ. (n.) வசம்பு (மலை.); sweet flag.
- அட்டங்கால் attangal, பெ. (n.) அட்டணைக் கால் பார்க்கி: see attanai-k-kal.
- அட்டணங்கால் attaņangāl, பெ. (n.) அட் டணைக்கால் பார்க்க; see attaņai-k-kāl.
- அட்டணை attanai, கு.வி.எ. (adv.) குறுக்கே (வின்.); across.

[அட்டம் + அணை.]

அட்டணைக்கால் attanai-k-kai, பெ. (n.)
1. உட்கார்கையிற் கால்மேல் காலாகக் குறுக் காக மடக்கியைக்குங் கால்; folded legs in sitting cross-legged. 2. கால்மேல் குறுக்காக இடுங் கால்; one leg placed over the other in sitting, cross-legged.

[அட்டம்+அணை + கால். அட்டம் = குறுக்கு. அணை = அணைக்கை, தழுவுகை, சேர்க்கை.] நா. அட்டகாரு

அட்டணைக்கால் போட் டிரு-த்தல் attanai-k-kalpōttiru-, 3 செ.கு.வி. (v.i.), தாற்காலி போன்ற இருக்கைகளில் கால்மேல் காலிட்டு அமர்ந்திருத் தல்; to sit cross-legged, especially on a raised seat like a stool, chair or bench.

் [அட்டம் = குறுக்கு. அணை = அணைக்கை, தழுவுகை, சேர்க்கை. அட்டம் +அணை — அட் ~ட்ணை.]

அட்டணைக்கால் போட்டிருத்தல்

அட்டதிசம் attadišam, பெ. (n.) எருக்கு (மலை.); madar, Calotropis gigantea.

- அட்டதிசை attadišai, பெ. (n.) அட்டதிசம் பார்க்க; see attadišam (சா.அக.).
- அட்டதீரசம் attadirašam, பெ. (n.) இரும்பு அரப்பொடி (பரி.அக.); iron filings.
- அட்டதேறல் atta-tēral, பெ. (n.) காய்ச்சிய மது; distilled arrack. ''அட்ட தேறலு மடாதமை தேறலும்'' (கந்தபு. மகேந், நகர்புகு. 60).

[அடு → அட்ட = காய்ச்சிய. தேறு → தேறல் = தெளிவு, தெளிந்த மது, மது.]

- அட்ட நேமி நா தர் attanēminādar, பெ. (n.) (சமணம்) பொன்னெயில் வட்டத்திருக்கும் சமணப் பெரியோர் (தக்கயாகப். 373, உரை); (Jain.) the sages in the samavacaranam.
- அட்டப்பல்லக்கு atta-p-pallakku, பெ. (n.) குறுக்காகக் கொண்டுபோகும்படி யமைக்கப் பட்டதும், மிகப் பெரியோர்க்கே பயன்படுத்தப் படுவதுமான சிவிகை வகை; palanquin with curved roof having poles fixed at right angles to its body, so that it can be carried from the sides, used only for the most eminent persons,

[அட்டம் + பல்லக்கு.]

அட்டம் 1 attam, பெ. (n.) 1. அருகு; nearness,
''அடர்க்கு நாய்க எட்டமாக விட்டு''
(பெரியபு. கண்ணப். 76). 2. பக்கம்; side.
'இரண்டட்டத்திலும் மரகத் டிரியைக் கடைந்து மடுத்தாற்போல்' (அஷ்டாதச. அர்ச்சி. பிர. 3). 3. குறுக்கு; opposition, cross direction. மாட்டுக்கு அட்டத்திலே போகாதே (உ.வ.). 4. மாறு, பகை; hostility, enmity.
''அட்டமாக வழு திமே லமர்க்கெழுந்த தொக்குமே" (திருவிளை. கடல்சுவற. 9).

[அடு→அட்டம். அடுத்தல் = பக்கஞ்செல்லுதல் அடுத்தற் கருத்தினின்று குறுகுதல், எதிர்த்தல் முதலிய]கருத்துகள் தோன்றின.]

அட்டம்² aṭṭam, பெ. (n.) 1. மேல்வாய்; palate. ''அட்டத்திற் கட்டி'' (திருமத். 799). 2. அட் டாலை; watch-tower on a fort (நாநார்த்த.). 3. மேல்வீடு; apartment on flat roof (சங்.அக.). 4. மேல்மாடி; upper storey. ''அட்டமிடுத் துவசமும்'' (இராமநா. பாலகா. 17). 5. அரச மனை (சங்.அக.); king's apartment.

ம. அட்டம்; க., து. அட்ட; தெ. அட்டமு; கோத. அட்த்; துட ஒட்மு; பிராகி. அட்டோ.

[எட்டம் → அட்டம். எட்பும் = உயரம்.] த. அட்டம் > Skt. aţţa. அட்டம்³ attam, பெ. (n.) சாதிக்காய் (மலை.); nutmeg.

அட்டம் 4 attam, பெ. (n.) வட்டம் (இராட்.); circle (R.).

[aili - Aili.]

அட்டம் attam, பெ. (n.) சோறு, உணவு; boiled rice, food.

ம. அட்டம்; க. அட்ட; தெ. அட்டமு. [அடூதல் = சமைத்தல். அடு → அட்டம்.] அடு²-தல் பார்க்க; see aḍu²-.

அட்டம்பக்கம் attam-pakkam, பெ. (n.) அடுத்த பக்கம் (யாழ்ப்.); adjoining side (J.).

அட்டம்பாரி-த்தல் attam - pāri-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பக்கஞ்சார்ந்து செல்லுதல் (யாழ்ப்.); to walk by the side, walk abreast. 2. பக்க வாட்டில் அகலித்தல், பருத்தல் (யாழ்ப்.); to grow in bulk as a tree, an animal (J.).

ம. அட்டம்; தெ. அட்டமு; க. அட்ட. [அச→ அட்டம். அடுத்தல் = பக்கஞ்செல்லுதல், அடுத்தர் கருத்தினின்று குறுகுதல், எதிர்த்தல் முதலிய கருத்துகள் தோன்றினா.]

அட்டமிடு-தல் attam-idu-, 17 செ.குன்றாவி. (v.t.) சுற்றுதல் (இராட்.); to turn, to move round (R.).

க. அடின; தெ. அடினமு. [வட்டம் → அட்டம்.]

அட்டமுகடு atta - mugaḍu, பெ. (n.) உச்சி (யாழ்ப்.); top (J.).

அட்டர் attar, பெ. (n.) அட்டம் பார்க்க; see attam3.

[Mili - Mili.]

அட்டரக்கு attarakku, பெ. (n.) உருக்கிய மெழுகு அல்லது அரக்கு; melted wax or lac. ''அட்டரக்கனைய செவ்வா யணிநலங் கருகி" (சீவக. 468).

[அடுதல் = காய்ச்சுதல், உருக்குதல். அட்ட + அரக்கு — அட்டரக்கு.]

அட்டரித்தான் attarittān, பெ. (n.) கோவைக் கொடி; a creeper, Indian caper, Bryonia grandis (சா.அக.).

அட்டலங்காய் புட்டலங்காய் attalangay-puttalangay, பெ. (n.) தாய் அல்லது செவிலித்தாய்,

சி றுபிள்ளையின் கால்களை நீட்டிவைத்து, அவற்றைக் கணுக்கால்மேல் வலக்கையால் இடசாரியாகவும் வலசாரியாகவும் * தடவிக் கொடுத்துக்கொண்டு, 'அட்டலங்காய் புட்டலங் காய்' என்று தொடங்கும் மரபுச்சொற்றொடர் களைச் சொல்லி, இறு தியில் தானே தன் வினா விற்கு விடை சொல்லும்போது பிள்ளையைச் சுட்டிக்காட்டும் விளையாட்டுக் காலப்போக்கு; a playful pastime for a child in which the mother or the foster-mother recites some traditional nursery rhymes beginning with the words attalangay puttalangay while she keeps stroking the ankles of the child's outstretched legs with her right hand and finally points out towards the child answering the question she has posed in the rhymes.

மரபுச் சொற்றொடர்கள்

'அட்டலங்காய் புட்டலங்காய் அடுக்கடுக் காய் மா துளங்காய் பச்சரிசி குத்திப் பரண்மேலே வச்சிருக்கு மாங்கா யுடைத்து மடிமேலே வச்சிருக்கு தேங்கா யுடைத்துத் திண்ணையிலே வச்சிருக்கு எந்தப் பூனை தின்றது? (வினா) இந்தப் பூனை தின்றது! (விடை)'

அட்டலி attali, பெ. (n.) மரவகை; a kind of tree, Jatropha glauca (Nels.).

அட்டவண்ணைத் திருக்கை attavannai-ttirukkai, பெ. (n.) தெடுக்களவு 3 அடியும் குறுக்களவு 6 அடியுமுள்ள பெருந் திருக்கை மீன்; sting-ray, reddish brown fish, 6 feet across and 3 feet long, Pteroplatea micrura.

[ஒருகா. அட்டம் + வண்ணை + தீருக்கை.]

அட்டவணை attavanai, பெ. (n.) 1. பொருட் பட்டி, பொருட்கு றிப்பேடு, பதிவேடு, பேரேடு; index, ledger, register, catalogue. "அட்ட வணை யிட்டது போ லத்தனையுந் தானிருந்து" (பணவிடு. 30). 2. பதிவுபெற்ற பதவியாளர் என்பதைக் குறிக்கப் பதவிப் பெயருக்குமுன் சேர்க்கும் முன்னொட்டு. எ-டு: அட்டவணை அரசிறையாளர் (தாசில்தார்); prefix to an official designation to imply that the person holding the office is duly registered or gazetted as in attavanai-t-tahsildar (R.F.)

க. அட்டவணெ; து. அட்டணெ; ம**ரா.** அடவண. இச் சொல் மராட்டியச் சொல்லாயினும், ஐந்திரவிடம் (பஞ்ச திரவிடம்) என்னும் பண்டை முறைப்படி இங்குத் தமிழ்ச் சொல்லாகத் தழுவப்பட்டது.

அட்டவணைக்கணக்கன் attavaņai-k-kaņakka<u>n,</u> பெ. (n.) பேரேடெழுதுங் கணக்கன் (W.); accountant, ledger-keeper.

[அட்டவணை + கணக்கண்.]

அட்டவணைக் காரன் aţṭavaṇai-k-kāraṇ, பெ. (n.) அட்டவணைக் கணக்கள் பார்க்க; see aṭṭavaṇai-k-kaṇakkaṇ.

அட்டவணைச்சாலை attavanai-c-calai, பெ. (n.) கணக்குவேலை பார்க்குமிடம் (இராட்.); counting house, office of accountants (R.).

[அட்டவணை + சாலை.]

அட்டவணைப்பிள்ளை attavaņai - p - pillai, பெ. (n.) அட்டவணைக்கணக்கன் பார்க்க; see attavaņai-k-kaņakkan.

[அட்டவணை + சின்னை.]

பண்டை நாளிற் கணக்குவேலை பார்ப் பவர் பெரும்பாலும் வெள்ளாளர் என்னும் வேளாளராக இரு ந்த தனால், கணக்க வேலைக்காரர் தமக்குரிய குலப்பட்டத்துடன் கணக்கப்பிள்ளை யெனப்பட்டனர்.

அட்டனம் attaṇam, பெ. (n.) 1. வட்ட வடிவ மாகிய பரிசை; round shield. 2. சக்கரப் படை (சிந்தா. நி.); discus.

Skt. attana

 $[\omega \dot{L} \dot{\omega} \rightarrow \omega \dot{L} \dot{\omega} \dot{\omega} \rightarrow \partial \dot{L} \dot{\omega} \dot{\omega}.]$

அட்டாங்கால் போடு-தல் attangal-pōḍu-, 20 செ. கு.வி. (v.i.) மீன்வலை சுருட்டும்போது அல்லது மீன் பிடிக்கும்போது மீன வர்கள் சிறிதே உட்கார முயன்றாற்போல் முன் கால் அகற்றி அசைந்த வாறு நடத்தல் (மீனவ.); to step out and walk as fishermen do with knees bent almost in a sitting posture while handling their nets (Fisher.).

அட்டாங்கால் போடு தல்

ு [ஒருகு. அகட்டாங்கால் போடுதல் → அட்டாங் கால் போடுதல்.] அட்டாரி attāri, பெ. (n.) அட்டாலி பார்க்க (கோவை); see·attāli.

[ALLAS - SILLAR.]

அட்டாலகம் attalagam, பெ. (n.) 1. கோட்டை மதின்மேலுள்ள காவற்கூடம்; watch-tower on a fort. 'அட்டாலகமும் மதிற்பொறியு முதலா யின' (குறள், 744, மணக். உரை). 2. மேல்வீடு (சங்.அக.); apartment on flat roof.

ம், அட்டாலகம்; க. அட்டாளக; தெ. அட்டாலகமு.

[5. அட்டாலகம் > Skt. aţţālaka.]

அட்டாலம் attalam, பெ. (n.) அட்டாலை பார்க்க; see attalai.

அட்டாலி attali, பெ. (n.) மாடிவிடு (கோவை); house with an upper floor (Cm.).

அட்டாலிகை attaligai, பெ. (n.) 1. மேல்வீடு (சங்.அக.); apartment on an upper storey. 2. அரசர் மனை; royal palace.

க. அட்டாள; தெ. அட்டாலிக.

[அட்டாலை → அட்டாலம் → அட்டாலி → அட்டாலிகை. 'கை' சிறுமைப்பொருட் பூன் கொாட்டு (aug. suff.). அட்டாலிகை > Skt. attālikā.]

அட்டாலை attalai, பெ. (n.) 1. மேல்வீடு (வின்.); apartment on an upper storey. 2. கோட்டை மதின்மேற் காவற்கோபுரம்; watchtower on a fort. ''கிழ்பா விஞ்சி யணைய வட்டாலை கட்டு'' (திருவாலவா. 26 : 10). 3. தோட்டம், புன்செய், ஆட்டுப்பட்டி, சிற்றூர் முதலியவற்றின் காவற்பரண் (யாழ்ப்.); raised covered platform from which one keeps watch on a garden, a field, a sheep-fold, a village, etc. 4. அரசர் மனை (சங்.அக.); royal residence. ''கதன வாயிலுங் கட்டுமட் டாலையும்'' (கம்பரா. யுத்த. முதற்போர். 32), 5. காப்பு (சம். அக. கை.); protection. 6. மரவகை (இராட்.); a species of tree (R.).

ம. அட்டாலம்; க. அட்டாள; தெ. அட்டடி. [அட்டாலை > Skt. aţţāla. எட்டம் → அட்டம். எட்டம் = உயரம். அட்டம்+ஆலை — அட்டாலை.]

அட்டாலைச்செட்டி att**ālai-c-cetti,** பெ. (n.) பழைய காசு (**நாணய**) வகை (சரவண. பண விடு. 59); an ancient coin. [அட்டாலை + செட்டி. அட்டாலைச் செட்டி யென்னுங் காசு, ஒரு மாடமாளிகையில் வாழ்ந்த பெருவணிகச் செட்டியின் மாழையினாலோ (உலோகத்தினாலோ) பொருளுதவியினாலோ மாராயம் பெற்ற நெடுமொழியினாலோ அச்ச அடிக்கப்பட்டதாக இருக்கலாம்.]

அட்டாலைச்சேவகன் attalai-c-cēvagan, பெ.(n.) கோட்டை மதிற் காவற்கோபுரத்திலிருந்து காவல் புரியும் பொருநன் (போர் மறவன்); soldier keeping guard on the watch-tower of a fort. ''சந்திர சேகரனை யட்டாலைச் சேவகனை'' (சொக்க. உலா, 276).

Skt. sēvaka > த. சேவகன். [அட்டாலை + சேவகன்.]

அட்டாலை மண்டபம் attalai-mandabam, பெ. (n.) மேல்வீடாகக் கட்டப்பட்ட மண்டபம்; big hall forming the upper storey of a mansion. 'கீட்டிசை மருங்கோ ரட்டாலை மண்டபஞ் செய்யென வதுகேட் டெழுந்த ரசன்'' (திருவிளை. யானை. 23).

அட்டாளகம் attalagam, பெ. (n.) மேல்மாடி (புதுவை); upper storey (Popd.).

[அட்டாலகம் -> அட்டானகம்.]

அட்டாளிகை attāligai, பெ. (n.) அட்டாளகம் பார்க்க; see attālagam.

அட்டாளை aṭṭālai, பெ. (n.) 1. அட்டாளகம் பார்க்க; see aṭṭālagam. 2. காவற்பரண் (யாழ்ப்.); covered platform used for watching a garden (J.).

[ਗட்டம் = உயரம். எட்டம் $\rightarrow$ அட்டம் = உயரமான கட்டடம். அட்டம் + ஆலை (சாலை) - அட்டாலை $\rightarrow$ அட்டாலம் $\rightarrow$ அட்டாலி $\rightarrow$ அட்டாலிகை.

அட்டாலம் → அட்டாலகம். அட்டாலி → அட்டாரி. அட்டாலம் → அட்டாளம் → அட் டாளகம். அட்டாலை → அட்டாளை. அட் டாலை மரம் காவற்பரணாகப் பயன்பே@த்தப்பட் டிருக்கலாம்.

காவர் கோ**புரமும் காவ**ர் பரணும் காவர்குப் பயன்பட்டத**னா**ல், அட்டாலைச் சொல்லிர்குக் காப்புப்பொருள் தோன்றியிருத்தல் வேண்டும்.]

அட்டாளைப்பெட்டி attalai-p-petti, பெ. (n.) தட்டுகள் உள்ள பேழை (இ.வ.); case with shelves (Loc.).

[அட்டாளை + பெட்டி.]

அட்டி 1 atti, பெ. (n.) 1. செஞ்சந்தனம் (மு.அ.); red sandalwood, m. tr., Pterocarpus santalinus. 2. சந்தனம் (மு.அ.); sandal. 3. இலுப்பை (மு.அ.); South Indian mahua (L.), long-leaved bassia, Bassia longifolia (சா.அக.). 4. எட்டி (மு.அ.); strychnine, Nux vomica. 5. குன்றி வேர்; Indian liquorice root, Abrus precatorius (சா.அக.). 6. பருப்பு; kernel of shelled seeds (சா.அக.).

அட்டி atti, பெ. (n.) முன்னங்கால்களில் கழற்காயளவு உருண்டை கட்டுங் குதிரை தோய் (அசுவசா. பக். 112); disease of horses which forms as a ball-like growth as big as bonduc-nuts, on the forelegs.

அட்டி³ atti, பெ. (n.) 1. தாழ்ப்பு (தாமதம்); procrastination, delay. ''அட்டிசெய நினையா தீர்'' (அருட்பா, 6, திருவருட்பேறு, 2). 2. தடை; hindrance, obstacle. கேட்டவுடன் அட்டி சொல்லாமற் பணத்தைக் கொடுத்து விட்டான் (உ.வ.).

ம. அட்டிமறிக்குக; க., தெ. அட்டி; து. அட்டி.

[அட்டம்= குறுக்கு. அட்டம் → அட்டி = தடை, காலத்தாழ்ப்பு.]

அட்டி.* atti, பெ. (n.) 1. கப்பலின் பின்பக்கம் (இராட்.); stern of a ship (R.). 2. மரப் பறையின் (பீப்பாவின்) மேல்புறம் அல்லது அடி; head or bottom of a cask.

[ஒருகா. அன்ரடி (அடி) → அட்டி.]

அட்டிகம் attigam, பெ. (n.) சாதிக்காய் (மலை.); nutmeg, Myristica fragrans.

அட்டிகை attigai, பெ. (n.) கமுத்தை யொட்டி யிருக்கும் பொன் அல்லது முத்து அணிவகை; closely fitting necklace of gold wires or of precious stones. 'அட்டிகைக்கு ஆசைவைத்து எருமைச் சங்கிலியைக் கட்டிக்கொண் டாளாம்' (பழ.).

ம., தெ. அட்டிக; க., கூ. அட்டிகெ. [ஒட்டு → அட்டு → அட்டி → அட்டிகை.]

அட்டிப்பேறு atti-p-pēru, பெ. (n.) செப்புப் பட்டயத்துடன் நீர்வார்த்துக் கொடுக்கப்பட்ட மரபுரிமைத் தானம் (வெட்.); gift, hereditary possessions and rights bestowed on a person by a copper-plate charter (Insc.).

ம. அட்டிப்பேர், அட்டிப்பேறு.

[அட்டுதல் = வார்த்தல். பெறு → பேறு = பெறுகை. அட்டிப்பேறு = உறுதீப்பொருட்டு நீர்வார்த்துக் கொடுக்கப்பெற்ற பேறு.]

அட்டிமை attimai, பெ. (n.) 1. சீரகம் (மு.அ.); cumin seed. 2. கருஞ்சீரகம் (சா.அக.); black cumin, Nigella sativa (சா.அக.). 3. ஓமம் (வின்.); bishop's weed (W.), Sison ammi (சா.அக.).

அட்டியல் attiyal, பெ. (n.) 1. அடுக்குக்கலம் (இ.வ.); a set of vessels of cylindrical shape fitting one within the other (Loc.). 2. அட்டிகை பார்க்க; see attigai.

அட்டில் attil, பெ. (n.) 1. மடைப் பள்ளி, சமையல்றை; kitchen. ''புனிற்று நாய் குரைக் கும் புல்லெ னட்டில்'' (சிறுபாண். 132). 2. வேள்விக் கூடம்; place for performing sacrificial ceremonies. ''அட்டின் மறையோ ராக்கிய வாவுதி'' (சிலப். 10:143).

[48 + 80 - 8640.]

அட்டிற்சாலை attir-calai, பெ. (n.) சமைய லறை; kitchen. ''அட்டிற்சாலையு மருந்துநர் சாலையும்'' (மணிமே. 20:7).

[அட்டில் + சாலை.]

அட்டிற்பேறு attit-pētu, பெ. (n.) கோயிற் பணியாளர்க்குத் திருப்படையற்சோறு வழங்கு வதற்காக நிறுவிய அறக்கொடை; an endowment for the distribution of food to the servants of a temple (M.E.R. 448 of 1928-9).

[அட்டில் 🕂 பேறு.]

அட்டி.ணம் aiṭṭṇam, பெ. (n.) சீரகம் (பரி.அக.); cumin seed, Cuminum cyminum.

அட்டு'-தல் attu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வடிதல்; to be discharged, as pus; to flow, as honey. 'சியட்டு முயவுநோய்'' (சிவக. 2798). —, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வார்த்தல்; to pour, as water or oil. ''யாப்பினு எட்டிய நீர்'' (குறள், 1093). 2. நீர்வார்த்துத் தானஞ்செய்தல்; to make gifts by pouring water on the right hand of the donee. 3. நீர்வார்த்தாற்போற் கொண்டுவருதல்; to bring, as a river. ''அட்டித்தரப் பணியே'' (தேவா. 7.20:1). — 4. தான பட்டயம் (சானைம்) அளித்தல்; to endow, as on a temple. 'கோக்கரு நந்தடக்கன்......அட்டின பூமி' (T.A.S.i, 6). 5. இடுதல்; to give. ''அளகத்தி

னட்டிய தாதும்" (திருக்கோ. 122). 6. செலுத்துதல் (S.I.I. ii, 147); to remit money.

க. அட்டு; து. அட்டுனி; கோத. அட்: துட. ஒட்.

அட்டு²-தல் *attu-*, 5 செ.குன் றாவி. (v.t.) ஓட்டு தல்; ^{to} join, stick, paste.

க. அண்டிசு; தெ. அண்டு; து. அண்டு; கோத. அண்ட்; கோண். அட்க்; கொண். அட்கி; கொலா., நா. அட்.

[960 - ACG.]

அட்டு³-தல் attu-, ஏ.து.வி. (imp. aux. v.) ஓர் ஈரேவல் (வினை) ஒருமையிறு; a verbal singular suffix used as imperative auxiliary in the sense of 'let'.

எ-டு: அவன் செய்யட்டு, அது வரட்டு. இதன் பன்மையிறு 'அட்டும்'.

எ-டு: அவன் செய்யட்டும், அது வரட்டும். ம. அட்டே

[ஒட்6→அட்6. ஒல் → ஒன் → ஒண் → ஒட்6. ஒட்6தல் = இசைதல், இணங்குதல், (செய்ய) வூடுதல்.]

அவன் தூங்கவொட்டார் = அவனைத் தூங்கவிடார், அவன் தூங்க இசையார்.

செய்ய + ஒட்டு *–* செய்யவொட்டு → செய் யொட்டு → செய்யட்டு.

செய்யட்டு — நீர் அவன் செய்யவொட்டு (ஒருமை), செய்யட்டும் — நீர் (நீம்) அவன் செய்யவொட்டும் (பன்மை).

ஒ.நோ: செய (ஒருமை), செய்யும் (பன்மை). 'உம்' பன்மையீறு. ஊம் (நூம்) → உம். நூம→ நீம் (நீர்).

'செய்யட்டு' என்பதில் 'செய்' (செய்ய) என்பது படர்க்கை யேவலும் 'அட்டு' (ஒட்டு) என்பது முன்னிலை யேவலும் ஆகும். ஆதலால், இது இணையேவல் அல்லது இருமடியேவல்.

'செய்யட்டு' என்பது போன்றதே 'செய்வி', 'உண்பி' என்பனவும். செய்ய + ஈ – செய்யவீ → செய்வீ → செய்வி. வி → பி. உண்ணவீ → உண்ணவி → உண்வி → உண்பி.

ஒ.தோ: ''செய்யென் வினைவழி விப்பி ' தனிவரின் செய்வியென் ஏவல் இணையின் ஈரேவல்'' (நன். 138).

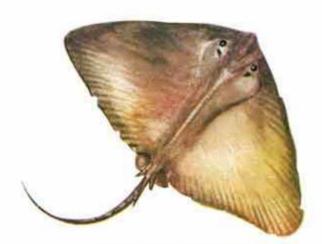
படத்தாள் 5

அசரை

அசனை

அட்டவண்ணை த்திருக்கை

அட்டாலகம்

அட்டிகை

அட்டை

இதில் ஈரேவல் என்றது உண்மையில் மும் மடியேவல், ஈறுநோக்கியே ஈரேவல் எனப் பட்டது.

'செய்யட்டு' என்னும் ஒருமை ஏவல் வழக் கருகிப்போனதினால் 'செய்யட்டும்' என்னும் பன்மை ஏவலே இன்று ஒருமையாகவும் வழங்கிவருகின்றது.

அட்டு attu, பெ. (n.) 1. வெல்லம்; cake of unrefined sugar. 2. பனம்பழத்திலிருந்து செய்யப்பட்ட பணாட்டு என்னும் வெல்லக்கட்டி; dried palmyra fruit jelly. பணாட்டு பார்க்க; see panattu.

க., தெ. அட்டு.

[அடுதல் = காய்ச்சுதல். அடு → அட்டு = காய்ச்சப்பட்டது.]

அட்டு² attu, பெ. (n.) அழுக்கான கூழ்ச்சேறு; dirty watery mud, slush. 2. அழுக்கு; dirt. அவன் அட்டுப் பிடித்தவன் (உ.வ.).

5. ALG

[அன்ளுதல் = செறிதல் அன் = செறிவு. அன் → அன்னல் = நெருக்கம், (மண் செறிந்த) சேறு. அன்ளு → அட்சு = அமுக்கும் மண்ணும் செறிந்த சேறு.]

அட்டு³ attu, இடை. (int.) பிறர் கூற்றை மறுக்கும் இடைச்சொல்; an exclamation of contradiction (Loc.). அட்டு, அவன் ஆறு நாளுக்குள் ஆண்டுப் பாடத்தையெல்லாம் படித்து விடுவானாம் (இ.வ.).

அட்டுக்கிறை attukk(u) - izai, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (S.I.I. iii, 311); an ancient tax.

[ஒருகா. அட்டுக்கு + இறை. அட்டு = வெல்லம். இறை = வரி.]

அட்டுணவு attunavu, பெ. (n.) சமைத்த உணவு; cooked food.

[அட்ட + உணவு.] அட்டுண் பார்க்க; see attūn.

அட்டுப்பு attuppu, பெ. (n.) 1. காய்ச்சிய வுப்பு (சா.அக.); salt produced by evaporating sea-water. ''அமிர்தையிங் கட்டுப்பு'' (தைவை. தைல. 129). 2. கறியுப்பு; common salt extracted from soils containing it, either pure, singly or in combination with other salts by the process of filtration. 3. பூநீர் (பூநீறு), வெடியுப்பு, சீனம், சாரம், இந்துப்பு ஆகிய இவற்றைக் காமன் தண்ணீரில் (கமுதை மூத்திரத்தில்) கணக்காய் எரித்துப் பதங்கண்டு இறக்கி ஆறியபின் கட்டியாய் நிற்கும் ஒரு வகை வைப்புச் சரக்கு (மச்சமுனி, 800); a salt obtained by boiling pooneer, nitre, alum, sal ammoniac and rock-salt dissolved in ass's urine. 4. இருபத்தைந்து வகை இலவணங்களி லொன்றாகிய காய்ச்சு இலவணம்; one of the 25 kinds of salt described in the Indian Medical Science.

[ALL + 2UY.]

ம., க. அட்டுப்பு; தெ. அட்டுப்பு, அண்டுப்பு.

அட்டும் attum, ஏ.து.வி. (imp. aux. v.) அட்டு3-தல் பார்க்க; see attu3-.

அட்டுண் attun, பெ. (n.) சன்மத்த உணவு; cooked food. ''அயலறியா வட்டுணோ வில்'' (பழமொழி, 148).

[HLL + 25 000 .]

அட்டூழியம் attū liyam, பெ. (n.) கொடுந்தீம்பு; atrocity. அவன் பண்ணின அட்டூழியத்திற்கு அளவில்லை (உ.வ.).

ம். அட்டுழியம்; கு. அட்டுளி.

அட்டை 1 attai, பெ. (n.) நிலத்திலும் நீரிலும் வாழக்கூடியதும், நாங்கூழ்போற் குறுகி நீள்வ தும், (தமிழ் நாட்டில்) ஒரு விரலம் (அங்குலம்) முதல் ஒரு சாண் வரை நீண்டு வளர்வதும், ஊனுடம்புகளில் ஒட்டிக்கொண்டு அரத்தத்தை யுறிஞ்சுவதும், புழுப்போன் றதுமான ஓர் ஊருயிரி; leech. ''ஆக்க முண்டே லட்டைகள் போற் சுவைப்பர்'' (திவ். திருவாய். 9.1:2). 'அட்டைக்கும் குட்டைக்குந்தான் உறவு, அதில் விழுந்த எருமைக்கு என்ன உறவு?', 'அட்டை செத்தால் குட்டைக்கு நட்டமா?', 'அட்டையைப் பிடித்து மெத்தையிலே வைத்தது போல' (பழு.).

ம., தெ. அட்ட; க., குட. அட்டெ. [ஒட்டு → அட்டு → அட்டை.]

அட்டை attai, பெ. (n.) 1. சன்னப் பலகை போன்று தடித்த தாளட்டை; card board. 2. பொத்தகக் கட்டட அட்டை; bound bookcover. 3. செருப்பின் தோலட்டை; layer of the sole of a sandal or shoe.

க., து. அட்டெ; தெ. அட்ட.

[அள் = செரிவு, தீண்மை. அள் → அட்டு → அட்டை = தீண்ணமான தாட்பலகை அல்லது தோற்பட்டை.] அட்டை³ attai, பெ. (n.) பொத்தக மேலுறை; book-cover.

க. அட்டெ; தெ. அட்ட.

[ஒருகா. சட்டை → அட்டை.]

பொத்தகப் போர்வையாகிய அட்டை, சன்னப் பலகை போன்ற திண்ணிய அட்டை யல்லாத தடித்த தாளில அல்லது மெல்லிய தாளிலேயே இடப்படுவதால், அதைக் குறிக் கும் பெயரைச் சட்டை யென்னும் சொல்லின் திரிபாகக் கொள்வதே பொருத்தமாம்,

அட்டை⁴ aṭṭai, பெ. (n.) துலாக்கட்டை; joist. [ஒருகா. ஒட்டு → ஒட்டை → அட்டை.]

அட்டை ⁶ attai, பெ. (n.) தலையில்லா முண்டம்; headless trunk.

தெ. அட்ட (உடம்பு, தலையில்லா முண்டம்.); க., து. அட்டெ.

 $[Gunime \rightarrow uime \rightarrow Aime.]$

அட்டைக்கடி attai-k-kadi, பெ. (n.) 1. அட்டை யினாற்கடிக்கப்படுதல்; leech-bite. 2. அட்டைக் கடித் தழும்பு; scar left by leech-bite (சா.அக.). [அட்டை + கடி.]

அட்டைக்கடிப் பண்டுவம் (சிகிச்சை) attai-kkadi - p - panduvam, பெ. (n.) அட்டையை உறிஞ்சவிட்டு நோயாளிகளின் கெட்ட அரத் தத்தை வெளியேற்றிக் குணப்படுத்துதல்; the art of healing by draining blood by leechbite, leech-craft (சா.அக.).

[அட்டை + கடி + பண்டுவம்.]

அட்டைக்குப்பி attai-k-kuppi, பெ. (n.) பண்டு வத்திற்காக அட்டையை வைத்து வளர்க்கும் புட்டி; glass tube for keeping leeches meant for curative purposes (சா.அக.).

[அட்டை + குப்பு.]

அட்டைக்குழி attai-k-kuli, பெ. (n.) 1. அட்டை யுள்ள கிடங்கு; pit of leeches. 2. அட்டைக் கடியால் துன்புறும் நரகம் (வின்.); a pit in Hell said to be infested with leeches.

[அட்டை + குழி.]

அட்டைப்பால் attai-p-pāl, பெ. (n.) பனங்கள் ; palmyra toddy (சா.அக.).

அட்டைப் பி சின் attai-p-pišin, பெ. (n.) அட்டையைப்போல் ஒட்டிக்கொள்ளும் பிசின்; a kiná of gum whích would stick like a leech.

[அட்டை + சீசீன்.]

அட்டைப்பிரயோகம் attai-p-pirayōgam, பெ. (n.) உடம்பில் அர்த்தம் கெட்டுப்போயிருப்பினும், கட்டியிருப்பினும், அதை வெளியேற்ற அட்டையைப் பயன்படுத்தல்; application of leeches to the body of patients having impure or congested blood in their system (சா.அக.).

[அட்டை+Skt. pra-yoga>த. சிரமோகம்= பயன்படுத்தல்.]

அட்டைப்பூச்சி attai-p-pūcci, பெ. (n.) வயிற் றுக்குள் அட்டையைப்போல் ஒட்டிக்கொண்டு வாழ்வதும், நாடாப்போல் நீண்டதுமான பூச்சி வகை; tape-worm, which breeds by sticking to the inside walls of the stomach, like a leech (சா.அக.).

[அட்டை + 400.]

அட்டையாடல் attai-y-adal, பெ. (n.) போர்க் களத்திற் போர் மறவனுடல் துண்டிக்கப்பட்ட விடத்தும், துண்டிக்கப்பட்ட அட்டை இயங்கித் துடித்தல் போன்று மறச்செயல் காட்டியாடுகை (தொல். பொருள். புறத். 16, உரை); hero's body continuing to perform heroic deeds even after dismemberment, as the quivering of a leech after being cut in two.

க. அட்டெயாட்

[மட்டை → அட்டை. ஒ.நோ: மலர் → அலர். அட்டை = தலையற்ற முண்டம். அட்டை யாடல் = போர்க்களுத்தில் தலையற்றவிடத்தும் போர்மறவனுடல் சிறிது நேரம் மறச்செயல் காட்டி யாடுகை.]

அட்டையாடல் என்பது, இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர் ஆகிய இருவரின் தொல காப்பிய வுரையிற் கண்ட தொடர். அதிலுள்ள அட்டை யென்னுஞ் சொல்லிற்கு, அவ்விருவரே ஊருயிரியாகிய அட்டை யென்று பொருள்கொண்டுள்ளனர்.

அட்ட என்னும் தெலுங்கச் சொல் உடம் பைக் குறிப்பதால், அட்டையாடுதல் என்பது தலையில்லா முண்டம் ஆடுவதையே குறிக்கு மென்பர் ஒருசாராராய்ச்சியாளர். அட்டை போலாடுதல் என்னும் உவமைப் பொருளினும், முண்டமாடுதல் என்னும் உவமை யில்லாப் பொருளே சிறந்திருத்தலால், இளம் பூரணர்க்கு முந்திய உரையாசிரியர் அப் பொருளே கொண்டிருக்கலாமென்று கருத இடமுண்டு. அங்ஙனமாயின், அப் பொருள் வழக்கு இளம்பூரணர் காலத்தில் இறந்து பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

மொட்டை = 1. கூரின்மை. 2. தட்டை யான தலைக்கவிப்பு (மொட்டைத் தொப்பி). 3. மயிர் மழித்த அல்லது வெட்டின தலை (மொட்டைத் தலை). 4. தலையில்லா முண்டம். 5. கொம்பில்லா மாடு (மொட்டை மாடு). 6. கும்பமில்லாத் தேர் (மொட்டைத் தேர்). 7. முடியமையாக் கோபுரம் (மொட் டைக் கோபுரம்). 8. முகடில்லா மச்சுவீடு (மொட்டை மாடி). 9. கூண்டில்லா வண்டி (மொட்டை வண்டி). 10. ஆடையில் லா வுடம்பு (மொட்டைக் கட்டை). 11. இலை பூ காய் கனி முற்றும் உதிர்ந்த மரம் (மொட்டை மரம்). 12. மரஞ்செடி தொடி யில்லா மலை (மொட்டை மலை).

மொட்டை → மட்டை. ஒ.தோ: மொண்டை → மண்டை = மொள்கலம், இரப்போர் கலம், தலையோடு, இளவரசு மகுடம்.

மட்டை = 1. மயிர் மழித்த மொட்டைத் தலை. 'இறைவனில்லாமையால் தனித்துக் கொய்யப்பட்ட மொட்டையாகிய தலை யுடனே' (புறநா. 261:17, உரை). 2. உடற் குறை (தலையில்லா முண்டம்). ''யூபங் கவந்தம் மட்டையுடற்குறை'' (திவா. மக்கட் பெயர்த் தொகுதி).

ஆகவே, 'உடல் துண்டிக்கப்பட்ட விடத் தும் அட்டைபோல வீரனுடல் வீரச் செயல் காட்டி யாடுகை' என்பது பொருந்தாது. தெலுங்கு கன்னடத்தில், அட்டை யென்னுஞ் சொல் தலையில்லா முண்டத்தைக்குறிப்பதும் இதை வலியுறுத்தும்.

அட்டையிலட்சணம் attai-y-ilatcanam, பெ. (n.) தன்வந்திரி வாகடம் 110-ல் சொல்லியுள்ள அட்டையைப்பற்றிய தெறிமைகள் (விதிகள்); a treatise compiled by Dhanwantri on the art of healing by the use of leeches, a science on leech-craft (சா.அக.).

[த. இலக்கணம் > Skt. lakṣaṇa > த. இலட்சணம்.]

இலக்கணம் பார்க்க; see ilakkaṇam.

அட்டையெண்ணெய் (தயிலம்) attai-y-enney, பெ. (n.) அட்டைத் தலைகளினின்று உருவாக் கும் ஒருவகை யெண்ணெய்; an extract prepared from the heads of leeches and employed to prevent the formation of blood clots (சா.அக.).

[அட்டை + எண்ணெய்.]

அட்டையொட்டல் attai-y-ottal, பெ. (n.) காத்துக்கொள்ளாத வழிப்போக்கர்மேலும், வேட்டைக்காரர்மேலும் அட்டை தானாகவே ஒட்டிக்கொண்டு அரத்தத்தை யுறிஞ்சல்; sticking of leeches by themselves to the body of unwary travellers and hunters for sucking their blood (சா.அக.).

[அட்டை + ஓட்டல்.]

அட்டைவகை attai-vagai, பெ. (n.) அட்டையின் பல்வேறு வகைகள்; the different species of leeches.

அட்டைகள் பின்வருமாறு வெவ்வேறு வகையில் இவ்விரு பிரிவாகப் பிரிக்கப் படலாம்:

- (1) இடவகை : நிலவடடை, நீரட்டை; உள் நாட்டட்டை, வெளிநாட் டட்டை.
- (2) கோலவகை: பொறியட்டை, பொறியி லட்டை.
- (3) பயன்பாட்டுவகை: நல்லட்டை, நச் சட்டை.

நல்லட்டை யென்பன மருத்துவத்திற்குப் பயன்படுவன. அவை ஆயுர்வேத மருத்துவப் படி ஆறாகும்.

அவையாவன: குராலி (கபிலம்), உள்ளியம் (பிங்கலை), சங்குமுகன் (சங்குமுகி), எலியன் (மூஷி கம்), முளரிமுகன் (புண்டரீகமுகி), மரையடைவண்ணன் (சபரிகம்).

நிறவகையில் செவ்வட்டை, பச்சட்டை, காரட்டை, பொன்னட்டை என நான்காகப் பகுக்கலாம்.

அட்டைவிடல் attai-vidal, பெ.(n.) உடம்பிலுள்ள கெட்ட அரத்தத்தை நீக்குமாறு, அட்டையை உறிஞ்சவிடல்; employment of leeches for removing impure blood from a human body (சா.அக.).

அட்டைவிதி attai-vidi, பெ. (n.) அட்டையின் வேறுபாடுகளையும் அவற்றைக் கொண்டு செய்யும் பண்டுவ (சிகிச்சை) முறைகளையும் பற்றிக் கூறும் நூல்; a treatise dealing with the various species of leeches, and the method of their application in the treatment of diseases (சா.அக.).

Skt. vidhi > த. விதி = நெறி, நெறிமை.• [ஒட்சு அட்சு அட்டை.] அட்டோலக்கம் attolakkam, பெ. (n.) அட்டோ லகம் பார்க்க; see attolagam.

அட்டோலகம் attolagam, பெ. (n.) 1. ஆரவாரக் காட்சி (யாழ்ப்.); pomp, show, magnificence. 2. கெந்தளிப்பு (யாழ்ப்.); mirth, festivity, rejoicing (J.).

[ஒட்டோலைக்கம் → அட்டோ லக்கம் → அட்டோலைகம்.]

டைடோலக்கம் பார்க்க; see ottolakkam.

அட ada, இடை. (int.) 1. துயரம், இரக்கம், வியப்பு, வெறுப்பு முதலியவற்றை யுணார்த்தும் இடைச்சொல்; exclamation of regret, pity, surprise or wonder, dislike, etc. suu fib: ் அடகேடுவாய் பலதொழிலு மிருக்கக் கல்வி யதிகமென்றே கற்றுவிட்டோ மறிவில் லாமல்" (தனிப்பா. தி. 1, பக். 241). இரக்கம்: அட தெய்வமே! ஏன் இந்தத் தாயில்லாப் பிள்ளை இப்படி இரு கண்ணுங் குருடாய்ப் பிறக்க வேண்டும்? (உ.வ.). வியப்பு: அட! அமெரிக்கர் திங்களையும் அடைந்து திரும்பி விட்டனர் (உ.வ.). வெறுப்பு அல்லது சினம் : அட போ, உனக்கென்ன தெரியும் அவன் 2. விளியிடைச்சொல்; செய்தி ? (മ.ഖ.). vocative particle. அட பயலே! நான் சொன்ன படி செய் (உ.வ.).

ம. அட; க. எலா, அலா; தெ. அரே, அடே; து. எலா; துட. எத்.

அடக்கச்சடங்கு adakka-c-cadangu, பெ. (n.) சவத்தை அடக்கஞ் செய்யும் வினை; burial.

[44660 + 46006.]

அடக்கச்செலவு adakka-c-celavu, பெ. (n.) 1. அடக்கவினைக்குச் செல்லும் பணச்செலவு; burial expenses. 2. அடக்கச் சடங்கு (புதுவை); burial (Popd.).

[அடக்கம் + செலவு.]

அடக்கஞ்செய்-தல் adakkañ-cey-, 1 செ.குன்றா வி. (v.t.) சவத்தைப் புதைத்தல்; to bury the corpse.

[44660 + 960.]

அடக்கத்துச்சோரம் adakkattu-c-coram, பெ.

(n.) நாரி வெள்ளை (சுக்கிலம்); a fluid discharged apart from the menstrual blood in women through vagina (சா.அக.).

[அடக்கம் + அத்து (சாரியை) + சோரம்.]

அடக்கநிலைமை adakka-nilaimai, பெ. (n.)

1. செயப்பாடான நிலைமை; a quiescent condition, as in a woman in the act of sexual intercourse. 2. பெண்ணின் மடமை; modesty of a woman (சா.அக.).

அடக்கம்¹ adakkam, பெ. (n.) 1. அமைதி; calmness. 'அடக்கமற்ற பெண் அவிந்து போன கண்', 'அடக்கமே அறிவுக்கு வித்து', 'அடக்கம் ஆயிரம் பொன் தரும்', 'அடக்கம் உடையார் அறிஞர், அடங்காதார் கல்லார்' (பழ.). 2. ஆரவாரமின்மை; unostentatious-3. பிறர் செய்தியில் தலையிடாமை; non-interference. ''அடக்க முடையா ரறிவில ரென்றெண்ணிக் கடக்கக் கருதவும் வேண்டா!" (முதுரை, 16). 4. பணிவான ஒழுக்கம்; humility, submission, subordination. 'அடக்கமென்பது, உயர்ந்தோர்முன் அடங்கி யொழுகும் ஒழுக்கம்; அவை: பணிந்த மொழியுந் தணிந்த நடையுந் தானை மடக் கலும் வாய்புதைத்தலும் முதலாயின்' (தொல். பொருள். மெய்ப். 12, பேரா. உரை). 5. தன் னடக்கம்; self-control. ''இளையா னடக்க மடக்கம்'' (நாலடி. 65). 6. பொறுமை: patience. 7. ஐம்புல வடக்கம்; subjugation of the five senses. ''ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றின்'' (குறள், 126). 8. மூச் சடக்கம்; suppression of breath. 9. உயி ரொடுங்கியிருத்தல்; subdued state of the animating powers, before death. 10. மயக்கம்; loss of consciousness, stupor as from snakebite. 11. சவப்புதைப்பு; burial. 12. சுருக் குகை; contraction, as a tortoise withdrawing into its shell. 13. மறைபொருள், கமுக்கம்; secret. எல்லாம் அடக்கமாயிருக்கிறது (உ.வ.). 14. செறிந்திருக்கை; compactness. எல்லாப் பொத்தகங்களையும் பெட்டிக்குள் அடக்க மாகவை (உ.வ.). 15. உள்ளடங்**கிய பொ**ருள்; contents, as of a box, enclosures, as of a letter. 16. செலவொடு சேர்ந்த மொத்த விலை; cost price including incidental expenses. aimig. விலை மற்றச் செலவொடு சேர்த்து அடக்கம் எவ்வளவாகிறது? 17. மொத்தச் செல்வு; total expenditure. வீடு கட்டின தற்குச் செலவு அடக்கம் எவ்வளவு? 18. கருத்து (சங்.அக.); gist. 19. புதைபொருள் (செ.அக.); treasure trove. 20. வாணவகை (யாழ்ப்.); fireworks of crackers so arranged in layers, to produce a continuous series of bursts. 21. பறைவகை; a kind of drum. ''நிசாளந் துடுமை சிறுபறை யடக்கம்'' (சிலப். 3: 27, அடியார்க். உரை).

த. அடக்கம் > Skt. dhakkā.

[அடங்கு -> அடக்கு -> அடக்கம்.]

அடக்கம்² adakkam, பெ. (n.) குறிப்பிட்ட எல்லையிலிருந்து படிமத்தின் முன்னுறுப்பு களும் பின்னுறுப்புகளும் அடங்கியிருக்கும் அடக்க அளவு; distance encompassed by the organs above and below a given point on an image (சி.செ. பக். 184, பத்தி 2).

[ALEG - ALEGO.]

- அடக்கம்பண்ணு-தல் adakkam-pannu-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. உள்ளடக்கி வைத்தல்; to pack, stow away. 2. சவத்தைப் புதைத்தல்; to bury, inter, entomb. 3. மறைத்து வைத்தல்; to conceal, put out of sight.
- அடக்கமா(கு)-தல் adakkam-a(gu)-, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பள்ளி(சமாதி) புகல்; to enter into šamādhi voluntarily to attain union with the Universal soul or the Divine spirit. 2. ஒடுக்க மாதல்; to become modest. 3. சுருங்குதல்; to shrink (சா.அக.). —, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மூச்சொடுக்கல்; to control the breath.

[அடக்கம் + ஆ(கு).]

அடக்கமானம் adakkamanam, பெ. (n.) படிமக் கலையிற் கையாளப்படும் அறுவகை அளவு மானங்களுள் ஒன்று; one of the six kinds of dimensions observed in sculpture. 'படிமத்தின் முன்புறத்தில் ஒரு தூக்குநூலைத் தொங்க விட்டு, அந்த நூலிலிருந்து படிமத்தின் தலை, நெற்றி, மூக்கு, மோவாய், கழுத்து, மார்பு, கொப்பூழ் (நாபி), தொடை ஆகிய உறுப்பு கள், அந் நூலுக்குச் செங்குத்தாக எவ்வெவ் வளவு அடக்கம் கொண்டு இருக்கின்றன என்பதை அறிய உதவும் இவ்வளவை....... அடக்கமானம் என்றும் தாழ்த்துமானம் என்றும்............சொல்வது நடைமுறை வழக்கு' (சி.செ. பக், 184, பத்தி 5).

[அடக்கம் + மானம். அடங்கு → அடக்கு → அடக்கம். மா + அணம் (தொ. பெ. ஈறு) – மானம்.].

அடக்கமெழுப்பு-தல் adakkam-eluppu-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. மயக்கந் தெளிவித்தல்; to restore consciousness as from stupor caused by snake bite, fits, etc. 2. நஞ்சிறக்கல்; to dispel poisonous effects through medicine or magical chant (επ. அக.).

[அடக்கம் + எழுப்பு.]

அடக்கமெழும்பு - தல் adakkam - elumbu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மயக்கந்தெளிதல்; to regain consciousness as from stupor caused by snake bite or a fit (W.).

[அடக்கம் + எழும்பு.]

- அடக்கவிலை adakka-vilai, பெ. (n.) ஊதியங் கருதாது சென்ற செலவின் அளவாகக்குறிக்கப் பட்ட விலை; actual cost price, rock-bottom price, non-profit cost price of manufactured articles, books, etc.
- அடக்கவிலைப் பதிப்பு adakka-vilai-p-padippu, பெ. (n.) ஊதியங்கருதாது செலவின் அளவாக விலை குறிக்கப்பட்ட பதிப்பு; cost price edition, cheapest edition of a publication.

[அடக்கம் + விலை + பதீப்பு.]

- அடக்காப்புல் adakkā-p-pul, பெ. (n.) பீனசப் புல்; a kind of grass, Panicum dactylon.
- அடக்கி adakki, பெ. (n.) 1. தன் திறமையை அல்லது நிலைமையை வெளிக்குக் காட்டாத ஆள்; taciturn person, one who conceals his real circumstances or ability. 2. சிறுநீர் மலங் களை அவ்வப்போது வெளிப்படுத்தாது அடக்கி வைப்பவன்-ள்; one who postpones answering calls of nature.
- அடக்கியல் adakkiyal, பெ. (n.) அடக்கியல் வாரம் பார்க்க (வீரசோ. யாப். 11, உரை); see adakkiyal-varam.
- அடக்கியல்வாரம் adakkiyal-varam, பெ. (n.) (யாப்.) சிலவகைக்கலிப்பாக்களின் இறுதியில் வரும் 'சுரிதகம்'. என்னும் உறுப்பு (தொல். பொருள். செய். 144, பேரா. உரை); (Pros.) last member of certain kinds of kalippa, called šuridagam.

'அடக்கியல் வாரமென்பது அடக்கும் இயல் பிற்றாகிய வாரமென்றவாறு. .....அடக்கிய லென்றான், முன்னர்ப் பலவகையாற் புகழப் பட்ட தெய்வத்தினை ஒரு பெயர் கொடுத் தடக்கி நிற்றலின். வாரமென்றான்,தெய்வக் கூற்றின் மக்களைப் புகழ்ந்த அடி மிகுமாதலி னென்பது' — பேராசிரியருரை.

''அடக்கிய லின்றி அடிநிமிர்ந் தொழுகியும்'' (செய். 149) என்று தொல்காப்பியரே கூறுத லால், அடக்கியல் என்பதும் சுரிதகத்திற்கு ஒரு பெயரென்பது பெறப்படும். ஆகவே, அடக்கியல்வாரம் என்பது இருபெயரொட் டாகும். இருபெயரும் வெவவேறு பொருட் கரணியங் குறித்தலாலேயே இருபெயரொட் டாயின. கலிப்பாவில் முற்கூறப்பட்ட பொருள்களையெல்லாம் அடக்கிநிற்பதனால அடக்கியல் என்றும், பாட்டின் முடிபைக் கொண்டு மகுடம்போல உயர்ந்து நிற்றலால் வாரம் என்றும், சுரிதகம் பெயர் பெற்ற தென்று கொள்ளலாம். வார்தல்= உயர்தல்.

பேராசிரியர், நீண்டு வருதலென்று பொருட் கரணியங் கொண்டார். வார்தல் = நீளுதல். இவ் வியல்பு வாரங்கொண்ட எல்லாக் கலிப் பாவிற்கும் தேற்காமை அவர் கூற்றானே விளங்கும்.

- அடக்கியொடுக்கி adakki-y-odukki, கு.வி.எ. (adv.) 1. முற்றுங்கீழ்ப்படுத்தி; having subjugated completely. 2. வேரறக் களை ந்து; having eradicated.
- அடக்கிராவி adakkirāvi, பெ. (n.) தெல்வகை; variety of paddy (T.A.S. v, 204).
- அடக்கு-தல் adakku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அடங்கு என்பதன் பி.வி. (caus. of adangu). 1. அடங்கச் செய்தல்; to bring under control. கலகத்தை அடக்கிவிட்டார்கள் (உ.வ.). 2. கீழ்ப்படுத்துதல்; to constrain, repress, bring to terms, to subjugate, curb, coerce, tame, break, as a horse. 3. சுருக்குதல் (வின்.); to condense, abbreviate. 4. உள்ளடக்குதல்; to pack, stow away. 5. புதைத்தல்; to bury. 6. சிறுநீர், மலங்களை வெளிப்படுத்துவதைக் கடத்திவைத்தல்; to postpone answering calls of nature.
  - ம. அடக்குக; க. அடக்கு; தெ. அடாசு; கோத. அற்கு; கூ. ஆட்ப; துட. ஒர்க்; குட. அடக்; து. அடேவுனி; கொலா. டாங்க்த்; மா. அர்கெ; கொண். டாங்; குரு. அர்க்னா.
- அடக்குப்பண்ணு தல் aḍakku p paṇṇu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தடைசெய்தல்; to hinder, stop. [அடக்கு + பண்ணு.]
- அடக்குமுறை aḍakku-muṭai, பெ. (n.) கண்டித் தடக்குநைக (இக்.வ.); repression (Mod.). "அடக்குவா ரற்ற கழுக்காணி', 'அடக்குவா ரின்றேல் அமையும் தாவும்' (பழ.).

அடக்குமுறைச்சட்டம் adakku-murai-c-cattam, பெ. (n.) கண்டித்தடக்கும் சட்டம் (இக்.வ.); repressive legislation (Mod.).

[அடக்குமுறை + சட்டம்.]

அடக்குமுறை யாட்சி adakku-murai-y-atci, பெ. (n.) கண்டித்தடக்கும் அரசாட்சி (இக்.வ.); repressive government (Mod.).

[அடக்குமுறை + ஆட்சி.]

- அடகம் adagam, பெ. (n.) 1. வசம்பு (பரி.அக.); sweet flag. அட்டகம் பார்க்க; see attagam. 2. நாய்வேளை; dog-mustard plant, Cleome viscosa (சா.அக.).
- அடகு adagu, பெ. (n.) 1. இலைக்கறி; greens, edible leaves. 'பென்பிணி யவிழ்ந்த குறுமுறி யடகு'' (மதுரைக். 531). 2. பச்சிலை; odoriferous Indian plant, medicinal green leaves. 'ஆயிர மாண்டுபுல் லடகு மேயினான்'' (கந்தபு. தக்ஷ. கயமுகனுற். 73). 3. மகளிர் விளையாட்டு வகை; a girls' game. ''கட லனையாளை யாடா வடகினுங் காணேன்'' (திணைமாலை. 4).

க. ஆகு; தெ. ஆக்கு; கொண். ஆக்; கோண். ஆதீ; கூ.., பெங்., மண். ஆதி; குவி. ஆக்கு; குரு. அட்கா; மா. அத்தெ; பிராகி. டாகு.

[அடை = $\mathbb{R}$ லை. அடை $\rightarrow$ அடகு.]

அடகு⁹ adagu, பெ. (n.) கொதுவை; pledge, pawn of personal property. ''ஆபரணம் வைத் தடகு தேடுபொருள்'' (திருப்பு. 606).

ம. அடமானம்; க. அடவு; து. அடவு, அடாவு; தெ. அட்டமு.

[அடை → அடைவு = அடைமானம், கொதுவை. அடைவு → அடவு → அடகு.]

- அடகுபிடி 1-த்தல் adagu-pidi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கடனாகப் பணங்கொடுத்து அதற்கீடாக விலைபெறும் பொருள்களை வாங்கிவைத்தல்; to do pawn-broking.
- அடகுபிடி ²-த்தல் aḍagu-piḍi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) (நடம்) கூத்தில் தளிதயக்கை பிடித்தல்; (Dan.) to assume poses in dancing.

[84 - 846 - 86.]

அடகோலை adag(u)-ōlai, பெ. (n.) அடைமான ஓலை; lease deed.

[846 + 2000.]

அடங்க adanga, கு.வி.எ. (adv.) 1. உள்ளாக; to be contained within. ''அவனி முழுது மோரடிக்கு எடங்க வளந்து கொண்டவனே'' (சூத. முத்தி. 4:29). 2. முழுதும்; wholly, entirely. 'வயலடங்கக் கரும்பும்' (ஈடு, 8.9:4).

ம. அடங்க, அடங்கனெ.

அடங்கம் adangam, பெ. (n.) கடுகுரோகிணி (பச்.மு.); Christmas rose.

அடங்கல் adaigal, பெ. (n.) 1. கீழ்ப்படிகை; submitting, obeying. 2. பகுதியாக அமைகை; being comprised or included. 3. உள்ளிடம் பெற முடிகை; being possible to be stuffed into. 4. செய்யத் தகுகை; being fit or worthy to act or perform. "தாதைய ரிட்ட காரிய மடங்கலின் நாயினு மமையு மாயினும்" (சேதுபு. அவைய. 2.). 5. தங்குமிடம்; abode. "அடங்கல் வீழிகொண் டிருந்தீர்" (பெரியபு. ஏயர்கோ. 59). 6. சாகுபடி தோட்டம் (சோதனை); examination of the cultivation of village lands (R.F.). 7. சாகுபடிக் கணக்கு; detailed village account showing lands cultivated and the nature of the crops. 8. அடங்கல் (குத்தகை) வேலை; contract work.

ம. அடங்கல்; தெ. அடங்கு; பிரா. அட்கல். [அடங்கு → அடங்கல்.]

அடங்கலமிசம் adangal-amišam, பெ. (n.) ஓராண்டு விளைவு மதிப்பு (C.G.)., estimated annual produce of a piece of land.

[ந. அடங்கல் + Skt. amsa > ந. அமிசம் = கூறு.]

- அடங்க லன் aḍaṅgalaṇ, பெ. (n.) 1. கீழ்ப் படியாதவன்; insubordinate man. 2. பகைவன்; defiant enemy or foe. ''அடங்கலர் முப்புர மெரித்தார்'' (பெரியபு. இடங்கழி. 4). 3. புலன்கள் அடங்காதவன்; one whose senses are not restrained. ''அடங்கலர்க் கீந்த தானப் பயத்தினால்'' (சிவக. 2842).
- அடங்கலும் adangalum, கு.வி.எ. (adv.) எல்லாம், முழுதும்; quite, entirely. ''திக்க டங்கலும்'' (திருவிளை. திருநகரங் கண்ட. 13).

[அடங்கல் + உம் (முற்றும்மை).]

அடங்கவும் adangavum, கு.வி.எ. (adv.) அடங்கலும் பார்க்க; see adangalum. ''உடம்ப டங்கவு மூன்கெட'' (பெரியபு. திருநாவுக். 359). அடங்கன் முறை adangan-murai, பெ. (n.) அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர் என்னும் மூவர் ்தேவாரம் முழுதும்; Tēvāram, in the sense that it includes all the hymns of three Saints Appar, Sambandar and Sundarar.

[அடங்கல் + முறை. அடங்கல் = எல்லாம். முறை = சீவநெறித் திருமுறை பன்னிர**ண்டுள்** முதல் ஏழா**ன** மூவர் தேவோரம்.]

- அடங்காக்கரத்தி adangā k karatti, பெ. (n.) சதுரக்கள்ளி; square spurge, Euphorbia quadruculli (சா.அக.).
- அடங்காத்தணலி adanga t tanali, பெ. (n.) கருப்புச் சித்திரமூலம்; black or blue flowered leadwort, Plumbago zeylanica (சா.அக.).

[தழல் → தணல் → தணலி. அடங்காத → அடங்கா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.) + தணலி.]

- அடங்காத சத்தி aḍaṅgāda satti, பெ. (n.) அடங்காக்கரத்தி பார்க்க; see aḍaṅgā-kkaratti.
- அடங்காப்பச்சை adanga-p-paccai, பெ. (n.) முலைப்பால்; a woman's breast milk (சா.அக.). [அடங்காத → அடங்கா (சு.கெ.எ.ம.பெ.எ.)+ பச்சை.]
- அடங்காப்பற்று adanga-p-parru, பெ. (n.) அரசன் கட்டளையை மீறுவோர் வதியும் ஊர் (யாழ்ப்.); village rebellious against king's order (J.).

[அடங்காத→ அடங்கா (ஈ.இக.எ.ம.மெ.எ.)+ பற்று. பற்று = சீற்றூர்.]

அடங்காப்பிடாரி adanga-p-pidari, பெ. (n.) எவர்க்கும் அடங்காதவள்; termagant, shrew. பிடாரி = காளி. காளிபோற் சினமும் முரட்டுத் தன்மையு முடையவளைக் காளி யென்பது உலக வழக்கு. 'அடங்காப் பிடாரியைக் கொண்டவனுங் கெட்டான், அறுகங் காட்டை உழுதவனும் கெட்டான்' (பழ.).

[அடங்காத→ அடங்கா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.)+ மீடாசி.]

- அடங்காமரம் adanga-maram, பெ. (n.) ஒரு வகை மரம் (இ.வ.); a kind of tree (Loc.).
- அடங்காமாரி aḍaṅgā-māri, பெ. (n.) அடங்காப் பிடாரி பார்க்க; see aḍaṅgā-p-piḍāri.

[அடங்காத → அடங்கா (ஈ.கெ.எ.**७.**பெ.எ.)+ மாரி.] மாரி என்பது காளியின் பெயர்களுள் ஒன்று. மாரி பார்க்க; see māri.

அடங்கார் aḍaṅgār, பெ. (n.) பகைவர்; enemies. ''அடங்காரை யெரியழலம் புகவூதி'' (தில். திருவாய். 4.8:8).

அடங்காவாரி தி adanga-varidi, பெ. (n.) 1. கடலுப்பு (வின்.); sea-salt. 2. சிறுநீர்; urine.

அடீங்கிடம் adangidam, பெ. (n.) பேரூழியிறு தி யில் அனைத்தும் ஒடுங்கும் பரசிவம்; Parašivam, the highest form of Šiva, in whom all would be absorbed on the dissolution of the Grand Universe. ''விந்து நாதஞ் சததி நெறியே யடங்கி டும்பர சிவத்தினில்'' (அருணர்சலபு திருமலைச். 5).

[SILNIG + BLO.]

அடங்கு-தல் adangu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கீழ்ப்படிதல்; to obey, yield, submit. பெற்றோர்க் கடங்கி நடத்தல் வேண்டும் (உ.வ.). 2. அறத்தின்கண் அமைந்தொழுகு கல்; to behave righteously. ''கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான்'' (குறள், 150). 3. புலன் ஒடுங்கு தல்; to be still, to be subdued, as the mind of a sage. ''கிந்தையு மென் போலச் செயலற் றடங்கிவிட்டால்'' (தாயு. பராபர. 325). 4. உறங்குதல்; to sleep. ''விழித்துழி விழித்தும் அடங்குழி யடங்கி யும்'' (கல்லா. 7). 5. மக்கள் உறங்கி அமைதி நிலவுதல்; to become quiet, as a result of all the inhabitants of a place having gone to sleep. ஊர் அடங்கிவிட்டது (உ.வ.). 6. உடம்பு ஒடுங்குதல்; to be reduced, as the body, through disease, old age or grief. ஆறு மாதத் திற்குள் ஆள் அடங்கிவிட்டான் (உ.வ.). 7. நாடி நின்றுவிடுதல்; to stop beating as the pulse. நாடியடங்கிவிட்டது (உ.வ.). 8. மூச்சு நின்றுவிடுதல்; to stop breathing. முச்சடங்கி விட்டது (உ.வ.). 9. தொசிப்பு நிலையடைதல் (சமாதிபுகல்); to attain a state of intense contemplation as the final stage of yoga. இராமலிங்க அடிகள் இறுதியில் அடங்கி விட்டார் (உ.வ.). 10. இறத்தல் (மங்.வ.); to die (euphem.). எங்கள் அப்பனார் சென்ற ஆண்டே அடங்கிவிட்டார் (உ.வ.). 11. உள்ளாதல்; to be comprised, included. ''அளவை, காண்டல் கருத லுரையென் நிம் முன்றி னடங்கிடுமே" (சி.சி. சுபக். அளவை. 1). 12. படிதல்; to settle, subside, as dust. தூதி யடங்கத் தண்ணீர் தெளி (உ.வ.). 13. தங்கு தல்; to remain, stay. 14. கிடத்தல்; to lie, lie down. ''வெள்ளேற் றெருத்தடங்கு வான்'' (கலித். 104 : 19). 15. மனத்துள்ளிருத்தல்; to confine in the mind as a secret. "அடங்கரு நாணமும் பயமுங் தொண்டனன்'' (சூத. எக்கி. 2.4:23). 16. சினையாதல்; to be with young, as a cow impregnated. ωπ () அடங்கியிருக்கிறது (இ.வ.). 17. தெருங்கு si: to be close together, thick or crowded. ''அலவன் கண்பெற வடங்கச் சுற்றிய'' (கலித். 85 : 6). 18. செய்யக்கூடியதாதல்; to become possible for doing. "இடங்கொளுந் தாதைய ரிட்ட காரிய மடங்கலின் றாயினு மமையு மாயினும்'' (சேதுபு. அவைய. 2). 19. தீர்தல்; to be extinguished. ''தழற்பசி யடங்கிடாது'' (சூத. எக்கி. பூ. 20:6). 20. நின்றபோதல்; to cease. ''ஊறுநீரடங்கலி னுண்கயங் காணாது'' (கலித். 13:7). 21. மறைதல்; to disappear or set, as a heavenly body. ''ஆதித்த னடங்கு மளவில்'' (கலித். 78 : 15, நச். உரை).

அடச்செம்பை ada-c-cembai, பெ. (n.) கருஞ் செம்பை; common sesban, l. sh., Sesbania aegyptiaca.

அட்சட்டா adašatta, பெ. (n.) சாகுபடி மதிப்பு (R.T.); an estimate of cultivation.

அடசர்ப்புல் adašar-p-pul, பெ. (n.) பீனசப்புல்; a kind of grass, Panicum dectylon (சா.அக.).

க. அடசல

அடசு-தல் adašu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செறிதல்; to be crowded. 2. சிறிது ஒதுங்குதல்; to move aside. அடசி நில் (உ.வ.). —, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அடையச் செய்தல், செறித்தல்; to set closely (சா.அக.). ''அழுந்த வாளி யொன்று பத்துநூறு வண்பொ டடசினான்'' (பாரத. பதினா. 30).

5. AL. 5.

[அடைதல் = செறியக் குவித்தல். அடை → அடைசு → அடச்.]

அடசுவர் aḍašuvar, பெ. (n.) பால்; milk (சா.அசு.).

அட்டா adada, இடை. (int.) 1. வியப்புக் குறிப்பு; an expression of surprise. அட்டா! அவன் எவ்வளவு இனிமையாகப் பாடுகின் நான்! (உ.வ.). 2. இகழ்ச்சிக் குறிப்பு; an expression of contempt. : அட்டா! வெளியே

படத்தாள் 6

அடப்பக்கத்தி

அடப்பக்கத்திப்பாறை

அடப்பான்

அடர்சோளம்

அடல்

புறப்பட்டா'' (இராமநா. யுத்த. பக். 320). 3. வருந்தற் குறிப்பு; an expression of grief. அட்டா! மோசம் போனேனே! (உ.வ.).

ம. அம்பம்பெடா, அம்பம்ப; க. அலலா, எலவெலவோ; தெ. அரரெ.

அடந்தகம் adandagam, பெ. (n.) வெள்ளைச் சாரணை; a kind of plant with white flowers of one-styled trianthema, Trianthema monogyna (சா.அக.).

அடந்தை adandai, பெ. (n.) ஒரு தாளம்; a time measure in music (சங்.அக.).

ம. அடந்த, அடதாளம்; க. அட்டதாள, அடதாள; தே. அடதாளமு.

அடப்பக்கத்தி adappa-k-katti, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கடல்மீன்; a kind of sea-fish, Notopterus kapirat.

அடப்பக்கத்திப்பாறை adappa-k-katti-p-pāṛai, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடல்மீன்; a kind of sea-fish, Notopterus chitala.

அடப்பங்கொடி aḍappaṅ-koḍi, பெ. (n.) 1. ஆட்டுக்காலடம்பு அல்லது முயற்றழை

(முசற்றழை); goat's foot creeper, goat's foot convolvulus or hareleaf, Ipomaea biloba. 2. வெள்ளடம்பு; white goat's foot, Ipomaea beladamboo alias Convolvulus flagelliformis (சா.அக.). 'அடப் பங் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு' (பழ.).

ம. அடம்பு; க., து. அடும்பு.

அடப்பங்கொடி

[அடம்பு + அம் (சாரியை) + கொடி.]

அடப்பதாதி adappa-tadi, பெ. (n.) சிவப்புக் கூத்தன் குதம்பை; a kind of plant bearing red flowers, Inula indica.

[த. அடப்பம் + Skt. tādi.]

அடப்பம்¹ aḍappam, பெ. (n.) அடைப்பம் என்பதன்வேறு வடிவம்; dial. var. of aḍaippam.

அடப்பம் adappam, பெ.(n.) வாதுமை; almond, Amygdalus communis.

அடப்பம் ளி ை நீ aḍappam-vidai, பெ. (n.) வாதுமைப் பருப்பு; almond kernel. ''அடப்பம் விதையாம் வாதுமைப் பருப்பி னாலே'' (பதார்த்த, 785).

அடப்பமரம் adappa-maram, பெ. (n.) வாதுமை மரம்; almond tree.

ம். அடமரம்

அடப்பன் adappan, பெ. (n.) கடம்பு (மலை.); common cadamba, Eugenia racemosa alias Anthocephalus cadamba (சா.அக.).

அடப்பன் ² aḍappa<u>n</u>, பெ. (n.) பரவர்குலப் பட்டப் பெயர் (யாழ்ப்.); a caste title of Paravās (J.).

அடப்பணர் adappa<u>n</u>ar, பெ. (n.) அடப்பன் என்னும் பட்டப்பெயரின் உயர்வுப் பன்மை வடிவம்; honorific form of the caste title adappan.

அடப்பான் adappan, பெ. (n.) வைரிப்புள், வல்லூறு (கலைமகள், 56: 189); peregrine falcon.

அடப்பி aḍappi, பெ. (n.) அடப்பன்¹ பார்க்க see aḍappaṇ¹.

அடப்பிமாதிகம் adappi - mādigam, பெ. (n.) சிவப்புக் காசித்தும்பை; Benares red toombay (Lucas), balsom flower, Impatiens genus (சா.அக.).

அடம் adam, பெ. (n.) கத்தி (இ.வ.); knife (Loc.).

க. அடகத்தி; தெ. அடகத்து; து. இடகத்தி; மரா. அடதிதா.

அடம்பாரம் adambaram, பெ. (n.) 1. பண்டங் களின் ஏராளம் (தஞ்சை); plenty, as of articles (Tj.). 2. முழுதும்; the entire, whole, altogether (W.).

ம. அடம்பாடெ

அடம்பு adambu, பெ. (n.) 1. ஒரு படர்கொடி;
(L.) hare-leaf, m.cl., Ipomaea biloba. 'அடம்பங்கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு' (பழ.).
''தும்பைவெள் ளடம்பு திங்கள்'' (பெரியபு. ஏயர்கோ. 100). 2. கடலிப்பூ; sea-flower, Adambia glabra (சா.அக.). 3. கடம்பு; (L.) common cadamba. 4. கொன்றை (சம்.அக. கை.); Indian laburnum. 5. ஒருவகை மரம்; (L.) a kind of tree.

ம. அடம்பு; க., து. அடும்பு.

அடமருது adamarudu, பெ. (n.) கடலாத்தி (Nels.); stag's horn trumpet flower. அடமானம் adamanam, பெ. (n.) அடைமானம் பார்க்க; see adai-manam.

அடர்-தல் adar-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தெருங்கு தல், செறிதல்; to be close together, thick, crowded. ''அறுகையு நெருஞ்சியு மடர்ந்து'' (மணிமே.12:60). 2. போர் செய்தல்; to fight, ் எண்ணுறு படைக engage in a battle. ளிவ்வா நெதிர்த**ழீ**இ யடரும் வேலை" (கந்தபு. உற்பத். தாரக. 39), —, 2 செ.குன்றா வி. (v.t.) 1. தெருக்கு தல்; to press round, hem in. ''வரைசேர்ந் தடர்ந்தென்ன வல்வினை'' (கிருவாச. 6:37). 2. புடைத்தல்; to beat, ்'வச்சிரங்கொண் strike. டி.ந்திரன்வெற் படர்வ தென்ன" (ஞானவா. சனகரா. 14). 3. தட்டியுருவாக்கு தல்; to fashion, mould by beating. ''ஐதடர்ந்த நூற்பெய்து'' (புறநா. 29:2).

ம. அடர்; க., தெ. அடரு; கோத. அய்ர்; குட. அடிச்; கொண். அட்.

[அள் → அடே→ அடர். அள்ளுதல் = நெருங்கு தல். அடுத்தல் = நெருங்குதல். அடர்தல் = நெருங்குதல், புடைத்தல், தட்டியுருவாக்குதல்.]

அடர் - த்தல் adar-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.)
 'அடர்தல்' என்பதன் பி.வி. (caus. of adardal).
 1. அமுக்கு தல்; to press down, crush, squeeze.
 "திருவிரலா லடர்த்தான்வல் லரக்கனையும்"
 (தேவா. 7. 97: 8). 2. தெருக்கு தல்; to press hard, exert pressure upon. 3. வருத்து தல்; to oppress. "அடர்புலன் போக்கற் றோர்க்கும்"
 (கோயிற்பு. பாயி. 18). 4. தாக்கு தல், போர் செய்தல்; to attack, make an onset upon, begin a quarrel. "ஆளை யான்கொண்டடர்த்தனர்"
 (கந்தபு. யுத்த. முதனாட். 111). 5. கொல்லு தல்; to kill. "இடங்கரை யாழி வலவனடர்த்தது போல" (கல்லா. 59). 6. கெடுத் தல்; to destroy, remove. "பாவ மடர்த்தமர்வா ரேசிவலோ கத்து" (சைவச. பொது. 567).

ம. அடர்க்குக; க. அடரிசு; தெ. அடரின்சு_. [அசே → அடர்.]

அடர்² - த்தல் adar-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ப**றித்தல்; to pluck, as coconuts.** தேங்கா யடர்த்தல் (நாஞ்.).

க. அடர்ச்சு; தெ. அடலின்சு.

[ஒருகா. இட → அட → அடர். இடத்தல் = பெயர்த்தல், பறித்தல்.] அடர்¹ aḍar, பெ. (n.) 1. தெருக்கம்; closeness. 2. தெருக்குதல்; the act of pressing, oppressing, troubling. ''அடர்க்குறு மாக்களொடு'' (மணிமே. 13: 40), 'அடர விதைத்து ஆழ உழு', 'அடர்த்தியை அப்போதே பார், புழுக்கத்தைப் பின்னாலே பார்' (பழ.).

[NO - NCA.]

அடர்² adar, பெ. (n.) 1. தகடு; thin flat plate of metal, esp. gold. ''அடர்பொற் சிரசுத்தால் வாக்கி'' (கலித். 51:7). 2. பூவிதழ்; flower petal. ''இலவம்பூ வடரனுக்கி'' (சீவக. 179). 3. ஐயம்; doubt.

[ஒருகா. அடி → அடர். அடித்தல் = சுத்தியால் அல்லது சம்மட்டியால் அடித்துத் தட்டையாக்கு தல்.]

அடர்ச்சி adarcci, பெ. (n.) 1. நெருக்கம் (சிந்தா. நி.); closeness. 2. கொடிய வுரை யெண்ணஞ் செயல்களாகிய மாந்திகத்தின் (இராசதத்தின்) குணம்; qualities of passion.

அடர்சோனம் adar-šōlam, பெ. (n.) கால்நடைத் தீனிக்காக அடர்த்தியாகப் பயிரிடும் காக்காய்ச் சோளம்; black šōlam sown closely as a fodder crop [M. Cm. D. (1887), 201].

அடர்த்தி adartti, பெ. (n.) தெருக்கம்; closeness, thickness. தலைமயிர் அடர்த்தியா யிருக்கிறது (உ.வ.).

அடர்த்திப்பலகை aḍartti-p-palagai, பெ. (n.) திண்ணமான பலகை (யாழ்ப்.); thick plank (J.).

[ALings + uwons.]

அடர்ந்தேற்றம் adarnd(u) - ēzzam, பெ. (n.) கொடுமை, வல்லந்தம் (வின்.); oppression, violence.

அடர்ந்தேற்றி adarnd(u)-ērri, பெ. (n.) அடர்ந் தேற்றம் பார்க்க; see adarnd(u)-ērram.

[अ८तंत्रंश + वर्णेले.]

அடர்ப்பம் adarppam, பெ. (n.) தெருக்கம் (யாழ்ப்.); closeness (J.).

அடர்ப்பு adarppu, பெ. (n.) 1. தெருக்குகை; pressure. ''அவன் சங்கற்ப புருடனைப்போ வசைவற் றிருப்ப வடர்ப்பரிதாய்'' (ஞானவா. ஞானவிண். 16). 2. போர்; struggle, battle. ''அசனியி னயிற்படை யடர்ப்புமோ ரயலாக'' (இரகு. திக்கு. 174).

- அடர்பு adarbu, பெ. (n.) 1. தெருக்கம்; closenes (சங்.அக.). 2. தெருங்கித் தொடர்கை; close pursuit.
- அடர்மை adarmai, பெ. (n.) தொய்ம்மை; lightness. ''அரத்த வடர்மையும்'' (பெருங். உஞ்சைக். 53: 130).
- அடர்வை நரி adar-vaišūri, பெ. (n.) ஒன்றோ டொன்று கலக்கும்படி தெருக்கமாக வார்க்கும் அம்மை தோய்; small-pox in which the pustules run together or into each other, confluent small-pox alias C. variola (சா.அக.).

[த. அடர் + Skt. masūraka < த. வைதரி.]

- அடரடிபடரடி adaradi padaradi, பெ. (n.) முனைந்து பொருகை, பெருங்குழப்பம் (வின்.); desperate fighting, hard scuffle, great confusion.
- அடரார் adarar, பெ. (n.) பகைவர் (சிந்தா.நி.); enemies.
- அடரோவி aḍar-oli, பெ. (n.) அதட்டுஞ்சொல் (பிங்.); vehement noise to scare away beasts.

[அடர் + ஒலி. அள் → அடு → அடர். அள்ளு தல் = நெருங்குதல். அடர்த்தல் = நெருங்கிப் பொருதல், வருத்துதல், கொல்லுதல்.]

அடல் adal, பெ. (n.) 1. சமைத்தல்; cooking. 2. கொல்லுகை; killing, murdering. "அன்ன வர் தமையட வரிய தாமெனின்'' (கந்தபு. யுத்த. மூவாயி. 70). 3. வருத்துதல்; to afflict, cause pain or suffering. "அடல்வண்ண வைம்பொறியும்" (சிவக. 1468). 4. பகை; hatred, enmity. "மன்னுசிற் றம்பலவர்க் <u>க∟லையுற்</u> நாரின்'' (திருக்கோ. 218). 5. போர் (குடா.); war, conflict. ''அடல்வலி *மானவர்'' (கந்தபு. தேவ. தெய்வ. 67).* 6. வலிமை; power, strength. 'அடன்மாவின் பேரு ரித்திறந் தரித்தனை" (கந்தபு. உற்பத். மோன. 12). 7. வெற்றி; victory, success. ''அடலயி னெடுவே லண்ணல்'' (கந்தபு. புத்த. சூரபன். 256).

ம. அடல், அடர்; க., தெ. அடரு.

[அடு → அடல். அடுதல் = சமைத்தல். கொல்லுதல், வருத்துதல்.]

- அடர்² adal, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடல்மீன்; a kind of sea-fish, Cynoglossus semifasciatus.
- அடலம் adalam, பே. (n.) மாறாமை (சிந்தா. தீ.); state of remaining unchanged.

அடலி aḍali, பெ. (n.) அடுக்களை வேலைக் காரி, வெள்ளாட்டி (யாழ்ப்.); a woman cook, maid-servant (J.).

[அடுதல் = சமைத்தல். அடு → அடல் → அடலி = சமையற்காரி.]

அடலை¹ adalai, பெ. (n.) 1. காய்ச்சல்; fever (சா.அக.). 2. சுடலை (பொதி.நி.); cremation ground. 3. சோறு; cooked rice. அக்காரடலை (உ.வ.). 4. சாம்பல்; ashes. ''வேளும் புரமும் அடலைபட விழித்து" (உபதேசகா. நரகா. 5. நீறு (பற்பம்) (இராசவைத். 161); metallic calx. 6. 過低度數; sacred ashes smeared on the body as a mark of a Saivaite. " AB யாலயத் தடலைகொண்டு'' (திருவிளை. சமணரைக். 82). 7. போர் (பிங்.); battle. battle-field. "அடலையி 8. போர்க்களம்; னுணர்வின் நாகும்'' (கந்தபு. யுத்த. சூரபன். 256). ம. அடர்களம். 9. துன்பம்; trouble, distress. ''அடலைக்கடல் கழிவான்'' (தேவா. 4.110 : 6).

ம. அடர்; க. அடலு; தெ. அடலு, அடலடி. [அசு → அடல் → அடலை. அசேல்= சுசேல், சமைத்தல், பொருதல், கொல்லுதல்.]

- அடலை² adalai, பெ. (n.) அடலம் பார்க்க; see adalam.
- அடலை புடலை யாய் adalai-pudalai-y-dy, கு.வி.எ. (adv.) (நெல்லை) 1. மிகத் துணிச்ச லாய்; in an impetuous manner. 2. திடுமென; suddenly.

[அச → அடல் → அடலை → அடலைபுடலை — 'அடலை'மூன் எதுகையூரட்டல்.]

அடலைமுடலை aḍalai-muḍalai, பெ. (n.) வீண் சொல் (யாழ்ப்.); vain words (J.).

[அடலை → அட்லைமூடலை—'அடலை'மின் எதகையூ∂ட்டல்.]

- அடவாபிதன் adavabidan, பெ. (n.) மஞ்சள்; turmeric, saffron, Curcuma longa (சா.அக.).
- அடி வி adavi, பெ. (n.) 1. மரமடர் ந்த காடு; thick forest, jungle. ''விந்தத் தடவியும்'' (சிலப். 6:29). 'அடவி சென்றும் விறகுக்குப் பஞ்சமா?' (பழ.). 2. சோலை; grove. 3. மிகுந்த கூட்டம் அல்லது அளவு; large collection. ''வேரிமவர் முண்டகத் தடவிதிக் கெறிய'' (கல்லா. 56). 4. பூஞ்சோலை (தந்தவனம்) (திவா.); pleasure-garden.

ம., க., கொலா., பிராகி., அடவி; தெ. அடவி, அடிவி.

த. அடவி > Skt. atavī. அட் (to wander) என்னும் மூலத்தினின்று திரிந்து, அலைந்து திரியும் இடத்தைக் குறிப்பது அடவி யென்னுஞ் சொல்லென்று வடமொழியாளர் பொருட்கரணியம் கூறுவது பொருந்தாது. இராமனும் பாண்டவரும் பிறரும் காட்டில் அலைந்து திரிந்ததை உட்கொண்டு அவர் அக் கொண்டிருக்கலாம். கருத்தைக் ஆயின், அது ஒரு சிலர்க்கே பொருந்துவதாதலானும், அடவி யென்பது மரமடர்ந்த காட்டையே குறிக்குள் சிறப்புச் சொல்லா தலானும், ஆரிய ரொடு தொடர்பறற ஆனைமலைக் காடரும் அச் சொல்லைத் தொன்றுதொட்டு வழங்கி வருதலானும், தமிழ் வடமொழிக்கு முந்திய தா தலானும், அடவியென்பது த மிழ்ச் சொல்லே யென்பது தேற்றமாம்.

அடவிக்கச்சோலம் adavi-k-kaccolam, பெ. (n.) 1. கத்தூரி மஞ்சள்; long and round zedoary, Curcuma amada. 2. ஒருவகை நறுமணப் பண்டம்; an aromatic drug.

மை. அடவிக்கச்சோலம் [அடவு + கச்சோலம்.]

அடவிக்கம்பம் adavi - k - kambam, பெ. (n.) சாம்பல்; ashes (சா.அக.).

அடவிக்கல் adavi - k - kal, பெ. (n.) காட்டில் அகப்படும் கரும்புள்ளிக்கல், கானகக்கல்; a stone with black dots, found in the forest (சா.அக.).

[अ८कि + डकं.]

அடவிக்காணம் adavi - k - k anam, பெ. (n.) காட்டுக் கொள்; jungle horse-gram, Cassia absus (சா.அக.).

[அடவு + காணம்.]

அடவிக்கொல் aḍavi-k-kol, பெ. (n.) கோரோ சனை (பரி.அக.); bezoar.

அடவிகம் aḍavigam, பெ. (n.) சாம்பல்; ashes (சா.அக.). அடவிக்கம்பம் பார்க்க; see aḍavi-k-kambam.

அடவிச்சொல் adavi-c-col, பெ. (n.) கோரோ சனை; bezoar (மூ.அ.). ஒ.நோ: அடவிக் கொல். அடவிசரர் aḍavi-šarar, பெ. (n.) வேடர்; hunters. ''அடவி சரர்குல மரகத வனிதையும்'' (திருப்பு. 563).

[த. அடலி + Skt. cara > த. சரர்.]

அடவிநீர் adavi-nir. பெ. (n.) காட்டாற்று நீர்; water of a jungle river (சா.அக.).

அடவிமஞ்சள் adavi-mañjal, பெ. (n.) மரமஞ்சள்; tree turmeric, Coscinium fenestratum (சா.அக.).

அடவிமார் adavimar, பெ. (n.) தெசவாளருள் ஒரு வகுப்பார்; a class of weavers (M.E.R. 310 of 1916-B).

[அடை → அடைவு → அடைவு → அடவு + மகார் → மார் (ப. பா. ஈறு).]

அடவிமூர்ச்சி aḍavi-mūrcci, பெ. (n.) சிவப்புக் கிலுகிலுப்பை; rattle-wort, Crotolaria laburnifolia (சா.அக.).

அடவிமேற்புல்லுருவி adavi - mēṭ - pulluruvi, பெ. (n.) கள்ளிப்புதரில் முளைக்கும் புல்லுருவி; a parasite found on kalli tree, Euphorbia genus.

[அடவி + மேல் + புல்லுருவி.]

அடவிமை adavi-mai, பெ. (n.) கருங்கரிசாலை, கரிசலாங்கண்ணியின் கரிய வகை; black eclipse plant, Eclipta prostata (nigra).

அடவியன்¹ aḍaviyaṇ, பெ. (n.) காடுவாழ் நன்; forest-dweller.

ம. அடவிகன்; க. அடவிசரரு.

அடவியன்² aḍaviyan, பெ. (n.) 1. ஓலையீர்க்கு, வாரடை (யாழ்ப்.); mid-rib, as of a palm leaf (J.). 2. துடைப்ப வகை (யாழ்ப்.); broom made of woody tendons or mid-ribs of palm leaves (J.).

அடவியார் adaviyar, பெ. (n.) கைக்கோளரின் குலப் பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று (இ.வ.); a caste title of the Kaikkola weavers (Loc.).

[அடை → அடைவு → அடைவு → அடவு + ஆர் (உ. பன். ஈறு).]

அடைதல் = 1. அடைக்கலம் புகுதல். "அடைந்தவர்க் கருளா னாயின்" (கம்பரா. விபீடண. 111). 2. பேரின்ப வீடுபெறுதல்.

உலக வாழ்வில், ஒருவர் துன்பத்திற்கு அல்லது கொலைக்குத் தப்பி அடைக்கலம் புக அரசன், படைத்தலைவன், வலியவன், பெருஞ் செல்வன், முனிவன் முதலிய பலரிருப்பினும், இறைவனை அடைதலே சிறந்த அடைக்கலம் புகுதலாகக் கருதப்படும். இறைவன் பற்று விஞ்சியவர் நீறுபூசி, இலிங்கங்கட்டி முதலிய பட்டங்களைத் தாங்கிக்கொள்வதும் வழக்கம்.

கைக்கோளருள் ஒரு பிரிவார், இலிங்கம் என்னும் சிவக்குறி யணிபவர்; மற்றொரு பிரி வார் சீர்பாதம் என்னும் குலப்பட்டமுடை யார். கோயில்களிலுள்ள தெய்வங்கட்குரிய சப்பரங்களையும் அணிகங்களையும் (வாகனங் களையும்) திருவிழாக் காலங்களில் தாங்கிச் செல்வார் சீபாதந் தாங்கிகள் எனப்படுவர். அப் பெயரின் குறுக்கமே சீபாதம் என்பது.

தேவபத்தி மிகுதியால, ஒவ்வொரு கைக் கோளக் குடும்பமும் ஒரு பெண்ணைக் கோயில் தொண்டிற்கு ஒப்படைத்து வந்த தாகத் தெரிகின்றது. அதுபற்றி, எட்கார் தரசத்தன் (Edgar Thurston) தம் தென்னாட்டுக் குலமரபுகள் (Castes and Tribes of Southern India) என்னும் நூலிற் பின்வருமாறு தெரிவித் துள்ளார்:

"In every Kaikolan family, at least one girl should be set apart for and dedicated to temple service....."

"Kaikolan girls are made Dasis either by regular dedication to a temple, or by the headman tying tali (nattu pottu). The latter method is at the present day adopted because it is considered a sin to dedicate a girl to the god after she has reached puberty, and because the securing of the requisite official certificate for a girl to become a Dasi involves considerable trouble."

"It is said", Mr. Stuart writes, "that, where the head of a house dies, leaving only female issue, one of the girls is made a *Dāsi* in order to allow of her working like a man at the loom, for no woman not dedicated in this manner may do so" (Vol. III, p. 37).

அடவியார் என்பது, பொருள்களை அடவு (mortgage) வாங்குபவர் என்றும் பொருள் படுமேனும், இறைவனை அடை ந்தவர் அல்லது அடைக்கலமாகக் கொண்டவர் என்று பொருள் கொள்ளின், கைக்கோளரின் தேவ பத்தியைச் சிறப்பாகக் குறிக்குமாதலின், அதுவே பொருந்துவதாம்.

அடனியில்திருடி கீdaviyil-tirudi, பெ. (n.) சதுரக் கள்ளி; square spurge, Euphorbia quadruculli. அடவியி adavi-y-i, பெ. (n.) கடிக்கின் பெருந் தூக்கமும் மயக்கமும் உண்டாக்கும் காட்டு ஈ (சீவரட். 451); an insect of the forest, the bite of which develops excessive sleep and stupor. 2. ஒருவகைக் காட்டுப்புழு; a forest worm (சா.அக.).

[ALD + A.]

அடவு aḍavu, பெ. (n.) அடகு (W.G.); pledge, pawn.

ம., க., து. அடவு; தெ. அட்டமு. [அடைவு → அடவு.]

அடவு செய்வார் adavu-šeyvār, பெ. (n.) அடவிமார் பார்க்க; see adavimār.

அடவோலை aḍav(u)-ōlai, பெ. (n.) அடைமான ஓலை; lease-deed.

[அடை→ அடைவு → அடவு. அடவு+ஓலை.]

அடனை adalai, பெ. (n.) கடல்மீன்வகை; a kind of marine fish.

அடல்² பார்க்க; see aḍal².

அடர¹ aḍā, இடை. (int.) 1. இழிந்தோன், கீழ்ப்பட்டவன், சிறுவன், சண்டையிடும் பகை வன் ஆகியோரை விளிக்கும் விளி; a vocative addressed to an outcaste, or an inferior, or a small boy or a quarrelling enemy. ''அவன் செத்த சேதியைநீ யறியாயோ அடா பித்த'' (இராமநா. சுந்தர. பக். 267). ''நில்லடா சிறிது நில்லடா'' (கம்பரா. யுத்த. நாகபா. 73). 2. இகழ்ச்சி, வெறுப்பு, வியப்பு, மன வருத்தம் முதலியவற்றின் குறிப்பிடைச்சொல்; an exclamation of contempt, hatred, surprise, regret, etc. அடா! இப்பொழுதுதானே பார்த்துவிட்டு வந்தேன். அதற்குள்ளேயா போய்விட்டார்! (உ.வ.).

ம. எடா; க. அடா; தெ. *ஏரா*.

 $[\sigma \otimes r \rightarrow \sigma \sigma r \rightarrow \sigma g r \rightarrow \sigma L r \rightarrow \sigma L$

அடா² aḍā, பெ.எ. (adj.) அடாத பார்க்க; see aḍāda.

[அடாத -> அடா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.).]

அடாசனி adašani, பெ. (n.) 1. நீர்க்கால்களில் இயற்கையாகப் படரும் ஆரைக்கீரை; greens growing near water channels. 2. புளியாரை (மலை.); yellow wood-sorrel, Oxulis comiculata. அடாசு-தல் aḍašu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) விலகுதல்; to recede, give place to. —, 5 செ.குன் றாவி. (v.t.) திணித்தல்; to stuff.

5. ALF

 $[AMC \rightarrow AMCA \rightarrow ACAA.]$

அடாசு adāšu, பெ. (n.) மட்கின பொருள்; spoiled substance, damaged stuff, putrefied nfatter.

க. அடசல; து. அதெசு; மரா. அடசாண்டா. [அடு → அடாதது → அடாது → அடாக = தகாதது.]

- அடாஞ்சி ad a fiji, பெ. (n.) இலவங்கப்பூ; flower of the clove tree, Caryophyllum (சா.அக.).
- அடாதஞ்சம் adadañjam, பெ. (n.) துதிக்கை யுள்ள அரிமாப் (சிங்கம்) போன்ற இறந்துபட்ட விலங்கினம், யாளி; an extinct animal resembling the lion, but with a proboscis like that of the elephant.
- அடாத adāda, பெ.எ. (adj.) தகாத, பொருந்தாத; unfit, improper.

[AG + &(a.v.B.B.) + s.]

அடாதது adadadu, பெ. (n.) தகாதது; that which is unfit, improper. ''தமக்கடாதது செய்துயிர் வாழ்வது தன்னில்'' (பிரபுலிங்க. அக்கமா. துற. 21).

ம். அடாதது

[அடுத்தல் = பொருந்துதல், ஏற்றல், தகுதல். அடுத்தது 🗙 அடாதது (எ. ம. விணையா. பெ.).]

அடாது aḍādu, பெ. (n.) அடாதது பார்க்க; see aḍādadu. ''அடாதுசெய் சடாசுரன்'' (பாரத. சடாசு. 22). 'அடாது செய்பவர் படாது படுவர்' (பழ.).

[SILTSSI - SILTSI.]

அடாதுடி adadudi, பெ. (n.) தீம்பு; perversity, wickedness.

க., தெ. அட்டாதிட்டி; து. அட்டாதுட்டி.

- அடாநிந்தை aḍ a-nindai, பெ. (n.) 1. நிலைக் களம் (ஆதாரம்) இல்லாப் பழிச்சொல்; unfounded reproach. 2. பொறுக்கமுடியாப் 'பழிச்சொல்; unbearable slander.
  - . [த. அடா + Skt. nindā > த. நீந்தை = பழிப்பு. அடாத → அடா.] ்

அடாநெறி ada-neri, பெ. (n.) தகாத வழி; evil ways. ''அடாநெறி யறைதல் செல்லா வருமறை'' (கம்பரா, பால.'எதிர்கொள். 1).

[$ALng \rightarrow ALn + Ggg^{0}$.] ALn^{2} Lnr^{2} Lnr^{2}

அடாப்பழி ada-p-pali, பெ. (n.) தகாத பழிச் சொல் (சிலப். 9:7, உரை); slander, calumny, unjust accusation.

[அடாத → அடா + பழி.] அடா² பார்க்க; see ada².

- அடாபிடாவெனல் aḍā-piḍā-v-eṇal, பெ. (n.) 'அடா' என்று விளித்து மதிப்பின்றிப் பேசுதல்; talking impolitely addressing one aḍā. ஏன் என்னை அடாபிடா என்று பேசுகிறாய்? மதிப்பாய்ப் பேசு (உ.வ.).
- அடாபிடி aḍā piḍi, பெ. (n.) வன்செயல்; violence.

ம். அடாபிடி

[ஒருகா. அடா (தகாத) + அடி — அடாவடி → அடாபுடி.]

அடாபிடித்தனம் add-pidi-t-tanam, பெ. (n.) வன்செயல் தன்மை; the quality of being violent. குண்டர்களைக் கொண்டு நன்கொடைப் பணந் தண்டுவது அடாபிடித் தனம்.

[ஒருகா. அடா (தகாத) + அடி (தாக்கு) — அடாவடி → அடாபிடி.]

அடாபுடாவெனல் ada-puda-v-enal, பெ. (n.) ஓர் ஆடவனை மதிப்புரவின்றிப் பேசுதல்; speaking impolitely to a male person. அவுன் என்னை அடாபுடா என்று பேசுகிறான் (உ.வ.).

[அட → அடா. 'புடா' எதிரொலிச்சொல் (echo-word). என் → எனல் (தொ.பெ.). 'அல்' (தொ.பெ. ஈறு).]

அடா¹ பார்க்க; sec aḍā¹.

அடார் aḍār, பெ. (n.) புலி முதலிய விலங்குகளை அகப்படுத்தும் பொறி; trap for tigers and other animals. ''பெருங்கல் லடாரும் போன் மென்'' (புறநா. 19:6).

[அடர்த்தல் = அமுக்குதல், நெருக்குதல். அடர் -> அடார்.]

அடார்வெளி adar-veli, பெ. (n.) தரிசு நிலம் (இராட்.); uncultivated open land. அடாரனப்பூ adaralappū, பெ. (n.) முடக் கொற்றான்; a plant palsy curer, Cardiaspermum halicacabum.

அடாவடி adā-v-adi பெ. (n.) 1. கொடும்பேச்சு; violent talk. 2. கொடுஞ்செயல்; outrage, violence.

ம. அடாபிடி; க., தெ. அடாவுடி; H. hadabadi.

[ALT + 844. ALTS - ALT.]

அடாவடித்தனம் aḍāvaḍi-t-taṇam, ப.பெ. (abst.n.) 1. போக்கிரித்தனம்; mischief. 2. கொடுஞ்செயல்; act of violence, outrage. அவன் செய்வதெல்லாம் அடாவடித்தனம் (உ.வ.).

[அடாவடி + தனம் (ப.பெ. சுறு).]

அடாவடியடி 1-த்தல் add - v - adi - y - adi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வல்லடி வழக்காடுதல்; to lay unjust claim to the property of others using force. அடாவடியடித்து அவன் பணத்தை யெல்லாம் அக்கம்பக்கத்தார் சுவர்ந்து கொண்டார்கள் (உ.வ.). 2. வம்புரையாடுதல்; to harass by mischievous talk, as a rowdy.

ம. அடாபிடி; க. அடாவுடி; தெ. அடாவடி. [அடா (தகாத, முறையற்ற)+அடி (தாக்கு)+ அடித்தல் (தாக்கியுரைத்தல்). அடுத்தல்= தகுதல். அடாத → அடா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.).] அடாவடி் → டாவடி → ராவடி (கடுங்கொ.).

அடாவடியடி²-த்தல் aḍā-v-aḍi-y-aḍi-, 4 செ.கு. வி. (v.i.) கொடுமையாகப் பேசுதல்; to speak outrageously. ஓயாமல் அவனிடம் போய் அடாவடியடிக்கிறார்கள். நேற்று இரவெல் லாம் எல்லாருஞ் சேர்ந்து அவனை அடாவடி யடித்தார்கள் (உ.வ.). —, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கொடுமை செய்தல்; to do violence, to perpetrate outrage. அவன் பங்காளிகள் அடாவடியடித்து அவன் சொத்தையெல்லாம் பறித்துக்கொண்டார்கள் (உ.வ.).

[அடாவடி + அடி (து.வி.).]

அடாவந்தி add-vandi, பெ. (n.) 1. முறையன்மை (அநியாயம்) (வின்.); injustice, impropriety. 2. இட்டேற்றம் (வின்.); foisted accusation, false report, slander. 3. துன்பம் (வின்.); grievance.

[அடா (அடாத்) + வந்தி (வந்தது). அடாது = தகாது.] அடாவரி ada-vari, பெ. (n.) முறைகேடான வரி (இராட்.); unjust tax.

[SILT + OIP. SILTS - SILT.]

அடாவழி ada-vali, பெ. (n.) 1. கடுவழி; rough path. 2. தீயதெறி; evil ways.

ம. அடாவழி

[SILT + OUS. SILTS - SILT.]

அடி-த்தல் adi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. விளையாடு தல்; to sport, play. குண்டடித்தல், கோலி யடித்தல், சிலம்படித்தல், நொண்டியடித்தல் முதலியன. 2. தனியாக அல்லது கூடிக் கூத் தாடுதல்; to dance singly or in groups. கூத் தடித்தல், கழியலடித்தல், கும்மி படித்தல் முதலியன. 'நான் இவ்வமணக் கூத்தெல்லா மடித்தேன்' (தில். திருமாலை. 34, வியா.). (திவ். திருமாலை. 34, வியா.). 3. ஒரு நன்னிகழ்ச்சியின்போது கண்ணன்ன உறவினர் ஒருவரின்மையால் மனம் வருந்து தல்; to suffer in mind due to the absence of a beloved person on a festive occasion. Gring நிகழ்ந்த விருந்திற்கு நீங்களின்மையால் என் மனம் மிகவும் அடித்துக்கொண்டது (உ.வ.). 4. துடித்தல்; to twitch, move spasmodically. இருநாளாய் எனக்குக் கண் அடித்துக்கொள் கிறது, என்ன நேருமோ, தெரியவில்லை (உ.வ.). 5. சாடை காட்டுதல்; to hint by gesture. அவன் அவளைப் பார்த்துக் கண் ணடிக்கிறான் (உ.வ.). 6. உடம்பு சுடுதல்; to suffer from fever. அவனுக்குக் காய்ச்ச வடிக் கிறது (உ.வ.). 7. புசுதல்; to besmear, daub. வீட்டிற்கு வெள்ளையடிக்க வேண்டும் (உ.வ.). 8. தடவுதல்; to stroke, brush over. அவனுக்குக் குழையடித்துத் தேட்கொட்டு வலியைப் போக்கினார்கள் (உ.வ.). 9. அலப்புதல்; to chatter, prattle, swagger, bluff. நாள் முழு வதும் அரட்டையடிக்கிறான் . எங்கே போனா லும் வாயடிக்கிறான் (உ.வ.). 10. அசைக்கல்; நாக்கடித்தல் = நாவசைத்தல், நாவசைத்துச் சொல்லுதல் அல்லது பேசுதல். இளநாக்கடித்தல் = ஒன்றன்மேல் விருப்ப மில்லாததுபோற் காட்டுதல். இழந்த நாக் கடித்தல் = எண்ணிப் பாராது வாய்நேர்தல் (வாக்களித்தல்). 11. துணி காற்றில் அசைந் தாடுதல்; to flutter, as a flag or cloth hung for drying. காயப்போட்ட வேட்டி காற்றிற் படபடவென்று அடிக்கிறது (உ.வ.). 12. மணி ஒலித்தல்; to sound or ring, as a bell. கோயில் மணியடிக்கிறது (உ.வ.). 13. காற்று வீசுதல்;

to blow, as strong wind. புயற்காற்றடிக்கிறது (உ.வ.). ''சண்டமா ருதச்சுழல் வந்துவந் தடிப்ப'' (தாயு. தேசோ. 2). 14. முக்கிற்குப் புலனாதல்; to be perceived by the sense of smell. பூக்கடைக்குப் போனால் நல்ல மணம் (வாசனை) அடிக்கிறது; குப்பைப் பக்கம் போனால் தீய நாற்றம் அடிக்கிறது (உ.வ.). 15. ஒளிர் தல்; to shine, as moon; to flash, as lightning. நிலாப் பட்டுப்பட்டென்று அடிக் கிறது. நாலுபக்கமும் மின்னலடிக்கிறது (உ.வ.). 16. *பொறியியங்கு தல்*; to work, as a machine. இந்தத் தையற்பொறி நன்றா யடிக்குமா? (உ.வ.). 17. ஆக்கவாய்ப்பு மிகு தல்; to have continued good luck. அவனுக்கு ஆக்கலாய்ப்பு (அதிர்ஷ்டம்) அடிக்கிறது (உ.வ.). 18. பழைய நிலை கொள்ளுதல்; to resile, as elastic bodies. இந்த வில்லை (spring) முறுக்கினால் எதிர்த்தடிக்கும் (உ.வ.). 19. தாக்குதல்; to afflict the body. வெக்கை யழுக்கிறது, வாடையழுக்கிறது, பனியழுக் கிறது. 20. மழை கனத்துப் பெய்தல்; to rain heavily. மழை உரத்தடிக்கிறது. 21. தண்ணீர் வேகமாய்ப் பாய்தல்; to issue forcibly, as water from a pipe. தண்ணீர் குழாயிலிருந்து 'சர்' என்றடிக்கிறது (உ.வ.). 22. இயற்று தல்; to perform, as an athletic feat. அல்லாப்பாண்டி யடித்தல். 23. இயங்கு தல்; to move. குதிரை பின்னுக்கடிக்கிறது. 24. சேறு தெறித்தல்; to splash, as mud. வண்டி வரும்போது விலகு, இல்லாவிட்டாற் சேறடிக்கும் (உ.வ.). 25. நீந்தும்போது கைகால்களால் நீரையடித் தல்; to dabble, to strike water with hands and feet while swimming. நீச்சலடித்தல். 26. **திரும்புதல்**; to turn. குப்புற அடித்து விழுந்தான். 27. உ**ணர்வு கெடுதல்**; to become மயக்கமடி த்து unconscious. விழுந்தான். 28. ஒருவன் அல்லது ஒருத்தி வீணாகத் தன்னை வருத்திக் கொள்ளுதல்; to worry oneself unnecessarily, to complain vociferously and repeatedly. ஏன் இப்படி அடித்துக்கொள்ளு கிறாய்? 29. ஒன்றன்மேலடித்துச் சூளுறு தியை மிருத்தல்; to increase the effect of swearing by striking on something important, dear or held sacred. நீ திருடவில்லை யென்று உன் பிள்ளை தலையில் அடித்துச் சொல் (உ.வ.). 30. விலை பேசிச் செய்த முடிவைக் கையிலடித்து உறுதிப் - បិម្រិត្តស្វាស់; to confirm a bargain by striking the palm of another. விலைபேசி முடித்த வுடன் மாட்டுக்காரன் வாங்குகிறவன் கையில் அடித்துக் கொடுத்தான். 31. தேர்வில் தவறு

தல்; to fail in an examination. மதியழகன் ஆட்டை (ஆண்டு)த் தேர்விற் கோட்டடித்து விட்டான். 32. சுண்டுவில்லடித்தல்; to catapult. நான் போனபோது மாட்டுக்காரப் பையன் கவட்டையடித்துக்கொண்டிருந் தான். *33. மார்பில் அறைந்துகொள்ளுதல்;* to beat the breast and bewail the dead, as women do. பெண்கள் மாரடித்து அழுகிறார்கள் (2.al.). 34. துளையடித்தல்; to punch a hole. சுவரில் கண்டகண்ட இடமெல்லாம் இப்படியோ துளையடிப்பது? 35. பூசு**ணும்** பூத் தல்: to become mouldy. மூடிவைத்த பல காரத்திற் பூஞ்சான் அடித்துவிட்டது. 36. படர்தல்; to spread, as moss. பாசியடித்த 37. மழித்தல்; to குளத்தில் இறங்காதே. shave. தம்பிக்கு மொட்டையடி. 38. தங்கு தல்; to abide. அது மூதேவி யடித்த முகம்; அதனொடு பேசாதே (இ.வ.). 39. ஒரு திசை நோக்கி யியங்கு தல்; to proceed in a particular direction. காக்கை வலமடித்தது; கரிக்குருவி இடமடித்தது (உ.வ.). 40. புலம்புதல்; to lament. நேற்று நடுச்சாமத்தில் இந்தப் பக்கம் பேயடித்துக்கொண்டு போனதே; அது உன் காதில் பட்டதா? (இ.வ.). 41. மலங்கழிதல்; to have loose motion. மூன்று முறை வயிற்றா லடித்தது, களைத்துப் போய்விட்டான் (இ.வ.). 42. தெஞ்சு பதைத்தல்; to funk. இருவர் நெஞ்சமும் அடித்துக்கொண்டன. 43. திரிதல்; to roam about. ஊரெல்லாம் சுற்றியடித்துவிட்டு வந்திருக்கிறான். 44. தீம்பு செய்தல்; to be iniquitous and unruly, to make an insolent display of wealth and luxury. அண்ணனுந் தம்பியும் செல்வச் செருக்கினால் தலைகால் தெரியாமற் பெருங் கொட்ட மடிக்கிறார்கள். 45. ஒரு வினையில் ஒட்டாரம் பண்ணுதல்; to be obstinate, to persist in anything. எருது மொண்டியடிக் கிறது. எவ்வளவு அடித்தாலும் எழவில்லை. நகரவில்லை. 46. சாய்தல்; to capsize, overturn, as a cart. வண்டி பள்ளத்திற் போனபோது ஓசாரமடித்துவிட்டது (உ.வ.). 47. நடித்தல்; (fig.) to pretend, feign. அவனுக்கு உண்மையாக நோயில்லை; நோயாளிபோல் நாடகமடிக்கிறான். 48. புறப்பட்டுப் போதல்; to proceed to a place. பள்ளிக்கூடம் விட்டவுடன் நேரே ஊருக்கு அடித்துவிட்டான். 49. காவிற் கட்டி யடித்தல்; to be tied to the feet and beaten about, an act of humiliation.

இது நடைமுறையிலன்றிப் பேச்சுவழக்காக மட்டுமுள்ளது. ஏதேனுமொரு துறையில் தாழ்ந்த திறமையுள்ளவரை உயர்ந்த திறமை யுள்ளவருடன் ஒப்பிடும்போது, இவ் வழக்கு நேரும். அன்று, பெரும்பாலும், காணுதல் என்னும் துணைவினை எதிர்மறை வடிவில் இதனொடு சேர்ந்து வரும்.

எ-டு: இந்தப் பேராசிரியர் மும்மொழியுங் கற்றிருந்தாலும், மறைமலையடிகள் காலிற் கட்டியடிக்கக்கூடக் காணமாட்டார்; This professor, though conversant with three languages, cannot stand in comparison at all to Maraimalai Adigal, lit., This professor ...... is not even fit to be tied to the feet of Maraimalai Adigal and beaten. '.....காலில்தான் கட்டியடிக்க வேண்டும்' என்னும் வழக்கு உள்ளது. அது ஒப்பீட்டிலுள்ள ஏற்றத் தாழ்வைச் சற்றுக் குறைக்கும்.

எ-டு: வடமொழியில் வருணாசிரம தரும சாத்திரம் தொகுத்த மனுவைச் சிலர் திரு வள்ளுவரோடு ஒப்பிடுவர், முன்னவரைப் பீன்னவர் காலில் தான் கட்டியடிக்க வேண்டும்.

—, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. **வி**ரித்த கையினாலாவது, கோல் முதலிய கருவியினா லாவது. ஆ ள ள அல்லது அஃ நி ணைப் பொருளை அறைதல்; to beat a person, place or thing with open hand or an instrument, smite, hammer. அவனைக் கன்னத்தில் ஐந்து விரலும்பட அடித்தான் (உ.வ.). 2. தண்டித் தல்; to punish. ''அக்கிரமத்தாற் மடித்துத் தீர்த்து" (சி. சி. சுபக். 2:15). **'அ**டிக்கும் ஒரு கை, அணைக்கும் ஒரு கை' (பழ.). குட்டையிலடித்தல். 3. தோற்கருவி மியக்குதல்; to play on musical instruments made of hollow cylinder or hemisphere with parchment stretched over the opening like drums (S.). அழகநம்பி நன்றாய் மதங்கம் (மிருதங்கம்) அடிப்பான் (உ.வ.). 4. மணி யொலிப்பித்தல்; to ring a bell. நிலையத்தில் சுமைதூக்கி (porter) மணியடித்தவுடன் வண்டி புறப்பட்டுவிட்டது. 5. சிறகியக்கு தல்; to flap the wings. குட்டிலிருந்த குஞ்சு சிற கடித்துப் பறந்துபோய்விட்டது. 6. கல் லெறிந்து காய் வீழ்த்து தல்; to throw a stone and cause fruit(s) to fall from a tree. aGy கல்லால் ஒரு மீரங்குலையை அடித்து விட்டான் (உ.வ.). 7. தண்ணீரை வலுவாகத் தெளித்தல்; to splash water with force. முகத்தில் தண்ணீரை அடி. 8. மருந்து அல்லது மருந்துநீர் சிவிறியால் தெளித்தல்; to spray liquid or powdered medicine. புன்செய்களுக்குப் பூச்சிமருந் தடித்தார்கள். 9. மோதுதல்; to dash. அலையடிக்கிறது. தொடர்வண்டியிற் போகும்போது கணிக்கு வெளியே தலையை நீட்டியதால் தொலைவரிக் கம்பம் அடித்துவிட்டது (உ.வ.). 10. துவைத்தல்; to wash by beating wet clothes on a stone. வேட்டியை இரண்டடி அடித்துத் தா. 11. மாப்பிசைதல்; knead, as flour. அப்பத்திற்கு மாவடிக்க வேண்டும். 12. உடைத்தல்; to break, as clods of earth. நிலத்தை உழுதபின் கட்டியடிக்க வேண்டும் (உ.வ.). 13. போரில் தாக்குதல்; to attack in battle. அடித்தான் பகதூர்வெள்ளை கங்கை கொண்டான் கயத்தாறுவரை. 14. வண்டி குலுங்குதல்; to jerk, jolt. பேரியங்கியின் (bus) பின்புறமும், இயங்கி நரவண் டியும் (auto-ricksha) ஓடும்போது தூக்கியடிக்கும். 15. காலங் கடத்தி வருத்துதல்; to annoy by undue postponing. வாங்கின கடனைக் கொடாமல் இழுத்தடிக்கிறான். 16. முத்திரை பொறித்தல்; to stamp, impress, mark on. முத்திரையடித்தல். 17. ப**தித்தல்**; to strike into, drive in. சுவரில் ஆணியடித்திருக்கிறது. நிலத்தில் முளையடிக்க வேண்டும் (உ.வ.). 18. அச்சிடுதல்; to print. அச்சடிக்கும் இடம். 19. பொறியில் தைத்தல்; to sew on a machine. ஒரு சொக்காய் (shirt) அடித்துக் கொடு. 20. வெட்டுதல்; to dig. நீர்ப்பாசனத்திற்கு ஒரு கிணறடிக்கவேண்டும். 21. செய்தல், கட்டுதல், அமைத்தல், பதித்தல்; to make, build, construct, pitch. (அ) கல்லிற் கருவி சமைத்தல்; to make a stone implement by chiselling. அம்மி திரிகையுரல் அடிக்குமிடம். (ஆ) கல்லில் அல்லது மாழையில் (உலோ கத்தில்) உருவம் அமைத்தல்; to sculpture by chiselling stone or casting metal. வள்ளுவர் கோட்டத்தில் திருவள்ளுவர் படிமை கருங் கல்லில் அடித்துவைத்திருக்கிறது. அவன் அடித்துவைத்த சிலைபோலிருக்கிறான் (உ.வ.). (இ) வீடு கட்டுதல்; to build, construct. மரத்தாலடித்த மனை. சோற்றாலடித்த சுவர். (ஈ) படமாடம் அமைத்தல்; to pitch-a tent. புதிதாய் வந்த வட்டக்காட்சிக்குப் (circus)பெரிய கூடாரம் அடித்திருக்கிறார்கள். 22. நகையாடிக் கூறுதல்; to joke, to make fun

of. புது மணவாளப் பிள்ளையை முறைகாரப் பெண்கள் நையாண்டியடிப்பது வழக்கம். 23. குறை சொல்லுதல்; to criticise. கட்டத் தெரியாவிட்டாலும் கட்டின வீட்டிற்கு வக் கணையடிக்கத் தெரியும் (உ.வ.). 24. ஓட்டுதல்; to drive as cart, plough, bullocks, etc. வண்டி யடித்தல், ஏரடித்தல், பிணையலடித்தல் முதலியன. 25. வண்டியிற் கொண்டுவருதல்; to cart. நாலுவண்டி மணவடித்தான் (உ.வ.). 26. வண்டியிற் கொண்டு நிலத்திலிடுதல்; to cart dry clay, manure, etc. நன்செய்க்குக் கரம்பையும் உரமும் அடிக்க வேண்டும். 27. உள்ளிடுதல்; to apply, inject. காரைமுள் தைத்துக் களைந்தெடுத்த இடத்தில் எருக்கம் பால் அடிக்கவேண்டும். 28. வாரிக்கொண்டு போதல்; to sweep away, as flood. களத்தி நெல்லையெல்லாம் வெள்ளம் விருந்து அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டது. 29. கவர் தல்; to seize, snatch, steal, rob, plunder, take by force. கோழிக்குள்ளைப் பருந்தடித்துக் கொண்டு போய்விட்டது. அவன் பணப் பையை எவனோ அடித்துக்கொண்டு போய் விட்டான். அவன் சொத்தையெல்லாம் கொள்ளையடித்துவிட்டார்கள். 30. நீக்குதல்; to remove, erase, cross out, nullify. அந்த மாணவன் பெயரை அடித்துவிட்டார்கள். பிழையான விடைகளை யெல்லாம் ஆசிரியர் அடித்து வைத்திருக்கிறார். ஒரு சட்டம் இன்னொரு சட்டத்தை அடிக்கும். 31. மறுத்தல்; to refute, contradict. அவன் சொல்வதையெல்லாம் அடித்துப் 32. Qaingso; to defeat, overcome, win the game. அவனை ஒட்டப் பந்தயத்தில் அடித்து விட்டான். 'அடித்தது ஆட்டம், பிடித்தது பெண்டு' (பழ.). 33. வென்று பெறுதல்; to win, as a prize. அவன் பேச்சுப் போட்டியில் கிண்ணத்தை வெள்ளிக் விட்டான். 34. கொல்லுதல்; to kill. 'புலி யடிக்குமுன் கிலியடிக்கும்' (பழ.). அவன் பேயடித்துச் செத்தான். பழைய வீட்டுப் புறக்கடையில் ஒரு பாம்பும் ஒரு தேளும் அடித்தார்கள். மருமகன் வந்திருந்தபோது கோழியடித்து விருந்திட்டார்கள். வேட்டைக் காரன் ஒரு முயலடித்துக்கொண்டு வந்தான். 35. அழித்தல்; to ruin, destroy. திரௌபதி வஞ்சினம் கவுரவர் மரபை அடித்துவிட்டது. 36. அடித்து உதிர்த்தல்; to beat down fruits from trees. 37. கதிரினின்று தவசமணிகளை அடித்துப் பிரித்தல்; to beat and separate grains from spike or head of corn. இன்று களத்தில் நெல்லடித்தோம். 38. பயிர்செய்தல், தவசம் விளைவித்தல்; to raise a crop, produce food grain. அதே நிலத்தில் சென்ற ஆண்டு பத்து யடித்தோம் (தரும.). மூட்டை சாமை 39. கரண்டியால் அடித்துக் கலக்குதல்; to stir with a spoon. ஒரு முட்டையடித்து அடை சுடு; ஒரு குவளை தேநீர் அடித்துக்கொடு. 40. பேரளவாயுண்ணுதல்; to eat voraciously, to drink excessively. கருப்பண்ணன் இன்று காலை இருபது இட்டிலியும் ஐந்து குவளை கொழுந்துநீரும் (தேநீரும்) அடித்துவிட்டான். 41. கொல்லாமற் சாக வைத்தல்; to cause death through indirect means. அவனைப் பட்டினிபோட்டுச் சாகடித்தார்கள். 42. வெடி குண்டு வீசுதல்; to fire shots, discharge cannon balls. விட்டடித்தான் இரண்டு குண்டு. 43. தொலைவரி விடுதல்; to send telegraphic message. மகனை உடனே வரச்சொல்லித் தொலைவரி (தந்தி) யடித்தார்கள். 44. தூசி துடைத்தல்; to dust. மேசை நாற்காலியில் தூசியடி. 45. ஏமாற்றுதல்; to cheat, defraud, swindle. ஊரையடித்து உலையிற்போட்டு வாழ்கிறான் (உ.வ.). 46. கஞ்சாப் புகை குடித்தல் அல்லது கஞ்சாக் குழம்பு (லேகியம்) உண்ணுதல்; to smoke ganja or eat bhang. கஞ்சா (பங்கி) அடிக்கிறான். 47. காசு உரு வாக்குதல்; to mint, coin money. காசடிக்கும் இடம் (தங்கசாலை). 48. விற்றல்; to sell. என் வண்டியை எப்படியாவது கையடிக்கப் பார்க்கிறேன். 49. மனப்பாடஞ் செய்தல்; to memorize, learn by rote. பாடத்தை யெல்லாம் உருவடித்துவிட்டான் (உ.வ.). 50. கையாளுதல்; to employ, use, handle, practise. ஆங்கிலமுந் தமிழுங் கலந்தடிக் கிறான் (உ.வ.). எ-டு: உழப்பியடித்தல், கலங்கடித்தல், சிதறடித்தல், போக்கடித்தல். 51. அரித்தல்; to gnaw as white ant, to eat as moth. பொத்தகத்தைப் பூச்சி யடித்து விட்டது (இ.வ.). 52. மழித்தல்; to shave. அண்ணனுக்கு மீசையடி. 53. தைத்தல்; to crush. இந்த வேரை யடித்துப் புண்ணின்மேல் வைத்துக் கட்டு (இ.வ.). 54. ஒன் றில் மாட்டி வைத்தல்; to involve, entangle, implicate. என்னைக் குழப்பத்தி வடித்துவிட்டு வந்து விட்டான். 55. கழித்தல்; to pass, as urine. சிறு வன் நின்றுகொண்டே அடிக்கிறான் (நகை.). 56. அழுத்து தல்; to press down. வண்டியில் முன்பொறை (முன்பாரம்) அடிக்

கிறது, கொஞ்சம் பின்னால் நகருங்கள் (இ.வ.). 57. கெடுத்தல்; to spoil. கருமத்தை (காரியத்தை) உழப்பியடித்துவிட்டான். 58. ஒன்றை எங்கேனும் தெரியாது விட்டு விடுதல்; to mislay a thing unwittingly and lose it. மாணவன் தன் ஊற்றுத்தூவலைப் போக்கடித்துவிட்டான். 59. பொறியாற் குத்து தல்; to punch. 60. ஒன்றைச் செய்வித் தல்; to cause anything. கன்னெய் (petrol) விலையேற்றம் பல நாடுகளைக் கலங்கடித்து விட்டது. (கலங்க + அடித்தல் → கலங்கடித் தல் = கலங்கச் செய்தல்). 61. துன்புறுத்து தல்; இட்டிலர் (Hitler) to afflict, persecute. செருமானிய யூதரைச் சிதறடித்தார் (சிதற + அடித்தல் -> சிதறடித்தல் = உலகெங்கும் சிதறிப் போமாறு துன்புறுத்துதல்). 62. தூக்கந் தாக்குதல்; to be affected by sleepiness. அவனைத் தூக்கம் அடிக்கிறது, போய்த் தூங்கச் சொல். 63. சாய்த்தல்; to bend, turn down. காற்று வேலியை அடித்து விட்டது. 64. விதை நசுக்குதல்; to castrate. அது காயடித்த காளை (உ.வ.).

ம. அடி, அடிக்குக; க. அடசு; தெ. அடுசு; நு. அடிபுனி.

[20 - 204.]

அப் adi, பெ. (n.) அறை, தாக்கு, தட்டு, வீச்சு; beat, stroke, blast, blow, as a wind. 'அடி அதிரசம் குத்து கொழுக்கட்டை', 'அடி உதவுவது போல் அண்ணன் தம்பி உதவார்', 'அடிக்கும் ஒரு கை அணைக்கும் ஒரு கை', 'அடிக்கிற புயலைத் தடுக்கமுடியுமா?' (பழ.).

ம., க., கை., குற., து., குட. அடி; தெ. அடுபு, ஆடு; கோத. அய்ட்; மா., கொலா. அட்ச்; பெங்., குவி. அத்த்; இரு. அடிகெ; பர்., ஒரி., கட. அட்; துட. ஒட்ய்; கொண். டக். [அசே → அடி.]

அழ் adi, பெ. (n.) 1. கீழ்ப்பாகம், கீழ்ப் பகுதி; lower part, bottom, base, basement. அடிவயிறு, அடிவாரம், அடித்தளம். 'அடி ஓட்டையாயிருந்தாலும் கொழுக்கட்டை வேகவேண்டியதுதானே' (பழ.). 2. கீழிடம்; a place underneath. நிலைப்பேழைக்கு அடியில் அடித்துப் பெருக்கு. மரத்தடியில் உட்கார்.தேரடிக்கடை. 'அடிச்சட்டிக்குள்ளே கரணம்போடலாமா', 'அடிவானம்கருத்தால் அப்பொழுதே முழை', 'அடிநாக்கில் நஞ்சும் துனிநாக்கில் அமிர்தமுமா?' (பழ.). 3. மண்டி

(அக.நி.); sediment. மண்டியை (அடியி லுள்ளதை)க் கீழே ஊற்று. 4. அண்டைம், ஒரம்; nearness. கிணற்றடிப் புன்செய். 5. பாதம்; foot. "தோயு நிலத்தடி" (திருக்கோ. 3), "இப் பாலை நடந்தபெருங் காலடி மேலடி மான டியே" (தனிப்பா. தி. 2, 4:7). 6. பாதமிதி; tread. "ஆத்தனூன்று மடிதொறுந்தோன்றிய நீத்தம் யாவும்'' (கந்தபு. மகேந். காவலா. 8). 7. காற்றடம் (சம்.அக.); footprint. மண்ணில் பதிந்துள்ள அடி எவ்வழிச் செல்லு கிறது? 8. செருப்படி (ஒரு மூலிகை); species of herb. சிறுசெருப்படி, பெருஞ்செருப்படி. 9. (திருநீறுஞ் சந்தனமும் வைக்கும்) தாங்கி; stand for a receptacle. 'புஷ்கர பத்தி மடல் அடியோடு மொன்று', (S.J.I. ii, 15). 10. மரஅடி; stump of a tree. ்மரத்தின் அடிப் பகுதியைக்கதவுக்குப் பயன்படுத்து. 11. அடி மரம்; trunk of a tree. நேற்றடித்த காற்றில் அடிமரம் வேரோடு சாய்ந்தது. 12. பன்னிரு விரலம் (அங்குலம்) கொண்ட நீட்டலளவு; linear measure of a foot = 12". வள்ளுவர் கோட்டத் தேரின் உயரம் 106 அடி. 13. குறளடி, சிந்தடி, அளவடி, தெடிலடி, கழிதெடிலடி யென ஐவகைப் படும் செய்யுள் வரி; metrical line, of which there are five kinds, viz., kuraladi, šindadi, aļavadi, nediladi and kalinediladi. ''நாற்சிர் கொண்ட தடியெனப் படுமே'' பொருள். செய். 31). 14. தொடக்கம் (ஆதி); ''நடுவின் முடி beginning. வினிலடியி னன் றானபொருள்'' (ஞானவா. சனகரா. 22). 15. மூலம்; source. இதனடியாக இது பிறந்தது. 16. கடவுள்; Supreme Being. ''ஆரே யறிவா ரடியின் பெருமை'' (திருமந். 2126). 17. பழைமை; antiquity. ''அடியிட்ட செந் தமிழின்'' (தாயு. மலைவளர். 4). 18. குல மூலம்; ancestry. 'பனிமதி மரபிற் கடியுநீ'' (யாழ்ப்.); lineage, descent (J.). வாழையடி வாழையென வந்ததிருக் கூட்டம். 20. மர வேர்; root of a tree. ''அடியற்ற மரமென்ன வடியிலே வீழ்ந்து'' (தாயு. தேசோ. 10). 21. சொல்வேர்; root of a word. முகம் என்னுஞ் சொல் 'முகு' என்னும் அடியினின்று பிறந்தது. 22. இசைப்பாட்டின் பல்லவி; the chorus of a song. 'ஆயிரம் பாட்டிற்கு அடி தெரியும், ஒரு பாட்டிற்கும் உருத்தெரியாது* (பழ.). 23. சென் டுவெளி (சூடா.); race course. 24. இடம் (பிங்.); place. தேரடியில் பாங்த் தேன். 25. செல்வம்; riches, wealth. 'அடி யுடையார்க் கெல்லாம் சாதித்துக் கொள்ள லாமே' (ஈடு, 4.2:9). 26. ஆம்புடை (உபா யம்); plan of action. நல்ல அடி எடுத்தாய் (உ.வ.). 27. சூதாடுவோர் குழூஉக்குறிகளுள் ஒன்று; a conventional term in gambling. ·'அடியிது பொட்டையீ தென்பர்'' (கந்தபு. தக்ஷ். கயமுகனுற். 168). 28. உள்மூலநோய்; internal piles or hemorrhoids situated within the sphincter ani (கா.அக.). அடிமூலம். 29. கனியம் (தாது); mineral (சா.அக.). அடியாகக்கொண்ட து செம்பும் நாகமும் பித்தனை. 30. கல்லுப்பு; precipitated salt found at the bottom of the sea (#17.2/48.). கடலின் அடியுப்பு. 31. வழலை; fuller's earth (கா.அக.). 32. கட்டட நிலம்; building site. மனையம்.

ம., க., குட. அடி; தெ. அடி, அடுகு; கோத. அட்ய்; துட. ஒட்ய்; கொண். அட்தி; பர். சடுங்; சீங். அடிய; இந். ஏடி.

[அண்டி → அடி. இனி, அடு → அடி என்று மாம்.]

அடி³ adi, இடை. (int.) அண்மையிலுள்ள சிறுமி களையும் தாழ்ந்த நிலைமைப் பெண்களையும், பழக்கம் இழிவு பகைமை முதலியனபற்றி விளிக்கும் விளியிடைச் சொல், 'அடா' என்ப தன் பெண்பால்; a vocative expressing familiarity, contempt or hatred addressed to small girls or inferior women who are nearby, 'அடியென் றழைக்கப் fem. form of ada. பெண்டாட்டி யில்லை, ஆண்பிள்ளை பெத் தனை பெண்பிள்ளை யெத்தனை என்கி றான்', 'என்னடி யம்மா தெற்கத்தியாள்! எந்நேரம் பார்த்தாலும் தொள்ளைக்காது', 'அடி என்கிற மந்திரியுமில்லை, பிடி என்கிற அரசனுமில்லை' (பழ.).

அடா¹ பார்க்க; see aḍa¹.

அடிக்கட்டு-தல் adi-k-kattu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) புண் புடைத்தல்; to become inflamed, as a boil.

[84 + si@si.]

அடிக்கட்டை aḍi-k-kaṭṭai, பெ. (n.) பாய்மரத் தின் அடிப்பாகம் (M. Navi. 81); lower mast.

[84 + & : = .]

அடிக்கடி 1 adikk(u)-adi, பெ. (n.) அடிக்குச் சரி யான அடி; blow returned.

[अ4 केंड + अ4.]

அழக்கடி adikkadi, கு.வி.எ. (adv.) 1. அடி பெயர்க்கு ந்தோறும்; at every step. ''அடிக்கடி படித்துகள் பரவை தூர்த்தன'' (பாரத. பதினான். 201). 2. திரும்பத் திரும்ப, பல முறை; frequently, often, repeatedly. ''அண்ணல் சாமந்தன் றுஞ்சா னடிக்கடி பெழுந்து'' (திருவிளை. மெய்க்காட். 20). அவன் அடிக்கடி வந்து போகின்றான் (உ.வ.). ம. அடிக்கடி; க. அடிகடிகெ; தெ. அடுகடு குன.

[अ4 कंड + अ4.]

அடிக்கடிசம்போகி adikkadi-šambōgi, பெ. (n.) 1. சேவல்; cock. 2. அடைக்கலங் குருவி; house sparrow. இவை அடிக்கடி புணர்வதரல் இப் பெயர் பெற்றன (சா.அக.).

[Skt. sambhōgam (புணர்ச்சி) > த. சம்போ கம் → சம்போகி = புணர்ச்சி செய்வது.]

அடிக்கணை aḍi-k-kaṇai, பெ. (n.) கணைக் கால்; shin. ''இணைவரால் நிகரடிக் கணை யாளை'' (சேதுபு. விதூம. 80).

[844 + 600 007.]

அடிக்கப்பிடிக்க aḍikka-p-piḍikka, நி.கா.எ. (inf.) பந்தை அடிக்கவும் பிடிக்கவும்; to strike the ball and catch it. கைப்பந்தாட்டத்தில் அடிக்கவும் பிடிக்கவும் நல்ல ஆளில்லை.

[अपडंड + अपडंड.]

அடிக்கயில் adi-k-kayil, பெ. (n.). தேங்காயின் அடிப்பாகம், கண்கயில் என்பதற்கு எதிரானது (யாழ்ப்.); bottom half of a broken coconut shell, as opp. to the top half of the shell containing the three eyelets (J.).

க. அடிகரட்

[அடி + கமூல்.]

அடிக்கரை aḍi-k-karai, பெ. (n.) கடற்கரை-யோரம்; fringe of the seashore. அடிக்கரை பிடித்துப் போனால் முடிக்கரை சேரலாம் (உ.வ.).

[844 + 5000.]

அடிக்கல் adi-k-kal, பெ. (n.) அடிப்படைக் கல், கட்டுமானத்தின் அடையாளமாக முதன் முதலில் இடப்படும் கல்; foundation stone. முதலமைச்சர் கல்லூரிக்கு அடிக்கல் நாட்டி னார் (உ.வ.).

க். அடிகல்

[844 + 60.1

அடிக்கலம் adi-k-kalam, பெ. (n.) சிலம்பு; anklet. ''அடிக்கல மரற்ற'' (சீவக. 2041).

[அடி + கலம். அடி = பாதம். கலம் = அணிகலன், சிலம்பு.]

அடிக்கழஞ்சுபெறு-தல் adi-k-kalanju-peru-, 19 செ. குன்றாவி. (v.t.) பெருமதிப்புப் பெறுதல்; to be highly valued. 'உங்கள் போக்கு அடிக் கழஞ்சு பெறாதோ?' (ஈடு, 1.4:1).

[44 + sy & + Gu p.]

அடிக்கழிவு adikkalivu, பெ. (n.) முறைகேடு; disorder, derangement, irregularity, confusion. 'நீ செய்கிற அடிக்கழிவால்' (ஈடு, 6.2: 6).

அடிக்காந்தல் adi-k-kandal, பெ. (n.) எண்ணெய், குழம்பு முதலிய மருந்து வகை களைக்காய்ச்சும்போது, அவை பாண்டத்தின் அடியிற் பற்றித் தீய்தல்; scorching due to over heating of medicines, under preparation, such as medicated oil, electuary, etc. adhering to the bottom of the vessel (சா.அக.).

மறுவ. அடிபற்றிக் காந்தல்

[அடி + காந்தல்.]

அடிக்காயம் adi-k-kayam, பெ. (n.) அடியால் உண்டான புண்; contused wound, as caused by a blow or knock.

[அடி + காயம்.]

அடிக்காரி adi-k-kari, பெ. (n.) புணர்ச்சியிற் பெருவிருப்பங் கொண்ட பெண்; a girl or woman having a strong desire for frequent copulation, a whore.

அடிக்கீழ் adi-k-kil, பெ. (n.) 'உன்பாதத்தின்கீழ் வாழ்வேன்' என்னும் பொருள்கொண்ட ஒரு வணக்கச் சொல் (புறநா. 67:12, உரை); 'your obedient servant as flourishing beneath your feet', an ancient term of submissive respect in the first person.

[84 + &g.]

அடிக்கீழ்ப்படுத்து-தல் adi-k-kil-p-paduttu-, 2 பி.வி. (v. caus.) வென்று தன் அதிகாரத்திற் குட்படுத்துதல்; to bring under subjection.

[அடி + கீழ்ப்படுத்து.]

அடிக்குச்சி adi-k-kucci, பெ. (n.) ஓரடி அளவு கோல் (இ.வ.); foot-rule (Loc.).

அடிக்கோல் நார்க்க; see adi-k-kol.

[84 + 638.]

அடிக்குச்சு aḍi-k-kuccu, பெ. (n.) அடிக்குச்சி பார்க்க; see aḍi-k-kucci.

அடிக்குடல் adi-k-kudal, பெ. (n.) சிறுகுடலின் கீழ்ப்பாகம்; the lower part of the small intestines (சா.அக.).

[84 + GLW.]

அடிக்குடலிசிவு adi-k-kudal-išivu, பெ. (n.) சிறு குடலை யிழுத்துப்பிடித்துத் துன்புறுத்தும் ஒரு கொடிய தோய்; a dangerous ailment with a severe colic or spasm due to intestinal obstruction, Iliac passion or Ileus (சா.அக.).

[84 + &Li + 8894.]

அடிக்குடி aḍi-k-kuḍi, பெ. (n.) இறைவனின் அடிமைத் தொண்டன்; a humble devotee. ''வைத்திடிங் கென்னை நின்னடிக் குடியா'' (தாயு. ஆசை. 37).

ம. அடிக்குடி

[84 + 54.]

அடிக்குடில் adi-k-kudil, பெ. (n.) 1. இறை யடிமைக் குடும்பம்; family devoted to service of the deity. ''அடி யோங்கள டிக்குடில் வீடு பெற் றுய்ந்ததுகாண்'' (திவ். திருப்பல். 10). 2. அரண்மனை அல்லது கோயில் வேலைக் காரர் வாழும் அடிச்சேரி; servants' quarters. ''அன்னந்துஞ்சு மடிக்குடிலின்'' (சீவக. 2588). 3. புறநகர்; suburb of a town or city (வின்.). 4. வேடரிருக்குமூர்; a village inhabited by hunters (சங்.அக.).

[44 + 640.]

அடிக்குழம்பு adi-k-kulambu, பெ. (n.) அடி மண்டி; that which settles at the bottom, sediment.

தெ. அடிகண்ட்லு

[24 + 6904]

அடிக்குள் adikkul, கு.வி.எ. (adv.) மிக விரை வில்; in a moment. ஓரடிக்குள் (ஓரடிக்குள்ளே) வந்துவிடு (உ.வ.).

[அடிக்கு + உள்.]

அடிக்கொருக்க aḍikk(u)-orukka, கு.வி.எ. (adv.) அடிக்கொருக்கால் பார்க்க; see aḍikk(u)oru-k-kāl.

[அடிக்கு + ஒருகால் — அடிக்கொருகால் → அடிக்கொருக்கால் → அடிக்கொருக்க (கொ.வ.).]

அடிக்கொருக்கால் adikk(u)-oru-k-kai, கு.வி.ன. (adv.) 1. ஒவ்வோர் அடுயெடுத்து வைப்பிற்கும் ஒருமுறை; once at every step. அடிக்கொருக் கால் திரும்பிப் பார்க்கிறான். 2. ஒவ்வொரு குறுகிய நேரங் கழித்தும்; regularly at short intervals. அடிக்கொருக்கால் தண்ணீர் கேட் கிறான்.

ஒருகால் பார்க்க; see oru-kal.

[அடிக்கு + ஒருகால்.]

அடிக்கொள்(ளு)-தல் adi-k-kol-, 16 செ.கு.வி. (v.i.) முளைத்தல், தோன்றுதல்; to sprout, originate. ''வாட்டடங் கண்ணி மார்பில் வந்தடிக் கொண்ட ஞான்றே'' (கூர்மபு. கண்ணனவ. 25.).

[84 + 65,00.]

அடிக்கோல் *ddi-k-kōl*, பெ. (n.) ஓரடி அளவு கோல்; foot-rule.

[M 4 + GAT .]

அடிக்கோலு-தல் adi-k-kōlu-, 7 செ.கு.வி. (v.i.)

1. அடிப்படையிடுதல்; to lay a foundation, make preparations. 2. தொடங்குதல்; to begin. ''அடிக்கோலி ஞாலத்தாள் பின்னு நலம்புரிந்த தென்கொலோ'' (திவ். இயற். 2:82).

[M 4 + Gangy.]

அடிகண்மார் adigan-mar, பெ. (n.) சமயக் குரவன்மார், சிறப்பாகச் சமணக் குரவர்; priests, esp. of the Jains. ''அடிகண் மார்க்கு மேவிய தீங்கு தன்னை விளைப்பது'' (பெரியபு. திருஞான. 641).

[அடிகள் + மார்.]

அடிகல் adi-kal, பெ. (n.) செதுக்கித் திருத்திய கல்; dressed stone.

[844 + si.]

அழகள் adigal, பெ. (n.) 1. கடவுள்; God Almighty. 2. திருமால்; Vişpu. ''மலர்மகள் விரும்பும்நம் அரும்பெற லடிகள்'' (தில். திரு வாய். 1.3:1). 3. துறவறப் பெரியோர்; sages, ascetics. இளங்கோவடிகள். கவுந்தி யடிகள். ''அடிகள் நீரே அருளுகென் றாற்கு'' (கிலப். பதி. 62). ''அடிகள் நீரே அருளுதி ராயின்'' (கிலப். 10:62). 4. பேரறிஞரான இறையடியார் பெயருடன் இணை த்துவழங்கும் மதிப்புச் சொல்; a term of respect added to the names of scholarly devotees. எ-டு: மறை மலையிடிகள். 5. அரசன்; king. 6. அரசி; queen. 'வீர்சிம்மாசன த்து ் முக்கோக்கிழா

னடிகளோடும் வீற்றிருந்தருளிய' (சோழவமி. பக். 102). 7. குரு; spiritual preceptor.

ம. அடிகள்; க. அடிக.

[அடிகள் என்பது தீருவடிகள் என்பதன் குறுக் கம். தீருவடி = தீருப்பாதம். இறைவனுக்கு உருவ மீல்லாவிடினும், அவனுக்குச் செய்யவேண்டிய தாழ்மையான பத்தி வணக்கத்தைக் குறித்தற்கு, மாந்தனுறுப்பில் தாழ்வான பாதத்தின் பெயர், தூய்மை குறித்த திரு என்னும் அடைமொழியுடன் ஆளப்பட்டது. பின்னார், தெய்வத்தன்மையும் வணக்கத்திற்குரிமையுமுடைய பன்னி வை மக்கள், அடைமொழி நீங்கிய அடிகள்' என்னும் பெயராற் குறிக்கப்பெற்றனர்.]

அடிகனத்த சட்டி adi-kanatta-šatti, பெ. (n.) எண்ணெய், குழம்பு முதலியன காய்ச்சுவதற் காக அடிப்பாகத்தைக் கனதியாகச் செய்த மட்கலம்; earthen vessel with a bottom sufficiently thick, so as not to break or give way while preparing medicated oils, electuary, etc. (சா.அக.).

[844 + 800 35 + 844.]

அடிகனத்த தாழி aḍi-kaṇatta-tāli, பெ. (n.) அடிகனத்த சட்டி பார்க்க; see aḍi-kaṇattašatti.

[sig + satisf + sig].

அடிகாசு adi-kāšu, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (I.M.P. Sm. 91); an ancient tax collected from stalls in markets.

அடிகாயம் adi-kayam, பெ. (n.) அடிக்காயம் பார்க்க; see adi-k-kayam.

அடிகாற்று adi-karru, பெ. (n.) பெருங்காற்று (யாழ்ப்.); powerful wind, strong gale, tempest, cyclone (J.).

அடிகாரன் adi-karan, பெ. (n.) 1. கறியுணைவிற் காகக்கால் நடைகளைக்கொல்பவன்; butcher. 2. சிலம்பம் வீசுவோன்; man who fences with long bamboo sticks.

அடிகுளிர்-தல் adi-kulir-, 2 செ.கு.வி. (v.i.)

1. கால் சில்லிடுதல்; to become chill, as the legs or extremities of limbs. 2. அண்டி சில்லிடுதல்; to become chill, as the anus (சா.அக.).

அடிகூலி aḍi-kūli, பெ. (n.) கல்லில் அம்மி திரிகை உரல் முதலியன உளியாற் செதுக்கி யமைப்பதற்குக் கொடுக்குங் கூலி; charges for making grind-stone, hand-mill, stone mortar, etc., by cutting and chiselling.

அடிகொள்(ளு)-தல் adi-kol-, 16 செ.கு.வி. (v.i.) தொடங்குதல்; to begin, commence (சா.அக.).

அடிகோல் சயம் aḍi-kōl-šayam, பெ. (n.) இருமல்தோயின் தொடக்கம்; incipient consumption (சா.அக.).

Skt. kṣaya > த. சயம். [அடிகோல் + சயம்.]

அடிகோலு-தல் aḍi-kōlu-, 7 செ.கு.வி. (v.i.) அடிக்கோலு-தல் பார்க்க; see aḍi-k-kōlu-.

அடிச்சட்டம் adi-c-cattam, பெ. (n.) கதவு, பல கணி முதலியவற்றின் அடியிலிடும் மரம்; bottom piece, as of a door.

[844 + &¿¿.)

அடிக்கரக்கு adi-c-carakku, பெ. (n.) 1. மட்ட மான சரக்கு; inferior articles of merchandise. 2. குப்பை; refuse.

[844 + 0066.]

அடிச்சால் adi-c-cal, பெ. (n.) உழவின் முதற் சால்; first furrow in ploughing.

[அடி + சால்.]

அடிச்சான்பிடிச்சான் வியாபாரம் adiccan-pidiccan-viyabaram, பெ. (n.) அடித்தான்பிடித்தான் வியாபாரம் பார்க்க; see adittan-pidittan-viyabaram.

அடிச்சி adicci, பெ. (n.) அடியவள்; devoted maiden, maid-servant. ''புனைகோதை சூட்டுன் னடிச்சியை'' (சீவக, 481). 'அடிச்சிக்கு ஆசை அரசன்மீது' (பழ.).

[அடி → அடித்தீ → அடிச்சி.] அடித்தி பார்க்க; see aḍitti.

அடிக்கிரட்டை adi-c-cirattai, பெ. (n.) தேங் காயின் அடிக்கொட்டாங்கக்கி, கண்கிரட்டை யின் வேறானது (யாழ்ப்.); thick half or bottom of a coconut shell, used as a vessel, dist. fr. kaņširattai (J.).

[84 + 87CmL.]

அடிக்கீப்பு adi-c-cippu, பெ. (n.) வாழைக்குலை யின் முதற் சீப்பு; first formed comb in a bunch of plantains.

[84 + 804.]

அடிச்சுவடு aḍi-c-cuvaḍu, பெ. (n.) பாதத் தடம்; foot print.

[84 + 406.]

அடிச்சூடு adi-c-cūdu, பெ. (n.) பாதத்தி லுறைக் கும் வெப்பம்; heat felt in the soles of the feet when walking.

[84+50.]

அடிச்சூத்திரன் adi-c-cūttiran, பெ. (n.) தாழ்ந்த வகுப்பினன்; a person of inferior caste.

[அடி + குத்திரன். Skt. sūdra > த. குத்திரன்.]

நாற்குலம் பார்க்க; see nāī-kulam.

அடிக்கேளி adi-c-cēri, பெ. (n.) 1. பணியாளர் குடியிருப்பு (ஈடு, 6.7:1); servants' quarters, section of a town occupied by the labouring classes. 2. ஊரிற் காணியாளர் குடியிருக்கும் பகுதி (W.G.); part of a village in which the hereditary proprietors reside. 3. நகரை யடுத்த ஊர், புறதகர்; (Cm.) village near a town, suburb.

[814 + Goff.]

அடிச்சேரியாள் aḍi-c-cēriyāļ, பெ. (n.) குச்சுக் காரி (நெல்லை); low-class prostitute (Tn.).

[அடி + சேரியாள். குற்றில் → குச்சில் → குச்சு = குடிசை அல்லது சிறு கூரைவீடு. அதிற் குடியூருக்கும் எளிய பொதுமகள், குச்சுக்காரி.]

அடிசாய் - தல் adi - šty-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அடிக்கீழ் நிழல் சாய்தல்; sun's declining, as indicated by the lengthening of the shadow under one's foot.

அடிசில் aḍišil, பெ. (n.) 1. சோறு; boiled rice. 2. உணவு; food. 'அடிசில் என்பது.......' (தொல். சொல். கிளவி. 46, சேனா. உரை).

க். அடிகெ

[அடுசெல் → அடிசில்.]

அடுசில் பார்க்க; see adušil.

அடிசிற்சாலை adišir-cālai, பெ. (n.) உணவுக் கொடையில்லம், அன்னசத்திரம்; rest house for providing food. 'அடிசிற் சாலையும் அறப்புறமும்' (சீவக. 76, உரை).

[அடிசில் + சாலை.]

அடிசிற்பள்ளி aḍišiṛ-paḷḷi, பெ. (n.) மடைப் பள்ளி; kitchen. ''ஐவே றமைந்த அடிசிற் பள்ளியும்'' (பெருங். இலாவாண. 7 : 133).

க. அடிகெமனெ

[அடிசில் + பள்ளி.]

அடிசிற்புறம் adišir-puram, பெ. (n.) உணவிற் காக விடப்படும் இறையிலி நிலம்; land assigned tax-free for providing food. ''அடிசிற் புறம் ஆக்கினான்'' (சீவக. 2577).

[4 4 8 0 + 4 7 0 0 .]

அடிசிற்றளி adiširrali, பெ. (n.) மடைப்பள்ளி; kitchen. ''அடிசிற் றளியா னெய்வார்ந்து'' (சீவக. 2579).

[84 Pi f. saf.]

அடிஞானம் aḍi-ñāṇam, பெ. (n.) ஆவியியல் அல்லது இறையியல் அறிவு (பதிஞானம்); spiritual wisdom. ''அடிஞான மான்மாவிற் றோன்றும்'' (சி.சி. சுபக். 8:28).

அடித்தண்டு adi-t-tandu, பெ. (n.) வேரையடுத் துள்ள தண்டு; that portion of the stalk nearest to the root (சா.அக.).

[A4 + 500 G.]

அடித்தலம் adi-t-talam, பெ. (n.) 1. கீழிடம்; lower part. ''பாசறை கொண்டே யொப்ப வடித்தலம் படுத்து'' (கந்தபு. அசுர. நகர் செய். 3.). 2. அடிப்படை (அஸ்திவாரம்); foundation of a building (W.). 3. பாதம்; foot. ''முத்தமிழ் விரகர் பொன்ன டித்தலம்'' (பெரியபு. திருஞான. 1072). 'அடிச்சுவடு கொண்டு கள்ளனைப் பிடிக்கலாம்' (பழ.). 4. திருவடிநிலை; sandals of a great person. ''அடித்தல மிரண்டையு மழுத கண்ணினான் முடித்தல மிவையென முறையிற் சூடினான்'' (கம்பரா. அயோத். திருவடிசூட்டு. 136).

க. அடிதள

[44 + 500. Skt. sthala > 3. 500.]

அடித்த வெண்ணெய் aditta-venney, பெ. (n.) துப்புரவு செய்த வெண்ணெய்; purified butter (சா.அக.).

அடித்தழும்பு adi-t-talumbu, பெ. (n.) அடியால் ஏற்பட்ட புண்ணின் வடு; cicatrice, mark left after healing of wound caused by a blow.

[44 + 50004.]

அழ்த்தன்னிப்போ - தல் adi - t - talli - p - pō-, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இருக்கை (ஆசன) வாய் மூலம் வெளிப்பிதுங்கி நிற்றல்; protrusion of the rectal walls beyond the anus, prolapse of the rectum. 2. பெண்கட்குக் கருப்பை வாய் தள்ளல் (உறுப்புத் தள்ளல்); protrusion of the womb beyond the vulva, prolapse of the uterus (சா.அக.).

[அடி + தன்னிப்போ.]

அடித்தனம் adi-t-talam, பெ. (n.) 1. கட்டடத் தின் அடிநிலைப் பரப்பு; ground floor. 2. கிணற்றின் அடிப்பார்; foundation of a well. 3. அடிவரிசை; lowest stratum, as of a pile (W.). 4. அடித்திண்டு (C.E.M.); basement. 5. கற்படுத்த நிலம் (சங்.அக.); ground paved with stones, stone pavement. 6. படையின் பின்னணி; rear guard of an army.

[அடி + தனம்.]

அடித்தான்பிடித்தான் வியாபாரம் adittanpidittan-viyabaram, பெ. (n.) சண்டை சச்சர வான செய்தி; an affair or matter involving quarrel and violent action. அது, அடித்தான் பிடித்தான் வியாபாரம், நாம் அதில் தலையிட வேண்டியதில்லை (உ.வ.).

[அடித்தான் + மிடித்தான் + வியாபாரம். Skt. vyāpāra > த. வியாபாரம் = தொழில், வேலை, செய்கை, செய்தி.]

அடித்தானம் *aḍi-t-tāṇam*, பெ. (n.) **நிலை**க் களம் (ஆதாரம்) ; basis, foundation.

ம., க., து. அடி; தெ. அடுகு.

[ந. அடி + Skt. sthāna > ந. தாணம் = இடம். மண்டுதல் = தெருங்குதல், தொங்குதல். தொடுதல் அல்லது தாக்குதல், தாங்குதல். மண்டுகால் = முட்டுக்கால், தாங்குகால். மண்டு → மண்டி = தாங்கி. மண்டி → அண்டி = தாங்கி, தாங்கிரிற்கும் அடிப்பகுதி, கைகாலில்லா உடம்பீன் அடிப்பகுதி (anus), அடி. அண்டி தள்ளுதல் = மலவாயிலைக் கொண்ட அடிப் பகுதி கீழிறங்குதல். அண்டி = அடிபோல் தோன்றும் நுனியூற் கொட்டையுள்ள பழம் தோன்றும் நுனியூற் கொட்டையுள்ள பழம் தோன்றும் நுனியூற் கொட்டையுள்ள பழம் (அண்டிமாங்கொட்டை) = மரமுந்திரிப் பழத் தீன் அடியூறுள்ள கொட்டை. அண்டி → அடி.]

ஒ.தோ: தண்டி → தடி. இனி, நிலத்தை அடுத்திருக்கும் பகுதி அல்லது உறுப்பு அடி யெனப்பட்டது எனினுமாம். அடு → அடி. ஒ.தோ: தொடு → தொடி. அடித்தி aditti, பெ. (n.) அடியாள்; devoted maiden, maid-servant. ''அடித்தி யாரு முன் பட்ட தொழிந்து நுங்கண் முகவியர்'' (சீவக. 2045).

[44 - 4438.]

அடித்திகம் adittigam, பெ. (n.) அமுக்கிரா (மலை.); species of withania. — அமுக்கிறா; horse-plant, Withania somnifera alias Physalis flexuosa (சா.அக.).

அடித்திப்பை adi-t-tippai, பெ. (n.) (பொறி.) நிலைக்களம் (ஆதாரம்) (C.E.M.); (Engin.) bed, that on which anything lies.

[44 + \$000.]

திப்பை பார்க்க; see tippai.

அடித்துக்கொண்டுபோ-தல் adittu-k-kondu-pō-, (8) செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வாரிக்கொண்டு செல்லுதல்; to sweep away, as a flood, carry away with a rush. வெள்ளம் விடுகளை யெல்லாம் அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டது. 2. கொள்ளைகொண்டு செல்லுதல்; to plunder, rob and get away. விசயநகர் அரண்மனையில் எஞ்சியிருந்த செல்வங்களை யெல்லாம் கொள்ளைக் கூட்டம் அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டது. 3. துயர மிகுதியால் ஒரு பெண் தன் தலையில் அடித்துக்கொண்டு செல்லு கல்; to go about beating on the head, as a grief-stricken woman. தன் மகன் இறந்து விட்டானென்று தொலைவரி (தந்தி) வந்த தும், தாய் தன் தலையில் அடித்துக்கொண்டு போனாள். 4.ஊர்காவலர் குற்றவாளிகளை அடித்துச் சிறைக்குக் கொண்டுசெல்லுதல்; to beat the law-breakers and take them to prison, as policemen.

[அடித்து + கொண்கு + மோ.]

அடித்துக்கொல்(லு)-தல் adittu-k-kol(lu)-, 7 செ. குன்றாவி. (v.t.) கையால் அல்லது கருவியா லடித்துக் கொல்லுதல்; to kill a person or animal by beating with hand(s) or weapons.

[அடித்து + கொல்.]

அடித்துக்கொள்(ளு) - தல் adittu - k - kol(lu)-, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தன்னை அறைந்து கொள்ளுதல்; to beat oneself once or repeatedly. தன் கணவனுக்கு வேலைபோய்விட்டதென்று தன் தலையில் அடித்துக்கொண்டாள. 2. பன்முறை தடுத்துரைத்தல்; to repeatedly protest against. அது செய்யத் தகாதென்று முன்னமே எத்தனையோ முறை அடித்துக் கொண்டேன். 3. அடிக்கடி சண்டையிடுதல்; to quarrel again and again. இவ் விருவரும் நாள் தோறும் அடித்துக்கொள்கிறார்கள். 4. மனம் வருந்துதல்; to suffer in mind. திடு மென்று ஆற்றில் வெள்ளம் வந்ததனால், என் மகன் திரும்பி வரும்வரை என் மனம் மிகவும் அடித்துக்கொண்டது (உ.வ.).

[அடித்து + கொள்.]

அடித்துக்கொளுத்து - தல் adittu - k - koluttu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொதுமேடையில் தலை சிறந்த சொற்பொழிவாற்று தல்; to deliver an excellent speech at a public meeting. அன்று நடந்த பொதுக்கூட்டத்தில் ஆ. இராமசாமி (முதலியார்) அடித்துக்கொளுத்திவிட்டார் (உ.வ.). 2. பேச்சுப் போட்டியில் ஒப்புயர் வற்ற திறமை காட்டுதல்; to exhibit extraordinary talents in an oratorical contest. நேற்றுப் பள்ளியில் நடந்த பேச்சுப்போட்டியில், உங்கள் மகன் அடித்துக்கொளுத்தி விட்டான் (உ.வ.).

ம. அடிச்சுதகர்க்குக [அடித்து + கொளுத்து.]

அடித்துச்சொல்(லு)-தல் adittu-c-col(lu)-, 8 செ. குன்றாவி. (v.t.) வலியுறுத்திக் கூறல்; to say emphatically.

[அடித்து + சொல்.]

அடித்துண்டு adi-t-tuṇḍu, பெ. (n.) பிழைப்பு மூலம், வாழ்க்கைமுதல் (ஜீவனாம்சம்); subsistence allowance.

[அடி + துண்டு.] மறுவ. அடுத்தூண்

அடித்துப்பிடுங்குகிறசுத்தியல் adittu-p-pidungugira-šuttiyal, பெ. (n.) ஆணி யடிக்கவும் அதைப் பிடுங்கவும் பயன்படும் சிறு சம்மட்டி, கவைசுத்தியல்; small hammer used to drive nails in and pull them out.

அடித்துப்புரண்டுவிழு-தல் adittu-p-puranduvilu-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வழுக்கு நிலத்தில் வழுக்கிவிழுதல்; to slip and fall down violently on slippery ground. 2. திகிலடைந்து கலைந் தோடுங் கூட்டத்தில் தடுக்கி விழுதல்; to tumble and roll in a stampede. 3. சாவீட்டில் பெண்கள் மார்பிலடித்துப் புரண்டு விழுதல்; to beat the breasts and fall down in lamentation at a house where death has occurred.

அடித்துப்புரண்டுவிழுந்தழு - தல் adittu - p purandu-vilund(u)-alu-, 1 செ.கு.வி. (v.i.) இழவு
வீட்டில் மார்பிலடித்துக்கொண்டு தரையில்
விழுந்து அழுதல்; to beat the breasts and fall
down at a house where death has occurred
and bewail, as a woman.

அடித்துப்புரண்டுவிழுந்தெழு - தல் adittu - p purandu - vilund(u) - elu-, 2 செ.கு.வி. (v.i.)
தெரிசலில் கீழே விழுந்து உருண்டு எழுதல்; to
tumble and roll on the ground in stampede
and rise.

அடித்துப்புரண்டு விழுந்தெழுந்தோடு-தல் adittu - p - purandu - vilund(u) - elund(u) - ōdu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தெரிசலில் தவறிக் கீழே விழுந்து உருண்டு விலகித் தப்பித்து ஓடுதல்; to tumble and roll on the ground in stampede, and rise and run away.

[அடித்து + 4ாண்டு + விழுந்து + எழுந்து + ஓடு.]

அடித்துப்புரண்டோடு-தல் adittu-p-purand(u)ōdu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வெள்ளம்போல் வாரி யடித்துக்கொண்டு போதல்; to roll and rush forward, as a water-fall or flooded river.

அடித்துப்புரள்[ளு]-தல் adittu-p-pural-, 16 செ. கு.வி. (v.i.) சினந்து அடம்பிடிக்கும் குழந்தை அல்லது தினவுகொண்ட கழுதைபோல் தரையில் புரண்டு உருளுதல்; to roll on the ground, as a naughty child in anger or as an ass, to allay itching.

அடித்துப்பேசு-தல் adittu - p - pēšu-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) மறுத்துப் பேசுதல்; to refute, contradict emphatically.

து டித்து முதலானது adittu-mudal-anadu, பெ. (n.) கதிரையடித்துக் களத்திற் குவித்த ுகூலம்; quantity of grain threshed and heaped on the threshing-floor. அடித்துவிடு-தல் adittu-vidu-, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) வலிமையாகச் செய்து முடித்தல் (இராட்.); to accomplish by force (R.).

அடித்துவிழு-தல் adittu-vilu-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) இழவுவீட்டில் மாரடித்துக்கொண்டு விழுதல்; to beat the breasts and fall down at the house where death has occurred, as a woman.

அடித்து விழுந்தழு - தல் adittu - vi lund(u) - alu-, 1 செ.கு.வி. (v.i.) இழவு வீட்டில் மாரடித்துக் கொண்டு விழுந்தழுதல்; to beat the breasts and fall down and bewail, as a woman, at the house where death has occurred.

அடித்தூறு aḍi-t-tữ ru, பெ. (n.) மரத்தின் அடிக்கட்டை; stump of a tree.

அடித்தேறு adi-t-tēru, பெ. (n.) முறைகேடு, தயனன்மை (அநீதி) (இ.வ.); injustice (Loc.).

அடித்தொடை adi-t-todai, பெ. (n.) 1. தொடை யின் மேற்பாகம்; upper part of the thigh. 2. தொடையின் பின்புறம்; the back part of the thigh. 3. (யாப்.) செய்யுளின் அடிதொறும் தொடையமையத் தொடுப்பது; (Pros.) concatenation in which all the lines of a verse rhyme in one way or another.

அடித்தொண்டை adi-t-topdai, பெ. (n.) தொண்டையின் கீழ்ப்பகுதி; the lower part of the throat.

அடித்தொண்டையிற் பேசு-தல் aḍi-t-tonḍaiyiṛpēšu-, 5 செ.கு.வி., 5 செ.குன்றாவி. (v.i. & v.t.) குரலை அடித்தொண்டையி லடக்கிப் பேசுதல்; to speak in guttural voice.

அடித்தொழில் adi-t-tolil, பெ. (n.) குற்றேவல்; menial service. ''அப்பிறப் பியானின் னடித் தொழில் கேட்குவன்'' (மணிமே. 22 : 134).

அடித்தோழி adi-t-toli, பெ. (n.) தலைமைத் தோழி; chief woman attendant, confidente of a lady. ''அடித்தோழி சொல்'' (சிலப். 29:4-ன் தலைப்பு).

[अ 4 + G 5 1 1 P.]

அடிதடி adidadi, பெ. (n.) அடித்துச் செய்யும் சண்டை; quarrel that ends in blows. கடைசி யில் அந்த வழக்காரம் (dispute) அடிதடியில் தான் வந்து முடியும். அந்தத் தெருவெல்லாம் அடிதடியாய்க் கிடக்கிறது (உ.வ.).

ம். அடிதட; க. அடிதடி.

அடிதடில் aḍidaḍil, பெ. (n.) அடிதடி பார்க்க; see aḍidaḍi.

அடிதண்டம் adidandam, பெ. (n.) 1. தலை யெடுக்க வொட்டாத திடீர் அடி; sudden blow that incapacitates. 2. அடிதண்டனை; flogging (W.).

அடிதண்டா adidaņdā, பெ. (n.) 1. மண்வெட்டி (C.E.M.); shovel. 2. கதவிற் குறுக்காக இடும் சட்டத் தாழ்ப்பாள்; bar laid across a door.

அடி தரிகம் adidarigam, பெ. (n.) அசுவகெந்தி; a plant having the smell of a horse, Withania somnifera alias Physalis flexuosa (சா.அக.).

குறிப்பு: திரு. சாம்பசிவம் பிள்ளை, அடித் திகம் என்பதற்குப் போன்றே அடிதரிகம் என்பதற்கும், ஆங்கிலப் பொருள் கூறியிருக் கின்றார். ஆயின் பின்னதற்குத் தமிழ்ப் பொருள் 'அமுக்கிரா' என்னாது 'அசுவ கெந்தி' என்று வேறுபட்டுள்ளது.

அடிதரிகம் என்பது வேறு அகரமுதலிகளிற் கூண்ப்படாமையாலும், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத் தமிழ்ச்சொல் லகராதி அடித்திகம் என்பதற்கு அசுவகந்தி என்று பொருள் குறித் திருப்பதாலும், அடிதரிகம் என்பது அடித் திகம் என்பதன் (ஏட்டுப் பிழையால் நேர்ந்த) வேற்று வடிவமோ என ஐயுறக்கிடக்கின்றது.

அசுவகந்தி என்பதைக் குதிரைநாறி என்று தமிழிற் குறிக்கலாம்.

அடிதலை adi-talai, பெ. (n.) 1. தொடக்க விறுதி, முதலும் முடிவும்; beginning and end. ''அடிதலை வரவிது'' (அருணாசலபு. திரு மலைச். 60). 2. வரலாறு; history, account. 3. ஒழுங்கு; order, regularity (W.). —, பெ., கு.வி.எ. (n. & adv.) கீழ்மேல்; upside down.

க. அடிதலெ

அடிதலை தடுமாற்றம் adi-talai-tadumārīam, பெ. (n.) முன்பின் முறையின்றிக் குழம்புதல்; utter confusion or disorder in things or statements, topsyturvydom.

அடிதலை தடுமாறு-தல் adi-talai-tadumāru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தொடக்கவிறுதி தெரியா வாறு குழம்புதல்; to be confused, in the statement of serial or chronological order of things or events. ''அந்தமில் மறையெல்லா மடிதலை தடுமாறி'' (கந்தபு. பாயிரப். 1).

[844 + 5000 + 560mgs.]

அடிதவ்வு-தல் adi-tavvu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அடிதாண்டிப் பழகுதல் அல்லதுவிளையாடுதல்; to jump over, as an exercise of children or young animals (W.).

[அடி + தவ்வு . தவ்வு = தாவு, தாண்டு.]

அடிதானம் adi-talam, பெ. (n.) கைகளால் தட்டும் தாளம்; beating time with the hand. 'அடிதாளம் போடாவிட்டால் பாட்டு வாராது என்பார்கள்' (மதி. களஞ். ii, 72).

[அடி + தாளம். அடி = கைகளால் தட்டுதல்.]

அடி தாறு aḍi-tāru, பெ. (n.) அடிச்சுவடு; footprint, ''நிழலு மடிதாறு மானோம்'' (திவ். இயற். பெரியதிருவந். 31).

[அடி + தாறு. அடி = பாதம்.]

அடிதிரும்பு-தல் adi-tirumbu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பொழுது சாய்தல்; sun's declining, as indicated by the turning eastward of the shadow under foot.

அடிதின்னல் adi-tinnal, தொ.பெ. (vbl. n.) அடி யுண்ணல் 1 பார்க்க; see adi-y-unnal 1.

அடிதொடு-தல் adi-todu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) தெய்வத்தின் பாதந் தொட்டுச் சூளிடுதல்; to take an oath by touching the feet of God or a deity. ''ஒழியப் போகே னுன்னடி தொட்டேன்'' (மணிமே. 18:171). —, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) பெரியோரின் பாதந் தொட்டு வணங்குதல்; to pay homage to great men by touching their feet. "கோனடி தொட் டேன்" (கலித். 94:36).

[அடி + தொடு. அடி = பாதம்.]

அடிதொறும் adi-torum, கு.வி.எ. (adv.) அடிக்கடி; often, repeatedly. ஃஅடிதொ நாயிரங்கள் சிந்தி" (சிவக. 106). [அடி + தொறும்.]

எடுத்துக்காட்டிய செய்யுள் தொடரில் 'உம்'மை தொக்கது.

அடிதோறும் ¹ adi-tōrum, கு.வி.எ. (adv.) ஒவ்வோ ரடிப்பின் போதும்; at every beat.

[அடி + தோறும். அடி = அடிப்பு. தொறும் → தோறும்.]

அடிதோறும்² adi-tōrum, கு.வி.எ. (adv.) 1. அடிக்கடி; often, repeatedly. 2. ஒவ் வொன்றன் அடியிலும்; at the bottom of everything. 3. ஒவ்வொரு பாதத்தின்கண்ணும்; at every foot. 4. செய்யுளின் ஒவ்வோ ரடியிலும்; in every line of a poem or verse.

[அடி⁺+ தோறும். தொறும் → தோறும்.]

- அடி நகர்-தஷ் adi nagar-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) இடம்விட்டுப் பெயர்தல்; to move a little, to be dislodged.
- அடிநடுமுடி adi-nadu-mudi, பெ. (n.) காரம், சாரம், உப்பு என்பவற்றை—சிறப்பாகச் சூதம், பூரம், சாரம் என்பவற்றைக் குறிக்கும் குழூஉக் குறியீடு; a veiled term referring in general to alkali, acid and salt but in particular, to mercury, subchloride of mercury and hydrochlorate of ammonia (சா.அக.).
- அடி நமைச்சல் adi-namaiccal, பெ. (n.) மலவாயிலைச் சுற்றிலும் உண்டாகும் தினவு; intense itching at the anus, Pruritus ani (சா.அக.).
- அடிநா adi-na, பெ. (n.) நாவின் அடிப்பகுதி; root or lower part of the tongue (W.).
- அடி நாச்சூலை adi-na-c-culai, பெ. (n.) ஊதை யினால் (வாதத்தினால்) நாவினடியில் ஏற்படும் குத்தல் நோய்; a piercing pain at the root of the tongue.

[44 + 31 + 5000.]

- அடிநாய் adi-nay, பெ. (n.) பெரியோர் முன் தன்னைத் தாழ்த்திக் கூறுஞ் சொல்; a term of humility meaning 'slave-dog'. ''அடிநாயுரை'' (தேவா. 7.59:11).
- அடி நாயேன் adi-nayen, பெ. (n.) 'நாய்போலத் தாழ்ந்த அடிமையாகிய நான்' என்று பொருள் படும் ஒரு வணக்கச்சொல்; a term of humility referring to oneself as 'Your humble slave-'dog'. ''உத்தம வடி நாயே னோதுவ துளது'' (கம்பரா. அயோத். குகப். 37).

அடி நான் adi-nal, பெ. (n.) 1. முதல் நாள், தொடக்க நாள்; the first day. 2. இளமைக் காலம்; தொடக்ககாலம்; early life, younger days, early period.

அடி நிலம் adi-nilam, பெ. (n.) அடிப்பக்கம், அடியிடம்; bottom of the fort-wall. ''அடி நிலத்திலே படிவன விடிமுகி லனைத்தும்'' (பாரத. கிருட், 60).

அடிநிலை¹ adi-nilai, பெ. (n.) 1. அடிப்படை (அஸ்திவாரம்); foundation. ''ஆகமத்தா லடி நிலை பாரித்து'' (பெரியபு. பூச. 6). 2. பாதக்கு றடு; sandal.

ம். அடிநில

அடிநிலை² adi-nilai, பெ. (n.) தூணின் அடிப்பகுதி; the foot or lower member of a pillar.

அடி நிலை

அடிநிலைச் சாத்து adi-nilai-c-cāttu, பெ. (n.) குதிரை யங்கவடி; stirrup. ''அடிநிலைச் சாத்தோ டியாப்புப் பிணியுறீஇ'' (பெருங். இலாவாண. 18: 22).

[அடி + நீலை + சாத்து.]

- அடி நிழலார் adi-nilalar, பெ. (n.) குடிகள் (P.); subjects of a king.
- அடிநீறு adi-nīru, பெ. (n.) பாதத்தூளி; dust on the feet. ''நின்றபிரா னடிநீறு அடியோம் கொண்டு சூடுவதே'' (திவ். திருவாய். 5.9 : 2).
- அடிப்பட்ட காந்தி adi-p-patta-kandi, பெ. (n.) தீமுறுகற் செய்ந்தஞ்சு (பாடாணம்) (மு.அ.); an arsenic preparation.

மறுவ. அடிபட்ட காந்தி, அடிபட்ட முறுவல், அடியக்காந்தி, அடியட்காந்தி, அடியற்காந்தி (சா.அக.).

- அடிப்பட்ட சாந்தி adi-p-patta-šandi, பெ. (n.) பேரமைதி (மகாசாந்தி) (சங்.அக.); absolute peace, tranquillity or composure.
- அடிப்பட்ட சான்றோர் adi-p-paṭṭa-šan̪rōr, பெ. (n.) பண்டை நல்லிசைப் புலவர்; recognised scholars of yore. 'இலக்கண மன் றெனினும் இலக்கண முடையதுபோல அடிப் பட்ட சான்றோரால் வழங்கப்பட்டு வரு வதும்' (நன். 266, மயிலை. உரை).

- அடிப்பட்ட முறுவல் adi-p-patta-muzuval, பெ. (n.) அடிப்பட்ட காந்தி பார்க்க; see adi-p-patta-kandi.
- அடிப்பட்டடை நெல் adi p pattadai nel, பெ. (n.) களத்துப் பட்டடையில் வைக்கோ லொடு கலந்துகிடக்கும் நெல் (R.T.); grains of paddy caught in the straw on which paddy is heaped.

[sug + ULLOOL + Qgi.]

- அடிப்பட்ட வழக்கு aḍi-p-paṭṭa-vaḷakku, பெ. (n.) தொன்றுதொட்டு வரும் வழக்கு; ancient usage.
- அடிப்படர்-தல் adi-p-padar-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கீழ்ப்பரவுதல்; to spread underneath; as roots, creepers. 2. சூழ்நிலைகள் இசைந்து வருதல்; to be propitious. "நல்லூழி யடிப் படர" (மதுரைக். 21).

[819 + ULA.]

அடிப்படி adi-p-padi, பெ. (n.) கதவு நிலையின் அடிமரப்படி; bottom piece of the frame of a door.

[84 + 44.]

அடிப்படு-தல் adi-p-padu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கீழ்ப்படையிலிருத்தல் (சங்.அக.); to be in the lower stratum. 2. அடிச்சுவடுபடுதல்; to be worn-out by passing feet, as a path. "சிலநா ளடிப்படிற் கல்வரையு முண்டா நெறி" (நாலடி. 154). 3. கீழ்ப்படிதல்; to obey, do another's will willingly. ''ஆணைகொண் டடிப்பட விருந்தன்று'' (பு. இவ. 6:31). ''உரிய வம்புவி பல்லாண் டடிப்பட வாண்டான்" (பாரத. உலூகன். 3). 4. பழகு தல்; to become accustomed to. 'ஒழுகு தலைக் கற்றலாவது அடிப்படுதல்' (குறள், 140, பரிமே. உரை). 5. பழைமையாக வருதல்; to be long established. 'அடிப்பட்ட சான்றோர்' (நன். 266, மயிலை. உரை).

[84 + 08.]

அடிப்படுத்து - தல் adi - p - paduttu-, 2 பி.வி.
(v. caus.) 1. கீழ்ப்படுத்து தல், அடக்கியாளு தல்; to subdue, subject, as a country, a foe.
''பிறபுலங்க ளடிப்படுத்து'' (பெரியபு. ஐயடி. 2). 2. பாதத்தின்கீழ் அடங்கச் செய் தல்; to hold or contain under a foot.
''மாவலி யளிப்ப ஞால முழுவது மாய னெய்திப் பாவடிப் படுத்தி முன்னம் பண்பொடுகவர்ந்த வாறும்'' (கூர்மபு. அனுக் கிரமணி. 9). 3. நிலைபெறச் செய்தல்; to establish firmly. 'தன் நெறிமுறைமை அடிப்படுத்து வருதற்குப் பிரிவன்' (கவித். 26, நச். உரை).

ம். அடிப்பெடுக

[84 + UB & B.]

அடிப்படை adi-p-padai, பெ. (n.) 1. நிலைக் களம் (ஆதாரம்); foundation, base. 2. சுவரின் அடித்தளம்; lowest layer of mud or brick in a wall, basement. 3. சேனையில் தலைமையாக வுள்ள பகுதி; the main division of an army (W.).

ம. அடிப்பட

[84 + UEL.]

அடிப்பணி adi-p-paņi, பெ. (n.) குற்றேவல்; menial service. ''அன்னவற் குரிய னென்ன வடிப்பணி செய்வல்'' (சீவக. 552).

[84 + Umof.]

அடிப்பதறு-தல்adi-p-padaru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.)
1. கால் நடுங்குதல்; to tremble, as the feet
(W.). 2. நிலைதவறுதல் (யாழ்ப்.); to fall in
business, lose a situation or property (J.).
3. மனங்கலங்குதல் (யாழ்ப்.); to be perplexed
in consequence of failure (J.).

[84 + USDI.]

அடிப்பந்தி adi-p-pandi, பெ.(n.) 1. முதன்முறை யுண்போர் வரிசை; row of people first sitting down to a meal. 'இடுகிறவன் தன்னவனா னால் அடிப்பந்தியி விருந்தா லென்ன, கடைப் பந்தியி விருந்தா லென்ன?' (பழ.). 2. உண் போரின் முதல் வரிசை; front row of people at a meal.

[84 + 468.]

அடிப்பரத்து - தல் adi-p-parattu-, 5 செ.கு.வி.
(v.i.) பூப்புக்குளிப்பு (ருதுஸ் நான)ச் சடங்கில்
நிலத்தில் தெற்பரப்பி மணையிட்டு அதன்மேற்
பூப்படைந்த பெண்ணை உட்காரவைத்தல்;
to seat a girl on paddy spread on the ground,
as part of the ceremony performed on her
attaining puberty.

[84 + 400 681.]

அடிப்பல் adi - p - pal, பெ. (n.) கீழ்வரிசைப் பற்களுள் ஒன்று; one of the teeth in the lower jaw.

[844+00.]

அடிப்பலம் adi-p-palam, பெ. (n.) அடிப்படை வலிமை; strength of groundwork or basis.

[அடி + Skt. bala. த. வலம் > Skt. bala > த. பலம்.]

அடிப்பலன் adi-p-palan, பெ. (n.) முதற்பயன்; first fruits or advantage.

[அடி + Skt. phala. த. பழம் > Skt. phala > த. பலம் → பலன்.]

அடிப்பற்று-தல் adi-p-parru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.)

1. அடுகலத்தின் அடியிற் சோறு, கறி முதலியன் தீய்ந்துபோதல்; to be scorched or charred, as rice, curry, etc., for want of water or over-heating when cooking. 2. மிகு தீயினால் சோறு, கறி முதலியின் அடுகலத்தினடியில் பற்றிக் கொள்ளுதல்; to stick to the bottom of the inside of the cooking vessel, as rice, curry, etc. 'கனலடிப் பற்றா வண்ண மிடைவி டாமற்று முராவி'' (தைலவ. தைல. 94). 3. இறைவன் திருவடியைப் பற்றுதல் (ஈடு, 2.6:9); to cling to the feet of God.

ம. அடிக்குபற்றுக; க. அடிதத்து.

[அடி + பற்று.]

அடிப்பற்று adi-p-parru, பெ. (n.) 1. சமையலில் தீய்ந்துபோன சோறு, கறி முதலியன; food, curry, etc., charred in cooking. 2. பாறையுப்பு (யாழ். அக.); rock-salt.

[A4 + Umm.]

அடிப்பாடு adi-p-padu, பெ. (n.) 1. அடிச்சுவடு; track, footprint. ''நிலந்தனி லடிப்பா டுணர்ந்து'' (நல். பாரத. சாந்தி. அரசநீ. 155). 2. அடிப்பட்ட வழி (யாழ்.அக.); beaten path. 3. வழக்கு; usage, custom. 'விகாரமாவன: பதத்துள் அடிப்பாடும் செய்யுட்டொடையும் ஒலியும் காரணமாக வவித்தல் மெலித்தல் முதலாயினவாக வருவன' (நன். 132, மயிலை. உரை). 4. உறுதியான நிலை; firmness, 'இதிறே உபாயத்தில் stability, fortitude. அடிப்பாடு' (ஈடு, 6.3:3). 5.வரலாறு; origin, history. 'உகந்தருளின நிலங்களுடைய அடிப்பாடு சொல்லுகிறது' (திவ். திருநெடுந். 6. திருவடியில் ஈடுபாடு; attach-6, வியா.). ment to the feet of God. 'இதென்ன அடிப் பாடுதான்' (ஈடு, 4.1:11). 7. முதனிலை; stem of noun or verb. 'பகுதி, முதனிலை, வினை 'யடி, அடிப்பாடு, தாது என்பனவெல்லாம் ஒரு பொருள்' (நன். 321, இராமா. உரை).

ம. அடிப்பாடு

[அடிப்படு → அடிப்பாடு. படு → பாடு.]

அடிப்பாய்-தல் adi-p-pay-, 2 செ.கு.வி.. (v.i.) தாவிக் குதித்தல்; to leap over a mark, as a child, play at leap-frog (W.).

[84 + UTW.]

அடிப்பார்-த்தல் adi-p-par-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிழலளந்து பொழுதறிதல்; to measure time by one's shadow. 2. தகுந்த சமயம் நோக்கு தல்; to wait for an opportunity.

[84 + UTA.]

அடிப்பாரம் adi-p-param, பெ. (n.) 1. அடிப் படை (அஸ்திவாரம்) (கோயிலொ. 130); foundation. 2. கப்பலடியிலுள்ள சரக்குக் கனம், சாலையமைப்பின் அடிக்கனம்; ballast. 3. சிரங்கின் புடைப்பு; swellings of eczema or itch.

[அφ+Skt. bhāra. த. பொறு>Skt. phar→bhr → bhāra > த. பாரம்.]

அடிப்பிச்சை adi-p-piccai, பெ. (n.) 1. இரப் பெடுக்கப் போகும்போது கலத்திலிட்டுக் கொள்ளும் சிறிது அரிசி அல்லது சோற்; a small quantity of food in a beggar's bowl as a start in proceeding to beg. 2. சிறு மூலச் சொத்து; small ancestral property. அவனுக்கு அடிப்பிச்சை ஏதாவது உண்டா? (உ.வ.).

[அடி + Skt. bhikṣā. ஒருகா, த. வேள் → வேட்கும் → க. பூகு > Skt. bhikṣ → bhikṣā > த. சிச்சை. ஒ.தோ: க. பூகு; E. beg. வேள் → வேண் → வேண்டு → வேண்டும். வேள் → வேட்கும் = வேண்டும். வேண்டுதல் = விரும்பு தம், கெஞ்சுதல், இரத்தல்.]

அடிப்பிடி-த்தல் adi-p-pidi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.)

1. சோறு, கறி முதலியன சமையற் கலத்தி
னடியிற் பற்றிப்போதல்; to stick to the bottom
of the cooking vessel and become scorched, as
rice, curry, etc. (யாழ்.அக.). 2. அடிச்சுவட்
டைக் கண்டுபிடித்தல்; to trace a footprint.
3. குறிப்பறிதல்; to get the clue. 4. முதலி
விருந்து தொடங்குதல்; to begin from the
beginning. 5. தட்டி முடைதல் (செ.அக.); to
weave palmleaf screen. 6. காலைப்பிடித்து
வேண்டுதல்; to take hold of the feet in supplication. —, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பின்றொடர்
தல்; to follow, pursue (W.).

[84 + 84.]

அடிப்பிரதட்சிணம் adi-p-piradatcinam, பெ. (n.) அடியடியாய் மெதுவாய் நடந்து கோயிலை வலம்வருகை; going around a sacred place slowly, as if measuring the distance in feet, circumambulation.

[814 + Skt. pradaksina > 5. Gogi & co i.]

அடிப்பினை adippinai, பெ. (n.) 1. வங்க மணல் (மூ.அ.); sand containing lead, lead ore. 2. வங்கம் (மு.அ.); lead.

அடிப்புக் கண்டுமுதல் adippu-k-kandumudal, பெ. (n.) மொத்த தெல்விளைவு (R.T.); gross out-put of paddy.

[அடிப்பு + கண்டுமுதல்.]

அடிப்புக்கூலி adippu-k-kūli, பெ. (n.) கதி ரடிக்குங் கூலி; wages for threshing grain.

[84404 + 000.]

அடிப்புல் adi-p-pul, பெ. (n.) நிலத்தினடியில் எறும்புகள் சேர்த்துவைக்கும் தவசம்; grain stored by ants under the ground.

 $[A \varphi + y \dot{\omega}. \ y \dot{\omega} = y \dot{\omega} \omega \partial \theta.]$

அடிப்புல்ல ரிசி adi-p-pul-l-ariši, பெ. (n.) புல்லின் தண்டிலிருக்கும் விதைகள்; seeds in the stalk of green grass (சா.அக.).

[अ 4 + 4 n + A P 8 .]

அடிப்பெருங்கடவுள் aḍi - p - peruṅ - kaḍavuḷ, பெ. (n.) எல்லாவற்றிற்கும் மூலமான முழுமுத விறைவன்; the Supremé Being. ''அடிப்பெ ருங்கடவு ளூழி யீறுதொறும்'' (தக்கயாகப். 656).

[அடி + பெருங்கடவுள்.]

அடிப்பையாதகம் adippaiyādagam, பெ. (n.) காட்டெருமை; wild buffalo (சா.அக.).

அடிப்போடு-தல் adi-p-pōdu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தொடங்குதல்; to lay the foundation, begin (W.). 2. ஒருவரிடம் உதவி பெறுதற்கு ஏற்ற செய்திகளை முன்னடிப்படையாகச் சொல்லிவைத்தல்; to say or do things as preparing the ground for getting favours from somebody. இவன் பணத்திற்கு அடிப்போடு கிறான் (உ.வ.).

[844 + GUTB.]

அடிபட்டவன் adi-pattavan, பெ. (n.) 1. காயம் பட்டவன்; wounded person. 2. தோற்றவன்; defeated contestant. 3. இயற்கை நிலைமை களைப் பட்டறிந்தவன்; one who has experienced different situations in life. மஷையிலுங் காற்றிலும் அடிபட்டவன் (உ.வ.). 4. ஒன்றிற் பழகினவன் அல்லது பயிற்சி பெற்றவன்; trained, experienced person.

அடிபடு-தல் adi-padu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடிக்கப்படுதல்; to be beaten, struck. ''பிட்டமுதுக் கடிபடுவோன்'' (திருப்பு. 451). ''விண்ணி அறை வானவரில் யாரடி படாத வர்'' (பாரத. அருச். தவ. 107). 2. தாக் குண்ணுதல்; to hit against, stub, be attacked. ''அவசமாகி யடிபட் டெனைத்தா முறுப்புந் தூளாய்'' (ஞானவா. மனத். 6). 3. நீக்கப் படுதல்; to be struck off, removed. அவன் பெயர் அடிபட்டுப்போயிற்றி. 4. தானாக நீங்கிவிடுதல்; to be automatically cancelled. repealed, nullified. புதுச் சட்டத்தால் பழைய சட்டம் அடிபட்டுவிட்டது. 5. பலர் வாயில் வழங்குதல்; to be in every one's mouth, be a household word. அடுத்த ஆளுந ராக அவர் வருவாரென்று, அவர் பெயர் எல்லார் வாயிலும் அடிபடுகிறது. 6. செவிக் கெட்டுதல்; to reach one's ears, as a rumour. அந்தச் செய்தி நேற்றுத்தான் என் காதில் அடிபட்டது (உ.வ.). 7. உலகப் பட்டறிவில் அழுந்துதல்; to be involved, plunged. பல வகைத் துன்பங்களிலும் கட்டங்களிலும் அடி பட்டவன் (உ.வ.). 8. செலவழித்தல்; to be spent, expended. எத்தனை கலம் நெல்லா னாலும் இந்தக் குடும்பத்தில் அடிபட்டுப் போம் (உ.வ.). 9. கொல்லப்படுதல்; to be slaughtered. இந்த நகரில் ஒரு நாளைக்கு இருநூறு ஆடுகள் அடிபடும் (உ.வ.). 10. தோய் நீங்குதல்; to be cured, eradicated, as a disease. இந்த மருந்தாற் பல நோய்கள் அடிபடும் (உ.வ.), 11. தட்பவெப்ப நிலையால் தாக்குண்ணு தல்; to be weather-beaten. இந்தக் கட்டடம் காற்றிலும் மழையிலும் அடிபட்டு உரங்குன்றிவிட்டது (உ.வ.). 12. அச்சிடப் படுதல்; to be printed, to be struck, as composed matter. நாளைக்கு நாலு படிவம் (formes) அடிபடும் (உ.வ.).

அடிபணி-தல் adi-paṇi-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தண்டனிடுதல்; to fall at one's feet, worship. ''அடிபணிந்தேன் விண்ணப்பம்'' (திவ். பெரி யாழ். 3.10: 2).

அடிபதறு-தல் adi-padaru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடிப்பதறு- தல் 1 பார்க்க; see adi-ppadaru-, 1. 2. பாதம் உதறுதல் அல்லது துடித் தல்; Shaking of the feet, as in shaking palsy (சா.அக.).

அடிபற்றிக்காந்தல் adi-parri-k-kāndal, பெ. (n.) அடிக்காந்தல் பார்க்க; see adi-kkāndal.

[அடி + பற்றி + காந்தல்.]

- அடிபற்று-தல் adi-parru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அடிப்பற்று-தல் 1, 2 பார்க்க; see adi-p-parru-, 1, 2.
- அடிபறி தல் adi-pari-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வேரொடு பெயர்தல்; to be uprooted. 'ஊசி வேர் அடிபறிய' (தக்கயாகப். 144, உரை).
- அடிபாடு adi-padu, பெ. (n.) மாடு, குதிரை முதலிய வீட்டு விலங்குகளின் உழைப்பு (இ.வ.); labour, work, as done by domestic animals (Loc.).

ம. அடிபாடு

அடிபிடி - த்தல் adi-pidi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. எண்ணெய், மெழுகு முதலிய மருந்து வகைகளைக் காய்ச்சும்போது, அடிக்கடி கிண்டாமையால் அடியிலுள்ள மருந்து தீய்ந்து சட்டியுடன் ஒட்டிக்கொள்ளுதல்; to stick to the bottom of vessel after having been scorched, as medicines such as oil and electuary, when they are not stirred up properly in the course of preparation (சா.அக.). 2. ஒருவனுடைய அடிச்சுவடு பற்றிப்போதல்; to trace one's footstep. 3. துப்பறிதல்; to get a clue, as to a crime. —, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அணை அல்லது கரை கட்டுதல்; to construct a dam or bank. ''அண்டகடாகம் வெடித்து அடி பிழக்க வேண்டும்" (திவ். அமலனாதி, 3, வியா.). 2. தொடருதல்; to pursue.

க. அடிவிடி

- அடிபிடி aḍi-piḍi, பெ. (n.) சண்டை; broil, fray, scuffle. இரு கட்சியார்க்கும் எங்குப் பார்த்தாலும் அடிபிடியாய்க் கிடக்கிறது (உ.வ.).
- அடிபிடிக்காமற் சாடு-தல் adi pidikkamar-. Cadu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பாண்டத்தினடியில் மருந்து பற்றாதபடி, துடுப்புக்கொண்டு கிளறு தேல் அல்லது துழாவுதல்; to stir with a wooden spatula, so as not to allow any thick solution

of the medicine to adhere to the bottom of the vessel in which it is prepared.

[அடி + மீடிக்காமல் + சாடு.]

- அடிபிடிசண்டை adi-pidi-šaņdai, பெ. (n.) ஒருவரையொருவர் அடித்துக்கொண்டு செய்யுஞ் சண்டை; quarrel in which both parties exchange blows. அண்ணன் தம்பி யிருவர்க்கும் இன்று காலை அடிபிடி சண்டை (உ.வ.).
- அடிபிழை-த்தல் adi-pilai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தெறிதவறி நடத்தல்; to act unlawfully, illegally. ''வேந்தன் அடிபிழைத் தாரை யொறுக்குந் தண்டத்து'' (மணிமே. 19: 43).
- அடிபிறக்கிடு-தல் adi-pitakkidu-, 20 கெ.கு.வி. (v.i.) பின்வாங்குதல்; to fall back, retreat. 'அடிபிறக்கிட் டோனையும்' (தொல். பொருள். புறத். 10, நச். உரை).
- அடிபுதையரணம் aḍi-pudai-y-araṇam, பெ. (n.) பாதக்கூடு; boot or bootlike sandal. ''அடி புதை யரண மெய்தி'' (பெரும்பாண். 69).

[अ4 + 4mg + अवळा**ळ**.]

- அடி புனை தோல் adi-puṇai-tōl, பெ. (n.) செருப்பு; sandal. ''அடி புனை தோலி னரண்சேர்ந்து'' (பெருந்தொ. 437).
- அடிபெயர்-தல் adi-peyar-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) காலெடுத்து வைத்தல்; to move a step, move from the spot where one stands.
- அடிபெயர்-த்தல் adi-peyar-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அடிபெயர்-தல் பார்க்க; see adi-peyar-.
- அடிபோடியெனல் adi-pōdi-y-eṇal, பெ. (n.) ஒரு பெண்ணை மதிப்புரவின்றிப் பேசுதல்; speaking impolitely to a woman. அவன் என்னை அடிபோடி என்று பேசுகிறான் (உ.வ.).

[அட (ஆ.பா.வீளி) — அடி (பெ.பா.வீளி). போ + அடி — போடி.]

- அடிபோடு தல் aḍi-pōḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அடிப்போடு-தல் பார்க்க; see aḍi-p-pōḍu-.
- அடிம்பு adimbu, பெ. (n.) சிவதை; Indian jalap, Convolvulus turpethum alias Ipomaea turpethum (சா.அக.).
- அடிம்புருகம் adimburugam, பெ. (n.) அடிம்பு பார்க்க; see adimbu.

- அடிமட்டம் adi-mattam, பெ. (n.) கீழ்மட்டம்; base level, bottom level.
- அடிமடக்கு adi-madakku, பெ. (n.) 1. (அணி.) செய்யுளடி மீண்டும் அல்லது மீண்டும் மீண்டும் பொருள் வேறுபட்டுவரும் சொல்லணி வகை; (Rhet.) repetition of a line in a poem or stanza once or several times with a variation in sense. 2. (யாப்.) செய்யுளடியின் பெரும் பகுதி பொருள் வேறுபடாது மீண்டும் வரும் யாப்பு வகை; (Pros.) repetition of a large part of a metrical line without change of meaning and not more than once.
- அடிமடி adi-madi, பெ. (n.) ஆடையின் உள் மடிப்பு; inner fold of the waist-cloth.
- அடிமடியில் நெருப்பைக்கட்டு-தல் adi-madiyilneruppai-k-kattu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கன்னிப்
  பெண்ணை மணம்முடித்துத் தரும்வரை மிகவும்
  விழிப்போடு காக்கும் கடும் பொறுப்பேற்றல்;
  to take up the heavy responsibility of protecting
  as a mother or a matron, the virginity of a
  matured girl till she is given away in marriage,
  lit., to keep tied up embers in the inner fold
  of the waist-cloth.

[44 + 44 + 80 + 80 + 80004 + 8 + 500.]

- அடிமடை adi-madai, பெ. (n.) முதன்மடை; head of a sluice.
- அடிமடையன் adi-madaiyan, பெ. (n.) முழு முட்டாள்; utter idiot or fool.
- அடிமண் adi-man, பெ. (n.) 1. கீழ்மண்; soil underneath. 2. செய்வினைக்காக (சூனியத்திற் காக) எடுக்கும் காலிலொட்டிய மண்; earth that has been touched by a person's foot, taken for witchcraft against him (W.).
- அடிமண்டி adi-mandi, பெ. (n.) ஒரு கலத்தின் அடியில் தங்கும் மண்டி அல்லது கசடு; dregs, deposit. 'தாம் தந்த மயர்வறு மதிநல மெல்லாம் அடிமண்டியோடே கலங்கிற்று என்னுங்கோள்' (ஈடு, 1.4:3, வியா.).
- அடிமணியிடு-தல் adi-maṇi-y-idu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) தொடக்கஞ் செய்துவைத்தல்; to make a beginning, as placing gems in the place where a foundation is to be laid. ''இனிமுடிக்கும் வென்றிக் கடிமணி யிட்டாய்'' (கம்பரா. யுத்த. மகுடபங். 47).

[84 + wood + 80.]

- அடிமணை aḍi-maṇai, பெ. (n.) நிலைக்களம் (ஆதாரம்); basis, support. 'எல்லாப் பண் ணிற்கும் இஃது அடிமணையாதலின்' (சிலப். 3:63, அடியார்க். உரை).
- அடிமயக்கு adi-mayakku, பெ. (n.) (யாப்.) பொருள் வேறுபாடின்றி அடிகளை முன்பின் னாக முறைமாற்றுமாறு அமைந்த செய்யுள்; (Pros.) a verse so constructed that transposing of its lines does not destroy its sense (W.).
- அடிமரம் adi-maram, பெ. (n.) 1. மரத்தின் அடி; trunk of a tree. 2. பாய்மரத்தின் அடிப் பாகம் (M. Navi. 81); lower mast.
- அடியறி aḍi maṛi, பெ. (n.) அடிமறிமாற்று பார்க்க; see aḍi-maṛi-māṛṛu. ''அடிமறி யான'' (தொல். சொல். எச். 12).
- அடிமறிமண்டிலம் adi-mari-mardilam, பெ. (n.) அடிகளை எவ்வாறு முறைமாற்றினும் பொருள் மாறாவாறு, அதாவது, எல்லாவடிகளும் அடிதோறும் பொருள்முடியும் அளவடியாகப் பாடப்படும் அகவற்பா வகை; a kind of agavarpa verse so constructed that the lines are interchangeable without change of meaning. "நடுவாதி யந்தத்து அடைதரு பாதத் தகவல் அடிமறி மண்டிலமே" (யா. கா. 28).

எ-டு:

- ''சூரல் பம்பிய சிறுகான் யாறே சூரர மகளி ராரணங் கினரே வாரலை யெனினே யானஞ் சுவலே சார னாட நீவர லாறே.''
- அடிமறிமண்டிலவாசிரியம் adi-mazi-maṇdila-vdširiyam, பெ. (n.) அடிமறிமண்டிலம் பார்க்க; see adi-mazi-maṇdilam. ''அகப்படு மடிமுத லிடையீ றாயின் அடிமறி மண்டில வாசிரிய மாதலும்'' (இலக். வி. 734).

[அடி + முறி + மண்டியம் + ஆசிரியம்.]

அடிமறிமாற்று adi-mari-marru, பெ. (n.) என் வகைப் பொருள்கோள்களுள், பொருளுக்கு ஏற்றவாறு அடிகளையெடுத்துக் கூட்டுவதும், எந்த அடியை எங்கு நிறுத்தினும் ஒசையும் பொருளும் வேறுபடாததும் ஆகிய வகை; mode of construing in which the lines of a verse have to change places to give the me tended meaning, or can change places without affecting the rhythm and meaning at the same time, one of eight modes of construing verses. ''ஏற்புழி யெடுத்துடன் கூட்டுறு மடியவும் யாப்பீ றிடைமுத லாக்கினும் பொருளிசை மாட்சியு மாறா அடியவும் அடிமறி''

(நன். 419).

இந் நூற்பாவின்படி, (1) ஏற்புழிக்கூட்டும் அடிமறிமாற்று, (2) மாறா அடிமறிமாற்று என அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோள் இரு வகைப்படும். அவற்றுட் பின்னது, (அ) போருளிசைமாட்சி மாறா அடிமறிமாற்று, (ஆ) பொருள்மாட்சி மாறா அடிமறிமாற்று என இருவகைப்படும்.

(1) ஏற்புழிக்கூட்டும் அடிமறிமாற்று எ-டு:

''நடுக்குற்றுத் தற்சேர்ந்தார் துன்பந் துடையார் கொடுத்துத்தான் துய்ப்பினும் ஈண்டுங்கா லீண்டும் மிடுக்குற்றுப் பற்றினும் நில்லாது செல்வம் விடுக்கும் வினையுலந்தக் கால்.''

இது,

''கொடுத்துத்தான் துய்ப்பினும் ஈண்டுங்கா லீண்டும்,

விடுக்கும் வினையுலந்தக் கால் மிடுக்குற்றுப் பற்றினும் நில்லாது செல்வம், (இஃதறியார்)

நடுக்குற்றுத் தற்சேர்ந்தார் துன்பந் துடையார்''

என்று, பொருளுக் கேற்றவாறு அடிகள் கொண்டுகூட்டப்படுவதால், **ஏற்புழிக்கூட்டும்** அடி**மறிமாற்று**.

(2) மாறா அடிமறிமாற்று

(அ) பொருளிசைமாட்சி மாறா அடிமறி மாற்று

எ-டு:

''மாறாக் காதலர் மலைமறந் தனரே ஆறாக் கட்பனி வரலரு னாவே வேறா மென்றோள், வளைநெகி மும்மே கூறாய் தோழியான் வாழு மாறே,''

இஃது, எவ்வடியை எங்கு நிறுத்தினும் ஓசையும் பொருளும் வேறுபடாமையால் பொருளிசைமாட்சி மாறா அடிமறிமாற்று.

(ஆ) பொருள்மாட்சி மாறா அடிமறிமாற்று ''அலைப்பான் பிறிதுயிரை யாக்கலுங் குற்றம் விலைப்பாலிற் கொண்டூன் மிசைதலுங் குற்றம் சொலற்பால வல்லாத சொல்லுதலுங் குற்றம் கொலைப்பாலுங் குற்றமே யாம்.'' இஃது, எவ்வடியை எங்கு நிறுத்தினும் பொருள் வேறுபடாவிடினும், ஈற்றடியால் ஓசை வேறுபட்டுவிடுவதால், பொருள்மாட்சி மாறா அடிமறிமாற்று.

இம் மூவகை அடிமறிமாற்றுகளுள், ஏற்புழிக்கூட்டும் அடிமறிமாற்று மறிதல் என்னும் சொல்லிற்குப் பொருந்தாமையால், அதனைத் தனியாக ஒரு பொருள்கோளாக்கி அடி**மாற்று** எனப் பெயரிடுவதே தக்கதாம்.

அடிமணை adi-manai, பெ. (n.) 1. சுற்றுச் சுவர்; walls of a building. ''அடிமனை பவள மாக'' (சிவக. 837). 2. வீடுகட்டுதற்குரிய அடிநிலம்; ground, plot.

அடிமாடு aḍi - māḍu, பெ. (n.) கறிசமைக்கக் கொல்வதற்குரிய மாடு; cattle for slaughter.

அடிமாண்டுபோ-தல் adi-mandu-pō-, 7 செ.கு.வி. (v.i.) அடியோடழிதல்; to perish completely, root and branch.

†அடிமாற்று adi-marru, பெ. (n.) ஏற்புழிக் கூட்டும் அடிமறிமாற்று பார்க்க; see ērpuļi-kkūṭtum-adi-mari-mārru.

[அடி + மாற்று. படைத். பாவாணர்.]

அடிமுகனை adi-muganai, பெ. (n.) தொடக்கம்; beginning (W.).

அடிமுட்டாள் adi-muttal, பெ. (n.) முழு மூடன்; utter fool or idiot.

அடி முடி adi-mudi, பெ. (n.) 1. காலுந் தலையும், பாதமுந்தலையும்; head and foot. 2. ஒழுங்கு (யாழ்.அக.); order, regularity (W.). 3. தொடக்கமும் முடிவும்; beginning and end. "அடி முடியொன் நில்லாத வகண்ட வாழ்வே" (தாயு. பன்மாலை, 3). 4. வரலாறு (சங்.அக.); history.

அடிமுண்டம் adi-muṇḍam, பெ.(n.) 1.வெட்டிய மரத்தின் அடிப்பாகம்; stump of a tree. 2. பய னற்றவன்-ள்; worthless person (Loc.).

அடிமுதன்மடக்கு adi-mudan-madakku, பெ. (n.) செய்யுளடியின் முதற்சீர் மடங்கிப் பொருள் வேறுபட்டு வரும் சொல்லணி; repetition of the initial foot in a poetic line with a variation in sense.

[44 + (450) + 0666.]

அடிமுந்தி adi-mundi, பெ. (n.) சீலையின் உள் முகப்பு; the end of a woman's cloth, which is worn inside.

[அடி + முன் + தானனை — அடிமுன்றானனை → அடிமுந்தானனை → அடிமுந்தி.]

அடிமுன் நானை பார்க்க; see adi-muntanai.

அடிமுரண்டொடை adi-murandodai, பெ. (n.) (யாப்.) செய்யுளில், ஓரடியின் முதலிலுள்ள சொல் அல்லது அதன் பொருள், அடுத்த அடியின் முதலிலுள்ள சொல்லொடு அல்லது அதன் பொருள், அடுத்த அதன் பொருளொடு மாறுபடத் தொடுக்கும் தொடுப்புவகை; (Pros.) concatenation in which the first word of a line or its sense is antithetical to the first word of the next line or its sense. "மறுதலைத்த மொழியான் வரினும் முரண்" (யா. கா. 16).

[அடி + முரண் + தொடை.]

அடி முன்றானை adi-munganai, பெ. (n.) சீலை யின் உள்முகப்பு; the end of a woman's cloth, which is worn inside.

[அடி + முன் + தானன.]

அடிமூலம் adi-mūlam, பெ. (n.) 1. அடிவேர், ஆணிவேர்; main root (சா.அக.). 2. உள் மூலம்; internal hemorrhoids.

[44 + 6000.]

உள்மூலம் பார்க்க; see ul-mū lam.

அடிமேலடியடி - த்தல் adi-mel-adi-y-adi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஒரேயிடத்தில் மேலும் மேலும் அடித்தல்; to beat or strike repeatedly on the same spot. 'அடிமேல் அடியடித்தால் அம்மியும் நகரும்' (பழ.).

[अ 4 + Gu w + अ 4 + अ 4.]

அடி பை adimai, பெ. (n.) 1. தொழும்பு, பிறருக்குக் கட்டாயத் தொண்டு செய்யும் நிலைமை; slavery, bondage, servitude. ''ஒன்னார்க் கடிமை புகுத்தி விடும்'' (குறள், 608). 2. அடிமையாள், தொழும்பன்; slave, formerly attached to land and transferable with it. ''நீ அடிமை யாதல் சாதிப்பன்'' (பெரியபு. தடுத்தாட். 49). 3. தொண்டன், இறையடியான்; servant, devotee. ''அஞ்ச லஞ்சலென் நடிமைக்கு.............நெஞ்சி லுணர்த்தும்'' (தாயு. பராபர. 124), 'அடிமை படைத்தால் ஆள்வது கடன்' (பழ.).

ம. அடிம; •க. அடிமெ; தெ. அடிமெ, அடியண்டு.

அடிமைக்காசு adimai-k-kāšu, பெ. (n.) கோயில் வேலைக்காரரிடமிருந்து பெறும் வரிவகை (I.M.P. Sm. 38); a fee collected from temple servants.

ம. அடிமக்காசு

[अफ्ळाण + काम.]

அடிமைச்சீட்டு adimai-c-cīṭṭu, பெ. (n.) அடிமை யோலை; slave-bond.

[844000 + &LG.]

அடிமைப்படு-தல் adimai-p-padu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அடிமையாதல்; to become a slave, to be enslaved.

[84,000 + 08.]

அடிமைப்படுத்து-தல் aḍimai-p-paḍuttu-, 2 பி.வி. (v. caus.) அடிமையாக்குதல்; to enslave.

[அடிமை + படுத்து.]

அடிமைப்பத்திரம் adimai-p-pattiram, பெ. (n.) அடிமையோலை; slave-bond.

[அடிமை + Skt. patra > ந. பத்திரம் = ஓலை, ஆவணம்.]

அடிமைப்பள்ளன் adimai - p - pallan, பெ. (n.) பள்ளருள் அடிமைப்பணி செய்பவன் (P.T.L.); serf or bond-labourer of the Palla caste.

[அடிமை + பள்ளன்.]

அடிமைபூண்[ணு]-தல் adimai-pūņ-, 12 செ. கு.வி. (v.i.) 1. அடிமையாயமைதல்; to become a bond-slave. 2. திருத்தொண்டனாதல்; to become a devotee. ''நானடிமை பூண் டேன்'' (திவ். பெரியதி. 7.2:5).

அடிமையோலை adimai-y-ōlai, பெ. (n.) அடிமையாவணம் (அடிமைப்பத்திரம்); bond of a slave.

ம். அடிம் ஓல

[அடிமை + ஓலை.]

அடிமோனைத்தொடை adi-mōṇai - t - todai, பெ. (n.) (யாப்.) அடிகளின் முதலெழுத்து மோனையாக ஒன்றிவரத் தொடுப்பது; (Pros.) concatenation, in which, the lines of a verse begin with the same letter or letters related according to the laws of alliteration in Tamil. ''எழுவா யெழுத்தொன்றின் மோனை'' (யா. கா. 16).

[My + Guinmar + Garme.]

- அடியக்காந்தி aḍiya-k-kāndi, பெ. (n.) அடிப் பட்டகாந்தி பார்க்க; see aḍi-p-paṭṭa-kāndi.
- அடியட்காந்தி aḍiyaṭ-kāndi, பெ. (n.) அடிப் பட்ட காந்தி பார்க்க; see aḍi-p-paṭṭa-kāndi.
- அடியடியாக adi-y-adi-y-aga, கு.வி.எ. (adv.)
  1. ஒவ்வோரடியாக; line by line. 2. தலை
  முறை தலைமுறையாக (யாழ்ப்.); hereditarily,
  from generation to generation (J.). 3. அடிமே
  லடியாக; step by step.

[814 + 814 + 816.]

- அடிய ந்தா தி adi-y-andadi, பெ. (n.) ஒரு செய்யுளின் ஓரடி அடுத்தவடியாகவேனும், ஒரு செய்யுளின் ஈற்றடி. அடுத்த செய்யுளின் முதலடியாகவேனும் அமையுமாறு தொடுக்கப் படுவது; mode of versification, in which, a line in verse is repeated as the next line, or a line that ends one stanza begins the following stanza.
  - ''அடியுஞ் சீரு மசையு மெழுத்து முடிவு முதலாச் செய்யுள் மொழியினஃ தந்தாதித் தொடையென் றறிதல் வேண்டும்'' (யாப். வி. 52, மேற். பக். 183).

6T-(B):

''ஆதியங் கடவுளை யருமறை பயந்தனை போதியங்கிழவனை பூமிசை யொதுங்கினை போதியங்கிழவனை பூமிசை யொதுங்கிய சேதியஞ் செல்வநின் நிருவடி பரவுதும்'' (யாப். வி. 52, மேற். பக். 186).

இதில் இரண்டாம் அடியே, ஈற்றெழுத்து மட்டும் மாறி மூன்றாம் அடியாய் அமைந் திருத்தல் காண்க.

[44 + 41,518.]

அடியந்திரம் adi-yandiram, பெ. (n.) திருமணம், விருந்து முதலிய சிறப்பு (விசேடம்); marriage, feast, etc., anything special.

[ம. அடியந்தரம் 🖚 து. அடியந்திரம்.]

- அடியம் adiyam, பெ. (n.) 'அடியேன்' என்பதன் பன்மை; pl. of adiyēn. ''அடியமில் லறத்தை யாற்றி'' (கந்தபு. திருநகரப். 112).
- அடியர் adiyar, பெ. (n.) (1. அடிமைகள்; slaves. ''அடியரு மாயமும் நொடிவனர் வியப்ப'' (பெருங். உஞ்சைக். 34:179). 2. அடியார், தொண்டர்; devotees. ''பணிதற் 'கடியர் சென்றெதிர் கொள'' (பெரியபு. திரு ஞான. 501).

- அடியரேங்கள் adiyarēngal, பெ. (n.) 'அடிய னேன்' என்பதன் இரட்டைப் பன்மை; double pl. of adiyanēn. ''சிற்றடிய ரேங்கள்செயல் சீருளதை யன்றோ'' (கந்தபு, தேவ. தெய்வ. 226).
- அடியரேம் adiyarēm, பெ. (n.) 'அடியனேன்' என்பதன் பன்மை; pl. of adiyanēn.
- அடியவர் adiyavar, பெ. (n.) தொண்டர்; devotees. ''அந்நகரில் வாழ்வாரு மடியவரு மனமகிழ்ந்து'' (பெரியபு. திருஞான. 325).
- அடியவன் adiyavan, பெ. (n.) 1. அடிமை; slave. 2. பத்தன் (பக்தன்); devotee. ''அமரர்நா யகன்றனக் கடியவன்'' (கந்தபு. யுத்த. சிங்கமுகா. 279).
  - ம. அடியான்; க. அடிய; தெ. அடிய, அடியடு.
- அடியளபெடைத்தொடை adi-y-alabedai-ttodai, பெ. (n.) செய்யுளடிகளின் முதற்கண்
  அளபெடை யமையத் தொடுப்பது; concatenation, in which, the initial feet of the lines of
  a verse begin with prolonged vowels or vowelconsonants. ''அடிதோறு முதன்மொழிக்கண்
  அழியா தளபெடுத் தொன்று வ தாகு
  மளபெடையே'' (யா. கா. 16).

எ-டு:

- ''ஓஒதல் வேண்டும் ஒளிமாழ்கும் செய்வினை ஆஅதும் என்னு மவர்.''
- ''அங்ங் கனிந்த வருளிடத்தார்க் கன்புசெய்து நங்ங் களங்கறுப்பா நாம்.''

[அடி + அளபெடை + தொடை.]

- அடியற்காந்தி aḍiyaṛ-kāndi, பெ. (n.) அடிப் பட்ட காந்தி பார்க்க; see aḍi-p-paṭṭa-kāndi.
- அடிய**றி-த**ல் *aḍi-y-aṛi-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மூல காரணந் தெரிதல்; to find out the first or primary cause. 'அடியறியும் வியாசமுனிவர்' (ஈடு, 1.1:8).

[34 + 319.]

அடியறு-த்தல் adi-y-aru-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மூலத்தோடு நீக்குதல்; to eradicate. 'அஹங்கார மமகாரங்களையும்.....அடி யறுத்து' (ரஹஸ்ய. 320).

ம். அடியறுக்குக

[अ4 + ADI.]

அடியறு-தல் *aḍi-y-atu-,* 2 செ.கு.வி. (v.i.) மூலமறுதல், முழுதும் அழிதல்; to be uprooted, completely removed. 'அடியற்ற மரம்போல் அலறி விழுகிறது', 'அடி யற்றால் நுனி விழாம லிருக்குமா?' (பழ.).

[94 + 90.]

அடியறுக்கி adi-y-arukki, பெ. (n.) குயவன் மட்கல மறுக்குங் கருவி; flat piece of wood by which the potter marks his work and separates it from the wheel below (W.).

[அடி + அறுக்கி.]

அடியறை adi-y-arai, பெ. (n.) அடியற்றது; that which has no basis or support.

[84 + 8009.]

அடியன் adiyan, பெ. (n.) 1. கீழிருப்பவன்; he who is underneath. 2. அடிமை; slave. 3. தொண்டன்; devotee.

[84 + 810.]

அடியணாதி adi-y-anadi, பெ. (n.) எண்ணிற்கு மெட்டாத் தொன்மை; time immemorial.

[அடி + Skt. anādi (அன் + ஆதி).] அன்? பார்க்க; see an².

அடியனேன் adiyanen, பெ. (n.) அடியேன், உன் அடியனாகிய நான்; a submissive term of respect meaning, 'I, your slave, your humble servant.' ''உன்னடிய னேனும்வந் தடி யிணையடைந்தேன்" (திவ். பெரியதி. 5.8:3). [அடியன் '+ ஏன் (த. ஓ. சுறு).]

அடியாகெதுகை aḍi-y-āg(u)-edugai, பெ. (n.) அடியெதுகைத்தொடை பார்க்க; see aḍi-yedugai-t-toḍai.

[344 + 365 + 95006.]

அடியாட்டி adiyatti, பெ. (n.) அடியாள்; maid-servant. 'கூனி சொன்னது கேட்க வேண்டா தொழிகிறது, அடியாட்டி யாகை யாலே' (திவ், திருநெடுந், 12, வியா.).

ம. அடியாட்டி, அடியாத்தி.

[அடியான் (ஆ.பா.) — அடியாட்டி (பெ.பா.).]

அடியார் adiyar, பெ. (n.) 1. அடிமையர்; slaves. ''பின்னும் பகர்வாள் மகனே யிவன் பின் செல்தம்பி யென்னும் படியன் றடியாரினி னேவல் செய்தி'' (கம்பரா. அயோத். நகர்நீங்கு, 147). 2. தொண்டர்; devotees. ''அடியார்க் கெல்லா மலகிலா வினைதீர்க்க'' (தாயு. ஆசை. 7). அடியார்க்கு நல்லார் adiyar-k-ku-nallar, பெ. (n.) சிலப்பதிகாரத்திற்குச் சிறந்த விரிவுரை வரைந்த 12ஆம் நூற்றாண்டு உரையாசிரியர்; name of a commentator of Šilappadigaram, who lived in the 12th century A.D.

அடியார்க்கு நல்லார் என்பது, அடியார்க் கன்பன் (பக்தவத்ஸல) என்பது போன்ற இறைவன் பெயர். இறைவன் பெயரை மக்கட்கு இயற்பெயராக இடுவது தொன்று தொட்ட தமிழர் வழக்கம். நல்லார் என்பது நல்லான் என்பதன் உயர்வுப் பன்மை.

அடியாள் ¹ adi-y-al, பெ. (n.) பகைவரை அடிப்பதற்காக அமர்த்தப்படும் தடியன்; hooligan hired for beating enemies.

அடியாள்² adiyal, பெ. (n.) குற்றேவற்பெண் (I.M.P. Sm. 38); maid-servant.

ம். அடியாள்; க. அடியாளு.

அடியாளுறுத்தி adiya luzutti, பெ. (n.) சிறு குறிஞ்சா; small Indian ipecacuanha, Gymnema sylvestre (சா.அக.).

அடியாறு adi-y-aru, பெ. (n.) தொன்று தொட்ட வரலாறு (இ.வ.); historical succession from ancient times (Loc.).

அடியான் adiyan, பெ. (n.) 1. அடிமை; slave. 2. ஏவலாளன்; man-servant. 3. தொண்டன்; devotee, servant as of a deity. ''குன்றாமல் உலக மளந்த அடியானை அடைந்தடியேன் உய்ந்த வாறே'' (தில். திருவாய். 9.4:10).

ம. அடியான்; க. அடிய; தெ. அடியடு. `

அடியானபடி adi-y-ana-padi, பெ. (n.) தலை; head (சா.அக.).

[84 + 80 + U4.]

இப் பொருள், அடியார் இறைவன் திருவடியைச் சூடும் கருத்தில், அடிபார் தலை இறைவன் திருப்பாதத்திற்குப் படிபோ லமையுங் குறிப்பைக் கொண்டதா யிருக்க லாம்.

அடியிடு-தல் adi-y-idu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.)

1. தொடங்குதல், தொடக்கஞ் செய்தல்; to make a beginning, commence an undertaking.
"படிந்தழுவ தற்குப் பாவா யடியிட்ட வாறு" (சிவக. 1391). 2. கூடை, பாய் முதலியன முடைதற்கு அடியமைத்தல்; to make the bottom of a basket or one end of a mat as the first step in basket making or mat weaving.

3. தடக்கக் காலெடுத்துவைத்தல்; to step

forward. ''பரவை வாயி லம்மட்டு மடியிட்டு'' (தாயு. மலைவளர். 4). 4. நடத் தல்; to walk. ''ஆடுந ராட நெஞ்சி னெண்ணினோ ரடியிட்டோர்கள்'' (கூர்மபு. நவகண். 31). 5. மிதித்தல்; to tread on. ''சேடன் முடியுங் சுதிர்கொள் சென்னி வரையுந் தூளாட வடியிட்டு'' (திருவிளை. மாயப். 6). 6. சீர்கள் தொடர்ந்து செய்யுளடி மாக வமைதல்; to form a line in a verse, as metrical feet. ''அடியிட்ட செந்தமிழி னருமையிட்டாரூரில்'' (தாயு. மலைவளர். 4).

ம. அடியிடுக [அடி + இடு.]

அடியியைபுத்தொடை adi-y-iyaibu-t-todai, பெ. (n.) (பாப்.) செய்யுளடிகளின் இறுதி யெழுத்தேனும் அசையேனும் சொல்லேனும் சீரேனும் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது; (Pros.) concatenation in which the final letters, syllables, words, or feet of the lines of a verse are the same. ''இறுதி யியைபு'' (யா. கா. 16).

எ-டு:
(1) ''வளைவளர் தருதுறையே மணம்விரி தருபொழிலே தளையவிழ் நறுமலரே தனியவள் திரியிடமே முளைவளர் இளநகையே முழுமதி

முளைவளா இளந்கையே முழுமது புரைமுகமே இளையவள் இணைமுலையே எனையிடர் செய்தவையே''

(சிலப். 7, முரிவரி, 3).

(2) ''உழவ ருழாதன நான்குபய னுடைத்தே ஒன்றே, சிறியிலை வெதிரி னெல்விளை யும்மே; இரண்டே, தீஞ்சுளைப் பலவின் பழமூழ்க் கும்மே; மூன்றே, கொழுங்கொடி வள்ளிக் திழங்குவீழ்க் கும்மே; நான்கே, அணிநிற வோரி பாய்தலின்

நானகே, அண்றற வோய் பாபதனை மீதழிந்து கணிநெடுங் குன்றக் கேன்கோரி

திணிநெடுங் குன்றந் தேன்சொரி யும்மே' *

(புறநா. 109).

(3) ''இன்னகைத் துவர்வாய்க் கிளவியு மணங்கே நன்மா மேனிச் சுணங்குமா ரணங்கே ஆடமைத் தோளி யூடலு மணங்கே அரிமதர் மழைக்கணு மணங்கே திரு நுதற் பொலிந்த திலகமு மணங்கே'' (யா. கா. 16, உரைமேற்.).

[sig + Sowy + Garac.]

அடியிரட்டி-த்தல் adi-y-iratti-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இட்ட அடியின்மேல் அடியிடுதல்; to take steps without advancing, to mark time. ''அடியிரட்டித் திட்டாடு மாட்டு'' (பு. வெ. 2:8). 2. அம்மானைச் செய்யுளின் இரண்டா மடியிரட்டுதல்; to be repeated immediately like the doubling of the second line of an ammanai verse.

67-(B):

''விரிந்தபுகழ்ப் புள்ளிருக்கு வேளூர் வயித்தியனார் பரிந்துவினை தீர்க்கவல்ல பண்டிதர்கா ணம்மானை;

பரிந்துவினை தீர்க்கவல்ல பண்டி.தரே யாமாயின்

மருந்துவிலை கைக்கூலி வாங்காரோ வம்மானை? வாயினிலே மண்போட்டு வாங்குவார்கா ணம்மானை.''

இத்தகைய செய்யுள்களின் இரண்டாமடி ஈற்றுச் சீர் மாற்றியே மடக்கப்படும்.

[44 + 8004.]

அடியிலிடுகலசம் adiyil-idu-kalašam, பெ. (n.) எண்ணெய் வடிக்குங் கலம்; a vessel for filtering medicated oils (சா.அக.).

[Skt. kalaša > த. கலசம் = கும்பம்.] அடியிலிடுகும்பம் அல்லது கலம் எனின் முற்றுந் தமிழாம்.

[44 + 20 + 20 + 6000.]

அடியிலேயுறை-தல் adiyilé-y-urai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வழிபடுதல்; to worship, to be in reverence. 'அடியிலே யுறைதல் வழிபாடென்னும் பொருடந்து நிற்றவின்' (கலித். 140, நச். உரை).

[44 + Si + T + Lmg.]

அடியிறங்கு-தல் adi-y-irangu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.)

1. தலிக்குப் பிள்ளைப்பேற்றுக் காலத்தில் வயிறு தளர்தல்; sinking due to loosening of the muscles of the abdomen in a woman, as a sign of approaching labour (சா.அக.).

2. அடித் தள்ளிப்போ-தல் 2 பார்க்க; see adi-t-talli-p- po-, 2.

[அடி + இறங்கு.]

அடியீடு adi-y-idu, பெ. (n.) 1. அடியிட்டு மெல்ல நடக்கை; slow dignified steps, as of a king or a noble. ''அருந்திறன் மாக்க ளடியி டேத்த'' (சிலப். 26:90). 2. தொடக்கம்; beginning.

[844 + 48. 88 - 48.]

அடியீரல் adi-y-iral, பெ. (n.) மண்ணீரல்; spleen (சா.அக.).

[819 + ATO.]

அடியுடுப்பு முண்டு adi-y-uduppu-mundu, பெ. (n.) இடுப்புவேட்டி (நாஞ்.); cloth worn round the waist (Nan.).

[84 + 2BUY + Gom B.]

அடியுண்(ணு)-தல் adi-y-un(nu)-, 12 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடிக்கப்படுதல்; to be beaten. 2. பல விடத்துந் திரிந்து துன்பப்பட்டுப் பழகுதல்; to wander along experiencing all sorts of troubles.

[அடி + உண்.]

அடியுண்ணல் adi-y-unnal, தொ. பெ. (vbl. n.)

1. அடிபடுதல்; the act of receiving beatings.

2. வெயிலிலும் மழையிலும் திரிந்து பழகுதல்; tramping here and there in sun and rain and becoming experienced.

[அடி + உண்ணெல்.]

அடியுணி adi-y-uni, பெ. (n.) அடிபட்டவன்-ள்; one who is beaten (W.).

[अ4 + ≥ and. ≥ ain and → ≥ and.]

அடியுப்பு adi - y - uppu, பெ. (n.) கல்லுப்பு; common salt dug out from the bottom of the sea, where it is deposited after the evaporation of the sea-water (சா.அக.).

[84 + 204.]

அடியுரம் adi-y-uram, பெ. (n.) 1. முன்பு இட்ட எரு; manure put in previous seasons. 2. மரத்தைச் சுற்றியிடும் எரு (யாழ்ப்.); manure added to the soil around a tree (J.). 3. அடுத்த ஆண்டிற்காகச் சேமித்து வைக்கப் படும் நடப்பு ஆண்டுத் தவசம் (யாழ்ப்.); crop of a year preserved for subsistence during the following year (J.). 4. முன்னோர் தேட்டு, முதுசொம் (யாழ்ப்.); ancestral property (J.). 5. ஆற்றல் (யாழ்ப்.); physical strength, power of wealth (J.). 6. அடிப்படை (யாழ்.அக.); foundation.

[84 + 200.]

அடியுறை adi-y-uzai, பெ. (n.) 1. பாத காணிக்கை; offering to God or a great-personage, as laid at His or his feet. "#ட்டிய பல்பொருள்க ளெம்பிரானுக் கடியுறை யென்று'' (திவ். பெரியாழ். 4.3:9). 2. வழி பாட்டுறைகை; living a life of reverence, as for a person worthy of respect. "அடியுறை காட்டிய செல்வேன்" (கலித். 140 : 11). 3. 'உன் பாதத்தில் வாழ்வேன்' என்னும் பொருளில் வழங்கும் ஒரு வணக்கச்சொல்; 'your obedient servant who would be honoured to flourish under your feet', an ancient term of submission and respect, in the first person. ''நின் னடிநிழற் பழகிய வடியுறை'' (புறநா. 198 : 26).

ம. அடியுற

[84 + 2009.]

அடியெடு-த்தல் adi-y-edu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.)

1. அடிவைத்தல்; to step. ''அடியெடுத்துக் கொண்டென்பால் வரலாகுங்கொல்'' (சடகோபரந். 28). 2. அப்பாற் போதல்; to go beyond. ''அடியெடுப்ப தன்றோவழகு'' (திவ். இயற். பெரிய திருவந். 30):

[84 + 48.]

அடியெடுத்துக்கொடு - த்தல் adi - y - eduttu - k-kodu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மாணவன் ஒரு வனப்பு (காவியம்) இயற்று வதற்கு த் தொடக்கச் சொல்லை அல்லது சொற்றொடரை ஆசிரியன் சொல்லியு தவுதல்; to help a student, as a teacher, to compose a poem, by suggesting an apt beginning word or phrase. 2. ஓர் அடியாரான புலவர் ஒரு திருவனப்பை இயற்று தற்கு, இறைவனே தொடக்கச் சொல்லை உடம்பிலிக் கூற்றாக வுரைத்தருளுதல்; to help a devotee to compose a sacred poem, by uttering the apt beginning word, as God Almighty in His invisible form often does.

"அடைய லார்புரம் நீறெ ழத்திரு நகைசெய தன்றொரு மூவரைப் படியின் மேலடி மைக்கொ ளும்பத பங்க யங்கள்ப ணிந்துநின் நடிக ளேயுன தடியர் சீரடி யேனு ரைத்திட அடியெடுத் திடர்கெ டத்தரு வாயெ னத்திரு வருளை எண்ணியி றைஞ்சினார்." ''அலைபு னற்பகி ரதிந திச்சடை யாட வாடர வாடநின் றிலகு மன்றினி லாடு வார்திரு வருளி னாலச ரீரிவாக்(கு), 'உலகெ லா'மென அடியெ டுத்துரை செய்த பேரொலி யோசைமிக் கிலகு சீரடி யார்செ விப்புலத் தெங்கு மாகிநி றைந்ததால்'' (திருத்தொண் பு. வ. 30, 31).

[அடி + எடுத்து + கொடு.]

அடியெதுகைத்தொடை adi-y-edugai-t-todai, பெ. (n.) (யாப்.) செய்யுளடிகளின் முதற்கண் முதலெழுத்து மாத்திரை யொத்தும் இரண்டா மெழுத்து ஒலியொத்தும்- வரத் தொடுப்பது; (Pros.) concatenation, in which, the second letters of the lines of a verse rhyme, while the first letters agree in quantity. "இரண்டாம் வழுவா எழுத்தொன்றின் எதுகை" (யா. கா. 16).

''துகடீர் பெருஞ்செல்வந் தோன்றியக்காற் றொட்டுப் பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோ டுண்க அகடுற யார்மாட்டு நில்லாது செல்வம் சகடக்கால் போல வரும்'' (நாலடி. 2).

அடியெழுத்து adi-y-eluttu, பெ. (n.) (இலக்.) உயிரெழுத்துகள் பன்னிரண்டும் மெய்யெழுத்து கள் பதினெட்டும் ஆகிய முப்பது முதலெழுத்து கள்; (Gram.) the primary letters comprising the twelve vowels and the eighteen consonants. 'பன்னீருயிரும் பதினெண் மெய்யுமாகிய முத லெழுத்து' (பேரகத். 8, உரை).

[அடி + எழுத்து.]

அடியேந்திரம் aḍi-y-ēndiram, பெ. (n.) அடி யந்திரம் பார்க்க; see aḍi-yandiram.

அடியேபிடித்து adi-y-ē-pidittu, கு.வி.எ. (adv.) தொடக்கத்திலிருந்து (ஆதியிலிருந்து); from the beginning.

அடியேம் adiyēm, பெ. (n.) 'உம் அடியாராகிய யாம்' என்னும் பொருளில் வரும் வணக்க மொழி, 'அடியேன்' என்பதன் பன்மை; a humble term of respect meaning, 'We, your claves, your humble servants', pl. of adiyēn. ''தொழுமடியேம் வல்வினையின் வேர்தடிந் தாய்'' (கந்தபு. யுத்த. தேவர்கள். 3).

[84 + 90.]

அடியேன் adiyēn, பெ. (n.) 'உன் அடியா னாகிய நான்' என்னும் பொருளில் வரும் ஒரு வணக்கமொழி; a modest term of respect meaning, 'I, your slave, your humble servant'. ''நானும் உனக்குப் பழவடியேன்'' (திவ். திருப்பல். 11).

[A4 + 0 at.]

அடியொட்டி adi-y-otti, பெ. (n.) 1. தண் டனைக்குத் தப்பியோடும் தீவினையார் காவில் தைக்கும்படி நிலத்தில் தட்டுவைக்கும் இருப் பூசி; iron spikes planted in the ground, in order to pierce the feet of those, who try to run away and escape punishment for their evil deeds. ''ஊளைக்கொண் டோடுகின்றா ருள்ளடி யூசி பாய்'' (சீவக. 2768). இதன் உரை: 'கூப்பிட்டு ஓடுகின்றவர்கள் அங்ஙன மோடாமைக்கு நட்டு வைத்த அடியொட்டி உள்ளடியிலே பாய்கையினாலே'. 2. பூடு வகை (தெருஞ்சிமுள்); a kind of thorny shrub.

[44 + 964.]

அடியொத்தகாலம் adi-y-otta-kalam, பெ. (n.) நிழல் பாதத்தடியில் நிற்கும் நண்பகல்; midday, as being the time when one's shadow is at his feet. 'வளைந்த வாயினையுடைய குகை அடியொத்த காலத்தே கூப்பிடும்படி. யாகவும்' (பட்டினப். 268, நச். உரை)— (ஷெ அடிக்.) அடியொத்தகாலம் = நிழல் அடி யோடு பொருந்திய காலம்; என்றது உச்சிக் காலத்தை.

[அடி + ஒத்த + காலம்.]

அடியொற்று-தல் adi-y-orru-, 5 செ.குன்றா வி. (v.t.) 1. பின்பற்றுதல்; to follow. 'அதை அடியொற்றி யாயிற்று, இவர் இப்படி அருளிச் செய்தது' (திருவாய். நூற். 1, வியா.). இயேசுவின் மாணவர் பன்னிருவருட் பதினொருவர் அவரை அடியொற்றிச் சென்றனர். மறைமலையடிகளின் சாகுந்தல நாடகம் எல்லா வகையிலும் மூலத்தை அடியொற்றியது. 2. புறப்படுதல்; to start, to step out. 'பரமபதத்தி னின்றும் அடி யோற்றினான், திருமலை யளவும் பயண முண்டர்யிருந்தது' (திவ். அமலனாதி. 3, வியா.).

ம. அடியிருத்துக; தெ. குடுகுபெட்டு.

[அடி + ஒற்று.]

தேதத்சில் போன் றவடிவுங் கூருமமைந்து, தன் தேதத்சில் போன் றவடிவுங் கூருமமைந்து, தன் கேக் தடப்பாரின் பாதங்களைக் கிழிக்கவல்ல தேப்பு முள் (வின்.); caltrops, a spiked iron ball kept on the ground meant for piercing the feet of men who tread on it. 2. தெருஞ்சில்; a thorny shrub, Tribulus terrestris (சா.அக.). [அடி+ ஓட்டி – அடிமொட்டி → அடியோட்டி.]

[அடி+ ஒட்டி — அடிமொட்டி → அடிமோட்டி.] அடியொட்டி பார்க்க; see adi-y-otti.

கூடியோடு aḍi-y-ōḍu, கு.வி.எ. (adv.) வேருடன், மூழதம்; radically, completely, utterly. "அறஞ்செயா தடியோ டிறந்து'' (திருப்பு. 57).

[44 + 96.]

அடியோர் adiyōr, பெ.(n.) பிறர்க்குக் குற்றேவல் செய்வோர்; menial servants. ''அடியோர் பாங்கினும்'' (தொல். பொருள். அகத். 23).

அடியோன் aḍiyōṇ, பெ. (n.) 1. குற்றேவலன், வீட்டு வேலைக்காரன்; menial, household servant. 2. அடிமை; slave.

அடிலவோடாகம் adilavodagam, பெ. (n.) ஒரு செடி. இதன் இலைகளும் வேரும் சாறு பிழிந்து, மந்தார ஈளை (மந்தாரகாசம்), கோழை (கபம்) என்னும் நோய்கட்கு மருந் தென்று, மலையாள நாட்டில் வழங்குகிறார் களாம் (சங்.அக.). — மலையாளத் தில் வீளையுமொரு செடி; a plant found in Malabār, Justicia bivalvis? (சா.அக.).

அடிவட்டம் adi-vaitam, பெ. (n.) 1. பாத அளவு; measure of foot. ''அடிவட்டத் தாலளப்ப'' (திவ். இயற். 3:13). 2. இசைக்குழலின் (நாத சுரத்தின்) அடிப்பூண் (பரத. ஒழிபி. 6); large end of the Indian clarionet.

அடிவண்டல் adi-vandal, பெ. (n.) எண்ணெய் முதலியவற்றைக் காய்ச்சும்போது, அடியில் தங்கி நிற்கும் கசடு; the sediment deposited at the bottom of a vessel while boiling, in the preparation of a decoction, medicated oil, etc. (சா.அக.).

அடிவயிற்றிசிவு a di-vayitt(u)-išivu, பெ. (n.) மல மூத்திரங்களை யடக்குவதனாலும், மந்தத்தை யுண்டாக்கும் பல பண்டங்களை யுண்பத னாலும், வளி (வாயு) அடிவயிற்றில் தங்கி, அதனால் நரமீபு சுருங்கி, மல மூத்திரம் வராதபடி மேலே யிழுத்துப் பிடித்து, வலியை யுண்டாக்கும் ஓர் ஊதை (வாத) நோய்; a spasm of the abdomen resulting in obstruction to the free movement of faeces and urine and causing pain (சா.அக.).

அடிவயிற்றிறுக்கம் adi - vayizz(u) - izukkam, பெ. (n.) தாழ்வான இருக்கையில் அமர்தல், இறுக்கமான வுடைகளை யணிதல் முதலிய காரணங்களால், அடிவயிறு அடிக்கடி அழுந்தி, அதனால் நேரும் நிலைமை; abdominal compression, a condition brought about by the compression of bowels due to habitual sitting on a low seat and use of tight dress (சா.அக.).

அடிவயிற்றுக்கட்டு adi-vayirru-k-kattu, பெ. (n.) பிள்ளைபெற்ற பெண்கட்கு, மார்பிலிருந்து அடிவயிறு வரையும், கருப்பை யழுந்தும்படி துணியால் இறுகச் சுற்றிக் கட்டும் கட்டு; abdominal bandage, a tight bandage worn by women immediately after delivery round the abdominal region in order to exert pressure on the womb (சா.அக.).

அடிவயிற்றுக் கருப்பம் adi-vayirru-k-karuppam, பெ. (n.) பெண்களின் கீழ்வயிற்றிற் கருத் தங்கிப் புடைத்துக் காட்டும் ஒருவகைச் சூல்; abdominal pregnancy, lodgment of ovum in a woman, in the abdominal cavity (சா.அக.).

அடிவயிற்றுக்கழலை adi-vayirru-k-kalalai, பெ. (n.) ஆவிற்கு (பசுவிற்கு) அடிவயிற்றில் காணுமொரு கட்டி; abdominal tumour, a peritonitic disease attacking cows (சா.அக.).

அடிவயிற்றுக் கோளாறு adi-vayirru-k-kōlaru, பெ. (n.) அடிவயிற்றி லேற்படும் குழப்பம்; disorder of the abdominal organs (சா.அக.).

அடிவயிற்றுட்சவ்வு adi-vayirr(u)-ut-cavvu, பெ. (n.) கீழ்வயிற்றின் உட்புறச்சவ்வு; peritoneum, a membrane investing the internal surface of the abdomen (சா.அக.).

அடிவயிற்றுப்புரட்டல் adi-vayirru-p-purattal, பெ. (வ.) நீர்க்கொம்பன் (வாந்திபேதி), பித்தக் கோளாறு, நஞ்சு முதலியவற்றால் வயிற்றில் ஏற்படும் புரட்டல்; the turning of bowels in cholera, bilious disorders, poisonous affections, etc. (சா.அக.).

[844 + 2009 11 + 400,00.]

அடிவயிற்றுப்பொருமல் adi-vayirru-p-porumal, பெ. (n.) 1. செரியாமையால் வயிற்றின் கீழ்ப் பாகத்தி லேற்படும் உப்பசம்; distension of the abdomen due to the presence of gas in the intestines, flatus. 2. அடிவயிற்றுச் சவ்வின் அழற்சியா லேற்படும் வீக்கம்; distension of the abdomen, due to the presence of gas or air in the peritoneal cavity, as in peritonitis, Peritoneal tympanites (சா.அக.).

[அடி + வமுறு + பொருமல்.]

அடிவயிற்றுவலி adi - vayirru - vali, பெ. (n.)
1. கீழ்வயிற்றிற் காணும் வலி; abdominal pain in general. 2. பெருங்குடலிற் காணும் வலி; colic. 3. பித்தக் கோளாற்றினா லேற்படும் வலி; bilious colic. 4. குடலிற் காணும் ஒரு கொடிய வலி; intestinal colic. 5. மாதவிடாய்க் கோளாற்றினாற் பெண்கட்கு அடிவயிற்றிற் காணும் ஒரு கொடிய வலி; menstrual colic (சா.அக.).

[84 + வமிற + வலி.]

- அடிவயிறு adi-vayiru, பெ. (n.) கீழ்வயிறு; lower part of the abdomen.
- அடிவரலாறு adi-varalagu, பெ.(n.) 1. கரணியம் (காரணம்); cause, source. 2. பழைய வரலாறு; old history. 3. கொடிவழி; lineage, ancestry (W.).
- அடிவரவு adi varavu, பெ. (n.) பாடல்களின் முதற்கு நிப்பு; mnemonic of initial syllables or initial words of stanzas in a poem.
- அடிவருடி aḍi-varuḍi, பெ. (n.) 1. கால் பிடிப் பவ-ன்-ள்-ர்; massager. 2. தான் எண்ணியது எய்தப் பிறரைப் போற்றுபவர்; bootlicker.
- அடிவருடு-தல் adi-varudu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கால்பிடித்தல், உளைச்சல் சோம்பல் முதலியன தீரப் பாதங்களைப் பிடித்துப் பிசைதல்; to enassage the feet to stimulate them to action or relieve pain.

- அடிவரை adi-varai, பெ. (n.) 1. மலையடிவாரம், தாழ்வரை; foot of a mountain. 'அடிவரை யிலே சிங்கம் பாய்ந்தாற்போல்' (கலித். 86, உரை). 2. செய்யுளின் அடிவரம்பு; limit to the length of a poetic line or to that of a stanza or poem. ''அடிவரை யில்லன ஆறென மொழிப'' (தொல். பொருள். செய். 162).
- அடிவரையறை aqi varai y arai, பெ. (n.)

  1. செய்யுளின் அடிவரம்பீடு; regulation regarding the number of lines in different kinds of stanzas or poems. 'அடிவரையறை யின்மையும் அளவிய லென்பதும்' (தொல். பொருள். செய். 164, பேரா. உரை). 2. பாட்டின் முதற்குறிப்பு வரிசை (மீனாட்சிசுந். சரித். 1, பக். 10); index of initial syllables of the stanzas in a poem.

[84 + ama + smp.]

- அடிவளையம் adi-valaiyam, பெ. (n.) அண்டி வாயிலுக்குள் அமைந்திருக்கும் மூவகை வளையங்களுள் அடிப்பாகத்திலுள்ளது; one of the three rings of sphincter muscles at the anus, which is located internally, sphincter ani internal (சா.அக.).
- அடிவாரச்செயல் adi-vara-c-ceyal, பெ. (n.) மண்டையோட்டின் மூலத்துளைக்கு முன்பாக வுள்ள ஒருவகை யெலும்பு; a strong quadrilateral plate of occipital bone in front of the foramen magnum, basilar process (சா.அக.).
- அடிவார**ம்** adi-varam, பெ. (n.) மலையினடி; foot of a hill. ''பிடியு மடிவாரஞ் சேர்கயிலை'' (தேவா. 1.68: 5).

ம. அடிவாரம்; க., பட. அடிவார; தெ. அடி வாரமு.

அடிவானம் adi-vanam, பெ. (n.) 1. கீழ்வானம்; horizon. 2. அடிப்படை (அஸ் திவாரம்); foundation, groundwork.

ம. அடிவானம்

[2. அடிவாணம் -> அடிவாணம்.]

- அடிவிடு-தல் aḍi-viḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அடிவிரி-தல் பார்க்க; see aḍi-viri-.
- அடிவிரி தல் adi viri-, 2 செ.கு.வி. (v.i.)
  1. பாதம் வெடித்தல்; to become cracked, as the skin of the feet. 2. சமையற் கலத்தில் அடி கீறிப்போதல் அல்லத் வெடித்தல்; to crack at the bottom, as a cooking vessel.

- அழவின்(ளு)-தல் adi-vil(lu)-, 16 செ.கு.வி. (v.i.) அடிவிரி-தல் பார்க்க; see adi-viri-.
- அடி விளக்கு தல் adi-vilakku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) இறையடியார், ஆசிரியர், துறவியர் முதலிய கண்ணியமுள்ள விருந்தினரின் பாதங்களைக் கழுவிச் சிறப்புச் செய்தல்; to wash the feet of an honoured guest. ''திருந்தடி விளக்கிச் சிறப்புச் செய்தபின்'' (மணிமே. 24: 96).
- அ டி வி னை ¹ adi viṇai, பெ. (n.) ஆடை யொலிக்கை; washing of clothes. ''அடி: வினைக் கம்மியர் வெடிபட வடுக்கிய'' (பெருங். இலாவாண. 4:183).

[அடுதல் = கொல்லுதல், வருத்துதல். அடித் தல் = புடைத்தல், வருத்துதல், கொல்லுதல். அடு → அடி.]

ஆடடித்தல், கோழியடித்தல், முயலடித்தல், புலியடித்தல், பேயடித்தல் முதலிய வழக்குகள் கொலைத்தொழிலைக் குறித்தலையும், இந்தியில் 'மார்னா' என்னும் சொல் அடித் தல் என்றும் கொல்லுதல் என்றும் பொருள் படுதலையும் நோக்குக.

- அடிவினை² adi-vinai, பெ. (n.) 1. கேடான சூழ்வினை; scheming, undermining, stratagem. அவனுக்கு அடிவினை வைக்கிறான் (உ.வ.). 2. மா றாட்டம்; perversity. 3. கறுவு (இராட்.); extreme malice (R.).
- அடிவிக்கம் adi-vikkam, பெ. (n.) 1. உள் விக்கம்; internal swelling. 2. ஆழ்ந்த அல்லது அடிகனத்த விக்கம்; a deep-seated swelling, as in carbuncle (சா.அக.).
- அடி வீழ் தல் adi-vil-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தண்டனிடுதல், காலில் விழுந்து கும்பிடுதல்; to fall at another's feet, as in worship or paying homage. ''அடிகண் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன்'' (சிலப். 13:87).

க. அடிபீழ்

- அடிவிழ்ச்சி aḍi vilcci, பெ. (n.) வணக்கம்; prostration, homage. ''தத்தையடி வீழ்ச்சி'' (சீவக. 2587).
- அடிவெண்குருத்து adi-ven-kuruttu, பெ. (n.) தென்னை, பனை, வாழை முதலியவற்றின் அடியிளங் குருத்து; the tender white shoots of the palm and plantain trees.
- அடிவெயிற்காய்-தல் aḍi-veyir-kāy-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அடையுங்கால மஞ்சள் வெயிலிற் காய்

தல்; to expose oneself to the rays of the setting sun (சா.அக.).

[அடி + வெயூல் + காய்.]

- அடிவை ந்தல் adi vai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.)

  1. காலடி வைத்தல்; to place one's foot.

  2. குழந்தை அடியெடுத்து வைத்து நடக்கப் பழகுதல்; to learn to walk, as a child.

  3. தொடங்குதல்; to begin. 4. ஒரு விரைன முயற்சியை மேற்கொள்ளுதல்; to enter into an affair. 5. பிறர் கருமத்தில் தலையிடுதல்; to meddle in another's affair. —, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) உள்தோக்கமாக ஒன்றைக் கொள்ளுதல்; to harbour an unrevealed intent or purpose in one's mind. அவன் எதையோ அடிவைத்துக்கொண்டு பேசுதிறான் (உ.வ.).
- அடிவைக்கும் ஆலாத்து adi-vaikkum-ālāttu, பெ. (n.) கப்பலில் பணியாளர் நின்று வேலை செய்ய உதவும் பெருங்கயிறு; cable that serves as a foot rest for workers in a ship.
- அடி adi, இடை. (int.) 'அடி' என்னும் பெண்போல் விளியின் (மகடூட முன்னிலையின்) சேய்மைக் கேற்ற நீட்டல் வடிவம்; the lengthened form of the feminine address adi used on account of the remoteness of the addressee. ''நில்ல டீஇயெனக் கடுகினன்'' (கம்பரா. ஆரணிய, குர்ப்பணகைப். 93).
- அடு1-த்தல் aḍu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அண் மையிலிருத்தல்; to be adjacent, next, near. ''அடுத்தநாட் டரசியல் புடைய'' (கம்பரா. யுத்த. வீடணன். 79). 2. தகுந்ததாதல்; to be fit, becoming, deserving. இப்படிச் செய் திருக்கிறாயே! இஃது உனக்கு அடுக்குமா? (உ.வ.). 3. நிகழ்தல்; to happen, occur. ''ஆவி நைந்திற வடுத்ததென்?'' (கம்பரா. அயோத். நகர்நீங்கு. 13). 4. கூத்தாடுதல் (பிங்.); to dance. —, 4 செ.குன் றாவி. (v.t.) 1. கிட்டுதல்; to approach, approximate to, come in contact with. ''மயிலன்னா எடுத்து வயமா ருதியை'' (பாரத. மணிமா. 2. புகலடைதல்; to take refuge. 'கற்பகந் தனையடுத் துய்வாம்'' (சூத. முத். 1). 3. அடைதல்; to reach, arrive at. தலைநகர் அடுத்தோம் (உ.வ.). 4. சார்தல், சேர்தல்; to join. ''முனிவர் யாரு மடுத்திடு மஷைக்க ணெய்தி'' (கந்தபு. தக்க. ததிசியுத்தரப். 39). 5. சேர்த்தல்; to join together. 'வேண்டுகி லடுத்து'' (சீவக. 617). 6. அண்டிப் பற்று

தல்; to join, to seek protection from. அடுத் தவனைக் கெடுக்கலாமா? 7. கொடுத்தல்; to give. ''வளைக்கரத் தார்க்கடுத்தோம்'' (திருக்கோ. 357). 8. அமுக்குதல்; to press down. ''எடுத்தான் புயந்தனை யடுத்தான் மருதரை'' (தேவா. 1.95:8). 9. ஒப்புவித் தல் (S.I.I. ii, 250); to assign. ''இடித்து மின்னி யிருண்டு மேக மெழுந்த போநிது டேபய்யுமென் றடுத்ததும்'' (சி.சி. பர. உலகா. மறு. 2). 10. கருதுதல்; to infer, think, know.

ம. அடுக்க; க. அட்டு; தெ., து. அண்டு; குட. அடி; கூ.. அட்ப; குவி. அடு; மா. அட்தெ, அட்யெ.

'ad-, pref. of Latin origin expressing direction toward or addition to.—ad- appears in this form before a vowel and before the consonants d, h, j, m, v. It is simplified to a- before sc, sp, st. Before c, f, g, l, n, p, q, r, s and t. ad- is assimilated to ac-, resp. af-, ag-, al-, an-, ap-, ac-, ar-, as-, at-.—L. ad-, etc., fr. ad, 'to, toward', rel. to Umbr. ar-, ars-, Oscan ad-, az (for ad-s), 'to, toward', and cogn. with Goth. at, OE. at, at.

அடு → அடுக்கு.

E add, v.t. and v.i. L. addere, 'to put to, lay on, give in addition to, add', fr. ad- and -dere, fr. dare, 'to give'. See date, 'point of time', and cp. addendum, additament, addition.

E. at, prep.—OE at, rel. to ON., OS., Goth. at, OFris. et, at, OHG. az, and cogn. with L. ad, 'to, toward', OIr. ad-, W. add-, Phryg. αδ-, αβ-, 'to'. Cp. ad-. at-, assimilated form of ad- before t.' (K. C. E. D. E. L.)

[அள்ளுதல் = நெருங்குதல். அள் → அண். அண்ணுதல் = நெருங்குதல் அண் → அடு. அடுத்தல் = நெருங்குதல், சேர்தல்.

அடு → அடுக்ஞ → அடுக்கல், அடுக்கம். இனி, அண் → அண்டு → அடு என்றுமாம்.]

அடு - தல் aḍu-, 17 செ.குன்றாவி. (v.t.)
1. சுடுதல், வாட்டுதல், வறுத்தல், பொரித்தல்;
to roast, fry. 2. காய்ச்சுதல்; to boil. ''அட் டாலும் பால்சுவையிற் குன்றாது'' (மூதுரை,
4). 3. சமைத்தல்; to cook, dress, as food. ''அமுதமடு மடைப்பள்ளி'' (கல்லா. 14). 4. உருக்குதல்; to melt. ''அட்டொளி யரத்த

வாய்க் கணிகை'' (சீவக. 98). 5. கொல்லு தல்; to kill. ''அடுநை யாயினும்'' (புறநா. 36 : 1). 6. பொருதல்; to fight, wage war. ''அடுவா ரடலுளோர்" (சேதுபு. தனுக்கோ. 34). 7. வெல்லுதல்; to conquer, subdue, as the senses, passions. "ஐம்பொறியு மட்டுயர்ந் தார்'' (சிவக.1468). 8. வருத்து தல்; to trouble, afflict. ''கழிபசி நோயடக் கவலும் பூதரும்'' (சுந்தபு. மகேந். சூரன்அமைச். 59). 9. அழித் தல்; to destroy, consume. ''எல்லாப் புவன மும்.....அடுபவர்'' (கந்தபு. யுத்த. ஏமகூடப். 18). 10. குற்றுதல்; to pound, as rice. "வித்தட்டுண்டனை" (புறநா. 227 : 2). 11. இயக்கமறச் செய்தல்; to stop moving. ''வியாத னீட்டிய கையடு நந்தி'' (சுந்தபு. கடவுள் வாழ்த்து, 19).

ம., க., குட. அடு; தெ. வண்டு; து. அடுபினி; கோத. அட்; கோண். அட்டாணி; துட. ஒட்; மா. அடான; மரா. அட்ணெம்; பிராகி. அட்டை.

[உல் → உல. உலத்தல் = காய்தல். உல → உலவை = காய்ந்த மரக்கொம்பு (கலித். 11). உல → உலர். உலர்தல் = காய்தல். உல → உலை = நெருப்புள்ள அடுப்பு. உல் → உள் → ஒள் → ஒளி. உன் → உண் னம் = வெப்பம். உண் → உண் தல் = காய்தல். உண → உணகு → உணங்கு. உணங்கு தல் = காய்தல், சுதேல், வருத்துதல். உணங்கு → அணங்கு. அணங்கு தல் = வருத்துதல். உண் → உடு = ஒளியுள்ள நாண்மீன், வெள்ளி. உடு → அடு. அடுதல் = குடுதல், சமைத்தல், எரித்தல், கொல்லுதல், வருத்துதல்.]

அடுக்கடுக்காய் adukk(u)-adukk(u)-ay, கு.வி.எ. (adv.) கட்டுக்கட்டாய், கோப்புக்கோப்பாய், வரிசை வரிசையாய், தொகுதி தொகுதியாய், படை படையாய்; in piles, in tiers. பெட்டிக் குள் அடுக்கடுக்காய் உடுப்புகளை வைத்திருக் கிறான் (உ.வ.). ''அண்டமவை யடுக்கடுக்கா யந்தரத்தி னிறுத்தும்'' (தாயு. மண்டல. 1).

[3866 + 3666 + 80.]

அடுக்கடுக்காய் வாட்டு-தல் adukk(u)-adukk(u)ay-vattu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கொத்துக் கொத்தாய் தெருப்பிலிட்டுச் சுடுதல்; to roast batch by batch.

[அடிக்கு + அடுக்கு + ஆய் + வாட்டு.]

அடுக்கணி aḍukk(u)-aṇi, பெ. (n.) (அணி.) ஒரு பொருளின் சிறப்பை அல்லது மிகுதியைக் காட்ட ஒருபொருட் பல சொற்களை அடுக்கி வைப்பது; (Rhet.) using of more than one synonym to show the greatness of a thing or the intensity of a feeling.

''அடுக்கணி யொருபொருட் கடுக்கிய திரிசொல் அடுக்கி வைப்ப தடுக்கணி யெனப்படும்.''

(இ-ள்.) சிறப்புக் காட்டவும், அன்பு துயர் களிப்பிவற்றை மிக்கெனத் தோற்றவும், ஒரு பொருளைத் தரும் பல திரிசொல் லடுக்கி வைப்ப தடுக்கணி யெனப்படும். (வ-று.):

''இகழ்ந்தொ ளித்தானோ வென்னை யிகழ்ந்தகன் றானோ

கொடிய நெஞ்சான்'',

''என்னுயிர் காத்துப் புரந்தாண்ட

வென்னிறைவன் தன்னுயிர் பட்டிறந்து சாய்ந்தொழிந்தான் —பின்னுயிராய்

மீண்டென்னைக் காத்தோம்ப மேவிப் புரந்தளிப்ப

யாண்டையும் யார்யா ரெனக்கு''

என்பன விவற்றுட் டுயரின் மிகுதியைக் காட்டப் பல திரிசொல் சிறப்பி லடுக்கி வந்த வாறு காண்க (தொன். வி. 317, நூற்பாவும் உரையும்).

[AB&& + AMP.]

அடுக்கம் adukkam, பெ. (n.) 1. அடுக்கு; pile, tier. 2. ஒன்றன்மே லொன்றாய் அடுக்கிச் செய்யப்பட்ட வீடு; a tier of houses. ''விஞ்சு மேனில வடுக்கமும்'' (கந்தபு. மகேக். நகர்புகு. 82). 3. பன்மலை வரிசை; a complex mountain range. 'பஃறுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக் குமரிக் கோடும்'' (சிலப். 11:19). 4. அரைமலை; middle of a mountain slope. ''ஆடுமழை யணங்குசா லடுக்கம் பொழியுநும்'' (புறநா. 151 : 10 -11). 5. மலைச்சாரல்; mountain slope. ''கறி வள ரடுக்கத்து மலர்ந்த காந்தள்'' (புறநா. 168 : 2). 6. பக்கமலை; lesser mountain adjacent to a greater one. ''மந்தியு மறியா மரன்பயி லடுக்கத்து'' (திருமுருகு. 42). 7. மரஞ்செறிந்த சோலை; thick grove. ''குரங் கமை யுடுத்த மரம்பயி லடுக்கத்து'' (சிலப். 8. மலைப் பக்கம்; 10:157). hillside. 9. uran m; ledge of rock, stratum of stone. ''மால்வரை யடுக்கத்து'' (கலித். 44:2). 10. படுக்கை; bed. "நறுவீ யடுக்கத்து மகிழ்ந்துகண் படுக்கும்'' (அகநா. 2 : 7).

ம. அடுக்கம்

[86-866 + 80 (AD).]

அடுக்கல் adukkal, பெ.(n.) 1. ஒன் றன்மே லொன் றாக வைத்தல்; to pile up one on top of another. ''திங்கண்மூன் றடுக்கிய திருமுக் குடைக்கீழ்'' (கிலப். 11:1). 2. அடுக்கு; series. ''ஆர வடுக்கல்பொன் னாக மிலங்க'' (கந்தபு. மகேத். அவைபுகு. 35). 3. குவியல்; heap, collection. ''மீனத் தடுக்கன் முழுவது நோக்கி'' (கந்தபு. அசுர. தேவரையேவல். 8). 4. படைபடையாய் அமைந்த மலை; mountain as stratified. ''அடுக்கன் மீமிசை யருப்பம் பேணாது'' (மலைபடு. 19).

[அசே அடுக்கு + அல் (தொ. பெ. ஈறு).]

அடுக்கலரி adukk(u)-alari, பெ. (n.) இரட்டை யலரி; double-flowered oleander.

[அச+அடுக்கு+அலர். அலர்→அலர்.]

அடுக்கலிடு-தல் adukkal-idu-, 17 செ.குன்றாவி. (v.t.) உமியை முற்றும் போக்க, தெல் முதலிய வற்றை இரண்டாம்முறை குற்றுதல்; to pound grains like paddy a second time to remove all husks (W.).

[அச → அசக்கு + அல் (தொ. பெ. ஈறு) — அசக்கல். அசக்கல் + இச.]

அடுக்கவரை aḍukk(u)-avarai, பெ. (n.) அவரை பார்க்க; see avarai.

[அடுக்கு + அவரை.]

அடுக்களை aḍukkalai, பெ. (n.) 1. அடுப்பு;
oven. 2. சமையலறை; kitchen, cook-house.
''வகையமை யடுக்களைபோல்'' (மணிமே.
29:61). 'அடுக்களைப் பூனைபோல் இடுக் கிலே ஒளிக்கிறது', 'அடுக்களைப் பெண் ணுக்கு அழகு வேண்டுமா?', 'அடுக்களைக் கிண ற்றிலே அமுதம் எழுந்தாற்போல்'(பழ.).

ம. அடுக்கள; க. அடுகள; தெ. அடசால; து. அட்கல.

[அ8 + களம் — அஇக்களம் → அஇக்களை. களம் → களை. களம் = இடம்.]

அடுக்களைக் குருக்கள் adukkalai-k-kurukkal, பெ. (n.) நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிப் பெண் டிர்க்குரிய குரு (செட்.நா.); spiritual guru of the women of the Nättukkottai Chetti caste.

அடுக்களை காணுதல் adukkalai-kanudal, பெ. (n.) மரும்களின் தாய் அவளை வந்து காணும்போது செய்யும் சடங்கு (நாஞ்.); a ceremony performed by the girl's mother when she visits her daughter in her house (Nāñ.).

அடுக்களைப்புறம் adukkalai-p-puram, பெ. (n.) கோயில் மடைப்பள்ளிச் செலவிற்காக விடப் படும் மானியம் (M.E.R. 574 of 1926); endowment for the kitchen expenses of a temple.

ம. அடுக்களப்புறம்

[அடுக்களை + புறம்.]

அடுக்காலாத்தி adukk(u)-alātti, பெ. (n.) அடுக்குத்தீபம் பார்க்க; see adukku-t-tībam.

[அடுக்கு + ஆலாத்தி.]

அடுக்காழி adukk(u)-ali, பெ. (n.) மணிக்கல் பதிக்கப்பட்ட மோதிரம்; finger ring set with gems. 'இரத்தினக் கற்கள் பதிக்கப்பெற்ற மோதிரம் அடுக்காழி என்று சொல்லப்படும்' (கி. செ. பக். 100, பத்தி 7).

[40 as + 49.]

அடுக்கானகன்னி adukk(u)-āṇa-kaṇṇi, பெ. (n.) 1. அழகும் குணமும் நிறைந்தவள் (வின்.); perfect woman. 2. பவளப்புற்றுச் செய்ந்தஞ்சு (பாடாணம்) (மு.அ.); an arsenic preparation.

[அடுக்கு+ஆன+கள்னி.]

அடுக்கியல் adukk(u)-iyal, பெ. (n.) (யாப்.) வண்ணாக வொத்தாழிசைக் கலிப்பாவின் உறுப்புகளுள் ஒன்றான அராகம்; (Pros.) a constituent of a variety of kalippa (வீரசோ. யாப். 11, உரை).

[அக்கு+இயல்.]

அடுக்கின நீர் adukk(u)-ilanir, பெ. (n.) ஆயிரங் காய்ச்சித் தேங்காயின் நீர்; water inside the kernel of a particular variety of coconut palm, which bears fruits abundantly.

[அகே்கு+இனநீர்.]

அடுக்கிறை adukkizai, பெ. (n.) வெண்டாமரை; white lotus, Nelumbium speciosum (alba) (சா.அக.).

அடுக்கு-தல் adukku-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.)

1. கலங்கள்போல் ஒன்றன்மே லொன்றாக வைத்தல்; to pile up one on top of another.

''திங்கண்மூன் றடுக்கிய திருமுக் குடைக்கீழ்''
(சிலப்.11:1). 'அடுக்குகிற அருமை உடைக்கிற நாய்க்குத் தெரியுமா?' (பழ.). 2. வரிசைப்பட

வைத்தல்; to arrange in a series, row, or order. பொத்தகங்களை யெல்லாம் வரிசையாக அடுக்கிவை (உ.வ.). 3. பணத்தை மேன் மேலும் பெருக்கு தல்; to accumulate money or wealth. "அடுக்கிய கோடி பெறினும்" (குறள், 954). 4. சொற்களை மேன்மேலும் தொடுத்தல்; to go on speaking or adding words. சொல்லச் சொல்ல கேட்காமல் அடுக்கிக்கொண்டே போகிறாள் (உ.வ.).

ம. அடுக்கு; க. அடுகு; துட. ஒட்க்.

[AB - AB&G.]

அடுக்கு adukku, பெ. (n.) 1. ஒன்றன்மே லொன்றாக அடுக்கியது; pile, tier. ''அண்டகோ டியையெலாங் கருப்பவறை போலவு மடுக்கடுக் காக வமைத்து" (தாயு. தேசோ. 7). 2. வரிசை; series, row. கொலுப்பொம்மை யடுக்கு நன்றாயிருக்கிறது (உ.வ.). 3. அடுக்குக் கலம்; set of vessels which fit one within another. என் பெண் ணுக்குச் சீர்வரிசையாகப் பித்தளை பதினோ ரடுக்கு வைத்தேன் (உ.வ.). 4. அடுக்குத் தொடர்; repetition of words. தொடரடுக் கெனவீ ரேழே'' (நன். 152). 5. கோப்பு; file. இக்கடிதத்தை அடுக்கிலே வை (உ.வ.). 6. செழிப்பு; prosperity. அவள் அடுக்காய் வாழ்கிறாள் (உ.வ.). 7. நூலடுக்கு; four threads of yarn, a term used by weavers (W.).

[46-486s.]

அடுக்குக்குலை-தல் adukku-k-kulai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வரிசை கலைதல்; to get into disorder, as a row or pile of things (W.). 2. நிலை கெடுதல்; to become deranged, as one's business or circumstances. 3. கற்பிழத்தல்; to lose one's chastity, as a woman.

[அசேக்கு+குலை.]

அடுக்குச்சட்டி adukku-c-catti, பெ. (n.) அடுக்குக் கலம்; tier of pots of a particular size and shape; set of such vessels which fit one within another.

[4866+064.]

அடுக்குச்சாத்து-தல் adukku-c-cattu-, 5 செ.கு. வி. (v.i.) தெய்வத் திருமேனிக்குக் கொய்து ஆடை யணிதல் (கோயிலொ. 38); to adorn an idol with a cloth gathered in folds.

[அகேகு+சாத்து.]

- அடுக்குச் செம்பரத்தை aḍukku-c-cembarattai, பெ. (n.) அடுக்காக இதழுள்ள இரட்டைச் செம் பரத்தைப் பூ; double shoe-flower (சா.அக.). இது பின்வருமாறு மூவகைப்படும்:
  - (1) இரட்டைச் சிவப்புச் செம்பரத்தை அல்லது குங்குமச் செம்பரத்தை; double fleshcoloured shoe-flower or scarlet shoe-flower, Hibiscus rosa-sinensis (carnea-plena).
  - (2) இரட்டை மஞ்சட் செம்பரத்தை; double bluff-coloured shoe-flower, Hibiscus sinensis (flava-plena).
  - (3) இரட்டை வெள்ளைச் செம்பரத்தை; double white-coloured shoe-flower, Hibiscus mutabilis (alba rubescens).

[4866+8004+20000.]

அடுக்குச் செவ்வரத்தை adukku-c-cev-v-arattai, பெ. (n.) அடுக்குச் செம்பரத்தை பார்க்க; see adukku-c-cembarattai.

[AB&& + G&\overline{a} (G&\overline{a}) + AO\overline{a} = 3.]

அடுக்குத்தீபம் aḍukku-t-tibam, பெ. (n.) ஒன்றன்மே லொன்றான வட்ட வரிசைகளாக அமைக்கப்பட்ட கோயில் விளக்குவகை; tier

அடுக்குத்தீபம்

of lamps in circular rows, used in temple worship.

[அடுக்கு+தீவம். த. தீ→தீவு→தீவம் > Skt. dipa > த. தீபம்.]

அடுக்குத்தும்பை adukku-t-tumbai, பெ. (n.) காசித்தும்பை (மலை.); a species of double balsam, Banares tumbai, Leucas linifolia (சா.அக.).

[அடுக்கு + தும்பை.]

அடுக்குத்தொடர் adukku-t-todar, பெ. (n.) உடன்பாடு, உணர்ச்சி, வற்புறை அல்லது தேற்றம், விரைவு, பல்கால் நிகழ்ச்சி, இசை நிறை முதலியனபற்றி, ஒரு சொல் இருமுறை முதல் நான்குமுறை வரை அடுக்கி வருவது; repetition of a word twice to four times in token of having followed what is said or to indicate one's agreement, or emotion, or for emphasis or suggestive of swiftness or repetition of action, or as an expletive used to fill a gap in metre.

''அசைநிலை பொருணிலை இசைநிறைக் கொருசொல் இரண்டு மூன்றுநான் கெல்லைமுறை யடுக்கும்'' (நன். 396).

எ-டு:

1. அசைநிலை

நல்லது நல்லது, மதி மதி, அடியேன் அடி யேன்.

2. பொருணிலை

வருக வருக, வாழ்க வாழ்க — மகிழ்ச்சி. அடி அடி, கொல் கொல் — சினம், பகை, வெறுப்பு.

பாம்பு பாம்பு, தித்தித்தீ—அச்சம்.

ஐயையோ (ஐயோ ஐயோ), செத்தேன் செத்தேன்—துன்பம்.

அடாடா (அடா அடா), கெட்டேன் கெட்டேன்—மனவருத்தம்.

உண்டு உண்டு, வருவான் வருவான் — வற்புறை.

வந்தேன் வந்தேன், போ போ போ — விரைவு.

திரும்பத்திரும்ப, போய்ப்போய், **மேலும்** மேலும்—பல்கால் நிகழ்ச்சி.

சரிசரி, ஆகட்டும் ஆகட்டும்—உடன்பாடு.

3. இசைநிறை

ஏ ஏ, நல்குமே நல்குமே நல்குமே, பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ.

குறிப்பு: (1) உலக வழக்கும் செய்யுள் வழக்கும் என, அசைநிலை இரு வகைப்படும். அவற்றுள், முன்னது பொருள் குறியாது பிறர் சொல்வதைக் கேட்டிற் குறியளவாக நிற்கும்; பின்னது பொருளற்று நிற்ப தாசுச் சொல்லப்படும்.

- (2) இசைநிறை யெல்லாம் செய் யுள் வழக்கே.
- (3) அடுக்குத்தொடர் தனிச்சொல் லாக மட்டுமன்றித் தொடர்ச் சொல்லாகவும் வரும்.

எ-⊕:

என்செய்தேன் என் செய்தேன், என்ன த்தைச் ் சொல்ல என்ன த்தைச் சொல்ல.

[AB& + GATLA.]

அடுக்கு நந்தியாவட்டம் adukku-nandiyavattam, பெ.(n.) 1. அடுக்குக் கண்வலிப் பூ; doubleblossomed eye-flower, l. sh., Tabernaemontana coronaria (L.) (செ.அக.). 2. இரட்டை நந்தியா வட்டம்; double-blossomed common waxflower; dog bane, Tabernaemontana coronaria (சா.அக.).

[அடுக்கு + Skt. nandyāvarta > த. நந்தியா வட்டம்.]

அடுக்குப்பண்ணு-தல் adukku-p-pappu-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) அணியம் (ஆயத்தம்) செய்தல்; to prepare, to make preparation(s).

[அடுக்கு + பண்ணு.]

அடுக்குப்பணியாரம் adukku-p-paniyaram, பெ. (n.) கோதுமை மாவால் ஏழு அடைகளைத் தட்டி தெய்கூட்டி, ஒன்றன்மே லொன்றாக அடுக்கிச் சுட்டெடுக்கும் பலகாரம். இதற்குப் பூரி எனவும் பெயர்; a kind of cake made of seven thin layers of wheat flour and fried in ghee (சா.அக.).

[அடுக்கு + பணியோரம்.]

அடுக்குப்பருத்தி adukku-p-parutti, பெ. (n.) பெரும்பருத்தி, ஒருவகை யுயர்ந்த பருத்தி (G. Sm. D. I. i, 227); a superior variety of cotton raised in red loam.

[அகே்கு + பருத்தி.]

அடுக்குப்பற்சுறா adukku-p-par-cura, பெ. (n.) ஒருவகைச் சாம்பல் நிறச் சுறா; grey shark, Carcharias ellioti.

[அடுக்கு + பல் + சுறா.]

அடுக்குப்பாத்திரம் adukku-p-pattiram, பெ. (n.) ஒன்றனுள் ஒன்று அடுக்கி அடுக்காகவுள்ள கலங்கள்; a set of vessels or cups placed one inside of another or one upon another.

ம. அடுக்குப் பாத்திரம்; க. அடுக்கு பாத்ரெ. [அடுக்கு + Skt. pāttra > த. பாத்திரம்.] அடுக்குப்பார்-த்தல் adukku-p-pār-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தக்க துணை தேடுதல் (இ.வ.); to look out for suitable help or companion (Loc.). 2. ஒத்திகை பார்த்தல் (யாழ்ப்.); to rehearse, as stage players (J.).

[AG&& + UTT.]

அடுக்குப்பாளம் adukku - p - pālam, பெ. (n.) தெய்வச்சிலைக்குப் பின்புறத்திற் சாத்தும் கொய்த ஆடை; cloth gathered into folds, worn on the back of an idol.

[அடுக்கு + பாளம்.]

அடுக்குப்பாற்சொற்றி adukku-p-patcorri, பெ. (n.) பாற்சொற்றியென்னும் செடிவகை; a variety of the plant, Ruellia secunda (W.).

[அடுக்கு + பாற்கொற்றி.]

அடுக்குப்பாறை adukku-p-pārai, பெ. (n.) நிலத் தில் தளவரிசையாகப் பொத்தக ஏடுகள்போல் ஒன்றன்மே லொன்றா யமைந்த பல்வேறு படைக் கற்பாறை; a mound of rock composed of different horizontal strata of rocks, like the leaves of a book (சா.அக.).

[அடுக்கு + பாறை.]

அடுக்குப்பானை adukku-p-panai, பெ. (n.)

1. பல்பொருள்கள் போட்டு வைப்பதற்கு ஒன்றன்மேலொன்றா யடுக்கிய மட்பானைகள்; big earthen pots piled one over another and used as receptacles. 2. சில குலத்தார் கலியாணச் சடங்கிற்கு அடுக்கிவைக்கும் ஏழு கோலப் பானைகள்; tier of seven painted pots used at marriage ceremony among certain castes.

[அடுக்கு + பானை.]

அடுக்குப்பூண்டு adukku-p-püpdu, பெ. (n.) கோபுரப் பூண்டு; a kind of plant (சா.அக.).

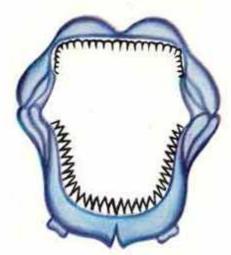
[80 8 de + your 0.]

அடுக்குமல்லிகை adukku-malligai, பெ. (n.) பல இதழ் வரிசையுள்ள மல்லிகைவகை (மு.அ.); double-flowered jasmine, m. sh., Jasminum sambac.

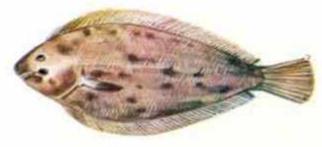
அடுக்குமாடி adukku-mādi, பெ. (n.) பல நிலை யுள்ள கட்டடம் அல்லது வீடு; multi-storied building or house. ஏழடுக்குமாடி.

அடுக்குமுள்ளி adukku-mulli, பெ. (n.) பெரு முள்ளி யென்னும் பூடுவதை (மு.அ.); thornbush, a variety of prickly night shade, Indian hyssop, Solanum (Genus) (சா.அக.)

படத்தாள் 7

அடுக்குப்பற்சுறா (வாய்)

அடனை

அடுக்குச்செம்பரத்தை

அடுக்குப்பற்சு நா

அடுக்குமல்லிகை

- அடுக்கு மெத்தை 1 adukku-mettai, பெ. (n.) தேங்காய் நார், பருத்திப் பஞ்சு, இலவம் பஞ்சு, ஓதிமத் தூவி, தறுமென் மலரிதழ் ஆகியவற்றா லமைந்த மெத்தைகள் முறையே ஒன்றன்மே லொன்றா யமைந்த அஞ்சணைப் படுக்கை; bed with mattresses made of coconut fibre, cotton, silk-cotton, swan's down and soft fragrant flower petals, placed one upon another in the given order.
- அடுக்குமெத்தை² adukku mettai, பெ. (n.) அடுக்குமாடி பார்க்க; see adukku-mādi.
- அடுக்குவட்டா adukku-vattā, பெ. (n.) சாப்பாடு தூக்கிக்கொண்டு போவதற்குப் பல வட்டக் கிண்ணங்கள் ஒன்றன்மே லொன்றாக அமைந்த தூக்குக் கலம் (இக்.வ.); tiffin-carrier or meal-carrier consisting of several cups or round vessels placed one upon the other (Mod.).
- அடுக்குவாகை adukku-vāgai, பெ. (n.) பெரு வாகைமரம்; sirissa tree, Albizzia labbak (சா.அக.).
- அடுக்குவாழை adukku-valai, பெ. (n.) பனை வாழை; a kind of plantain tree (சா.அக.).

ம. அடுக்கன் வாழ

- அடுக்குவிருக adukku-virušu, பெ. (n.) பொரி வாணவகை; (T.C.M. ii, 2, 598); a kind of rocket.
- அடுக்குள் adukkul, பெ. (n.) 1. அறைக்குள் அறை; room within a room. 2. சமையலறை; kitchen (Brāhm.).

க. அடுகள

[அடுக்கு + உள்.]

- அடுக்கு ளமை ந்தோன் adukkul-amaindōn, பெ. (n.) ஒருவகைச் செய்ந்தஞ்சு (மிருத பாடாணம்); a kind of arsenic preparation (சா.அக.).
- அடுக்கூமத்தை adukk(u) ūmattai, பெ. (n.) காட்டூமத்தை; downy datura, m. sh., Datura metal (சா.அக.).

[அடுக்கு + ஊமத்தை. த. மத்தை > Skt. matta → unmatta > த. ஊமத்தை.]

அடுகலம் aḍu-kalam, பெ. (n.) அடுகலன் பார்க்க; see aḍu-kalan.

[48 + 600.]

அடுகலன் adu-kalan, பெ. (n.) சமையற்கலம்; vessel for cooking. ''அடுகலன் பிறவு மெரி பொனா விழைத்து'' (திருவிளை, திருநகரப். 64).

க. அடுகல

[அடு + கலம். கலம் → கலன்.]

- அடுகளம் adu-kalam, பெ. (n.) போர்க்களம்; battle-field. ''அடுகளத்துள்.....வாளமர் வேண்டி'' (தில். இயற். 1:81).
- அடுகனலவன் adu-kaṇal-avaṇ, பெ. (n.) அழிப் புத் தொழில் செய்யும் ஊழித்தீ யுருத்திரன்; Rudra, the God of destruction. ''அடுகனல வன் கூர்மாண்ட னாடகன்'' (கந்தபு. உற்பத். திருக்கல். 94).

[அடு + களல் + அவன்.]

அடுகிடை adu-kidai, பெ. (n.) அடுத்துக் கிடத் தல்; lying closely.

[அடு + கீடை. கீடை = கீடத்தல்.]

- அடு கிடை படு கிடை adu-kidai-padu-kidai, பெ. (n.) 1. விரும்பியது பெறுமளவும் ஒருவர் வீட்டின்முன் படுத்துக்கிடக்கை; lying down at a person's house determined not to leave the place till the thing asked for is obtained (W.). 2. தோய்வாய்ப்பட்டுப் பாயும் படுக்கையு மாய்க் கிடத்தல்; being completely bedridden, as in illness. அவன் ஒரு மாதமாக அடு கிடை படுகிடையாய்க் கிடக்கிறான் (உ.வ.).
- அடுகுவளம் adugu-valam, பெ. (n.) 1. அடுக்கி வைக்கப்பட்ட உண்டிப்பெட்டி (ஈடு, 6.1:2); pile of baskets or vessels containing cakes, sweet meats, etc., one on another. 2. உண்டி; food. 'அடுகுவளம் தடைப்படும் போல் காணும்' (ஈடு, 10.4:3).

[அடுக்கு → அ®டு கு + வளம் = உண்டிப் பெருக்கம்.]

அடுகுறல் adugural, தொ.பெ. (vbl. n.) கொல்லு தல்; killing. ''அடுகுற் றிடுசூ லமடற் கதைக டொடுகுற் றனர்'' (கந்தபு. யுத்த. மூவாயிர. 28).

[அ8 → அ8க + உறல். 'கு' சொல் விரி வீற்றுச்சாரிமை.]

அடுகைமனை adugai-maṇai, பெ. (n.) மடைப் பள்ளி; kitchen, cook-house. ''அங்கிமுதற் றென்றிசை யந்தத் தடுகைமனை'' ●(சிவதகு. சிவஞானதா. 70). க. அடிகெமனெ

[3/3 - 3/6ms + umm.]

அடுங்குன்றம் adun-kungam, பெ. (n.) யானை; elephant (சா.அக.).

[அடுதல் = கொல்லுதல். குன்றம் = சிறுமலை. அடுங்குன்றம் = கொல்லுஞ் சிறுமலை போன்றது.]

அடுசில் adušil, பெ. (n.) சோறு; boiled rice. 'அடுசில்நெய் யாகிய ஆவுதி' (பதிற். 21, உரை).

ம. அட்டம்; க. அடிகெ; தெ. அட்டமு; து. அட்யெ; Skt. attam.

[அடு 👉 அடுதல் → அடுசல் → அடுசில்.]

அடுசிலைக்காரம் adušilai-k-karam, பெ. (n.) செந்நாயுகுவி (மு.அ.); red species of Indian burr, Achyranthus aspera (சா.அக.).

அடுத்த adutta, கு.பெ.எ. (adj.) 1. ஒட்டியுள்ள, தெருங்கியுள்ள; adjoining, contiguous, neighbouring, next. 'அடுத்த வீட்டுக்காரி பிள்ளை பெற்றாளென்று அம்மிக்குழுவி யெடுத்துக் குத்திக்கொண்டாளாம்' (பழ.). 2. அண்டி யுள்ள; support-seeking.

ம. அடுத்த; மா. அட்கெ; கூ. அட.

அடுத்தடுத்து adutt(u)-aduttu, கு.வி.எ. (adv.)

1. ஒன்றன்பின் ஒன்றாக; one after another.

''அடுத்தடுத்து வன்காய் பலபல காய்ப்
பினும்'' (நாலடி. 203). 2. அடிக்கடி; often,
ever and anon. ''அடுத்தடுத்து வேக முடைத்
தாம்'' (நாலடி. 348). 'அடுத்தடுத்துச் சொன்
னால் தொடுத்த காரியம் முடியும்' (பழ.).

ம. அடுத்தடுத்து

[அடுத்து + அடுத்து.]

அடுத்தணித்தாக adutt(u)-anitt(u)-aga, கு.வி.எ. (adv.) மிக அண்மையில் (ஈடு, 9.8:7); very near, close by.

[அடுத்து + அணித்து + ஆக.]

அடுத்தமுறை adutta-murai, பெ. (n.) 1. மறு தடவை; next time. 2. தெருங்கின உறவு; nearest relationship.

அடுத்தவரைக் கெடு-த்தல் aduttavarai-k-kedu-, -4 செ.குன்றாவி. (v.t.) புகலடைந்தவர்க்குத் தீங்கு செய்தல்; to ruin or kill refugees treacherously. 'அடுத்தவரைக் கெடுக்கலாமா?' (பழ.).

[#@\$\$QUM7 + Q&@.]

அடுத்தார் adultar, பெ. (n.) 1. உதவி நாடி வந்தவர்; those who have approached for help. 2. வந்து சேர்ந்தவர்; those who have joined, seeking protection.

அடுத்தாரைக்கொல்லி adultārai-k-kolli, பெ. (n.) தெருப்பு; fire (சா.அக.).

ஒ.**தோ:** ''சேர்ந்தாரைக் கொல்லி'' (குறள், 306).

[AB $\dot{s}$ 5 + AND ϕ - AB $\dot{s}$ 50000 $\rightarrow$ AB $\dot{s}$ 5000 + GAD $\dot{w}$ 80.]

அடுத்தாரை மயக்கி aduttarai-mayakki, பெ. (n.) கஞ்சா. இதன் மறுபெயர்கள் கோரக்கர் மூலி, சித்தருண்ணு மூலி, கற்பத்து ஞானி, யோகம் வளர்க்கு மூலி என்பன; gunjah, Cannabis sativa. It is known by different names such as carl hemp, Korakkan's drug, fimble, gallow grass, giddy plant, Indian hemp, wishing plant, victory (siddhi) plant and so on (சா.அக.).

அடுத்தாள் aduttal, பெ. (n.) உதவியாள் (இ.வ.); assistant (Loc.).

[अविबंद + ஆள்.]

அடுத்தி adutti, பெ. (n.) முறைகேடான வட்டி. (W.G.); usury.

க. அட்; தெ. அடிதி; து. அடவு. [அசே → அடர் → அடர்த்தீ → அடத்தீ → அடுத்தீ.]

அடுத்து aduttu, கு.வி.எ. (adv.) 1. தெருங்கி, அண்டி; having approached. 'அடுத்து வந்த வர்க்கு ஆதரவு சொல்வோன் குரு' (பழ.). 2. மறு நிகழ்ச்சியாக; as the next item, next. அடுத்து, பேரா. இராமசாமிக் கவுண்டர் அவர்கள் தொல்காப்பியம்பற்றி ஓர் அரிய ஆய்வுரை நிகழ்த்துவார்கள். 3. மேன்மேல்; again and again, further and further. "அதனை யடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில்" (குறள், 621).

அடுத்துக் கழுத்தறு-த்தல் aduttu-k-kalutt(u)aru-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நம்பிக்கைக் கேடுசெய்து கொல்லுதல்; to kill by treachery. 2. நண்பன்போற் பலநாட் பழகிக் கேடு செய் தல்; to do harm insidiously.

[அடுத்து + கழுத்து + அறு.]

அடுத்துக்கெடு-த்தல் aduttu-k-kedu-, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) நட்புப்போற் சேர்ந்து கேடு செய்தல்; to ruin a person by associating with him, to kill by treachery. 'அடுத்துக் கெடுப் பான் கபடன், தொடுத்துக் கெடுப்பாள் மடந்தை' (பழ.).

[46\$8 + Q&G.]

- அடுத்துமுயல்-தல் aduttu-muyal-, 13 செ.கு.வி. (v.i.) இடைவிடாது முயலுதல்; to make continuous effort. "அடுத்து முயன்றாலும்" (மூதுரை, 5). 'அடுத்து முயன்றாலும் ஆகும் நாள்தான் ஆகும்" (பழ.).
- அடுத்து வரலு வமை aduttu-varal uvamai, பெ. (n.) (அணி.) உவமைக்கு உவமை; (Rhet.) comparison in which the standard of comparison is in its turn compared to another.

எ-டு: பவளம்போன் றது கோவைப்பழம்; கோவைப்பழம் போன் றது சிவந்த உதடு. ''துப்புறழ் தொண்டைச் செவ்வாய்'' (சீவக. 107) என்பதில், 'தொண்டை வாய்க்கு அடை. துப்பை யொக்கும் தொண்டை போலும் செவ்வாயென இரண்டுவமையும் செவ்வாயை நோக்குதலின், அடுத்துவரலுவமை யன்று' (நச். உரை).

[அடுத்து + வரல் + உவலை.]

- அடுத்துவினக்கு-தல் adutu-vilakku-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. மாழை (உலோக)ப் பற்று வைத்தொட்டுதல்; to solder. 'அடுத்து விளக்கின மொட்டும் பறளையும்' (S.I.I. ii, 96). 2. அடுத்தாற்போல் விளக்கிச் சொல்லு தல்; to explain subsequently.
- அடுத்தாண் adutt(u)-யோ, பெ. (n.) பிழைப்பிற்கு விடப்பட்ட நிலம் (ஈடு, 4.8:8); land given for one's livelihood.

ம. அடுத்தூண் [அடுத்து + ஊண்.]

அடுத்தேறு adutt(u)-ēru, பெ. (n.) மிகை; excess. 'அடுத்தேறாக வந்த கரத்தைக் கழித்து' (ஈடு, 3.8:9).

[#B\$\$ + \$D.]

- அடு நறா adu-nazā, பெ. (n.) காய்ச்சிய சாறாயம்; distilled intoxicating drink.
- அடுப்பங்கடை aduppan-kadai, பெ. (n.) 1. அடுப்பின் பக்கம்; side of the oven. 2. சமையலறை; kitchen.

[அமேப்பு + அம் (சாரியை) + கடை. கடை= பக்கம்.]

அடுப்பங்கரை aduppan-karai, பெ. (n.) அடுப் பங்கடை பார்க்க; see aduppan-kadai.

[ADL -> 600 g.]

'அடுப்பாங்கரை' என்பது நீட்டிய உலக வழக்கு.

அடுப்பம் aduppam, பெ. (n.) 1. கனம்; heaviness, weight. 'மேக அடுப்பமும் பார் அடுப்பமும் ஒத்தன பேய்க்கணங்கட்கு' (தக்கயாகப். 361, உரை). 2. நெருங்கிய உறவு (நெல்லை); close intimacy or relationship (Tn.).

ம். அடுப்பம்

[அடு → அடுப்பம். அடு = நெருங்கு.]

அடுப்பு aduppu, பெ. (n.) 1. சமையற் கலத்தை யேற்றி யெரிக்கவுதவும் முக்கற் கூட்டு; three stones arranged in triangular form to serve as an oven. 'அடுப்புக் கூட்டுப்போல...... மூன்று புள்ளிவைத்து எழுதப்படுதலால்' (நன். 90, சடகோ. உரை). 'அடுப்புக் கட்டிக்கு அழகு வேண்டுமா?' (பழ.). 2. விறகிட்டு எரித்தற்கு மண், இரும்பு முதலியவற்றாற் செய்யப்பட்ட கருவி; oven, fire-place for cooking. ''பாலைக் கறந் தடுப்பேற வைத்து'' (திவ். பெரியாழ். 2.9 : 5). 'அடுப்பு மூன்றானால் அம்மா பாடு திண்டாட்டம்' (பழ.). 3. அடுப்பு நெருப்பு; fire, in the oven. அடுப்பெரிகிறதா பார்? (உ.வ.). 'அடுப்பு எரிந்தால் பொரி பொரியும்', 'அடுப்புநெருப்பும் போய் வாய்த்தவிடும் போச்சு' (பழ.). 4. முக்கல் லடுப்பு வடிவான நாண்டமீன் (பரணி); the second lunar constellation. 5. மனைவி (இழிசி.வ.); wife. 6. அச்சம் (பிங்.); fear.

ம. அடுப்பு; து. அட்பு, அட்கல.

[அடுதல் = சுடுதல், சமைத்தல். அடு → அடுப்பு.]

- அடுப்பு ஊதி aḍuppu-ūdi, பெ. (n.) பொருவா, ஒருவகைக் கடல்மீன்; a kind of sea-fish, Thryssa malabarica.
- அடுப்புக்களி aduppu-k-kari, பெ. (n.) 1. அடுப்பி லெளித்த களி; dead coals from an oven. 2. மரக்களி; charcoal, as taken out from or used in an oven.

ம. அடுப்புக்கரி; க. அடுகரி; து. அட்கலகழி. [அடூப்பு + கீரி.] அடுப்புக்கும்பி aduppu-k-kumbi, பெ. (n.) அடுப்புச் சாம்பல் அல்லது சுடுசாம்பல்; hot ashes in the oven.

[4004 + 600.]

அடுப்புக்கொட்டம் aduppu-k-kottam, பெ. (n.) சமையற் கொட்டகை; kitchen shed.

[8/804 + Genico.]

அடுப்புந்துடுப்புமாய் aduppun - tuduppum - dy, கு.வி.எ. (adv.) சமையல்வேலை செய்து கொண்டு; engaged in cooking. அடுப்புந் துடுப்புமா யிருக்கிறேன்; இப்போது வரமுடி யாது (உ.வ.).

[400040 + 800040 + 80.]

அடுப்புப்பற்றண்வ - ந்தல் aduppu-p-parra-vai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அடுப்பில் தெருப்பு மூட்டுதல்; to kindle fire in the oven.

[அடுப்பு + பற்றவை.]

அடுப்புவெட்டு aduppu-vettu, பெ. (n.) மழித்த இடம் அடுப்புத் திறப்புப்போல் அல்லது தலை கீழான பகரம்போல் தோன்றுமாறு, முன்றலை மயிரை வறண்டி வைத்தல்; shaving the hair just above the forehead, in such a fashion that the shaven part looks like the opening of an oven.

அடுப்பூதி adupp(u)-ūdi, பெ. (n.) 1. சமையற் கா-ரன்-ரி; cook. 2. மூடன் (மதி. களஞ். ii, 5); fool.

[4804 + 248.]

அடுப்பூது-தல் adupp(u)-ūdu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அடுப்பில் விறகு எரியாதபோது ஊதாங்குழல் வாயிலாகக் காற்றூதி யெரிய வைத்தல்; to blow and kindle the fire in the oven. 'அடுப் பூதும் பெண்ணிற்குப் படிப்பென்னத்திற்கு?' (பழ.).

[#GUY + = # #.]

அடுப்பெரி-தல் adupp(u)-eri-, 2 செ.கு.வி. (v.i.)
1. அடுப்பில் தெருப்பு எரிதல்; to burn, as fire in the oven. 2. வீட்டில் சமையல் தடைபெறு தல்; to do cooking in a house. பணமுடையால் ஐந்து நாளாய் அடுப்பெரியவில்லை (உ.வ.).

[அ**G**ப்4 + எரி.]

அடுப்பேற்று-தல் adupp(u)-ēttu-, 5 செ.குன்றா வி. (v.t.) உலைவைத்தல், சமைத்தற்கு நீரிட்ட கலத்தை அடுப்பின்மேல் வைத்தல்; to set a pot of water on the fire for boiling or cooking anything.

[அடுப்பு + ஏற்று.]

அடும்பு adumbu, பெ. (n.) அடம்பு பார்க்க; see adambu. ''அடும்பிவ ரணியெக்கர்'' (கலித். 132 : 16).

ம., க., து. அடும்பு.

[ALOY -> AGOY.]

அடுமா aduma, பெ. (n.) கொட்டை (பரி.அக.); nut.

[ஒருகா. அண்டுமா (அண்டிமா) -> அடுமா.]

அடுவம் aduvam, பெ. (n.) மலைப்புள்கு (L.); Wight's Indian nettle.

அடுவல் aduval, பெ. (n.) வரகு தெல் கலப்பு (யாழ்ப்.); mixure of paddy and common millet (J.).

[ஒருகா. அடு → அடுவல். அடு = சேர், கல.]

அடே adē, இடை. (part.) 'அடா' என்னும் ஆண்பால் (சேய்மை) விளியின் மறுவடிவம்; an exclamation of calling, another form of the masculine address ada.

[அட (விளியி.) + ஏ (விளியு.).]

அடேயப்பா aḍē-y-appā, இடை. (int.) வியப்புக் குறிப்பு; an exclamation of astonishment.

[அட (விளியி.) → அடே. அப்பன் → அப்பா (விளிப்பெயா்). அடே + அப்பா — அடேயப்பா. முதற்காலத்தீல் விளிப்பெயராக மட்டு மிருந்த 'அப்பா' என்னுஞ் சொல், பிற்காலத்தீல் வியப் சிடைச் சொல்லுமாயிற்று.]

அப்பா பார்க்க; see appa.

அட, அடா, அடே, அடோ என்னும் பல் வடிவான விளியிடைச் சொல் தந்தை முறைப் பெயருக்கு முன்னும் வரும், பின்னும் வரும். ஆயின், இட வேறுபாட்டிற்கேற்பப் பொருள் வேறுபடும்.

67-(B):

அடேயப்பா (அடாயப்பா) – வியப்புக் குறிப்பு.

அப்பாடா (அப்பா + அடா) – ஒய்வு அல்லது இளைப்பாறற் குறிப்பு. அடை¹ - தல் aḍai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பறவைகள் கூட்டில் இராத் தங்குதல்; to go to roost, as birds. 2. பாம்புகள் வளைக் குட் புகுதல்; to resort to holes, as snakes. 3. ஆடுமாடுகள் கூடிக்கிடத்தல்; to gather together and lie down for rest, as sheep or cattle. 4. கோழி அடைகாத்தல்; to sit on eggs, as a hen. 5. மாந்தர் இறந்தடங்குதல்; to attain eternal rest, die. அந்தப் பெரியவர் அடைந்துவிட்டார் (உ.வ.). 6. தூசி சேர்தல்; to collect, gather as dust. மேசை நாற்காலி களில் நாள்தோறும் தூசி வந்தடைகிறது (உ.வ.). 7. வண்டல் படிதல்; to be deposited, as alluvium. 8. கிண று தூர்தல்; to be silted up, choked up, filled up, closed, as a well. 9. கடன் தீர் தல்; to be paid-up, as a debt. கடனெல்லாம் அடைந்துபோயிற்று (உ.வ.). 10. சேர்ந்திறுகுதல்; to settle, become close, compact, hard, as sand by rain. 11. Qur西斯 தல்: join, mingle. ''அணுவினோ டெல்லா மாகி யடைந்திடுந் தத்துவங்கள்'' (சி. சி. சுபக். 2:78). 12. அடைகா யடைதல்; to be preserved, as pickles (W.). —, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. Ceirso; to reach, arrive at. "கரைய டைந்தனர்" (பாரத. வாரணா. 2). 2. அடைக்கலம் புகுதல்; to take refuge in. ''அடைந்தவர்க் கருளா னாயின்'' (கம்பரா. யுத்த. வீடண. 108). 3. பெறுதல்; to get. இந்தியா 1947ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலராட்சியி னின்று விடுதலையடைந்தது (உ.வ.). 4. சாணை அல்லது கூடு சேர்த்தல்; to heap up sheaves or ears of corn in pyramidal shape with round, square or rectangular base. உழவர், அறுவடையின் பின், அரிக்கட்டுகளை அல்லது கதிர்களைச் சாணையாக அடைந்து வைப்பர் (2.al.).

ம. அடயுக; க., பட. அடெ; தெ. அடகு; துட., கோத. அட்த; து. அடெபுனி.

. [அள்ளுதல் = நெருங்குதல், சேர்தல். அள் → அண் → அடு → அடை. இனி, அண் → அண்டு → அடு → அடை என்றுமாம்.]

அடை - த்தல் adai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஊழால் முன்னமே தெறியிடப்படுதல் (விதிக்கப்படுதல்); to be pre-ordained by destiny. 'தனக்கடைத்த நாளறுதலின்' (சீவக. 2831, நச். உரை). 2. வேலைக்கமர்த்தப்படுதல்; to be appointed, assigned. ''கழீனிக் கடைத்த மகளிர்'' (திவா. 2:140). 3. உறுப்பின் புலன் அல்லது செயல் கெடுதல்; to be obstructed, as the ear, throat. வெடியோசை கேட்டதும் காது அடைத்துக் கொண்டது. அந்த மருந்து உண்ட திலிருந்து தொண்டை அடைக்கிறது (உ.வ.). 4. உரியதாதல்; to be appropriate. 'அக் காலத்துக்கு அடைத்த காற்றுக்கள்' (FR). 10:3, பிர.). —, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கதவு சாத்துதல்; to shut, close the door. ''பாடுநர்க் கடைத்த கதவின்'' 151:10). 2. வழிதடுத்தல்; to obstruct, block, as a passage. ''வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்'' (குறள், 38). 'அடைத்தவன் காட்டைப் பார், மேய்த்தவன் மாட்டைப் பார்' (பழ.). 3. துளையடைத்தல்; to fill up, a hole. எலி வளையை அடைத்துவிட்டேன் (உ.வ.). 4. புகுத்துதல்; to put in, insert. ''கடுகிற் பெரிய கடலடைக்கும்'' (தாயு. சொல்லரிய. 1). 5. பூட்டுதல், தாழிடுதல்; to lock, fasten. ''அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந் தாழ்'' (குறள், 71). 6. சிறையில் வைத்தல்; to imprison. ''செழிய னடைத்த சென்னி பாட'' (கல்லா. 34:7). 7. ஒளித்**துவைத்தல்**; to conceal, hide. 8. ஒப்புவித்தல், ஒப்படைத்தல்; ''கணங்கடமக் கடைத்துப் to entrust. புறப்பட்டான்'' (திருவாலவா. 28:13). 9. குத்தகைக்கு விடுதல்; to lease, give in contract, farm out. என் நிலத்தை வாரத்திற்கு அடைத்திருக்கிறேன் (உ.வ.). 10. கொடுத்தல்; to bestow. ''உயிர்க்கின்ப மென்று மடைப் பானாம்" (கி. சி. சுபக். 1:54). 11. பிரித்தல்; to divide. 'நாலு கூறாக அடைப்பதாகவும்' (S.I.I. i, 64).

ம. அடெக்க; க. அடயிசு; பர். அட்டொ மர்; பட. அட்டெக.

[86 - 8mL.]

அடை " aḍai, பி. (n.) 1. கோழி அடைகாத் தல்; incubation. 2. பொருந்துகை; joining. "ஆடுகின்றனர் பண்ணடை வின்றியே பாடு கின்றனர்" (கம்பரா. அயோத். மந்தரை. 2). 3. சேர்ப்பிக்கை; delivering, conveying. "அவன்க ணடைசூழ்ந்தார் நின்னை" (கலித். 115:18). 4. அடைக்கலம்; resort, refuge. 5. அடைக்கலப்பொருள் (சடு, 5.10:5); deposit, that which has been accepted for safe keeping. 6. சன்னமான அப்பவகை; thin cake, wafer. "நமக்கு மாவடை பழவனம் பிரியம்" (அழகர் கலம். 55). 7. தோசையைப்போல் தட்டிய மருந்து; a medicinal preparation pressed and

shaped like a round and flat rice-cake (சா.ஆக.). 8. இலை; leaf. "புழற்கா லாம்ப லகலடை" (புறநா. 266 : 3). 9. வெற்றிலை; betel leaf. ''நூறு காயடை கூடும்'' (சி. சி. பர. உலகா. மறு. 7). 10. இலைக்கறி (பிங்.); 11. முனை; sprout. "பூம்புற நல்லடை'' (பெரும்பாண். 278). 12. சுமை யடை (சும்மாடு); load-pad or cushion for the head to bear a load. 13. graiss; prop, slight support (W.). 14. கனம் (பிங்.); gravity, weight. 15. son; bank, shore. 'கட லுங் கடலடைந்த விடமுங் கடலெனப்படுதலின், அடைகடவென்பது அடையாகிய கடவென இருபெயர்ப் பண்புத்தொகை' (தொல். சொல். எச்ச. 23, சேனா. உரை). 16. வழி (பிங்.): way. 17. அடைமொழி (விசேடணம்); qualifying word or clause, attribute, adjunct. ''ஈரடை முதலோ டாதலும்'' (நன். 403). 18. பண்புச்சொல்; word denoting quality. ·'அடைசினை முதலென'' (தொல். சொல். கிளவி. 26). 19. கலிப்பாவின் உறுப்பாகிய அடைநிலைக்கிளவி யென்னும் தனிச்சொல் (தொல், பொருள், செய், 131); detached foot that is a constituent of kalippa. 20. நிலவரி (வின்.); land tax, king's share of the produce of the land whether one-sixth or one-tenth or otherwise (W.). 21. விலை (பிங்.); price. 22, கருக்கு (கஷாயம்); decoction. 23. தேனடை; honey comb.

ம. அட; க. அடெ, அடவு; தெ. அட்டு; து. அட்பெ.

[AG - AMC.]

அடை adai, பெ. (n.) செருப்படை, செருப்படி (பச்.மூ.); a medicinal herb, Coldenia procumbens (சா.அக.).

அடைக்க aḍaikka, கு.வி.எ. (adv.) முழுவதும்; entirely. வீடடைக்க நோயா யிருக்கிறது (உ.வ.).

ம. அடக்கம்; க., பட. அடெ. [அடை → அடைக்க.]

அடைக்கண் adai-k-kan, பெ. (n.) கண் ணிமைகள் ஒன்றோடொன்று ஒட்டிக்கொள்ளும் நோய் (வைத். சங்.); a disease that makes eyelids stick to each other, ankyloblepharon.

[sum L + soir .]

அடைக்கப்பட்டார் aḍaikka-p-paṭṭār, பெ. (n.) கள்ளர்குலப் பட்டப்பெயர்களு ளொன்று (கள்ளர் சரித். பக். 145); a title of Kallars.

அடைக்கப்புடைக்க aḍaikka-p-puḍaikka, கு.வி.எ. (adv.) பரபரப்பாக, சுருக்காக, விரை வாக; hurriedly, quickly.

அடைக்கலக்குருவி aḍaikkala-k-kuruvi, பெ. (n.) அடைக்கலங்குருவி பார்க்க; see aḍaikkalaṅkuruvi.

[அடைக்கலம் + குருவு.]

அடைக்கலங்கா-த்தல் adaikkalan-ka-, 4 செ. கு.வி. (v.i.) ஒப்படைக்கப்பட்ட பொருளைப் பாதுகாத்தல்; to protect one who seeks refuge, to take care of a deposit or trust.

[அடைக்கலம் + காத்தல்.]

அடைக்கலங்காத்தான் adaikkalan-kattan, பெ. (n.) அடைக்கலங்குருவி பார்க்க; see adaikkalan-kuruvi.

ம. அடக்காவு

[அடைக்கலம் + காத்தான்.]

அடைக்கலங்குருளி adaikkalan-kuruvi, பெ. (n.) வீட்டுக் கூரைகளிற் கூடுகட்டி வாழும் குருவி; house sparrow, Passer domesticus. 'அடைக் கலங் குருவிக்கு ஆயிரத்தெட்டுக் கண்டம்' (பழ.).

அடைக்கலங்குருவி

-DL con

Queix

ம. அடுக்கலக்குரிகில்

[வீடுகளில் அடைந்து வொழ்வதால், அடைக் கலங்குருவு வெளுப்பட்டது.] அடைக்கலஞ்செய்-தல் adaikkalan-cey-, 1 செ. குன்றாவி. (v.t.) சவத்தைப் புதைத்தல் (மதி. களஞ். ii, 145); to bury, intern, entomb.

ம. அடக்கு

[அடைக்கலம் + செய்.]

அடைக்கலத்தளம் adaikkala-t-talam, பெ. (n.) புகலிடம் (இராட்.); asylum, place of refuge (R.).

[அடைக்கலம் + தளம்.]

அடைக்கலத்தான் adaikkalattān, பெ. (n.) அடைக்கலங்குருவி பார்க்க; see adaikkalankurwi.

[அடைக்கலம் + அத்து (சாரியை) + ஆன்.]

அடைக்கலப்பொருள் adaikkala-p-porul, பெ. (n.) பாதுகாப்பிற்காகஒப்படைக்கப்பட்ட பொருள்; deposit, which is entrusted for safe keeping.

[அடைக்கலம் + பொருள்.]

அடைக்கலம் adaikkalam, பெ. (n.)
1. புகலிடம்; asylum, refuge, shelter, person
who gives shelter. அவன் எல்லார்க்கும்
அடைக்கலம் (உ.வ.). 'அடைக்கலம் என்று
வந்தவன் படைக்கலம் எடுக்கிறான்' (பழ.).
2. பாதுகாப்பிற்காக ஒப்படைக்கப்பட்ட
அடைக்கலப் பொருள்; deposit, which is
entrusted for safe keeping.

ம. அடைக்கலம்

- அடைக்கலம்புகு-தல் adaikkalam-pugu-, 2 செ. கு.வி. (v.i.) புகலடைதல்; to fly to one for shelter, take refuge.
- அடைக்கலமாதா aḍaikkala-mādā, பெ. (n.) இயேசுவின் தாய், அடைக்கல மளிக்கும் தேவ அன்னை (உரோ. கத்.); The Lady of Refuge (R.C.).

[அடைக்கலம் + மாதா.]

அடைக்கலாங்குருளி aḍaikkalāṅ-kuruvi, பெ. (n.) அடைக்கலங்குருவி பார்க்க; see aḍaikkalaṅ-kuruvi.

[அடைக்கலம் + ஆம் + குருவு.]

அடைக்காய் aḍai-k-kāy, பெ. (n.) 1. பாக்கு; areca-nut. ''வெள்ளிலை யடைக்காய் விரும்பி'' (தாயு. சச்சி. 11). 2. தாம்பூலம்; pān supāri. ''விஞ்சிய வடைக்கா **யுண்டி.** வழியிடை வெறுப்ப தாக்கி**' (**அருணா**சபை.** திருமலைவலம். 26).

ம. அடய்க்க; க., பட., குட. அடதெ, அடிதெ; துட., கோத. அட்தெ; து. அட்ட கட்டெரி.

[அடை+காய். அடை= இலை, வெற்றிலை.]

அடைக்கியாழம் aḍai-k-kiyālam, பெ. (n.) அடைக்குடிநீர் பார்க்க; see aḍai-k-kuḍi-nir.

[AMC + Skt. kaşāya > 5. &wngi.]

அடைக்குஞ்சவ்வு adaikkuñ-cavvu, பெ. (n.) மூடுசவ்வு; valve (சா.அக.).

[அடைக்கும் + சவ்வு.]

அடைக்குடி நீர் adai-k-kudi-nir, பெ. (n.) மரம், செடி, கொடி, புல் என்னும் நால்வகை நிலைத் திணையின் வேர் (கிழங்கு), பட்டை, கட்டை, பிசின், இலை, பூ, கனி, வித்து என்னும் எண் வகை யுறுப்புகளையும் காரசாரச் சரக்கு களையும் சேர்த்து ஒன்றாக இடித்து, ஒரு பானையிலிட்டுப் பலநாட் குதவுமாறு சுண்டக் காய்ச்சி வடித்தெடுத்த கருக்கு (சங்.அக.); உ strong decoction of the roots, barks, woods, gums, leaves, flowers, fruits and seeds of several herbs, shrubs, creepers and trees, mixed up with some spices, boiled down to a certain degree and proportion with a view to preserve it for many days (சா.அக.). ''நான் காகச் செப்புவன்மை வேராதிகளை வெவ்வே றிடித்துச் சீவநீயத் தூறச் செய்தாக்கற் கு**டி**நீ ரொப்பிலடை" (தைலவ. தைல. பாயிர. 29).

[AML + 64 + Bi.]

அடைக்குத்தகை adai-k-kuttagai, பெ. (n.) குத்தகைக்காரன் தவசமாகக் கொடுக்கும் அர சிறை; revenue in the form of grain from land leased out by Government.

ம. அடக்காணம்

[அடை + குத்தகை.]

அடைக்கெத்து adai-k-kettu, பெ. (n.) அடைக் கோழி சிறப்பாக இடுங்குரல்; peculiar clucking of a brooding hen.

[AML + Gass.]

'அடைக்கத்து' எனச் சில அகரமுதலிகள குறிப்பது தவறாகும். அடைக்கோழி aḍai-k-kōḷi, பெ. (n.) அடை காக்குங் கோழி; sitting hen.

ம. அடகோழி

[NOC + Garg.]

- அடைகசாயம் aḍai-kašāyam, பெ. (n.) அடைக் குடிநீர் பார்க்க; see aḍai-k-kuḍi-nir.
- அடைகட்டி adai-katti, பெ. (n.) 1. கலப்பையி லொட்டும் மண்; earth that sticks to the plough. 2. வண்டல் படிந்த மண்கட்டி; a clod of silt, a lump of fine earth or clay (சா.அக.).
- அடைகட்டு-தல் adai-kattu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.)

  1. நீர்ப்பெருக்கைத் தடுக்க அணைகட்டுதல்;
  to construct a dam. 'அண்ட கடாகம்
  வெடித்து அடைகட்ட வேண்டும்படி' (திவ்.
  அமலனாதி. 2, வியா.). 2. வண்டி தகராதபடி
  சக்கரத்திற்குமுன் தடைவைத்தல்; to place a bar of wood or stone in front of a wheel of carriage to prevent it from moving. 3. தேர் வண்டிகளின் சக்கரத்தைத் தூக்க அடியில் முட்டுக்கொடுத்தல்; to insert a piece of wood under a car or cart and thus lift the wheel out of a rut.
  - ம. அடயல்; க. அட்டகட்டெ; தெ. அட்ட கட்ட.
- அடைகடல் aḍai-kaḍal, பெ. (n.) கடற்கரை; sea coast. 'அடைகட லென்பது அடையாகிய கடலென இருபெயர்ப் பண்புத்தொகை' (தொல். சொல். எச்ச. 23, சேனா. உரை).
- அடைகரை aḍai-karai, பெ. (n.) கரைப்பக்கம்; shore. ''உரவுத்திரை பொருத திணிமண லடைகரை'' (குறுந். 175).
- அடைகல்¹ aḍai-kal, பெ. (n.) 1. பட்டடை; anvil. ''சுட்ட வல்லிரும் படைகலைச் சுடு கலா ததுபோல்'' (கம்பரா. சுந்தர. பாச. 58). 2. நிலைக்களக் கற்படை; stone base. ''ஆமையாய் மேருத் தாங்கி யடைகலாய்க் கிடந்த போது'' (சி. சி. பர. பாஞ்சரா. மறு. 11).
  - ம. அடகல்லு; க. அடெகல்லு; தெ. டாகல்லு; து. அட்டெ; கோத. அர்கல்.
- அடைகல்² adai-kal, பெ. (n.) மதகடைக்குங் கல்; stone placed at the mouth of a sluice to stop the flow of water.

- அடைகலம் adai-kalam, பெ. (n.) சேமக்கலம், கோயில்களில் அடிக்கும் வட்ட மணி; gong used in temples.
- அடைகா-த்தல் aḍai-kā-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கோழி அவயங்காத்தல்; to incubate, as a hen.
- அடைகாய் adai-kay, பெ. (n.) 1. வெற்றிலை பாக்கு; betel and areca-nut. 2. ஊறுகாய்; pickle (சா.அக.). 3. காயவைத்துப் பதப்படுத் திய காய்; dried and preserved fruit (சா.அக.).

ம. அடுவந்து; க. அடுகாய்.

- அடைகிட-த்தல் aḍai-kiḍa-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கோழி அடைகாத்தல்; to incubate, as a hen. 2. தங்கியிருத்தல்; to abide, stay permanently. ''முயலடை கிடக்குந் திங்கள்'' (கூர்மபு. மேருவின். 16).
- அடைகியாழம் aḍai-kiyā Jam, பெ. (n.) அடைக் கியாழம் பார்க்க; see aḍai-k-kiyā Jam.
- அடைகு-தல் adaigu-, 9 செ.கு.வி.(v.i.) சேர்தல்; to reach. —, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) பெறுதல்; to obtain. ''புரையில் வீட்டின்ப மடைகு வான்'' (வைராக். 17.).

[அடை → அடைகு. 'கு' சொல் விரிவிற்றுச் சாரியை.]

அடை குடி adai-kudi, பெ. (n.) 1. சார்ந்த குடும்பம்; dependent family. 'இவன் தானும் இவன் அடைகுடி......ஆனைச்சாத்தனும்' (S.I.I. ii, 444). 2. பயிரிடுங்குடி; cultivating tenant (S.I.I. ii, 250).

ம. அடகுடி; க. அட்டொக்கல்.

- அடைகு**ந்த:-ந**ல் aḍai-kuttu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) **அடைமானம் வைத்தல்**; to mortgage. 'குடியொடுகுடி பெறும் விலைக்கு அடை குத்துக என்று' (S.I.I. v, 305). '
- அடைகுளம் adai-kulam, பெ. (n.) போக்கில்லாத குளம் (யாழ்ப்.); tank with no outlet (J.).
- அடைகுறடு adai-kuradu, பெ. (n.) 1. கம்மியர் பட்டடை (பிங்.); anvil. 2. பற்றுக்குறடு; tongs (W.).

ம. அடகொரடு

அடைகொடு-த்தல் adai-kodu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நிலவிளைவில் அரசன் பங்கைச் செலுத்துதல்; to pay the king's share of the produce (W.). 2. நிறைத்து வைத்தல்; to fill up. 3. அடை மொழி முன்வைத்தல்; to prefix an adjunct or epithet. அடைகொள்(ளு)-தல் adai-kol(lu)-, 10 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. பாதுகாப்பிற்காக ஒப் படைக்கப்பட்ட பொருளை ஏற்றுக்கொள்ளு தல்; to accept a deposit for safe keeping. 'அடைகொண்டு பாழ்போக்குவா னொருவ னன்றே' (ஈடு, 5.10:5). 2. நிலத்தை ஒற்றி யாகப் பெறுதல்; to take a land on mortgage. 'இலட்சுமண நம்பி அடைகொண்ட நிலமும்' (S.I.I. iv, 81).

அடைகொளி aḍai-koḷi, பெ. (n.) அடைமொழி யென்னும் சிறப்பிக்கும் சொல்லைக் கொண் டது (விசேடியம்) (நன். 401, சடகோ. உரை); that which is qualified.

[அடை + கொள் + இ. 'இ' உடைமை தேரித்த ஈறு.]

அடைகோட்டை adai-kōṭṭai, பெ. (n.) முற்றுகை யிடப்பட்ட கோட்டை; a besieged fort.

அடைகோழி adai-kōli, பெ. (n.) அடைக்கோழி பார்க்க; see adai-k-kōli.

அடைகோன் aḍai-kōṇ, பெ. (n.) அடைக்குந் திருகு; stop-cock (சா.அக.).

அடைச்சீட்டு adai-c-cittu, பெ. (n.) வரிப் பற்று முறி (யாழ்ப்.); receipt for payment of tithe or tax (J.).

[sm + \$ i.G.]

அடைச்சு-தல் adaiccu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. அடைவீத்தல், சேரச்செய்தல்; to put, place.
"அடைச்சிய கோதை பரிந்து" (கலித். 51:2-3).

2. செருகுதல் (சூடா.); to insert, stick in, as flower in the hair. 3. உடுத்துக்கொள்ளுதல்; to clothe or wrap oneself in. "நெடுந்தொடர்க் குவளை வடிம்புற வடைச்சி" (மதுரைக். 588). 4. பொத்துதல்; to shut, to close. "கையாற் செவிமுத லடைச்சிச் சொன்னாள்" (சீவக. 1048).

க. அடசுவிகெ

[அடைத்து -> அடைச்சு.]

அடைசல் adaišal, பெ. (n.) பொருள் நெருக்கம்; crowded condition, density.

[அடைத்தல் -> அடைச்சல் -> அடைசல்.]

அடைசாரல் aḍai-šārai, பெ. (n.) பருவகாலத்து அடைமழை; heavy monsoon rains. 'ஆனி முற்சாரல், ஆடி அடைசாரல்' (பழ.). அடைசீலை adai-šilai, பெ. (n.) பாளச்சீலை; cloth steeped in a medicinal preparation and put in the mouth for sore throat (W.).—

1. காரச்சீலை; a corrosive plaster used in the treatment of abnormal or morbid growth of flesh or sores.

2. மருந்துச் சீலை; plaster.

3. புண்ணின் வாயில் மருந்திட்டு அடைக்கப் பட்ட சீலை; cloth soaked in medicine and plugged as is done to the mouth of a siffus-sore (சா.அக.).

அடைக-தல் adaišu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அடை தல் (சங்.அக.); to reach. 2. கிட்டுதல்; to get near. 3. தெருங்குதல்; to crowd, get close together. ''அஞ்சு பூத மடைசிய சவடனை'' (திருப்பு. 638). 4. பொருந்துதல்; to be joined, placed. 'உள்ளே சீலை யடைசின..... சட்டை' (சீவக. 819, நச். உரை). 5. ஒதுங்கு தல்; to deviate, recede, give place, make room. அடைசி நில் (உ.வ.). —, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தெருங்கச் சொரிதல் அல்லது எய்தல்; to shower upon. ''அழுந்த வாளியொன்று பத்துநூறு வன்பொ டடைசினான்'' (பாரத. பதினான். 30). 2. தெருக்குதல்; to press hard, exert pressure upon.

க. அடசு

[அடைத்து -> அடைச்சு -> அடைக.]

அடை சுபலகை adaišu-palagai, பெ. (n.) 1. வாயிற் கதவாகச் செருகுபலகை; boards inserted into grooves to form a door (W.). 2. கதவு நிலைகளின்மேல் வைக்குஞ் தூரிப் பலகை; plank placed above the lintel of a door frame (W.).

க. அடவு, அட்டவலகெ.

அடைசுபொட்டணம் aḍaišu-poṭṭaṇam, பெ.(n.) அடைச்லை பாரீக்க; see aḍai-šīlai.

அடை சுமருந்து adaišu - marundu, பெ. (n.) வாய்ப் புண்ணிற்காகக் கொப்புளிக்கும் மருந்து நீர்; any liquid preparation used for washing the mouth and the throat, gargle (சா.அக.).

அடைசுவலை adaišu-valai, பெ. (n.) வலை வகை (இ.வ.); a kind of net (Loc.).

அடை சொல் adai-šol, பெ. (n.) 1. (இலக்.) அடைமொழி; (Gram.) qualifying word. 2. (இலக்.) ஈறு; (Gram.) termination, ending of a word. 'கள்ளென்பது பன்மை அடை சொல்' (தக்க. 463, உரை).

- அடைத்தஞரல் adaitta-kural, பெ. (n.) கம்மிய குரல்; hoarse, husky voice (W.).
- அடைத்தது adaittadu, பெ. (n.) இட்ட கட்டளை; order or command given. ''சதுனக் கடைத்த தென்ன'' (கந்தபு. உற்பத். மேருப்: 9).
- அடைத்து adaittu, கு.வி.எ. (adv.) முழுவதும்; entirely, wholly, வீடடைத்து நூல்கள்(உ.வ.).
- அடைத்துப்பெய்-தல் adaltu-p-pey-, 1. செ.கு. வி. (v.i.) வானம் முகில் (மேகம்) மூடி, விடாது பெய்தல்; to rain incessantly with the whole sky overcast.

[அடைத்து.+ பெய்.]

அடைத்தேற்று-தல் adaitt(u)-ērru-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) வருந்திக் கரும முடித்தல் (ஈடு, 6.8:1); to accomplish with difficulty, as lifting water to an upper channel.

[அடைத்து + ஏற்று.]

அடை தடையம் adai-tadaiyam, பெ. (n.) பொய்யாய் உரிமைப்படுத்திய பொருள் (இ.வ.); foisted property (Loc.).

[அடை + தடையம்.]

அடைதூண் aḍai-tūṇ, பெ. (n.) கடைதறி; pillar to which the churning rod is tied. ''மத்து மந்தரம் வாசுகிகடைகமி நடைதூண் மெத்து சந்திரன்'' (கம்பரா. பால. அகலிகை. மிகைப். 3-19).

[அடை + தான்.]

- அடைந்தார் adaindar, பெ. (n.) 1. அடைந்தவர்; those who have reached or arrived. 2. அடைக் கலம் புகுந்தவர்; refugees. 3. தண்பர்; friends. 4. இறந்துபோனவர்; those who have passed away, the dead.
- அடைந்தெழுந்திடு தல் adainde lundidudal, பெ. (n.) கண்ணில் நீர் வடிந்து விழி கடுத்து, இமைகள் வீங்கிக் கண் சிவந்து, எரிச்ச லுண்டாகிப் பீளைகட்டுவதும்; பூச்சி யூர்வதுபோ லரிப்புண்டாக்கி, மூக்கில் நீர்வடிவதுடன் அடுத்தடுத்து வனிமையும் உண்டாக்குவதுமான ஒரு தோய்; a kind of ophthalmia characterised by itching sensation, water running through the nose and intermittent pain in the eyes (சா.அக.).

- அடைந்தோர் adaind or, பெ. (n.) 1. அடைக் கலம் புகுந்தவர்; those who have taken refuge. ''அடைந்தோர் தம்மை யேமுற வினிதி னோம்பி'' (கம்பரா. யுத்த. வீடண. 111). 'அடைந்தோரை ஆதரி' (பழ.). 2. சுற்றத்தார் (சது.); relatives.
- அடைநிலப்பீர்க்கு adai-nila-p-pirkku, பெ. (n.) அதளை; species of bitter luffa.
- அடைநிலை adai-nilai, பெ. (n.) கலிப்பாவி னுறுப்பாகிய தனிச்சொல் (தொல். பொருள். செய். 131); detached foot that is a constituent of kali verse.
- அடைநேர்-தல் aqai-nēr-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) மகட்கொடைக்கு உடம்படுதல்; to agree to give one's daughter in marriage. 'தலைவர்க்கே நம்மை அடைநேர்ந்தில ராயினும்' (குறிஞ்சிப். 23, நச். உரை).
- அடைப்பக்காரன் adaippa-k-karan, பெ. (n.) 1. வெற்றிலைப் பை வைத்துக்கொண்டு அரசர்க் கும் பெருமக்கட்கும் வெற்றிலை மடித்துக் கொடுக்கும் வேலைக்காரன்; servant who carries the betel pouch, and gives folded betel leaves to kings and nobles for chewing. 2. முடிதிருத்துபவர்; barber.
  - ம. அடப்பக்காரன்; க. அடப<u>்தா</u>ர; தெ. அடப<u>்தா</u>ண்டு.

[அடை + ை + காரன் (உடையானைக் குறிக்கும் ஈறு) — அடைப்பைக்காரன் → அடைப் பக்காரன். அடை = வெற்றிலை.]

அடைப்பைக்காரன் பார்க்க; see adai-p-paik-karan.

அடைப்படி adai-p-padi, பெ. (n.) அடைமானம் (S.I.I. iii, 307); pledge.

[smc + u4.]

- அடைப்பட்¹ adaippam, பெ. (n.) 1. வெற் றிலைப் பை; betel pouch. 2. மஞ்சிகன் (நாவிதன்) கருவிப் பை; barber's razor case. 3. பண்டங்கள் பெய்யும் பை (சங்.அக.); bag for keeping miscellaneous things in. 4. அடைப்பக்காரன் (I. M. P. N.A. 195); servant serving betel.
  - ம. அடப்பம்; க., து. அடப்ப; தெ. அடப்பமு; பிரா. <u>கத</u>ப்ப. _?

[அடைப்பை -> அடைப்பம்.]

அடைப்பம்² adaippam, பெ. (n.) அடைக்கும் பொருள்; a stopper or a plug (சா.அக.).

[அடைப்4 + அம்.]

அடைப்பன் adaippan, பெ. (n.) 1. வரவெக்கை தோய் (G. Tj. D. i, 11); aggravated constipation, a cattle disease. 2. மாடுகளுக்குத் தொண்டை யில் வரும் ஒரு வெக்கைதோய்; inflammation of the throat or parts adjacent to it, a common disease among cattle, Anthrax (சா.அக.).

ம். அடப்பாம்குரு

அடைப்பன்² adaippa<u>n</u>, பெ. (n.) கடுக்காய்; Indian gall-nut, *Terminalia chebula (சா.அக.*).

அடைப்பன்கட்டு adaippan-kattu, பெ. (n.) 1. ஆடுமாடுகளுக்குண்டாகும் ஒருவகை வெக்கை நோய்; a splenic fever, in sheep and cattle caused by minute organisms introduced into the blood, Malignant anthrax. 2. ஆடு மாடுகளின் அடப்பன்கட்டு நோயினால் மாந் தருக்கு முண்டாகும் தொண்டையடைப்பு; a malignant pustule caused in men by infection from the animals so affected, contagious anthrax (சா.அக.).

அடைப்பாசாரம் adaippašāram, பெ. (n.) காற்றோட்டமின்மை (சேலம்); want of ventilation (Sm.). இந்த வீடு அடைப்பாசாரமா யிருக்கிறது (உ.வ.).

[அடைப்பு + (ஒருகா.) ஆசாரம் (அரசர்வாழ் கூடம்).]

அடைப்பான் adaippān, பெ. (n.) 1. கால்நடை நோய்வகை (கால். வி.15); anthrax. 2. அடைக்கும் மூடி; plug, stopper, cork.

அடைப்பான்வந்தை aḍaippāṇ-vandai, பெ. (n.) அடைப்பான் நோயை உண்டாக்கும் பூச்சி (கால். வி. 25); anthrax parasite.

அடைப்பிரதமன் adai-p-piradaman, பெ. (n) கன்னலமுது (பாயச) வகை; a kind of porridge.

ம. அடப்பிரதமன்

[அடை + ம. சிரதமன்.]

அடைப்பு adaippu, பெ. (n.) 1. மூடுகை; shutting, closing, stopping. 'அடைப்பைப் பிடுங்கினால் புரம்பு கடிக்கும்' (பழ.), 2. வேலி (பிங்.); fence, enclosure. 3. தடை; obstruction. இது காற்றடைப்பான இடம் (உ.வ.). 4. அடைக்கும் மூடி; plug, stopper, cork. 5. படற்கதவு; door or small gate of braided palm leaves or thorns but not of boards. 6. வாரச்சாகுபடி, குத்தகை; lease. 7. தோய் வகை; a disease. "சிகைபிடித தீர்த்தோர் அடைப்புநீர்க் கடுப்புக்கல் லெரிப்பர்" (கடம்ப. பு. இலீலா. 146). 8. அடைப்பக் காரன்: servant serving betel (M.E.R. 203 of 1919).

ம. அடப்பு; க.,து. அட்ட; தெ. அட்டமு; கோத. அட்வ்; துட. அட்ப்; குட. அட; மா. அடரெ; பர். அட்டொம்; பிரா. அர், அரி.

[அடை - அடைப்பு. 'பு' தொ.்பெ. ஈறு.]

அடைப்புக்கருக்கு adaippu-k-karukku, பெ. (n.) கட்டடங்களின் வெற்றிடங்களை நிரப்பும் (அடைக்கும்) ஓவிய வேலைப்பரடு; floral or other ornamental designs sculptured on walls and pillars, architecturally intended to fill up empty spaces in a building. 'கட்டடங்களின் குறிப்பிட்ட ஒருசில வெற்றிடமான பகுதி களை இலை, கொடி, பூக்கள் செறிந்த கருக் கமைப்பால் நிரப்பி, அணிபெறச்செய்தல் ஒரு விதக் கலை வழக்காகும். இதற்கு அடைப்புக் கருக்கு என்று பெயர்' (சி. செ. பக். 116, பத்தி 2).

[அடை → அடைப்பு. 'பு' தொ. பெ. ஈறு. கரு → கருக்கு = பொறித்த ஓவியம்.]

அடைப்புக்குச்சு adaippu-k-kuccu, பெ. (n.) 1. தக்கை; cork (சா.அக.). 2. குப்பி மூடி; stopper (சா.அக.).

[அடைப்பு + குச்சு.]

அடைப்புக்குழல் adaippu-k-kulal, பெ. (n.) தண்ணீர்க்கு ழாய்த் திருப்பு மூடி; a turning cock used for stopping or regulating the flow of water, liquids or gases in a pipe, stop-cock (சா.அக.).

[அடைப்பு + குழல்.]

அடைப்புண்(ணு)-தல் adaippun(nu)-, (13) செ. கு.வி. (v.i.) ஒன்றனுள் அடங்குதல்; to be included. 'சுழிந்தவற்றிலும் வருமவற்றிலும் அடைப்புண்ணுமிறே வர்த்தமானம்' (ஈடு, 1.1:4).

[அடைப்பு + உண்.]

அடைப்பு முதலிகள் adaippu-mudaligal, பெ. (n.) அவையின் கருமத் தலைவர் (M.E.R. 191 of 1925); executive officers of an assembly.

அடைப்பை adai-p-pai, பெ. (n.) 1. வெற் றிலைப் பை; betel pouch. ''செம்பொ னடைப்பையுட் பாகு செல்ல'' (சீவக. 1303). 2. பாக்கு, வெற்றிலை, அட்டிகம் (சாதிக்காய்), ஏலம் முதலிய நறும்பொருள்கள் வைத்திருக்கும் பை (பெரியபு. தடுத். 187, உரை); bag containing spices, such as areca-nut, betel, nutmeg, and cardamom.

ம. அடப்பன்; க.,து. அடப; தெ. அடபுமு. [அடை + ை.]

அடைப்பைக்காரன் adai-p-pai-k-karan, பெ. (n.) வெற்றிலை மடித்துக் கொடுக்கும் வேலைக் காரன்; servant who serves betel leaves rolled up with the required spices.

மு. அடப்பக்காரன்

[அடை + பை + காரன் (உடையவனைக் குறிக்கும் ஈறு).]

அடைப்பைகட்டு-தல் adai-p-pai-kattu-, 5 செ. கு.வி. (v.i.) வெற்றிலை மடித்துக் கொடுத்தல்; to prepare and serve rolls of betel leaves with spices for chewing. 'பிரதாபருத்திரனிடத்திற் போய் அவன் அடைப்பை கட்டிவரக் கம்பர் பாடிய வெண்பா' (பெருந்தொ. 1203).

[ABC + BU + ACG.]

அடைப்பையான் aḍai-p-paiyā<u>n</u>, பெ. (n.) அடைப்பைக்காரன் பார்க்க; see aḍaippai-kkāra<u>n</u>. 'அடைப்பையான் கொள்ளச் சிறு கோல் கொடுத்தான்' (பெருந்தொ. 863).

[AML + . MU + & it.]

அடைபடு-தல் adai-padu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.)
1. அடைக்கப்படுதல்; to be shut or enclosed.
'அடைபட்டுக் கிடக்கிறான் செட்டி, அவனை
அழைத்துவா, பணம் பாக்கி என்கிறான் பட்டி' (பழ.). 2. முடிதல்; to be completed.
3. கடன் தீர்தல்; to be paid up, as debt.

[AML + UB.]

அடைபுடை aḍai-puḍai, பெ. (n.) 1. அக்கம் பக்கம்; surroundings. 2. இராப்பகல்; day and night. ''அடைபுடை தழுவி அண்டநின் நதிரும்'' (திவ். பெரியதி. 4:10:3). அடைபொருள் aḍai-porul, பெ. (n.) தேட்டுப் பொருள்; earnings. 'அடைபொருள் கருதுவி ராயின்' (இறை. 28, உரை, பக். 169).

அடைமண் adai-man, பெ. (n.) 1. கலப்பையி லொட்டும் மண் (யாழ்.அக.); earth that sticks to the plough. 2. வண்டல் மண்; silt, alluvium. 3. பொருக்கு மண்; sand and clay mixed with gravel and pebbles (சா.அக.).

.அடை + மண். அடு → அடை = ஒட்டுதல்.] களிமண், மணல் என்னும் பொருள் இச் சொற்குப் பொருந்துவதாய்த் தோன்ற வில்லை.

அடைமதிற்படு-தல் adai-madiz-padu-, 20 இச. கு.வி. (v.i.) முற்றுகையிடப்படுதல்; to be besieged. 'நெடுநாட்பட அடைமதிற்பட்ட காலத்தே விளைத்துக் கோடற்கு' (பதிற். 16:2, உரை).

[அடை + மதீல் + படு.]

அடைமழை adai-malai, பெ. (n.) விடாமழை, அடைத்துப் பெய்யும் மழை; continuous rain from an overcast sky. 'ஐப்பசி அடைமழை, கார்த்திகை கனமழை', 'அடைமழைக்குக் குடை இல்லாதவனுக்கு ஐந்து பெண்டாட்டி யாம்', 'அடைமழையில் நாற்று நட்டால் ஆற்றோடு போகும்', 'அடைமழை விட்டும் செடிமழை விடவில்லை' (பழ.).

ம. அடமழ; க. அட்டமழெ.

[அடை + மழை. அடை = அடைத்தல்.]

அடை மாங்காய் adai-mangay, பெ. (n.) 1. மாங்காய் ஊறுகாய்; mango pickle. 2. உப்பிட்டுக் காயவைத்த மாங்காய்; dried, salted mango (சா.அக.).

ம. அடமாஙங; க. அட; து. அடங்காயி. [அடை + மாங்காய்.]

அடை மானம் adai-manam, பெ. (n.) 1. கொதுவை; pledge, property mortgaged. 2. (தொல்லை தீரும்) வழிவகை; help, remedy, means. 3. உவமை (யாழ்.அக.); resemblance, comparison. 4. ஒப்பானது, ஈடானது, படி (பிரதி); equivalent (W.).

ம. அடமானம்; க., பட. அடமான; தெ. அட்டமு, அடமானமு; து. அடவு.

[அடை + மானம் (ஈறு).]

அடைமானவோலை adaimana-v-ōlai, பெ. (n.) அடைமான ஆவணம் (பத்திரம்); mortgage deed, deed of hypothecation.

[அடைமானம் + ஓலை.]

அடைமுதற்பற்று adai-mudar-parru, பெ. (n.) குடிகட்குப் பற்றடைக்கப்பட்ட நிலம் (M.E.R. 209 of 1925); land leased out to tenants.

[அடை + மூதல் + பற்று.]

- அடைமொழி adai-moli, பெ. (n.) (இலக்.) தழுவும் சொல் அல்லது சொற்றொடர் (வீசேடணம்); (Gram.) qualifying word or phrase, attribute, adjunct. ''அடைமொழி யினமல் லதுந்தரும்'' (நன். 402).
- அடைய aḍaiya, கு.வி.எ. (adv.) முழுவதும்; completely, thoroughly, altogether. ''கோயி லடைய விளக்கேற்றி'' (பெரியபு. நமிநந்தி. 14).

ம. அடய, அடவெ.

- அடையங்கம் adaiyangam, பெ. (n.) உழந்து; black gram, Phaseolus mungo.
- அடைய டிமை adai-y-adimai, பெ. (n.) விலைக்குப்பெற்ற அடிமையாள் (இ.வ.); purchased slave (Loc.).

[அடை + அடிமை.]

அடையடுத்தவாகுபெயர் adai-y-adutta-v-agupeyar, பெ. (n.) ஆகுபெயர்வகை; metonymical synecdochical expr. invariably including a qualifying word. ''வேற்றிலை நடு', 'மருக் கொழுந்து நட்டான்', 'திருவாசகம்' என்ப வற்றில், வெறு மரு திரு என்னும் அடை மொழிகளால் அடுக்கப்பட்ட இலை, கொழுந்து, வாசகம் என்பன ஆகுபெய ராதலால், இவை அடையடுத்த ஆகுபெயர்'' (நன். 290, சடகோ. உரை).

[அடை + அடுத்த + ஆகுபெயர்.]

அடையல் adaiyal, பெ. (n.) 1. அடைகை; reaching. ''சாயலு ளடையலுற்றிருந்தேன்'' (தேவா. 7.58:7). 2. அடைந்த பொருள்; acquired thing or property. 3. எல்லாம்; all. 4. செருப்புவகை; a kind of sandals. ''புரிமென் பீலிப்போழ்புனை யடையல்'' (பரிபா. 21:7). 5. நீர் தெளிதலா லுண்டான அடிமண்டி அல்லது வண்டல்; a substance deposited from a liquid in which it had remained suspended, precipitate (sn. ss.).

[அடை + அல். 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அடையலர் adaiyalar, பெ. (n.) பகைவர் (பிங்.); enemies, foes. ''அடையலர் தம்மை வென்று'' (கந்தபு. யுத்த. அக்கினி. 131). 'அடையலரை அடுத்து வெல்லு' (பழ.).

ம். அடயலர்

[அடை + அல் + அர். 'அல்' எ.ம.இ.நீ.]

அடையலவர் aḍaiyal-avar, பெ. (n.) அடையலர் பார்க்க; see aḍaiyalar. ''அடையலவ ராவி வெருவ'' (திருப்பு. 4).

ம. அடயலர்

அடையலார் aḍaiyalār, பெ. (n.) அடையலர் பார்க்க; see aḍaiyalar.

[அடை + அல் + ஆர். 'அல்' எ.ம.இ.நீ.]

அடையவளைஞ்சான் adaiya-valaiñjan, பெ. (n.)

1. கோயிலின் வெளிச்சுற்றுமதிற் புறத்தெரு;
street surrounding the outermost walls of a
temple. 'அடையவளைஞ்சான் தளவிசை
படுப்பித்தார்' (S.I.I. i, 84). 2. அடையவளை ந்
தான் பார்க்க; see adaiya-valaindan.

. [அடையவளைந்தான்→அடையவளைஞ்சான் (கொ.வ.).]

- அடையவளைந்தான் adaiya-valaindan, பெ. (n.)

  1. அடையவளைஞ்சான்; street surrounding the outermost walls of a temple. 2. தட்டுச் சுற்று வேட்டி; cloth tied around the waist and hanging down to the ankles. 3. ஈட்டின் ஓர் அருஞ்சொல் லூரை; one of the glosses for the commentary I du.
- அடையன் adaiyan, பெ. (n.) கடுக்காய்; gallnut (T.C.M. ii, 2, 429), Chebulic myrobalan.
- அடையாண்கிளவி adaiyan-kilavi, பெ. (n.) குழூஉக்குறிபோல் வழங்கும் அடையாளச் சொல்; word used for recognition, pass-word. ''அறியக் கூறிய அடையாண் கிளவியும்'' (பெருங். உஞ்சைக். 56 : 184).

[அடையாளம் + கீளவி — அடையாளங் கீளவி → அடையாண்கீளவி. கீளவி = சொல்.]

அடையாதவர் adaiyadavar, பெ. (n.) பகைவர்; enemies, foes. ''அடையாதவர் மூவெயில் சிறும் விடையான்'' (தேவா. 1.37 : 7). [அடையாத + அவர் — அடையாதவர் (விணையா. பெ.)]

- அடையாதார் aḍaiyādār, பெ. (n.) அடை யாதவர் பார்க்க; see aḍaiyādavar.
- அடையார் aḍaiyār, பெ. (n.) அடையாதவர் பார்க்க; see aḍaiyādavar. ''அடையார்தம் புரங்கள்'' (தேவா. 1.65 : 1).
- அடையாள் adaiyal, பெ. (n.) வேலையாள் (S.I.I. vii, 72); servant.

[அடை + ஆள்.]

அடையாளக்காரர் adaiyala-k-karar, பெ. (n.) அரச விருதுகளையும் எடுபிடிகளையும் பிடித்துச் செல்வோர் (ரஹஸ்ய. 587); persons who carry the insignia of royalty or royal paraphernalia. [அடையாளம் + காரர்.]

அடையாளப்பூ adaiyala-p-pū, பெ. (n.) அரசக் குடியின் அடையாளமாக அணியும் பூ; particular flower worn as a symbol, as of a dynasty. 'இப் பாட்டு......வேம்புதலை யாத்த நோன்கா மெலீகம் என அடையாளப்பூக் கூறின மையின், அகமாகாதாயிற்று' (நெடுநல். நச். முன்னுரை).

[அடையாளம் + பூ.]

அடையானம் aḍaiyāḍam, பெ. (n.) 1. அறி குறி; mark, symbol, emblem, seal, sign. "அந்தமில் குணங்கள் செய்கை யாதியா வடையா எங்கண் முந்தையின் வழுவா வண்ணம் முறையினான் மொழிந்தான் முன்னோன்" (திருவிளை. மாமனாக. 32). "தவத்தைச் சிதைத்ததுமோ நடையாளம்" (திவ். பெரியாழ். 3.10:1), 2. தோய்க்குறி; symptoms of diseases. தழும்பு (scar) முதலியனவும் அறிகுறியுள் அடங்கும்.

ம. அடயாளம்; க. அடயாள; தெ. அடி யாளமு; துட. ஒ<u>ட்</u>யோள்ம்.

அடையுண்(ணு)-தல் adai-y-uṇ(ṇu)-, (13) செ.கு. வி. (v.i.) அடைபடுதல்; to be shut up or enclosed. 'புலிக்குட்டி கூட்டிடத்தே அடையுண் டிருந்து' (பட்டினப். 221, நச். உரை).

[4001 + 2007.]

அடையுணி adai-y-uni, பெ. (n.) ஒருவரைச் சார்ந்து உண்பவ-ன்-ள்; one depending on another for food.

. [அடை, + உண் + இ. 'இ' உடைமை குறித்த சுறு.] அடையெழுது-தல் *a¢ai-y-e[udu-*, 5 செ.குன்றா வி. (v.t.) கணக்கிற் பதிவுசெய்தல்; (S.I.I. iv, 150); to make an entry in an account.

[அடை + எழுது.]

- அடையோடறுதல் adaiyōdarudal, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கண்ணோய்; a kind of eye-disease (சா.அக.).
- அடையோலை adai-y-ōlai, பெ. (n.) அடைமான ஆவணம் (பத்திரம்) (I.M.P. S.A. 15); ōla document serving as evidence of pledge.

ம. அடயோல

[அடை + ஓலை.]

அடைவளைந்தார் aḍai-valaindār, பெ. (n.) கள்ளர்குலப் பட்டப் பெயர்களுள் ஒன்று (கள்ளர் சரித். பக். 145); a title of Kaļļars.

[அடையைவளைந்தார → அடைவளைந்தார். அடைய = முழுதும். வளைதல் = முற்றுகை மூடுதல்.]

அடைவாகவுண்ணல் adaiv(u)-aga-v-unnal, பெ. (n.) தொடர்ச்சியாய் மருந்துண்ணல்; taking medicine continuously (சா.அக.).

[அடைவு + ஆக + உண்ணல்.]

அடை விக்கச்சோலம் aḍaivi-k-kaccōlam, பெ. (n.) அடவிக்கச்சோலம் பார்க்க; see aḍavi-k-kaccōlam.

[அடவு -> அடைவு + கச்சோல்ம்.]

அடைவு adaivu, பெ. (n.) 1. அடைகை; ·arrival, joining, acquisition. 2. புகலிடம்; ''அடைவிலோ மென்று நீ யயர் refuge. வொழி" (தேவா. 3,282 : 5). 3. பறவைகள் தங்குமிடம்; roosting place for birds. 4. கொதுவை; pledge (W.). 5. வரலாறு; origin, history. ''கயிலையி னடைவு சொற் றாம்'' (காஞ்சிப்பு. வீரரா. 1). (பிங்.); path, way. 7. வகை; kind, manner. 8. முறை; order, course. "அடைவீன் றளித்த" (கல்லா, 6 : 35). ''அங்கதி னொருசில வடை விற் கூறுகேன்'' (கந்தபு. அவையட, 12). 9. நிரனிறையணி (வீரசோ. அலங். 12); a figure of speech indicating the arrangement of two or more groups of words in their respective order. 10. ஒப்புமை; resemblance, similarity. 11. எல்லாம்; all. 12. துணை; help, aid. ''நின்னை யடைவாக வுடன்போந்தேன்''

(பெரியபு. திருஞான. 475). 13. தகுதி; fitness, propriety (W.). 14. ஏது; cause, occasion. ''அடைவு துன்புறு வதற்கிலை'' (பெரியபு. திருஞான. 1066). 15. ஆம்பல்; water-lily, Nymphaea edulis (சா.அக.)

ம. அடவு; க. அடவு.

[MOL - MOLQ.]

- அடைவுகேடு adaivu-kēdu, பெ. (n.) முறைத் தவறு, முறைகேடு, ஒழுங்கின்மை; irregularity, impropriety, disorder, derangement.
- அடைவு சரக்கு adaivu šarakku, பெ. (n.) கற்பூரவகை (சிலப். 14:109, அடியார்க். உரை); a kind of camphor.
- அடைவுபடு-தல் adaivu-padu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஒழுங்காதல் (திவ். திருநெடுந். 22, வியா.); to be in order, orderly.
- அடைவே adaivē, கு.வி.எ. (adv.) 1. ஒழுங்காக; regularly, in an orderly manner. 2. தெடுக; along. 'சுரையடைவே போன வாய்க் காலுக்கும்' (S.I.I. ii, 103).

ம., க. அடவு.

[40064 + 9.]

அடைவை-த்தல் adai-vai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) I. அடைகாக்கும்படி கோழியை முட்டை களின்மேல் வைத்தல்; to make a hen sit on eggs for incubation. 2. தேன்கூடுகட்டுதல்; to build a hive, as bees. தேன் அடைவைத் திருக்கிறது (உ.வ.).

[அடை + வை.]

அண் கா, பெ. (n.) 1. மேல், மேற்பக்கம் (சங்.அக.); upper part. 2. வேட்டை நாயின் உருவுகயிறு; leash for dogs, running knot (W.). 3. தடியில் வெட்டிய வரை (இராட்.); notch, indentation made in a stick (R.).

ம., க. அண்.

[உ→ உண் → ஒண் → அண். அண் = மேல்; மேல்வாய். அண்பல் = மேல்வாய்ப்பல்.]

அண்ணம் = மேல்வாய்ப்புறம். அண்ணல் = மேலோன், தலைவன், அரசன், கடவுள். அண்ணன் = மேலோன், மூத்தோன், தமையன். அண்ணாத்தல் = மேனோக்குதல். அணத்தல் = தலையெடுத்தல், தலைதூக்குதல். அணர்தல் = மேனோக்கியெழுதல். அணர் = மேல்வாய்ப்புறம். அணரி = மேல்வாய்ப்புறம். அணவுதல் = மேனோக்கியெழுதல். அணிதல் உடம்பின்மே விடுதல் (to put on).

E. on, prep.—ME., fr. OE. on, an, rel. to OS. an, ON. a, Du. aan, OHG. ana, MHG. ane, G. an, Goth. ana, 'on, upon', and cogn. with Avestic ana, 'on', Gk. ανα, OSlav. na, OPruss. no, na, 'on, upon'.

E. on, n., the on or leg side of the field. Fr. on, adj.

அண்டக்கட்டு-தல் aṇḍa-k-kaṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வீங்குதல்; to swell, as on account of a boil. —, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) முட்ழத் தாங்க வைத்தல்; to prop up, support, buttress.

[அண்ட + கட்டு. அண்டுதல் = நெருங்குதல், முட்டுதல், முட்டித் தாங்குதல்.]

அண்டக்கொடு-த்தல் anda-k-kodu-, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) அண்டக்கட்டு-தல் பார்க்க; see anda-k-kattu-.

[sycon L + Q & n @ .]

அண்டகம் andagam, பெ. (n.) குப்பைமேனி (மலை.); Indian acalypha.

அண்டங்காக்கை
aṇḍaṅ-kākkai, பெ.(n.)
பெரியதும், முற்றும் மிகக் கரியதுமான காட்டுக் காக்கை (பிங்.); Indian raven, a big jet black jungle crow, Corvus mactorhyncus. 'அண்டங் காக்காய்குழறுகிறாப் போலே' (பழ.).

அண்டங்காக்கை

- அண்டங்காகம் aṇḍaṅ-kāgam, பெ. (n.) அண்டங்காக்கை பார்க்க; see aṇḍaṅ-kākkai.
- அண்டநாடு and a-nadu, பெ. (n.) பாண்டி நாட்டின் ஒரு பகுதி (I.M.P. ii, 62); a sub-division of the Pandya (country) Kingdom.
- அண்டப்பார்-த்தல் *கார்க-p-pār-, 4* செ.குன்றா வி. (v.t.) *பொருந்தச் செய்தல்*; to unite, join.

[SIGN B - SIGN L + Unit.]

அண்டர் ¹ aṇḍar, பெ. (n.) இடையர்; herdsmen, cowherds, shepherds. ''அண்டர் மிண்டிப் புகுந்துநெய் யாடினார்'' (தில். பெரியாழ். 1.1:5).

ம. அண்டர்; சிங். எண்டேர.

[அண்டுதல் = நெருங்குதல். அண்டு → அண்டர் = நெருங்கீ அல்லது சேர்ந்து குடியிருப் பவர். ஒ.தோ: சேர் → சேரி = வீடுகள் சேர்ந்து அல்லது நெருங்கீயுள்ள இடையஞர்.]

அண்டர் * andar, பெ. (n.) பகைவர்; foes, enemies. "கால்வல் புரவி யண்ட ரோட்டி" (பதிற். 88: 9).

ம. அண்டார்

[அன்படார் - அன்படர்.]

- அண்டர்நிலை an dar-nilai, பெ. (n.) பொன்னாங் கண்ணி (தைலவ. பாயி. 57); species of Alter nanthera (L.). — an edible plant with yellow flowers, Illecebrum sessile (சா.அக.).
- அண்டலர் ap ¢alar, பெ. (n.) பகைவர்; foes, enemies. ''அண்டல ரெனினுங் கண்டா லன்பு வைத்து'' (யசோதர. 1: 25).

ம. அண்டலர்

[அண்டு + அலர்.]

- அண்டாதவன் and addavan, பெ. (n.) பகைவன்; foe, enemy. ''அண்டா தவனாலெம் மகத் திலிரு ளுண்டாகிய தன்மை யுணர்ந்து'' (கந்தபு. யுத்த. முதனாட். 351).
- அண்டாதோடல் andad(u)-ōdal, தொ. பெ. (vbl. n.) நோய் திரும்பவும் வராமல் உடம்பைவிட்டகலல்; a permanent or radical cure (சா.அக.).

[அண்டாது + ஓடல்.]

அண்டார் and ar, பெ. (n.) பகைவர்; foes, enemies. ''அண்டார்தமக் கோரரியே'' (கந்தபு. யுத்த. சிங்க. 470).

மு. அண்டார்

[அண்டாதவர் → அண்டாதார் → அண்டார்.]

அண்டிக்கொட்டை andi-k-kottai, பெ. (n.) ு முந்திரிக்கொட்டை (நெல்லை); cashew-nut (Tn.).

ம. அண்டி

[அண்டி + கொட்டை. அண்டி = அடி.]

- அண்டிகம் andigam, பெ. (n.) செந்தாய் (பிங்.); a wild dog, Cyon dukhunensis (L.). — a red wild dog, Canis dukhenensis alias C. primaerus (சா.அக.)
- அண்டி தள்ளுகை aṇḍi-taḷḷugai, தொ. பெ. (vbl. n.) மலவாயின் (ஆசனத்தின்) உட்பகுதி வெளித்தள்ளல் (நெல்லை); Prolapsus ani (Tn.).
- அண்டிமா andima, பெ. (n.) மரமுந்திரி; cashew.
- அண்டி மாங்கொட்டை andi-mangottai, பெ. (n.) மரமுந்திரிக்கொட்டை; cashew-nut.

ம். அண்டிமாங்ங

அண்டிரன் andiran, பெ. (n.) 1. கடையெழு வள்ளல்களுள் ஒருவனான ஆய் அண்டிரன்; one of the last seven liberal chiefs in South Indian History. "ஆஅ யண்டிர னடுபோ ரண்ணல்" (புறநா. 129:5). 2. ஆடவன்; male human being. 3. சமர்த்தன்; clever or capable man. 4. மாந்தன் (சிந்தா. நி. 114); man.

தெ. அண்டிருண்டு

[ஆண் + திறம் — ஆண்டிறம் → ஆண்டிறன் = ஆண்டிறலோன், ஆண்டைகை. ஒ.தோ: Gk. anīr, andros, male.]

அண்டில் andil, பெ. (n.) மாடு, குதிரை முதலிய வற்றின் கண்ணிற்பற்றுமொரு பூச்சி (யாழ்ப்.); parasite that sticks to the eyes of cattle and horses (J.).

[அண்டு -> அண்டில்.]

அண்டுப்புழு பார்க்க; see andu-p-pulu.

- அண்டினவன் aṇḍiṇavaṇ, பெ. (n.) தம்பிச் சேர்ந்தவன்; one who had taken refuge. "உற் றார் கண்மத்தா லண்டினவர்" (திருவாய். நூற், 81).
- அண்டிரன் đրđira<u>n,</u> பெ. (n.) (நாநார்த்த.) 1. ஆண்டகை; hero, warrior. 2. மர்ந்தன்; man.

தெ. அண்டீரண்டு, அண்டீரடு.

[அண்டிரன் -> அண்டாரன்.]

அண்டு - தல் *பாடிய*-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. கிட்டுதல்; to approach. "அண்டினள் சேர்
தலும்" (கந்தபு. தக்க. திருமண. 45). 2. ஏற்
றல், பொருந்துதல்; to fit, to be appropriate to.
"ஆகார மாமுவமைக் கண்டா தென்னும்"
(ஞானவா. முமுட்சு. 27). 3. பற்றுக்கோடா
கக் கொள்ளுதல்; to have as a support. ஒரு

வனை அண்டிப் பிழைக்க இடமில்லை (உ.வ.). 4. ஒதுங்குதல்; to take refuge in, retire for shelter. 'அண்ட நிழலில்லாமற் போனாலும் ஒண்ட அடியுண்டு' (பழ.). 5. அழுந்துதல் (சங்.அக.); to get pressed, to be impressed, to press hard.

ம. அண்டுக; க. அண்டிசு; தெ. அண்டு; கோத. அண்ட்்.

[அள் -> அண் -> அண்டு.]

அண்டு aṇḍu, பெ. (n.) மணிமாலை முதலியவற் றின் தனியுரு (இ.வ.); unit in a string of beads, link in a chain (Loc.). அந்தத்தொட ரிக்கு (சங்கிலிக்கு) இன்னும் நாலு அண்டு வேண்டும் (உ.வ.).

தெ. அண்டு

அண்டுகம் andugam, பெ. (n.) ஒரு பறவை; a kind of bird (சா.அக.).

அண்டு தள்ளுகை andu-tallugai, பெ. (n.)
1. மலவாயின் (ஆசனத்தின்) உள்ளுறுப்பு
வெளித்தள்ளல்; protrusion of the rectal walls
beyond the anus, prolapsis of the anus or
the rectum. 2. பெண்களின் குறித் துளையின்
(யோனித் துவாரத்தின்) சதை தழுவி வெளி
வருதல்; a condition in which the walls of the
vagina are thrust out beyond the normal limit
(சா.அக.).

க. அண்டு

அண்டிதள்ளுகை பார்க்க; see andi-tallugal.

அண்டுப்புழு andu-p-pulu, பெ. (n.) அண்டில் (யாழ்ப்.); worm that enters the eyes of cattle and horses (J.).

[succion B + 40g.]

அண்டுபடு-தல் aṇḍu-paḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) பிடிபடுதல் (இ.வ.); to be within reach (Loc.).

அண்டை andai, பெ. (n.) 1. அண்மை; nearness, vicinity. அண்டையில் ஒரு கடையும் இல்லை (உ.வ.). 2. அயல்; neighbourhood. அண்டைவீட்டுக் கடன் ஆகாது (உ.வ.). 'அண்டைவீட்டுக் கடனும் பிட்டத்துச் சிரங்கும் ஆகாது', 'அண்டைவீட்டுச் சண்டை கண்ணுக்குக்குளிர்ச்சி' (பழ.). 3. பக்கம்; side, direction. அந்த வூர்க்கு நாலண்டையும் வழி (உ.வ.). 4. ஓட்டை யடைக்கும் ஓட்டு; thing attached, annexed, as a plug to close a hole,

patch. சீலைக்கு அண்டை வைத்துத் தைத் தான் (உ.வ.). 5. முட்டு; prop. support. சுவர் சாயாதபடி அண்டை கொடு (உ.வ.). 6. ωτύμ; field bund, ridge of a field. ''அண்டை கொண்டு கெண்டை மேயம்'' (திவ். திருச்சந்த. 49). 7. நீர்தூவுங் கருவி: a contraption that squirts water, used on certain festive occasions. "வெண்பொ எண்டை கொண்டு" (திருவிளை. உக்கிரபா. 24). 8. ஒரு கட்டியின் அல்லது காயத்தின் விளை வாக மற்றோரிடத்தில் தோன்றும் வீக்கம்; sympathetic pain or swelling. முழங்கால் கட்டியினால் துடையில் அண்டைகட்டி யிருக்கிறது (உ.வ.). —, இடை. (part.) இட வேற்றுமை யுருபு; a loc. ending. கிணற் றண்டை நில். என்னண்டை பணமில்லை (உ.ഖ.).

க. அண்டெ; தெ. அண்ட.

[அண்டு — அண்டை.]

அண்டைகட்டு-தல் andai-kattu-, 5 செ.கு.வி.

(v.i.) ஒரு றுப்பில் உண்டான கட்டி அல்லது காயத்தின் விளைவாக மற்றோரு றுப்பில், பொதுவாகக் கமுக்கூட்டில் அல்லது கவானில், வலி அல்லது வீக்கம் தோன்று தல்; to get pain or swelling in the glands generally in the armpit or in the loins as a sympathetic response to swelling or pain in the connected limbs of the body.

அண்டைகொள்(ளு)-தல் andai-kol(lu)-, 10 செ. குன்றாவி. (v.t.) பக்கத்துணை கொள்ளுதல்; to gain the support of, secure the help of. 'கிருஷ்ணனை அண்டை கொண்டு' (திவ். திரு நெடுந். 13, வியா.).

அண்டைபோடு-தல் aṇḍai-pōḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஒட்டுப்போடுதல் (இ.வ.); to mend, patch (Loc.).

அண்டையயல் aṇḍai-y-ayal, பெ. (n.) அக்கம் பக்கம்; neighbourhood. அண்டையயல் பார்த்துப் பேசவேண்டும் (உ.வ.).

[அண்டை + அயல்.]

அண்டைவீடு அடுத்தவீடு andai-vidu-aduttavidu, பெ. (n.) அக்கம்பக்கத்து வீடுகள்; neighbouring houses. அண்டைவீடு அடுத்த வீடெல்லாம் சிரிக்கும்படி சண்டை போடு கிறார்கள் (உ.வ.). ஆண்டைவெட்டு - தல் andai-vettu-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) வரப்புவெட்டு தல் (இ.வ.); to cut or trim the ridge or bunds in the field (Loc.).

[அள்ளுதல் = நெருங்குதல், செறிதல். அள் → அண். அண்ணுதல் = நெருங்குதல். அண் → அண்டு. அண்டுதல் = நெருங்குதல். அண்டு → அண்டை = நெருங்கிய பக்கம், ஒட்டு, முட்டு, தீரட்சி, வரப்பு.]

அண்ணக்குஞ்சம் anna-k-kuñjam, பெ. (n.) உண்ணாக்கு; pendulum of the palate, uvula (சா.அக.).

[அண்ணம் + குஞ்சம்.]

அண்ணச்சோர்வு appa-c-corvu, பெ. (n.) மேல் வாயின் நரம்புச் சோர்வு; paralysis of the palate, palatoplegia (சா.அக.).

[அண்ணம் + சோர்வு.]

அண்ணணி an-n-ani, கு.வி.எ. (adv.) தெருங்கிய அண்மையில்; in close proximity. 'அண்ணணிக் கொண்டான்' (தொல். எழுத்து. உயிர்மயங். 44, நச். உரை).

[அண்றைதல்= நெருங்குதல். அண் → அணி = அண்மையில். அண் + அணி — அண்ணணி = நெருங்கிய அண்மையில், மிக அண்மையில்.]

அண்ணணித்து an-n-anittu, பெ. (n.) மிக அன்மையானது; that which is close by, very near. ''அண்ணணித் தூராயின்'' (கலித். 108:36).

[அண் + அணித்து.]

அண்ணத்தாபிதம் anna-t-tabidam, பெ. (n.) 1. மேல்வாயழற்கி; inflammation of the palate, Palatitis. 2. வாயின் மேற்பரட்டிற் காணும் அழற்கி; inflammation of the hard palate, uranisconitis (சா.அக.).

[sycincom i + Skt. tābita > 5. 51185i.]

அண்ணத்தொங்கணி appa-t-tongapt, பெ. (n.) அண்ணக்குஞ்சம் பார்க்க; see appa-k-kuhjam.

[அண்ணம் + தொங்கணி.]

அண்ணந்தாள் appandal, பெ. (n.) அண்ணாந் தாள் பார்க்க; see appandal.

அண்ணப்பரடு anna-p-paradu, பெ. (n.) மேல் வாயின் கரடு; hard or bony palate (சா.அக.).

[அண்ணம் + பாடு.]

அண்ணப்பினப்பு anna-p-pilappu, பெ. (n.) மேல் வாயின் அல்லது மேற்பரட்டின் வெடிப்பு; a fissure or a narrow opening in the palate, Uranisochasma, Palatoschisis (சா.அக.).

அண்ணப்பிளவு anna-p-pilavu, பெ. (n.) மேல் வாயின் பிளவு; a cleft or congenital fissure of the palate, cleft palate (சா.அக.).

[அண்ணம் + சீளவு.]

அண்ணம் appam, பெ. (n.) 1. மேல்வாய்; palate, roof of the mouth. ''அண்ண நண்ணிய பல்'' (தொல். எழுத்து. பிறப். 11). 2. உண் ணாக்கு (திவா.); uvula. 3. அண்ணாக்கு; the soft palate behind the uvula, palatum molle (சா.அக.).

ம. அண்ணம்; க. அங்கல, அண்ணாலிகெ; தெ. அங்கிலி; து. அண்ண; நா. அங்குல்; பட. அங்குவ.

[sicia + sió.]

அண் என்பது மேற்புறத்தைக் குறித்த சொல்லாதலால், அண்ணம் என்பதற்குக் கீழ்வாய்ப்புறம் என்றும் சில அகரமுதலிகள் பொருள் குறிப்பது பொருந்தாது.

அண்ணம் வீழ்ச்சி annam-vilcci, ்பெ. (n.)

1. அண்ணாக்கு விரிந்து தொங்கல்; sagging of the soft palate, Uvuloptosis. 2. உண்ணாக்கு வளர்த்தி; elongation or pendulous condition of the uvula, staphyloptosis (சா.அக.).

அண்ணம்வெடிப்பு appam-vedippu, பெ. (n.) அண்ணப்பினப்பு பார்க்க; see appa-p-pilappu.

அண்ணமார் குறுகாகோ, பெ. (n.) 1. ஒரு சிற்றூர்ச் சிறுதெய்வம் (கோவை); a minor village deity (Cm.) — (L.). 2. ஓர் அசுரப் பெண் தேவதை: a female evil spirit, demoness (சா.அக.).

அண்ண மார்கல் appam-ar-kal, பெ. (n.) கட்டடத்தில் தட்டை வளைவின் குத்துக்கல் (சென்னை); upright bricks of a flat arch (Madr.).

[அண்ணம் + ஆர் + கல் – அண்ணமார்கல் = வளைவின் மேற்பகுதியிற் பொருத்திய துத்துக்கல்.]

அண்ணல் கராகி, பெ. (n.) 1. பெருமை; greatness. ''அண்ணலங் குமரரா மென்று'' (பாரத. திரௌ. 63). 2. உயர்வு, சிறப்பு; exaltation, excellence, loftiness. ''ஒங்கு

மண்ணல் மால்வரை" (கூர்மபு. திருக்கல். 18). 3. தலைமை; superiority. ''அண்ணல் மணி நெடுந்தேர்'' (திருக்கோ. 256). 4. பெருமையிற் சிறந்தோன்; greatman, superior. "அகத் தியனுக்கோத்துரைக்கு மண்ணல்" (சிவப்பிர. 4). 5. தலைவன்; master. "அடுபோ ரண்ணல் கேட்டிசின் வாழி'' (மதுரைக். 207, 208). 6. தந்தை (அரு.நி.); 7. அண்ணன் (நாநார்த்த.); elder brother. 8. குரு, குரவன், ஆசிரியன்; preceptor, spiritual guide. 9. முல்லை நிலத் தலைவன் (தொல். பொருள். அகத். 20, நச். உரை); ruler of a land predominantly pastoral. 10. அரசன் (சூடா.); king. 11. சிவன்; Šiva. ''அண்ண லாரு மதுவுணர்ந்து'' (பெரியபு. திருநாவுக். 296). 12. கடவுள்; God. ''அண்ண லருளா னண்ணி'' (சிவப்பிர. 19). 13. புத்தன் (பொதி.நி.); the Buddha. 14. அருகன் (நாநார்த்த.); Arhat.

u. அண்ணல்; க. அண்ணலெ; தெ. அண்ணு.

அண்ணல்வல்லி appal-valli, பெ. (n.) கோவை; Indian caper, Cephalandra indica alias Bryonia grandis (சா.அக.).

அண்ணலார் aṇṇalār, பெ. (n.) சிவன்; Šiva. ''ஆடன் மேவிய வண்ண லாரடி'' (பெரியபு. ஏயர்கோ. 98).

ம. அண்ணலார்

[அண்ணல் + ஆர் (உ.ப. ஈறு).]

அண்ணவெலும்பு *appa - v - elumbu*, பெ. (n.) மூக்கின் பின்பு றத்திலிருக்கும் எலும்பு; the bony structure behind the nostrils (சா.அக.).

[அண்ணம் + எலும்பு.]

அண்ணவோதை anna-v-ōdai, பெ. (n.) நாவாற் கொட்டும் ஒலி; clicking sound produced by pressing the tongue against the roof of the mouth (W.).

[அண்ணம் + ஓதை.]

அண்ணன் குடிகா, பெ. (n.) 1. தமையன், தம்முன் (பிங்.); elder brother. "முன்னவ னண்ணன் மூத்தோன்" (சூடா.). 2. மதிக்கத் தக்க மூத்தோன்; respectable elderly man. 'அண்ணனுக்குத் தம்பி அல்லவென்று போகுமா?', 'அண்ணனுக்குப் பெண் பிறந் தால் அத்தை அயல்நாட்டாள்', 'ஐந்து வயதில் அண்ணன் தம்பி, பத்து வயதில் பங்காளி' (பழ.).

ம. அண்ணன்; க., பட., குட. அண்ண; தெ., குவி. அன்ன; து. அண்ணெ; கோத. அண்ணன்; இரு., குரு., துட. ஒணென்; கொலா. அணுக்; கோண். தன்னால்; கொர. ஆண்; எரு. அண; சப். அண்ணா.

அண்ணனார் குறுகறுகா, பெ. (n.) அண்ணன் என்பதன் உயர்வுப்பன்மை; honorific of குறுகறு.

[அண்ணன் + ஆர் (உ.ப. ஈறு).]

அண்ணார் என்னுங் கொச்சை வடிவம், அண்ணனார் என்பதன் மரூஉவன்று. அண்ணா என்னும் விளிவடிவே, ரகர மெய்யீறு பெற்று அண்ணார் என்று தவறாக வழங்கிவருகின்றது.

அண்ணா-த்தல் காடி, 3 செ.கு.வி. (v.i.)

1. மேல்நோக்குதல்; to look upward. செம்பில் வாய்படாமல் தண்ணீரை அண்ணாக்கக் குடி (உ.வ.). 2. மேனோக்கிப் பார்த்தல்; to look up intently. ''அண்ணாந்து கேட்ப ரழகழ கென்பர்'' (தனிப். தி. 2, பக். 293).

3. தலைநிமிர்தல்; to hold the head erect. ''நண்ணார் நாண அண்ணாந் தேகி'' (புறநா. 47:8). 4. நிமிர்ந்து நிற்றல்; to stand erect. ''அண்ணாந் தேந்திய வன முலை'' (நற். 10:1). 5. வாய்திறத்தல்; to gape, open the mouth. ''அண்ணாத்தல் செய்யா தனறு'' (குறள், 255).

ம். அண்ணா; க. அண்ணெ; து. அண்ணா வுனி, அணாவு.

அண்ணா¹ *வநா*ப், பெ. (n.) உண்ணாக்கு; uvula. ''அண்ணா வுரிஞ்சி மூக்குயர்த்தார்'' (சீவக. 2703).

ம். அண்ணா

[உள் + நா — உண்ணார → அண்ணார.]

அண்ணா⁹ aநநa, பெ. (n.) திருவ**ண்ணாமலை;** Tiruvaŋŋāmalai, a Šiva shrine. ''உயர்பொழி வண்ணாவி லுறைகின் றாரும்'' (தேவா. 6.16:5).

[அருணமலை → அண்ணாரமலை → அண்ணா≀.]

அண்ணா³ anna, பெ. (n.) 1. அண்**ணன்**; elder brother. 2. தந்தை (பிராம.); father (Brāhm.).

[அன்னைன் 🛶 அன்னனோ (விளி).]

முறைப்பெயர்களின் விளிவடிவை முதல் வேற்றுமையாக (எழுவாயாக) வழங்குவது பிற்காலத்தெழுந்த வழுவழக் காதலால், அதைப் பொத்தகங்களிற் கையாளா ததோடு பேச்சிலும் விட்டுவிடல் வேண்டும். இவ் வழக்கு, கன்னட முதலிய திரவிடமொழிகளில் வழுவமைதியாயினும், தமிழில் ஆகாது.

ஆண்ணாக்க apptakka, கு.வி.எ. (adv.) மேனோக்கி, பல்லில் அல்லது உதட்டிற் படாமல்; with head turned upward gulping food or drink without the vessel or food touching the teeth and lips. தண்ணீரை அண்ணாக்கக் குடி. மருந்தை அண்ணாக்க விழுங்கிவிடு (உ.வ.).

ம். அண்ணான்னு

அண்ணாக்கழற்சி appakk(u)-alarci, பெ. (n.) 1. உண்ணாக் கழற்சி; inflammation of the uvula, uvulitis. 2. மேல்வாயின் கீழ்ப்புறத்திற் காணும் அழற்சி; inflammation of the soft palate, Palatitis (சா.அக.).

[அண்ணாக்கு + அழற்சி. உள் + நாக்கு — உண்ணாக்கு → அண்ணாக்கு.]

அண்ணாக்கறுத்தல் annakk(u)-anuttal, தொ. பெ. (vbl.n.) I. உண்ணாக்கு வளர்ச்சியைக் கத்தியா லறுத்து நீக்கல்; the surgical operation of the uvula or a part there of, uvulotomy. 2. உண்ணாக்குச் சதை கரையும்படி கார மருந்திடல்; application of corrosive drug to the uvula to reduce its size (சா.அக.).

[உள் + நாக்கு — உண்ணாக்கு → அண்ணோக்கு + அறுத்தல்.]

அண்ணாக்கு *வருtkku*, பெ. (n.) உண்**ணா**க்கு; uvula. 'அண்ணாக்கும் தொண்டையும் அதிர அடைத்தது' (பழ.).

ம. அண்ணாக்கு; க. அண்ணாலிகெ; தெ. அங்கிலி.

[உள் + நாக்கு – உண்ணாக்கு → அண்ணாக்கு.]

அண்ணாக்குப் பிரிவு aṇṇākku-p-pirivu, பெ. (n.) இரண்டாகப் பிரிந்த உண்ணாக்கு; a split uvula, bifid uvula (சா.அக.).

[உண்ணாக்கு - அண்ணாக்கு + சிரிவு.]

அண்ணாக்கெடுத்தல் appakk(u)-eduttal, தொ. பெ. (vbl.n.) உண்ணாக்கிற்கு மேற்புறந் தொங்கும் சதையை, வாய்க்குட் கையை விட்டோ உச்சியயிரைத் தூக்கிப்பிடித்தோ தொங்காதவாறு செய்தல்; arresting the sagging of the soft palate, either by thrusting the fingers into the mouth, or by holding the head up by the hair on the crown.

[உண்ணாக்கு → அண்ணாக்கு + எடுத்தல்.]

அண்ணாச்சி appācci, பெ. (n.) அண்ணளர் (தெற்கு); elder brother (South).

மை. அண்ணோச்சி, அண்ணோழ்வி. [அண்ணாட்சி → அண்ணாச்சி.]

அண்ணாட்சி appāṭci, பெ. (n.) அன்னைரர் (தெற்கு); elder brother (South).

[அண்ணன்+ஆட்சி—அண்ணாட்சி. `ஒ.நோ: அண்ணன் + ஆள்வி — அண்ணாள்வி → அண்ணாவி.]

பொதுவாக, அண்ணன் என்பது படி யாதவர் வழக்கும், அண்ணாட்சி என்பது படித்தவர் வழக்கும் ஆகும்.

'தந்தைக்குப் பின் தமையன்' என்னும் முறைப்படி ஆண் மக்கள் பலருள்ள குடும் பத்தில் மூத்தவனே தந்தைக்குப் பின் குடும்ப ஆட்சியை மேற்கொள்வானாதலால், அவன் தம்பி தங்கைமாரால் அண்ணாட்சியென விளிக்கப்பட்டான். முதற் காலத்தில் மூத்த அண்ணனுக்கு வழங்கிய பெயர்வடிவம், பிற் காலத்தில் இளைய அண்ணன்மார்க்கும் வழங்கலாயிற்று. அவருள் வேறுபாடு குறிக்க 'மூத்த', 'இளைய' அல்லது 'பெரிய', 'சின்ன' என்னும் அடைகள் சேர்க்கப்பட்டன.

அண்ணாத்தை annattai, பெ. (n.) 1. அண்ணன், சில சமயங்களில் இழிவு குறித்தது (வடக்கு); elder brother, sometimes in contempt (North). 2. வெறும் பெரியவர் (இ.வ.); idler, worthless fellow (Loc.).

[ஒருகா. அண்ணன் + தே — அண்ணாத்தை அல்லது அண்ணன் + அத்தன் → அண்ணத்தன் → அண்ணத்தை → அண்ணாத்தை.]

அண்ணாத்தை என்பது, சில சமயங்களில் இளையவர்க்கும் தகுதியில்லாதவர்க்கும் இழிவு குறித்த பகடிச்சொல்லாக வழங்கினும், மூத்தவர்க்கும் தகு தியுள்ளவர்க்கும் அண்ணனார், தமையனார், அண்ணாட்சி என்பன போன்று மதிப்புச் சொல்லாகவும் வழங்கிவருகின்றது. தெய்வத்தையும் தலைவனையுங் குறிக்கும் தே என்னும் சொல்லைப் பின்னொட்டாகப் பெற்று வழங்கும் நாயன்தே என்பது போன்று, அண்ணாத்தே என்னுஞ் சொல்லுந் தோன்றி அண்ணாத்தை யென்று மருவியிருக் கலாம்.

ஒ.தோ: நாயன்தே → நாயந்தே → நாயிந் தே → நயிந்தே → நயிந்தை. அண்ணாத்தே → அண்ணாத்தை.

இனி, அண்ணன் அல்லது அண்ணா என்னுஞ் சொல் தந்தையைக் குறிக்கும் அத்தன் என்னுஞ் சொல்லொடு புணர்ந்து அண்ணாத்தன் → அண்ணாத்தை என்று திரிந்ததாகக்கொள்ளவும் இடமுண்டு.

அத்தை யென்பது பெண்பாற் பெயரா தலின், அண்ணாத்தை யென்னும் புணர்ச் சொல்லின் வருஞ்சொல்லாக இருத்தல் இயலாது.

அண்ணாந்தாள் *annanda*!, பெ. (n.) வனைக் குனியவைத்து. அவன் கழுத்தைச் சுற்றி ஒரு கயிற்றைத் தொங்கவிட்டு, அதன் ஒரு முனையை ஒருகாற் பெருவிரவிலும் மற் றொரு முனையை மற்றொருகாற் பெருவிரலி லுங் கட்டி, முதுகின்மேல் ஒரு கனத்த கல்லையும் ஏற்றி, நீண்ட நேரம் அதே நிலையில் இருக்கச் செய்யுந் தண்டனை; placing an individual in a stooping position, fastening a string to each great toe, passing the bight over the back of the neck, and putting a stone on his back, as a punishment (E.T.). — தலையையுங் காலிற் பெருவிரலையுஞ் சேர்த்துக் கட்டித் தலை நியிர் ந்திருக்கச் செய்யுந் தண்டனை (சங்.அக.); fastening the head and toes of an individual, and making him hold his head in an erect position, as a punishment (S.D.).

அண்ணாந்தாள்பூட்டு - தல் annandal - pūṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அண்ணா ந்தாள் தண்டனை யிடுதல்; to inflict annandal punishment.

அண்ணாந்துபார்-த்தல் *anṇāndu-pār-*, 4 செ. கு.வி. (v.i.) மேல்தோக்கிப் பார்த்தல்; to look upward. —, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கூர்ந்து பார்த்தல்; to look into, consider deeply. ''அண்ணாந்து பார்க்க வழியு முடம்பே'' (திருமந். 2139).

அண்ணா நாடு *வாரிக்-nக்டிய*, பெ. (n.) *திருவண்ணா* மலை வட்டாரம்; the region about Tiruvaņņāmalai. 'அண்ணாநாட்டு எல்லையில் திருந் திகையாற்றை யடைத்து' (S.I.I. viii, 44).

அண்ணாமலை எடிட்-malai, பெ. (n.) சிவன் கோயில்கொண்டுள்ள நிருவண்ணாமலை; Tiruvappāmalai, a Šiva shrine. ''அண்ணா மலையங் கமரர்பிரான்'' (பெரியபு. திருஞான. 970). 'அண்ணாமலையாருக்கு அறுபத்து நான்கு பூசை, ஆண்டிகளுக்கு எழுபத்து நான்கு பூசை', 'அண்ணாமலையார் அருளுண் டானால் மன்னார்சாமி வம்பா செய்யும்?' (பழ.).

[அருணமலை -> அண்ணாமலை.]

அண்ணாமலை முழம் annamalai-mulam, பெ. (n.) 24 விரல்கொண்டதும், மூன்பு தஞ்சைப் பெருவுடையார் திருக்கோயிற்கும் பின்பு திருவண்ணாமலைத் திருக்கோயிற்கும் கட்டு மானத்திற் பயன்படுத்தியதுமான அளவுகோல்; a standard measuring rod, so called because it was used in the construction of the temples at Thanjāvūr and Tiruvanņāmalai.

'24 விரல்கொண்ட கிஷ்கு முழத்திற்குத் தஞ்சை முழமென்றும் ஒரு பெயர் வழக்கில் உண்டு. தஞ்சைப் பெருவுடையார் திருக் கோயிலை நிருமாணிப்பதில் இம் முழம் கையாளப் பெற்றமையால் இப் பெயர் பெற்றது. திருவண்ணாமலைத் திருக் கோயிலை அமைப்பதற்குப் பயன்படுத்திய அளவுகோல் இம் முழக்கோலாகையினால் இதற்கு அண்ணாமலை முழமென்று மற் றொரு பெயருமுண்டு' (சி.செ. பக். 3, பத்தி 1).

[அருணமலை → அண்ணாமலை + முள் → முழி (மொழி) → மூழம்.]

அண்ணார் *மாரரோ*. பெ. (n.) பகைவர், வ**ண**ங் கார்; enemies, recalcitrants. ''அண்ணார் புரமவிய'' (உபதேசகா. திரிபுர. 112).

ம். அண்ணார்

[அண் + ஆ (எ.ம.இ.நி.) + ஆர் (ப.பா. சுறு). 'ஆர்' புணர்ச்சியில் முதல் கெட்டது.]

கொச்சை வழக்கில் உயர்வுப் பன்மையாக அண்ணனைக் குறிக்கும் அண்ணார் (அண்ணா + ஆர்) என்னுஞ்சொல், வழூஉச் சொல்லாதலின் இவ் வகரமுதலியிற் கொள்ளப்படவில்லை.

அண்ணனர் பார்க்க; see annanar.

அண்ணாளி மாரபேர், பெ. (n.) 1. ஆசிரியன்; teacher. 'தன்னாலே தான் கெட்டால் அண்ணாவி என்ன செய்வான்?', 'அண்ணாவி தான் செத்தார், அவர் சொல்லிக் கொடுத்த பாடமுமா செத்தது?', 'அண்ணாவி விழுந்த தும் ஓர் அடவுதான்' (பழ.). 2. கூத்துப் பயிற்றுவோன், நாடக ஆசிரியன்; dancing master, director of theatrical performances. 2. அதிகாரி; master, superior, one in authority. நீ அதற்கு அண்ணாவி யல்லை (உ.வ.). 4. புலவன் (யாழ்.அக.); poet.

ம். அண்ணாவி

[அண்ணன் + ஆள்வு — அண்ணோள்வு → அண்ணாவி.]

அண்ணாள்**வி** *மார்பி*vi, பெ. (n.) அண்ணனார், அண்ணாட்சி; elder brother or cousin. 'எங்க ளண்ணாழ்வி (அண்ணாள்வி) செய்த பணி' (T.A.S. i, 103).

ம். அண்ணாழ்வி

அண்ணாழ்வி என்பது, ஆழ்வார் என்னுஞ் சொல்லைப் பின்பற்றின தவற்று வடிவ மாகும்.

[அண்ணன் + ஆள்வி — அண்ணாள்வி. ஆள்வு → ஆள்வி = ஆள்வோன், ஆளி.]

- அண்ணாளன் *கார்ப்போ*, பெ. (n.) 1. பெண் வழிச் செல்வோன் (இ.வ.); husband under the authority of his wife, hen-pecked husband (Loc.). 2. அலி (இ.வ.); hermaphrodite (Loc.). இச் சொல் ஷண்ட என்னும் வடசொல்லொடு தொடர்புடையதாகத் தெரியவில்லை.
- அண்ணி த் தல் *மார்ட்*, 4 செ.கு.வி. (v.i.)
  1. தெருங்குதல்; to come near, get close.
  2. பொருந்துதல்; to join, unite. "அடியார்க் கென்று மாரமுதா யண்ணிக்கு மையாற் றான் காண்" (தேவா. 6.30:2). 3. தித்தித்தல்; to taste sweet. "சிந்தை செயச்செயக் கருப்புச் சாற்றிலு மண்ணிக்குங் காண்மினே" (தேவா. 5.61:5).

[அண் → அண்ணி. அண்ணுதல் = நெருங்கு தல், பொருந்துதல், தீத்தீத்தல்.]

அண்ணி *வருi*, பெ. (n.) அண்ணன் மனைவி; elder brother's wife. 'அண்ணன்தான் கூடப் பிறந்தான், அண்ணியுமா கூடப்பிறந்தாள்?' (பழ.). அண்ணிது *annidu*, பெ. (n.) 1. அண்மை; proximity, nearness. 2. அன்மையிலுள்ள; that which is near.

[அண் + இது. இனி, அண்ணியது → அண்ணிது என்றுமாம். அண்ணிது → அண்ணிச (யாழ்.அக.). ஒ.தோே: பெரிது → பெரிசு.]

அண்ணிமை *சுற்பாவ்*, பெ. (n.) அண்மை (ஈடு); nearness.

[அன் மை -> அணிமை -> அன் ணிமை.]

- அண்ணியது *ள்ரiyadu*, பெ. (n.) கிட்டியது; that which is near. ''அண்ணிய தாயு மகன்றும்'' (கூர்மபு. பொது. 12).
- அண்ணியன் *மார்ப்பா*, பெ. (n.) 1. அண்மையன்; he who is near. 2. தெருங்கிய உறவினன்; close kinsman. 'தமப்பன் பகையாக அவனிலும் இவன் அண்ணிய னென்று வர நின்றப்ரஹலாதன்'(ஈடு, 10:3, பிர. பக். 70).

[அண் -> அண்ணியன்.]

அண்ணு-தல் *முறுட*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. கிட்டுதல்; to approach, draw near.
"அண்ணிய தாயு மகன்றும்" (கூர்மபு. பொது.

12). 2. சேர்தல்; to join, unite with. "உன் னடிக்கீ ழண்ணியமெய் யடியவர்க்கு" (திரு விளை. மெய்க்காட். 8). 3. ஓத்தல்; to resemble. "புகலும் வாளரிக் கண்ணியர்" (கம்பரா. பால, வரைக்காட். 28).

து. அண்டுனி

[அள் -> அண் -> அண்ணு.]

அண்ணுண்டார் *வரியாடிபோ*, பெ. (n.) கள்ளர் குலப் பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று (கள்ளர் சரித். பக். 145); a caste title of Kallars.

[ஒருகா. 'அரண்வென்றார்' என்பது அண் ணுண்டார் என்று தீரிந்திருக்கலாம்.]

அண்ணூத்திப்பிரியர் *சுற்போட் p-piriyar*, பெ. (n.) கள்ளர்குலப் பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று (கள்ளர் சரித். பக். 145); a caste title of Kallars.

ஒருகா. 'ஐந்நூற்றுப் பேரர்' என்பது இதன் மூலமா யிருந்திருக்கலாமென்று, சென்னை அகரமுதலி கருதுகின்றது. அதை 'ஐந்நூற்றுப் பிரிவார்' அல்லது 'ஐந்நூற்றுப் பெரியார்' என்று கொள்ளவும் இடமுண்டு. அண்ணெரிஞ்சான்பூண்டு anneriñjan - pūṇḍu, பெ. (n.) இது கொச்சை வடிவமாதலாற் கொள்ளத்தக்கதன்று.

[அவ்றெரிந்தா**ன் பூண்டு → அ**ண்ணெரிஞ்சான் பூண்டு.]

அன்றெரிந்தான் பூண்டு பார்க்க; see anterindan-pündu.

அண்ணை *anṇai*, பெ. (n.) பேய் (பொதி.நி.); devil, ghost, goblin.

[மண்ணணை (பேய்) → அண்ணண.]

அண்பல் *ஊ-pal*, பெ. (n.) மேல்வாய்ப் பல்; upper tooth or teeth. "அண்பல் முதனா விளிம்புற வருமே" (நன். 77).

ம. அணப்பல்லு

[அண்பல் = அண்ணத்தைப் பொருந்திய பல்.]

சீவகசிந்தாமணி 928ஆம் செய்யுளிலுள்ள, "அண்பன் னீரு றமிர்தம்" என்னுந் தொடருக்கு, 'அடிப்பல்லில் நீரூறமிர்தம் -புளிங்கறி' என்று நச்சினார்க்கினியர் குறிப் புரை வரைந்திருக்கின்றார். 'அண் பல்' என்பதற்கு 'அடிப்பல்' என்னும் பொருள் எங்ஙனம் பொருந்துமென்பது தெரியவில்லை. பளிங்கறிக்கோ பிறவகை யுண்டிகட்கோ உமிழ்நீர் சுரப்பின், அது எல்லாப் பற்கும் பொதுவாதலால், இங்கு 'அண்பெல்' என்பதற்கு, அண்ணி அல்லது நெருங்கிய பற்கள் என்று பொதுப்படக் கூறுவதே பொருத்தமாம்.

அண்பினார் *aṇbiṇār*, பெ. (n.) அண்டினவர்; those who have taken refuge. ''அண்பினார் பிரியார்'' (தேவா. 3.379 : 6).

அண் பு - தல் *மாற்ப*-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அண்ணு தல்; to approach (தேவா. 3.379: 6). 2. அண்டுதல்; to associate with, to take refuge.

[அண் -> அண்மு -> அண்பு.]

அண்மு-தல் *சாய*-, 5 செ.குன் றாவி. (v.t.) கிட்டு தல்; to approach. ''அணிமாடத் திடை யோர் மண்டபத்தை யண்மி''(கம்பரா. பால. திருவவ. 61).

[அண்மை -> அண்மு.]

அண்மை aņmai, பே. (ப.) 1. காலத்தால் அல் லது இடத்தால் தெருங்கியுள்ள நிலைமை; nearness of time or place. "அண்மையாற் சேய்த்தன்றி" (கலித். 108:35). 2. இயாருள் தொடர்புள்ள இரு சொற்கள் அல்லது தொடர்ச் சொற்கள் ஒன்றையொன்று அடுத்து நிற்றல், தொடர்ச்சொற்கள் பொருள் தொடர்பு கொள்ளு முறை மூன்றனுள் ஒன்று; immediate proximity of the qualifying (or governing) and the qualified (or governed) words to each other, one of the three modes by which words or phrases express their syntactic relationship. 3. அடையுத் தன்மை; nature of approaching or joining. "விண்ணவர்பா லண்மையிலனாகு மண்ணல்" (கந்தபு. உற்பத். காமதக. 38).

[அன் -> அன் மை.]

அண்மைச் கட்டு anmai-c-cultu-, பெ. (n.)
(இலக்.) காலமும் இடமும் அவற்றில் தோன்றும்
அல்லது உள்ள பொருள்களும் ஆகியவற்றின் தெருங்கிய நிலைமையைக் குறித்துக் காட்டும் எழுத்து அல்லது சொல், சேய்மைச்சுட்டிற்கு எதிரானது; (Gram.) demonstrative letter or word denoting the nearness of a person, place, thing or time; dist. from šēymai-c-cuttu. இவன் இங்கு இதைச் செய்தது இன்றுதான் (உ.வ.).

[அண்மை + கட்டு.]

அண்மைவினி anmai-vili, பெ. (n.) (இலக்.) அருகிலுள்ளவர்களைக் கூடப்பிடும் பெயர்வடி வம், பெரும்பான்மை இயல்பாயும் சிறுபான்மை திரிந்தும் இருப்பது, சேய்மைவிளிக்கு எதிரா னது; (Gram.) voc. used to address a person nearby, the form of the nominative unaltered in a majority of cases, dist, from šēymai-vili.

நாய், பூனை முதலிய சில வீட்டு விலங்கு கட்குப் பெயரிட்டு விளிப்பினும், அப் பெயர் கள் அவற்றிற்கு ஒருவகை அடையாளச் சொல்லாகவே யிருத்தலால், அவற்றின் விளி மக்கட்பெயர்விளிக் கொப்பாகக் கொள்ளப் படா.

அண்வரு-தல் (அண்வா-தல்) மர-varu-(மர-va-), 18 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அருகில் வருதல்; to come near. 2. அருகிலிருத்தல்; to be close, near. 'ஆவண வீதியெல் லாம்நிழல் பாயநின் றண்வருமே' (இறை. 2, உரை, பக். 53).

அண¹-த்தல் பாa-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) பொருத்து தல்; to be joined, united. ''முலைமுன் றணந்த சிறுநுதல்'' (கல்லா. 13:12).

[அண் -> அண் . அண்ணுதல் = பொருந்துதல்.]

அண²-த்தல் *முa-*, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தலை யெடுத்தல்; to lift the head. "பாம்பணந் தன்ன" (பொருந. 13). 2. மேனோக்கு தல்; to look upward. ''நெற்கொ ணெடுவெதிர்க் கணந்த யானை" (குறிஞ்சிப். 35).

து. அணவு, அணாவுனி.

[அன் -> அன்.]

அணங்கம் aṇaṅgam, பெ. (n.) இலக்கணம் (சிந்தா. நி. 103); grammar.

[அஞ்சணங்கம் = ஐந்திலக்கணம் (யாழ்.அக.). அணங்கு + அம். அணங்கு = ஒலி, எழுத்து.]

ஐந்திலக்கணம் பார்க்க; see aind(u)-ilakkanam.

அணங்கயர்-தல் anang(u)-ayar-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) திருவிழாக் கொண்டாடுதல்; to celebrate a religious festival. "சுறவ முண்மருப் பணங் கயர் வனகழிச் சூழல்" (பெரியபு. திருக்குறிப்.

[அணங்கு + அயர்.]

அணங்காட்டு anang(u)-attu, பெ. (n.) வேலன் வெறியாட்டு (வின்.); dance under possession by Vēlan (W.).

[அணங்கு + ஆட்டு.]

அணங்காடு-தல் aṇaṅg(u)-aḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தெய்வமேறி யாடுதல்; dance of one possessed by the spirit of Vēlan. "அணங்காடுத லன் றந்தோ" (திவ். திருவாய். 4.6 : 5).

[அணங்கு + ஆடு.]

அணங்கார் anangar, பெ. (n.) பெண்கள்; women (சங்.அசு.).

[அணங்கு + ஆர் (ப.பா. ஈறு).]

அணங்கிய anangiya, கு.பெ.எ. (adj.) அழகிய; beautiful. "சீரணங்கிய தேவர்கள்" (பெரியபு. திருநகரச். 10).

அணங்கியம் *ளுள்giyam*, பெ. (n.) இலக்கியம்; literature.

அஞ்சணங்கியம் = ஐந்திலக்கியம்.

[அணங்கு + இயம்.]

ஐந்திலக்கியம் பார்க்க; see aind(u)-ilakkiyam.

அணங்கியோன் *ளுவர்giyōn*, பெ. (n.) வருத்திய வன்; one who persecuted. "பெருந்துறைக் கண்டிவ எணங்கி யோனே" (ஐங்குறு. 182). அணங்கினர் anangi<u>n</u>ar, பெ. (n.) தெய்வப் பெண்கள்; celestial damsels. "புடையுற வணங்கினர் போற்றி" (கந்தபு, தேவ, தெய்வ, 10).

அணங்கு

அணங்கு¹-தல் aṇaṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒனித்தல்; to sound; make noise. ''புகை யணங்க" (பு. வெ. 10 : 8).

[ஒல் → ஒலி. ஒல் → அல் → அலம்பு. அலம்பு தல் = ஒலித்தல். அல் → அலு → அலுங்கு → அணுங்குதல் = முணுமுணுத்தல், அணுங்கு. ஒலித்தல். அலுங்கு -> அணுங்கு -> அணங்கு.]

அணங்கு²-தல் *aṇaṅgu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அஞ்சுதல் (சங்.அக.); to fear, to be afraid. 2. வருந்து தல்; to suffer, to be distressed. ''ஆடியுட் பாவை போனீ யணங்கிய தணங்க வென்றான்" (சீவக. 957). 3. இறந்துபடு தல்; to die, to be slain. "நற்போ ரணங்கிய" (பு. வெ. 7 : 27). 4. பொருந்து தல்; to be joined united. 'உரையணங்குந் தமிழ்வேந்தன், (இறை. 50, உரை, பக். 230). 5. பின்னி வளர்தல்; to grow, thick with branches interlaced as bamboos. ''முழுநெறி யணங்கிய நுண்கோல் வேரலோடு" (மலைபடு. 223). 6. விரும்புதல் (சங்.அசு.); to desire. —, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. அஞ்சுதல்; to dread. 2. வருந்துதல்; to afflict. ''புறத்தோ னணங்கிய பக்கமும்'' (தொல். பொருள். புறத். 10). 3. கொல்லுதல்; to kill, murder, slay. ''அணங்குவாள் விடவரா'' (கம்பரா. அயோத். மந்தரை. 53).

[உணங்கு -> அணங்கு.]

அணங்கு¹ anangu, பெ. (n.) I. ஒலி; sound. 2. எழுத்து; letter.

[ஒல்→ அல் → அலு→ அலுங்கு → அணுங்கு→ அணங்கு.]

அணங்கு² aṇaṅgu, பெ. (n.) 1. வருத்தம்; suffering, pain. ''அணங்குசா லுயர்நிலை தழீஇ" (திருமுருகு. 289). 2. வருத்துதல்; affliction. ''அரவின் பொறியு மணங்கும் புணர்ந்த" (கலித். 50:6). 3. கொலை; killing (பிங்.). "அணங்கு பார்த்து நகை முகிழ்த் தாவியோ டுணங்கு பேய்முலை" (கார்மபு. கண்ணனவ. 51). 4. அச்சம்; fear. ''நான்முகத் தோன்கண் ணணங்குற வருப வர்க் கடிதிர்'' (கூர்மபு. 'அட்டமூ. 5). 5. தோய் (பிங்.); disease. 6. காமதெறியால்

உள்கொள்ளுந் தெய்வமகள்; demoness who destroys one's life by kindling lust in him. **-ஆயு** மறிவின ரல்லார்க் கணங்கென்ப" (குறள், 918). 7. வருத்திக் கொல்லுந் தெய்வ mad: demoness who inflicts sufferings and takes away one's life. 8. கொல்லிப்பாவை; the demoness of literary fame who resided at the Kolli Hills. 9. தெய்வம்; deity. ''அணங் குருத் தன்ன கணங்கொ டானை'' (புறநா. 362: 6). 10. இதய்வமகள்; celestial damsel. **ு அ**ணங்குகொல் ஆய்ம<mark>யில் கொல்லோ'</mark>' (குறள், 1081). 11. தெய்வத்தன்மை; divinity. "சீரணங்கு மணிமாடத் திருச்சிற்றம் பலம் போற்றி" (கோயிற்பு. பாயிர. 2.). 12. (கொல்லும் பெண்தெய்வத்தின்) அழகு (பிங்.); beauty. 13. வடிவு; form. "அருந்திற லணங்கி னாவியர் பெருமகன்'' (சிறுபாண். 86). 14. மையல்தோய்; lust. 15. ஆசை (சூடா.); desire. 16. Qu purig; dancing under religious excitation, esp. possession by the spirit of Vēlan. 17. சிவ ஆற்றல்; Šiva's supreme energy. 'பேரணங்கி னுடனாடும் பெரும்பற்றப் புலியூர்'' (கோயிற்பு. பாயிர. 2). 18. அழகிய பெண்; beautiful woman. 19. பெண்; woman. ''ஆண்டவ் விராக்கத வணங்கு மெய்தும்" (சேதுபு, வேதாள. 58). 20. பேய்மகள்; a female devil. ''துணங்கை யஞ் செல்விக் கணங்குநொடித் தாங்கு'' (பெரும்பாண். 459). 21. பேய்; devil. ''அணங்கே' விலங்கே'' (தொல். பொருள். மெய்ப். 8). 22. சண்டாளன் (பிங்.); a person of low-caste. 23. ஆளியின் குட்டி; young offspring of yali, an extinct animal. "agaflus னணங்கு மரியின் குருளையும்" (சிலப். 25: 48).

ம. அணங்ங

[உணங்குதல் = காய்தல், வாடுதல், மெலிதல், வருந்துதல், செயலறு தல். உணங்கு → அணங்கு. அணங்குதல் = வருந்துதல், வருத்து தல். வருத்துதலே வருந்துதலல்லாத ஏனைப் பொருள்கட்கும் அடிப்படை.]

''ஆளியி னணங்கு மரியின் குருளையும்'' என்று சிலப்பதிகாரத்தில் வேறுபடுத்திக் (25 : 48) கூறப்பட்டிருப்பதால், ஆளி (யாளி) வேறு, அரி (சிங்கம்) வேறு என்பது பெறப் படும்.

'யாளியை ஆீ்ளி யென்றார், ''கடிசொ கில்லை'' என்பதனான்' என்று நச்சினார்க் கினியர் பொருநராற்றுப்படை யுரையிற் (139) கூறியதினின்று, யாளி என்னுஞ் சொல்லே யானை → ஆனை என்பதுபோன்று முதன் மெய் நீங்கி ஆளியென வழங்கிவருவதை அறியலாம்.

அணங்கு என்னும் இளமைப் பெயர் ஆளி யினத்திற்கே சிறப்பாக வழங்சப்பட்டிருப்ப தால், அதற்கொரு சிறப்பான பொருட் கரணியமும் இருத்தல் வேண்டும்.

"ஆளி நன்மா வணங்குடைக் குருளை" என்னும் பொருநராற்றுப்படை படியில் (139), குருளை என்பது ஆளிக்குட்டியின் பெய ராகவும், அணங்குடை யென்பது அதற்கு அடைமொழியாகவும் வந்துள்ளன. இவ் வடைமொழியின் பொருளை விளக்கும் வகையில்,

''மீளி மொய்ம்பின் மிகுவலி செருக்கி முலைக்கோள் விடாஅ மாத்திரை

ஞெரேரெனத் தலைக்கோள் வேட்டங் களிறட் டாஅங்(கு)"

என்னும் அடுத்த மூவடி யமைந்துள்ளன.
அவற்றுள் முதலடியை நச்சினார்க்கினியர்
கரிகாற் பெருவளத்தானைப்பற்றியதாகப்
பிரித்துக் காட்டினும் ஏனை யீரடிகளையும்
139ஆம் அடியொடு சேர்த்து, அவற்றிற்கு,
'ஆளியாகிய நல்ல மாவினது வருத்துதலை
யுடைய குருளை முலையை யுண்டலைக் கை
விடாத இளைய பருவத்தே கடுக, முற்பட
இரையைக் கோடற்குக் காரணமான
வேட்டையிலே களிற்றைக் கொன்றாற்
போல' என்று பொருள் வரைந்திருப்பதால்,
ஆளியின் குட்டியைக் குறிக்கும் அணங்கு
என்னுஞ் சொற்கும் வருத்துதல் என்பதே
பொருட்கரணியம் என்பது தேற்றம்.

ஆளி பார்க்க; see **a**ļi.

அணங்குசார்ந்தாள் aṇaṅgu-šārndāļ, பெ. (n.) தேவராட்டி; temple-priestess divinely inspired and possessed with oracular powers. "அழைத்தபணி யென்னென்றா ளணங்கு சார்ந்தாள்" (பெரியபு. கண்ணப். 49).

அணங்குடையாட்டி aṇaṅg(u)-uḍai-y-āṭṭi, பெ. (n.) தெய்வமேறி யாடுபவள்; a divinely inspired woman having oracular powers. "அப் பெற்றியில் வாழ்த்தும் அணங்குடை யாட்டி" (பெரியபு. கண்ணப். 67).

[அணங்கு + உடை + ஆட்டி.]

அணங்குத்தாக்கு aṇaṅgu-t-tākku, பெ. (n.) அணங்குதாக்கு பார்க்க; see aṇaṅgu-tākku.

அணங்கு தாக்கு anangu-tākku, பெ. (n.) காம தெறியா லுயிர்கொள்ளுந் தெய்வமகளால் தாக்கப்படுகை; possession by a demoness of lust.

[அணங்கு + தாக்கு.]

அணங்குறைவாள் aṇaṅg(u)-uṛaivāl, பெ. (n.) அணங்குடையாட்டி பார்க்க; see aṇaṅg(u)uḍai - y - āṭṭi. ''அணங்குறை வாளையுங் கொண்டு'' (பெரியபு. கண்ணப். 153).

[அணங்கு + உறைவாள்.]

அணங்கெழுந்தாடு-தல் aṇaṅg(u) e lund(u) - aḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அணங்காடு - தல் பார்க்க; see aṇaṅg(u) - aḍu - (சிலப். 5 : 70).

[அணங்கு + எழுந்து + ஆடு.]

அணத்தான் anattan, பெ. (n.) ஓணான் (கோவை); blood-sucker, Calotes verisicolor (Cm.).

அணத்தான் (ஒணான்)

[அணத்தல் = தலையெடுத்தல். அண → அணந்தான் → அணத்தான் = அடிக்கடி தலை யெடுக்கும் ஓணான்.]

அணப்பு ஊ appu, பெ. (n.) 1. முப்பத்தைந்தி லிருந்து ஐம்பதுவரைப்பட்ட கசம் (yd.) கொண்ட நீட்டலளவு (G. Tp. D. i, 179); a measure of length = 35 to 50 yds. 2. அரைச் செறுவிற்கு (acre) மேற்பட்ட சதுர அளவு (G. Tp. D. i, 179); a square measure exceeding 1 acre.

 $[Amm \rightarrow Ammiy \rightarrow Ammiy.]$

ஓர் அணைப்புத் தொலை (தூரம்) = ஒரு படைச்சால் நீளம். ஓர் அணைப்பு=ஓரிணை யேர்கொண்டு ஒரு நாளில் உழக்கூடிய நிலப் பரப்பு. அணைத்தல்= தழுவுதல், சேர்த்தல், கட்டுதல், கையை வளைத்துக் கட்டித் தழுவினாற்போல் சால்வளைத்து உழுதல், அணம் aṇam, பெ. (n.) 1. மேல்வாய்; the palate or the roof of the mouth. "பல்லணத் தொழிலின்" (நன். 74). 2. மேல்வாய்ப்புறம்; the side of the upper jaw (சா.அக.).

மேல்வாய் என்பது மேல்வாய்ப்புறத் தையுங் குறிக்குமாதலால், அதை ஒரு தனிப் பொருளாகக் குறிக்கத் தேவையில்லை.

[அண்ணம் -> அணம்.]

அணர்-தல் aṇar-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மேனோக்கிச் செல்லுதல்; to rise, move upward. ''அணரி நுனிநா வண்ண மொற்ற'' (தொல். எழுத்து. பிறப். 12).

[அண் -> அண -> அணர்.]

அணர் *aṇar*, பெ. (n.) 1. மேல்வாய்ப்புறம் (பிங்.); the side of the upper jaw. 2. மேற் பரடு; hard palate (சா.அக.). 3. மீசை முளைக்குமிடம்; that part of the face where the moustache grows.

[அணல் → அணர்.]

அணர்ச்செவி anar-c-cevi, பெ. (n.) எடுத்த அல்லது மேனோக்கிய காது; prominent or erect ears. ''நோன்புறத் தணர்ச்செவிக் கழுதைச்சாத்தொடு''(பெரும்பாண். 79-80.).

[அணர் + செவு.]

அணரி aṇari, பெ. (n.) மேல்வாய்; palate, roof of the mouth. 'அணரியிலே கறையையும்' (ஞானா. 44, உரை).

[அணர் → அணரி.]

அணரிடு-தல் *aṇar-iḍu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கொக்கரித்தல்; to shout in token of triumph. "சொக்கனுமங் கணரிட்டுத் துடைதட்டிச் சிரித்தருளி" (திருவாலவா. 52:8).

[அணர் + இடு. ஒருகா. சேவல் போரில் வெண்றபீன் தலைதரக்கிக் கொக்கரித்தாற்போல், போர்மறவனும் வெற்றி பெற்றபீன் தலை நிமீர்ந்து ஆரவாரித்தல். அணர்தல் = மேணோக்கு தல், மேலெழுதல்.]

அணல் சாவி, பெ. (n.) 1. மேல்வாய்ப்புறம் (பிங்.); the side of the upper jaw. 2. உள் மிடறு (பிங்.); throat, windpipe. 3. கழுத்து; neck. "கறையணற் குறும்பூழ்" (பெரும் பாண். 205). 4. கீழ்வாய்ப்புறம் (திவா.); lower part of the mouth; chin. 5. தாடி; beard. "மையணற் காளை" (புறநா. 83:1). 6. அலைதாடி; dewlap. "மொய்யண லானிரை" (பு.வே. 1:12).

ம., க. அணல்.

[அண் -> அணல்.]

அணவல் anaval, பெ. (n.) பல் (சம்.அக.கை.); tooth. —, தொ.பே. (vbl.n.) 1. அணுகுதல்; to go near, approach, come close to. 2. பொருந்துதல்; to unite.

ம. அணயுக; க. அணெ, அணி.

[அண் → அண → அணவு → அணவல். அண்ணுதல் = நெருங்குதல். அணவுதல் = பொருந்துதல். நெருங்கியிருத்தலால் அல்லது பொருந்துதலால், பல் அணவல் எனப்பட்டது போலும். இது தொழிலாகுபெயர்.]

அணவன் *aṇavaṇ*, பெ. (n.) பொருந்**தினவன்**; one who has taken abode, resident. "குரங்காடு துறைதனி லணவன்தான்" (தேவா. 5.63: 4).

[அண -> அணவு -> அணவன்.]

அணவா¹-தல் (அணவரு-தல்) *மாa-va-* (anavaru-), 18 செ.கு.வி. (v.i.) அணுகுதல்; to come near.

[அண் - அண் (டு.கா.வி.எ.) + வா.]

அணவா²-தல் (அணவரு-தல்) *காடி-va-uaru*-), 18 செ.கு.வி. (v.i.) மேலுயர்த்தப்படுதல்; to be raised. ''நீர்வழிக் கணவரு நெடுங்கைய வாகி'' (பெருங். உஞ்சைக். 54 : 42).

[அண் → அண (நி.கா.வு.எ.) + வா.]

- அணவா anava, பெ. (n.) ஒரு பூண்டு; a plant (unidentified) (சா.அக.).
- அணவு¹-தல் *aṇavu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மேல் தோக்கிச் செல்லுதல்; to go upward, ascend. ''அந்தர வகடுதொட் டணவு நீள்புகழ்'' (சீவக. 1239).

[அன் -> அண -> அணவு.]

அணவு 2-தல் சால் டி. 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. அணுகுதல் (சூடா.); to go near, approach, come close to. 2. தொடுதல், புல்லுதல் (சூடா.); to embrace. "மாடக்கொடிகதிரணவுந்திருவெள்ளி யங்குடி" (திவ். பெரிய திரு. 4.10:4). 3. பொருந்துதல்; to unite.

4. ஒட்டுதல் (பிங்.); to stick to, adhere to.

5. புணர்தல்; to have sexual intercourse (சா.அக.).

ம. அணவு; க. அணசு.

[அன் - அன - அணவு.]

அணவு¹ aṇavu, தொ.பெ. (vbl.n.) பொருந்**து தல்;** joining, uniting. ''இருகரை யணவுறக் கிடக்கும்'' (உபதேசகா. மச்ச. 12).

 $[\mathscr{A}\overrightarrow{m} \rightarrow \mathscr{A}\overrightarrow{m} \rightarrow \mathscr{A}\overrightarrow{m} \alpha_{l}]$

அணைவு² காavu, பெ. (n.) துடு (பிங்.); middle. [உள் = உள்ளிடம், நுடு. உள் → உண் → அண் → அண → அணவு.]

அணற்கமந்திரம் *aṇarka-mandiram*, பெ. (n.) தூதுவளை; three-lobed night shade, *Solanum* trilobatum (சா.அக.).

அணன் *aṇaṇ*, பெ. (n.) 1. பொருந்தியவன்; one who possesses, as greatness. "சிரணனை" (திவ். இயற். நான். 67). 2. இரண்டறக் கலந்தவன்; one who is inseparably united with the universe.

[अळा + अळा.]

அணா *ஷ*க், பெ. (n.) இன்பப்போக்கு, பற் றாட்டு; pastime, recreation, hobby, sport. 'அணாவாய்த்துக் காலங்கழிக்க' (ஈடு).

[அண்ணுதல் = பற்றுதல். அணா = மனம் பற்றிய ஆட்டு.]

அணாப்பன் aṇāppaṇ, பெ. (n.) ஏமாற்றுபவன்; a male cheat, swindler, deceiver.

[அணாப்பு + அன் (ஆ.பா. ஈறு).]

அணா**ப்பி** *மா***ர்**ppi, பெ. (n.) ஏ**மாற்று**பவள்; deceitful woman. "அணாப்பிகள், படிறிகள்" (திருப்பு. 343).

[அணாப்பு + இ (பெ.பா. சுறு).]

அணாப்பு-தல் *ளிரேறய*-, 5 செ.குன் றாவி. (v.t.) ஏ**மாற்று தல்**; to deceive, cheat. "அணாப்பித் துலக்கஞ் சீர்த்துத் திரிமானார்" (திருப்பு. 381).

[அணா (அணவு) → அணாப்பு. அணாப்பு = ஒக்க அல்லது பொருந்தச் சொல்லி ஏமாற்று தல். ஒ.நோ: ஏய்தல் = ஒத்தல். ஏய்த்தல் = ஏமாற்றுதல்.]

அணாப்பு *காரேறு*ம், தொ.பெ. (vbl.n.) ஏமாற் றுகை (இ.வ.); deceit, fraud (Loc.). அனாப்பு-தல் பார்க்க; see aருமேறுமு-.

ம. அணப்பீ

அணார் *ஷரே*, பெ. (n.) கழுத்து; neck. ''அணார் சொறிய'' (திவ். பெரியாழ், 3.5 : 8).

[அணல் -> அணர் -> அணார்.]

அணாவு - தல் *மால்ய*-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கிட்டுதல்; to approach. "அருக்கன் மண்டலத் தணாவு மந்த ணாரூர்" (தேவா. 2.237 : 1).

[அணவு -> அணாவு.]

அணி-தல் *ஷi-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழகா தல்; to be beautiful. "பாஅ யன்ன பாறை யணிந்து" (மதுரைக். 278). 2. அணிகல மாதல் (செ.அக.); to be an ornament. "ஐயிரு திசையினு மணிந்து செல்வன'' (கந்தபு. தேவ. தெய்வ. 65). 3. வரிசையாதல்; to be drawn up in lines. "ஐயிரு திசையினு மணிந்து செல்வன" (கந்தபு. தேவ. தெய்வ. 65)—(சங். அக.). 4. பரத்தல்; to spread. ''சுணங்கணி யாகம்" (கலித். 4:17). —, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அலங்கரித்தல்; to adorn. "இக்கோ நகரணிக" (கம்பரா. அயோத். மந்தரை, 33). 2. தாங்குதல்; to bear, as weapons; to wear, as dress. "ஆத லாற்றனை வியப்பதற் கன்றவை யணிதல்" (கந்தபு. தக்க. தநீசியுத். 14). 3. பூணுதல்; to wear, as jewels. பொருந்துதல்; to join with. "சாறயர்ந் தன்ன காரணி யாணர்த் தூம்பகம்" (பதிற். 81 : 20-21). 5. படை வகுத்தல்; to put in array, as ''இத்தக வாக வணிந்திரு an army. சேனையும்" (பாரத. பதின்மூன். 8). 6. சூழ் தல்; to surround. ''துகிலணி யல்குற் றுளங்கி யன் மகளிர்" (சிறுபாண். 262). 7. வண்ணித் தல்; to describe in embellished language. "அனையதை யணியமாட் டாது" (பிரபுலிங்க. கைலாச. 8).

ம. அணியுக

[அண் → அணி. அண் = மேல். அணி = மேலிமு.]

அணி¹ *மா*ர், பெ. (n.) 1. அழகு (பிங்.); beauty.
"அணிமாழ்கி" (கந்தபு. உற்பத். காமதக. 8).
2. அணிகலம்; ornament, jewel. 'அணியென்
பது கவிப்பன கட்டுவன செறிப்பன பூண்பன
வென்னுந் தொடக்கத்தன' (தொல். சொல்.
கிளவி. 46, சேனா. உரை). 'அணிபூண்ட
நாய்போல', 'அணியெல்லாம் ஆடையின்
பின்' (பழ.). 3. ஒப்பனை (பிங்.); embellish"ment, decoration. 4. சொல்லணி பொருளணி
யென்னும் இருவகை யிலக்கிய அழகு; figure

of speech. "வல்லோ ரணிபெறச் செய்வன செய்யுள்" (நன். 268). 5. அணியிலக்கணம்; rhetoric. 6. தொழிற்கருவி; mechanic's tool. 7. வழிப்போக்கு, போர் முதலியவற்றிற்குரிய பூட்டுப் பொருத்துகள்; outfit for journey, equipment for battle. 8. Caroù; disguise. "அணியி னரங்கின்மே லாடுநர்போல்" (ஏலாதி, 24). 9. அடுக்கு; tier. "அணிநிலை மாடம்" (பெருங். உஞ்சைக். 33 : 105). 10. திரள்: pile, heap. "அணியணி யாகிய தாரர்" (பரிபா. 6:31). 11. கூட்டம்; assembly, gathering. "தேவ ரணிதொழ" (கோயிற்பு. பதஞ்சலி. 9). 12. பெருமை (பிங்.); greatness. 13. வரிசை; order, row. "சுருப்பணி நிரைத்த" (கல்லா. 15:5). 14. ஒழுங்கு; regularity. 15. பூமாலை (சங்.அக.); flower-garland. 16. படைவகுப்பு (பிங்.); array of an army. 17. படையுறுப்பு (பிஸ்.); division of an army. 18. அழகுதோன்றும் முகம்; beautiful face, face. "நண்பகன் மதியம்போ னலஞ்சாய்ந்த வணியாட்கு" (கலித். 121 : 18). 19. இனிமை; "அணிநிலா" (சிலப். 4:3). pleasantness. 20. நன்மை; goodness. 21. கூட்டுச்சரக்கு (சம்பாரம்) (சங்.அக.); curry-stuff. 22. அன்பு (பிங்.); love. 23. தேரின் அச்சாணி (சங்.அக.); linch pin. 24. அண்மை; nearness. 25. எல்லை; limit, boundary (யாழ்.அக.). 26. நுணா; a tree, Morinda umbellata alias M. citrifolia (#π. அக.). 27. முப்பத்தைந்தைக்கு நிக்கும் குழூஉக் குறி (சோதிட அக.); cant for the number 35. —, இடை. (part.) ஓர் உவமவுருபு; an adjectival word of comparison. "நிலவிரி கதி ரணி நிகரறு நெறியினை" (சீவக. 2562).

ம.,க.,தெ.,து.,குட. அணி; பிராகி. அணிய. [அண் → அணி. குழுஉக்குறிப் பொருள் பொருளாணி மின் தொகைபற்றியதாயிருக்க லாம்.]

அணி² aṇi, கு.வி.எ. (adv.) அருகில்; near.

''இனியணி யென்னுங் காலையும் இடனும் வினையெஞ்சு கிளவியுஞ் சுட்டும் அன்ன'' (தொல். எழுத்து. உயிர்மயங். 34).

க. அணி

[अ*कंव → अक*ि.]

அணிக்கிழங்கு *ளட்-k-ki langu*, பெ. (n.) நு**ணா** வின் அடிவேர்க் கிழங்கு; the bulbus root of the nunt (சா.அக.).

[ஒருகா. அடிக்கிழங்கு → அணிக்கிழங்கு.]

அணிகம் aṇigam, பெ. (n.) 1. அணிகலம்; ornament. "அணிகமாப் பணிகள் செய்து" (சீவக 2811). 2. ஊர் தி; conveyance, vehicle. "அணிகமூர்ந் தமர ரீண்டி" (சீவக. 3115).

[அணு → அணு கு → அணு கம். அண் = மேல். அணு கம் = மேலூர்ந்து செல்வது.]

அணிகயிறு *aṇi-kayiru*, பெ. (n.) குதிரையின் கடிவாளம்; reins. "அணிகயிறு தெரிபு வரு வார்" (பரிபா. 9: 52).

அணிகலச்செப்பு *aṇi - kala - c - ceppu*, பெ. (n.) தகைப் பெட்டி (பிங்.); jewel-casket.

அணிகலச்செப்பு

[அணிகலம் + செப்பு.]

அணிகலம் aṇi-kalam, பெ. (n.) 1. தகை; ornament, jewel. 2. தகைப்பெட்டி (புதுவை); jewel-casket (Pond.); 3. கம்மாளர் கருவி (யாழ்.அக.); smith's instrument.

ம. அணிகலம்

அணிகலன்கள் aṇi-kalangal, பெ. (n.) நகை தட்டு; ornaments, jewels. "செய்யணி கலன் கள் சிந்தி" (சீவக. 117).

[அணிகலம் 🖚 அணிகலன்.]

அணிச்சுரம் aniccuram, பெ. (n.) அணிசநாசம் பார்க்க; see aņišanāšam.

அணிச்சுராவிதம் aniccuravidam, பெ. (n.) சிவப் புக் கீழ்க்காய் தெல்லி; red small-leaved feather foil, Phyllanthus polyphyllus alias P. niruri (சா.அக.).

அணிச்சை aniccai, பெ. (n.) நாகமல்லி (பச்.மூ.); ringworm root.

ஒ.தோ: அனிச்சை.

அணிசநாசம் aņišanāšam, பெ. (n.) நாக மல்லிகை; snake jasmine, Rhinacanthus communis (சா.அக.).

அணிஞ்சகம் aṇiñjagam, பெ. (n.) கொடிவேலி; Ceylon leadwort, Plumbago zeylanica (சா. அக.).

அணிஞ்சில் 1 aninjil, பெ. (n.) 1. கொடிவேலி (மலை.); Ceylon leadwort. 2. சிற்றாமுட்டி (மலை.); rose-coloured sticky mallow. 3. தொச்சி (மலை.); five-leaved chaste tree. 4. முள்ளி (மலை.); species of Solanum. அணிஞ்சில்² aņiñjil, பெ. (n.) அழிஞ்சில் (வின்.); sage-leaved tree, Alangium.

[அழிஞ்சில் -> அணிஞ்சில்.]

அணிஞ்சேபம் aņiñjēbam, பெ. (n.) சிவப்புக் கொம்மட்டி; a red variety of water-melon, Citrullus vulgaris (சா.அக.).

அணிந்தம் anindam, பெ. (n.) கோபுரவாயிலின் முகப்பிலுள்ள மேடை (வின்.); pial at the entrance of a temple tower.

[அணி → அணிந்து → அணிந்தம் → அளிந் தம் > Skt. alinda.]

அணிந்தவை நிருத்தல் anindavai-tiruttal, பெ. (n.) காதல் மயக்குற்ற இளழ்பெண் தன் தெகிழ்ந்துபோன வளையல் முதலிய அணி களைச் செறித்தல், இருபத்து நான்கு மெய்ப் பாட்டுச் செயல்களுள் ஒன்று; one of the 24 emotional acts of a maiden overwhelmed with love, such as tightening the loosened bracelets. "அணிந்தவை திருத்தல்" (தொல். பொருள். மெய்ப், 15).

அணிந்தற்றுப்போ-தல் aņindartu-p-pō-, 8 செ. கு.வி. (v.i.) வறுமைப்படுதல் (இராட்.); to become destitute (R.).

[ஒருகா. அழிந்தற்றுப்போ → அணிந்தற்றுப் போ.]

அணிந்துரை aṇindurai, பெ. (n.) முகவுரை, பாயிரம்; preface (நன். 1).

[அணிந்து + உரை.]

அணிநிலைமாடம் aṇi-nilai-māḍam, `பெ. (n.) அடுக்கான மேனிலைகளுள்ள வீடு அல்லது கட்டடம்; storeyed house. "அத்தம் பெயரிய வணிநிலை மாடத்து" (பெருங். உஞ்சைக். 33:105).

அணிநுணா aninuna, பெ. (n.) இராமசீத்தா (யாழ்ப்.); bullock's heart, s. tr., Anona reticulata.

ஒ.தோ: Span. anona.

அணி நோக்கி aņinōkki, பெ. (n.) செங்கொன்றை; red Indian cassia, Cassia marginata (சா.அக.).

அணிப்பாடு *aṇi-p-pāḍu*, பெ. (n.) **வனிக** மருமம் (இ.வ.); trade secret (Loc.).

க. அணிபாடு

- அணிப்பூ aṇi-p-pū, பெ. (n.) புளி; tamarind, Tamarindus indica (சா.அக.).
- அணிபடு-த்தல் aņi-paḍu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

  1. சுவடித்தல், அழகுபடுத்துதல்; to decorate.
  "அண்டம் வெஃக அணிபடுத் திட்டவை"
  (கந்தபு. உற்பத். திருக்கல். 31). 2. ஒழுங்காக்குதல்; to set in order, arrange, regulate.
- அணிபெறு-த்தல் ani-peru-, 5 செ.குன் றாவி.
  (v.t.) அழகுபெறச் செய்தல், புளைதல்; to adorn. "அந்நகருக்கோர் நாம மணிபெறுத்தி யளித்தனனே" (கந்தபு. அசுர. நகர்செய். 22).
- அணிமாக்கசங்கு aņimā-k-kašangu, பெ. (n.) இந்துப்பு; rock-salt (சா.அக.).
- அணிமுகம் aņi-mugam, பெ. (n.) அலங்காரமான வாயில்முகப்பு; decorated portal. "வாயின் மாடத் தாய்நல வணிமுகத்து" (பெருங். மகத. 3: 31).
- அணிமுலை aņi-mulai, பெ. (n.) 1. பூசணி (மலை.); pumpkin. 2. அழிஞ்சில்; ancola fruit plant, Alangium lamarckii (சா.அக.).
- அணிமுலைப்பால் ani-mulai-p-pai, பெ. (n.) பூசணிக்காம்பினின்று ஒழுகும் நீர்; fluid oozing out of the pumpkin peduncle (சா.அக.).

[அணிமுலை + பால்.]

- அணிமுலைமாது aṇi-mulai-mādu, பெ. (n.) பூசணிக்காய்; pumpkin, Cucurbita maxima.
- அணிமை¹ aņimai, பெ. (n.) அருகு; nearness, proximity, either of time or place. "மூதா ரணிமையின்" (காஞ்சிப்பு. நாட். 16).

[அண் -> அணி -> அணிமை.]

அணிமை ² aņimai, பெ. (n.) 1. நுண்மை (சிந்தா.நி. 105); minuteness. 2. அணுவைப் போல் நுண்மையாகை, எண்பெரும் பெற்றி களுள் ஒன்று; supernatural power of becoming as small as an atom, one of epperum-perrigal.

[அள் = கூர்மை, நுண்மை. அள் → அண் → அணி → அணிமை.]

அணியத்துக்கட்டை aniyattu-k-kattai, பெ. (n.) (கப்.) கப்பலின் முன்பக்கத்து ஓரம்; (Naut.) cutwater of a ship.

.[அண் → அணி → அணியம். அணியம் + அத்த + கட்டடை.] அணியப் பாய்மரப் பருமல் aņiya-p-pāy-mara-pparumal, பெ. (n.) அணியப் பாய்மரப் பாய் பார்க்க: see aṇiya-p-pāymara-p-pāy.

[அணியம் + பாய்மரம் + பருமல்.]

அணியப் பாய்மரப் பாய் aniya-p-pay-mara-ppay, பெ. (n.) அணியத்திலுள்ள பாய்மரத்திற் கட்டும் பாய் (புதுவை); sail of the mast on the prow of a vessel (Pond.).

[அணியம் + பாய் + மரம் + பாய்.]

அணியம் aniyam, பெ. (n.) 1 படைவகுப்பு; array of an army. 2. உடனே வினைதொடங் கற்கேற்ற நிலை (ஆயத்தம்) (வின்.); readiness. க. அணி. 3. கப்பலின் முன்பக்கம்; forepart of a vessel, stem, prow. அணியத்திலே கிழிந் தாலுங் கிழிந்தது, அமரத்திலே கிழிந்தாலுங் கிழிந்தது (உ.வ.). 4. துணைக்கருவி; apparatus (சா.அக.). 5. ஆட்டின் தலை; sheep's head (சா.அக.).

ம. அணியம்; து. அண்ய.

[அணி → அணியம் = போருடையணிந்து படைக்கலங்களைத் தாங்கி நிற்றல்போல், அல்லது போர்க்களத்திற் படைவைகுப்பு வகுக்கப் பட்டதுபோல், விலைசை உடனே தொடங்கற்கேற்ற நிலை. ஒருகா. போர்ப்படையின் முன்னைணியும் கப்பலின் முன்பக்கமும் போர் தொடங்குவதை யொத்தது போலும், போர்முகத்தில் வெட்டப் படும் ஆட்டுக்கடாவெட்டு.]

அணியல் aṇiyal, பெ. (n.) 1. வரிசை; line, order. "அளக்கர்வாய் முத்தமூர லணியலா ரணியின் சோதி" (கம்பரா. அயோத். கைகேயி சூ. 79). 2. மாலை; garland. "அணிய லணிகுவ என்றி" (நைடத. அன்னத்தைத்தூ. 99). 3. அழகுசெய்கை; adorning, decorating. "கறை மிட றணியலு மணிந்தன்று" (புறநா. 1:5).

மு. அணியல்

[அணி → அணியல்.]

அணியன் ¹ aṇiyaṇ, பெ. (n.) 1. அழகன்; handsome man. 2. அணியுடையவன்; one who possesses ornaments. 3. அணிகளை யணிந்தவன்; one who is wearing ornaments.

[அணி → அணியன்.]

அணியன் ² aņiya<u>n</u>, பெ. (n.) தெருங்கினவன்; one who is very close. "நாய்க்காற் சிறு விரல்போ னன்கணியர்" (நாலடி. 218).

க. அணுக

[$symar \rightarrow symrwar$.]

- அணியாத்தரங்கன் aniyettarangan, பெ. (n.) அணில்; squirrel (சா.அக.).
- அணியிடுவான்வரி aṇi-y-iḍuvān-vari, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (S.I.I. iv, 122); an ancient tax.
- அணியியல் aṇi-y-iyal, பெ. (n.) 1. (இலக்.) அணியிலக்கணம்; (Gram.) rhetoric. 2. ஒரு பண்டை அணியிலக்கண நூல் (சிலப். 2: 27, உரை); an ancient work on rhetoric.

[அணி + இயல்.]

அணியிலக்கணம் aņi-y-ilakkaņam, பெ. (n.) சொல்லணி பொருளணி யென்னும் இருவகை யணிகளையும்பற்றிக் கூறும் இலக்கணம்; rhetoric.

[அணி + இலக்கணம்.]

அணியிழை aṇi-y-ilai, பெ. (n.) 1. அழகிய அணிகலம்; beautiful jewel or ornament. 2. அழகிய அணிகளை யணிந்த பெண்; woman, adorned with beautiful jewels. "அணியிழை தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து" (குறள், 1102).

[அணி + இழை.]

அணியுஞ்செம்பு aniyun-cembu, பெ. (n.) உயர்ந்த களிம்பற்ற செம்பு; superior copper which is free from verdigris, pure copper (சா.அக.).

[அணியும் + செம்பு.]

- அணியெண் ani-y-en, பெ. (n.) 35 என்னும் எண், தண்டியலங்காரம் என்னும் தமிழ் அணி யிலக்கண நூலிற் சொல்லப்பட்டுள்ள பொரு எணிகளின் தொகை; the number 35, as that of porul ani in Tandiyalangaram, a Tamil treatise on rhetoric. "அணியெண் முதலிரண் டரைத்தூக்கு" (தைலவ. தைல. 42).
- அணியொட்டிக்கால் api-y-otti-k-kal, பெ. (n.) தலைப்பக்கம் வேலைப்பாடமைந்த தமிழ் தாட்டுக்கோயிற் கற்றாண்; Dravidian temple pillar with ornamented capital. அணி யொட்டிக்கால் மண்டபம் (உ.வ.).

[அணி + ஒட்டி + கால்.]

அணில் aṇil, பெ. (n.) மரங்களில் வாழ்வதும், சாம்பல் நிறமும் மயிரடர்ந்த வாலும் முதுகில் மூவெள் வரியும் உள்ளதும், வால் நீங்கலாக 8 வீரலம் (அங்குலம்) நீளம் வளர்வதும், வேக

மாய் ஒடவும் தாவவும் வல்லதும், கொறிப்பான் (rodent) வகுப்பைச் சேர்ந்ததுமான • உயிரி (பிராணி); squirrel, Furambulus palmarum, a kind of arboreal rodent of ashen grey colour, growing to a length of about 8 inches excluding the tail, with three whitish stripes along the whole length of the back and with bushy tail, distinguished by its agility and power of leaping "மூவரி யணிலொடு" and fast-running. (தொல், பொருள், மர. 6). 'அணில் கொப் பிலும் ஆமை கிணற்றிலும்', 'அணில் நெட் டியா தென்னை சாயும்?", 'அணிற்பிள்ளைக்கு நுங்கு அரிதோ? ஆண்டிச்சி பிள்ளைக்குச் சோறு அரிதோ?', 'அணிற்பிள்ளையின் தலை மீது அம்மிக் கல்லை வைத்தது பேஈல' (பழ.).

ம., க., பட., துட. அணில்; து. சணில்.

[அணி → அணில் = முதுகீல் முவரியுள்ளது. அணி = வரி.]

சாம்பசிவம் பிள்ளை தமிழ்-ஆங்கில அகர முதலி அணிலைப்பற்றிச் சிறப்பாகக் கூறுவது வருமாறு:

Squirrel, Sciurus palmarum. It is the name given to the various species of rodents living in trees.......The several species are:

- 1. பனையேறியணில்; palm squirrel.
- 2. வரியணில்; striped squirrel, Pencillatus.
- பறவையணில்; flying squirrel, Pteromis petaurista.

Besides the above three, there are also striped squirrels of Travancore, Nilgiris, Malabar, etc.

The other South Indian species are—Elephinstonei, Layardi, Macrourus, Tristriatus, Sublineatus.

அணில்வரிக் கொடுங்காய் apil-vari-k-kodungāy, பெ. (n.) வெள்ளரிக்காய் (புறநா. 246 : 1); cucumber.

[அணில் + வரி + கொடும் + காய்.]

அணில் வரியன் anil-variyan, பெ. (n.)

1. வெள்ளரிவகை (யாழ்ப்.); mottled watermelon, Citrullus vulgaris (J.). 2. வரிப் பலாப்
பழம் (யாழ்ப்.); a streaked jackfruit (J.).

3. முதுகில் வரியுள்ள ஆவு (பசு) (யாழ்ப்.);
cow with a large stripe on its back (J.).

4. ஒருவகைக் கோடுள்ள பட்டு (யாழ்ப்.); a
kind of silk cloth with stripes (J.).

அணில்வாற்றினை aņil-vārriṇai, பெ. (n.) அணிலின் வாலைப்போன்ற கதிருள்ள ஒரு வகைத் தினை (யாழ்ப்.); species of Italian millet, Panicum italicum (J.).

[அணில் + வால் + தீணணை.]

அணிலம் aṇilam, பெ. (n.) அணில்; squirrel. ''தரங்கநீ ரடைக்க லுற்ற சலமிலா வணிலம்'' (திவ். திருமாலை, 27).

[அணில் -> அணிலம்.]

அணிவகு-த்தல் ani-vagu-, 4 செ.குன்றாவி.
(v.t.) தானை, குதிரை, யானை, தேர் என்னும் நால்வகைப் படைகளையும், வெற்றிபெறற் கேற்றவாறு - பெரும்படைத் தலைவன் தான் கருதியபடி போர்க்களத்தில் வகுத்து நிறுத்து தல்; to draw up in battle array, as the commander-in-chief or generalissimo, all the four constituents of an army, namely infantry, cavalry, elephantry and chariotry, on the battle-field in strategic formation, "மண்ணகத்தணி யணிகளாக மகீபர்தம்மை வகுத்துளான்" (பாரத. படையெழுச். 38).

அணிவகுப்பு aṇi-vaguppu, பெ. (n.) படை மறவரை வரிசைப்பட நிறுத்துதல்; strategic formation of an army in battle array.

அணிவகுப்பு எனினும் படைவகுப்பு எனினும் ஒக்கும். அது வடிவு (வியூகம்), உறுப்பு என இருதிறப்படும்.

தண்டம், மண்டலம், சக்கரம், சகடம், பருந்து முதலியனவாக வடிவு பலவகைப் படும். வடிவின்வகை,சேனையின் அளவையும் படையின் வகையையும் போர்க்களத்தின் பரப்பையும் அவ்வப்போது நேரும் போர் நிலைமையையும் படைத்தலைவன் திறமை யையும் பொறுத்தது.

ஒட்டு, உண்டை, அணி என்பன வடிவின் பெயர்கள்.

''ஒட்டும் யூகமு முண்டையு மணியு மற்றிவை படையின் வகுப்பென லாகும்'' (பிங். 6 : 402).

தூசி (தூசு), கூழை, நெற்றி, கை, அணி என்பன உறுப்பின் பெயர்கள். உறுப்புகள் பீன்பன வடிவுகளின் பிரிவுகள். பருந்து வடிவின் உறுப்புகள் ஏழாகலாம். தார், தூசி, கொடி என்பன ஒருபொருட் சொற்கள். அவை படையின் முன்னணியைக் குறிப்பன. கழை யென்பது பின்னணி. அதன் பிற்பகுதி கடைக்கழை யெனப்படும்.

''தூசியுங் கூழையு நெற்றியுங் கையு மணியு மென்ப தப்படைக் குறுப்பே'' (பிங். 6:403).

"தாரே முன்செல் கொடிப்படை யாகும்" (பிங். 6:405).

படையியல்பற்றிக் கூறும் பண்டைத் தமிழ்ப் பொருள் நூல்களெல்லாம் இறந்துபட்டன. அதனாலேயே, பரிமேலழகர் 'படை வகுப் பாவது வியூகம்; அஃது எமுவகை உறுப் பிற்றாய், வகையால் நான்காய், விரியால் முப்பதாம்...... இவற்றின் பெயர்களும் இலக்கணமும் ஈண்டுரைப்பி ற்பெருகும். அவை யெல்லாம் வடநூல்களுட் கண்டுகொள்க* என்று உரைத்தார் (குறள், 767, பரிமே. உரை). 'தொன்றுதொட்டு வருதல் சேர சோழ பாண்டிய ரென்றாற்போலப் படைப்புக் காலந் தொடங்கி மேமபட்டு வருதல்' என்று அவரே (குறள், 955, உரை) கூறியிருப்பதால், இறந்துபட்ட தமிழ்நூல்களே வடநூல்கட்கு முதனூல்களென்பது தானே பெறப்படும்.

அணிவடம் ani-vadam, பெ. (n.) கழுத்தி லணியும் மணிமாலை; ornamental string of jewels, necklace.

அணிவியூகம் aṇi-viyūgam, பெ. (n.) படை வகுப்பு; military array.

[அணி + Skt. vyūha > த. வியுகம்.]

அணிவீரல் ani-viral, பெ. (n.) மோதிர விரல்;

ring - finger. ''அதி ர தர் தம்மை யெண்ணி லணிவிரல் முடக்க வொட்டா'' (பாரத. நிரைமீட். 91).

ம். அணிவிரல்

[அணி + விரல். அணி = மோதீரம், கைந்நகை. அண் → அணி.]

அணிளிரல்

அணிவில் *aṇi-vil*, பெ. (n.) பேரேடு (கணக். பதி. 36); ledger.

அணிவிளக்கு-தல் aņi-viļakku-, 5 செ.குன் றாவி. (v.t.) அலங்கரித்தல்; to adorn. ''தில்லைநகர் மணிவீதி யணிவிளக்கும்...... அனபாயன்'' (பெரியபு. புகழ்ச். 8).

படத்தாள் 8

அடுக்குவாழை

அடுப்புஊது

அண்டிக்கொட்டை

அணில்

அன்னக்கமிற

அணிவு aṇivu, பெ. (n.) அணிகை; wearing. ''புனையிழைகள் அணிவும்'' (திவ். திருவாய். 8.9:5).

ம. அணிவு

[sycoof -> sycoof ay.]

அணிவேர் aṇi-vēr, பெ. (n.) வெட்டிவேர்; cuscuss grass root, Andropogon aromatices. "அணிவேர் தகரம் பூரம்" (தைவை. தைவ. 86).

அணிற்பிள்ளை aṇir-pillai, பெ. (n.) 1. அணிற் குட்டி; young of squirrel. 2. அணில்; squirrel.

[அணில் + சிள்ளை.]

சிலர் அணிலைப் பிள்ளையைப்போல் வீட்டில் வளர்ப்பதால், அதன் குட்டிமட்டு மன்று, முழுவளர்ச்சி யடைந்த அணிலும், பிள்ளை யெனப்படும். இருக்கும் பிள்ளை மூன்று, பறக்கும் பிள்ளை மூன்று, ஒடும் பிள்ளை மூன்று என்பது ஒரு சொலவடை. ஒடும் பிள்ளை மூன்றனுள் ஒன்று அணில்.

அணு aṇu, பெ. (n.) 1. நுண்மை (பிங்.); minuteness, smallness, subtleness. 'அணு அளவு இலாபத்திலும் அரைப்பங்கு பாழ்', 'அணு மாமேரு ஆகுமா?', 'அணுவும் மலையாச்சு மலையும் அணுவாச்சு' (பழ.). முடியாவாறு நுண்மையானது; minute particle of matter, atom. "அணும யங்குமின் நுழை கதிர் எறிந்தவா ளாக" (பிரபுலிங்க. கோரக். 53); 'அவல்ன்றி அணுவு மசையாது' (பழ.). 3. ஆதன் (ஆன்மா); soul. "அன்னை யொப்ப வணுக்கட்கு நல்லவர்" (திருவாலவா. 34 : 19). 4. நுண்ணுடம்பு (தக்கும் சரீரம்); subtle body. ''உளமணுவாய்ச் சென்று'' (சி.போ. சிற். 2.3:1). 5. நுண்ணாற்றல் வடிவம் (சூக்கும சத்திருபம்); a body or form having minute power. "வித்துச் சாகாதி யணுக்க ளாக வேற்றதேல்" (சி.சி. சுபக். 1 : 14). 6. மந்திரம் (பொதி. நி.); mantra. 7. பொடி (பிங்.); dust. 8. Amor; Italian millet, Panicum italicum (சா.அக.). 9. வரகு; common millet (சா.அக.).

ம., க., து. அணு.

[அள் = கூடர்மை. அள் → அள்கு → அ.:கு. அ.:குதல் = கூடிதாதல், சுருங்குதல், துண்ணி தாதல். அள் → அண் → அணு = துண்மை, துண்ணியது, மிகச்சிறியது.]

அணுக்கச்சேவகம் aņukka-c-cēvagam, பெ. (n.) அரசர் முதலியோரிடம் அணுகிச் செய்யும் ஊழியம்; service to kings and nobles as personal attendant. ''அணுக்கச் சேவகத்தி லுள்ளோர்'' (பெரியபு. ஏயர்கோ. 332).

[அணுக்கம் + Skt. sēvaka > த. சேவகம்.] அணுக்கம் பார்க்க; see aņukkam.

அனுக்கடிக்கை anukk(u)-adikkai, பெ. (n.) உண்ணேருக்கமாகுகை (ஈடு, 7.3: 4); becoming intimate, becoming a confidential friend.

[அணுக்கு + அடிக்கை. அடி → அடிக்கை.] அணுக்கு பார்க்க; see aņukku.

அனுக்கத்தொண்டன் anukka-t-tondan, பெ. (n.) 1. அரசனுக்கு தெருங்கிப் பணிசெய் வோன்; one who renders service to a king as his personal attendant. 2. இறைவனுக்கு தெருங்கிய அடியான்; an ardent devotee of God.

[அணுக்கம் + தொண்டென்.]

அணுக்கநம்பி aņukka-nambi, பெ. (n.) சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் (செந். XXV: 342); Saint Šundarar.

[அணுக்கம் + நம்பு.]

அணுக்கம்¹ aņukkam, பெ. (n.) அண்மை, நெருக்கம்; proximity, nearness, closeness. ''அணுக்க வன்றொண்டர்'' (பெரியபு. வெள்ளா. 3).

[அள்ளுதல் = நெருங்குதல், செறிதல். அள் → அண். அண்ணுதல் = நெருங்குதல். அண் → அணு → அணுகு. அணுகுதல் = கீட்டுதல், நெருங்குதல். அணுகு → அணுக்கு → அணுக்கம்.]

- அணுக்கம்² aņukkam, பெ. (n.) 1. சந்தனம்; sandalwood (அக.நி.). ஒ.நோ: அணுகம். 2. பாம்பு; snake,
- அணுக்களிளக்கு aņukka-vilakku, பெ. (n.) கோயில் திருமேனிக்கு (மூர்த்திக்கு)ப் பக்கத் தில் எரியும் திருவிளக்குவகை; light burning near the chief deity of a temple. 'இரவை ஸந்திக்கு அணுக்க விளக்காக எரியவைத்த வீளக்கு ஒன்றுக்கு' (S.I.I. viii, 34).
- அணுக்கற்பிதம் anu-k-karpidam, பெ. (n.)
  1. (உடலியங்.) அணுவைப்பற்றிய கோட்பாடு;
  (Physiol.) Corpuscular theory. 2. (வேடு.)
  அணுவின் கோட்பாடுகளைக் கற்பிக்கும் நூல்;
  (Chem.) the doctrine that goes to explain the following theories:

- (1) தனிமங்கள் பகுக்க முடியாத அணுக் களால் அமைந்தவை; the elements consist of indivisible atoms.
- (2) வெவ்வேறு தனிமங்களின் அணுக்கள் குறிப்பிட்ட விழுக்காட்டிற் கலக் கின்றன; the atoms of different elements unite in fixed proportions.
- (3) அவை வேதியற் கூட்டிற்கு உட்படு கின்றன; they enter into chemical combinations (சா.அக.).

[அணுக்கற்சிதம் = அணுக்கோட்பாடு. அணு + கற்சிதம். Skt. kalpita > த. கற்சிதம்.]

அணுக்கன் aņukkan, பெ. (n.) 1. அண்மையன்; one who is near. ''வீரனை யணுக்கனாய்த் தொழுதான்'' (தணிகைப்பு. நந்தி. 40). 2. தொண்டன்; devotee, as being near to God. ''அவ்வப் புவன பதிகளுக்கு அணுக்கராய் வைகி'' (சி.போ. பா. 8:1, பக். 429). 3. உண்ணெருக்கமானவன் (அந்தரங்கமானவன்) (திவ். பெரியாழ். 5.4:11); one who is intimate. 4. குடை; umbrella. ''அணுக்கனைக் கவிழ்த்துப் பிடித்தாற்போலே'' (ஈடு, 5.6:6).

[அணுக்கம் -> அணுக்கள்.]

- அணுக்கன் திருவாயில் aņukkan-tiru-vāyil, பெ. (n.) உண்ணாழிகை (கர்ப்பக்கிருக) வாயில்; entrance to the inner sanctuary.
- அணுக்கி aņukki, பெ. (n.) திருவடியாள்; a female devotee. ''அணுக்கி மாரும் அநேகர் இருக்கவே'' (கலிங். 321).

[அணுக்கள் (ஆ.பா.)—அணுக்கி (பெ.பா.).]

அணுக்கிருமி anu-k-kirumi, பெ. (n.) 1. அரத்த மோடும் நரம்பிடங்களில் பிறந்து அவற்றில் உலாவும் அறுவகைப் பூச்சிகளுள் ஒன்று; the minute organisms which appear in organic matter and are found moving in blood-vessels, Bacteria. 2. சிறிய புழு; a germ, microbe.

[அணுக்கீருமி = அணுப்புமு. அணு + Skt. krimi > ந. கிருமி.]

அரத்தக்கிருமி பார்க்க; see aratta-k-kirumi.

அணுக்கு anukku, பெ. (n.) அணிமை, நெருங்கிய அண்மை; nearness. ''தன்ன பேரணுக் குப்பெற்ற பெற்றியி னோடு'' (திருக்கோ. 373).

[அண் -> அணுக்கு.]

அணுக்கொப்புனம் aņu-k-koppuļam, பெ. (n.) மிகச் சிறிய கொப்புளம்; a minute vesicle (சா.அக.).

[அணு + கொப்புளம்.]

அணுக்கோட்பாடு *aņu-k-kōtpādu*, பெ. (n.) அணுவின் கற்பனை (அணுக்கொள்கை); the theory that all matter is composed of atoms and the weight of each atom differs in different substances, the hypothesis that all chemical combinations take place between the ultimate particles of bodies and in proportions expressed by the simple multiple of the number of atoms, Atomic theory (#11.2/4.) - Atomic theory that states that elemental bodies consist of indivisible atoms of definite relative weight. and that atoms of different elements unite with each other in fixed proportions, which determine the proportions in which elements and compounds enter into chemical combination -(C.O.D.).

[அணு + கோள் + புடு. கோட்படு → கோட் பாடு = கொள்கை.]

அணுக்கற்பிதம் பார்க்க; see aņu-k-karpidam.

- அணுகம் aṇugam, பெ. (n.) செஞ்சந்தனம் (பச். மூ.); red sanders.
- அணுகலர் aņugalar, பெ. (n.) பகைவர்; enemies, foes.
- அணுகார் aņugār, பெ. (n.) அணுகலர் பார்க்க; see aņugalar.
- அனுகாரணவாதம் aņu-kāraņa-vādam, ஐம்பூத நுண்ணனுக்களே உலக முதற்கருவி யென்னுங் கொள்கை (சி.சி. சுபக். 1:11, சிவஞா.); doctrine that the Universe is created from the atoms of the five elements.

[அனு + காரணம் + வாதம். Skt. kāraņa > த. காரணம். Skt. vāda > த. வாதம். காரணம் = த. கரணியம். வாதம் = த. உறழ். அனுகாரண வாதம் → த. அணுகரணியவுறழ்.]

அணுகு-தல் anugu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கிட்டுதல், நெருங்குதல்; to draw near, approach. ''தாணிழன் மருங்கி வணுகுபு'' (பொருந. 149).

[அள் -> அண் -> அணு -> அணுகு.].

அணுசநாசிவர் aņu-šadāšivar, பெ. (n.) (சிவ.) அருளாண்மை மெய்ப்பொருள் நிலையில் (சாதாக்கிய தத்துவத்தில்) இன்பம் நுகரும் ஆதன்கள் (ஆன்மாக்கள்); (Šaiva.) souls in enjoyment of the Divine Bliss in the šādākkiya tattuvam.

[Skt. sadāšiva > ந. சதாசிவம் = அருட்சிவம்.] அணுசதாசிவர் = ந. அணுவருட்சிவர்.

அணுசாத்திரம் aņu-šāttiram, பெ. (n.) நுண் ணணுக்களைப்பற்றிய நூல்; the science of atoms, atomology.

[Skt. šāstra > த. சாத்திரம் = நூல்.] அணுசாத்திரம் = த. அணுநூல்.

அணுசைவம் anu-šaivam, பெ. (n.) பதினாறு வகைச் சிவனியத்துள் (சைவத்துள்) ஒன்று; அது சிவனை உள்ளும் புறமும் ஐந்தொழில் ற நி ந்து (பஞ்ச கிருத்தியம்) செய்வனென் அம்மணக்கோலம் (திகம்பர வேடம்) பூண்டு, நன்னெறி யிலக்கணக்கோடு (சன்மார்க்க லக்கணத்தோடு) கூடிக் குருவிலங்கக் கோலம் (குருவிங்க வேடம்) பொருளாய்ச் சிவ**ன் செ**ய் யுந் தொழில்களைப் பட்டறிவிலே (அனுபவத் திலே) பார்த்து, இன்பம் (ஆனந்தம்) பொங்கி அதன்கண் மனம் ஒன்றிவிடுவதே (மனோலய மாவதே) வீடு (மோட்சம்) என்று சொல்வது (த.நி.போ. 259) — (சங்.அசு.); Šaiva sect which holds that an initiate into Saivism should realise Siva as performing the pañca-kiruttiyam in and out of himself, take delight there in and get absorbed in mind one of the 16 Saivam.

[சிவன் → சிவம் > Skt. šaiva > த. சைவம்.]

அணுத்தத்துவம் anu-t-tattuvam, பெ. (n.) நுண் ணணுவின் உண்மையைப்பற்றிய வொரு நூல்; the science dealing with the philosophy of atoms, the doctrine of the formation of all things from individual particles endowed with gravity and motion, atomic philosophy (சா.அக.).

[அணு + தத்துவம். த. தான் > Skt. tat → tattva = அதாயிருக்குந் தன்மை, உண்மைத் தன்மை, மெய்ப்பொருள். Skt. tattva > த. தத்துவம்.]

அணுத்திரள் aņu-t-tiraļ, பெ. (n.) தனிமையாகத் தோற்றமளிக்கும் அணுக்கூட்டமாகிய ஒரு பொருள்; a very minute particle of matter consisting of a number of atoms and capable of existing in a separate form—a molecule (हम.अ.).

[A @ + \$ 0 in .]

அணுத்துவம் anuttuvam, பெ. (n.) 1. நுண்மை; minuteness, atomic nature (செ.அக.); 2. அணுக் கள் அமைந்திருக்கு ந் தன்மை; chemical valency of an atom—Atomicity (சா.அக.).

[அணு > Skt. aņutva > ந. அணுத்துவம் = அணுத்தன்மை, அணுமை.]

அணுத்தைலம் anu-t-tailam, பெ. (n.) பல சரக்குகளைச் சேர்த்து மூக்கிற் பிழிவதற்காக உருவாக்கிய ஒருவகை யெண்ணெய்; a medicated oil prepared from several drugs for application in the nostrils (சா.அக.).

[அணு + தைலம். Skt. tila > த. தைலம் = எண்ணெய். அணுத்தைலம் = அணுஎண்ணெய்.]

அணு தரிசினி aņu-tarišini, பெ. (n.) நுண் பொருளைப் பெரிதாகக் காட்டும் கண்ணாடி; microscope.

[Skt. dṛš > ந. தரிசி → தரிசினி. அணு தரிசினி = அணுக்காணி, பூதக்கண்ணாடி, பெருக்கங்காட்டி.]

அணுநுட்பம் anu-nutpam, பெ. (n.) நுண்ணனு (பரமானு), அனுவிற்கணு; the ultimate unit of an element which is incapable of further sub-division—Atom (சா.அக.).

அணுநூல் *aņu-nūl*, பெ. (n.) அணுவைப்பற்றிய நூல் (அணுசாத்திரம்); the science of atoms— Atomology.

அணுப்பகுப்பு *கந்பூp-paguppu*, பெ. (n.) அணு வைக் கூறுபடுத்துதல் (இக்.வ.); splitting of atom (Mod.).

[21991 + 0504.]

அணுப்பிரி-த்தல் anu-p-piri-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நீரை நுண்துளிகளாகப் பிரித்தல்; the mechanical process of breaking liquid into spray, atomization (சா.அக.).

[NOD + OP.]

அணுப்பீச்சி aņu-p-picci, பெ. (n.) நுண்டுளி சிதறுங் கருவி; an instrument that throws a jet of spray (சா.அக.). அணுபட்சம் aņu-paţcam, பெ. (n.) (சிவக்.) 1. சிவனது ஏவலின்கீழ்த் தூவிலா வுலகத்தில் பிரபஞ்சத்தில்) தொழில்புரியும் (அசுத்த (அனந்தர், சீகண்ட வுருத்திரர் போன்ற) மிகு சமைவுற்ற (பரிபக்குவ மடைந்த) ஆதன்க ளான (ஆன்மாக்களான) சிவ வேறுபாடுகள் (பேதங்கள்) (கி.போ. பா. 2:4, பக். 276); (Šaiva. phil.) exalted souls which function in the impure universe under the direction of Šiva, such as Anantās and Srikanta Rudrās. 2. ஆதன்கள் (ஆன்மாக்கள்) தாமே சமைவுற்று (பக்குவப்பட்டு) இறைவனை அடையும் தெறி, சம்பபட்சக்கின் எதிர்; the spontaneous mode of elevation of the souls to the feet of God, dist. from šan:bupatcam. ''ஆனநெறி யாஞ்சரியை யாதிசோ பானமுற் றணுபட்ச சம்புபட்ச மாமிரு விகற்பமும்'' (தாயு, மௌன. 5).

[பகு → பக்கம் (பகுதி, வகுப்பு, கட்சி.) > Skt. pakṣa > ந பட்சம். அணுபட்சம் = ஆதன் பக்கம்.]

அணுபரசிவன் aņu-para-šivan, பெ. (n.) (சிவ.) அணுபட்சத்துப் பரசிவன்; (Šaiva.) Para-Šiva of aņupaṭcam. ''அணுபர சிவாந்த அநேகே சுரர்கள்'' (சி.சி. சுபக். 3:74, ஞானப். உரை).

[புரம் → பரம் → பர = மேலானா, உயர்ந்த. சீவ → சீவன். பரசீவன் = உயர்நிலைச் சீவன் (Šiva in His highest form).]

அனு பரிணாமவாதம் aņu-pariņāma-vādam, பெ. (n.) அணுவிலிருந்து எல்லா உலகங்களும் உண்டாயிருப்பதாகக் கூறும் கொண்முடிபு (சித்தாந்தம்) (இக்.வ.); atomism (Mod.).

[Skt. pariņāma = த. மாற்றம். Skt. vādam = த. உறழ். அணுபரிணாமவாகம் = அணுமாற்ற வுறழ்.]

அணுபலை aņu-palai, பெ. (n.) காட்டுப்பயறு; small wild-gram, Phaseolus amarus (சா.அக.).

அணுபேதம் anu-pēdam, பெ. (n.) ஆதன்பக்க வேறுபாடு (ஆன்மபட்ச பேதம்); difference of anupatcam, ''சிவபேத மணுபேத மெனப் பிரமாதி'' (சி.சி. சுபக். 2:74, ஞானப். உரை).

[Skt. bhēda $> \mathfrak{H}$. Cuş $\dot{\omega} = \operatorname{Gaign} u \pi G$.]

அணுமூர்த்தி aņu-mūrtti, பெ. (n.) ஆதத் திருமேனி (ஆன்மமூர்த்தி) (சங்.அசு.); an attributive name of Šiva.

அணுமூலுதுவரை aņu-mūlu-tuvarai, பெ. (n.) போகர் நிகண்டிற் சொல்லப்பட்டுள்ள ஒரு வகைத் துவரை; a kind of red-gram referred to in the Bhogar Nighandu (சா.அக.).

அணுமை anumai, பெ. (n.) அணுத்தன்மை; atomicity.

[அணு -> அணுனம.]

அணுமை² aṇunai, பெ. (n.) அணிமை; nearness. ''வரைந்த அணுமைக் கண்ணே'' (ஐங்குறு. 83, உரை).

[அண் → அணு (அண்ணு) → அணுமை. இனி, ஆண் → அணி → அணிமை → அணுமை என்று மாம்.]

அணுவலி aṇu-vali, பெ. (n.) 1. ஆதன் ஆற்றல் (ஆன்மசக்தி); the power of the soul. ''அடங்கிடு மனாதி முத்தன் வலியணு வலியு மென்னில்'' (சிவதரு. சிவஞானயோ, 107). 2. அணுவின் ஆற்றல் (இக்.வ.); atomic power (Mod.).

அணுவிடை aņu-v-iḍai, பெ. (n.) அணுவினிடை (அணுவாந்திரிகம்); inter-molecule (சா.அக.).

அணுவிரதம் anu-viradam, பெ. (n.) ஒரு சமண தோன்பு; subordinate duties or vows of Jaina laymen.

[Skt. vrata > த. விரதம் = நோன்பு. அணு விரதம் = அணுநோன்பு.]

அனு விற்கனு anuvirk(u)-anu, பெ. (n.)
1. நுண்ணனு (பரமாணு); the smallest atom.
''அணுவிற் கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பா லாய்'' (விநா.அகவல்). 2. ஆதன் (ஆன்மா); soul.

[அணுவூற்கு + அணு.]

அணுவுருவம் anu-v-uruvam, பெ. (n.) 1. அணு வகை; a kind of atom. ''ஒழிந்திடு மணுரு பங்கள்'' (சி.சி. சுபக், 1:11). 2. நுண்ணிய வடிவம்; minuteness.

[அணு+உருவம். உரு → உருவு → உருவம் > Skt. rūpa.]

அணுவுருவி *மாய-v-uruvi*, பெ. (n.) I. ஆதன் (ஆன்மா); soul. 2. கடவுள்; God.

[அணு + உருவி. உரு → உருவு ்→ உருவி > Skt. rūpi.]

அணுவெடை anu-v-edai, பெ. (n.) மிகச் சிறு பொருளின் நிறை; the weight of an atom of an element, atomic weight (சா.அக.).

[அணு + எடை.]

அணை¹ - தல் aṇai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உண்டாதல், பிறத்தல்; to be born. தவத்தா லணைந்த புதல்வன் (உ.வ.). 2. படுத் தல்; to be laid down. ''அணைவ தரவணை மேல்' (திவ். திருவாய். 2.8:1). 3. அவிதல்; to be extinguished. விளக்கணை ந்தது (உ.வ.). —, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அடைதல், சார் தல்; to approach, come near. "பெருந்துறை மருங்கினி வணைந்தார்'' (திருவாத. திருப் பெருந். 23). ''அணைந்திது நெஞ்சஞ் சாம வறைவதென்'' (திருவாலவா. 29:14). 2. பொருந்துதல்; to touch, come in contact with. 'பாரணையா வடிதாங்க'' (திருநூற். 91). ''அடுகொலைக் கணைந்த முகிலுருப் பெறும்" (கல்லா. 15:26-7). 3. புணர்தல்; to copulate with. ''கிரதுவினை யணைந்து பெற்றாள்" (கூர்மபு. பிருகுவா. 8).

ம. அணயுக; க. அணெ; தெ. அண்டு; து. அணெபுனி.

[அள் → அண் → அண → அணணா.]

அணை²-த்தல் aṇai-, பெ. (n.) 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உண்டாக்குதல்; to produce. ்'மம்மரே யணைக்குங் கள்'' (சேதுபு. திரு நாட். 54). 2. அடுத்துச்சேர்த்தல்; to join, put close to, as heaping with earth the base of a tree trunk. மரத்துக்கு மண் அணைத்தான் (உ.வ.). 3. அமைத்துவைத்தல்; to cause to happen, to predestine. ''அல்லன்மிக வுயிர்க் கிவைதா 'னணைத்தது'' (சிவப்பிர. 25). to incubate. 4. அடைகிடத்தல்; மன்னமும் வால்வளைக் குப்பையை யண்ட மும் பார்ப்பு மாமென வணைக்கும்'' (கல்லா. 46:23-4). 5. தழுவுதல்; to embrace, hold, clasp in the arms. "அன்னை யடுங்கனா வொழித்து வல்லே யணைத்திடப் பெறுஞ் சிறார்'' (காஞ்சிப்பு. தக்கே. 59). 6. கட்டுதல்; to tie, fasten, as animals. ''களிறணைக்குங் கந்தாகும்" (நாலடி. 192). 7. கூட்டி மூடித் தல்; to tie up in a bunch. "அணைத்த கந்தல்" (திருமுருகு. 200). 8. அவித்தல்; to quench, extinguish. விளக்கை யணைத்தான் (உ.வ.). தீயணைக்கும் பொறி.

க. அணெ

[அள் → அண் → அண → அணணா.]

அணை³ aṇai, பெ. (n.) 1. அணைக்கட்டு; embankment, band, dam, ridge for retaining water in a field. 'அணைகடந்த வெள்ளத்தை மறிப்பவர் யார்?', 'அணைகடந்த வெள்ளம் அழுதாலும் வராது', 'அணைகட்ட இறங்கி ஆற்றோடு போய்விட்டான்' (பழ.). 2. தடை; hindrance, obstacle. ''அணையின்றி யுயர்ந்த வென்றி'' (கம்பரா. யுத்த. கும்ப. 159). 3. Bitason; bank of a river, seashore. ''அணையை நூக்கிச் சென்றநீர் வெள்ளம்'' (பெரியபு. திருஞான. 723). 4. செய்கரை (சேது); causeway, bridge. ''அலைக டற்றலை யன்றணை வேண்டிய" (கம்பரா. பால. ஆற்றுப். 9). 5. முட்டு; support, prop, buttress. மரம் விழாதபடி அணை வை (உ.வ.). 6. உதவி; protection, help, accessoriness to a crime (W.). 7. இருக்கை (ஆசனம்); raised seat, couch. "அரியணை யனுமன் றாங்கு" (கம்பரா. யுத்த. திருமுடி. 38). 8. மெத்தை; cushion, mattress. ''அணைமரு ளின்றுயில்'' (கலித். 14:1). 9. படுக்கை, துயிலிடம் (பிங்.); bed, couch, sleeping place. ''நுண்ணிடையாள் வெவ்வுயிர்த்து மெல்லணைமேல் வீழ்ந்த போது'' (பெரியபு. தடுத்தாட். 172). 10. தழுவல்; embrace. 11. புணர்ச்சி (பிங்.); coition, copulation. 12. ஓரேர் மாட்டிணை; a yoke of oxen (W.). ஓரணையேர்மாடு, ஈரணை யேர்மாடு (உ.வ.). 13. தலையணை (பொதி. நி.); pillow. 14. மணை (பொதி.நி.); small low wooden seat. 15. அணைமரம்; a wooden frame.

ம. அண; க., பட. அணெ; தெ. ஆன கட்ட.

[அள் → அண் → அண → அணை.]

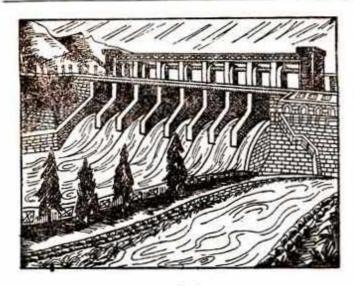
அணைக்கட்டி anai-k-katti, பெ. (n.) உழுசாலிற் பெயருங் கட்டி; furrow-slice, clod of earth that turns up while ploughing.

[அணை + கட்ழ.]

அணைக்கட்டிபோடு - தல் anai-k-katti-pōḍu-, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) உழுசாலிற் பெயர்ந்த கட்டிகளை யுடைத்து நிரவுதல் (இ.வ.); to break the clods of earth turned up by the plough and level up the ground (Loc.).

[அணை + கட்டி + போடு.]

அணைக்கட்டு anai-k-kattu, பெ. (n.) நீர்ப் பாசனத்திற்காக ஆறு, கால்வாய்களின் குறுக்கே கட்டும் அணை; anaicut, dam for regulating the flow of water in an irrigating channel. 2. செய்கரை; embankment, dyke.

அணைக்கட்டு

க. அணெக்ட்டு

[smm + siG.]

அணைக்கல் aṇai-k-kal, பெ. (n.) அணையி லுள்ள குத்துக்கல் (R.T.); upright stones in a dam.

[அணை + கல்.]

அணைக்காரன் aṇai-k-kāraṇ, பெ. (n.) அணைக் கட்டின் காவற்காரன்; watchman of an anaicut. [அணை + காரன் (பணிசெயல்பற்றிய ஆ.பா. ஈறு).]

அணைகட்டிப்பேசு - தல் aṇai-kaṭṭi-p-pēšu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒருவன் தன் குற்றத்தை மறைத்துப் பேசுதல்; to speak in veiled terms to escape blame.

[அணைகட்டி + பேசு.]

- அணைகட்டு-தல் aṇai-kaṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அணைக்கட்டு அமைத்தல்; to construct a dam. ''குரக்கினத் தாலே குரைகட றன்னை நெருக்கி யணைகட்டி'' (திவ். பெரியாழ். 1.6:8).
- அணைகட-த்தல் anai-kada-, 3 செ.கு.வி. (v.i.)

  1. வெள்ளம் எல்லைகடந்து மீளா நிலை யடைதல்; to overflow an embankment, as flood, beyond control. 'அணைகடந்த வெள்ளம் அழுதாலும் வராது' (பழ.). 2. ஒரு வினை உரிய காலத்திற் செய்யப்படாமையால் ஒரு வாய்ப்பு என்றும் இழக்கப்படுதல்; to be lost for ever, as a chance, owing to failure to do a thing in time.
- அணைகயிறு aṇai-kayiru, பெ. (n.) 1. பால் கறக்கும்போது ஆவின் பின்னீங்காலிற்கட்டுங்

கயிறு; cord used for tying together a cow's hind-legs when she is milked. 2. பால் கறக்கும் போது ஆவின் முன்னங்காலிற் கன்றைக் கட்டுங் கயிறு; cord with which a calf is tied to the cow's foreleg, when she is milked.

அணைகல் aṇai-kal, பெ. (n.) தீட்டுக்கல்; whetstone.

அணைகோலு-தல் aṇai-kōlu-, 10 செ.கு.வி. (v.i.) வெள்ளத்தைத் தடுக்க அணை அமைத் தல்; to form an embankment to confine flood. ''வெள்ளம் வருவதற்கு முன்ன ஏணைகோலி வையார்'' (நன்னெறி, 30).

அணைக-தல் anaišu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒதுங்குதல், விலகுதல்; to step aside and give way to a superior, as a mark of respect.

ஒ.தோ: அடைசுதல்

அணைசு aṇaišu, பெ. (n.) இசைக்குழலின் வெண்கலச் சீவாளி அல்லது ஊதி; metalic mouth-piece of a wind instrument. 'வெண் கலத்தாலே அணைசு பண்ணி இடமுகத்தை யடைத்து' (சிலப். 3: 26, அடியார்க். உரை).

ம. அணசி

[அணை → அணைகை.]

- அணைசொல் aṇai-šol, பெ. (n.) துணைச்சொல்; word supplied to assist a hesitating speaker, a prompt (W.).
- அணை தறி aṇai-tari, பெ. (n.) யானை, குதிரை, மாடு முதலியவற்றைக் கட்டும் கம்பம் அல்லது குறுந்தறி; post or peg for tying elephants, horses, cows, etc.
- அணைப்பு anaippu, பெ. (n.) 1. தழுவுகை; embracing. 2. ஒரு நாளில் இரண்டேரைக் கொண்டு உழக்கூடிய நிலப்பரப்பு (G. Sm. D. I. i, 288); area that can be ploughed by two pairs of oxen in a day, from half to one acre.

ம. அணச்சல்

[அணை -> அணைப்பு.]

- அணைப்பு² aṇaippu, பெ. (n.) அ**ணாப்பு** பார்க்க; see aṇāppu.
- அணைப்புத்தூரம் anaippu-t-tūram, பெ. (n.) ஓர் உழவுச்சால் தொலைவு (G. Sm. D. I. i, 287); length of a furrow from one end of the field to the other, approximately taken as 50 yds.

[அணைப்பு + Skt. dāra > ந. தூரம்.]

அணைப்புத்தூரம் = ந. அணைப்புத் தொலைவு.

- அணையரம் anai-maram, பெ. (n.) கன்றிழந்த ஆவைக் கறத்தற்கு அணைக்குங் கணைமரம் (இ.வ.); narrow wooden enclosure in which a cow is penned for milking, especially when it has lost its calf and resents milking (Loc.).
- அணையம் aṇaiyam, பெ. (n.) கருப்பையில் தாய்க்கும் பீளுக்கும் தொடர்பை யுண்டுபண்ணு வதும், நஞ்சுக் கொடியொடு சேர்ந்ததுமான ஓர் உறுப்பு; an organ within the womb of mammals in pregnancy, establishing connection between the pregnant mother and the foetus by means of the umbilical cord, placenta (சா.அக.).
- அணையமறி anaiyamari, பெ. (n.) பிள்ளை பிறந்தவுடன் நஞ்சுக்கொடி விழாமை; retention of placenta, incarcerated placenta (சா.அக.).
- அணையமாதி aṇaiyam-ādi, பெ. (n.) நஞ்சுக் கொடி முதலியன; placenta and other secundines (சா.அக.).

[அணையைம் + ஆதி. Skt. ādi = முதல், முதலியன. அணையமாதி = அணைய முதல், அணையை முதல, அணையை முதலியன.]

அணையாடை aṇai-y-aḍai, பெ. (n.)

1. சேய்க்கு அடியிலிடும் துணிப்படுக்கை; strip
of cloth used as a bed for an infant. "அணை
யாடை மண்பட வந்தி யுதைந்து கவிழ்ந்து"
(பட்டினத். உடற்கூற்று.). 2. பிறந்த குழ
விக்குத் தொப்புளிறுக்குஞ் சீலை (இ.வ.);
cloth tied over the navel of an infant (Loc.)—
(W.).

ம. அணச்சில

[அணை + ஆடை.]

அணையார் aṇai-y-ar, பெ. (n.) பகைவர்; enemies, foes. ''அணையார்தம் படைக் கடலில்'' (பாரத. பதினே. 260).

[அணை + ஆ (எ.ம.இ.நீ.) + ஆர் (ப.பா. ஈறு).]

அணையுறுமுக்கு aṇai-y-uru-mūkku, பெ. (n.) 1. பேய்க்கொள்; wild bitter gram. 2. காட்டுக் கொள்; wild-gram, Rynchosia (Genus) (சா.அக.). அணைவு aṇaivu, பெ. (n.) 1. தழுவுகை (சங்.அக.); embracing. ''முன்னும் பின்னு மருங்கு மணைவெய்த'' (பெரியபு. ஏயர்கோ. 369). 2. தழுவப்பட்டது; that which is embraced.

[அതതാ 👉 அതതാവ.]

அணோக்கம் anökkam, பெ. (n.) மேனோக்கம்; looking upward, high aspiration.

[அண் = மேல். நோக்கம் = பார்வை, குறிக் கோள். அண் + நோக்கம்— அண்ணோக்கம் → அணோக்கம்.]

பல அகரமுதலிகளில் இச் சொற்கு 'மரம்' அல்லது 'மரப்பொது' என்று பொருள் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

''மரப்பொதுவெனப் பொருள்படும் 'அநோகஹம்' என்னும் வடமொழியைத் திரித்து அணோக்கம் என எழுதினாரும் உளர்'' என்று தமிழ்ச்சொல் லகராதி யென்னும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க அகரமுதலி குறித்திருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

அத்தக¹ attaga, கு.வி.எ. (adv.) அத்த**ன்மைய** தாக; in that manner. ''அத்தக நிறீஇ'' (பெருங். இலாவாண. 6:150).

['அ' செய்மைச்சுட்டு. தகுதல் = பொருந்து தல், ஒத்தல். தகு → தகை = பொருத்தம், ஒப்பு, தகுதி, தன்மை. தகு → தக (நி. கா. வி. எ.). அ + தக — அத்தக = அதற்குப் பொருந்த, அத் தன்மையதாக.]

அத்தக² attaga, கு.வி.எ. (adv.) அழகு பொருந்த; beautifully. ''அத்தக வரிவைய ரளத்தல் காண்மின்'' (பரிபா. 12:44).

[அம் = அழகு. தக = பொருந்த. அம் + தக — அந்தக → அத்தக.]

- அந்தகம்¹ attagam, பெ. (n.) கருஞ்சீரகம் (மலை.); black cumin, Nigella sativa.
- அத்தகம்² attagam, பெ. (n.) க**ணக்கன்;** accountant. ''அத்தகங் கூட்டமிடு மங்கணத் தில்'' (நெல்விடு. 318).

[ஒருகா. அத்தகன் -> அத்தகம்.]

- அத்தகாண்டகம் attakandagam, பெ. (n.) முத்து; pearl (சா.அக.).
- அத்தகாதிதம் attakādidam, பெ. (n.) ஒரு மருந்துச் செடி (அதிவிடையம்); a mediciņal plant (சா.அக:).

அத்தகிதம் attagidam, பெ. (n.) சிவப்பு மூக்கறைச்சாரணை; a red creeper (சா.அக.).

[அத்தம் = சிவப்பு.]

அத்தகைச்சாரணை attagai-c-caraṇai, பெ. (n.) சிவப்பு வட்டச் சாரணை; a red species of round-leaved plant (சா.அக.).

[அத்தம் = சிவப்பு.]

- அத்தகோரம் attagoram, பெ. (n.) தெல்லி; emblic myrobalan (W.).
- அத்தங்கார் attangar, பெ. (n.) அத்தை மகள் (பிராம.); paternal aunt's daughter (Brāhm.).

[ஒருகா. அத்தை மங்கையார். மங்கை = பெண், மகள்.]

- அத்தங்கி attangi, பெ. (n.) முழங்கால்; knee (சா.அக.).
- அத்தஞ்சடம் attañjadam, பெ. (n.) ஒருவகை நஞ்சு (கௌரி பாடாணம்); yellow oxide of arsenic (சா.அசு.).
- அத்தடம் attadam, பெ. (n.) 1. ஒரு மருந்துச் சரக்கு (அதிவிடையம்); a bazaar drug called Indian atees (atis), Aconitum heterophyllum. 2. பொன்; gold.
- அத்தத்தாவெனல் attatta-v-enal, தொ.பெ. (vbl.n.) குழந்தை தந்தையை அடுத்தடுத்துக் கூப்பிடுதல்; child calling its father repeatedly. ''அடுத்தடுத் தத்தத்தா வென்பான்'' (கலித். 81:19).

[அத்தன் = தந்தை. அத்தன் → அத்தா (விளி). அத்தா + அத்தா — அத்தத்தா (பன்முறைபற்றிய அடுக்குத்தொடர்).]

- அத்ததாளி attatāļi, பெ. (n.) காட்டுப்பூவரசு (L.); falsefern tree.
- அத்தம் 1 attam, பெ. (n.) 1. குக்கில் (மு.அ.); Indian bdellium. 2. ஒரு மருந்துச் செடி (அதி விடையம்) (மு.அ.); atis. 3. கரிசலாங்கண்ணி (இராசவைத்.); species of eclipta, Eclipta alba. 4. குந்துருக்கம்; white dammer, Vateria indica (சா.அக.). 5. கருங்குங்கிலியம்; black dammer, Canarium strictum. 6. வெள்ளை யாமணக்கு; white castor plant, Jatropha curcas (சா.அக.). 7. ஒருவகை நஞ்சு (கெந்தி பாடாணம்); a kind of arsenic.

அத்தம்² attam, பெ. (n.) கண்ணாடி; mirror. ''அத்தமதின் முன்பின்போல்'' (வேதா. சூ. 108).

தெ. அத்தமு

அத்தம்³ attam, பெ. (n.) 1. ஆள் வழங்காக் காடு (திவா.); jungle. 2. செல்லுதற்கரிய காட்டுப் பாதை; rough and difficult jungle path. ''ஆளி லத்த மாகிய காடே'' (புறநா 23:22). 3. வழி (பிங்.); way.

[அறு → அற்றம் = அறுதல், ஆளில்லாமை. அற்றம் → அத்தம்.]

'அத்தம்' என்னும் தென்சொல் சிறப்பாக ஆள் வழங்கா அருநெறியையே குறித்தலால், பொதுவான வழியைக் குறிக்கும் 'அத்வன்' (adhvan) என்னும் வடசொல்லினின்று தோன்றியிருத்தல் இயலாது. சிறப்புப் பொருட் சொல்லினின்றே பொதுப்பொருட் சொல் தோன்றியிருத்தல் வேண்டும்.

அத்தம் * attam, பெ. (n.) 1. முடிவு; end, termination. 2. அழிவு (நாநார்த்த.); destruction.

[அறுதல் = நீங்குதல், முடிதல். அற்ற பேச்சு = முடிவோளு பேச்சு. அறு → அற்றம் = அழிவு, முடிவை. அற்றம் → அத்தம்.]

- அத்தம் ் attam, பெ. (n.) செம்மை; red colour. [அரத்தம் = செந்நீர் (குருதீ), செந்நீறம். அரத்தம் → அத்தம் = சிவப்பு.]
- அத்தம்பியார் attambiyar, பெ. (n.) அக்கை கணவன், அத்தான் (இ.வ.); sister's husband (Loc.).

[ஒருகா. அத்தி + நம்பியார் — அத்தம்பியார். அத்தன் = அப்பன். அத்தி = அன்னை, அக்கை. நம்பி = ஆடவருட் சிறந்தோன், ஆடவன், கணவன்.]

அத்தரசிதம் attarašidam, பெ. (n.) மயில்துத்தம் (மு.அ.); native hydrous silicate of zinc, calamin.

குறிப்பு: இதையொத்த சொல் வட மொழியிலின்மையால், இது இத்தென்சொல் லகரமுதலியிற் சேர்க்கப்பட்டது.

அத்தவத்திரதம் attavattiradam, பெ. (n.) ஒரு வகை மருந்துச் சரக்கு; a kind of drug. ''துத்த மாஞ்சி யத்தவத் திரதம்'' (பெருங். மகத. 17:147). அத்தவாளம்¹ atta-valam, பெ. (n.) காடு; jungle (W.).

[அத்தம்+வானம். அத்தம்=காடு. வானம்= வட்டம், வட்டாரம், நிலப்பகுதி.]

அத்தவாளம் ² atta-vāļam, பெ. (n.)
1. முன்றானை (ஈடு, 9:10, பிர.); outer loose
end of a saree. 2. முன்றானைபோல் ஆடவர்
தோண்மேலணியும்மேலாடை (பிங்.); a garment
loosely worn by men on their shoulders.
3. போர்வைச் சீலை (சங்.அக.); covering
upper cloth. ''வடக முல்லாச மத்த வாளம்''
(பிங். 6:179). ''அத்தவாளப் பட்டு மதளும்
வடகம்'' (பிங். 10:987). 'வடகம், அத்த
வாளம் உடைவிசேடம்' (சீவக. 462, நச்.
உரை).

[ஒருகா. அற்றம் → அத்தம் = முடிவு, கடை. வாலம் → வாளம் = நீண்ட துணி. அத்தவாளம் = சேலையின் முன்கடைப் பக்கமான வெளிமுந்தி (முன்றாணை). போர்வைச் சீலை உடம்பைப் போர்ப்பதில் முன்றாணையையும் மேலாடை மையும் ஓரளவு ஒக்கும்.]

அத்தவாளம்³ atta-v**ā**[am, பெ. (n.) உள்ளக் கிளர்ச்சி, கெந்தளிப்பு; hilarity, elation, mirth. ''வடகமுல்லாச மத்த வாளம்'' (பிங். 6:179).

அத்தவானம் * atta-valam, பெ. (n.) வடகம்; a mixture of different kinds of drugs, spices, etc., in which onion and mustard form the chief ingredients (சா.அக.).

''அத்தவாளப் பட்டு மதளும் வடகம்'' (பிங். 10 : 987).

குறிப்பு: அத்தவாளம் என்னும் சொல் லிற்குச் சில அகரமுதலிகளில் வடகம் என்றொரு பொருள் குறிக்கப்பட்டுள்ளது; சிலவற்றிற் குறிக்கப்படவில்லை.

வடகம் என்னும் சொல், சீவகசிந்தா மணியில் ஒருவகை மேலாடை என்னும் பொருளில் ஆளப்பட்டும், சிலப்பதிகார வுரையில் (14: 108) துகில் என்னும் உயர்ந்த துணியின் முப்பத்தாறு வகைகளுள் ஒன்றன் பெயராகக் குறிக்கப்பட்டும் உள்ளது. பிங்கல நிகண்டும் துடாமணி நிகண்டும் இச் சொற்குத் தோல், அத்தவாளம் என்று இருபொருளே குறித்துள்ளன. இவை அத்தவாளம் என்றது உடைவகையையே

சாம்பசிவம் பிள்ளை தமிழ் - ஆங்கில அகர முதலி யொன்றே, அத்தவாளம் என்னும் சொற்கு, தாளிக்கும் உருண்டையான வடகம் என்னும் பொருளைக் குறித்துள்ளது.

இஃது, அத்தவாளம் என்பதன் பெயர்களுள் ஒன்றான வடகம் என்னும் சொல்லின் மறு பொருளைக் குறிக்குமாயின், ஒருபொருட் சொல்லில் மறுபொருட் கூறல் என்னுங் குற்ற மாகும். இது பிறவிக் குருடனுக்குப் பாலின் இயல்பை யுணர்த்திய கதையை நினை வுறுத்தும்.

அத்தன் attan, பெ. (n.) 1. அப்பன்; father.

'என்னத்தனை வென்றி சை கொண்
டிலனோ'' (சுந்தபு. உற்பத். காமதக. 10).

2. தமையன்; elder brother. 3. முத்தோன் (திவா.); elder. 4. உயர்ந்தோன்; person of rank or eminence. ''அத்தரின் அரும் பொருள்'' (திருவிளை. மெய்க்காட். 34).

5. குரு; priest. ''அத்தனேயடுவ லாண்மை'' (பாரத. பதினைத். 27). 6. சிவன்; Šiva.

''அத்தாவுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே'' (தேவா. 7.1:1). 7. திரு மால்;

Viṣņu. 8. வைரவன்; Bhairava. 9. அருகன்;
Arhat.

ம. அத்தன்

Hit. at-ta-as; L. atavus, great-grandfather's grandfather (ata + avus, grandfather); Pkt. atta.

[ஒல்லுதல் = பொருந்துதல், இயலுதல். ஒல் — ஒன் — ஒண். ஒண்ணுதல் = பொருந்துதல், இயலுதல். ஒல் — ஒற்று; ஒன் — ஒட்டே ஒற்று — ஒத்து — அத்து; ஒட்டு — அட்டு. அத்துதல் = சார்தல்; to lean on. குடும்பம் தந்தையைச் சார்ந்திருத்தலால், அத்தன் என்னும் பெயர் அத்து என்னுஞ் சொல்லினின்று தோன்றியிருக்கலாம். அத்து — அத்தன். கால்டுவெலார் கருத்தும் இ.:தே.]

தந்தையைக் குறிக்கும் அத்தன் என்னும் தமிழ்ப்பெயர் திரவிட மொழிகளில் வழக் கற்றது. அதன் திரிபான அத்தான் என்னும் (முறை வேறுபட்ட) ஆண்பாற் பெயரும், அத்தி, அத்தை யென்னும் பெண்பாற் பெயர் களும் திரவிட மொழிகளிலும் பிராகிருதத் திலும் சமற்கிருதத் திலும் வழங்கி வருகின்றன.

அத்தன் என்பதன் திரிபான அச்சன், அஜ்ஜ என்னும் தந்தை முறைப்பெயர்களும் பாட்டன் முறைப்பெயர்களும், திரவிட மொழிகளில் வழங்கிவருகின்றன. அவை அச்சன் என்னும் உருப்படியிற் காட்டப் பட்டீன.

இலத்தீன் மொழியில், avus என்பது பாட்டனையும், atavus என்பது பூட்டனின் பாட்டனையும் குறிக்கும் முறைப்பெயர்க ளாகும். ஆகவே, ata என்னும் இலத்தீன் சொல்லைச் சேயானின் தந்தைமுறைப் பெயராகக்கொள்ளலாம்.

பாட்டனின் தந்தை பூட்டன்; பூட்டனின் தந்தை சேயான்.

அத்தன் attan, பெ. (n.) 1. கடுக்காய் (மு.அ.); chebulic myrobalan, Terminalia chebula. 2. வெள்ளீயம் (மு.அ.); white lead, tin.

அத்தன்பாதம் attan-padam, பெ. (n.) செருப் படை; a medicinal plant, Coldenia procumbens (சா.அக.).

அத்தன்புள்ளடி attan-pul-l-adi, பெ. (n.) அத்தன்பாதம் பார்க்க; see attan-pādam.

அத்தனாபேதி attan-a-pēdi, பெ. (n.) கடுக்காய் சேர்ந்த குய்யபேதி (என்னுங் கழிச்சல் மருந்து); a purgative containing ink-nut as the chief ingredient (சா.அக.).

[அத்தன் + ஆ (இணைப்பூடைச்சொல்) + பேதீ. Skt. bhēdin > த. பேதீ = பிரிப்பு, கழிச்சல், கழிச்சல் மருந்து.]

அத்தணை a-t-taṇai, பெ. (n.) அவ்வளவு; that much. ''நீருரைத்த தொன்றை நான்செய்யு மத்தனை'' (பெரியபு. இயற். 9). கடுகத்தனை கொடுத்தான். அத்தனையுந் தின்றுவிட்டான் (உ.வ.). —, பெ.எ. (adj.) 1. அத்தொகைக யான; so many. அத்தனைபேருந் தேறிவிட்டனர். அத்தனை மரங்களும் பட்டுப் போய்விட்டன (உ.வ.). 'அத்தனையும் நேர்ந்தாள் உப்பிட மறந்தாள்' (பழ.). 2. அவ்வளவு; so much. ''அத்தனை குணக் கேடர் கண்டதாக் கேட்டதா வவனிமிசையுண்டோ சொலாய்'' (தாயு. ஆனந்தமான பரம். 9).

ம. அத்தன

[அ (சேய்மைச்சுட்சு) + தாணை (அளவு) → தனை.]

அத்தாச்சி¹ attācci, பெ. (n.) அன்னி (அன்னன் மனைவி) (இ.வ.); elder brother's "wife (Loc.).

க., து., பட. அத்திகெ.

[அத்தன் = பெரிய அண்ணன், அண்ணன். அச்சி = அன்னை, அக்கை. அத்தன் + அச்சி — அத்தாச்சி.]

அண்ணன், சிறப்பாகப் பெரியண்ணன் தந்தையொத்தவ னாதலால், அவன் மனைவி தாயொத்தவள் என்பது சுருத்து.

அத்தாச்சி² attacci, பெ. (n.) நாத்தூணாள் (கணவன்:உடன்பிறந்தாள்) (இ.வ.); husband's sister (Loc.).

க. அத்திகெ; பட. அத்திகெனன்னி.

[அத்தான் = மூத்த அளியன் (மைத்துனன்), கணவன். அச்சி = அன்னை, அக்கை. அத் தோன் + அச்சி — அத்தாச்சி.]

அண்ணியும் மூத்த நாத்தூணாளும் முறை யிலும் மதிப்பிலும் ஒத்தவர் என்பது கருத்து.

இளைய நாத்தூணாளைக் கொழுந்தி யென்பது மரபு. அத்தாச்சியென்னும் பெயர் கொழுந்தியைக் குறிக்கு மாயின், அச்சி யென்பது அன்பு அல்லது அருமைபற்றிய தாகும்.

ஒ.தோ: தங்கை + அச்சி – தங்கைச்சி.

அத்தாசம் attašam, பெ. (n.) உயர்வெளி (அத்தரம்); mid-air, aloft or above the head. அவனை அத்தாசமாய்த் தூக்கிக்கொண்டு போனான் (உ.வ.).

[அத்தாயம் -> அத்தாசம்.]

அத்தாய் attay, பெ. (n.) (செவிலி.) ஆடை (இ.வ.); (Nurs.) cloth (Loc.).

[ஆடை → ஆதை → ஆதாய் → அத்தாய்.]

அத்தாயப்படு-தல் attaya-p-paḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கட்டப்படுதல், துன்பப்படுதல் (இ.வ.); to suffer, to be distressed (Loc.). அவன் மிக அத்தாயப்படுகிறான் (உ.வ.).

[அத்தாயம் + படு.]

அத்தாயம் attāyam, பெ. (n.) 1. கடைசற் சக்கரத்தின் மிதிதடி (யாழ்ப்.); treadle of a turner's lathe (J.). 2. உயர்வெளி (அந்தரம்); mid-air aloft or above the head. அவனை அத்தாயமாய்த் தூக்கியெறிந்தான் (உ.வ.). 3. இளைப்பு; fatigue, weariness. 4. கட்டம், துன்பம்; difficulty, distress.

அத்தாரம் attaram, பெ. (n.) மரமஞ்சள்; treeturmeric, Coscinium fenestratum (சா.அக.). அத்தாவரி attāvari, பெ. (n.) வெட்பாலை யரிசி (பரி.அக.); the drug known as veṭpālaiyariši (செ.அக.) — வெட்பாலரிசி; dyer's oleander, seeds of Wrightia tinctoria (சா.அக.).

அத்தான் attal, பெ. (n.) தாய் (இராட்.); mother (R.).

தெ. அத்த

ஒ.நோ: ஆத்தாள்

[அத்தை → அத்தா → அத்தாள். அத்தன் (ஆ.பா.)—அத்தி (பெ.பா.) = அன்னை. அத்தன் (ஆ.பா.) — அத்தை → ஆத்தை (பெ.பா.) = அன்னை.]

ஐகாரவீற்று அன்னை (அல்லது அக்கை) முறைப்பெயர்களின் ஆகாரவீற்று விளிவடி வங்கள் பல, கொச்சை வழக்கில் ளகர மெய் யீறு ஏற்றும் ஏலாதும் எழுவாய் வடிவுகளாக வழங்கிவருகின்றன.

எ-டு: அம்மை → அம்மா → அம்மாள்.

இம் முறையில், ஆத்தை என்பது ஆத்தாள் என்று திரிந்து வழங்குகின்றது.

அத்தி (அன்னை) என்பது, இலக்கண முறைப்படி, அத்தீ என்று ஈறுநீண்டே விளி யேற்கும். ஆதலால், எகர மெய்யீறு பெறாது.

இன்று தந்தையின் உடன்பிறந்தாளையும் மாமியையுங் குறிக்கும் அத்தை யென்னுஞ் சொல், முதற்காலத்தில் அன்னையையுங் குறித்திருத்தல் வேண்டும். அன்றேல், அத் தாள் என்னும் வடிவு பெற்றிராது.

பிராகி., வ. அத்தா.

. ஐகார ஈறு ஆகார ஈறாகத் திரிவது பிராகிருத ஆரிய (சமற்கிருத) இயல்பே.

அத்தானம் attāļam, பெ. (n.) இராச்சாப்பாடு (இ.வ.); supper (Loc.). ''அத்தாளப் பட்டினியு மப்படியே'' (சரவண. பணவிடு.). ம. அத்தாழம்

[அல் + தாலம் — அற்றாலம் → அத்தானம்.]

அல் = இரவு. தாலம் = தட்டு, உண்கலம், உண்டி (இடவாகுபெயர்). ஒ.தோ: E. dish = vessel for holding food, food so held, particular kind of food.

அத்தாளி attāļi, பெ. (n.) காட்டுப் பூவரசு; falsefern tree. அத்ததாளி பார்க்க; see attatāļi.

[அத்ததாளி -> அத்தாளி.]

அத்தான் 1 attan, பெ. (n.) 1. அக்கை கணவன்; elder sister's husband. 2. மணைவி தரையன்; wife's brother, when elder. 3. கணவன் தமை யன்; husband's brother, when elder. 4. அம் மான் மகன்; maternal uncle's son, when elder. 5. அத்தை மகன்; paternal aunt's son, when elder.

[அத்த**ன் → அத்தான் =** மதிப்பில் தந்தையை அல்லது த**லையேறை ஒ**த்தவ**னா**ய், மணஞ் செய்துகொள்ளும் முறையில் உள்ளவன்.

இனி, அத்தை மக**ன் → அ**த்தைமான் → அத்தான் என்றுமாம்.]

அத்தான்² attā<u>n</u> பெ. (n.) முடக்கொற்றான் (பரி.அக.); balloon-vine.

[முடங்கொள்றோன் → முடக்கொற்றான். முடக்கற்றான் என்றும் தவறான வடிவை. முடக்கு + அற்றாள் என்று பூரித்ததனால் ஏற் பட்ட 'அற்றான்' என்னுங் குறுக்கம் 'அத்தான்' என்று தீரிந்தீருக்கலாம்.]

அத்தான் மதனி attān-madani, பெ. (n.) அத்தான் மதினி பார்க்க; see attān-madini.

அத்தான் மதினி attan-madini, பெ. (n.) அத்தை மகன் மனைவி (பிராம.); wife of the paternal aunt's son (Brahm.).

அத்தி¹ atti, பெ. (n.) 1. அள்ளை; mother. 2. அக்கை; elder sister.

ம. அத்திக; க. அத்திகெ (அக்கை); தெ. அத்தி (தாய்); கூ. அத (பாட்டி); பிரா. அத்தி (தாய்); பிராகி. அத்தா (தாய்).

வ. அத்தா = அன்னை, அக்கை; அந்தி(கா), அத்திகா = அக்கை.

வடமொழி ஆவீறு தமிழில் ஐயீறாவது போன்று, தமிழ் ஐயீறு வடமொழியில் ஆவீறாகும்.

அத்தன் (ஆ.பா.) — அத்தி (பெ.பா.).

அத்தி என்னுஞ் சொல், அக்கை யென்னும் பொருளில் தமிழில் வழக்கற்றது. ஆயின், அதன் திரிபான அச்சி என்னும் வடிவம் அப் பொருளில் உலக வழக்கில், சிறப்பாகத் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பாரிடை வழங்கி வருகின்றது.

் மூத்த உடன்பிறந்தாள் தாய்க்குச் சமமாத லால், தாய் முறைப்பெயர் அக்கைக்கு வழங்கி வருவது இய**ல்**பே. ஒ.தோ: அவ்வை = அன்னை, அக்கை. தம் + அவ்வை — தவ்வை = தமக்கை.

'கை' கு.பொ.பின். (dim. suff.)

எ-டு: குடி → குடிகை = சிறுகோயில். கன்னி → கன்னி கை = இளங்கன்னி. அண்ணன் தந்தையை யொத்தவனாயின் அண்ணி தாயையொத்தவளாதலால் கன்னடத்தில் 'அத்திகெ' என்பது அண்ணியைக் குறிக்கின்றது. ஐகார ஈறு கன்னடத்தில் எகரஈறாவது இயல்பே.

இம் முறையில், அத்திகை என்பது, முதற் கண் அக்கைமாருள் இளையவளைக் குறித் திருக்கலாம்.

அன்னையும் அக்கையும் போலப் பாட்டியும் அன்னையு மிருத்தலால், இடைப்பட்ட அன்னை முறைப்பெயர் அக்கைக்கு வழங்கு வது போன்று பாட்டிக்கும் சிறுபான்மை வழங்கி வருகின்றது.

ஓ.நோ: அவ்வை = அன்னை, பாட்டி.

தமிழ்ச்சொல் திரவிடத்தில் வழங்குவது போன்றே, திரவிடச்சொல் பிராகிருதத் திலும், பிராகிருதச்சொல் சமற்கிருதத்திலும் வழங்கிவருகின்றனவேன அறிக.

அத்தி² atti, இடை. (part.) ஒரு பெண்பாலிறு; a fem. suff.

எ-டு: நட்டுவத்தி, வேட்டுவத்தி, குறத்தி, மறத்தி.

அன்னை முறைப்பெயர், பொதுவாக மதிப் பான பெண்ணைக் குறிப்பதுடன், பெண்பா வீறாகவும் வழங்கும்.

எ-டு: அந்த அம்மை யார் ? ஓர் அம்மையார் வந்திருக் கிறார். ஓர் அம்மா வந்திருக்கிறது \$ (கொச்சை). கண்ணம்மை,

கணணம்மை, பொன்னம்மை. கண்ணம்மா, பொன்னம்மா (கொச்சை).

இந்த முறையிலேயே, அத்தி என்னும் அன்னை முறைப்பெயரும் பெண்பாலீ றாகும்; ஏனைப் பொருள்களில் அது வழக்கற்றது.

் அத்தி' என்னும் சொல்லே இகரவீறு பெற்ற ஒரு பெண்பாற் பெயராதலால் முன்னை யிலக்கண நூலார் அதை ஒர் ஈறாகக் கூறிற்றிலர். வீரசோழியம் என்னும் பின்னை யிலக்கண நூலில் அஃது ஒரு பெண்பாலீ றாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. "அச்சியொடாட்டியணி யாத் தியத்தி" (வீரசோ. சொல். தத்திதப். 4).

ஆயின், அச் சொல்லின் வரலாற்றை அந் நூலாசிரியர் அறிந்தவரல்லர்.

அத்தி³ atti, பெ. (n.) நாட்டிலுங் காட்டிலும் 40 அடி உயரம் வரை வளர்வதும், கரந்து பூப்பதும், பலவகைப்பட்டதும், மருத்துவத்திற்கு மிகப் பயன்படுவதும், பெரும்பாலுஞ் சாலைகளின் இருமருங்கும் நிழன்மரமாக வளர்க்கப் படுவதுமான ஒருவகைப் பெருமரம்; a large cryptogamous species of tree of many varieties, growing up to a height of 40 feet in both wild and cultivated conditions, useful for medicinal purposes, and very often seen on avenues and trunk roads.

அத்தியின் வகைகளாவன (சா.அக.) :

- (1) நாட்டத்தி country fig. Ficus glomerata alias Ficus racemosa.
- (2) செவ்வத்தி red fig, Ficus heterophylla.
- (3) சீமையத்தி (அயல்நாட்டத்தி) அல்லது தேனத்தி — foreign fig, Ficus carica.

இது மிக அரியது; மணமுள்ளது; நீல மலை, காசுமீரம், காபூல் முதலிய இடங் களிலுள்ள மலைச்சாரல்களிற் பயிரா வது. இதன்கனியை யுண்டால் அரத்தப் பெருக்க முண்டாகி மலக்கட்டு நீங்கும்.

- (4) காட்டத்தி jungle fig, Ficus hispida.
- (5) பேயத்தி devil-fig, Ficus oppositifolia.
- (6) கொடியத்தி creeper-fig, Ficus repens.
- (7) கல்லத்தி stone-fig, Ficus scandens.
- (8) மலையத்தி mountain-fig, Ficus macrocarpa.
- (9) விழலத்தி a variety of fig.
- (10) பேரத்தி tall fig, Ficus excelsa.
- (11) சிற்றத்தி small fig, Ficus polycarpa. இதன் கனி பட்டாணிக் கடலை யள விருக்கும்.
- (12) குருகத்தி glossy long-leaved fig, Ficus tjakela.

(13) மலந்தின்னியத்தி — sandpaper fig, Ficus asperrima.

(14) நீரத்தி — yellow fig, Ficus callosa.

ம., க., தெ., பட., குட. அத்தி; து. அர்த்தி; துட. ஒத்ய்; கோத. அத்ய்; சிங். அத்திக்கா, அட்டிக்கா.]

[அத்துதல் = ஒட்டுதல். அத்து → அத்தி = கீளைகளை யொட்டிக் காய்க்கும் காய்களை யடைய மரம்.]

ஊழலத்தி என்றொரு வகை யத்தியைச் சங்க அகரமுதலி குறிக்கின்றது. ஒருகால் அது விழலத்தியின் மறுபெயரா யிருக்கலாம்.

நாயத்தி யென்னும் ஒரு வகையுண்டு. தாழ்ந்த வகையான நிலைத்திணையின் பேயர்கள் பொதுவாக நாயென்னும் அடை மோழி பெறுவதால், நாயத்தியும் தாழ்ந் ததாய் இருத்தல் வேண்டும்.

அத்திப் பழமொழிகள் :

'அத்திக் காயைப் பிட்டுப் பார்த்தால் அங்கு மிங்கும் பொள்ளல்.'

'அத்திப் பழத்தைப் பிட்டுப் பார்த்தால் அத்தனையும் புழு.'

'அத்திப் பழத்தைப் பிட்டுப் பார்த்தால் அதற்குள்ளும் விதையிருக்கும்.'

'அத்திப் பூவை ஆர் அறிவா~~ர்~~?'

'அத்திப் . பூவைக் கண்டவர் உண்டா? ஆந்தைக் குஞ்சைப் பார்த்தவர் உண்டா?'

·அத்தி பூத்தாற்போல் (இருக்கிறது).**'**

'அத்திபோல் துளிர்த்து (ஆல்போல் தரைத்து, அறுகுபோல் வேரூன்றி, அரசு டோல் ஒங்கி, மூங்கில்போற் சுற்றம் முசி உரமல் வாழ்ந்திருப்பீர்.)'

ு அத்தி மரத்தில் தொத்திய கனிபோல்.**்**

கூட்டு வார். பெ. (n.) 1. எருக்கங் கிழங்கு;

கூட்டி root or root of Calotropis gigantea.

2. சென்வாமணக்கு; red castor oil plant,

கண் communis. 3. கருவினை; a wild cree
நக. Chitoria ternatea. 4. குன்றிமணி; rosary
நக. Abrus precatorius. 5. வேங்கை; kino

நக்கை); mercury santalinus. 6. வாலை

நக்கூக்); mercury obtained by distillation

from vermillion. 7. கண் நரம்புகளுள் ஒன்று;
மை of the nerves of the eye. 8. மயக்கம்;

swoon (சு.அக.).

[செவ்வாமணக்கு, குன்றி மணி ஆகிய இரண்டின் பெயரும் அத்தம் (சிவப்பு) ஏன்னும் மூலத்தினின்று தோன்றியிருக்கலாம்.]

அத்தி atti, பெ. (n.) 1. மலை; mountain. 2. வெருகஞ்செடி; tuberous-rooted herb, Arum macrohizon (செ.அக.).

அத்தி atti, பெ. (n.) பறவை (பொதி.நி.); bird.

அத்திக்கரணி atti-k-karaņi, பெ. (n.) 1. சிற்றா மணக்கு; small-seeded castor plant, Rhicinus communis. 2. பலாசு; bastard plant, Butea frondosa (சா.அக.).

அத்திக்கள் atti-k-kal, பெ. (n.) அத்திப் பதநீர், அத்திப்பால், நாட்டத்தி வேரினின்று எடுக்கப் படும் கள்; toddy extracted from the country fig.

ம. அத்திக் கள்ளு

மறுவ. அத்திப் பதநீர், அத்திப்பால், அத்தி நீர்.

அத்திக்கன்னி atti-k-kanni, பெ. (n.) வெகுகு; toddy bird, Paradoxurus niger.

It is so called from its attachment to toddy trees, where it hangs its curious pensile nests (#17.2/45.).

அத்திக்கணி atti-k-kani, பெ. (n.) 1. அத்திப் பழம்; fig fruit. 2. கரிசலாங்கண்ணி; species of eclipta (செ.அக.) — eclipse plant, Eclypta alba (சா.அக.).

[433 + ant.]

அத்திக்காய்க்கிரந்தி atti-k-kay-k-kirandi, பெ. (n.) மேகநோயினால் உடம்பு முழுவதும் அத்திக்காய்ப் பருமன் கட்டிகளை யெழுப்பும் ஒரு புண்ணோய்; a syphilitic affection causing fig-size ulcers of warts all over the body (சா.அக.).

[அத்திக்காய் + Skt. granthi > த. கிரந்தி.]

அத்திக்காய்ப் பரு atti-k-kay-p-paru, பெ. (n.) ஒரு மேகப் புண்ணோய்; a fig-wart of venereal origin, a kind of verruca in secondary syphilis (சா.அக.).

அத்திக்காளிக்கிரை atti-k-kāļi-k-kirai, பெ. (n.) கோழிக்குறும்பான் கீரை; a kind of amaranthus known as cock's green, Portulaca oleracea (சா.அக.). அத்திக்கொடி atti-k-koļi, பெ. (n.) கொடியத்தி; a fig creeper, Ficus repens (சா.அக.).

.ம. அத்திக்கிழங்குவள்ளி

[868 + 9674.]

அத்திக்கோலிகம் atti-k-kōligam, பெ. (n.) சிறு குறிஞ்சா; a small Indian ipecacuanha, Gymnema parviflorum (சா.அக.).

அத்திதை attigai, பெ. (n.) தமக்கை; elder sister.

ம., க. அத்திகெ; Skt. attiga.

[அத்தி (அக்கை) + கை (கு.பொ.பீன்.) — அத்திகை (இளையை அக்கை, அக்கை.).]

அத்திகோலம் attikolam, பெ. (n.) அழிஞ்சில் (மலை.); sage-leaved alangium.

அத்திசம் attišam, பெ. (n.) நீர்முள்ளி; a thorny shrub, Hygrophila spinosa (சா.அக.).

அத்தித்தேக்கி atti-t-tēkki, பெ. (n.) சிறு கொத்தவரை (சீனியவரை); a small species of cluster beans, Cyamopsis peoralioides (சா.அக.).

[அத்துதல் = ஒட்டுதல். தேக்குதல் = நிறைத் தல், கூட்டு தல், கொத்தாக்குதல். கீளை யொட்டிக் கொத்துக்கொத்தாய்க் காய்த்தலால், கொத்தவரை யெனப்பட்டது.]

அத்திநிர் atti-nīr, பெ. (n.) அத்திப்பதநிர் பார்க்க; see atti-p-pada-nīr.

அத்திப்பட்டை atti-p-pattai, பெ. (n.) அத்தி மரத்தின் உரி (மேல்தோல்); bark of the fig tree. [அத்தி + பட்டை.]

இப் பட்டைச்சாறு, நச்சுக்கடி, புலி அல்லது பூனை யுகிர்ப் பறண்டல்; பிளவை, பெரும் பாடு ஆகியவற்றைக் குணமாக்கும்; The juice from this bark is a cure for poisonous bites, scratches caused by tiger's claws or cat's paw, carbuncles and menorrhagia.

அத்திப்பதநீர் atti-p-pada-nir, பெ. (n.) அத்தி மரத்தின் வேரினின்று வடியும் நீர் அல்லது கள்; a fluid exuding from the root of the fig tree.

இஃது உடம்பிற்குக் குளிர்ச்சியை யுண்டாக்கி, வெட்டைச் சூடு, கண்ணெரிச்சல் முதலியவற்றைப் போக்கும்; This is used for cooling down the human body system, and for removing venereal heat and for curing inflammation of the eyes.

[868 + USBi.]

அத்திப்பழச்சாறு atti-p-pala-c-caru, பெ. (n.) அத்திப்பழத்தின் பிழியல்; the juice of fig fruit.

இது, மதுமேகம், மூத்திரநோய் முதலிய வற்றிற்குக் கொடுக்கும் சுண்ணம் (பற்பம்), செந்தூரம் முதலிய மருந்துகட்கு உடன்குடிப் பாக (அனுபானமாக) உதவும்; This is used by native physicians as a medium in the administration of calcined oxides and red oxides or other metalic preparations, for curing diabetes and urinary disorders (சா.அக.).

[அத்தீ + பழம் + சாறு.]

அத்திப்பால் atti-p-pāl, பெ. (n.) அத்தியரத்தி னடியிற் குத்தியெடுக்கப்படும் பால்; the milky juice of the country fig tree collected from the stem.

நாட்டத்திப்பால் அரத்தக்கழிச்சல், வயிற்றுக்கடுப்பு, வயிற்றுப்போக்கு, நீரிழிவு, மூலம், பெரும்பாடு, அரத்தமூத்திரம் முதலிய வற்றைக் குணமாக்கும். அயல்நாட் டத்திப் பாலோ, உடம்பிற் பட்டாற் சிவந்து புண்ணாகும்; The juice of the country fig tree is a good remedy for dysentery, inflammation or irritation of the stomach, diarrhoea, diabetes, piles, menorrhagia, blood in the urine, etc. But, the juice of the foreign fig tree has only a blistering effect (சா.அக.).

[அத்தீ + பால்.]

அத்திம்பியார் 1 attimbiyar, பெ. (n.) அக்கை கணவன் (பிராம.); elder sisters's husband (Brāhm.).

மறுவ. அத்தம்பியார், அத்திம்பேர்.

[ஒருகா. அத்தி + நம்சியார் – அத்திநம்சி யார் → அத்திம்சியார்.]

அத்தம்பியார் பார்க்க; see attambiyar.

அத்திய்பியார் attimbiyar, பெ. (n.) அத்தை கணவன் (பிராம.); paternal aunt's husband (Brāhm.).

[ஒருகா. அத்தை + நம்சியார் — அத்தைநம்சி யார் → அத்திம்சியார்.]

அத்திம்பேர்¹ attimbēr, பெ. (n.) அக்கை கணவன் (பிராம.); elder sister's husband (Brāhm.). [ஒருகா. அத்தி + நம்சியார் – அத்திநம்சி யார் → அத்திம்பேர்.]

அத்திம்பேர்² attimbēr, பெ. (n.) அத்தை கணவன் (பிராம.); paternal aunt's husband (Brāhm.).

[ஒருகா. அத்தை + நம்சியார் — அத்தைநம்சி யார் → அத்திம்சியார் → அத்திம்பேர்.]

- அத்திமானம் attimāṇam, பெ. (n.) ஆமணக்கு (சித்.அக.); castor plant.
- அத் தி மேற்புல் லுரு வி atti-mēt-pulluruvi, பெ. (n.) அத்திமரத்தில் முளைத்திருக்கும் புல்லுருவிப் பூடு; a parasitic plant found growing on fig tree, Banda roxburghii (சா.அக.).
- அத்திரதம் attiradam, பெ. (n.) இஞ்சி; ginger, Zinziber officinale.
- அத்திரப்பல் attira-p-pal, பெ. (n.) 1. குழந்தை கட்கு 7ஆம் மாத முதல் 36ஆம் மாதம் வரை முளைக்கும் 20 பற்கள்; the 20 temporary or milk teeth that grow in children between the 7th and 36th month. 2. பாற்பல்; the tooth of the first dentition, milk-tooth. 3. குதிரைப் பல்; horse tooth (சா.அக.).
- அத்திரப்பிடுக்கன் attira-p-pidukkan, பெ. (n.) 1. குதிரைப்பிடுக்கன்மரம்; horse almond tree, Sterculia foetida. 2. பருத்த பிடுக்கை யுடையவன்; one with a big scrotum (சா.அக.). [அத்திரம் + சிடுக்கன்.]

அத்திரம்¹ attiram, பெ. (n.) 1. குதிரை; horse. 2. கமுதை; ass (அக.நி.).

- அத்திரம்² attiram, பெ. (n.) 1. இலந்தை; (மு.அ.); jujube, sh. & s. tr., Zizyphus jujuba. 2. இஞ்சி (பச்.மு.); green ginger, Zinziber officinale. 3. குங்கிலியம் (சித்.அக.); Indian bdellium. 4. கடுக்காய்ப்பூ (வை.மு.); Japanese wax-tree. 5. குக்கில்; a resin, Balsmodendron roxburghii (சா.அக.).
- அத்திரா attira, பெ. (n.) அரசு (சித்.அக.); pipal.
- அத்திரி attiri, பெ. (n.) 1. ஓட்டகம் (பிங்.); camel. 2. குதிரை; horse. ''மனப்பே ரத்திரி யுகைத்து'' (ஞானா. 33:10). 3. கழுதை (திவா.); ass. 4. கோவேறு கழுதை; mule. ''வான வண்கைய னத்திரி யேற'' (சிலப். 6: 119). 5. உலைத்துருத்தி (திவா.); forge, bellows.

ம. அத்திரி

- அத்திரிகா attiriga, பெ. (n.) சிறு சிமிட்டி; a kind of plant (சா.அக.).
- அத்திரிப்பாய்ச்சல் attiri-p-ptyccal, பெ. (n.) குதிரை தாவியோடும் வேகம்; gallop of a horse.

[அத்தீரி + பாய்ச்சல்.]

அத்திரியர் attiriyar, பெ. (n.) கள்ளர்குலப் பட்டப் பெயர்களுள் ஒன்று (கள்ளர் சரித். பக். 145); a title of Kallars.

[அத்திரி = குதிரை. அத்திரி → அத்திரியண் = குதிரை மேறவன்.]

சோழர் குதிரைப்படையினரின் வழிவந்த கள்ளர், தம் முன்னோரின் • தொழிவடிப் பெயரை இன்று தம் குலப் பட்டப்பெயராகக் கொண்டுள்ளதாக விருக்கலாம்.

அத்திரியன் (ஒருமை) — அத்திரியர் (பன்மை யும் உயர்வுப் பன்மையும்).

- அத்திரு attiru, பெ. (n.) அரசு, அரசமரம் (மலை.); pipal tree, Ficus religiosa.
- அத்திலிகை attiligai, பெ. (n.) நஞ்சுத் தொடர் பான நீரட்டையை (சூகையை)க் கையாள் வதால் (பிரயோகிப்பதால்) வளி (வாயு) வேக மடைந்து உடம்பிலெழும்புங் காய்ப்பருக்கள்; eruptions of hard stone-like pimples on the body due to activisation of vayu locally where a plaster of poisonous šūka (leech) has been applied.
- அத்திலை attilai, பெ. (n.) செருப்படை (மு.அ.); a low spreading plant, species of coldenia, Coldenia procumbens.
- அத்திவங்கம் attivangam, பெ. (n.) காரீயம்; lead, plumbago (சா.அக.).
- அத்திவீரம் attiviram, பெ. (n.) சவ்வீரம்; Hydrargiri perchloridum (சா.அக.).
- அத்தின் attin, பெ., 5ஆம் வேற். (n., ab.c.) அதனின், அதனின்று; from that. ''தானத்தின் வேறாகுந் தான்'' (சி. போ. 3:7, வெண்பா).

[அது → அத்து + இன். ஒ.நோ : எது → எத்து. 'எத்தால் வாழலாம், ஒத்தால் வாழலாம்' (பழ.).]

அத்தீர் attir, பெ. (n.) குழித்தாமரை (பரி.அக.); rootless nelumbo (செ.அக.) — குளிர்தாமரை; sky lotus, Distia stralioles (சா.அக.). அத்து¹-தல் attu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. அப்புதல்; to apply, as medicine to a wound.
மருந்தைக் காயத்தின்மே லத்தி வைத்தான்
(வின்.). 2. இரு அல்லது பல துண்டை
ஒன்றாகப்பொருத்தியிசைத்தல்; to join two or
more parts making them fit in with one another.
அத்தித் தைத்தான் (வின்.). 3. சார்தல்; to
lean on. என்தோளை அத்திக்கொண்டு வா
(வின்.). 4. எட்டுதல்; to reach. அந்தச்
செய்தி தலைவர் காதிலும் அத்திப்போய்
விட்டது (உ.வ.).

ம. அத்துக; க. அதுகு; தெ. அத்து.

[உ→ உத்து → அத்து. உத்தல் = பொருநது தல், ஓத்தல்.]

அத்து² attu, பெ. (n.) 1. அரைப்பட்டிகை (பிங்.); girdle, waist ornament. 2. தையல் (பிங்.); sewing.

[2 → 2 \$ \$ > 3 \$ \$.]

அத்து attu, பெ. (n.) 1. சிவப்பு; redness. ''அத்து ணாடையர்'' (சீவக. 1848).
2. செவ்வை (சங்.அக.); straightness, correctness, sound condition. 3. துவர்; astringents, ''ஆடு நீரன வத்து மண்களும்'' (சீவக. 2418).
4. காட்டத்தி; wild-fig, Ficus glomerata alias F. guttata (சா.அக.). 5. கடப்பம்பட்டை (இராசவைத்.); bark of common kadamba.
6. அழிஞ்சிற்பட்டை (இராசவைத்.); bark of sage-leaved alangium.

ம. அத்து; து. அத்தசமர.

[நீறப்பெயர்கள், பொதுவாக அவ்வந் நீறங் களையுடைய பொருள்களின் பெயரினின்று அமைந்துள்ளன. அப் பொருள்கள் கட்டி யாகவோ நீராகவோ ஆவியாகவோ இருக்கலாம்.

நெருப்புச் சிவந்திருப்பதால், நெருப்பு வடி வாணதைம் தோற்றத்திலும் மறைவிலும் சிவந்து தோன்றுவதுமான கதிரவன் பெயரினின்று, செந்நிறப் பெயர் தோன்றிப்பல்வேறு வடிவாகத் திரிந்துள்ளது.

உல் → உர் → உரு. உருத்தல் = அழலுதல், எரிதல். உர் → க. உரி. உல் → எல் = கதிரவன். எல் → எர் → எரி = நெருப்பு, சிவப்பு. எரிமலர் = முருக்கமலர், செந்தாமரை மலர். எர் → தெ. எறு → எறுப்பு = சிவப்பு. எரங்காடு = செந்நிலம். உல் (எல்) → அல் → அல⇒ அலத்தம் = செம் பருத்தி. அலத்தம் → அலத்தகம் = செம்பஞ்சுக் குழும்பு. அலத்தம் → அரத்தம். = சிவப்பு, செந் நீர் (குருதி), அரக்கு. அலத்தகம் → அரத்தகம். அல் → அல → அலக்கு → அரக்கு = சீவப்பு, செம்மெழுகு.

எல் $\rightarrow$ இல் $\rightarrow$ இல $\rightarrow$ இலத்தி $\rightarrow$ இரத்தி = செங்கனி முட்செடி. இலத்தி $\rightarrow$ இலத்தை $\rightarrow$ இலந்தை = செங்கனி முட்செடி. இலத்தை $\rightarrow$ இலதை (மலை.).

அல் → அது → அத்து = சீவப்பு, துவர்ப்பு, துவர்ப்பொருள். பாக்கு, காசுக்கட்டி முதலிய செந்நீறப் பொருள்கள் துவர்த்தலால், அத்து என்னுஞ் சொல் துவர்ப்புப் பொருள் பெற்றது.

ஒ.நோ: மெல்→மெது→மெத்து.]

அத்து * attu, சு.பெ. (demons. pron.) 1. அது; that, it. ''அத்தொ டொருமருவு கோள்'' (சௌந். 11). 'அத்தோடே நின்றது அலைச் சல்; கொட்டோடே நின்றது குலைச்சல்' (பழ.). 2. எல்லை; boundary, limit. 'அத்து மீறிக் கத்தாதே', 'அத்துமீறிப் போனான், பித்துக்கொள்ளி ஆனான்' (பழ.).

[அது → அத்து. ஒ.தோ: மெது → மெத்து.]

அத்து attu, இடை. (part.) உருபு புணர்ச்சியில், மகர மெய்யீற்றுப் பெயர்ச்சொல்லிற்கும் வேற்றுமை யுருபிற்கும் இடையில் சாரியையாக வரும் இணைப்பிடைச்சொல்; an euphonic increment inserted between a noun ending in 'அம்' and its case-ending in declension, the final syllable 'அம்' of the noun being elided invariably in prose.

''இன்னே வற்றே அத்தே அம்மே

அன்ன என்ப சாரியை மொழியே'' (தொல். எழுத்து. புண. 17).

''அத்தின் அகரம் அகரமுனை யில்லை'' (தொல். எழுத்து. புண. 23).

எ-டு: மரம் + ஐ (மரம் + அத்து + ஐ) -மரத்தை, முகம் + இல் (முகம் + அத்து + இல்) - முகத்தில்.

அத்து attu, இடை. (part.) கிழமைப் பொருளிலும் இடப்பொருளிலும் வரும் சாரியை யாகிய உருபு போலி; an euphonic increment generally used as a genitive or locative caseending.

எ-டு:

மரத்து வேர் — திழமை வேற்றுமை. பட்டினத்துப்பிள்ளை — இடவேற்றுமை. குன்றத்திருந்தான் — இடவேற்றுமை.

- அத்துச்சாரியையேற்ற பெயர், பெயரொடு கூடின் கிழமை அல்லது இடப்பொருளையும் வினையொடு கூடின் இடப்பொருளையும் உணர்த்தும்.
- அத்துகம் attugam, பெ. (n.) 1. ஆமணக்கு (மலை.); castor-plant, Recinus communis. 2. ஆமணக்கமரம் (சங்.அக.); castor-tree.
- அத்துகமணி attugamaņi, பெ. (n.) அரசு, அரசமரம் (பச்.மூ.); pipal tree.
- அத்துகமானி altugamāṇi, பெ. (n.) அரசு, அரசமரம் (மலை.); pipal tree, Ficus religiosa. மறுவ. அத்துகமணி, அத்துமணி, அத்து மானி.
- அத்துகமேதி attugamēdi, பெ. (n.) சிறுசிலும் பான்; a kind of plant (சா.அசு.).
- அத்துகோசகம் attukōšagam, பெ. (n.) சிறு சீரகம், பெருஞ்சீரகத்திற்கு எதிர்; cumin, Cuminum cyminum, opp. to peruñjiragam.
- அத்துசம் attušam, பெ. (n.) மரமஞ்சள் (பச்.மூ.); tree-turmeric, Coscinium fenestratum.
- அத்துணை a-t-tuṇai, பெ. (n.) அவ்வளவு; that much, so much. அஃது அத்துணை நன்றா யில்லை (உ.வ.).
  - [அ(செய்மைச்சுட்டு) + தாணை (அளவு) அத்தாணை.]
- அத்துதல் attudal, பெ. (n.) அரத்தைப்பூடு; galangal, Alpinia galangal (சா.அக.).
- அத்துமணி attumaņi, பெ. (n.) அத்துகமானி பார்க்க; see attugamāņi.
- அத்துமம் attumam, பெ. (n.) அரத்தை (மு.அ.); galangal, Alpinia galangal.
- அத்துமாகசம் attumāgašam, பெ. (n.) சிறு செந்தொட்டி; small climbing nettle, Tragia involucrata (சா.அக.).
- அத்துமானி attumāṇi, பெ. (n.) அத்துகமானி பார்க்க; see attugamāṇi.
- அத்துராதி atturādi, பெ. (n.) வால்மிளகு; tail pepper, Piper cubeba (சா.அக.).
- அத்துலாக்கி attulākki, பெ. (n.) கருஞ்சீரகம் (மூ.அ.); black cumin, Nigella sativa.
  - மறுவ. அத்துலாக்கினம், அத்துவர்க்கயம், அத்துவர்க்காயம், அத்துவாக்காயம்.

- அத்துலாக்கினம் attulākkinam, பெ. (n.) அத்து லாக்கி பார்க்க; see attulākki (சா.அகு).
- அத்துலி attuli, பெ. (n.) சிறுதெல்லு; a kind of creeper (சா.அக.).
- அத்துவசம் attuvašam, பெ. (n.) ஒரு பூடு; the plant svarmūli (சா.அக.).
- அத்துவசல்லியம் attuvašalliyam, பெ. (n.) நாயுருவி; Indian burr, Achyranthes aspera (சா.அக.).
- அத்துவம் attuvam, பெ. (n.) சிவப்பு; redness (சா.அக.).

[அத்து = சிவப்பு. அத்து → அத்துவம்.]

- அத்துவர்க்கயம் attuvarkkayam, பே. (n.) கருஞ் சீரகம்; black cumin, Nigella sativa (சா.அக.).
- அத்துவர்க்காயம் attuvarkkāyam, பெ. (n.) அத்துவர்க்கயம் பார்க்க; see attuvarkkayam.
- அத்துவாக்காயம் attuvākkāyam, பெ. (n.) அத்து வர்க்கயம் பார்க்க; see attuvarkkayam.
- அத்துவானம்¹ attu-vāṇam, பெ. (n.) செவ் வானம் (சங்.அக.): red tinted sky.

[அத்து + வாணம். அத்து = சிவப்பு.]

அத்துவானம்² attu-vāṇam, பெ. (n.) 1. பாழ்ங் காடு (சங்.அக.); desert. அது அத்துவானக் காடு (உ.வ.). 2. பாழிடம்; desolate place. அத்துவானப் பொட்டல் (உ.வ.). 3. பாழ்; ruins.

தெ. அத்துவானம்

[அத்தம் = ஆள்வழங்கா அருநெறி, கடுங்காட்டு வழி. வனம் = காடு. அத்தவனம் → அத்து வானம்.]

- அத்துளாசுண்ணம் attula-šupņam, பெ. (n.) ஈரற்சுண்ணம்; a calcined powder prepared out of gall-stone (சா.அக.).
- அத்தூரம் attūram, பெ. (n.) மரமஞ்சள் (மு.அ.); tree-turmeric, Coscinium fenestratum.
- அத்தை attai, பெ. (n.) 1. தந்தையுடன் பிறந்தவள்; father's sister. ''கானி டை யத்தைக் குற்ற குற்றமும்'' (கம்பரா. சுந்தர. பாசப். 44). 'அத்தைக்கு மீசை முளைத்தால் சித்தப்பா எனலாம்', 'அத்தைமக ளானா லும் சும்மா வருமா', 'அத்தைமகள் சொத்தை அவள் கேடீகிறாள் மெத்தை (பழ.).

2. மனைவியின் தாய்; wife's mother, motherin-law. ''மாமியை யத்தையைத் தோயின்''
(கூர்மபு. பிராயச். 1). 3. கணவன் தாய்;
husband's mother, mother-in-law. ''அரசர்க்
கத்தையர்க்கு'' (கம்பரா. அயோத். தைல. 39).
4. தாய்; mother. 5. தமக்கை; elder sister.
6. தலைவி (பிங்.); lady, woman of rank or
eminence. 7. குருபத்தினி (நாநார்த்த.);
guru's wife.

ம. அத்த (தந்தையுடன் பிறந்தாள், கணவன் அல்லது மனைவியின் தாய்); க. அத்தி (அத்தை, மாமி); க. சோதர் அத்தெ, சோதர் அத்தி (தந்தையுடன் பிறந்தாள், அம்மான் மனைவி); தெ. அத்த (மாமி, தந்தையுடன் பிறந்தாள், அம்மான் மனைவி); து. அத்தெ (மாமி); கட. ஆத்த (மாமி, தந்தையுடன் பிறந்தாள்); கோண். ஆத்தி (தந்தையுடன் பிறந்தாள்); குளி. அத்த; பிராகி. அத்தா (மாமி, தந்தையுடன் பிறந்தாளின் கணவன்); மரா. அத்தா (முத்தவள்).

[அத்தன் (ஆ.பா.) — அத்தை (பெ.பா.) = அத்தனுடன் (தந்தையுடன்) பூறந்தவள். அம்மை யுடன் பூறந்தவன் அம்மான் எனப்பட்டதுபோல், அத்தனுடன் பூறந்தவள் அத்தை யெனப் பட்டாள்.]

'அத்தி' யென்னும் இகரவீ ற்றுப் பெண்பாற் சொல், என்றும் தாயை அல்லது தமக்கை யையே குறிக்கும். ஆதலால், அத்தி யென்னுஞ் சொல்லை அத்தை யென்னுஞ் சொல்லோடு மயக்க இடமில்லை. ஆயினும், கவனிப்பீன்மையாலோ திசை வழக்காகவோ, இவ்வீரீற்றுச் சொற்களும் ஒன்றோடொன்று மயங்கியும் வந்திருக்கின்றன. அம் மயக்க மெல்லாம் ஏனைத் திரவிட ஆரிய மொழி களிலன்றித் தமிழிலில்லை, ஆதலால், ஐகரர வீற்றுச்சொல் அத்தியை அல்லது தாயைக் குறிக்குமிடத்து, ஆத்தை யென்று முதல் நீட்டம் பெறும். அதுவே ஆத்தா என்றும் ஆத்தாள் என்றும் கொச்சை வழக்கில் திரிந்து வழங்குகின்றது.

அத்தை² attai, பெ. (n.) கற்றாழை (இராச வைத்.); common Indian aloe, Aloe vera (afficinalia).

அத்தை³ attai, சு.பெ., 2ஆம் வே. (demons. pron., acc.c.) அதை, அதனை; acc. of that or it. ''அத்தை யறியாதே'' (தாயு. ஆனந்தக். 13). 'அத்தைத்தான் சொல்வானேன் வாயைத் தான் வலிப்பானேன்' (பழ.).

[அது → அத்து + ஐ (2ஆம் வே. உ.) — அத்தை.]

அத்தை attai, இடை. (part.) ஒரு முன்னிலை யசைச்சொல்; a poetic expletive joined to a verb in the 2nd pers. ''நடுக்கின்றி நிலியரோ வத்தை'' (புறநா. 2: 20).

[அது → அத்து → அத்தை. அத்தை யென்னும் 2ஆம் வே. உருபேற்ற சுட்டுப்பெயரே, தன் பொருளிழந்து முன்னிலை யசைச்சொல்லாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வெந்திருக்கலாம்.]

'செய்யிய ரத்தை' என்னுமிடத்து, 'செய்க அதை'யென்று பொருள்கொள்ள இடமுண்டு; ஆயின், அத்தை யென்பதைச் செய்யுளில் இடத்தை நிரப்ப வரும் பொருளற்ற சொல் லென்று கொண்ட பின், அதைப் பொருள் பொருந்தாத சொல்லொடும் இணைக்கலாம்.

''எல்லாச் சொல் லும் பொருள்குறித் தனவே'' (தொல். சொல். பெய. 1) என்பது, சொல்லமைதியின் அடிப்படை நெறிமுறை யாம்.

அத்தைசார் attaišār, பெ. (n.) அத்தையார் (தந்தையுடன் பிறந்தவள்); father's sister. அத்தை¹, 1. பார்க்க; see attai¹, 1.

[ஆர்→உ.∪ன். ஈறு. யா→சா, போலி.]

அத்தைதாளி attai-tali, பெ. (n.) காட்டுப் பூவரசு; falsefern tree, Filicium decipiens.

அத்தைநூறி attai-nari, பெ. (n.) காட்டுக் கோங்கு (L.); prussic acid tree.

அத்தைப்பாட்டி attai-p-pāṭṭi, பெ. (n.) பாட்ட னுடன் பிறந்தாள்; grand-father's sister. 'அத்தைப்பாட்டி போல அளந்து கொட்டு கிறாள் பெரிதாக' (பழ.).

[அத்தை + பாட்டி.]

அத்தையிள்ளை attai-piḷḷai, பெ. (n.) அத்தான் (இ.வ.); father's sister's son (Loc.).

அத்தோ attō, இடை. (int.) வியப்பு, இரக்கம் முதலியவற்றை யுணர்த்தும் குறிப்பிடைச் சொல் (பிங்.); an exclamation of wonder, pity, etc.

[அத்தன் = தந்தை, அத்தன் → அத்தோ. ஒ.தோ: ஐயன் → ஐயோ (இரக்கக் குறிப்பு). தாய்தந்தை முறைப்பெயர்களின் விளிவடி வங்கள் பல்வேறு குறிப்பிடைச் சொற்களாவது, முன்னாரே கூறப்பட்டது.]

அக்கோ பார்க்க; see akkō.

அத ada, பெ. (n.) அத்தி; country fig, Ficus glomerata. 'அதக்குறிது' (தொல். எழுத்து. உயிர். 1, நச். உரை).

மறுவ. அதவம், அதவு, அதா.

அதக்காயநாளம் adakkāya-nālam, பெ. (n.) ஈரலின் இடப்புற நாளம்; a large hollow vein of the liver, Vena cava hepatica.

அதக்கு-தல் adakku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. மெல்ல அமுக்குதல்; to press gently or softly as is done to a boil to bring out the pus or other matter (சா.அக.). 2. கீழ்ப்படுத்துதல், அடக்குதல்; to subdue, subject, control. "மாவலியைக்குறும்பதக்கி" (திவ். பெரியாழ். 4.9:7). 3. கசக்கியிளக்குதல் (வின்.); to grind, rub in the hand, press softly, soften, as fruit. 4. வாயில் அடக்குதல்; to cram in the mouth, as betel, as a monkey, its food. 5. குதப்புதல்; to turn about food in the mouth, munch.

ம. அதக்குக; க. அதுக்கு; தெ. அதுமு.

[அல் → அலு → அலுங்கு → அலுக்கு → அதுக்கு → அதக்கு. அலுங்குதல் = அமைசதல். அலுக்குதல் '= அமைசத்தல். அதுக்குதல் = அமைசத்து `இளைக்குதல், கசக்குதல், அடக்குதல். ல → த, போலி.]

அதகடி adakadi, பெ. (n.) அதட்டு (யாழ்ப்.); menace, threat, hectoring (J.).

[MS&S + M4 - MS&A4 - MS&4.]

அதங்கதம் adangadam, பெ. (n.) யானைத் தீனி (அக.நி.); food of elephant.

அதங்கம் adangam, பெ. (n.) சயம் (மு.அ.); lead, plumbum.

[ஒருகா. அதக்கு → அதக்கம் → அதங்கம் = எளிதாய் இளகுவது.]

அதங்கோட்டாசான் adangōttāšān, பெ. (n.) கி.மு. 6ஆம் அல்லது 7ஆம் நூற்றாண்டில், நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன் அவைக்களத் தில் தொல்காப்பியம் அரங்கேற்றப்பட்ட போது, அவ்வரங்கிற்குப் புலமைத் தலைமை தாங்கி அந் நூற்கு ஒப்பந் தந்த அதங்கோட்டு scholar of Adangodu, who as president, gave his approval to Tolkappiyam when it was presented before a learned assembly for acceptance, in the immediate presence of King Nilandaruthiruvir Pandiyan, who ruled over the Pandya Kingdom in the 6th or 7th century B.C.

[அதங்கோடு + ஆசான்]

அதங்கோடு adaṅgōḍu, பெ. (n.) சேரநாட்டில் திருவனந்தபுரம் பக்கத்திலுள்ள ஒரு பழைய ஊர்; an old town in the Cêra or Kērala country near Trivandrum. அது பின்னர் வேணாட்டுத் தலைநகரானபோது திரு என்னும் அடைபெற்றுத் திருவதங்கோடு எனப்பட்டது. அப் பெயர் பின்னர்த் திருவிதாங்கர் என மருவிற்று. ஆங்கிலர் காலத்தில் அது திருவாங்கர் (Travancore) எனக்குறுகிற்று. அவ்வூரைத் தலைநகராகக் கொண்ட நாடும் திருவாங்கர் எனப் பெற்றது.

அதட்டு-தல் adaţţu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. உறுக்குதல்; to rebuke authoritatively, hector. "எவரு மடங்க.....அதட்டு வான்போன்று" (பிரபோத. 11:1). 2. ஒலித்து உரப்புதல்; to frighten with a vehement or sudden noise, as a beast. ''உரத்த தொனியோடதட்டி'' (நல். பாரத. உத்தரநிரை. 334). 'அதட்டிப் பேசினால் உண்மை அழிந்தாபோகும்?' (பழ.).

க. அதடு

[ani@ → agi@.]

அதட்டு adattu, பெ. (n.) வெருட்டும் ஓர் உரத்த ஒலி அல்லது சொல்; rebuke, ranting, hectoring. ஓர் அதட்டுப் போட்டான் ஊர் வெடிக்க (உ.வ.).

[SIOLG - SIGLO.]

அதப்பு adappu, பெ. (n.) செருக்கு (இ.வ.); arrogance (Loc.).

அதம் adam, பெ. (n.) அத்தி (சூடா.); country fig, Ficus glomerata.

[815 - 8150.]

அதம்பம் adambam, பெ. (n.) ஒரு கனிய தஞ்ச (கற்பரி பாடாணம்) (மூ.அ.); a mineral poison.

- அதம்புழம் adam-palam, பெ. (n.) அளிந்த பழம் (அருங்கலச். 123); over-ripe fruit.
- அதம்பு-தல் adambu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அடங் காது பேசுதல் (இ.வ.); to speak intemperately (Loc.). க. அதப்பு. —, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கண்டித்தல் (வின்.); to rebuke. தெ. அதல்பு. [வருகா. அரம்பு → அதம்பு.]
- அதர்¹ adar, பெ. (n.) 1. வழி; way, path, public road. "ஆக்க மதர் வினாய்ச் செல்லும்" (குறள், 594). "ஆனினங் கலித்த வதர்பல கடந்து" (புறநா. 138: 1). க., தெ. தாரி. 2. முறைமை; order. "அதர்படத் துதித்து" (திருவாலவா. 25: 26).
- அதர்² adar, பெ. (n.) 1. சிறுகல் (பொதி.நி.); gravel. 2. நுண்மணல் (பிங்.); fine sand. க. அதுரு. 3. புழுதி (சூடா.); dust. 4. மருந்துக் கசடு (சித்.அக.); sediment in medicine.
- அதர்³ adar, பெ.(n.) **தலைப்பொடு**கு; dandruff. ''குழலான மாலைப் பார்த்தா லதர்மிடைந்து ளூறிடும்'' (நூற்றெட்டுத். திருப்பு. 56).

ஒ.தோ: அசறு

அதர் * adar, பெ. (n.) ஊமணி, ஆட்டின் கழுத் தில் தொங்கும் தசைக்காம்பு (சூடா.); a kind of wattle or excrescence under the neck of goats and sheep. "ஆட்டின் கழுத்தில் அதர்கறந்த வாறே" (திருமந். 2937).

[ஒருகா. அதள் → அதல் → அதர். அதள் = தோல்.]

- அதர் * adar, பெ. (n.) நீளக்கிடங்கு (யாழ்ப்.); a long excavation for a foundation or long pit, ditch or trench.
- அதர்கோள் adar-kōl, பெ. (n.) வழிப்பறி (திவா.); highway robberý.
- அதர்ப்படு-தல் adar-p-padu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) தெறிப்படுதல்; to conform to rules. ''அதர்ப் பட யாத்தலோ டனைமர பினவே'' (தொல். பொருள். மர. 99).

[அதர் + படு. அதர் = வழி.]

அதர்பறி-த்தல் adar-pari-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நீளக்கிடங்கு வெட்டுதல்; to dig a long pit for a foundation, ditch or trench.

[அதர் + பறி. அதர் = நீளக்கீடங்கு.]

அதர்வை adarvai, பெ. (n.) 1, வழி; way, path. "அம்புதல் அதர்வை" (பெருங். உஞ்சைக். 53 :

- 145). தெ. தோவ. 2. ஒருவகைக் கொடி; a climber. "அதர்வைக் கொடிபுரை கயிற்றொடு கொளுத்தினர்" (பெருங். உஞ்சைக். 55: 53-54).
- அதரஞ்செய்-தல் adarañ-cey-, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) தடைசெய்தல்; to obstruct. ''புரை யிடத்திற்சென்று அதரஞ்செய்யு மவர்களும்'' (T.A.S. iii, 194).
- அதரம் adaram, பெ. (n.) மஞ்சள் (பரி.அக.); turmeric.
- அதரவன் adaravan, பெ. (n.) வெண்டோன்றி (வை.மு.); Malabar glory-lily.
- அதரிகொள்(ளு)-தல் adari-kol(lu)-, 10 செ. குன்றாவி. (v.t.) களத்திற் கதிரைக் கடாவிட்டு உழக்கு தல்; to thresh grain with cattle on the threshing floor. "அதரி கொள்பவர்" (மதுரைக் 94). 2. பகையழித்தல்; to tread upon enemies, as on a threshing floor. "கொண்டனை பெரும குடபுலத் ததரி" (புறநா. 373: 26).
- அதரிடைச்செலவு adar-idai-c-celavu, பெ. (n.) மறவர் நிரைமீட்சிக்குப் புறப்படும் புறத்துறை (பு. வெ. 2:3); theme of an episode in which warriors set forth to recover cattle seized by enemies.

[அதர் + இடை + செலவு.]

அதரிதிரி-த்தல் adari-tiri-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கதிரைக் கடா விட்டு உழக்குதல்; to thresh grain with cattle. "அதரி திரித்த வாளுகு கடாவின்" (புறநா. 371:17).

[अड़ि + ड़ैन.]

- அதலமூலி adala-mūli, பெ. (n.) ஆடுதின்னாப் பாலை; a plant, worm-killer, Aristolochia bracteata.
- அதலி adali, பெ. (n.) அதிலி பார்க்க; see adili. [அதிலி → அதலி.]
- அதவம் adavam, பெ. (n.) 1. அத்தி; country fig. "வெண்கோட் டதவத் தெழுகுளிறு மிதித்த வொருபழம்" (குறுந். 24). 2. தெய்த் துடுப்பு; ladle for ghee used in sacrifice. "அதவமாய் நறுநெ யுண்டு" (கம்பரா. ஆரணிய விராதன். 44).

[அத - அதவு - அதவம்.]

- அதவல்கு தவல் adaval-kudaval, பெ. (n.) தீனி செரியாது கழிந்த சாணி; loose dung of cattle. ''சாணி அதவல்கு தவலாகப் போடும்'' (பெரியமாட், 104).
- அதவு *adavu*, பெ. (n.) அத்தி; country fig. ''அதவுதி ரரிசி யன்ன'' (கல்லா. 99:18).

[अड -> अड्य.]

- அதவு-தல் adavu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. எதிர்த்து நெருக்குதல்; to attack. ''அதவிப் போர் யானை யொசித்து'' (திவ். இயற், 2: 89). 2. கொல்லுதல்; to kill. ''முதலை மடுவினி வதவிய புயலென'' (திருப்பு. 282).
- அதவுநெய் adavu-ney, பெ. (n.) அத்திப் பிசின்; the gum of the fig tree (சா.அக.).
- அதழ் adal, பெ. (n.) பூ**வித**ழ்; petal. "ஞெகி முதழ்க்கோடலும்" (கலித். 101 : 4).

[28 - 259 - 259.]

அதன் adal, பெ. (n.) 1. தோல்; skin. "அதளோன் துஞ்சுங் காப்பின்" (பெரும் பாண். 151). 2. மரப்பட்டை; bark. "வேங்கை யதள்" (தைலவ.). 3. எருதின் அலைதாடி; bull's dew-lap (சங்.அக.).

[அத்து → அது → அதள் = உடம்சின்மேல் ஒட்டியூருப்பது.]

அதள்புனையரணம் adal-puṇai-y-araṇam, பெ. (n.) தோற்கைத்தளம் என்னும் கையுறை; glove used in warfare. ''அதள்புனை யரண மும்'' (சிலப். 14:170).

[அதன் + புனை + அரணம்.]

- அதளப்பிச்சி adaļa-p-picci, பெ. (n.) செந்நிற மான சீமைப் பிச்சி, வாதுமையைப் போன்றது. பாரசீகத்திலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டதால் பாரசீகப் பழம் எனப்படும்; a well-known fruit of a pale-red colour allied to the almond, supposed to have been brought originally from Persia, and hence the name Persian fruit (சா.அக.).
- அதனமேலிச்சாரணை adalamēli-c-cāraņai, பெ. (n:) சிவப்புச் சத்திச் சாரணை; a red variety of the plant, Boerhaavia procumbens alias B. repens (சா.அக.).
- அதனி adaļi, பெ. (n.) குழப்பம், ஆரவாரம் (வின்.); noise, tumult.

ம. அதளி

ஒ.**தோ**: ஆதாளி

- அதனை adaļai, பெ. (n.) 1. நீர்ப்பீர்க்கு; a bitter plant, Cucumis tuberosus. 2. பாகல்; fig-gourd, Momordica charantia. 3. நிலப் பீர்க்கு; gourd plant, Cucurbita acutangulus. 4. புளியதனை; a variety of sour gourd of the species of Cucurbita (சா.அக.) (செ. அக.) 1. நிலப்பீர்க்கு (மூ.அ.); species of bitter luffa. 2. புளியுருண்டை (வின்.); ball made of the pulp of tamarind fruit.
- அதனை² adaļai, பெ. (n.) 1. பெரும்பாண்டம்; large pot (W.). 2. காவற் குடிசை; hut for shelter of those who watch over the harvest (W.).
- அதனைவற்றல் adaļai-varral, பெ. (n.) நிலப் பீர்க்கு வற்றல்; the preserves of adaļai fruit (சா.அக.).
- அதற்றி adarri, பெ. (n.) மாவிலங்கமரம்; lingam tree, Crataeva religiosa (Rox burghii) (சா.அக.).
- அதறஞ்சி adarañji, பெ. (n.) காட்டுமுருங்கை; wild drum-stick tree, Moringa conconensis alias Ormocarpum sennoides (சா.அக.).
- அதறு-தல் *adaru-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பதறுதல் (திசைச்.); to be shaken by fear (Prov.) (சங்.அக.).
- அதனப்பற்று adaṇa-p-paṛṛu, பெ. (n.) அதிகப் பற்று; debit in account, overdraft. உன் கணக்கு அதனப்பற்றா யிருக்கிறது (உ.வ.).
- அதனப்பிரசங்கி adana-p-pirašangi, பெ. (n.) அடங்காப் பேச்சாளி; impudent speaker.

[அதனும் + Skt. prasanga > த. மிரசங்கம் → மிரசங்கி.]

அதனப்பிரசங்கி = அதனப் பொழிவாளன்.

அதனம் adanam, • பெ. (n.) அதிகம், மிகுதி, மிகை; much, excess.

தே. அதனமு

[அதீத்தல் = மிகுதல். அதீ + அனம் - அதனம்.]

அதா¹ ada, பெ. (n.) அத்தி (பரி.அசு.); country fig.

[85 - 85n.]

அதா² ada, இடை. (int.) இடத்தைச் சுட்டிக் காட்டும் சேய்மைச்சுட்டு; demons. int. meaning 'behold there!' அதா பார் மயில்!

ஒ.**நோ**: அதோ, அந்தா¹. தெ. அதிகோ, அதுகோ. அதாகம் adagam, பெ. (n.) சிவப்புச் சிவதை; Indian red rhubarb or jalap, Ipomaca turpethum (சா.அக.).

அதாங்கி adāngi, பெ. (n.) ஒரு காட்டுமரம் (கா.வ.); a kind of wild tree, Nagetta, l. tr. Gordonia obtusa, Kādar usage (L.).

அதாவது addvadu, கு.வி.எ.தொ. (adv. phr.) அஃது என்னவென்றால்; that is to say, namely. இடைக்கால மலையாளநாட்டிற் பெரு வழக்காயிருந்தது மருமக்கட்டாயம்; அதாவது, ஒருவனது சொத்தை அவனுக்குப் பின் அவனுடைய உடன்பிறந்தாளின் புதல்வர் அடையும் உரிமைமுறை.

ம. அதாயது

[அது + ஆவது - அதாவது.]

அதான்று adangu, இடை. (conj.) அதுவன்றி, அதுவல்லாமல்; besides, moreover.

அது + அன்று — அதுவன்று, அதன்று. இங்ஙனம் புணர்வதே இயற்கையான முறை. செய்யுளில் ஒரோவிடத்து 'அதான்று' என வருவதுபற்றி,

''அன்றுவரு காலை யாவா குதலும்

செய்யுண் மருங்கி னுரித்தென மொழிப'' (தொல். எழுத்து, உயிர், 56)

என்று தொல்காப்பியர் நூற்பா யாத்தார்.

எதுகை நோக்கியோ இசை நிறைப்புப் பற்றியோ, செய்யுளில் எழுத்துகள், நீள்வதும் அளபெடுப்பதும் இயல்பு. அதனால், 'அதன்று' என்பது 'அதான்று' என நீட்டல் திரிபு பெற்றும், 'அதாஅன்று' என அளபெடுத்தும் வரும். 'அதான்று' என்பதே ஒரு செய்யுள் நீட்டம். 'அதாஅன்று' என் பதோ, அதன்மேலும் ஓர் அளபெடை நீட்டம். உரையாசிரியன்மார் இதை நோக்காது, மேற் கூறிய நூற்பாவிற்கு,

அதாஅன்றம்ம, இதாஅன்றம்ம, உதாஅன் றம்ம, 'அதாஅன் றென்ப வெண்பா யாப்பே' என அளபெடுத்த தொடர்களையே எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர்.

'அதான்று' என்னும் புணர்ச்சொல்லின் ஆகாரத்தை, தொல்காப்பியர் 'அது' என்னும் நிலைச்சொல்லீற்றுத் திரிபாகக் கொண்டார். அங்ஙனமே உரையாசிரியன்மாரும் கொண்டனர். ஆயின், நன்னூலாரோ, அவ்வாகாரத்தை வருஞ்சொன் முதலெழுத்துத் திரிபாகக் கொண்டு,

"அதுமுன் வருமன் நான் நாந் தூக்கின்" (நன். 180) என நூற்பாவியற்றினார். ஆயினும், சொற் புணர்ச்சியளவில் இருவரிடையும் ஒரு வேறு பாடு மில்லை.

அதுவன்று, அதன்று என்னும் புணர்ச்சியே உலகவழக்கிற்கும் உரைநடைக்கும் ஒத்த தென்பதும், அதான்று, அதாஅன்று என்பன செய்யுட்கே யுரியன வென்பதும், 'மொழிந்த பொருளோ டொன்ற வவ்வயின் மொழியா ததனை முட்டின்றி முடித்த வென்பதனால், அதன்று இதன்று உதன்று என உகரங் கெட்டுத் தகரவொற்று நிற்றல் கொள்க' என்று நச்சினார்க்கினியரும்,

'ஆன்றேயாம் என இயல்பை விலக்கா மையின், அதுவன்று அதன்று என வருவனவுங் கொள்க' என்று நன்னூல் விரிவுரைஞர் சங்கரநமச்சிவாயப் புலவரும்,

'ஆன்றேயாமெனத் தேற்றேகாரங் கொடா மையால், அதுவன்று, அதன்று என வருவனவுங் கொள்க' என்று நன்னூல் விரிவுரைஞர் இராமானுசக்கவிராயரும்,

'ஆன்றேயா மென்னாமையால், அதன்று, அதுவன்று என நீளாமலும் வரும்' என்று நன்னூற் காண்டிகையுரைஞர் சடகோப ராமானுசாசாரியாரும் உரைத்ததினின்று தெளியப்படும்.

"உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட் டோடும் யவ்வரினிய்யாம்முற்றுமற்றொரோவழி" என்னும் நன்னூல் 164ஆம் நூற்பா இங்குக் கவனிக்கத் தக்கது.

அதி¹-த்தல் adi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மிகுதல்; to increase, to become abundant. 2. மிகை யாதல்; to exceed, to become excessive. 3. சிறத் தல்; to excel, to become excellent. ''அதிக் கின்ற ஐவருள் நாத மொடுங்க'' (திருமந். 610).

அதி > Skt. ati. Sinh. ati.

[அதை → அதி. அகைதைத்தல் = வீங்குதல், பருத்தல், மீகுதல், செருக்குதல்.]

அதி² adi, இடை. (pref.) மிகு திப்பொருள் தரும் முன்னொட்டு; pref. implying intensity, excessiveness, rarely made use of in poetry or prose. ''அதிநுட்பம் யாவுள்' (குறள்,636). செல்வம் மிகமிகச் செருக்கு அதிகரிக்கும் (உ.வ.).

அதி > Skt. adhi.

- அதி³ adi, பெ. (n.) வலையர் குலம்; the Valaiya caste. "காதலியோட தியரையன் கனகமழை பொழிந்து" (திருவாலவா. 22:18).
- அதிக்கண்டம் adi-k-kaṇḍam, பெ. (n.) (யாப்.) செய்யுட்சீர்; (Pros.) metrical foot. 'அதிக் கண்ட மென்றும்......சீரை......பகர்வர்' (யாப். வி. 22,மேற். பக். 97).
- அதிக்கம் adikkam, பெ. (n.) மேன்மை; excellence. ''அதிக்கமன்னவர்முகம்'' (இரகு. கடிமண. 40).

[48 -> 48 6 60.]

- அதிக்குதி adi-k-kudi, பெ. (n.) வெற்றியினால் அல்லது உயர்நிலையால் ஏற்படும் செருக்கு நடை (யாழ்ப்.); ostentatious conduct, because of success or superiority, as jumping up and down (J.).
- அதிகடப்பால் adi-kaḍa-p-pāl, பெ. (n.) 1. எருக்கம்பால்; milk of the spurge, Calotropis gigantea. 2. யாணைப்பால்; elephant's milk (சா.அக.).

[அதீ + க்டம் + பால். அதீ = மிஞந்த, கடுமையான. கடம்=1. காடு, 2. மதம்.]

அதி கடம் adi-kadam, பெ. (n.) யானை; elephant (சங். அக.).

[அதி = மிஞந்த. கடம் = மதம். அதிகடம் = மதமிக்க யானை, யானை.]

அதிகண்டகம் adi-kaṇḍagam, பெ. (n.) பெருங் காஞ்சொறி; nettle plant of the big species, Tragia involucrata (சா.அக.).

[அதீ + கண்டகம். அதீ = மீஞர்த. கள் $\rightarrow$ கண்டு $\rightarrow$ கண்டம் $\rightarrow$ கண்டகம் = முள்.]

- அதிகண்ணி adi-kanni, பெ. (n.) 1. முன்துடரி; a species of tudarl plant, Rhamnus circumcissus. 2. பெருங்கண்ணையுடையவள்; a woman with big eyes (சா.அக.).
- அதிகத்தி adigatti, பெ. (n.) குருக்கத்தி; a species of fig tree.

அதிகதை adi-kadai, பெ. (n.) 'வெற்றுரை (வின்.); meaningless talk, senseless expression.

[அதீ = மிகுந்த. கத்துதல் = உரக்கக் கூவுதல், உரக்கச் சொல்லுதல். கத்து → கதை. ஒ.தோ: நச்சு → நசை. கதை = பலருக்கு உரக்கச் சொல்லும்பழையவரலாறு, வரலாற்றுக் கதை, கட்டுக்கதை.]

இதன் விளக்கத்தைக் **கதை** என்னும் உருப் படியில் காண்க.

அதிகதை > Skt. ati-kathā.

- அதிகநங்கை adiga-naṅgai, பெ. (n.) சிறியா ணாங்கை; snake-root, Polygala glabra (சா.அக.).
- அதிக்நாரி adiga-nāri, பெ. (n.) அதிக்நாறி பார்க்க; see adiga-nāri.
- அதிகநாலம் adiga-nalam, பெ. (n.) கொடிவேலி; Ceylon leadwort. அதிகநாறி பார்க்க; see adiga-nāri.
- அதிகநாலினி adiga-nāliṇi, பெ. (n.) சிவப்புத் தட்டைப் பயறு; a red variety of gram (சா.அக.).
- அதிகநாளி adiga-nāvi, பெ. (n.) வெண்ணாவி; white aconite, a poisonous root.
- அதிகநாறி adiga-nari, பெ. (n.) (செ.அக.) கொடுவேலி (மலை.); Ceylon leadwort — (சா.அக.) 1. கொடிவேலி; Ceylon leadwort, Plumbago zeylanica. 2. மிகுதியாக நாற்ற முடையது; that which is excessively fetid or that which has a strong smell. 3. பெருங்காயம்; asafoetida. 4. பீதாறி; a fetid plant or tree, Sterculia foetida.

மறுவ. அதிகநாரி, அதிகநாலம், அதிகாரி, அதிபதுங்கி.

அதிகப்படி adiga-p-padi, பெ.(n.) அளவிற்குமே விருக்கை; being excessive, overmuch.

[அதிகம் + படி (அளவு).]

அதிகப்படு-தல் adiga-p-padu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) மிகுதியாதல்; to increase, become greater.

[அதீகம் + படு. படுதல் = உண்டாதல்.]

அதிகப்பற்று adiga-p-parru, பெ. (n.) அள**விற்கு** அதிகமாகப் பற்றிக்கொண்ட பொருள்; debit in account, overdraft.

[அதீகம் + பற்று.]

அதிகப்பிரசங்கம் adiga-p-pirašangam, பெ. (n.) அடங்காப் பேச்சு; impudent talk.

[அதீகம் + Skt. prasanga > த. சிரசங்கம் = சொற்பொழிவு.]

அதிகப்பிரசங்கி adiga-p-pirašangi, பெ. (n.)

1. வளவளத்த பேச்சாளி; garrulous person. 2. அடங்காப் பேச்சாளி; impudent fellow.

[அதீகம் + Skt. prasanga > ந. சிரசங்கம் → சிரசங்கி.]

அதிகப்பேச்சு adiga-p-pēccu, பெ. (n.) கோட்டி (பைத்தியம்), இசிவு (சன்னி), பக்கச்சூலை (அதிர்தாக்கம்), பேய்கோள் முதலிய நோய் களினால் அறிவுகெட்டு, உடம்பிலுள்ள கூழ்ம் பாலும் (chyle) அரத்தமும் சுண்டுமாறு அளவிறந்து பேசுதல்; excessive indulgence in talking resulting in the loss of vital forces of the chyle and blood in the system, as in lunacy, delirium, apoplexy, devilry, etc. (சா.அக.).

[அதீகம் + Cuச்சு. Cu# -> Cuச்சு.]

அதிகம்¹ adigam, பெ. (n.) 1. மிகுதி (திவா.); much abundance, excess, surplus. 'அதிக ஆசை அதிக நட்டம்', 'அதிகக் கரிசனமானா லும் ஆமுடையானை அப்பா என்றழைக் கிறதா?' (பழ.). 2. ஒன்றிகொள்ற மிகுதி; one being in excess of another. "Gunan துய்ப்ப ரொன்றற்கொன் றதிகமாக" (சூத. முத்தி. 2:26). 3. மேன்மை; excellence. "அதிகமாயின திருப்பணி" (பெரியபு. ஏயர்கோ. 7). 4. யாவற்றுள்ளும் உயர்வு; pre-eminence. "எவ்வகைய வுலகத்துந் தரும தல மதிகம்" (திருவிளை. தலவிசே. 3). 5. சேனை; army (சங்.அக.). 6. தாங்குவதினும் தாங்கப்படுவதைப் பெரிதாகக் காட்டும் ஒர் a figure of speech in which, that which is supported is shown to be larger than the ''உலக முழுதடங்கு மாவிசும்பி support. லுன் றனலகில் குணமடங்கா வாம்" (விசாகப். அணியி. 41). 7. ஊதியம் (வின்.); gain, profit. 8. பொலிவு (திவா.); brightness, blooming complexion.

ம. அதிகம்; க., து., கொங். அதிக; தெ. அதிகமு; Pali atiga.

[அதீ + இகம் (ஈறு) — அதீகம்.]

அதிகம்² adigam, பெ. (n.) குருக்கத்தி (மலை.); common delight-of-the-woods (செ.அக.). அதிகமரிச்சம் adigamariccam, பெ. (n.) வாலுளுவை யரிசி (சு.வை.ர. 558); seeds of climbing-staff plant.

ஒ.தோ: அதிபறிச்சம்

அதிகமாதம் adiga-madam, பெ. (n.) மூவாண்டிற் கொருமுறை அதிகப்பட்டு வரும் மாதம் (விதான. குணா. 81, உரை); intercalated month occurring once in three years.

[48 80 + 0150.]

அதிகமாலி adiga-māli, பெ. (n.) குருக்கத்தி; tripterocarp creeper, Hiptage madablota (சா.அக.).

அதிகமான் ¹ adigaman, பெ. (n.) கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டில், இற்றைத் தருமபுரியான தகடுரைத் தலைதகராகக் கொண்டு, கொங்கு நாட்டின் ஒரு பகுதியையாண்ட சேரர்குடிச் சிற்றரசன், கடையெழு வள்ளல்களுள் ஒருவன்; a liberal chief of the Cera family, who reigned over a part of the Kongu country in the 2nd century A.D. with Tagadūr, modern Dharmapuri, as his capital. 'அது சேரமான் செல் வுழித் தகடூரிடை அதிகமான் இருந்ததாம்' (தொல். பொருள். புறத். 7, நச். உரை).

[அதிகம் → அதிகன் = மேம்பட்டவன். மகன் → மான். அதிகன் + மான் (ஆ.பா. ஈறு) — அதிகமான்.]

அதிகமான்² adigamān, பெ. (n.) கள்ளர்குலப் பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று (கள்ளர் சரித். பக். 145); a caste title of Kallars.

ஒருசார் கள்ளர்**, அ**திகமான் வழிவந்த பிற் காலச் சிற்றரசருள் ஒருவனுடைய படை மறவரா யிருந்திருக்கலாம்.

அதிகமானஞ்சி adigamāṇ-añji, பெ. (n.) அதிய மான் தெடுமானஞ்சி பார்க்க; sec adiyamāṇneḍumāṇ-añji,

அதிகர் adigar, பெ. (n.) 1. பெரியோர்; great men, wise men, saints. ''அதிகருக் கமுத மேந்தல்'' (சூடா. 12:99). 2. அதிகமான் குடியினர்; name of the line of Adigaman, a branch of the Ceras.

[அதீகம் -> அதீகள் -> அதீகர் (ப.பா.).]

அதிகரம் adigaram, பெ. (n.) காட்டுமல்லிகை (வின்.); wild jasmine, Jasminum angustifolium (சா.அக.). அதிகரி-த்தல் adigari-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மிகுதல், அதிகப்படுதல்; to increase, enlarge. "அதிகரித்த குந்தனை" (தைலவ. தைல. 13). 2. வளர்ச்சியடைதல்; to grow, develop, make progress. 3. வினையில் முனைதல்; to be diligently engaged in. 'ஐவர்க்கும் பரதந்த்ர னாய்க் கொண்டு தூதக்ருத்யத்திலே அதி கரித்து' (திவ். பெரியாழ். 1.8:3, வியா.). 4. நூற் பெரும்பிரிவாதல்; to be the subject or topic forming the major section of a literary work. எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், பொருளதிகாரம் என்றாற் போல்வன. 5. அதிகாரத்தொடு பொருந்தவருதல்; to fit in with the theme of a chapter or major section of a literary work. 'அதிகாரமாவது: எடுத்துக் கொண்ட அதிகாரம் இதுவாதலின், இச் சூத்திரத்து அதிகரித்த பொருள் இதுவென அவ்வதிகாரத்தோடு பொருந்த உரைக்க வேண்டுழி உரைத்தல்' (நன். 21, சங்கரநமச். உரை). 6. உரிமையூண்டு கொண்டாடல்; to cherish, as a right. 'மறைமொழிகளை யதிகரிக்கும் பிராமணர்' (சிவதரு. பாயி. 9, உரை). 7. உரிமையூண்டு கற்றல்; to learn a best-suited art or study an appropriate literary work. "அவைநீ அதிகரித்தற் குரியை" (அரிசமய. பராங்குச. 78). 8. **அதிகார**ஞ் செலுத்துதல்; to exercise authority; 'அதி காரம்-அதிகரித்தல். அஃது இருவகைப்படும். அவற்றுள் ஒன்று, வேந்தன் இருந்துழி யிருந்து தன்நிலம் •முழுவதும் தன்னாணையின் நடப்பச் செய்வது'.....(நன், எழுத்து. முன் னுரை, சிவஞான. விருத்.). 9. **தலைமைப்** பட்டு நிற்றல்; to be supreme.

ம. அதிகரிக்குக; க. அதிகரிசு.

[கடுத்தல் = மிகுதல், கடுமையாதல், விரைதல், நோதல், உறைத்தல், சினத்தல், புளித்தல், உவர்த்தல் முதலியன. இப் பொருள்களுள் முதலதே ஏனையவற்றிற்கெல்லாம் அடிப்படை. உப்புக்கடுத்தல் என்பது உப்புச்சுவை மிகுதலே. இங்குனமே பிறவும்.

all - ay - af.

கடி = மிகுதி, விரைவு, கரிப்பு (உறைப்பு). கரித்தல் = மிகுதல், உறுத்துதல், உறைத்தல். உப்புக்கடுத்தல் = உப்புக்கரித்தல்.

கரு → காரம் = மிகுதி, கடுமை, உரைப்பு, சினம், வலிமை, பயன்படுத்துரில்மை, ஆளு மதிகாரம். கரி ≞ அதிகரி (மீமிசைச்சொல்). அதிகரித்தல் = மிகப்பெருகுதல். காரம் → காரன் = உரியவன், உடையவன், ஆள்பவன். காரன் (ஆ.பா. ஈறு) ← காரி (பெ.பா.ஈறு). காரி = உரியவள்,உடையவள்.]

ஆட்டுக்காரன், கடைக்காரன், சொந்தக் காரன், தோட்டக்காரன், நிலத்துக்காரன், பணக்காரன், மாட்டுக்காரன், வண்டிக் காரன், வீட்டுக்காரன், பிள்ளைக்காரி, பூக் காரி, தயிர்க்காரி முதலிய நூற்றுக்கணக்கான காரன் - காரி யீற்றுப் பெயர்கள் உரியவரை அல்லது உடையவரையே குறித்தல் காண்க.

கொள்ளைக்காரன், நாட்டாண்மைக் காரன், வேலைக்காரன் முதலிய பெயர்கட் கும், அவ்வத் தொழிலை யுடையவர் என்பதே முதற்பொருள்; அவற்றைச் செய்பவர் என் பது பொருந்திவரும் வழிப்பொருளே.

குதிரைக்காரன், கோழிக்காரன், முட்டைக் காரன், பிள்ளைக்காரி முதலிய பெயர்கள், செய்பவர் என்னும் பொருட்கு இம்மியும் பொருந்தாமையுங்கண்டு உண்மை தெளிக.

ஆகவே 'காரன்' என்னும் பெயருக்கு அல்லது ஈற்றிற்கு அதிகாரன், உரியவன், உடையவன் என்பனவே பொருளாம். ஆத வால், மிகுதலைக் குறிக்கும் 'கரி' என்னும் தென்சொல்லே அதன் முதனிலையாகும். செய்தலைக் குறிக்கும் 'கரு' என்னும் வழக் கிறந்த தென்சொல்லையோ, 'க்ரு' என்னும் அதன் திரிபான வடசொல்லையோ, முத னிலையாகக் கொள்வது பொருந்தாது. செய்தற் பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்ட கருமம், கருவி கரணம் முதலிய சொற்களும், மிகுதற் பொருளை அடிப்படை யாகக் கொண்ட காரன், அதிகாரன்: முதலிய சொற்களும் வெவ்வேறு மூலத்தின என்றறி தல் வேண்டும்.

அதிகல் adigal, பெ (n.) காட்டுமல்லிகை (வின்.); wild jasmine.

ஒ.தோ: அதிரல்

அதிகவணி adiga-v-ani, பெ. (n.) அதிகம்¹, 6 பார்க்க; see adigam¹, 6.

அதிகவாரம் adiga-varam, பெ. (n.) பிராமணர் முதலிய சிறப்புரிமையாளர்க்கு விளையுளில் (மாசூலில்) பிரித்துக் கொடுக்கும் அதிகப் பங்கு; an extra share assigned to Brāhmins or other privileged persons in the distribution of the farm yield (W.G.).

[அதிகம் + வீரரம்.]

அதிகவுச்சம் adiga-v-uccam, பெ. (n.) கோள் களின் மிகுந்த வுச்சநிலை; highly elevated position of planets.

''அதிகவுச்சந் தனையுரைக்கிற் கதிரவ னுக்குத்தா 🕨 னானமே டந்தனிலே பாகையொரு பத்தாம் மதிதனக்கே ரிடபத்திற் நான்மூன்று பாகை வருஞ்சேய்க்கு மகரத்தி லிருபத்தெட் டாகுந் து திபுதற்குக் கன்னியினிற் பதினைந்து பாகை சொற்குருவுக் கேகடகந் தீனிலைந்து பாகை புதியபுதற் கேமீனி விருபத்தேழ் பாகை புகழ்ச்சனிக்குக் கோலிலிரு பதுபாகை யென்பார்"

(சாதக சிந. 129).

[அதீகம் + உச்சம்.]

அதிகழிச்சல் adi-kaliccal, பெ. (n.) 1. மிகுதி யாகக் கழிச்சலாதல்; excessive purgation, Hypercatharsis. 2. அதிக அரத்தப்போக்கு; excessive bleeding. 3. வயிற்றோட்டம்; diarrh(o)ea. 4. வயிற்றளைச்சல் (சீதபேதி); dysentery (சா.அக.).

[48 + 49 440.]

அதிகற்றாதி adikarradi, பெ. (n.) கொடுவேலி (மலை.); Ceylon leadwort, Plumbago zeylanica.

அதிகன் adigan, பெ. (n.) 1. கடையெழு வள்ளல்களு ளொருவனான அதிகமான்; Adigamān, a liberal chieftain of the 2nd century A.D. "அரவக் கடற்றானை யதிசனும்" (சிறுபாண். 103). 2. மேம்பட்டவன்; superior person. ''பகைஞர்க் கெல்லா மதிகனாய்'' (பிரபோத. 26 : 110). 3. பரம்பொருள்; Supreme Being. ''அதிகன் வேணியி லார்தரு கங்கையை'' (கந்தபு. உற்பத்தி. திருக்கயி. 20).

அதிகாந்தம் adi-kāndam, பெ. (n.) 1. ஒரு விலையுயர்ந்த ஒளிக்கல் (வின்.); a precious stone 2. செவ்வானம் (சிந்தா. நி. 137); flamered sky at sunset. 3. பேரழகு; great beauty.

[காந்துதல் = எரிதல், ஒளிர்தல். காந்து → காந்தம். அதிகாந்தம்= மிஞந்த வொளியுள்ளது.]

அதிகாந்தி adi-kāndi, பெ. (n.) குருக்கத்தி; tripterocarp creeper, Hiptage madablota (சா.அக.).

அதிகாரக்கணக்கு adigara-k-kaṇakku, பெ. (n.) அரசியல் வருமானக் கணக்கு (யாழ்ப்.); accounts relating to State revenue (J.).

[அதிகாரம் + கணக்கு.]

அதிகாரச்சாலை adigāra-c-cālai, பெ. (n.) 1. அலுவலகம்; office (R.). 2. வழக்குமன்றம்; court (R.).

ம. அதிகார மண்டபம்; **தெ.** அதிகரணமு. [அதீ*கார*ம் + சாலை.]

அதிகாரசிவன் adigara-šivan, பெ. (n.) (சிவ.) சிவன் செயல்வலிமை மிக்குத் தோன்றும் பெரு வுடையார் (மகேசுரன்) நிலை; (Šaiva.); The Mahēsvara aspect of Šiva in which the Energy of action predominates.

[அதீகாரம் + சிவன்.]

அதிகாரஞ்செலுத்து-தல் adigarañ-celuttu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஆட்சி நடாத்துதல், தன் கட்டளையை நிறைவேற்றுவித்தல்; to exercise authority.

[அதீகாரம் + செலுத்து.]

அதிகார நூற்பா (சூத்திரம்) adigara-nurpa, பெ. (n.) தான் ஒன்றையும் சிறப்பாக நெறி யிடாது (விதித்திடாது) ஒர் இலக்கணச் செய்தி யைப் பொதுப்படக் குறித்துப் பல நூற்பாக் கட்குமுன் படிக்கப்பட்டு, அவற்றுக்குப் பொருள் கொள்ளும்போது, அவற்றுடன் சேர் ந்து பொருள் கொள்ளப்படும் நூற்பா; a nurpa (šutra) defining the scope of the other nurpas in a section of a treatise.

्त-(B):

''அவற்றுவழி மருங்கின் சாரியை வருமே'' (தொல். எழுத்து. புண. 16),

''அவைதாம் இன்னே வற்றே அத்தே அம்மே ஒன்னே ஆனே அக்கே இக்கே அன்னென் கிளவி உளப்படப் பிறவும் அன்ன என்ப சாரியை மொழியே'' (தொல், எழுத்து, புண. 17),

''அவற்றுள் இன்னின் இகர மாவின் இறுதி முன்னர்க் கெடுதல் உரித்து மாகும்'' (தொல். எழுத்து. புண. 18).

[அதிகாரம் + நூற்பா.]

அதிகாரப்புறனடை adigara-p-puran-adai, பெ. (n.) ஒரு நூலின் அதிகார விறுதியில், முற்கூறாதவற்றையெல்லாம் கூறியவற்றைக் கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுமாறு கூறும் பொது நூற்பா; general permissive rule at the end of a chapter, sanctioning grammatical forms, not specifically dealt with earlier.

"பிண்டந் தொகைவகை குறியே செய்கை கொண்டியல் புறனடைக் கூற்றன

> சூத்திரம்'' (நன், 20).

(இ-ள்.) 'பிண்டமெனவும் தொகையெனவும் வகையெனவும் குறியெனவும் செய்கை யெனவும், இவற்றை அலைவறக்கொண்டு இவற்றின் புறத்து அடையாய் வரும் புறனடையெனவும் கூறுங் கூற்றினை யுடைய வாம், மேற்கூறிய சூத்திரங்கள்' (நன். 20, சங்கர நமச். உரை).

எ-டு:

தொல். எழுத்ததிகாரப் புறனடை நூற்பா ''கிளந்த வல்ல செய்யுளுள் திரிநவும் வழங்கியல் மருங்கின் மருவொடு திரிநவும் விளம்பிய இயற்கையின் வேறுபடத் தோன்றின்

வழங்கியல் மருங்கின் உணர்ந்தன ரொழுக்கல்

நன்மதி நாட்டத் தென்மனார் புலவர்" (தொல். எழுத்து. குற்றிய. 77).

[அதிகார்ம் + புறன் + அடை.]

அதிகாரப்பேறு adigara-p-pēru, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (S.I.I. iv, 125); an ancient tax.

[அதீகாரம் + பேறு.]

அதிகாரப்பொன் adigara-p-pon, பெ. (n.) பொற்காசாக வாங்கப்பட்ட பழைய வரிவகை (S.I.I. iv, 195); a kind of ancient tax, in gold.

[அதிகாரம் + பொண்.]

அதிகாரம் adigaram, பெ. (n.) 1. அதிகரித் தல்; the act of increasing, enlargement. 'எழுத்ததிகார மென்பதற்கு எழுத்து அதிகரித் தல் எனப் பொருள் கூறுவாரும் உண்டு' (நன். எழுத்து. முன்னுரை, இராமா. விருத்.). 2. உடைமை, உடையனாந் தன்மை; possession, ownership. இவனே இந்த வீட்டின் அதிகார முடையவன் (உ.வ.). 3. உரிமை; right of possession or enjoyment. 'அதிகார மென்ற பொருண்மை.......கிழமையெனவும் கொள்ளப்படும்' (தொல், பொருள், முர. 110, பேரா. உரை). 4. ஆட்சி; rule, dominion, sovereignty. 'அதிகாரத்தைத் தன்மாட்டு வைத்து மன்னவன் வறிதே யிருப்ப' (சி. போ. பா. 6:2, பக். 376). 5. பதவி வலிமை, அலுவலாற்றல்; public office, power, authority. அவருக்குப் பணியாளரை அமர்த்தவுந் தள்ளவும் அதிகாரமுண்டு. அழுத பிள்ளையும் வாய் மூடும் அதிகாரம் (உ.வ.). 'அதிகாரம் இல்லாவிட்டால் பரியாரம் வேண்டும்' (பழ.). 6. தலைமை; headship, leadership. 7. நூற் பெரும்பிரிவு: main division of a treatise. எமுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், பொருளதி காரம். 'எழுத்தை நுதலிவரும் பல ஒத்தினது தொகுதி எழுத்ததிகாரம் என்றாராயிற்று' (நன். எழுத்து. முன்னுரை, சிவஞான. விருத்.). 8. நூல் (பிங்.); a scientific work, a grammatical treatise. 9. (pm pm u; order, regulation. 'அதிகார மென்ற பொருண்மை யென்னை யெனின், முறைமையெனவும்......கொள்ளப் படும்' (தொல். பொருள். மர. 110, பேரா. உரை). 10. தகுதி; fitness, worthiness, eligibility. ''அனையவ னதிகாரந் தெரிந்து" (வேதா. சூ. 19). 11. அமையம் (சந்தர்ப்பம்); context. 'பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வருவித்து, அளவென்பது பின்னுங் கூட்டி யுரைக்கப்பட்டன' (குறள், 478, பரிமே. உரை). 12. கூற்றம், நாட்டுப் பிரிவு (தாலுக் காவின் உட்பகுதி) (நாஞ்.); administrative sub-division of a taluk (Nañ.). 13. @Lib; place. 'அதிகாரமென்ற பொருண்மை...... இடமெனவும்......கொள்ளப்படும்' (தொல். பொருள். மர. 110, பேரா. உரை). 14. (சிவ.) முன்றவத்தைகளுள் ஒன்றான செயல் மிக்குத் தோன்றுங் கடவுள் நிலை (சி. போ. பா. 2:2, பக். 163); (Šaiya.) aspect of God in which action is seen predominant, one of three avattai.

ம. அதிகாரம்; க., து., பட. அதிகார; தெ. அதிகாரமு; கொங். அதிகார்.

[அதி = மிஞர்த, பெருத்த. கரித்தல் = மிஞதல். கரி → காரம் = மிஞதி, கடுமை, வலிமை. அதீகாரம் = மிஞதி, வலிமை, ஆட்சி.]

அதிகாரம்² adigaram, பெ. (n.) பணியாரவகை (நாஞ்.); a kind of sweet cake (Nañ.).

அதிகாரமலம் adigāra-malam, பெ. (n.) (சிவ.) உலகத்து அதிகாரத்தை விரும்பும் ஆதன் (ஆன்ம) நாட்டம் (கி. போ. பா. 2:2, பக். 164); (Šaiva.) inclination of the soul to enjoy worldly power.

[அதிகாரம் + மலம்.]

அதிகாரமுறை adigara-murai, பெ. (n.) நூற் பிரிவின் முறைவைப்பு; logical order of subjects in a book.

'அதிகார முறைமை என்பது, முன்னின்ற சூத்திரப் பொருண்மை பின்வருஞ் சூத்திரத் திற்கும்பெறற்பாலன பெறவைத்தல்; அவை :

''இயற்கைப் பொருளை யிற்றெனக் கிளத் தல்'' (தொல். சொல். கிளவி. 19) என்றவழி இற்றெனத் திளத்த லுரிமை பூண்டதன்றே. அதனை, "செயற்கைப் பொருளை யாக்க மொடு கூறல்" (தொல். சொல். கிளவி. 20) என்புழியுங் கொள்ள வைத்தலும்; "குற்றிய விகரம் நிற்றல் வேண்டும்" (தொல். எழுத்து. மொழி. 1) என்பதனை, ''குற்றிய லுகரம் வல்லா றூர்ந்தே'' (தொல். எழுத்து. மொழி. 3) நிற்றல் வேண்டும் என்று கொள்ளவைத் தலும் போல்வன.

இனி, வழக்கியலும் வழக்கியலாற் செய்யப் பட்ட செய்யுளியலும்பற்றி எழுந்த இலக் கணம் இயற்றமிழெனப்படும். அச் செய்யு ளின்றி அமையாத இசையிலக்கணம் இசைத் தமிழெனப் பெயரெய்தி அவ் வியற்றமிழ்ப் பின்னர் வைக்கப்பட்டதெனப்படும்; இவ் விரண்டன்வழி நிகழ்த்துங் கூத்திலக்கணங் கூறிய நாடகத்தமிழ் அவற்றுப் பின்னர்த்தா மென முறைமை கூறுதலும்; இனி இயற்றமி ழுள்ளும் எழுத்ததிகாரத்தோடு சொல்லதி காரத்திற்கும், சொல்லதிகாரத்தோடு பொருளதிகாரத்திற்கும் இயைபு கூறுதலும்; அதிகாரத்துள் ஒத்துப் பலவாகலின் அவை ஒன்றன்பின் ஒன்று வைத்தற்கு இயைபு கூறுதலும்; அவ்வாறே சூத்திரத்திற்கு இயைபு கூறு த வுமெல்லாம் **அதி கா ர முறைமை**க்கு இன மென் று சேர்த்தியுணரப்படும்' (தொல். பொருள். மர. 110, பேரா. உரை).

[அதீகாரம் + முறை.]

அதிகாரமேலெ ழுத்து adigara-mēleļuttu, பெ. (n.) கீழலுவலர் பிறப்பித்த கட்டளையை மாற்றியெழுதும் ஆணை; revisional order. 'திருச்சிவிந்திரத்து மஹாஸபையோம் அதி காரமேலெழுத்து' (T.A.S. iii, 71).

[அதீகாரம் + மேலெழுத்து.]

அதிகாரவுரை adigara-v-urai, பெ. (n.) ஒரு நூற் பாவிற்கு அதிகாரத்தோடு அல்லது நூற்பிரி வோடு பொருந்த ஓரிரு சொல்லை வருவித் துரைக்கும் உரை, நூலுரை பதினான்கனுள் ஒன்று; supplying of an ellipsis to complete the sense of a rule or passage according to the context, one of the 14 requisites of a commentary. 'அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டதென அதிகாரத்தொடு பொருந்தக் காட்டி பெழுது முரை அதிகாரவுரை' (நன். 21, இராமா. விருத்.).

[அதிகாரம் + உரை.]

அதிகாரவோலை (பத்திரம்) adigara-v-ōlai, பெ. (n.) ஒருவன் தனக்குத் தலைமாறாக (பதி லாக) விணையாற்றவோ வழக்காடவோ இன்னொருவனுக்கு எழுதிக்கொடுக்கும் ஓலை; letter of authority, power of attorney by which a person appoints another to act for him in business or legal matters.

[அதிகாரம் + ஓலை.]

அதிகாரன் adigaran, பெ. (n.) 1. அதிகாரி; officer, superintending official, a person of authority. 'வரிகளைச் சுமத்தி அநியாயஞ் செய்த பூர்விக அதிகாரர்கள் சதிகாரர்களே' (பெண்மதிமாலை, பக். 136). 2. அதிகார சிவன் பார்க்க; see adigara-šivan.

ம. அதிகாரர்

அதிதாரி¹ adigāri, பெ. (n.) 1. கேள்வித் தலை வர் (விசாரணைக் கர்த்தா) (வெட்.); executive or superintending officer (Insc.). 'அதிகாரி யுடனே எதிர்பண்ணலாமா?', 'அதிகாரியும் தலையாரியும் ஒன்றானால் விடியுமட்டும் திருடலாம்', 'அதிகாரி வீட்டில் திருடித் தலை யாரி வீட்டில் வைத்ததுபோல', 'அதிகாரி வீட்டுக் கோழிமுட்டை குடியானவன் வீட்டு அம்மியை யுடைத்ததாம்' (பழ.). 2. அரசியல் அலுவலர்; government officer or official. 3. மேலதிகாரி; superior, higher authority over one. நீ எனக்கு அதிகாரியா? 4. ஓர் அதி காரத்தின் தலைமை யலுவலன் (நாஞ்.); officer in charge of a adigaram (Nan.). 5. (சிவ.) பெருவுடையார் (மகேசுவரன்) (சி.சி. 5.1:65, மறைஞா.); (Šaiva.) Mahēsvara concept of Šiva in which Energy of action stands predominant. 6. உரிமையுள்ளவன்; rightful claimant, proprietor, owner, master. 7. ஒரு படிப்புத் துறை யில் அல்லது ஒரு நூலறிவில் நேர்ச்சிபெற்ற

வன்; an authority on a subject or a branch of knowledge. நூலகக் கல்விக்கு அரங்கநாதன் ஓர் அதிகாரி, குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்திற்குச் சந்திரசேகரன் ஓர் அதிகாரி, பெரியபுராணத்திற்குக் கோவைச் சுப்பிர மணிய முதலியார் ஓர் அதிகாரியாவர். 8. ஒரு நூலைக் கற்கத் தகுந்தவன்; one qualified to study a literary or scientific work. 'அந்நூல்......கேட்டற்குரிய அதிகாரிகளாவார் இவரென்ப தூ உம்' (நன். சிறப்புப். சிவஞான. விருத்.).

ம., க., தெ., கொங். அதிகாரி; து. அதிகா ரச்தே.

[# & and > Skt. adhikarin.]

அதிகாரி² adigāri, பெ. (n.) 1. கொடிவேலி; Ceylon leadwort. அதிகநாறி பார்க்க; see adiga-nāri. 2. (அதி+காரி) மிக்க கருமை; jet black. 3. கொடிய நஞ்சு; a virulent poison. 4. வெண்காரம்; borax (சா.அக.).

கொடிவேலி என்பதன் மறுவடிவம் 'கொடு வேலி'.

[அதிகாரி = மிகக் கரியது என்பது மிகப் பொருத்தம்.]

- அதிகாலம் adi-kalam, பெ. (n.) 1. விடியற் கருக்கல்; early dawn. ''அதிகால விழிப்பின் குணத்தைக் காண்'' (பதார்த்த. 1309). 2. தெடுநேரம்; long time (சா.அக.).
- அதிகாலை adi-kalai, பெ. (n.) அதிகாலம் 1, பார்க்க; see adi-kalam, 1. 'அதிகாலை எழாத வன் வேலை அழுதாலும் தீராது' (பழ.).
- அதிகுகம் adikugam, பெ. (n.) பேராமல்லி; single-flowered Arabian jasmine, Jasminum sambuc (சா.அக.).
- அதிகுணம் adi-kunam, பெ. (n.) மிகு நற்பண்பு, மேலான தன்மை; good quality, virtuous character, extraordinary greatness.
- அதிகுணன் adi-kuṇaṇ, பெ. (n.) 1. மேலான குணமுள்ளவன்; one possessing extraordinary attributes. ''களிறது பிளிறிட வுரிசெய்த அதிகுணன்'' (தேவா. 1.22:5). 2. கடவுள்; God, as transcending all attributes. 3. அரு கன் (திவா.); Arhat.
- அதிகும்பை adikumbai, பெ. (n.) கரிசலாங் கண்ணி (மலை.); species of eclipta (செ.அக.) — பொற்றலைக் கையாந்தகரை; Marigold verbisena, Wedelia calundulacea (சா.அக.).

- அதிகை adigai, பெ. (n.) I. அதிகமானது; that which is much or in excess. 'பலர்திகை யானால்' (பௌட். மாயா. 55, உரை) (சங்.அக.). 2. (நடுநாடென்னும்) தென்னார்க் காடு மாவட்டத்திலுள்ளதும், சிவபெருமான் முப்புரத்தை யெரித்ததாகச் சொல்லப்படுவது மான ஒரு சிவதகர், எண் மறத்தாவுகளுள் ஒன்று; Šiva shrine in South Arcot district where Šiva is believed to have reduced to ashes the Tiripuram, one of Atta Virattam.
- அதிகோரம் adigōram, பெ. (n.) தெல்லி (T.C.M. ii, 2: 429); Emblic myrobalan.
- அத்கோலம் adi-kōlam, பெ. (n.) 1. மிக்கவழகு; excessive beauty (சா.அக.). →2+ அழிஞ்சில் (மு.அ.); sage-leaved alangium, Alangium lamarckii.
- அதிகோவம் adi-kōvam, பெ. (n.) அதிகோலம் பார்க்க; see adi-kōlam.
- அதிகோவிகம் adikōvigam, பெ. (n.) செந் தோட்டி; climbing nettle, Tragia involucrata (சா.அசு.).
- அதிங்கம் adingam, பெ. (n.) 1. அதிமதுரம்; liquorice plant. ''அதிங்கத்தின் கவளம் கொண்டால்'' (சீவக. 750). 2. குன்றி (L.); crab's-eye.

[அதிங்கு → அதிங்கம்.]

அதிங்கு பார்க்க; see adingu.

- அதிங்கன் adinga<u>n,</u> பெ. (n.) அதிங்கம் பார்க்க; see adingam.
- அதிங்கு adingu, பெ.(n.) அதிமதுரம்; liquorice plant. ''அரக்கு மதிங்கும்'' (பெருங். இலா வாண. 18:46).

மறுவ. அதிங்கை, அதிங்கம், அதிங்கன்.

- அதிங்கை adingai, பெ. (n.) அதிங்கம் பார்க்க; see adingam.
- அதிசுட்கம் adi-šuţkam, பெ. (n.) வயிற்றுத் தீயின் (சமாக்கினியின்) குறைவால் நாளுக்கு நாள் உடம்பு மெலிந்து, கழுத்து வயிறு தொடை முதலிய உறுப்புகள் உலர்ந்து சூம்பித் தேவாங்கைப்போல் இளைத்த உருவத்தை அடையச் செய்யும் நோய்; a progressive wasting disease arising from decreased appetite due to digestive disorders. It is marked by reduction of fat, loss of blood and weakening of muscles in the thighs, neck, abdomen, etc.

- and a general emaciation owing to lack of nutrition, Idiopathic muscular atrophy (கா.அக.).
- அதிசுரம் adi-šuram, பெ. (n.) கடுங்காய்ச்சல்; high fever, Hyperpyrexia (சா.அக.).
- அதிசுழுத்தி adi-šulutti, பெ. (n.) மயக்கத்தோடு கூடிய தூக்கம்; (in pathology) a sleep accompanied by giddiness or suspension of sensibility, coma.
- அதிசூரன் adi-šūran, பெ. (n.) பெருமறவன்; great hero, one who excels in valour.
- அதிதாகம் adi-16gam, பெ. (n.) மிகுந்த நீர் வேட்கை; intense thirst, Anadypsia (சா.அக.). க. அதிதாக

[48 + 5160. Skt. dāha > 5. 5160.]

அதிதாரம் adidāram, பெ. (n.) இலந்தை (மலை.); jujube tree, Ziziphus jujuba.

மறுவ. அதிநாரம்

- அதிதானம் adi-tāṇam, பெ. (n.) பெருங்கொடை (சிந்தா. நி. 143); munificence, liberal giving.
- அதி தூ தன் adi-tūdan, பெ. (n.) (கிறித்.) தலைமைத் தேவதூ தன்; (Chr.) archangel.
- அதிதெ**ய்வம் adi-teyvam**, பெ. (n.) இடத்தை யாளுந் தெய்வம், எழுந்தருளியிருக்குந் தெய் வம்; presiding deity. ''புரம்பொடி படுத்த புண்ணியனே யதிதெய்வம்'' (சூத. எக்கி. பூ. 6:4).
- அதிதேவன் adi-tēvaņ, பெ. (n.) 1. குலதெய் வம்; tutelary deity. 2. மேலான கடவுள்; Supreme God.
  - ம. அதிதேவன்; க. அதிதேவதே; தெ. அதி தேவுடு; Pali atideva.
- அதிநரம் adinaram, பெ. (n.) சீமை அதிமதுரம்; sweet root, Glycirrhiza glabra (சா.அக.).
- அதிநாரம் adināram, பெ. (n.) இலந்தை; Indian plum, Ziziphus jujuba (சா.அக.).

அதிதாரம் பார்க்க; see adidaram.

அதிநீர் adi-nir, பெ. (n.) 1. மிக்க நீர்; water in excess, as in cold. 2. அளவிற்கு மிஞ்சின .முத்திரம்; excessive urination, as in diabetes (சா.அக.).

- அதிநிலம் adinīlam, பெ. (n.) இலுப்பை; honey tree, Bassia longifolia alias B. latifolia (சா.அக.).
- அதிநுட்பம் adi-nutpam, பெ. (n.) 1. மிகு நுண்மை; microscopic minuteness. 2. விளங் காத அல்லது விடுவிக்க முடியாத நுண்ணிய சிக்கலான செய்தி; that which is exceedingly minute, complex and difficult to understand or solve.
  - ''மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம் யாவுள முன்னிற் பவை'' (குறள், 636).
- அதிநுண்கணிதம் adi-nun-kanidam, பெ. (n.) வகையீட்டு நுண்கணிதம் (புதுவை); Differential Calculus (Pond.).
- அதிநோய் adinōy, பெ. (n.) அழிஞ்சில் (பரி.அக.); sage-leaved alangium.
- அதிபசமி adipašami, பெ. (n.) கொ**ன்றை** (மலை.); Indian laburnum, *Cassia fistula.* தெ. அதிபசிமி
- அதிபசி adi-paši, பெ. (n.) கடும்பசி; abnormal increase in the sensation of hunger, Hyperorexia (சா.அக.).
- அதிபத்தநாயனார் adipatta-nayanar, பெ. (n.) அறுபத்துமூன்று சிவனடியார்களுள் ஒருவர்; name of a canonized Saiva saint, one of 63.
- அதிபதுங்கி adi-paduṅgi, பெ. (n.) கொடுவேலி (மு.அ.); Ceylon leadwort, Plumbago zeylanica.
- அதிபம் adibam, பெ. (n.) வேம்பு (சித்.அக.); margosa.
- அதிபலம் adipalam, பெ. (n.) 1. நேர்வாளம் (பச்.மூ.); true croton-oil plant, Croton tigilium. 2. மயிர்மாணிக்கம்; morning mallow, Sida acuta (சா.அக.).
- அதிபலா adipala, பெ. (n.) சிறுதுத்தி; evening mallow, Abutilon crispum (சா.அக.).

ம். அதிம்பல

- அதிபலை adipalai, பெ. (n.) பேராமுட்டி (தைலவ.); species of Hibiscus (செ.அக.) fragrant sticky mallow, Pavonia odorata (சா.அக.).
- அதி பற்கூச் சம் adi-par-kūccam, பெ. (n.) பற்கள் அதிகமாகக் கூசுதல்; over-sensitiveness of the teeth, Odonthemodia.

[818 + Un + m 660.]

அதிபறிச்சம் adipariccam, பெ. (n.) வாலுளுவை (மு.அ.); climbing staff plant (செ.அக.) intellect tree, Celastrus pariculata (சா.அக.).

அதிபாற் சொரிவு adi-par-corivu, பெ. (n.)
1. மிகுதியான பால் சுரப்பு; excessive secretion of milk, Hyperlactation. 2. முலைப்பால் மிகுதியாகச் சுரந்து ஒழுகுதல்; excessive secretion and flow of milk in a nursing woman, Galactorrhea.

[அதீ + பால் + சொரிவு.]

அதிபித்தம் adi-pittam, பெ. (n.) பித்த மிகுதி; excessive secretion of bile, Hypercholia.

அதிபின்னை adi-pillai, பெ. (n.) மூத்த மனைவி (கோவை); senior wife (Cm.).

[ஒருகா. Skt. ādi + ந. பிள்ளை (மனைவி).]

அதிபூதம் adi-pūdam, பெ. (n.) 1. மாயைமலம்; the spiritual substratum of the material or gross objects (சா.அக.). 2. மாயை யாற்றல்; the all penetrating influence of the Supreme 3. முதனிலை (பிரகிருதி) மாயை, அதாவது உலகத்திற்குக் கரணியமான (காரண μπωτ) μπωμ: material Maya (illusion) as the base on which this material world is created. காவில் (அசுத்த) மாயை பார்க்க; see tūvilmāyay. 4. உடம்பிற்கு (சரீரத்துக்கு) வேறாயும், பொறிகட்குப் புலனாயும் (இந்திரியங்களுக்கு விடயமாயும்) இருக்கும் பொருள் (விசாரசா. 29); matter which is different from the body and perceived by the senses (சங்.அசு.). 5. பரம ஆதன் (பரமாத்துமா); the Supreme or Universal Soul (சா.அக.).

ம. அதிபூதம்; க. அதிபூத.

[அதி + பூதம். பூத்தல் = தோன்றுதல். பூ → பூது → பூதம் = ஐம்பொருட் கூறுகளுள் ஒன்றாகத் தோன்றியது.]

இதன் விளக்கத்தைப் பூதம் என்னும் உருப் படியிற் காண்க.

அதிமதுக்குரு adi-madu-k-kuru, பெ. (n.) நீரிழிவு தோயில் சருக்கரையினா லேற்படும் சிறுகொப் புளங்கள்; small papules occurring in diabetes due to irritation of the skin, Symptomatic prurigo (சா.அக.).

[48 + 08 + 56.]

அதிமதுக்குருதி adi-madu-k-kurudi, பெ. (n.) அதிகழாகத் தித்திப்புச் சேர்ந்த அரத்தம்; excess of sugar in the blood, Hyperglycemia (சா.அக.).

[48 + 081 + 668.]

அதிமதுரகளி adi-madura-kavi, பெ. (n.) 15ஆம் நூற்றாண்டில் காளமேகப் புலவர் காலத்தி விருந்த திருமலை ராயன் அவைக்களத் தலைமைப் புலவர் (தமிழ்நாவ. 209); name of the poet laureate in the court of Thirumalairāyan, contemporary of Kāļamēgappulavar, 15th century.

[மத்து → மது → மதுர் → மதுரம். அதீ + மதுரம் + Skt. kavi — அதீமதுரகவி.]

மதுரம் பார்க்க; see maduram.

அதிமதுரப்பால் adi-madura-p-pal, பெ. (n.)
அதிமதுரச் செடியின் வேரினின்று வடிக்கும் பால். இக் கடைச்சரக்கு வாயிலடக்கிக் கொள்ளின் நாவறட்சி, வாய்ப்புண், வேக் காளம் முதலியவற்றை நீக்கும்; a dry extract prepared from the decoction of the roots of honey-creeper by evaporation, used as a cure for persistent thirst or parched tongue, stomatitis or ulcers of the mouth, inflammation of the mouth, etc. (சா.அக.).

[அதீமதுரம் + பால்.]

அதி மது ரம்¹ adi-maduram, பெ. (n.) மிக இ**னிமையானது**; that which is very sweet. ''அதிமதுரக் கனியொன்று'' (பெரியபு. காரைக். 25).

ய., க. அதிமதுர; தெ. அதிமதுரமு.

அதிமதுரம்² adi-maduram, பெ. (n.) 1. நறு மணப் பூடுவகை. ''பிங்குணம் பிரச பூர வருந்ததி மதுரம்'' (மச்சபு. சருவ. 8); liquoriceplant, Glycyrrhiza glabra (செ.அக.) — சீமை அதிமதுரம்; honey-creeper, Glycirrhiza triphylla (சா.அக.). 2. குன்றி (மலை.); crab's-eye (செ.அக.). 3. நாட்டு அதிமதுரம் அல்லது குன்றிவேர்; Indian liquorice root, Abrus precatorious (சா.அக.).

ம. அதிமதுரம்; க. அதிமதுர; **தெ.** அதி மதுரமு.

அதிமந்தம் adi-mandam, பெ. (n.) மிகுந்த கண்ணோவையும் ஒற்றைத் தலைவலியையும் உண்டாக்கும் ஒரு கண்ணோய்; a disease invariably attended with an excruciating pain in the eye, and extending upward to one side of the head (#1. 45.).

[அதி + மந்தம். மொத்து → மொந்து → மொந்தம் → மந்தம்.]

அதிமந்தம் - முழுக்கண்ணோய் மூன் றனுள் ஒன்று. அது ஊதையதிமந்தம் (வாதாதி மந்தம்), பித்தவதிமந்தம், கோழையதிமந்தம் (சிலேட்டுமாதிமந்தம்), அரத்த வதி மந்த ம் (ரக்தாதிமந்தம்), மிகையதிமந்தம் (அதாதி மந்தம்) என ஐவகைப்படும் (சீவரட். 258)— (சங்.அக.).

அதிமந்தாரம் adi-mandaram, பெ. (n.) கண் வலித்துக் கடுத்து நீர் வடிந்து, பாவையிற் குத்தலுண்டடாகிப் பார்வை நாளுக்கு நாள் இருண்டுவரும் தீராக் கண்ணோய்; a chronic incurable disease of the eye, marked by inflammation and darting pain of the cornea, watery discharge from the eyes, hazy vision and gradual loss of sight (சா.அக.).

[மந்தம் + ஆரம் (ஓர் சுறு) – மந்தாரம்.]

அதிமயிர்வளர்த்தி adi-mayir-valartti, பெ. (n.)
1. தலைமயிர் அதிகமாக வளர்தல்; excessive growth of hair on the scalp. 2. உடம்பில் அதிகமாக மயிர் முளைத்தல்; excessive growth of hair all over body, Hypertrichiasis universalis (சா.அக.).

அதிமல்லி adimalli, பெ. (n.) மாவிலங்கம் (மறை.அக.); a species of crataeva.

ஒ.தோ: அதிமலம் 1.

- அதிமலம் adi-malam, பெ. (n.) 1. மாவிலிங்கம் (மு.அ.); species of crataeva (செ.அக.) — sacred lingam tree, Crataeva religiosa (சா.அக.). 2. அதிக மலந்தள்ளல்; excessive discharge of faecal matter (சா.அக.).
- அதிமாதம் adi-mādam, பெ. (n.) அதிக மாதம் பார்க்க; see adiga-mādam.
- அதிமிதி adi-midi, பெ. (n.) வீம்பாட்டம், ஒட்டோலக்க நடை (யாழ்ப்.); acting very ostentatiously because of prosperity (J.).
- அதி முணி adimuņi, பெ. (n.) பிறருடைய கிணைற்றிலிருந்து நீரிறைத்துப் பயிரிடுவதற் தாகக் கிணைற்றுக்காரருக்குக் கொடுக்கும் வாரம்; dues payable by owners of fields to

owners of wells for drawing water from the wells for irrigating their fields (R.T.).

[ஒருகா. அதீகம் + உணி.]

அதி முத் தகம் adi-muttagam, பெ. (n.) 1. அனிச்சை; ring-worm root, Rhinacanthus communis. 2. மஞ்சள் மந்தாரை; mountain ebony, Bauhinia tomentosa (சா.அக.).

அதிமுத்திரநிக்கி adi-mūttira-nīkki, பெ. (n.) சிவப்புப் பொன்னாங்கண்ணி; a red species of edible plant, river blatty, Illecebrum sessile (சா.அக.).

[48,03800 + 838.]

அதிமுத்திரம் adi-mūttiram, பெ. (n.) 1. மூத்திரம் மிகுதியாகப் பெய்தல்; excessive secretion of urine, Hyperdiuresis. 2. ஒருவகை நீரிழிவு; a kind of diabetes, Diabetes insipidus (சா.அக.).

[28 + 693876.]

அதிமுத்திரவொழுக்கு ladi - mūttira - v - oļukku, பே. (n.) முத்திரம் மிகுதியாக வொழுகுதல்; an excessive flow of urine, Urorrhagia, urethrorrhea (சா.அக.).

- அதியம் adiyam, பெ. (n.) 1. ஒரு மருந்து (சங்.அக.); a kind of medicine. 2. ஒருவகைச் செயற்கை நஞ்சு (அப்பீரகப் பரடாணம்); a kind of mineral poison prepared from mica (சா.அக.).
- அதியமான் ¹ adiyaman, பெ. (n.) கடையெழு வள்ளல்களு ளொருவன்; a liberal chief of the 2nd century A.D. ''அணிபூ ணணிந்த யானை யியறேர் அதியமான்'' (புறநா. 101: 4-5).

அதியமான் நெடுமானஞ்சி பார்க்க; see adiyamāṇ-neḍumāṇ-añji.

[அதிகன் → அதியன். மகன் → மான். அதி யன் + மான் (ஆ.பா. ஈறு) — அதியமான்.]

- அதியமான் ² adiyamā<u>n</u>, பெ. (n.) அதிகமான் ² பார்க்க; see adigamā<u>n</u>².
- அதியமான் நெடுமானஞ்சி adiyaman-nedumanañji, பெ. (n.) கடையெழு வள்ளல்களுள் ஒரு வனும் ஒளவையாரைச்சிறப்பாகப் போற்றின வனுமான ஒரு சிற்றரசன்; hame of an ancient chief noted for his liberality and for his

patronage of the poetess Avvai, one of seven Kadai vallal. 'அதியமான் நெடுமா னஞ்சியை ஒளவையார் பாடியது' (புறநா. 87, கொளு).

[அதீயன் + மான் + தெடு + மான் + அஞ்சி.]

அதியர் adiyar, பெ. (n.) அதிகமான் குடியினர்; name of the line of Adigamān, a branch of the Cēras. "ஆர்கலி நறவி னதியர் கோமான்" (புறநா. 91:3).

அதியர்கோமான் adiyar-kömän, பெ. (n.) அதிகர்குடித் தலைவனான அதியமான் தெடுமா னஞ்சி; Adiyamān, a chief of a branch of the Cēras.

''ஆர்கலி நறவி னதியர் கோமிரன் போரடு திருவிற் பொலந்தா ரஞ்சி'' (புறநா. 91 : 3-4).

[அதியன் → அதியர் + கோமான். கோ + மகன் — கோமகன் → கோமான்.]

அதியரத்தம் adi-y-arattam, பெ. (n.) 1. மிகச் சிவப்பு; bright red. 2. உடம்பிலுள்ள அரத்த மிகை; excessive blood in the body, Hyperemia (சா.அக.).

ம., க. அதிரக்த.

[48 + 40550.]

அதியருவதம் adi-y-aruvadam, பெ. (n.) 1. ஏற் கெனவே யுள்ள கழலைமேற் புறப்படும் மற்றொரு கரையாக் கழலைக் கட்டி; an incurable tumour cropping upon another existing one, secondary tumour. 2. ஒரே காலத்தில் அல்லது ஒன்றன் பின் ஒன்றாக எழும்பும் பல கழலைக் கட்டிகள்; numerous contiguous tumours cropping up simultaneously or one after another, multiple tumour (சா.அக.).

[அதி + அருவதம்.]

அதியரையன் adi-y-araiyan, பெ. (n.) மீன் வலைஞர் தலைவன்; chief of fishermen. ''இலங்கதி யரையனம் மன்பன்'' (திருவால வா. 22: 9).

[அதி + அரையன்.]

அதியன் adiyan, பெ. (n.) 1. மேம்பட்டவன்; one who is pre-eminent. ''திருவாவடு துறையுள் அதியனே'' (தேவா. 7.70:4). 2. அதிகமான்; Adigaman.

ம. அதியன்

[அதிகள் -> அதியன்.]

அதியாமம் adiyamam, பெ. (n.) அறுகம்புல் (மு.அ.); Cynodon grass (செ.அக.) ட (சா. அக.) 1. அறுகம்புல்; couch grass, Agrostis linearis. 2. முயற்புல்; Cynodon grass, Cynodon dectylon.

அதியுச்சம் adi-y-uccam, பெ. (n.) (கணி.) கோள் உச்சவீட்டில் மிக வுச்சமான பாகையி விருக்கை (சோதிட. சிந். பக். 145); (Astron.) highly exalted position of a planet in the house of its exaltation.

[48 + 2 \$ \$ \$. 2 \$ \$ - 2 \$ \$ - 2 \$ \$ \$ \cdot .]

அதியுமிழ்-தல் adi-y-umil-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அதிகமாக வாய்நீருறலால் அடிக்கடி துப்புதல்; constant spitting owing to excessive flow of saliva. 2. இதள் (ரச) மருந்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்தலால் அளவிற்கு மிஞ்சி வாய்நீர் ஒழுகல்; abnormal flow of saliva due to misuse of mercury drugs, Mercurialism alias Mercury ptyalism (சா.அக.).

[அதி + உமிழ்தல்.]

அதிர்-தல் adir-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குலுங்கு தல்; to shake, quake, tremble, as by an earthquake, by the fall of a tree, by the rolling of chariots, by the loud report of a gun. நில மதிர்ந்தது (உ.வ.). 'பெண்ணொருத்தி பேசிற் பெரும்பூமி தானதிரும்" (நீதிவேண். 31). 'அதிர அடித்தால் உதிர விளையும்', 'அதிர ஆடிக் குடியைக் கெடுத்தாள்' (பழ.). 2. உடம்பு நடுங்கு தல்; to be startled, as by the sound of a cannon. 3. உளம் நடுங்குதல்; to be alarmed, as by reports of robbery, by the prevalence of an epidemic. "அதிர வருவ தோர் நோய்" (குறன், 429). 4. விசையாகத் குழுக்கல்; to vibrate. 5. முழங்குதல்; to resound, as thunder, to reverberate, to sound as a drum, to roar as a lion. "அதிர மாமுழவு'' (திருவாலவா. 37:23). 6. எதி ரொலித்தல்; to echo. "குரல்கேட்ட கோழி குன் நதிரக் கூவ'' (பரிபா. 8:19).

ம. அதிருக; க. அதிரு; தெ. அதரு; து. அதுருனி.

அதிர்-த்தல் adir-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முழங்கு தல்; to thunder, roar, as the sea. ''மதித்த வேலையவ் வேலையி னுடைந்தென வாய்விட் டதிர்த்த'' (சுந்தபு. தக்க. ததீசியுத். 325). 2. கலங்குதல்; to be confused. ''சுற்றா னதிர்ப்பிற் பொருளதிர்க்கும்'' (நான்மணிக். 21). —, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அசைத் தல்; to shake. 2. நடுங்கச் செய்தல்; to cause alarm by shouting, intimidate. ''பின்னதிர்க் குஞ் செய்வினை'' (நான்மணிக். 69). 3. அதட்டுதல்; to rebuke, menace. ''அரிப் பதாகனுரகப் பதாகனை யதிர்தது'' (பாரத. பதினெட். 186). 4. சொல்லுதல்; to say, tell (பிங்.). 5. அசைத்துத் தள்ளுதல் (சங்.அக.); to shake and push away. ''அஞ்செழுத்தா லதிர்த்தெழுந்து'' (கோயிற்பு. பாயி. 9).

அதிர் adir, பெ. (n.) 1. நடுக்கம்; shivering. 2. அச்சம்; fear. 3. கடுவிலை; exorbitant demand or price.

அதிர்காணி adir-kāṇi, பெ. (n.) காணியாட்சி யுரிமை; proprietary right in village lands. 'தனக்கு அதிர்காணியாக' (S.I.I. iv, 156).

[அதர் + காணி.]

அதிர்ச்சி adircci, பெ. (n.) 1. அசைவு (சா.அக.); shaking. 2. அதிகப்படுதல் (சங்.அக.); increase. 3. தடுங்குகை (திவா.); trembling as by an earthquake, from thunder. 4. அச்சம்; fear. 5. பேரோசை (திவா.); loud noise or report. 6. பிளிறல், உரறல்; roaring. ''காய்சினக் களிற திர்ந்திடு மதிர்ச்சி'' (உபதேசகா. விபூதி. 118). 7. மின்வலியால் நரம்பிற்கும், கடுந் துயரச் செய்தியால் மனத்திற்கும் ஏற்படும் திடுந்தாக்கு; electric shock or sudden and violent emotion caused by unbearable tragic news.

க. அதிருவிகெ [அதீர்த்தீ → அதீர்ச்சீ.]

அதிர்சன்னி adir-šanni, பெ. (n.) 1. இசிவு தோயால் ஏற்படும் அதிர்ச்சி; tremors in delirium. 2. தாங்கமுடியா நோவு, அடி, காயம், புண் முதலியவற்றா லேற்படும் அதிர்ச்சி யிசிவு; delirium as a result of unbearable pain, severe blow, wound, ulcer, etc., Traumatic delirium.

[அதீர் + சன்னி. Skt. sannipāda > த. சன்னி = இசிவு.]

அதிர்த்தி adirtti, பெ. (n.) அதிர்ச்சிப்பேரோசை; Loud noise or report. 'அதுதான் இவன் கன்றுமறித்தோடுகிறவதிர்த்தியாலும்' (திவ். ,பெரியாழ். 3.2:3, வியா.).

[अक्रिंग → अक्रिंगंड्रेक्टि.]

அதிர்ப்பு adirppu, பெ. (n.) 1. அதிர்ச்சி, நடுக்க**ர்** trembling. ''இப்படி யருஞ்சம ரிழைத்திடு மதிர்ப்பினில்'' (உபதேசகா. சூராதி. 28). 2. எ**திரொலி**; echo. ''எதிர்குதி ராகிக் றதிர்ப்பு'' (பரிபா. 8: 21).

க. அதிர்ப்பு

[அதீர் -> அதீர்படு.]

அதிர்விலை adir-vilai, பெ. (n.) மன நடுங்கத் தக்க கடுவிலை; exorbitant demand, fabulous price.

அதிர்வு adirvu, பெ. (n.) 1. தடுக்கம்; shaking' trembling. 2. யாழ் தரம்பின் அதிர்ச்சி; tremolo in a stringed instrument. ''செம்பகை யார்ப்பே யதிர்வே கூடம்'' (சிலப். 8: 29).

க. அதிர்கெ; தெ. அதுரு.

[अर्डतं -> अर्डतंब्यु.]

அதிர்வெடி adir-veḍi, பெ. (n.) அதிர்வேட்டு பார்க்க; see adir-vēṭṭu.

அதிர்வேட்டு adir-vēṭṭu, பெ. (n.) 1. குழாய்வெடியோசை; explosion of a rocket, usu. in temple festivals. 2. வெடிகுழாய் (யாழ்ப்.); rocket (J.).

தெ. அதுருவேடு

அதிரடி adir-adi, பெ. (n.) 1. பெருங்கலக்கம்; violent agitation. ''அச்சந் திகிலு மதிரடியுஞ் சொற்பனமும்'' (பஞ்ச. திருமுக. 720). 2. மிரட்டு (நெல்லை); bluff (Tn.). 3. கடு விலை; excess, as of prices. விலை அதிரடியா யிருக்கிறது (உ.வ.). 4. கடும்பேச்சு; violent language.

[अ\$i + अq.]

அதிரடிக்காரன் adir-adi-k-kāran, பெ. (n.) கேட்பார்க்கு அதிர்ச்சி அல்லது அச்சம் உண்டாகுமாறு உரத்த குரலிற் கடுமையாகப் பேசுபவன்; boisterous fellow.

[அதீர் + அடி + காரன்.]

அதிரர் adirar, பெ. (n.) அசுரர்; Asuras. ''அதிரர் தேவரியக்கர்'' (தேவா. 5 . 32 : 8).

[அகஏர் -> அதீஏர்.]

அதிரல் adiral, பெ. (n.) 1. தடுங்கல்; trembling. 2. காட்டுமல்லிகை; wild jasmin(e). 'விரிமலர் அதிரலும்' (சிலப். 13 : 156, அரும்.).

- 3. புனலி (மோசிமல்லிகை); hog-creeper.
  ''அதிரல் பூத்த ஆடுகொடிப் படாஅர்''
  (முல்லைப். 51) (செ.அக.) புனலிப்பூ;
  bastard rosewood climber, Dalbergia volubilis
  (சா.அக.). 4. அடித்தூறு; spreading base of a tree's trunk, stump (W.).
- அதிராகம் *adirāgam*, பெ. (n.) கந்தகம் (மு.அ.); sulphur.
- அதிராம்பை adirambai, பெ. (n.) பொற்றலைக் கையாந்தகரை (மலை.); a medicinal herb (செ.அக.); eclypta with yellow flowers, Marygold verbesina, Wedelia calendulacea (சா.அக.).
- அதிராயம் adiratyam, பெ. (n.) இறும்பூது (அதிசயம்); amazement, wonder (W.).
- அதிராவடிகள் adirā-v-adigal, பெ. (n.) மூத்த பிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவையின் ஆசிரியரான ஒரு சிவனடியார் (பதினொ.); name of a Šaiva saint, author of the Mūtta Pillaiyār Tirumummaņikkovai.
- அதிலி adili, பெ. (n.) ஒருவகை வேர்; a kind of root. 'காக்கணம் வேர், அதிலிவேர், பாலை வேர் இம் மூன்றும் அரைத்துப் பாத மேற் பூச்சுச் செய்யவும், நச்சுத் தீண்டாது' (T.C.M. ii, 2, 481) Corr. of alari (செ.அக.).
- அதினிடயம் adividayam, பெ. (n.) ஒரு மருந்துச் சரக்கு; a bazaar drug called Indian atees, Aconitum heterophyllum.

அதிவிடயம்

- அதிவியர்வை adi-viyarvai, பெ. (n.) மிகுதியாக வியர்வை காணல்; excessive sweating, Hyperephidrosis (சா.அக.).
- அதிவீரராமபாண்டியன் adi-vira-rāma-pāṇḍiya<u>n</u>, பெ. (n.) 16ஆம் நூற்றாண்டில் திருநெல்வேலி

- நாட்டை யாண்டவரும், நைடதம், காசி காண்டம் முதலிய பனுவல்களின் ஆசிரியரும், இறுதிக்காலப் பாண்டியருள் ஒருவருமான சிற்றரசர்; name of a later Pandya king of Thirunelveli, author of the Naidadam, Kašikandam and other works during 16th century.
- அதிவெப்பம் adi-veppam, பெ. (n.) மிக்க கொதிப்பு; high temperature, excessive heat, Hyperthermia (சா.அக.).
- அதிவெள்ளை adi-vellai, பெ. (n.) ஒரு செயற்கை நஞ்சு (பரங்கிப் பாடாணம்); sublimate of mercury (சா.அக.).
- அதிவெள்ளைச்செந்தூரம் adi-vellai-c-cendūram, பெ. (n.) அதிவெள்ளை பார்க்க; see adi-vellai.

[அதீ + வெள்ளை + செந்தூரம்.]

அது¹ adu, சு.பெ. (demons. pron.) 1. பொது வாக மெய்ம்முதற் சொல்லின்முன் ஆளப்படும் அஃறிணை யொருமைச் சேய்மைச் சுட்டுப் பெயர்; that, a demonstrative pronoun denoting a remote singular young child, animal or inanimate object, generally used before a consonant. 'அததற்கு ஒரு கவலை ஐயாவுக்கு எட்டுக் கவலை', 'அது மூன்றே முக்கால் நாழிகை வாழ்வு' (பழ.). 2. அஃறிணை யுலகைக் குறிக்கும் சுட்டுப்பெயர்; a pronoun denoting the inanimate world. "அவனவ ளதுவெனு மவைமு வினைமையில்'' (சி.போ. 1). 3. முற்கூறியதைக் குறிக்கும் சுட்டுப் Quuit; a pronoun referring to something mentioned or a statement made before. நேற்று ஒருமாம்பழம் தின்றேன்; அது மிக இனிமையா யிருந்தது. இந்தியா ஆங்கிலத்தை விடமுடியா தென்று, தலைமை மந்திரினியார் இந்திரா காந்தி யம்மையார் தெரிவித்திருக்கின்றார்; அது மிக நல்ல செய்தி (உ.வ.).

ம., க., கோத., துட., பட., குட. அது; தெ. அதி; து. அவு; குரு. ஆத்; கோண்., பர்., கொலா., அத்; பிரா. ஏத்.

[அ→அல்→அது. ஒ.நோ: மெல்→மெது. இனி, ஆது → அது என்றுமாம்.]

அது^{*} adu, இடை. (part.) 1. அஃறிணை யொருமை வினைமுற்றிறு; a neut. sing. ending of the finite verb. அது வந்தது (உ.வ.). 2. காலங்காட்டும் தொழிற்பெயர் ஈறுகளுள் ஒன்று; a tense-showing vol. n. ending. அவன் வந்தது எனக்குத் தெரியாது (உ.வ.). 3. ஆறாம் வேற்றுமை யொருமை யுருபு, a gen. ending followed by a neut. sing. ''ஆற னொருமைக் கதுவும் ஆதுவும் பன்மைக் கவவு முருபாம்'' (நன். 300). எனது கை, எனது பொத்தகம் (உ.வ.). 4. முதனிலைப்பொரு னீறுகளுள் (பகுதிப்பொருள் விகுதிகளுள்) ஒன்று; an expletive noun suff. ''உருவினுயிர் வடிவதுவு முணாந்திலா'' (சி.சி. 8:36). ''மரமது மரத்திலேறி மரமதைத் தோளில் வைத்து'' (தனிப்பா. தி. 2:573)

அது இது எனல் adu-idu-eṇal, தொ.பெ. (vbl.n.)

1. ஏதேசூழ்ட ஒன்றுபற்றி முறையிடுதல்; to complain about something or other. என்னிடத்தில அது இது என்று சொல்லக கூடாது (உ.வ.). 2. ஏதேலும் ஒன்று கேட்டல்; to ask something or other. என்னிடம் அது இது என்று கேடகக்கூடாது (உ.வ.).

[என் + அல (தொ.பெ. ஈறு).]

அதுக்கம் adukkam, பெ. (n.) 1. அழுக்கம்; reduced condition, as of a boil. 2. ஒதுக்கம்; stuffing into the mouth. 3 அடிப்பு; beating.

[ஒடுங்கு → ஒதாங்கு → அதாங்கு → அதாககு. அதாககு + அம் – அதாக்கம.]

அதுக்கு-தல் adukku-, 5 செ.குனறாவி. (v.t) I. அமுக்கு தல்; to press with the fingers, as a ripe fruit or boil. 2. பிசைதல்; to squeeze, pinch, as the stomach in grief. "அவ்வயி றதுக்கும்'' (திருவிளை, வன்னியுங், 41) 3. கடித்தல், to bite, as one's lips. ''நணணுந துயரந்தனை நோக்கி நகையாச் சின்வி யித ழதுக்கி'' (சுர்மபு, தக்கனவே, 32). 4. தறுக்கு தல்; to cut into pieces, mince as vegetables. **ுவீரநோய வெகுளி தோறறி** வீழுபபற வதுக்கி யிட்டுக் காரகற் பொரிபபர்'' (சீவக, 2771) 5. மெல்லுதல்; to chew. ''வாயினி லதுக்கிப் பார்த்து" (பெரியபு. கணணப்ப. 118). 6. வாயிலடக்குதல்; to stuff into the mouth, as does a monkey. 7. அடித்தல்; to slap with the hand, beat with a stick. "தானிற முர்க்க ரதுக்கவின்" (சீவக. 936).

் ம. அதுக்குக; க. அதகு; தெ. அதுமு, து. அலமு~~னி~~.

[ஒரங்கு → ஒதுங்கு → ஆதுங்கு (த.வி.) -அதுக்கு (சி வி.).] அதுக்கு adukku, பெ. (n.) ஏனங்களின் ஒடுக்கு: state of being pressed in as of parts of a vessel, dent, or depression in a metal utensil.

[அதாயகு 🖚 அதுக்கு.]

அதுக்கெடு-த்தல் adukk(u)-edu-, 4 செ.கு.வி (v i) ஏனங்களைத் தட்டி தெளிவெடுத்தல், to remove a dent, smooth out the dented surface of a metal utensil.

[அதாங்கு → அதுக்கு + எமி.]

அது கு படி adugu-padi, பெ. (n.) 1. தரிசு நிலத்தைக் குறைந்த வரியிற் பயிரிட விடுதல்; giving waste land to a cultivator at a low rate of assessment on condition of his cultivating it (W.G.). 2 பயிரிடத் தகுதியாக ஒரு நிலத்தைத் திருத்தும்பொருட்டுக் குறைந்த தீர்வைக்குக் கொடுக்கப்படும் பாசன நீர்; supplying water to a cultivator at a low rate of assessment on condition of his bringing a piece of unoccupied land into cultivation (R.T.).

தெ. அதுகுபடி

[ஒருகோ. அதாகத → அதாத + படி.]

அதுங்கு - தல் adungu-, 5 செகுவி. (v.i)

1. அழுங்கு தல், to be forced out or in by pressure, to be stuffed in, compressed.

2. ஒதுங்கு தல்; to draw to one side.

[ஒடுங்கு → ஒதுங்கு → அதுங்கு.]

அது ம் பு - தல் *adumbu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) *மொய்த்த*ல்; to swarm. ''முரல்வண் டதுமபுங் கொழுந்தேன்'' (திருவாச. 6:36).

[ஒல்லுதல் ≖ பொருந்துதல. கூடுதல். ஒல் → அல → அது → அதும்பு.]

அதெந்து adendu, இடை. (int) அச்சந் தீருமாறு 'அது என்ன?' என்று அருளொடு வீனவற் குறிப்பு; 'What is that?' as a question uttered by one to dispel the fears of his dependant or to encourage him. ''ஆதியே அடியே னாதரித் தழைத்தால் அதெந்துவே யென்றரு ளாயே" (திருவாச. 29:1)

ம. அதெந்து

[அது + எந்து. எது → எத்து → எந்து = என்னதை? இனி, என்னதை (என் + அது) → என்று (என் + து) → எந்து என்றுமாம். ஒ.தோ: ந. ஒன்று → க. ஒந்து.] ஒருவன் துன்புற்று மேலோன் துணை வேணடி லிளிக்கும்போது, அம் மேலோன் அதென்னவென்று வினவுவது இயலபே. 'எத்தால வாழலாம, ஒத்தால வாழலாம' என்னும் பழமொழியினின்று 'எது' என்னுஞ் சொல்லிற்கு 'எத்து' என்னும வடிவுணமை அறியப்படும். ஆதலால, 'அதெந்து' என்னுங் கட்டுச்சொல் திசைச்சொல் என்றும், தெலுங்கச்சொல் என்றும் கொள்வது தவறாம

அதே adē, சு.பெ. (demons pron.) 1. 'அது தான்' என்று பொருள்படும் தேற்றேகாரம் **ப**ெற்ற படர்க்கை யொன்றன்பாற் சுட்டுப் Quwit; a demons. pron. of the third person irr. sing. comb with the emphatic particle 'e', and meaning, 'It is the same'. 2. 'அது நானா?' அல்லது 'அதுவா?' என்று பொருள்படும் வினாவேகாரம் பெற்ற படர்க்கை யொன்றன் பாற் சுட்டுப்பெயர்; a demons pron. of the third person irr. sing. comb, with the interrogative particle 'e' and meaning 'Is it the same?' or 'Is it that'' -, பௌ. (adj.) அதுவேயான, அதையேயொத்த; the same, the very same. அதே வணடியில நாங்களும் ஏறிக்கொண டோம. அதே நிறத்தில் அவரும் சட்டை யணிந்திருந்தார். —, இடை (part.) ஆம்; yes கூறுவோன்: ஒற்றுமை மினமையாலேயே மூவேந்தரும் வலிமை குன்றி ஆட்சியிழந்தனர். கேட்போன்: அதே.

ம., க., குட. அதே.

ஒ.தோ அஃதே

[அது + ஏ (தேற்ற வீணா இடைக்கொல) — அதே.]

அநை-ந்தல் adai-, 4 செ.கு.வி. (v.i) 1. வீங்கு தல்; to swell, to be puffed up. கனைம அதைத்திருக்கிறது. 2. செருக்குதல்; to grow arrogant, become proud. இவனுக்கு அதைத்துபபோயிற்று (வீன்.), 3. தாக்கி மீளுதல்; to rebound, recoil. அதைத்துவிழுந்த பந்து. 4. அலைதல், to wander about, "உணை நாடியதைத்தொழித் தேன்" (திரும்ந. 1691).

அதைப்பு adaippu, பெ. (n.) 1 வீக்கம்; swelling.

2. நீர்க்கோப்பு; dropsy, an unnatural collection of fluid in any cavity of the body. 3.

செருக்கு; pride. 4. நாக்கி மீளல்; rebounding. 5. விம்மல்; turgescence (சா.அக.). 6.
எலும்பினெழுச்சி; protuberance of a bone, tuberosity.

அதோ adō, இடை. (int.) சேய்மை யிடத்தைச் சுட்டிக் கவளிக்கச்செய்தற் குறிப்பு; 'behold there! 'இதோ' என்பதற்கு எதிர்; look there! opp. idō. ''அங்கதோ வுளகறுத் தழகிற றேய்நதது'' (சீவக. 2679).

ம. அதா; க. அதோ.

[அது -> அதா -> அதோ.]

அதோன் adōl, கு.வி.எ. (adv.) அங்கே, அவ் விடத்தில்; there. 'இதனானே அதோட் கொண்டான், இதோட் கொண டான், உதோட் கொணடான், எதோட் கொண டான்......என உருபு வாராது உருபின பொருள்பட வநதனவுங் கொள்க' (தொல். எழுத்து. புள்ளி. 103, நச. உன்~~டு.~~

[அது → அதோ → அதோல → அதோள். ஒ.தோ. இந். உதா; Skt tatra; E. thither]

அதோளி adō[i, கு.வி எ. (adv.) அதோள் பார்க்க, see adō[.

க., u. . அவலி.

''சுடடுமுதலாகியவிகரவிறு தியும''(தொல. எழுதது. தொகை. 17). 'அதோளிக கொண டான், இதோளிக கொணடான், உதோளிக் கொணடான, எதோளிக் கொணடான்..... எனவும இவை மிக்கன. அதோளி அவவிட மென்னும பொருட்டு' (தொல. எழுதது. தொகை. 17, நச். உரை).

அதோள, அதோளி; இதோள, இதோளி; உதோள், உதோளி; எதோள, எதோளி என் பன இறந்துபட்ட குமரிநாட்டுச் சொற்கள.

அந்த anda, கு.பெ.எ. (adj.) அங்குள்ள, அன்றுள்ள, முன்சொன்ன என்று பொருள் படும் சேய்மைச்சுட்டுப் பெயரெச்சம்; that. "காலா லநதக் கருங்கனி சிதைத்தேன்" (மணிமே. 17:34) 'அந்த வெட்கக்கேட்டை ஆரோட சொல்கிறது'(பழ.).

ம. அ; க., து., பட., தெ. ஆ; துட. அமுன்.

[ஆ → அ → அல் → அது → அத்து → அந்து → அந்த. `அ` பெயுரெச்ச ஈறு அந்து + அ – அந்து.]

அந்த² anda, இடை. (int.) இரக்கக் குறிப்புச் சொல்; exclamation of pity. "அந்தொக்க வரற்றவோ" (கம்பரா, யுத்த, இராவணன் சோ. 38).

சிங். அந்தோ; Skt. hanta.

[அத்தன் (தநதை) → அத்தோ → அந்தோ → அந்த → Skt. hanta. இனி, அத்தன் → அத்த → அந்த என்றுமாம். ஒ.தோ: ஐயன் → ஐயோ, ஐயன் → ஐய]

"செந்தமிழ சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்துந் தங்குறிப் பினவே திசைச்சொற் கிள்லி"

என்னும் தொலகாப்பிய நூற்பா (சொல. எச். 4) உரையில் நச்சினார்க்கினியர்,

'பன்னிரு நிலமாலன . பொங்கர் நாடு, ஒளி நாடு, தென்பாணடிநாடு, குட்டநாடு, குட நாடு, பன்றிநாடு, கறகாநாடு, சீதநாடு, பூழிநாடு, மலையமானாடு, அருவாநாடு, அருவாவடதலை எனத் தெனகிழபால் முத லாக வடக்ழபா லிறாக எண்ணுக.

'இனிப் பன்னிரணடையுஞ சூழ்ந்த பன் னிரணடாவன . சிங்களமும், பழந்திவும், கொல்லமும், கூபமும், கொங்கணமும், துளு வும், குடகமும், கருநடமும், கூடமும், வடுகும், தெலுங்கும், கலிங்கமுமாம்

'........சிங்களம் அந்தோ வென்பது... .' எனவுரை ததார்.

தெயவசசிலையார்,

'பனனிருநிலமாவன வையை ஆறறின ..
.....(பொதுங்கா) நாடு, ஒளிநாடு, தென்
பாணடிநாடு, கருங்குட்டநாடு, குடநாடு,
பன்றிநாடு, கற்காநாடு, சீதை (சீத)நாடு,
பூழிநாடு, மலாடு, அருவாநாடு, அருவா
வடதலை என்ப இவை செந்தமிழ் நாட்
டகத்த. செந்தமிழ் (சோந்த) நாடென்றமை
யால், பிற நாடாகல் வேண்டுமென்பார்
உதாரணங்காட்டுமாறு: — "கன்னித் தென்
கரைச் கடற்பழ்ந் தீபம் கொலலங்கு பகளு
சிங்கள் மென்னும் எல்லையின் புறத்தவும்,
கன்னடம் வடுகம் கலிங்கம் தெலிங்கம் கொங்
கணம் துளுவம் குடகம் குன்றகம்" என்பன "

'....அநதோ எனபது சிங்களவர் ஐயோ என்பதறகிட்ட பெயர். ...' எனவுரைத்தார்.

நன்னூற் காண்டிகை யுரையாசிரியன்மா ராகிய சடகோபராமானுச கிருட்டிணமா சாரியன்மாரோ, 273ஆம் நூற்பாவுரையில,

-''ஐயோ என்பதை 'அநதோ என்பது, சிங்களநாட்டுச் சொல' என்று முன்னைய வுரையாசிரியர்கள எழுதியிருநதாலும், அது 'ஹந்த' என்னும் வடசெரில்லின் சிதைவு எனறு தெரிதலால், இங்குச் கொள்ளப்பட வில்லை" என்று உரைத்துள்ளனர்.

மேற்கூறிய நாலவரும் 'அநதோ' எனனுகு சொலமூலத்தை அறியாமையாலேயே அதைச சிங்களச் சொலலெனறும், வடசொ உ லென்றும் பிறமுக் கொண்டனா

இரக்கம், நோதல், அச்சம், வியப்பு முதலிய குறிப்புகளை யுணாத்தும் தமிழச்சொற்கள் பெரும்பாலும் பெற்றோர் முறைப்பெயர் னின்றே தோன்றியுள்ளன என்பது, முனைரே அக்கை, அச்சன், அத்தன் முதலிய சொற களின் கிழ விளக்கப்பட்டது. ஆண்டுக் காணக்.

அநதோ என்னும் தமிழசசொலலே. சிங்களத்தில் இயல்பாகவும், வடமொழியில் திரிந்தும் வழங்குகின்ற தென்க

அந்தகக்கவி விரராகவ முதலியார் andaka-kkan-vira-ragava-mudaliyar, பெ. (n.) 17ஆம் நூற்றாண்டினவரும், கழுக்குன்றப் புராணமும் பிற பனுவலகளும் இயற்றியவரும், கடும்பா (ஆசுகவி) வல்லுதரும், பிறவிக்குருடருமான ஒரு தமிழப் பாவலர்; name of a blind poet, author of the Kalukkunga-p-puranam and other works, 17th century

[Skt. andhaka + kavı + Vira + Rāghava + Φ. φησωαπ.]

அந்தகம் andagam, பெ (n.) ஆமணக்கு (மலை.); castor-plant.

அந்தகோ andagō, இடை. (int.) இரக்கக் குறிப்புச்சொல்; an exclamation of pity. ''அந்த கோவிது வருவதே யெனக்கு'' (வேதா ரணியபு. பிரமசா. 22). அந்த° பார்க்க, see anda°.

[அத்தன் → அதத → அந்த → அந்தவோ → அந்த கோ. ஒ.நோ: ஐயன் → ஐய → ஐயவோ → ஐயகோ; அம்மை → அமம → அமமவோ → அம்மகோ. வ → க, போலி.]

அந்தகோரம் andagöram, பெ. (n.) தெல்லி (மலை.); emblic myrobalan (செ. அக.) gooseberry tree, Phyllanthus emblica (சா.அக.).

மறுவ அந்தகோலம், அந்தகோளம்.

அந்தகோலம் andagôlam, பெ. (n.) அந்தகோரம் பார்க்க; see andagōram.

அந்தகோளம் andagō(am, பெ. (n.) அந்தகோரம் பார்க்க; see andagōram. அந்தச்சம் andaccam, பெ. (n.) அந்தச்சு பார்க்க; see andaccu.

[அந்தக்க -> அந்தக்கம்]

அந்தச்சு andaccu, பெ. (n.) வடிவின் சரியொப்பு; striking resemblance.

[அந்த + அச்சு — அந்தச்சு (அதே வடிவும்).]

அந்தண் andan, பெ. (n) 1. துறவியர் வகுப்பு, a class of ascetics. ''அந்தண ரெனபோ ஏறவோர்மற றெவவுயிர்க்குஞ செந்தணமை பூணடொழுக் லான்'' (குறள், 30). 2. பிரா மணா குலம், Brāhmin caste. ''அந்தணமா முதுகுரவரென் றுன்னின்ன்.''

[அந்தணன் → அந்தண.] அந்த**ணன்** பாரக்க, see andaņa<u>ņ</u>.

அந்தண்டை andandai, பெ. (n.) கு.வி.எ. (adv.) 1. அந்தப் பக்கம்; that side. போ அந்தண்டை. 2. அப்பால், அக்கரைப்பக்கம்; beyond, the opposite side. சென்னைக்கு அந்தண்டை திருப்பதி. ஆற்றிறகு அந்தண்டை எங்கள் புன்செய் இருக்கிறது (உ.வ.),

[அ→ அந்த + அண்டை.]

அந்தண்பாடி andan-ptde, பெ. (n.) 1. தமிழ்ப் பார்ப்பார் குடியிருப்பு (பழை.வ.); quarters where the learned Tamilians lived (Arch.). 2. பிராமணர் குடியிருக்குமிடம்; quarters where Brahmins reside. "அந்தண பாடியு மணுகி யல்லது" (பெருங் மகத், 4:33).

[அந்தணாபாடி → அந்தண்பாடி.] அந்தணன் பார்க்க, see andaņaņ.

அந்தண்புலவன் andan-pulavan, பெ. (n.) 1. கற்ற துறவி (பழை.வ.); a learned ascetic (Arch). 2. பிராமணப் புலவன்; Brāhmin scholar "மறையறிப வந்தண் புலவர்" (நான்மணிக், 91).

[அந்தணப்புலவன் → அந்தண்புலவன்.] ஆந்த**ணன்** பார்கக, sec andaņa<u>n</u>

அந்தண்மை andanmai, பெ. (n.) 1. அழகிய குளிர்ந்த அருள்; comely graciousness. "அந் தணமை பூணட...... அந்தணர்" (திருமந். 234). 2. துறவுநிலை, asceticism. 3. பிரா மணத் தனமை; Brāhminhood.

[அம் = அழகியு. தண் = குளிரந்த மை = தண்ணமை, தண்ணமை யுணாததும் ஈறு. அம் + தண் + மை — அந்தணாணமை.] அந்தணநாகம் andaṇa-nāgam, பெ. (n.) பொன் னிறமான நல்லபாம்பு; cobra of a golden colour, lit. Brāhmin cobra, so called because of its bright colour.

[அந்தணன் + நாகம் — அந்தணநாகம் = பூராமணன் நிறமுள்ள நலலபாமபு]

- அந்தணநாபி andaņa-nābi, பெ. (n.) நாயிவகை (மூ அ.); white variety of acomite — (செ.அக.) 1. நச்சுத் தன்மையைப் போககு மொரு முதன்மையான மருந்து; sacerdotal antidote for a kind of poison. 2 வெண்ணைசபி; a white variety of acomite root (சா.அக.).
- அந்தணமை andaņamai, பெ. (நூ.) 1. அழகிய குளிர்ந்த அருட்டன்மை; comely graciousness. 2. துறவு நிலை; asceticism. 3. பிராமணத் தன்மை ம, Brāhminhood "குளித்துமூன் றனலை யோமபுங் குறிகோளத் தணமை தன்னை யொம்புங் குறிகோளத் தணமை தன்னை யொளித்திட்டேன்" (திவ். திரு மாலை, 25).

[அந்தண்மை → அந்தணமை.] அ**ந்தண**மை பாாக்க; see andaņmai.

அந்தணர் andanar, பெ. (n.) 1. அழகிய குளிர் நத அருளையுடைய துறவியர்; the gractous ascetics. ''அந்தண ரெனபோ ஏற வோரமற நெவவுயிரக்குஞ செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்'' (குறள, 30). 2. பிரா மணர், Brâhmins. ''ஆறறி யந்தணர்க் கரு மறை பலபகர்ந்து'' (கலித் கடவுள்வர 1).

[அம = அழகு. தணம் = குளிரசசி, குளிர்நத அருள் தணமை → தணன் = குளிரநத அரு ளுடையவன். தணன் (ஒரு மை) — தணர (பன்மை). அம் + தணம் + அர (ஈறு).]

'அநதத்தை அணவுவார அந்தணர் என்றது, வேதாநதததையே பொருளென்று மேறகொணடு பார்ப்பா ரெனறவாறு' என்று நசசினார்க்கினியர் அநதணர் எனனுஞ சொலலிறகுக் கூறியுள்ள பொருடகாரணம் பொருநதாது.

- அந்தணர்சேரி andaņar-šēri, பெ. (n.) அந்தண் பாடி பார்கக; see andaņ-pāḍi. "அந்தணர் சேரி யகவித ழாக" (பெருங். மகத. 3 . 87)
- அந்தனர்வாக்கு andaņar-vākku, பெ. (n.) 1. வேதம் (சிந்தா. நி.); the Vēdas. 2. பிழ்ர மணர் கூற்று; sayings of Brāhmins.

அந்தனரறுதொழில் andapar-aqu-tolil, பெ. (n.) ஓதல், ஒதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் (திவா.); the six occupations of the Brāhmins, viz., learning, teaching, sacrificing, conducting sacrifices, giving and receiving.

[அந்தணை + ஆறு + தொழில். ஆறு→அறு.]

இது பிற்காலக் கொள்கையும் வழககு மாகும ஆரியப் பூசாரியர் தென்னாடு வருமுன், அந்தணர் என்னும் பெயர் தமிழ்த் துறவியரையே சிறப்பாகவும், தமிழ்ப் பூசாரி யரையும் புலவரையுமே பொதுவாகவுங் குறித்ததனால், தமிழமுறைபபடி அந்தண ரறுதொழில் ஒதல், ஒதுவித்தல, ஈதல, ஏற்றல, தூதுபோதல, சந்துசெயதல் என் னும் ஆறேயாகும்

ஒளவை, அதியமான் விடத் தொண்டைமா னுழைத் தூது சென்றதையும் (புறநா. 95), கோவூர்கிழாா, உறையூர் முற்றியிருந்த சோழன நலங்கிளளியையும் அடைத்திருந்த நெடுங்கிள்ளியையும் பாடிச் சந்துசெயததை யும் (புறநா. 45) நோககுக. இதனால்,

''ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர் காவலன் காவா னெனின்''

என்னுங் குறளில் (560) உள்ள 'அறுதொழி லோர்' என்னுஞ் சொல, தமிழ அநதணர்க்குப் பொருந்துதலையுங் காண்க.

சந்துசெய்தலில், தலைவன் தலைவியர் பிணக்குத் தீர்த்தலும் அடங்கும்

பேகனால துறக்கபபட்ட கண்ணகி காரணமாக, அவனைக்கபிலர் (புறநா. 143), பரணர் (புறநா. 144, 145), அரிசிலகிழார் (புறநா. 146), பெருங்குன்றராகிழார் (புறநா. 147) பாடியதையும;

"கழிவினும் நிகழ்வினும் எதிரவினும் வழிகொள

நல்லவை யுரை தத்லும் அல்லவை

கடி தலும்

செவிலிக குரிய வாகு மென்பே" (டோருள். கற் 12),

- "சொலலிய கிளவி அறிவர்க்கும் உரிய" (பொருள், கற். 13)

ு என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பாக்களையும் நோககுக. அந்தணன் andanan, பெ. (n.) 1. அழகிய அருளாளன்; the gracious one. 2 முனிவன், துறவி; sage, recluse, ascetic. "அந்தன் ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்கு கு செந்தணமை பூண்டொழுக லான்" (குற்ள. 30) 3. அறவோன் (பொடு, நி.); virtuous 4. தூயோன்; pure person person ''தேவர்க்கும் அறிய வாகா அந்தணனை'' (திவ். திருநெடுந. 4). 5. பிராமணன்; Brāhmin. ''நூலே கரகம முக்கோல மணையே ஆயுங் காலை யநதணர்க் குரிய" (தொல. பொருள். மர. 71) 6. பிராமணவகை நாகம்: cobra of the Brahmin variety. "அந்தன னாறு மான்பா அவியினை (சீவக. 1287). 7. பிரமன்; Brahma (பிங்.). 8 சிவன்; Šiva. ''யாழ்கெழு மணிமிடற் றநதணன்'' (அகநா. கடவுள்வா.) 9. அருகன்; Arhat (சங்.அக.) 10. கடவுள்; God (சங்.அக). 11. வியாழன்; Jupiter. ''மற்றவன் மேலுய ரந்தண னுலவும்'' (சுர்மபு. மண்டல. 16). 12. காரி; Saturn (சங்.அக.) 13. ஒரு சிறந்த முழுத்தம் (முடைர்த தம்); a highly auspicious time. ''அரன்பாம பனுட மகம்புட புனலாடி யந்தணன் நேர்" (விதான குணா. 72.73). இது பகலிலே எட்டாவதாக நிகழுமென்றும் நூறாயிரங் குற்றத்தைப போக்குமென்றும் சொலலப படும் (சங்.அசு.).

ம். அந்தணன்

[அம் + தணம் + அன் (ஈறு) – அந்தணன்.] அந்தணர் பார்க்க, see andaņar.

அந்தனாட்டி andanațți, பெ. (n.) 1. அழகிய குளிர்ந்த அருஞுடையலள், gracious woman. 2. துறவினி (பெண்துறவி); a woman ascetic. 3. பிராமணத்தி; a Brāhmin woman. "மந்திர நாவி னந்த னாட்டி" (பெருங் இலாவாண. 17:18)

[அம் + தணம் + ஆட்டி (பெ.பா. ஈறு) — அந்தணாடடி, அந்தணாளன் என்பதன் பெண் பால் ஆள் + தி – ஆட்டி.]

அந்தணானன் andand(an, Gu. (n.) 1. அழகிய குளிர்ந்த அருளாளன்; gracious person, gracious one. ''செய்யதே வண்ண ரந்த ணாளர் சுணடிர்' (தேவா. 5.8:6). 2. முனி வன்; sage, recluse, hermit. ''அந்த ணாளனுன் வடைக்கலம் புகுத" (தேவா 7.55:1) 3. பிராமணன்; Brāhmin. ''அந்த ணாளனு மதி சயித தருமபெறன் மகட்கு'' (திருவீளை விருதத்கு, 5).

[அம் + தணம + ஆளன் (சறு) — அரத சுமாளன். ஆள் + அன் — ஆளன.]

அந்தணி andaṇi, பெ. (n.) 1. அழகிய குளிர்ந்த அகுளுள்ளவன்; gracious woman. 2 துறவினி; female ascetic. 3 பிராமணத்தி; a Brāhmin woman. "அந்தணி தானகொண டெழுந்த தவத்துறை நீங்கி" (பெருங். உளுசைக். 36:195-6).

ம. அந்தணி

[அந்தணன் (ஆ.பா.) — அந்தணி (பெ பா) அம் + தணம் + இ (பெ.பா. சுறு) — அந்தணி.] அந்தணாட்டி பாளக்க; see andanāṭṭi

- அந்தந்த andanda, குபெ.எ. (adj) பெரும் பான்மை, எந்தெந்த, ஒவவொரு, எல்லாம் என்றுஞ் சொற்களுள் ஒன்றோடு உடனுறவுச் சொல்லாகவும் (correlative) சிறுபான்மை தனித்தும் நின்று, பல பொரு ளிடங காலஞ் செயல்களைத் தனித்தனி குறிக்கும் சேய்மைச் கட்டுப் பெயரெச்ச வடுக்கு, reduplication of the remote, demons, adj. anda, meaning, 'such and such', 'respective', 'proper', 'fitting' or 'appropriate'. எ-டு: பொத்தகங்களை எந் தெந்த இடத்திலிருந்து எடுத்தீர்களோ அந்தந்த இடத்தில் வைத்துவிடுங்கள். ஒவ வொருவரும் எந்தெந்த வேலைக்குத் தகுதி யென்று கண்டு அநதந்த வேலையில் அமர்த்த வேண்டும். எல்லாப் புயிர்களையும் அந்தந்தக் காலத்திற பயிரிட வேணடும் அருதருத்த் காலத்திவேயே பாடங்களைப படித்து வந திருந்தால் தோவுச் சமையத்தில் திண்டாட வேண்டிய திலலையே!
- அந்தும் andam, பெ. (n.) அழகு, beauty, comeliness "அந்தஞ் சான்ற பிடியொடு பெணணே" (தொல் பொருள் மர. 3). அந்தங்கெட்டவள் (உவ.).

ம். அத்தம்; க. து. அந்த, தெ அந்தமு.

[அமை = அழகு. அம் → அரது → அர்தம அந்தம் என்பதறகு மூடிவு என்று பேராசீரியா பொருளுரைத்திருப்பது அத்துணைபை பொருத்த மாய்த் தோன்றவிலேலை.]

அந்தரி andari, பெ. (n.) தோற்கருவி வகை, a kind of drum (சிலீப். 3: 27, அடியார்க். உரை) ம. அந்தரி அந்தரை andarai, பெ. (n) பரவர், பட்டப பெயர்; a title of Paravas (T.A.S IV, 179).

அந்தலை andalar, பெ. (n.) 1. சந்திப்பு (யாழப்.); juncture (J) 2. முடிவு (யாழப்.), end, extremity, border (J.) 3. மேடு (யாழப்.); projection as of roof (J.).

[அந்துதல் = சந்தீத்தல அந்து -- அந்தல் ---அந்தலை.]

அந்தளகத்தாளார் andalagatt(u)-alar, பெ. (n.) கவசந்தாங்கிய போர்மறவர்; warriors wearing coat of mail. உத்தமசோழத தெரிந்த வந்தளகத்தாளார் (S.I.I. 11, 97).

[அந்தளகம் + அத்து (சாரிஸ்யை) + ஆள் + ஆர (ப.பா. ஈறு).]

அந்தனகம் *andalagam*, பெ. (n.) கவசம்; coat of mail (S.I.I. 11, 98, குறிப்பு).

ஓ.நோ: தெ. பொநுதளமு [அந்தனம → அநுதனகம.]

அந்தளம்¹ andalam, பெ. (n.) கவசம் (பிங்.); coat of mail.

[உம → உரது → அர்து → அருதனம்.]

- அந்தனம்² andalam, பெ. (n.) புல்லுருவி, a parasitic plant (சா.அக.).
- அந்தளி andaļi, பெ. (n.) தேவர் கோயில, temple (சங் அக.).
- அந்தன் andan, பெ. (n.) அந்தனம் பார்க்க; see andanam (மலை)
- அந்தனம் andaṇam, பெ. (n.) கடுக்காய்; inknut, Terminalia chebula (சா.அக.).
- அந்தனாதி anda<u>n</u>adı, பெ. (n.) பழம்புளி; tamarınd, kept ın storage for a long time.
- அந்தா and a. இடை. (int.) அதோ!, ஒகு சேய்மைச்சுட்டுச் சொல், ஒரு பொருளைச் சுட்டிக் கவனிக்கச்செய்தற் குறிப்பு; remote demonstrative.

[அது - அத்து - அந்து - அந்தா.]

அந்தா² and**6**, இடை. (int.) 1. ஒரு வியப்புக் கு நி ப் பு, an exclamation of wonder. ''அந்தாவில் வாயிராணி'' (கந்தபு. அசுர அசமுகிப். 17). **2. ஒரு மகிழ்ச்சிக் குறிப்பு**; an exclamation of joy. ''அந்தா வுயநதேன'' (சுந்தபு, அசுர், அசுராதோ, 1).

[அத்தன (தேரதை) → அத்தா (விளி) → அந்தா. ஒநோ: அப்பன் → அப்பா, அடேயைபபா (வியப் புக குறிப்பு).]

அந்தாக andaga, பெ. (n.) 'அப்படியே யாகுக'' எனறு பொருள்படும் ஓர் இசைவுத் தொடாபுச சொல்; an expression, meaning 'Let it be so' ''அநதாக வென்றுவத் தையனும்'' (கமபரா. யுதத. நிகுமபலை. 101).

[அது → அத்து → அந்து + ஆக ஆகு + அ (வியால் ஈறு) — ஆக. இனி, அன்னதை → அன்று (அன் + து) → அந்து + ஆக என்றுமாம.]

அந்தாயம் *andāyam*, பெ. (n.) 1. போலிகை (மாதிரி) (இ.வ.); model (Loc). 2 குத்து மதிப்பு; rough estimate.

ம. அந்தாயம்

அந்தாரப்பனை andara-p-paṇai, பெ. (n.) தொட்டிப்பனை; a species of palmyra (சா.அக.)

அந்தாலே andālē, சு.கு.வி.எ. (demons. adv.) அங்கே (யாழப.); there, over there (J.).

[அது → அத்து → அநது + ஆல + ஏ. அநது = அங்கு. 'ஆல' இடவுருபு. 'ஏ' பிரிநிலை அலலது தேறுறப்பொரு ளிழந்த ஈறுறைசை. ஒ.தோ: பீன் → பீன்பாலை → பீன்னாரேலை, பூறுகு → பூறகால் → பூறகாரேலே.]

அந்தாளி andēļi, பெ. (n.) (இசை) குறிஞ்சி யாழ்த் திறமென்னும் குறிஞ்சிப் பண்ணின் முப்பத்திரு பிரிவுகளுள் ஒன்று (பிங்.); (Mus.) an ancient secondary melody-type, one of the 32 varieties of kurinji, a primary melody-type.

ம., க. அந்தாளி,

அந்தாளிக்குறிஞ்சி andāļi-k-kuṛம்ji, பெ (n.) அந்தாளி பாரகக; see andāļi.

[அந்தாளி + குறிஞ்சி]

அந்தாளிபாடை andali-padai, பெ. (n.) (இசை) பாலையாழ்த் திறமெனனும் பாலைப் பண்ணின் இருபது பிரிவுகளுள் ஒன்று; (Mus) an ancient secondary melody-type, one of the 20 varieties of palai, a primary melody-type.

[அந்தாளி + Skt. bhāṣā > த. பாடை.]

அந்தான் andēn, பெ. (n.) ஃபபல் அல்லது படகி லுண்டாகுஞ் சிறு பொத்தல் வழியே தண்ணிர் புகாதபடி அடைக்குஞ் சிறுபலகை; a small wooden board nailed over a hole in a ship or boat to close a leak (R.).

[அத்துதல் = இரு துண்டை ஒன்றா மூணணதை தல், ஒட்டுபைாட்டுத் ணதத்தல. அத்து → அநது → அந்தான்]

அந்தி-த்தல் and:-, 4 செ.கு.வி. (v.t.) பொருந்து தல் (பொதி.நி.), to fit in. —, 4 செ.குன் நா வி (v.t) 1. கிட்டுதல், to approach. "வேதம அந்தித்தும் அறியான்" (திருவிளை நகர. 106). 2. சந்தித்தல்; to unite, join, meet "யம்படையென வந்திக்குங் கட்கடையாலே" (திருப்பு. 55). 3. முடித்து வைத்தல; to tie up in a knot. "அந்தித் திருக்கும் பொரு ளிலலை" (திருவாலவா. 30:14). 4 ஏற் படுத்துதல் (நியமித்தல்), to appoint, ordain. "அந்தித்த நின் புண் டிப்பை" (கந்தபு. மகேந்திர். சயந்தன்புலம். 58).

க., தெ. அநது.

[20 → 23 Ø → 23 Ø → 23 Å]

அந்தி ² பாரக்க; sce andı ².

அந்தி¹ andı, பெ (n.) 1. ஒரு தெரு இன்னொரு தெருவிற் குறுக்காக வந்து சேர்வதால், அல்லது மூவேறு தெரு ஒன்றுகூடுவதால், ஏற்படும் முச்சந்தி, junction of two or three streets. ''அந்தியுஞ சதுக்கமு மர்வண (கிலப. 14:213). 2. இரவும் பகலுங் கலக்கும் விடியற்காலை; morning twilight, as joining night with day. "காலை யந்தியும்" (புறநா. 34 8). 3. பகலும் இரவுங கலக்கும் மாலைக் காலம்; evening twilight, as joining day with night. ''மாலை யந்டுயும்'' (புறநா. 34:8). 'அந்தி ஈசல அடைமழைக்கு அறிகுறி', 'அந்தி ஈசல பூத்தால் அடைமழை அதிகரிககும்', 'அந்தி மழை அழுதாலும் விடாது', 'அந்தி மழையும் விடாது ஒள்ளையாரைப் பிடித்த பிணியும் விடாது' (பழ.). 4. அந்தியுஞ் சந்தியுஞ் செய்யுந் திருமன்றாட்டு; morning and evening prayers. ''ஓதி யுருவெணணு மந்தியாலு'' (திவ. இயற். I . 33). 5. மாலை யந்தியிற் பூக்கும் அந்திமந்தாரை; plant whose flowers blossom at 5 p.m., Mirabilis jalapa. 6. மாலைச் செவ்வானம்; red glow of sunset. ''அந்தி வணணர்தம மடியவர்க கமுதுசெய வித்து'' (பெரியபு. அமர்நீதி. 3). 7. மாலை யொடு தொடங்கும் இரவு; night. ''அநதி காவலன்" (திவ. பெரியதி. 8.5 : 1).

8. பொருத்து, முடிவு; joint, end. ''அந்திக கடலிற் கடிதோட்'' (திருப்பு. 76) (சங் அக). 9. பகல் முடிவு போன்ற ஊழி முடிவு, dissolution of the universe at the end of an aeon. ''படரணி யந்திப் பசுங்கட் கடவுள்'' (கலித். 101: 24). 10 பாலையாழ்த்திறவகை; an ancient secondary melody-type of the pālai class.

ம. அந்தி, க., தெ. அன்த.

உமமுதல = கூடுதல, பொருந்துதல, கலத் தல். உம=சொலலும் பொருளும இரண்டும பலவுமாய்க் கூடுதலைக் குறிக்கும் இடைச சொல்.

67-B:

''மழவும் குழவும் இளமைப் பொருள்'' (தொல். சொல். உரி. 14).

''இன்பமும் பொருளும் அறனும்'' (தொல். பொருள், கள். 1),

உம் → உநது.

''உமஉந தாகும் இடனுமா ருணடே'' (தொல்..சொல். இடை. 44)

உநது → அந்து. ஒ.நோ : உகை → அகை.

அநதுதல் = கலததல. அநது → அந்தி =
இரு தெரு அலலது முத்தெருக கூடும் முச்சநதி,
பகலும் இரவுங் கலக்கும் காலை அல்லது
மாலைலேளை. "காலை யந்தியும் மாலை
யந்தியும்" என்று புறநானூறு (34) கூறு
வதால், முதறகண் 'அந்தி' யென்பது இரு
வேளைக்கும் பொதுவாய் வழங்கினமை
அறியப்படும். பின்னர் மாலையை வேறு
படுத்தற்குச்சகரமெய் சேர்க்கப்பட்டுச் 'சந்தி'
யென்னுஞ் சொல் தோன்றிற்று. காலையும்
மாலையும் என்னும் பொருளில், அந்தியுஞ்
சந்தியும் என்று இன்றும் உலகவழக்கு வழங்கு
தல் காண்க.

அமைத்தல என்னும் பொதுப்பொருட சொல், சோறமைத்தலைச் சிறப்பாகக் குறிக்கச் சமைத்தல என்று சகரமெய பெற்றிருத்தலை இதனுடன் ஒப்புநோக்குக.

'அந்தி', 'சந்தி' ஆனபோது, 'அநது', 'சநது' ஆயிற்று. சந்து = உறுப்புப பொருத்து, இரு பகைவரை ஒப்புரவாக்கும் இணைபபு. முச்சந்தியைக் குறித்த 'அந்தி'யும 'சந்தி' யாயிற்று. அதனால், அந்தியுஞ் சதுககமும் என்பது சந்தியுஞ் சதுககமும் என மோனை த தொடராயிறறு. சந்திக்கிழுத்தவ, சந்தி சிரித்தல, சந்தியில் விடுதல் என்னும் வழக்கு களில், 'சந்தி'யென்பது இன்று முச்சந்திக்கும் நாற்சந்திக்கும் பொதுவாகும்,

சநது → சந்தை ஒ.நோ. மந்து → மநதை.

சநதை ⇒ பெரும்பாலும் நாடடுப்புற நகர் களில், கிழமைக் கொருநாள், பலவேறிடங் களினின்று பல்வேறு விறபனையாளர் பல்வேறு பொருள்களைக் கொண்டுவந்து விற்கும் கிழமை யங்காடி.

சந்தித்தல் என்னும் பொருளில் அந்தித்தல் என்னும் சொல் தமிழில் வழங்கியிருத்தலால், சந்தித்தல் அல்லது சந்திப்பு என்னும் சொல் கென்சொலலே.

சந்தித்தலைக்குறிக்கும் 'ஸம்-தா' (sam-dhā) என்னும் வடசொல் முதனிலை, ஸம் (உடன், கூட, together), தா (இடு, வை, put) என்னும் இருசொற கொண்ட கூட்டுச்சொல், சந்து என்பதன் மூலமான 'அந்து' என்னும் தமிழ் முதனிலையோ தனிசசொல்,

முசசந்தி, நாற்சந்தி, சந்துசெயதல், சந்தை எனனும் பொருள்கள் வடசொல் வழக்கி விலலை.

சென்னை அகரமுதலியில், தெருக்குடு குறிக்கும் சந்தி யென்னுஞ மிடத்தைக் சொற்கும் சந்து என்னும் சொற்கும் 'ஸம்-தி' (sam-dhi) என்னும் வடசொலவடிவும், சநதை யென்னுஞ் சொற்கு 'ஸம்-தா' (sam-dhā) என்னும் வட்சொல் வடிவும், காலை மாலை வேளையைக் குறிக்கும் சந்தி யென்னுஞ சொறகு 'ஸம-த்யா' (sam-dhyā) என்னும் வட சொல வடிவும் மூலமாகக் காட்டப பாட்டுள்ளன. அவறறின் பொருந்தாமை, தமிழின் முன்மையையும் தமிழச்சொல்லின் மூலததையும் நோக்கின் வெள்ளிடை மலை யாம.

அந்தி andi, பெ. (n.) அக்கை (சங்.அக.); elder sister.

ம. அந்தி; நே. அந்திக்.

[அத்தீ = தாய், அக்கை. அத்தீ -> அத்தீ.]

அந்த³ andı, பெ. (n.) **தில்லைமரம் (மலை.)**; blinding tree, tiger's milk-spurge, Excoecasia agallocha (சா.அக.). அந்தி andi, பெ. (n.) (ஒகம) அறு நிலைக் களங்களுள் (ஆறாதாரங்களுள்) ஒன்றான உந்திவட்டத்தில் பத்திதழ்த் தாமரை வடி வுடையதாகக் கருதப்படும் இடம்; (Yoga) a mystic centre in the body, described as a ten-petalled lotus and situated in the navel region

அந்தி^க andı, இடை (part.) ஓர் அசைச்சொல் (பொதி.நி.), an expletive.

[அத்தில் -> அந்தி.]

''அந்தில ஆங்க அசைநிலைக கிளவியென நாயிரண் டாகு மியற்கைய என்ப''

(தொல். சொல. இடை. 19).

அந்திக்கடை andi-k-kadaı, பெ. (n) மாலையில் விற்குங்கடை, அல்லங்காடி; evening bazaar

ம. அந்திக்கட

[8138 + son L.]

அந்திக்காப்பு andi-k-kappu, பெ. (n.)

1. குழந்தைகளுக்கு அந்திப்பொழுதிற் செய்யுங்காப்புச்சடங்கு, mystic rite performed in the evening for a child, to avert evil (இவ. பெரியாழ. 2:8, வியா. பிர.)

2. கடவுட்கு மாலைக்காலத்துச் செய்யும் வழி பாடு (மதுரைக். 460, நச். உரை, அடிக் குறிப்பு), evening service performed in a temple

ம. அந்திக்காப்பு

[8138 + 6104.]

அந்திக்கோன் andi-k-kōṇ, பெ (n) இரவிற்கு அரசனான திங்கள்; moon. ''அந்திக் கோனறனக் கேயருள் செய்தவர்'' (தேவா. 5.25:1).

[अ38 + Ganda.]

அந்திகாசம் andi-kašam, பெ. (n.) மாலைக் கண்; night blindness, Nyctalopia (சா அக.).

[அந்தி + காசம். Skt. kāca > ந காசம் = கண்ணோம்.]

அந்திகால் andi-kāl, பெ. (n.) சுரபுன்னை, ஒரு மரம்; a tree, soorapoon, Octrocarpus longifalius (சா.அக.).

அந்திகாவலன் *andı-kāvala<u>n</u>, பெ.* (n.) *இராக்* காலத்துக் காவலன் போன்ற திங்கள்; moon, as the lord of night or night guardian. ''அந்தி காவல எழுதுறு பசங்கதிர்'' (திவ். பெரியதி. 8.5:1).

அந்திகுணம் andiguņam, பெ. (n.) பெருங் காயம்; asafoetīda (சா.அக.).

அந்திகூப்பு-தல் andi-küppu-, 5 செ கு வி. (v i) மாலைத் தெய்வ வணக்கஞ் செய்தல், to offer evening prayers or perform evening worship. "மந்திரத் தந்தி சுப்பி" (பெருங். உஞ்சைக். 55 . 7-8)

ம். அந்தி வழங்குக

அந்திகை 1 and igal, பெ. (n.) 1. அண்மை, nearness, neighbourhood (சங அக.). 2. இரவு, night.

ம. அந்திகம்; தெ. அந்திகமு.

அந்நிகை andigai, பெ. (n.) அக்கை, elder sister (சங்.அக.).

ம. அந்தி, தெ அந்திக

[அத்தீ = அன்னை, தேக கை. அதைதீ → அந்தீ → அந்தீகை = இளைய அககைக. 'கை' கு.பொ.பீன். ஓ.தோே. கன்னி → கனனிகை]

அந்திகை® andigai, பெ. (n.) அடுப்பு; oven (சங்.அக.).

ம., தெ. அந்திசு; க. அந்திகெ.

அந்திசந்தி andi-šandi, பெ. (n) 1. காலை அல்லது மாலை; morning or evening. 2. காலையும் மாலையும்; morning and evening. அந்தியுஞ் சந்தியும் = 1. காலையும் மாலையும்; both (in the) morning and evening. 2. எப் போதும்; always அவனுக்கு அந்தியுஞ் சந்தியும் இதுதான் வேலை (உ.வ).

அந்திசந்துவாதம் andi-šandu-vādam, பெ. (11) இராக்காலத்தில் மூட்டுகளைத் தாக்கும் ஊத (வாத) தோய்; a disease affecting the joints during the night, evening; arthritis, gout (சா அக.).

[அந்தி + சந்து + Skt. vāta > ந. வாதம.]

அந்திதோசம் andi-tōšam, பெ. (n.) அந்திப்புள் தோசம் பார்க்க; see andi-p-pul-tōšam.

[4138 + Skt. doşam > 3. 691160.]

அந்திநட்சத்திரம் andi-natcattiram, பெ. (n.) மாலை வெள்ளி, விடிவெள்ளிக்கு எதிர்; evening star (W.) opp. vidivelli.

[அந்தி + நட்சத்தேரம். Skt. naksatra > ந. நட்சத்திரம் = வெள்ளி.] அந்திப்பினை andi-p-pilai, பெ. (n.) சிறுபூளை; woolly caper, Achyranthes lanata (சா அக).

[அந்து + சீன்னை. பூன்னை → சீன்ன.]

அந்திப்புள்தோசம் andi-p-pul-tōšam, பெ. (n) பொழுதடையும் தேரத்தில் பறவைகள் கூடு தோக்கிப் பறந்து போகும்போது குழவிகளைப் புறத்துக் காட்டலால் நேரும் தீட்டு; disease of babies caused by their being exposed at sunset when birds fly to their nests

(அந்தி = மாவைத தொடக்க வேளை புள் = பறவை. Skt. doşa > ந. தோசம = குற்றம், தீட்டு.]

தோஷ் என்னு ம வடசொல் தமிழில தோடம் என்றும் திரியும். அதனால், பால வாகடத் **திரட்டு** எனனும் மருத்துவ நூலில (93), 'அந்திப்புட்டோடம்' என்னும் வடிவு ஆளப்பட்டுள்ளது.

அந்திப்பூ andi-p-pū, பெ. (n) அந்திமல்லிகை (மலை.); four o'clock flower, Mirabilis jalapa.

ம. அந்திமலரி, அந்திமந்தாரம்.

[468 + 4.]

இது, அந்தி மந்தார வேளையிற பூப்பதால் அந்திமந்தாரம், அந்திமந்தாரை யென்றும், சாயுங்காலம் 5 மணிக்குப் பூப்பதால் அஞ்சு மணிப் பூ என்றும் பெயர் பெறும்

அந்திப்பொழுது andi-p-poludu, பெ. (n.) கை யெழுத்து மறையும் மாலை மசங்கல் தேரம்; evening twilight, dusk, about the time when written characters start fading and become indistinct (சா.அக.).

ம. அந்திகெட்டந்தி

[அந்தி + பொழுது.]

அந்திபகல் andi-pagal, பெ. (n.) 1. இரவும் பகலும்; night and day. ''அந்திபக லாச சிவனை யாதரித்து'' (படமுனத்துப். பொது. 2.). 2. (சிவ.) கீழால் மேலால் நிலைகளைக் (கேவல சகலாவத்தைகளைக்) குறிக்கும் குறிப் புச்சொல்; (Šaiva.) symbolic term standing for the descending and ascending states of the soul through the five stages from wakefulness to absolute unconsciousness.

அந்திமந்தாரம் andi-mandaram, பெ. (n.) அந்தி மந்தாரை பார்க்க; ,see andi-mandarai. அந்தியந்தாரை andı-mandāraı, பெ. (n.) அஞ்சு மணிப் பூ, four o'clock flower, Mirabilis jalapa.

ம. அந்திமந்தாரம்

மறுவ. அந்திமந்தாரம், அந்திமல்லி, அந்தி மல்லிகை, அந்திமலாந்தான், அந்திமல்ரி.

அந்தி**ம**ந்தி *andı-mandi*, பெ. (n.) மாலை மங்க**ற்** பொழுது; evening twilight. அந்திமந்தி நேரத் தில வெளியே போகாதே (உ.வ.).

அந்தியல்லி andı-mallı, பெ (n.) அந்திமந்தாரை பார்க்க; see andı-mandarai.

ம. அந்திமலரி

அந்திமல்லிகை andı-malligai, பெ. (n.) அந்தி மந்தாரை பார்க்க; see andı mandaraı.

அந்திமலர்ந்தான் andı - malarndan, பெ. (n.) அந்திமந்தாரை பார்க்க; see andı-mandaraı.

அந்திமலரி andı-ınalari, பெ. (n.) அந்தி மந்தாரை பார்க்க; sec andı-mandāraı

அந்திமாலை andi-melai, பெ (n) 1. மாலைப் பொழுது; evening. ''அந்திமாலைச் சிறபபுச செய காதையும்' (சிலப். பதி. 66) 2. மாலைக்கண்; night-blindness, Nycialopia. 3. பகுதி அல்லது முழுதும் பார்வை கெடும் கண்ணோய் வகை (M.L.); partial or total loss of sight, Amaurosis.

ம. அந்திக்குருடு

அந்தியுழுவு andi-y-ulavu, பெ. (n.) கோடையில் அந்தி நேரத்தில் உழுகை (நாஞ.); tilling the soil in the evening time during summer (Nāñ.). [அத்தி + உழவு.]

அந்திரர் *andırar*, பெ (n.) ஆந்**தி**ரர்; the Andhras. ''அந்திரா முதலிய வரசா'' (பெருநதொ. 783).

Skt. andhra

அண்டிர**ன். ஆந்திரன்** பார்க்க; see andiran, andiran.

அந்திரன் *andıra<u>n</u>, பெ.* (n.) வேடன் (சிநதா நி. 160), hunter.

Skt. andhra

அந்தில் 1 andil, பெ. (n.) 1. இடம் (அக.நி.); place. 2. இரண்டு (பொதி.நி.); two. —, சுகு.வி.எ. (demons. adv.) அவ்விடம்; there. ''அந்தி வரங்கத் தகன்பொழில்'' (சினப். 11:6). —, இடை (part.) ஓர் அசைச்சொல்; an expletive in poetry.

''அந்தில் ஆங்க அசைநிலைக் கிளவியென் நாயிரண் டாகு மியற்கைய எனப்'' (தொல், சொல், இடை, 19),

[அந்த + இல — அந்தில். இல் = இடம்.]

அந்தில்² andil, பெ. (n.) வெண்கடுகு (பிங்), white mustard, *Brassica alba*.

அந்திவண்ணன் andi-vannan, பெ. (n.) செவ் வானம்போற் சிவந்த சிவன் (பிங்.), Šiva, His body having the red hue of sunset.

[அந்தி+வண் ணன். வண் ணம் → வண் ணன்.]

அந்து¹ andu, சு கு வி எ (demons adv) அப்படி; in that way ''அந்துசெய குவெனென்'' (கம்பரா. யுத்த இராவண்ணவதைப் 61)

க. அநது; தெ அடு; து. அஞ்ச.

[அ→ அண் → அணை → அணைத்து → அந்து = அவவளவு, அப்படி.]

அந்து² andu, பெ (n.) நெறபூச்சி; a small greywinged insect found in stored paddy (செ.அக.) ''அந்துகடி துண்டுபோய கதொநெலலும்'' (பிரபோத 19·6). 'அந்தூது நெல்லானேன்' (பழ.). — a small insect that causes damage to stored paddy or other grains, Weevil (சா.அக.).

க. அந்தி

அந்து³ andu, பெ (n.) மொத்தக் கூட்டுத் தொகை (இ வ), total, aggregate (Loc.).

தெ. அந்து

[ஒருகோ. அணைதைதும் → அர்தும → அர்து = அவவளவும், மூழுதும.]

அந்துக்கண்ணி andu-k-kaupi, பெ. (n.) புளிச்சைக்கண்ணி, blear-eyed, ill-looking girl or woman 'அந்துக்கணணிக்கு அழுதாலும் வாரான அகமுடையான்' (பழ).

[அந்து + கன்எணி]

அந்துளியிந்துளியா - தல் anduli-y-induli-y-d-, 4 செ.கு.வி. (v.1) (சங்.அக.) 1. தலை சுழலு தல்; to suffer from vertigo. 2. பதைபதைத் தல், to throb with pain, shiver with fear or grief. —, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தறையாடல்; to plunder, pillage அந்தை andai, பெ. (n.) ஒரு பழைய நிறைவ**கை** (தொல. எழுதது. தொகை. 28, நச். உரை), an ancient standard weight.

[ஒருகா. அண்டை -> அததை.]

அந்தைமந்தை andar-mandai, பெ. (n.) மந்த குணம், sluggishness, dull nature (சா.அக.).

அந்தோ and ō, இடை. (int.) 1. வியப்புருக்கக் குறிப்புச் சொல்; an exclamation of reverential wonder. ''அநதோவென் னாருயிரே யரசே யருள'' (திவ. பெரியதி. 7 . 2 : 6). 2 இரக்கக் குறிப்புச் சொல், an exclamation of pity ''பெறறிலள தவமநதோ பெருநில மகள'' (கம்பரா. அயோத. வனமபுகு. 25),

[அத்தன (தந்தை) → அத்தோ (விளி) → அந்தோ.]

இச் சொல இரககம், துயரம், துன்பம். லியப்பு முதலிய பல குறிப்புகளை உணர்த்து மேனும், இரக்கக் குறிப்பே இதற்குச் சிறப் பாக வுரியதாம்

ஐயோ என்னும் சொல இரக்கம், துயரம், துன்பம், வியப்பு முதலிய பல குறிப்புகளை யுணாததினும், இரக்கக் குறிப்பையே சிறப் பாக வுணாததுதலை இதனுடன் ஒப்பு நோக்குக

சொல்லாராயசசியும மொழியாராய்சசியு மிலலாத காலத்தில், நச்சினார்க்கினியரும், தெயவச்சிலையாரும், பிறரும் 'அந்தோ' என்னும் குறிப்புச் சொல்லைச் சிங்களச் சொல லென்றும் வட்சொலிலென்றும் மயங்கினா. அது சிங்களத்திறகும் வடமொழிக்கும் முந தின குமரிநாட்டுத் தென்சொல் லென்பதை அவரறியார்.

''நன்றீற் றேயும் அன்றீற் றேயும் அந்திற றோவும் அன்னீற றோவும் அன்ன பிறவுங் குறிப்பொடு கொள்ளும்''

எனனும் தொல்காபபிய நூற்பா (சொல இடை. 34) உரையில், 'அந்தீற் நோவும் அன்னீற நோவுமாவன. அந்தோ அன்னோ எனபன' என்றும், 'அடுக்கியும் அடுக்காதும் இரங்கற குறிபபு வெளிப்படுக்கும்' என்றும். சேனாவரையா கூறியிருத்தல் காண்க்.

தமிழிலுள்ள இரங்கல துயர துன்ப வியப புக் குறிபபுச சொறகளுட பெரும்பாலன பெற றோர் முறைப்சேபயரின் விளிகள எனனும் உணமையை அறியின், அநதோ அன்னோ முதலிய குறிபபுச் சொற்களின் ஒகம் வெளளிடைமலையாய் விளங்கும்.

[அத்தன் → அததோ → அந்தோ. அததன் → இத்த → அந்த → அந்தவோ → அந்தகோ. இத்தோ → அச்சோ. அன்னை → அன்னோ.]

அத்த° பார்க்க; see andaº

ஆட்டோ? andō, இடை. (int.) கவனிக்கச் செய் புத் சேய்மைச்சுட்டுக் குறிப்பு; remote demons trative. அநதோ பார்; behold there!

[# → அது → அத்து → அந்து → அந்தோ. @.258: அதோ.]

- சார் and or, பெ. (n.) நெல்லி (மலை.); emblic myrobalan (செ அக.) — (சா.அக.) indian gooseberry tree, Phyllanthus emblica
- அதாகர்கம் anagarigam, பெ. (n) 1. நாகரிக க்கைய; boorishness, uncivilizedness. 2. படையாடின்மை; uncultured state.

[அல் -> அ + நாகரிகம்.]

- அப்ப appa, பெ. (n.) அப்பன் என்னும் பெயரின் விளிவடிவம், voc. of appan. —, இடை. (mt.) வியப்புக் குறிப்புச் சொல்; an exclamation of wonder
- அப்பக்காய்க்கறியமிது appa-k-kāy-k-kaṭi-yamidu, பெ. (ந.) அப்பக்காய்க்கறியமுது பார்க்க; see appa-k-kāy-k-kaṭi-y-amudu. 'அப்பக்காயக்கறியமிதுககு' (S.I.I. ii, 127).
- அப்பக்காய்க்கறியமுது appa-k-kay-k-kari-yamudu, பெ. (n.) சமைத்த அப்பக்காய்க் கறி; a kind of curry preparation of appakkay.

'அமிது' கொச்சை வடிவம. அபபைக்காய் பார்க்க; see appai-k-kāy.

[அப்பக்காய் + கரி + அமுது.]

அப்பக்கொடி appa-k-kodi, பெ. (n) கோவைக் கொடிவகை; a common creeper, weed, Ageratum conyzoides (சா.அக.).

ம். அப்ப

- அப்பகம் appagam, பெ. (p.) வட்டத்திருப்பி; Indian pareira, Cissampelos pareira (சா.அக). மறுவ. அப்பட்டர், அப்பட்டா, அப்பம.
- அப்பகாசம் appakāšam, பெ. (n.) சீமைச் சோம்பு; foreign aniseed or Armenian cumin, Carum carui (சா.அக.).

அப்பச்சன் appacean, பெ. (n.) 1. தந்தையின் தந்தை; paternal grandfather. 2. தந்தை (நாஞ.); father (Nāñ.).

[அப்பன் + அச்சன் — ஆப்பச்சன்.]

அப்பிச்சன் என்பது நாஞ்சிலநாட்டுக் கொசசை வழக்கு

அப்பச்சி appacci, பெ. (n.) 1. பாட்டன் (பள்.); grandfather (Palla). 2. அப்பன் (செட.நா.); father (C.N.). 'அப்பச்சி குதமபையைச் குப்பப பீளளை முறறின தேங்காய்க்கு அழுகிறது போல', 'அபபச்சிகோவண ததைப பருநது கொண்டு ஒடுகிறது, பிள்ளை வீரவாளிப பட்டுக்கு அழுகிறது' (பழ). 3. பள்ளர் மறவரை விளிக்கும் மதிப்புரவுப் பெயர், a term of respect used by Pallas in addressing Maravas.

ம். அப்பச்சன

[அப்ப**ன் + அ**சச — அபபசச → அபபச்சி = அபபன**ை**பை பெற்ற பாட்டன் அச்சன் = தந்தை. அசசன் → அச்ச ஒநா. அபபன் → அபபு.]

அபபச்சன் என்றிருக்க வேணடிய பெயர் அப்பச்சி என வழங்கிவருகின்றது. தந்தையை அப்பச்சி யென்னும் செட்டிநாட்டு வழக்கு, பாட்டனைத் தந்தை பெயராலும் பாட்டி யைத் தாய் பெயராலும் விளிக்கும் வழக்கின் தலைமாற்றாகும்.

அப்பச்சி, appacci, பெ. (n.) சிற்றுண்டி; light refreshment.

ம. அப்பாச்சி; க., தெ. அப்பச்சி; பிராகி. அபூப.

[ஒருகா. அப்பம் + சோய (சோறு) - அப்பச் சோய் என்னும் குழந்தை வழககாகவோ செவிலி மொழியாகவோ (Nursery usage) இருக்கலாம்.]

அப்பட்டச்சரக்கு appatta-c-carakku, பெ. (п.) உயர்ந்த பண்டம்; high quality goods.

அப்பட்டம் பார்க்க; see appattam.

அபபட்டச் சரககு என்பது கொச்சை வழக்கு.

அப்பட்டம் appattam, பெ. (n.) 1. கலப்பற் றது, தூயது; that which is unmixed, unadulterated, pure. அப்பட்டம் பால (அப்பட்டப் பால), அப்பட்டம் எணணெய். 2. வெளிப் படையானது (இ.ல.); that which is plain (Loc.). க., பட. அப்பட்ட; தெ. அப்பட்டமு, அபூட்மு; கொங்., மரா. அபூட், பிராகி. அபுட்ட.

[ஒருகா. அப்பு + அற்றும் — அபபற்றும் → அபபடடம் = நீர் கலவாதது.]

அப்பட்டர் appattar, பெ. (n.) அப்பகம் பாரகக; see appagam.

அப்பட்டா appatta, பெ. (n.) வட்டத்திருப்பி (மலை.); Indian paretra.

அப்பகம் பார்க்க; see appagam.

அப்படா appada, இடை. (int.) 1. வியப்புக் குறிப்புச் சொல்; an exclamation of wonder 2 இளைப்பாறற்குறிப்புச் சொல்; an exclamation of repose. வழிப்போக்கன் மரத்தடி மில 'அப்படா' என்று உட்கார்நதான (உவ.).

[அப்பன் → அப்ப (விளி) + அடா (ஆ.பா. விளி) — அப்படா.]

அப்படி appadi, கு.வி.எ (adv.) 1. அவ்வாறு; so, in that way. "அப்படி யொருத்தி செல்ல" (கந்தபு. தேவ் தெய்வ. 89). 2. அவ் வரிசையில்; in that order. 'அப்படிப் பார்த்தாலும் வி கடகவி' (தென்னாலிரா.). 'அப்படிச் சொல் வழக்கை, அவன் கையில் கொடு உழக்கை' (பழ.). 3. அத்தன்மை; in that manner.

ம். அப்படி

(அ + படி — அபைபடி. படி = வகை. வெண்ணம்.)

அப்படிக்கை டி a-p-paḍi-k-kūḍi, கு.வி எ. (adv.) அவ்வழியாக, by that way. அப்படிககூடி வா, போ (உ.வ.).

[81 + $U\varphi$ + Ga, Ga G $\rightarrow$ Ga, Ga, Ga. Ga

அப்படிப்பட்ட a-p-paḍt-p-paṭṭa, கு பௌ (adj.) அத்தன்மையான: of that type, kind or category. அப்படிப்பட்ட வள்ளலை இன்று காணமுடியாது அப்படிப்பட்ட திருட்டுப் பயலை ஏன் வீட்டில் வைத்துக்கொண்டிருக் கிறாய்? (உவ.).

' [அ + படி + பட்ட. ப® → பட்ட (இ கா. பெ எ.). 'ப©' துணைவின்னை.]

அற்படிப்போல் a-p-padi-p-pōl, குனி எ. (adv.) அதைப்போல், like that, similarly. ''ஆனைகடடச் சங்கிலி தானெடுத்துக் கொடுக்கும

அப்படிப்போல் நமது வாயும்நமைக்

கெடுக்கும்" (ச. ச. ச. கோத)

[84 + U4 + GUAW]

அப்படியப்படியே a-p-padi-y-a-p-padiye, கு வி.எ. (adv.) 1. ஒன்றையும் எடுக்காமல் உடனே; without removing anything, leaving things as they are. தொலைவரி வந்தவுடன், வேலைக்காரரை மட்டும் வைத்துவிட்டு எலலாரும் அப்படியப்படியே எழுந்து புறப பட்டுவிட்டார்கள் (உ.வ.). 2. வெவ்வேறு திசையில் அவரவரிடத்திற்கு; in various directions to their respective places. கூட்டம் முடிந்தவுடன் எல்லாரும் அப்படியப்படியே போயவிட்டார்கள் (உ.வ.).

'அப்படியபபடி' அடுக்குத்தொடா.]

அப்படியாதற்கு கந்த a-p-pa¢i-y-adazk(u)uganda, பெ.எ. (adj.) அப்படிப்பட்ட, அருமை யான, of such an excellence or merit. அப்படி யாதற் குகந்த பெருமக்களே போய்விட்டார் கள்; இனி மற்றவாகளைப்பற்றிக் கவனிப பானேன? (உ.வ.).

இது இன்று 'அபபடியாக்கொதத', 'அபபடி யாககொநத' எனறு கொசசையாய வழங்கு கின்றது

அப்படியாகப்பட்ட a-p-padi-y-āga-p-patta, பெ. எ (adj.) அப்படிப்பட்ட சிறந்த; of such merit and importance. அப்படியாகப்பட்ட மக்களை யெலலாம் பெற்றுவிட்டு இந்த நிலைமையிலிருக்கிறேன் (உ.வ.).

(அ + படி + ஆக + பட்ட. ஆக → ஆக (நி.கா.வி.எ.). பெடு → பட்ட (இ.கா.பெ.எ.) 'படு' துணைவினை.]

அப்படியிப்படி a-p-padi-y-i-p-padi, வி.எ. (adv.) 1. அப்பக்கம் இப்பக்கம், அத்திசை இத்திசை, this side or that side., அப்படியிப்படித் திரும்பாதே. 2 ஏதேனும் மாறாக; in any way against, anything different from. உன்னைப்பற்றி அப்படியிப்படி யென்று ஒன்றும் என காதில் விழக்கூடாது (உ.வ.).

அப்படியும் a-p-padi-y-um, வி.எ (adv.) 1. அவ் வகையிலும், in that way also அப்படியுஞ் சொல்லிப் பாரத்தேன், அவன் கேட்கவில்லை (உவ.). 2. அப்படி யிருந்தாலும்கூட; even in that event, even if it were so அப்படியும் அவன் தன் மனைவியைத் தன்னந்தனியாய் விடடுவிட்டுப் போகலாமா? (உ.வ.)

அப்படியும் இப்படியும் a-p-padi-y-um-l-p-padi-yum, வி.எ. (adv.) 1. அப்பக்கமும் இப்பக்கமும்; this side and that side அப்படியும் இப்படியும் இரும்பிக்கொண்டே மிருக்கிறான் (உ.வ). 2 அவ்வகையிலும் இவ்வகையிலும், இருவகை யிலும், சார்பாகவும் மாறாகவும், in this way and that way, both ways, for and against அவன் அப்படியும் பேசுவான் இப்படியும் பேசுவான் (உ.வ.)

அப்படியே a-p-pa(i-y-é, கு.வி.எ. (adv.) 1. அந் நிலையிலேயே; in the same state or situation. மரத்திலிருந்தவன் அப்படியே கீழே விழுந்து விட்டான். காமராசர் இளம்பருவத்திலேயே பேராயக்கட்சியிற் சேர்ந்து இறுதிவரை அப்படியே இருந்துவிட்டார் (உவ). 2 ஒருவர் சொன்னபடியே; exactly as one said. ஆசிரியர் சொன்னதை அப்படியே மாணவன் சொலலிவிட்டான (உ.வ.). 3. ஒருவர் செய்த படியே; exactly as one did. தியாகராசப பாடகர் எப்படிப் பாடினாரோ அப்படியே இவனும் பாடுகிறான் (உவ.). 4. அந்த வழியே; by that way alone. அப்படியே போ

அப்பத்தான் appattal, பெ. (n) 1. தந்தையின் தாய் (நாஞ்.); father's mother (Nañ). 2. தமக்கை; அக்கை (யாழப.), elder sister (J.).

[அப்பன் + ஆத்தாள் — அப்பாத்தாள் -> அப் பத்தாள். ஆத்தை -> ஆத்தா -> ஆத்தாள்.]

முறைப்பெயர்களின் விளிவடிவங்கள் பாலீறு பெறறு வழங்குவது கொச்சைத் தமிழ வழக*ு* அப்பநிவேதனம் appa-nivēdaṇam, பெ. (n.) அப்பமுது; bread or cake offering. ''அப்ப நிவேதனம்' (S.I.I. 111, 150).,

அப்பமுது பார்க்க; see appamudu.

[அப்பம் + நிவேதனம். Skt. nivēdana > த. நிவேதனம்.]

அப்பப்ப appappa, இடை. (int.) வியப்பு, இரக்கம், துயரம் முதலியவற்றின் குறிப்பு; exclamation of wonder, pity, grief, etc. அப்பப்ப, வறுமை கொடிது! (உ.வ.).

ம. அப்பப்பா; க., தெ., பட. அபபப்ப; து. அப்ப.

[පැටටක් → පැටට (කිසි). පැ<u>ටට</u> + පැටට — පැටටටට

அப்பப்பா appappa, இடை. (int.) அப்பப்ப பாரக்க; see appappa.

[அပဲပက် → သေပပ (ထ^ငက်[†]); သာပယ + သပ်ပπ — သောပဲပပဲပπ]

அப்பட் appam, பெ. (n) 1. பண்ணிகார வகை; round cake of rice flour and sugar, fried in ghee ''அப்பம.....கட்டுவைத்தேன்'' (தில். பெரியாழ. 2.4:5). 'அப்பத்தை எப்படிச் சுட்டாளோ, தித்திப்பை எப்படி நுழைத் தாளோ?', 'அப்பம் என்றால பிட்டுக்காட்ட வேண்டுமா?', 'அப்பம் சுட்டது சட்டியில் அவல் இடித்தது திட்டையில்' (பழ). 2. அடை (பில்.); thin cake, wafer, bread. 3. உணவு (கிறித்.); food (Chr.). 'எங்கள அன்றாட அப்பத்தை இன்று எங்களுக்குத் தாரும்' (பரமண்டல் மன்றாட்டு).

ம. அப்பம்; க. நு. அப்ப, தெ. அப்பமு; வ. அபூப, பிராகி. அபூய, அபூல; பிரா. அப்பம

[உப்புதல் = பஞ்ததல், எழும்புதல். உப்பு → உப்பம் → அப்பம்]

அப்பம்² appam, பெ. (n.) 1. புட்டுத்திரு**ப்பி;** a plant, Sida acuta (சா.அசு.). 2. வட்டத் திருப்பி; Indian parcira, Cissampelos pareira (சா.அசு.)

அப்பமுது appamudu, பெ. (n.) அப்பப் படையல், bread or cake offering

[அப்பம + அமுது.]

அப்பர்¹ appar, பெ. (n) 1. ஆ**ணாடு.** வெள்ளாட்டுக் கடா, செம்மறியாட்டுக் கடா; he-goat, ram. ''மோததையுந் தகரும் உதளும அப்டரும்.....யாத்த ஆணபாற் பெயரென மொழிப'' (தொல். பொருள. மர. 2). 2. ஆண்குரங்கு; male monkey. 'அப்பர் குரங்கென்றலுமாம்' (தொல். பொருள். மர. 47, பேரா. உரை)

[ஒருகா உப்பு → உப்பா → அப்பா ≕ பஞத்தது.]

விலங்குகளில் பெணணினும் ஆண் பருத் திருப்பது பெரும்பான்மை

அப்பர் ² appar, பெ. (n.) 1. தேவார மூவருள் ஒரு வரும் சிவசமய குரவர் நால்வருள் ஒருவரும் ஆன திருநாவுக்கரசு நாயனார்; Tirunavukkarašu Nayanar, one of the three celebrated authors of the Tevaram.

[அபுபன் →ை அப்பா →ு அப்பளாரை (உயர்வுப் பண்ணமை).]

''தொழுதணைவுற நாணடஅர சனபுருகத தொண்டர்குழாத் திடையே சென்று பழுதிலபெருங் காதலுடன அடிபணியப பணிந்தவர்தம் கரங்கள பறறி எழுதரிய மலர்க்கையால் எடுத்திறைஞ்சி விடையினமேல் வருவார் தமமை அழுதழைத்துக் கொண்டவாதாம் அப்பரே எனஅவரும் அடியேன் என்றார்'

(பெரியபு. திருநாவுக. 182). 2 தந்தையார், father. ''விற்பரம ரப்பரருள் வித்தகம் ருப்புடைய பெருமாளே'' (திருப்பு. 3). 3 சிவன்; Šiva. ''அநநீர் முகந்து கொண்டேறி அப்பர் கோயி வடைந்தகலுள்'' (பெரியபு. நமிந்நதி. 13)

திருநாவுக்கரசரின் முதுமையுஞ் சிவத தொணடும நோக்கி, திருஞானசம்பந்தா அவரை 'அப்பர்' என்றாட். மூத்த பிளளை யாரின் தநதை சிவனென்பது தொல்கதை (புராணம). இறைவன என்னும் முறையில் சிவன் எலலா வுயிர்கட்கும் தந்தை.

அப்பவருக்கம் appa-varukkam, பெ. (n.) அப்பம் என்னும் பலகாரவினம்; various kinds of cakes or pastry, numbering ten and belonging to the class appam

ாஅபூபம, கஞ்சம, இலையடை, மெல்லடை, நொலையல், பூரிகை, சஃகுல்லி, போனகம், மண்டிகை, பொள்ளல என்னும் பத்தும் அப்பவினமாம். ''அபூபங் கஞ்ச மிலையடை மெல்லடை நொலையல் பூரிகை சஃகுல்லி போன்க மண்டிகை பொள்ள லு மப்ப வருக்கம்'' (பிங். 6 : 17).

அப்பம் > Skt. abāba

பிங்கல நிகண்டு 10ஆம் நூறறாண்டின தாதலால, அபூப என்னுமவடசொலவடிவை ஆண்டுள்ளது.

[அப்பம் + வருக்கம். Skt. varga > ந. வருக் கம் = இ**காம்**.]

அப்பவாணிகம் appa-vāṇīgam, பெ. (n.) பண்ணி கார விற்பனை; sweet-meat selling.

[அப்பம + வாணுகம்.]

அப்பவாணிகர் appa-vängar, பெ. (n.) பண்ணி காரம் விற்போர், sweet-meat sellers (சிலப் 5 · 24, அடியார்க் உரை).

[அப்பம் + வாகுச்கா.]

அப்பழுக்கு appalukku, பெ (n.) I மாசு, அழுக்கு, கறை; blot, dirt, speck. அவன் உடுத்திருக்கும் ஆடை அப்பழுக்கில்லாதது (உ.வ.). 2. குற்றம், மாசுமறு; fault, guilt, defect அவன் அப்பழுக்கில்லாதவன் (உ.வ.).

[ஒருகா. அப்பு + அழுக்கு - அப்பழுக்கு. அப்புதல் = படையாய ஒட்டிக்கொண்டிருத்தல்.]

அப்பளக்காரம் appala-k-kāram, பெ (n.) அப் பளத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படும் உறைப்பும் உவர்ப்புமுள்ள ஒரு கடைச்சரக்கு; a subcarbonate of soda, used chiefly in manufacturing appalams.

''குடலவாதஞ குலை கொடிதான வாத மடல்புரியு மையு மறுக்கும் — நெடுவயிற்றி னுப்பிசத்தி னோடே யுயர்குன்ம நோயகற்று மப்பளக் கார மது''

(பதாரத்த, 1134).

'அப்பளாககாரம' என்பது கொச்சை வழக்கு.

[அப்பளம் + காரம்.]

அப்பளக்குழனி appala-k-kulavi, பெ. (n.) அப் பளந்தேய்க்கும் உருளைக்கட்டை; rolling pin for smoothing out the dough for flour cakes.

[அப்பளம் + குழவி.]

அப்பளம் appalam, பெ. (n.) உழுத்தமாவினா லும் அரிசிமாவினாலும் செய்யப்படும் மெல்லிய அடை; light, thin flour-cake, usually of black gram and rice. ''வாதததை யுண்டாக்கு மாபலததை யுங்கொடுககுஞ

சித்ததை மேவுக்பந் திரக்குங்காண் — தெய்முழுந

தப்பளஞ்சோற றப்பளங்கா லாதிகள் விஞ் சாதுநிலை

யொப்பவள்ளு செய்யு முரை''

(பதார்த்த. 1446)

ம. பப்படம், க. அப்பள; தெ அப்பளமு, நு. அப்பளேர், பிராகி அப்பட, பட், பப்பட, Skt. parpaja.

[அப்பளித்தல = சமமாகைத் தேயேத்தல், அப் பளி → அப்பளம்]

'சுவரை அப்பளித்துப் பூசுகிறான்' என்னும் வழக்கை நோக்குக், 'அப்பளாம்' என்பது பிராமணக் கொச்சை வழக்கு

அப்பளி-த்தல் appali-, 4 செ.குன்றாவி (v.t) சுவரிற் சாந்து பூசும்போது சமனாக்கித் தேய்த் தல்; to remove unevenness in the wall when plastering சுவரை அப்பளிக்துப் பூசுகிறான் (உவ)

க. அப்பளிசு, தெ. அபபளிஞசு, நு. அப பரிபு.

[அப4 → அப்பளி. அப்புதல = சாத்தாதல. பூகதல்]

அப்பளாசிட்டி appala-šitti, பெ. (n.) அப்பளம் வெண்மையாதற்குப் பயன்படுத்தும் சாறுள்ள ஒரு பூணடு, a herbaceous plant, the juice of which is used for making appalams look white (சா.அக).

அப்பறாத்தூணி 1 app(u)-ata-t-tūn, பெ. (n.) அம்பறாத்தூணி பார்க்க, see amb(u)-ata-t-tūnt

[அம்பு + அறா (நீங்காத) + தாணு (கூடு) அமைபராத்தாணி → அப்பராத்தாணு.]

அப்புராததுணி என்பது கொச்சை வடிவம்

அப்பறாத்துணி² apparattū pt. பெ. (n.) ஒரு வகை நஞ்சு (சரகண்ட பாடாணம்); a kind of native arsenic (சா அக.)

அப்பன் appan, பெ (n.) 1. தந்தை, father. ''அபபன்நீ யமமைநீ'' (தேவா. 6 . 95 : 1), 'அபபன் அருமை அபபன் மாணடால தெரியும், உப்பீன் அருமை உபபு இவ்வாவிட்டால தெரியும்', 'அப்பன் செத்தும் தமபீககு அழு கிறதா'', 'அபபீன் மரித்தால அந்தத துணினக்கு' (பழ.), 2. சிறுவரையும் கீழோரை

யும் விளிக்கும் அருமைச் சொல்; a term of endearment used in addressing little children or inferiors. 3. பெற்றோர மகனைக் குறிக் கும் அருமைச் சொல்; a term of endearment used by parents in addressing their son, especially when young 4. aim on Quan தன்மை செய்தவன்; patron, benefactor. 'கிழைச்சாரம வெங்களபபன், மேலைச்சாரம் எங்களப்பன்' (பழ.) 5. ஆண்பொற் பெய ரீற்றுச் சொல், a component word suffixed to names of male persons. கணணப்பன், செல லப்பன. 6 பெரிய தகப்பள் (ஆதி.), father's elder brother (Adı -Lex. Sup) 7. 20 (5 prajs **கரசு நாயனார்** (உபதேசகா. கடவுள்வா. 7); Tirunavukkarašu Nayanar. உதிறமையிற் பெரியவன்; one's better, superior in ability. இவன் இசைக்குழல் (நாதசுரம்) இசைப்பதில இராசரத்தின் ததிற்கு அப்பனாய் வருவான் (2.a)

ம. அப்பன், தெ., க., து., பிராகி., பட. அப்ப, குட். அப்பெ, கோண் ஆபோரோல்; கூ. ஆப; குருக். அப்பா; பிரா. அபா; கொங். பாபா, சிங். அப்பா, மணி. இபா; வங். பாபா.

Aram. abba, the father, my father, emphatic state of abh, father.

Chal. abba, Syr. abba or abbo, the father or grandfather

Heb. abh, father, Ar. ab, father.

N.T. Gk. abba, father (Mark. xiv, 36).

Gk. abba; L abba, E. abba, a title of honour

The following list of words for 'father' is given in 'Some Problems in Kannada Linguistics', by its author C. R. Sankaran, M.A.

Sumere - Oceaniah : ab.

Melanesian : o'fa, apa

Polynesian : pa, term of respect denoting

father.

Indonesian : pa, apai, apang, aba, pa

Mon-Khmer : pa, pā, pāpa, ipa, apa, āpe,

apa, pa, apa, father ape, good

father.

Munda : appa, appan.

Sumerian : ap, abha

Akkadian : babu, apu

Egyptian : ab, papa.

ஒருகா. தாயினும வன்மையான தந்தையைக்குறிக்க, மகரத்திற்கு இனமான வலலின் மெய்ச் சொலவடிவு கொள்ளப்பட்டிருக்க லாம்,

அப்பன்கானை appan-kalai, பெ. (n.) தாதர் என்னும் இரப்போர் வகுப்பார் வீடுவீடாய்க் கொண்டுபோய் மூக்கணாங்கயிற்றை யிழுக் கும்போது, கேட்ட கேள்விக்கு உடன்பாட்டு விடை சொல்வதுபோல் தலையசைப்பதும், பலகறையாலும் வண்ணத்துணியாலும் அணி செய்யப்பட்டிருப்பதுமான பெருமாள் மாடு (இ.வ); sacred bull owned by men of the Tadar caste and trained to respond by nodding its head to questions put to it as it is taken round decked with multicoloured clothes and cowrie shells, to houses for the purpose of collecting alms (Loc.).

ம அப்பக்காள

பெருமாளமாடு என்பதே பெருவழக்கு. சில வீடங்களில் பூமமாடு என்றும் சொல்லப்படும்.

ஆப்பா *appt*, பெ. (n.) 1 ஆப்பன் என்னும் தநதை முறைப்பெயரின் விளிவடிவம்; voc. of appan. 2. இளையவரும் கல்லாதவருமான ஆடவரை விளிக்குஞ் சொல (நெவலை); a vocative employed in addressing young or illiterate men (Tn.). அப்பா! இந்தச் சுமை யைச சற்றுத் தூக்கிவிடு (உவ) 'அபபா என்றால உச்சி குளிருமா?' (பழ.). —, இடை. (int.) 1 ஓர் இளைப்பாறற் குறிப்புச் சொல், an exclamation of repose. உழைப்பாளி, 'அப்பா!' என்று சொல்லி நிழலில உட்கார்ந் தான் (உ.வ.). 2. வியப்பு, துயரம், நோவு முதலியவற்றை யுணார்த்துங் குறிபபுச்சொல்; an exclamation of wonder, grief, pain, etc. ··என்னபபா மறறில் வெழுபது வெள்ளமு மொருவன் தின்னப் போதுமோ" (கமபரா. யுதத, மூலபல. 40). இது வியபபுக்குறிப்பு.

க., து., பட. அப்*ப*.

[அப்பள் (தந்தை) -> அப்பா (விளி)]

அப்பாகம் appagam, பெ. (n.) வாலுளுவை (பச்.மு.); climbing staff plant (செ.அக.) — intellect tree, Celastrus paniculata (சா.அக.).

அப்பாசி app of ši, பெ. (n.) விசய நகர வேந்தரான கிருட்டிண தேவராயரின் பெயர்பெற்ற மந்திரி; 'Appājī, the famous minister of the Vijayanagar king Krişnadēvarāyar. ''அப்பாசி யூகி..... இவர்களினும் மெயப்பான புத்தி வித ரணமும்'' (தெயவச், விறலி. 82)

அப்பாட்டன் appatitan, பெ. (n.) தந்தையின பாட்டன (இ.வ.); great-grandfather (Loc).

[அப்பன் + பாட்டன் - அப்பாட்டன்]

அப்பாடா appt da, இடை. (int) இளைப்பாறல், வியப்பு, நோவு ஆகிய குறிப்புகளை உணர்த் துஞ்சொல்; an exclamation of relief, wonder, surprise or pain. முடடைக்காரன் தலையி விருந்து மூட்டையை இறக்கி வைத்துவீட்டு 'அப்பாடா' என்று மரத்தடியில் உட்கார்ந் தான (இளைப்பாற்ற குறிப்பு). தென்னாவி யிராமனாற் குடிடப்பட்ட பிராமணர், 'அப்பாடா' அப்பாடா' என்று கத்திக் கொண்டு ஓடினார்கள் (நோவுக்குறிப்பு).

[அப்பன் → அபபா (வினி) + அடா (ஆ.பπ. வினி) — அப்பாடா.]

இது பெரும்பாலும் ஆடவா கூறறு.

அப்பாடி appāḍi, இடை (int) அப்பாடா என்பதன் பெண்பால் வடிவம்; fem. form of appāḍā

[୬ାଧେତୀ → ୬ାଧେଣ (ସଂଗୌ) + ୬)) (ରିଥେଣ ଇଂଗୌ) — ୬ାଧେଣ୍ଡୁ]

இது பெண்டிர் கூறறு. உணர்ச்சி யளவிற சேற்ப இது 'அப்பாடீ' என்று நீளவுஞ் செய்யும்.

அப்பாத்தாள் appattal, பெ. (n.) தந்தையைப் பெற்ற பாட்டி (இ.வ.); father's mother, paternal grandmother (Loc.).

[அபப**ன்** (தநதை) + ஆததாள் (தாய) — அப் பாத**தாள்**. ஆத்தை (தாய்) **-> ஆ**த்தா -> ஆததாள்.]

அப்பாத்தை appāttat, பெ. (n.) அக்கை, தமக்கை (இவ.), elder sister (Loc.).

[அப்பன் (தரதை) + ஆததை (தாய், அக்கை)— அப்பாத்தை.]

இதில 'அபபன்' என்னும் நிலைசசொல பொருத்தமும் பயனும் அற்றது.

அப்பாய் appay, பெ. (n.) தந்தையின் தாய் (இ.வ.); paternal grandmother (Loc.).

ம. அப்பாமி

[அப்பன் + ஆய் (தாய்) - அப்பாய்.] 'அப்பாயி' எனபது கொச்சை வழக்கு. அப்பாயி *appāyi*, பெ. (n.) பையன், இளைஞன் (இ வ.); boy, lad (Loc.).

[அப்பாயி > த. அப்பாய, அப்பாயி; தெ. அப்பாயி > த. அப்பாயி.]

அப்பாரகம் appāragam, பெ. (n) புளிமா; sour mango, Mangifera indica (சா அக)

அப்பால் a-p-p4l, பெ. (n.) அப்பக்கம், that side.
''அப்பாலிருந்த வனசரி த ரைவாககு''
(பாரத. நச்சுப், 16). —, கு.வி.எ. (adv.)
1. அதன்மேல்; after that, afterwards, further, beyond. ''பின்னவன் பெற்ற செலவ மடியனேன் பெற்ற தன்றோ வென்னினி யுறுதி யப்பால'' (கமபரா. அயோத கைகேயி சூழ. 114). 2. பிறகு; afterwards, sometime later. அப்பால கொடுக்கிறேன் (உ.வ).

ம. அப்பால

அ**ப்பால் என்னும இச சொ**ல ஆரிய மொழி களில் பவவேறு வடிவில முனனொட்டாக (pref.) வழங்குகின் றது.

எ-டு:

Skt. apa, away from.

- Gk. apo, from, off, away; aph (before an aspirate), away from,
- L. ap. away. ab, from, orig. form ap aba, extended form of ab.
- E. of, OE. of, weaker form of af, originally af, corresp. to OFris. af, of, ofe. OS. af, MLG. af prep. and adv MDu. ave, af, of; Du. af adv. off; OHG. aba, ab; MHG abe, ab. prep. and adv. Ger. ab adv off, away; ON. af; Goth. af prep. and adv. OTeut. aba, un-accented by-form ab; corresp to Skt. apa, away from, down from; Gk. apo; L ab.
- E. off, originally the same word as OF; off being at first a variant spelling, which was gradually appropriated to the emphatic form, i.e. to the adverb and the prepositional senses closely related to it, while of was retained in the transferred and weakened senses, in which the prep is usually stressless and sinks to (av.) Off appears casually from c 1400, but of and off

- were not completely differentiated till after 1600.
- E. offe, adv. and prep. An early ME. deriv. form from OF, on the analogy of INNE. ute OUTE, UPPE. (O.D.) The L. pref. ab also appears as a., adv., av., v., as in a-vert, adv-ance, avaunt, v-anguard (S.E.D.E.L. p. 732).
- E. apo-, ap- (before a vowel), aph- (before an aspirated vowel), pref. meaning 'from, away from, asunder, separate'.

  —Gk. apo-, ap-, aph-, fr. apo, 'from, away from', cogn. with OI. apa, away from, L. ab (orig aph-'away from, from', Goth. af, OE. of 'away from, from'.
- E. of., assimilated form of ob-before f off, adv., prep and adj The stressed form of of. Cp offal, offing, offish, and the second element in doff.

  off, n. the offside (cricket) (K C E. D E L.).

[A + Uni.]

அப்பாலுக்கப்பால் appalukk(u)-appal, பே. (n.) மனத்திற்கு எட்டாத தொலைவு; distance beyond one's imagination. ''அணுவிற் கணுவா யப்பாலுக் கப்பாலாய்'' (விநா. அகவல்) (சா.அக.).

[அப்பாலுக்கு + அப்பால்.]

அப்பாலுமடிக்கார்ந்தார் appalum-adi-c-carndar, பெ. (n.) தமிழ்நாட்டிற்கு அப்பாற்பட்டவரும் சிவனடியார் அறுபத்து மூவர்க்கு முன்னும் பின்னு மிருந்தவருமான தொகையடியாருள் ஒரு வகுப்பார்; Those who, hailing from lands outside the Tamil country, have attained the feet of God, and who existed before and after the period of the 63 canonized Saiva saints, one group of Toganyadiyar.

''மூவேததர் **தமிழ்வழங்கு நாட்டுக் கப்பால்** முதலவனார் அடிச்சாாநத முறைமை யோ**ரும்**

நாவேயந்த திருத்தொண்டத் தொகையிற் கூறும்

நற்றொண்டர் காலத்து மு**ன்னும்** . **பின்னும்** பூவேயத்த நெடுஞ்சடைமே லடம்பு . தும்பை புதியமதி நதியிதழி பொருந்தவைத்த சேவேந்து வெல்கொடியா னடிச்சார்ந்

> தாரும் செபபிய**அப் பாலும**டிச் சார்**ந்தா**ர் தாமே''

> > (பெரியபு அப்பாலும்டிச். 1)

[அப்பாலும் + அடி + சாரத்தார]

அப்பாவி appatet, பெ. (n.) பேதை, வெள்ளந்தி, தீங்கில்லாதவன்-ள், simpleton, artless and harmless person

[அல் → அ (எ ம முன்.) + Skt. pāpı > த. பாவு → அபாவு → அப்பாவி. Skt. pāpa (தீவிணை) > த. பாவம பாவு = தீவிணைஞன். அபாவி = தீவிணைவுகெய்யாதவன், தீங்கிலலாத வன்.]

அப்பிரு appuru, பெ. (n.) பேரோசனை (R); a kind of mineral, turquoise.

அப்பு¹-தல் *appu-*, 5 செகுன்றாளி (v.t.) 1. புசுதல்; to stick or daub with the hand, as sandal paste, to plaster with a trowel, as mortar. ''அரைபடு மகிலுஞ் சாநது மப்பி'' (திருவிளை, நாட்டு, 13). 2. சாத்துதல்; to put on. ''மலாததார ...அப்ப'' (பதினொ. கோயிறறிருப. 4). 3. ஒற்றுதல், to apply repeatedly, as a fomentation (W.) 4. grag தல், to come to grips, to grapple with, as in ''இருவரும் புயங்களி னப்பி wrestling மொத்தினர்" (பாரத். பதினேழா. 147) 5. அறைதல் (சங்.அக.), to beat, strike. 6. கும்முதல் (சங.அசு); to pommel 7 கவவு தல், to snatch at firmly நாய அப்பிக்கொண்டு போயலிடடது (உ.வ.) 8 வாயில் திணித் தல்; to thrust in the mouth. ''அவலதேனு மப்பி யமுதுசெயும்' (திருபபு. 1147). 9. கொட்டுதல் (சங்.அசு), to throw or cast into a vessel

ம. அப்புக; க. அப்பீகே; தெ. அப் பளிஞ்சு; நு. அப்பளிபுனி, பீராகி, அப்பால; பட அப்பு

[8100 - 8104]

அப்பு² appu, பெ (n) 1. அப்பன் (இ.வ.); father (Loc.). 2. சிறுவரையும் கீழோரையும் அன்புகாட்டி அழைக்குஞ் சொல் (இ வ.); a term of endearment used in addressing children or inferiors (Loc), ம, க. அப்பு; பட, அபப் அபபி எனபது கொசசை வழக்கு. 3. வீட்டு வேலைக்காரன், domestic man-servant. சிங். அப்பு.

[Anna - Ann)

அப்படி appu, பெ. (n.) 1. ஐம்பூதங்களுன் ஒன்றான நீர் (பிவ.), water, as one of the five elements. 2 கடல்; sea. 3. பனிக்குடத்து நீர. liquid of the amniotic sac, amnic liquor (சா.அக)

10., க அப்பு; 1671. அப், L. aqua.

[அப ϕ > Skt ap அம்முதல = பொருந்து தல, கலத்தல. அம் = நீர. அம் $\rightarrow$ அம் ϕ $\rightarrow$ அப் ϕ .]

அம்பு 1 பார்க்க, see ambul.

அப்பு ⁴ appu, பெ (n.) அம்பு, arrow. ''விலலும் முபபொடு'' (சுந்தபு. யுத்த இரண்டா சூரபன், 41).

[அம்பு —ு அப்பு இது வலித்தலை என்றைம் செய்யுள் தீரிபு.]

அப்பு ³ appu, பெ. (n.) துடை; thigh. ''அமய வென்று அப்புத் தட்டி'' (ஈடு 5.4:7)

[ஒருகா. அப்புதல = ஒடகுதல. அப்பு = ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் தொடை. ஒதோ: துகு → தொகு → தொடை = துலடே]

அப்பு appu, பெ. (n.) பாதிரிமரம் (மலை.); trumpet tree, Stereospermum suaveolens.

அப்பு' *appu*, பெ. (n.) ஈய**ம்**, lead (சா.அசு)

அப்பு* *appu*, பெ. (n.) ஒரு க**னிய நஞ்சு** (வெள்ளைய பாடாணம்) (வை மூ.); a mmeral poison.

அப்பு appu, பெ. (n.) முட்டாள் (இ.வ.), dolt, idiot (Loc.).

[அப்புண்டு ⇔ முட்டான (தெலலை); dolt, idiot (Tn.). அப்புண்டு → அப்பு.]

அப்பு¹் *appu*, பெ (n) கடன; loan, debt (W.). [தே. அப்பு (கடன்) > தே. அப்பு.]

அப்பு¹¹ appu, பெ. (n) 1. முற்குளம், 20ஆம் தாணமீன், the twentieth asterism. 2. பகல் பதினைந்து முழுத்தத்துள் (முகூர்த்தத்துள்) ஆறாவது (விதான. குணா. 73, உரை); the sixth of 15 divisions of the day

அப்பு¹² appu, பெ (n) முப்பத்தாறு மெய்ப் பொருள்களுள் ஒன்று; one of the 36 reals.

அது சிறுகோளத்தில (சிறறணடததில) நிலப்பூதத்திற்கும் தீப்பூதத்திறகும் இடையி விருக்கும் ஒரு பொதுவகை யல்லாத (அசா தாரண) பூதமாய்ப பிறைவடிவுள்ளதாய வெண்ணிறமான தாயத தாமரைப்பூ அடையாள முடையதா யிருக்கு மென்றும், பெருங்கோளத்தில் (பேரண்டத்தில்) பருப்பொருட்பூதநில் மெய்ப்பொருட்கு (தூல்பூத பிருதுவி தத்துவத்திற்கு) அப்பால பண (தச) குண் மதிகமாக மறைத்திருக்குமென்றும் சொல்வர் (சி. சி. சுபக. 2:66,67,68, உரை; வி-ணி. 271) — (சங்.அக.).

அப்புக்கட்டு appu-k-kattu, பெ. (n.) அமபு களின் கற்றை (பதிறறுப 16 4, உரை); sheaf of arrows.

[si 64 + BLB.]

அப்புக்காய் appu-k-kay, பெ (n.) ஒருவகைக் காய்; a kind of unripe fruit (சா.அக.).

அப்புக்குட்டி appu-k-kutti, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடல்மீன்; sucker fish, remora (சா அக.).

[ஒருகா. அப்புககுள் + ஒட்டி — அப்புக்கு வொட்டி → அப்புககுடடி அப்பு = நீர]

அப்புண்டு appundu, பெ. (n) முட்டாள் (நெலலை), dolt, idiot (Tn.).

அம்முன்டு பாரக்க; see ammundu

[அம்முண்டு → அப்புணமு.]

அப்புத்திரட்டி appu-t-tiratți, பெ. (n) கட்டுக் கொடி, நீரை உறைவிக்க வலலது; a creeper which is capable of solidifying water, Smilax pseudo-china (சா அக.).

[அம் → அம்பு → அப்பு + தீரட்டி — அப்புத தீரட்டி. அம் = நீர தீரள் → தீரட்டு → தீரட்டி = தீரள அலலது உறையச செய்வது.]

கட்டு என்னும் பெயரும் இப் பொருளதே.

அப்புதத்துவம் appu-tattuvam, பெ. (n.) முப்பத் தாறு தத்துவங்களுள் ஒன்று; one of the 36 reals.

[அப்பு + Skt. tattva > த. தத்துவம. த. தான் > Skt. tat = அது. தத்வ = அதாயிருக் குந்தன்மை, தானாயிருககை, தனிப்பொருள், மெய்ப்பொருள்.] அப்புதம் *appudam*, பெ. (ம.) கோரைவகை (பச்மூ.); a sedge

[ஒருகோ. அப்பு → அப்புது → அப்புதம் = நீரிவ வீளைவது]

அப்பு து appudu, இடை (int) பாகர் யானையைத் தட்டிக கொடுத்து அமைதிப் படுத்தும்போது கூறும் ஒரு குறிப்புச்சொல்; expr which a mahout uses while patting and queeting down an elephant.

'' அங்கையந் தலத்தினர் லப்புதர தையென்க கொங்கலர் கணணியான கொம்மைதான் கொட்ட லும

பொங்கிய வுவகையிற பொலிததுமாக் களிறவன்

றங்கிய பயிரத்தொழி நடக்கையாற் செயத்தே'' (சீவக் 1834)

இ வ · கணணியான , அபபுது அபபுது ஆது ஆது , ஐ ஐ என்று கூறி, அங்கையாகிய அழகிய தலத்தாற பொயக்கத் தட்டின் வளவிலே, அக களிறு உவகையாற்பொலிந்து அவன்கட டங்கிய பயிராற றொழிலகளை ததன் கையாலே செயத் தென்க.

பயிராவன பரிபரி பென்பன முதலியன. தொழில = தோட்டி முதலியன எடுததுக் கொடுததல (நச். உரை).

பயிர = மரபுக் குறிபபுமொழி (பரிபாஷை).

யானை கூடடங் கூட்டமாகத் தொன்று கொட்டுக் குடமலைத் தொடரில் வாழ்ந்து வருவதனாலும், தமிழ்வேந்தா மூ வரு ம தொடக்கந்தொட்டுக் கொண்டிருந்த நால் வகைப் படையுள் யானைப்படை யொன்றாத் லாலும், அரசா' வழிப் போக்கிற்கு ம முரசறைந்து விளம்பர்ஞ் செய்தற்கும் விழாக கால வூர்வலத்திற்கும் புலவாக்குப் பரிசளிப் பிறகும் யானை மிகப் பயனபட்டதனாலும், யானையைப் பயிற்றுந் தொழில் தமிழர்க்கு நன்றாகத் தெரிந்ததே, அப் பயிற்சிக்குரிய சொற்களும் தனித்தமிழச் சொற்களே. அவற்றின் பொருள் இன்று அறியப்படாமை யால அவை அயற்சொற்களாகா.

அப்பு நீர் appu-nir, பெ. (ற.) கடல் நீர்; sea-wåter (சா.அக.).

[அம் **→ அ**ம்பு → அப்பு.]

அப்புநீறு appu-niru, பெ. (n.) கடலுப்பு; sea-salt (சா.அக.).

[அப்பு = நோ, கடல். நிறு = சுண்ணம், பொடி.]

அப்புப்பு appu-uppu, பெ. (n.) சோற்றுப்பு; common salt generally extracted from seawater and used with food (சா.அக.).

[suy + 204. suy = Ba.]

அப்புப்புச்செயனிர் appuppu-c-ceyanir, பெ (n.) பிண்ட வுப்புச் செயனீர்; a liquid obtained from the salt extracted from the foctus (சா அக.).

அப்புப்போடு-தல் appu-p-pōḍu-, 19 செ.குன்றா வி. (v.t.) வாங்கின கடணைத் தீர்க்காது ஏமாற்றுதல் (இ வ.), to deceive by evading or denying repayment of debt (Loc.). அவன் ஐம்பது உருபா அப்புப் போட்டுக்கொண் டான்,

[தெ. அப்பு = கடன் போடுதல ≖ வாயிற போட்டுக்கொள்ளுதல், கவாந்துகொள்ளுதல, தனகைகுப பயன்படுத்திக்கொள்ளுதல]

அப்பு நுதவாதிமதம் appu - pūda - vadi - madam, பெ. (a.) அப்பு என்னும் பூதமே பரம்பொருள் என்று கொள்வோன் மதம் (த.நி.போ. 280); the religion of one who holds that the element water is the Supreme Being.

அப்புமேடு appu-mēļi, பெ. (n.) வயல் உழுதற் குரிய மேழிவகை; a kind of plough

[அப்பு = நீர். நீருள்ள வயல. மேழி = கலப்பையின் கைப்பிடி அவ்வது மேறபகுதி ஒருகா. மேலி → மேழி.]

அப்புரா appura, பெ (n.) பாதிரி; trumpet flower tree, Bignoma chelonoides (சா.அக).

அப்புருவம் *app(u)-uruvam*, பெ. (n) 1. உப்பு, salt 2. நவச்சாரம், salammoniae, Ammonium hydrochlorate (சா அக).

[AU4 + 2000.]

அப்புலிங்கத்தலம் appu-linga-1-talam, பெ. (n.) இலங்கம் (இலங்கம்) நீர் வடிவாக வுள்ள திருவானைக்காவல் (திருவானைக். மூரத்தி. 3); Tiruvanaikkaval, where the linga in the shrine represents the element, water.

[$\Theta \dot{u}\dot{u}\dot{u} + \Theta \dot{u}\dot{u}\dot{u}\dot{u} + Skt.$ sthala > p. $\phi \dot{u}\dot{u}\dot{u}$.

அப்புலிங்கம் பார்க்க; see appu-lingam.

அப்புலிங்கம் appu-lingam, பெ. (n.) ஐம்பூதங களையும் நிகர்க்கும் ஐந்திலங்கங்களுள் ஒன்றானதும், திருவாணைக்காவிலுள்ளதுமான நீரிலங்கம்; Linga in the shrine at Tiruvāṇaikkāval, as representing the element water, one of the pañja lingams which represent the five elements

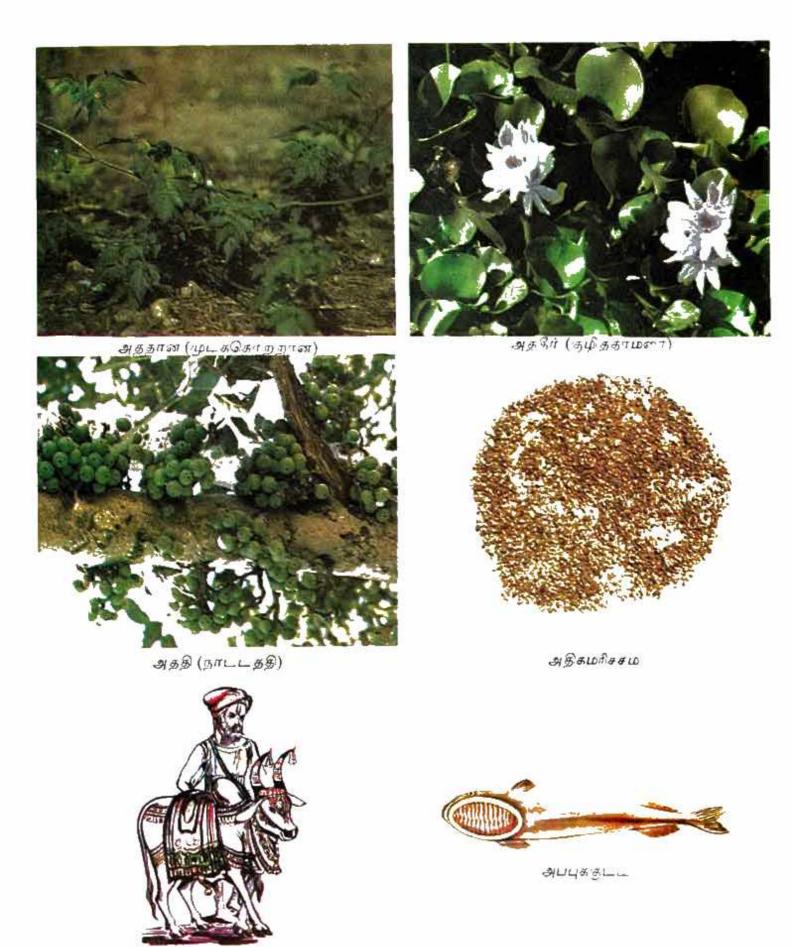
[அம் → அம்பு → அப்பு = நீர. இவக்கு → இவக்கம் = குறி. இலககம் → இவங்கம் → இலிங்கம் → லிங்கம் (கொச்சை) > Skt. linga ஓ.தோ: அர் → அரங்கு → அரங்கம் → ரங்கு (கொச்சை) > Skt. ringa. உல் → உர → அர → அரததம் → ரத்தம் (கொச்சை) > Skt. rakta மாவிலிங்கம் (மரம்) என்பது மாவிலங்கர் என்று வழங்குதேலையும் நேரக்குக.]

சிவமதம குமரிநாட்டில் தோன்றிய தூப மதம். அம்மையப்பர் வழிபாடு போன்றே இலிங்க வழிபாடும் அங்கு த தோன்றியதாகும். உருத்திரன் என்னும் ஆரியச சிறுதெயவத்திறகும் சிவன என்னும தமிழ இறைவனுக்கும், எத்தகைத் தொடாபு மில்லை வேசு ஆரியர், வட இந்தியச் சிவ நெறியாரை ஆணகுறித தெயவ வணக்கத தார் (சிசிநதேவ) என்று முதற்கண் பழித்து வந்தனர். தமிழரது சிவமதம் வுயர்ந்த தென்று கணட பின்னரே, அவர் அதைத் தழுவலாயினர். இலங்கம் (லிங்கம்) தெனதோலலை வடசொல என்றும் லென்பது, தமிழரது சிவமத்ததை ஆரியமதம என்பது போன்றதே.

அப்புவின் கூறு appuvin-kūzu, பெ. (n.) (சிவ.) புறநிலைக்கருவியின் 11 வகைகளுள் ஒன்றா வனவும், நீர் என்னும் பூதத்தின் கூறாவனவு மான சிறுநீர், அரத்தம், விந்து, மண்டை மூளை, எலும்புமுளை என்பன (சிவப கட்.), (Šaiva.) categories which partake of the nature of the element water, five in number, viz, urine, blood, semen, brain, marrow, one of 11 divisions of puramlaikkaruvi (சா.அக).

உடம்பிலிருக்கும் நீர்ப்பாகங்கள், அதாவது சிறுநீர், அரத்தம், கக்கிலம் (வௌளை) முதலியன், the liquid portion of the body, viz., urine, blood, semen, etc. (சா.அக.).

அப்புளண்டம் appulandam, பெ. (n.) தகரை (மலை.); fetid cassia (சே.அக.). தகரைச் செடி; ringworm plant, Cassia tora (தா.அக.).

"அப்பன் காளை

- கூப்பு வாகாகம் appulagašam, பெ (n.) கேரில்லாக கொத்தான்; princess hair, moss கேரேல், Cassytha filiformus (சா அக.).
- **அப்புறக்கட**ல் *a-p-puṛa-k-kaḍal*, பெ. (n.) **பெரும்புறக்கடல்**, the mythical outermost sea. ் அப்புறக்கட லுஞ்சுவை யற்றன" (கம்பரா. ஆத்த சேது. 61).

[# + 490 + ALW]

அப்புறத்தையோட்டியைத்தான் appuration-yexti-vaition, பே. (n.) காசுக்கட்டி; a brownred colouring matter obtained from areca-nut, Areca red, Arcein (சா.அக.)

[அப்புறம் + அத்து (சாசியை) + ஐ (2ஆம் வே.உ) + ஓட்டி + வைத்தான்.]

அப்புறப்படுத் நடதல் appu<u>r</u>a-p-paduttu-, 5 செ தனறாலி. (v t.) இடததைவிட்டு அகற்றுதல், வேறிடத்திறகுக் கொண்டுபோய் வைத்தல், to remove, send away

[அப்புறம் = அந்தப் பக்கம். படுத்வ (த்.வி.) = அமாதல், சோத்ல். படுத்துத்ல (பி.வி.) = சோத்தல், இடுதல், வைத்தல்]

அப்புறும் a-p-puram, பெ. (n.) அந்தப் பக்கம், that side. —, கு.வி.எ. (adv.) 1. அதன்பின், மேற்பட்டு; then, after that, thenceforward, furthermore. 2. சற்றுநேரங கழித்து; after sometime, a little later. அப்புறம வா, தருகிறேன் (உவ). 3. மற்றைப் பக்கம்; the other side. "அப்புற வுலகி லுள்ளார அறிந் திட யானே சென்று செப்புவ வென்பாள் போல" (கந்தபு உறபத. கேவகிரிப். 3) 4. வெளிப்பக்கம், the outside. "சுற்ற மப்புற நிற்க" (கம்பரா. அயோத் குகப். 10).

ம. அப்புறம்; க. அப்பர், து. அப்ர, Nep. apar; Skt. apara.

[8 + 4mb.]

அப்பூச்சி appūcci, பெ. (n) ஒளிந்து நின்று திடுமென்று நோன்றி மகிழ்விக்கும் விளை யாட்டு; a game in which one hides and then makes a sudden appearance thus causing a pleasant surprise, bo-peep.

தே. அப்பச்சி

[ஒருகோ. இராவெளையில் விளக்கு வெளிச் சத்தீல் விட்டிற்பூச்சிகள் திடுமென்று தோன்றித் தீடுமென்று மறைவதையொத்தசிறுமின்ளைகள் விலையொட்டா யிருக்கலாம். 'அ' என்பது ஒரு முன்வொரைட்டாகவோ (pref.) 'அம்' என்றும் சொற்றிரிபாகவோ இருக்கலாம்.]

அப்பூச்சிகாட்டு-தல் a-p-pücci-kattu-, 5 செ.கு லி. (v i) கண்ணிதழை மடித்துச் சிறு பிள்ளைகளை அச்சுறுத்துதல்; to frighten children by the ghastly look of eyes with eyelids folded inside out ''அததூதன் அப பூச்சி காட்டுகினறான்'' (தில். பெரியாழ் 2.1:1).

[ழக்சீ = அச்சமை, அஞகத்தகை வழுவமை. 'அ' மூன் வொரைட்டு]

- அப்பூதி appūdi, பெ (n.) அப்பூதியடிகள்; name of a canonized Šaiva saint. ''ஒருநம்பி அப்பூதி'' (தேவர். 7 39 : 4). '
- அப்பூதியடிகள் appūdi-y-aḍigaļ, பெ. (n.) அப் பூதியடிகள் நாயனார் பார்க்க, see appūdi-yaḍigal-nā) aṇār.
- அப்பூதியடிகள் நாயனார் appūdi-y-aḍigalnayaṇār, பெ (n.) திருநாவுக்கரசு நாயனார் காலத்தவரும், அறுபத்து மூனறு நாயன்மாருள் ஒருவருமான சிவனடியார் (பெரியபு.), name of a canonized Šaiva saint, contemporary of Tirunāvukkarašu Nāyaṇār, one of the 63 Nāyanārs.

[அப்பூதீ + அடிகள் + நாயணாரா]

- அப்பை appai, பெ. (n.) 1. அப்பைக்கோவை பாரகக; see appai-k-kōvai (பாலவா 347). 2. கொன்றை; common cassia, Cassia fistula (சா அக.). 3. சரக்கொன்றை; Indian laburnum. 4. கற்கோவை, a plant, Bryoma epigea 5. ஒரு சிறு கடல்மீன், a marine fish, brownish, attaining more than one foot in length, Monocanthus monoceros.
- அப்பைக்காய் *appai-k-kty*, பெ. (n.) கொவ்வைக் காய், the unripe fruit of a climbing plant, Bryoma (சா.அக.). ''அபபைக்காய் நெய் துவடட லாக்கினாள்'' (தனிபபா. தி. 1, பக். 39).
- அப்பைக்கிழங்கு appai-k-kilangu, பெ. (n.) அப்பைக்கோவைக்கிழங்கு, the root of a climber, Bryonia rostrata (சா.அக.).

[அப்பை + கிழங்கு]

அப்பைக்கொடி appaı-k-kodı, பெ. (n) அப்பைக் கோவை பார்க்க; see appai-k-kōvai.

[அபபை + கொடி.]

- அப்பைக்கொவ்வை appai-k-kovvai, பெ. (n.) அப்பைக்கோவை பாரக்க; see appai-k-kōrai.
- அப்பைக்கோவை appat-k-kōvai, பெ (ப.) ஓர் இவர்கொடி (மலை), a climber, Bryonia rostrata.

[அபை — கோவைை]

அப்பைக்கோவைக்கிழங்கு appai - k - kōvai - kki [aṅgu, பெ. (n.) அப்பைக்கிழங்கு பாருக்க; see appai-k-ki [aṅgu,

[அப்பை + கோவை + கிழங்கு]

அப்பைச்சுருக்கி appai-c-curukki, பெ. (n) சிறு கீரை; a kind of vegetable greens, Amaranthus campestris (சா.அக.).

[காப்பை + கருக்கி]

அப்பொழுது *a-p-poludu,* கு.வி.எ. (adv) 1 அந்தக காலத்தில், அந்த நேரத்தில்; then, at that time ''அப்பொழு தலர்ந்த செந்தா மரையினை வென்ற தம்மா'', (கம்பரா. அயோத கைகேயிசூழ். 112). 2 அப்படி யானால், then, if so, in that case

ம. அப்பொழுது, க ஆவொதது, தெ. அப ரொதது, அப்புடு; து. ஆப்ராலே; பட. ஆக; பர்., கோண்ட அப்பொடு, கொலா. அபுடு; கை. அபோ; நா. அபுர்.

[அ + பெருழுது.]

அப்பொழுதை *a-p-po[udai*, கு பெ.எ. (adj.) அந் நேரத்திற்கு ரிய; of that time. ''அப பொழுதைத் தாமரைபபூக கணபாதம'' (தில். திருவாய. 2.5:4) அப்பொழுதை நிலைமை சரியாயில்லை (உவ).

[அ + பொழுகை]

அப்பொழுதைக்கு *a-p-poludatkku*, குவி எ. (adv.) அந்த நேரத்திற்கு; for that time.

[அ + பொழுதைக்கு.]

அப்போதே a-p-pōdu, கு வி.எ. (adv.) 1. அன்று, அந்த நேரத்தில்; then, at that time. 2. அப் படியானால்; then, if it be so. அப்போது நாம் திரும்பி வநதுவிடலாம் (உ.வ).

ம. அப்போது; க., பட. ஆக.

[அ + பொழுது → போது.]

அப்போதைக்கப்போது a-p-pōdakk(u)-a-p pōdu, கு.வி எ. (adv.) 1. அவ்வக் காலத்தில்; from time to time. 2. அன்றன்று, உடனுக்குடனே; then and there, forthwith.

[அ + பொழுதைகளு + அ + பொழுது — அப் பொழுதைக்கப்பொழுது -> அப்போதைக்கப் போது.]

அப்போழ்து a-p-pōldu, கு வி எ. (adv) அனறு, அந்த நேரத்தில்; then, at that time.

ம. அபபோழ

[அ + பொழுது — அபபொழுது → அப் போழ்து. பொழுது → போழ்து]

அப்பலை abayalai, பெ. (n) இலாமிச்சை (தைலவ. தைல 34), cuscus grass. Andropogon muricatus.

அபலம் abalam, பெ. (n) தியிங்கிலம் (வை மூ.); whale

அபலி abali, பெ. (n.) வெண்கடுகு (பச் மூ.); white mustard, Brassica alba.

அபின்னை abinnai, பெ. (n) நிகுமாலினின்று பிரிக்கப்படாத திருமகள்; Tirumagal, the Goddess of wealth inseparable from Tirumāl (Viṣṇu.). 'ஸ்ரீ எனப்படும் லக்ஷமி, விஷ்ணு விடம் அபின்னையாக (பிரிக்க முடியாத வளாக) இருக்கின்றாள் என்பதைக் காட்டும்' (கி. செ. பக. 133).

[அ(எ ம முன்.) + சின்னனை. சிள் → சில → சின் → சின்ணனை. சிள்ளுதலை = சிளவுபடுதேல், வேறுபடுதேல, சிரிக்கப்படுதல்.]

அ**ம்¹** am, பெ. (n.) நீர்; water. ''அந்தாழ சடையார்'' (வெங்கைக்கோ. 35).

[உம்முதல் = கூடுதல். உம் → அம் அமமுதல் = கலத்தல்.]

ஐம்பூதங்களுள, தன்னொடு தானும பிறி தொடு தானும மிகவொள்றிக் கலககக கூடியது நீர் ஒன்றே.

''நிலத்தியலபால நீர்திரிந தறறாகும்' (குறள், 452),

''செம்புலப் பெயனீர் போல அன்புடை நெஞசந தாங்கலந தனவே'' (குறுந். 40)

என்பன கவனிககததக்கன.

அ**ம்** * *am*, பெ. (п.) அழகு; beauty, prettiness. ''கிஞசுகவா யஞ்சுகமே'' (திருவாச, 19:5).

[இயெற்கைகை யழகெல்லாம் நீரவளத்தர லுண்டொவதோல், அம் என்னும் நீர்ப்பெயர் அழகு பொருள் பெற்றிருக்கலாம.] ூழ்ம் ' am, இடை (part.) I. பெயரீறு, n suff 1. ஒரு வினைமுதற்பொரு ளீறு; suff denoting the agent or subject of the action expressed by a verb. எ-டு: எச்சம் = எஞ்சுவது, எளுசி நிற்பது. 2. ஒரு கருவிப்பொரு ளீறு; suff. denoting the instrument. a-13: ATIO = அராவுங் கருவி, அரம்பம் = அரம்பும் (அராவி யறுக்கும்) சுருவி. 3. **ஒரு செயப்படுபொரு ளீ** று: suff, denoting the object of the action expressed எ-டு . நீததம் = நீந்தப்படும் by a verb. வௌளம், பாடம= படிக்கப்படும் அல்லது பொருள். 4. ஒரு தொழிற்பெய ரீறு, vbl n. suff. எ-டு ் ஒட்டம், ஆட்டம். 5. ஒரு பண் புப்பெய ரீறு; an abs. n. suff. எ-டு: நீமை, நிறம். 6. ஒரு நாட்டுப்பெய ரீறு, suff. of an. denoting a country. வ-டு: கலிங்கம், நிடதம் 7. ஒரு மொழிப்பெய ரீறு; suff. of an denoting a language 67-டு: ஆங்கிலம், திரலிடம. 8. ஒரினுத்தாரின் நாகரிக அல்லது பண்பொட்டுப் பெய ரீறு, suff. of a n. denoting the civilization or culture of a nation or race. a-6: தமிழம். 9 ஒரு பெருமைப் பொருட் பின் னொட்டு; an aug. suft. எ-டு. நிலை → நிலையம், மதி → மதியம (முழுநிலா), விளககு--- விளக்கம. 10. ஒரு சொற்றிரிவிறு: a derivational suff எ-டு: மதி → மாதம், வட்டு → வட்டம். II. வினையிறு; vbl ending. தன்மைப் பன்மை யீறு; ending denoting the lst pers. pl. எ-டு. செயதம், செயதனம்; பெரியம், பெரியனம் III. சாரியை; euphonic augment. எ-டு: புளி + காய் - புளியங்காய. புளி + மாம – புளியமரம. IV. அசைநிலை: expletive. எ-டு: போமின் -- போமினம (Faus. 1411).

அட்பகம்¹ ambagam, பெ. (n.) எழுச்சி (சது.); elevation

[எம்புதல = எழுதல. எம்பு → எம்பகம் → அம்பகம்]

எழும்பு → எம்பு என்று கொள்ளவும் இட முண்டு ஆயின் எஃகு, எக்கு, எங்கு, எஞ்சு, எட்டு, எவ்வு, எழு, ஏண், ஏத்து, ஏந்து, ஏப்பம், ஏர், எஸ், ஏறு என் ஏற்ததாழ் எல்லா மெய்களையும் பிற்கொண்டு எழுச்சி குறித்த எகர் ஏகாட் முதற்சொற்கள் தொன்று தொட்டு வழங்கிலருவதால், எம்பு என்பது ஒரு தனிச்சொல் என்றே கொள்ளப்படும்.

அம்பகம்² ambagaயு, பெ. (n.) இசைவுமொழி, உத்தரவு; permission, leave. தெ. அம்பகமு

[ஒம்புதல = இசைதல், மனஙைகொள்ளுதல். ஒம்பு → ஒம்பகம் → அம்பகம்.]

மனத்திற்கு ஒய்பலில்லை என்பது உலக வழக்கு.

அம்பகம் ambagam, பெ. (n.) சேம்பு (பச் மூ.); Indian kales, Colocasia antiquorum (செ.அக.) a garden plant, Caladium esculentum (சா அக.).

அம்பகம் * ambagam, பே. (n) நடிகர் கூலி (யாழப); pay of an actor in a play (J.).

அம்பகம் ambagam, பெ. (n.) செம்பு (மு.அ.); copper.

அம்பகன் ambagan, பெ. (n.) ஒரு கனிய தஞ்சு (சீர்பந்த பாடாணம்) (மூஅ); a mineral poison.

அம்படம் ambaḍam, பெ. (n.) ஆடுதின்னாப் பாளை (மலை); a worm killer (செ.அக) — ஆடுதின்னாப்பாலை, a worm-killer, Aristalachia bracteata (சா.அக.).

சங்க அகராதியில இச சொறகுப புழுக் கொலலி என்று வேறொரு பொருள குறிக்கப் பட்டுள்ளது. அது ஆங்கிலப் பெயரின மொழி பெயாபபாகவோ ஆடுதின்னாப்பாளையின் மறுபெயராகவோ இருப்பினும் இருக்கலாம்.

அம்படலம் ¹ ambadalam, பெ. (n.) அம் மி; grinding stone (அக.நி.).

அம்படலம்² ambadalam, பெ. (n.) 1. இதன் (பாதரசம்); mercury (அக.நி.). 2 ஈயம்; lead. 3. வெள்ளி; silver, 4. வெளி, open space

அம்படலம் ambadalam, பெ. (n.) 1. மரக்கால்; a grain measure varying in different places, from 4 to 8 padis (அக.நி.). 2. ஓடம், மரக்கலம்; boat, ship (அக.நி.). 3 தேர்; car, chariot (சங்.அக.)

அம்படலம் * ambadalam, பெ. (n.) வாறை; plantam tree. Musa paradisiaca (சா.அக.).

அம்பணத்தி ambaņattı, பெ. (n.) காளி, தூர்க்கை (பிங.); Kāļi, Durga.

[அம்பணம் = மரக்கால். அம்பணத்தீன்மேல் நீன்றாடியைள் அம்பணத்தி. அம்பணம் + அத்து (சாரியைை) + இ (பெ பா. ஈறு).] ''அம்பண வளவைய ரெங்கணுந் திரிதர'' (சிலட் 14:209). பதினோராடல்களுள் ஒன்றான மரககால, காளியாடியது. 'கடைய மயி ராணிமரசு காலலிந்தை', 'மாயவ ளாடன் மரக்கால' (சிலப். 3:14, அடியார்க, உரை) காளி அவுணரென்னும் அசுரரை வென்று மரக்காலமேல நின்றாடிய வெறறிக் கூதது மரககால் எனப்பட்டது

''ஆயபொன னரிச்சிலமபுஞ சூடகமு மேகலையு மார்ப்ப வாரப்ப மாயஞ்செய வாளவுணர் வீழந்ஙகை மரக கான்மேல் வாளமலை யாடும்போலும்'' (சிலப், 12, கூததுளபடுதல).

அம்பணம்¹ ambaņam, பெ (n) 1 நீர் (சது.); water. 2. நீர்விழுங் குழாய்; water-pipe. ''கிம்புரிப் பகுவா யம்பண நிறைய'' (நெடு நல. 96). 3. வாழை (பிங்.); plantain tree, Musa paradisiaca 4. வாழை த் தண்டு (நாநார்தத.); stem of the plantain tree. 5. ஊறுகாய்; pickles (சா அக.). 6. வாய் (அக.நி.); mouth.

[அம் = நீர. அம் → அம்பு → அம்பணம = நீர், நீஞள்ளை பொருள். அணத்தல் = பொருந்து தல். அணா → அணமை.]

அம்பணம் ambaņam, பெ. (n.) 1. மரக்கால்; a grain measure. ''அம்பண வளவைய ரெங கணுந் திரிதர'' (சிலப். 14.209). பாலி. அம்பண. 2 மரக்கலம் (அக.நி.); ship, boat 3. துலாக்கோல் (அக நி.); beam of scales, balance. 4. ஆமை (அக.நி.); tortoise. 5. ஒரு வகை யாழ்; a kind of lute. ''அம்பண கரதலி'' (திருப்பு. 129).

ம். அம்பணம்

[அம்y = வடடம், வுளளயல் அம்y + அணம் (ஈறு) — அம்பணம் ≖ வடடமான போருள்]

பரிசல்போல வட்டமான படகும் கப்பலும் இருந்திருத்தல் வேண்டும். வங்கம் என்னும் கப்பற் பெயர் வட்டமானது என்னும் பொருளதே.

துவாக்கோலின் தடடு வட்டமானது. குழிந்த தட்டு ஆமையோட்டு வடிவினது.

ஒற்றை நரமபுச சுரையாழின் பத்தா சுரைக்குடுக்கையாற செய்யப்படுவது. அது வடிவில் ஓரளவு ஆமை யெரித்தது. சித்தார் என்னும் நரப்புக்கருவியின பத்தா கரைக குடுக்கையாற செயயப்படுவதே, பண ணிசைத்தற் கேற்ற பெருஞ்சித்தாரின் பத்தா, அகன்று சப்பையான சுரைக்குடுக்கையாற் செயயப்படும், அதனால் அத்தகையதற்குக் கச்சுவா என்று பெயா கச்சபம் (வ. கச்சப) = ஆமை, கச்சப் வடிவான பத்தாகொண்ட சித்தார் கச்சுவர்.

பணடை யாழவகைகளுள ஒனறு ஆமை யாழ. அதுவே அமபணம் எனறு பெயர் பெற்றிருத்தல வேண்டும் கச்சுவர் என்பது அதன் மொழிபெயர்ப்பே

அம்பணம்³ ambaṇam, பெ (n.) பவளம் (அக நி.); coral.

[அம்பகம் = செம்பு (coppe-), சிவப்பான மாழை (உலோகம்). ஒருகா, அம்பு -- அம்பணம்] அம்பணவர் 1 ambaṇavar, பெ. (n) ஆமையாழப் பாணர், பாணர்; an ancient caste of musicians who played on a kind of lute called amaiya!.

(அமுபணமை = ஆமைை, ஆமையாழை. அம்பணம் → அம்பணவள் →ை அம்பணவா.]

அம்பணவர் ambaņavar, பெ. (n) கி பி. 2ஆம் நூற்றாண்டில், வேதம் ஓதாது இசைத் தொழிலை மேற்கொண்டு வேறுபிரிந்து தனிக் குடியிருப்பில் வதிந்த தமிழ்நாட்டுப் பிராமணக் கூட்டத்தார்; a sect of Brāhmins of Tamil Nadu, who gave up reciting the Vēdas, took to practising music and so moved into separate residential colonies in second century A.D ''வரிநலில கொள்கை மறைநூல் வழுக்கத்துப் புரிநூன் மார்பர்'' (சிலப். 13: 38-9).

[பண → பண்ணைவள் = பாணன். பண்ணோ வள் → பணவள். அம(அழகிய) + பணவன்— அம்பணவள் → அம்பணவர்]

அம்பணவர்³ ambaṇavar, பெ. (n.) பாணர் சிறப்பாக யாழ்ப்பாணர்; an ancient caste of musicians, especially lute players.

''... ...ஆங்கு ஆடியல கொள்கை யநதரி கோலம் பாடும் பாணரிற பாங்குறச் சேர்நது''

என்னும் சிலப்பதிகார அடிகட்கு (13:103-105). அடியாரககுநல்லார், 'அவ்விடத்துத் தூர்க்கையது வெற்றிபொருந்திய அசுரரோடு பொருத் போர்க்கோலத்தைப் பாடும் பாட்டாண்மையை யுடைய அம்பணவரில் தானுமொருவனாகக் கலந்து' என்று உரை வரைந்திருத்தல் காணக்.

[அம்பணம் ≔ ஆனமை, மரக்கால். ஆனமை அல்லது மரக்கால் போனரை குடத்தையுடையை யாழ். அம்பணம் → அமைபணவா = ஆமைவடிவை யாறைகேகொண்ட பாணா]

அம்பதை ambadai, பெ.(n.) கள் (திவா); toddy.

அம்பர்¹ ambar, கு.வி.எ. (adv.) அங்கே, அவ் விடம்; yonder, there. ''அமபாப பருநதுபட'' (பெருமபாண. 117).

அம்பர்² ambar, பெ (n) தஞ்சை மாவட்டத்தில வரலாற்றுச் சிறப்புப் பெற்ற ஒர் ஊர், name of a village of historical importance in Thanjāvār district ''அமபரான சோமாசி மாறனுக்கும் அடியேன்'' (தேவா. 7. 39 · 5).

அம்பர் 3 ambar, பெ. (n.) ஒருவகைப் பிசின், amber, a fossil resin, succinite (செ.அக).

ம. அம்பர்; தெ. அமபரமு, அமபரு

U, Ar. ambar; L. ambra, OF. ambre; ME., E amber.

அம்பர், பொனனம்பர் அல்லது கறபூரமண. இது தேவமரம் (தேவதாரு) முதலிய மரங் களின் பிசின்; தானாகவே உறைநது நிலத் திற்குள் அமைந்தது. இது சுண்ணரம்பு நிலத தில விளைந்த மரத்தின் பிசினாகையால், இதற்குத் தமிழில் 'கற்பூ' எனறும், துலுக்கு மொழியில் 'கற்பா' என்றும் பெயர் சப்பான் நாடடில் இதை 'நமபு' எனறு சொலவ துண்டு. இக் சுற்பூவை மணியாகச் செயவ தால, இதற்குக் கற்பூரமணி யென்றும் பெயர் வழங்கும. இது தக்கண தேசத்தில நேர்த்தி யானதாய அகப்படும். ஆனால், மிக அரிது. சில சமையம் திருவாங்கர், ஆசாம் முதலிய இடங்களிலுங் கிடைக்கும். இது மிகுதியாயச் சீனம், சபபான் நாடுகளினின்றும் இறக்குமதி யாகிறது. இது மஞ்சளாயும் கெட்டியான தன்மை வாய்ந்ததாயு தாயும் ஒடியுந் இதைத தேயப்பதனால மின் மிருக்கும். னாறறல் உண்டாகும். இதை யொத்த ஒரு பிசின் அண்மையில் சிசிலியில் கணடுபிடிக்கப பட்டுள்ளது.

இதில பலவகைக ளிருப்பினும். கசகசா அம்பர், வெள்ளமபர், கருப்பம்பர் முதலியவை தாம் முதன்மையானவை; amber, a yellowish fossil resin. It is the gum of several species of coniferous trees chiefly pine (deodar) which grew during the Cretaceous Period of the geologists. It is known as 'stone flower' in Tamil, as the tree that yields this resin usually grows in limestone soils. It is termed 'karbah' in Hindustani and 'nambu' in Japan. As this resin is made into beads, it is also known as Camphor beads — Succinium or electrum.

Amber of a fine quality is found in the Deccan, but it is very rare. It is occasionally met with in Travancore and Assam. It is generally imported from Japan and China. It is a yellow hard but brittle substance almost transparent with an aromatic odour. When rubbed with silk it produces electricity. A similar resin has been recently found in Sicily.

There are different varieties of amber:

- Poppy amber which is a little dark in colour.
- 2) White amber of a lighter shade
- 3) Black amber of a black colour

amber, n. yellow translucent fossil resin, found chiefly on S, shore of Baltic,

(ME. f. OF. ambre, or med. L. ambra) — (C.O.D.)

அம்பர் ambar, பெ. (n.) ஓர்க்கோலை; ambergris a morbid secretion of the liver or intestines of the spermaceti whale (செ.அக) — திமிங்கிலத் தின் ஈரவில் அல்லது மணிக்குடவில் உண்டாகும் சத்து. இதற்கு மீனம்பர் என்று பெயர்; substance excreted from the liver or the small intestines of the sperm whale, ambergris. (சா.அக.).

''ஓர்ககோலை சங்க மொளிர்பலளம் வெணமுத்தம

நீர்பபடு முபபினோ டைந்து'' (சிலப். 10 : 107, அடியாரக, உரை).

இது ஒக்கோலை யெனவும் படும்.

''பவள முத்துச் சங்கொக கோலை யுப்புக் கடலபடு திரவிய மைந்தே''

(பிங். 3:86).

ambergris, n. wax-like substance found floating in tropical seas, and in intestines of spermwhale, odoriferous and used in perfumery, formerly in cookery. (late ME., f. OI. ambre griv, grey amber) — (C O.D.)

[கடலில மிதப்பது-கச் சொலலப்படுவதனால. ஒருகா. அமபு(கடல்)--- அம்பா.]

அம்பர் ambar, பெ (n) 1. இரும்புத்துரு. மணற்சத்து முதலிய பொருள்கள் சேர்ந்த இயற்கை மண். இது சாயத்திற்கு தவும். a natural earth containing chiefly manganese, iron oxide, and silica. It is used as a pigment, umber. 2. கருப்பு அம்பர், fossilized resin of the black poplar (சா அக)

அம்பர்கிழா வருவந்தை, ambar-kilan-armandai, பெ (n.) திவாகர நிகண்டு தொகுப்பித்தோன் (திவா இறுதிக்கட்டுரை); Armandai, chief of Ambar, under whose auspices the Triagaram was compiled

[அம்பா = ஒஞா. கிழவன் → கிழான் = தேவைவேன். அருவன் + தந்தை — அருவநதை]

அம்பர்மாகாளம் ambarmagalam, பெ. (n.) ஒரு திருத்தா, a shrine

அம்ப**ரத்தவ**ர் *ambaratia*var, பெ. (n.) தேவர்; celestials. ''அம்ப ரத்தவ ருடன்று சீறினுமொ ரம்பிலே யழிவர்'' (பாரத். இருட். 135),

[அமுபாம் = தேவெஞலகமை. அம்போம + அதது (சாரிஸை) + அவா (ப பா ஈறு)]

அட்டாரர் ' ambaram, பெ. (n.) 1. தேவருலகம், celestial world. 2. உயர்ந்த வானவெளி. காயம் (ஆகாயம்); sky, atmosphere, ether, ''அம்பாமணல்கால்''(திவ.பெரியநி 1 8 8) 3. திசை; point of the compass ''விஞ்ச வம்பர மேலிய போதினும்'' (ஞானவா. தாம் வியான. 21)

ம. அம்பரம்; க. நு. அம்பர, தெ. அம்பரமு, பட. அம்பார் (மேலே): பாஃ அம்பர: Skt. ambara.

[உ→ உமபு → உம்பர் = மேலை, மேலுலகம், தேவாை, தேவைஞலகம். உமபர → உம்பரம் = தேவெஞலகம். உம்பரம் → அம்பரம்.]

அம்பரம் ambaram. பெ. (n.) கடல், வாரி: sea, ocean. ''எரிகணை யேவ வம்பா முறநது'' (பாரத. பதினான். 93).

[அம் = நிர. அம் → அம்4 = நீர, கடல அம்4 → அமைபரம.] அம்பரம் ' ambaram, பெ. (n.) 1 அம்பர் (நாநார்த்த), ambergris, a fragrant substance. தெ. அப்பரமு. 2. (அம்பர் நிறமுள்ள) மஞ்சள்; turmeric. ''அம்பரமும் பொன்னு மணிக்கோடும் பொருந்தி'' (மான்விடு. 70) 3 (அம்பர் மணம் போன்ற) நறுமணம். perfume (சடஅக).

மு. அம்பர்; க. அம்பர்.

[அமைரம் (மஞ்சன) > Skt ambara. அம்பா → அம்பரம்.]

அம்பர் 1 பாகசு, see amhar 1.

அர்பு ரூர் ' ambaram, பெ. (n.) 1. ஆடை, clothes, apparel, garment. ''அம்பரமே தன்னிரே சோறே'' (திவ. திருப்பா. '"). 2. ஆடைக்கு உதவும் பருத்தி (சங் அக.), cotton. 3. சித்திரை தாண்மின் (சங் அக.), the 14th lunar constellation.

ம. அம்பாம், க., நி. அம்பா; நெ. அம்பாழு: Skt_ambara.

[அமபு = வளையல ஒருகா. ஆடை உடம பைச ஈறறிக கட்டப்படுவெதால் அம்பு எனைப் பெயா பெறறிருக்கலாம். சீத்திரை நாண் மீனுக்கு அறுவை எனைபது ஒரு பெயோ. அறுவை என்பது ஆடையையுங் குறிக்கும். அம்பாம் என்பதும் அப்பொருள் குறித்த வால் சீத் திரைக்குப் பெயராயிற்றுப் போலும்.]

அம்பரம் * ambaram, பெ. (n.) அம்பலம். மன்றம் (நாநார்த்த.); hall, public place

[அம்பலமை -> அமைசம்.]

அம்பலம்¹ பாரகக; see ambalam¹.

அம்பரம் * ambaram, பெ. (n) 1 காக்கைப் பொன் (அப்பிரகம்); mics or tale (சா.அக.) 2. துயிவிடம்; sleeping place, bedroom (பிங்). 3. கரிசு, தீவினை (நாநார்த்க.), sin.

அப்பரமணி ambara-maps, பே. (n) கதிரவன்; the sun, lit., the jewel of the sky

Skt. ambaramanı

[அமைரும் = வாகாமை மணி = ஒளிரகல, மணிபோல ஒளிவி சவது.]

அம்பரர் ambarar, பெ. (n.) அசுரர் (சங. அக.). the Asuras, a class of super human beings said to have been at war with the god. ''அம்பர குயீர்'' (கந்தரந். காப்பு, 2).

[அம்பரம = கடல். அம்புரம் → அம்பரா = கடலிடத் தொரு நகரில் வாழந்தவா (சுъ.அக.).] சுழ்வரவாகல் ambaravāņam, பெ (ந.) எண் சுழ் புள் (பிங்); fabulous eight-legged bird. கூறுவ. அம்பாவனம்

அம்பரான் ambar**a**ற், பெ. (n.) அம்பரென்னும் தீதுத்திலிருக்குஞ்சிவன்; Šiva, who has taken **abode** at Ambar. ''இன்னல் களைவன் இன்னம்பரான்றன இணையடியே'' (தேவா. 4.100 . 1).

bismuth (சே அக.)—a hard mineral of a brasspellow colour used in the production of sulphur and sulphuric acid, iron pyrites (சா.அக.). 2. பொன்னியினை; iron pyrites occurring in dark yellow nodules with a golden lustre 3. வென்கல நியினை, இஃது உடயபிறகு உதுவை யுண்டாக்கும், bismuth. It is medicinally a tonic.

அம்பல் ambal, பெ. (n.) 1. பூ அலர்தற்குச் சித்த முன்னுள்ள நிலை (இறை. 22, உரை); condition of a flower about to blossom 2. சிலர் கூறும் புறங்கூற்று. அலருக்கு எதிர்; stander uttered by a few. ''அம்பலே சிலரறித திட்டது புறங்கூற லாகும்'' (சூடா. 10 · 8) 3. சிலரறிந்து தம்முட் கூறும் களவுக் காதற் செய்தி; private talk between people concerning love intrigues of others, dist. fr. alar. ''அம்பலு மலருங் களவுவெளிப் படுத்தலின்'' (தொல. பெரருள் கள். 49). 4. பழிச்சொல் (பிங்.); calumny.

[உம் → அமை → அம்பு. அமபுதல = குவிதல். அம்பு → அம்பல் = குவிர்துள்ள அருமபு அலலது மூகை, அலாரத அரும்புபோர் பாவாத பழிச் சாலை அலலது மேறைவுச் செய்தி.]

அப்பலக்கல் ambala-k-kal, பெ. (n) ஊரவை யார் இருந்து ஊராட்சிச் செய்திகளைய பேசும் ஊர்ப் பொதுமேடைக் கல் (இ.வ.); broad stone slab set up as a platform in a village, on which the members of the village committee sit and discuss village matters (Loc.).

[அம்பலம் + கல்.]

அம்பலக்கனி ambala-k-kaṇi, பெ. (n.) செங் கொய்யா; red guava, Psidum guava (pomferum) (சா.அக.)

அம்பலக்கூத்தன் ambala-k-kūttan, பெ. (n.) தில்லைப் பொன்னம்பலத்தில் முத்தொழிற் கூத்தாடுஞ் சிவபெருமான்; Šiva, as dancing the dance of triple functions of Godhead, in an open space of *Tillai* (Chidambaram). ''அனைத்தும் வேடமா மம்பலக் கூத்தனை'' (தேவா. 5. 2. 1).

[அம்பலம் + கூத்தன்.]

அம்பலக்கோடகம் ambala-k-ködagam, பெ. (n) கோடகசாலை; a kind of plant, Justicia procumbens.

அம்பலகாரன ambala-kāran, பெ (n.) 1. ஊரவைத் தலைவன் (RT.); chairman of a village assembly 2 ஊர்த்தலைவன்; headman of a village 3. கள்ளர், வலையர் பட்டப் பெயர்; a caste title of Kallars and Valaryars.

மு. அய்பலக்காரன்

[ஆமபலம் + காரன் (உடைகைம் அல்லது உரிகமை குறித்த ஆ பா எறு).]

அட்பலச்சாவடி ambala - c - cavadi, பெ. (n.) ஊரவை மண்டபம், public building in a village where village affairs are discussed and settled.

[அம்பலம் + சாவடி]

அம்பலத்தாடி ambalatt(u)-ddt, பெ. (n) ஐவகை யம்பலத்தில், சிறப்பாகப் பொன்னம்பலத்தில், முத்தொழில நடஞ்செய்யுஞ் சிவபெருமான்; Šiva, as dancing the dance of triple functions of Godhead in an open space at five places, especially at Tillat (Chidambaram). "புனையு மம்பலத் தாடிபொற பாதமும் போறறி" (குத. எக்கிய. பூ. 43:44).

10. அம்பலத்தாடி

[அமையல் + அந்து (சாசிமைய) + ஆடி. ஆடி = கூத்தாடுமேவன்.]

அம்பலத்தார் ambalditer, பெ. (n) ஊரவையார்; members of a village assembly. ''நிலததை வலுக்கொண் டம்பலத்தா ரெடுத்துழுது கொண்டாரசு வேன்று'' (சரவண். பண்விடு. 185).

[அம்பலம் + அத்து (சாரிமைய) + ஆா (ப பா. எறு).]

அம்பலத்தி ambalatti, பெ. (n.) 1. தான நிமரம். belletic myrobalan, Terminalia belerica. 2. தில்லை மரம், blinding tree, spurgewort, Excoecaria agallocha (சா.அக.).

அம்பலத்திற் கட்டுச்சோறவிற்-த்தல் ambalattitkaṭṭu-c-cōṭaviḷ-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒரு மறைவுச் செய்தியை ஒரு கூட்டத்திற் சொல்லு தல், to divulge a secret at a public meeting. 'அம்பலத்தில் பொடு அவிழக்க லாசாது' (பழ.)

[அம்பலத்தில + கடடுக்கோறு + அவிழ்.]

- அம்பலத்திற்கு வா(வரு)-தல் ambalattięku-vá-, 18 செ.கு.வி. (v.i) மறைவு வெளிப்படுதல்; to become public, as a secret
- அம்பலத்தோதிகம் ambalattödigam, பெ (n.) செஞ்சதுரக்கள்ளி; a red variety of square milk hedge, square spurge, Euphorbium antiquorum (சா.அக.)
- அம்பலநாட்டான் ambala-națtan, பெ. (п.)
  1. ஊர்த் தலைவன், headman of a village.
  2 அம்பலகாரன், ஊரவைத் தலைவன்; chairman of a village assembly. ''கிராம முன்சி பம்பல நாட்டா ரெவாக்கும்'' (பஞ்ச திருமுக. 380)
- அம் மும் 1 ambalam, பெ (n) 1. பலர் கூடும் வெளியிடம், open space for the use of the public. 'அம்பலக கழுதை அம்பலத்திற கிடந்தா லென்ன? அடுத்த திருமாளிகையிற் கிடந்தா லென்ன[>] (பழ). 2. ஊரவை; village assembly for transacting village affairs 'அகஇ சொல அம்பல மேறாது' (பழ.). 3. கற்றோ ரவை: assembly of scholars 'அரைச்சொல கொண்டு அம்பல மேறலாமா?' (பழ.). 4. கூத்துக் காண்போர் இருக்கை, pit of a theatre. ''அம்பலமு மரங்கமுஞ் சாலையும்'' (சீவக 2112), 5, தில்லையம்பலம்; Šīva shrine at Tillai (Chidambaram). ''பாமபலங் காரப பரனறிலலை யமபலம்' (திருக்கோ. 11). 6 சித்திரகூடம் (சங் அத.); Visgu shrine in Chidambaram 7. சிற்றூர் அலுவல் (கிராம உத்தியோக) வகை; village revenue office. 8. அம்பலகாரன்; headman of a village. 9. கள்ளர், வலையர் பட்டப்பெயர், a caste title of Kallars and Valaiyars.

to. அம்பலம், க. அம்பல; து., குட. அம்பில, Skt. ambara

[அமபுதல் = துவிதல. கூடுதெல். அம்பு → அமபல → அமபலம் = கூடுமே அவைை, அவைைக களம்]

அம்பலம்² ambalam, பெ. (n.) 1. ஆமை, tortoise. 2. புளிமா; sour mango, Spondias mangifera. அம்பலமானியம் ambala-mannyam, பெ. (n.) ஊர்த்தலைவன் பயனுகரும் (அனுபவிக்கும்) இறையிலி நிலம் (W.G.); land held free of tax by the headman of a village, as a perquisite of his office

அட்பலமேறு-நல் ambalam-ச்ரம-, 5 செ.கு.வி (v.i.) 1 வழக்குத் தொடுக்க அறங்கூறவையத் திற்கு அல்லது வழக்குமன் றத்திற்குச் செல்லு தல், to go to court or village assembly 2. அவையாரால ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதல்; to be acceptable to the assembly. 'அகதிசொல அம்பல மேறாது', 'அம்பலத்தி லேறும் பேச்சை அடக்கம்பண்ணப் பாரக்கிறான்' (பழ.).

[810000 + op.]

- அம்பலவரி ambala-vari, பெ (n.) இராமநாத புரம் வேளகத்தில் (சமீந்தாரியில்) சிற்றூ ரலுவலர் தம் சம்பள வுரிமைக்காகச் செலுத்திய வரி; tax paid by village officers in the Ramnad Zamindary to keep up their claim to official emoluments or mirasis.
- அம்பலவன் ambalavan, பெ (n.) நில்லைச் சிவபிரான; Šiva at Tillai (Chidambaram). "குவளைக்களத்தமபலவன்"(இருககோ, 33)

[அமையல் + அவன் (ஆ.பா. ஈறு).]

அம்பலவாசி ambala-vāšī, பெ. (n.) 1 மலையாள நாட்டிற் கோயில்வேலை செய்யும் ஒரு குலம் (அபி.சித.), a caste in Malayalam country rendering service in temples 2. அக்குலத்தான், a member of that caste.

[அமையம் + வாசி. வநிதல = தங்குதைல. வாழதல், இருத்தல். வநி → வசி → வாசம் → வாசி அம்மலவாசி = கோமூலில் தங்கி வேலை செயையவன்.]

அம்பலவாண களிராயர் ambala-vana-kavi-rayar, பே. (n.) அறப்பளிசுர சதகம் என்னும் அற நூலின் ஆசிரியா, name of the author of Arappalisura sadagam, an ethical poem of hundred stanzas.

[அமையை + வாணன். வாழ → வாழநன் → வாணன் Skt. kavı + அரசன் → அரைசன் → அசையைன் → ராயன் → ராயர். கவிராயா = பாவரசா, பாவியற்றுவதில் அலைது செய்யுள் செயவதில வல்லவா.]

அம்பலவாண தேசிகர் ambala - vāņa - tēšigar, பெ. (n.) பண்டார சாத்திரம் என்னும் 14 சிவக கொண்முடிபு (சைவ சிததாந்த) நூல் களுள் பததை இயற்றிய திருவாவடுதுறை மடத்துச் சிவத்துறவியார்; name of a Šaiva ascetic of the Tiruvavadulurai mutt, author of ten of the fourteen Šaiva philosophical works called Pandara šaitiram.

[அம்பலவாணன் + Skt. dēšika > த. தேசிகன் = குரு.]

அட்ப வவா னன் ambala-vanan, பெ. (n.) தில்லையம்பலத்திற கோயில் கொண்டுள்ள சிவபெருமான்; Šiva, as the presiding derty at the shrine of Tillai (Chidambaram), 'ஆயும் புகழத்தில்லை யம்பல வாணன்'' (பட்டினத், திருத்தில் 9)

[அமைலம + வாணன. வாழ → வாழநன் → வாணன்.]

அம்பலவேகி ambala-vēgī, பெ. (n.) செஞ்சூரன் பாரகக, see šeājūran.

அம்பலி * ambalı, பெ. (n.) ஒரு பழைய தோலிசைக் சுருவி, an ancient drum, ''அம்பலி சுணுவை யூமை'' (சும்பரா, யுத்த பிரமாத இர. 5).

அட்பெலி ambalı, பெ. (n.) 1. களி, சிறப்பாகக் கேழ்வரகுகூழ்: porndge, esp. of ragi. 2. பசை; a gummy substance (சா.அக.). 3. முட்டை வெள்ளை (ஜாலத பக. 21); the white of an egg.

க., தெ. அம்பலி; து. அம்பெலி; கொலா. அம்ப; நா. அம்பால; பட. அம்பிலி.

அம்பளங்காய் ambalangay, பெ. (n.) 1. வெடியுப்பைக் கட்டுஞ் சீனதேசத்துக் காய்; a fruit grown in China, said to consolidate nitre. 2. பேரிக்காய், Indian apple (சா.அக.).

அம்பளை ambaļāšai, பெ. (n.) அகத்தி, Indian pea-tree, Seshania grandiflora (சா.அக).

அம்பறாத்தூணி *amb(u)-aṛā - i - tū ṇi*, பெ (n.) அம்புக்கூடு (பிங.); quiver,

case for arrows.

[அ**மபு + அறு + ஆ (எ.ம**. இ.ரீ.) + தாணூ (கூடு) அறா = நீட்கோத]

முறுவ. அமபுககு, அம்புபடுட்டில, அமபுறை தோணி

அம்பறாத்தூணி

அம்பறு - ந்தல் amb(u)-aru-, 4 செ.கு வி. (v.t.) அம்பை த தூணியினின் று உருவுதல், to draw an arrow out of the quiver. 'அம்பறு த தெய்ய வேண்டும்படி' (ஈடு, 1 2 · 7)

[204 + 2).]

அம்பனத்திப்படும் ambaṇatu-p-palam, பெ (n.) பொனனாங்காய் அல்லது பூவந்திககொட்டை; soap-nut tree, Sapiandus emarginatus (சா.அக.).

அம்பனம் ambanam, பெ. (n.) வாழை; common plantain tree, Musa paradisiaca (சா.அக.).

[அம்பு = நீர. அம்பு -- அம்பணம = நீஞன்னது.]

அம்பாணி *ambaņ*ப. பெ. (n.) அம்பு நுனி, sharp head of an arrow அம்பாணி தைத்தது போலப் பேசுதிறான் (உவ்)

್ ಈಯ4 + ஆ**ண** ಕ್ರಿ ಕ್ರಿ -> .ಇ@ು → ஆணு = ಇಳ್ಳಾಗ ಲಾಕ್.]

அண → (அணணி) → ஆணி என்பா காலடு வெல. ஒன்றோடு இறுகப பொருந்துவதினும் ஒன்றில் ஆழமா மிறங்குவதே ஆணியாத லால, 'ஆழ' என்னும் மூலமே மிகப் பொருத்த மாம். ஆணிவேர், ஆணிக்குருத்து, ஆணிக் கொள்ளுதல் (ஊன்றிக்கொள்ளுதல்) என்னும் லழக்குகளை நோக்குக்.

ஆணி > Skt. Api.

அம்பாயப்படு-தல் *amhāya-p-paḍu-*, 20 செ.கு வி (v.i.) பிள்ளைப்பேற்று நோவுறுதல்; to travail at child-birth.

அம்பாயம் ambayam, பெ. (n.) 1. பிள்ளைப் பேறறு நோவு; travail, pangs of child-birth. 2. வலி, நோவு (வின.); pain.

அம்பால் 1 ambal, பெ. (n.) தோட்டம் (வீன்.); garden.

[ஒருகா. அம் + பால. அம = அழகிய பால ≖ இடம்]

அம்பால்² ambal, இடை. (ind.) பிள்ளைகள் கூட்டு விளையாட்டில், ஆடைதெகிழின் அதைத் திருத்துதற்கு விளையாட்டைச் சில தொடிகள் நிறுத்திவைக்குமாறு பயன்படுத்துஞ்சொல், a word used in children's games, meaning 'wait a minute!' or 'stop for a few seconds!' in order to tighten the garment when it becomes loose or slips off. ம. அம்பாலெ; தெ. அம்பால், பட. அம்பேல.

[ஒருகா. அப்பால் எனபது அம்பால் என மெலிந்திருக்கலாம்.]

அம்பாலம் ambālam, பெ. (n) மருமாங்காய், hogplum, Spondias mangifera (சா.அசு.)

ம். அம்பாழம்

ஆம்பாலிகை ambālīgai, பெ (n.) அறத்தேவி (பிங்.), Goddess of virtue.

அம்பாவனம் ambēraṇam, பெ (n.) எணகாற் புள் (சரபபட்சி) (லின்.); fabulous eight-legged bird

[ும்பாவாளாம் → அம்பாவனம் (கொசசைத் தீருமு,]

அம்பரவாணம் பாரக்க; see ambaravanani.

அம்பி ambi, பெ (n) 1 மிடா; large waterjar 2. இறைகூடை; baling-basket 3. நீர்ப் பொறி, water-lift, wind-mill. 4. தாம்பு, நீரிறைக்குங் கயிறு; rope used for drawing water. 5. தெப்பம், raft, float. ''துறையமபி பூர்வான்'' (கலித 103 38). 6 தோணி, small boat. ''பரிமுக வமபியுங் கரிமுக வமபி யும்'' (சிலப. 13:176) 7. ஓடம்; flatbottomed ferry-boat. ''ஆயிர மம்பி ககு நாயகன்'' (கமபரா. அயோத். குகப. 1).

அரிமுக அம்பி ஓதிம அம்பி (அன்னமுக அம்பி)

கரிமுக அம்பி

பரிமுக அம்பி

8. மரக்கலம் (திவா.); ship. 9. காராம்பி (பிங), suspended water shovel. 10 கள் (திவா.); toddy. க. அம்பி

[அம் → அம்பு = நீர அம்பு → அம்பி = நீர வடிவோனுதை, நீரத் தொடாபுள்ளது.]

அம்பி⁹ ambi, பெ. (n.) விசயதகரத் தரசா தலை தகரான அம்பி (ஹம்பி) யென்ற ஊர்; Hampi, the capital of the Vijayanagar kings ''அம்பி நகருங் கெடுக்கவந்த குலாமா'' (தமிழநா. 224).

அம்பிகா ambigā, பெ. (n.) அம்பளங்காய் பாரக்க; see ambaļangāy (சா அக.).

அம்பிகை ambigai, பெ. (ந.) வெட்பாலை, a plant, Wrightia antidysenterica (சா அக.).

அம்பி ைகக்குழலாள் ambigai-k-ku[ala[, பெ (n.) பெருச்சாளி; bandicoot (சா.அக.).

அம்பிடி ambidi, பெ (n) சருக்கரை (பச மூ.); white sugar.

அம்பியம் ambiyani, பெ (n) கள்; toddy

[அம்சி = கள். அம்சி -> அம்சியம்]

அம்பிலி ambili, பெ (n) கேழ்வரகின் கூழ், pornidge, esp. of ragi.

U ambil

[පැරාටනි - පැරාජිනි.]

அம்பலி² பாரக்க, see ambali².

அம்பினி ambili, பெ. (n) அம்பலி என்பதன் கொச்சை, corrupt of ambali

அம்பினடி *ambin-adı*, பெ. (n.) *திப்பிலி மூலம்*, root of long pepper. ''திரிகடுகு வசமபோம மம்பினடி'' (தைவவ, தைவ 39),

அம்பு 1 ambu, பெ. (n.) 1. நீர்; water. ''வழிச் செலவோர்க்கு மோதுகானலி எம்புமுறைமை போஸ்'' (ஞானவா. வைராக 61). 2. கடல; sea ''அமபேழும்'' (திருப்பு, 99). 3. முகில் (மேகம்) (அக நி); cloud 4. குடிநீர்; tincture. ''இருசத தம்பிவவரும் பேசு'' (தைவவ. பாயி, 30' 5. ஊண்செரிபால் (அன்னசாரம்): chyle of digested food. 6 நீர்துழ்ந்த வுலகம்; world, surrounded by water. ''அம்புகைக் கொண்டால்'' (சீவக. 2332).

[அம் = நீர. அம் → அம்பு = நீர், நீர்நிலை. நீருள்ளது, நீரத்தொடாபு கொண்டைது.]

அம்புக்குப்பி

அர்பு ambu, பெ (n.) 1 ஆடுதின்னாப் பாலை; a worm-killer, Aristolachia bracteata 2. எலுமிச்சை; lime, Citrus medica. 3 பாதிரி மரம்; trumpet flower tree, Stereospermum chelonoides 4 தண்ணீர்விட்டான்கிழங்கு; water-root, Aspharagus racemosus. 5. திப்பிலி; long pepper, Piper longum ''அம்பேல மிங் கொலி'' (தைவை தைல. 119) 6. யானைத் திப்பிலி; elephant pepper, climbing arum, Scindapsus officinalis ''அட்டவர்க்க மம்பணி வோ'' (தைவை தைல. 86) 7. வெட்டிவேர் (நாநாரத்த்.); cuscus grass.

அம்பு ambu, பெ. (n) 1. தனிர்; tender leaf, sprout 2. மூங்கில், bamboo, Bambusa arundinacea. 3. வாளி (பாணம்); arrow. ''எம்மம்பு கடிவிடுதும்'' (புறநா 9:5). 4. ஒருவகைக் கனிய தஞ்சு (சரகாண்ட பாடாணம்); a mineral poison.

ம., க., தெ. து , பட., கோத. அம்பு; நுட. ஒப், பர். அம்.

அம்பு * ambu, பெ (n) வளையல்; bracelet ''அம்புகைக் காணாம்'' (சீவக. 2332)

அம்பு ⁶ *ambu*, பெ. (n) விண் (பொதி.நி.); sky, firmament

[உம்பர்ம = மேலுலகம், விணாணுலகம். உம் பரம → அமைரம் → அமை.]

அம்புக்கட்டு ambu-k-kattu, பெ (n.) அம்புக் கற்றை (பிங்.); sheaf of arrows.

[suby + sig]

அம்புக்குதை *ambu-k-kudu*, பெ (n.) அம்பின் நுளி (திவா), pointed end of an arrow.

[AU4 + SONS.]

அம்புக்குப்பி *ambu-k-kuppı*, பெ (n.) அம்பின் *கொண்டை* (பிங்); arrow-head

[804 + 308]

அப்புக்குழைச்சு ambu-k-kulaiccu, பெ. (n.) அம்புக்குப்பி பார்க்க; see ambu-k-kuppi

[அம்பு + குறைச்சு.]

அம்புக்கூடு *ambu-k-kū du*, பெ (n.) அம்பறாத் தூணி (திவா.), quiver

[NUY + An. B]

அம்புகணை ambil-kanai, பெ. (n.) 32 வகைக் கனிய தஞ்சுகளுள் ஒன்று (சரகாண்ட பாடாணம்); one of the 32 kinds of arsenic (சா.அக.).

அம்புச்சிறகு *ambu-c-citagu*, பெ. (n.) **அம்பின்** அடிப்பாகம் (நாமதிப); teather end of an arrow.

[8104 + 876]

அம்புடப் ambudam, பெ. (n) அம்படம் பார்க்க, see ambadam

அம்புத்தலை *ambu-t-tala*t, பெ (n.) அம்பின் அடி (திவா.), buttend of an arrow.

[8404 + gma)

அம்பு நீர் *ambu-nır*, பெ (n.) விந்**து** (சித அக.); semen.

அம்பு நேசம் ambu-nēšam, பெ. (n.) தாமரை (பரி, அம்புத்தலை அக), lotus, Nelumbium speciosum

அம்புப்பறை ambu-p-parai, பெ. (n.) பறையருள் ஒரு பிரிவு; name of a class of Paraiahs.

அம்புப்புட்டில் *ambu-p-puttil*, பெ. (n.) அம் பறாத்தூணி; quiver

[அဖ်ပှ + ပှင်ဖှသဲ. ပှင်ဖှ → ပှင်ဖှသ = ခီကျူ ပှင်ဖှ, கூடு. 'இல்' சிறு. ပေက. ဟိတ်ာ. (dim. suff.)]

அம்புமுது *ambu-mudu*, பெ. (n.) முத்**துவகை** (S I I ii, 431), a kind of pearl.

அம்புமுதுபாடன் ambu-mudu-pādan, பெ. (n.) முத்துவகை (S.I.I. 11, 78); a kind of pearl.

அம்புமுதுவரை ambu-mudu-varai, பெ. (n.) முத்துவகை (S.I I ii, 78); a kind of pearl.

அம்புயம் *ambuyam*, பெ. (n) 1 *பொதி*; pack, bundle. *2. அம்புப்புட்டில்*, quiver (அசு.நி.).

அப்பெடி ambuli. பெ (n.) 1. நிலா; moon.
''அம்புலி காட்ட லினிது'' (கலித். 80:19).
2. நிலவாளி, moon-light (சா.அக.).
3. அப்புலிப்பருவம் (இலக். வி. 806); a certain stage of childhood when moon is shown to the child for its enjoyment. 4. நிலாந்திருப்பி (சந்திரகாந்தி); a flower which turns towards the moon, moon flower (சா.அக.).

ம. அமபுளி

[ஒஞுகா. அம + புல்லி — அம்புல்லி → அம்புவி = நீரின் தென்மை. அதாவது துளிரச்சி பொருந்தீயது.]

அம்புலி² ambult, பெ. (n.) சோளக்கூழ்; maize portidge. 'படடி நாயகளுக்கு அம்புலி காயச்சு மிடமும்' (எங. ஊர், 40).

அம்பலி² பாரக்க, see ambali².

- அம்புலிகா ambulikā, பே. (n.) புளியாரை; a vegetable green, sorrel, Ovalis cornculata (சா.அக.).
- அம்புலிப்பருவம் ambult-p-paruvam, பெ. (n.)
  இது சிறுபிள்ளைச் செய்திகளைப் பாட்டுடைத் தலைவன்மேலேற்றி வரணித்துக் கூறும் பிள்ளைத்தமிழ் என்னும் சிறுவனப்பு (காவிய) வகையில் பத்துப் பருவங்களுள் ஏழாவது; தாய் தன குழந்தைக்கு நிலாவைக் காட்டி அதனை அக் குழந்தையுடன விளையாட வருமாறு அழைப்பதைப் பொருளாகக் கொண்டது; the seventh out of the ten stages of childhood described in Pillaittamil, a species of minor poem, during which the mother points out the moon to the child and makes gestures to the moon to come and play with the child.

[அம்புலி + பருவம். அம்புலி = நீலா.]

அம் புலி மணி ambuli-maps, பெ. (n) நில வொளியில் ஈரங் கொள்வதாகசு சொல்லப்படும் நிலாக்காந்தக்கல் (சந்திரகாந்தக்கல்) (இரகு. சீதைவ. 23); moonstone said to emit moisture when placed in the moon-light, adularia

ம. அமபிளிமணி

- அம்புலிமான் ambuli-man, பெ. (n.) அம்புலி யம்மான் பார்க்க; see ambuli-y-amman.
- அம்புலியம்மான் *ambuli-y-amman*, பெ. (n) நிலா, moon. 'அம்புலியம்மானைப பிடித்துத் தரவேணு மென்றழுத் ப்ரஜைக்கு' (ஈடு, 4:3, பிர.) (Nurs.).

ம். அம்பிளியமமாவன்

[ஒருகா. நீலாவின் களங்கத்தை ஒரு மான் வடிவினாதாகக கருதி அமபுலிமான் அலவது அமபுலியமுமான் என்றனா போலும்.]

ஆம்புவல்லி ambu-valli, பெ. (n.) ஒரு பூண்டு, a plant, Momordica charantia (சா. அக.). அம்பு**வி** *ambu***vi, பெ. (n.) ஞாலம் (பூமி); earth.** ''அம்புவி யெயினர் போற்றும் வளளியை'' (கந்தபு. தக்க வளளி. 1).

[அம் = அழகிய. Skt. bhuvi = ஞாவம்]

அம்புறை நூணி amb(u)-ugal-tūni, பெ. (வ.) அம்பறாத்தூணி (சங்.அக.); quiver.

[அம்பு + உண்ற + தாணி உண்றதல் = தங்கு தல், இருத்தல். தாணி = கூடு.]

- அம்பேல் ambēl, பெ. (n.) அம்பால்² பார்கக; see ambāl².
- அம்பை ambai, பெ.(n.) 1. வெட்டிவேர் (புதுவை), cuscus grass, Andropogon aromaticus (Pond). 2. கொக்குமந்தாரை (நாமதிப); taper-pointed mountain ebony. 3 வெள்ளைச் சாரணை; a plant (நாமதிப) 4. மூத்திரக் கிறிச்சனம்; a urmary disease, difficulty in voiding urine (சா.அக).

[அ**ம்பு → அ**மமை] **ஆம்பு**² பார்க்க; see ambu².

- அம்பொருந்தகரை *amborun-tagarai*, பெ. (n.) செந்தகரை; a plant (சா அக.).
- அம்போ ambō, பெ. (n) 1 நீரிற் பிறப்பன; the water-born. 2. தாமரை; day-lotus. 3. ஒரு செடி, a plant, Calcumus rotang. 4. நாரை; Indian crane (சா அக)
- அம்போ தரங்கம் ambōdaraṅgam, பெ. (a.) அம்போ தரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பாவின் ஐந்துறுப்புகளுள் ஒன்றும், வண்ணக வொத் தாழிசைக் கலிபபாவின் ஆறுறுப்புகளுள் ஒன்றுமாக அமைவதும், ஈரளவடியும் ஒரள வடியும் சிந்தடியும் குறளடியுமாக உயாந் தெழுந்து வரவரச் சுருங்கும் கடற்கரை யலை போல்வரவரககுறைவதுமான செய்யுனுறுப்பு: one of the five members of ambōdaraṅgavottā lišaikkalıppā and one of the sıx members of the vaṇṇaga vottā lišaikkalıppā, ın which the lines diminish in length gradually like waves on the shore.

அம்போதரங்கம், அமபோதரங்க வொத் தாழிசைக் கலி ப ப எ வி வ தாழிசைக்குப் பின்னும், வண்ணக வொத்தாழிசைக கலிப் பாவிவ அராகத்திற்குப் பின்னும், இணை யனவடி யிரணடும், தனி யளவடி நான்கும், சிந்தடி எட்டும், குறளடி பதினாறுமசக வந்து, முறையே பேரெண், அளவெண, இடை யெண், சிற்றெண் எனப் பெயர்பெறும்.

இவ் வெண்ணுறுப்புகள், முறையே இணை யளவடி யொன்றும், தனி யளவடி யிரண்டும், சிந்தடி நான்கும், குறளடி யெட்டுமாகப் பப்பாதி குறைந்தும் வரும் அது சிறப்பில் தாகக்கருதப்படும்.

''......மனனியவீ ரடியிரணடு மோரடியா னான்கும்

உளமலிசிந் தடியெட்டுங் குறளடியீ ரெட்டும ஒருங்கியல்பே ரெணசிற்றெண ணிடை யெணணோ டளவெண

தளமலியம் போதரங்க மெனுமபெயரா னிலவும்''

(வீரசோ. யாப. 10, உரை).

[அம்→ அம்பு = நீர், கடல். தரங்கு = குத்துப் படைக்கலம். தரங்கு → தரங்கம் = கரையைக குத்தும் அலை. அம்பு + ஓ (சாரியை) + தரங்கம் = அம்போதரங்கம்.]

அம்போதரங்கவொத்தாழிசை ambōdaraṅga-vottā[išai, பெ. (u.) அம்போதரங்க வொத் தாழிசைக் கலிப்பா-பார்க்க; see ambōdaraṅgavottā[išai-k-kali-p-pā.

[அமபோதரங்கம் + ஒத்தாழிகை.]

அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக் கலிப்பா ambōdaraṅga-v-ottā lišai-k-kalı-p-pā, பே. (n.) ஒரு தரவு, மூன்று தாழிசை, அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் ஐந்துறுப்பும் பெற்றுவரும் ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா வகை; a variety of ottā lišaikkali verse having ambōdaraṅgam as one of its members in the middle.

ு தரவொன்று தாழிசை மூன்று தனிச்சொற் சுரிதகமாய்

நிரலொன்றி னேரிசை யொததா ழிசைக் கலி நீர்த்திரைபோன்

மரபொன்று நேரடி முச்சீர் குறணடு வேமடுப்பின்

அரவொன்று மல்குல தம்போ தரங்க வொத தாழிசையே''

(யா. கா. 38).

[அம்போதாங்கம் + ஓ + தாழ் + இசை + கலி + பா. ஓ = ஓத்த தாழ் = தாழ்ந்த, தாழம் பட்ட இசை = ஒலி, ஓசை. தாழிசை = தாழம் பட்ட ஒசையுள்ளை கலிப்பா வுறுப்பு. கலித்தல் = துள்ளல். கலி = துள்ளவேரைகையுள்ள ப்ரவகை. பண் → பாண → பா = இசைப்பாட்டு, செய்யுள் வகை.]

அ**ம்போதரங்கம்** பாரக்க; see ambōdarangam.

அம்போதரங்களொருபோகு ambōdaraṅga-v-orupōgu, பெ. (n.) கொச்சகக் கலிப்பா வகை களுள் ஒன்று; a variety of koccagakkalı verse.

இது தரவு, கொச்சகம், அராகம், சிற்றெண், அடக்கியல்வாரம் என்னும் ஐந்துறுப்புப் பெற்று, தலையளவில் 60 அடியும், இடையள வீல் 30 அடியும், கடையளவில் 15 அடியும் கொண்டு வரும்

·'அம்போ தரங்க மறுபதிற றடித்தே செம்பால வாரஞ் சிறுமைக் கெல்லை''

(தொல, பொருள், செய. 145)

''எருததே கொச்சக மராகஞ் சிற்றெண் அடக்கியல் வாரமொ டந்நிலைக்

குரிததே''

(தொல. பொருள், செய. 146).

அம்போ தரங்க ததின் நாவவகை யெண ணுள ஒன் றாகிய சிற்றெண்ணே பெற்றதனால், ''கண்ணக னிருவிசுமபிற கதழபெயல்'' என்று தொடங்கும் கலித்தொகை 102ஆம் செய்யுள் அம்போ தரங்க வொத்தாழிசைக் கவியாகாது, அம்போ தரங்க வொருபோகாயிறறு.

''தரவின் றாகித தாழிசை பெற்றும் தாழிசை யின்றித் தரவுடைத் தாகியும் எணணிடை யிட்டுச் சின்னங குன்றியும் அடக்கிய லின்றி யடிநிமிர்ந தொழுகியும யாபபினும் பொருளினும் வேற்றுமை யுடையது

கொச்சக வொருபோ காகு மெனப்"

(தொல், பொருள், செய. 143)

என்னும் நூறபாப்படி இஃது எண்ணிடை யிடடுச் சின்னங் குன்றும் கொச்சக் வொரு போகாகும்.

[ஒருபோக்கு = மாறான நடை. ஒருபோக்கு -> ஒருபோகு = ஒழுங்கான இயல்சினின்றும் வேறு பட்ட செய்யுள்வகை. கொச்சக ஷறுப்புடைய வொருபோகு கொச்சக வொருபோகு. கொய்சகம் → கொசகம் → கொச்சகம், பெண்டிர் கொய்து இக்கும் சேலை மடிப்புப்போன்று, தாழீசை யொத்த பலவுறுப்புகள் அடுக்கி வருவது கொச்சகம்.] அம்போதி ambödi, பெ. (ப.) பாட்டின் உட் பொருள் (சங்.அசு.); the inner meaning of a stanza

[அகம் = உள். பொதி = பொதிரதிருப்பது. அடங்கியிருப்பது. அகம் + பொதி – அகம பொதி → அமபோதி.]

அட்ட amma, பெ. (n.) அம்மை என்னும் தாய் முறைப் பெயரின் விளி, voc. of ammai (mother). —, இடை. (int.) I கேட்பாயாக எனப பொருள்படும் ஓர் இடைச்சொல், an exclamation inviting attention. ''அம்மகேட பிக்கும்'' (தொல. சொல. இடை. 28). 2. ஒரு வியப்புக் குறிப்பு; an exclamation of surprise or wonder. ''விதியீனார்க் கியானமம் செய் கின்றதோ ரளவுணடோ'' (கநதபு அசுர. அசுரர் தோற். 14). —, இடை. (part) ஓர் உரையசைச் சொல்; expletive adding grace to composition. ''அதுமற றம்ம்'' (நன. 438, விருததி உரை).

ம., க., தெ. அமம; குட. அமமெ, பட. அமெ.

[அம்மை -> அம்ம (விளி)]

அம்மகோ anmagō, இடை. (int.) ஓர் இரக்கக் குறிப்பு; an exclamation of pity. ''அமமகோ வெனும விழுமழும்'' (மதுரைக்கலம். 15).

[அம்மை -> அமை -> அமமவோ -> அம்மகோ.]

அம்மங்கார்! ammangar, பெ. (ம.) நிருமாலிய (வைணவ)க் குரவன் மனைவி (திருமா.); wife of a Vaispava Ācārya or priest (Vaisp.)

தெ. அமமகாரு

[அம்மையவா > தெ அமைவாகு → அம்ம காகு > த. அம்மங்காா]

அம்மங்கார் ammangar, பெ (n.) அம்மான் மகள் (பிராம.); daughter of a maternal uncle (Brāhm).

[அமமான் + மங்கையார (மகளை) — அம்மான் மஙகையார → அம்மங்கார]

அம்மங்காள் ammangal, பெ. (n) அம்மங்கார்? பார்க்க; see ammangar?.

[மாகை → மங்கா → மங்காள். ஒ.தோ · தங்கை → தங்கா → தங்காள். அம்மான் + மங்காள் – அம்மங்காள் (கொ.வ.)]

அம்மச்சி ammacci, பெ. (n.) செந்தணக்கு, false tragacanth, Sterculia urens (சா.அக.)

அம்மட்டம் ammaṭṭam, பெ. (n.) வட்டத்திருப்பி (சங் அக), velvet leaf.

ஆம்மட்டி ammații, பெ. (n.) கொட்டி (பச்.மூ), an aquatic plant (செ.அக.) — (சா அக) கொட்டிக்கிழங்கு, an edible root of a waterplant, Aponogeion.

அம்மடிங்கம் ammadingam, பெ. (n.) பட்டாணி; pea, Pisum sativum (சா.அக.).

அம்மண்டார் ammander. பெ. (n.) தாய்மாமன் (நாஞ.), maternal uncle (Niã.).

[அமுமான் + ஆண்டோர் — அம்மாண்டோர → அம்மண்டார]

அம்மணி¹ ammani, பெ. (n.) பெண்ணைக் குறிக்கும் மதிப்புரவுச் சொல் (குருபரம. 285); a term of respect used in referring to or calling a woman.

ம. அமமிணி, க., தெ. அமமணணி.

[அமைமானை → அம்மணி. இனி, அமமை + மணி எண்றும∧ம்]

அம்மணி² ammaņi, பெ. (p.) 1. மடி (சம.அக. கை); lap. 2. இடை, இடுப்பு; waist of a woman. ''நின் னம்மைதன அம்மணிமேற் கொட்டாய சபபாணி'' (திவ். பெரியாழ. 1.7.3).

ம. அமமணி

[அமை (அழக்யை) + மடி – அமமடி → அமமணு. ஒ.தோ: பிடி → பிணி.]

அம்மந்*த் ammandı*, பெ. (n.) அம்மான் மனைவி, அத்தை (இ.வ.); maternal uncle's wife (Loc.).

[அமைரண் + தேவி — அம்மாநத்தேவி → (அம் மாநதே) → அம்மாந்தி → அம்மந்தி தேவி = பெண் தெய்வம், பெண், மணைவை }

அம்பம் ammam, பெ (n.) 1. பெண்முலை; woman's breast ''கொம்மையம்மமசைவுற'' (இரகு நாட்டு 50), 2 முலைப்பால்; woman's breast milk. ''அமம முண்ணத் துயி லெமுரயே'' (திவ. பெரியாழ. 2.2:1) ''அன்னே யுன்னை யறிந்துகொண் டேனுனக் களுகவ னம்மந் தரவே'' (திவ. பெரியாழ் 3.1:1). 3. குழந்தை யுண்வு, babies' food (சா அக.). ம. அம்மிஞ்ஞி; க. அமமி, நு. அமணி. ஓ.தோ : L. mamma.

[மருமம் = மார்பு, முலை. மருமம் → மம்மம் → அம்மம. ஒ.தோ: கருமம் → கம்மம் → கம.]

அம்மம்ம ammamma, இடை. (int) அம்ம என்பதன் மிகு வியப்புக் குறிப்பு; an exclamation of astonishment or bewilderment. ''அம்மம்ம வெல்ல வெளிதோ'' (தாயு. சச்சி 4).

மை. அம்மம்ம, அம்பமபட; க. அமமம்ம. [அம்மை (தாய்) → அம்ம (விளி) → அமம அம்ம (இரட்டல) → அம்மவம்ம → அமமமம.]

அம்மவம்ம பார்க்க, see amma-v-amma

அம்மமுன்னு-தல் ammam பற்று-, 12 செ.கு வி (v.i.) முலைப்பால் குடித்தல்; sucking milk from woman's breast.

[அம்மும் 🕂 உண்ணு.]

அம்மல் ammal, பெ. (n) 1 செரியாமை; indigestion. 2. மந்தாரம்; cloudiness, murkiness 3. மூடம், stupidity. 4 விறைப்பு; stiffness, numbness.

[கம்முதல = மந்தாரமாதல், மந்தமாதல். கம் → கமமல → அமைல்.]

- அம்மலர்மூலி ammalar-mūli, பெ. (n.) செங் குன்றி; red bead vine, Abrus precatorius (சா.அக.).
- அம்மவம்ம் amma-v-amma, இடை. (int.) மிகு வியப்புக் குறிப்பு, an exclamation of intense surprise or wonder. ''அமமவமம் கடவுண் மகனான நின்னா லறிவுறறேன்'' (ஞானவா சிகித்து. 130).

[அம்மை (தாய) → அமம (வினி) அம்ம அம்ம (இ⊄ட்டல(→ அம்மவம்ம.]

அம்மவோ *ammavõ*, இடை. (int.) ஓர் இரக்கக் குறிப்பு; an exclamation of pity. ''அமமவோ விதியே யென்னும்'' (கந்தபு. யுத்த. அககினி. 194).

தெ. அம்மரோ

[அம்மமை (தாய்) → அம்ம (விளி) → அம்மவோ. அமம + ஓ (வி.இ.) — அம்மவோ.]

அம்மன் *amman*, பெ. (n.) 1. தாய் (சங் அக.); mother. 2. மற்ப் பெ**ண்**தெய்வம்; manly goddess. 3. காளி, Kāļi. அம்மனகொண்டாடி. 4 அம்மை தோய்வகை; smallpox, chickenpox, measles.

ம., க. அம்மன்; தெ. அமமவாரு.

அர்மன்கட்டு amman-kattu, பெ (n) அம்மைக் கட்டு, கூகைக்கட்டு, mumps, Idiopathic parotiditis, an infectious disease of children between the ages of 5 and 15 characterised by swelling of the parotid and other salivary glands of the neck and the cheek, running a definite course and generally terminating in recovery.

மறுவ. பொன்னுக்குவீங்கி, புட்டாலமமை

[அம்மன் = காளியம்மை. கட்டு = விக்கம. அம்மன்கடு = காளியம்மையால் நோவதாகக் கருதப்பட்ட க**ன்ன**ங்கழுத்து விக்கம்.]

அம் மண்காக amman-kašu, பெ. (n.) பழைய புதுக்கோட்டை நாட்டில், காவல் தெய்வமாகிய பெருவுடையாட்டியின் (பிருக்தம் பாவின்)

உருவம் பொறிக்கப் பட்டு பெயரளவில் 1/16 அணா மதிப்பும் நடை முறையில் 1/20 அணா மதிப்பும் பெற்று வழங்

அம்மன்காக கிய சிறு செப்புக் காசு; copper coin of the old Pudukkottai State, nominally 1/16 anna, practically 1/20 anna, as bearing the image of the tutelary deity Brahadamba

[சீவனுடையை ஆறற்லும் அருளும் ஆணும் பெண் ணுமாக உருவக்ககப்படு. பொ து மக்கட்கு எளிதாக வீனங்குமாறும் தெய்வப் பற்றுண்டாக்கும் நியன் தேவியாகவும் அணைத் தோடுடப்பட்டபூன், சீவன் தேவியாகவும் அணைத் துயிரக்கும் அன்னுணையாகவும் கருதப்பட்ட பெண் தெய்வம் அம்மன். ஒருகா. அம்மம் (முலைப் பாவ)→ அமம→ அமமன். இனி, அமமா (ஆவின் கன்று தாயை விளிக்குங் குரல) → அம்ம → அமமன் என்றுமாம்.]

அம்மன்கொடை amman-kodai, பெ. (n) 1. ஒரு சிற்றூர்ப் பெண்தெய்வத்தைக் கொண்டாடும் திருவிழா (G.Tn. Di, 111); festival of a village goddess. 2. காளிக்கு ஆடுமாடுகளைக் காவு கொடுக்கும் சிற்றூர்ப் பெருவிழா; sacrifice of goats and cattle to Kali in a village festival.

ம. அமமன்கொட

[அம்மை → அம்மன். கொடு → கொடை.]

அம்மன்கொண்டாடி amman-kondadi, பெ. (n.) தெய்வமேறியாடும் காளிகோயிற் பூசாரி; priest of Kaliyamman temple, who goes about dancing under inspiration

[அம்மை → அம்மன். கொண்டு + ஆடு − கொண்டாடு. ஆடு + இ (ஒருமை வீணை மூதவீறு) – ஆடி.]

அம்மனே ammaṇē, இடை (int.) ஒரு வியப்புக் குறிப்பு: an exclamation of wonder or surprise. ''உடைந்ததுவு மாயச்சிபான மத்துக்கே யம்மனே'' (திவ் இயற். 3 : 28).

[அம்மை (தாய்) → அம்மன் → அம்மன (விளி).]

அப்பணை¹ ammana, பே. (n) 1. தாய்; mother. ''தன்கைக்கோல அமமனைக்கோ லாகிய ஞான்று'' (நாலடி. 14). 2. தலைவீ; lady, mistress. ''நோறறுச சுவாக்கம் புகு கினற அம்மனாய'' (தில். திருப்பா. 10).

[அம்மை + அன்னை — அம்மையன்னை → அம்மல்னை → அம்மனை (அருமைபறுறி வந்த மீமிசைச்சொல). ஒநோ: தாய் + அம்மை — தாயம்மை.]

அம்மணை² ammaṇai, பெ. (n.) 1. அம்மானை யென்னும் மகளிர் பந்து விளையாட்டு (பிங.); a girls' game with balls. 2. அம்மானை விளையாடும் பந்து; balls used in the game. ''அம்மனை தங்கையிற கொண்டு'' (சிவப. 29, அம்மானை வரி, 4).

மை. அம்மன, க. அம்மாலை; தெ. அம்மன து. [அமம் + அணை (அன்னை) — அம்மனனை.] அ**ம்மானை** பாமக்க, see amm**a**na.

அம்மனை³ amma<u>n</u>ai, பெ. (n.) தெருப்பு; fire. ''நம்மனைக் கம்மனை வீழங்கும்'' (பாரத. வாரணா 124).

[அம= நீர. அணை (அன்ணை) — தாய அம்+ அன்ணை — அமமன்னை → அம்மனை.]

நெருப்பினினறு நீர் தோன்றிறறு எனனும கொள்கைபற்றி, நெருபபு அமமனை யெனப் பட்டது. இதற்கு நோ வடசொல 'க்ருபீட யோனி'. க்ருபீட = நீர. யோனி = பிறப்பிடம். இங்ஙனம் பொருளும் பொருட் காரணமும ஒத்திருத்தலால், தென்சொல்லை வட சொலலின்மொழிபெயர்ப்பெனபர். நெருபபி னின்று நீர தோன்றிற்றென்னுங் கொள்கை பண்டைத் தமிழர்க்கு மிருந்ததனால், வட சொலலே தென்சொல்லின் மொழிபெயாப் பாகவு மிருக்கலாம்.

ஒ.தோ:

''கருவளா வானத் திசையிற் றோன்றி யுருவறி வாரா வொன்ற னூழியும உநதுவளி கிளாந்த வூழு மூழியும் செநதீச சுடரிய வூழியும் பனியொடு தண்பெயல் தலைஇய வூழியும்''

(பரிபா. 2:5-9).

அம்மனை * *ammaṇa*i, பெ. (n.) அவ்**வீ**டு, that house. இம்மனையினும் அம்மனை பெரிது (உ.வ.).

க. ஆமனெ

['அ' சேயவமச்சுட்டு. மனவை = விடு, மாளி கைகை. அ + மனமை — அம்மனவோ.]

அம்மனைப்பாட்டு ammanai-p-patitu, பெ. (n.) அம்மானை விளையாட்டிற் பாடும் பாட்டு; song sung by girls when playing the game of balls.

அம்மணையடக்கு ammanai-madakku, பெ. (n.)
மகளிர் இருவர் வினாவிடையாய் இருபொருள் படக் கூறு வதாகக் கலித்தாழிசையால் இயற்றப்படும் அம்மானைப் பாட்டு; poetic composition in kalitialisai metre, in which, two girls engaged in conversation try to outwit each other through questions and responses couched in ambiguous words.

''அம்மனை கைக்கொண் டாடுநர் தம்மையும் அம்மனை யாய்மதித் தாங்கொரகர்த காவினை

நிநதாத துடுதுதி பெறநிகழத் துதலும் அந்தா நித்திடை யடிமடக் காகவும் சுற்றடி யிரட்டுற் வீசைத்ததைத் தாபித் தாற்றலி னமைக்கும்ம மனைமடக்

கொன்றுள்''

(шп.р. 267).

[அம்மானானை → அம்மணை. மடஙகு → மடக்கு = மடக்கி (திரும்ப, திரும்பத்திரும்ப) வரும் அசை, சொல், சீர, தொடா, அடி மூதேலியணா.]

அம்மலையோ *amma<u>n</u>ai-y-ō*, இடை. (int.) ஒரு துயரக் குறிப்பு; an exclamation of grief. ''அம்மனை யோலெனாத துண்ணெ னெஞ்சின் வாயததுடித்து''(சீவக். 760).

[அமமை (தாய) **+ அமை (அ**ன்னனு) + ஒ (வுளியுஞபு) — அம்**மமனை**யோ.] அம்மனோ ammanō, இடை (int) ஒரு துயரக் குறிப்பு; an exclamation of grief. ''வழா நெடுந துன்பதத சென்றிரங்கார் அமமனோ'' (தில். இயற. திருவிருத 37).

[அன்ணை + ஓ (வூவூயாஞ்பு)— அன்ணையைை → அனாகோரை அம்மை + அன்கோரை — அமைன்கோரை → அமைகோரை }

அழ்பா 1 amma, பெ. (n) 1. தாய் (விளி. வே.), mother (voc.). 2 தலைவி, பெருமாட்டி, matron, lady. 3 தாய் (உவ.); mother (com.u.) —, இடை. (mt.) I ஒரு வியப்புக் கு றிப் பு; an exclamation of wonder. ·்பொன்கை ரிதனை யொக்கு மென்பது புலவி தமமா" (கம்பரா சுந்தர், கடல்தாவு. 92). 2. ஓர் இரக்கக் குறிப்பு, an exclamation of pity. ''பிறந்தவர்க ....வெறும்பொருள தமமா விடுத்திடுமி னென்றான'' (சீவக 2622). 3. ஓர் உவபபுக் குறிப்பு; an exclamation of joy. ''அம்மாவென றுகந்தழைக்கு மார்வச் சொல'' (திவ. பெருமாளதி. 9:6). 4 ஓர் அசைச்சொல்; an expletive. ''கடவுளாக கமைத்த யாக தலமெனக் கவினிற றமமா" (பாரத. இராசசூய. 91). 5. மதிக்கப்படும் பெண், respectable woman. ஓர் அமமா வந்திருக்கிறது (உ.வ.).

ம., க., தெ., எரு., நா., கை., குற., கொர., து. அமம், குட. அம்மெ; பட., கோத. அவவே; இரு. அவவெ; துட. அவவ, கோண். அவலாள்; குரு. ஆவ்வெ, மா. அய, கொலா, பிரா., கூ. , மரா., பா., பிராகி., சிங்., இந். அமமா; சிந் அமா; வங் மா; மணிபு. இமா.

G. amme, OHG. amma, OS. amma, E. mammā; Fin. emā, Skt ambā; Ost. ane, Hung. eme, Heb. ēm, Mord. anai, Turk. anna; Mal amā, Tib. mā, mō; Ar. amun; Russ. mat, It., Sp. madre; Swa. mama; Port. māe; Rum. mamā; F mēre; Pol. matka, Yid. muter; Jap. aba, haha; Kor., Icel. amma: Chin mā.

அம்மா² ammā, பெ. (n.) மாவிலங்க மரம், Ingam tree, Crataeva religiosa

அம்மாச்சன் ammāccaņ, பெ. (n.) தாய்மாமன் (நாளு.); maternal uncle (Nā fi.). அம்மண்டார் பார்க்க; see ammaņļār

[அம்மான் + அச்சன் — அமமாச்சன் (அமுமானாகிய ஆச்சன்). அம்மான் = தாய் மாமன். அசசன் = தந்தை, தநதை போல்வான்.]

அம்மாச்சி *ammācci*, பெ. (n.) 1. **தாயைப்** பெற்ற பாட்டி (தஞ்சை); maternal `grandmother (Tj.). 2 தாய்; mother (சங் அக.).

[அமைர = தாய். அசசீ = தாய். அமைர + அச்சீ — அமமாசசீ (தாயுள் தாய்).]

பாடடி யென்பதே இச சொற்கு உரிய பொருள தாயை அமமாச்சி யென்பது ஒருசிலா வழககே

அம்மாஞ்சி ammānji, பெ. (n.) 1. அம்மான் மகன் (பிராம); son of a maternal uncle (Brāhm.) 2. மூடன்; fool of mātula-tanaya, a name for *ūmattai* which by its derivation unmatta suggests foolishness, eccentricity akin to madness (செ.அக.).

ம். அம்மாளுகி

[அமுமான் + செய் — அமுமானசேய் → அம் மாஞ்சேய் → அம்மாஞ்சி (கொச்சை).]

அம்மாஞ்சிமதினி ammānji-madini, பெ (n.) அம்மான் மகன் மனைவி (பிராம); wife of the son of a maternal uncle (Brāhm).

[அமமான் + சேய + மதினி – அமமாஞ்சி மதினி. Skt. maithun > த. மதினி.]

அம்மாட்டி ammatti, பெ. (n.) கொட்டிக்கிழங்கு (மலை.); the root of a waterplant, species of aponogeton, Aponogeton monastachyon (சா. அக.),

[அமமடடி → அம்மாடடி.] அ**ம்**மட்டி பார்க்க; see amma{{:.

அம்மாடி *ammāḍւ*, இடை. (int.) 1. வியப்புக் குறிப்பு; an exclamation of wonder அமமாடி! எவ்வளவு பெரிய ஆமை! 2 **அச்சக் குறி**ப்பு; an exclamation of dread. அம்மாடி! எவ்வளவு பெரிய தேன ' 3, இரக்கக் குறிப்பு, an exclamation of pity. அமமாடி! இவ்வழகான மிலலையே! பிள்ளைக்கு இருகணணு 4. நோவுக் குறிப்பு; an exclamation of pain. அம்மாடி ! வயிற்றுவலி தாங்க வில்லையே' 5 இளைப்பாறற் குறிப்பு; an exclamation of relief. கனத்த சுமையை இறக்கிவிட்டு 'அமமாடி' என்று மரத்தடியில உட்காரந்தான் (உ.வ.).

[அமலை (தாய்) -- அமமா (விளி) + அடி (பெ.பா. விளி) — அம்மாடி. அட (ஆ.பா.) --அடி (பெ.பா.).] பொதுவாக ஆடவா அப்பனையும் பெண்டிர் அம்மையையும் விளித்து, ஒன்றைச் சொல்வது அல்லது ஒரு குறிப்பைத் தெரி விப்பது இயல்பு, அப்பாடா (ஆபா.) — அம்மாடீ - அம்மாடி (பெ.பா.).

அம்மாத்தாள் *ammāttā[*, பெ. (n.) *தாயைப் பெற்ற பாட்டி* (இ வ.); mother's mother (Loc.).

[அம்மை → அம்மா + ஆத்தாள் – அம்மாத தாள். ஆததை (தாய்) → ஆத்தா → ஆத்தாள் (கொ.வ.).]

பாட்டன பாடடி, தாய தந்தை, அண்ணன் அக்கை ஆகிய மூததோரின் முறைப்பெயா களின் விளிவடிலம் பாலீறு பெற்று வழங்கு வது வழுவாயினும், பெரும்பால உலக வழக்காயுள்ளது.

அம்மாத்திரம் ammāttiram, பெ (n.) அவ்வளவு, that much, so much.

ம. அமமாததிரம

[அ (அந்த) + மாத்தீரம் (அனவு).]

அமமாததம் என்பது கொச்சை.

அம்மா தகம் ammādigam, பெ.(n.) செந்திராய்; a red variety of Indian chickweed, Mollingo parviflora (சா.அக).

அம்மாபத்தினி ammāpattiņi, பெ. (n.) வேம்பு, margosa, Azadirachta indica (சா.அக.).

அம்மாமி ammāmi, பெ. (n.) 1. அம்மான் மணைவி; maternal uncle's wife. 2. கணவன் தாய்; husband's mother. ''அம்மாமி தன் விவுங் கேட்டாயோ தோழி'' (சிலப. 29, தேவத்தி யர்ற்று).

ம. அம்மாவி

[1. அம்மான் + மாமீ — அமமான்மாமி = அம்மான் மைகை வையாகிய மாமி. ஒதோ: மகன் சீள்ளையாகிய பேரன். கணவன் தாயாகிய மாமியினின்றும் வேறு படுத்த அம்மான் என்றும் அடை வந்தது அவ்வடை அம்மான் என்றும் அடை வந்தது அவ்வடை அம்மான் என்றும் அடை வந்தது அவ்வடை அம்மான் மெறு அத்தையைக குறிக்கும். அத்தை மணவுறவு முறையில் மாமியை ஒததிருப்பதாவ, அவளும் மாமியெனப்பட்டாள் அம்மான்மோமி — அம்மாமி.

2. அம் (அழகிய, நலல) + மாமி — அம்மாமி நலலமமான், நற்றாய் என்பேவற்றிலுள்ள 'நல' என்றுமை அடைபோல். அமமாமு என்பைதில**ை 'அம'** என்றுமை அடை அ*ஞ*மையும் எந்ருக்கமுல் குறுத்து வேந்தது }

அம்மாய் anmidy, பெ. (n.) தாயைப் பெற்ற பாட்டி (வின்.); maternal grandmother.

வவாவவ்டி .வ

[அமமமை → அமமா + ஆய் – அமைராய. ஆய் = அன்னை.]

அம்மாயி எனபது கொசசை வடிவம.

அம்மாரம் ammāram, பெ. (n.) அலரிச்செடி (பச.மூ.), sweet scented oleander, Nerium odorum.

அம்மாலிகை ammāligai, பெ. (n.) புளி; tamarind, Tamarindus indica (சா.அக.).

அம்மாலைத்தேவர் *am-mālai-t-tēvar*, பெ. (n.) கள்ளர்குலப் பட்டப் பெயர்களுள் ஒன்று (களளா சரித. பக 145), a caste title of Kaljars.

[அம் + மாலை + தேவா.]

அம்மாள் ammā[, பெ. (n) I தாய், mothes.

2. தாய்போல் மதிக்கப்படுபவள்; any matron respected as a mother. அந்த அம்மாள் நல்ல அம்மாள். 3. ஒரு திருமாலிய (வைணைவ) ஆசிரியர் பெயர்; name of a Vaispava Ācārya.

நடாதுரரமமாள் (ஈடு, 7 6 . 10).

ம். அம்மாள

[மஞமம் = மார்பு, மூனைல. மஞமம் → மமமம் → அமைம் = தாயின் அலலது பெணாணின் மூலைல, முலைப்பால, குழந்தையுகாவை, ஓ.இநா: கஞமம் → கமுமை → கம். அமுமை → அம் → அமுமு = தாயப்பால், குழந்தையுணாவை. குழந்தைகைகு ஊட்டுஞ்சோறு.

அம → அமம = பாலூரட்டூர் தாய் அம்ம → அம்மை = தாய. 'அமம்' என்பதே முரதுவடிவம்; அதன் இலக்கிய வடிவமே 'அம்மை'. 10., தெ., கே. அமம்.

அமை → அம்மா = 1. விளி வடிவம. 2 எழு வாய் வடிவம். அம்மா→ அம்மாள் = தாய் (உ.வ.). ஒ.தோ. அகக → அக்கா → அககாள். அமமா, அமமாள் என்னும் வடிவைங்கள் கொச்சையாகக கொள்ளப்படாவிடினும், வழுவாண வடிவஙக னாகும். முன்னதை வேறுறுமை வழு; பின்னதை அதனைமேலும் பெண்பாலிறு சொந்த கேற்று வழு. அம்ம அல்லது அமமை எனபேதே பெண்போற் டையா. அதன்மேலும் பெண்பொலிறு சோப்பது சேகை டக்கூறவ்

ு இதை மை - அமைமன் = காளி போன்ற ஆண ு து மிக்க பெண் தெய்வம் அன்னிறு ஆணை மைமையையுணாகதும்.]

- கூட்பான் ammān, பெ. (n) 1. தாயுடன் தேத்தவன் (பிங்); mother's brother, maternal macle 2. பெண்கொடுத்த மாமன் (இ.வ.), ∗:fe's father (Loc.) ்' உரியவமமான மாதுலன் ுன்" (காமபு வியாதா கரும. 3. அத்தை கணவன்; husband of father's 4. sims, father. ும்வரோ sister. **கைய**ான" (கமபரா. ஆரணிய. மாரீசன 50) 5. அழகிய பெரியோன்; the beautiful great one. ''திகழ்த் திகழு மடிமுடியுங் காணபான **≩ழ**மே லயனு மாலும் அகழப் பறந்துங **உரணமாட்டா** வமமான" (திருவாச 442). 6. கடவுள்; God, as father. ் அன்னவர் செய்யுளு சிருட்டியு மம்மா னருளினாற றக்லையத தாககி" (சூத சிலமான். 10 17) ''ஆழி யங்கைக் கருமேனி யம்மான'' (திவ. துருவாய். 5.1.6).

ம். அம்மாவன

[அமைமை → அம்மாள் = அமமைபொடு சூற்தவளா.]

அம்மான்கோலம் amman-kolam, பெ. (n.) தாய் மாமன் மூன் றாம் நாள் பெண்ணிற்கு ஆணுடை யணிவித்துச்செய்துவைக்கும் திருமணவூர்வலம் (பிராம்), a ceremony conducted under the auspices of the maternal uncle usually on the third day of marriage, when the bride dressed as a boy is taken in procession (Brahm.)

அம் மான் சம் பாவனை amman-šambāvaṇai, பெ. (n.) திருமணத்தில் அம்மான் கொடுப்ப தாக விளம்பியிடும் முதற் கொடைப்புணம் (பிராம.), first money gift made at the wedding by the maternal uncle to the bride or bridegroom (Brāhm.)

[அம்மான + Skt. sambhāvanā > ந சம்பாவனை = சிறப்பு, நன்கொடை.]

அம்மான்சீர் amman-šir, பெ. (n.) பையலுக்குப் பூணூற் சடங்கிலாவது பெண்ணிற்கு த் திருமணத்திலாவது தாய்மாமன் வைக்கும் வரிசை; gifts made by a maternal uncle to his nephew during his investiture with the sacred thread, or to his niece at her wedding. அம்மான்பச்சரிசி anman-paccariši, பெ. (n.) 1 நிலத்தையொட்டிப் படரும் ஒரு செடிவகை;

அம்மான்பச்சரிலி

an annual with procumbent branches, Euphorbia lurta (Gs. As.)—raw-rice plant, Euphorbia indica alias E thymifolia (sn. As.).

மறுவ. சித்திரப் பாலாலி, சித்திரவ்வலாதி, சிற நிலை பபாலாவி, சீதேவியார செங்கழுநீர

சென்னை அகராதியின் (Lexicon)பின்னிணைப்பில red Indian water-lily;

செங்கழுநீர் என்று குறித்திருப்பது ஐயு**றலி**ற இடமானது.

அம்மானபச்சரிசியின் மூவகைகள்

- I சின்னமுமானபச்சரிசி, thyme leaved spurge, *Euphorbia thymifolia* alias *E. macrophylla* இதுவே மூன்றிலும் பெருவழக்கானது.
- 2. பெரியமமான் பசசரிசி: pill bearinospurge, a common weed, Euphorbia pilulifera alias E. hirta.
- 3. சிவப்பமமான்பச்சரிசி; a red variety, Euphorbia rosea

அம்மான்பொடி amman-podi, பெ. (n.) 'அம்மான் அம்மான்' என்று கத்திக்கொண்டு தன் பின்னால் வருமாறு பிள்ளைக்கடத்தி பிள்ளை களின்மேல் தூவும் சொக்குப்பொடி (இவ நாயச். 2: 4, வியா); magic powder thrown by a kidnapper on a child causing the child to follow him crying amman amman (செ அக.) — a medicinal or magic powder having the quality of inducing sleep—Soporific, Hypnotic.

Note: It was generally used in olden days by Koravas and other criminals to decoy children for purposes of theft, and by magicians to decoy children as well as adults for purposes of their own (#1. 44.).

அம்மாணார் ammanar, பெ. (n.) 1. மகளிரின் அம்மானைப் பந்தாட்டம், a game of balls played by girls அம்மானை பார்க்க; see ammanar. 2 அம்மானைப் பனுவல்; a species of poem, which has the word ammanar as its refram ''சிராமா அமமானாா முகிந்தது முற்றும்' (தஞ் சரசு. :, 467).

அம்மானை ammanai, பெ. (n.) 1. மகளிர மூவர் கூடிப பல பந்துகளை மேலெறிந்து அம்மானைப் பாட்டுப் பாடிக்கொண்டு அவை நிலத்தில் விழாவாறு மேன்மேலும் ஒவ்வொன் நாக விரைந்து கையால் தட்டி மேலெழுப்பி, விரும்பிய நேரம் விளையாடும் விளையாட்டு; a game played by girls singing the ammanai song, at the same time, throwing up and keeping a number of balls in the air (இவக். வி. 807). 2 அம்மானையாடும் பந்துகள்; balls used in the game. 3. அம்மானையாடும் போது பாடும் கலித்தாழிசைப் பாட்டு, a particular type of song sung by the players during the game

61-B:

''கருமிடற்றா ருலகமெலாங் காணியெனக கொண்டதனால கருதரிய பெருஞ்செலவர் காலமெலாம் அமமானை கருதரிய பெருஞ்செலவா காலமெலாம ஆவாரேல கருவையிலேன் பலரறியக் களவாணடார அமமானை களவாணட பினமறைவாயக கடந்துமுனா ரம்மானை.''

4. அம்மானைப்பருவம் பார்க்க; sec ammanaip-paruvam. 5. பதினெனனா கலம்பக வுறுப்பு
களுள் ஒன்றான பாட்டு, அம்மானைப் பாட்டுப்
போல் இயற்றப்படுவது (இலக வி. 812); a
section of kalambagam, a species of poem.
6. உறுப்பிசை (stanza) தோறும் ஈற்றில்
அம்மானை அல்லது அம்மானாய் என்று
முடியும் தொகைப் பா; a minor species of
poetic composition, each verse or stanza of
which has ammanai or ammanay as its refrain.

61-(B) .

்'செங்க ணெடுமா அஞ் சென்றிடந்துங் காணபரிய

பொங்கு மலர்பபாதம் பூதலததே போந்தருளி

யெங்கள் பிறபபறுத்திட டெந்தரமு மாட்கொண்டு

தெங்கு திரள்சோலைத தென்னன் பெருந்துறையான்

அங்கண னந்தணளா முறைகளி வீடருளும அங்கருணை வார்கழலே பாடுதுங்காண அமமானாய்'

(திருவாச, 175).

7 அடிதோறும் அல்லது அரையடிதோறும் அம்மானை பென்று முடியும் தனிப்பாட்டு; stray piece of poetry ending with the refrain ammāṇai at the end of each line or even half a line.

61-10.

ு திருநெடுமா லவதாரஞ் சிறுபுலியோ வமமானை

சிவனமுடியி லேறுவதுஞ் செங்கதிரோ வம்மானை

ஒருமுனிவ னேரியிலோ வுரைதெளிநத தம்மானை

ஒப்பரிய திருவிளையாட் டுறந்தையிலோ வம்மானை''

(தனிபபா. தி 1, பக் 170).

ம அமமான, க. அமமாலே; தெ. அம மன்லு.

[அமமை + அணை (அன்ணை) — அம்மணை ->-அமமாணை.]

வி-ம் · அமமானைப பந்து விளையாடடு முமமகளிர கூடி யாடுவது. ஒவ்வொருவரும குறைந்தபக்கம் முப்பந்து கொண்டு விளை யாடுவா இதனால் மேலிருந்து விழும் நற பொருள்களை நிலத்தில் விழுமுன் விரைந்து பிடிக்குந் திறமும், தனமேல் விழுந்து தாக்கும் தீய பொருள்களை விரைந்து தடுக்குந் திறமும் மிகும்.

ஆடும்போது பாடும் ஒவ்வொர பாட்டும் ஒரு நிறந்த கூற்றும், அதுபற்றிய வினாவும், அதற்குரிய விடையுமாக அமையும் ஒரு பெண் முதற்கண்;ஒரு கூற்றை நிகழ்த்துவாள்; இன்னொரு பெண் அதுபற்றி ஒரு வினா வெழுப்புவாள், மூன்றாம் பெண் அதற்கு விடையிறுப்பாள். வினாவும் விடையும் பெரும்பாலும் இரட்டுற்லா யிருந்து இன்பந் தரும். மேற்காட்டிய முதல் அம்மானைப் பாட்டிலுள்ள இரட்டுற்லகள் வருமாறு:

களவாணடார் ⇒ களவு செய்தவர், களா மர்த்தடியிற் படிமை வடிவர் விருப்பவர்.

மறைவாய ≕ ஒளிநது, திருமறையில் நூற் பொருளாய,

கடந்து = ஒடிபபோய, முக்கரணத்திற் கெட்டாது. இரட்டுற விவலாலிடத்தும், அம்மானைப் பாட்டு நகைச்சுவையா மிருப்பதுண்டு

எ-டு ''விரிந்தபுகழ் புள்ளிருக்கு வேஞாவ யி த்தியனார்

பரிரதுவினை தீரக்கவலல் பண்டிதர்கா ணம்மானை

பரிந்துவினை தோக்கவல்ல பலரடித்ரே யாமாயின்

மருத்துவிலை கைக்கூலி வாங்காரோ வமமானை

வாயிலே மணபோட்டு வாங்குவார்கா எனம்மானை''

(தனிபபா தி 1, பக. 65)

வினை தீர்ததான (வைத்தீசுவரன்) கோயி லுக்குத் தெய்வக்காணபு (சுவாயி தரிசனம்) காணச் செல்பவா, தம் நோய் நீங்கும் பொருட்டு அத தவத்து மணணைச் சிறிது உடகொள்வது வழக்கம்.

ஒரே சமையத்திற பநதுகளையும் நிலத்தில் விழாவாறு தடடிக்கொண்டு, பாட்டையும் தாளமுங் கூறறுந் தப்பாது இன்னிசையாயப் பாடிக்கொண்டு, இடைவிடாது இவ வாட்டை யாடுவது, ஒரு பலகவனப் பயிற்சி யாகவு மிருக்கும்.

அமமானைப் பாட்டின் யாப்பும் பொருளும் அணியும் நோக்கின், பணடைத் தமிழ் மகளிரின் தல்வி ததிறமும் விளங்கும்

காணபார களிக்கத்தக்க வட்டக்காட்டு (circus) நிகழ்ச்சியொத்த இவ்வரிய இளமகளிர் விளையாட்டு, பெண்டிர் வெளியே தலைகாட்ட முடியாத வேற்றரசு கொடுங்கோற காலத்தில் அறவே வழக் கொழிந்தது.

அம்மானைப்பருவம் anunanal - p - paruvam, பெ. (n.) பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ்ப் பனுவற் பருவங்கள் பத்தனுள் ஒன்று, a section of penparpillaittamil, which describes the stage of childhood, in which the child plays the ammanal game. There are ten stages of childhood, of which this stage is one.

[அம்மாணை + பஞவம.]

அம்மானைவரி ammāṇai-vari, பெ. (n.) ஒரு வரைப் புகழ்ந்து பாடும் அம்மானைப் பாட்டு, song sung in praise of a person by girls or women while playing the ammānai game

ம். அம்மானப்பாட்டு

7-B.

''விங்குநோ லேலி யுவகாணடு விண்ணவாகோன்

ஒங்கரணங் காத்த வுரவோவ்யார் அம்மானை

ஓங்கரணங் காத்த வுரவோன்

உயாவிசுமபில்

தூ ங்கெயில மூன்றெறிந்த சோழன்காண அமமானை

சோழன புகார்நகரம் பாடேலோ "மமானை"

(சிலப. 29, அமமானை வரி).

இது, வினாவும் விடையும் அதனாலெடுக்கும் முடிபுமாக அமைந்துள்ளது.

[வள் → வர் → வரி. வரித்தல் = வரணித் தல், புகழதல். வரி = ஒன்றை வணணித்து அலலது புகழ்ந்து பாடும் பாடு, அம்மாணை வூளையாட்டிற் பாடும் வரிப்பாட்டு.]

அம்பி ammi, பெ. (n.) 1. கறிச்சரக்கு அரைக் கும் சின்னம்மி, horizontal flat stone on which spices for curry are crushed or ground with a stone roller ''உரலி லமமியி லோங்கு முலக கையில்'' (காசிகாண கறபிலக 26) 2. சாந் தரைக்கும் பெரியம்மி, big horizontal level or concave stone used for grinding fine mortar 3. மாமி; mother-in law (சங் அக)

ம. அமமி

[அம்முதல = அமுகதுதல. அமுககியாளாததல. அம் + இ — அம்மு]

அம்மிக்கல் ammi-k-kal, பெ. (n) I அரைகல்,

அம்மி; grinding stone.
"பெருத்த வம்மிக் கண் முதேலிய தாங்கிப பேணிவிற் றுணப னோ ஷணர்வீர்" (குதே.ஞான. 11 27). 2. அம்மிக் குழவி (பீங்.); stone roller for grinding

அமமிக்கல்

மு. அமுமிக்குடடி, அமுமிக்குழவி [அம்சி + கல]

அம்மிக்குழவி ammi-k-kulavi, பெ. (n.) அம்மியில் அரைக்கும் நீண்ட கல்லுகுளை; cylind.ical stone roller used for grinding curry ingredients.

ம் அமமிக்குழவி

[अंधंधी + लुपूकी]

அம்மிப்பாலுள்ளவரை - த்தல், ammi-p-palunna-v-arai-, 4 செ.குன்றாவி. (v t.) கலுவத்தில் ஈரயில்லாதபடி குழவியைக்கொண்டரைத்தல; to grand without leaving moisture (சா.அக)

1அம்மு + பால + உண்ணை + அரை.]

அம்மி மிதி-த்தல் ammi-midi-, 4 செ கு.வி. (v.i.) திருமணக் கரணத்தில் மணமகன் மணமகள் வலக்காலைத் தூக்கிவைக்க உதவ, அவள் அதை அம்மிமேல் வைத்தல், to perform the ceremonial procedure in which the bride places her right foot on the grinding-stone, the bridegroom helping her to do so. ''அம்மி மிதிக்கக் கணாககணடேன் தொழிநான்'' (திவ. நாயச். 6.8)

ம. அம்மிசவிடடுக

அம்மியம் *ammiyam,* பெ. (n.) ! கள் (பிங); toddy. 2. காளம் (வின்.), trumpet. 3 சிறு சின்னம் (சங்.அக.); a kind of clarionet.

அம்பிரா ammura, பெ (n.) செந்தாழை; false tragacanth, Sterculia urens (சா அக).

அம்மினியளுவை ammini y-uluvai, பெ. (n.) ஒரு வகை மீன்; a kind of fish, Narcine timles

அம்மு animu, பெ. (n) சோறு, boiled rice. [அம்முதல் = உணணுதல. அமமு (மு.தொ. ஆ.பெ.).]

அம்மு-தல் ammu-, 5 செ.கு.வி. (v.n.) 1 முகில் படிந்து வானம் மந்தாரமாதல் (யாழ்ப.); to spread thickly, as a mass of motionless clouds that overspread the heavens, obscuring the rays of the sun (J.). 2. மாயம் பண்ணுதல் (வின்.), to dissemble, on hearing a thing spoken of, by seeming to know nothing about it, to act with reserve and duplicity. —, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. அமுக்குதல்; to press down "வைலிய மாமனெகிழ்த்து" (மருதாரந். 91) 2. விரைந்து மிகுதியா யுண்ணுதல், to eat voraciously. சோறறை நன்றாய அமுக்கு கிறான் (உ.வ.) 3. அடைத்தல்; to plug (சா.அக.). 4. முடுதல்; to cover (சா.அக) 5. ஏமாற்றுதல்; to deceive.

10 அம்முக

[அம் → அமமு. அம்முதல் = அமுஙகுதல, ஆமுககுதல.]

அம்முக்கள்ளன் *anumu-k-kaḷḷaṉ*, பெ. (n) அடக் கத் திருடன், *மாய்மாலக் கயுவன்*; thievish person, dissembling rogue (W). ம் அமம்க்கள்ளன

[அம்மு + கள்ளன]

அம்முண்டு ammundu, பெ (b.) முட்டசன், மதியிலி (இ.வ.); dolt, idiot (Loc.).

[அம் = அமுக்கம், அடக்கம். உண்டு = உள்ளது. அம் + உண்டு — அம்முண்டு (மதி மேமுங்கி அல்லது மதிதன்றி மிருப்ப-வன்-வன்). அம்முண்டு → அப்புண்டு (நெல்லை).]

அம் முன் வார் ammuranar, பெ (n.) எட்டு த் தொகையுள் ஒன் நான ஐங்குறைநூற்றில் இரண்டாம் நூறான தெய்தலை யியற்றியவர், name of the author of the second section of Amgurunutu, one of the Eight Anthologies of the Sangam period.

அம்மெனல் am-m-enal, பெ. (n.) I. நீர ததும் பற்குறிப்பு; onom. expr. of filling or overflowing, as of water ''அமமெனக கணணி ரருமபி''(பதினொ, திருவிடை, மும. 10 · 16). 2. ஓர் ஒலிக்குறிப்பு (பிங்.); onom. expr of humming 3. ஓர் அசை, a syllable. ''அம மென்றா வாயிரமபாட டாகாதோ?'' (தனிபபா. தி. 1, பக 10).

[அம் + என்ல.]

அம்மே ammé, பெ. (n.) குறத்திப்பாட்டில் பாட்டு தொறும் அல்லது அடிதொறும் ஈற்றில் வரும் மகடூட முன்னிலை; a vocative addressing a lady, and occurring at the end of each stanza or line of a song sung by a Kurava woman in the traditional pattern, or of one composed in imitation of that.

6T-(F)

்'மோரியாவின மலைதனிலே யாபிரகா மமமே

முக்கியமா யீசாக்கைப் பலிகொடுத்தா **னமமே'** '

(பெத்லகேம் குறவஞ்சி, மலைவளம், 3).

அம்பை ! ammai, பெ. (n.) 1 தாய்; mother.
''அத்தனொடும் அமமையெனக் கானார்''
(தேவா. 6.53:9) 2. மலைமகள் (பிங.);
Pārvati. 3. காளி; Kāļi. 4. பாட்டி (பரவர்);
grandmother (Paravas) 5. சமணத் துறவினி
(பெண்துறவி) (சூடா.), female Jaina recluse.
6. அறத்தேவி (தருமதேவதை) (சூடா.);
Goddess of virtue. 7 அம்மைதோய்

Sum. eme; Akkad. ama, amu; Sum., Oce. um, ama; Ar um; Indon ma, uma, amai, umai,) ama; Mon-Khm. ama, ma; Mu. umā, mac, may, mā-in; Skt. umā, ambā.

அம்மைதோய் வகைகள் :

- 1 சின்னமமை; small-pox, Variola.
- 2. Quilluidence; small-pox with an eruption of large blebs, Variola pemphigosa.
- 3. லிளையாட்டமமை; a mild form of small-pox, Varioloid
- 4. தட்டமமை; pseudo small-pox, almost the same as the preceding.
- 5, பாலமமை; a mitigated form of small-pox, milk-pox.
- 6. தவளையம்மை; another form of smallpox affecting the joints.
- 7. கலைமமை; wart-pox with hard pustules, Variola verrucosa.
- 8. மிளகமமை, a small-pox with pepper like distinct vesicles, Discrete variola.
- 9. கடுகமமை; one with an eruption of small vesicles like mustard seeds, Variola miliaris.
- 10. பாசிப்பயற்றமமை, பயற்றமமை, simple and unmodified small-pox, Variola vera.
- 11. வெந்தயவமமை, small-pox with pustules like the dill-seeds.
- 12. Garmentismu; another variety with pustules of the size of horse gram.
- 13. பணையேறி, ஒரு குரு அமமை, a kind of measles, the eruptions of which appear to ascend from the lower limbs, and thence spread over the body.
- 14. பணைமுகரி, ஒரு கருப்புக் குரு அம்மை; a severe form of black measles.
- 15 கரும்பனசை; a small-pox with black vesicles, Black of Hemorrhagic variola.
- 16. பயறி; another variety of measles
- 17. இராமக்கம; a form of small-pox in which the pustules strike in and the contents become absorbed, leaving the walls empty, Variola siliquosa.
- 18. விச்சிலுப்பை அலலது விச்சிலிர்பபான்; chicken-pox, Varicella. இது சிசசிலுப

- பான அலலது சிசசிலிர்பபான் எனவும் படும்.
- 19. நீர்க்கொளவான்; a mild form of chicken-pox, varioloid, Pustular varicella.
- 20. கொபபுளிப்பான்; another variety of chicken-pox.

(சா.அக.)

விலங்கின அம்மைநோய் .

- 1. LOTILL LOSMLO; COW-POX, vaccinia.
- 2. ஆட்டமமை; sheep-pox, ovima.
- 3. பன்றியமமை, swine-pox.
- 4. குதிரையம்மை; horse-pox
- 5. ஒட்டக் அம்மை; camel-pox. (சா.அக)

[அமுமம் = முலைபைபால. அமுமம் → அம்ம → அமுலை = முலைபைபாலூட்டூர் தாய். இனி, அம்மு → அம்ம → அமுமை என்றுமாம். அம்மு = சோறு, சோறூரட்டூர் தாய், தாயின் தோய, தாய் போன்ற் தெயேவம், தாய்போன்ற பெண்.

அம்மை என்றும் நோய்ப்பெயர் அமைமை வென்றுமைகாளியினா பெயெரினின்று ஏற்பட்டது.]

திணை மயக்க மில்லா த ஐந்திணை மக்கட் பாகுபாடு, கடலகோள்கடகு முந்திய குமரி நாட்டில் தோன்றிற்று முதுவேனிற்கால் முதிர்வெப்பத்தாற் கொப்புள்நோய பாலை வாணரைத் தாக்கியபோது, அது அவா தெய்வமாகிய காளியம்மையால் உண்டாள தென்று கருதி, அதற்கு அம்மைநோய என்று பெயரிட்டனர்.

திணைமயக்கம் ஏறபட்டுப் பாலைவாணர் வெட்சி கரந்தை மறவரும் காட்டுப் படைஞரு மாக மருதநில மன்னராலும் வேந்தராலும் அமர்த்தப்பட்ட பின், காளி ஐந்திணை நிலத் திற்கும் பொதுவான கொற்றவை எனனும் போர் வெறறித் தெய்வமும், கொப்புளநோய் வாராமல் தடுத்தற்கு வழிபடும் மறத்தெய்வ மும் ஆனாள். அம்மை என்னும் பாலை நிலத்துக் கொப்புள் நோயப்பெயர், ஏனை நால்நிலங்கட்கும் பரவிற்று.

அம்மை * ammai, பெ. (n.) 1. மேலுலகம்; heaven. ''அம்மை பயக்கு மமிர்து'' (தேவா. 6.23:8) 2. முற்பிறப்பு, former birth. ''அமமையாற் றவங்க டாங்கி'' (சூளா. மத்தி. 118). 3. வருபிறப்பு (பிங்.); future birth. ''அம்மையில வாழவிடை யறற முறாமே'' (கந்தபு. தேவ். தெயவ. 41). 4 மறுமை, the next world, state after death.

['உ' மூன்மைச் சுட்டு, உயோவுச குடடு. உ → உம்மை = முன்னிலைகமை, உயாநீலைகமை, சீன்னிலைமை (வஞநீலைமை, எதீர்நீலைமை) காலமூன் இடைமூன் என மூன்மை இரணடு. உம்மை → அமைமை.]

அம்மை ammai, பெ. (n.) 1 அமைதி; calmness, quietude, gentleness. ''அமமை யஞ்சொலார்'' (சீவக், 3131) 2. அழகு (பிங்), beauty. 3 சிலவாகிய சொற்களால் சிறந்த பொருளைக் கூறி நாலடியின் மிகாது வரும் செய்யுள்களைக்கொண்ட பனுவல், எணவகை வனப்புகளுள் ஒன்று, an epic poem presenting an excellent subject consisting of verses of not more than four lines composed of short sweet words, one of eight vanappus

''வனப்பீயல் தானே வகுக்குங் காலைச் சின்மென் மொழியாற சிரிது நுவலின அம்மை தானே அடிநிமிர் பின்றே'' (தொல், பொருள், செய், 227).

இத நூறபாவின் 2ஆம் அடியை உரை யாகிரியர் கிலர் ''கினமென் மொழியாற நாய பனுவலோடு'' என்று பாடம் மாற்றி, 'இடை யிட்டு வந்த பனுவ லிலக்கண ததோடும்' என்றும், 'அறம் பொரு ளின்ப மென்னும் மூன்றறகும் இலக்கண் ஞ சொல்லுப் வேறிடையிடை அவையின்றியுந் தாயச செல்வ தென்றவாறு; அஃதாவது, பதின்ணை கீழக்கணக்கென வுணாக' என்றும்,

*'பொருளகருவி காலம விளையிடனொ

டைந்து

மிருடீர வெண்ணிச் செயல''

(குறன், 675)

என்பது. இலககணங் கூறிய தாகலிற் பனுவலோ டென்றான்.

''மலர்காணின் மையாததி நெஞசே யிவளகண

பலர்காணும் பூவொக்கு மென்று``

(குறன, 1112)

என இஃது இலக்கிய மாகலாற் றாய்பனுவ லெனப்பட்டது இவை தனித்து வரினும் அவ வனப்பெனப்படும்; தாவுதல என்பது இடையிடுதல் என்றும், பிறவாறும் உரைப் பர்.

''பாட்டுரை நூலே வாயமொழி பிசியே அங்கதம் முதுசொலோ டவ்வேழ் நிலத்தும் யாபபின் வழிய தென்மனார் புலவர்'' (தொல், பொருள், செய, 75) என்று மேறகூறிய எழுந்லை யாபபுள பாட டொன்றையே பீன்னர் எணவகை வனப்பாக ஆசிரியா வகுத்துக் கூறுதலானும், பாட்டு நூலன்மையானும், பதினேண மேறகணக்கும் பதினேண கீழக்கணக்கும், ஒரு சில புற நானூற்றுச் செய்யுள்கள் தவிர ஏனையவெல லாம் திருக்குறட்குப் பிறபட்டவை யாதவா னும், எணவகை வனப்பிலக்கணமும் அக்லப் பாவிறகும் தொடர்நிலைச் செய்யுட்குமே யுரியவை யாதலானும், அவவுரைகள் பொருத்தா வென வறிக், மேலும், "சீரிது நுவலின்" என்னும் பாடமே மோனையா யமைதலையும் பொருள் சிறத்தலையும் நோக்குக்.

இனி, தொலகாபபியத்திறகு இலக்கியமா யிருந்த பண்டைத் தமிழ்நூலகளும் பனுவல் களு மெவலா ம இறந்துபட்டனவென்றும், அம்மை வனப்பிறகுச் சில தனிப்பாக்களை மட்டும் இற்றை யிலக்கியத்தினின்று எடுத்துக் காட்ட வொண்ணுமென்றும் அறி ந்து கொள்க.

 $[H\phi \rightarrow H\phi m\phi$, $H\dot{\phi} = H\phi g$.]

அம்மை * ammai, பெ. (n) கடுக்காய்; Indian or country gall-nut, Chebulic myrobalan.

அம்மைக்கட்டு ammai-k-kattu, பெ (n) கூகைக் கட்டு; inflammation of the salivary glands with swelling along the neck, mumps, Parotitis (சா.அக.).

அம்மன்கட்டு பார்க்க; see amman-kattu.

அம்மைக்குரு ammai-k-kuru, பெ. (n.) அம்மைக் கொப்புளம்; pustule of small-pox.

[#wmw + &g.]

அம்மைக்கொண்டை ammai-k-koṇḍai, பெ. (n.) பெண்டிர் கொண்டைவகை; a mode of conffure.

[அமமை + கொணாடை.]

அம்மைக்கொப்புளம் *ammai-k-koppuļam*, பெ. (n.) அ**ம்மைநோயில் தோன்றும்** சலக் கட்டி; • pustule of small-pox.

[அம்மை + கொப்புளம்]

அம்மைகுண்டலி ammat-kuṇḍali, பெ. (n.) (ஒகம்) மூல நிலைக்களத்தில் (மூலாதாரத்தில்) அமர்ந்திருப்பதாகக் கருதப்படும் தாயாகிய குண்டலி யாற்றல் (சக்தி); (Yoga) the supreme goddess Kuṇḍali (representing the creative force) who is supposed to dwell at the base of the spinal column in the region of the sacral plexus ''காலைப் பிடித்தனலை யமமை நடைபியடிக் கலைமதிய' லூடு தாக்கி'' (தாயு தேசோ 1)

Note. In Tantric science, it is described as a coiled serpent lying dormant in the human body. It is by rousing this Cosmic power that a Yogi is said to obtain whatever he desires and gains all psychic powers (#17.24%.).

அப்பைகுத்து-தல் ammar-kuttu-, 5 செ.கு.வி (v.t) 1 ஆவின் அம்மைக் கொப்புளத்தினின் று எடுத்த பாலை அம்மைநோய் தாக்காவாறு மக்களுடம்பில் ஊசிவாயிலாகச் செலுத்துதல்; to inoculate with vaccine (virus of cow-pox) to procure immunity from small-pox or atleast mitigate its virility or severity, vaccinate. 2 அம்மைகுத்தல்; vaccination.

அம்மை ச்சு ரம் ammai-c-curam, பெ. (n.) அம்மைக் கொப்புளத்தோடு கூடி வரும் காய்ச்சல, fever accompanied by cruption on the skin, as in small-pox, cruptive fever.

[அம்மை + சரம. கள் → கல் → கா → சரம் = உடம4ுக்கும் காயுச்சல். சுள்ளெனலை = சுடூதல] சுரமு > Skt. jvara.

அம்மைத்த பூம்பு ammai-t-talumbu, பெ. (n.) அம்மைக் கொப்புளம் அடங்கித் தீர்ந்தபின் ஏற்படும் வடு, small-pox pit.

 $[A \omega \omega \omega + \delta \omega \omega \psi]$

அம்மைப்பால் ammai-p-pal, பெ. (n.) 1. அம்மை குத்துதற்குரிய பால், virus of cow-pox as used in vaccination. 2. அம்மையின் பால்; smallpox vaccine (சா.அக.)

அமமைகுததற் பாலின் இருவகை: 1. ஆவம்மைப் பால; bovine vaccine got direct from cow. 2. மாததன்வாயப் பால; humanized vaccine, got from human subject (C.O.D.).

[அமைமை + பால]

அம்மைபோடு-தல் ammat-pōdu-, 20 செ.கு வி. (v.i) அம்மை வார்த்தல், to have an attack of small-pox, chicken-pox or any other allied disease. விட்டில் குழந்தைக்கு அம்மை போட்டிருக்கிறது (உ.வ).

[அம்மை + போடு. போடுதல் = கொபபுளம் உணடுதல்] அமமை போட்டு தல என்பது செருலவழு. புகவீடு → புகடு → புகட்டு → போடடு. போடடு தல = குழந்தைக்கும் நோயாளிக்கும் பால, மருந்து, நீர் முதலியவற்றைச் சங்கில அல்லது சுறண்டியிலிட்டு வாய்வழி உட் செலு தது தல

அம்மை முத்து ammai-muttu, பெ (n.) அம்மை தோய்க கொப்புளம், pustule of small-pox.

[முததுபபோல உருணாடையொயும் சறறுப பள்பளப்பாயும் இருத்தலால், கொப்புளம் முத் தெடைப்பட்டது (உஆ இப்)]

அம்மை யப்பர் ammai-y-appar, பெ. (n) உயிரினங்க ளெல்லாவற்றிற்கும் தாயுந் தந்தையும் போனற இறைவன், சிவன், God, as father and mother of all living beings, Šiva. "அமமை யப்பரே யுலகுக கமமை யப்பரென் றறிக" (திருக்களிறறுப், 1)

[அமமை + அபெள் — அம்மையப்பள் → அம்மையப்பா. 'அாை' உயாவுப் பள்மையிறு.]

கடவுள், தாய கூறும் தந்தை கூறும் ஒருங்கே கொண்டவர் என்பதைப் பொதும்ககட்கு எளிதாய வீளக்கு தற்பொருட்டு, முந்துகால மெய்பபொருளியலார் கடவுளின் ஆற்றலைத் தனியாகப் பிரித்து அம்மையென்றும், எஞ்சிய கூறறை அப்பனென்றும் உருவ தித்துக் கூறினர். ஆயின், உருவ வழிபாட்டை நிலை நாட்ட விரும்பிய பிற்காலத்தார், அவ்வணி வகை யிருகூறுகளையும் உண்மையான ஆண் பெண வடிவுகளாகவே காட்டி உருவங்களை யுஞ்செய்துவிட்டனர்.

உணமையில், கடவுள் உருவமும் பாலியல்பு மின்றி, ஒரு வகையிலும் பகுக்கப்பட முடியாத வராய், ஆவி வடிவில் எங்கும் நிறைந்து மன மொழி மெய்களைக் கடந்திருப்பவர்.

சிவமதம முதன் முதல தமிழநாட்டில தோன்றியமையாலும், இன்றும் பெருவழக்கா யுள்ளமையாலும், 'சிவன்' என்னும் பெயர் கடவுளைச் சிறப்பாகக் குறித்தது

அம்மையப்பன் ammai-y-appa<u>n</u>, பெ (n.) அம்மையப்பா பார்க்க; see ammai-y-appar

[அယ်တာဖ 🕂 အပပတ်.]

அம்மையார்கூந்தல் ammayar-kūndal, பெ. (n.) கொடியார்கூந்தலென்னும் பூண்டு (சங்.அசு); a kind of plant called koḍiyarkūndal — பூண்டு வகை (மு.அ.) — Seeta's thread, m. cl., Cuscuta reflexa (செ.அசு.).

ம. அம்மையார்கூந்தல

சவரிக்கொடி, இதுவே கொடியாரசுந்தல் அவலது மெலியாரசுந்தல், Sita's thread It is so called because of its inter-twining nature Virginian silk, Periploca asclepidae alias Cuscuta reflexa. It is medicinally a diuretic

- அம்மையார் டீடு ammaiyar šittu, பெ (n) அரசன் (ராஜா) மந்திரி என்னுஞ் சீட்டாட்டம், a kind of card-play.
- ஆம் மை யோ *ammaiyō*, இடை. (int) ஒகு வியப்புக் குறிப்பு, an exclamation of astonishment. 'அன்னையோ வென்றது அமமையோ வென ஒரு வியபார்' (கலித 85 29, நச. உரை). [அம்மை + ஓ]
- அம்மைவடு ammat-vadu, பெ (n.) அமமைத் தழும்பு, small-pox pits, pock-mark
- அம்மைவனப்பு ammai-vaṇappu, பெ. (n.) அம்மை பாரகக; see ammai ^s
- அம்மைவார்-த்தல் *ammai var-*, 4 செகுவி (v.1.) *அம்மை போடுதல்*, to have small-pox, chicken-pox, etc.
- அம்மைவார்த்தசொள்ளை ammai-varita-šollai, பெ. (n.) அம்மைநோயா லேற்பட்ட தழும்புக் குழி, the pit-mark left by the small-pox pustule, pock-mark or pock-pit (சா.அக.).
- அம்மைவார்த்த முகம் ammat vartta mugam, பெ. (n) அம்மைத் தழும்புள்ள முகம், face with small-pox pits, pock-marked face
- அம்மைவார்த்த ஒஞ்சி ammai varita mū ர்ப், பெ (n.) அம்மைவராத்தமுகம் பாரகக், see ammai-varita-mugam

[மூஞச் = முகம மக்கள் முகத்தை 'முஞ்சி' பொனுபது இழிவழககு (slang)]

- அம்மைவிளையாடு-தல் ammai-vilatyadu-, 5 செகுவி. (v 1.) அம்மைநோய் காணுதல், to have an attack of small-pox, chicken-pox, etc
- அம்மைவிளையாட்டு ammar-vilaryattu, பெ. (n) அம்மைநோய்ப்பட்டிருத்தல், attack of or suffering from small-pox

ம். அம்மவிளையாட்டு

[அமமைநோயே காளியால வருவதாகக் கருதப் பட்டதனாைலும், பெரியம்மை பெரும்பொலும் சாவிரு கேதேவா பிருந்ததனாைலும், அந் நோய் தாக்குவதைக் காளியம்மையின் விளையொட் டென்று மங்கல் வழக்காகக் கூறினாை. அவ

- வழக்கு இன்றும் கலலா மக்களிடைத் தொடர் கீன்றது]
- அம்மைவேணி ammai-vēnī, பெ (p.) வெண் தகரை, sulphur flowered senna, Cassia glauca (சா அக).
- அம்மோ *ammō*, இடை.(mt.) இரக்கக் குறிபபுச் சொல (நாமதீப), an exclamation of pity.

ம. அமமோ

அம்வந்தி amvandı, பெ. (n.) நீரிழிவு (ம தி. 32, உரை), dıabetes.

[ஒஞ்கா அம் + வந்தி அம் = நீர. வர → வந்தி.]

அழங்கலம் ¹ a-mangalam, பெ (n) 1. நன்மை யலலாத நிகழ்ச்சி; inauspicious occurrence. 2 சாவு; death 3. கைம்மை, widowhood. "மங்கலங்களும் அமங்கலமாம்" (காஞ்சிப்பு அனேகத் 8).

ம. அமங்கள; க. அமங்கல, தே. அமங்களமு அமங்கலம் > Skt. amangala

[$\mathcal{A} \omega \rightarrow \mathcal{A}(\sigma, \omega, \varphi \omega \sigma)$] $\mathcal{A} + \omega \omega \delta \omega - \mathcal{A} \omega \omega$ $\delta \omega \omega$]

- அமங்கலம்² amangalam, பெ (n.) ஆமணக்கு (சங் அக); castor-plant, Reconst communes
- அமங்கலி a-mangali, பெ. (n.) கணவனை யிழந்ததனால் தாவியிலலாதவளாகிய கைம் பெண் (பிகு.); மஙகலி எனபதறகு எதிர; widow, as without the tali, opp. 10 mangali

[அல → அ (எ.ம முன்.) மஙகலம = தாலி. மஙகலம → மங்கலி = தாலி புடையவள், கணவை இளாடு வொழுபவள அ + மஙகலி — அமங்கலி. 'இ' பெ.பா ஈறு.]

ம. அமங்கல். க. அமஙகலே.

அ**மங்கலை a-**manigalar, பெ. (n.) அமங்க**லி** பாரகக; see a-manigalr. ''கைமமையே கைனி பூணட கலன்கழி மடநதை யேங்கி விமமிய விதவை நானகே அமங்கலை விளங்கு நாமம்' (சூடா 2 63)

[அ + மங்கலை — அமங்கலை. 'ஐ' பெ.பா ஈறு ஒதோே ஐமன் → ஐமை, பணடிதன் → பண்டிதை]

அமங்கலை நாள் a-mangalai-nal, பெ. (n) (கணி.) கழை (புனர்பூசம்), கொடிறு (பூசம்) ஆகிய நாண்மீன்கள் (சோதிட. சிந. 38), (Astrol.) the lunar asterisms 'punarvasu' and 'puşya'.

அமச்சன் amaccan, பெ. (n.) அமைச்சன் பாரக்க; see amaiccan

அமர்கு amaccu, பெ. (n) அமைச்சு 1 பாரக்க,

அமசடக்கம் amašadakkam, பெ. (n.) 1. மூடுகை, concealing, covering (R.). 2. காப் பாற்றுகை; protecting, 3. அமைதி; quietness.

மு. அமயடக்கம்

[அமை + அடக்கம் — அமையடக்கம் → அம யடக்கம் → அமசடக்கம்.]

அமஞ்சி amanji, பெ. (n.) 1. கூலியில்லாமற் செய்யும் வலுக்கட்டாய வேலை; forced unpaid labour. 2. விணானது, that which is useless 3 போலிவேலைத் தட்டுமுட்டு; trumpery furniture.

ம அமஞ்சி: தெ. அமிதி.

அமைந்தபணி பாரக்க, see amainda-paņi.

அமஞ்சிபணி amañji-paṇi, பெ. (n.) அமைந்**த** பணி பார்க்க; see amainda-paṇi.

ம அமஞ்சிபணி

[அமைந்தபணி -> அமஞ்சீபணி.]

அமஞ்சியாள் amañji-y-al, பெ. (n) கூலியில்லா மல் வலுக்கட்டாய வேலை செய்பவன்; workman pressed into service without wages, forced and unpaid labourer.

[அமஞ்ச் + ஆன்.]

அமஞ்சிவேலை amañji-vēlai, பெ. (n.) போலி வேலை; shoddy work.

அடிட்டம் amaţiam, பெ. (n) அம்மட்டம் பார்க்க; see ammatiam.

அமட்டு-தல் amattu-, 5 செகு வி (v.i.) 1. புரளுதல் (வின்.); to wobble. 2. நிலைப்படாதசைதல் (சங்.அச.), to be unsteady, as a bench on uneven legs. —, 5 செகுன்றாவி. (v.t.) 1. அதட்டி அச்சுறுத்துதல்; to hector, bully, intimidate. "ஆராலு மென்னை யமட்ட வொண்ணை வாது" (திருமத், 2960). 2 மயக்கு தல்; to overcome, as by sleep. தூககம் வந்து என்னை அமட்டுகிறது (உ.வ.). 3. சிக்க வைத்தல் (வின்); to invergle, entrap, ensnare

மை. அமடடுக; க. அமரிக; தெ. அதடு [அமுடு (த.வி.) — அமட்டு (பி.வி.)] அமட்டு amaṭṭu, பெ (n.) 1. அச்சு றுத்துகை, threat, menace. 2. ஏய்பபு, wiles, tricks

ம அமடடு

[NOG - NOCG]

அஸ்டு amaḍu, பெ. (n.) சிக்குகை; being inveigled, entrapped "மாதரா ரொளிரமளி பீடத்தி லமடுபடு வேனுக்கு" (திருப்பு. 422).

(ஒருகா. அமல்தல = தெருங்குதல் அமல் → அமள் → அம்டு.]

அமண்டலாதி amandalādī. பெ (n.) செங் கடம்பு (தெ அக), small Indian oak (செ அக) — a red species of kadambu tree, Barringtoma acutangula (சா அக).

அமணம் amaṇam, பெ (n.) இருபதினாயிரங் கொடடைப்பாக்கு; 20,000 areca nuts. 'பதினாயிரங் கொட்டைபை பாக்கா யிருநத னை பைந்தொடியே'' (தனிபபா. தி. 2, பக். 11)

10 அவனம

அமணம் என்பது இருபதினாயிரம் என்னும் எண்ணைக் குறிக்கப் பாக்கு வணிகரால ஆளப்படும் தொகைப்பெயா. அரையமணம் என்பது அதிற பாதியாகும் அமணம் என் அம்மணம் என்னுரு சொல்லின பது தொகுத்தவாதவால், அரையமணம் என்னுங் கூட்டுச்சொல இடுபபில ஆடையின்றி யிருக் கும மொடடைககடடைநிலை யென்று வேறொரு பொருளையுத தரும். அணி கருதி யும், ஒருவகை யிடக்கரடக்கல் பற்றியும், பாவாசிரியர் அக் கூடடுசசொலலின் ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருளைக குறிக்குஞ சொற்றொடரால வட்டமொழி யணியாகக (circumlocution or periphrasis) குறித்துள ளார

அமணானைப்படு-தல் aman-anai-p-padu-, 20 செகு.வி. (v.i.) காமவெறி கொண்டு திரிதல்; to burn with lust. 'களிறு.....அமணானைப பட்டுத் திரியுமா போலே' (திவ. இயற். திரு விருத். 15, வியா)

[ஒருகா. கழிகாம முற்று அம்மணமாக மத யாணை போல் மதியழிந்து திரிதலைக் குறிக்குந் தொடர்ச்சொல் விணையோக இருக்கலாம்]

அமத்தம் amattam, பெ. (n.) வெறியின்மை; sanity, soundness of minds

[அல → அ (எ.ம முன்.) மததம் = மத்தியும. வெரி அ ∔ மத்தம் — அமத்தம்] அமத் amadı, பெ (в.) அறிவின்மை, foolishness, ignorance.

ம., க., தெ. அமதி; Skt. amati.

[அல→ அ (எ.ம.முன்.). மதி = அறிவு. அறிவுப புலன். அ + மதி.]

அம்தி² amadı, பெ (n.) சமையம், காலம், time, context.

ம , க. அமதி

[அமைதல = பொருந்துதல், நேர்தல் அமை → அமைத் → அமத். ஒ.தோே. அமை → அமை மம் → அம்மம்.]

அடந்தம் amandam, பெ. (n) 1. மந்தமின்மை, செரிமான நிலை, the state of being free from indigestion or dullness of appetite (சா.அக). 2 சுறுசுறுப்பு, diligence, activity. 3. விழிப்பு, watchfulness, vigilance, alertness 4. வினைத் திறம், business ability 5. வேகம், vehemence, force.

ம. அமந்தம், க. அமந்த, நெ அமந்தமு [அல → அ (எ ம.முன்.) மொத்தம் → மத்தம் → மந்தம். அ + மந்தம் – அமந்தம்]

- அமந்தலம் amandalam, பெ (n.) செங்கத்தரி (மூ அ.); orbicular-leaved caper shrub (செ.அக.) — false peacock's foot tree, Niebuhria linearis (சா அக.)
- அமந்தாசிகம் amandāšigam, பெ. (n.) சுருளி (தித்.அக.); iron-wood of Ceylon (செ அக)— சுருள்பட்டை; red creeper, Ventilago madraspatana (சா.அக.).
- அமைய**் amayam, பெ (n.) சமையம்,** right time, opportunity, context. ''ஆனதோ ரமயந தனனி லாடின ரமரா மாதர்'' (கந்தபு உற்பத் திருக்கல், 72)

[அமைதல = பொருந்துதல், நேரதல். அமை→ அமையம் → அமைம். ஒ.தோ நோ → நேரம்.]

அமர்-துல் amar-, 2 செ கு வி. (v.i) 1. இருத் தல்; to abide, be seated, remain ''திருப்பரங் குன்றமா சேயைப் போற்றுவோம்'' (சுந்தபு, கடவுள்வா. 12) 2 அமைதியாதல்; to become still or tranquil. காற்றமாந்தது (உவ.). 3. இளைப்பாறுதல்; to rest, repose. 4. படி தல், to settle, be deposited, as a sediment, become close and hard, as sand by rain 5. பொருந்துதல்; to rest upon, as a javelin on the person. ''தன்னம் ரொளவர்களை கைதந

தான" (பு.வெ 4:5) 6. பொலிதல் (திவா.), to flourish, to be abundant 7. விளக்கணணை தல், to be extinguished, as a lamp 'விளக கானது... ..காறறினால அமருமா போலே' (குருபரம. 305). 8. ஏற்றதாதல், to be suitable, குவத்துக் கமாந்த தொழில் (உவ.). 9. திட்டமாதல்; to be settled, as an affair, to be engaged, as a house. 10 வேலையிற் சேர் தல்; to join duty, to be established in a work. வேலையில் அமாநதான (உவ.) 11 **மகி**ழ் so, to be glad, to rejoice, to be delighted. "அகனமாந தீதலி வனறே" (குறள, 92). 12. உள்ளங்கிளர்ந்திருத்தல், இன்முகமாயிருத் தல், to be cheerful. ''முகனமாநது இன்சொல னாகப பெறின்" (குறள, 92) -, 2 செ. குனறாவி (v.t.) I. தெருஙகுதல், to get close ''அமரப்புலலும்'' (திருக்கோ. 372). 2 ஓப்பாதல் (விதான. குணா. 38), to resemble. 3 விரும்புதல், to wish, desire ''அகனமாந் தீதலி னனறே" (குறள, 92) 4. செய்தல; to do, perform. "நீயிவ ணமர்ந்தன யாவுந து தா கூற" (கந்தபு யுத்த முதனாட். 60). 5. பொநுதிகை (திருப்தி) கொண்டமைதல், to rest satisfied 6. மேறகொள்ளு தல், to undertake, take upon oneself to do " - " - " லமாநதானமாவெயயோன்'' (பு வெ. 7 . 15). 7. விரும்புதல், to wish, desire, like, to be pleased with. 8. நேசித்தல், அன்புவைத்தல்; to love. ''ஆகதி சூடி யமாருத தேவனை'' (ஆ கு. கடவுளவா). 9. காமித்**தல்**, காம**த்** தோடு காதவித்தல; to have sexual love

ம., க. அமா; தே. அமரு, நு. அமரி

- L amo, to love amor, love from inclination
- E. amorist, one who professes (esp. sexual) love.
- L. amorem; F. amour, love; E amour, love affair.
- L. amicus, friend; E amicable, friendly
- L amicabilem, OF, amiable; F. amiable; E. amiable, lovable.
- L. amatorius, E. amatory, pertaining to a lover (sexual love)
- L. amātōrem, F. amateur, E. amateur, one who is fond of anything

[உமமுதல = பொருந்துதல், கூடுதல். உம→ அம்→அமல்→அமா. அமர்தல் = பொருந்துதல்.] பொருந்துத்வ என்னும் பொதுக் கருத்தி கூன்று உளம் பொருந்துத்ற கருத்துத் தோன்றும். அதினின்று மகிழ்த்ல, உளங் உளர்தல, விரும்புதல், அன்புகர்தல், காமத் தோடு காதலித்தல் என்னும் ஐந்து நுண கருத்துகள் கிளைக்கும் இவை இடம்நோக்கி அட்சியால் உணரப்படும்.

அமாதல என்று பொதுவாகச் சொல்லின், அது இவலைங் கருத்தையுந் தழுவும். ''அமா தல்மேவல்'' (தொல். சொல். சரி. 83) என்பது அது.

அடி i-த்தல் amar-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பொருதல், உரறுபடுதல்; to be at strife. ''பேதைக் உமர்த்தன் கண்'' (குறள், 1084).

ய. அமருக; க. அமர்; தெ. அமரு.

அவர் amar, பெ. (n) 1. விருப்பம், அன்பு, காதல; desire, wish, love "வாலெயிற நமா நகை" (ஐங்குறு. 198). 2. போர் (சூடா.), battle, war. "பூழி புனைந்தவா பாலகனோ வமாபுரிவானே" (கந்தபு யுத்த வரவுகே 13) 3 போர்க்களம், battle-field. "அஞ்சுவரு தானை யம்ரென்னு நீள்வயலுள்" (பு. வெ 8 · 5). 4. கோட்டைமதில் (வின்.), wall around a fort, battlement, rampart 5 வெறி; fury, rage, passion (சா.அக.). 6. நோய்க்கடுமை, virulency of a disease. 7 காய்ச்சனின் மும்முரம், the acme of fever (சா.அக.).

L amo, to love from inclination or passion, amo-amor, love, Cupid (C.L D). E. amour, n, a love affair; F 'love' fr. L. amorem, acc of amoi, 'love' fr. amare, 'to love' (K C E D. E L)

[2.0 → 810 → 8100 → 810π.]

அமர்தல = பொருநதுதல. பொருநதுதல என்பது கூடுதல, ஒனறாதல என இருதிறப படும. பல பொருளகள் நெருஙகியிருத்தல கூடுதல்; பல பொருள்கள் ஒன்றாய இணைந்து விடுதல் ஒன்றுதல்.

போரக்கள் ததில் இரு பகைப்படைகள் கலத் தல கூடுதல்; இருவரின் அல்லது பலரின் உள்ளங்கலத்தல் ஒன்றுதல். இவ்விருதிறக் கருத்தினால், அமா என்னுஞ் சொல்லிருப்பத் தையும் போரையுவ் குறித்தது.

ஒ தோ: பொருகல = பொருந்துதல், போர் செய்தல். பொரு → போர் அல்லுதல் = பொருந்துதல். அல் + பு — அன்பு (உளம் பொருந்திய நேயம்).

வெறி, மும்முரம் என்பன போர்த்தொழிற தரிய குணங்கள்.

போரும் அன்பும் முற்றும் முரணபட்டவை யாயினும், மூலச்சொலலும் மூலக்கருத்தும் ஒன்றாதல்பற்றி, இருபொருட் சொறகளும் ஒரே உருப்படியிற கூறப்பட்டன் என அறிக.

ஒ.தோ் சமம் ≖ ஒப்பு, போர். பொருத்உ ≖ ஒத்தல், போர்செய்தல்.

அமர் என்பது சமா எனபதன் திரிபனறு; சமா என்பதே அமா எனபதன முதன்மிகை யான திரிபு. **ஒ.தோ**: அமை → சமை.

சமர் என்னும் உருப்படியில் இது விரிவாக விளக்கப்படும்.

அமர்க்கம் amarkkam, பெ. (n.) எருக்கு; a milky shrub, giant swallow-wort, Calotropis gigantea.

அமர்க்கனம் amar-k-kalam, பெ. (n.) 1.போர்க களம்; battle-field. "இடைந்தி வாவமாக களத்திடை" (இரகு. திககு. 172). 2 குழம்பிய ஆரவாரம்; confused noise, stir, bustle, as at a battle-field.

ம். அமாககளம், க அமக்கள்.

[அம் → அமா + களம (வயல, நிலம், இடம) — அமாககளம.]

அமக்களம் என்பது கொச்சை வடிவம்.

அமர்கொடு-த்தல் amar-kodu-, 4 செ கு.வி. (v.i.) பொருதல்; to give battle, fight, wage war against. "கலுமுனோ டெகிர்மலைந் தமர் கொடுத் தனாகளால" (உபதேசகா, சூராதி, 22).

அமர்த்த amarita, பெ எ. (adj.) 1. பொருந்திய, befitting, suitable. 2 மாறுபட்ட; opposed in character, inconsistent. 3. விரும்பிய; amorous (சங்.அக்.)

[அமா -> அமாதத.]

அயர்த்திக்கை amarttikkat, பெ. (a) வீண பெருமை பாராட்டுகை (இ.வ.); giving oneself atrs, being vainglorious (Loc.).

[அமாத்து -- அமாத்தி + கை (தொ.பெ. ஈறு) — அமர்த்திக்கை.]

அமர்த்து-தல் amarttu-, 2 பி. வி. (v. caus.) I அமைதியாயிருக்கச் செய்தல்; to make quiet, tranquillize. 2. அடக்குதல், to restrain. 3. திட்டப்படுத்து தல்; to engage as, a house, a servant. குடியிருக்க வீடமர்த்திவிட்டான் (உ.வ.) 4 நிலைநிறுத்து தல்; to establish, as one in life. 5 இருத்து தல்; to seat. 6 குடியிருக்கச் செய்தல்; to make one settle down. —, 5 செ.கு வி. (v.i.) பெருமிதம்பட நடித்தல்; to pose, affect greatness. "அமர்த்து த லில்வளவு வேணுமடி" (கவிகுஞ. 34)

கை. அமாரிசு: தெ. அமர்சசு; நு அமருனி [அமா + து (சி.லி. ஈறு) — அமாதது.]

அமர்ந்ததிருக்கோலப்படியம் amarnda-tiru-k-kōla-p-paḍimam, பெ. (n.) திருமாலின் இருந்த திருக்கோலவுருவம்; image of Tirumal (Viṣṇu) in the sitting posture 'ராஜச உயரததை அமாந்த திருக்கோலப் படிமங்கட்கும்...... உரியதாகத் தெரிந்தெடுத்தல் வேண்டும்' (சி. செ பக. 19).

[அமா → அமாநத (இ.கா.பெ.எ) + தீஞ + கோலம் + படிமை் படி → படிமை → படிமம்]

அமர்ந்ததிருக்கோலம் amarnda-tıru k-kölam, பெ. (n.) திருமாலின் இருந்த திருக்கோலம், the sitting posture of Tirumāl (Viṣṇu)

அமர் ந்த திருக்கோலப்படியம் பாரகக, see amarnda-tiru-k-kōla-p-paḍımam.

அமர்ந்ததிருமேனி amarında-tıru-mēṇ், பெ (n) திருமாலின் இருந்த திருக்கோலம் (சி செ. பக. 22), the image of Tirumāi (Viṣṇu) in the sitting posture.

[அமா → அமாந்த (இ.கா.பெ.எ.) + தீஞ + மேனி, மேல → (மேலி) → மேனி.]

அ**மர்ந்தநிலை** *amarnda-nilai*, பெ (n.) இருந்**த** நிலை (சி. செ. பக். 138); sitting posture.

[அமா → அமாநத (இ.கா பெ.எ.) + நிலை நீல → நீலை. 'ஐ' தொ பெ. ஈ**று**]

அமர் நீதிநாயலார் amar-nidi-nayanai, பெ (n) சிவனடியாரான அறுபத்துமூன்று நாயன் மாருள் ஒருவர்; name of a canonized Šaiva saint, one of 63 (பெரியபு).

(அமா + Skt. niti + நாயனார்]

அமாவு amarvu, பெ. (n.) இருப்பிடம்; abode ு அரிபுரு டோததமை எமோ்வு`` (தில். பெரியாழ். 4.7:8).

[அமா + வு (தொ.பெ. ஈறு) — அமர்வு.]

அயர amara, நிகா.வி.எ. (inf) இருக்க, உட்கார.
to sit, be seated ''குமரவே கொரருபுடை யமர'' (சுந்தபு. உற்பத் சரவண். 25). —, இடை. (part) ஓர் உவம்வுருபு (தொடி பொருள். உவம். 11, பேரா. உரை); ac adverbial of comparison

[அமா + அ (நி.கா.வி.எ. ஈறு) — அமா]

அமரக்காரன் amara-k-karan, பெ. (n)
1. சிற்றரசன்கீழுள்ள படைமறவன், military
retainer of a chief 2 ஆயிரங்காலாள்களுக்குத்
தலைவன; commander of thousand foot
soldiers.

க. அமர; தெ. அமரகாடு.

[அமா → அமாம். காரம → காரன் (ஆ.பா ஈறு) அமாம + காரன் – அமாககாரன்.]

அமரகண்டம் amara-kandam, பெ. (n.) குதிரை வலிப்பு (சிவரட்.); a severe type of convulsion or spasm so called from its similarity to the attack in horses.

இது உடமபுவலி, மயக்கம், அசைவின்றிக் கிடத்தல், வியர்த்தல், பலலை யிளித்தவ முதலிய குணங்களை யுடைய ஒரு வலிப்பு நோய் (சா.அக.).

[மூலம் தெரியவில**லை. கண்டெ**ம் = சாவுக கேதுவா**ன** நீலை.]

அ**மரகம் amar-agam**, பெ. (n.) **போர்க்களம்,** battle-field. "அமரகத் நாற்று ககுங் கலலாமா" (குறள், 814).

 $[A\omega\sigma = GU\sigma\eta \quad A\omega\omega = BL\dot{\omega}.]$

அடிர்குணர் amara-kuṇar, பெ (n.) கடுக்காய்ப பூ (சங்.அசு.); flower of Chebulic myrobalan

அமரசிலை amara-šilai, பெ. (n.) 1. ஒருவகைக் கந்தகம்; a variety of sulphur (சா.அக.). 2 ஒருவகை வைப்பு தஞ்சு, a kind of prepared arsenic (சா.அக).

அமரசிலைக்கந்தகப் amara-šilai-k-kandagam, பெ. (n.) ஒருவகை வைப்பு தஞ்சு, a kind of prepared arsenic (சா.அக.).

அமைநாயகம் amara-nayagam, பெ. (b.) 1. படைத்தலையை (M.E.R. 36 of 1928-9); commandership. 2. படைத் தலைவனுக்கு விடப்பட்ட நிலம் (I.M.P. Tn. 407); grant of land to the commander of an army.

க அமர; தெ. அமரநாயகுடு, அமரமு.

அமரம் ¹ amaram, பெ. (n.) கண்குட்டுதோய் (தைலவ.தைல. 34), disease of the conjunctival membrane of the eye, conjunctivitis (செ.அக.) — ஒருவகைக் கண்ணோய் (சங் அக.), a kind of disease of the eye "லிழியருக லொடுநீர்க கம்மலும் அம்ரமுங் கண்ணோயு மேக வழற லைநோயு மாமையஞ் சிறகாமரோ" (தைலவ. தைல 34)

கணகளின இறபபைத்தோவில் குருக்களைப போலெழுப்பி, அப பாகத்தை உருவழியச் செய்யும் ஒரு கணணோய், a disease of the conjunctiva attended with the formation of small elevations on the conjunctiva of the lids which results in the deformity of the lids, Granular conjunctivitis or Trachoma (சா அக.).

அழைம்² amaram, பெ (n.) 1. பண்டைக் காலத்திற் சிற்றரசனால் அமரக்காரருக்கு விடப்பட்ட மானியம்; land or revenue granted in ancient times by a chief to his retainers for military service. 2. ஆயிரங் காலாள்களை ஆளுகை; command of one thousand footsoldiers.

ம. அமரு, க. அமர; தெ. அமரமு.

[அமா = போரா. அமா → அமான = போர முறவன். அமான் → அமாம்.]

அமரம் amaram, பெ. (n) படகோட்டுந் தண்டு; var used to steer a boat

ம. அமரம், தெ. அமரமு, நு. அமர.

அமரம் * amaram, பெ (n.) 1 நஞசுக்கொடி; umbilical cord. 2. பலவகைப் பூண்டு செடி களின் பெயர்; Trandium indicum, Panicum dactylon, Cocculus cordifolia, Sanseviera roxburghiana, etc. (சா.அக.).

ம., க. அமர.

அமரம்பால் amaram-pal, பெ (n.) பனங்கள்; palmyra toddy (சா.அக).

அமரம்பிரி தற்க*ள் amaram-pırıda* z-kan, பெ. (n) ஒருவகைக் கண்ணோய், an eye disease (சா.அக.).

அமரர் amarar, பெ. (n.) பகைலர் (பிங்.); foes, enemies. அமரார் பார்க்க, see amarar

[அமர்தல = பொருந்துதல். அமரார் = பொருந் தாதவா, பகைவா. ஓ.தோ: ஒன்றார், ஒன் வாரா, நண்ணாரா, துன்னார் = பொருந்தாதவர், பகைவ∧. அமரார் → அமரா.] அமரல் amaral, பெ. (n.) 1 தெருக்கம் (பொதி-தி.); closeness, density. 2. மிகுதி (பொதி.நி.); abundance, excess. 3. பொலிவு (திவா.); fertility, luxuriance, prosperity 4 பிடு, பெருமை, சிறப்பு (பொதி.நி.); excellence, grandeur.

[அமாதல = நெருங்குதல், பொருந்துதல. அமர் → அமரல.]

அமரன் amaran, பெ. (n.) போர்மறவன்; warrior. ''அமர னாயி னமைவொடு நிறகென்'' (பெருங். உளுசைக். 37 : 202)

[அமா = போர. அமா - அமான்.]

அமராடு-தல் amar-adu-, 5 செ.கு.வி. (v.1.) போர் செய்தல்; to fight, carry on war. ''அந்தண சேயகளுக் காயம் ராடுநின் மைந்தன் நானு மடிந்தனன்'' (சேதுபு. இராமதி, 54).

[அமா = போர். அமா + ஆடு (தாகணை வுணைனா).]

அமராபரணன் amar-abaraņan, பெ. (n.) போரையே அணிகலமாகக் கொண்டவன, warrior, one who regards warfare as his decoration ''அருங்கலை வினோத வமரா பரணன்' (நன. சிறப்புப்பா.).

[அமா + வ. ஆபரணன். Skt. ābharaņa > ந. ஆபரணம் = அணிகலம். ஆபரணம் → ஆபரணன். 'அன்' ஆ.பா. எறு.]

அமரார் amarar, பெ. (n) பகைவர், foes, as not agreeing or associating cordially. ''அமராரை வெலல வலலான வரோதயன வாணன்'' (தஞ்சைவா 8)

[அமாதல=பொருந்துதல். அமா → அமர்ள = பொருந்தாதவா.]

அம்.ரி¹ amarı, பெ. (n.) சிறுநீர் (பிங்.), urine. ம. அமரி

[2anf → 2onf → 30of.]

அ**ம**ளி² amarı, பெ (n.) போர்த்தெய்வமான காளி (பிங்.), Kali, as war goddess. ''பலா தொழும் அமரி'' (சிலப் 12:66-7).

ம., க., தெ. அமரி.

[அமர் = போர். அமா -> அமரி.]

பணடைத தமிழகத்தில், வெட்சிமறவர் நிரைகலரச் செல்லு முன்பும், படை மறவர் போர்க்களத்திறகுச் செல்லு முன்பும் கொறறவை யென்னும் வெறறித்தெய்வ மாகிய காளிக்குக் காவு கொடுப்பது வழக்கம். ''மறங்கடைக் கூட்டிய துடிநிலை சிறந்த கொற்றவை நிலையும் அத்திணைப் புறனே'' (தொல், பொருள் புறத், 4).

அம்நி³ amari, பெ (n.) கற்றாழை (மலை.), aloc.

[ஒருகா கும்ரி → அம்ரி. கற்றாழைக்குக்கும் என்றொரு பெயுருமுண்டு. கும்ரி பெண்பது காளிக்கும் பெயராதலால், அவளின் மறுபெய ராண அம்ரி பெண்ஜோஞ் சொல் கற்றாழையைக் குறிக்க ஆளப்பட்டிருக்கலாம்.]

அமரி amarı, பெ (n) 1 தஞ்சு; poison. 2 பேய்ப் புல்; a kind of poisonous grass (சா.அசு)

அமரித்தை amarikkai, ப பெ. (abs n) அமைதி. அடக்கம் (உ.வ), quietness, stillness, tranquillity, calmness (com u.)

ம. அமாச்ச; க. அமக, தெ அமரிக, து.
 அமருனி.

[அமாதல = அமைதல, அடங்குதல், அமைதியா யிருத்தல். அமா → அமாகை → அமருகை → அமிக்கை. ஓ.தோ: கோர் → கோரு → கோரு கை → கோரிக்கை. எண → எண்ணு → எண்ணு கை → எண்ணிக்கை.]

அமெரி தாவி கம் amaridavigam, பெ (n.) கையாந்தகரை (சித.அக.), a plant growing in damp places (செ.அக.) — செங்கரிப்பான் அலலது சிவப்புக்கரிசலை; a red variety of a plant, Euclypta prostrata (சா அக.).

அமரிப்புக் amari-p-pul, பெ (n) ஒட்டுப்புல் (சித்.அசு.); sticking grass.

[அமர்தல = பொருர்துதல, ஒட்டுதல. அமா → அமேசி. அமெசி + புல.]

அமரிப்பூகம் amarı-p-pügam, பெ. (n) செங் கரந்தை (சித.அக.); red basıl, Sphoeranthes

அம்கிய *amariya*, பெ.எ (adj.) பொருத; that which fought. ''அம்கிய சேனை'' (சங்.அக.)

[அமாததல் = மாறுபடுதல், பொருதல். அமர் → அமரி → அமரிய.]

அம்பெம் amariyam, பெ. (n) 1. குருத்து (மலை.), species of atlantia (செ.அக.) — குருந்தமரம்; wild lime tree, Atlantia missionis (சா.அக.). 3. சண்பகம்; champak. 3. சண்பகப்பூ; flower of tulip tree, Michelia champaca (சா.அக.).

அமரியுப்பு *amarı-y-uppu*, பெ_{-,} (n) சிறுநீருப்பு; salt taken from urine. (அமெரி = சிறுநீர. அமெரி + உப்பு.) அமெரி பாரகக; sec amari 1.

அம்ரியோல் *amariyō*ந், பெ. (n.) *போர்ம் நவன்*; warrior. ''அம்ரி யோரகளொ ரைம்பத வெள்ள ததா'' (கந்தபு. மகேந், காவலா. 15).

[அமாதல≔ பொருதல. அமை → அமைசியவண → அமைசியாண → அமெசியோண் (ஆ.பா) — அமெசி யோசு (ப.பா)]

அமரை amarai, பெ. (n.) 1. தூண்ட; pillar.
2. அறுகம்புல; durva grass. 3. சீந்தில்,
gulancha (சா அசு). 4. அறுகு; panic grass.
Cynodon dactylon. 5. கருப்பை; the uterus of
a female. 6. கொப்பூழக்கொடி, the umbilical
cord (சா அக.)

அமரோசை amarōšai, பெ (n) (இசை) ஏழிசை யென்னும் முரல் வரிசையில் (சுராவளியில்) மேவிருந்து கீழிறங்கும் ஓசை, பத்துவகை அலுக்குகளுள் (க ம க ங் க ளு ள்) ஒன று. ஆரோசை என்பதற்கு எதிர், (Mus.) complete descent of the gamut, opp. to arōšai, one of ten alukku (kamakam). ''அத்தகைமை யாரோசை யமரோசை களினமைக்தார்' (பெரியபு. ஆனாய் 24).

[அம்முதல் = அமுங்குதல அம → அமா → அமாதல = அமைதல. அடங்குதல், தாழுதல் அமா + ஓசை.]

அடில்[து]-தல் amal-, 13 செகுவ் (v 1.)

1. தெருங்குதல்; to be close, thickly grown.
"வேயம் உல்றை" (கலித், 45.1). 2 பொருந்து
தல; to join, unite with 3. மிகுதல், அதிகரித்
தல, to be abundant, to increase. "தருக்கமல்
மலமென்ன" (திருவானைக் கோச் 3). 4
பரவுதல்; to spread, pervade. "எங்கனுந்
தானினி தமலும்" (ஞானா, 14). —, 7 செ.
குன்றாலி. (v.t.) 1. அடைதல், சேர்தல்; to
reach, arrive at. "அமலும் வேறிட மனவை
யின்றியே விமல் ரூபமாய் வரவும்" (சேதுபு.
சிவதிரத்த 70) 2. அணைதல்; to embrace
"அம்ல லக்ல மக்ல லப்ய" (தண்டி.
சொல். 6).

ம். அமலிக்குக

[அமமுதல் = பொஞ்நதுதல். அம் → அமல.] அமல் amal, பெ. (n.) நிறைறவு (ஞானா. 34); fullness,

மு. அமல [அம் → அமல.] அமலமஞ்சள் (சிதுஅக.), tree turmeric.

அமலமஞ்சள்

அமலவாதிப்பிரான் amalan-ādi-p-pirān, பெ. (n.) 'அமல னாதிப் பிரான்' என்று தொடங்கும் திருப்பாணாழ்வார் பதிகம், தாலாயிரத் தெய்வப் பனுவலுள் (திவலியப பிரபநதத்துள்) ஒன்று, a division of Tivviyaprabandham.

[அல → அ (எ ம.முன்) + மலமை (துறைமை) → மலன் (துறமுறறவன்) — அமலன் = துறை மற்றவன். வ. ஆதீ = முதலை. பெருமகன → பெருமான் → பீரானா. அமலனாரைப்பூரான் = துறைமறறவறுமை உலக முதலவனும் பெருமானு மான இறைவன, தீருமால]

அமலை¹ amalaı, பெ. (n.) 1. மிகுதி (திவா.), abundance, 2 செறிவு, denseness. "அடுசினத தமலையை" (ஞானா. 43), 3. சோற்றுத் திரளை; lump of rice. ''பிசசைப பாததிரப பெருஞ்சோற நமலை'' (மணிமே 17 · 2) 4. சோற்றுருண்டை, rice ball. ணெறிந் தியற்றிய மாகக ணமலை" (மலை படு. 441). 5. சோறு (திவா.); boiled rice. 6. கட்டி; boil. 7. கடுக்காய் (மலை.); chebulic myrobalan (Ga. Ma.) - ink - nut, Terminalia chebula (சா அக.) 8 படைமறவர் திரண்டு பட்ட பகைவே நதனைச் சூழ்ந்து நின்று ஆடுங் கூத்து, dance of soldiers who have gathered around a fallen enemy king. "கனிறறொடு பட்ட வேந்தனை அட்ட வேந்தன் வாளோர் ஆடும் அமலையும்" (தொல், பொருள் புறத 14). 9. படைமேறவர் திரண்டு பட்ட பகை வேந்தனைச் சூழ்ந்து நின்று பாடும் பாட்டு; songs sung by soldiers who have gathered around a fallen enemy king (தொல. பொருள புறத 14, இளம்பூ உரை). 10. ஆரவாரம், hubbub, confused yelling of war cry, great din ''அறைகழவ விர ரார்க்கு மமலையை'' (நைடத நாட்டு. 13) 11. படைமறவர் தம் வேக்கனுடன் கூடியாடுங் கூத்து; dance of soldiers together with their king "ஒள்வா ளமனை" (பு. வெ. 147, கொளு).

''காயந்தடு துபபிற கழனம்றவ ராடின்'ா வேந்தொடு வெளவாள விதிர்த்து'' (பு வெ. 7 21).

[அம்முதல = பொருந்துதல், கூடுதேல். அம்→ அமை → அமலை. அமலுதல் = நெருங்குதல், பொருந்துதல், மிகுதல்.] அமலை amalai, பெ. (n) 1. தொப்பூழ்க் கொடி, umbilical cord (சா.அக.). 2. பூவந்தி; soapnut tree.

ம., தெ. அமல.

அமலைதாரம் amalai-tāram, பெ. (n.) அரிதாரம் (சித.அக.); orpiment.

அபளி amali, பெ (n.) 1. மிகுதி; increase, abundance பனமபழம இபபோது நலல அமனியா யிருக்கும் (யாழப்). பா. அமலி. 2. ஆரவாரம்; tumult, uproar, bustle, stir, press of business. 'வந்தபோ திருந்த அமனிகாண்'(திவ. திருநெடுந். 21, வியா.). 3 மக்கட் படுக்கை; bed, mattress, sleeping couch. "ஐந்துமூன் றடுத்த செல்வத் தமனிமூன் றியற்றி" (சிவக். 838). 4. கட்டில்; cot, bedstead. "மணிக்கா வமனி" (பெருங். உளுசைக் 33:106) 5 பள்ளியறை (சங். அக.), bedroom

[அமல் → அமலி → அமளி. அமலுதல = பொருந்துதல், மீஞ்தல், அமாதல்]

அமனிகுமனி amali-kumalı, பெ. (n) பேரார வாரம்; great uproar

மு. அமரவ

[அமல் → அமலி → அமளி. குமமுதல = கூடி தல, தீரளுதல. கும → குமல → குமலி → குமளி. அமளி குமளி — பொருளை மிகுத்துக் காட்டும் இணை மொழி (words in pairs).]

அமளிபண்ணு-தல் amali-pannu-, 5 செ.கு வி. (vi) 1. ஆரவாரஞ் செய்தல்; to make a great noise, raise hue and cry, make a fuss. 2 சச்சரவு விளைத்தல்; to create disturbance, cause commotion.

அமளி பாரசுக; see amali.

அமனை amalas, பெ (n.) 1 கடுகுரோகணி (மலை.); black hellebore (செ.அக.) — black hellebore or bear's foot, Helleborus neger (சா.அக). 2. மரவகை (L.); diverse trifoliate sumach soap-nut, s. tr., Allophyllus cobbe.

அமனைக்கண்ணி *amaļai-k-kapņi*, பெ. (n.) *கொள் (காணம்*) (பச.சுச்.); horse-gram

அமனோகிதம் amaļogitam, பெ. (n.) செங்கீரை (சித்.அக), cock's comb greens.

அமனிதம் amanidam, பெ. (n) புனியாரை (சித.அக.), yellow wood-sorrel (சே அக.)' sorrel, Oxalis corniculata (சா. அக.). அமறைக்கன்னி amanat-k-kannt, பெ. (n.) காணம்: horse-gram, Dolichos uniflorus alias D. biflorus (சா.அக.).

ஒ.தோ. அமனைக்கண்ணி

அமாத்திரை amattiral, பெ. (n.) ஒம் என்னும் முளைமந்திரத்திலுள்ள மகரமெய; the consonant 'ம்' (m) in the mystic syllable om. 'ஒம் என்ற பிரணவ ஒலியில் அ. உ. ம ஆகிய மூன்று எழுத்துகள் அடங்கும் இவற்றுக்கு மாததிரைகள் என்று பேயா. ஓம் என்பதில மெய் ஒற்றும் இருக்கின்றதல்லவா? இதனை அமாத்திரை என்பர் அறிஞர்' (சி. செ. பக. 274).

[அ + மாத்தினாரை மா → மாத்திரை. 'திரை' படுப. எ**ற**ு]

ஓம என்பதில ஓ என்பதே உயிரநாடி யெழுத்து. மகரமெய புறவெழுத்து அல்லது மிகையெழுத்து என்னுங் கருத்தில் அதை அமாத்திரை என்றனா போலும்!

அமாந்தக்காரன் amanda-k-karan, பெ. (n.) 1. சவளி வணிகன் (புதுவை); cloth merchant (Pond.). 2. தெருவிற் பண்டம் விற்கும் மூட்டைக் காரன், street hawker (R.).

அமா ந்தம் amandam, பெ. (n) பொய் (நானு.), fib, lie (Nān).

அ**மாந்தம்பற்றவை-த்த**ல் amandam-paṛṭa-vai-, 4 செ.கு.வி. (v ப.) இல்லாததைச் சொல்லுதல் (நாஞ.), to fib (Nāñ.).

அமாயிக்கடம்பு *amāmi-k-kaḍambu*, பெ (n) *செங்கடம்பு (சித அக*), small Indian oak.

அமானி amāṇi, பெ. (n.) புளியாரை (மலை.); yellow wood-sorrel.

ஒநோ அமனிதம

அடிசடக்கம் amišadakkam, பெ (n.) அமைதி, அடக்கமான ஒழுக்கம்; modesty, quiet behaviour.

[அமை ÷ அடக்கம — அமையடக்கம் → அமை சடக்கம் → அமீசடக்கம்.]

அ**மி**ஞ்சி வாய்ப், பெ (n.) அமஞ்சி பாரக்க; see amailji. 'அமிஞ்சிக்கு உழுதால சரியாய விளையுமா? (உ.வ.).

அடிக்கு amiñai, பெ. (n.) தாயைப் பெற்ற பாட்டி (பள.); maternal grandmother (Pal.).

[அம்மை + அஞ்ணஞ — அம்மைஞ்ணஞ → அம் மீஞ்ணஞ → அமினஞ. அன்னை → அஞ்ணஞ.] அமி நசாகரி amida-šāgarar, பெ. (n) 11ஆம் நூற்றாண்டினரும், யாப்பருங்கலம், யாப்பருங் கலக் காரிகை என்னும் யாப்பிலக்கணை நூல் களின் ஆசிரியருமாகிய ஒரு சமணத் துறவியார்; name of a Jama sage of the 11th century and author of two grammatical treatises on Tamil prosody, viz. Yāpparungalam and Yāpparungalakkārigai.

''அளப்பருங் கடற்பெய ரருந்தவத் தோனே'' (யாப். வி. சி. பா.)

[& (\sigma . \omega \omega \omega . \omega + Skt. sagara]

அரிர் தக்கடுக்காய் amırda-k-kadu-k-kay, பெ. (n) கடுக்காய் வகை, species of chebulic myrobalan (செ அக.).

விமமித் தசை மிகு நதுள்ள 32 வகைக் கடுக் காய்களிலொன்று; இது காசியில் விளையும்; தொண்டையி லுண்டாகும் கீச்சொலியையுங் கோழையையும் நீக்கும்; one of the 32 kinds of country gall-nuts which contain thick coverings and small kernels, said to grow in Benares and cure the wheezing sound or whistling noise in the throat due to phlegm (சா அக.).

''அமிரத மெனுங்கடுக்கா யமபுளியி லுள்ள திமிர்த சிலேட்டுமத்தை தீர்க்கும் — விமிதச்

சதைப்பற்றுண் டாயிருக்குஞ்சாற்றில் த**ன** றேசங்

கடுக**கோ**தத காசியென்பார் காண'' (பதுராத்த, 1004).

[அமிர்து + கடு + காய்.] அமிழ்து பாரக்க, see amildu.

அடிர் தக்கு மரி amurda-k-kumarı, பெ. (n.) சீந்திற்கொடி, கற்றாழை முதலிய மூலிகை களினின்று வடிக்கப்படும் எண்ணெய்; a medicated oil prepared from moon-creeper, aloe and other plants (சா.அக.).

[அமிரதம் + குமரி. அமிழது - அமிரது]

அடிர்தக்குழல் amurda-k-kulal, பெ. (n.) உழுந்து மாவும், அரிசிமாவும், வெண்ணெயும், வெல்லப் பாகுஞ் சேர்த்து, நாவிற்கும் மனத்திற்கும் இன்பநதருமாறு செய்யப்படும் 'மனோகரம்' என்னும் பணிகார வகை; confection made of black gram, rice and butter mixed with treacle.

உழுந்துமாவிறகுத் தலைமாறாகக் கடலை மாவைச் சேர்ப்பதுமுண்டு. [அமிரதம + குழல (தேங்குழல போன்றைது).] அமிழ்து போரக்க, see amı[du.

அளிர்தக்கொடி amirda-k-kodi, பெ (n) சீந்திற் கொடி (சங்.அக.)—gulancha (சே.அக)—mooncreeper, bile killer, Tinosphora cordifolia alias Menispermum cordifolium (சா.அக).

[subiso + Gary.]

அமிழ்து பாரகக; see anu [du.

அடிர் தக்கோலி amurda-k-kôli, பெ. (n) திருதெல்வேலி மாவட்டத்திலோடும் பொருதை (தாம்பிரவரணி) யாறு, the river Tambiravarani, flowing in Thirunelvēli district.

[அமிரதம + கோலி]

அமிழ்து பாரசுக், see amildu.

அடிர்த்தனத்தார் amirda-kanattar, பெ. (n)

1. ஊரணையாரான கணப்பெருமக்கள் (I.M P. Cg. 1027); members of the committee for the management of village affairs. 2. கோயிற் பண வருமானங்களைக் கணக்கிடுஞ் சவையார் (M E.R 90 of 1913); members in charge of the cash receipts of a temple.

[அமிரதம் + கணத்தார்.]

அமிழ்து பாரகக, see amildu.

அடிந்தகலை amirda-kalai, பெ. (n) திங்களின் 16 கூறுகளுள் ஒன்று, a digit or 1/16 of the moon's disc; a phase of the moon. "அமிரத கலையி வீரை மாநதி" (சிலப. 5: 208, உரை).

ம. அம்குதகல

[அமிரதம் + கலை.]

அமிழ்து பாரகக; see amildu

நிலவொளி குளிர்நது இன்பத தருவத னாலும், திங்களின பெயராகிய மதி யென்னுஞ சொற்கு மது (தேன்) என்னுஞ சொலலை மூலமாகக் கொண்டதனாலும், திங்கடகு 'அமிர்தகிரணன்' என்று வட மொழியில ஒரு பெயரிருப்பதனாலும், மதி யோளியிற படுப்பதனால் மத்தம் உண்டாகு மென்று பணடையோர் நம்பியதனாலும், திங்களின் கூறு அமிர்தகலை யெனப்பட்டது.

அடிர்தகவிராயர் amurda-kani-rayar, பெ. (n.) 17ஆம் நூற்றாண்டி விருந்தவரும் 'ஒருதுறைக் கோவை' யாசிரியருமான சிறந்த புலவர்; name of a poet, author of Oruturalkkovai, 17th century. [அமிழ்தம் → அமிர்தம் + வ. கவி + ஆரசன → அரைசன் → அரையன் → அரையா → சாயா.]

அமிழது பார்க்க; see amildu.

அமிர்த்கு ணம் amurda-kuṇam, பெ (n) சிறந்த குணம், excellent quality (தெயவச். விறலி. 147).

அமிழ்து பாரக்க, see amildu.

[அமிரதமை + குணம். இனிமையும் நள்மையும பெற்றிச் சிறந்த குணம் அமிரத்குணம் என்பை பட்டது.]

அமிர்தங்கலங்கு - தல் anurdan-kalangu-, 5 செ. கு.வி. (v.i.) மூளை கலங்குதல் (வின்.), brain being disturbed, shocked, as by a blow, concussion of the brain.

[அமீரதம் → அமீதம → அமுதம = சோறு. அமீரதம் = குறைநேத சோறு போன்ற முனை.] அமிழ்து போர்க்க, see amildu.

அடிர்த்தர்க்கரை amirda-šarkkarai, பெ. (n.)

1. சீந்தில்மா, flour made from gulancha stalk.

2. சீந்திற்கொடியினின்று எடுக்கப்படும் வெள்ளுப்பு, மண்ணீரல் வலுவிற்கும் மெலிந்த வுடம்பை வலுப்படுத்தற்கும் பயன்படுத்தப் படுவது; a white salt extracted from the moon-creeper, used in diseases of the spleen and as a tonic in convalescence.

[அமிரதம் + சருக்கரை. அமிரதம் = சிரதிற கொடி.]

அமிழ்து பாரகக; see amildu

அடிர்த் சாரவெண்பா amirda-šāra-veņbā, பெ (n.) தத்துவராயா இயற்றிய ஒரு பனுவல், name of a poem by Tattuvarāvar.

[அமிரதம் + சாரம + வெள்ளை + பா.] அமிழ்து பாராகக; see amu[du

அடிர் ந சூர ணம் amurda-šūraņam, பெ. (n.) சீந்திற்கொடிச் சுண்ணம், குடற் கோளாற்றிற் கும் காமாலைக்கும் பயன்படுத்தப்படுவது; a butter and slightly nauseous powder of the dried tender shoots of the moon-creeper, Tunosphora cordifolia alias Menispermum cordifolium, prescribed as an alternative in cases of visceral obstructions and jaundice (சா.அக.).

[அமீர்தம் + துரணம். சன்வெளவை = சுடுதேல். எரித்துச் சாம்பல் அல்லது நீறாக்குதல். சன் → கண் -> கண்ணம் = நீறு.வ∪ாடி. கள் → கா → தா → தாணம்.]

அமிழ்து பார்க்க, sec amildu.

அமிர்ததெந்தூரம் amurda-šendūram, பெ (n.) தலை, காயம், புரை, புண் முதலிய நோய் கட்குக் கொடுக்கும் செந்நீறு; a calcined red metallic oxide prescribed for healing acute pain, sores, sinuses or other wounds.

[அமிரதம் + செந்தாரம். செந்தாள் → செந தானம் → செந்தாரம்.]

அமிழ்து பாரகக், see amildu.

அமிர் நதலைச்சி amirda-talaicer, பெ. (n.) சீ ந்தி ற் கொடி; gulancha (செ.அக.) — moon-creeper (சா.அக.).

[அமிரதம் + தலைசசி.] அமிழ்து பார்க்க; see amildu.

அடிர்தநிலை amirda-nilar, பெ (n) அமுத நிலை பார்கக; see amuda-nilar, ''அறிநது பதினைத தமிர்தநிலை யாராயநது'' (விறலி விடு. 546)

[swaiso + Boow.]

அமிழ்து பார்க்க; see ami<u>l</u>du.

அடிர்தப்பால் amirda-p-pal, பெ. (n) தாய்ப் பால், mother's breast milk.

[அமிரதம் + பால.]

அமிழ்து பாரகக, see amildu

அபிர் நடிதி amurda-padı, பெ (n.) ஒரு பழந் தமிழ்ப் பனுவல் (யாப வி. 95, பக். 487), an ancient Tamil Poetic work.

[AUBigo + UB]

அமிழ்து பார்க்க; see ami[du.

அடிர்தபலா amirda-pala, பெ. (n.) கொய்யா மரம்; guava tree, Pisidum guyava (சா.அக).

[அமிர்தமை + பலா.]

அமிழ்து பாரக்க; see amildu.

அமிர் நபழம் amirda-palam, பே. (n.) ஒரு நீல மலைப்பழம், nectar fruit or pear, Pyrus communis, borne by a small thorny tree in the Nilgiris (சா அக.).

[அமிர்தமை + பழம்]

் அமிழ்து பார்க்க; sec amildu.

பேரிக்காய மேனாட்டினின்று கொண்டு வநது பயிராக்கப்பட்டது.

அடிர்தம் amirdam, பெ. (n) 1. முலைப்பால்; woman's breast milk 2. ஆவின் பால்; cow's milk. ''திவநெய யமிர்தம்'' (தைலவ. தைல, 1). 3 பாலிருப்பிடம்; the source of milk. 4. வெண்ணெய்; butter. 5. **தெய்**; ghee. 6. தேன்; honey. 7. இனிப்பு, sweetness. 8. இனிப்புப் பண்டம், sweet cake. 9. இனிமை. pleasantness ''அமிரதங கொளவுமிர்க்குங் கருங்கா ழகிலி னறுமபுகை'' (சீவக, 349). 10. நீர், water. 11. உணவு; food. ''தந்தவ னமிர்த மூடட வுணடு'' (\$வக. 1178) 12 சோறு; boiled rice. 13. இரவாது வரும் உணவு அல்லது பொருள், unsolicited alms. ''ஒன்றிரவாமல வருவதே யமிரதம்'' (காஞுசிபபு. ஒழுக. 36). 1**4. நஞ்சு தீர்க்கும்** மருநது, antidote to poison, 15. மயக்கந் தெளிவிக்கும் மருந்து, a reviving cordial. 16. இதன் (பாதரசம்); quick-silver. 17. விந்து; semen virile. 18. பொன்; gold. 19 செல்வம்; prosperity. 20 சாறாயம், liquor, arrack. 21. சீந்தில்; moon-creeper, Menispermum cordifolium. 22 சிவப்பாமணங்கு; red castor seed, Ricinus communis. 23 ஒரு பூண்டு; a plant, Phaseolus trilobus 24. ஒரு வேர்; the root of a plant. 25 ஒரு வெள்ளை வைப்ப Bisser, a white arsenic.

ம. அமிரதம; க. அமருத, நெ. அமருதமு. குறிபபு. இச சொல (அமிர்தம) காய் கனிகளைக குறிககுமபோது செந்தாழை (அனாசி), எலுமிசசை, நெலலி, கொயயா, கடுக்காய், சீந்தில முதலியவறறைக் குறிசுகும் (சா.அத்).

அமிழது பாரக்க; see amildu

அமிர்த மூடியவிடர் amırdam-mü dıya-v-ıdam, பெ. (n.) மாச் சுக்கு; soft dried ginger (சா.அக) — (தைலவ. தைல 1)

அடிர் த ஒடு படம் amırdam-mūdum-iḍam, பெ. (n) அமிர்தமூடியலிடம் பார்க்க; see amirdam-mūḍiya-v-iḍam. ''சீரமிர் த மூடுமிட மஃதை'' (தைலவ, தைல். 1).

குறிபபு. சங்கஅகரமுதலியிலும் அதிலுள்ள மேற்கோளிலும் 'மூடுவிடம்' என்னும் பாடம் உள்ளது.

அமிர் தவடிகம் amırda-vadigam, பெ. (n) அமிர்தத்தைக் கொடுக்குஞ் சீந்திற்கொடி; moon-creeper which gives an essence like nectar (சா.அக.).

[அமிர்தம் + வடிகம.]

அமிழது பார்க்க; see amildu.

அமீர்தவடை amurda-vadai, பெ. (n.) தித்திப் பான உழுந்துவடை, a sweet cake made of black gram and sugar.

[அமிரதம் + வடை.]

அமிழ்து பார்க்க; see amildu.

அமிர்தவல்லி amırda-vallı, பெ. (n.) சீந்திற் கொடி (சூடா.); gulancha (செ.அக.).

ம. அமிரதவகலி; க. அம்குகரக்கி, தெ. அமகுதவகலி.

[அமிரதம் + வலலி.]

அமிழ்து பார்க்க; see amildu.

அமிர்தவள்ளி amirda-valli, பெ. (n.) சர்க்கரை வள்ளிக் கிழங்கு, sweet potato, Ipomala batatas.

[அமிரதம் + வள்ளி.]

அமிழ்து பார்க்க; see amildu.

அபிர்நனிந்து amirda-vindu. பெ. (n.) இதன் (பாதரசம்) (சங.அக.), quick-silver.

[அமோதம் + வீந்து.]

அமிழ்து பார்க்க்; see amildu

அமி நகுப்பு amurda-v-uppu, பெ. (n.) சிந்திலுப்பு; salt extracted from the moon-creeper. Tinosphora cordifolia. அமிர் நசர்க்கரை பார்க்க; see amurda-šarkkarai

[SI Brojo + 204.]

அமிழ்து பாரகக; see ami[du.

அடிர்து amurdu, பெ. (n) 1. முலைப்பால்; breast milk. "கன தன த இ அறுமமிர தூட்டின்னால்" (கந்தபு. தக்க, வள்ளி. 37). 2. சோறு; boiled rice. "அத்திரத்தா லந்நீ ரமிர் இற் புரோக்கிக்க" (சைவச, பொது. 296). 3. திணை நிலச் செல்வம், products of particular tracts of land. "நாட்டகத் தமிர்து நனிகட லமிர்து நலவரை யமிரகமு மல்லாக் காட்டகத் தமிர்து கணைவர" (சீவக, 2110)

[அமிழ்து -- ஆமிரது]

அமிழ்து பார்க்க; sce amıldu.

அமி jû amıram, பே. (n) மிளகு (மலை.), black pepper.

தெ. மிரியமு

அமிழ்-தன் ami [-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) முழுகுதல். ஆழ்தல்; to sink, to be immersed, to plunge. ''இன்பக் கட லூடே யமிழுவேனை'' (திருப்பு. 36).

ம். அமிழுக; க. அவுகு; நு. தமரு; பட. அமுகு.

[ဆောဖ်ဖျာနှာလ = ဆားဟ္အလာရှာလ. အဖ် $\rightarrow$ (သားဖေီလ) $\rightarrow$ အောဖ်တွ.]

அயிழ்த்து - தல் amulitu-, 2 பி.வி. (v.caus.)
1. அழுக்கு தல்; to press down. 2. முழுக்கு தல்,
ஆழ்த்து தல்; to cause to sink, immerse, ingulf,
drown. ''ஆடன மைந்த ரடங்க வமிழ்த்தி
னான'' (சேதுபு. அக்கினி. 31). 3. மறைத்தல்;
to cover, as eyelids cover the eyes.
''அமிழிமைத் துணைகள்'' (கம்பரா. பால.
கோலங். 3).

ம. அமிழத்துக; க அமுகு; து. அம்புனி; பட. அமுக்கு; கோத. அமங்; நுட. ஓமக.

[அமிழ (த.வி.) — அமிழத்து (பி.வி.)]

அயிழ்தக்கொடி amulda-k-koḍi, பெ. (n.) அமிர்தக்கொடி பார்கக, see amuda-k-koḍi.

அடிழ் நட்ட amuldam, பெ. (n.) 1. உணவு; food. ''அங்கவர்க் சுறுசுவை நாலவகை யமிழ்தம்'' (மணிமே. 28:116). 2 உயிரமருந்து; clixir. ''தானமிழத மென்றுணரற பாறறு'' (குறள், 11). 3. முலைப்பால், woman's breast milk. 4. ஆவின்பால்; cow's milk. 5. தீங்குடிப்பு; honey-sweet drink.

ம. அமுதம், அசிர்தம்.

[அமிழது - அமிழ்தம்]

அழிழ்து amildu, பெ (n.) 1. உணவு; food. 2. முலைப்பால்; woman's breast milk. 3. ஆவின்பால்; cow's milk. ''இருதூணி யமிழதுகுத ததின்'' (தைவவ. தைவ. 28). 4. உயிர்மருந்து; elixir. ''அமிழதினு மாற்ற வினிதே'' (குறள, 64). 5. உயிர்மருந்துபோற் சிறந்தது; anything as good as elixir. 6 இனிப்புப் பண்டம்; sweet meat. 7. தேங் கூழ், honcy-sweet salad or porridge.

ம. அமிர்து, க., து. அமருத, தே. அமருதமு; கெர்ங். அமஞ்த.

முமும் → அம்மம் = முலை, முலைப்பால், குழுந்தையுணாவு. அமைம் → அம்மு = முலைப் பால், குழுந்தை யுணாவு, குழுந்தைக்கு மதீத்து ஊட்டும் சோறு. அம்முதல் = உண்ணூதல். அம்மு → அம்முது → அமுது = முலைப்பால, ஆவின்பால, உணாவு அமுது → அமுதம் = பால், உணவு. அமுதப்பால் என்பது உலக வழக்கில தாய்ப்பாலான முலைப்பாலையே குறூத்தல காண்க.

அவிதல் = வேதலை, சமைதலை அவி → அவிழ் = வெந்த சோறுறுப்பஞ்ககை, சோறு அவி → அவிழ்து → அவிழதம் = சோறு.

அவிழ்து -> அமிழ்து = சோறு, உணவு. அமிழ்து -> அமிழதம் = சோறு, உணவு.

அமிழ்து → அமிது → அமுது → அமுதம். ஒ.தோ தாழவடம் → தாவடம் தாழவிலலை → தாழவிலை → தாவிலை. உயிரிசைவு மாறறம (harmonic sequence of vowels) என்றும் நெறிப் படி. இறுதியுகரச் சாரபினால் இடையிகரம உகரமாயிறறு. அமிது → அமுது என. இச் சொலலைபை பின்பறறியே அம்மு → அமுது என்றுந்திரிபு தோன்றியிருக்கலாம்.]

இங்ஙனம், பாலைச சிறப்பாகக் குறிக்குஞ் சொல்லும், சோற்றைச்சிறப்பாகக் குறிக்குஞ் சொல்லும், வெவவேறு வகையில் திரிந்து அமுது என்னும் பொதுவடிவடைந்துவீட்ட தனால், ஒன்றோடொன்று மயங்கி, அவவீரு சொல்லும் பாலுஞ்சோறுமாகிய இரு பொருளையும் உணர்த்தத் தலைப்பட்டு விட்டன். ஆயினும், அமுது என்னுஞ்சொல் பெருவழக்காகச் சோற்றைக் குறிப்பது அமுதுசெய்தல், அமுதுபடைத்தல், அமுது பாறை, அமுதுமண்டபம், அமுதுட்டுதல், திருவமுது என்னும் சொல் வழக்குகளால் அறியப்படும்.

சோறு என்பது, ''ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற குரித்தே'' (நன். 358) என் னும நூறபாவிற் கிணங்க, சோறறுடன் உண்ணும நாலவகை யுணடிகளையுங் குறிக் கும். அதனால அலையும அமுதௌப்படும.

எ-டு: பருபபமுது, கறியமுது, இலையமுது, தயிரமுது, கன்னலமுது. அமுதுகுததுதல என்னும் வழக்கில் 'அமுது' உறை மோரை யுணர்த்திற்று,

சோறு அரிசியின திரிபாககமாதலால், அமுது அல்லது அவிழ் என்னுஞ சொல் சிறு பான்மை அரிசியையும் குறிக்கும்.

எ-டு அமுதுபடி = அரிசி. ''அமுதுபடி புறமபில்லை யென்செய்கேன்'' (திருவாலவா. 31 12). 'கலவுமி தின்றால ஒரு அவீழ் (ஓரவிழ) தடடாதா?' (பழ.).

னகரமெய போன்றே அதற்கினமான முகர மெயயும் ரகரமாகத் திரியும அதனால, அமிழது எனபது அமிர்து என்றும், அமிழதம் என்பது அமிர்தம் என்றும் வடிவுகொள்ளும். இவ் வடிவே திருப்பாற்கடல் கடைந்த தொனமக் கதைக்கு வழிவகுதத்து.

தென்சொறகளை வடமொழியில ஆளும போது, முதலிலு மிடையிலுமுள்ள உயிரமெய் களின் உயிரைபபோக்கி ரகரஞ சோததுக கொள்வது வடமொழியாளா வழக்கம். தென்சொல்லில் ஏற்கெனவே ரகரமிருப்பின், அதை அப்படியே வைத்துக்கொள்வர்.

எ-டு: மதஙகம் > மருதங்க, மிதி > ம்ருத், மெது > மருது.

இமமுறைபபடி, 'அமிர் தம்' வடமொழியில் 'அமருத' என்றாயிற்று. அதை ஆரியசசொல் லாகக வேண்டி ஆரியவழிப பொருட் காரணங் கூறின், அ + மருத என்று பகுத்து, சாவின்மை அல்லது சாவைத தவிர்ப்பது என்றுதான் பொருள கூறவொண்ணும். ஆதலால அங்ஙனம் பகுதது, சுரா என்னும் தேவா தம் பகைவராகிய அசுரரைத் துணைக் கோண்டு திருப்பாறகட்கைக் கடைந்து சுரை (சுரா) யென்னும் அமிர்தமெடுத்துண்டு, சாவு நீங்கினர் என்று கதை கட்டிவிட்டனர். இக் கதையின் பொயமமைச் சான்றுகளாவன:

- 1. திருப்பாற் கடலென்று ஒரு கடலும் இருந்ததின்மை. லெணக்டல (white sea) என்றுதான் ஒன்றுளது. அது தமிழிற பாற கடல் எனப்படும். பாறக்திர், பாற்கவடி, பாற்கெணடை, பாற்சுறா, பால்நண்டு, பாலவணணன், பாலவேள்ளி என்ப வ வேண்ணிறம் பற்றியன். நன்னீர், உவர் நீர், பால, தயிர், நேய, கருப்பளுசாறு, தேன் என்னும் எழுவகைக் கடற்கொள் கையை அடிப்படையாகக் கொண்டது திருப்பாற்கடல் கடைந்த கதை.
- கரரும் அசுரரும் ஒரு வகுப்பார்க் கொரு வகுப்பார் உயிர்ப் பகைவராதலால்

- ஒரு வினை முயற்சியில் இசைந்து ஈடு படபு நக்க முடியாமை. மேலும், நிலை டான தேவாக்குச் சுரை வேண்டியதிவலை; பிறவிக்குட்பட்ட தேவர்க்கு அது பயன் படாது.
- மத்தரமலையாகிய மத்து, வாசுகி யென்னும் பாமபுக்கயிறு முதல்ய கருவிகள சிறுவரும் நம்பககூடாமை.
- மத்தமிழாது தாங்கிய நிருமால் தடுக்க முடியாக நஞ்சைச சிவபெருமான் உண்ட தனால் அவன் கழுத்துக் கறுத்த தென்ற கூற்று.
- கதிரவன் நிங்கள் மறைவிற்குக் காரணமாகக் கட்டப்பட்டுள்ள நிகழச்சி கள்.
- 6. கூடியுழைத்த அசுரருக்குத் திரமால் சுரையளிக்கவில்லை யென்னும் முறை கேட்டுச் செய்தி. கிரேக்காவேத் ஆரியரின் முனனோருக்கு மிக நெருங்கியவராதவால், 'அமரத' என்னும் வட்சொல் கிரேக்க மொழியில் 'அம்புரோகியா' (ambrosia) என்று வழங்குவது, அச் சொல் ஆரியச் சொல் என்பதற்குச் சான்றாகாது.

"வானின் றுலகம் வழங்கி வருகலாற் நானமிழத மென்றுணரற் பாற்று"

என்னும் குறளில் (11), அமிழ்து என்பது உயிர்மருத்து என்று பொருள்படுவதே யன்றி எக் கதையையுஞ் கட்டுவதன்று. நீரும் சோறுமாகிய இருவகை யுணவும், பசி நோய நீல்கி உயிர்வாழ் இன்றியமையாதன வாதலால், இருமருந் தென்பட்டும். அவற்றுள் நீரே ஏனையதையும் விளைத் தலால், அதனை அமிழ்தம் என்று சிறப்பித் தார் ஆசிரியர், 'உணர்ற் பாற்று' என்னும் தொடா பொருள்பொடுந்த தொன்று.

"விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவர் மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற்றன்று" என்னுங் குறளிலும் (82), சாவாமந்த்து என்பது சாவாமைக்கு ஏதுவான மருந்தென்று பொருள் படுவதேயன்றி, தேவருண்ளையோ திருப்பாற்கடற் கதையையோ நினைவுறுத்துவதன்று.

எல்லா மககட்கும் பிறப்பிலிருந்து இறப்பு வரை பலவேறு, நோய்வருவது இயல்பு. மருந்துண்டு நோய் நீங்கினாற பிழைப்பு; இன்றேற் சாவு. சிலர், ''நெடுநா விருந்தபே நமநிலை யாகவே யினுங்காய கற்படி தேடி நெஞ்சுபுண் ணாவ ரெல்லாம்'' என்று தாயு மானவா (பரிபூரணா, 10) பாடியதற் கேற்ப, இயற்கையுஞ் செயறகையு மான மூவா மருத்துஞ் சாவாமருந்துந் தேடி உலகெங்குந் திரிவர். அத் தகைய மருந்தொன்றையே திருவள்ளுவர் தம குறளிற் குறித்துள்ளார். ''சாவா மருந்தெனினும்'' என்பதிலுள்ள உமமை எதிர்மறையுமமை யென்பதையும் முதன்மையாய்க கவனித் தல வேணடும். ஏனேனின், மணணுலகிற் பிறந்தவரெல்லாம மாய்வது திண்ணம். விருந்திருக்கத் தனித் துணடலின் தீமையை விளக்கவே ''சாவா மருநதெனினும்'' என்றார்.

''அமிழதினு மாறற வினிதேதம மக்கள் சிறுகை யளாவிய கூழ''

என்னும் குறளிலும் (64), அமிழது என்பது கரப்பஞ்சாறு, கன்னல் (பாய்சம்), பதநீர் (தெளிவு), தேன்கலந்த பால், பழக்கூட்டு முதலிய உலகத்திலுள்ளனவும் உண்டினிமை கண்டனவுமான இன்குடிப்புகளுள் அல்லது தேங்கூழகளுள் ஒன்றனையே குறிக்கும்.

''பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி வாலெயி றூறிய நீர்''

என்று திருவள்ளுவா பின்னருங் கூறுதல காணக (1121)

ஏதேனுமொருவகையில் இருபொருள்களின் ஏற்றத்தாழ்வை ஒப்புநோக்கிக் கூறும்போது, கண் டறி ததவற்றைப்பற்றிக் கூறுவதே பொருளுள்ளதும் எல்லார்க்கும் ஏற்பது மாதம்.

அதுவே, அமமம் அல்லது அவிழ் என்னும் மூலத்தினின்று திரிந்த அமிரது என்னும் தனிச்சொல்லைக் கூட்டுச்சொல்லாகக் கொண்டு, அ+மிர்து என்று பகுத்து, சாவைத் தலிர்ப்பது என்று பொருளகூறி, அதற்கொரு கதையுங் கட்டிச் சான்றாகக் காட்டுவது சற்றும் பொருந்தாது

உகரவீற்றுப் பொருடபெயர்ச் சொற்க வெலலாம் பெருமைப் பொருள கருதா விடத்தும் அம்மீறு பெறுவது இயல்பு,

எ-டு. கடுகு → கடுகம், குமுது → குமுதம், குரவு → குரவம், நஞ்சு → நஞசம், நரகு → நரகம், புறவு → புறவம், விளவு → விளவும்.

இங்ஙனமே அமிர்து அமிர்தமாயிறறு.

அமிழ்ந்து - தல் *.ami|ndu-*, 5 செ.கு வி. (v.i.) ஆழ்**தல**, *முழுகுத*ல்; to sink. ''சூழந்த புனறகய மதனோ விழுந்த மிழ்ந்தி மீன வெழும்" (சேதுபு அகத 14).

மை. அமிழநதுக, தெ. அமுகு [அம → அமிழ → அமிழநது]

அழக்கடி amukk(u)-adı, பெ. (n) 1. தெருக்கடி; density in a throng of people. 2 மந்தாரம்; cloudiness. 3. முட்டாயிருத்தல் (சங்.அக.), to be in straitened circumstances. 4. மூடமாயிருத் தல் (சங் அக.), stupidity, ignorance 5 மூடிக் கொள்ளுதல் (சங் அக.), to close, as a hand or flower.

[81486 + 214]

அமுக்கம் amukkam, பெ. (n.) உளளே யமுங்கி யிருக்கு நதன்மை, compression.

[அமுக்கு -- அமுக்கம்]

அழுக்கலாவ் amukkalān, பெ (n.) கட்டி, சிலந்தி முதலியவற்றைக் கரையச்செய்யுந தழையுள்ள செடி; a plant whose leaves are used as absorbifacient.

[அமுக்கு - அமுக்கல - அமுககலான்.]

அழுக்கன் amukkan, பெ (n.) 1. மறைவாகக் கருமஞ்செய்வோன், one who does things . secretly. 2. கரவுள்ளவன, sly, cunning person, dissembler. 3 தூஙகும்போது ஒரு பேய் மேலுடகார்ந்து அமுக்குவதுபோல் தோன்றும் உணர்ச்சி, nightmare.

ம் அமுக்கன

[அமுகது - அமுககன். 'அன்' ஆபா. ஈறு.]

அமுக்களங்கிழங்கு amukkanan-kilangu, பெ. (n) அமுக்கிராககிழங்கு பார்க்க, see amukkira-k-kilangu

அருக்கி amukki, பெ (n.) அழுக்கள் பாரகக; see amukkan.

[அமுகது → அமுகக் 'இ' ஒருமை மீறு.]

அழுக்கிரா amukkira, பெ (n.) ஒரு மருந்துச் செடி; a medicinal plant, Indian winter cherry, s. sh , Withama somnifera.

முறாவை அமுக்கிரி, அமுகஞரா. அமூக குரேஷி.

ம. அமுக்கிரம; க. அமக்கீர

அமுக்கிரா

அழக்கிராக்கிழங்கு amukkurā-k-kulangu, பெ (n) அமுக்கிராச் செடியின் கிழங்கு, கட்டிகளைக் கரைககும் மருந்து, the root of Indian winter cherry used as an absorbifacient

[அமுக்கிரோ + கீழங்கு]

மறுவ. அமுககனங்கிழங்கு, அமுக்கிராங் கிழங்கு.

அழுக்கிராங்கிழங்கு amukkirān - kiļangu, பெ. (n) அழுக்கிராக்கிழங்கு பாரக்க, see amukkirā-k-kiļangu

[அமூக்கோர + கீழங்கு]

அழக்கிரி amukkiri, பெ (n) அமுககிரா பார்க்க, sec amukkira (தைவை, தைவ. 42)

அழக்கு-நல் amukku-, 5 செ குன்றாவி (v t)

1. அழுத்துதல. தெருககுதல், கசக்குதல்; to crush, press, squeeze, as a fruit or a boil

2. அமரசசெயதல், பிடித்திழுத்தல்; to press down, pull back. 'கெற்பி னுசசிதொட்டமுக்கின் சிலகரம்' (உபதேச. கூரம் 15)

3. நீருள் அமிழத்துதல்; to press down into water, immerse. ''ஆடி வமுக்கி முக்கதினு மாமுகட் லுள்' (முதுரை, 19) 4 தோற்கடித் தல், அடக்கியொடுக்குதல், to overcome, repress அவனைச சண்டையல் அமுக்கி விட்டான் (உ.வ.).

it. அமுககுக; க. அமுத, அவுஙகு, தெ. அவுககு, அனசு, து அமபுன்; கோத, அமக, நுட, ஒமக, til. அமககு.

 $[\mathcal{A}\phi \rightarrow \mathcal{A}\phi\mathcal{A}\phi \rightarrow \mathcal{A}\phi\mathcal{A}\phi]$

அபுக்கு amukku, பெ. (n.) i அழுத்துகை; pressure, as in a nightmare. அவன அமுக குணடு கதறிககொண்டு கிடந்தான (உ.வ.) 2 அழுத்துகிற பொறை (பாரம்), the thing that compresses, incumbent weight (W.).

[அம் -- அமுங்கு -- அமுக்கு (மூ தொ பெ.)]

அழுக்குணி annukkuņi, பெ. (n) 1. அடக்கி, a reticent person, one who pretends not to know anything about an event or incident. 2 இருந்த இடத்தைவிட்டு அசையாத வன-வள்; one who sits unmoved.

[அமுககு + உண்ணை - அமுககுண்ணை -> அமுககுணு 'இ' ஒருமை மிறு. 'உண்' செய∪ பாட்டுத்துணை வீணணை.்]

அமுக்குணிப் பிள்ளையார் amukkuņu-p-pilļanyar, பெ. (n.) 1. பிள்ளையார்போலி இருந்த இடத்தைவிட்டு அசையாத-வன்-வள் (உ.வ.); one who sits unmoved as the image of Ganesa (Com.u.) 2. ஒன்றும்தெரியாத-வன்-வள்போல் தடிப்ப-வன்-வள்; dissembler, reticent person.

[அமுக்கு + உண்ணை + சின்னையார.] அழுக்குணி பாரக்க; see amukkup.

- அழக்குரவு amukkuravu, பெ. (n.) அமுக்கிரா பாரக்க; see amukkirā.
- அழுக்குரா amukkurā, பெ (n) அமுக்கிரா பாரக்க; see amukkirā.

ம. அமுககிரம்; க. அமங்குர.

அமுக்கொத்தி amukkotti, பெ. (n.) கத்திலகை, பாசவன் கத்தி; cleaver, butcher's knife (W.).

[அமுக்கு + கொத்தி. அமுக்கு + கத்தி எனினுமாம.]

- அழுகம் amugam, பெ. (n) 1. கடுக்காய், gallnut, Chebulic myrobalan. 2. சீந்தில்; gulancha, Tinospera cordifolia. 3. தெல்லி, emblic myrobalan, Phyllanthus emblica.
- அமுங்காக்கொடி *amunga-k-koḍi,* பெ. (n.) தெட்டி (சித.அக), sola pith.
- அழுங்கு-தல் amunigu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.)
  1. அமர்தல் (சங் அக.), to become compressed, to sink to a lower level கட்டமுங்கிவிட்டது.
  2. அமிழ்தல்; to sink. 3. அழுந்துதல், to be pressed down, mashed, as ripe fruit. 4 தெரி படல்; to be crushed, as by a weight. விடுவிழ எல்லாரும் அமுங்கிப்போனார்கள் (உ.வ.).

ம். அமுங்ஙுக், அமங்ஙுக்; க. அமுக்கு, அமுகு; தெ. அதுமு; கோண். அதமன; கொலா., நா. அதும்.

அமுசகம் amušagam, பெ (n.) செருப்படை (சித்.அக.); a diffuse prostrate herb found in tank beds and in the harvested fields, Coldema procumbens.

[அம்முதல் = அமுங்குதல். அம → அமுக → அமுககம்.]

அமுசம் amušam, பெ. (n.) சிறுசெருப்படை (மலை); a small variety of Coldenia procumbens.

[அம்முதல் = அமுங்குதல். அம் → அமுக → அமுகம்.]

அமுசு amušu, பெ. (n.) ஓட்டடை; soot.

[அம் - அமுக.]

அமுணங்கம் amunangam, பெ (n.) அடக்க மின்மை (சிந்தா. நி. 190), want of selfrestraint.

[முணங்குதல = முடங்குதல், உள்ளடங்குதல். முணங்கு → முணங்கம் = உள்ளொருக்கம், அடக்கம். அ (எ.ம.முன்.) + முணங்கம் — அமுணங்கம்]

அழுத்தல் amuttal, பெ. (n.) கர்க்கடசிங்கி (பரி.அக.), Japanese wax-tree

அமுத்தி *mutti, பெ. (n.) விருப்பின்மை (சிநதா. தி.), dislike.

அழுத்திரம் amuturam, பெ. (n.) மஞ்சிட்டி (பச். மு.); Indian madder, mañjit.

ஒ.நோ - அமுதசகரம

அ**முதக்கதி**ர்க் கடவுள் amuda-k-kadır-k-kadavul, பெ. (n) திங்கள், moon. ''அமுதக கதிரக் கடவுள் ரவிகட கிரடடி தனி'' (தககயாகப். 460).

[suggi + son + scapin]

அழுதக்குவிகம் amuda-k-kuvigam, பெ (n.) செங்கற்றாழை; a species of aloe (சித அக.) duli red-flowered aloe, Aloe vera (rosea) (செ அக.).

[அமுதம் + குவிகம். அமுதம் = சிறந்த மருந்து. குவிகம் = மேகோரைக்க குவிந்தது.]

அமுதக்கொடி *amuda-k-koḍi* , பெ. (n) *பெரு* மரு**ந்துக்கொ**டி (பச்.மூ.); Indian birthwort

[அமுதம் + கொடி.]

அமுதக்கோணிகம் amuda-k-kōṇigam, பெ (n.) செங்கிளுவை (சித.அக.); whistling teal.

[அமுதம் + கோணிகம். அமுதம் = சிறந்தது.]

அழுத்கடிகை amuda-kadigai, பெ. (n.) சில நாண்மீன் காலங்களில் மங்கல வினைகட் குரியனவாகச் சொல்லப்படும் நாழிகைகள் (விதான. குணா. 26 : 27); auspicious hour of each day.

[அமுதம் + கடிகை. அமுதம் = அமுதம்போற சிறந்தது. கடிகை = நாழிகைவுட்டில், நாழிகை.]

அமுதக் திரோன் *amuda-kadurō*ற, பெ. (பி.) *திங்கள்* (பிங்.), moon.

[அமுதம் + கதீரோன். அமுதம் = இனிமை, இன்பம். கதீரோன் = ஒளிக்கதீருடையது] அழுத்கம் amudagam, பெ. (n.) 1. கொங்கை; woman's breast 2. பாற்கடல்; sea of milk. 3. உண்டிச்சாலை, hotel, eating house. 4. நீர்; water.

[4 (4 &) (Una, 2 000 a) + 4 4 6 6 (8 L 0)]

அழுநகரந்தை amuda-karandai, பெ. (n.) சிவ கரந்தை (சித.அக.) — fever basıl (செ.அக.) a plant, Schoenanthes zeylanıca (சா.அக.).

[அமுதம்+காநதை. அமுதம்= சிறந்த மஞ்நது. கரந்தை = கரிய (நீல)நிறப பூப் பூக்கும் பூண்டு. கள் → கா → காம் → காந்து → காந்தை.]

அமுத் திண் காம் amuda-kinnam, பெ. (n.) 1. பாற்கிண்ணம்; milk bowl. 2. இளம்பெண் முலை; maiden's breast (சா.அக.).

[அமுதம்(பாலுள்ளது)+கிண்ணமை (சிறுகவம், கீண்ணம் போன்ற வடிவைகொண்ட வுறுப்பு)]

அழந்தடம் amuda-kudam, பெ. (n.) 1. பாற் குடம்; milk-pitcher. 2. பெண்முலை, woman's breast (சா.அக.)

[அமுதம் (பாலுள்ளது) + குடம் (உருணட கலம், குடம்போன்றை வுறுபபு)]

அமுத்குண்டம் amuda-kuṇḍam, பெ. (n.) பாற் குடம், milk pot.

[Skt. amṛita + குணடம். அமுதம+குண்டம் (குண்டாயிருக்குங் கலம்).]

அமுத்குண்டா amuda-kuṇḍā, பெ (n.) இரப் போர் கலம்; beggar's bowl.

[Skt. amṛita + குண்டா. அமுதம் = உணவு, சோறு. குள் → குண்டு → குண்டா.]

அமுத்குலர் amuda-kular, பெ. (n) 1. இடையர் (வின்.); herdsmen, as dispensers of milk. 2 சான்றோர் (வின்.); the learned, the great.

[அமுதமை= பால், அமுதம்போற் சிறந்த அறிவு. குலம் = கூட்டம், தொழில்வகுப்பு, வகுபபு. குலம் → குலள் (ஆ பா.) — குலா (ப.பா.).]

அழுத்குவிகம் amuda-kuvigam, பெ. (n.) அமுதக் குவிகம் பார்க்க, see amuda-k-kuvigam.

அமுத்குழல் amuda-kulal, பெ. (n) அமுத் கோளத்தின் குழாய்; the duct of a gland (சா.அக).

அமுத்கு ழலற்றகோனம் amuda-kulal-arrakōlam, பெ. (n.) அமுத்தாரை யில்லாத கோளங்கள்; ductless glands (சா.அக.).

[அமுதம் + குழல + அற்ற + கோளம்.]

அமுதகோணிகம் amuda-königam, பெ. (n.) செங்கிளுவை; the whistling teal, Dendrocygna awsuree alias D. arcuata (சா.அக.).

சில கூட்டுச்சொறக**ள், செ. அகரமுதலி**யில (Lexicon) வலிமிக்கும்**, சா. அகரமுதலி**யில வலிமிகாதும் புணர்ந்துள்ளன.

எ-டு: **செ. அகரமுதவி சா. அகரமுதலி** அமுதககுவிகம் அமுதகுவிகம் அமுதச்சேவிகம் அமுதசேவிகம்

இங்ஙனமே அமுதக்கோணிகம் என்று செ. அகரமுதலியிலும் (பின்னிணைப்பு), அமுத கோணிகம் என்று சா அகரமுதலியிலும் உள்ளன. இல் விரண்டும் ஒன்றே

எல்லா ஆங்கில அகரமுதலிகளிலும் 'peal' (அல்லது peel) என்பது ஒரு கடலமீணெனறும், 'teal' என்பது ஒரு வாதது என்றுமே குறிக்கப் பட்டுள்ளன.

'peal' என்னும் கடலமீன் பிரித்தானியத் தீவுக் கடல்களில் மட்டும் கிடைப்பது. அதன் பெயா 'salmon grilse' என்று அயர்லாந்திலும், 'sea-trout' என்று இங்கிலாந்திலும் வழங்கு கின்றது.

வீளை (whistle) யொலிக்கும் அஃறிணை வுயிரினங்களாகச் சில மரங்களும், மீன்களும், பறவைகளும், எலி பாமபு போன்ற நில வுயிரிகளும் ஆங்கில அகரமுதலிகளிற குறிக்கப் படுகின்றன. அவை 'whistler' என்று பொதுப் பெயா பெறுகின்றன.

கூடடுச்சொற பெயர் பெறின், whistle-coot, whistle-fish, whistle-insect, whistle-duck, whistle-pig, whistle-wing, whistle-wood என்றும்; whistling dick, whistling duck, whistling eagle அவைது whistling kite whistling fish, whistling frog, whistling hawk, whistling marmot, whistling moth, whistling plover, whistling snipe, whistling swan, whistling teal, whistling thrush என்றும் குறிக்கப்படுகின்றன.

எருதந்துறைப பேரகரமுதலியிலும் (The Oxford English Dictionary)

Whistle-fish, a name for different species of rockling or sea-loach,

Whistler 2. C.whistle-fish.,

Whistling fish = whistle-fish

எனறும்,

Peal, a name given to a. a grilse or young salmon; (now esp. one under two pounds in weight); b. a smaller species of salmon என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆயின் 'whistle-peal' என்றோ, 'whistling peal' என்றோ ஓரகர முதலியிலும் குறிக்கப் படவில்லை. 'whistle-fish' அல்லது 'whistling fish' என்று வருமிடமெல்லாம், rockling அல்லது sea-loach அல்லது three or five-bearded rockling என்றே பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது; peal என்றோ, salmon, grilse என்றோ, sea-trout என்றோ கூறப்படவில்லை. ஆகலே, 'peal' என்பது விளையினினத்தைச் (whistle-fish) சோந்ததன் நென்பது தெளிவாகின்றது.

மேலும், 'peal' என்பது பிரித்தானியக்கடல் மீனகளுள் (British fishes) ஒன்றாயிருப்பதால், அதற்குத் தமிழநாட்டிற 'செங்கிளுலை' யென்று பெயர் ஏற்பட்டிருக்கவும் முடியாது. 'teal' என்னும் சிறு குள்ளவாத்து வகை இந்தியாவிலுமுள்ளது

Teal, a small fresh-water fowl Querquedula or Anascrecca, or other species of the genus, the smallest of the ducks, widely distributed in Europe, Asia, and America, also locally applied to other genera of the Anatidae (O.E.D.).

ஆ கவே, சா. அகரமுதலியில் 'அமுத கோணிகம்' என்பதற்கு 'whistling teal' என்று குறித்திருபபதே சரியெனபதும், செ. அகர முதலியில் (பின்னிணைப்பு) 'whistling peal' என்று குறித்திருபபது தவறு என்பதும் அறியப்படும். இத தவறு பெரும்பாலும் அசசுப்பிழையா யிருக்கலாம்

இதனால கிளுவை யென்றொரு மீனிருப் பினும், செங்கிளுவை யென்பது பறவையின மென்பது அறியபபடும்.

செங்கிளுவை யென்னுஞ் சொல்லிற்கு, செ. அகரமுதலி மூலத்தொகுதியிவேயே, 1. கீச்சுத் தாரா; 2. ஒருவகை மரம் எனறு இரு பொருளே கூறபபட்டிருத்தல் காண்க,

அமுதகோனம் amuda-kōṭam, பெ. (n.) (திததர் கொண்முடிபு) உடம்பின் பலவிடங்களிற் காணப்படுவனவும், உயிர்மருந்து போன்ற வலுவுள்ள நீரைச் சுரப்பனவுமான, சிறிய உருண்டையான 'ஊன்மொத்தைகள், அமுத சுரப்பிகள்; (Šiddha philosophy) glands or small globular masses found in many parts of the body and said to secrete some vital fluid like ambrosia essential to the growth of the system, ambrosial glands (\$\varphi \pi, \varphi \varphi.)

[அமுதம் + கோளம். அமுதம = உயிர்மருந்து ஒத்த சுரப்பு நீர். கோளம = உருண்டை. குள் → கொள் → கோள் → கோளம்.]

- அமுதங்கரந்த நஞ்சு amudan karanda nañju, பெ. (a) 1. இஞ்சி; ginger, 2. கடுஞ்சொல்லுங் கனிந்த மனமுமுடைய-வன்-வள்; a person of harsh words but kind disposition (W).
- அமுதச்சேவிதம் amuda-c-cēvidam, பெ. (n.) சிறுகுறிஞ்சா (சித்.அக.), a medicinal climbing plant (செ.அக.) — அமுதசேவிதம், small Indian ipecacuanha, Gymnema sylvestris (சா.அக.).
- அமுதச்சோகிதம் amuda-c-cōgidam, பெ. (n) செங்குமிழ் (சித.அக.); small cashmeer tree (செ.அக.) — அமுதசோகிதம், red cashmeer tree, Gmelina tomentosa (சா அக.).
- அமுதசகரம் amuda-šagaram, பெ. (n.) மஞ்சிட்டி (வை.மூ.); Indian madder, manut

ஒ.தோ் அமுத்திரம

அமுதசருக்கரை amuda-šarukkarai, பெ (n) சீந்திற்கிழங்கிவிருந்து செய்த சருக்கரை (சங்.அக.), a medicinal vegetable salt prepared from the root or stem of the plant gulancha.

மறுவ, சிததிலமா

- அமுத்தாரணி amuda-šāraņi, பெ. (n.) வெள்வேல் (வை.மூ.); panicled babul (செ.அக.) — white babool, white bark acacia, Acacia leucophloea (சா.அக.).
- அழுத்தாரம் amuda-šaram, பெ. (n) 1. அமுத் சாரணி பாரக்க, see amuda-šaraņi. 2 தேன்; honey (சா அக.). 3. கற்கண்டு, sugar-candy (சா.அக.)
- அழு நகுரபி amuda-šurabi, பெ (n.) மணி மேகலை கையிலிருந்த உலவாக் கலம் (அட்சய பாத்திரம்); a vessel supplying inexhaustible food, used by Manimegalai for feeding the poor ''அமுத சுரபியெனும் மாபெரும் பாத்திரம்'' (மணிமே, 11:44-5).

[அமுதம்+காசி. சுரத்தல் = ஊறுதல், சொரி தவ, கறத்தல். சுரு → சுரப்பு → சுரப்சி → சுரசி> Skt. surabhi } அமுத்தரா amuda-šurā, பெ. (a.) அமுத்சாரணி பார்க்க, sec amuda-šāraņi,

அழுத்கறா¹ amuda-šurā, பெ. (n.) அழுத்கரா பார்க்க; see amuda-šurā

[அமுதம்+காள (சாரம்) → சுறா (வென்வேல்). கா → சாள]

அமுத்க pr amuda-šuṛā, பெ. (n.) பாற்சு நா, a white shark (சா.அக.).

[கள் → கா → கரி. கரித்தல் = துணைபைத்தல, குத்துதலை, வெட்டுதேல். குரி → குரி = குத்தி, கத்தி வகை. கா → குறு → கற → கறவு → கறா அமூதம (பால், வெள்ளை) + குறா (வெட்டும் செதிஞாடையை மீன்.]

அமுத்தரம் amuda-taram, பெ. (n.) 1. மஞ்சிட்டி (மலை.), muñjit. 2 மஞ்சிட்டி; arnotto (L.) madder of Bengal, Bixa orellan (சா அக.).

அமுந்தாரை amuda-laral, பெ (n.) 1. அமிர்ந்த் துளி; ambrosial drop ''அமுத தாரைகள் எறபுத் துளைதொறு மேற்றினன்'' (திருவாச், 3:174-5). 2. உடம்பினுள் அமுந்ந் தங்கி நிற்கும் பலவிடங்கட்குப் போகும் வழி; nervechannel through which ambrosia is supposed to circulate and reach several centres in the human system (சா அக.). 3. முலைப்பால் வரும் வழி; milk duct, galactophorous duct.

அமுதநிலை amuda-nılaı, பெ. (n.) 1. உடம்பில் அமுதந் தங்கிநிற்குங் கோளங்கள், situation of several glands in the body supposed to be capable of producing secretions or vital fluids like ambrosia. ''அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்'' (விநா அக.) — (சா. அக). மகளிர் உடம்பில் குறித்த காலங்களில் தொடுவ தால் காமவின்பம் விளைப்பதாகக் கருதப் படும் பெருவிரல், புறந்தாள், பரடு, முழங்கால், அல்குல், கொப்பூழ், மார்பு, முலை, கைமூலம், கழுத்து, கன்னம், வாய், கண், நெற்றி, உச்சி என்னும் பதினைந் திடங்கள் (கொக்கோ. 2:1); The 15 parts of a woman's body supposed to yield sensuous delight when touched on particular days, viz., big toe, instep, ankle, knee, the part between the waist and the genital organ, navel, chest, breast, arm-pit, neck, cheek, mouth, eye, forehead and crown

அமுதநீர் amuda-nir, பெ. (n.) 1. விந்து, வெள்ளை (சுக்கிலம்) (சித.அக.); semen virile. 2. விடாய்நீர் (சூதகநீர்) (சித்.அக.); menstrual fluid or blood. 3. பிண்ட நீர்; liquid contained in the amniotic sac in which the foetus lies (சா.அக.). 4. திரைந்த பாவினின்று பிரிக்கப் பட்ட நீர்; whey.

அமு தப்பார்வை amuda-p-pārvai, பெ. (ந.) குளிர்ந்த இனிய பார்வை; sweet inspiring look, as a lady's towards her lover (W.).

[அமுதம் + பார்வை.]

அழதப்பால் amuda-p-pal, பெ. (n.) முலைப்பால்; woman's breast milk (சா.அக.).

[81(480 + 400)]

அமுதப்பி amuda-p-pi, பெ (n.) நான்றிக்காய் (பச் மு.); unripe fruit of belleric myrobalan.

[21(950 + 5.]

அழுதபுரம் amuda-puram, பெ (n.) சிறுகுறிஞ்சா (பச்.மூ.), a medicinal climbing plant.

அமுதச்சேவிதம் பார்க்க; see amuda-ccēvidam.

அழுதம் amudam, பெ. (n.) 1. முலைப்பால; mother's breast milk 2. ஆவின்பால்; cow's milk (பிங்.). 3. தமிர் (வின்.); curd. 4. மழை (அக.நி); rain. 5 முகில் (பொதி.நி.); cloud. 6. நீர்; water. ''துலங்கிய வமுதம்'' (கலலா. 5). 7. சோறு (பிங.); boiled rice. 8 உப்பு (பிங்); 9. இனிமை (நாமதப.); sweetness. ''தேனபொதிந் தமுத முறப் பயிரிலா நரம்பிற கீதம'' (சீவக. 2048). 10. சுவை (பிங்.); taste, flavour, relish. 11. பெருமை (பொதி.நி.); eminence, greatness. 12. சிறந்த தன்மை, excellence. 13 விரும்பப்படுவது (சங்.அக.); desirable thing 14. உயிர் மரு ந்து, nectar of life. 15. சீந்தில் (மலை.); gulancha. 16. 'திரிபலை' யென்றும் முக்காய் (வின்.) — கடுக்காய், தெல்விக்காய், தான் றிககாய் என்பன; the three myrobalan fruits, viz., Terminalia chebula, Phyllanthus emblica and Terminalia bellerica (சா.அக.). 17. முக்கடுகம் என்னும் சுக்கு மிளகு திப்பிலி; the three special spices, viz., dried ginger, pepper and long pepper. 18 அமிர்தக் கடுக்காய், a class of fleshy gall-nut with small kernels (சா.அக.). 19 'பூமிசர்க்கரை' என் னும் நிலச்சருக்கரை (நாமதிப.); necklaceberried climbing caper. '20 காட்டுக்கொஞ்சி (பச்.மூ.); opal orange, Glycosmis pentaphylla 21. விந்து (நாமத்ப.); semen. (சா.அக.). 22. தலைப்பிண்டச் செயவீர்; a liquid essence prepared from the brain of the first-born child (சா.அக.), 23. உருக்கு; steel (சா.அக.), 24. அமுதகடிகை: auspicious hour of each day. ''ஆங்கதன் மேனான் கமுத மென்னே'' (விதான. குணாகுணா. 27). 25 பேரின்படிடு ((w is s)), final liberation from this world. ··அமுதம் பெறுசண்டி· (தேவா. 7 65 . 2).

[அம்மு (பால) → அமமுது → அமுது → அமுதம். அவிழை (இசா றா) \Rightarrow அவிழ்து \Rightarrow அமிழ்து 🖈 அமிழ்தம் -> அமிதம் -> அமுதம்.]

அமிழ்து பார்க்க, see amildu.

அமுத்முனை amuda-mū (aɪ, பெ. (n.) பெருமூளை; cerebrum (вп. அв.).

அழுதமேந்தல் amudam-endal, தொ.பெ. (vbl.n.) Quilduritisகு உணடி படைத்தல் (சூடா); serving food to the holy or the great

[4(450 + 9550)]

அமுதர் amudar, பெ. (n.) பால் விற்கும் முல்லை நில மாக்கள், இடையர் (பிங்.); herdsmen, as dispensers of milk

[அமுதம் (பால்) 🖚 அமுதன (ஆ.பா) – AUST (U.UT.).]

- அழுதவல்லி amuda-valli, பெ. (n.) சீந்தில் (திவர), gulancha (செ.அக.) — moon-creeper, Tinosphora cordifolia alias Menispermum cordifolium (вп. அв.).
- அமுதனி amudavi, பெ. (n.) 1 கடுக்காய், country gall-nut, chebulic myrobalan. அமுதவல்லி பார்க்க, see amuda-valli. 3. and 60; country goose berry, Phyllanthus emblica (вп. эк.).
- அமுதவிந்து amuda-vindu, பெ.(ப.) (சிவ.) வான மண்டலத்திற்கு அடையாளமாகிய வட்டத் sumf; (Šaiv) a mystic symbol representing ether, in the form of a globular drop. "அறு புளளி அமுதலிநது" (சி. சி. சுபக். 2:68).
- அழுத்தெடித்து amuda v e luttu, பெ. (n.) (பாட்.) பாட்டியல் நூற்படி புகழ்ச்சிப் பனுவல் களிலும் வாழ்த்துப் பாக்களிலும் முதலெழுத்தாக வரக்கூடிய க, ச, த, ந, ப, ம, வ என்னும் ஏழு மெய்யெழுத்துகளும் அ, இ, உ, எ என்னும் நாலுயிரெழுத்துகளுமாகிய பதினொரு மங்கல வெழுத்துகளுள் ஒன்று; (Poet.) one of the 11 nectar-letters comprising the four short vowels a, i, u, e and the seven consonants k, $\check{s}$, t, n. p, m, w which should be the commencing letter

of a laudatory or benedictory poem, in order to make it auspicious, according to Poetics.

''கசதந பமவ வேழொடும் அகரம இகரம் உகரம் எகரம் நானகும் அமுத வெழுத்தென் றறைந்தனர் புலவர்'' (இலக. வி. 779).

அரிதி

[அமுதம் + எழுத்து.] அமிழ்து பார்க்க; see amildu.

அழுதனர் amudaṇār, பெ (n) மாலியக்குரவ ருள் (வைஷ்ணவாசாரியருள்) ஒருவரும் இராமா னுசாசாரியரின் காலத்தவரும் இராமானுச நூற்றந்தா தியின் ஆசிரியருமானவர்; name of the author of the Ramanusa nu ztandadi. contemporary of Ramanujacharya.

[அமுதம் → அமுதன் (ஆ.பா.) — அமுதனாை] அமுநாரி amudārī, பெ. (n.) பூனைக்காலி (மலை.), cowhage (செ அக.) — cat - bean, Mucana pruriens (вп. அв.).

அமுது amudu, பெ. (n.) 1. முலைப்பால்; breast milk 2. ஆவின் பால்; cow's milk 3. உறை Conit, butter-milk, used for curdling boiled milk. 4 Commi; boiled rice 5. 2. commi; food. ''வாடா மலரும நலலமுதும்'' (ஞானவா. பிரகலா. 8) 6 உப்பு, salt. "அள்ள லோங்களத தமுதின் பணடியும்'' (கம்பரா. பால. நாட்டு. 54). 7. தெய்வத்திற்குப் படைக்கும் கறிவகை, உணவுவகைகளைக் குறிக்கும் பொதுச்சொல்; affix to the names of articles of food and drink offered to God எ.டு: கறியமுது, பருப்பமுது, இலையமுது, தமிரமுது 8. மழை (பொதி.நி.); rain. 9. நீர்; water. ''அமுதுகொப பளித்திட வாங்கி" (தைலவ. தைல. 34) 10. உயிர் மருந்து, elixir. 11. இனிமை (பிங.); sweetness. 12. இயற்கையாக விளையும் செல்வப் பொருள்; natural products. ''கடலபடு மமு தும்' (நைடத நாட்டு. 25) 13 **நிலவொளி**; moon light. ''திங்க ளினனமு திறைப்ப'' (காமபு. அட்ட. 27). 14 அமுத்கடிகை; auspicious hour of each day, ''பொன்னவன் கடத்துறினு மமுதௌப போறறுவரே" (விதான.குணாகுண 25). 15. பேரின்பேவீடு, ஆதன் விடுதலை, eternal bliss, liberation of the soul

[அம்மு -> அம்முது -> அமுது. अविष् → அவிழ்து → அமிழ்து → அமிது → அமுது.] அமிழ்து பாரக்க; see amildu.

- அமுதுகுத்து தல் amudu-kuttu-, 5 செ.கு வி. (v i.) பிரைமோர் ஊற்றுதல் (மாலியப்பிராம.); to add a little butter-milk to boiled milk to make curd (Vaisn. Brāhm.)
- அமுதுசெய்-தல் amudu-šey-, 1 செ.குன்றாலி. (v.t) உண்ணுதல் (ஒரு கண்ணிய வினைச் சொல்), to eat, dine (a term used to enhance respect). ''நறுவெணணை யாயர் மங்கைய ரிடவிட வமுது செயது'' (பாரத. நச்சு. 1).
- அமுதுபடி amildu-padı, பெ (n.) 1. உணவு; food. 'இவள்தான் அமுதுபடி திருத்துவது சாதது பயடி திருத்துவதாகாநின்றாள' (இவ், பெரியாழ, 3.7:8, வியா.). 2. அரிசி; rice ''அமுதுபடி புறமபிலலை யென்செய கேன்'' (திருவாலவா 31.12)

ம் அமுதுபடி

(அமுது = சோறு. படி = நாழி. அளவு. அளவிட்ட சோறு அவவது உணவு, அளவிட்ட அரிசி.]

- அழு துபடை த்தல் amudu-pa¢a-, 4 செ. குனறாவி. (v.t.) உணவை பரிமாறுதல்; to serve food. ''உழையிடை யமுது படைபென்'' (திருவாலவா. 31 . 11).
- அமுதுபாறை amudu-pāṇar, பெ (n.) பெருமாள் கோயில்களிற் சோற்றுடன் தயிரை அல்லது புளிச்சாற்றைக் கலக்கும் கற்பலகை; stone slab on which boiled rice is mixed with curds or prepared tamarind juice, in Vispu temples
- அரு நுபுரம் amudu-puram, பெ (n.) சிறு குறிஞ்சா; a medicinal climbing plant

அமுதச்சேவிதம் பாரகக, see amuda-ccēvidam.

- அமுதுமண்டபம் amudu-maṇḍabam, பெ. (n.) கோயில் மடைப்பள்ளி (கலவெட்.); temple kitchen hall where food is prepared (Insc.).
- அழுதுமோர் amudu-mor, பெ. (n.) உறைமோர்; butter-milk used for curdling boiled milk
- அழுதுறை amudurai, பெ. (n) எலுமிசசை (சிந்தா. நி. 198); sour lime, Citrus medica acida.

[அமுது + உணர — அமுதுனரை (பாகால உறையைச செய்யும் சாறுள்ள கேனீமாமு)]

அமுதாட்டு-தல் *amud(u)-ūṭṭu-*, 5 செ.கு.வி. (v.1) 1 குழந்தைக்குப் பாலூட்டுதல்; to feed a child with milk, to suckle 2. பின்னைக்கு ஏழாம் மாதம் சோறுட்டுதல் (பிங்.), to start feeding a child with boiled rice in the seventh month

[அமுது + ஊட்டு. உண் (த.வி.) — ஊடடு (பி.வி.).]

அமு தெழுத்து amud(u)-eluttu, பெ. (n) பாட்டியற்படி ஒரு பனுவலின் அல்லது பாடவின் முதலில் வரவேண்டிய மங்கல வெழுத்து (பிங்.); a letter deemed auspicious for commencing a poem, acc. to Poetics.

அமுதவெழுத்து பார்க்க, sec amuda-v-cluttu. [அமுது + எழுத்து.]

அமுதை amudai, பெ. (n.) 1. சீந்தில், gulancha. 2. கடுமரம்; chebulic myrobalan. 3. தெல்லி, emblic myrobalan.

அமுதை > Skt amrita

[41481 - 414003.]

அமுந்திரம் amundiram, பெ. (a.) முத்தக்காக (பரி அக.); straight sedge.

அழுந்திரி amundiri, பெ. (n.) அரிசி (மாலி.); rice (Vaisn).

[ஒருகோ. அமுது + அரி அமுது = கோறு. அரி = அரிசு]

அமுரி amuri, பெ (n) 1 முத்திரம், சிறப்பாகச் சிறுகுழந்தை மூத்திரம்; urine, esp. that of a child. 2. கடல்நீர், sea water. 3. கருங்குன்றி; a black species of Indian liquorice, Abrus precatorius. 4. ஒரு செடி; a plant எ-டு: அமுரி சுட்டுச் சாம்பலாக்கல். 5. ஓகப் பயிற்சி மினால் உடலிலுண்டாகும் அமுதம், nectar believed to be generated in the body by yogic exercises (செ.அக.).

ஓகம் > Skt. yōga.

[2 au - + 2 au f - + 2 uf - + 4 uf - + 4 uf.]

அமுர்கம் amurigam, பெ. (n.) சிறுநீருள் ளிருக் கும் ஒரு பளிங்கியற் பொருள், a crystalline substance that exists in urine, urea (சா.அக.).

[அமுரி -> அமுரிகம்]

- அமுரிசிங்கி amuri-šingi, பெ. (n.) ஒரு மருந் தெண்ணெய்; a kind of medicated oil (சா. அக.)
- அமுநித்திரகம் amuri-t-tiragam, பெ. (n.) குண்டிக் காயிலுள் ளிருக்கும் சிறுநீர்க் குழாய்கள்; the urinary tubes of the kidaeys, urinoferous tubules (சா.அக.).

[அமுரி + தீரகம். ஒருகா. துர → துரகம் → தீரகம். துரத்தல் = செலுத்தல்.]

அழிதம் amuridam, பெ. (n) சிறுநீர் பெய்விக் கும் மருந்து; medicine exciting discharge of urine, diuretic (சா.அக.).

ஒ.தோ: அமுரியோடடி

[அழுர் -> அழுரிதம.]

அமுரிநஞ்சு amuri-nañju, பெ. (வ.) சிறுநோப் பொருள்கள் உடம்பின் தாதுவிற் சேர்வதனா லுண்டாகும் நச்சுத்தன்மை; urosepsis. 2. சிறு நீரி லுண்டான நச்சுப்பொருள், urotoxin (சா.அக.).

அமுரிமுறி-த்தல் amuri-muri-, 4 செ கு.வி. (v.i.) சிறுநீரிலுள்ள களங்கங்களை நீக்குதல், to remove the impurities in the urine (சர அக)

அழரியரத்தம் amuri-y-arattam, பெ. (n) சிறு நீர்க்கழிவு அரத்தத்திற் கலப்பதனா லேற்படும் தோய்; morbid condition of blood due to retention of urinary matter normally eliminated by kidneys, uraemia (சா அக.).

[அமுரி + அரத்தம்.] அழுரி பார்க்க, see amuri.

அமுரியான் amuriyan, பெ. (n.) நவச்சாரம்; ammonia hydrochlorate (சா.அக.).

[அழுசு 🖚 அழுசியான்.]

அமுகியுப்பு amuri-y-uppu, பெ (n.) சிறுநீரினின் றெடுக்கும் உபபு; salt extracted from urine, urate. 2. சுணணத்தினின்று (சுண்ணாம்பி னின்று) நீரைப் பிரிக்கும் ஓர் உப்பு; a salt used for absorbing water from lime (சா.அக).

[ayoff + 2.04.]

அமுரி பாரக்க; see amuri

அழகியோட்டி amuri-y-ōtti, பெ (n) சிறுநீரை அடிக்கடி வெளிப்படுத்தும் மருந்து, a medicine that hastens the secretion or excretion of urine, diuretic (சா.அக.).

ஒ.தோ: அமுரிதம

[அமூரி + ஓட்டி. ஓகு → ஓடகு → ஓட்டி. ஓடக தல = விரைந்து போக்குதல். 'இ' விணையூதல் கேறு.]

குறிப்பு :

'அமுர்தம' என்னும வடிவு வழுநிலையாத லால, அச சொலலும் அதனை நிலைச் சொல்லாகக் கொண்ட கூட்டுச்சொறகளும் இவ் வகரமுதலியிற கொள்ளப்படமுல். அச் சொல வழக்குள்ள இடமெல்லாம் அமிரதம் அல்லது அமுதம் என்று மாற்றிக்கொளக்.

அமுறை amurai, பெ. (n.) பூசணி மொக்குள் (இராசவைத.), pumpkin bud (சங்.அக.).

அமை-தல் amai-, 2 செ.கு வி.(v.i.) 1. தெருங்கு தல்; to be near, crowd together, be close. ''வழையமை சாரல'' (மலைபடு. 181) 2. பொருந்துதல், to be attached, connected, joined. ''பாங்கமை பதலை'' (கந்தபு தேவ. திருப்பர. 9). 3. நிறைதல்; to be full, complete. ''உறுப்பமைந்து''(குறள்,761). 4 **மாட்சிமை** யுடையதாதல்; to be excellent, glorious அடங்குதல்; to be comprised, included. 6. அடக்கமாயிருத்தல், to become still, quiet, to subside, to be mild, gentle or tractable, to become submissive, modest or humble. ·*'அ*மையா வெனறி யரத்தநெடு வேலோய்'' (கலலா. பாயி. வேலன. 15) 7. ஓடுங்கு தல்; to be reverentially obedient or silent. ''வாய மொழி யமைந்து நின்றான்'' (ஞானவா. வைராக. 134). 8. தங்குதல்; to abide. ''மறந்தவ ணமையா ராயினும்'' (அகநா. 37:1). 9. up so; to be impressed, as on the mind 10 நடபாய்ப் பொருந்துதல், to become friendly or amiable. ''அமைந்தாங் கொழு கான்" (குறன, 474). 11. வசமாதல்; to be brought into one's possession. ''அமைந்தாலு மினபந தேடும்" (ஞானவா, வைராக். 79). 12. உடன்படுதல், to agree, acquiesce, submit. ''கெமுதகைமை செயதாங் கமையாக் கடை'' (குறள், 803). 13. (இலக்.) வழுவாயினும் ஏற்புடையதாதல், to be regularized, as irregular expressions. ''பொருள் வேறுபட்டு வழீஇ யமையுமாறு'' (தொல, பொருள, பொருளியல், 2, நச. உரை) யாதல், to be suitable, appropriate. 15. அணிய மாதல் (ஆயத்தமாதல்); to prepare ''அமை தொ போருக்கு'' (கந்தபு. மகேந். வச்சிர். 14), 16, பொந்திகை (திருப்தி) யடைதல்; to be satisfied, contented. அமைய வுண்மின் (வின்.). 17, *போதியதாதல்*, to suffice. ''கற்பனவு மினி யமையும்" (திருவாச. 39:3). 18. தீர்மான மாதல்; to be settled, fixed up. அந்த வீடு எனக்கு அமைந்துவிட்டது. 19 ஏற்படுதல்; to come into existence, to become formed, to be produced or created. எனககொருவர் துணை

ம். அம்யுக

[உமமுதல = பொருந்துதல, கூடுதல், உம் = அம். அம்முதலை = பொருந்துதல். அம் → அமை.] அமை-த்தல் *amaւ-*, 4 செகுன்றாலி, (v.t.) I. சேர்த்தல், to bring together. "அனாதி யாதி யமைக்க வேணடும்" (சி. சி. பர. லோகா. மறு. 18), 2. சாத்துதல்; to offer in worship, ''அரு மறைத் தாபத னமைத்திடு செமமலா'' (கலலா. 15). 3 நாட்குறித்தல்; to appoint, fix, as time. ''நாளமைத் தழைக்க'' (கல்லா. 15). 4. ஏற்படுத்துதல, தோற்றுவித்தல், அமர்த்துதல்; to appoint, constitute, set up as a committee. அதற்கு ஒரு குழு அமைக்க வேணடும் (உ வ.). 5. அடக்கு தல்; to control, keep in subjection. ''புலனை நதும விடயங் களிற செலாதமைத்து'' (வைராக், சத. 37), 6. நிறுத்துதல்; ' திருவடிகளின் to stop. மாரத்தவததை நினைத்து இநதக் கூத்தை அமைக்கைக்காக வணங்க' (திவ. பெரியாழ. 1 9:8, வியா.). 7. வசமாக்குதல், to get into possession, get over to one's interest. 8. அமைநிபெறச் செய்தல்; to cause to be still, patient ''பாரிடக் கணங்களைப பாணியா வமைத்து'' (கந்தபு யுத்த. அக்கினி. 67). 🧐 ∙ அமுத்துதல், பதித்தல்; to inlay. ''பொற்குட முகடடுக் கருமணி யமைத்தென'' (கலலா. 5). 10. (இலக்.) வழுவமைத்தல்; (Gram.) to regularize, as irregular expressions. 'வழுப படக் கூறினும் வரைவுகாரண ததாற கூறலின் அமைக்க வென்றவாறாம் (தொல. பொருள. பொருளியல், 16, நச். உரை). 11. பொறுத் தல், to bear with, tolerate. 'குற்ற மமைத் தருவ'' (சேதுபு. துத்தம. 10) 12. சமைத் தல், to cook, prepare food. ''ஐந்துபல வகையிற் கறிகளும வெவ்வே றறுசுவை மாறுமா றமைப்பேன்'' (பாரத. நாடுகர. 14). 13. நூற்போ (சூத்திரம்) இயற்றி முடித்தல், to compose a grammatical aphorism, which though succinct in form is comprehensive in import.

''அவறறுட்

குத்திரத் தானே ஆடி நிழலி னறியத் தோன்றி நாடுத் லின்றிப் பொருணனி விளயக் யாப்பினுட் டோன்ற யாத்தமைப் பதுவே" (தொல். பொருள். செய். 162). 14. படைத் தல்; to create. "அரனய னெனவுல் கழித் தமைத் துள்ளே" (தில். திருவாய் 1.1.8), 15. கட்டுதல்; to build, construct, as a township. நகரமைப்புத் திட்டம். 16. அரசியற் சட்டதிட்டம் வகுத்தல்; to frame a Constitution. அரசியலமைப்பு, 17. ஊறிடுதல் (விதித்தல்); to destine, fore-ordain, as God. கடவுள் அமைத்தபடியே எல்லாம் நடக்கும் (உ.வ.), 18. ஒழுங்குபடுத்துதல்; to organize.

ம் அமயக்குக

[அமைதல் (த.வி.) — அமைத்தல். (பி வி.).] அமைதல் பாரக்க, see amai-.

அமை! amai, பெ. (n.) 1. அமைவு, பொருத்தம் பிங்.); fitness. 2. அழகு பிங்.); beauty. 3. நாணல், reed, kaus. 4. கெட்டிமூங்கில்; solid bamboo. ''அமையொடு வேயகவாம வெறப்' (பழ. 357). 5. முஙகில் (பிங்.), bamboo, Bambusa arundinacea 6. கூந்தற்கமுகு; cocoapalm (சா.அக.) — areca palm, Areca catechu (செ.அக.).

மு. அம

(அம்முதல் = பொருந்துதல, கூ.இதல. அம→ அமை, அமைதல = பொருந்துதல,சேர்தல்¦தீரளு தல, கெட்டியாதல. அமைத்தல் = பொருத்துதல, புணைதல.]

அமை² amai, பெ. (n) தினவு (தைவவ. தைவ. 124); itching sensation.

[குமை → அமை. குமை → குமைச்சல் = தீனவு.]
அமைச்சன் amaiccan, பெ. (n) 1. மந்திரி
(பிங்.); minister of a state. "விதுரனே
யமைச்சனிக் காவ வறகென வைத்தான்"
(பாரத. சம்பவ 21). 2. மந்திரித் தலைவன்
(பிங்), prime minister. 3. மந்திரித் தலைவன்
னுடைய நட்பாளன் (பிங்.); friend of the
prime minister. 4. வியாழன் (குடா.); the
planet Jupiter.

ம. அமச்சன்; க. அமாத்ய; தெ. அமாத்யுடு. 'அமைச்சன்' எனபது, இயல்பாக ஒரு மந்திரியைக் குறிக்குமே 'யன்றி, மந்திரித தலைவனைக் குறிக்காது, மந்திரித் தலை வனைக் குறிக்கவேண்டின், முதலமைச்சன் அலலது தலைமையமைச்சன் என்று குறிததல வேணடும்.

மந்திரித் தலைவனின் நணபனையும் அமைச்சன் எனபது சற்றும் பொருந்தாது.

பிருகறபதி (பருகஸ்பதி) எனறு பெயர் கொண்டிருந்த ஒரு வடநாட்டு அமைச்சனை அப் பெயருள்ள வியாழக்கோளொடு மயக்கி, அக் கோளையும் அமைச்சன என்றது தொன்மக்கூற்று, தொன்மம் = புராணம்

இக்கால இ ந தி ய நி ை க் கேற்றவாறு, நடுவண அமைச்சா தலைவனைத தலைமை மந்திரி (Prime Munister) என்றும், நாட்டு அமைச்சா தலைவனை முதலமைச்சன் (Chief Minister) என்றும் வேறுபடுத்திக் கூறலாம். மந்திரி (ஆ.பா.) — மந்திரினி (பெ.பா.) அமைச்சன் (ஆ.பா.) — அமைச்சி (பெ.பா.)

'அமைத்தன்' (அமைத்தோன்) என்னும தென்சொலலும் 'அமாதய' என்னும் வட சொலலும் வடிவொததிருபபதால, இவறறுட் பின்னதே முன்னதறகு மூலமோவென ஆராயச்சியில்லார்க்கு ஐயுறவெழும்.

மானியர் வில்லியம்சு சமற்கிருத—ஆங்கில அகரமுதலியில், 'அமாத்ய' என்னும் வட சொலலிறகு, inmate of the same house, belonging to the same house or family, 'a companion (of a king)', minister என்று பொருள் கூறி, அதற்கு மூலமாகக் காட்டப்பட்டுள்ள 'அமா' என்னும் சொற்கு, at home, in the house, in the house of, with, together என்று பொருள் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இது பொருளும பொருட்கரணியமும (காரணமும்) பறறி உழையன் என்னுஞ சொலலை யொததது.

உழை ⇔ பக்கம், இடம, ஏழனுருபுகளுள் ஒன்று.

''பின்பா டளைதேம் உழைவழி யுழியுளி உளஅகம் புறம்இல இடப்பொரு ளுருபே'' (நன். 302).

உழையர் ⇒ பக்கததவா (ஐஙகுறு. 12. உரை), அமைச்சர் (சூடா.)

உழையிருந்தான் = அமைச்சன் (குறள், 638).

'அமா தய' என்னு ம வடசொலலிற்கு அருகிருபபவன்' என்பதே பொருளாயினும், அச் சொலலும் தென்சொல தொடர்பினின்று தோந்ததாகாது. அம்முதல = நெருங்குதல், அடைதல், பொருந்துதல். அம் →்அமை. அமைதல் = நெருங்குதல் (மலைபடு. 181). அமை = நெருக்கம், அண்மை அமை > Skt amā.

அமைச்சன் பதவியிலும் வினையிலும் அரசனுக்கு அடுத்தவனாதலின், அருகிருத்தல் என்பது மட்டும் அத்துணையும் அவன் இற்படை யுணாததுவ தாகாது. பக்கத்தி வருக்கும் வேலைக்காரருக்கும் ஏவலருக்கும் உழையோர் என்னும் பெயருண்டு

''உலக மன்னவ னுழையோ ராங்குளர்'' (மணிமே, 3 : 46).

''இளங்கோவென் றுழையவா கூற'' (சீவக. 2864).

''உழைய ரோடி யரசுவா வருக வென்ன'' (சூளா கலியர், 100).

''உரைசெய தாரர சறகுழை யாள**ரே''** (யசோதர 208).

அரசனின் ஆள்லினைக்கும் போர்வினைக் கும் ஏற்ற மந்திரம் (சூழவுரை) கூறும் மந்திரி, அரசியல் வினை யனைத்தையும் அமைப்பவ னாதலால், அமைச்சன் என்னும் பெயர் அத தொழில்பற்றியே அமைந்ததாகல் வேண்டும்.

[அமை → அமைத்தோன் → அமைத்தன. ஒ.தோ. வேயந்தோன் → வேந்தன்.

அமைத்தன் → அமைச்சன். த → ச, போலித் தீரிபு. ஒ.தோ: அத்தன் → அச்சன், நதது → நசசு, காய்த்தல் → காய்ச்சல், மேய்த்தீ → மேய்சசி.] ²

அமைச்சன — அமைச்சு, ஒ.தோ: அரசன — அரசு, சமற்கிருதந தோனறுமுன்பும், வேத ஆரியா இந்தியாவிற்குட் புகு முன்னு ம மூவேந்த ராட்சி தெனனாட்டில நிலைத் திருநதது.

''படைகுடி கூழமைசசு நடபர ணாறும் உடையா னரசரு ளேறு'' (குறள, 381) என்னும் திருவள்ளுவர் கூறுறு, கிமு. முதவ நூற்றாணடின தா மி னு ம், வரலாறறிற்கு முன்னைச் செயதி குறித்ததாகும்.

ஆதலால், 'அமாத்ய' எனனும் வடசொல 'அமைத்தன்' (அமைத்தோன்) என்னும் தென் சொல்லின் திரிபே யென்பது தெரிதரு தேற்றம். அதற்கு அணமையி லிருப்பவன் என்று பொருள் கூறினும், அதுவும், ''ஊழ்ற பெருவலி யாவுன மறநொன்று குழினுந் தானமுந் துறும்'' (குறள், 380) எனபதற்கேறப், அதை த தென்சொற றிரிபென்றே காட்டுதல் காணக்.

அமைச்சாகிதம் amaiccagidam, பெ (n.) செங் குறுநதொட்டி: a red variety of rose-coloured sticky mallow Pavonia zeylanica (சா.அக.).

அமைச்சி amaicci, பெ. (n.) பெண் அமைச்சர்; a woman minister.

[அமைச்சன் (ஆபா) – அமைச்சி (பெ.பா.)]

அமைச் சீ² amaicci, பெ. (n.) விரையூதம் (அண்டவாதம்); hydrocele (சா.அக).

[ஒருகா. அமை (கட்டி, கெட்டி) -> அமைச்சி.]

அமைச்சியல் amaicciyal, பெ (n) 1. மந்திரித் தொழில; duties of a minister. ''சிறுவ ராந்தனி முதலவறகு மமைச்சியல் செய்வார்'' (கந்தபு மகேந். அவைபுத, 114). 2. மந்திரி யிலக்கணம்; qualifications of a minister (குறள், பொருட்பால் — அமைச்சியல்)

(அமை → அமைத்தன → அமைசசன → அமைச்சு + இயல. இயல = இலக்கணமை, இயல்y, தொழில்.]

அமைச்சு ¹ amaiccu, பெ. (n.) 1. அமைசசன; munister, ''அருவினையு மாணட தமைச்சு'' (குறள், 631). 2. அமைச்சனது தன்மை, அதாவது அவன் குணங்களுஞ் செயல்களும்; nature and functions of a minister (குறள, 64ஆம் அதி. முக)

[அமைத்தன் -> அமைசசன -> அமைச்சு.]

அமைச்சு ² *amanccu*, பெ. (n.) பித்தம்; bile (சா.அக).

அமைத்தன் amauttan, பெ. (n.) மந்திரி, அமைச்சன்; minister. முதலமைத்தன மகன் (M.E.R. 1926-7, p. 89).

ம. அமச்சன்

அமைத்தன் > Skt. amātya.

[அமைத்தல் = அரசியற் கருமஙகளை ஒழுங்குசெய்தல அமை → அமைததோன் → அமைத்தன்.]

அமைதல் amaidal, பெ. (n.) பொழுது (பொதி, தி.); season, occasion, opportunity.

[அமை -- அமைதல்]

அமைதி amaidi, பெ. (n.) 1 பொருந்துகை; being attached, joined. 2. உறைவிடம் (சங்.

அக.), residence, dwelling place, habitat. 3 தகுதி; பொருத்தம். fitness, ் அகலிட நெடிதாளு மமைதியை" (கம்பர⊤ அயோத. வனம்புகு. 24). 4. மிகுதி; abundance, plenitude. 5. pmpa, fulness, perfectness, completeness 6 சிறப்பு, மாட்சிமை; grandeur, glory, magnificence, splendour. "அன்னைக்க கடிநக ரமைதி செபபுவாம்" (சீவக. 78). 7. பொந்திகை (திருப்தி); satisfaction. content-··அமைத்யொடு பேசாத பெருமை பெறு குணசந்தர் ராமென விருந்த பேரும்" (தாயு. பரிபூரண 3). 8. **தன்மை**; nature ''ஆறறின தமைதியங் கறியக கூறினான'' (சீவக. 1176) 9. செய்கை, தொழில்; deed, ·'அவ்விடை செயதிடு மமைதி கூறுவாம்' (கந்தபு. தேவ. தெயவ. 185) 10 சமையம்; occasion, opportunity. ''அன்னதோ ரமைதி தன்னில்' (கந்தபு. யுத்த மூன்றா. 210). 11. நிகழ்ச்சி (சங் அக); occurrence, incident, event 12. அடக்கம்; modesty. 13 அமரிக்கை, சாந்தம்; calmness, quietude, serenity of spirit ''ஆயந்தறி பெரியோர சிநதை யமைதியின்'' (இரகு. தேனு 17). 14 அமைந்த மனநிலை, peace of mind. 15. தாழ்மை, தாழ்ச்சி; humility, submissiveness. ··்தொழுதகை யமைதியி னமர் நதோயு நீயே' · (பரிபா. 4 71). 16 கீழ்ப்படிவு (சங்.அக); obedience. 17. தன்னிலை; good condition.

் செலவம் விளைவுபல வளஞ்செங் கோன்மை கொலகுறும் பின்மை கொடும்பிணி யின்மை - யவவயி னாறு நன்னாட் டமைதி''

(திவா. 12). 18 இலக்கண வழுவமை இ; sanctioned deviation from grammatical rules, as in 'class', gender, number, person, tense, etc., recognised anomaly இவ் வழுவிற்கு அமைதி இது.

மு. அமதி, தெ. அமதி [அமை → அமைதி.]

அமைதிப்போடி amaidi-p-podi, பெ (n.) மன வடக்கத்தை யுண்டுபண்ணும் ஒரு மருந்துப் பொடி; a powder inducing tranquility or calmness, a sedative (சா.அக)

[அமைதீ + பொடி.]

அமைந்தபணி amainda-paṇi, பெ. (n) J. ஒப்புக் கொண்ட வேலை; work that was accepted. 2. இலவயமாகச் செய்வதாக ஒப்புக்கொண்ட வேலை; a job or work that was undertaken without wages. 3. இலவயமாகச் செய்து முடிக்குமாறுகட்டளையிடப்பட்டஊர்ப்பொதுப் பணி; a village communal work that was ordained to be completed without wages. 'இவ வமஞ்ஞது பண்ணாதவன் பெருமானடிகள்க்கு ஐம்பதின்கழைஞ்ஞு பொன்தண்டம்' (திருவலைம் கல்வெட்டு — T.A S ii, 194).

[அமை -- அமைத்த + பணி.]

அமைப்பகம் amaipp(ய)-agam, பெ. (n.) பலர் அல்லது பல வகுப்பார் அல்லது பல நாட்டார் கூடி ஏற்படுத்தும் ஒரு பொதுதல அல்லது கூட்டுறவுப் பணி நிலையம் அல்லது அலுவலகம்; an organization, incorporation or public institution. 'ஒன்றிய நாட்டினங்கள' ஒர உலகப் பொது அமைப்பகம்.

[அமை - அமைப்பு + அகம்.]

- அமைப்பு amaippu, பெ. (п.) 1. கூட்டரவு, புணர்ப்பு, சேர்ப்பு; uniting, joining. ''அனாதி யாதி யமைக்க வேணடு மமைப்பி னோடு மனாதியே" (சி. சி. பர. உலகா. மறு 18). 2. சொல் அல்லது சொற்றொடர்க் கட்டு; structure or construction of a word or sentence சொல்லமைப்பு. சொறறோடரமைப்பு. 3. வீடு அல்லது நகர் கட்டுகை, building a house township. எடமைப்புத் துறை, நகரமைப்புத் திட்டம. 4. கட்டுக்டீகாப்பு; build, constitution, style of construction கட்டுக்கோப்புச் சரியா யில்லாமையாற கடுங் காறறிற்குக் கட்டடம் விழுந்துவிட்டது. 5. கட்டட வடிவுவகை; plan. அவ் வீடடின் அமைப்பு ஒரு புதுவகையானது. 6. அமர்த்து கை, ஏற்படுத்துகை, appointment, constitution, formation, setting up. வரவேற்புக் குழு வமைப்பு ஒழுங்காய நடைபெறவிவலை. 7 இயற்கைக்கு மாறான உறுப்பு அல்லது இயல்பு; abnormal feature. கைகாலகளில அவவாறு விரலிருப்பது ஓர் அமைப்பு. 8 ஊழ்; destiny, fate. எல்லாருக்கும் அவரவர் அமைப்பின்படியே நடக்கும். 9. இலக்கண வழுவமைப்பு, (Gram.) recognition of anomalies.
- அமைப்போன் amaippōா, பெ. (n.) 1. செய்பவன், வினைமுதல்; actor, agent. ''அமைபபோ னாத லெனக் கெஙகே'' (ஞானவா, திருவா. 20). 2. ஏற்படுத்துவோன், organizer.
- அமைமோனி amai-mōṇi, பெ. (n.) செங்கொடி. வேலி, rosy-flowered leadwort, Plumbago rosea (சா.அசு).

- அமைய amaiya, வி.எ. (adv.) 1. பொருந்த, fittingly, suitably, appropriately. 2. போதிய வளவு, sufficiently. 3. பொந்திகை பெற (திருப்தி வர); to the degree or extent of satisfaction. ''சிறுவனை யமைய நோககி'' (கர்மபு, கண்ணவை. 27).
- அமையப்படை amaiya-p-padat, பெ. (n) குறுங் காலத்தில் திரட்டப்படும் சேனை (சுக்கிஏநீதி, 303); forces raised within a short period

[அமையைம் + படை.]

- அமையம் ¹ amaiyam, பெ. (n.) **இலாமிச்சை** (மலை), cuscuss grass (செ அக.) — விலாமிச்சு, a fragrant grass (சா.அக.)
- அமையம் ² amaiyam, பெ. (n.) சமையம் (சந்தர்ப்பம்); occasion, context, opportunity. ''ஆனதோ ஏமையந தன்னில்'' (சுந்தபு உறபத். திருக்கல், 72),

[அமைதல் = பொருந்துதல், நேரதல். அமை → அமையம்.]

அமையவன் *amaryara<u>n</u>*, பெ (n.) அருக**ன்** (திவா), Arhat,

[அமைதல = அடங்குதல, புலபடைங்குதேல. அமை + அவன் (ஆ.பா. ஈறு) — அமைமவன் = ஐப்புலனு மடங்கிய அருகள்.]

- அமையாமை amaiy amai, பெ (n) 1. கிடைத்தற் கருமை, difficulty of attainment ''அமையா வினபவிண் ணாட்டில்'' (ஞானவா. சுக்கிர 9). 2. கீழ்ப்படியாமை, disobedience. 3. பொந்திகை யடையாமை (திருப்திப்படாமை), dissatisfaction. ''பெருமபாழ செய்து மமை யான்'' (பட்டினப. 270).
- அமைலம் amailam, பெ (n.) மாப்பசை: a vegetable substance universally diffused in plants and generally extracted from wheat flour, rice, etc., starch (சா.அக.).
- அமைவடக்கம் amair(u)-adakkam, பே. (n.)
  1. அடங்கிய வொழுக்கம் (வின.), modesty, respectful behaviour. 2. மனம் ஒருவழிப் பட்டடங்கிறிற்றல் (சங் அக.); restraint of the senses and concentration of mind 3. மறைவு (சங்.அக); disappearance. 4. சாவு; demise.

[அமைவு + அடக்கம். அமை → அமைவு அடங்கு → குடக்கு → அடக்கம்] அமைவர amai-vara, வி.எ. (adv.) மனத்துட் பதியு, to be clearly understood and grasped ''ஆசாற சாரந்தவை யமைவரக் கேட்டல்'' (நன். 41).

[அனம + வர. அமை → அமைவு = பதிவு.]

அமை வன் amaivan, பெ. (n.) 1. அடக்க முள்ளோன், one who has self-control. 2. முனிவன; sage, as a serenc person ''பிருகு வெனனு மமைவன்'' (விநாயகபு. பதி 2). 3. அருகன் (நாநார்தத.); Arhat. 4. கடவுள்; the Supreme Being ''அமைவன தடி பணிநது'' (இலக வி 159).

அடைவு amaivu, பெ (n.) 1 சேர்வு, கூட்டு; joining, uniting. 2. Quyon, similarity 3. பொருந்துகை, ஏற்றதாதல், fitting, being suitable or acceptable, conformity 'அமை வின்மை அம்மரபிற கேவாமை' (குறள், 956, பரிமே. உரை) 4. நட்புப் பொருத்தம்; friendly relation "அஞ்சு மறியா னமைவிலன்" (குறள், 5 இடங்கொணடிருப்ப வன்-வள்-து. resident, presiding deity. "திருக்கா எத்தியுள ளமைவே'' (தேவா. 7.26:2). 6. அடக்கம் (கிததா.நி), modesty, respectable conduct. 7 புலனடக்கம் (சங் அக.), control of the senses ''அமைவு பிறககு மமராகள் ' (விருத்தா திருத்த. 14). 8 பொறு மை; patience. ''ஞாலத் தார்கொலோ வமைவின் மிக்கோர்'' (பாரத. நிரை, 132), 9. மனவமைதி, peace of mind. ''நிகராகியு மமைவற்றோ னிமல முததனாம்'' (ஞானவா. வேதான 3), 10. ஆறுதல், ஆற்றியிருத்தல், consolation, bearing the pangs of separation. "அவர்க் காணா தமைவில் கண்" (குறள், 1178) 11 நிறைவு: fulness, completeness, perfection ''ஆங்கமை வெயதியக கணணும்' (குறள், 740) 12 பொந்திகை (திருப்தி), satisfaction

[அமை + ஷ (தொ பெ. ஈறு). அவு → ஷ.]

அயக்கம் ayakkam, பெ. (n.) நோயின்மை, free from disease, healthiness (சா அக.)

[ஒருகா அயங்கு → அயக்கு → அயக்கம. அயங்குதல் = விளங்குதல.]

அயத்து-தல் *ayakku-*, 5 செகுன்றாவி. (v.t.) அசைத்தல; to shake, cause to tremble ''குன்றுக எயககலின்'' (கமபரா. யுத்த. சேதுப. 10).

[அலை - அசை - அசக்கு - அயககு.]

அயகத்தினை ayaga-t-tinai, பெ. (n.) செத்தினை; red millet (சா அக.).

அயகம் ayagam, பெ. (n.) 1. சிறுகுறிஞ்சா; species of Gymnema (செ.அக) — the small Indian specacuanha, Gymnemia silvestre alias G. parviflorum (சா அக). 2. வசம்பு (மலை.), sweet-flag, Acorus calamus (சா.அக.).

அ**யங்கு-தல்** ayaṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) விளங்குதல், to shine, appear bright. ''பலல யங்குதலை யேந்தினாா'' (தேவா. 2.211 4).

[வயங்குத**ை =** விளங்குதல். வயங்கு → அயங்கு]

அயதி ayadi, பெ. (n.) திருநாமப்பாலைக்கொடி (மூ அ), oval-leaved China root.

அயர் ayam, பெ. (n.) 1. பள்ளம்; depression, ditch, valley. ''அயமிழி யருவி'' (கலித. 46:9).
2. குளம் (பிங்); tank, pond. ''அயத்துவளர் பைஞசாய'' (அகநா. 62.1) 3 சுனை (அகநா. 38. உரை); spring on a mountain. 4. நீர் (பிங்); water. 5. மழைநீர் (பச் மூ.); rain water. 6. சேறு (உரி.நி.), mud, mire,

[பள் → பய → பயம் → பயம்4 = பள்ளம. பயம → அயம். இனி. பளளம → பய்யம → பயம் என்றுமாம்.]

அயம்² ayam, பெ. (n) சிறுபூலா; a shrub.

அயம் ³ ayam, பெ. (n.) ஐயம் (சந்தேகம்); doubt. ''மன்னவன் . அயம் தெய்தி'' (திருவாலவா. 33 15).

[&mø → Amø.]

அய்மவாதி ayamavādī, பெ. (n.) அய்வாசி பார்க்க, see ayavāšī.

அயமி ayamı, பெ. (n.) வெணகடுகு (மலை); white mustard

அபர் '-துல் ayar-, 2 செ கு.வி. (v 1.) 1. விளை யாடுதல்; to play, sport. 'மடக்குறு மாக் களோ டோரை யயரும்'' (கலித். 82 '9). 2. சோர்தல், தளர்தல், இளைத்தல்; to become weary, to be fatigued, to be exhausted. ''அடி யேனு மயலார் போல வயர்வேனோ'' (திரு வாச. 32 '9). 3. உணர்வழிதல்; to lose consciousness, as in fainting, sleep or drunkenness. ''கள்ளுண டயர்தல'' (கூர்மபு. திரிபுர. 28). —, 2 செ.குன்றாவி. (v.t) பி மெய்வருந்திச் செய்தல்; to labour hard, to do diligently. 2. செய்தல் (திவர.); to do, perform. 3 தேர் செலுத்துதல்; to drive, as a chariot. ''திணடே ரயர்மதி'' (கலித. 30:19). 4. வழி படுதல்; to worship. ''பலிசெய தயரா நிற்கும்' (திருககோ. 348). 5. வேலன் வெறியாடுதல்; to dance under possession by Muruga. ''வெறியயர் வியன்களம் பொற்ப்'' (அகநா. 98:19). 6. விழாக்கொண்டாடுதல்; to celebrate a festival. 7. விருந்தோம்பல்; to entertain guests. 8. விரும்புதல்; to desire. ''செல வயாதும்'' (பு.வெ. ஒழிபு, 1). 9. மறத்தல்; to forget. ''ஆயா தறிவயர்ந்து'' (பு.வெ. 10, காஞ்சி, 2).

ம. அயாககுக, த., தெ. அசுரு.

[ஐ= மென்மை, நுண்மை. ஐ→ அய்→ அயர் அய் → ஆய. ஆய்தல = நுணுகுதல், வருந்து தல. அசைதல, இளைததல்.]

அயர்²-த்தல் *ayar-*, 4 செகுன்றாவி. (v.t.) மறத்தல்; to forget. ''அங்கவ டன்றிற மயர்ப்பா யென்றே'' (மணிமே 19:9).

அயர்க்கு-தல் ayarkku-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t) மறத்தல்; to forget. ''தனனை யயர்க்குதல'' (உபதேசகா. சிவபுண்ணி. 28)

அயர்ச்சி ayarcci, பெ. (n.) 1. செய்கை, deed, action, performance. "சாறயர்ச்சி விளை ப ப ன" (சீகாழித பூந்தரா. 4). 2 களைப்பு, சோர்வு; fatigue, weariness 3. மறதி, forgetfulness. "அயர்ச்சி மனத்தி லறுத்து" (சைவச, பொது. 372). 4 மனக் கவற்சி; anxiety. "அயர்விலர்"(புறநா. 182:6). 5. வருத்தம்; distress. "மறைந்து போயினா ரெனச்சிறி தயாச்சியு மனத்தினிறைந்த தோர் பெருங்கவற்சியை" (திருவிளை. இரசவர் 27). 6. வலுக்குறைவு; weakness 7. உணர்வழிவு, unconsciousness. 8 சோம்பு (சங்.அக); slackness, lethargy. 9. வெறுப்பு (சங்.அக.), dislike, disgust, aversion.

மு. அயாசச

[அயா → அயர்ச்சி.]

அயர்ச்சி² ayarcci, பெ. (n.) அழலை, heat (சா.அக.).

ம். அயல

[ஒருகோ. அழற்சீ → அயர்ச்சி.]

அயர்த்ததுமறந்தது ayarttadu-marandadu, பெ. (n.) மறத்துபோன பொருள் அல்லது செய்தி; forgotten thing or matter. அயர்த்தது மறந்தது ஏதேனு மிருந்தால் இப்பொழுதே பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் (உ.வ.)

[wo S man Gway (idiomatic words-in-pairs).]

அயர்தி ayardi, பெ. (n) 1. இளைப்பு, feebleness, languor. 2. களைப்பு, சோர்வு, தளர்வு, wearmess, fatigue. 3. உணர்வழிவு; fainting, loss of consciousness. 4. மறதி; forgetfulness 5. சோம்பு (சங் அக.), slackness.

ம. அயர்தி; க. அயது; தெ. அசுரு. [அமா + தி (தொ. பெ. ஈறு).]

அயர்திமறதி ayardı-maradı, பெ (n.) மறப்புத் தன்மை, forgetfulness அயாதிமறதியா யிராதே (உ.வ.).

மரபிணைமொழி (idiomatic words - inpairs). அயர்திமறதி என்பது, எதுகை நோககித் தவறாக அரதிமறதியென்று உலக வழக்கில வழங்கிவருகின்றது.

அயர்ந்ததூக்கம் ayarnda-tūkkam, பெ (n.) உழைப்பினாலுங் களைபபினாலும் ஏற்பட்ட மெய்ம்மறந்த தூக்கம்; deep sleep caused by hard labour and exhaustion.

அயர்ப்பு *ayarppu*, பெ. (n.) **மறப்பு**, forgetfulness. ''அயாபபிலா தானே யோலம்'' (பெரியபு இயற் 29).

10. அயர்பபு [அயர் + y (இதா.பெ. ஈறு).]

அயர்வு ay arvu, பெ (n.) 1. சோர்வு (நாநார்த்த.), தளர்வு; fatigue, weariness. "களை நது களை நதயா வுறுவார்" (சேதுபு. நாடடு. 62). 2 சோம்பு; slackness, lethargy. "அயர்வில காலன்" (ஞானவா. ஞானவிண. 20). 3. மனக் கவற்சி; anxiety. "உலகுடன் பெறினுங் கொள்ளல ரயாவிலர்" (புறநா. 182. 6). 4. வருத்தம் (நாமதிப.); suffering. "அயர் வன்றியில" (ஞானவா. புகண. 84). 5. அவலம், distress. 6. மயக்கம் (நாநார்த்த.), dizziness, fainting, swooning. 7. மத்தம்; suspension of sensibility. 8. வெறுப்பு; disgust, aversion.

ம். அயவு

[அயர் + ஷ (இதா. இப. ஈறு, ப. பெ, ஈறு). அஷ⊸ ஷ] அயர்வுயிர்-த்தல் ayarv(u)-uyir-, 4 செ.கு.வி. (v 1.) 1. இசைப்பாறுதல்; to rest வுயிரக்கு மார்பன்'' (சூளா. துற. 23). 2. சிந்து தல்; to be spilled. ''களளயர் வுயிர்க்குஞ செழுங்கமல மென்பொகுட்டு வள்ளல" (காமபு. அட்ட. 8). 3. சோர்வு நீங்குதல்; to be relieved of fatigue, to recoup one's ் குருகயா வுயிர்க்குளு சோலை'' energy (குளா. துற. 23). 4 மயக்கந் தீர்தல்; to recover from stupor. 5. வருத்தந் தீர்தல்; to be relieved of suffering

[அயாவு + உயிர. உயிரத்தல = வெளிப படுத்துதல், தளாவு அல்லது மயக்கர் தீரதல்.]

அயரப்போடு - தல் ayara-p-pōḍu-, 19 செ குனறாவி (v.t.) அசரப்போடு-தல் பாரகக, see ašara-p-podu-

[AWT + GUAG]

அயரவிடு-தல் ayara-viḍu-, 18 செகுனறாவி. (v.t.) அயரப்போடு-தல் பாரகக; see ayara-ppodu-

அயல்-தல் ayal-, 11 செகு.வி. (v.i.) காரம் மிகுதல், உறைத்தல்; to be acrid, pungent. குழுடிபு அயலுகிறது (உ.வ).

[அழல -> அயல.]

அயல்¹ ayal, பே. (n.) 1. அருகிடம்; neighbourhood, adjacent place. ''தனக்கயலின் வந்த பரிசனத்தை'' (கந்தபு உற்பத். காம தக. 65) 2. இடம் (பிங.), place 3. வெளி யிடம், புறம்பு; outside. "பொயவார்த்தை சொலலிலோ திருவருட் கயலுமாய'' (தாயு சுசு 3). 4. வேற்றினமானது, வெளிநாட்டது; that which is foreign or alien. வெனக்கிங் காரய லுள்ளார்' (திருவாச. 22.8). 5. Cam; that which is different. "offil யுருவா யயலபோலாய'' (ஞானவா. விரதகு அடை (part) இடப்பொரு ளுருபு, a locative ending. ''தலைக்குவட டயன்மதி தவழு மாளிகை" (கமபரா, அயோத நகர்நீங, 193).

ம. அயல

[அன்ளுதல் = நெருங்குதல், செறிதல். அன் ->-அய் - அயுல்.1

அயல்² ayal, பெ. (n.) காரம், உறைப்பு; pungency. அயல கொளுத்துகிறது.

[அழல் (நெருப்பு) -- அயல். உறைப்புப் பொருள், நாவில் அல்லது உடம்பிற படும்போது நெருபபைப்போற காநதுதலால், அழ**ல என**் ULLES.

அயலான்

அயலகத்தான் ayal-agatt**a**n, பெ. (n) 1. அடுத்த வீட்டுக்காரன், next door neighbour 2. பக்கத் திலுள்ளவன், neighbour. 3 வெளியூரான், stranger.

ம. அயலூதி, அயல்காரன்.

[அயல + அகம் (விடு, இடம்) + அத்து (சாரிஸைப) + ஆன் (ஆ.பா. ஈறு).]

அயலகம் ayal-agam, பெ. (n) 1. அடுத்த வீடு; next house. 2. பக்கம், neighbourhood. [அயல + அகம்.]

அயலத்தான் ayalattan, பெ (n) அயலகத தான் பாரக்க; see ayal-agattan.

அயலவன் ayalavan, பெ. (n.) 1. பக்கத்தான். neighbour 2. வேற்றூரான். உறவல்லாதவன், stranger. 3. நொதுமலான் (குடா.), a neutral

ம். அயவான்

[அயல + அவள் (ஆ.பா. ஈறு).]

அயலன் ayalan, பெ. (n.) அயலவள் பாரக்க; see ayalavan

ஆயலார் ayalār, பெ (n.) 1. பக்கத்தார்; neighbours "அன்புடையன கொலலென றயலா ரெடுத்துரைப்பட் (கந்தபு. யுத்த. இரணியன்பு. 8). 2. ஏவலாளர்; servants. ''தன் பன்னியொடு மயலார சுற்றந தம ரோடும்" (திருவிளை, உலவர்ககோ 18). 3. உறவல்லாத பிறர், வேற்றிடத்தார்; strangers.

[அமல + ஆா (ப.பா. ஈறு).]

அயலார்காட்சி ayalar-kater, பெ (n) கண்டோர் சான்று (Cola. II ii, 258), testimony of eyewitnesses. ''அயலார் தங்கள் காட்சியில்'' (பெரியபு. தடுததாட். 56).

அயலான் ayalāļ, பெ. (n) உறவல்லாத வெளி யூரா-ன்-ன்; stranger.

[அயல் + ஆள்.]

அயலான் *ayalā*ற, பெ. (n.) 1 பக்கத்தான்; neighbour. 2. உறவல்லாத வெளியூரான்; stranger 3. பகைவன்; enemy. "அயலா ரூரி லஞ்சிலே யொன்றை வைத்தான்'' (கம்பரா. பால். மிகைப். 10).

10. அயலான், அயவன.

[அயல + ஆன் (ஆ.பா. சுறு)]

- அயலி ayalı, பெ. (n.) 1. வெணக்டுகு (மலை.); white mustard, Brassica alba. 2. சிற்றரத்தை; lesser galangal, Alpinia galanga (minor) (சா. அக.).
- அயலிலாட்டி ayal-il-āṭṭi, பெ. (n.) அடுத்த வீட்டுப் பெண்டு; woman of the next house. ''அமுத முணகநம் மயலி லாடடி'' (நற். 65).

[அயல் + இல் (வீடு) + ஆட்டி (பெண்டு). ஆன் (பொ பா.) — ஆளன் (ஆ.பா) — ஆட்டி (பெ.பா.). ஆளன் = ஆடவன். ஆட்டி = பெண்டு. ஆள் +தீ(பெ பா. ஈறு) — ஆட்டி. அத்தீ(தாய்)→ தீ (பெ.பா. ஈறு) ஒதோ மறத்தீ, குறத்தீ, வண்ணாகதீ.]

அயலுரை ayal-urai, பெ. (n) 1 அயலா ரொருப்பட்ட வுரை; resolute talk of neighbours. 2. இயையில்லாத பேச்சு; irrelevant talk.

''கயலபுரை கண்ணியை அயலுரை யுரைத்தது''

(திருககோ. 137, கொளு)

'அயலுரை - தலைமகடகியாதும் இயை பில்லாத வுரை;

அயலா ரொருப்பட்ட வுரை யென்றுமாம' (ஷே உரை).

[அயல் (அயலாா) + உரை (பெளாகோடற் பேச்சு).]

- அயலை ayalai, பெ (n.) அயிலை பார்க்க, see avilai.
- அயலோர் ayalōr, பெ (n.) 1. பக்கத்தவர்; neighbours 2. மற்றையோர்; others. ''ஆரியர் பேணுவ தாகி யயலோர்க் கெல்லா மரிதான'' (ஞானவா. முமூடசு. 17).

[அமலார -> அமலோர.]

- அயவகண்டம் ayavakandam, பெ (n.) முசு முசுக்கை; bristly bryonia, Bryonia scabra (சா.அக.).
- அயவந்தி ayavandı, பெ. (n.) ஒரு சிவதகர்; a Šaiva shrine. ''அயவந்தி யமர்நதருளு மங்கணர்தம கோயில மருங்கணைந்து'' (பெரியபு, திருஞான, 461).
- அயவம் ayavam, பெ. (n.) ஒருவகைக் குடற்புழு; one of the seven species of worms in the intestines (சா அக.).
- அயவல்லி ayavalli, பெ. (n.) கோவை, Indian caper, Bryonia grandis (சா.அக.).

அயவாசி ayavāšī, பெ. (n.) வசம்பு (புச்.மூ.); sweet flag.

மறுவ. அயவாரி, அயவாரிதி.

- அயவாரி ayavari, பெ. (n.) 1 அயவாசி பாரக்க; see ayavaši 2. செந்தாகதானி, crimsonflowered prickly pear, Opuntia monocantha (சா.அக.).
- அயவாரித் ayavaridi, பெ. (n.) அயவாசி பார்க்க; see ayavaši.
- அய்வாருகம் ayavarugam, பெ. (n.) செந் நாயுருவி, a red species of the plant, Achyranthes aspera (சா.அக.)
- அயவி ayavi, பெ. (n.) சிற்றரத்தை (மலை.); lesser galangal, Alpinia galangal (minor) (சா அக.).

மறுவ. அயவி, அயவிகம.

- அயவிகம் ayavigam, பெ. (n.) அயவி பார்கக; see ayavi.
- அயவு *ayasu*, பெ. (n.) அகலம் (சிந்தா.நி.); breadth, width.
- அயற்படு-தல் ayaṛ-paḍu-, 20 செகு.வி. (v.i.) நீங்கிப்போதல்; to leave, depart, disappear. ''இயற்படு மானமு மிகலு நாணமு மயற்பட'' (கந்தபு மகேந். சயந்தன்பு. 5)

[அயல (பக்கம், அப்பால) + படுதல் (சோதல், செல்லுதல்).]

அயரு ayatu, பெ. (n.) புண்வழலை, புண்ணின் பொருக்கு; scab of a wound, excrescence resulting from a sore. ''அயறுசோரு மிருஞ் சென்னிய'' (புறநா 22:7).

ம். அயறு

[ஒருகா. அனறு → அமறு. இனி, அசறு → அமறு எனறுமாம்.]

அசறு³ பார்க்க; sec *ašaru*³.

- அயன்முப்பு *ayan-muppu*, பெ. (n.) தலைப் பிண்டம் (குழூஉக்குறி); the first-born foetus (சா.அக).
- அயன்மை ayanmai, பெ (n.) உறவன்மை; absence of kinship, non-relationship, ''எமக் கிவன் யாரென்று அயன்மை கூறுதலாம்'' (தொல்.பொருள். கற். 6, நச். உரை)

[அயல + மை (ப.பெ. ஈறு).]

அயா ayā, பெ. (n.) 1. தளர்ச்சி (திவர்.); languor, faintness. 2. வருத்தம்; distress. ''மானயா நோககியா மருங்குவ'' (சீவக. 1822).

[அயா → அய⊤. அயாதல = தளாதல. வஞந்துத்ல]

அயாகம் ayagam, பெ. (n.) மத்தை (ஊமத்தை), datura, Datura fastuosa.

மறுவ. அயிகம், அயிகா, அயிரகம

அயாஞ்சி ay anji, பெ. (n.) நிலப்பனை, ஒரு மருந்துச்செடி, a medicinal herb, Curculigo orchioides (சா.அக.).

மறுவ. அயிஞ்சி

அயாந்திரமாகம் ayandıramagam, பெ. (n) I. கருங்காணம் (பச மூ), a species of horsegram (செ.அக). 2 கருங்காக்கணம்; crow creeper, Clitoria ternatea (சா.அக)

ஒ.தோ அயிதஇரம

அயாரியம் ayarıyam, பெ. (n.) நெட்டிச்செடி, cork-plant (சா.அக.).

அயாலி ayalı, பெ. (n) கோரை (பச.மூ.), sedge (செ அசு.) — a species of grass, Cyperus (சா.அக.).

அயாவு-தூல் aydsu-, 5 செ.கு வி. (v.i) வருந்து தல், to be distressed. ''மானயா நோக்கியா'' (சீவக, 1822)

ம அயவு

[அயர் (தளர்) -> அயா (வருத்தம்) -> அயாவு.]

அயாவுயிர்-த்தல் aya-x-nyir-, 4 செ.கு.வி. (v.i.)

1. தெட்டுயிர்த்தல், பெருமூச்செறிதல், to take a deep breath, to sigh. "அழுதன ளேங்கியயாவுயிரத் தெழுத்லும்" (மணிமே. 21: 26).

2. இளைப்பாறுதல், to take rest 3 மயக்கந் தெளிதல், to recover from swoon. 4. வருத்தந் தீர்தல், to be relieved of distress or pain. 5. கொப்புளித்தல்; to bubble up, burst forth. "நறவயா வுயிரக்கு மாவை" (சிவக. 1125)

—, 4 செ குன்றாவி. (v.t.) இளைப்பாற்றுதல்; to give rest to, to refresh "எமமைச் சுமந்தயாவுயிர்த்த வாண்மை" (சிவக. 2947).

[அயா → அயா (தளாச்சி, வஞத்தம)+உயிஎ. உயிர்த்தல = மூச்சுவிட்டுதை தீரதலை]

அயிகம் ayigam, பெ. (n.) 1. அயாகம் பார்க்க; see ayagam. 2. இலவு; silk-cotton tree (சா.அக.). அயிகா ayıga, பெ. (n.) அயிகம் பார்க்க 🤫 ... ayıgam

அயிங்கலை ayingavalat, பெ. (n.) தடைமின் bluish-green sardine fish, Clupea fimbria : (சா.அக).

அயிஞ்சி aying, பெ. (n.) அயாஞ்சி பாரகு க see ayang

அயித்திரம் ayıttıram, பெ. (a) 1 கருங்காணம் black horse-gram (செ.அக). 2 கருங்காச கணம், crow creeper, Clitoria ternatea (சா.அக.).

அவிநார் ayınar, பெ (n.) ஐதார் பாரக்க; sc... aınar

அயிப்பை ayıppaı, பெ (n) ஒரு செடி, a shrub.

அ**யிர்-த்த**ல் *avir-*, 4 செ.கு வி. (v 1.) ஐயுறு தல் (சந்தேகித்தல); to suspect. ''அரங்கட வாயி லயிராது புகுமின்'' (மலைபடு, 491) —, 4 செ.குனறாவி, (v.t.) மறைத்தல்; to hide, conceal ''உயிரனை யாயயி ராம லுரை யெனக்கே'' (தஞ்சைவர, 303) — (சங அக.).

[ஐ (ஐயம்)→ அய → அயிர ஐயுறுதல் = சொல்லத் தகாதென்று மறைத்தல் (சொக்கப்ப நாவ்வர் உரை).]

அ**யி**ட்ட கார, பெ. (n.) ஐயவுணர்வு, doubt. suspicion. ''அயிரிற நிரந்தபே ரறிஞரும்'' (திருவிளை, திருநகர், 65)

[\$ (\$w\overline{\psi}) → \$\overline{\psi} → \$\overline{\psi} \overline{\psi} \overline{\psi}

அயிர் avn, பெ (n) 1. நுணைமை (திவா.), fineness, subtlety 2. நுண்மணல்; fine sand. "அயிர செறியிலைக் காயா அஞ்சமை மலர்" (முலைகப் 92-3), ம. அயிர 3. சருக்கரை; sugar "அயிருந் தேனும்" (கம்பரா. பால. நாட்டு. 55). 4. கண்டசருக்கரை (திவா.), candied sugar 5. புகைக்கும் ஒரு வெள்ளை தறுமணப்பொருள், name of an imported white fragrant substance for burning. "குட திசை மருங்கின் வெள்ளயிர் தனனொடு" (சிவப. 4 35). 6. சிறுநீர் (இராசவைத்.), urine. 7. வெள்வேலம் பட்டை; the bark of white acacia, Acacia leucophloea (சா.அக.). 8. யானேக்காஞ்சொறி; a species of nettle, Tragia involucrata (சா.அக.).

[ஐ→ அம் → அமிπ. ஐ = வமன்மை, துண்கைமை.]

அம்மான்பச்சரிசி

அமமினியுளுவை

அமிர தவவளி

அயிங்கவலை

அயிலைக்கீரை

அயிலாலி

அயிர்க்கடு ayir-k-kadu, பெ. (n.) யானைத் துறட்டி (சிந்தா. நி. 220); goad for elephants [அமில் = கூர்மை. கோடு = வளைவு, கொம்பு அமில் + கோடு — ஆமிற்கோடு → அமிரக்கடு.]

அயிற்கடு பார்க்க; see ayı<u>r</u>-kadu

அயிர்த்துரைத்தல் ayırtt(u)-urantal, பெ. (n) (அகப.) தலைமகளின் கண்சிவப்பு முதலிய வற்றைத் தோழி கண்டு ஐயங்கொள்வதைக் கூறும் அகப்பொருட்டுறை; theme describing the maid's doubts on seeing the reddened eyes, etc., of the heroine (களவியற 50).

[sub 18 50 + 200 7 8 500]

அயிர்ப்பு ayirppu, பெ. (n.) 1 ஐயுறவு; doubt, suspicion. ''அணைலங் குமர ராமென றயிரப்புறு மரசர் யாரும்'' (பாரத. திரௌ 63) 2 (இசை) குறிஞ்சி யாழ்த்திறவகை (பிங); (Mus.) a secondary melody-type of the Kuriñji class.

[அமிர - அமிரப்பு]

அயிரகம் ayıragam, பெ. (n.) 1. மத்தங்காய்; அயிகம் பாரக்க, see ayigam. 2. கருமத்தை (காருமத்தை); black variety of datura, Stramonium fastuosa (சா அக), (சித.அக.)—purple stramony (செ.அக.).

அயிரம் ayiram, பெ (n) கண்டசருக்கரை (மு.அ.); candied sugar.

[அயிர = தாணாகைமை, நாண்மணலை. அயிர⊸> அயிரம.]

அயிரி ayıri, பெ. (n) மீன்முன்னை எடுக்க உதவுங் கத்தி; a knife, for picking out the bones of fish (W)

ம். அயிரி

[୬୪ଥିରେ= ୫ଇମନ୍ଦ୍ର ୬୪ଥିର $\rightarrow$ ୬୪ଥିନ $\rightarrow$ ୬୪ଥିନି.]

அயிரி² ayırı, பெ. (n.) நெட்டிப்புல்; long grass (செ.அக.) — pith - grass, Typha angustifolia (சா.அக.).

அயிரியம் ayiriyam, பெ. (n.) தெடடி (மு அ.); sola pith, Aeschynomene aspera

அ**யி**ரை ayırar. டெ. (n). 1. நுண்மணல்; fine sand. ''அயிரை வராகரைக குடகடல'' (குளா. கலயா. 53) 2. ஒரு சிறு ஆற்றுமீன் அல்லது குளத்துமீன்; a small river-fish or tank-fish. 'குமரியம் பெருந்துறை யயிரை மாந்தி'' (புறநா 67 6) — தொய்ம்மீன் small edible freshwater fish, loach, sandy coloured Cobitto thermalis. ''சிறுவெண் காககை... அயிரை யாரும்'' (ஐங்குறு. 164) (செ அக) ம். அயிர. 3 சேரநாட்டிலுள்ள ஓர் ஆறு; name of a river in the Cêra country ''உருகேழு மரபின்யிரை மண்ணி'' (சிலப். 28 145) 4. சேரநாட்டிலுள்ள ஒரு மலை; name of a hill in the Cêra country, 9 miles west of Palani ''நேருயா நெடுவரை யயிரைப் பொருந்'' (பதிற்றுப். 21, 29).

[ஐ→ அப் → அமிர = துண்கமை. அமிர → அமிலரை ⇒ துண்மணறு சிறுமீன், நுண்மண லாறு.]

அயில்-தல் ayii-. 7 செகுன்றாலி. (v.t.)

1. உண்ணுதல்; to eat ''அடிசி லயில்வோர்
தமமை'' (திருவிளை உக், வேலவளை. 60).

2 பருகுதல், குடித்தல்; to drink. ''பாலமி
லுறறிடு பொழுதத் தினில'' (கநதபு. உற்பத்
சரவண 33)

[ஐ = நுணைமை, மென்மை ஐ →அய் → அயுவ அயிலுதல = குழநதைசிறிது சிறிதாக மெலலுணாவுண்ணுதல. அயில → அயிலி → அயினி = குழநநை மூதன்முதலாக உண்ணுஞ் சோறு. இனி, அள்ளுதல் = நுகாதல. அமைவுதல = நுகாதல், அள் → அய் → அயில் என்றுமாம்.]

அயில் 1 ayil, பெ. (n.) 1. கூர்மை; sharpness ''ஆண்மகன் கையி லயில்வாள்'' (நாலடி, 386). 2. வேல்; javelin, lance. ''அயிலபுரை நெடுங்கண்'' (ஞானா. 33), ம. அயில, 3. அறுவைசெய்யும் கத்தி; surgical knife, lancet ''அயிலரி யிரலை விழுப்புண்'' (ஞானா 30). 4. கலப்பை (சங்.அக.), plough. தெ. அயர. 5. இரும்பு; iron. ''அயிலாலே போழப லயில்'' (பழ. 8). ம அயில 6. கோரை; sedge (W.). 7. முசுமுசுக்கை (பச்மூ); rough bristly bryony, Bryonia scabra (சா.அக). 8. வேலம்பட்டை (இராசவைத்); babul bark.

[அள் = கூரைமை. அள் → அய் → அமில் = கூர்மமை, கூரிய பொருள் }

அயில்² ayıl, பெ (n.) அழகு, beauty.

க அய, அயன்; தெ. அயன.

[ஜ = அழகு. ஜ → அம் → அமில்.]

அயில்³ ayil, பெ. (o.) விரை (அக. நி.); perfume.

[அகில = நறுமணககட்டை, நறுமணம். அகீல் → அயூல.]

- அயிலம் aj ilam, பெ (n.) இலுப்பைவேர்ப் பட்டை (இராசவைத்), bark of the mahwa root (செ அக) — the root bark of the flower dropping tree, Bassia longifolia (சா.அக.).
- அயிலவன் ayil-avan, பெ. (n.) முருகன்; Lord Muruga, as bearing a javelin ''தினைகாவன் மயிலை மணந்த வயிலவ'' (திருப்பு, 341)

[அயில்+அவன் (ஆ.பா. ஈறு). அயிவவள் = வேறுபடையுடையவள்]

அயிலான் ayilān, பெ (n.) அயிலவன் பார்க்க. sec ayil-avan (உரி.நி).

[அமில் + ஆன் (ஆ பா. ஈறு).]

- அயிலாலி ayılalı, பெ (n.) செந்தாரை, a red crane, Tantalus gangeticus (சா.அக.).
- அயிலி ayili, பெ. (n.) சதுரக்கள்ளி (பிங.); square spurge 2. அயிலக்கீரை; a kind of edible greens.

[\$160 a> > 3160 aS.]

- அயிலிடம் ayılidam, பெ. (n.) சிற்றரத்தை (மலை); lesser galangal.
- அயிலுழவன் ayil-ulavan, பெ. (n) போர் மறவன், வீரன் (உரி நி.); warrior, as ploughman with javelin.

[அடூல் (வேல்) + உழவன் — அடூ லுழவன் = வேலால உழுபேவன். பொருநன், மறவன்]

அயிலேயம் ayıléyam, பெ. (n.) முசுமுசுககை (நாமதிப.); bristly bryony, Bryonia scabra.

[அமில → அமிகால → அமி ஈலைமம → அமிலேயம.]

- அயிலை ayılai, பெ. (n.) 1. ஒரு கடல்மீன் வகை, a kind of sca-fish. "அயிலை துழந்த வம்புளி" (அகநா. 60 : 5).
- அயிலைக்கிரை ayilai-k-kīrai, பெ. (n.) ஒரு வகைக்கிரை; a kınd of edible greens
- அயிவாளி ayivāvi, பெ. (n.) செந்தாவி; red aconite, Aconitum ferox (சா அக.).
- அயிற்கடு ayit-kadu, பெ. (n.) யானைத்துறட்டி; goad for elephant.

[அமில் = கூடாமை. கோடு = வளைவு. கொழ்பு. அமிற்கோடு → அமிற்கடு.] அயிற்பட்டை ayır-pattai, பெ. (n.) வேலம் பட்டை; the bark of acacıa tree, Acacıa leucophloca (சா.அக.).

[அமில் + படடை.]

- அயிற்பூகம் ayır-pügam, பெ. (n.) செந்நெலலி; red gooseberry, Phyllanthus emblica.
- அயிற்பெண்டு ayir-pendu, பெ. (n.) வரிக் கூத்துவகை; a masquerade dance. ''திரு விளக்குப பிச்சி திருக்குன றயிற்பெண்டு'' (சிலப். 3:13, அடியார்க். உரை)

[அயில + பெண்டு — அயிற்பெண்டு = ஒரு பெண் வேலேந்தியாடும் கூத்திபோறும்!]

அயின்றாள் *ayı<u>n</u>լta*l, பெ (n) *அன்னை* (அசு.நி); mother.

[ஒருகா. புளிக்குடித்தவன் என்றும் பொரு ஞுள்ளதா மிருக்கலாம; அன்றேல், ஈன்றாள் என்பதனா கொச்சைத் திரிபா மிருக்கலாம்.]

- அயினாலிகம் ayınaligam, பெ. (n.) செம்பசலை; red pursalane (சா.அக).
- அயினி ayini, பெ. (n) 1. குழந்தை முதலில் உண்ணுஞ்சோறு, the first rice meal of a child. 'பாலலிட் டயினியு மின்றயின் றனனே'' (புறநா. 77 · 8) 2. உணவு, food. ''நன்னறகு மயினி சான்மென'' (மலைபடு. 467). ம. அயனி. 3. பழஞ்சோற்று நீர் (இராசவைத), water in which boiled rice had been kept soaked for sometime.

தலையாலங்கான ததுச் செரு வென்ற நெடுஞ்செழியனின் சிறறிளமையைக் குழந தைப் பருவம் போன்று உயர்வுநவிற்சியாகக் கூறவிரும்பிய இடைக்குன்றூர்கிழார்,

''கிணகிணி களைந்தகா லொண்கழல

தொடடுக் குடுமி களை நதநுதல வேமபி னொண்டளிர் நெடுங்கொடி யுழினைப பவரொடு மிலைந்து குறுந்தொடி கழித்தகைச் சாபம பற்றி நெடுந்தேர்க் கொடுஞ்சி பொலிய நின்றோன் யார்கொல வாழ்கவவன் கணணி தார்பூண்டு தாவி களை ந்தன்று மிலனே பால்விட் டயினியு மின்றயின் றனனே. ....''

என்று (புறநா. 77) பாடியிருத்தலால, குழந்தை பால்குடி மறந்து முதன்முதலாக வுணணுஞ் சோறு அயினி யௌப்பட்ட தென்று கொள்ள இடமுண்டு. [ஐ→ அய→ அயில். அயிலதல = குழந்தை ஐதோக ஷணணூதல். ஐது = நுண்ணை தோ, சிறிது, மெலலிது. அயில → அயிலி → அயினி = மெல லூணாஷ, உணவை, சோறு, சோற்றுநீர.

இனி, அள்ளுதல = துகாதல அளைதல = துகாதல அள் → அம் → அமில → அமிலி → அமினி என்றுமாம்.]

அயினிக்கிரை ayınıi-k-kirai, பெ (n) மணலிக் கீரை; a bitter kitchen herb. Gisekia pharma cioides (சா.அக).

[೨೯ಟ್ಟಿ + ಹಿಮಾರ → ೨೯ಟ್ಡ್ ಹಹಿಮಾರ]

அயினிநீர் ayini-nir, பெ (n.) மணமைக்கள் முன் அல்லது ஒரு வெற்றியாளன முன், கண்ணெச் சில் கழிக்குமாறு மங்கலப பெண்டிர் சுற்றி யெடுக்கும் சோறும் மஞ்சளும் சுண்ணாம்புங் கலந்த ஆலத்தி நீர். water mixed with boiled rice, saftron and lime, waved before the bridal couple or a victor in any contest, in order to dispel the supposed effects of the evil eye

அயினிநீர்சுழற்று-தல் ayini-nur-šulargu-, 5 செ. குன்றாவி (v.t.) மேற்கூறியவாறு ஆலத்தி சுற்றியெடுத்தல; to perform the ceremony of waving saffron water, as said above. "போதுட னயினிநீர சுழறறி" (கம்பரா, பால, மிதிலை 51)

அர் ar, இடை. (part) 1. பலாபாலீறு, pl. suff அரசர் ஆணடனா. 2 உயர்வுப்பன்மையீறு; honorific pl. suff திருவளளுவா. 3. முத னிலைப் பொருள் ஈறு; an expletive affixed to some words. பீன் - பீனனா. 4 சில குற்றிய லுகர வீற்றுப் பெயர்களுடன் சேர்க்கப்பெறும் ஈறு; an expletive added to some nouns ending in short 'u' (உ). சுருமபா, வணடர். அர -உயர்திணை உயர்வுபபன்மை மீறு, அஃறிணை நகைச்சுவை ஒருமைப்பெயரீறு. எலியா வந்தார்

ம, அா, அரு, தெ, அரு, து, எர்; குட ஆரு, கோண் ஓா, குரு, அர், ஓர், ஓரக், பிரா, உர், அர, ஓர, ர்

E. -er. suff. used to form nouns denoting an agent as in hatter, ruler, teacher. ME. -ere, -er, fr. OE. -ere, rel. to OS. -eri. ON. -ari, Dan, Du. -er OHG. -āri, ari, -eri, MHG. -ere, G. -er, Goth. -areis, fr. OTeut. which derives fr. E. ārius — (K C E D E.L.)

E. or suff. denoting an agent or an instrument — (1) ME. -or, -our, fr. OE.*-eor, -eur (F. -eur), fr. L. -orem, acc. of -or, a suff. added to the pp stem of verbs (Cp e g actor, author), (2) ME. -or, -our, fr. OF, -eor, -eur (F -eur), fr. L. -ātorem acc. of -ātor (Cp e g donor, emperor), see -tor, -ator Cp the agential suff -er According to the general rule, -or is added to words of Latin -er to those of English origin — (K C.E.D.E.L.)

அர்க்கம் arkkam, பெ (n) நீர்க்காக்கை (பிங்), little cormorant. ஆலர்க்கம் பார்க்க, see alarkkam.

அர்க்கமலை arkkamalar, பெ (n.) திரு
வண்ணாமலைக்குக்
கிழககேயுள்ள மலை;
a hill to the east
of Tiruvannamalar.
"அரக்கமா மலை

அர்ககம்

யுள தடுத்த கீழத்திசை" (அருணாசலபு திரு நகர. 36)

அருக்கம**லை** பார்க்க, see arukka-malai.

அர்க்குளா arkkula, பெ. (n) மேற்புறம் நீலமா யு**ம் அடிப்புறம் வெள்ளையாயு முள்ள நால்** விரல் (அங்குல) நீளக் கடல்மீன்; seer-fish, bluish above, silvery below, attaining 4 inches in length, Cybium commer sonji

[அறக்குளா → அர்க்குளா.] அறக்குளா பார்கக: see aṛakkuļā

அர ara, பெ. (n.) பாம்பு, snake ''பையர விழுங்கப் பட்ட பசுங்கதிர மதியம்'' (சீவக 1540)

ம அரவு

[அர→அர → அரவு அரவுதல=வருத்துதல் அர் → அரர → அர.]

அரக்கக்குரியான் arakkakkurıyan, பெ. (n.) மருள்; bewilderment of the mind (சா.அக.).

அரக்ககத்தி arakk(u) agattı, பெ. (n.) சிற்றகத்தி; a small variety of agattı tree, Cassia cuspidata alias C. aegyptiaca (சிர.அக.)

அரக்கம் 1 arakkam, பெ (n.) 1. அரத்தம்; blood. 2. அவலரக்கு; shellac. "அரககத தன்ன நுணமணற் கோடு கொண டு'' (பதிற்றுப. 30.27), 3. கொம்பரக்கு (சங்.அக), அரக்குவகை; stick-lac, 4. அரக்கரிசி; seed-lac (சா அக.) 5. அகில் (பரி அக.); eaglewood.

ம. அரத்தம்

[உல் → உா → உரு. உருத்தல = எரிதல, அழலுதல உல → எஸ் = ஒளி, நெருப்பு, கதிர வண். எல → எரி. எரி = நெருபபு, சிவப்பு. உல → அல் → அலத்தம் → அலத்தகம= செம் பஞ்சுக குழுமுபு. அல→அா → அரகு → அரக்கு = சீவந்தது. அரக்கு → அரக்கம்.]

அரக்கம்² arakkam, பெ. (n.) 1. **நன்னா**ரி (மலை.); Indian sarasaparilla. 2. திருநாமப் பாலை (வை.மு.); oval-leaved China root, Smilax macrophylla (செ.அக.) — wild sarasaparilla (சா.அக.).

அரக்கரிசி arakk(u)-ariši, பெ. (n.) அரக்குவகை; seed-lac

[SI TRE + MAR]

அரக்கு பார்க்க: see arakku

அரக்கல்¹ arakkal, பெ. (n.) அரசிறைத் தவணை (T.A.S. in. 62); an instalment of land tax.

ம். அரக்கல

அரக்கல்² arakkal, தொ.பெ. (vbl.n.) அரக்கு-தல் பார்க்க; sec arakku-.

அரக்கன் ¹ arakkan, பெ. (n.) 1. ஆறடிக்குமேல் வளாந்து பருத்தவுடம்பும், பெரும்பாலும் கருத்த மேனியும், பெருவலிமையும் கொண்டு, பிறரை வருத்தும் நாகரிகப் பண்பாடற்ற மாந்தன; inhumanly wicked person of gigantic stature. 2. பண்டைக்காலத்தில் இலங்கையிலும் பிற விடங்களிலும் இருந்ததாகத் தவறாகக் கருதப் படும் ஒருவகைப் பூதமாந்தரினத்தான், one of an anthropomorphous race of demons erroneously considered to have inhabited Ceylon and other places in pre-historic times. ''அரக்கரோ ரழிவு செயது கழிவரேல்'' (கம்பரா கிட கிநதா. வாவிவதை. 87). 3, பலரைத்துன் புறுத்துங் கொடியவன்; one who harasses and runs many.

ம. அரக்கன்; பிராகி ரக்க.

[அரக்குதல் = வருத்துதல், அழித்தல். அரக்கு→ அரக்கண்.] அரக்குன் arakkan, பெ. (n.) அசுரன் (சுரர் என்னும் தேவர்க்குப் பகைவராகவும், வானத் தில இயங்கும் பதினெண் கணத்தாருள் ஒரு கணத்தாராகவும் சொல்லப்படும் அசுரர் வகுபபினன்); one of the class of demons called Asuras warring with the gods and forming one of the 18 classes of celestial hosts. "ஆம்பன்முக வரக்கன" (கல்லா. கண. 19).

பதினெணகணம் என்பது ஆரியத் தொன்மப் பகுப்பு. தொன்மம் (த.) என்பது புராணம் (வ)

பதினெண்கண ததுள் அரக்கரும் அசுரரும் வெவ்வேறு கண ததாராகவே கூறப்படு கின்றனர். 'நிசாசரா' என்னும் பெயர் அவ் விரு கணத்தார்க்கும் பொதுவாயிருப்பது, அவ வேற்றுமையை விலக்கவில்லை.

' அமரர் சிததர் அசுரர் தைத்தியா கருடர் கின்னரர் நிருதாகிம் புருடா காநதருவர் இயக்கர் விஞ்சையா பூதர் பசரசர் அந்தரா முனிவர் உரகர் ஆகாய வாசியர் போகபூ மியாஎனப் பாகு பட்டன் பதினெண கணமே'' (பிங், 1 . 92),

இதில் அசுரர், பூதர், முனிவர், உரகர் எனபன தமிழ்ச்சொற்கள். கருடர் என்பது கலுழர் என்பதன திரிபு.

நிருதர் எனபவா தமிழில அரக்கா அவலது இராக்கதர் எனறே குறிககப்படுவர். அசுரரும் அரக்கரும் இருவேறு கணத்தா ரெனறே திவா கரததிலும் பிங்கலத்திலும் குறிக்கப் பட்டுள்ளனர். பிங்கலம் நிருதரையும் அரக் கரையும் வெவவேறாகப் பிரித்துக் கூறியிருப் பினும், அசுரரை அவரொடு மயக்கவில்லை. அதனால், அரக்கன் என்னுஞ் சொல்லை அசுரன் என்னும் பொருளில் ஆள்வது தவறேயாம்

அரக்கன் என்னுஞ் சொல்லும் பொருளும் தமிழாதலால், அச் சொல் இங்குக் கொள்ளப பட்டது.

ராக்ஷத் என்னும் வட்சொல்லின் திரிபான இராக்கதன் என்பதன் சிதைவே அரக்கன என்பது தவறாகும்.

இராக்கதன் பாரக்க; see irakkadan

அரக்கன்³ arakka<u>n,</u> பெ. (n.) தடுபோடுதற்குரிய மாடு (யாழ்ப்.); cattle for branding (J.) அரக்காணி arakkāņi, பெ (n) செம்புளிசசை, a kind of fragrant wood tree like cedar (சா. அக).

[அரக்கம் + ஆணு]

அரக்காந்தம் arakkandam, பெ. (n.) அரக்குக் காந்தம் பார்க்க; see arakku-k-kāndam.

[அரக்கு + கார்தம் − அரககுககார்தம → அரக்கார்தம.]

அரக்காம்பல் arakk(u)-āmbal, பெ (a.) செவ்வாம் பல் (பிங்); red water-lily, Nymphae rubra. ''அள்ளற பழனத் தரக்காம்பல வாயவிழ்'' (முத்தொள் 110)

ம். அரக்காம்பல

[#965 (faiy) + 25000.]

அரக்கி¹ arakki, பெ. (n.) 1. கொடிய பெண்; wicked and fierce woman. 2. (தொன.) அரக்க இனப் பெண்; (Myth.) anthropomorphous demoness ''மைவணணத் தரக்கி'' (சும்பரா. பால், அகலி. 24)

[அரக்கு 🖚 அரக்கி. அரககுதல் = வருத்துதல.]

அரக்கி arakki, பெ. (n.) 1. கடுக்காய்; Indian gall-nut, Terminalia chebula 2 சேங்கொட்டை; marking nut, Semcarpus anacardium. 3. கல லுப்பு, a kind of salt, dug out from the beds of salt deposited at the bottom of the sea. 4. மனோசிலை; red arsenic, Arsenicum rubrum (சா.அக.). 5 ஒரு தஞ்சு (பாடாணம்), (வை.மு.), poison

[அரககுதல் = உராய்தல், தேயத்தல், சிதைத் தல், தறித்தல், ஒடுக்குதல், குறைத்தல், வருத்து தல், வெட்டுதல். அரககு + இ (வி.முத ஈறு)— அரககி.]

அரக்கிநட-த்தல் arakki-nada-, 3 செ.கு வி. (v.i.)

1. தெளிந்து தடத்தல் (வின்.), to wriggle as a snake, to waddle. 2. தொடைகள் ஒன்றோ டொன்று உராய தடத்தல்; to walk with difficulty, as a man whose thighs rub against each other while walking. அவன் அரக்கி நடக்கிறான் (உ.வ.)

அழக்கு-தல் arakku-, 4 செ கு வி.(v.1) தெளிந்து தடத்தல்; to waddle. —, 5 செ.குன் றாவி. (v.t) 1. அழுத்துதல்; to press down. ''விரலாற றலைய ரக்கினான்'' (தேவா. 5.20:10). 2. தேய்த்தல்; to rub with the palm of the hand or the sole of foot. கண்ணரக்கல் (சினேந். 456), ''அரக்க னீரைந்து ,வாயு மலறவே யரசுகினா னடியாலும்" (தேவா. 5, 27, 10) 3. கனத்தவுடம்பை இருப்புவிட்டுப் பெயர்த்தல் (யாழ்ப.); to push, drag or otherwise move, as a heavy body (J.) 4. (西原族の 5 புட்டத்தை நிலத்தில் தேய்த்துப் பெயர்தல; to move by rubbing the buttocks against the ground, as a child. பிள்ளை யரக்கி யரக்கி வந்தது (உவ). 5. துடைத்தல், to wipe, as ''பெருமதர் மழைக்கண வருபனி யரக்கி'' (பெருங். உஞசைக். 33:136). 6. அரைந்தல்; to grind. 7. வருந்து தல்; to cause trouble to, afflict. ''எவலரக்கு மயினுதிவே லிராவணனும்'' (கமபரா. சுநதர. ஊாதேடு. 230). 8. சிதைத்தல் (சூடா), to waste, ruin. 9. கிளை தறித்தல், to clip off, prune. வெட்டுதல்; to cut, sever. ''தாளுந் தோளு மரக்கி'' (விநாயகபு 42:4). 11. குறைத்தல்; to cause to diminish. ''காரரககுங் கடல'' (தேவா. 1.65 8) 12. வாய் நிறைய உண்டினு தல்; to eat incessantly in large mouthfuls. ஆடு குழையரக்குகிறது (இ.வ.) 13. முழுது முணாணுதல் (இ.வ.); to eat up. 14. கரத்தல்; to hide, conceal. (திவ். திருச்சந 32, லியா.). 15. அழித்தல் (சங்.அக.); to destroy

[அரங்குத் = அழுந்துத்ல, வருந்துத்ல், அழித்ல அரங்கு (த.வி.) → அரக்கு (மி வி.).] அரக்கு ¹ arakku, பெ. (п.) 1. சிவப்பு, redness. ''அரக்குண பளுசிக டிரட்டி'' (சீவக. 1564). ம், க. அரக்கு. 2 செய்மெழுகு; sealing wax. 'தீயூட்டரக்தேயென்ன வருகி"(கந்தபு.அசுர. மாரக்கண. 95). 3. சாதிவிங்கம்; vermilion. ''அவகை யரக்குத் தோய்ந்தன்ன சேயிதழ்'' (சிறுபாண. 74). 4 அரக்கு மஞ்சள்; saffron root (சா அக.). 5. தேன் (சங்.அக.); [honcy. 6. என்ளுக்காயிற் காணும் ஒருவகை தோய்; a disease peculiar to sesame pods. 'மகுளி பாயாது = அரக்குப் பாயாமல்' (மலைபடு. 103, நச். உரை) 7 சாயம், மசி, முத்திரை

ம. அரசுகுக; க. அரகு; தெ. அரகு, அருகு.

ம. அரக்கு; க, து. அரகு; தே. வாகா; குரு. அரகு.

முதலியவற்றிற்கு தவும் பிசின் போன்ற ஒரு

சரக்கு; lac.

[உல → உல. உலத்தல = க்ரய்தல். உல → உலர். உல → உர் → உரு. உருத்தல் = எரிதல், அழனுதல். உல் → அல் → அள் → அழல். அல்→ அல → அலத்தம் = செம்பருத்தீ. அலத்தம் → அவத்தகம் = செம்பஞசுக் குழம்பு அவ → அர→ அரம் = சீவப்பு அரம் → அரன் = சீவன். அர → அர → அரகு → அரக்கு = சீவப்பு, சீவந்த பொருள். நெருப்பீன் நிறம் சீவப் பாதவரல் நெருப்புக் கருத்தீனின்று சீவப்புக் கருத்துத் தேரண்றிற்று]

அரக்குண்டாகும் வகை (How lac is formed)

ஒருவகைப் பூச்சியின் தடுன் பெண், மரத்தில் துளையிட்டு அதில் முட்டையிட்டு வதியும் போது, அதன் உடம்பினின்று சுழியும் பீசின் போன்ற பொருளே அரக்கு அது சாயங் காயச்சவும், மசி கூட்டவும், பலவேறு மருந்து செய்யவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது The female of the species of insect called Coccus lacea hemiptera makes holes in the bark of certain trees in order to lay its eggs in. The incrustation there is called 'lac', and it is in fact formed by the exudation from the bodies of the insects. It is universally employed for dyeing red and also used in preparation of native ink and in various medical treatments (சா அக)

அரககின் வகைகள் (The different varieties of lac).

- 1. பசசையரக்கு gum lac.
- 2. சிவப்பரக்கு, செம்பரக்கு red lac, sold in the bazaar in the form of square cakes.
- 3. கட்டியரக்கு lump wax, seed-lac melted into masses.
- 4 முத்திரையர்க்கு அல்லது செயமெழுகு scaling way or gum lac incorporated with resin.
- அரிசியரக்கு seed-lac appearing in a granulated form, deprived of its resinous quality.
- 6. அவலரக்கு shellac, the most common form in which the lac is known.
- 7. கொம்பர்க்கு stick-lac, a substance in its natural state, sticking to the twigs of the tree

Note. The insect Caccus lacca (Indian origin) should not be confounded with that of the Mexican, cochineal insect called Coccus cacti introduced into India from Mexico by the East India Company about the year 1799 (811.218.).

்அரக்கு arakku, பெ. (n) கஞ்சி (நாமதிப); gruel. அரக்குக்கச்சி arakku-k-kacci, பெ (n) I செச முன்னங்கி, a red variety of country radish Raphanus sativus alias R. radicula. 2. கெம்_ முன்னங்கி அல்லது சிவப்பு முன்னங்கி, red country radish, Daucus carota (சா.அக)

[4048 + 41750.]

அரக்குக்குகை arakku - k - kugai, பெ. (n s I மாழையுருக்கும் ஒருவகைக் குகை; a king of crucible for melting metals. 2. சிவப்புக் குகை; a red crucible (சா.அக).

[NOSE + GOOS.]

அரக்குக்குப்பி arakku-k-kuppı, பெ (ப சிவப்புபடிட்டி, a red bottle

[31045 + 500.]

அரக்குச்சந்தனாடு arakku-c-candanadi, பெ (n வகாம்பரக்குடன் கில கடைசசரக்குகளை நக் லெணணெயிற் சேர்த்துக் காய்சசி வடிக்கும் ஒருவகை யெண்ணெய், a medicinal oil pre pared by boiling and filtering a mixture o gingelly oil with a few other ingredients

இதை உடம்பில தேயப்பதனால் திராத காயச்சல் திரும்; Rubbing the body with this oil is said to be an infallible cure in cases of persistent and chronic fevers.

[அரகஞ + சந்தனமை + ஆதி (வடநாட்டு செ சொல்). இதை முழுத் தமீழில் அரகஞ்ச சந்தன முதலி எனலாம்.]

அரக்குச்சாயம் arakku-c cayam, பெ (n.) 1. சீலைகளுக்கூட்டும் கருஞ்சிவப்புச் சாயம், lac dye, colouring matter extracted from sticklac. 2. மெருகெண்ணெய் (M.M.); varnish with lac as its chief ingredient.

[30 8 5 + snw .]

அரக்குச்சாராயம் arakku-c-carayam, பெ. (n.) வேலம்பட்டை சோத்துக் காய்ச்சிய தென்னங கள் அல்லது பனங் கள் (இராட்), arrack, spirituous liquors distilled by boiling the bark of vel with toddy or palm wine

[அரக்கு + சாராயம் சாறாயம் → சாராயம்]

அரக்குச்சொக்கட்டான் Urakku - c - cokkattān, பெ (n.) சேலைவகை; a kind of saree,

- அரக்கு நாய்கி arakku-nayagi, பே (n) செங் குருந்து; red canary, Gluta travancoria (சா. அக.)
- அரக்கு நீர் arakku-nur, பெ. (n) 1 சாதிலிங்கங் கலந்த நீர்; vermilion water, used for sprinkling on festive occasions. "அரசுகுநீரச் சிவிறி யேந்தி" (சீவக 2657) 2. ஆலத்தி நீர், solution of saffron and lime ceremoniously waved in front of a bridal couple to ward off the evil eye. "அரசுகுநீர் சுழற்றி" (விநாயகபு. 80 277). 3. அரத்தம்; blood "புணணிடை யரசுகுநீர் பொழிய" (சூத. முத்தி 7.25). (செ. அக.). 4. அரத்தநீர், the serum of the blood (சா.அக.). 5. ஒரு தறுமண் நீர்; a perfumed water (சா அக.).
- அரக்குப்புளிப்பு arakku-p-pulippu, பெ (n) அரக்கினின்று உண்டாக்கும் ஒருவகைப் புளிப்பு; a peculiar acid prepared from lac, laceic acid (சா.அக).

[31086 + yafuy.]

அரக்குப்பூக்கி arakku-p-pūcci. பெ. (n.) அரக்கை உண்டாக்கும் ஒரு பூச்சிவகை; lac insect.

[अवकल + धुकंक]

அரக்குப் பேய்ப்பிக்கு arakku-p-pēy-p-pirkku, பெ. (n.) மெழுகுப் பேய்ப்பீர்க்கு; a kind of bitter luffa, Luffa amara (சா அக.)

[31765 + GUW + 3765.]

- அரக்குமஞ்சள் arakku-manjal, பெ. (n.) I. கருஞ் சிவப்பு மஞ்சள்; saffron root of a deep yellow colour (செ.அக) — மஞ்சள்வேர்க் கொம்பு, dark-red saffron, Curcuma longa 2. சிவப்பு மஞ்சள், red saffron (சா அக)
- அரக்குமானிகை arakku-maligal. பெ. (n.) பாண்டவரை வஞ்சனையாற் கொல்லத் துரி யோதனன் அரக்கினாற் செய்வித்த பெருமனை; wax palace built by Duryodhana to carry out his scheme for the destruction of the Pāndavās

"அரக்கு மாளிகைஇப் படியினால் இயறறிய தொழில்"

(பாரத, வாரணா, 122).

- அரக்குழுத்திரை arakku-muttirai, பெ. (n.) அரக்கில் இடப்பட்ட முத்திரை; stamp impressed with sealing wax.
- அரக்குமெழகு arakku-melugu, பெ. (n.) பச்சை யரக்கு;, lac in its raw state. "எரியணை

- அரக்கு மெழுகும் ஒக்கும்" (திவ. திருவாய். 2.4:3).
- அரக்குரோசா arakku-rōšā, பெ. (n.) சிவப்பு உரோசாப்பூ; dark red rose

[அரக்கு = சிவப்பு E. rose > த. உரோசா.] உரோசா மலரைத தமிழில முளரிகை யெனலாம்.

- அரக்குவட்டச்சாரணை arakku-vatta-c-caranai, பெ. (n) சிவப்புவட்டச்சாரணை, the red variety of vattaccaranai (round-leaved trianthema).
- அரக்குவளையல் arakku-valaiyal. பெ. (n.) அரக் கினாற் செய்த கையணி; wax bracelet covered with thin brass leaf tinsel.
- அரக்குவிசிறி arakku-viširi, பெ (n.) சேலை வகை, a kind of sarce.
- அரக்குவை-த்தல் arakku-vai , 4 செ.குன்றாவி. (v t.) அரக்குமுத்திரையிடுதல்; to seal with wax.
- அரக்கெண்ணெய் arakk(u)-eppey, பெ (n) கொம்பரக்குடன் அமுக்கிறாவோ, ஆவின்பால், பழங்காடி, நல்லெண்ணெய், சில கடைச் சரக்குகள் முதலியவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சி வடித்த தலைமுழுக் கெண்ணெய்; a medicated oil obtained by boiling stick-lac, Indian winter cherry and other ingredients in a mixture of cow's milk, seasoned vinegar and gingelly oil, anointed preparatory to bath, shellac oil (சா.அக.).

[அரககு + எண கொைய்]

- அரகண்டிரி arakandarı, பெ. (n.) பாசிப்பயறு; green gram (சா.அக்)
- அரகதி aragadi, பெ. (n) செவவல்லி, red lily, Nymphae rubra (சா.அக).
- அரகம் aragam, பெ. (n.) 1. ஒரு பூன்டு; a plant, Blyxa ottandra 2. கம்பிழ்; a plant, Gardenia enneandra (சா.அக.).
- அரசுர aragara, பெ. (n). வழிபாட்டில அல்லது வழுத்திற் சிவனை விளிக்கும் விளிப்பெயர்; address to Šiva in invocation or praise. "அரசுர முழக்கஞ் செயவோர்" (திருவிளை. இந்திரன் முடி. 17),

[அரண் ≔ சீவன. அரண் → அர (விளி). அர+ அரு— அரவர (விளியாக்கு) → அரகர. வ → க, போலி.]

அழிப்பவன் என்று பொருளபடும் 'ஹர' எனனும் சமற்கிருத்சசொல் வேறு, செவ் வண்ணன் என்று பொருள்படும் 'அரன' என்னும் தமிழச்சொல் வேறு

அரன் பாரக்க; see aran

அரங்கக்கைத்தி aranga-k-kūtti, பெ. (n.) நாடக மேடையில் நடிக்கும் அல்லது நடஞ்செய்யும் பெண், female actor or dancer on the stage. "அரங்கக் கூத்திசென்றையல கொண்டதும்" (மணிமே, 24: 22).

[SI O NI SI + SA. 58.]

அரங்கம் பார்க்க; sec arangam.

அரங்கணி arangani, பெ. (n) அறுவு (இ.வ), dried up source of a tank or well (Loc.).

[அரங்குதல = அழுந்துதல். அழிதல், வற்றுதல். அரங்கல் + நீர — அரங்களி எ → அரங்களி (கொச்சைத்தீரிபு). ஒ.நோ. தண்ணிர் → தண்ணி (கொச்சைசை).]

அரங்கநாதன் aranga-nadan, பெ. (n.) திரு வரங்கத்தில் வழிபடப்படும் திருமால், Vispu, as worshipped in *Tiruvarangam* (Šritangam)

[அரங்கம் + Skt. nātha > ந. நாதன் = தலைவன், கடவுள்.]

அரங்கபூசை aranga-pūšai, பெ. (n.) 1. போர்த் தொடக்கத்தில் கொற்றவை யென்னும் வெற் றித் தெய்வமாகிய காளிக்குச் செய்யும் வழி பாடு; worship of Korravai (Kali), the goddess of victory, preliminary to a battle

''மறங்கடைக் கூட்டிய துடிநிலை சிறந்த கொற்றவைநிலையு<mark>ம் அ</mark>த்திணைப் புறனே''

(தொல், பொருள். புறத். 4). 2. பந்தய விளை யாட்டின் தொடக்கத்திற் செய்யும் வழிபாடு; worship at the commencement of an athletic contest. "சினந்தணித் தரங்கபூசை செய்வன" (பாரத். வாரணா. 64). 3. நாடகத் தொடக் கத்திற் செய்யும் வழிபாடு; worship preliminary to a dramatic performance.

[அரங்கம் + பூசை.]

் அரங்கம் பார்க்க; see araṅgam

அரங்கம் arangam, பெ. (n) 1. ஆற்றிடைக் குறை; island formed by a river or rivers, art. ''ஆற்றுவி யரங்கத்து'' (சிலப். 10:156). 2 🏂 🕳 வரங்கம்; Šrirangam. ''அடைமுந் தானும நின்ற எம்பெருமான் அரங்கமா நகரம-ந தானே" (திவ, பெரியதி, 5 , 7 , 1). 3. நா_க மேடை, stage ம. அரங்வு. 4. நாடகசா**டை**: theatre, dancing hall "ஆடம் பலமு மரங்க முஞ சாலையும்" (சீவக. 2112) 5. அடைக களம்; hall for assembly of learned me_ 6. அவை (திவா.), assembly of learned me_ ததாடுமிடம் (பிங்.), gambling house 8. படைக்கலம் பயிலுமிடம் (சூடா.); school fac practice of arms. 9. சிலம்பக்கூடம்; fencing school. 10. w p@unit & sm w; wrestling arenz. 11 போர்க்களம், battle-field. 12. கமுக்கம் (இ.வ.), secrecy (Loc.). இருமணம் முடியு : வரை எல்லாச செய்திகளையும் அரங்கம்-_ வைத்துக்கொண்டார்கள் (உ வ.).

ம். அரங்வு

[அரங்கு → அனரை, அறைவைகுத்த இடை அரங்கு → அரங்கம் ≕ ஆறுறுநீரால் அறுக்க_ பட்ட தீட்டைை, மேடைை, விளளையாட்டிற்கு⊸ போரக்கும் வகுகைகப்பட்ட இடம்.]

அரங்கு பார்க்க; see arangu

அரங்கமேடை araṅga-mēḍar, பெ. (n.) நாடகம நடிக்கும் அல்லது நடஞ்செய்யும் இடம்; stage

[சாரங்கம் + மேடை..]

அரங்கவாசல் aranga-vāšal, பெ.(n) நகர்முற்ற வெளி (புதுவை); esplanade (Pond).

[அரங்கம + வாசல. வாயில → வாயல் → வாசல]

அரங்கல்களிப்பு arangal-kalimbu, பெ (n.) கட்டிகளைக் கரைக்கவும், அவற்றைப் பழுக்க அல்லது அழுந்திப்போகும்படி செய்யவும், விக்கங்களை மெதுவாக்கவும் தடவும் ஒரு வகைக் களிம்பு, an ointment or paste used in medical practice for reducing, ripening, suppressing or suppurating an abscess (சா.அக.).

[អាប្រឡេ 🖚 សាប្រភេស]

அரங்கு-தல் பார்க்க; see arangu-.

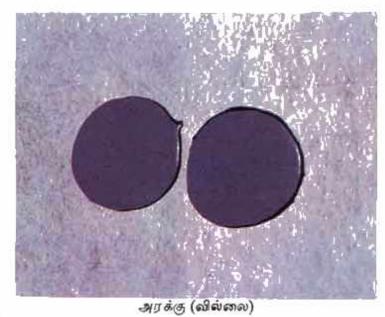
அரங்கன் araṅgan, பெ. (n.) திருவரங்கப் பெரு மாள், Viṣṇu, as worshipped at Tiruvaraṅgam (Štirangam). ''அண்டாகோ னணியரங்கன்'' (திவ. அமலனாதி. 10).

ம. அரங்ஙன்; க. ரங்கனு; தெ. ரங்கடு. [அரங்கம் → அரஙகன்.]

படத்தாள் 11

அரக்கு

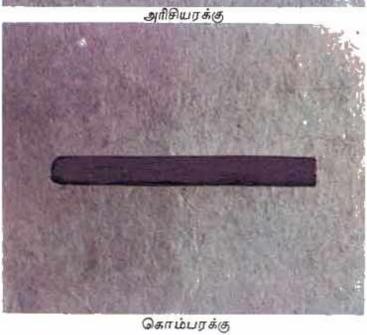

அவலரக்கு

அரசுகுப்பூச்சி

அரங்கி arang, பெ. (n) 1 நடனக்காரி, dancing girl. ''மடவா ராயிரமபேருணடென் நரங்கி யறியாளோ'' (சுளபப காதல, 359) 2. செய்திகளை மறைத்துவைக்கும் வஞ்சகக் காரி, taciturn and deceitful woman 'ஆரை நம்பினாலும் அரங்கியை நம்பக்கூடாது' (பழ.).

[அரங்கு→ அரங்கி= | அரங்கில ஆடுபவள் 2. அறைகைஞள்ளிருப்பவள் அல்லது அடக்கி வைபைபவள்.]

அரங்கு-தல் arangu-, 5 செகு வி (v t) 1 தேய் தல், to wear away by friction 2 அழுந்துதல் (உரி.நி), to be pressed down. 3 அம்பு முதலி யன தைத்தல், to pierce, penetrate, as an arrow. "வேலம்பு.....துணை முலையினுள் ளரங்கி மூழக" (சீவக. 293). 4. சிதைதல்; to be injured. 5. குறைதல், to diminish. 6. வருந்துதல், to suffer. "கடகரிக் கோடரங் கிடவெழுங் குவிதடங் கொங்கையார்" (கம்பரா. பால எதிர்கொள். 33). 7. உருகுதல் (இ வ), to melt, as ghee (Loc.). நெயயை அரங்கவை. 8. கெடுதல், அழிதல், நீங்குதல்; to be destroyed, to be removed. "பிணியரங்க" (கம்பரா, பால. குவமுறை 2).

ம். அரங்ஙுக

(அர → அர → அரவு → அராவு. அர்→அரம் அரவு → அரத → அரங்கு]

அரங்கு arangu, பெ. (n.) 1. அறை; room. விடு அரங்கரங்கா மிருக்கிறது (உவ.) 2 உள் எறை (நாநார்த்த); inner room. 3. பாணடி (சில்லாக்கு) விளையாட்டிற்கு நிலத்திற் கீறி யமைக்கப்படும் பலவறைக் கட்டம்; chequered lines traced on the ground for playing pandi, a children's game.

''கட்டளை யன்ன வடடரங் கிழைத்துக் கலலாச் சிறாஅர் நெலலிவட் டாடும்' '

(நற. 3). 4. குதாட்டத்திற்கு வகுக்கப்பட்ட பலவறைக் கட்டம்; place or board chequered with squares for gambling "அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே" (குறள. 401) 5. குதாடு மிடம்; gambling house. "அறிவிலாளர் சூதாடு மரங்கினும்" (பிரமோத. 22:13). 6. ஆற்றிடைக்குறை (சங்.அக), island formed within a river. 7. நாடகமேடை, stage. "அவைபுக முரங்கினமே லாடுவாள்" (கலித் 79). 8. தடனக்கூடம், dancing hall. 9. போர்க் களம் (சங்.அக.); battle-field 10. மற்போர், குத்துச்சண்டை முதலியன நிகழும், இடம்; arena 11 அவைக்களம், hall of learned assembly. 12. கருவகம், தல; womb, pregnancy "அரங்கி லவனென்னை பெய்தாமற காப்பான்" (தில் இயற. நான். 30), 13. திரைப்பட மனை, திரையரங்கு (இக்வ.), cinema theatre (Mod.)

ம. அரங்ஙு; க. ரங்க; நெ. ரங்கமு.

[அர் → அறு அர → அர → அரவு → அரகு → அரங்கு ≔ அறை, அறைக்கட்டம், அறுத்தமேடைைட, வரையெறுத்த இடம்.]

வரிப்பந்து (tennis), பூப்பந்து (badminton) முதலிய மேலை விளையாட்டுகட்கு அமைக்குங் கட்டத்தையும் (court) அரங்கு என்லாம்

அரங்குவிடு arangu-vidu, பெ (n.) பாதுகாப் பான உள்ளறை (நெலலை), inner room, regarded as secure (Tn.).

அரங்கேற்றம் arang(u)-ērram, பெ (n.) ஒரு புலவரின் புதுநூல் அல்லது பனுவல், ஒரு கணிகையின் நடனத்திறமை முதலியவற்றை அறிஞரவையிற் காட்டி, அவரது ஒப்பம் பெறுகை; presentation of a new literary work by its author or the first public performance of a dancing girl, before a learned assembly for approval.

மு. அரங்கோற்றம

[அரங்கு≖மேடை. ஏறு → ஏற்று → ஏற்றம் = ஏறீபை புலமை அல்லது நீறமை கொட்டுகை.]

அரங்கேற்று arang(u)-ēṭṭu, பெ. (n.) அரங் கேற்றம் பார்க்க; see arang(u)-ēṭṭam.

[அரங்கு + எற்று — அரங்கேற்று (மூத் தொ. பெ.).]

அரங்கேற்று-தல் arang(u)-ச்ருu-, 5 செ.குன்றாவி
(v.t.) I. ஒரு தல்லிசைப் புலவர் தம் புதுநூலை
அல்லது பனுவலைத் தலையாய புலவரவையிற்
படித்துக்காட்டி, அவர் நிகழ்த்தும் தடைகட், கெல்லாம் தக்க விடைகள் கூறி, அவர்தம் ஒப்பம் பெறுதல், to present, as an author, a new literary work, before an eminent body of learned men and get its approval, after countering all objections raised.

''எணணிய சகாத்த மெண்ணூற றேழின்மேற் சடையன் வாழ்வு நண்ணிய வெணணெய் நலலூர் தன்னிலே கம்ப நாடன் பண்ணிய விராம காதை பங்குனி யதத நாளிற் கண்ணிய வரஙகா முன்னே கலியரங கேற்றி னானே''

(கம்பரா. பால். தனியன், மிகைப். 9). 2. ஓர் இளங்கணிகை, பயிற்சி முற்றியைபின், தன் ஆடல் பாடலை இசையாசிரியர் முன்னும் நாடகவாசிரியர் முன்னும் ஆடிப்பாடிக் காட்டி. அவர்தம் ஒப்பமும் அரசனிடமிருந்து தலைக் கோற் பட்டமும் ஆயிரத்தெண் கழஞ்சு பொன் மதிப்பும் பெறுதல், to give the first public performance, as a dancing girl, before competent authorities on the arts of singing and dancing and get their approval for proficiency, thus entitling her to receive the Talaikkol title and eligibility to a prize of 1008 kalanjus of pure gold from the king (சிலப். அரங்கேற்று காதை)

மு. அரங்வேறுக

[அரஙகு≕ மேடை. எறு → ஏற்று. ஏற்றுதலை = மேடைமைறிப் புதுதொலைப் படித்து விளக்கி அல்லது ஆடல்பாடலலை நிகழ்த்திக் காட்டி, அறிஞரின் ஒப்பம் பெறுதல்.]

அரங்கேற்றுப்படி arang(u)-ē[[u-p-paḍi, பெ (n) அரங்கேற்றம் பார்க்க, see arang(u)-ē[[am.

அரங்கேறு-தல் arang(u)-ēṛu-, 5 செ கு.வி. (v.i.)

1. புதுநூலாசிரியன் அல்லது இளங்கணிகை அறிஞரின் ஒப்பம்பெறுதல்; to get the approval of competent authorities, as an author or a dancing girl. 'அவருட் கவியரங் கேறினார் எழுவர் பாணடிய ரென்ப' (இறை. 1, உரை). மாதவி கரிகாலன முன்னிலையில ஆடலபாட லரங்கேறினாள். 2 புதுநூல் அல்லது கணிகை திறம் அறிஞரின் ஒப்பம் பெறுதல், to be approved by the authorities, as a new treatise or a dancing girl's ability

[அரங்கு (மேடை) + ஏறு.]

அரங்கு பாரக்க; see arangu

அரங்கொழிசெய்யுள் arango[ட-šeyyய], பெ. (n.) புறநாடக வருக்களுள் இறுதியானது; the last item in the list of the species of musical compositions relating to themes other than love and intended for theatrical performance. 'புற நாடகங்களுக்குரிய உருவாவன; தேவபாணி முதலாக அரங்கொழிசெய்யு வீறாக வுள்ள செந்துறை விகற்பங்க செல்லா மென்க' (சிலப். 3.14, அடியாரக உரை). அரசகம் araš(u)-agam, பெ. (n.) 1. அரசினர் விடு; government house. 2. அரசன்வாழ் மனை; royal residence. 3. அரசிருக்கை; seat of government 4. செம்மணத்தி; a kind of fragrant wood tree (சா அக.).

[8100 + 8150.]

அரசன் பாரகக; see arašan

அரசிக்கரி araša-kēšari, பெ. (n.) பிற்காலச் சோழர் ஒருவர்விட்டு ஒருவராகத் தாங்கி வந்த பட்டம், பரகேசரி என்பதற்கு எதிர்; a title borne by the later Colas alternately, opp to parakēšari. 2 பரராசசேகரவரசன் காலத் தவரும் தமிழ் இரகுவமிச ஆசிரியருமான, பெயர் பெற்ற யாழ்ப்பாணப் புலவர்; name of a famous Jaffna poet, author of the Tamil Iraguvamišam, contemporary of the king Pararāšašēgaraņ

[அரசன் → அரச > Skt. rāja. Skt. kēsarm > ந. கேசரி (அரிமா) அரசகேசரி = பகை யரசாககு அரிமாப போன்றவன்.]

அரசங்கள் arašan-kal, பெ (n) அரசமரத்தி னின் றெடுக்குங்கள்; pipal toddy (செ.அக.) — அரசமரத்தினின்று வடியும் பதநீர், the liquid product of the tree peepul, used medicinally (சா.அக.).

[அசசு (ஒரு மாம்) + அம (சாரியை) + கள்.] அரசசட்டம் araša-šatṭam, பெ.(n.) ஓர் இறந்து பட்ட கணிதநூல் (யாப். வி. பக். 528), a treatise on mathematics, now not extant.

அரசரின் வம் araša-šinnam, பெ. (n.) அரசர்க் குரியனவாகச் சொல்லப்படும் அடையாளப் பொருள்கள் இருபத்தொன்று. அவை: மகுடம், குடை, கொடி, முரசு, பூமாலை, கவரி, அரி யணை, யானை, சக்கரம், தோட்டி, சங்கு, மதில், தோரணம், நீர்க்குடம், கடல், சுறவு, ஆமை, இணைக்கயல், தீவம், அரிமா, விடை என்பன; the insignia of State and royal emblems numbering twenty-one, viz., crown, umbrella, flag, drum, garland, yak-tail fan, throne, elephant, wheel, elephant goad, conch, fort-wall, festoon, water-jar, sea, shark, turtle, pair of carp fish, lamp, lion and bull.

''முடிகுடை கவரி தோட்டி முரசுசக கரமே நாலவாய கொடிமதில தோர ணம்நீரக் குடமலர் மாலை சங்கு கடலொடு மகர மாமை கயலிணை யரிமா த தீபம இடபமா சனமூ வேழு மிறைதிருப் பொறிக ளாமே'' (குடா 12:121)

அரச சின்னமென்று மேற்குறித்த இருபத் தொன்றும் சின்னமல்ல; சில சின்னங்கள்; சில மங்கலப் பொருள்கள்; சில அரசனின் வலிமை பெருமை முதலிய சிறப்புகளைக் குறிப்பன

முதன்மையான அரச சின்னங்களுள் ஒன்றான செங்கோல இவற்றுட் சோககப படாமை ஒரு குறையேயாம்.

அரசண்மை araš(u)-anmai, பெ. (n.) நாட்டுக் கேடு ஆறனுள் ஒன்று, approach or nearness of an enemy king, one of the six disasters that may befall a land.

''மிக்கபெய லோடுபெய வின்மையெலி விட்டிலகிளி

அக்கணர் சண்மையோ டாறு'' (குறள், 732, பரிமே, உரை)

[அரசு + அணாமுமை]

அரசன் பார்க்க; see arašan

அரசநாகம் araša-nagam, பெ. (n.) பறவைமா நாகம் (நாமதிப); winged serpent.

அரசநீதி araša-nidi, பெ. (n.) 1. அரசியல முறை, kingly duties. 2. அரசியல் நூல், political science, politics. ''அரசருக் கௌறு கொண்டரச நீதியிற சொன்னார்' (பாரத சூது, 71).

[अवक्के → अवङ + Skt. niti.]

அரசப்பள்ளி araša-p-palli, பெ. (n.) வன்னியா குலப் பிரிவுகளுள் ஒன்று; a division of the Vanniya caste

[அரசன் -> அரச + பன்னி.]

அரசப்புரசல் araša-p-purašal, பெ. (n.) மிகக் குறைவு (இ வ.); scarceness, scantiness (Loc.)

[அறைநேல் = தேய்தல. அறைநல → அறைசல. புறைநகல = துறை, பொல்லம் பொத்துதல. அறைசல்புறைநகல (மீமீசைச சொல்லாண மரபீணை மெரழி) → அரசல்புரசல → அரசப புரசல்.]

அரசம்பத்தி arašam-pada-nīr, அரசங்கள் பார்க்கு see arašan-kal அரசம்புல்லு நவி arašam-pul(l)-uruvi, பெ (n.) அரசமரத்தின்மேல் முளைத்திருக்கும் புல் லுருவிச் செடி: a parasite on the pipal tree.

[அரசு + அம் (சாரிஸை) + 4ல் + உஞ்வூ.]

அரசமாடல் *araša-māḍam*, பெ. (n.) *பெரும்பய று* (நாமத்ப.); chowli bean

அரச முத்திரைக்காரன் araša-mutirai-k-kara<u>n</u>, பெ (n.) அரசனது முத்திரையை வைத்திருக் கும் அலுவலன் (புதுவை), keeper of the privy scal (Pond.).

[அரசன் - அரச + மூத்திரை + காரனா.]

அரசமுல்லை araša-mullai, பெ (n.) அரசன் பகைவரை வென்று குடிகளைக் காக்குந் திறமையைப் போற்றிக் கூறும் புறத்துறை; theme extolling a king's power to destroy his foes and protect his subjects.

''செருமுனை யுடற்றுளு செஞ்சுடா நெடுவே விருதிலங் காவல னியவபுரைத தன்று'' (ப.வே. 8 : 17).

[அரசனு - அரச + மூலலை]

அரசர் arašar, பெ.(n.) 1. அரசன் என்பதன் உயர்வுப் பண்ணை: hon. pl. of arašan (king). 2. அரசர்கள்; pl of arašan (king).

அரசர்க்கரசன் arašarkk(u)-araša<u>n,</u> பெ (n.) மனனர்மன்னன் (சக்கரவர்த்தி), king of kings.

[அரசாககு + அரசன்.]

அரசர்கு ணம் arašar-kuņam, பெ. (n.) அரசர்க்கு வேண்டிய தூங்காமை, கலவி, துணிவுடைமை என்னும் முக்குணங்கள் (சங்.அக.), the three indispensable qualities of kings, viz., vigilance, learning and power of determination

''தூங்காமை கலவி துணிவுடைமை யிமமுன்றும நீங்கா நிலனாள பவறகு'' (குறள், 383).

அரசர்க்கு இனறியமையாத சிறபபுக குணங்கள் ஏழு அவற்றுள நாள்கை இயல பென்றும், மூன்றைக் குணமென்றும் பிரிததுக் சுறுவது பொருந்தாது. ஏழு குணங்களையும் ஒரே குறளில் அடக்கிக் சுற இயலாமை பற்றியே, அவற்றை இரு குறள்களில சுறினார திருவள்ளுவா.

அரசரெழுகுளைம் பார்க்க, see arašar-ejukuņam அரசர்கு ழு arašar-kuļu, பெ. (n.) ஐம்பெருங்குழு பாரகக; see aim-perun-kuļu.

அரசர்சின்னம் arašar-sinnam, பெ. (n.) அரச சின்னம் பார்க்க, see araša-šinnam.

அரசர்பக்கம் arašar-pakkam, பெ. (n.) அரசரின் ஓதல், ஈதல், காத்தல், படைக்கலம் பயிறல், பொருதல், தண்டஞ்செய்தல் என்னும் அறு வகைத்தொழில்கள், occupations of a king, six in number, viz, learning, liberality, protection of subjects, practice of arms, warfare and chastisement

[பககம் = பகுதி. அரசாபககம் ⇒ அரசர் தொழிறபகுதி அலலது கடமைக கூறு.]

அரசா தொழில ஆறே யன்றி ஐநதல்ல ''ஐவகை மரபி னரசா பககமும்'' என்று தொலகாப்பியத்துள் (புறத். 20) காணப்படு லது வழுவாகும். தொலகாப்பியர் கருத்து இவ்வாறிருக்க முடியாது இஃது ஏடெழுது வோரால் ஏற்பட்ட பிழை எனக் கருத் இடமுளது. 'அவவகை' என்பதனை 'ஐவகை' என்று பாடங்கொண்டுள்ளனர். இப் பாடத் திற்கேற்ப், 'ஓதல் வேட்டல் ஈதல் காத்தல் தண்டஞ்செயதல் என்னும் ஐவகை யிலக் கணத்தை யுடைய அரசியற் கூறு' என்று, நச்சினார்க்கினியரும் தவறாக உரை கூறியுள்ளார்.

அந்தணா அரசா வைசியா சூத்திரா என் னும் நால்வகுப்பார்க்கும், ஒரொக்க அவ்வாறு தொழிலே சூடாமணி நிகண்டு கூறுதல காணக் (12: 52, 53, 54).

''ஒதல பொருதல உலகு புரத்தல ஈதல வேட்டல படைபயிற வறுதொழில்'' என்று பிங்கலத தொகுதியும் (நிகண்டும்) அர சர் தொழிலை ஆறாகவே கூறுகின்றது (5:42)

''அறனிழுக்காது'' (384) என்னும் குறளுரையில், பரிமேலழகரும், 'அவ் வறமாவது, ஓதல், வேட்டல், ஈதலென்னும் பொதுத் தொழிலினும், படைக்கலம் பயிறல், பலலுயிரோம்பல், பகைத்திறந் தெறுதல் என்னுஞ் சிறப்புத் தொழிலினும், வழுவாது நிற்றல' என்று அரசர் தொழில் ஆறெனறே குறித்துள்ளமை காணக

சேர சோழ பாணடியாகுடி படைபபுக காலநதொட்டு மேம்படடு வருவதெனறு. பரிமேலழகரும் ஒப்புக்கொணடுள்ளமையால், வேட்டல என்னும் பிற்கால ஆரியத் தொழில் ! தமிழரசர்க்குரிய தாகாது. ஆகவே, வேடடவ எனபதற்குத் தலைமாறாகப் பொருதலையே அரசர் தொழிலாகக் கொள்ளவ வேண்டும். காததலும் தண்டஞ்செயதலும் போரால நிகழத்வாலும், படைக்கலம் பயிறல போருக்கேயாதலாலும், பொருதல அரசர்க்கு இன்றியமையாத தொழிலாம் பிங்கலமும் பொருதலை அரசா அறுதொழிலுள் ஒன்றாகக் குறித்திருப்பது கவனிக்கத் தக்கது. "நுந தமரேல் வெஞ்சமராம்" என்னும் தனிப்பாடல் தொடரும் இவ் வுண்மையை வலியுறுத்தும்.

தணடஞசெயதல என்பது குற்றஞ செய்த குடிகளைத தணடித்தலையும் குறித்தலால், அதனுள் பொருதல் அடங்காது. மேலும், தண்டஞ்செயதல் கருதிப் பகைமேற செவலும் வல்லரசும், ஒருகால் எதிர்பாராத கரணியங் களால் (காரணங்களால்) தோவவியடைந்து தானே தண்டனைக்குள்ளாகினும் ஆகலாம்.

''ஒதலே வேட்டல ஈதல் உலகோம்பல படைப யிற்றல் மேத்கு போர்செய் தீட்டல் வேந்தர்செய் தொழில்கள் ஆறே''

என்று சூடாமணி நிகண்டும் (12:52) போரை அரசரறுதொழிலுள் ஒன்றாகக் குறிக்கின்றது.

இங்ஙனம், பொருதலும் அதறகின்றியமை யாத படைக்கலப் பயிற்சியும் அரசரின் முதன் மையான தொழிலகளாம்.

இனி, போர்செய்தீட்டல என்று, சூடா மணியார் போரைப் பொருளீட்டல் வகை யாகக்குறித்திருப்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

் உறுபொருளும் உலகு பொருளுந்தன் ஒன்னார்த்

தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்'' (குறள், 756)

என்றது பொதுமறையும் இனி,

> ''............ஒன்னார் ஆநெயி லவர்கட டாகவு நுமதெனப் பாண்கட னிறுககும் வள்ளியோய்'' (புறநா. 203:9-11),

> ''அரிய வெல்லா மெளிதி னிற்கொண டுரிய வெல்லா மோமபாது வீசி'' (மதுரைசு. 145-6).

> ுபெரிய வாயினு மமர்கடந்து பெற்ற அரிய வென்னா தோமபாது வீசி'' (பதிற்றுப், 44 : 3-4)

என்பவற்றால, அரசரது ஈதல தொழிலுக்கும் போர் ஏதுவாகு மென்பது பெறப்படும்.

ஆதலால், நச்சினார்க்கினியர் கூறிய வேட டலை நீக்கிவீட்டுப் படைக்கலம் பயிறல், பொருதல் என்னும் இரண்டையுஞ் சோத்து ஆறாக்கி,

"அறுவகைப் பட்ட பராபபனப பககமும்" என்பதன்கீழ

"ஐவகை மரபின் அரசா பககமும்" என்பதை

"அவவகை மரபி னரசா பக்கமும்" என்று மாறறிப் பாட மோதுவதே தக்கதாம் இங்ஙனம் ஓதின் பொருள நிரமபுவதொடு, தொலகாப்பியமும் வழுவுதலின்றாம்.

அரசர்பரி arašar-pari, பெ. (n.) பெண்டிர் மணம்போல மிக்க மணத்ததாய். வாழைப்பூ மடல் போன்ற செவியுடையதாய், நாற்காலும் முன்புறமும் முதுகும் பிடர்த்தலையும் முகமும் வெண்மையாய், 82 விரலம் (அங்குலம்) உயர்ந்ததாயுள்ள அரசர்க்குரிய குதிரை; royal horse, supposed to have fragrant smell like women, ears like the petals of a plantain flower, with legs, forepart, back, neck and face all white, and a height of 82 inches.

"மாதாதம் மணமென மிக்க மணத்தது வாழை மடலென வளாந்த செலியது நாலு தாளும் எருத்தும் முகனும் வெந்நு முன்னும் வெண்மை யுடையதாய் எணபத் திருவிர லுயர் முயர்ந்தது பண்புடை யரசர்க் காவது பரியே"

(பிங். 6 : 1493).

அரசர்பா arašar-pā, பெ. (n.) அரசர்க்கே யுரிய தாகப் பாட்டியல்கள் கூறும் அகவல் எனனும் ஆசிரியப்பா, Agaval metre, the kind of verse prescribed by treatises on Poetics, to be used exclusively in respect of kings. "அரசர் பாவா லாற்றுப் படைமேல்" (இலக். வி. 873). "காவலர் சாதியாகிய அகவறகு" (பன், பாட. 92).

அரசர்பின்னோர் arašar-pinnor, பெ. (n.) தொழில் பற்றிய நால்வகுப்பாருள் அரசர்க்கு அடுத்துச் சொல்லப்படும் வணிகர், Vanigar (Vaisyas) ranking next to kings in the vocational system of castes, ''அரசர் பின்னோர்க் கருமறை மருங்கின்'' (சிலப. 16:44)

அரசர் மன்னன் arašar-mannan, பெ. (n.) துரியோதனன் (சூடா), Duryodhaná, as a king of kings

அரசர் பிறவரசரைடு தொடர்புகொள்ளும் முறைகள் ஆறு: அவை: நட்பு, பகை, செலவு, இருக்கை, கூடினரைப் பிரித்தல், கூட்டல் என்பன (பு. வெ. 9 37, உரை); six measures of foreign policy of kings, viz., friendship, enmity, expedition, waiting for opportunity, effecting discord among foes, restoring friendship with those who have seceded.

[அரசா + அறு + தணம். ஆறு → அறு.]

இவறறை அரசா அறுகுணம் எனனாது, அரசர் அறுவலக்காரம அலலது அறுதிறம் எனறு கூறுவது மிகப பொருத்தம்.

அரசரறுதொழில் arašar-aru-tolil, பெ. (n.) ஓதல், ஈதல், காத்தல், படைக்கலம்பயிறல், பொருதல், தண்டஞ்செய்தல் என்னும் அரசர் அறுசெயல்கள்; six occupations of kings, viz., learning, liberality, protection of subjects, practice of arms, warfare and chastisement.

[அரசா + அறு + தொழில். ஆறு → அறு.] அரசர்பக்கம் பார்க்க; see arašar-pakkam.

அரசியல்பு arašar-iyalbu, பெ. (n.) அரசர்க்கு இயல்பாக இருக்கவேண்டிய தன்மைகள்; அவை அஞ்சாமை, சுகை, அறிவு, ஊக்கம் என்பன; the indispensable natural kingly qualities, four in number, viz, intrepidity, liberality, sagacity and energy.

''அஞசாமை யீகை யறிவூகக மிந்நாவகும் எஞசாமை வேந்தற் கியலபு''

(குறள், 382).

[4101 + @wwy.]

அரசரெழகு காம் arašar-eļu-kuņam, பெ. (n.) அரசர்க்கு எப்போதும் இருக்கவேண்டிய ஏழு குணங்கள்; அவை: அஞ்சாமை, ஈகை, அறிவு, ஊக்கம், தூங்காமை, கல்வி, துணிவுடைமை என்பன; the seven qualities that must be permanently possessed by kings, viz., intrepidity, liberality, sagacity, energy, vigilance, learning and power of determination.

''அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்நான்கும் எஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு''

(குறள், 382).

''*துங்கா*மை கல்லி துணிவுடைமை .....

யி மமுன் றும

நீங்கா நிலனாள பவறத் (குறள, 383). ஊன்றிநோக்கின், இவவெழு குணங்களும அரசாக்கு ஒந்படித்தாய் என்று மிருக்க வேணடிய குணங்களென்று இருவள்ளுவர் கொண்டமை புகனாம எஞ்சா இயல்பு, நீங்காககுணம் என்னும் இந்பயனிலைகளும். ஏற்றத்தாழ்வின் நிப் பொருளும் வலிமையும் ஒத்திருத்தல் சாண்க. குணங்களையும் ஒரே குறவிவ AL S.S. 20gGain வியலாமைபறறியே, குறவி வ இடையிடினறித் தொடுந்து கூறினார் என அறிக.

[அ*ரசர்* + எழு + தணம எழு → எழு]

அரசரோனி arašar-oli, பெ. (n.) குடிகளைப் பேணல், செங்கோலாட்சி, கொடை, அருளுடைமை ஆகிய நாற்குணங்களை யுடைமையால், அரசா குலத்திற்கு ஒளிபோல் வான்; that king who is a luminary among rulers by virtue of possessing the four essentials viz., tender protection of subjects, righteous government, munificence and graciousness

''கொடையளி செங்கோல குடியோம்பல நான்கும் உடையான ரம் வேந்தாக கொளி'' (குறள், 390)

[NOGA + 900]

அரசவலம் araša-vaṇam, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள திருவாவடுதுறையென்னுஞ் சிவதகர், Tiruvāvaduhurai, a Šīva shrine in Thañjavar District. 'ஸ்ரீஞாளக் கோமுததி, நவகோடி சிததவாசபுரம், அரசவளம் ஆதியாகிய திரு படு பெயர்கள் பூணட திருவாவடுதுறையை அடைத்து' (கச்சியப்ப முனிவரா சரித்திரம், தணி. 4).

அரசவாகை araša-vagat, பே (n.) அரசனின் அறுதொழில் வெற்றியைப் புகழ்ந்துகூறும் புறத்துறை (புவே 8 3), theme extolling the successful discharge of the sixfold duties of a king

[அரசன் - அரச - வாகை.]

அறுதொழில்கள்: ஓதல், காத்தல், படைக் கலம் பயிறல், பொருதல், தண்டஞ்செய்தல்; learning, liberality, protection, practice of arms, warfare and chastisement புறப்பொருள் வெணபா மாலை ஒருமருங்த தொல்காப்பியத்தைப பின பறறு வகோடு தமிழகத்தில் ஆரியம் லேருன்றிய பிறகா, நூலாதலால், அது, "ஐந்தொழி னான்மடை முத்தி யிருபிறப்பு" அரசனியல்பாகக் கூற வது தமிழ மரபிறத் முற்றும் முரணானதாம்

அரசவாரியன் araša-vārīyan, பெ. (n.) குதிரை தடத்துவோரிற் சிறந்தவன் (கலித் 96, உரை), skilled horseman.

அரசவாலன் arašavalan.
பே.(n) இராமதாதபுர மாவட்ட முட்புதர் களில் காணப்படும், நீ:ண்ட வாலுடைய ஒருவகைக் குருவி, a long tailed bird to be be found in thickets in Ramanāthapuram District — Paradisc fly catcher

அரசவிலை முருகு arašav-ilai-murugu, பெ (n.) காதணிவகை (சர வண பணவிடு 121), an car-ornament.

ம *அர*சிவ

[அரசு (அரசமாம்) -> அரச (அகாமேறிய கு பெ.எ.)+ இலை+முகுகு കാർക്കാരാ വഥങ്ങ செய்யப்பட்டத்தால 240€ ma முருகொடைப பெயா பெறுற காதணி; இலக்கியத்தில் அரச விலை மூருகௌதுமை வடிவைகொண்டது அரசு+ இசை — அரசீசைல. அரச 🛨 இசுலை — அரச வகாவுடம்படுமெய புணாக்சியால் தோனேறியது. அரசமரம், அரசு கள், அரசம படடை முதலிய வழக்குகள் அரசவிலை யென் பதற்கு வழிவகுத்தன. இவி, அரசன என்பது பூவரசமரப்பெயராதலால். அரசவிலை என்றும் கூட்டுசெகொவவில அரச என்றும் நீலைசெகொல சுறுகெட்ட குறிப்புப் பெய்ரெச்சம் என்றலுமாம்.]

அரசுவை arašarai, பெ (n.) 1. அரச அவை; king's council. 2. அரச அவைக்களம், king's council chamber or audience hall. "அரசவை மி நந்த" (பொருந, 55)

[அரசன் → அரச + அமைப். இனி. அரச + அமைய எனறுமாம்.] அரசன**்த்தல்** araš(u)-a|t-, 4 செ.குன்றாவி. (v t) அரசா**ளுதல்**; to rule, as a king. "திருவாத ரரச ளிப்பவா" (பெரியபு. நிருஞான. 506).

[8100 + 810P.]

அரசுன் ¹ arašan, பெ (n) 1. ஆள்வோன், kmg. 2. வன்னியன் (பொதி.நி.), a person of the Vanniya caste. 3. வியாழன் (பிங்.), Jupiter. 4. பூவரசு (மருத.), portia tree, Thespesia populanea, 5. கோவைக்கொடி (மருத.); a common creeper of the hedges.

ம. அரசன்; க. அரச; நு. அரசு; நெ அரசு, ராசு; கோ.ந. அர்ச்; நுட. அர்சு.

[அரசுஜுக்கு இன்றியமையாத கருவி வலிமை. அது பெடைவெலிமை. தழ்ச்சிவவிமை. மனவைவிமை என மைத்திறப்படும்.

உரம் = வலிகைமை. உரமை → உரவு = வலிகைமை. உரவு → உரவண் = வலியோன் உரவன் → உரவோண்.

''பரந்துபட்ட வியன்ஞாலம் தாளிற் றநது தம்புகழ் நீறிஇ யொரு**தா ம**ாகிய வுரவோ ருமபல்''

(ymgn. 18 2-4)

இதிற பாண்சை டியன் நெடுஞ்செழியனின் முன்னோரரை யெல்லாம் உரவோர என்றார குடபுலவியனார்.

உரவன் = வலியோன், அரசன். உரவு -> அரவு -> அர்க. ஒ.தோ பரவு -> பரக. வீரவு-> வீரக. அரவணணைத்தல் = அரசுபோ லணணைத்துக் காத்தலை. அரவு -> அரவன் -> ராவன் -> ராவ (மராட்டியர் பட்டபடுபெயர்).

ஒ நோை: அ0க→ அ0கள் →ராகள் → ராஜன் → ரோஜ், ரோஜு (ஒரு இத்துங்க வஞப்பார பட்டப் பெயா).

தா*ரக → அரசன் → அனைரசன → ஆறையன் →* ராய**ன →** ராயா.]

1 விசயநகர அரசா பட்டப்பெயர். 2. ஒரு சார் கள்ளரின் பட்டப்பெயர். த. அரசன் > Gk. archon, one of the nine chief magistrates in ancient Athens, ruler, president. L. rex, king, regis, king.

Skt ராஜன் (rājan) raj, to shine அல்லது ring, to make straight or right என்று சமற்கிருதச் சொல்லிற்கு மூலங் காட்டுவது பொருந்தாது; reg(o), to direct என்று இலத் தீன் சொல்லிற்கு மூலங் காட்டுவது பொருந்தப் புகலுதலே யன்றி உண்மையான தென்று ஏறகத் தக்கதன்று. 'ரஜ' '(திகழ்) என்பது 'ரங்' (நிறம்) எனப்தினின்று திரிக்கப் படுதலால், அதை ராஜன் என்பதற்கு மூலங் காட்டுதல் வலிந்தும் நலிந்தும் கோட்லே யாம்.

Royal, royalty, royalist, vice-roy முதலிய ஆங்கிலச சொற்களும், அவறறிற்கு மூலமான பிரெஞ்சு இலத்தின் சொற்களும், ராவ, ராய், ராய, ராயலு, ராசு என்னும் பட்டப்பெயர் சுளும், அரசன் என்னும் கமிழசசொலலையே மேறகுறித்த ஆரியச் சொற்கட்கு மூலமாகக் காட்டுதல் காணக்.

அரசன் arašan, பெ. (n.) 1. துருசு (மு அ); blue vitriol (செ.அக.) — துரிசு; copper acetate (சா அக.). 2 கார்முகில் நஞ்சு (பாடாணம்) (வீன்); a mineral poison (செ.அக.) — a kind of native arsenic (சா அக.). 3. வாண கெந்தகம் (வின்); a prepared arsenic (செ. அக.) — வாணகெந்தி; stick or roll sulphur (சா.அக.).

அரசன்கன்னி arašan-kannı, பெ. (n.) கந்தகம்; sulphur (சா.அக.).

அரசன்தோல் arašan-tōl, பெ. (n.) அரசன் பட்டை பார்க்க, see arašan-paṭṭai.

அரசன்பட்டை arešan-pattar, பெ. (n.) பூவரசம் பட்டை; the bark of the portia or tulip tree (சா.அக.).

அரசன்னிருந்தம் arašan-virultani, பெ. (n.)
பத்துக் கலித்துறையும். முப்பது விருத்தமும்
கலித்தாழிசையுமாக, மலை கடல் நாட்டு
வரணணையும் நில வரணணையும் வாண்
மங்கலமும் தோண்மங்கலமும் பாடி முடிக்கும்
பனுவல் வகை. இது முடிபுனைந்த வேநதற்
காம் (தொன. வி. 283, உரை); poem celebrating the natural resources, prosperity of the
land and prowess of a ruling king, containing
10 kalitturai and 30 viruttani besides 30
kalittā lišai. விருத்தம் என்பது தனித்தமிழில்
மண்டிலம் என்பபடும்.

அரசாங்கள் arašāngam, பெ. (n.) அரசு; government.

ந. அரசாங்க

அரசாட்சி arašaļci, பெ. (n.) **அரசாளுகை**; reign, rule, government. "எனனேயில்

Qu. (n.)

அல்லது

வரசாட்சி மினிதே மமமா" (கமபரா, யுத்த மீட்சி, 221).

ம். அரசு, க அரசானிகெ.

[8100 + BLB.]

அரசாணி¹ arašāņi, பெ. (n.) அரசி, queen. அலலியரசாணிமாலை.

க அரசாணி, அரசி

[அசைன் (ஆ.பா.) — அரசி (இபபா) → அரசீனி (இரட்டைபை பெ.பா.) → அரசாணி இராணி (ராஜஞி) என்றுமை வடவசால நீரிபீன் வடினைவைபபீன்புறுறி அரசாணி என்றுமை வடிவை ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஓ.தோ பே எண ன் → பாணி → பாணினி → பாடினி. 'இ' பெ பா சுறு.]

அரசாணி,² arašāņi, பெ (n) 1. அரசங் கொம்பு; branch of the pipal tree. "அரசாணியை வழிபட்டு" (திவ பெரியாழ 3.8:3). 2. அரசங்கொம்பு நடப்பட்ட மண மேடை அல்லது அறை (யாழு அக.); marriage platform having a branch of pipal planted on it.

[அரச (மரம) + ஆணி (நீலைக்களம்,தாங்கல). "முன்னு றையிரத்தே மலாத்வை யுலகம்" (புறுநா. 186:2). ஆதலால், உழுவார்போல உலகத்தீற்கு ஆணியாயிருக்கும் அரசுறுக்கு அடையாளமாக நீறுவப்பெறும் அரசுமரக் கொழ்பு, அரசுறுக்கு அடையாளமாக உன்றுங்கோல் என்றுமாம் ஆணுதல் = உன்றுதல். "அரசுறுக்கு கேடைமையாக குறிப்பிக்கை, அரசுறுக்கு கேடைமையாக குறிப்பிக்கை, இடவேகாரைகுபெயா (தானியாகுபெயா)]

அரசாணி³ arašāņi, பெ. (n.) அம்மி, a flat horizontal stone used for macerating spices for curry (திவ. பெரியாழ். 3.8 3, வியா).

[அறை + சாணண (சாணைகைகல்) — அனர சாணண → அரசாணண → அரசாணூ.]

அரசாணிக்காய் arašāņi-k-kāj, பெ. (n.) பூசணிக்காய் (M.M.); pumpkin, Cucurlita maxima.

அரசாணிக்கால் arašani-k-kal, பெ. (n_e) மண வறையில் முருக்குடன் நடப்படும் அரசங் கொம்பு; pipal branch along with branches of other trees kept planted on a platform and around which the bridegroom and bride are made to go in a marriage ceremony. [அரசு + ஆணி + கால (கொம்பு, தூண்). அரசாணி = மணாவறை.]

அரசாணிப்பாணை arašāņi-p-paṇai, பலவண்ணம் பூசினவும், நீரி ல தவசத்தில் சில சமையங்களில் பொன்துணுககுகள்கொண்டன வும், மணவறைப் பக்கத்தில் வைக்கப்படுவனவுமான அடுக்குப் பானை, large painted earthen pots placed

one above another near the marriage chamber, and often spensshiumous containing water or grain with a few pieces of gold thrown in.

க. அயரணெ, தே. ஐரேனி

[அரசாணி (மணமேடை, மணவைறை) + பாணை.]

அரசாணிமேடை arašāņi-medai, பெ. (n) அரசங்கொம்பு நடப்பட்ட மணமேடை, marriage platform, on which is planted a pipal branch.

அரசாணை arašaņai, பெ (n) அரசு வெளி யிட்ட ஆணை; order issued by the government.

க அரசாணெ

அரசாமியம் arašamiyam, பெ. (n.) செவ்வகத்தி, a red species of the agatti tree, Coronilla coccinea (சா அக).

அரசாள்[அந]-தல் arašaļ-, 10 செகுன்றாவி. (v t) அரசன் ஆட்சி செய்தல், to reign, rule, govern. "மூணடபகை செற்றுலக முறறு மரசாளும் பாணடியன்" (திருவாத பு. மநதிரி. 2).

க அரசாளு

[#0# + Nin.]

அரசன் பார்க்க; see arašan.

அரசான் arašal, பெ. (n.) கரும்பு, sugar-cane, Saccharum officinarum (சா.அக.).

அரசானம் arašāṇam, பெ. (n.) 1. அரசு (மலை.); pipal. 2 அரத்தை (மலை.); galangal. 3. பேரரத்தை; greater galangal, Alpinia galangal (major) (சா.அக.).

ம அரசு: Skt. rāsna.

அரசி araši, பெ. (n) 1. அரசன் தேவீ; queen. ''மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோன் பாவை'' (தேவா 3.378:1). 2. நாடாள்பவள்; reigning queen. 3. shurs; queen of chastity. ''உள்ளைக் காடமுனன் கறபினுக் கரசியென் பின்னைக் காட்டுவ தரியதென் றெண்ணி" (கம்பரா. யுத்த, மீட்சி. 122).

க. அரசி

[அரசன் (ஆ.பா.) – அரசி (பெ.பா.). 'இ' பெ. UT. A.D.]

் அரசியம் arašiyam, பெ. (n.) 1 அரசு, ஆளுகைக்குட்பட்ட நிலம், kingdom, territory of a ruler.

ம். அரசு

[$\Theta \sigma \sigma \rightarrow \Theta \sigma \delta \omega \dot{\phi}$. $\Theta \sigma \delta \omega \phi > Skt. r\ddot{a}jya$]

அரசியல் araš(u)-ival, பெ. (n.) 1. அரச னியலபுங் கடமையும்; kingly qualities and duties 2 ஆட்சி; government 3. ஆட்சி யுமைப்பு, the institution of government, requisites of regal administration. 4. acid நூல்; political treatise. 5. அரசனியல்பைக் கூடறு**ம் தி**ருக்கு **றள்** பகு தி; a chapter of Tirukkural dealing with kingship.

[அரசு + இயல் (தன்மை, முறை).]

அரசிரு-த்தல் araš(u)-iru-, 3 செகுன்றாவி. (v.t.) அரசாக வீற்றிருத்தல், to sit in state, as a king · "கன்னிபபெண ணரசிருந்து" (திருவிளை, தடாதகை 43).

18175 + 8031

அரசிருக்கை araš(u)-irukkai, பெ. (n) 1. அரசு விற்றிருக்கை, the sitting in state of a king or queen 2 அரசவைக்களம் அல்லது ஒலக்க மண்டபம் (பிங்.), king's council chamber or audience hall. 3 அரிய ைன, throne. 4. ஆட்சியுரிமை, the right to govern. ''தனைய னாங் குலோததுங் கற்குத தன்னர சிருக்கை நலகி" (திருவிளை, பழியஞ 2).

[அரசு + இருக்கை (தொ பெ., தொ.ஆகு).]

அரசிருப்பு araš(u)-iruppu, பெ. (n) 1. அரசு வீற்றிருக்கை, the sitting in state of a king or queen. 2. அரசு விற்றிருக்குமிடம்; the seat of a king or government. ''அவனகரு மரசிருப்பு மண்டபமும்" (திருவிளை. மாணிக. 77).

க. அரமுனெ

[200 + 2004.]

அரசிலக்கணம் araš(u)-ilakkaņam, பெ. (n.) அரசர்க்குரிய குணங்கள்; kingly qualities. "நிததிய கரும மகன்று வாளா விருநதிடுத வரசிவககண மன்றென" (மகாராஜா துறவு. 31).

க. *அரசஞ்*செ

[அரசு + இலைக்கணம்.]

அரசிலி arašili, பெ (n.) ஒரு சிவதகர் (பெரியபு. திருஞான. 1135); a Šiva shrine.

அரசிலை araš(u)-ilai, பெ (n.) 1. அரசமரத்தின் இலை; pipal leaf. 2. அரைமுடி, அற்றம் மறைக்கும் சிறுமியர் அணிகலம், pipal leafshaped plate of metal or glass worn by naked

figure of a leaf as branded on beasts (W.).

little girls to cover their 3. ar a & in pubes. தலைமேலிடும் ஒருவகை யணி, ornament, for the head of a bull, in the shape of a pipal leaf. ''அரசிலை யொளிபெற மி*ளிர்வதோர சினமுதி*ர விடை" (தேவா. 3. 344:2). 4. விலங்கு களுக் கிடுஞ் தூட்டுக் குறி;

araš(u)-ılaı-k-karandi.

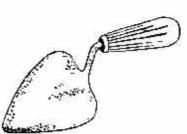
பெ. (n.) அரசிலை

வடிவான கொக்கன்

க ஏண் டி. mason's

[A44 + Bana.]

அரசிலைக்கரண்டி

அரசிலைக்கரணமு.

trowel in the shape of a pipal leaf

[*அரசு* + இலை + கரண்டி.]

அரசிலைத் தூக்கம் araš(u)-ilai-t-tūkkam, பெ (n.) அரைஞாணிற் கோத்துப் பெண் குழந்தையின் அரையிற் கட்டுவதும், அரசிலை போன்று பொன் அல்லது வெள்ளியால் ஆனது மான தகட்டணி (இவ); . plate of gold or silver in the shape of pipal leaf, strung in the waistband of little girls to cover their pubes (Loc)

[அரசு + இனுல + தூக்கம் தூககம் = தொங் aw. I

அரசிலைத்தொங்கல் araš(u) - ilai - t - toṅgal, பெ. (n.) அரசிலைத்தூக்கம் பாரசுக; see araš(u)-ilai-t-tūkkam.

[அரசு + இலை + தொங்கல்.]

அரசிலையைம்படை (அரசிலைப் பஞ்சாயுதம்)
araš(u)-ilai-y-aimbaḍai, பெ. (n.) அரசிலை
வடிவாகப் பொன்னாற் செய்யப்பட்டதும்,
திருமாலின் ஐம்படை பொறிக்கப்பட்டதும்,
சிறுபிள்ளைகளாலும் பெண்டிராலும் அணியப்
படுவதுமான கழுத்தணி (யாழ்ப்.), a fig leafshaped gold ornament worn by children or
women, with the tali of a woman showing in
relief the five weapons of Tirumal (Viṣṇu) (J.).

[9194 + \$mn + 80 + 40 + 40 + 40]

திருமாலியம் (வைணவம்) தமிழர்மத மாதலாலும், ஐமபடைத்தாலி யென்பதே பண்டை வழக்காதலாலும், பஞ்சாயுதம என்னும் வட்சொல் வழக்குப் பிறகாலத்த தாகல் வேண்டும்.

அரசிலைவாளி araš(u)-ilai-vali, பெ. (n.) அரசிலை வடிவான பெண்டிர் காதணி; a fig leaf-shaped ear ornament of women.

ம். அரசில

[अ14 + Boos + araf.]

அரசிறை¹ araš(u)-iṛai, பெ. (n.) அரசனுக்கு இறுக்கப்படும் (செலுத்தப்படும்) நிலவரி, tax on land. "இறைவற கிறையொருங்கு நோவது நாடு" (குறள், 733).

[அரசு + இறை. இறு ததல = கடனாகச் செலுத்துதல். இறு → இறை.]

அரசிறை² araš(u)-iṭai, பெ. (n.) அரசர்க்கரசன், king of kings. ''அரசிறை யரசரொ டெழுத லும்'' (சூளா. கலயாண. 109).

[அரசு + இரை. இறுத்தல = தங்குதல், எங்குந்தங்குதல். இறு → இரை = எங்குந்தங்கும் இரைவண் (கடவுள்) உலகில இரைவணை நீகர்க்கும் அல்லது அதீகாரத்தால் தன் நாடு முழுதுந்தங்கும் அரசன்.]

அரசு arašu, பெ. (n.) 1. அரசன், king. "நராதிப னாகருக் கரசாய் மகுட மேந்திய குரிசில்"(பாரத.குருகுவ. 20), 2. அரசர், kings "அரசுபட வமருழக்கி" (மதுரைக 128). 3. "அரசனது தேன்மை; kingliness, "மான முடைய தரசு" (குறன், 384). 4. அரசாட்சி; government. ''அரசே தஞ்சமென் றருங்கா னடை நது' (சிலப். 13 · 64). 5. அரசியம் (ராஜ்யம்). kingdom, territory of a ruler. "எனதுயி ஏர்க வாழ வென்ப யாவையும்'' (பாரத. குருகு உ 51). 6. தலைமையானது; that which is preeminent. ''மின்னார தமக்கோ ரரசே'' (கந்தபு தேவ. தெய்வ. 143). 7. பண் டை வேளானர் பட்டப்பெயர், an ancient title cf Vēļāļa chieftains. 'வேளெனவும் அரசென வும் உரிமை யெயதினோரும்' (தொ⊾ பொருள். அகத. 30, நச. உரை). 8. தேவார மூவருள் ஒருவராகிய திருநாவுக்கரசு நாயுளார்: Tirunavukkarašu Nayanar, one of the three authors of Tevaram. ''அங்கண வணங்கிப் போந்த அரசும் எதிர்வு தணைய" (பெரியபு. திருஞான. 494). 9 அரசமரம், மரங்கட்குள் அரசுபோல் ஒங்கியது. pipal tree. 10. காவலுரிமை (P.T.L). privileges allowed to watchmen. 11. same நிலம் (பொடு.நி.); domain, land. 12 சதுரங்க ஆட்டத்தில் அரசன் கட்டுப்பட விருத்தலைக் குறிக்கும் குறிப்புச் சொல்; an exclamation equivalent to 'check', used in the game of chess.

ம., நு. அரசு, க. அரசு, அரச; தே. அரசு. ராசு; பட ராசு; Skt. rājan.

[அரசண் → அரசு (கறு கெட்டது). ஒநோ வேத்தன் → வேத்து.]

அரசன் பார்க்க; see arašan.

'அததிபோல துளிரத்து' என்று தொடங கும மரபு திருமண வாழததுத தொடரில. 'அரசுபோ லோங்கி' எனறிருப்பதனால, அரசமரம மரங்களுககுள அரசாகக் கருதப பட்டது போலும்!

அரசமர வுறுபபுகள் பலவகையில் மருந் தாகப் பயன்படுவதுடன், அரசங்கொம்பு மணவறையிற் காப்பாக நடப்படுவதும், அரச மரம் கோயில் குளங்களின் அருகில் வைத்து வளர்க்கப்படுவதும், அதனடியிற் பிள்ளை யாரும் பிற வழிபடும் உருவங்களும் வைக்கப் பெறுவதும், புத்தா அதனடியில் ஓகிருந்த தனாலேயே ஓதி (ஞானம்) அடை நதார் என்று சொல்லப்படுவதும், அம் மரம் தெய்வத் தன்மையுள்ள தென்னும் மக்கள் கருத்தைப் புலப்படுத்தும் அதிற்குமேலை நிலைத்திணை நூலார் இட்ட 'Ficus religiosa' என்னும் பெயரும் அதை வலியுறுத்தும்.

அரசமரத்தின் இனவகைகள் :

- 1. நல்லரசு (புணணியவரசு); sacred fig, Ficus religiosa.
- 2. Свящиля, short tailed pipal. Ficus arnottiana.
- 3. கல்லரசு; wild pipal, Urostigma arnotti-
- 4. ஆற்றரசு, river side pipal
- 5. மலையரசு; hill pipal, Ficus vagas.
- 6 பூவரசு, flowering pipal, portia tree, Thespesia populnea.

இவற்று வையில் ஆற்றரசு தவிர ஏனையவெல் லாம் **சாம்பசிவம்பிள்ளை அகரமுதலி** மீற சொல்லப்பட்டவை.

பூவரசு என்பது, இலைவடிவொன்று தவிர ஏனை வகைகளில அரசமர வகைகளை ஒத்த தன்று. வெளிபபடைபபூ (phanerogam) வுண மையால, பூவரசென்று, கரந்தபூ (cryptogam) வுள்ள பிற அரசமர் வகைகளினின்று பிரித்துக் சுறப்பட்டது.

ஏதேனும் உறுபபு வடிவொபபுமைபறறி, பல மரளுசெடிகொடிகள் அடையடுத்த பொதுப்பெயர் பெறறுள்ளன. அவை யெல்லாம் ஓரினத்தவல்ல. நெல்லிக்கும் கீழக் காய்நெல்லிக்கும், வாழைக்கும் கல்வாழைக் கும், வாகைக்கும் நில்வாகைக்கும் யாதொரு தொடாபுமில்லை. இங்ங்கமே அரசிறகும் பூவரசிறகும் என அறிக இவ விரண்டும் மரமாயிருப்பதே ஒற்றுமை.

அரசுக்காரன் arašu-k-kāran, பெ (n) காவ லூரிமைக்காரன (P.T L.), person holding particular privileges for doing police duty.

[தாரசு (காவல) + காரன் (உரியவன்) 'காரன்' ஆ.பா. ஈறு.]

அரசுக்காவல் arašu-k-kaval, பெ (n.) 1. நாட்டுப் பொதுக்காவல் (MM.), ஊர்க்காவல் என்பதற்கு எதிர்; general police duty, as distinguished from village police duty. 2 நாட்டுப் பொதுக்காவல் செய்வதற்காக ஏற்பட்ட நில மானியம் (R.T.), land granted for services in performing general police duties, dist fr. ūrkkāval.

[3100 + BADIN]

அரசுகட்டில் arašu-kaṭṭul, பெ (n.) அரசன் வீற்றிருக்கும் அரியணை, thronc. ''அரைசு கட்டிலிற் றுஞ்சிய பாண்டியன'' (சிலப். 23 : கட்டுரை, 17).

(அரசுகடடில் என்பது, அரசின் அல்லது அரசனது கடடில் என்று 6 ஆம் வேற்றுமைத் தொகையாகக் கொள்ளப்பட்டதனால் இயல்பு புணர்ச்சியாயிற்று முரசுகட்டில் என்பதும் இங்ஙனமே.)

அரசுசெய்-தல் arašu-šey-, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஆளுதல், to govern. reign, rule

அரசுசொல்(லு)-தல் arašu-šol(lu)-, (8) செ கு.வி. (v.t.) சதுரங்க விளையாட்டில் அரசனுக்குப் பகைக்காயை எடுத்துவைத்து, 'அரசு' என்று சொல்லுதல்; to say 'check' in a chess game.

அரசு தலை பணி - த்தல் arašu-talar-paņi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) முடிசூட்டப் பெறுதல்; to be crowned as king. "அங்காகோனா யரசுதலை பணிதது" (ஞானா. 32).

[பணிதல் (த வி.) → பணித்தல் (பி.வி.). மூடி துமும்போது தலை தாழத்தலால், மூடிதட்டுத்வைப் பணித்தல் எனப்பட்டது.]

அரசு பேறு arašu-pētu, பெ. (n) அரசன் குடிகளிடம் பெறும் இறை அல்லது வரி (I.M.P. Tj, 464); tax due to a king.

[அரசு + பேறு பெறு → பேறு (தொ.ஆஞ.).]

அரசுவா araš(u)-uvā, பெ. (n.) நாற்கால், துதிக் கை, குறி, வால் ஆகிய ஏழுறுப்பு**ம்** நி**லத்தில்** தோய்வனவாய்; காலுகிர் (நகம்) பாலும் சங்கும் போல் வெண்ணிறமாய், நாற்கால், துதிக்கை, வால, இருமருப்பு (தந்தம்) ஆகிய எண்ணுறுப் புங கொல்லவல்லனவாய், ஏழுமுழ வுயர்ச்சியும் ஒன்பது முழ நீட்சியும் பதின்மூன்று முழச் சுற்றளவு முடையதாய்; சிறுகண்ணுஞ் செம் புள்ளியுமுடையதாய், முற்பக்க முயர்ந்து பிற்பக்கத் தாழ்ந்த பட்டத்தியானை (பிங்.); State elephant, having its four legs, trunk, sexual organ and tail touching the ground with white toe-nails, seven cubits in height, nine cubits long and thirteen cubits in circumference, with the fore part of the body higher than the back part, its four legs, trunk, tail and tusks serving it as weapons. "அரசோடு அரசுவா வீழந்த" (களவழி. 35)

''காலோர் நானகுந் தனிக்கையுங் கோசமும் வாலுறுபபோ டேழு மாநிலந் தோயவதும பாலுஞ சங்கும் போலுங் காலுகிர் காலினுந் தன் றனிக் கையினு மெய்யினும் வாலினு மருப்பினும் கோறவவல் வதுவா மேழமுழ முயர்நதொன் பானமுழ நீணடு பதின்முன் றுமுழஞ சுற்றுடைத் தாகித் தீயுமிழ் சிறுகணுஞ செமபுகரு முடைத தாய முன்ன்பு யாநது பின்ன்ப ணிததாய தியானை யரசுவா வாகு மென்ப"

(பிங். 6 1492).

[அசை + உவா (உயசமான வீலங்கு, யாணை). உவத்தல = உயர்தல. உவ → உவண = மேலிடம், உயர்ச்சி. ஒந்தோ. உம்பல் = (உயசமானு) யானை. ஓங்கல் = (ஓஙகி வனார்த) யானனை.]

அரசு நுப்பு araš(u)-uruppu, பெ. (n.) அரசுக்குரிய படை, குடி, கூழ், அமைச்சு, நட்பு, அரண் என்னும் ஆறு உறுபபுகள்; the six constituents of State, viz., army, people, wealth, ministry, allies and fortress

"படைகுடி கூழமைச்சு நடபர ணாறும் உடையான அரசருள் ஏறு" (குறள, 381). [அரசு + உறுப்பு.]

அரட்சி aratci, பெ. (n.) அச்சம் மிக்க நிலை; state of fear, frightful confusion.

மு. அரட்டு, க. அரலு; நெ. அரடொணு [அரளுதல = அச்சம மீகக கொளளுதல. அரள -- அரடசி.]

அரட்டடக்கி aratt(u)-adakki, பெ. (n.) குறும் பரையும் செருக்கரையும் அடக்கியாள்பவன், one who subdues harassers and haughty persons ''தக்கன்றன் வேள்வியை அரட்ட டக்கிதன் னாரூ ஏடைமினே'' (தேவா. 5. 7 5)

[அரள் (த.வி.) → அரட்டு (பி.வி.) → அரட்டன் → அரட்டு (சுறு கொட்டது) + அடககி. அடக்கு → அடக்கி. 'இ' வி மூத. சுறு.]

அரட்டம்³ arattam, பெ. (n.) பாலைநிலம் (திந்தா. நி. 272), desert tract

[அரன் (த்.வி.) → அரடம் (பி.வி.) → அரட்டன் = குறும்பன், கொள்ளைக்காரன் அரட்டன் → அரட்டம் = ஆறலைப்போர வாழும வரண்ட நீலம.]

அரட்டம்² arattam, பெ. (n.) விடிகை (அக.நி); dawn.

அரட்டமுக்கி aratt(u)-amukki, பெ. (n.) 1. குறும் பரை அடக்குபவன்; one who keeps under control harassing petty chieftaips. அரட்டடக்கி பாரக்க; see aratt(u)-adakki 2 திகுமங்கை யாழ்வார்; Tirumaṅgaiyā[vār. ''அருளமார் அரட்டமுக்கி'' (திவ, பெரியதி. 3,4,10).

[அரள் (த.வி.) → அரட்டு (பி வி.) → அரட்டன் → அரட்டு (ஈறு கெடடது) + அமுக்கி. அமுகஞ்தல் = அடக்ஞ்தல, அமுக்கு → அமுக்கி. 'இ' வி.மூத ஈறு.]

அரட்டர் arattar, பே (n.) 1. கொள்ளை யடிக்குங் குறுநிலமன்னர்; harrying petty chieftains. "அரடடக்கரும்படை மானவேற் குறுமன்னவர் நண்ணினார்" (திருவிளை. உக்கிர. வேலவளை, 19). 2. குறும்பர், தீயர்; harriers, mischief-makers, wicked persons. "அடைந்தவர்க் குறுக் ணாற்று மரட்டரும்" (காஞ்சிப்பு, இருப்த, 384)

[அரன் (தனி.) → அரடம் (பி.வி.) → அரட்டா = அச்சுறுத்துவோர், துண்டிறுத்து வோர்.]

அரட்டல் arattal, தொபெ. (vbl n) அச்சுறுத் தல்; frightening, intimidation.

[அரடு + அல (இதா பெ ஈறு)]

அரட்டல்புரட்டல் arattal-purattal, தொ.பெ. (vbl.n) 1. இழித்தும் பழித்தும் அச்சுறுத்தி மிரட்டுதல், threatening speech, acts of intimidation. இந்த அரட்டல் புரட்ட்ட வெயர்பட்ட வெல்லாம் இங்குச் செல்லாது. 2. தோய் முற்றலால் அல்லது நஞ்சு வேகத்தால் ஏற்படும் தாங்கொணா தோவு அல்லது ஆரவார உடற் கோனாறு, tossing restlessly, as in agonising pain caused by severe disease or venomous bite.

[அரடு → அரட்டல + 4ரடு → 4ரட்டல. பொருளை மிகுதீப்படுத்த வருத மாபிணை மொழி.]

அரட்டன் arattan, பெ. (n.) 1. அரட்டர் பார்க்க; see arattar. 2. மிடுக்கன், strong, powerful and arrogant man "அரட்டன்வந் தப்பூச்சி காட்டு இன்றான்" (திவ், பெரியாழ், 2.1 4).

[800 - 800 G - 80 LL ...

அரட்டி *araţtı*, பெ. (n.) அச்சம் (வின), fear, terror.

[NOLB - NOL4.]

அரட்டு-தல் arattu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அசசுறுத்தல்; to frighten, terrify.

ம். அரட்டு

[அரள் (த.வி.)→அரட்டு (பி வி.) அரளுதலை = அஞ்சுதல்.]

அரட்டு arattu, பெ. (ம.) 1. அசசுறுத்தம்; frightening, intimidation, severe rebuke. 2 குறும்பு; mischief. ''மலநோ யரட்டொதுக்கும்'' (காஞ்சிப்பு சிவபுண். 10). 3 மிடுக்கு, prowess. (திவ. பெரியாழ். 2 1:4. வியா.). 4. அச்சம் (இ.வ.); fear, tremor (Loc.).

[அரள் -> அரட்டு (தொ பெ.)]

அரட்டுப்புரட்டு arattu-p-purattu, பெ. (n.) அச்சுறுத்தும் பொய்புரட்டு (சம அக); bluff, frightening and deceiving.

[அரன் → அரடு + 4ரன் → 4ரடு. அரட்டும் 4ரட்டும் = அச்சுறாததுமை பொய்யும.]

அரட்டை arațiai, பெ. (n.) I வீண்பேச்சு, வம்பளப்பு (நெல்லை), idle talk, gossip (Tn.). 2. வீண்பேச்சாளி; idle talker, gossiper. 'அப்பனில்லாதது அரட்டை, தாயில்லாதது தறுதலை' (பழ.)

[NOLG - NOLOOL.]

அரட்டையடி-த்தல் arattar-y-adr-, 4 செ.கு வி (v 1.) I விண்பேச்சுப் பேசுதல், to gossip, talk purposelessly. 2 விண்பெருமை பேசு தல (உ.வ); to swagger, bluster (Com.u).

[AJLB -> SIJLONL + SIG]

அரடா araḍā, பெ (n) அணியின் விளிம்புறுப்பு, the raised rim of a jewel

தெ அரடா

அரடு aradu, பெ (n.) ஒரு மரம்; Indian trumpet flower, Colosanthes indica (சா அக.).

அரண் aran, பெ (n.) 1. வலிமை, strength. 2 காப்பு; protection. 3. தற்காப்பு; defence. 4 கோட்டை; fort, fortress, castle. 5 கோட்டைமதில்; fort-wall, rampart 6. சுற்று மதில், compound wall, as of a temple. 7. காப்பான இடம்; fortified place 8 மார்புக் காப்பான அல்லது உடற்காப்பான கவசம்; armour. 9 பாதக காப்பான செருப்பு, sandals, as protection for the feet 10 வேல (பிங்), spear 11. அழகு (சங் அக), beauty.

ம அரண, க. அருணி.

அழகான பெண்ணும் பொருளும் இடமும் போறறிக் காக்கப்படுவதனால், அழகும் ஒரு வகை - அறணாயிற்று. அதனால் 'அரண' என்னும் சொல் 'அழகு' என்னும் பொருளுங் கொண்டது.

அரண்வகைகள்:

- 1 மதிலரண; fort-wall, rampart.
- 2. fggin, moat.
- 3. நிலவரண்; natural defence consisting of arid expanse of earth.
- 4. காட்டரண, forest, as a source of defence.
- 5. மலையரண, mountain, as a natural defence.

''மணிநீரும மண ணும மலையும அணிநிழற காடும் உடைய தரண''

என்னுங் குறளில் (742), நீரரண, நிலவரண, மலையரண, காட்டரண என்னும் நால்வகை அரண்கள் குறிக்கப்பட்டன.

மதிலரண் வகைகள்:

- 1. உயாமதிவரண்; unscalable fort-wall.
- 2. அகன் மதிலரண; broad fort-wall with accommodation for fighters on the top.
- 3. திணமதிலரண்; impenetrable fort-wall
- 4 அருமதிலரண, inaccessible fort-wall, with war machines fitted on the top.

''உயாவகலந திணமை யருமையித நானகின் அமைவரண எனறுரைக்கும் நூல''

(குறன, 743).

அருமதில என்பது பலவகைக் கடும பொறிகள் அமைந்தது அப்பொறிகளாவன:

''.... ..... வளைவிற பொறியும் கருவிர லூகமுங் கலலுமிழ் கவணும் பரிவுறு வெறநெயும் பாகடு குழிசியும் காயபொன் னுலையுங் கலலிடு கூடையும் தூண்டிலுந் தொடக்கு மாண்டலை யடுப்பும்

கவையுங் கழுவும் புதையும் புழையும் ஐயலித் துலாழுங் கைபெய ரூசியும் சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணையும் எழுவுஞ் சீப்பு முழுவிற்ற கணையமும் கோலுங் குந்தமும் வேலும் பிறவும்''

(சிலப் 15 207-216)

"பிறவும்" என்பன, நூற்றுவரைக்கொவலி, தள்ளிவெட்டி, களிற்றுப் பொறி, விழுங்கும் பாமபு, கழுகுப்பொறி, புலிப்பொறி, குடப் பாமபு, சகடப்பொறி, தகாப்பொறி, ஆரி நூற்பொறி முதவியன் நீரரண்வகைகள்:

- 1. இயற்கை நீரரண—ஆறும் கடலும்
- 2. செயற்கை நீரரண்—அகழி.

[அரு = அணுகுதற்கு அல்லது அடைதற்கு அரிய. அண் = பொருந்திய இடம், இடம். ஓ.தோ: அவண் = அவ்விடம். உவண் = மேலிடம். நடுவேண = நடுவிடம். அரு + அண் — அரண.]

அரு + எயில – ஆரெயில ''உடன்றோர வருபகை பேணார் ஆரெயில்'' (தொல பொருள. புறத. 12) = 'புறததோன் அகத தோன்மேல வநதுழி அவன் பகையினைப் போற்றாது அகததோன் இகழந்திருத்தறகு அமைந்த மதிலரண' (நச் உரை).

'அருமை≕பொறிகளான் அணுகற கருமை' (குறள், 743, பரிமே. உரை)

அரண்² aran, பெ (n.) அச்சம் (பொதி.நி.), fear, terror.

[அரள் → அரண் அரஞாதல = அஞசி யொடுங்குதல்.]

அரண் மனை aran-manai, பெ. (n.) 1 மதி லரண் சூழ்ந்த மாளிகை; fortified palace. 2 அரசன் குடியிருக்கும் மாளிகை; royal palace. 'அரணமனைக் கோழிமுடடை அமமியை உடைக்கும்' (பழ.).

ம. அரமன; க., து., குட., பட. அரமனெ. அரணமனை → அரமனை (இழ் வ).

[அரண் + மண**ன**.]

அரண்மனைக்காகிதம் aran - manai-k-kāgidam, பெ. (n.) அரசியற் கட்டளைத் திருமுகம் (புதுவை); government despatch or order (Pond.).

க. அரசாணெ

[அரண்மேணை + காகீதம்]

அரண் மணைக்காணி aran-manat-k-kani, பெ. (n.) படைக்கு வேண்டிய உணவுப்பொருள் களை நேரடியாக விளைவிப்பதற்காக அரசிய வார் வைத்துக்கொள்ளும் பணணைகள்; estate run directly by the government for the supply of grain to troops.

[அரண்மணணை + காணு.]

அழண்மனைச்சீட்டு aran-manai-c-cittu, பெ (n.) அரண்மனைக்காகிதம் பார்க்க; see aranmanai-k-kagidam.

[அரண்எமணணை + சீடு]

அரண் மனைப்பற்று aran-manai-p-partu. பெ. (n.) அரச குடும்பத்திற்குச் சொந்தமான ஊர், village in the possession of a royal family.

[அசன்மைகளை + பற்று.]

பற்று பார்க்க, see parru.

அரண்மணையார் aran-manai-y-ar, பெ. (n.) 1. அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்; members of the royal family or household. 2. அரண் மனை யலுவலர்; palace officials.

[அரண்மைனை + ஆஎ (ப.பா. ஈறு).]

அரண்மனையூடுயம் aran - manai - y - ū liyam, பெ. (n.) அமஞ்சி, கூலியில்லா வேலை (புதுலை); work without remuneration (Pond.).

[அரண்மனை + ஊழியம.]

அரண்மணைவார்த்தை aran - manai - varttai, பெ (n.) அரசியல் நடவடிக்கைகளில் வழங்குஞ் சொல் (P.T.L.); words used in official records or communications.

[அரண + மனை + Skt vārtta > த. வாரத்தை=சொல.]

இது அறமனை வார ததை யென்று தவறாக வழங்கிவருகின்றது.

அரணம் araņam, பெ (n.) 1. கோட்டை மதில்; wall round a fort. "முழுமுத வரண முற்ற லுங் கோடலும்'' (தொல் பொருன புறத், 10). 2 கோட்டை; fort. 3 காவற்கூடம், prisonhouse. 4. கொத்தனம் (அக.நி.); bastion. 5. காட்டரண் (பிங்.), forest, as a strong defence. 6. காடு (அக.நி); forest. 7. தடை; obstruction ''அறிவுகா னாமே அரணமல லவாக்கிவை கடந்தகல் வரிதாக" (கம்பரா. யுத்த. மீட்சி. 106). 8 காப்பு, protection ''அவுளை வைகுமோ ரரணமான கிரவுஞ்ச கிரி'' (கந்தபு உற்பத், தாரகன்வதை, 108), ''என னுயிர்க் கரணம நின்னோடு'' (யசோதர. 102) 9. அரணான இடம்; place of safety. ''துன்னெறி யவுணர் யாருந துவன்றிய வரண மாகி" (கந்தபு. அசுர். விந்தம்பீலம். 1). 10. கவசம் (பிங்.), coat of mail ''பாசம் பிணித்த வரணம் பரிவெயத்" (கந்தபு. அசுர். அமரர். 54) 11. வேலி (சூடா.), hedge, enclosure. ''மாறபெரு மதிலைச சூழ வர்மபறு தானை தன்னை யேற்புடை யரண மாக யியற்று வித்து" (கந்தபு. அசுர. அசுரர்யா. 37). 12. கழுவாய், மாற்று (பரிகாரம்); remedy.

''அரணமில் கூற்றின் முரண்டொலை யொரு வனும்'' (ஞானா. 56). 13. வேல் (பிங்); dart, spear. 14. செருப்பு, sanda! ''அடி புதை யரணம்'' (பெரும்பாண 69). 15. மஞ்சம் (அக.நி.), bed, couch. 16. அழகு (சங அக); beauty.

ம. அரணம

[அரண் → அறணம்.]

அரண**ம்வீசு-தல்** aranam-višu-, 5 செ கு.வி (v i) கவசமணிதல்; to put on a coat of mail. ''அரைசரு மமர்மலைந் தரணம் வீசினார்'' (சீவக். 777).

அரணவுணர்வு arana-v-unarvu, பெ. (n.) இறை யறிவு (பதிஞானம்); knowledge of God

[அரணம் + உணர்வு.]

அரணாம்பரம் aranambaram, பெ (n.) 1 மதில்; fort-wall. 2 வேலி; hedge.

[அரண் → அரணம் + அம்பரம. உமபரம் (வாணம்)→ அமபரம = வாணளாவும உயாச்சி.]

அரணி-த்தல் arani-, 4 செ கு.வி. (v.i.) உரத் தல், கடினப்படுதல்; to grow hard, as a boil. —, 4 செ குன்றாவி. (v.t.) 1. அரண்செய்தல் (M.), to fortify, strengthen. 2. காவல் செய்தல்; to defend. protect. 3 அழகுபடுத்து தல், to adorn.

[அ¢ண் → அ¢ணு.]

அரணி¹ araṇì, பெ. (n.) 1 கோட்டை மதில் (அக.நி.); wall of a fort. 2. வேலி (பொதி. நி.); hedge. 3. கவசம் (அக.நி.); coat of mail 4. காடு; jungle, forest (W.)

[अवलंग -► अव**ळा⁸.**]

அரணி² arani, பெ. (n.) கன்னி முத்திரை, அல்குல் சவ்வு; the fold of mucous membrane at the vaginal entrance, hymen (சா.அக.).

அரணிச்சுறா arani-c-cura, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடல்மீன்; a kind of sca-fish, Scyllium marmoratum.

[Anoor + Anon.]

அரணித்த பரு araņitta-paru, பெ. (n.) கட்டி; an abcess or boil, a matured wart (சா.அக).

அரணிய araṇiya, பெ. எ. (adj) காப்புடைய, defended. ''அரணிய விலங்கை'' (பாரத. இராசசூ. 67)

[अवञेंग → अवलावियः.]

அரணிருக்கை aran-ırukkai, பெ. (n.) கோட்டை (சங்.அக.); fort, fortress

[அசண + இருககை (தொ.ஆகு.).]

அரணை 1 araņai பெ. (п) 1. பல்லியேரணை; a type of red-tailed lizard, lacertidae. 2 பாம் பரணை, பல்லியைப் போன்ற வடிவும் பாம்பைப் போன்ற தோற்றமும் முழு வளர்ச்சியில் 8 அல்லது 9 விரலம் (அங்குலம்) நீளமுமுள்ள அரணை; smooth streaked lizard, Lacerta interpanctula (செ.அக.).

MEMORE

உடுமபைபபோல இரட்டை நாக்குடை யதும், பல்லியைபபோனற வடிவுள்ளதுமான இது தலைப்பக்கம் உறை ஒரு நச்சுயிரி. போன்ற அமைப்புடன், முதுகிற சிலாமபுகள் உள்ளதாயும், பக்கங்களிற் சுரசுரப்பான தாயும், வால் நீண்டும் இருக்கும். இது கடித தால் (அல்லது நக்கினால்) உடம்பு முழுவதும் நடுக்கங் கண்டு, நாககுத் தடித்து, வாயில நுரை தளளும். 'அரணை கடித்தால் (தீண்டி னால) மரணம்' என்பது பழமொழி. அரணை யிற் பலவகையுண்டு. காவேரி, சேலம், கோயம் புததூர — இவவிடங்களில் இவறறை மிகுதி யாகக் காணலாம், a house lizard with red tail. It is a reptile having double tongue like the iguana and resembling the lizard in its structure. It is a class of reptiles that have heads covered with shields. It is 5\frac{1}{2}" long. Its tongue is slender, free, exertive and terminating in a fork. It has scales on the back and is granular on the sides. Its tail is very long. Its licking is considered poisonous and is marked by tremor and thickening of tongue. There is a Tamil proverb, viz., 'If a streaked lizard bites death ensues'. The reptile is very common on the Coromandel coast, Salem and Coimbatore, especially near the banks of Cavery, Cabrita leschenaultii.

The other South Indian species are:

- 1. Acanthodactylus nilgherrensis
- 2. Nulgherries.
- 3. Calosaura leschenaultu
- 4. Lacerta leschenaultii.

ம. அரண; க., து. அரணெ.

[அரள் → அரளை → அரணை = அச்சததை யுண்டுபெணணுவது. 'அரணை தீண்டினால் மான்பை பொதைத்ருப்பதனாலும், கொல்லுந் தீறனுடையதாயூருந்தும் மக்கள் தங்கும் அல்லது வழங்கும் இடத்தில் அச்சமீன்றித் தாராளமாய் வந்து தீரிவதனாலும், அர (பாம்பு) + அணை (சார்பு) என்று கருத் இடமிருப்பூலும், அது அத்துணைக் கொள்ளத்தககதன்று.]

அரணை² araņai, பெ. (n.) எயிறு (எகிர) (நெலலை); the gums (Tn).

[அரண் → அரணணா = பவலிறது. அரண்டுபோ விருப்பது.]

அரணைக்கடி aranai-k-kadi, பெ. (n.) அரணை நக்கல்; the licking of a streaked lizard.

[அரணை + கடி.]

அரணைக்கல் araņai-k-kal, பெ. (n.) வேலை செய்யப்படாத கல் (இ.வ); uncut stone (Loc.). [அரணை + கல்.]

அரணைச்சம்பா aranai-c-camba, பெ. (n.) தெல் வகை (A); a kind of paddy.

[அரணை + சம்பா]

- அரணை தீண்டல் aranai-tindal, தொ.பெ. (vbl n.) அரணை நககல்; the licking of a streaked lizard
- அரணை நக்கல் araṇai-nakkal, தொ.பெ (vbl.n.) அரணை தீண்டல் பார்கக; see araṇaitiṇḍal
- அரணைமதி araņai-madı, பெ (n) நினைவுக் குறைவான மதி (புத்தி) (இ.வ); mınd deficient in memory (Loc.).
- அரணைவாற்சுருட்டை aranai var curuttai, பெ. (n.) அரணையோல வாலுடைய ஒருவகைச் சுருட்டைப் பாம்பு; a kind of šuruttai snake with tail like that of the green lizard, lizard-tail carpet snake (சர.அக.) — சுருட்டைப் பாம்பு வகை (M.M.); variety of Echis carinata (செ. அக.).

[அரணணை + வால் + சருட்டை.]

அரணைவாற்று டிப்பு aranal-var-rudippu, பெ. (n.) துண்டிக்கப்பட்ட அரணைவாக் துடித்தல்போல் மாந்தர் தாடி விரைவாகத் துடித்தல்; violent pulsation like the firt or flutter of the cut-off tail of a streaked lizard (சா.அக.).

[அரணணை + வால் + துடிபபு.]

அரத்தக்கசடு aratta-k-kašaļu, பெ. (n.) அரத்தக் கேடு; impurities of blood (சா.அக.).

[210330 + 86B. 8600 B - 86B.]

அரத்தக்கசிவு aratta-k-kašivu, பெ. (n) அரத்தம் கசிதல்; oozing of blood, Angiorrhea (சா.அக.).

(அரத்தம + கசிவு. கசி → கசிவு. 'வு' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தக்கட்டி aratta-k-kattı, பெ. (n.) 1.வேனிற் காலத்தில் அரத்தக் கொதிப்பினால் உடம்பிற் பலவிடங்களில் எழும்புங் கட்டி, painful boils appearing on several parts of the body during summer, oriental boil. 2. அரத்தம் தங்கி நிற்கும் கட்டி: an abscess which contains blood, Haemorrhagic abscess 3. அரத்தம் உறைந்து திரண்ட கட்டி, a clot of blood, Crassamentum (சா.அக.)

[அரத்தம்+கட்டி கட்டு → கடடி. 'இ' வி.முத குறு.]

அரத்தக்கட்டு aratta-k-kattu, பெ. (n.)
1. அரத்தத தேக்கம்; congestion of blood, overfullness of the capillaries and other blood vessels in any part of the body. 2 அரத்தம் உறைதல், clotting or coagulation of blood.

[அரத்தம் + கட்டு (முத.தொ பெ).]

அரததக்கடுப்பு aratta-k-kaduppu, பெ. (n.)

1. சிலமும் அரத்தமுமாகவாவது அரத்தமாக வாவது கழியும் வயிற்றுளைச்சல்; dysentery characterised by discharge of blood with or without mucus. 2. அரத்தக் கழிச்சலால் மல வாயிலிற் காணும் எரிச்சல்; burning sensation felt in the anus from discharge of blood. 3. அரத்தக் கொதிப்பு; the heated condition of blood in the system (சா.அக.).

[அரத்தம் + கடுப்பு. கடு → கடுப்பு. 'பு' தொ பெ. ஈறு கடுத்தவ = எரித்வ், வெப்பமாதல்.]

அரத்தக்கண் aratta-k-kan, பெ. (n.) கண்களி லுள்ள அரத்தக் குழாய்கள் பருத்து அதனால் மிகு தியாக அரத்தந் தங்கிச் சிவந்த கண்; blood-shot eyes due to the extravasation of blood within the eye. 2 சினக்கண்; reddened eyes of an irate person.

[810880 + 8000.]

அரத்தக்கண்ணன் aratta-k-kannan, பெ. (n) 1 செங்கண்ணன், a person with blood-shot eyes. 2. புளிச்சக்கண்ணன், one with blear-eyes (சா.அக.) 3. சினக்கண்ணன்; irate person with reddened eyes.

[அரத்தம் + கண்ணன். கண → கண்ணன். 'அன்' உடையைன் ஈறு (ஆ பா.)]

அரத்தக்கனம் aratta - k - kanam. பெ (n.)
குழந்தைகட்கு நாக்குப் பூத்து, வயிறு கடுத்து,
நாடி அயாந்து, உடல் வாடி, இருமலுடன் அரத்தங் கழியும் ஒருவகைக் கணதோய்; an obscure disease in children complicated with intestinal disturbances, and characterised by furred tongue, irritation of the bowels, weakness, emaciation, cough, haemorrhages from mucous membranes, etc., a kind of tabes (கா.அக).

[அரத்தம + கணம். கணத்தல = எரிதல, கடுதல். கண → கணம்.]

அரத்தக்கண மூலம் aratta-k-kaṇa-mūlam, பெ. (n.) கணநோயாற் குழந்தைகட்கு மல வாயின் வழியாக அரத்தம் ஒழுகும் ஒருவகை மூலதோய்; bleeding from the anus in children due to improper diet, infantile scurvy (சா.அக.).

[அரத்தம் + கணம் + மூலம்.]

அரத்தக்கத்தரி aratta-k-kattari, பெ. (n.) ஒரு வகைப் பாம்பு; a kind of snake (சா.அக)

[200300 + 4388.]

அரத்தக்கதகரம் aratta-k-kada-šuram, பெ. (n.)

1. அரத்தத்தை முறித்து உடம்பின் வலுவைக்
குறைக்கும் ஒருவகைக் காய்ச்சல; a fever in
which the blood undergoes rapid degenerative
changes and as a result of which the body
becomes weak. 2. அரத்த மூத்திரத்தை
யுண்டாக்கும் ஒரு நச்சுக் காய்ச்சல்; a malarial
fever causing the passing of blood in urine,
Haematuric fever (சா.அக).

[அரத்தம் + கதம் + கரம். கதத்தல் = கடுதல் கத → கதம். கள் → கர → கரம் = குடு, காய்ச்சுல, கடும் பாலைநீலம்]

அரத்தக்கதிப்பு aratta-k-kadippu, பெ. (n.) உடம்பில் எப் பாகத்திலேனும் ஏற்படும் அரத்த மிகுதி; excess of blood in any part of the body, Hyperemia (சா.அக)

[அரத்தம் + கதிப்பு. கதித்தல் = மிகுதல். 'பு' தொ பெ. ஈறு.]

அரத்தக்கந்தகம் aratta-k-kandagam, பெ. (n.) தால்வகைக் சுந்தகங்களுள் ஒன்றாகிய சிவப்புக்கந்தகம்; red sulphur (சா.அக.)

[அரத்தம் + கந்தகம். காந்து → காந்தகம → கந்தகம் = விரைந்து எரியும் பொருள். காந்துதல் = எரிதல்]

சமற்கிருதத்திலுள்ள 'கந்தக' (gandhaka) எனனும் சொற்கு 'மணமுள்ள' என்றே பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது. அது பொருந் தாது ஆதலால், அச் சொல் தெனமொழியி னின்று வடமொழி கடன்கொண்ட தாகவே யிருத்தல் வேண்டும்,

அரத்தக்கமலம் aratta-k-kamalam, பெ. (n.) செந்தாமரை; red lotus, Nelumbium speciosum (சா.அசு.).

[அரத்தம்+கமலம். கம= நீர. கம→ கமல் → கமலம = நீரில் முகளைபைது.]

அரத்தக்கல் *aratta-k-kal*, பெ. (n.) ஈரற்க**ல்;** blood-stone or oriental jasper, *Heliotrope* (சா.அக.)

[310330 + 80]

அரத்தக்கலசவெரிச்சல் aratta - k - kalaša - v ericcal, பெ (n.) மாடுகட்குண்டாகும் மார் பெரிச்சல், inflammation of the heart in cattle, heart-burning (சா.அக.).

[அரத்தம்+கலசம்+எரிச்சல். எரி⊸எரிசசல். 'சல்' தொ.பெ. சுறு.]

அரததககுவையெரிச்சல என்பது **தூய** தமிழ.

அரத்தக்கலப்பு aratta-k-kalappu, பெ (n.)

1. தெருங்கியவுறவு; consanguinity, bloodrelationship. 2. ஒருவரின் அரத்தம் மற்றொருவ
ருடம்பிற் போய்க் கலத்தல், running of one's
blood in another's veins, said of relatives. 3.
இருவகை யரத்தம் ஒருமிக்கச் சேர்தல்; an
admixture of two kinds of blood. 4. அரத்த்த்தி
லுண்டான பலவகைக் கூறுகளின் கலப்பு;
composition of blood (சா.அக.).

[313350 + 8004]

அரத்தக்கலிதம் aratta-k-kalidam, பெ (n)

1. ஆண்கு றியின் வழியாக அரத்தம் வெளிய யடல்; discharge of blood through the urmary tract 2 அரத்தம் கலந்த விந்து வெளிப்படல்; discharge of blood in semen, Haematospermia (சா.அக.).

[அரத்தம் + Skt. skhalitā > த. கலிதம = கழிகை, வெளிப்பாடு.]

அரத்தக்கழிவு என்பது தூய தமிழ்.

அரத்தக்களிச்சு aratta-k-kaviccu, பெ (n) அரத்த நாற்றம், stink of blood (W)

[அரத்தம் + கவிச்சு. ஒருகா. கொச்சு (கொச்சை) - கவிச்சு]

அரத்தக்கழலை aratta-k-kalalai, பெ (n)

1. அரத்தச சொரிவினாலேற்பட்ட கழலைக்
கட்டி: a tumour containing effused blood,
blood tumour, Haematoma. 2 கண்ணிமைக்கு
மேல் சிவப்பாக எழும்பும் ஒருவகைக் கழலைக்
கட்டி, மூவகைக் கழலைகளுள் ஒன்று, one of
the three tumours contemplated in Tamil
Medical Science, i e , a sebaccous cyst of an
eye-lid, stye, Blepharo atheroma. 3. அரத்த
தரம்புகளா லாக்கப்பட்ட ஒருவகைக் கழலை,
a tumour formed by an artery and filled with
blood, Anewysm. 4 அரத்தக் குழாய்கள்
அமைந்த கழலை; a tumour made up of newformed blood vessels, Haemangioma (சா அக)

[அரத்தம் + கழவை. கழலுதல = தெடிழுதல கழல் -> கழலை = தெடிமும் கடடி]

அரத்தக்கழிச்சல் aratta-k-kaliccal, பெ (n)

1. அரத்தமுஞ் சீலமுங் கலந்த வயிற்றோட்டம்;
diarrhoea with discharge of blood and mucous
stools, Dysenteric diarrhoea, Melaena 2
அரத்தப்போக்கு, discharge of blood, dysentery, bloody flux 3. மலம் கலந்த அரத்தப் போக்கு, the passage of blood in faeces,
Haematechezia 4 அரத்தமும் சீலமும் மலமுங்
கலந்த கழிச்சல்; purgation or discharge
through the anus. of blood mixed with faeces
and mucus (சா அக.).

இவ விறு திவகை பல்வேறு கரணியங்களால நிகழும்,

- (1) செரிமானக கோளாறு; disorder of digestive organs, as in dysentery, etc.
- (2) கடுமையான சுழிச்சல மருநது; violent purgative.

- (3) நஞ்சுக் கலப்பு; blood-poisoning
- (4) திகில, திடும அச்சம, திடுக்கிடவ முதலியன; fear, shock, sudden agitation, etc., intestinal haemorrhage
- (5) பேய்மந்திரம், செயவினை, ஏல்ல முதலிய சுருங்கலை; black art such as sorcery, witchcraft, etc.
- (6) நாட்பட்ட சில நோய்களால ஏற்படுங் கோளாறு, complications arising from some chronic diseases.

அரத்தக்கள்ளி aratta-k-kalli. பெ. (n) சிவப்புச் சதுரக்கள்ளி, a red variety of square-spurge, Euphorbia antiquorum (சா அக).

[அரத்தம் (சிவப4) + கள்ளி கள = முன். கன → கள்ளி]

அரத்தக்கற்றாழை aratta-k karralai, பெ (n) செங்கற்றாழை; red aloc, Aloe vera (officinalis).

[அரத்தம் + கறறாழை அரத்தம் = சிவபபு]

அரத்தக்கள்ளது.லை aratta-k-kanna-šūlai, பெ (n) ஊதை பித்த கோழையாலும், கல் முதலியவற்றால் அடியுண பதனாலும், காதினுள் சீழ் அரத்தம் முதலியன சேர்ந்து குத்தலையும் அரத்தவொழுக்கையும் உண்டாக்கும் ஒரு காது தோய்; a disease of the ear followed by pricking pain and discharge of blood arising from the deranged condition of the humours in the system, and also from traumatic causes, Otitis haemorrhagica (சர.அக.)

[அரத்தம் + கள்ளம் + தலை]

அரத்தம், கனனம்², தலை பாரகக, see arattam, kannam², šūlai.

அடித்தக்கனப்பு aratta k-kanappu, பெ (n.) 1 அரத்தம் மீறுகை; a condition marked by excess of blood and fullness of pulse, plethora. அரத்தக்கொழுப்பு பார்க்க, see aratta-kkoluppu 2. அரத்தக் கொதிப்பினால் எழும் கூடு; local increase of heat due to larger supply of blood in a part of the body.

[அரத்தம் + கணப்பு கணத்தல் = மிஞதல். கண → கணப்பு. 'பு' தொ.பெ. ஈறு]

அரத்தக்களி aratta-k-kaṇi, பெ (n) கோவைப் பழம், bright scarlet edible fruit of Indian caper, Bryonia grandis (சா.அக.).

[அரததம் (சிவப்பு) + கணி.் கண்ணுகல் = பழுத் தேல். கண் →ு கண்ணி →ு கணி.]

- அரத்தக்காசம் aratta-k-kašam, பெ. (n.) செங் கீரை; a red edible greens. Amaranthus (genus) (சா.அக.)
- அரத்தக்காஞ்சனம் aratta-k-kāñjaṇam, பெ (n) செம்மந்தாரை; pink and yellow mountain ebony, Bauhima variegata (சா.அசு.).
- அரத்தக்காஞ்சினை aratta-k-kañjinai, பெ (n.) ஆற்றலரி; marking-nut tree, Semicarpus anacardium (சா அசு.)
- அரத்தக்காம்பிலு சரபாக்கி aratta k kambilūšaram-ākki, பெ (n) உகாமரம், tooth-brush tree. Salvadora persica (சா அக)
- அரத்தக்காட்டேறி aratta-k-kāttēri, பெ (n) அரத்தத்தை உறிஞ்சும் ஒருவகைப் பெண்பேய், a blood-thirsty female demon (சா.அக).

[அரத்தம் + காட்டேறி (காசி + ஏறி) ஏறு → ஏறி. 'இ' வி மூத ஈறு]

அரத்தக்காணிக்கை aratta-k-kanikkai பெ (n) போரில் விழுப்புண்பைட்ட அல்லது மடிந்த மறவரின் மைந்தர்க்குக் கொடுக்கும் நிலமானியம் (MM), 'Blood-present', an endowment in the form of a gift of land rent free for the support of the heirs of warriors wounded or killed in battic

[அரத்தம் + காணிக்கை காணித்தவ் = மேற பாரத்தல், கவணித்தவ, காத்தல. காணி → காணிக்கை (தொ.ஆகு). 'கை' தொபெ சுறு.]

அரத்தக்காயம் aratta-k-kayam, பெ. (n) அரத்தம் ஒழுகும் புதுப்புண், சுத்திபடுவதனால் அல்லது கரடுமுரடான கற்போன்ற கடினப் பொருள் மோதுவதனால் உண்டாவது, bleeding wound caused by knife, rough stone, etc.

ம. காயம், க., து தூய; தே தூயமு; மரா. தாய்.

[காழ்த்தல் = தழும்புண்டொதல. காழ் = தழும்பு, புண் (ஆகு). காழ் → காய் → காயம.]

அரத்தக்காலி aratta-k-kālı, பெ. (n) செந் தெல்; red paddy (சா.அக.).

[அரத்தம் + காலி. அரத்தம = சிவபை4]

அரத்தக்கிட்டம் ் aratta-k-kitṭam, பெ. (n.) அரத்தக் கட்டியின்மேல் உண்டாகும் ஏடு (புதுவை), buffy coat of coagulated blood (Pond.).

[அரத்தம் + கீட்டம். கீட்டுதேலை = நெருங்குதல், இறுகுதல. கீட்டு → கீட்டம் (தொ.ஆகு.). இறுகிய அல்லது தீணிந்த ஏடு. 'அம்' தொ.பெ. சுறு.]

அரத்தக்கிருமி aratta-k-kırumı, பெ. (n.) அரத்தம் கெடுவதனால் அரத்தமோடும் நரம்பிடங்களிற் பிறந்து பிறகு தனித்தனியே பெருங்கூட்டங் களாகி எங்கும் பரவி மயிர்க்கால்களை யணுகி மயிர்களை உதிரச் செய்தும், உடம்பின் நிறத்தை மாற்றியும் மற்றும் பலவகைக இடையூறுகளைச் செய்யும் தோய்ப்பூச்சிகள். அணுக்கிருமி, வட்டக்கிருமி, வாலில்லாக்கிருமி. மிகநுண்கிருமி, செங்கிருமி, தோற்றாக்கிருமி என இலை அறு வகைபபடும், the germs supposed to originate in the veins due to the vitiation of the blood. They increase in large numbers and are carried by the circulation to the hair-follicles where they bring about unhealthy changes, such as, falling of hairs. change of complexion, etc. They are of six kinds, as enumerated above of which, some are minute, but visible, while others are invisible virus. Some are round and some without flagellum and some are red and others are black (вп. мя.).

[அரத்தம் + கிருமி. Skt. krimi > ந. கிருமி.]

- அரத்தக்கிலிட்டம் aratta-k-kilittam, பெ. (n.) ஒரு கரணியமுமின்றிக் கண்களுக்கு மிகுந்த அரத்த நிறததையும் வாட்டத்தையும் உண்டு பண்ணும் கண்ணோய் வகை, congestion or inflammation of the eye without any apparent cause (சா.அக)
- அரத்தக்குட்டம் aratta-k-kuttam, பெ. (n) புண்களினின்று அரத்தம் வடியும் ஒருவகைக் குட்டதோய்; a kind of leprosy attended with discharge of blood from the ulcers (சா.அக.).

[அரத்தம்+குட்டம். குன → குட்டு → குட்டம் = உறுப்புகள் அழுகிக் குட்டம் படுதல (குட்டை யாதல)]

அரத்தக்குடல்விருத்தி aratta-k-kuḍal-virutti. பெ. (n.) அரத்தம் குடவில் நிறைந்து அதைப் பருக்கச் செய்தும். சிறுசிறு கொப்புளங்களை யுண்டாக்கியும் குடலில் வலியைத் தோற்று விக்கும் ஒருவிகைக் குடல்தோய்; enlargement of the intestines marked by pain and ulceration, caused by the accumulation of blood in the bowels (## அ#)

[அரத்தம்+குடல+Skt. vriddhi = வளாச்சி.] அரத்தக்குடல வளர்ச்சி அல்லது பெருக்கம் என்பது தூய தமிழாகும்

அரத்தக்குந்தம் aratta-k-kundam, பெ. (n) கண்விழியின் சதை சிவந்து பிதுங்கிக குத்த வெடுக்கும் ஒருவகைக் கண்ணோய், protrusion of the cornea or sclera resulting from inflammation and marked by lancinating pain, Staphyloma (சா.அக.)

[அரத்தம+ஞந்தம். குதது →குநது → குந்தம் = குததும் ஈட்டி. ஈட்டி குததுவது போன்ற குதைல வலி]

அரத்தக்கு மீனம் aratta-k-kumilam, பெ. (n.) வெள்விழியிற் சிவப்புக் குண்டுமணிபோற் சிவந்த கொப்புளத்தை யுண்டாக்கும் ஒரு வகைக் கண்ணோய், a disease developing red pustules in the white of the eye; a variety marked by small vesicles or ulcers, each surrounded by a reddened zone, Phyletenular conjunctivitis (சா அக.).

[அரத்தம் + குமினம். கும→ குமி → குமின்→ குமினம = உருணட தீரணட கொப்புளம.]

அரத்தக்கு ழதம் aratta-k kumudam, பெ (n.)
1. செவவாம்பல; red Indian water-lily 2 செஞ்
சந்தனம்; red sandal 3. கருவிழியில் அரத்தம் போற் சிவந்த சதை வளர்ந்து தீச்சுட்ட புண் போல் எரிச்சலும் குத்தலும் உண்டாகி முன் துருத்திக்கொண்டிருக்கும் கண்ணோய், Staphyloma formed by an iris protruding through the cornea and causing acute pain as a result of inflammation, Staphyloma corneae (சா.அக.).

[அரத்தம் (சிவப்பு)+குமுதம். கும் → குமுது → குமுதம் = குவிவது]

அரத்தக் குமுதம் எனபது செந்தாமரைக்கு ஒரு பெயராக **மலையகராதி**யிற் குறித்திருப பது பொருந்தாது,

அரத்தக்குரா aratta-k-kura, பெ (n.) வேங்கை மரம்; Indian kino tree, Pterocarpus marsupium (சா.அக.).

[217550 + 500]

அசத்தக்குலை aratta-k-kular, பெ (n) அரத்தம் வெளிப்படும் ஒருவகைக் குலைநோய்; an internal disease, so called from the discharge of blood from the viscera ($\pi\pi$ अप्र)

[அரத்தம் + குலை]

அரத்தக்குவை aratta k-kuvai, பெ (n) கடைக கண்ணில் அரத்த நிறமான நுண்ணிய சதை வளரும் ஒருவகைக்கண்ணோய்; an eye disease marked by a growth of thin red flesh on the inner corner of the eye. Ptery grum, a patch of thickened conjunctiva extending over a part of the cornea, Congenital ptery grum (சா அக.).

[அரத்தம் (சிவப4)+குவை. குவி → குவை.]

அரத்தக்கு ழ ஸ் aratta-k kulal, பெ. (n)

1. அரத்தம் ஒடும் கு ழாய்; blood-vessel.

2. அரததம் ஓடும் நாடிகள், நாளங்கள், தந்துகி கள் ஆகிய அரத்தக் குழாய் வகைகளின் பொதுப்பெயர்; a common name for the system of blood-vessels comprising of the arteries, veins and capillaries (சா அக)

[அரத்தம + குழல்.]

தந்துக்களை மயிரங்கள் எனலாம். ஒநோ L capillus, hair E. capillary, blood-vessel of minute or hair-like diameter.

அரத்தககுழல விரிவு; dilatation of the blood-vessels (சா அக).

அரத்தக்கு ழாய் aratta-k kulāy பெ (n) அரத்தக்கு ழல பார்கக; sec aratta-k-kuļal [அரத்தம் + குழாய்.]

அரந்தக்கு நாகடம் aratta-k-kurugadam. பெ (n) 1 உடம்பிலுள்ள அரத்தத்திற் காணப்படும் சிறிய சாலங்கள் (சிற்றுருக்கள்); blood corpuscies, Haemad 2 சிலப்புக் குறு கடம், red corpuscie, Frythrocyte (சா அக)

[அரத்தம் + குறு + கடம். குடம் → கடம் = குடம்போனார் உடம்பு. பொருள், உருவம்]

L. corpus = body, corpusculum (சிற்றுடம்பு). E. corpuscle = minute body forming distinct part of the organism, esp. (pl) those constituting large part of the blood in vertebrates.

குறுகடம் எனபது ஆங்கிலச சொலலின மொழிபெயாபபாகத தோன்றுகினறது. குறுங்கடம் எனபது சிறுகடம் எனபதை யொகுதுக்குறுகடம் என்றானது.

அரத்தக்குறைச்சல் aratta-k kuraiceal, பெ (n) அரததக்குறைவு பார்க்க; sce aratta-k-kuraivu.

[அரததம் + குறைச்சல்]

அரத்தக்குறை(ப்)பாடு aratta-k-kutai(p)padu, பெ. (n.) உடம்பில் அரத்தம் குறைவாயிருத்தல்; deficiency in the volume of blood in the system, Oligemia (சா அக.)

[அரத்தம் + குறைபோடு. குறைபடு → குறை பாடு (முத.தி.தொ.வபெ.). 'படு' தொ.வி]

அரத்தக்குறைவு aratta-k-kuraivu, பெ. (n)
1. அரத்தக்குறை; deficiency of blood in quality, anaemia. 2. அரத்தக் குறைச்சல்; deficiency of blood in quantity. Oligocythemia (சா அக).

[அரத்தம + குறைவு. குறை → குறைவு (தொ.பெ.). 'வு' தொ.பெ ஈறு]

அரத்தக்குன்மம் aratta-k-kunmam, பெ. (n.) பெண்டிரின் மாதவிடாய் தடைப்படும் ஒரு நோய் (தைலவ. தைல. 108); uterine tumour, a disease causing amenorrhoea.

[அரத்தம் + Skt. gulma > ந. குண்மம்.] இதை விடாயக்கட்டு எனலாம்.

அரத்தக்கூட்டு aratta-k-kūţţu, பெ. (n.) அரத்தக்கலப்பு, mixture of blood (சா.அக).

[217 \$ 8 is + an i.B.]

அரத்தக் கூறுகளைப் பிரித்தல்; analysis of the blood, Haemanalysis (சா அக)

[அரத்தம் + கூறுபாடு கூறுபடு → கூறுபாடு (முத.தி.தொ.பெ) 'படு' து.வி]

அரத்தக்கேடு aratta-k-kēļu, பெ (n.) 1. அரத்தக் கெடுதி; the disintegration or degeneration of the blood, Haematolysis or Haemalysis. 2. அரத்தக் குறைவு; defective state of the blood, Anaemia (சா.அக).

அரத் தக்கொதி aratta;k-kodi, பெ. (n.)

1. துயரம், கவலை, மூளையுழைப்பு முதலிய வற்றா லுண்டாகும் அரத்தக்கொதிப்பு; heated condition of the blood, consequent on excessive grief, care, brain-work, etc. 2. காமச்சூடு; heat of blood in youth inflamed with sexual passion, lasciviousness.

[20350 + Gans]

அரத்தக்கொப்புளம் aratta-k-koppulam, பெ. (n) அரத்தங்கட்டிய கொப்புளம்; blister containing blood (சா.அக).

[அசத்தம + கொப்புளமை கொபபுளி → கொப் புளம் (தொ.பெ.). 'அம்' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தக்கொய்யா aratta-k-koyyā, பெ (n.) சிவப்புக்கொய்யா; red guava fruit.

[அரத்தம் + கொயயா. Sp guayaba > E. guava > த. கொய்யா]

அரத்தக்கொழுப்பு aratta-k-koluppu, பெ. (n.)

1. அரத்தச் செழுமை; fullness of blood.

2. மதம், மதர்ப்பு; high mettle, voluptuousness

3 செருக்கு; arrogance, haughtiness (W)

[அரத்தம் + கொழுபபு, கொழுத்தல = செழித் தல் கொழு → கொழுபபு, 'பு' தொ.பெ. சுறு.]

அரத்தக்கோமாரி aratta-k-kömári, பெ. (n.)
1. மாட்டிற்குண்டாகும் அரத்தக் கழிச்சல் (மு.அ.), a disease incident to cattle characterized by a discharge of blood 2. ஒருவகைப் புல்; a species of red grass (சா அக.).

[அரத்தம் + கோ + மாரி கோ = ஆன், ஆனினம், மாடு ஒருகா. மாரி = அம்மைநோய் வகை. மால் → மார் → மாரி = காளி. அம்மை நோய்]

மாரி பாரக்க; sec māri

அரத்தக்கோவை aratta-k-kōvai, பெ. (n.) ஒரு கல்லீரல் நோய்; congestion of the liver, Hepatitis (சா.அக)

அரத்தக்கோழை aratta-k-kōlai, பெ. (n.) அரத்தங்கலந்த கோழை; mucous streaked with blood (சா அக).

[அரத்தம் + கோழை]

அரத்தகம் arattagam, பெ. (n.) பெண்டிர் தம் பாதத்திற்கும் இதழுக்கும் ஊட்டும் செம்பஞ்சுக் குழும்பு, red lac used by women for dyeing the feet and sometimes the lips. "அரத்தக மருளச் செய்த சேறடி" (சீவக 2459)

Skt. alaktaka

[உல → உல, உலா உலர்தல் = காய்தல் உல → எல் → எரி = நெருபபு, நெருப்சீன் நீற மானா சீவப்பு. உல் → அல் → அலத்தம் = சீவுபபு, செம்பருத்தி, அலத்தம் → அலத்தகம் = செம் பஞ்சுக் குழமபு அலத்தகம் → அரத்தகம். ஒ நோ. அலததம் → அரத்தம இலத்தே → இரத்தே. (இலத்தீ $\rightarrow$ இலத்தை $\rightarrow$ இவரதை). ω $\rightarrow$ σ , ω

'அ-லகதக' என்று வடமொழியார் பிரிப்பது தவறு.

அரத்தங்கக்கல் arattan - kakkal. பெ. (n.)
1. இருமலினால் அரத்தங் கக்கல்; spitting of blood through cough, Haemoptysis. 2. நுரை யீரலிலிருந்து அரத்தம் வெளிப்படல்; discharge of blood from the lungs, Bronchial haemor rhage (சா.அக.).

[அரத்தம்+கக்கல. கககு → கக்கல (தொ.பெ.) 'அல' தொ.பெ. சுறு.]

அரத்தங்கட்டல் arattan-kattal, தொ.பெ. (vbl n.) 1. அரத்தக் குழாயினின்று அரத்தம வெளிப்பட்டுச் சதையில் தங்குதல; a discharge or escape of blood from a vessel into the tissue, extravasation of blood. 2 சாகுந்தறுவாயில் உடம்பிலுள்ள அரத்தம் கட்டிகளாக உறைதல்; clot of blood formed in the system in the process of dying, thrombus (சா அக)

[அரத்தம் + கட்டல கட்டு → கட்டல (தொ. பெ). 'அவ' தொபெ. ஈறு]

அரத்தங்கன்றல் arattan-kantal, தொ.பெ.
(vbl.n.) 1 அடி, காயம் முதலியவற்றால்
அரத்தம் இறுகுதல்; a livid, black or yellow
spot produced by extravasated blood caused by
a contusion. 2. அடியினால் தோல்றிறம் மாறு
தல்; discolouration of the skin through contusion, bruise.

[அரத்தம் + கன்றல. கன்று → கன்றைல (தொ. பெ.). 'அல்' தொ.பெ. ஈறு]

அரத்தங்குத்திவாங்கல் arattan - kutti - vangal, தொபெ. (vbl.n.) அரத்ததாளத்தைத் திறந்து அரத்தம் வெளியெடுத்தல், the opening of a vein for blood-letting, venesection, Philebotomy (சா.அக).

[அரத்தம் + குத்தீ + வாங்கல]

- அரத்த(ச்)சஞ்சம் aratta-(c)-cañjam (aratta-šañjam), பெ. (n.) 1 மலைமா; hill mango 2 செங் கிளுவை; red teal 3 செவ்வரக்கு; red scaling wax (சா.அக.).
- அரத்தச்சநுரக்கள்ளி aratta-c-cadura-k-kalli, பெ. (n.) ஒருவகைச் சிவப்புச் சலூரக்கள்ளி; red square-spurge, Euphorbia antiquorum _(சா.அக.).

[அரத்தம் + சதுரம் + கள்ளி]

அந்தச்சந்தனம் aratta-c-candanam, பெ. (ப.) செஞ்சந்தனம், red sandalwood paste, Pterocarpus santalinus (சா.அக).

[அரத்தம + சந்ததைம.]

அரத்தச்சந்தியகம் aratta-c-candiyagam. பெ. (n.) செங்கழுநீர்; Indian red water-lily, Nymphae odorata (சா.அக.).

[அரத்தம + சந்தியகம்]

அரத்தச்சந்தியம் aratta-c-candiyam, பெ. (n.) குளிரி, arrow leaf plant, Saggitaria obtusifolia (சா அக)

அரத்தச்சவாகை aratta-c-cavagai, பெ. (n.) பெருவேம்பு; giant neem or mountain neem, Melia composita (சா அக)

அரத்தச்சாட்சி aratta-c-cater, பெ. (n.) 1 மதத் தின்பொருட்டுக் கொல்லப்படுகை (கிறித் வ.); martyrdom (Chr.). 2 மதத்தின்பொருட்டுக கொல்லப்படுபவன் (கிறித் வ.); martyr (Chr.)

ம , து. எக்தசாக்ழி

[அரத்தம+ சாட்சி. Skt. sākshin > த சாட்சி = சான்று, சானறாளன்]

அரத்தச்சாயல் aratta-c-cayal, பெ. (n.) 1. அரத்தங்கலந்தது; blood-streaked 2. அரத்த நிறம் போன்றது; resemblance to a blood-red colour (சா.அக)

[அரத்தம் + சாயல் சாய் → சாயல். 'அல' தொ பெ , பண் பெ. ஈறு.]

அரத்தச்சாய்ப்பு aratta-c-cayppu. தொபெ. (vbl n) அரத்தங்கொட்டல்; bleeding, haemorrhage (சா.அக.).

ம ரக்தச்சாரி; க ரக்ததாரெ.

[அ0த்தம + சாய்ப்பு சாய் → சாய்ப்பு 'பு' தொ.பெ ஈறு.]

அரத்த(ச்)சாரம் aratta-(c)-caram (aratta-šāram), பெ. (n.) கருங்காலி (சித்.அக.); ebony.

அரத்தச்சாலி aratta-c-cāli, பெ.(n.) செஞ்சம்பா (அரிசி); a kind of red rice (சா.அக.)

[817550 + 5100]

சாலி என்பதே செநடுநலலின் பெயராகும. அரத்தச்சாலி என்பது மிகைபடக் கூறலே.

அரத்தச்சித்திரமூலம் aratta-c-cittira-mūlam, பெ. (n.) பாறைவெடிப்பில் வளர்ந்திருக்கும் சிவப்புச் சித்திரமூலம்; a red variety of leadwort, Plumbago rosea (சா அக).

[80000 + 80800000]

அரத்தச்சிலந்தி aratta-c-cilandi, பெ.(n.) I. புண் கட்டிவகை; herpes 2. உடம்பிற்பட்ட விடத் தில அரத்தம் வடியும் கொப்புனங்களை பெழுப் பும் சிலந்திப்பூச்சி வகை; a kind of poisonous spider which causes bleeding blisters on coming in contact with the human body. 3. அரத்தம் வடியும் புணவகை; haemorrhagic uicer

[அரததம் + சிலந்தி | சிலந்தி பார்க்க, see šilandi.

அரத்தச் நிவதை aratta-c-civadat, பெ.(n.) சிவப்புச் சிவதை; Indian jalap, Ipomaea turpethum (சா அக)

[80550 + 80005.]

அரத்தச்சிவப்பு aratta-c-civappu, பெ. (n) 1. அரத்தம்போன்ற சிவப்பு; blood-red colour, scarlet. 2. அரத்தத்திலுள்ள செந்திறப் பொருள், the red colouring matter of the blood, Haemachrome (சா அக)

[அரத்தம் + சீவப4, சீவ → சீவப4 (இதா. வெ). '4' தொ.வெ , பண்.வெ ஈறு.]

அரத்தச்சுரப்பு aratta-c-curappu, பெ. (n.) 1. அரத்த மிகுதி; fullness of blood. 2. அரத்த வுறல்; suffusion of blood from a bruise (சா அக) 3 செருக்கு; arrogance, haughtiness

[அரத்தம + சுரப்பு சுரத்தல் = ஊறல், மீகு தல். சுர → சுரப்பு (தொ பெ). 'பு' தொ பெ சுறு]

அரத்தக்கரம் aratta-c-curam, பெ (п) குழந்தை கட்கு விட்டுவிட்டுக் காய்ச்ச வடிப்பதனால் அரத்தக்கொதிப்பு ஏற்பட்டு மயக்கத்தை யுண்டுபண்ணும் காய்ச்சல் வகை; an intermittent fever in children attended with swooning as a result of heated condition of the blood

அரத்தச்சுருட்டை aratta-c-curuttai, பெ. (n.) கடிப்பதனால் அரத்தங் கக்கவைக்கும் சுருட்டைப்பாம்பு வகை (M.M.); blood carpetsnake, the bite of which causes vomiting of blood, variety of Echis carinata (சா அக)

[அரததம் + சுருட்டை சுருள் → சுருட்டு → கருட்டை கடிப்பினால் அரத்தங கக்கலைக்கும் குணத்தில் அரத்தச்சுருட்டை யெனப்பட்டது.] அரத்தச்சுழற்சி aratta-c-cularci, பெ. (n) அரத்த வேசட்டம்; circulation of blood (சா அக்.).

அரத்தம் நெஞசாங்குலையினின்று நாடிகள் வாயிலாகச் சென்று உடம்பு முழுவதும் பரவி நாளங்கள் வாயிலாக நெஞ்சாங்குலைக்கு மீள் வது ஒரு சுழற்சியாயிற்று.

அரத்தச்சுற்றோட்டம் aratta - c - currottam, பெ. (n) அரத்தச்சுழற்சி பாருக்க; see arattac-cularci.

[அரத்தம + சுற்றோட்டம்.]

அரத்தச் தரிகை aratta-c-cūrigai, பெ. (n.) அரத்தவொழுக்கேற்படுத்தும் ஒருவகைக் கடுங் காய்ச்சல்; a kind of acute fever attended with extravasation of blood into the skin and mucous membranes, Scarlatina haemorrhagica (சா. அக).

[அரத்தம + குரிகை. கள் → கா → கரம → தரம → தரிகை]

அரத்தச்சூலை aratta-c-cūlai, பெ. (n.) துதகவாயு (மாதவிடாய்த் தடைவளி); swelling of the abdomen, due to obstruction of the menstrual flow (W.) (செ அக).

உடம்பின் எப் பாகத்திலாவது உறுப்பி லாவது அரத்தம் அதிகமாய்ச் சேர்வதால் ஏற் படும் குததல்தோய், an acute pain arising in any part or organ of the body due to the accumulation of blood (சா அக)

[அரத்தம் + தலை]

அரத்தச்சூலை வாயு aratta - c - cūlai - vāyu, பெ. (n) சூதகவாயு (மாதவிடாய்த் தடைவளி); painful menstruation, Dysmenorrhoea (சா. அக)

 $[\mathcal{A}\sigma\dot{g}g\phi + g\phi\phi + Skt. v\bar{a}yv = \omega \sigma^{2}]$

அரத்தச்சூறை aratta-c-cūர்at, பெ. (n.) சாம்பல் நிறமான மீன்வகை; greyish tunny, Thynnus macropterus.

[அரத்தம் + தறை]

அரத்தச்செம்மை aratta-c-cemma, பெ.(m.) மாணிக்கம்; ruby, one of the nine gems

[அரத்தம் + செம்மை.]

அரத்தச்சேயி aratta-c-cémi, பெ. (n.) தெருஞ்சில்; a thorny herb, Tribulus terrestris (சா.அக.). அரத்தச்சொறி aratta-c-cozi, பெ. (n.) 1. அரததங் காணும்வரை தினவெடுக்கும் சொறிவகை; a skin disease causing intense itching resulting in bleeding. 2. அரத்தக் கேட்டினாலுண்டாகுஞ் சொறி; itching due to impurities of blood in the system (சா அக).

[அரத்தம் + சொரி.]

அரத்தத்சேரகை aratta-c-cōgai, பெ (n.)
1. ஒரிடத்தில் அரத்தங் கட்டிக்கொண்டு காணும்
வீக்கம், a swelling caused by extravasation of
blood 2 அரத்தக் குறைவினா லேற்படும்
சோகைதோய்; anaemia caused by mainutrition
and reduction in blood-cells, Haemophthisis
(சா.அக)

[ஒருகா அரத்த்⊅ + சோர்வை → சேர்வை → சோகை.]

'சோகை' என்னுஞ் சொல்லிற்குச் 'சோஷ்' எனனும் வடசொல்லை மூலமாகக் காட்டுவது பொருந்தாது

சோகை பார்க்க, see šõgai

அரத்தஞ்சாதல் arattail-cadal. தொபெ (vbl.n.) அரத்தம் வெளுத்துக்காணுதல், blood appearing pallid (சா அக)

[அரத்தம் + காதல சா → சாதல் (தொ பெ) 'தல' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தஞ்கண்டுதல் arattan-cundudal, தொபெ (vbl.n) 1 அரத்தம் வற்றுதல், gradual loss of blood 2. தோயினால் அல்லது மூப்பினால் உடம்பில அரத்தக் குறைவுண்டாதல்; drying up or decreasing of blood due to disease or old age (சா.அக.)

[அரத்தம + கண்டுதல குள் → கண்டு → கணடுதல் (தொடுப) ்தல் தொ.பெ சுறு.]

அரத்ததுரம் aratta-tašaram, பெ. (n.) அரதத வோட்டத்தொடர்பான கருவிகள், blood-vessels subserving circulation (சா அக).

[20350 + 5500.]

அரத்ததாரமன்டலம் aratta-tašara-maṇḍalam, பெ. (n.) அரத்தக்குழாய்த் தொகுதி; vascular system (சா.அசு)

[அரத்தம் + தசரம் + மணடலம்] மண்டலம் பாரகக; see mandalam

அரத்தத்தடிப்பு aratta-t-tadippu. பெ. (n) அரத்தநீர்க் குறைவால் அரத்தத்தில் ஏற்படும் திணமைநிலை; deficiency of water in the blood, thickened condition of blood (சா.அக

[அரத்தம் + தடிபபு. தடி → தடிபபு (தொ பெ , 'பு' தொ பெ ஈறு]

அரத்தத்தடை aratta-t-taḍai, பெ. (n.) அரத்த வடைப்பு; stoppage of blood (சா.அக)

[40330 + 3mc.]

அரத்தத்தாது aratta-t-tadu, பெ. (n) 1. உடம்பேன் எழுகூறுகளுள் ஒன்றான அரத்தம்; blood which is one of the seven constituent parts of the body. 2. அரத்த நாடி; artery. 3 செம்பு; copper. 4 செவ்வரி தாரம்; red orpiment (சா அக)

[210330 + 3081]

தாது பாரக்க, see tadu

அரத்தத்தா நுகதாரம் aratta-t-tadu-kada-šuram. பெ. (n.) உடம்பு சிவந்து தடிப்புண்டாகி, தெஞ்சிற் கோழைகட்டி, உமிழ்நீரில் அரத்தம விழும் ஒருவகைக் காய்ச்சல்; a fever in which the skin turns red with raised patches, the phlegm is collected in the lungs and the saliva is streaked with blood (சா அக)

[அரத்தம் + தாது + கதம் + சுரம்.]

தாது, கதம, சுரம் பார்க்க, see tādu. kadam, šuram

அரத்தத்தாரை aratta-t-tarai, பெ.(n.) அரத்தஞ செல்லும் வழி; the passage of blood, the course of the circulation of blood (சா.அசு).

[அரத்தம் + தாரை தார → தாரை = தாரை போன்ற குழாய்.]

அரத்தத்தியிர் araita-t-timir, பெ (n) 1 அரத்தக கதிப்பினால் (மிகையினால்) ஏற்பட்ட மதம்; a restlessness arising from fullness of blood. 2 அரத்தத்தினாலுண்டான மரப்பு; numbness due to blood condition (சா அக.)

[அரத்தம் + நீமிர். நீம் → நீமிர். நீமுதல் = தீணிதல]

அரத்தத் திரட்சி aratta-t-tiratei, பெ. (n.)
1 அரத்தம் உறைதல்; clotting or coagulation of blood 2 பெண்குறிப் புழையில் அரத்தம் திரண்டு தங்கல்; accumulation of blood or menstrual fluid in the uterus, Haematocolpos 3. அரத்தம் சேர் தல்; accumulation or extravasation of blood (சா அக).

[அரத்தம் + தீரட்சி. தீரன் → தீரட்சி (தொ பெ) 'சி' தொபெ ஈறு.]

அரத்தத்திரன் aratta-t-tiral, பே (n.) அரத்தத திரட்சி 3 பாருக்க; sec aratta-t-tirațci 3

[310390 + \$0m.]

அரத்தத்துடிப்பு aratta-t-tudippu, பெ (n)
1. அரத்தவேகம்; the pressure of blood on
the walls of the arteries 2. தாடித்துடிப்பு;
pulsation of blood, pulse (சா.அக).

[அரத்தம் + துடிப்பு துடி → துடிப்பு (தொ பெ.) 'பு' தொ பெ. சுறு.]

அரத்தத்தொடர்பு aratta-t-todarbu, பெ. (ந.) அரத்தச்சேர்பு, அரத்தம்பற்றியது, relating to blood

[310550 + GGTLAY.]

அரத்தந்தநும்பு-தல் arattan-tadumbu-, 5 செ கு வி (v.1) 1 முகஞ் சிவந்துகாட்டுதல், to be florid, as the flushed countenance (W) 2 சினத்தால் முகஞ்சிவத்தல்; to be inflamed, as the face through anger (W) 3 அரததம் நிறைந்த கலத்தில் தளம்புதல்; to wabble, flap, fluctuate, as blood in a moving or shaking vessel which is full to the brim

[அரத்தம+த்தும்பு, தள (தனத்ள) → தன்மபு → த்தம்பு → த்தும்பு தனத்னத்தல = நீர அசைத்வ.]

அரத்த நரம் பழற்சி aratta-naramb(u)-a arcti, பெ. (n.) அரத்தக்கு ஓரயின் வெயமை, inflammation of a blood-vessel (சா அக)

[அரத்தமை + நரமபு + அழறசி. அழவ → அழறசி (தொ பெ) 'சி' தொ பெ. ஈறு]

அரத்த நரம் பு aratta-narambu, பெ. (n.) 1 அரதத்தாழ்: artery 2 அரத்ததாளம்; vein 3. அரத்தக்கு ழாய், blood-vessel in common (சர அக)

[40550+3004 3117-(300)-3004]

அரத்ததரம்பெடுக்கம் aratta-naramb(u)-odukkam, பெ (n) அரத்தக்கு ழாய் சிறுத்தல், the shrinking of a blood-vessel, Haemadostenosis (சா அசு)

[210330 + 3004 ÷ 9 B & & 0 9 B → 9 B & Ø → 9 B & Ø →

அரத்தநாகி aratta-hagi, பெ (n.) சாயவேர் (மண்கிருஷ்டி), madder of Bengal, chaya root, Oldenlandia umbellata (சா அக) அரத்தநாடி aratta-nadt, பெ. (n) தெஞ்சால் குலையினின்று உடம்பின் பலவிடங்கட்கும் அரத்தங் கொண்டுசெல்லும் குழாய், any one of the vessels through which blood passes from the heart to the various parts of the body, artery (சா.அக)

 $[30950 + 304 3000 \rightarrow 3000 \rightarrow 3000 \rightarrow 300$

அரத்தநாடிப்பினப்பு aratta-nedi - p - pilappu, பெ. (n.) அரத்ததாடி தெறித்துப்போதல் அல்லது அறுந்துபோதல், the forcible tearing or rupture of a blood-vessel, Angiorrhexis (சா அக்.)

[அரத்தம் + நாடி + பிளப்பு பிள் → பிள → பிளப்பு (தொகுமை) 'பு'தொகும் ஈறு]

அரத்தநாடிமூலம் aratta-nāḍi-mūlam, பெ (n) அரத்தப் பெருங்கு ழாய்; the great artery that springs from the heart, Aorta (சா அக்)

[310350 + 1314 + 19000]

அரத்தநாடி விரிவு aratta-nadi-virivu, பெ. (ந.) அரத்தக்கு ழாயின் விரிவு, dilatation of a bloodvessel, Angiochalasis (சா அக)

[அரத்தைம + நாடி + வூரிவு. வூரி → வூரிவு (தொ பெ) 'வு'தொ பெ ஈறு]

அரத்தநார் aratta-nar, பெ. (n.) உடம்பின் அரத்தத்திலுள்ள வெண்கரு வலுவின் (சத்தின்) இனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பொருள், a peculiar organic substance of the nature of the white of an egg found in animals and vegetables and readily obtained from fresh blood, protein (சா அக)

[811 930 + 311]

அரத்தநார்ச்சத்து aratta-nar-c-cattu, பெ. (a.) அரத்தம் புளிப்பதனா லுண்டாகும் நாரைப் போன்ற ஒருவகை வெண்கரு வலு(சத்து); a whitish protein from the blood formed by the action of a ferment in blood, fibrin (சா அக.)

இதை 'அரத்தநார் வலு' என்லாம்.

அரத்தநானம் aratta-nalam, பெ. (n) 1 கெட்ட அரத்தத்தை தெஞ்சாங்குலைக்குக் கொண்டு செல்லும் குழாய்; a vessel which conveys impure blood to the heart, vein 2. செங்கழுதீர், red water-lily, Nymphaea odorata (சா அக). [அத்ததம் + நானம் நுள் → நள் → (நாள்) → நானம்]

காளம் பார்க்க, see nalam

அரத்த நிற்பாட்டு aratta-nitpattu, பே. (n.) அரத்த வொழுக்கை நிற்கச்செய்தல்; the arresting of bleeding, Haemostasis (சா அக)

[அரததம் + நீற்பாடம் நீல → நீறபு (தொ. பெ). 'பு' தொ.பெ. சுறு ஆடு (தவி.) → ஆடம் (சி.வி.) நீறபு + ஆட்டு (து.வி) — நீறபாட்டு (முத.தொ பெ.)]

அரத்த நிறம் aratta-nitam, பெ (n) அரத்தச் செத்திறம், blood-red colour.

அரத்த நீர் aratta-nir, பெ (n.) 1 அரத்தம் உறை யுங்காலத்து மேற்பாகத்தில் தெளிந்து நிற்கும் நீர், ஊனீர்; the thin transparent watery substance that separates and stands over the solidified part when blood kept in a vessel coagulates, serum. Liquor sanguinis. 2 அரத்தங்கலந்த சிறுநீர்; urine found to be of blood colour or urine charged with blood (சா அக)

[310550 + 31]

அரத்தநீர்க்குறை aratta-nir-k-kurat. பெ. (n.) ஊனீர்க்குறைவு, deficiency of water in the blood, Anydremia (சா அக)

அரத்தநிர்ச்சுருக்கம் aratta - nir - c - curukkam, பெ. (n.) அரததநீரக்குறை பார்க்க; see aratta-nir-k-kurai

[அரத்தம + நீர + கருககம்.]

அரத்தநோய் aratta-nōy, பெ. (n.) 1 அரத்தத் தினால் உடம்பில் ஏற்படும் நோய்கள், diseases arising from or relating to blood 2 அரத்தம் பரவிய ஒருவகைக் கண்ணோய்; an extravasation of blood within the eye, Haemophihalmia (சா அக)

[அரத்தம் + நோய் நொள் → நோள் → நோய்]

'அரத்தநோய' என்பது அரததத தொடா பான நோயகட்டுகலலாம் பொதுபபெயரா யிருப்பதனாலும், அரத்தம் பரவீய கண ணோய்க்கு 'அரத்தக்கண்' என்று சிறப்புப் பெயரிருப்பதனாலும், பின்னதை இரண்டாம் பொருளாக இங்குக் கூறுவது பொருந்தாது.

அரத்தப்பசப்பு aratta-p-pašeppu, பே. (n) அரத்தச் செழுமை; fullness of blood. [அரத்தம் + பசப்பு பசு → பச → பசப்பு (தொடுப்) `பு'தொடுப் ஈறு]

அரத்தப்பசுமை aratta-p-pašumai, பெ (n.) அரத்தப்பசப்பு பாரகக, see aratta p-pašappu

[அ7த்தம்+பசமை பக⊸≻பசமை(பணா பை) 'மை' பண பெ சுறா]

அரத்தப்பசை aratta-p-pašat, பெ (n) 1 அரததப்பிசுபிசுப்பு; viscidity of blood 2 அரத்தச்சாரம், essence of blood.

[அரத்தம் + பகை]

பசை பார்க்க; see pašal

அரத்தப்படலம் aratta-p-padalam, பெ (n.) கண மணியிற் கரித்தல, காந்தல, கன்றுதல், பீளை சாரல், எரிதல, அரத்தஙகட்டல், புகுவம் தெற்றி பிடரிகளிற் குத்தல் முதலிய குணங்களைக காட்டும் கணணோய், an eye-disease characterised by inflammation and congestion of the pupil, accumulation of muco-purulence, burning sensation and pin-prick pain in the eye-brows, forehead and the nape of the neck, pannus (சா அக)

[317550 + ULNO UB - ULN - ULNO]

அரத்தப்படாத்தி aratta-p-padatti. பெ. (n)

1. வெள்விழியில அரத்தம் குழம்பும்படி செந்
நிறச் சதையை வளர்க்கும் நோய், a disease
in the white of the eye marked by a morbid
growth of red flesh and congestion of the part
affected. 2. கடைக்கண்ணில் வெப்பத்துடன்
அரத்தம் வடியச் செய்யும் தோய், congestion
of the corner of the eye with discharge of
blood (சா.அக)

[ஒருகா அரத்தம + படாத்தி படா → படாத்தி → படாததி]

அரத்தப்படுவன் aratta-p-paduvan. பெ (n.) ஒரு வகைக் கண்ணோய்; a kind of eye-disease (சா அக்)

அரத்தச்சிலந்தி பாரக்க; see araua-c-culandi.

[அரததம்+படுவென் ஒருகா படு(தோன்று)→ படுவென் ஒ தோே புறப்படு → புறபபாடு = உடல மேலை தோன்றும் கொப்புளம், சிலநதி, பிளவை முதலிய புண்கட்டிவைகை]

அரத்தப்பண்டுவம் aratia-p-paṇḍuram, பெ (n) அரத்தத்தை உடம்பினின்று வெளிப்படுத்தி அல்லது உட்புகட்டி தோய்களைக குணைப்படுத் தும் மருத்துவமுறை (சிகிச்சை), treatment of disease using blood or blood preparations, as in venesection, transfusion of blood, etc

[அரத்தம் + பண்டுவைம பண்டை → பணமு வண் → பண்டுவைமை]

அரத்தப்பரு aratta-p-paru, பெ. (n) அரத்தம் நிறைந்த பரு, a wart containing blood

[அரத்தம் + பரு புருத்தல் = தோன்றுதல். சிறத்தல் ஒருகா புரு → பரு]

அரத்தப்பலி aratta-p-pali, பெ. (n) 1 அரததப் படையல், அரததக் காவு; libation of blood, blood sacrifice 2 கொலை, murder (W)

[அரத்தம் + Skt. bali > த பலி]

அரததக்காவு எனபது தூய கமிழ

அரத்தப்பழம் aratta-p-palam, பெ. (n) 1 சிவந்த பழம்; a red fruit 2 கோவைப்பழம்; the fruit of a common creeper of the hedges, Cocema indica 3 ஆலம்பழம்; the fruit of the banyan tree, Ficus bengalensis. கோவையை Bryonia grandis என்று சா அகரமுதலி கூறும

[அரத்தம் + பழம]

அரத்தப்படு aratta-p-pali, பெ. (n.) 1 கொலைக் குற்றம், crime of bloodshed (W) 2 கொலைக்குக் கொலை, revenge for murder

[217330 + 04]

அரத்தப்பனையன் *aratta-p-paṇaiyaṇ*. பெ. (n) ஒரு கொடிய பாம்பு, a venomous snake (சா.அக)

[அரத்தம் + பணையைன் ஒருகா பணை → பணையண = பணைவிரியன்]

அரத்தப்பாடு aratta-p-padu. பெ. (n.) 1 பெரும் பாடு, abnormally profuse menstruation, Menorrhagia 2 பெரும்பாட்டைப்போல் பெண் குறிப் புழைவழியாக ஒழுகும் அரத்தவொழுக்கு, an excessive haemorrhage like menorrhagia in the uterus, Metrorrhagia (சா.அக)

[அரத்தம் + பாடு படு → பாடு (முத் தி தொபெ.]

அரத்தப்பாதம் aratta-p-padam, பே (n.) 1. (முழங்காலிற்சிவந்த) விளி; parrot, so called from its red coloured knee 2 முருக்கமரம்; Indian coral tree, Butea frondosa alias Erythrina indica

[அரததம் + பாதம பத் → பாதம = நீஸத்திற பதியுமு உறுப்பு] அழத்தப்பாதிரி aratta-p-pādirī. பெ. (n.) சிறு புள்ளடி, ஒரு செடிவகை (பதார்த்த*366); a plant, Hedysarum (சா அக.).

அரத்தப்பாய்ச்சல் aratta-p-pāyccal, பெ (n.)

1. உடம்பிற்குள் ஓரிடத்திற்கு அரததம் பாய்
தல், the flow or rush of blood to a particular
part of the body, afflux 2 உடம்பிற்குள் பல
விடங்கட்கும் அரத்தம் பாய்தல், circulation of
blood in the system. 3 அரத்தப் போக்கு,
bleeding in general 4 எவிகடி தஞ்சினாற்
பறகளிலுண்டாகும் அரத்தப் போக்கு; bleeding
from the gum of the teeth due to the poisonous
bite of a rat (சா அக.)

[அரத்தம + பாய்சசல பாய் → பாயச்சல் (தொ பெ) 'சல' தொ பெ ஈறு]

அரத்தப்பாலா aratta-p-pala, பெ. (n.) தித்திபடிக் கோவை; a variety of sweet bryony (not identified), said to be used for solidifying mercury (சா அக)

[310330 + 41001]

அரத்தப்பாலி aratta-p-pall பெ. (n.) செந்தாடு பாவை, ஒரு மூனிகை, an unidentified plant supposed to possess powerful qualities (சா.அக)

ம்றுவ செந்தாடுபாவை, சோந்தாடு பாவை

[810990 + UNA)

அரத்தப்பானம் aratta-p-pāļam, பெ (n) 1 உறைந்த அரத்தத்தின் பரந்த கட்டி; a big mass of coagulated blood. 2 கரியபோளப் பிசின் (முசாம்பரம்); a resinous inspissated juice of the Aloe species. Myrrh (சா அக).

அரத்தப்பின்டகம் aratta-p-piṇḍagam, பெ. (n.) ஒரு பூடு, Ipomaea barbata (சா அக)

[அரத்தம்+பிண்டகம் பிண்டம் → பிணடகம்.]

அரத்தப்பின்டம் aratta-p-pindam, பெ. (n.) 1 சீனமலலிகை (மலை.); China jasmine, Rangoon creeper. 2. காட்டுமல்லிகை; wild jasmine, Jasminum angustifolium (சா.அக.)

[அரத்தம் + சிண்டம்]

அரத்தப்பினி நீர்ப்பை aratta-p-ptgt-nīr - p - pai, பெ (n) அரத்தம் தங்கிறிற்கும் கழலை போன்ற ஒரு சதைப் பை a sac-like tumour containing blood, blood-cyst, Haemato-cyst (சா அக.)

[41560 + 9mf + B1 + mu.]

அரத்தப்பித்தச்சமனி aratta-p-pitta-c-camanı, பெ. (பி) சடாமாஞ்சில், ஒரு புல்லினம், fragrant cyperus, Indian spikenard, Valeriana jatamansi (சா அக)

அரத்தப்பித்தச்சூலை aratta - p - pitta - c - cūlai, பெ. (n.) அரத்தங் கக்கி வயிற்றிற் குத்தல்வனி யெடுக்கும் ஒருவகைச் சூலைநோய்; an acute colic pain in the stomach attended with vomiting of blood, gastritis accompanied by vomiting of blood (சா.அக)

[210330 + Sigu + 300]

அரத்தப்பித்தம் aratta-p-pittam, பெ. (n) அரத்தப் பெருக்கினாலும் அரத்தக் கேட்டினா லும் உடம்பினின்று ஒன்பான் துளை வழியாய் மிகுதியாக வெளிப்படும் அரத்தவொழுக்கு, a copious escape of blood from vessels through the nine openings of the body, bleeding or haemorrhage (சா அக)

[அரத்தம் + மிததம் மித்து - மித்தம]

அரத்தப்பித்தம்² aratta-p-pittam, பெ.(n) ஆடா தோடை; Malabar-nut (சித்.அக.)

அரத்தப்பித்து aratta-p-pittu, பெ (n) குருவிந்தக்கல்; a kind of ruby (சா அக)

அரத்தப்பிரியன் aratta-p-piriyan, பெ. (n) கொலைவிருப்பன்; bloodthirsty person.

[அரத்தம் + Skt. priya > த சிசியன். புரி தல் = விரும்புதல் புரி $\rightarrow$ புரியம் > Skt. priya]

'அரத்த வேட்கையன்' என்பது தூய தமிழ.

அரத்தப்பிளை oratta-p-pilai, பெ. (n) வெள் விழியிற் படலம் உண்டாகும்போது சரியும் பீளை; a muco-purulent discharge with bloodstreaks from the eyes, appearing especially when a layer of mucous membrane is formed on the white of the eye (சா அசு.)

அரத்தப்புடையன் aratta-p-pudatyan, பெ. (n) கடித்து அரத்தம் வடியச்செய்யும் பாம்புவகை, a kind of snake which causes haemorrhage by its biting.

[அரத்தம் + புடையன் புடை - புடையன்]

அர**ந்தப்பு**ாழ aralta-p-pulu, பெ. (n.) அரத்தத் தாதுக்கள் கெடுவதனால் அரதத நரம்புகளிற் பிறந்**து,** பின்பு வெவ்வேறு பெருங்கூட்டங் கனாகப் பெருகி, ஏழு தாதுக்களிலும் பரவி, மயிர்க்கால்களை யணுகி மயிர்களை உதிரச் செய்தும், உடம்பின் நிறத்தை மாற்றியும், பல வகை யிடையூறுகளைச் செய்யும் புழுக்கள். இவை அணுப்புழு, வட்டப்புழு, வாவில்லாப் புழு, மிக நுண்புழு, செம்புழு, தோற்றாப்புழு என ஆறு வகைப்படும்; The germs supposed to originate in the veins due to vitiation of the blood, increase in large numbers and are carried by the circulation of blood to the hairfollicles, causing falling off of hair, change of skin complexion etc. They are of six kinds (சா அக)

[40550 + 409]

'கிருமி' எனனும் வடசொல் இங்குப 'புழு' என்னும் தெனசொல்லாக மாற்றப பட்டுள்ளது.

அரத்தப்புணி araita-p-puli, பெ. (n.) செம்புளி; red tamarınd (சா அக).

[அாத்தம் + புனி. அாததம் = சிவபபு.]

அரத்தப்புளிப்பு aratta-p-pulippu, தொபெ. (vbl n.) அரததங்கெட்டுப் புளித்தல்; fermentation of the blood. Haemotozymosis (சா.அக).

[அ႔த்தம + ပုက်ပြဲပု ပုက် → ပုက်ပြဲပု (இதா. வெ) 'ပု' ခြားကြေပ အညာ]

அரத்தப்பூசம் aratta-p-pūšam, பெ. (n.) கோசாப்பழம் (தர்பூசணி), goat melon or sweet water-melon. Citrullus vulgaris (சா அக).

[அரத்தம் + பூசம அரத்தம் = சிவபடு.]

அரத்தப்பூஞ்செடி aratta-p-pūñjedt, பெ. (n) தரைச்செடி; a plant, jackal jujube, Zizyphus oenoplia (சா அக)

[40550 + y + Gog]

அரத்தப்பூடம் aratta-p-pūdam, பெ. (n.) முன்னிலவு; red-flowered silk-cotton, Bombax malabaricum (சா.அக)

அரத்தப்பெருக்கு aratta-p-perukku, பெ (n.) அரத்தக்குழாயினின்று மிகுதியான அரத்த வெளிப்பாடு; haemorrhage, profuse flow of blood

[அரத்தம் + பெருக்கு பெரு → பெருகு → பெருக்கு (தொ.பெ)]

அரத்தப்பெரு நாளம் aratta-p-peruna/am, பெ. (n) கெட்ட அரத்தம் தெஞ்சாங்குலைக்கு மீளும் பெரிய அரத்தக்கு ழாய், vena cava. இது மேற்பெரு நாளம் (superior vena cava), கீழ்ப் பெரு நாளம் (inferior vena cava) என இரு வகைப்படும் இவற்றுள், முன்னது உடம்பின் மேற்பாதியிலுள்ள அரத்தத்தையும், பின்னது கீழ்ப்பாதியிலுள்ள அரத்தத்தையும் கொண்டு செல்லும்.

[அரத்தம் + பெருநாளம்]

அரத்தப்பெரும்பாடு aratta - p - perumbadu, பெ (n.) இடைவிடாது மிகுதியாக அரத்தம் வெளிப்படும் மாதவிடாய்ப் போக்கு; an abnormally profuse and continuous menstruation (சா.அக)

[அரத்தம் + பெரும்பாடு]

அரத்தப்பைத்தியம் aratta-p-paittiyam, பெ. (n.) அரத்தககோட்டி; mania to kill, homicidal mania (சா அக).

[அரத்தம் + சித்தம் > Skt. paittika > ந பைத்தியம்.]

அரத்தக்கோடடி என்பது தூய தமிழ்

அரத்தப்பொருமல் aratta-p-porumal, பெ (n) நெஞ்சாங்குலையைச் சார்ந்த பெரிய அரத்தக் குழாய்களிடம் உண்டாகும் ஓர் அமைதியான ஒனி; a faint murmur of blood heard in the main blood vessels at the base of the heart, Heimic murmur or Anaemic murmur (சா அக)

[அரத்தம்+பொருமல பொருமு→ பொருமல (தொ பெ.). 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தப்போக்கு aratta-p-põkku, பெ (b.) I. அரத்தம் வெளிப்படல், போதல், ஒழுகல்; discharge or flow of blood. 2. அரத்தம் வெளிப் படும் வழி; the opening through which blood is discharged.

[அரத்தம் + போககு போ → போகு → போககு (தொ பெ)]

அ**ரத்தப்**போளம் *aratta-p-pōlam, பெ* (n.) *ஒரு* வகை த*றுமணப் பண்டம்* (மு.அ.); gum-myrrh

அரத்தம் 1 arattam, பெ. (ப.) 1. சிவப்பு: red colour. "அரத்த வேணியர்" (கந்தபு யுதத முதனா 82) 2. சிவந்தபொருள் (நாநார்த்த), red substance. 3. குருதி; blood "அரத்தமுண டொளிரும்வா ளவுணர்" (நைடத நளன்றூ 14) 4. பவளம் (திவா); coral 5. அரக்கு (திவா), lac, red sealing-wax 6. செம்பு (சங்.அக), copper 7. செம்பருந்து (சங் அக), sacred kite (bird). 8. செந்தாமரை; red lotus 9 செம்பருத்தி (ட்.); Brazil cotton 10 செம்

பரத்தை (மலை.); shoe-flower 11 செங்கழுநீர் (சூடா.), red water-lily 12. செங்குவளை (சங் அக.), a kind of water-lily 13. செங்கடம்பு (பிங்.); small Indian oak, Barringtonia acutangula (சா அக) 14 குங்குமப்பூ (தைவை. அரும பத); saffron flower, Crocus sativus (சா அக). 15 ஒருவகைத் துகில் (சிலப் 14:108, அடி யாரக உரை); a red garment of ancient times 16. செம்மெழுகு (சங்.அக), bee's wax 17 செம் பொட்டு (தெற்றித்திலகம்) (நாநார்த்த), tilaka on the forehead 18 செம்பேசன் (அக நி); superior gold of a slightly reddish colour. 19 செம்மஞ்சள், reddish yellow turmeric 20 செம்பஞ்சுக்குழம்பு; red lac used by women for dyeing the feet

ம. அரததம; க., து. ரகத; தெ. ரகதமு; கொங். ரகத; பட ரத்த; Mar. rakta., Sinh. rata

[உல் → உல → உலா உலாதல = காப்தல. உல → எல → எர் → எரி = தெருப்பு, தெருப்பின் நீருமான சிவப்பு. உல் → அல → அல → அலத்தம் = சிவப்பு, சிவந்த பொருள். அலத்தம → அரத்தம். ல → ஏ, போலி. அரத்தம > Skt. rakta.]

அரத்தகம் பாரக்க; see arattagam.

அரததம என்னும் சொல கீழவருமாறு மேலையாரிய மொழிகளிற பலவேறு வடிவில் திரிநது வழங்குகின்றது.

உலகில நெருப்புண்டாவது, பொதுவாகப பொருள்கள ஒன்றோடொனறு உராயவதனா லென்பது அனைவரும் அறிந்ததே. முதற்கால மக்கள இதைக் கண்டே, உராய்தல வினையி னின்று நெருப்பை யுணர்த்துஞ் சொற் களைத்தோற்றுவித்திருக்கின்றனா.

உரவு → உரசு, உரபபு (க., இதை. ருப்பு). உரிஞ → உரிஞ்சு, உரை (உராய்), உறழ என்பன உராயதலைக குறிக்குளு சொற்கள. இவறறின் வோ உர்: மூலம உல்

உரு (உருத்தல ⇒ அழலுதல), உருப்பு → உருப்பம (வெபபம), உருமபு (கொதிப்பு), உருமம (நண்பகல வெப்பம), உருமி (புழுங்கு), உரி (க) எனபன நெருபபை யுணாததுஞ் சொற்கள். இவறறின வேர் உர், மூலம உல்

உல, உலர், உலவை (காயந்த மரக்கிளை), உலை (அடுப்பு நெருபபு) என்பன, ரகரமாயத் திரியாது நெருப்பை யுணாததும் லகரவீறறுச் சொற்கள். ஆகையால், அலத்தி (மின்மினி) என்புது நெருபபீன் ஒளியையும்; அவத**தம்** -> அலத்தகம் (செமபஞ்சுக்குழம்பு, செம்பருத்தி), அவததை (செமபஞ்சு), அலந்தல -> அலநதலி (செங்கத்தரி) என்பன நெருபபின் நிறமாகிய சிவபபையும் அதைககொடை பொருள களையும் உணர்த்துகின்றன. உல் -> அல்.

உல் என்னுமமுலம் அல், இல் → எல் என்று திரிந்தது போனறே, உர் என்னும் வேரும் அர், இர் → எர் என்று திரிந்துள்ளது எல (ஒளி) → எல்லோன் = கதிரவன், எர் → எரி (நெருப்பு).

அரக்கு, அரததம என்னும் சொறகள், முதற கண் நெருப்பின் நிறமான சிலப்பையுடைய செம்மெழுகையும் குருதியையும் சிறப்பாக வுணாததிப் பின்னர்ச செந்நிறப் பெயா களாகவும் வழங்கத் தலைப்பட்டுவிட்டன்.

எ-டு. அரககாமபல = செவ்வாமபல, அரததப பூமபடடாடை = செந்நிறப் பூம பட்டாடை.

ஓ.தோ: பவளசசோளம், பவளவாய்,

இங்கு இத்துணையுங கூறியது, செந நிறத்தைப பெருவழக்காகக குறிக்கும் மேலை யாரியச் சொறகடகெலலாம் மூலம், 'அரததம்' என்னுந தென்சொலலே யன்றி, 'ருதிர' அல்லது 'ரக்த' என்னும் வடசொல்லன்று என்பதை யுணர்த்தற்கே.

Aγββ(ŵ) — E red, OE réad, réod; OFris râd, OS (M.DU.MLG.) rôd; Du, LG rood, OHG. MHG. rot; mod G. roth, rot; ON. raudr, rjódr; Sw Da. röd; Goth. rauths, Gmc. rauthaz, L. ruber, rūfus, Oir ruad (h); Lith. raūda-s; Gk éruthrós, OSI rūdru; Skt. rudhirá.

ஆங்கிலச் சொல்லின் பலவடிவங்கள் .

red, read, reade, reed, reede, raed, rede, redd, redde, radd, raid, rid, rud, rudd, ruddy.

சமற்கிருத்ததிலுள்ள 'ருதிர்' என்பது மேலையாரியத்தினின்று வந்த பழஞ்சொல் லும், 'ரக்த்' என்பது தமிழினின்று சென்ற புதுச்சொல்லும் ஆகும். அரத்தம் > ரக்த

தகரம் இரட்டிவரும் தமிழ்ச்சொல்லில் முதல் தகரத்தைக்ககரமாககுவது வடமொழி யியல்பு

ு எ-டு. முதது → முததம > Skt. mukta பததி > Skt. bhakti

அரத்தம்? arattam, பெ (n) கடுக்காய் (பரி அக), chebulic myrobalan. அரத்தம் நிறுத்தல் arattam-niguttal, தொபெ (vbl.n.) I. அரத்தத்தை நிற்பாட்டுதல்; arresting or preventing the flow of blood, Haemostasis (சா.அக.)

[அரத்தம + நிறுத்தல — அரத்தம் நிறுத்தல நிறு → நிறுதது → நிறுத்தல (தொ பெ.) 'அல தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தம்படல் arattam-padal, தொ.பெ (vbl.n)
1. மாதவிடாய் உண்டாதல், the act of menstruating 2. மாதவிடாய் சரியாக ஒழுகாமற் சிறிதாய் வரல்; Scanty discharge of menstrual blood (சா அக.)

[அரத்தம் + படல படுதல = உண்டொதல சிறிதாய்த தோன்றுதல் படு → படல (தொ பெ) 'அல்'தொ.பெ. ஈறு]

அரத்தம்பிரிடல் arattam-pir-idal, தொபெ (vbl.n) அரத்தம் வேகமாய்ப் பாய்தல்; blood gushing out. spouting of blood. Arterial haemorrhage (சா அக)

[அரததம் + பீர் + இடல. பீஸ → பீர. இடு (து வீ) → இடல் (தொ பெ) 'அல' தொ பெ. குறு.]

அரத்தம் பெய்-தல் arattam-pey-, 1 செ. குனறாவி. (v t) அரத்தங கலந்த சிறுநீர் விடு தல்; to discharge urine mixed with blood (சா அக)

அரத்தம்மை arattammai, பெ. (n.) கொப்புளங களிலிருந்து அரத்தம் வடியும் அம்மைநோய் வகை, a form of small-pox in which haemorrhage occurs in the vesicles. Haemorrhagic variola (சா.அக)

[அரத்தம் + அம்மை — அரத்தவமமை -> அரத் தம்மை]

அரத்தம்வடிதல் arattam-vadidal, தொ.பெ. (vbl.n.) அரத்தவெசழுக்கு; bleeding or haemorrhage (சா அசு)

அரத்தம்வாங்கல் arattam-vangal, பெ. (n) அரத்தம் குத்தியெடுத்தல்; therapeutic withdrawal of blood (சா அக)

[அரத்தம் + வாங்க்ஸ். வாங்கு → வாங்க்ஸ் (தொ பெ.). 'அல்' தொ.பெ. ஈறு. வாங்குதைய= எடுத்தல், பெறுதல்.]

அரத்தம்வாங்கி arattam-vangi, பெ (n.) உடம்பி னின்று அரத்தத்தை வெளிப்படுத்துவதற்குப் பயன்படுத்தும் சுருவி; a glass vessel like a cup applied to the skin or any device for drawing blood, cupping glass, Cucurbitula alias Haemospast

(அ**ரததம்** + வாங்கி வாஙகு → வாஙகி 'இ' வி.முத. ஈறு]

அரத்தம்விடல் arattam-vidal, தொபெ (vbl n)
பழங்காலத்தில், உடம்பில் அரத்தக்குறைவு
ஏற்படுங்கால், எருதின் அரத்தத்தை உடம்பிற் குட் செலுத்தல்; treatment of human diseases
in olden days by transfusion of arterial blood
of bullocks by injection or through the mouth,
Haemotherapy (சா அக)

[அரத்தம் + விடல விடுதல = உள்ளிடுதல் விடு $\rightarrow$ விடல (தொ.பெ.).]

'அரததக்குறைவு ஏறபடுங்கால' என்று ஒரு நோயை விதந்துகூறும் தமிழ்ப பொருளோடு, 'treatment of diseases' என்று பொதுப்படக் கூறும் ஆங்கிலப் பொருள், ஒர்ளவு முரணபடு கின்றது

அரத்தமடக்கி arattam-adakkı, பெ (n.) அரத்த வொழுக்கை நிறுத்தும் மருந்து (M M); styptic, medicine to stop or restrain haemorrhage.

[அரத்தம + அடக்கி. அடஙகு (த.வி.) → அடக்கு (பிவி) → அடக்கி. 'இ' வி மூத. ஈறு.]

அரத்தமண்டலம் aratta-maṇḍalam, பெ. (n)
1. அரத்த வட்டம்; circulatory system. 2. உடம்
பிற் காணும் செந்நிறப் படைநோய், a skin
disease marked by red patches on the body
(சா.அக.) 3.செந்தாமரை (மலை.); red lotus.

[அரததம்+மண்டெலம். மண்டுதெல≔ வளைதைல. மணடு → மண்டைலம்(வட்டம). 'அலம' தொ.பெ., தொ.ஆகு., பண்.பெ. ஈறு]

அரத்துமண்டலி¹ aratta-maṇḍalı, பெ. (n.) உடம்பின்மேற் செம்புள்ளிகளை அலலது வளையங்களையுடைய நச்சுப் பாம்பு; a venomous snake with red spots or rings over its body.

[அ7ததுமை + மண்டைவி. மண்டைவம் (வடடம்) → மண்டவி. ்இ' உடையவள் செறு]

அரத்தமண்டலி aratta-mandali, பெ (n.) 1. குளத்தில் காணப்படும் துளசிப்பூண்டு; a variety of basil found in tanks 2. கழுதைத் தும்பை; a species of leucas, donkey toombay Indian borage, Borago indica (சா.அக.)

அரத்தமதப்பால் aratta-mada-p-pal, பெ (n.) சிலப்புக் கொய்யா; red guava fruit (சா அக) அரத்தமதம் aratta-madam. பெ. (n.) அரத்தப் பெருக்கினால் உடம்புங் கண்ணும் மதர்த்து உணர்ச்சியற்று மூக்கினால் அரத்தவொழுக்கு முதலிய பல கெட்ட குணங்களைக் காட்டும் தோய்; a condition marked by vascular turgescence, excess of blood, fullness of pulse, bleeding from the nose, and various other bad signs, Plethora (சா அக)

[310330 + 030.]

அரத்தமயக்கம் aratta-mayakkam பெ (n)
1. அரத்தவொழுக்கினால் ஏற்படும் மயக்கம்;
giddiness due to excessive bleeding 2. உடம்
பில் அரத்தப்பெருக்கினால் ஏற்படும் மயக்கம்,
giddiness caused by blood pressure (சா அக)

[அரத்தம + மயககம் மயங்கு (தவி.) → மயக்கு (பி.வி.) → மயககம் (தொ.பெ). 'அம்' தொ பெ. ஈறு.]

அரத்தமலடு aratta-maladu, பெ (n) கருப்பையில் அரத்தஞ்சேர்ந்து பந்துபோ லுருண்டு வளி (வாயு)போலோடும் மாதவிடாய் (சூதக்) தோய்; a condition of sterility in women characterised by suppression of menses and other symptoms of pregnancy.

அரத்தமலப்போக்கு aratta-mala-p-põkku, பெ (n) அரத்தங் கலந்த மலப்போக்கு; blood in the faeces (சா அக)

[அரத்தம் + மலம் + போக்கு.]

அரத்தமலம் aratta-malam, பெ. (n.) 1 வயிற் றுளைச்சல்; dysentery attended with discharge of blood. 2. அரத்தங் கலந்து வெளிவரும மலம்; blood in the faeces. 3. அரததவழுக்கு; impurities of blood (சா அக)

[அரத்தம் + மலம்] மலம் பாரசுக்: see malam.

அரத்தமறிப்பு aratta-marippu, பெ (n.) அரத்த வொழுக்கைத் தடுத்தல், checking the flow of blood, Haemostatic (சா அக)

[அரத்தம் + மறிப்பு. மறித்தல் = தடுத்தல். மறி $\rightarrow$ மறிப்பு (தொ.பெ.). 'பு' தொ பெ. ஈறு.]

அரத்தமாடன் aratta-māḍaṇ. பெ. (n.) அரத்த வேட்கையுள்ள ஒரு பேய்; a bloodthirsty evil spirit

[அரத்தம் + மாடன் (இறந்துபோன் ஒரு மறவன் பெயர்).] அரத்தமாரணம் aratta-māraņam, பெ. (n.) காவிக்கல்; reddle, red ochre (சங்.அக.)

[அரத்தம் + மாரணம்.]

அரத்துமாரம் aralla-māram, பெ. (n.) அரத்த மாரணம் பார்க்க; sec aralla-māraņam (சா. அக.).

அரத்தமானியம் aratta-mantyom, பெ. (n.) படைத்துறை யூழியத்திற்காகக் கொடுக்கப் பட்ட உம்பள (நில) மானியம்; blood fief, fief granted as reward for military service

[அரத்தம் + மானியம். மானித்தல = மதித்தல. பெருமைபைபடுத்தல். மா வா ம் → மானி → மானியம்.]

அரத்தமுறிஞ்சல் arattam-urinjal, தொபெ (vbl.n) அட்டை முதலியவற்றால் உடம்பி னின்று அரத்தத்தை வெளிப்படுத்தல்; abstraction of blood from the body in leech-bite, devilry, diseases, etc. (சா அக)

[அரத்தம் + உரிஞ்சல். உரி → உரிஞ்சு → உரிஞ்சல (தொ.பெ.) 'அல்' தொ பெ. ஈறு.]

அரத்தமுறிக்கும்பாலி aratta(m)-murikkum-pāli, பெ (n.) சிலப்புச் சதுரக்கள்ளி; a red variety of square-spurge, Euphorbia antiquorum (சா அக).

[அரத்தம் + முறிக்கும் + பாவி முறி → முறிக்கும் (பெ.எ). பால → பாவி. 'இ' உடையைன் செறு.]

அரத்தமுத் திரம் aratta-muttiram, பெ. (n.) அரத்தங் கலந்துவரும் சிறு நீர்; presence of blood in the urine, discharge of blood in urine, Haematuria.

[அரத்தம+முததீரம் மோத்தீரம்→ முத்தீரம்.] மோத்திரம் பாரகக, see mõttiram

அரத்தமூலம் aratta-mūlam, பெ (n) அணைடியி விருந்து அரத்தம்வடியும் மூலநோய் (மூ அ); bleeding piles, Haemorrhoids. "அரதத மூலநீர்ச செறுப்புவெங்கயத்தர்" (கடம்ப பு இலீலா. 128)

[அரத்தம் + மூலம் (முனை).]

இது (1) அணடிலாய்க்கு உட்படடது (internal), (2) லெளிப்பட்டது (external), (3) உட்பட்டும் வெளிப்பட்டுமிருப்பது (mixed) என மூவகைப்பட்டதாகச் ,சா அகரமுதலி கூறும்

அரத்தமெடுத்தல் arattam-eduttal, தொபெ. (vbl.n) அரத்தம்வாங்கல் பார்க்க; sec arattamvangal

[NO 350 + AG 350]

அரத்தமேகம் aratta-mēgam, பெ. (n.) அரத்த வெட்டை பாரகக்; see aratta-vettai.

[100 gg \odo + Skt. meha > 3. Coa \odo.]

அரத்தவடி aratta-vadı, பெ (n.) அம்மைக் கொப்புளம், அம்மைநோய் (மூ அ.); smallpox pustule, small-pox.

Skt vatt

[அ7ததம + வடி வெள் → வட்டு → வடடி → வடி = உஞண்டை கொப்புளமே.]

அரத்தவன்லைகள் aratta-vappagam, பெ. (n.) பெருங்கம்பிப் பூடு; a plant (unidentified) (சா அக)

[அரத்தம் + வண் கோ கம. வண்ணம் -> வண்ணகம்.]

அரத்தவண்ணம் பாரக்க, see aratta-vannam

அரத்தவண்ணம் aratta - vannam, பே. (n.) 1. அரத்தச் செந்நிறம்; blood-redcolour. 2 ஒருவகைச் செவ்வரிசி; a kind of red rice (சா அக.)

[அரைத்தம் + வண்ணைம். வள் → வண் → வண்ணம். வள் → வர் → வரி → வரணம்]

வண்ணம், வரணம் பாரக்க; see vannam, varanam.

நெல (paddy) என்பது உமியும் அரிசியும் சேர்ந்தது அரிசி என்பதை 'rice' என்றே ஆங்கிலத்திற் குறித்தல வேண்டும் இதைச சில அகரமுதலிகள் கவனிப்பதிவலை.

அரத்தவம்மை aratta-v-ammai, பெ (n.) அரத் தம்மை பார்க்க, sec arattammai

[அரத்தம் + அமமை]

அரத்தவி aratta-vari, பெ. (a.) கமிறுபோன்ற இருவரிகள் அரத்த நிறத்துடன் கடைக்கண் வரை படர்ந்து கருவிழியைத் தாக்கும் ஒரு கண்ணோய்; a disease affecting the iris of the eye, and characterised by blood-streaked lines extending to the corners of the eyes (சா அக.)

[அரத்தல+வரி வள் → வுர் → வரி = கோடு.] அரத்தவரி aratta-v-art, பெ (n.) தண்ணில் அரத்தவூறலினால் தமைசசலெடுக்கும் ஒரு 337

வகைக் கண்ணோய்; an eye-disease attended with itching sensation due to extravasation of blood in the eye (சா அக)

[அரத்தம் + அரி (அரிபபு) முத.தொ பெ]

அரத்தவல்லி aratta-valli, பெ (n.) ஒரு சிவப்புக் கொடி; a red creeper, Ventilago madraspatana (சா அக).

[அரததம் + வல்லி. வலலுதல = வளளதல. வல → வல்லி. ்இ` வி.முத ஈறு.]

அரத்தவலிப்பு aratta-valippu, பெ (n) அரத்த மிகுதியினா லுண்டாகும் இசிவுதோய் (மூ அ.), convulsion caused by very high blood pressure.

[அரததம் + வலிப்பு வலித்தல = இழுத்தல் வலி → வலிப்பு (தொ பெ.). 'பு' தொ.பெ. ஈறு]

அரத்தவழலை aratta-valalai, பெ (n.) கடிப்பதனால அரத்தங் கக்கவைக்கும் ஒரு வகை தசசுப்பாம்பு, a poisonous snake, the bite of which causes vomiting of viscid blood (சா.அக) — a snake causing vomiting of blood by its bite prob russell's viper (செ அக)

[அரததம் + வழலை (ஒருவகை∪ பாமபு) ஒருகா. வழல → வழலை.]

அரத்தவள்ளி aratta-val(t, பெ. (n) செவ்வள்ளி (வின.); purple yam (செ அக.) — yam, sweet potato, *Dioscorea purpurea* (சா அக.)

[அரத்தம் + வள்ளி. வள்ளுதல = வணைதல பளை - வள்ளி = கொடி. கீழங்கைக் குறிப்பின், வள்ளுதல = வளமோதல், உருணாடு தீரளுதல் வள்ளி = உருண்டு தீரண்ட கீழங்கு எனறாகும்.]

அரத்தவற்கனம் aratta-varkanam. பெ (n) செம்பு, copper (சா அசு)

[அரத்தம் + வறக்காம் ஒருகா வல → வற்து → வற்களும்.]

அரத்தவாமைக்கட்டி aratta-v-amai-k-kattı, பெ.(n) மண்ணீரலிற்கானும் அரத்தத் திரட்சி, enlargement of the spleen attended with marked increase of blood, congestion of the spleen with blood, Splenemia (சா அக.).

[AOSSO + ABOO + SCA & ABOO = ABOOAOSO + ACA

அரத்தவாரி aratta-vart, பெ (n) 1. மாதவிடாய்ப் பெருக்கு, abpormal flow of menstrual blood. 2. மிகுந்த அரத்தபபோக்கு, profuse bleeding, Haemorrhage. 3. பெரும்பாடு; Menorrhagia. [அசத்தம் + வாரி. வா எதல் = அழுகல், போதல், நீனல் வார → வாரி.]

''வாரதல போகல ஒழுகல் மூன்றும நேர்பும் தெடுமையும் செய்யும் பொருள'' (தொல், சொல், உரி, 20).

அரத்தவிந்து aratta-vindu, பெ. (n) குருவிந்தம் என்னும் மாணிக்கவகை (சிலப. 14: 186, அடி யார்க. உரை); corundum, alumina in a crystalline state.

[அரத்தம் + விந்து. வித்து -> விந்து.]

அரத்தவியாக் வை aratta-viyarvai, பெ. (n.) அரத்தமே வியார் வையோகக் காணுதல், sweating of blood (சா அக)

[அரத்தம் + வியர்வை விளா → வியர் → வியாவை.]

அரத்தவிரியன் aratta-virtyan. பெ. (n.) கடித்த வுடன் அரத்தங் கக்கவைக்கும் விரியன்பாம்பு வகை, russell's viper, Vipera russellu.

[அரத்தம் + விரியன்]

அரத் த விரு மல் aratta-v-irumal, பெ. (n)

1. இருமும்போது அரத்தங்கக்கும் இருமல் தோய்; discharge of blood from the lungs during cough in a consumptive patient. 2. திடுமென்று ஏற்படும் திகிலினா லுண்டாகும் அரத்தங்கக்கல், a cough with spitting of blood due to shock or sudden fear.

[அரத்தம + இருமல. இருமு → இருமல் (தொ. பெ.). 'அவ்' தொ.பெ. சுறு.]

அரத்தவிரைச்சல் aratta-v-iralecal, பெ. (n.) உடம்பில் அரத்தக் குறைவினால் உண்டக்கும் ஒலி; murmur due to anaemic condition of the blood, Haemic murmur (சா அக.)

[அரத்தம் + இரைசசல. இரை → இரைச்சல் (தொ.பெ.) 'சஸ' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தவிக்கம் aratta-vikkam, பெ.(n.) உடம்பில் ஓரிடத்தில் அரததஞ் சேர்வதனால் ஏற்படும் வீக்கம்; a swelling due to accumulation of blood in the tissues or cavities of the body, Congestive edema (சா அக).

[அரத்தம் + வீக்கம். வீங்கு → வீக்கு → வீக்கம் (தொ.பெ.) 'அம்' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தவிளை aratta-vilat, பெ. (n.) அடித்தங் கக்கும் ஈளை (காச)தோய்; asthma attended with spitting of blood.

[அரத்தம் + களை.]

அரத்தவுப்பசம் aratta-v-uppašam, பெ. (n.) அரத்தமிகுதியினால் நாடி அல்லது நாளம் பருத்துக் காணல்; distension of blood-vessels (சா அக.)

[அ0ததம் + உப்பசம் உப்புதல் = பருத்தல், வீஸ்குதல். உப்பு → உப்பசம் (தொபெ.) 'அசம்' தொ.பெ. ஈறு.]

அரந்தவுதிரி aratta-v-udiri, பெ. (n.) மாட்டு தோய்வகை (மாட்டுவை சிந் 5); a disease in cattle.

(அசத்தம் + உதிரி. ஒருகா. உதிர → உதிரி. 'இ' வி.முத. சுறு.]

அரத்தவுறல் aratta-v-ū [al, பெ. (n.) 1. அரததச சுரப்பு பாரக்க, see aratta-c-curappu. 2 அரத் தப் பசப்பு பார்க்க; see aratta-p-pašappu (சா.அக)

[அரத்தம் + ஊறல. ஊறு → ஊறல் (தொ. பெ.). 'அல' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்த வெட்டை aratta-vettar, பெ. (n.)

1. அரத்தாய கலந்த மூத்திரம் வெளிப்படும் நோய்வகை; gonorrhoea with discharge of blood (செ அக) 2 வெட்டைச் சூட்டினால் விந்து (வெள்ளை) அரத்தத்தொடு கலந்து ஆண் குறி வழியாய் ஒழுகல்; discharge of semen mixed with blood through the penis, due to venereal heat of the system, blood stained condition of the semen. Hemospermia (சா அக)

[#1ததம் + வெட்டை. வெள் → வெட்டை = தடு, காமச்தடு]

அரத்தவேள்ளுடைப்பு aratta - vel - l - udaippu, பெ. (n.) விழுகின்ற அரததத்தை விழ வொட்டாமற் செய்யும் மருந்து; a kind of medicinal ghee administered to stop all kinds of haemorrhages.

[அசத்தம + வெள் + உடைப்பு (தொ பெ) உடை — உடைப்பு. 'பு'தொ.பெ சுறு]

அரத்தவெள்ளை aratta-vellai, பெ (n) 1 நோய் கொண்ட பெண்டிரைப் புணர்வதனாற் சிறு நீர்த் துளையிற் புண்ணாகி, அதினின்று அரத் தமும் வெள்ளை நீரும் சீழும் வடியும் நீர் (மேக) நோய், (in men) venereal disease marked by itching, inflammation of the urinary passage, and thin whitish discharge mixed with blood. 2 பிள்ளை பெற்ற பெண்டிரிக்குக் காணும் அரத்தங் கலந்த வெள்ளையொழுக்கு; (in women) the discharge from the vagina, lasting for a few days after child birth, Lochial discharge (an ass)

[அரத்தம + வெள்ளை. வெள் → வெள்ளை.]

அரத்தவெறி aratta-veri, பெ (n) 1. அரததங் குடிப்பதனால் உண்டாகும் வெறி, fory arising from drinking blood. 2 கொலைசெய்ய உண்டாகும் கோட்டித்தனம்; an insanctendency to murder, running amuck, Haemothymia (சா அக).

[\$10550 + Qain]

அரத்தவேங்கை aratta-verigat, பெ (n) சிவந்த வேங்கைமரம், a red species of kino tree, kino rose-wood, Pterocarpus marsupium (acuminata) (சா அக)

[அரத்தம் + வேங்கை அரத்தம் = சிவப்பு]

அரத்தவேட்கை aratta-vēţkai, பெ. (n.) கொலை விருப்பு; bloodthirstmess

[810330 + Gailma.]

அரத்தவேட்கையன் பாரகக, see ataliavētkaiyan.

அரத்தவேட்கையன் aratta-vēţkaiyan, பெ. (n.) கொலைவிருப்புள்ளவன், கொலைவிரும்பி; bloodthirsty person.

[அரத்தம + வேடகை + அன். வேட்டல = விருமைய. வேள் → வேட்கை (தொ பெ.). 'கை' தொ பெ. ஈறு. 'அன்' ஆ.பா. ஈறு.]

அரத்தவேற்றம் aratta - v - ērtam, தொ.பெ. (vbl.n.) அரத்தத் திரளுதல்; congestion or accumulation of blood (சா அக)

[அரைத்தம் + எறறம். ஏறு → எறறு → எறறம் (இதா.வெ). 'அம்' தொ.வெ ஈறு]

அரத்தவொழுக்கு aratta-v-olukku, பெ (n.) 1 அரததம்வடிதல்; bleeding or hitemorrhage. 2 மாதனிடாய்; menstrual flow 3. பெரும்பாடு; excessive flow of blood from the vagina, Menorrhagia (சா அக)

[அரத்தம் + ஒழுக்கு ஒழு**க → ஒழுக்கு** (இத்த இப்).]

அரத்தவோட்டம் aratta-v-ōtjam, தொபெ (vbl n) தெஞ்சாங்குலையினினறு அரத்தம் உடம்பெஙகும் செனறு திரும்புகை; circulation of blood. [800 \$50 + QiLù. QG → QiG → QLLù (Q\$7.QU)]

அரத்தன் arattan. பெ. (n.) செவ்வாய் (பிங்); the planet Mars, as red

[அரத்தம -> அரத்தன்]

அரத்தாங்கம் arattangam, பெ. (n.) பவளம்; coral

[அரத்தம + Skt. anga > த. அஙகம் = உடம்பு.]

அரத்தாங்கன் arattangan, பெ (n) செவ்வாய் (சோதிட அக); அரத்தன் பார்க்க, see arattan.

[அரத்தம் (சீவப்பு) + Skt. anga > ந.அங் கள் = உடம்சீனன்]

- அரத்தி aratti, பெ. (n.) 1. அரத்தாங்கள் பார்க்க, sec arattangan 2. செவ்வல்லி (சிந்தா நி); red water-lify, Nymphaea edulis
- அரத்திதம் arattidam, பெ (n) செவ்வாமணக்கு; a red variety of castor plant, Ricinus communis (சா அக)
- அரத்துறை arattural, பெ. (n) ஒரு சிவதகர்; a Šiva shrine ''அரததுறை நோககியே காதலா லணைவார்'' (பெரியபு திருஞான 187),
- அரத்தை arattat, பெ (n.) 1. சிற்றரத்தை; lesser galangal, m. sh , Alpinia officinarum.

ம அரத்த: Skt. rāsnā

ுவாந்திபித் தங்கரப்பான் வாத<mark>ஞ</mark>

சிரரோகம

சோந்தசுப முத்தோடஞ சீதமொடு — நோந்தசுர

மறறரத்தைக் காட்டி வருமிரும் லுந்திரும் சிற்றரத்தை நன்மருந்தாற றோ''

(பதார்த்த 1019)

- 2 சிற்றரத்தை வகை (L.); light galangal, 1 sh., Alpinia nutans. 3. பேரரத்தை; big galangal, s. sh.. Alpinia galangal
- "வாத மிசிவு வலிசன்னி பித்தையும் சீதசுரந் தாவிரணஞ் சொன்னநோ — ஓதுபல வாங்கடுப் பூப்படரு மாறு மொளியாரு மீங்கடரும் பேரரத்தை யாவ்"

(பதார்த்த. 1018)

- 4 முடக்கொற்றான (பச மூ), balloon vinc.
- 5 பசரை (சா அக.); a plant called palsy curer.
- அரத்தைப்பெட்டி arattai-p-petti, பெ (n) தெல் வகை (A); a kind of paddy

- அரத்தொகுத்தி arattogutti, பெ. (n.) செவ்வல்லி, red water-lily, Nymphaea edulis (சா அக்)
- அரத்தோற்பலம் arattōṛpalam, பெ. (n.) 1. செங்குவளை; red Indian water-lily 2. செங் கழுநீர்; purple Indian water-lily

[அசத்தம் + Skt utpala > த. உற்பலம்.]

- அரதேசிபரதேசி aradēši-paradēši, பெ.(n.) அக தேசி பார்க்க, sec agadēši
- அரதைப்பெரும்பாழி arada: p · perumb**i**i, பெ. (n.) ஓர் ஊர்; a town 'பாடும் அரதைப பெரும் பாழியே முதலாக'' (பெரியபு. திருஞான 403)
- அரந்தம் arandam, பெ (n) 1. செங்கழு நீர்; red water-lify, Nymphaea odorata 2. தாமரை; lotus Nelumbiam speciosum, 3 கடுக்காய்; chebulic myrobalan, Terminalia chebula 4. கற் பரி தஞ்சம் (பாடாணம்); a kind of arsenic (சர அக.)

[அரத்தம் - அரத்தம்]

- அரந்தளி arandali, பெ. (n) மரவுரி யென்னும் மரம் (L), bark tree (செ அக) — பட்டைமரம், இரைஞ்சி, bark tree, Annaris toxicurla (சா அக)
- அரந்தெல்லி arandelli, பெ (n) அரந்தளி பார்க்க; see arandali.
- அரந்தை arandar, பெ. (n) 1. காட்டுத் தீ; wild fire " அரந்தை விரிந்தவியு மாறுபோல" (தொல் பொருள் புறத் 3, நச மேற்கோள்). 2. சுரவெட்டை (இராசவைத); high temperature in fever (சா.அக). 3 சொரிகொன்றை; Indian calosanthes (சா அக)

[உல → அல → அன் → அனல. அல் → அள → அழல. அல் → அர → அரி = நெருப்பு. அர → அரம = அரநதை.]

அரந்தை² arandar, பெ. (n) 1. துன்பம்; affliction, trouble "ஒருதனி வேழத் தரந்தையை .....தோத்தனை" (திவ.இயற். திருவெழு கூற் 12-13) 2 மனக்கவற்சி, துயரம்; sorrow, distress. "அரந்தைப் பெண்டி ரினைந்தன ரகவ" (மதுரைக் 166), "துன்பத் தரந்தையிற் கன்றுபு கன்லும்" (ஞானா. 27) 3. பக்க இசிவு (பாரிச்சன்னி) paralysis.

[அலத்தல = தான்புறுதல். அல → அலம் = தான்பம் அலம → அல ந ை த = தான்மம். அலந்தை → அரைந்தை] அரந்தை³ arandai, பெ. (n.) **நீர் நிலை** (அக நி.), tank

[அல → அலை அலைதல = அசைதல, இயங்குதல அலை = தீரை, நீரநீலை, கடல. அல → அல → அலநனதை = நீர்நீலை (பிங) அலந்தை → அரநனதை.]

அரந்தை * arandar, பெ. (n.) குறிஞ்சி நிலத திற்குச் சிறப்பாக ஏற்ற குறிஞ்சி பென்னும் தாய்ப் பெரும்பண்; a primary melody-type of the kuriñji class especially suited to poetic treatment of the hilly tract

அரந்தையன் arandaiyan, பெ. (n.) வறியன (சம் அக), destitute person.

[அரததை = தின்பம், தின்பத்திற் கேதுவான வேறுமை. அரந்தை -> அரந்தையன்]

''இன்மையி னின்னாத தியாதெனின

இன்மையின்

இனமையே யின்னா தது" (குறள், 1041)

அரப்பள்ளி ara-p-palls. பெ. (n.) திருமாலின் படுக்கையாகச் சொல்லப்படும் அரவணை (பாம்புப்படுக்கை); Tirumal's (Vishu's) serpent bed, formed of the coils of Ādišēşa.

[அர = பாம்பு பள்ளி = படுககை.]

அரப்பள்ளியான் ara-p-palliyan, பெ (n.) அர வணையானாகிய திருமால்; Tirumal (Vişņu) reclining on the serpent, Ādišēşa "அரப்பளளி யானு மலருறை வானும்" (தேவா 198:9)

அரப்பள்ளி பாரகக, sec ara-p-palli.

அரப்பிரியை ara-p-pirtyai, பெ.(n.) சிவனதேவி; Šiva`s consort. ''அரப்பிரியை பார்பபதியே'' (திருவானைசு கோசசெங். 81)

[அர $\rightarrow$ அரம் (சிவப்பு) $\rightarrow$ அரன் (சிவன்) > Skt. Hara. $\mathcal{L}_{\mathcal{F}}$ $\mathcal{L}_{\mathcal{F}}$

அரப்பொடி ara-p-podi, பெ (n.) இரும்புததுள், iron filings, Ferri limatura (செ.அக).

அரபத்தநால்லர் ara-patta-navalar, பெ (n.) பரதசாத்திர நூலாசிரியர், name of the author of the Parada šāttıram.

[அரன் + பத்தன + நாவலா. அரன > Skt. Hara. பத்தன > Skt. bhakta.]

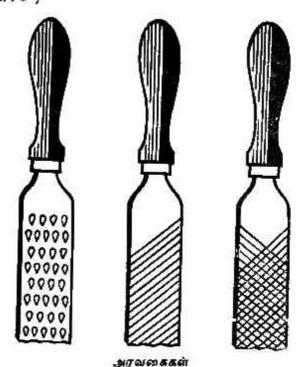
அரன், பத்தன் பாருக்க; see aran. pattan.

அரபி arabi, பெ. (n) கடுக்காய் (மலை), chebulic myrobalan.

அரம் Laram, பெ. (n.) 1 இரும்பு செம்பு முதலிய மாழைகளையும் (உலோகங்களையும்) மரம் கொம்பு முதலிய வன்பொருள்களையும் அராவும் இரும்புக்கருவி, file, rasp. "அரம்போலுங் குர்மைய ரே ஆம்" (குறள, 997) 2 வாளரம். அரம்பம்; saw "அரம்போழந் தறுத்த கண்ணே ரிலங்தவளை" (மதுரைக 316) 3 உருக்கு, steel (சா அக) 4. புண் (இராசவைத), wound

ம அரம், க., நு.பட அர், தெ. ஆதராயி; கோத ஆாம், பிறா. அர

[2π → 34π → 34παγ → 34παγ. 34π → 34πὰ]

அரம் * aram, பெ. (n) 1 நாகருலகம், கீழுல கம், nether world of serpents. ''அரமேனி வெம்பின பணி'' (இரகு யாகப 81), 2 கீழறை (சங் அசு); cellar, underground room, 3 குகை (சங் அசு.); cave.

[அரை = பாமபு அர→ அரம= பாமபுவணகக நாகா வாழ்ந்த கீழைநாடுகள்]

நாகவணக்கம் மேற்கொண்டவரும் நாக் வுருளை முடியில்ணிந் நல்குமான நாகர் என்னும் வகுப்பார் பண்டைக்காலத்திற் கிழக்கு நாக்கில் வரழ்ந்துவந்தனர். அதனார் கிழைநாடுகள் நாக்கநாடுகள் அல்லது நாக்குலகம் என்றும் பெயர் பெற்றன. தொன்மக் புராண்) காலத்தில், ஆராயச்சி யில்லாதார் கிழுலகம் என்று காலத்தில், ஆராயச்சி யில்லாதார் கிழுலகம் என்பத்திக்க கிழக்குலகம் என்று

பொருளகொள்ளாது நிலத்திறகுள்ளிருக்கும் உலகம் என்றும், நாகர் என்பதறகுப் பாம்புகள் என்றும் தவறாகப் பொருள கொண்டுவிட்டனா.

அரம் * aram, பெ. (n.) தோல் (நாநாாதத), leather.

அரம் * aram, பெ. (ந.) வெட்டிவேர்; khuskhus 1001, Andropogon muricatus (சா.அக.).

அரம்பணம் arambanam, பெ (n.) வெற்றிலை தறுக்கு ங கருவி (C.G.); betel-leaf plucker's thimble,

[அரம → அரம**y** → அரம∪ணமை.]

அரம்பணம்

அரம்பல் aramban, பெ.(வ.) குறும்பன், குறும்பு செய்வோன்; mischievous fellow. ''அரமபா வுன்னை யறிந்து கொண்டேன்'' (திவ. பெரியாழ 3.1:6)

ம். அரம்பன்

[அர் -- அரம் -> அரமபு -- அரமபன்]

அரம்பிலம் arambilam, பெ. (n) கீழுலகம் (பாதலம்) (சிநதா.நி.); the nether world.

[அரம் + சிலம். அர $\rightarrow$ அரம் = நாகஞலகம், கீழுலகம். Şkt. bıla > ந. சிலம் = கீழுலகம். இனி, புல் $\rightarrow$ சில (சின்) $\rightarrow$ சிலம் = சினவு, வெடிப்பு, குழி, வளை, குகை, கீழரை, கீழுலகம் என்றுமாம்.]

அரம்பு arambu, பெ. (n) 1. குறும்பு; mischief, wicked deed. ''வரம்பிக்ந தரம்பு செய்யுங் கலி'' (சீவக். 2727). 2. விரும்பியதைச் செய்து முடிக்கும் வன்மை (திவ பெரியாழ். 3.1 · 6, வியா.); ability to accomplish one's desires.

[MA - MOCY. MÀ - MOO - MOCY]

அரம்பை arambai, பெ (n.) ஓமம் (மலை); omum.

அரமகள் ara magaļ. பெ. (в.) தெய்வப்பெண்; celestial damsel ''அங்கினி திருந்த காலை யரமக வவனை நோககி'' (சுந்தபு. தக்க வளளி. 237)

[அர → அரம = அச்சம, துன்பம. அரமகள் = துன்புறுத்தும் பீதேய்வப் பெண், தெய்வப் பெண்...! அரமங்கை ara-maṅgai, பெ (n) தெய்வப் பெண்; celestial damsel ''அரமங்கையா சாமரை பாங்க ரசைத்திட'' (காஞ்சிப்பு. பன்னி. 294). அரமகள் பாரக்க; see ara-maga[(அரம் + மங்கை.]

அரமாதர் ara-mādar, பெ (n.) தெயவப்பெண் கள்; celestial damsels ''அம்மென் மூர வர மாதா'' (இரகு திக்கு 105)

[8100 + 6151.]

அரமாரவம் aramāravam, பெ. (n.) நாயுருவி (மலை); species of achyranthus (செ அக) Indian burr, Achyranthes aspera (சா அக)

அரமான் ara-māṇ, பெ. (n.) தெய்வப்பெண் (நாமதீப); celestial damsel. அரமகள் பாரகக, see ara-magal.

[அசம + மான் (மான்போலுஞ் சாயலை யுடைய பெண்), ''மட்டூப் படாககொங்கை மானாா கல்லி மயக்கத்திலே" (தனிப்பா. I. பக. 157).]

அரமான குலை aram-ana-šūlai, பெ. (n.) ஒரு வகைச் குலைநோய், a severe piercing pain (சா அக).

[அரம் + ஆன + தலை. அரம் = அசசம, துன்பைம்]

அரமி arami, பெ. (n.) கடுக்காய்; gall-nut, chebulic myrobalan, Terminalia chebula (சா.அக.)

அரமியம் aramiyam, பெ. (n.) நாயுருவி (பச் மூ.), a species of achyranthus.

அரமீன் ara-min, பெ (n) ஒருவகைக் கடல்மீன்; a kind of sea-fish, file fish (சா அக)

[அரம் + மீன் முதுகில் அரம்போன்றை முட்கள் உடையது.]

அர ip இ ara-muti, பெ. (n) I. இருப்புமுறிச் செழ; silvery leaved indigo or Arabian indigo, Indigofera argentia 2 எஃகு; steel (சா அக).

அரயக்கொம்மை araya-k-kommai, பெ. (n.) ஒரு பூவாழை; true banana, Musa sapientum (champa) (சா அக.).

அரயரல் arayaral, பெ. (n) அரசு; pipal tree, Ficus religiosa (சா அக.)

அரல்¹ aral, பெ. (n.) கோழை (சிலேட்டுமம்) (பரி.அக); phizgmatic humour in the body." அரல்² aral, பெ. (n.) முதலாளி (யாழப); principal: master (J.).

அரலை[‡] aralai. பெ. (n) கோழை (சங் அக). phlegm

[अवळ → अवकाल.]

அரலை² aralai, பெ (n.) 1 களி; fruit 2. கழலை, wen, tubercle, tumour. ''அமிலரி யரலை விழுப்புண்'' (ஞானா 30) 3. விறைத் (சூடா), seed. ''அரலை யுக்கன நெடுந்தா ளாசினி'' (மலைபடு 139) 4. பொடிக்கல, stone broken for roads. ''அரலைக்கற்களாற் சிவபரனை மறைத்திட டானால்'' (திருக் காளத் பு 5.8)

நுட. அரல

அரலை³ aralai, பெ. (n.) 1 மரல் (குடா); bowstring hemp. 2. கற்றாழை, aloes

ம். அரல

அரலை⁴ aralai, பெ. (n) 1 கொடுமுறுக்கு (மலைபடு 24 உரை), twist, knot in a string or thread 2 குற்றம், fault ''அரலை தீர வரீஇ'' (மலைபடு, 24)

அரலை" aralai, பெ. (n) கடல் (சூடா); sea.

அரலை aralai, பெ. (গ.) காளி (துர்க்கை) (சங. அக); Kā[i

அரவக்கடி arava-k-kadı, பெ. (n.) பாம்புக் கடி, snake-bite.

[அரவம் + கடி.]

அரவக்கிரி arava-k-kiri, பெ. (n.) ஆதிசேடன் வடிவாகச் சொல்லப்படும் வேஙகடமலை; Tiruppadı hılls, the serpent Šēşa said to be in the form of a hıll. ''அரவககிரி சாரந்தான்'' (பாரத் அருச்சுன்னரோ 12)

[அசவம் + Skt. giri.]

அரவக்கொடியோன் arava-k-kodiyōn, பெ. (n.) பாம்புககொடியையுடைய துரியோதனன்; Duryōdhana having the banner with serpent emblem

ம அரவக்கொடி

[அரவம் + கொடியோன.]

அரவங்கலக்கம் aravan-kalakkam, பெ. (n.) சாகுங்காலத்து உண்டாகும் மனத்தெளிம்பு (இ.வ); brightening of the mind on the approach of death (Loc.). [ஒருகா. அறவன் கலகலக்கம் → அரவங்கலக கம அறவன் → நல்லொழுக்கள். கலகலத்தல ⇒ உள்ளத்தில உள்ளதை மறையாது சொல்லுதல, ஊககங்கொளளுதல.]

அரவஞ்செய் 1-தல் aravan-cey-, I செ கு வி. (v 1.) ஒலித்தல், ஓசையுண்டாக்குதல், கத்துதல்; to sound, make a noise, shout

[அரவம் (ஓலி, ஓணைச்) + செய்]

அரவஞ்செய்1²-தல் aravañ-cey-, I செ குன்றாவி (v t.) **மனங்கலக்கு தல், வருத்து தல்**, to confuse the mind, to torment. ''கண்ணும் புருவமு மரவஞ் செயய்'' (சீவக், 2806)

[அரவுதல் = வருத்துதல அரவு → அரவம + செய்.]

அரவணிந்தோன் arav(u)-anındon, பெ. (n) சிவன் (குடா), Šiva, wearing serpents.

ம். அரவணி (பாமபணி).

[அரவு + அணி நதோன்.]

அரவகை - த்தல் arav(u)-aṇai-, 4 செ.குன்றாவி (v.t) 1. கட்டித்**தழுவுதல்** (ஏகாம. உலா. 436), to embrace, fondle, 2. தாங்குதல், உதவிசெய்து அன்பாகப் போற்றிக் காத்தல்; to support, cherish, protect dearly.

[அரவு → அரசு. அரவணணாததலை = அரசன் போலபை போற்றிகை காத்தல்.]

''குடிதழிஇக கோலோச்சு மாநில மனனன் அடிதழிஇ நிறகு முலகு'' (குறள், 544).

''நெல்லு முயிரன்றே நீரு முயிரன்றே மன்ன னுயிரததே மவர்தலை யுலகம் அதனால், யானுயி ரென்ப தறிகை வேனமிகு தானை வேந்தற்குக் கட்டனே'' (புறநா 186)

''வயயக முழுவதும் வறிஞ னோமபுமோா செயயெனக் காத்தினி தரசுசெய

> கின்றான்'' (கமபரா பால அரசியற் **12**)

இவையும், இத்தகைய பிறவும், அரசனின் அரவணைத்தற் சிறப்பைத் தெளிவாகக் காட்டும்

அரசனை அலலது அரசைக் குறிக்கும் 'அரவு' என்னும் பண்டைச்சொல் வழக் கற்றுப் போன்பின், 'அரவணைத்தல்' என்னுங் கூட்டுச்சொல் வினைக்குப் பாம்பு தழுவுதல் என்னும் போலிப்போழுளே ஆராயச்சியில்லார்க்குத்தோன்றிறறு சொல வகையி லாயினும் அணிவகையி லாயினும் இப் பொருள் பொருந்தாமையை எண்ணிக் காணக்.

அரசன் பாரக்க, see arašan

அரவணை arav(u)-apai, பெ. (n) 1. ஆதிசேடன் சுருளையாலான திருமாலின் பாம்புப்படுக்கை; Tirumai's (Vispu's) serpent bed, formed of the coils of Ādišēṣa. ''ஆடக மாடத தரவணைக் கெடந்தோன்'' (சிலப். 30:51) 2 திருமால் கோயில்களில் நடுச்சாமத்திற் படைக்குஞ்சருக் கரைப் பொங்கல்; a sweet rice meal with sugar and other ingredients offered to Tirumal (Viṣpu), at night, before bed time.

ம். அரவண

[NO - NOW (UNDY) + NOWN.]

அரவணைச்செல்வன் arav(u) - aṇai - c - celvaṇ, பெ. (n.) அரவணையான் பார்க்க, see arav(u)-aṇaiyāṇ.

[அரவு + அணை + செலலன்]

அரவணைப்பு arav(u)-aṇaippu, தொபெ (vbl.n) 1. தழூஉ (தழுவல்); embrace 2 அன்பான போற்றிக்காப்பு; affectionate support or loving protection ''ஐயன் புரியு மரவணைப்பும்'' (பணவீடு. 27).

நு. அராவுனி

[அரவு + அணைனைப்பு]

அர வ ையா ன் arav(u)-aṇaiyan, பெ. (n) பாம்புப்படுக்கையானாகிய திருமால்; Tirumāl (Viṣṇu), reclining on the serpent ''அரவணை யான்பாதம் எவாவணங்கி யேததாதார்'' (தில் இயற. 2:12)

[அரவு + அணையான். அரவு = பாமுபு]

அரவந்திண்டல் aravan-tindal, தொபெ (vbl n.) பாம்பு கடித்தல், snake-bite

[அரவம + தீண்டைல]

அரவப்பகை arava-p-pagai, பெ. (n.) பாம்புப பகையான கலுழன் (கருடன்); Garuda, the enemy of snakes. ''அரவபபகை யூர்தி யல னுடைய்'' (தில் பெரியாழ 3 5 11)

[810 - 81001 - 81000 + Uma]

அரவம்¹ aravam, பெ.(n) 1 பாம்பு; snake. ''வெஞ்சின் வரவம்'' (மணிமே 20 101) 2 ஒன்பதாம் தாண்மீன் (ஆயிலியம்); the ninth lunar asterism. "ஆதிரை கேட்டை யழவம்" (விதான பஞ்சாங். 16) 3 இராகுகேதுக்கள்; ascending and descending nodes, regarded as planets in the form of monstrous dragons. "வரியரவம் பெண்" (விதான பஞ்சாங் 17) 4 ஆதிசேடனின் தோற்றரவாகக் (அவதாரமாகக்) கருதப்படும் பதஞ்சலி முனிவர்; Patanjali, a sage, considered to be an incarnation of Adišesa "புலியரவங் கண்டு கொண்டாட வாடும் புராதனன்" (புலியூரர் 71) 5. வருத் தம், மனக்கலக்கம்; torment, confusion of mind, "கண்ணும் புருவமு மரவளு செயய்" (சீவக் 2806)

ம் அரவம

[அரவுதல = வஞத்**துதல. அ**ர → அரவு → அரவமை]

அரவம்² aravam, பெ (n.) 1 ஒலி, mild sound. "மொழிமுதற காரண மாமணுத் திரளொலி" (நன 58) 2 ஓசை; loud sound, noise கோபுர மணியோசைகேடகிறது(உ வ) 3 பேரொலி, இரைச்சல், ஆரவாரம்; roating, bustle, tumult, din, uproar, confused noise "படையியங் கரவம்" (தொல பொருள புறத் 3) 4 வில் நாண் (பொதி நி); bow-string which twangs when plucked. 5 அரிபெய் சிலம்பு (பிங்), jingling anklet

ம அரவம், த. அரவம் > Skt rava

[அர = ஓர் ஒலிகஞ்றிப்பு அர் → அரி அரித தல் = ஒலித்தல. அர → ஆர. ஆரத்தல = ஒலித்தல ஆர → ஆரி ஆரித்தல = ஒலித்தல. அர → அர → அரவு → அரவம்]

அரவம்³ aravam, பெ. (n.) ஆசை (அக நி.), desire [ஆரதல = அன்புசெய்தல் ஆர → ஆரவு → ஆர்வம → அரவம்]

அரவம் * aravam, பெ. (n) 1 அதிமதுரம் (பரி அக), liquorice 2 குங்குமம் (வை மூ), saffron 3 மரமஞ்சள் (பச்மூ) tree turmeric.

அரவமகுடி (அரவக்கிடி) arava-magudi, பெ. (n) கீரிப்பூடு; Indian snake root or mongoose plant, Ophiorrhiza mungos (சா அக)

அரவமணி arava-manı, பெ (n) 1 நாகமணி (நாகரக்தினம்), a kınd of ruby said to be found on the heads of certain aged cobras 2 உருத் திராக்கம்; rudfākşa bead, Eleocarpus tuberculatus (சா அக). [L. அர → அரவு → அரவம (பாம்பு) + மணி. 2. அரவள் = பாமபையைணிந்த சீவள். அரவ மணி = சீவமணி]

அரவமணிக்கல் arava-mapı-k-kal, பெ. (n) மணிக்குடல் (வை மூ); small intestine.

அரவமாகம் aravamagam, பெ (n.) அவல்; flattened rice obtained by pounding fried paddy (சா.அக.).

அரவர் aravar, பெ. (n.) தமிழர் (அக நி); the Tamils.

அருவர் பார்க்க, see aruvar.

[அருவா (நாடு) -> அருவா -> அரவர்.]

அரவா என்பது நிருத்தமான சொலலன்று

அரவன் aravan, பெ. (n.) சிவன் (உரி நி), Šiva, wearing serpents

அரவாட்டிப்பச்சை aravāṭtī-p-paccai, பெ. (p.) தொழுகண்ணி; telegraph plant (செ.அக) telegraph plant or moving plant, Desmodium gyrans alias Hedysarum gyrans (சா அக)

[ஒருகா. அரவு + ஆட்டி + பச்சை.]

அரவா பரணன் arav(u)-Abaraṇaṇ, பெ.(n.) பாம்பை யணிகலமாக வணிந்த சிவன்; Šīva, as adorned with screents. ''அரவா பரணன் நந்தருளருமா மறை'' (பாரத பதினான், 51)

[AGN + Skt. Abharana > 3. AUGOOTW.]

அரவாய்க்கடிப்பகை ara-vay-k-kadi-p-pagai, பெ. (n.) அரம் (அரம்பம்) போனற விளிம் புடையதும் பேயோட்டுவதுமான வேப்பிலை; serrated leaf of the margosa (Azadirachta indica), as hostile to demoniac influence "அர வாயக கடிப்பகை" (மணிமே 7 · 73).

[அரம் + வாய + கடி (டேரம்) + பகை.]

அரவாள் arave[, பெ. (ப.) ஒரு பழைய காசு (நாணய)வகை (சரவண. பணவிடு, 58); an ancient com

அரவி-த்தல் aravi-, 4 செ.குன்றாவி (v.t) ஓசை யுண்டாக்குதல், அரவஞ்செய்தல்; to make noise. ''அமரரோ டசுரா கூடி யரவித்துக் கடைய'' (தேவா. 4 70:7).

[अ१०४७ (QU.) -> अ१०४ (af).]

அர**விந்தம்** aravındam, பெ. (n.) அரன்விந்**து** பாரகக; see ara<u>n</u>-vindu. அரவிந்து aravindu, பெ. (n.) அரன்விந்து பார்க்க, see aran-vindu

அரவினாள் aravi<u>n</u>al, பெ. (n.) ஒன்பதாம் நாண் மீன் (ஆயிலியம்) (திவா.), the ninth lunar asterism

அரவம்¹ பாரகக; see aravam¹.

அரவு (பாம்பு) + இன் + நாள்.]

அரவிசம் aravišam, பெ. (n.) இதன் (பாதரசம்); mercury

[அரன் > Skt. hara. Skt. harabija > ந. அரசேம → அரலிசம = அரன்னிரது.]

அரவு '- தல் aravu-, 5 செ கு வி. (v.i.) ஒலித்தல், அரவஞ்செய்தல், to sound, hum. ''வண்ட ரவு கொன்றை'' (தேவா. 3 . 339 · 3).

[317 -> 310 -> 31001.]

அரவு²-தல் aravu-, 5 செகுனறாவி (v.t) வருத்து தல; to torment. ''வேளரவு கொங்கை யிள மங்கையர்கள்'' (தேவா. 3 332 · 2)

[SIT - SID - SIDOY.]

அரவு ³ aravu, பெ. (n.) ஒலி; sound 'ப்பாய குழக்கன்றி னார்ப்பரவும்' (திருக்காளத். பு 2:7)

ம் அரவு

[811 - 810 - 8100]]

அரவு * aravu, பெ. (n.) 1 பாம்பு, snake. "நசசா டரவணையான" (பாரத பதின்மு. 108) 2 *பாம்பின் நஞ்சு;* snake poison. ''அரவுறு துயர மெயதுப'' (ஐங்குறு. 173). 3. ஒனபதாம் நாண்மீன் (ஆயிலியம்), the ninth lunar asterism ''அளைபுகு மரவினோ டலவன் வாழவுற'' (கமபரா பால திருவவ. 4 ஆதிசேடனின் தோற்றரவாகக் கருதப்படும் பதஞ்சலி முனிவர்; Patafijali, a sage, considered to be an incarnation of Ādīšēṣa. ''புலியோ டரவுதொழுங் கூதது டையவா" (வெங்கைககோ. 347) 5. உடைப் படைக்கும் வைக்கோற் பழுதை; twisted rope of straw entwined about stakes for closing a breach in a bund. ''அரவு ருட்டுவார்'' (திரு விளை, மணசுமந்த 5)

ம். அரவு

[அர → அரவு அரவுதல் = வருத்துதல.] அரவு⁶ aravu, பெ. (n.) வீந்து; semen'(சா.அக.). அரவு ⁶ aravu, இடை (part) ஒரு தொழிற்பெய ரீறு; a vbl. n. suff.

எ-டு . தேற்றரவு, தோற்றரவு

அரவுச்சக்கரம் aravu-c-cakkaram, பெ. (n) (அணி.) சித்திரப்பாவகை; (Rhet) a kind of fanciful versification 'இதனுட சக்கர மென்ற தனானே....... அரவுச் சக்கரமும் முதலாக வுடையன், புணர்ப்பாவை யுள்ளும் போக்கி யத்துள்ளும் கிரணியத்துள்ளும் வதுலிச்சை யுள்ளும், கண்டுகொள்க' (யாப் வி. ஒழிபி. பக் 497)

[8004 + 88800.]

அரவு நால் aravu-nal, பெ. (n) அரவினாள் பாரக்க, see aravinal

அரவுயர்த்தவன் arav(u)-marttavan. பே. (n.) துரியோதனன் (குடா), Duryodhana, having the serpent as emblem on his banner

[அரவு + உயாததவன் (வினையோ பெ)]

அரவுயிர்ப்பு arar(u)-uyırppu, பெ (n.) பாம்பின் மூச்சு, breath of a serpent

[அரவு + உயிரப**டி** உயிரத்தல = மூக்க விடுதேலை.]

அரவுருட்டு-தல் arav(u) urustu-, 5 செகு.வி. (v i) வைக்கோற் புரியை உடைப்பிற் செலுத்து தல்; to thrust twisted straw into a breach ''அரவு ருட்டுவார்'' (திருவிளை. மணகமந 5).

[அரஷ + உஞடமி. உஞள (தவு) → உஞடமி (மீ வு.).]

அரவை-த்தல் aravai-, 4 செகுனறாலி (v.t.) புடமிடுதல் (சா.அக.), to calcine, refine metals

அரவோலி ara-v-olt, பெ.(n) 'அர' என்னும் விளியொலி, the acclamation Ara, addressed to Šiva ''அரவொலியாகமங்கள்றிவார்'' (தேவா. 7 100 8).

[அரன (சிவன்) → அர (விளி) > Skt Hara]

அரவோன் aravān, பெ. (n.) ஆதிசேடன் தோற்றரவாகக் கருதப்படும் பதஞசலி முனி வன், Patanjalı, a sage, considered to be an incarnation of Ādišēşa ''சேரர வோனும்'' (கோயிறபு, நடராச 70).

[அரவு (பாழ்பு) + ஓன (ஆ பா குறு)]

அரள்[ளு]-தல் *aral-*, 16. செகுவி (v,t.) *மாபேரச்சங் கொள்ளுத*ல், to be extremely terrified. 'அரண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்ட தெல்லாம பேய்' (பழ.).

10. அரளுக; க. அரள்; தெ. அரடொணு, பட. அருணடு

[அர -> அரன்.]

அரளி arali. பெ. (n.) 1 பீநாறி (மலை.), fetted tree, Sterculia foetteda 2. செம்பருத்தி (இவ.); a variety of cotton flower (Loc). 3. அலரி (உ.வ); oleander, Nerium odorum.

மை, க. அரளி

அரளித்தொக்கு *aralı-t-tokku*, பெ. (n.) பீ*நாறிப்* பட்டை, the bark of fetid tree

அரணைசர*ணை arala:-šarala*ப, பெ (n) ப**ாதை** யு**ம சாலையும் அமை**மைக்கப் பயன்படுத்தப்படும் மணு **ற்பாறைசே சல்லி**க் கற்கள், gravel used for laying paths and roads அரளைசேரளை பரபடியாகிவிட்டதா? (உவ)

[சரள = மணைரைபாறைச சலலி, முரமபு சேரள் → சரளை அரலை → அரளை — இணைன மொழி பெதுகைச்சொல அரளைசரளை — மரபீணணைபெரைழி]

அரற்றல ararral, பெ. (n.) யாழ்நரம்போசை (பிங), twang of the string of a lute.

[அரறுறு - அரறறல.]

அரற்று-தல் araரா. 5 செ.கு வி (v 1) 1 திரு மென்று அஞ்சிக் கதறுதல், to shout suddenly with fear 2 கதறியழுதல்; to cry, weep aloud bewail ''மடநதை கனவினரற றினறு''(பு.வெ கைக்கிளை, 9) 3 பலவஞ் சொல்லித் தன் குறைகூறிப் (தொல. பொருள் மெயப 12,பேரா. உரை), to pour out one's troubles in lamentation. 4 உரத்து முறையிடுதல், to complain vociferously ''அருமறை யின்னமுங் காணா தரறற" (தாயு. ஆகார. 4) 5 ஆரவாரித்தல் (பிங்), to shout with excitement 6 கத்திச் சொல்லு தல், to utter loudly. ''அங்க சரீரி யரற்றிய மாறறம்' (பாரத முணடக்ச 80). 7 ஒலித்தல்; to sound, tinkle ''நோனகழல் கவவென வரற்றிட'' (கந்தபு யுத்த, முத னாட 22). 8 பிதற்றுதல் (நாநார்த்த), to blabber.

ம். அறளுக

[அலறு → அரறு → அருறு.]

அரற்று ararru, பெ. (n.) 1 பலசொல்லிப் புலம்பல்; lamentation, expressing one's woes in many words. 'தேவந்தி யரற்று' (சிவப் 29). 2. ஒலி; sound. ''அரறறொடுகுறைந்து விழந்தும்'' (சந்தபு. யுத்த, சூரபன், வதை. 488) 3 குறிஞ்சி யாழ்த்திறவகை (திவா), secondary melody-type of the kuriñji class

ம அரள்சச; து. அரடுனி.

[அவறு -> அரறு → அரற்று]

அர**று-த**ல் araṛu-, 5 செ.கு வி. (v.i) பேரொலி செய்தல், முழங்குதல், to roar. ''அரறுவ போல வார்க்கும்'' (பெருங் உஞ்சைக் 38 40).

(உரறுதல = உரத்து முழங்குதலை உரறு → அரறு]

அடின் aran. பெ (n.) 1 சிவன்; Šiva 2 எப் பொருட்கும் இறைவன் (குடா.), Lord of the Universe 3 அரசன் (நாமதிப), king 4 உருத்திரன், அழிப்புத்தலைவன் (சங்கார கர்த்தா) (சிலதரு. ஐவகை. 33); the destroyer 5 உருத்திரர் பதினொருவருள் ஒருவன் (பிங்); one of the eleven Rudras. 6 பகலிலும் இரவி லும் முதலில் நிகழும் உருத்திர முழுத்தம் (ரௌத்திர முகூர்த்தம்) (விதான. குணா. 73); Rudra muhūrta. 7. அழலோன் (நாநாரத்த), Agni, the god of fire 8 மஞ்சள் (பச மூ.), turmeric

ம அரன, க. அரஜின, தெ. அரருணடு, அரன் > Skt Hara.

[அரம் = சிவபபு. அரம் → அரண் = செந் நூறாரணை சிவணா]

அரன என்பது, முதறகண கருஞ்சிவப்பான அரக்குமஞ்சளைக்குறித்துப் பின்னர்ப் பொது மஞ்சட்கும் பெயராகி யிருத்தல் வேண்டும்

பழுத்த ஆதனகளின் (பக்குவ ஆன்மாக களின) கட்டை (பாசத்தை) யரிககையினாலே சிவன அரனெனப்பட்டான் என்பது பொருந்தினும், உணமையாவ தன்று

- அரன் சிறுகு aran-šizugu, பெ. (n) மான்செவிக கள்ளி; a kind of spurge, the leaves of which resemble the ears of the deer (சா அக)
- அரன்பாகிகம் aran-pagigam, பெ (n.) செவ் வாழை, red or royal banana, Musa sapientum (rubra) (சா அக்)

அரன்பூசையரம் aran-pūšai-maram, பெ. (n) செம்மந்தாரை, pink and yellow mountain ebony, Bauhima variegata (purpurascens) (சா அக)

அரன்பெண்டிர் *aran-pender, பெ.* (n.) *கந்தகம்;* sulphur

அரன் மகன் aran-magan, பெ. (n.) 1 முருகன், Muruga. ''மத்தமும் மதியமும் வைத்திடு மரன் மகன்'' (திருபபு. 1) 2 பிள்ளையார் (சங் அக); Vināyaka 3 வீரபத்திரன் (சங் அக.), Virabhadra

அரன் முப்பு *aran-muppu*, பெ (n.) தலைப பிண்டம்; the first foetus.

'சிததர்' என்னும் வென்னா ஒரு மரும் முறையால், ஒரு வியன பொதுவுப்பைச் செய்வதற்கு அதைப் பயனபடுத்துவதால், அது அப்பெயா பெற்றது, It is so called as it is used for preparing a universal salt, by a secret process known to Siddhars (சா.அக.)

[अ१०० + ७८५ (७९५८५).]

ஆரன்விந்து *ara<u>n</u>-vindu*, பெ.(n.) 1. **இதன்** (பாதரசம்) (பச் மூ.); mercury. 2 வெள்ளி (சங் அக.), silver.

[அசன்னிரது > Skt. harabındu]

அரன்வெற்பு aran verpu, பெ. (n.) வெள்ளிமலை (கைலாயம்), Mt Kailas (சங அக)

[சீவமதமை குறி ஞசீநீல மூருக வேணாக்கத் தீனின்று தோன்றியத்காரைவ. மலைகளுட் சிறந்த வெள்ளிமலை அரண்டிவற்பு (சீவன்மலை) எனப் பட்டது]

அரவ்றலையணி aran-galat-y-ant, பெ. (n) அறகு (பச்சும்), hartallt grass. Cynodon dactylon

[அரன் + தலை + அணி. சிவன அறுகம் புலவலைத் தலையிலணிந்திருப்பதாகச சொல்லப் படுவதால, அது அப இ.யா பெற்றது]

அரன்றோழன் aran-rolan, பெ (n) சிவனுடைய தண்பனாகச் சொல்லப்படும் குபேரன் (திவா), Kubēra, the companion of Šiva

[அசன் + தோழன்]

அரணாள் aranal, பெ (n) ஆறாம் நாண் மீனாகிய மூதிரை (ஆதிரை) (பிங): the sixth lunar asterism presided over by *Aran*, Šiva. [அ*ரண* + நாள் — அரணாள் அருத்திய நாண்டீன்.]

அரனிடத்தவர் aran-idattaval, பெ (n.) சிவனது இடப்பாகத்தி லமர்ந்திருக்கும் தேனியாகிய மலைமகள் (பார்வதி) (பிங்); Malaimagal (Pārvati), sitting on the left of Šiva. as His consort

[அ0ன் + இடத்து + அவள் இடம் (இடப் பாகம்)---இடத்து (7ஆம்வே) 'அத்து' சாரிமை]

அரனுகம் aranugam, பெ. (n) வால்கிளகு (பச் மு); tail pepper, piper cubeba

அழனெறி aranett, பெ. (n.) திருவாளுரிலுள்ள ஒரு சிவநிலையம் (பெரியபு புராணசா 31), a Šiva shrine at Tirin arūr ''அரனெறி யமாநத செங்க ணேற றவா சேவடி வணங்கி'' (பெரியபு திருஞான 513).

[4 7 00 + 6 3 7]

அரு ard, பெ (n.) 1 பாமபு, snake serpent 'நலலரா வுறையும் புறறம்'' (புறநா 309:3) 2 ஒன்பதாம் நாண்மீனாகிய அரவினாள் (ஆயிலியம்), the minth lunar asterism ''முறறி லரா வழலபூர மூன்று மகம்விற பரணி யதோ முகம்'' (விதான. பஞ்சாங 18) 3 நாகமல்லி (இராசவைத), ringworm-root. Rhinacanthus communis

[अत → अठ → अवत.]

அராக்கோள் ara-k-kōl, பெ (n.) இராகுகேதுக் கள், ascending and descending nodes of the moon. Rāhu and Kētu. ''அராககோ ளிரண்டும்'' (திவா 12)

[அரா = பாமபு கோள் = கொடகும் (சுற்றும்) விண்குடா அல்லது விணைணுல்கு கதிரவன் மேறைவும் தீங்கள் மறைவும், அவற்றைச் செம் பாம்பும் கரும்பாம்பும் கவ்வுதலாகப் பண்ணைட யாரியா கருதியதால், அனைவ கேது இராகு என்றும் பாம்புககோள்களாகச் சொல்லப் பட்டனா]

அராகம் 1 aragam, பெ. (n) (யாப) 1 கலிப் பாவின் வகைகளுள் ஒன்றான வணணக வொத்தாழிசையின ஆறு உறுப்புகளுள் ஒன்று, a member of vannaga votiališai, a variety of kali metre, characterised by rapid movement caused by quick succession of short vowels "எருததே கொசசகம் அராகம் சிறநெண" (தொல பொருள் செய 152) 67-6:

''உருகெழு முருகிய முருமென வதிர்தொறு மருகெழு சிறகொடு மணவரு மணிமயில்'' (தொல் பொருள், செய, 152, பேரா உரை மேற்கோள்.)

2 பாலை யாழ்த்திறவகை (பிங்), a secondary melody-type of the *pālai* class. 3. கக்கராகம் (பிங்); a melody-type.

அராகம் > Skt. rāga.

[அர—ஓா ஒலிக்குறிப்பு அர் → அர⊶ அரவு → அரவம் = ஒலி, ஓகை. அரவம் → அராவம் → அராகம் = ஒலிசசீறப்புள்ள செய்யுளுறுபையு அவலது பணா]

வணைகம் எனனும் கலிப்பாவுறுப்பு பற்றிக் கருத்து வேறுபாடுண்டு தொல காப்பியா, வண்ணக்ஷோத்தாழிசைக் கலிப்பாபற்றிய,

''வணணக்ந தானே த் தே தாழிசை எண்ணே வாரம்என் றந்நால் வகையிற் நோன்று மென்ப''

எனனும் நூறபாவிலை (இசய 140), அராகத தைககுறிக்கவிலலை. அதனாலை, பேரோசிரியார், அந நூறபாவிறிகு,

்தரவும் தாழிசையும் எண்ணும் வரரமு மென்னும் உறுப்பு முறையானே வருவது வண்ணக்வொத்தாழிசையாம் என்றவாறு.....

்வணணித்துப் புகழ்தலின் வணைக் மெனப்படும், என்னை? தரவினானே தெய்வத்தினை முன்னிலையாகத் தந்து நிறீஇப் பின்ன ரத்தெய்வத்தினைத் தாழிசை யானே வணணித்துப் புகழ்தலின் அப் பெயர் பெற்றதாகலின் ஒழிந்த உறுப்பான் வண்ணிப்பினுஞ் கிறந்த உறுப்பு இதுவென்க; எனவே அகநிலைச் செய்யுட் டாழிசை வண்ணித்து வாரா வென்பதாம்.....

'இனி, வண்ணக மெனபது, அராக மென உரைத்து, அவ்வுறுபபுடையன வண்ணக வொத்தாழிசை பெனச் சொலலுவாரும் உளர் எல்லா ஆசிரியருஞ்செயத் வழி நூற்கு இது முன்னூ லாதலின், இவரோடு மாறு படுதல் மரபன்றென் மறுக்க''எனவுரைத்தார்

இனி. அமிதசாகரனாரோ, தம யாபடருங் கலத்துள்,

''தரவொன்று தாழிசை மூன்றுஞ சமனாயத் தரவிற் சுருங்கித தனிநிலைத் தாகிச சுரித்கஞ் சொன்ன விரணடினு ளொன்றாய நிகழ்வது நேரிசை யொத்தா ழிசைக்கலி'' (82),

'·முந்திய தாழிசைக் கிறாய் முறைமுறை வெறினுக் கொன்று சுருங்கு முறுப்பின் தம்போ தரங்கவொத் தாழிசைக் கலியே'' (83),

''அவறறொடு முடுகிய வடியுடை யராக மடுப்பது வண்ணக வொத்தா ழிசைக்கவி'' (84)

என வணணகமே அராகமென்று வகுததார பிற்காலத்து உரையாசிரிய ரெல்லா ம இதனையே பினபற்றுவதனால், இங்கும் அதனையொட்டியே கூறப்பட்டது

இதன விளககத்தை வ**ணணகம்** என்றும் …ருப்படியிற காணக

அராகம்? *arāgam*, பெ. (n.) 1 சிவப்பு (பிங), red 2 *பொன்* (பிங்), gold

[உல் → அல → அலத்தம = செம்பருததி அலத்தகம = செம்பஞ்சுக் குழம்பு அல → அர → அரண் = சீவன் அலத்தம → அரத்தம = குருதி, சீவப்பு, அர → அரக்கு = செம்மெழுகு அர → அரகு → (அரகம்) → அராகம் = சீவப்பு பைம் பொன் என்பதற்கு மாறாண் செம்பொன் எண்றும் வழக்குப்பற்றி. பொன் அராகம் என்று பெயா பெற்றிருக்கலாம்.]

அராகவொத்தாழிசைக் கலிப்பா araga-vottališai-k-kali-p-pa, பெ. (n.) தரவு, தாழிசை,
அராகம் (வண்ணகம்), அம்போதரங்கம், தனிச
சொல், சுரிதகம் என்னும் வரிசையில் ஆறுறுப்
பும் வரும் வண்ணக் வொத்தாழிசைக் கலிப்பா
(இலக் வி 738); a variety of kali metre, in
which all its six members occur in the following
order. viz. taravu, tališai, aragam, ambōdarangam, taniccol and šuridagam

அராகம்¹ பாரகக, see arāgam¹.

[அராகம் + ஓததாழிகை + கலிப்பா |

அராக்-ந்தல் aragi-, 4 செ கு வி (v i) செய்யு ளோசை இடையறாது கடுகிச்செல்லுதல; to move rapidly, as a verse. (தொல பொருள செய 152, பேரா உரை)

[अग्नडं - अग्नडी]

அராட்டுப்பிராட்டு arattu-p-pirattu, பெ. (n) போதியதும் போதாததுமானது, that which may or may not be sufficient (சடு, 3, 7 3)

அறாட்டுப்பறாட்டு பார்க்க; see arattu-pparattu

அராத்து-தல் arattu-. 5 செ குன்றாவி (v.1.) 1. அராவுதல் (சங் அக), to file, grate 2 முட்டு தல (சங் அக), to butt. hit against. 3. உள்குதல் (சிந்தித்தல்) (சங் அக.), to consider. ponder. meditate. 4 மிண்டுதல் (யாழப); to talk arrogantly, resist openly (J)

[அா -- அரா -- அராதது]

அராத்தொட்டிலை arattottilai, பே (n.) **மனிக்கிச்செடி** (பச மூ), the plant manikki

அராந்தல் arandal, பெ (n) ஒரு காட்டுப் பலா. tender wild jack. Pajanelia rheedu (சா அக)

அராநட்பு *ard-natpu*, பெ (n.) பிடிகொடாத கொண்டாட்டம் (சங்அக), exultation over escape or evasion

[401 (4504) + BEY]

அராப்புக்கோட்டை *arāppu-k-kōttai*, பெ (n.) படைவீடு (இராட), citadel

[அராபு = பாதுகாப்பு, அராபபு → ராபபு (சென்னை)]

அராப்பொடி *ara-p-podi*, பெ (n.) இரும்புத் தூள்; iron filings

[அரா (இரும்பை அராவுகை) + பொடி.]

அராபதம் *arā-padam*, பெ (n.) **வண**டு, beetle. ''தஙக ராபத நெருஙகு தொங்கல்'' (பாரத மணிமான் 109)

[ஒருகா. அறுபதம -- அச்சபதம]

அராபதம்பாணி ard-padam-pani, பெ (n) கீரிப் பிள்ளை, mongoose, Herpestese mungo, also called Indian whneumon or Pharoah's cat (சா அக)

அராபதம்பாணி

அராம்பை *arambar, பெ.* (n) கழுதை ்தும்பை, Jonkey's toombay

அரா முனி ard-muni. டெட (n) ஆதிசேடன தோற்றரவாகக் கருதப்படும் பதஞ்சலி முனி வன; Patañjah a sage considered a an incar nation of Adišēṣa ''அராமுனி மீது வேண டும்'' (திருவிளை, வெளளி திருக்கூ. 25)

[அர -> அரா (பாபபு) + மூனி (முனிவன்).]

- அராலம் aralam, பெ. (n.) குங்கிலியம், resin of the plant Shorea robusta (சா அக)
- அரஎல் arāli, பெ (n) பில்விப்பிச்சு; fetid holly, Mappia foetida (typica) (சா அக)
- அராவடம் aray-adam. பெ (n) 1. அராவு தொழில் (R.), act of filing. 2 சாணை பிடிக்கை; grinding. 3 மேருகிடுகை, polishing

[SIGNAY + SILO (GGN.QU AD))]

- அராவணம் ard-n-anam, பெ. (n) புலம்பாமை, not lamenting ''ஞாலம அராவண மதா வவதரித திடுமருட சீதரா'' (சேதுபு இராம னருச் 59) (சங் அக)
- அராவணல் ard-1-aṇal, பெ (n.) பாம்புகட்குள் தலைமையான ஆதிசேடன்; Ādišēşa. as chief of the snakes. "அராவணன் முடிந்தலை" (சேதுபு இராமனருச் 59)

[அப்1 (பாமுy) + அண்ணல் (தல்லைவனை) → அணம்.]

அராவணை ard-r-apa:, பெ. (n.) திருமாலின் பாம்புப்படுக்கை, சேடப்பள்ளி; Tirumal's (Viṣṇu's) serpent bed, formed of the coils of Šēṣa ''அராவணை யிறறுயில வோயென'' (கமபரா ப்ரல திருவவ 117) அரவணை பார்கக; see arav(u)-apai

[அரா (பாமபு) + அணைை]

ம். அரவண

- அராவாரம் aravaram, பெ. (n.) கொடிமுந்திரி (திராட்சை): grape vide. ''மதுமாஙகனி மாதுலங்கங் கதலி யாரவாரங் கொளுஞ்சி'' (தைல்வ தைல 135)
- அராவு-தல் ardvu-, 5 செ.கு வி. (v i) மாறுபடு தல் (வின்.), to clash with, disagree with. — 5 செ.குண்றாவி (v.t.) 1 அரததால் தேய்த தல, to file. ''வைய ராவிய மாரன வாளி யும்'' (கம்பரா அயோத கைகேயி 58) 2 உரசுதல், to rub. grate ''பொருப்ப ராவி யிழிபுன்ல'' (தேவா 5.30 7). 3 அறுத் தல், to cut. ''மெயய ராவிட'' (கம்பரா. அயோத கைகேயி. 58)

ம். அராவுக

[NA - NO - NOW - NOUN.]

அராணவரி ard-vairt, பெ. (n.) 1 க்லுழன் (கருடன்); Garuda, the enemy of serpents 2. மயில்; peacock. 3 கீரி, mongoose (W.).

[அரா (பாம்பு)+கைவாரி (பகை) வயிரத்தல் = கேஷ்ணமோதல். செற்றங்கொள்ளுதல், பகைத்தல். வயிர → வயிரம் → கைவேரம் → கைவிரி

அரான கி arālagi. பெ (n.) வால்வெள்ளி (தூமகேது) வகை (தக்கயாகப, 457, உரை); a comet

அராளம் arelam, பெ. (n.) I. இருவாட்சி (தைவை. தைவ 135,49); Tuscan jusmine 2 குங்கிலியம் (தைவை. தைவ 119); sal resin (செ.அக.) — a hard, dark coloured, brittle resinous substance which exudes from the trees of Dammara genus in the Eastern islands. Resin of Shorea robusta (சா அக்).

ம் அராவம்

அரி-தல் ari-, 2 செ.குன்றாவி (vt) I. தெல், சாமை, வரகு முதலியவற்றின் தாளை யறுத் தல்; to cut the stalk of paddy, poor man's millet, common man's millet, etc. ''நெல்லரி தொழுவர்'' (புறநா. 379.3). 2 உறுப்பறுத் தல்; to cut off, as an organ. ''நாக்கரியுந் தயமுகனார்' (கம்பரா ஆரணிய சூரப்ப 125). 3. செங்கலறுத்தல் (யாழப.); to cut and remove the excess clay spilling out of the mould in making bricks. 4. சங்கறுத்தல், to cut chank for making ornaments. ''சங்கை யரிந்துண்டு வாழவோம்'' (தனிப்பா I, பக 213). 5. காய் கறிகளைப்பொடியாக நறுக்குதல், to cut vegetables into very small pieces அரிவானமணை.

ம அரியுக; க., து., பட. அரி, நுட அரகி; கொலா, நா அரசு

[அர - அறு. அர - அர்]

அரி1-த்தல் ari-, செகு வி. (vi) 1 தினவெடுத் தல்; to have an acute itching sensation. 2. இடைவிட்டொலித்தல்; to sound intermittently. "வாட லுழுஞ்சில விளைநேற றந்துணர் ஆடுக்கப் பறையி அரிப்பன வொலிப்ப" (அகநா 45:1-2) 3. இடைவிடுதல், to intermit "உணகண கலுழந்துவர ரரிப்பனி" (புறநா, 144:4-5) —, 4செகுனர்ர்வி (vt) 1 குறை யான் தின்னுதல்; to gniw, as white ants "கணச்சித லரித்த" (சிறுபாவர், 133) 2 புழு பூச்சி துளைத்தல; to burrow as worms or in-

3. உருக்கிதோய் தோல் சதை யெலும்பைக் குறைத்தல்; to corrode the skin, flesh or bone, as emaciating diseases 4 துருப் பிடித்தல்; to be eaten away by rust 5 வண் டுண் ணு தல், to feed. browse or eat away, as beetles ''மாலையை வேயந்தரிக்கு மிஞிறு'' (சீவக. 1769). 6 நீர் அறுத்துச் செல்லுதல்; erosion of the bank or shore by waves. ''அரித தொழுகும் வௌளருவி" (தேவா 4.3:3). 7. அரிசியை நீரிற் கழுவிக் கொஞ்சங் கொஞ்ச மாகப பிரித்தல: rinse as rice, 8. கொழித தெடுத்தல்; to sift, separate the longer from smaller bodies with the hand, with a sieve or சல்லை டையால அரிததெடுக்க வேண்டும். 9. தொந்தரவு செய்தல்; to vex by importunity 10. கடுமையா யொலித்தல; to sound hard ''அரிப்பறை மேகலை யாகி யார்த்தவே" (சிவக 2688). 11 **தீயதை** நீக்கு தல், to remove the bad. ''ஆயந்தரிக்குந நறவம மலர்மாலை" (சீவக 1769) 12. கீரை முதலியவற்றில் கூளம் பார்த்தெடுத்தல், remove straw, grass, etc from greens. 13. கழித்தல்; to subtract 14. வகுத்தல், (சூடா. உள் 378, உரை). to divide 15 தேடுதல்; to search through and through 16. கெடுத்தல்; to spoil, corrupt. 17 அழித்தல், to destroy. " உலகரிபபான்" (சீகாழி ஆபதது. 4)

ம. அரிக்குக, க., குட. அரி, நு. அரிபுனி

அரி²-த்தல் arı-. 4 செ குன் றாவி((v t.) 1 சிறிது சிறிதாகக் கூட்டிச் சேர்த்தல், to sweep up, gather little by little 'சருகரிக்க நேரமண்றிக் குளிரகாய நேரமிலலை' (பழ). 2. பூதங்களைச் சேர்த்**து**ப் படைத்தல்; to create. ''ஓஙகுலகை யரித்து மளித்து மழிப்பவ ராத்த ரென்னு''' (திருநூற, 16).

அரி¹ ari, செபெ (ger) அரிகை (குடா), cutting, nipping

அழி ari, பெ. (n) 1. தெறகதிர (பிங.), ear of paddy 2 கைப்பிடிக்கதிர்; a handful of harvested ears of paddy 3. கதிர்க் குவியல் (RF), a heap of harvested ears of paddy or spikes of corn 4 கதிரறுக்கும் பகுவம்; matured state of grain, time for harvest "அரிபுகு பொழு தின்'' (பெரும்பாண். 202) 5 தெல் (தைவவ, ணதல. 84); paddy 6. தெற்துடு, heat from a heap of paddy (on yes).

ம., க., து. அரி, கோத அயர்

அழி³ ari. தொ.பெ. (vbl.n.) 1. அரிக**கை** (சூடா.), sifting, separating. 2. இடைவிடுகை. intermittance ''கலுழந்துவா ரரிப்பனி பூணக நனைப்பு'' (புறநா 144:5)

311

ம அரிப்பு, க அரிபு

அரி⁴ ari, பெ (n) 1. ஈர்வாள், அரம்பம (அக நி.); saw. 2 வேந்தன் வயிரப்படை (இந்திரன் குலிசம்) (பொடு.நி.), Indra's weapon 3 படைக்கலம், weapon 4 அரிபூச்சி அல்லது புழு, a burrowing insect or worm 5 மடங்கல் (அரிமா) (ிங்); lion. 6 மடங்க லோரை (சிங்கராசி) (சூடா), Leo of the Zodiac. 7 மடங்கல் (ஆவணி) மாதம் (இராச வைத.), the fifth Tamil month, August-September 8 சக்கரம்; discus, 9. பனங்கருக்கு (இராசவைத 146), jagged edge of the palmyra leaf-stalk 10. முருகனாற் கொல்லப்பட்ட அரிமாமுகன (சிங்கமுகன்) எனனும் அசுரன், Iton-faced Asura killed by Muruga "இறலரிக கிளவல" (கந்தபு அசுர், கிரவுஞ்ச 1) 11. பகை, enmity. 12. பகைவன் (பிங்); enemy. 13 குற்றம்; guilt, sin 14 காமம், சினம, இவறல், செருககு, மயக்கம், பொறாமை என்னும் ஆறு உடபகை, the six inherent enemies of man, i e., the six emotions or strong passions that disturb his mind and corrupt his soul, viz., lust, wrath, avarice, arrogance, delusion and envy 15. ஆறு என்னும் எண். the number 'six'. 16. எழும் ஒரைக்கு ஆறாம் இ上遊; the sixth place from that of the rising sign of the Zodiac in the astrological diagram 17. பாம்பு(பிங்); snake, 18 கூற்றுவரை(பிங). god of death. 19. வெறறி, victory 20 வலிமை. strength 21. துளை, hole. 22 உட்டுளை (குடா), hollow space 23. வாய் (பொதி நி), mouth. 24. முஙகில் (பிங.); bamboo. 25. நீர; water. 26. காற்று (பிங.), wind

ம, க, தெ., நு. அரி, Mar., Pali., Sinh., Nep. arı.

[அர -> அரி. அரித்தல = அறுத்தல, தானைத தல, நீசுகுதல், அழித்தல்.]

அளீ art, பெ (n.) 1. துணாடம்; piece 2 பொழு. powder. 3. நீர்த்திவலை, துளி (திவர); drop of water. 4. மழைத் தூறல், drizzling. 5, அரிசி (பிங.), rice. 6 முங்கிலரிசி (பச்.மு.); bamboo seeds. 7. சோறு; boiled ரடி. 8. அரிசிக் கள்; fermented liquor prepared from trice 9.

மௌமை; softness. ''திரணடநேரரிமுன்கை'' (கலித் 59:4) 10 ஐம்மை, தகட்டுவடிவு, thinness and flatness. as of a plate ''அரியே ஐம்மை'' (தொல் சொல் உரி 59). 11. அரி தெல்லி, otahette gooseberry, Phyllanthus distichus. ''அரிநெல்லிக் காயகுளிர்ச்சி யாம்'' (பதார்த்த 702). 12 கீழாதெல்லி (கீழ்க்காய் தெல்லி); small-leaved feather foil, Phyllanthus polyphyllus. 13 குன்று, சிறுமலை, hill, hillock 14. கூர்மை (சூடா.); sharpness, keenness 15. அம்பு (பொதி.நி.); arrow.

[அர் = அறுக்கப்பட்டது. துண்டு. சிறியது.]

அவரை துவரை முதலிய பயறுகளின் பருபபைவீட நெலலரிசி புலலரிசி (கமபரிசி) முதலிய கூல (தவச) அரிசிகள சிறியனவாயும பிளவின்றியு மிருத்தல் காணக்,

அரி^a ari, பெ. (n.) 1. அடாபு, தெருக்கம், closeness, thick growth, as of hair. 2 சோலை (பிங்.); grove 3 பூமாலை (சூடா); garland 4. தெருச்சந்தி (பிங்), junction of roads or streets. 5. கட்டில் (திவா), bedstead, couch 6. விசி, விசிப்பலகை (திவா), bench 7. நூக்கம் (பிங்), sleep 8. மக்கள் துயிலிடம் (பிங); sleeping place, dormitory. 9 குடியிறை (பிங); tax, duty.

[அரித்தல = சிறிது சிறிதாய்ச கோத்தல, தீரட்டுதேல, பொருத்துதல், தொகுத்தல். அரி = அடாத்தி]

அ.fl¹ arı, பெ. (n.) 1 அரித்தெழும் ஓசையுடைய பறை, drum that makes a deafening sound. ''அரிக்க டின்னியங்கறங்க'' (மதுரைக் 612). 2. மருத்திலப் பறை, drum made use of by the people in the agricultural tract 3 Affigirer in (偽上川), a variety of time measure in music. 4 தாளக் கருவி, சாலர்; cymbal for keeping time in music. 5 சிலம்பு (பிங்), woman's anklet. 6 சிலம்பினுட்பரல்; pebbles or pearls or pieces of metal inside a woman's anklets which make a tinkling sound while walking ்'யாமுடைச் சிலம்பு முத்துடை யரியே'' (சிலப 20:69) 7 யாழ்நரம்பு; string of lute 8 அரற்றும் வண்டு, beetle, humming insect ் மெலலிலை யரியாமபலொடு' (மதுரைக 252).

[அர → அர → அரவு → அரவம் = ஒலி. அர் → அரி. அரித்தலை = ஒலித்தல.] அரி* arr, பெ. (n.) 1 குற்றம் (சூடா), blot, fault, blemish 2 கண்; eye ''அரிமுதி ரமரர்க் கரசன்'' (கலலா 10) 3. பண்றி (பிங்), hog, pig. 4. கருங்காலி, black catechu, Acacia catechu (sundra) (சா அக) 5. கருங்கிளி, black parrot (சா அக) 6 மயில், peacock. 7. (ஆண்) குயில்; (male) cuckoo. 8. மரவயிரம் (திவா); solid part of timber, the core or heart of a tree trunk 9. கடல் (பிங்); sea 10. கருஞ்சிவப்பு; dark-red, reddish black

[அல்லுதல = பொருந்துதல, கலததல், மயங்கு தல, இருளுதல, கருத்தல. அல = இரவு, இருள். அல் → அர் → அரி = கருப்பு, கரும்பொருள்] அல் பார்க்க; see al.

அரி® arı, பெ. (n.) 1. தீ, fire 2. தீத தெய்வம்; god of fire ''அரியுமற றெனதுகூறு நீலனென றறைந்திட டானால்" (சும்பரா பால திருவவ 26) 3 செம்மை, redness 4. செம்மறி யாடு, செம்மறியாட்டுக் கடா; sheep, ram (சா அக) 5 மான், deer. 6. செங்கதிர், கதிரவன் (பிங), sun 7. கணணின் செவ்வரி, red lines in the white of the eye ்அரிமத ருண கணணாரு" (கலித 91 13) 8 வரி, line, stripe, streak. 9. auffaucir (); striped bee or beetle 10. புகை (திவா), smoke. 11. காய்ச்சல் (இராசவை த 156), fever 12. ஓளி (பிங்.); light. 13 வயிரம் (பொதி நி); diamond. 14 மதி (பிங்), moon. 15 நிறம், colour. 16. அழகு; beauty. "அரிமுனகை" (கலித 54 · 3), 17 பொன், gold "அரிததோ நலகியு மமையான்" (பெரும்பாண 490) 18. மஞ்சள் நிறம், yellow colour 19 வெண்புகை (ஆசிரிய நி), white smoke

[உல → உல → உலகாவை = காய்ந்த கீணை உல → உலா. உலர்தல = காய்ந்ல் உல → உர → உரு. உருத்தல = அழலுதல் உரு → உருப்பு = சிவபும். உல → உள் → ஒள → ஒளி உல → எல = ஒளி, வெண்ணம். எல → எர → எரி = நெருப்பு, சிவப்பு உல → அல → அர → அரி.]

அரி¹⁰ ari. பெ (n.) 1. காற்று (பிங்); air. wind. 2 ஊதைதோய் (வாதரோகம்) (நீரநிறக. 17); rheumatism. 3. சுணை. asthma (சா.அத). 4 செரியா தோய் (குன்மம்); chronic dyspepsia. 5. விசுஙகப் பறவை; a kind of bird (சா அக) 6 உருளை, சகதரம், wheel. 7 தேர், car. 8. கடுக்காய்; a species of country gall-nut, Terminalia chebula (சா அக.). 9 கொடுவேலி (மலை) — கொடிவேலி; Ceylon leadwort, Plumbago zeylanca (சா அக.) 10 கொள்வேர்; horse-gram root. 11. நான்றிக்காய்; devils abode, Terminalia belerica (சா அக.) 12. கம் மாலை யேற்றம், water-lift, consisting of a large hemispherical leather or iron bucket, worked with bullocks. 13. ஒரு பேரெண்; a high number.

அரிக்கஞ்சட்டி arıkkañ-caţtı, பெ (n.) அரிசி களையும் அகன்றவாய்ச் சட்டி. large-mouthed shallow pot for cleaning rice.

ம அரிப்ப. அரிக்குட்ட

[அரிககுஞ்சட்டி - அரிககஞ்சட்டி]

அரிக்கஞ்சம்பா arikkan-camba. பெ (n) அரக கன் நாட்டினினறு கொண்டுவரப்பட்ட நெல வகை (நெவலை), a kind of paddy originally brought from the Arakkan country (Tn.) (செ. அக)

[அரககள் + சமபா — அரககளு சமபா → அரிககளுசம்பா.]

அங்கட்டு ari-k-kattu. பெ. (n) தெற்கதிர்க் கட்டு, sheaf of paddy, bundle of reaped grain (G.G.).

[suf + al.G.]

AMSEL O

அரிக்கண்சட்டி ari-k-kan-catti, பெ. (n.) அரிசி யரித்தற்குச் சிறு துளைகள் விட்டுச் செய்யப் பட்ட அகன்றவாய்ச் சடடி (சங அக), largemouthed perforated shallow pot for cleaning rice before cooking

இச சொல 'அரிககஞ்சடடி' எனபதன் தவறான வடிவாக இருககலாம

அரிக்காமரம் arıkka-maram, பெ (n) ஆத்திமரம், mountain ebony Bauhima racemosa (சா அக)

அடிக்கி ankkı. பெ (n.) கடுக்காய்; Indian gallnut. Terminalia chebula (சா அக)

அரிக்கியந்தம் arıkkıyandam, பெ (n) பூனைக "காலி; cat bean, Mucana pruriens (சா அக)

அரிக்கிராவி *arıkkırdvı*, பெ (n.) சுறவத்திற்கும் (மதைக்கும்) மீனத்திற்கும் (புங்குனிககும்) இடை யில் அறுவடையாகும் ஒருவகை மேட்ட தெல், a coarse paddy that is harvested between January and March (Rmd.M.).

மறுவ, அருகிராவி

அரிக்குரம் arikkuram. பெ.(a.) காட்டுக் கரணைக் கிழங்கு; a tuberous-rooted plant Amorphophallus campamulatus (சா அக)

அரிக்குரல் ari-k-kural, பெ. (n.) 1 அரித்தெழும் ஓசை, shrill sound. 'அரிக்குரற றடாரி (புறநா. 249, 4). 2. இனியவொலி, sweet sound. ''அரிக்குரற பேடை'' (ஐங்குறு 85) 3 துண்ணிய ஒலி, minute sound,

அரிக்கு டு ari-k-ku[i, பெ. (n.) முற்காலப் பள்ளிப பிள்ளைகள் அரி (ஹரி) எனறு தொடங்கி வண்ணமாலையை விரலால எழுதுவதற்காகக் தோணடிய பள்ளம் (ஈடு, 5.6.2 ஜீ), depression made by school children in the ground for writing with the finger Ari (Hari), with which the Tamil alphabet began in the medieval days

[அரி என்பது நிருமாலைகை குறிக்குமே வட சொல். அது மால என்றும் தென்கொல்லின் மொழிபெயாப்பு. நம்மாழவார கா லத்நீல மாலியம் (மைணவம்) தமிழகத்நில முன்னிறும் மீக்குப் பரவியிருந்ததனால், தமிழ வண்ண மாலை அல்லது நெடுங்கணக்கு 'அரிஓம் நம்' (ஒம் மால வணக்கம்) என்று நிருமால் வணக்கத் தடன் தொடங்கியதாகத் தெரிகீன்றது.]

அரிக்குறடு arr-k-kuradu, பெ (n) அறுககுங் குறடு, saw forceps (சா அக) '

[அர் + குறுமே அர் = அறுப4]

அரிக்கோவை நெல் *arıkkāvaı-nel*, பெ (n.) *தெல* வகை, a kınd of paddy (A.).

அரிகண்டம் 1 ari-kandam. பெ (n.) 1. ஓர் அடியான் தன்னொறுப்பாகத் தன கழுத்தில மாட்டிக்கொள்ளும் இருப்புச்சட்டம் அல்லது கூண்டு (ஈடு, 1 6:2), iron grate or frame or cage of cross-bars, worn on the neck by a devoted, as a mode of self-torture 2. அறனை, தொந்தரவு, நைப்புத் தொல்லை; teasing, annoying, vexing. 3. கவர்க்கால் (புதுவை); post or stem forked at one end (Pond.)

[அரி = அறுபபு, நைப்பு கள்ளுதவ = பொருந்துதல் கள் → களம் = தலை உடல் என்னும் இரண்டின் பொருத்து, கழுத்து கள் → களுத்து → கழுத்து கள் → கண்டு → கணடம் > Skt. kaptha]

மறுவ. அரியணடம

- அரிகண்டம்° arı-kaṇḍam, பெ.(ப) அறுக்கப பட்ட துண்டம்; a sliced piece or lump
- அரிகண்டம்பாடு தல் ari kandam padu-, 5 செ கு வி (v.i.) ஒரு பாவலன், தான் தோற்றுப் போனால் கழுத்தறுப்புண்டு சாவதற்கு அணிய மாயிருப்பதாகக் காட்டி, தன் கழுத்தில் ஒரு வாளைக் கட்டிக்கொண்டு தன் எதிரி கொடுக்குங் குறிப்பிற்கிணங்க உடனுடன் பாடு தல்; to compose verses extempore on a challenge from his rival, with a sword hung about his neck indicating readiness to die. if not successful.

[அரி + கண்டைம + பாடு அரிதல = அறுத் தல கணடம = கழுத்து]

- அரிகயிறு ari-kayizu, பெ. (n.) (பகைவரின்) தொட்ட கையை அறுக்குமாறு கோட்டை வாயிலிற் குறுக்காகக கட்டப்படும் கயிற்றுப பொறி (சீவக 104, உரை), cord tied across the entrance of a fort and so contrived as to cut off the hand that grasps it
- அரிகரப்பன் ari-karappan, பெ (n) 1 கிளி வன்னம் என்னும் செடி (பச.மூ), the plant kilivannam. 2. குழந்தைகளுக்குக்கு நியுறுப்பேற் புற்றுண்டாகி உருவையழிக்கும் ஊதை(வாத)க் கரப்பான் நோய், a kind of itching eczema, common in children, arising in the genitals in the form of a sore (சா அக)
- அறிகரப்பான், ari-karappan, பெ. (n.) அரிகரப்பன 2 பாரகக, see ari-karappan 2. ''குட்டரிகரப் பான வெயய மருத்தணி மருடகாய்கள் வதப்பும் போம்'' (தைவ்வ தைவ், 133)
- அரிகர் arikarı, பெ. (n) அத்திக்கொழுந்து, tender leaves of the fig tree.
- அரிகளவம் arıka(avam, பெ. (п.) ஆறு (சங் அக), river
- அரிகறையால் ari-karaiyan, பெ. (n.) 1 அரிக் கின்ற சிதல், gnawing white ant. 2 தொந்தரவு செய்பவன்; teaser, vexatious person (W.)
- அரிகாரம் ari-kāram, பெ (n) I. சீனக்காரம் (வை மு), alum (செ.அசு) — China alkalı (சா அசு) 2 பொரிகாரம்; alum, alumen, a double sait composed of sulphate of potash and sulphate of ammonia (சா அசு.).
- அரிகால் *ari-kāl*, பெ. (n.) அரிதாள், stubble. "அரிகாலின் கீழுகூஉ மந்நெல்லே" (பொருந தனிப்பா.).

அரிகிணை ari-kiņai, பெ (n) அறுவடைக் காலத்தில் மள்ளர் (பள்ளர்) இயக்கும் 'உறுமி யென்னும் பறை; a peculiar drum called urumi beaten by the agriculturist class during harvest time. ''மளள ரரிகிணைக கிசைய வூதும்'' (அருணாசல் பு. திருக்கணபு 45)

[அர் = அறுபபு கீணணை = உறுமூப்பறை]

அரிகிரந்தி art-kirandi, பெ (n.) விரைந்து பரவிச் சதையை அரித்து அழுகச் செய்யும் புண்ணோய், an ulcer which spreads rapidly and destructively, eating away the tissues, Phagedenic ulcer (சா அக)

[அரி + Skt. granth: > த. கிரந்தி. அரித் தல் = கறையாள்போற் சிறிதுசிறிதாய்த் தீண்ஹதல்]

- அரிகீரை ari-kirai, பெ. (n) அறைக்கீரை, a pot-herb.
- அரிகுரல் ari-kural, பெ. (n.) கரகரத்த வொலி; hoarse or discordant sound ''அரிகுரற் கோழி'' (சீவக 1755)

[AA + GOW]

- அரிகூடம் ari-kū dam, பெ (n.) கோபுர வாயின் மண்டபம், passage or half under the tower at the entrance to a castle or temple
- அரிகூலி ari-kūli, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (Anc. Dec 344); an ancient tax.

[suf + sac of.]

அளிகேசரி arr-kēšari, பெ (n.) கடைக்கழகக காலப் பாண்டியர் சிலர் தாங்கிவந்த பட்டப் பெயர், a title of certain Pandyas of the period of the 3rd Academy

[அரி = பகைவன். Skt. kēsarın > த. கேசரி = அரிமா. அரிகேசரி = பகைவருக்கு அரிமாப் போன்றவன்]

அரிகொழி *art-kolt*, பெ (n.) பழைய வரிவகை (S.J.I 11, 352); an ancient tax.

[அரி = அரிசி. கொழி = கொழித்தல், தென்னுதல.]

அரிச்சந்தனம் ari-c-candanam, பெ. (n.) செஞ் சந்தனம் (பச மூ.); red-sanders (செ.அக.) — red sandal, Pterocarpus santalinus (சா.அக).

அரிச்சந்தனம் > Skt. haricandana.

[அரி + சந்த்வும் அர் -> அரி = சிவப்பு]

அரிச்சந்திரபுராணம் ariceandira-puranam, பெ (n.) வீரைஆசுகவிராயர் கி.பி. 1524-ல் அரிச்சந்திரன் கதையைப்பற்றிப் பாடிய பனு வல்; name of a poem relating to the story of Harišcandra, composed in A.D 1524 by Vitai Āšukavirāyar.

[Skt Harišcandra > ந. அரிச்சந்தீரன. வாய்மை யறததைகை கடைப்பிடிகை எவலா வற்றையும்தன்னையும் ஓப்புக்கொடுத்தவணாகச சொலலப்படும் பண்டை வடநாட்டுக் கதீரவக குடி (திரியவமிச) அரசன்.]

- அரிச்சந்திரம் ariccandiram, பெ. (n.) முகட்டுக்கை தாங்குங் கட்டை (Madr.), kingpost in a truss.
- அரிச்சல் ariccal, பெ. (n) 1. **நாண**ம் (இவ), bashfulness (Loc) 2 அருமை, rarity
- அளிச்சலாக araccalaga, குவி எ (adv) அருமை யாக, once in a way, rarely. உங்களை எங்கேயோ அரிச்சலாகப்பார்த்த நினைவிருக் கிறது (உவ.)

[அரு → அருகு → அருக்கு → அருக்கம் = அருமை அருககம் → அருககல் → அருச்சல → அரிச்சல ஒநோ: பக்கம் → பககல.]

அரிச்சாவி ariccāvi, பெ (n.) பெருங்குமிழ் (பச மூ) — பெருங்குமிழ், coomb teak (செ அக) — kandahar tree, Gmelina arborea (சா அக.).

மறுவ. அரிசா, அரிசாகிகம.

அரிச்சுவடி ari-c-cuvadi, பெ. (n.) அரி என்று தொடங்கும் தெடுங்கணக்குப் பொத்தகம் அல்லது ஓலைக்கற்றை; Tamil alphabet book commencing with the name Ari (Visqu)

[இடைக்காலத்தில நெடுங்கணாக்குச் சுவடி திருமால வணாக்கத்தொடு தொடங்கியதால அரிச சுவடி யெனப்பட்டது. அரி (திருமால்) + சுவடி (சிறுபொத்தகம், பொத்தகம்).]

அரிக்குழி பார்க்க, see arı-k-kulı.

அரிச்சோளம் ari-c-cōlam, பெ. (n.) வெள்ளைச் சோளம்; white maize (சா.அக)

மு. அரிச்சோனம், து. அரிசோன [அரி + கோனம்.]

அடித்சோணகம் arı-c-cōṇagam. பெ (n.) நரி யீந்து; small date, Phoenix farinifera (சா அக)

துரிசம் arišam, பெ. (n) 1 மிளுகு, black pepper.
Piper nigrum 2. மஞ்சள்; turmeric, Curcuma

longa. க. அரிசின 3. மூலம்; piles or haemorrhoids. தெ. அரிசெ; ம. அரிசத 4. மூல முளை, vascular tumour in the rectum (சா அசு.)

அரிசம்மார்கம் arišam-mārigam, பெ. (n.) நரிக் கொன்றை; horse cassia. Cassia marginata (சா அக.).

அர்சயம் arišayam, பெ. (n.) 1. சரககொன்றை (மலை), Indian laburnum (செ அக.) — king's tree or Indian laburnum, Cassia fistula 2. எலுமிச்சை (மலை.), sour lime (செ.அக.) — lime, Citrus medica-acida (சா அக.).

மறுவ. அரிசலம

- அரிசயமங்கு arišaya mangu, பெ. (n.) கொன்றை; common cassia. Cassia fistula
- அரசரி arišari, பெ (u) அத்திக்கொழுந்து (வை மூ); tender leaves of the Indian fig.
- அரிசலம் arišalam, பெ. (n.) அரிசயம் பார்க்க; see arišayam
- அடிசனம் arišanam, பெ. (n.) 1 மஞ்சள், turmerie, Curcuma longa. "அரிசன மேனி நலலாள" (சுந்தபு. தேவ. தெயல. 87). 2. மஞ்சள் விரவீய கலவைப் பொடி, a mixture of turmeric powder and other powders. "ஆசனத தணிநீ ராட்டி யரிசனஞ் சாததி" (பெரியபு தடுத்தாட். 15, உரை) (சங் அக.)

க , பட. அரிதின; கோத., நுட. அர்சன்.

- அரிசனி arišani, பெ. (n.) குத்தல்வலி; pricking or piercing pain (சா அக).
- அரிசா ariša, பெ (n) பெருங்குமிழ் (மலை); coomb teak (செ அக).

அரிச்சாவி பார்க்க; see art-c-cāvi.

- அரிசாகிகம் arišāgīgam, பெ. (n.) அரிச்சாவி பார்க்க: see arī-c-cāvī
- அரிசாரணம் arišāraņam, பெ (n) மாவிலிங்கம் (பரி அக), lingam tree (செ.அக) — sacred lingam tree, Cretaera religiosa (சா அக)
- அரிசாரம் arišaram, பெ. (n.) பழுப்பு; essence of yellow colour (சா.அக.).

[அரி = மஞ்சள் சாரம = சாறு, உட்பொருள்]

அரி தி. ariši, பெ. (n). I உயி நீங்கிய தென் மணி, rice removed of its husk. ''நாழி யரிசிககே நாம்'' (நலவழி, 19). 2. உயி நீங்கிய தவசமணி, any husked grain. ''வர கரிசிச் சோறும்'' (தனிபபா. 1. பக் 112). 3. தெய்யுள்ள வித்தின் உட்பருப்பு (நாமதிப.); inner pulp of oil seeds. 4. முங்கிலரிசி முதலி யன, small seeds, as of the bamboo, etc

அரிசி வககைகள் :

- 1. அறுவகை மருத்துவ அரிசி (the six kinds of seeds or rice used in medicines)
  - (1) கார்போகரின், hazel leaved psoralea, Psoralea corylifolia
  - (2) வா லுளுவையரில்; spindle tree, Celastrus paniculata.
  - (3) திபபிலியரிசி, (betries of) Charica roxburghii.
  - (4) வெடபாலையரிசி அலலது விளா வரிசி; (seeds of) Wrightia inctoria.
  - (5) மூங்கிலரிசி: bamboo seed. Bambusa arundinacea
  - (6) ஏலரிசி, Amomum cardomum அதவரிசி உருளரிசி, ஏலரிசி, கார் புகா அரிசி, லூவா அரிசி, வெட் பாலை அரிசி (சங்.அக.). \
- ஐவகைப் பத்தியக் கஞ்சி யரிசி (the five kinds of rice used as diet, when one is under medical treatment).
  - (1) புழுங்கலரிசி, boiled rice.
  - (2) வாறகோதுமை யரிசி; barley rice
  - (3) கோதுமை யரிசி, wheat rice.
  - (4) சவ்வாரி: sago.
  - (5) கருங்குறுவையரிசி, red coloured husked rice from black paddy.
- கு நீப்பு: The rice mentioned in No 5 (கருங் குறுவையரில்) is considered the best of all kinds mentioned in Tamil medical science It is even recommended as the best diet for Yogis and Siddhars while taking kalpam for longevity or when engaged in yoga practice (சா அக).
- ம., நு. அரி. தெ அரிசெ (அரிசுமாவாற செயத இனிபபுத தின்பணடம்), க., பட., குட., கோத. அக்கி; துட அசசி, கோண். வரி; கூ. உரசி, மா. அத்வ
  - E. rys, rysz, ryzs, ryse, rysse, ris, rise, rize, ryce, rice,
  - ME. rys, Fris rys; Du. rijst, rijs, rys.

MLG. riis, rîs; MHG. rîs; G. reis; MSw. riis; Sw., Da. riis; OF. riis; F. riz; It riso; L. Orizum, oriza, oryza; Gk. oruza, oruzon; Sp., Port. arroz; Arab. aruz. aruzz, uruz, uruzz — (O.E.D.)

[$\mathcal{A}\mathcal{A} = \mathcal{B}\mathcal{B}\mathcal{W}$ $\mathcal{B}$ $\mathcal{A}$ $\mathcal{A}$ $\mathcal{B}$ $\mathcal{A}$ $\mathcal$

தவசம், பயறு என்னும் இருவகைக் கூலங்களுள், முன்னதன் உள்ளீடு சிறிதாகவும் பீண்னதன் உள்ளீடு பெரும்பாலும் பெரி தாகவு மிருத்தலால், அவை முறையே அரிசி, பருப்பு என்ப பெயர்பெற்றன. அரிசி முதன் முதல தமிழகத்தினின்றே உலகத்தின் பல பாகங்கட்கும் ஏற்றும் தியானதினால், அதன் தமிழப்பெயரே, பலவேறு மொழிகளிலும் பலவேறு வடிவுபெற்று வழங்குகின்றது. 'சோறுங்கறியும்' என்னும் கமிழ் இணை மொழி 'rice and curry' என்று ஆங்கிலத்தில் வழங்குதல் காண்க ஆங்கிலத்திற் சோறு 'rice' என்று வழங்குவது கருவியாகுபெயா,

அரிசி எனபது பல தவசங்களின் உள்ளீடடிற்குப் பொதுப்பெயராக விருந தாலும். பெருவழக்கும் பயனபாட்டுப பொதுகைமையும்பறறிச சிறப்பாக நெல லெரிசிகையையே குறிக்கும்.

எருதந்துறை ஆங்கிலப் பேரகரமுதலி (The Oxford English Dictionary) உருவாக எழுபதாண்டுக காலஞ சென்றிருப்பினும், தமிழின் தொன்மையையும் முனமையையும் அறிந்து 'rice' என்னும் ஆங்கிலச் சொலலின் மூலம் 'அரிசி' என்னும் தெனசொலலென்று குறியாது, 'probably of Oriental origin' என்று மட்டும் பொதுப்படக் குறித்திருப்பது கணடிக்கத்தக்கதே

- அரிசி⁹ *ariši*, பெ (n) கடுக்காய்; chebulic myrobalan.
- அரிசி^ச *ariši*, பெ (n.) மஞ்சள் (T.C.M. II, 2: 429); turmeric

[ஒருகோ. அரிசனமை -> அரிசி]

- அரிசி * ariši, கு.பெ எ. (adj.) ஒரு சிறுமைப் பொருள் முன்னொட்டு; a dim pref. அரிசிக் களா, அரிசிபபல.
- அரிசிக்கஞ்சி arı šı-k-ka īji, பெ (n) 1. தோயாளி கட்காகவும் வலுவற்றவர்க்காகவும் வேக வைத்த நீரோடு கலந்த குறைந்த அரிசிச்

சோறு; over cooked or recooked rice along with the water in which it has been cooked as diet for sick persons and invalids. 2. குழந்தைகட் காக்க் கூற்ப்பதமாகக் காய்ச்சின் அரிசிச்சோறு; gruel prepared from rice for infants

அரிசிக்கணக்கு ariši-k-kaṇakku, பெ (п) ஒன் றனைப்பற்றிக் கேட்டவர்க்கு 'உனக்கும் (உமக்கும்) அதற்கும் தொடர்பில்லை' என் பதைக் குறிக்கும் சொல்; a term indicating, 'a matter that does not concern you' அது அரிசிக கணக்கு (உ.வ.)

அரிசிக்கம்பு ariši-k-kambu, பெ. (n.) மேழத்தில் (சித்திரையில்) விதைத்து அலவனில் (ஆடி யில்) அறுவடையாகும் சிறுகம்பு (G.S.D. ம. 219), a short species of kambu, sown in April -May and harvested in July - August.

அரிசிக்கழு நீர் ariši-k-kaļu-nir, பெ (n.) அரிசி கழுவிக் களைந்த நீர்; the water with which rice has been washed and cleaned.

அரிசிக்களா arīši-k-kaļā, பெ. (n.) சிறுகளா; a low-spreading spiny evergreen shrub, Carissa spinarum.

அரிசிக்காடி *anši-k-kādi*, பெ. (p.) புளித்த கஞ்சி; grain vinegar, sour gruel, from the acetous fermentation of rice (Ge sys.) - 1 அரிசிக் கஞ்சியைப் புளிக்கவைத்து அதனின்று வடித்த காடி. இதற்குக் காஞ்சிகம் என்று பெயர்; an acetous fermentation of powdered rice, rice ferment or grain vinegar, acetum of chemists. 2. புளித்த கஞ்சி, sour conjee 3 கருங்குறுவை யரிசியைகதொண்டு போகர் 7000-ற் சொல்வியபடி உண்டாக்கிய ஆறு மாதக காடி. இது தமிழ் மருத்துவத்தில் மருந்துகள் அரைத்துப் புடமிடுவதற்கு மிகப் பயன்படும். இதற்குப் 'பழச்சாறு' என்பது குமூஉக்குறி; acetic acid prepared from the husked black paddy, as per process laid down ir, Bogar (7000) The liquid conjee to be fermented is kept in earthen jars or pots just covering the mouth with a piece of white cloth, and exposing the same to the hot sun for six months (between February and July) when the acetification is said to be accomplished. This is known by the secret term palacearu (sn. ys).

அரிசிக்காணம் ariši-k-kāṇam, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (I.M.P. Tp. 234), an ancient tax on rice.

அரிசிக்காய் *arīši-k-kāy*, பெ. (n.) ஒருவகை மாங்காய், பசசரிசி மாங்காய்; a variety of mango

அரிசிக்கோதுமை ariši-k-kōdumai, பெ. (n.) வாற்கோதுமை (விவசா. 3), a species of wheat.

அரிசிங்காமூலி are-šingā-mūle, பெ (n.) சிறியா ணங்கை, பெரியாணங்கை என்பதற்கு எதிர்; a plant with peculiar virtues of curing snake bites, Polygula glabra, opp. to periyāņangai

அரி சிங்கி ari-šingi, பெ. (n.) அழகைக் குறைக் கும் ஒருவகைப் புண்ணோய்; a kind of ulcerous disease affecting the handsome or beautiful looks of a person.

[அரி = அழகு சிங்கி = குன்றி. குறைவது சீங்குதலை = குன்றுதல், அழிதல்.]

அரிசிச்சாதம் ariši-c-cadam, பெ (n.) அரிசிச் சோறு; boiled rice ''நெயயிலாச சாதமுந திருத்தி யில்லை'' (குமரேச்சத். 63)

(அரீசீ + சாதம 'சாதம' என்றுஞ சொல் பொதுவாகவடக்கொல்லாகக் கஞ்தப்படுகீன்றது. ஆமீன், 'பருஸாத' என்றுங் கூட்டுச்சொல்லி லன்றி, வடமொழியிலும் இது தனித்து வழங்குவ தீல்லை அதனாலை இதற்கு மூலமும் இம் மொழி யில இவ்லை ஒருகால், சோறு → சோது → சாது → சாதம் என்று தீரவீடத்தில் தீரிந்திருக் கலாம். மாணிக்கவாசகா 'சோறு' என்றுஞ சொல்கைலை வீடு (மூத்தி) என்றும் பெருளில் ஆண்டிருத்தலால், 'சாதம்' என்றும் வடிவம் வட மொழியூற 'ப்ர' என்றும் முன் கொடை டிடிப் பெறுறுப் 'ப்ரஸாத' என்றைரக்க் கோயூலிற படைக்கபைடும் நீருச்சோற்றிறைகு அலலது நீருப் படையைழுக்குப் பெயராகீ யூருக்கலாம.]

அடிசிச்சாராயம் ariši-c-carayam, பெ. (n) புளிக்கவைத்த அரிசியொடு வெல்லங் கலந்து அதனின்றெடுக்கும் மதுவகை; arrack extracted from rice fermented with jaggery.

[அரிச் + சாராயம். சாறாயம் → சாராயம்]

அரிசிச்சோனம் ariši-c-cölam, பெ. (n) சிறு சோளம், சோனவகை (Rmd.M.); variety of cōlam, Holcus saccharatus (சா.அக.).

ம. அரிச்சோளம், து. அரிசோள,

[அரிசு + சோளம. 'அரிசு' சி.வபா.முன்]

அரிசிச்சோறு *arıšı-c-cōṭu*, பெ. (n.) தெல்லரிசிச் சோறு; boiled rice.

[அரிசி + சோறு.]

அரி சித்த ழப்பு ariši-t-taluppu, பெ. (n.) பெண்டிர் காதணிவகை (நெலலை), a kind of women's ear ornament (Tn)

அரிசித்திப்பிலி ariši-t-tippill, பெ. (n.) சிறு திபபிலி; a small variety of long pepper, Piper longum (சா.அக.)

[அரீச் + நீப்பூலு. 'அரீச்' சி.வொ. முன்.]

அரிசித்தினை *arīši-t-tiṇai*, பெ (n.) சிறுதினை, **தினை**வகை (விவசா. 3); a kind of small millet.

[அரிசீ + தீணை. 'அரிசீ' சீ பொ. முன்]

அரிசித்துண்டம் *ariši-t-tuṇḍam,* பெ (n.) பழைய வரிவகை (M E R. 110 of 1917); an ancient tax

அரிசிதவசி ariši-tavaši, பெ. (n.) அரிசியும் அதற்கினமான பிறவும், rice and allied foodgrains. அந்தவூரில அரிசிதவசி மலிலாய விறகும் (உ.வ).

['அரிசீதவசி' ஒரு மேரபி எணை மெரழி. தவசம→ தவசி, எதுகை நோகேகி ஈறு தீரிந்தது.]

அரிசிப்பல் *arīši-p-pal*, பெ. (n.) சிறுபல் (நெலலை); small tooth or teeth (Tn.).

[அருசு + பல் 'அருசு' சி.பொ. மூன்.]

அரிசிப்பிட்டு ariši-p-pittu, பெ. (n) அரிசிமாப் பிட்டு, a kind of pastry prepared by steaming rice flour. ம. அரிமாவு (அரிசிமாவு); க. அகதி திடடு. [அரிசி + சிட்டே]

அரிசிப்புல் ariši-p-pul, பெ (n.) 1. மத்தங்காய்ப் புல், a kind of grass, Cynosurus egypticus (சா.அக.). ''அரிசிப்புல லார்ந்த மோட்டின'' (சீவக. 43). 2 சும்பரிசி; a species of husked kambu millet (சா அக)

க. அக்கி குலலு

[MA + 40.]

அரிசியரக்கு ariši-y-arakku, பெ (n.) பொடி யரக்கு; lac in granulated form deprived of its resinous matter and part of its colouring.

[அரிசி + அரக்கு. 'அரிசி' சி.பொ முன்.]

அரி சியற்றுப்போ - தல் ariši-y-artu-p-pō-, 8 செ.கு வி. (v.1) வாழ்தான் இறுதியடைதல் (நாஞ.); to reach the closing days of one's life (Nāñ.).

[அரீசீ + அற்று + Gur.]

அளிசியிடு-தல் ariši-y-iḍu-, 20 செகு.வி. (v.i) பிணைத்தின் வாயில் உறவினர் அரிசியிடுதல்; to put rice into the mouth of a deceased person, as part of the funeral rites. "அளளி யிடுவ தரிசியோ" (பட்டினத். பொது. தாயா. 6).

[AAP + BB.]

அரிசியிலந்தை ariši-y-ilandai, பெ. (n.) நரி யிலந்தை; a small species of jujube, Zizyphus horrida.

[அரீசீ + இலந்தை 'அரீசீ' சீ பொ.முக்.]

அரிசிரங்கு art-štrangu, பெ. (n.) சொறிசிரங்கு; ttch, scabies.

[அரித்தல = நமைச்சலைபித்தல். அரி (அரிக் கீன்ற) + சிரங்கு]

அரிசில் arišil, பெ (n.) 1. சோணாட்டிலுள்ள காவிரியின கிளையான ஓர் ஆறு; name of an affluent of the Kavēri in Tha ஐ avūr district. "அமபர் சூழந்த வரிசில" (நற. 141:11), "அரிசிற் றென்கரை யழகார் திருப்புத்தூர்" (தேவா.7 9:5). 2. ஒரு பழைய ஊர்; name of an ancient village.

அரிசில்கிழார் arišil-kilor, பெ. (n.) பதிர்றுப் பத்தில் 8ஆம் பத்தைப் 'பாடிய ஒரு புலவர்; name of an ancient poet, author of the eighth ten of the Padir suppattu. அரிஞ்சான் *arrītjā*ற, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடல மீன்; a kind of sea-fish, Cirrhina reba

அரிணம் ¹ arinam, பெ. (n.) 1. சிவப்பு; red colour. 2. காவிறிறம்; tawny colour 3. மானிறம் (நாநாரத்த.); fawn colour 4 மான் (சூடா.), deer "வெங்கோட டரிணத் தொக்கு" (பாரத. இராச்சூ. 105) 5. மஞ்சன் நிறம், yellow colour. 6. பொன் (R); gold 7. எலுமிச்சை, sour lime, Citrus medica-acida 8 வெண்மை (R.); whiteness

ம. அருணம்; க அருண; தெ. அருணமு. அரிணம் > Skt. haripa.

[அரி = இநெருப்பு. இசமமை, மானிறம், மஞ்சள நிறம — இமை முன் றும் இநருப்பூற் குரியனா. வெணாமை நெருபபூன் ஓளிக்குரியது. உல் → அல → அர → அரணம் → அருணமை → அரிணம் = சிவபபு]

அரிணம்² *வாருவா*, பெ. (n) சந்தனம் (பச.மூ.), sandal wood.

[அரிணம் என்பது செஞ்சந்தனம்போலும்.]

அரி ணன் *arıṇaṇ*. பெ.(n) 1. சிவன்; Šiva 2 கதிரவன், sun.

[அருணமை = சிவப்பு. அருணமை → அருணன் = பெசந்நிறத்தவாளை சிவனா, எழுமைகையூ லும் விழுகை யூ லும் சிவநது தோன்றைய கதிரேவன். அருணன் → அரிணன்.]

அரிணி arini, பெ. (n.) 1 பொன்னாலாகிய உருவம் (சங் அக.); gold image. 2. அழகி; beautiful woman 3. வஞ்சிக்கொடி; water rattan, Calamus rotang (சா அக.).

[அரிணாமை ≔ பெரென், அழகு. அரிணாம் → அரிணா⁶ = அழகி]

அரிலை *arışıaı*, பெ. (n) கள் (வை மூ), toddy.

அரித்துக்கட்டி arittu-k-katti, பெ. (n) கண்டதையெல்லாம் தனக்கென்று ஈட்டு வோன்; one who scrapes and picks and appropriates whatever comes in his way, a grabbing person. அவன் ஒரு பெரிய அரிச்சுக்கட்டி (உ.வ.).

[அரித்துக்கட்டி - அரிச்சுக்கட்டி.]

அடித்தை arttat, பெ.(n) 1. துயரம் (சங்.அக), grief, 2. துன்பம்; distress.

[அரித்தல → துள்புறுத்துதல், அழித்தல். அரி → அரித்தை.] அரிதட்டு ari-tattu, பெ. (n.) சலலடை (புதுவை); sieve (Popd.)

அரி தனம் aritalam, பெ. (n.) 1 அரிதாரம் அரிதட்டு (வின்.), yellow orpiment. 2. தாளகச் செய்ந் தஞ்சு (பாடாணம்), a kind of arsenic (சா. அக.)

[அரிதாரம் → அரிதாலம் → அரிதாளம் → அரிதனம்]

அந்தாசம் aridašam, பெ. (n.) செம்பையரம்; a flowering tree. Coronilla sesban (சா.அக.).

அரி தாசர் aridašar, பெ. (n.) இருசமய விளக்கம் எனனும் நூலாசிரியரான 18ஆம் நூற்றாண்டுப்புலவர்; name of a poet at the beginning of the 18th century author of the Iru Šamaya Vilakkam.

[Skt Haridāsa > ந. அரிதாசா = திருமா வடியார்.]

அரிநாட்புள்ளி aridat-pulli, பெ. (n.) கதிரறுத்த தாளைக்கொண்டு கணிக்கும் பொலி மதிப்பு, estimate of the produce of a field from the appearance of the stubble (R F).

[அரிதல = தாளறுத்தல். அரி + தாள் + புள்ளி (மதிப்பு. கணக்கு).] '

அரி தாரக்கட்டு (வின); consolidated orpiment

[suf snow + al. @ .]

அரிநாரசெந்தூரி aridara-šciidūri, பெ (n.) கப்புச்சடைச்சி; a plant (unidentified) (சா. அக.).

அரிதாரநாகம் aridara-nagam, பெ (n.) தலைச் சன் பிள்ளையின் மன்டையோட்டினின்று உரு வாககும் ஒருவகை அண்டச் சுண்ணம்; a kind of calcium compound prepared out of the skull of the first born child (சா.அக.).

அரிதாரந்ற்றி andera-niggi, பெ. (n.) முட்பலா; a kind of plant capable of calcining orpiment.

[அரிதாரம + நீறுறி. நீறு → நீற்று நீறுறு தவ = சணணமாக்குதவ நீறறு → நீற்றி. 'இ' வி.முத ஈறு] அரி தாரப்பு ைக aridera-p-pugat, பெ (n)

1. அகத்தியர் மருத்துவ நூலிற் சொல்லப்
பட்டுள்ள ஒரு மருந்துப புகை, a kind of fumi
gation described in Agastiyar's treatise on
medicine. 2. கைகாலுகைள்ச்சல், கறடு முதலிய
வற்றிற்கு அரிதாரத்தைக்கொண்டு போடும்
புகை; the smoke of orpiment used for curing
pain in the limbs and other rheumatic complaints (சா.அக.).

[அரிதாரம் + புகை.]

அரிதாரபூதிச்சி aridara-pūdicci, பெ (n) தும்பி; moss creeper, Cassitha filiformis, capable of calcining orpiment.

[அரிதாரம் + பூதீச்சி பூதீ = புழுதீ, சாமபல், தீருநீறு. பூதீத்தல் = நீறறுதல் பூதீ → பூதீசசி.]

அரிதாரம் arideram, பெ. (n.) 1 தாளகச செய்ந்தஞசு (பாடாணம்); yellow orpment, arsenic sulphide. "குன்மமெட்டும் பேருங் காண.....அரிதா ரததால" (பதார்தத. 1188) 2 காசறை (கஸ்தூரி) மானின கொப் பூழினின்று எடுக்கப்படும் நறுமைப் பொருள்; musk "மான வயிறறி கொரளளரி தாரம பிறக்கும்" (நானமணிக் 6) 3 மஞ்சள் (வை மூ.); turmeric.

மை. அரிதாரம; கை. அரிதாள, தெ. அரிதளமு [அரி = மஞ்சள். தாரம் = சரக்கு.] மேறுவை. அரிமின், அரியணைச்செலவி.

அரிதாரம் (தாளக பாடாணம்)பறறிய சிறபபுககுறிபபுகள்:

- மனோசிலை யென்னும அரிதாரம மலைகளிலே பிறக்கும (பெரியபு, கணணபப. 48, உரை) (சங் அகமேற.).
- 2. இது (அரிதாரம்) சீனம, பர்மா, சமத்திரா முதலிய விடங்களிலிருந்து இறக்குமதியாகுஞ் சரக்கு. இது எலுமிச்சம்பழ நிறமாகவிருந்து, பிறகு பழுப்பு நிறமாக மாறும் இதன் துண்டுகள் கோனாங்களாக அகப்படும். இதற்கு எலிக்கூட்டுப் பாடாண் மென்றும், பொன்னிறமென்றும் பல பெயர்களுண்டு

இது அடியிற் கண்டபடி பலவகைத் தாயினும் கடையில மூன்று வகையான சரக்குகளதாம அகபபடும். ஒன்று பள்பளப புள்ள கம்பிபாய்ந்த சரக்கு, மற்றிரண்டும் மஞ்சன் நிறமான கட்டிகளாக விருக்கும்.

அரிதார வகைகள் :

- (1) கட்டரிதாரம் -- Arsenicum flavum (Lump orpiment)
- (2) கரட்டரிதாரம் orpiment got in large angulo-granular distinct concretions
- (3) கனத்தி யரிதாரம் another variety of orpiment.
- (4) பொன்னரிதாரம் yellow orpiment or golden pigment or king's yellow sulphuret of arsenic, Arsenicum trisulphidum.
- (5) மடலரிதாரம் orpiment in flakes.
- (6) தகட்டரிதாரம் orpiment found in thin leaves, or plates., concentrated lamellar concretions of orpiment.
- (7) வைப்பரிதாரம் orpiment prepared as per process of Siddhars' science
- (8) தானகம் Arsenicum tersulphuretum, used as a medicine.
- (9) கலலரிதாரம் stone orpiment, found in lumps (சா அக)

அரிதாரவஞ்சி aridāra-vañji, பெ (n.) கொத்த மல்லி; coriander seed, Coriandrum sativum (சா அக)

அந்தாரவெண்ணெய் aridara-v-entrey, பெ (n.) வலி, சொறி, சிரங்கு, கரப்பன் படை, ஆநாப் புண் முதலியவற்றிற்கு, அரிதாரத்துடன மற்றச் சரக்குகளைச் சேர்த்து தல்லெண்ணெயி விட்டுக் காய்ச்சி உருவாககும் மருந்தெண் ணெய்; a medicinal oil prepared by boiling a mixture of gingelly oil with yellow orpiment as chief ingredient amongst several other drugs, and used in aches, eczema, karpaung, etc. (சர அக)

[அரிதாரம் + எணாணெய் (எள் + தெய்)]

அரிதாலம் aridalam, பெ (n) 1. பொன்னரி தாரம் (புதுலை), yellow orpiment (Pond.) 2 மஞ்சள் நிறமான ஒருவகைப் புறா; a high class pigeon of a yellow colour. golden pigeon, Carpophaga sylvatica alias C. pusilla (சா.அசு). 3 வெண்ணிறமான மலையாள நாட்டுப் புறா; bronze-backed imperial pigeon of Malabar, Carpophaga insignis (சா அசு)

[அரிதாரம் (மஞ்சள் நிறமானது) → அரி தாலம். அரி = சிவப்பு, மஞ்சள், வெள்ளை]

- அரிதான் ari-14(, பெ. (n.) தெல், வரகு, தினை, சாமை முதலியவற்றின் கதிரறுத்த தாள்; stubble left on a harvested field.
- அரிதாளகம் aridalagam, பெ. (n.) பொன்னரி தாரம்; yellow orpiment (சா.அக.)

[அரிதாரம் → அரிதாவம் → அரிதாளம் → அரிகாளகம்]

அரிதானம்¹ aridaļam, பெ.(n.) பொன்னரிதாரம் (லின்.), yellow orpiment (சா.அக)

[அரிதாரம் - அரிதாலம - அரிதானம.]

அரிதாளம்² ari-tā(am, பெ. (n.) ஒருவகைத் தாளம்; a variety of time-measure in music

[அரி + தானம (தானால் அலலது காலால் தட்டிக் காட்டும் இசைக்கால அனவு.]

அரிதின்பாலை aridin-pālai, பெ (n.) திருதாமப் பாலை; oval-leaved China root, Smilax macrophylla (சா.அக.).

[ஒருகா. அரிது + இனை + பாலை]

அரிதின்வயச்சி aridin-vayacci. பெ (n.) 1 அரிதின்பாலை பராகக; see aridin-pālai (மலை.); 2. காட்டு தன்னாரி; faise sarsaparilla, Hemidesmus indica (சா.அக)

[ஒருகோ. அரிது + இன் + வயச்சி.]

அநிது aridu, பெ. (n.) 1. அருமையானது; that which is rare, precious மணிகளுள் அரிது கோகினூர் வயிரம். 2. பெறுதற்கு அல்லது செய்தற்கு மிக்க கடினமானது; that which is very difficult to obtain or perform. "சிந்தையை யடக்கியே சும்மா யிருக்கின்ற திறம்ரிது" (தாயு. தேசோ 8) 3. எவ்வகையிலும் பெற அல்லது செய்ய இயலாதது; that which is unattainable or impossible. எத்துணை முய் வினும் ஒருவன் இறவாதிருத்தல் அரிது

ம., தெ. அருது; க. அரிது.

[315 - APB.]

அரிதொடர் ari-todar. பெ. (n.) தொட்டார் கையை தறுக்கும் தொடரிப் (சங்கிலிப்) பொறி, chain across the entrance to a fort, capable, on mere contact, of severing the hands of approaching enemies. "அரிதொடா பிடித்தகை யறுக்க விட்டு" (திருவிளை திருநகரப், 27).

=[siff + GonLit]

அளிநாளி ari-nari, பெ (n.) குண்டுப்பனை; a species of palmyra, Borassus Jlabellifer (சா.அக).

அநிநுகர்மூலம் ari-nugar-mūlam, பெ (n) கோரைக்கிழங்கு; coray root, Cyperus rotundus (சா அக)

[அரி = பன்றை. துகாதலை = நீன்றை தெல மூலம = கிழுங்கு]

அரிநூற்போறி ari-nū t-poti, பெ. (n.) தொட்ட வர் கையை அரியும் நூற்பொறி (சிலப் 15 · 216, அடியார்க் உரை.), cord across the entrance to a fort so contrived as to cut off the band that grasps it.

[अम + BIN + GUMP.]

அரிநெல்லி art-nellt, பெ (n.) சிறுநெல்லி, otaheite goose-berry, s.tr. Phyllanthus distichus (செ.அக) — country star goose-berry, Brazil cherry. Phyllanthus distichus (சா.அக.).

10 அரிநெலலி

[அரி + நெலலி. 'அரி' சி.பொ. முன்.]

அரிப்பர் aruppar, பெ. (n.) அரித்துப் பொருள் தேடுவோர்; those who scrape and dig and appropriate whatever comes in their way "அரிப்பர் கையகப் படுவன வாயிரத் திரட்டி" (திருவிளை, திருந்கரப் 66)

[அருப்பு → அரிப்பா.]

அரிப்பரி-த்தல் aripp(u)-ari-, 4 செ குனறாவி, (v.t.) 1, சிறிது சிறிதாகச் சேர்த்தல்; to gather in small quantities அரிப்பரித்துப் பொருள் சோக்கிறான் 2. வயலில் அல்லது களத்தில் விழுந்த தென்மணிகளைக் கூட்டிக் கொழித் தெடுத்தல்; to separate grains by sifting. ''கைத தலத்த வுயத்துச் சொரிந்திட டரிப்பரித் தாங்கு'' (நீதிநெறி. 8)

[अम - अमें úy (@\$T.QU.) + अमे.]

அரிப்பறை art-p-parat, பெ. (n.) இரைந்தொலிக் கின்ற கிணை அல்லது உறுமியென்னும் மருத நிலப் பறை; a peculiar drum, of the people of the agricultural tract, called kinar or urumi. "அரிப்பறை விணைஞர்" (ஐங்குறு 81).

மை. அரிப்பற

[அரித்தல ≕ இரைநதொவித்தல. அரி (தொ. பெ.) + பனர. இனி. ' நெல்லரியும்போது உழவர் கொட்டும் பறை என்றுமாம்.]

அரி = நெற்றாளரிதல். அரி (தொ பெ) + பறை ஒதோ: "விளைந்த கழனி வன்கை வினைஞ ரரிப்பறை" (மதுரைக் 261-2) ுவிளைகழனி யரிப்பறையாற புள்ளோப் புநது" (புறநா 396 3-4). உழவர் அறு வடை செயயும்போது இன்னியம் இயக்குவது இதை, **WITH** ''வென்ணெவ வரிஞர் தணணுமை'' (புறநா 348 1), "வெணணெ வரிநர் தன் ணுமை" (நற 350 1), "வெணணெ வரிநர் பின்றைத ததுமபுந் தணணுமை" (அகநா 40 . 13), 'வெண ணெல லரிநர் மடிவாயத் தணணுமை'' (அகநா 204.10), "வெணணெல வரிநா தண்ணுமை" (மலைபைடு 471) என்பலறறால அறிக

அரிப்பன் *artippan*, பெ. (n.) 1 அரிப்புக்காரன், பொற்றுகளை மணலினின்று அரிததெடுப் போன், one who sifts gold particles from sand. "குருட்ட ரிப்ப னார்க்குங் குபேர னென்று பேரோ" (ஒழிவி பொது 5) 2 சருகு முதலியவற்றை அரிப்பவன; one who gathers dry leaves. etc.

மை. அரிபபன

[அர் -> அரிப்பு -> அரிபபள்.]

அரிப்பாளன் arippāļam, பெ (n.) அரிப் போன்; sifter. 'பிறவி யந்தகனாகிய வரிப பாளனுக்குங் குபேரனென்று பெயருண்டு கொலோ' (ஒழிவி பொது 5. உரை)

[அரிபு + ஆளை (ஆபா ஈறு).]

அரிப்பான் arippāṇ, பெ. (n.) அரிப்பன் பாரகக, see arippaṇ்

அரிப்பு arippu, பெ. (n.) 1. அரித்தல; gathering or collecting in small quantities 2 பிரித் தெடுக்கை; sifting, separating ''அரிப்பரித்தாங் கெய்ததுப் பொருள்செய் திடல்'' (நீதிநெறி.9).
3. தினவு; itching, pruritus 4. சினம் (சூடா.); anger. 5. குற்றம் (திவா.), fault 6 சிறிது சிறிதாய்க் கடித்தல் அல்லது அறுத்தல்; gnawing, corrosion

ம். அரிபபு; க். அரிபு, து அரிபுனி.

[அரு + 4 (தொ பை குறு)]

அளிப்புக்காரன் arippu-k-kāran, பெ (n.) 1. அளித்துப பிழைப்பவன்; sifter, one who lives by sifting. 2 அளித்துப் பொருள் தேடு வோன், money scraper

ம அரிபபன்

[அரு + 4 (இதா.பெ எறு) — அரிபபு. 'காரன்' உடைபூரோகுகைகை குறிக்கும் ஈறு.] அளிப்புக்கூடை arippu-k-kūḍai, பெ (n.) 1 சல்லடை (வின.); riddle, sieve 2 ஒருவகை மீன்பிடி கருவி; a kind of fishing implement.

ம். அரிப்புக்கூட; து. அரிப்பு

[suffuy + same]

அரிப்புச்சரி *arrppu-c-carr*, பெ. (n) தொங்கல் வகை, ஓர் அணி (S.I.I iv, 77); a pendant

[அரிப்பு = நாணா குறுவறாவிபபு சரி = வளையைம்]

அரிப்புப்படை arippu-p-padai, பெ. (n.) உடம்பிற் படர்ந்து தமைச்சலை யுண்டாககும் ஒரு தோல் தோய்; a parasitic disease of the skin characterised by itching sensation, a kind of ringworm (சா.அக.).

[அரு + 4 (தொ பெ சுறு) — அரிப்பு படை = படாவு]

அரிப்புவலை *arıppu-vala*ı, பெ (n.) ஒருவகை மீன்பிடிவலை, a kınd of fishing net.

அரிப்புழுக்கல் arr-p-pulukkal, பெ (n) அரிசிச் சோறு, boiled rice "சமையக் கொட்டிய வாலரிப் புழுக்கலும்" (திருவிளை குணடோ 6)

[அரி = அரிசி. புழுங்குதல் = வேதல், அவி தல. புழுங்கு → புழுக்கு → புழுக்கல (தொ ஆகு.).]

அரிப்பூ artppū, பெ (n) ஒரு பூக்கும் பூண்டு; a flowering plant, Lantana indica (சா. அக).

ம அரிபயூ

அரிப்பூண்டு *ari-p-pū pḍu*, பெ (n.) கடுகுரோகிணி (சித். அக.), Christmas rose

அரிப்பெட்டி ari-p-petti, பெ. (n.) சல்லடை (வின.); sieve.

ம. அரிககட்ட

அரிபடைவட்டம் ari-padai-vattam, பெ. (n.) கூரிய கற்கள் நிறைந்த நரகம், எழுவகையுள் ஒன்று, a hell paved with pointed stones, one of seven kinds.

[அரி = அறுக்கின்ற. படை = படைகைலம போன்ற கூர்ங்கல். வட்டம் = இடப்பரப்பு.]

அரிபதம் ari-padam, பெ. (p.) மேழு இயவு (மேடாயனம்) (புதுவை); vernal equinox (Pop¢.).

Skt haripada

[அச = செம்மாரியாடு, மேழம். பதம் = செலவு.]

அரிபாலுகம் ari-palugam, பெ. (n.) 1. தக்கோலம் (பச்.மூ); cubeb (செ. அக.) — தக்கோலம்; one of the five aromatics, a fragrant drug chewed with betel. 2. தறு (வாசனை) மினகு; fragrant pepper, Piper cubeba (சா. அக.)

அரிபினவை ari-pilavai, பெ (n) டந்ச்சுப் புண வகை (வின.), cancer (செ.அக.) 2 சதையை அரித்துக் குடையும் ஒருவகைப் பின்னைப் புண், a hard deep-seated and painful inflammation of the skin (sub cutaneous tissue) which invades the surrounding tissues and burrows under the skin leaving a deep irregular cavity, a kind of carbuncle 3. ஒருவகை நசசுப்புண், a kind of ulcer, Phagedenic ulcer (சர.அக.)

[அரு = அரிக்குமை பிள → பிளவவை = சதைவையை பூளாக்கும் புணா]

அரிபுதை ari-pudai, பெ (n) இரவு (சித்தா நி); night.

அரிபெட்டி arı-peţţi, பெ (n) அரிப்பெடடி பார்க்க, sec arı-p-peţţi

அரிமஞ்சரி *arı-mañjarı*, பெ (n) குப்பைமேனி (மலை); Indian acalypha (செ.அக) — rubbish plant, *Acalypha indica* (சா அக)

அரிமண்டகம் ari-maṇḍagam, பெ (n.) பனிப பயறு; dew gram (சா அக.)

அரிமண்டை ari-maṇḍai, பெ. (n.) கொண்டைக் கடலை; Bengal gram, Cicer arietinum (சா.அக.)

அரிமணல் *ari-maṇal*, பெ (n.) 1. நுணமணல், fine sand 2. அரித்த மணல; sieved sand

அரிமணை ari-manai, பெ. (n.) அரிவாள்மணை; a knife-blade fixed to a block of wood, for slicing vegetables,

ம அருமாமண

[அரி = அரியும் அலகு மேளணை = பலகை, கட்டை.]

அரிமந்திரம் *eri-mandiram*, பெ (n.) அரிமாக் குகை, lion's den. ''அரிமத திரமபுகுநதா வானை மருபபும்'' (நீதிவெண 2).

[அரிதல் = அழித்தல. அரி = பிற விலங்கு களையெம் மாந்தரையும் கொன்று தீன்றைழிக்கும் விலங்கு. மன்றுதல் = பொருந்துதல், கூடுதல. பொருந்தி அவ்வது கூடி வதிதல. மன் + திரம் (தொ.பெ. சுறு) — (மன்றிரம்) → மந்திரம் ⇒ பொருந்தி வதியும் இடம்.]

ஒ. தோ: மன்று → மந்து, மன் → மனை

அரிமர்த்தனன் ari-martianan, பெ (p.) ஒரு தொன்மப் பசண்டியன் பெயர்; name of a legendary Pandya king. ''திறலரி மர்த்தன னென்னுந் தென்பார் வேந்தன்'' (திருவிளை மண 90).

[அரி + மர்த்தனன் Skt. mardana > த மாத்தனன் வ அரிமாத்ந = பகைவணை மிடிப் போன் (அழிப்போன்)]

அரிமல் arimal, பெ (n) **மாவிலி**ங்கம் (பச் மூ); lingam tree, Crataeva religiosa

அரிமலம் arimalam. பெ. (n) அரிமல பாரகக; see arimal (சா அக.)

அப்போ *arı-mā*, பெ. (n) 1 மடங்கல் (சிங்கம்); hon "அரிமா மதுகை யவர்" (நாலடி 198), 2. ஒட்டுமாமரம்; grafted mango tree (சா.அக)

[அரி = மடங்கல் (சிங்கம்). மா = விலங்கு அரிமா = அரியாகிய மா (இருவெயுகொட்டு).]

அரி மா நோக்கம் ari-ma-nokkam, பெ (n.)
முன்னும் பின்னுமுள்ள நூற்பாக்களோடு
(குத்திரங்களொடு) பொருள் தொடர்பு கொள் கும் நூற்பா (குத்திர) நிலை, நால்வகையுள் ஒன்று; the way a lion looks to one side and then to the other side illustrates how a nurpa (šūtra) or versified grammatical rule is connected with those that have preceded as well as those that follow, one of four nurpa (sūtra) nilai.

''ஆற்றொழுக் கரிமா நோககம தவளைப பாயத்துப் பருந்தின்வீழ வன்னசூத திரநிலை'' (நன. 19). [அரிமா, செலலும்போது அடிக்கடி முண்னும் சீன்னும் பார்த்துச் செலலும் என்பது பண்டை யோர கொள்கை நோககு → நோக்கம் = கூரிய பாரலை]

அளிமா பாரகக; sec ari-ma.

அரிமாவால் குரங்கு arima - val - kurangu, பே. (n.) அரிமாவின் (சிங்கத்தின்) வாலைப் போன்ற வாலுடைய குரங்கு, lion - tailed monkey

அரிமாவால்குரங்கு

ஆரிமான் arı-māṇ, பெ.(n) அரிமா (சிங்கம்), lion "அரிமா னிடித்தன்ன" (கலித். 15 . 1). [அரி – மடங்கல் (சிங்கம்) மா → மான் =

[அர் – மடங்கல் (சங்கம்) மா → மான = விலங்கு அரிமா → அரிமான (இருபெய ரொட்டு)]

அரியின் *ari-nug*, பெ. (n) அரிதாரம் (சா.அக), yellow orpiment

[அரி = மஞ்சள் மீன = பளபளபபு, பள பளபபாணது.]

அரிமுக்கை ari-mu-k-kai, பெ. (n.) மூனறு கைப் பிடியாக எடுக்கப்படும் பழைய நெல்லாயம், three bandfuls, an ancient tax on paddy crop 'அரிமுக்கையுட் பட்ட பல நெல்லாயங்களும்' (S I-I. 1, 89)

[அரி = நெலலரிதான மூன்று + கை — மூககை. கை = கைப்பிடியளவு.]

அரி முகச்சிவிகை ari-muga-c-civigai, பெ. (n.) அரிமாத் தலைபோன்ற முகப்புள்ள பல்லக்கு வகை, சமயத் தருக்கரை வென்ற மதவிய லாசிரியர் ஏறுவது, palanquin with a lion figure-bead, intended for a preceptor, who has defeated his opponents in religious disputation, to ride in.

[அரி = மடங்கல (சீங்கம்). அரி + மூகம் + சீவு இகை (சீறு பல்லைகதுவைகை).]

அரிமுகவம்பி ari-muga-v-ambi, பெ. (n.) மடங்கல் (சிங்கத்) தலைபோன்ற முகப்பையுடைய ஒட வகை; canoe with a lion figure-head. "பரிமுக வமபியுங்கரிமுக வமபியும் அரிமுக வமபியும்" (சிலப். 13: 176.7).

[அடி (மடங்கல்) + முகம் + அம்சி]

அரிமுகள் ari-mugan, பெ.(n.) அரிமா முகவசு ரன்; (கந்தபு யுத்த. சிங்க 473); a liba-faced legendary hero

அரிமூத்திரம் ari-muttiram, பெ (n) மிகுந்த காரமும் நச்சுத்தன்மையு முள்ளதும் செம்பைப் பழுக்கவைப்பதுமான அரிமாச் சிறுநீர்; lion's urine, said to be highly pungent and corrosive and having the power of reacting chemically on copper (சா.அக)

[அரி + முத்தீரம். மோத்தீரம் > முத்தீரம்.]

அரிமேரை ari-mērai, பெ. (n.) சிற்றூர் ஊழி யர்க்கு நெற்களத்திற் கொடுக்கும் அறுவடை யுரிமைப் பஙகு, harvest perquisites to which village servants have a claim

[அரி = நெல்லறுவடை. மேலை > இத மேர (எல்லை. மதிபபு, உரிமைக் களத்துப் பங்கு) > Skt. marya (எல்லை)]

அரிமோதகி ari-mōdagi, பெ. (n.) தவுகு; honey thorn, Canthuan umbellatum (சா அக)

அரிய ariya, கு பெ.எ (adj) அருமையான; rare, precious, dear, difficult, impossible.

ம அரிய; க அரிது; தெ அருது.

[அஞ -- அரிய ஒநோ. பெஞ -- பெரிய]

அரியகண்டகி ariya-kandagi, பெ. (n.) வளைய லுப்பு; crude common salt educed from bangle earth, glass-gall, Fel vitri (சா அக.).

அரியகம் 1 ariyagam, பெ. (n.) 1. காற்சரி யென்னுங் காலணி; an ancient, hollow anklet that tinkles while walking ''அரியகங் காலுக் கமைவுற வணிந்து'' (சிலப் 6.85). 2. கொன்றைமரம், cassia

[அரிததல் = சிலம்புப்பரல அரித்தொலித்தல, காய்ந்த கொள்ளைறக்காய் அரித்தொலித்தல். அரி – அகம் – அரியகம்.]

அரியகம்^{*} ariyagam, பெ. (n.) நோயை யுண்டாக கும் பேய்; a demon causing illness (சா.அசு.).

அரியகொன்கை ariya-kolgai, பெ. (n) தவஞ் செய்வார்க்குரிய எண்வகை அரிய ஒழுக்கம்; the eight-fold discipline of the ascetics who perform penance "அரிய கொள்கையர்" (சீவக 1423)

தவத்தோர் எண்வகை பொழுக்கம் :

பலமுறை நீரில் மூழ்கல, நிலத்திற்கிடத்தல், தோலுடுத்தல்,` எரி யோம்பல், ஊரடை யாமை, சடைதாங்குதல், காட்டிலுண்டல், கடவுட் பூசை; frequent immersion in cold water, lying or sleeping on bare ground, being clad in skins, to keep burning an undying fire, refrain from going home, wearing matted locks of hair, cating only the forest produce and worshipping God

''நீர்பலகான் மூழகி நிலததசைஇத தோலுடீஇச் சோர்சடை தாழச சுடரோமபி —

யூரடையார

கானகத்த கொண்டு கடவுள்

விருநதோமபல

வானகத் துயக்கும் வழி*் (புவெ 8.14)

அரியசம் arıyašam, பெ (n.) சரக்கொன்றை (மலை.); Indian laburnum, Cassia fistula.

[SIFWED - SIFWED]

அரியசாரணம் ariya-šāraņam, பெ. (n.) மா விலிங்கம்; lingam tree, Crataeva religiosa.

அரியசாரணை 1 ariya-šāraņai, பெ. (n.) மா விலிங்கு (மலை.); species of Crataeva (செ அக.)

அரிய சாரணை ² ariya-šāraņai, பெ. (n) சாரணைக்கொடி, a creeper, Trianthema monogyna (சா.அக.)

அரியண்டம் ariyaṇḍam, பெ. (n) அரிகண்டம்* பாரக்க; see ari-kaṇḍam².

அரியணை ari-y-aṇai, பெ (n.) அரியுருவந தாங்கும் அரசிருக்கை; throne with carvings of lion. "அரியணை யனுமன் றாங்க" (கம்பரா, யுத்த, திருமுடி 38).

[அரி = மடங்கல(சிஙக) உருவம. அணை = இருக்கை]

அரியணைச்செல்வன் arı-y-aṇai-c-celvaṇ, பெ. (n.) அருகளை (பிங்.), Arhat, as seated on a throne.

[அரியணணை + செல்வேன்.]

அரியணைச்செல்வி ariyaṇaı-c-celvi, பெ (n.) அரிதாரம்; yellow orpiment (சா. அக.).

[அருமனணை + செல்வு.]

அரியபச்சை ariya-paccai, பெ. (n.) வங்காளப் பச்சை (பரி.அக.); verdigris,

அரியம் ariyam, பெ. (n) இசைக்கருவி (சிந்தா நி.); musical instrument. [அரு = அரித்தொலிக்கும். இயும் = இசைகை கேஞவி அரு + இயம — அரியியம → அரியம. இனி, அரிய + இயம**என்றமா**ம்.]

அரியமான் arryamān, பெ.(n.) ஒரு பூண்டு; the Asclepias plant (சா. அக.).

அரியல் ariyal, பெ. (n.) 1 அரிதல் (சங் அசு.); cutting into small pieces 2. தெற்றாளரிதல்; reaping. 3. அறுத்தல்; cutting 4. துண்டித் தல், amputating (சா அக).

மை அரியுக; க அரி, தெ அரவரலு [அரி → அரியல்]

அரியல் arryal, பெ. (n.) 1. அரித்தல்; skimming 2. அரித்தெடுக்குங் கள்; toddy, fermented liquor ''அரியலார்ந தமர்த்தலின்'' (சீவக. 1249)

[suf - sufwa]

அரியல் ariyal, பெ. (n.) செடி (நாமதீப); shrub.

ம அரியன்

அரியலூர்த்தாட்டு ariyalūr-t-tāṭṭu, பெ. (n.) முதற்கண அரியலூரிலிருந்து வந்த கச்சு (இரவிக்கை)த துண்டுவகை (இவ.), a cloth for bodice, as originally from Ariyalūr (Loc.)

அரியளாமெனல் ariyal-am-enal, பெ. (n.) (அகப) தலைவியின் மனநிலை யறிதல் அருமையெனத் தோழி தலைமகற்குக் கூறும் அகப்பொருட்டுறை (களவியற. 58); (Agap) theme in which the maid informs the lover of her mistress, of her inability to ascertain the mind of her mistress

[அஞ → அரியள் (பெ.பா) + ஆம (ஆகுமை) + எனல் (என் + அல்).]

அரியன் ¹ *arıya<u>n</u>, பெ* (n.) சிவபிரா**ன்** (நாமதீப); Šiva

[அர → அரம் = சீவப்பு. அரம் → அரண் = சீவண் அர → அரு → அரியண் = இசவ வண்ணைன்.]

அரியன் ² ariyan, பெ (n.) 1 அருமையானவன்; a rare man, a beloved or endeared person. 2 காண்டறரு அல்லது முற்றும் அறிதற்கு இயலாதவன், one who is invisible or beyond comprehension. ''மறைகடே டரிய னாவோன்'' (பாகவத கொபால. 64). 3 தலைவன்; lord, master. 4. மேலானவன், 365

சிறந்தவன்; noble, aristocrat. 5. பெருவணி கள்; merchant prince, commercial magnate.

- அரியாசம் arryašam, பெ. (n.) ஒரு நறுமணச் சரக்கு (சிவப். 5 · 14, அரும்), an aromatic, a fragrant substance
- அரியாணம் ariyāṇam, பெ. (n.) பெருங்காசி அல்லது பெருஞ்சீரகம்; Indian fennel, Anethum foeniculam (சா அக)
- அரியா யோ கம் ariya-yōgam, பெ. (n.) 1. அரைப்பட்டிகை; girdle 2. மருந்து; medicine 'அரியா யோகமும் — கருவி விலக்காகப புனைந்த அரைப்பட்டிகையும், அரிதல் செய யாதயோகம் என்க; வியா திகளைக் கெடுக்கும் மருந்துக் கூட்டு; medicinal preparation, a mixture of medicine (சா அக.).
- அமெர் லுகம் ariyalugam, பெ (n.) அரிபாலுகம் பாகக், see ari palugam
- அரியான் ariyan, பெ. (n.) பொதுவாக அலவன் (ஆடி) மாதத்தில் விதைக்கப்படுவதும், நான்கு அல்லது ஆறு மாதத்தில விளைவதுமான மட்ட தெல்வகை (இவ.); a kind of inferior paddy, usually sown in July when water is likely to stagnate, maturing in four to six months (Loc.) (செ அக) குறுவைதெல்; a kind of paddy ready for reaping, 60 days after sowing (சா அக)
- அரியின் திப்பிலி arryin-rippeli, பெ (n.) அரிசித் திப்பிலி, long pepper, Peper longum

[அரு + இன் (சாரிமையை) + நிபடுவி. அரு = அருசு.]

- அரியியம் arı-y-iyam, பெ. (n.) 1 செம்பு (பரி அக.), copper 2. தெட்டிமுட்டி என்னுஞ் செடி; the plant neţṭɪmutṭɪ
- அரியுண் மூலம் arı-y-un-mūlam, பெ. (n.) கேசரைக்கிழங்கு; coray root, Cyperus rotundus

அளிநுகர்மூலம் பார்க்க; see arr-nugar-mūlam [அரி = பனரி உண் = உண்கின்ற மூலம = கிழங்கு]

அரியுப்பு ari y-uppu, பெ.(n.) கறியுப்பு (லை மூ.): common salt, Calcium chloride.

[அரி = வெள்ளை. அரியுப்பு = வெள்ளுபபு. ஒ.தோ. "வெள்ளுப்புப் பகருநர்" (மணிமே 28:31).] அரியெடுப்பு arl-y-eduppu, பெ. (n.) சிற்றூர் ஊறியக்காரருக்குக் களத்திற் கெர்டுக்கும் இருகை யளவுத் தவசம்; double handful of grain, as much grain as can be held by both the hands, given as a perquisite from the threshing floor to village servants at the division of produce (R F.).

[அரி = தெல, தவசம் எடுப்பு = எடுத்துக் கொள்கை.]

அரியேறி art-y-ē pt, பெ. (n.) காளி (திவா), Kali (Durga), as riding on a lion

[அரீ = மடங்கல (சீங்கம்). ஏறீ = அறீச கெல்பவள், ஊர்தீயாகக் கொண்டவள். அறு + இ (வூ.மூத ஈறு) — ஏறீ.]

அரியேறு arr-y-ētu, பெ. (n) 1. ஆண் அரிமா; male lion. ''வேழக் குழாமடு மரியேறு'' (இரகு, தேனுவத, 37) 2. ஆண் ரி மா ப் போன்றவன; one who resembles a male lion in valour and strength 3. ஆணரிமா வடிவம் அல்லது உருவம்; carved or sculptured form of a male lion ''அரியே நேந்து மாசனம்'' (பாரத், கிருட். 74)

[அரி = பிற விலங்குகளையும் மாந்தரையும் கொண்றழிக்கும் விலங்கு. "ஏறும் ஏறறையும் ..... மாத்த ஆண்பொற் பெயரென் மொழிப்" (தொல் பொருள்,மர். 2)]

அரியோகிதம் ari-y-ōgidam, பெ (n) நாகப்படக் கற்றாழை, a thornless aloe resembling the hood of a cobra (சா.அக.).

[அரி = பாம்பு ஓ→ ஓவு → ஓவுதல் = ஒத்தல், பொருந்துதல், கூடுதல் ஓவு → ஓகு → ஓகிதம் = ஒத்தது. அரியோகிதம் = பாம்பு படத்தை யொத்தது.]

அரி ராசி ari-rasi, பெ (n) களப்பொலியின் அடியில மீந்துள்ளதைச் சிற்றூர் ஊழியர்க்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கும் உரிமைப் பங்கு; harvest perquisites of village servants distributed out of the grain left at the bottom of the heap

[அரி (அறுவடை தெற்பொலி) + Skt rāši (குவியல், பங்கு).]

அரில் ¹ aril, பெ. (n.) 1. பின்னல்; braiding, plaiting, matting. ''அரில்வலை யுணங்கு முன்றில் களும்'' (திருக்காளத்.பு. 2: 9). 2. பாய், பாயல் (அரு நி.); mai, bed. 3. குழல் (அரு நி.); women's tresses, lock of hair. 4. பிணக்கக், interlacing, as of bamboo stalks growing together. "முதரினிவந்த முதுகழை யாரிடை" (பு.வெ. 10: 2). 5 முங்கில் (மலை.); bamboo, Bambusa arundınacea. 6 சிறு புதர்; thicket, dense bush "முனியரில் பொத்திய முழங்கழல" (கலித. 13: 20). 7. சிறுகாடு; low jungle of short trees. "பின்னி யன்ன பிணங்கரினுழைதொறும்" (மலைபடு. 379). 8. மாறு பாடு, திரிபு; disagreement, confusion, contraticty, perversity. "அரிறப வுணர்ந்தோர்" (தொல். பொருள. புறத. 1). 9 குற்றம் (திவா.); fault, defect, blemish.

[அமலுதல = பொருந்துதல அல → அர் → அரு → அருகு அருகுதல = கீட்டுத்ல, நெருங்கு தல். அரு → அரில் = நெருக்கம், பிணககம், அடாத்தி.]

அரில்² arıl, பெ.(n.) குரல் (பொடு.நி.), voice. [அரித்தல = ஒலித்தல், அரி → அரில]

அரில்^க aril, பெ. (n) 1 பரல் (பொதி.நி); small, sharp pebble, gravel. 2. (பரல்போன்ற கொட்டையுடைய) பலா (அரு.நி.); jack-tree

[அர் = சிறியது அர் → அர்ல]

அளில்^ aril, பெ.(n.) சினம் (நாமதிப), anger. [அரி = நெருபபு, நெருபபுப போன்ற சினமை. அரி → அரில்]

அரிவரி ari-vari, பெ (n.) அரிச்சுவடி பாரகக, see ari-c-cuvadi

அரிவாகை ari-vagai, பெ. (n) பன்றிவாகை; bastard rose wood, Dalbergia paniculata

அரி வாட்கட்டுக்க திர் arivat-kattu-k-kadir, பெ. (n.) அரிவாள்களைக் கட்டி வைப்பதற் கென்று அறுவடை செய்வோர்க்கு உரிமையாக அளிக்குங் கதிர்க்கட்டு (இ வ.); a perquisite consisting of sheaves of corn, given to harvesters for packing the scythes after harvest (Loc.).

[அரிவான் + கட்டு + கதீர்]

அரிவாட்கள்ளன் artvat-kallan, பெ. (n.) அடிக் கடி அரிவான் பிடித்தலால் உள்ளங்கையில் உண்டாகும் வீக்கம்; horny swelling on the palm of the hand caused by frequent handling of the sickle.

[அரிவாள் ≖ அரியும் அல்லது அறுக்கும் கத்தி அலலது அலகு. கள் → கள்ளம → 'கள்ளன் = மறைவாகத் தோன்றுவது. ஒ.தோ: குதீக் கள்ளன்.]

மறுவ அரிவிக்களளன

அரிவாட்சொண்டன் arivat-condan, பெ (n) கடலில் திரியும் ஒருவகைக் கொக்கு (யாழப.); a sea-bird of the heron species, having beak like a sickle (J.).

[அரிவாள் + சொண்டென்.]

அரிவாட்டாய நாயணார் arivattaya-nayanar, பெ (n) சிவனடியார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவர் (பெரியபு), name of a canonized Šaiva saint, one of 63.

[ஆரிவான + தாயன் + நாயளாரை]

தாயன என்பது இயறபெயா. நாயனாா என்பது சிவபத்தியாற் பெற்ற பெயர். 'அரி வாள' என்பது தீழே சிந்திய செந்நெலலரிசி யையும் செங்தீரையையும் மாவடுவையும் கடவுள் திருவமுது செய்தருளும் பேறு பெற்றே னிலலையே என்று, அரிவாளினாலே தம் ஊடடியை அரிந்ததனால் அவா பெற்ற அடைமொழி.

''நலலசெங கீரை தூய மாவடு அரிசி சிந்த அலலலதீர்த தாள வலலார் அமுதுசெய தருளும அப்பே(று) எலலையில் தீமை யேனிங் கெயதிடப

பெற்றி வேலெனன்(று) ஒவலையில அரிவான பூட்டி ஊடடியை அரிய லுற்றார்'' (பெரியபு, 13:16).

அரிவாட்பதக்கு arn et-padakku, பெ. (n) ஒரு பழைய வரி; an ancient tax (Pudu.Insc.38).

[அரிவாள் + பதக்கு. அரிவாள் வேலை செய்பவரிடம் வாங்கிய ஆடடை வரியா யிருக் கலாம் பதக்கு = பத்து நாழி.]

அரிவாட்பெட்டி arivat-petti, பெ (n.) பனை யேறிகள் அறுவாளை உள்ளிட்டுத் தம் இடுப் பிற் கட்டிக்கொள்ளும் சிறு பனை நார்க்கூடை; basket of palm-fibre, fastened to the waist of climbers of palm trees, intended for holding their knives

ம. அருவாப்பெட்டி '

[அறுவாள் + பெட்டி — அறுவாட்பெட்டி → அரிவாட்பெட்டி அறுவாட்பெட்டி என்பதே சரியான பெயர்.]

அறுவாள் பார்க்க; see azuvāļ.

அரிவாண்மணை ari-van-manai, பெ (p.) காய் கறிகளைப் பெரும்பாலுஞ் சிறுசிறு களாக அறுக்க உதவும் கருவி (பிங்.); a knifeblade fastened to a block of wood for slicing vegetables and meat

அரிவாண் மணை

ம். அருமாமண

[அரிவாள + மணை. அரிவாள் = சிறு துண்டுகளாக நறுக்கும் கத்தி. மண்ணை = பலகை] அரிவாண்முகம் arivan-mugam, பெ. (n.) காயப் புடு: wound plant, Sida acuta (சா அக.).

அரிவாணமூக்கன்^ட பாரகக. see arivanmūkkan1.

[அரிவாள் + முகம். இது படைக்கலத்தினா லுணடோன கோயத்கை ஆறுறார் தன்மையது]

அரிவாண் முனைப்பூண்டு *ari - van - mu*na*i - p* pū ndu, பெ (n.) அரிவாள் முணைபோன ற இலையுள்ள ஒருவகைச் செடி; sickle-leaf, m sh , Sida carpinifolia (I P.)

[அரிவாள் + முணை + பூணாடு காயக்றி யறுக்கும் அரிவாள முணைபோன்ற வடிவும் வுகுமெல்லாம் அரமப்பபல்போன்ற முணைகளும் இலையடைமையால. முனைப்பூண்டு எனப்பட்டது இதை அரிவாண மணணாபழண்டு என்பது தவறு மணைவையாபது அரிவாள் பதித்த பலகை அல்லது சடடை. அது அரிவர்ள பதித்த தலைப்பக்கம் குவிந்திருப ினும், பெரும்பாலும் நீணட க**ன**சதுரம்: ஆதலால இலைககோ பூண்டிறகோ உவரை WITAT &]

அரிவாண்முக்கன் ¹ arivan-mūkkan, பெ (n.) 1. அரிவாண் முனைப்பூண்டு (M M.); sickleleaf, having serrated leaves (Ов эрв) — காயப்பூடு; sickle-leaved plant or wound plant, Sida acuta (on Ms).

[அரிவாள் + முக்கன் காய்கறி மறுக்கும அரிவாளின் முனைபோன்ற இலையுடைய செடி.]

அரிவாண்முக்கன்^உ arıv**a**ŋ-mūkka<u>n,</u> Gu. (n)

அரிவாட் சொண்டன் (யாழப.); a sea-bird of the heron species having beak like a sickle (J)

ம் அருவாளமூக்கன் (கத்றுக்கும் பன்னு றுவாள் போன்ற அலகுடைய புறைவை ் மூக்கு = புற்றைவையல்கு]

அரிவாண் முக்கு arıvan-mükku, டை (n.) அரிவாண் முக்கள் 1 பார்க்க, see arivanmūkkan1

அரிவாண்முக்குக்கிரை arivān-mūkku-k-kirai, பெ (n.) அரிவாண்முனைப்பூண்டு (இ.வ); sickle-leaf (Loc)

[அரிவாள் + முககு + கீரை காய்கு? முறுக்கும் அரிவாளின் முனைபோன்ற இவை, அதையுடைய செடி. மூக்கு = முனை. இலையைக கீரைவெயன்பது WOU என்பது இசடிமைக குறிப்பின் சீணையாகு QUWA 1

அரி வாண் குழக்குப்பச்சிலை - arri ap - mükku - p paccilai பெ (n) அரிவாண்மூக்கன் 1 பாரகக; see arivan-mükkan1

[அரிவாள் + மூக்கு 🕆 பச்சிலை]

அரிவாணம்¹ arivanam, பெ (n.) செப்புத் தட்டு அல்லது தாம்பாளம்; copper tray, platter. 'அரிவாணம் பன்னிரண்டுக்கு' (S I.I vii, 22).

க. அரிவாண, தெ. அரிவாணமு; நு அரி வாணொர

[ஒருகா. அரி = செம்பு. பாளம→ வாளம→ வாணம் = பலகை. தட்டு.]

அரிவாணம்² arı-vaņam, பெ. (a) பாக்குஞ் சுண்ணாம்புங்கலந்த கலவை (இ வ); mixture of areca-nut and lime (Loc)

க அரிவாண

[வாகா அரி + வண்ணம் − அரிவணணம் → அரிவணம் -> அரிவாணம் அரி = சிவப்பு] அரி⁹ பாரகக; see ari⁹.

அரிவாலுகம் *arwalugam*, பெ. (n.) 1. முசு முசுக்கை; rough bryonia, Bryonia scabra 2 ஏலா வாலுகம், பேரேலம்: greater cardamom (சா.அக)

அரிவாள் arı-vāl, பெ. (n) 1 காய்கறிகளை அரியும்படி மணையிற் பதிக்கப்படும் அலகு; a knife-blade fastened to a block of wood for slicing vegetables and meat. 2 口声的, 好命町 முதவியவற்றின தாளை யரியுங கூணிரும்பு அல்லது பன்னறுவாள், sickle, garden-knife. செடி புதர்களை மட்டமாகக் கத்தரிக்குங் க்கதி; bill-hook, scissors-like implement for pruning hedges. 4. மரத்தை யறுக்கும் ஈர்

வாள் அல்லது அரம்பம்; saw. "அறுதி மரததுக் கீரரிவாள" (ஞானவா புகுண. 75).

மை, க. அரிவாள்

[அரிதல = சிறிது சிறிதாக அறுததல். வள் → வாள் = வேளைந்த கத்தி]

அரினி arivi, பெ. (n.) 1, கதிர்ப்பிடி (யாழப.), reaped corm, handful of reaped grain (J.). 2 தெல் முதலியவற்றின் நாள் (சங் அக.); stubble of paddy plant.

[அரி + வி. அரிதல = நெல முதலியவறறின தானறுத்தல 'வி' செய்பபடுபொருள் ஈறு]

அரிவிக்கள்ளன் armi-k-kallan, பெ (o) அரி வாட்கள்ளன பார்க்க; see arwat-kallan

[அருவு + கள்ளன்.]

அரினிடந்தீண்டி ari-vidan-tipdi, பெ. (n.) செய் யான், செம்பூரான், a venomous centipede (சா அக.)

[அரி + வீடம் + தீண்டி அரி = தோவை யாரிக்கும் (?) Skt. vişa > ந வீடம் தீண்டு தல் = கடித்தல். தீண்டு + இ (வி மூத். சுறு) — தீண்டி]

அரிவிமயிர் arm i-mayir, பெ (n.) போர்மறவர் வேலநுனியில் அணியும் பறவை மயிர், plumes, of certain birds that frequent rivers in Ceylon, with which soldiers adorn the tops of their lances or spears (W.).

[அரிவி + மயிர ஒருகா. அரிதாட் கதிர போல வேலதுனியில் தோன்றும் தாவி அல்லது இறகுகற்றை]

அரிவியரிவாள் *arivi-y-arival*, பெ. (n) கதிரறுக குங் கருக்கரிவாள்; sickle, reaping hook (W).

[அரிவி + அரிவாள். அரிவி = தாளறுத்தல், நெற்றாள். அரிவாள் = பன்னறுவாள்]

அளிவிவெட்டு-தல் arivi-vettu-, 5 செகு வி. (v.i.) கதிரேறுத்தலை (யாழப); to reap corn (J.).

[அருவு + வட்டு. அருவு = கதிலைராடு கூடையை தோளா.]

அரிவிகம் arivigam, பெ. (n.) நெடு நாரை; fragrant cherry, nutmeg, Polyalthia fragrans (சிர அக.)

அரினை arivai, பெ. (n.) I. இருபது முதல் இருபத்தைந்து அகவைக்குட்பட்ட பெண் (பிங்.); woman in the age group of 20 to 25. 2 அழகிய பெணை (சங் அக), beautiful woman 3 பெண், maiden or woman. "அமமு வரிவை முயக்கு" (குறன, 1107)

ம். அருவ, அரிவ.

[அர் = அழகு. அர் → அரிமாவ = அழகிய பெண் அல்லது அழகு சிறந்து தோன்றும் பெணு பெருவம்.]

அரிவைப் பருவ மேலெலலை 24 அகவை யென*பது பொய்கையார்* கூறது.

''அரிவைக் கியாணடே அறுநான் கெனப்'' — பொயகையார்

பிங்கலமும் பிற பாட்டியல்களும் 25 என்றே சுறுகின்றன

''அரிவை..... ஆணாடு.....ஐபைந்து'' (பிங் 5 · 216)

''பகருஙகா லைநதேழ பதினொன்று பன்மூன றகலாத பததொன்பா னையைந—திகலாக

முப்பததொன றீரிருபான பேதை முதலோககுச

செபபுவராண டெலலைத திறம்'' (வெணபாப செய. 26)

''பேதைமுத லெழுவோர்க்குப் பிராயங்கள பேசிடுங்கால

ஆதியி வைததேழ பதினொனறு பன்மூன்று பததொன்பதே

மீதிரு பததைத்து.....(நவநீதப 46)

''ஐயைந் தழகரிவை'' (சிதம்பரப், 37)

''பதினான் காதிபத தொனபான காறு மெதிர்தரு மடநதைமே லாறு மரிவை'' (இலக் வி 862)

அரிவைப்பு *arı-vaıppu*, பெ. (п) சமையல் (நாஞ்); cooking (Nāñ.).

ம அரிவெப்பு

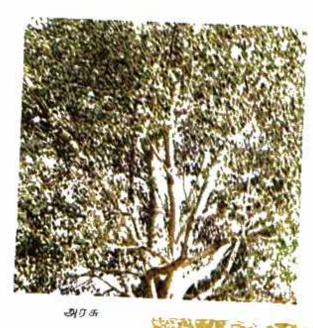
[அரி = சோறு வைப்பு = சமைப்பு.]

அரின் arıl, பெ. (n) அச்சம் (சங் அக); fear.

க அரள

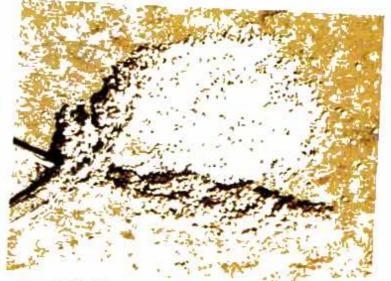
[அரள் -> அரிள்]

அரிணி(க்)கோழி *ariṇi-(k)-kō[i,* பெ. (ம.) 1. தூவு கருத்த கோழி; black fowl. 2 தோல் கருத்த கோழி; fowl with dark skin.

அரணிச்சுறா

அரிசிசசோளம

அரிஞசான

*அ*ரி**வ**ாட்டபெடடி

அரு 1 aru, கு பௌ (adj) 1. கிடைத்தற்கரிய, விலையுயர்ந்த, rare, precious 2 அருமை யான; dear, beloved 3 செய்தற்கியலாத; impossible.

ம். அரு

[அல் → அவகு. அலகுதல = குருங்குதல, குறைதல, சிறுத்தல். அலலுஞ் சிலலுமாய் = சிறிது சிறிதாய். அல் → அர → அரு → அருகு. அருகுதல் = குறைதல, கிடைத்தற் கரிதாதல, அருமையாதல்.]

அரு² aru, பெ. (n.) அட்டை; leech. ''இருநிலந தீணடா வருநிலை'' (தொல பொருள. புறத. 16).

அருக்கம்¹ arukkam, பெ. (n.) 1. சுருக்கம், contraction, smallness, brevity, minuteness. ''அருக்கமாயப் பெருக்க மாகி'' (தேவா. 4 32 . 7) 2 சுக்கு (T C M. 11, 2 : 429), dried ginger.

து, துட அாக, கோத அாத, பட. அருக்கு

[அருகுதல = குறைதல், சுருங்குதல, சிறுத்தல, நுணாணியதாதல, காயந்து சிறுத்தல. அருகு → அருககு → அருக்கம் (தொ.பெ) 'அம்' தொ. பெ சுறு.]

அருக்கம்² arukkam, பெ. (n.) செம்பு (நாநாரத்த.); copper

[அர் → அரம் = சிவபபு. அர் → அரக்கு = சிவப்பு. அரக்கு → அருக்கு → அருககம = செம்மாறு.]

அருக்க மலை arukka-malai, பெ (n.) திரு வண்ணாமலைக்குக் கிழக்கேயுள்ள மலை; a hill to the east of Tiruvappamalai

அருக்கல்^ட arukkal, தொ.பெ. (vbl n) I குறைத்தல், சுருக்கல், to reduce in quantity 2. சுண்டக காய்ச்சுதல்; to boil down to a thick liquid (சா அக) 3. அருமைப்படுத்து தல்; to endear.

ம். அருக்குக், து. அரக்குனி; பட். அருக்கு.

[அஞ → அஞஞ → அஞகஞ → அஞககல். 'அல' தொ பெ ஈறு.]

அருக்கல்² arukkal, பெ. (n) அச்சம், fear

[அருக்கு - அருக்கல]

அருக்களி-த்தல் *artukkaļi-*, 4 செ.கு வி. (v i,) அஞ்சுதல் (வின்.), to be frightened. —, 47 2 செ.குன்றாவி (v t.) அருவருத்தல்; to loathe, abominate.

[அருககுதல = அளுகதல அருககு = அசசம். அருக்கு → அருக்களி]

அருக்களிப்பு arukkalippu, தொபெ. (vbl.n.) அருவருப்பு (இ.வ); loathing, abomination, repugnance, dislike (Loc)

[அருக்களி → அருக்களிப்பு 'பு' தொ.பெ ஈறு.]

அருக்கன் arukkan, பெ. (n) சுக்கு; dried ginger (சா.அக.)

[அருக்கம் = சுக்கு. அருக்கம் -> அருக்கண.]

அருக்கன்கொம்பு *arukka<u>n</u>-kombu,* பெ. (n.) சுக்கு, dried ginger (சா.அக்)

[அருக்கண் = சுக்கு கொய்பு = கொம்புபோற கீளைத்திருப்பது,]

மறுவ அருக்கம், அருக்கன்.

இஞ்சியைக்குறிக்கும் 'சருங்கவேர்' என்னும் வட்சொற்கு, மானகொம்பு போன்ற து என்று பொருள் கூறுவது இங்குக் கவனிக்கத் தக்கது

அருக்காணி arukkāņi, பெ. (n.) 1. அருமை; rareness, preciousness, endearment. அஞ்சு பேருக்கு அருக்காணித் தங்கை. 2. அழுத்தம்; reluctance to accommodate, closeness in a bargain (W).

ம். அரு

[அஞகஞ= அஞபமை 'ஆணி' ஒரு பின்னொட்டு (suff.) ஒ நோ: உசசாணி, சிரிப்பாணி, விசக் கோணி.]

அருக்கு 1-தல் arukku-, 5 செ.கு.வி (v i.) 1. அஞ்சுதல; to be afraid, terrified. ''பலவிலங் கிற சுருசுகி'' (உபதேசகா சிவவிரத். 66) 2. மனமின்மை காட்டுதல், செய்யப் பின்வாங்கு தல்; to show disinclination in a bargain. ''அம்புவி தனிற்பொன் னுள்ளோ னுலோ வியா யருசுகி னானேஸ்'' (மச்சபு. சங்கிரா 11)

[உரு = அச்சம் உரு → அரு → அருகு → அருக்கு. அருககுதல் = அருகதல. அருக்கு = அசசம.]

அருக்கு²-தல் arukku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அருமை பாராட்டுதல்; to cherish, value, regard as precious. ''நம்மை அருக்கினான் போ னோக்கி" (கலித் 104:69-70). 2 சுருக்குதல், குறைத்தல; to reduce in quantity, make scarce. "மழையருககுங்கோள்" (திரிகடு. 50) 3 காய்ச்சுதல், காய்ச்சி யளவு குறைத்தல, to boil ''நீரருக்கி மோரபெருக்கி நெய்யுருக்கி ' (பதாரத்த 1520) 4 கண்டைக் காய்ச்சுதல், to boil down to a thick liquid 5 விலக்கு தல், to stop, put a stop to. ''அருக்குக் யார் மாட்டு முணடி'' (நான்மணிக. 88) 6 அழித் தல், to destroy. ''அரிமுதலோ ருயிரருக்கி'' (உபதேசகா. சிவதது 422)

id. அருககுக, க,தெ அருகு

அருக்கு தல்

[அா → அரி. அரிதல = சிறிதா யறுத்தல். அர் = சீறியது அா → அஞ→ அஞஞ. அஞஞ தல் = குறைதல, சிறுததல, அருமையாதல. அருகு (த.வி.) -> அருக்கு (பி.வி.)]

அருக்கு³-தல் *arukku* . 5 செ குனறாவி. (v t.) அணைத்தல், சாரச்செய்தல், to embrace ் அருக்கு மங்கையா மலரடி'' (திருப்பு 12)

[அல்லுதல் = பொருந்துதல். அல் -- அர -> அரு - அருகு அருகுதல் = கீட்டுதல், நெருஙகு தல், அணைதல அருகு (த.வி) → அருககு (9.09.)]

அருக்கு 1 arukku, பெ. (n.) 1. அருமை, scarceness, rarity. ''நிதியி னருக்கு முன்னி'' (திருக் கோ, 275) 2. பெரிதும் அன்புசெய்யப்படுகை; the state of being dearly loved.

[அருகுதல் = குறைதல அருகு → அருக்கு = குறைவு. அகுமை.]

அருக்கு² arukku, பெ. (n.) அச்சம்; fear [உரு (அச்சம்) -> அரு -> அருகு -> அருக்கு]

அருக்குகொல்லை arukku-kollar, பெ (n) ஆற்றோரத்து நிலம்; land adjoining a river-'ஆற்றப் பெருக்கிலே அருக்கு கொல்லைக் ளுடை ந்தால் நோக்குகிறவர்கள் கைவிடடுக் கடக்கநின்று கூபபிடுமாபோலே" (திவ திருமாலை 19, வியா)

[அஞ்த = அண்மை அஞ்த → அஞ்ககு + கொல்லை.]

- அருசுசனி arugašaறு, பெ. (n.) பேரேலம்(மலை); greater cardamom, Amomum subulatum alias Elettaria cardamum (вп அя).
- அருகஞ்சி arugañji, பெ (n.) சீந்தில் (மலை.); gulancha (செ.அக.) — சீந்திற்கொடி; moon-

creeper, bile killer, Tinosphora cordifolia e: Menispermum cordifolium (вп эк).

மறுவ அருகம

அந்தன்மை aruganmai பெ (n.) மிக் தெருங்கிய அண்மை; close proximity ஊா தொலைவ லில்லை, அருகணமையிலதா னிருக்கிறது (2 al.)

[அஞஞ(பெ அல்லது தபை எ) = நெஞங்கீய USSO. தெருங்கிய பக்கமான (அருகிய) அணைமை = நெருங்கிய பக்கம் அருகண்மை = மிக நெருங்கிய பக்கம் (மீமிசைச்சொல்)]

அஞ்கணமை 🖚 அஞ்சாணமை (வழச சொல்) → அருகாமை (வழுச்சொல்)

அருகணம் aruganam. பெ (n) பசசையிளகாய் green chilly, Capsicum frutescens (вп. அв.)

அருகணி aruganı, பெ. (n.) பிரண்டை (மலை). square-stalked vine (செ அக) — நான்முகப் பிரண்டை, square-stalked vine, Vitis quadrangularis alias Cissus quadrangulus (вп அв.)

அருகணை arugaņai, பெ (n.) நுழைவாயிலின் பக்கம்; side of a wicket-gate. ''கோபுரத்தில சேதமான முகவணை அருகணை" (கோயி வொ 138)

[அஞ்ஞ = பக்கம். அண்ணை = சார்பு]

அருகணோதை arugaṇōdai, பெ.(n.) பச்சை வாறை; green plantain, dwarf banana or Chinese banana, Musa chinensis (вп. э.в.)

அருகதிகம் arugadigam, பெ.(n.) வண்டல் மண் (புதுவை); alluvium (Pond).

[ஒருகா அரு + வதிகம வதி = சேறு]

- அருகபம் arugabam, பெ (в.) குல (சாதி) முத்து, solid or genuine pearl (अत अक.)
- அந்தம் 1 arugam, பெ (n) அண்மை, nearness, neighbourhood (சங அக.)
- அருகம்² arugam, பெ (n) 1 அகில்; eaglewood. 2 சீந்திலை (பரி அக), gulancha

ஒநோ அருகளுசி

அருகர் 1 arugar, பெ. (n) I அண்மை, nearness. ''துறக்கநா டருகர்க தணடான்' (கமபரா. சுந்தர் கட்லதாவு 1) 2 **அண்மையிலுள்ளவர்**, அண்மை நணபர்; some one in close proximity

[அருது + அர 'அர' – 1. குற்றியலுகர வீறுச் சொல்லீறு 2. பபா குறு.]

அருகர்² arugar, பெ.(n) நிலையாமை (பொதி நி); instability, impermanence

[ஒருகா அருகுதல = குறைதல அருகா = காலங் குறைந்த நிலை]

அருகல் ¹ arugal, பெ (n) அணையை, nearness. ''அவனென எருக விலானே'' (திவ் திரு வாய. 1.9:2) —, தொ. பெ. (vbl.n.) 1. கிட்டுதல்; approach 2 அணைதல்; embrace. [அருகு → அருகல]

அருகல் arugal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. குறைதல், சுருங்கல்; decrease, diminution, dwindling, shrinkage, deficiency ''அருகலிலாய பெருஞ்சி ரமரர்கள்'' (திவ திருவாய். 19:3). 2 சிந்து தல், ஒழுகுதல்; spilling, leakage நீரருகிப் பாயதல (சங்.அக) 3. அருமை (யாழப), rareness 4. கண்ணிடுக்குதல் (சிவக 3124, உரை); twitching the eye 5. உடம்பை வருத்தி யொடுக்குதல், mortification of body ''வினை கண மாற்றிட வருகலும்'' (கந்தபு,பாயிரப், 26) (சங்.அக). 6. சாதல், dying, death

[**A**GG → **A**GS a)

அருகன் arugan. பெ (n) தோழன (பிங்.), associate, companion, friend.

[அஞகு = அண்மை. பககம. அருகள் = உடனிருப்பவள், கூடடாளி]

அருகாண்மை arugāņmai, பெ. (n.) அருகண்மை பார்க்க; see arugaņmai.

அருகால் arugal, பெ. (p.) கதவு நிலை (இவ.), door frame (Loc).

[அருஞ்கால -- அருகால]

அருகுகால் பார்க்க; see arugu-kāl

அருகாழி¹ arugā[i, பெ (n.) கால்விரவமோதிரம் (குருபரம், 117); ring worn on the toe.

ஒதோ அறுகாழ்

[ஒருகா. அறுகாழி → அருகாழி. அறுகு = யாளி. ஆழி = மோதீரம. அறுகாழி = யாளி வடிவு பொரித்த மிஞ்சி.]

அருகாழி² arugali, பெ. (ந.) மோதிரவகை (தில பெரியாழ. 16:3, வியா.); a kind of ring (செ.அக.)

அருகி arugi. பெ (n) கள் (வை.மூ), toddy ஒ.தோ: அருத்தி = கள்

அரு → அருந்து. அரு → அருகு → அருகி 'இ'

செய்பபடுபொரு **ளிறு அ**ருந்துதல் = உணகுறை தல, பருகுதல்]

அருகித்தோன்று-தல் arugi-1-iōngu-, 5 செ கு.வி
(v. i.) 1 அரிதாகத் தோன்று தல்; to appear rarely 'விணணிலல் கருகித்தோன்று மேதகு வடம் னனறி'' (பாரத சூது 201) 2 சுருங் கித்தோன்று தல்; to appear diminished in size or quantity 'அம்மலை முடிமே லேறிநின்று மீண்டு பார்க்குமிடத்து, முன்னிருந்த மாநில மும் பீன் வந்த மலையிடமுந் தானின்ற விடத்திற்குக் கீழ்ப்பட் டருகித் தோற்றுமா போலும்' (ஒழிவி, பொது. 43, உரை)

[அஞ்சு + தோன்று]

அருகியரத்தம் arugiyarattam. பெ. (n) பூனைக் காவி (மலை); cowhage (செ அக) — cat bean, cowitch plant, Mucana pruriens alias Dolichos pruriens (சா அக.)

அருகியல் arugiyal, பெ (n.) (இசை) நாற் பெரும் பண்வகை; (Mus) a class of primary melody-types, one of four perumpan.

''தெனனுறு பாலை குறிஞ்சியே மருதஞ செவ்வழி யெனனுநா னிலத்திற்

பின்னகம் புறமே யருகியன் மற்றைப் பெருகிய னுறழ்''

(கந்தபு. அசுர். சூரனர். 23.)

[அஞ்ஞ → அஞ்சியல்.]

அருகியவழக்கு arugiya-valakku, பெ. (n.) குறைந்த சொல்லாட்சி, very rare, nearly obsolete usage

[அஞஞ்தல = குறைதல. அஞ்கு → அஞ்ஃய (பெ எ.). வழங்குதல = ஆளப்படுதல், பயன் பேடு தை படு பெறு தல வழங்கு → வழக்கு (தொ.பெ)]

அருகியற்குறிஞ்சி arugiyar-kuriñji, பெ. (п.) (இசை) ஒரு குறிஞ்சிப் பண்வகை, (Mus.) a variety of kuriñji melody-type (கந்தபு. அசுர். சூரனர், 23).

[அஞ்சியை + குறிஞ்சி]

அருகியற்செவ்வழி arugiyat-cevvali, பெ (n) (இசை), ஒரு செவ்வழிப் பண்வகை, (Mus.) a variety of ševvali melody-type (கந்தபு. அசுர், சூரனர் 23),

[அஞகீயல் + செவவழி]

அரு கியற்பாலை arugiyar-pālau, பெ (n) (இனச) ஒரு பாலைப பண்வகை, (Mus) a variety of pālai melody-type

[அஞ்சீயுல + பாலை]

அருகியன் மருதம் arugiyan-marudam, பெ. (n) (இசை) பண்வகை (சிலப 8 · 40), (Mus) a primary melody-type.

[அருகியல் + மருதம.]

அருகிராவி *arugirāvi*, பெ. (n) தெல்வகை (Nels); a kind of paddy.

ஒ.தோ. அரிக்கிராவி

அரு ந¹-தல் arugu-, 5 செகு வி (v.i.) 1 குறைதல்; to diminish, to be reduced, to become scarce. ''ஒன்னாா மதிநிலை யருக'' (இரகு யாக 34). 2 அரிதாதல், to happen rarely, to be of uncommon occurence ''அருகுவித் தொருவரை யகற்றலின்'' (கலித 142:2). 3. மனமொடுங்குதல், அஞ்சுதல், to be afraid, to fear ''அளுசெஞ் சாய லருகா நணுகும்'' (சிலப் 30 126) 4. தோவுண்டா தல் (வின்.); to smart, prick, pain. ஒ.தோ: அருவு. 5 கெடுதல், சாதல், to be ruined, to perish, die

ம. அருகுக; க., பட. அருகு, தெ உருகு; து. அரு.

[அஸ் = சிறு துண்டு. அல்குதல = குருங்குதல, குறைதல் அல் → அர் → அரு → அருகு.]

அருகு - தல் arugu-, செகு.வி (v.i.) பெருகு தல், to increase ''அருகு நேமிபா தாளம்'' (தக்கயாகப். 104). —, 5 செ. குன்றாவி. (v t) 1. கிட்டுதல் (சூடா); to approach 2. அறி தல் (இறை 11, உரை), to know தெ. எருகு 3. குறிப்பித்தல் (இறை 11, உரை), to indicate one's intention

[அலலுதல = பொருந்துதல், பொருத்துதல் (முடைதல், பின்னுதல்), மீகுதல், பெருத்தல அல் → அர → அரு → அருகு]

அருஞ் arugu, பெ (n) 1. அண்மை, nearness, contiguity, neighbourhood. ''சுயோதன னுக கருகா சனத்தர்'' (பாரத திரௌ. 36) 2. ஓரம்; border, edge, vicinity. ''மொய்ம மஷரைத் தும்பி யருகுடைக்கும் நன்னாட டிரசு'' (நள. கலிநீங். 21) 3. பக்கம், side. 'அவ்வருகு கடத்தும் ஓடம்' (சுடு). 4. இடம் (பிங.); place. ம. அருவு. அரிதெ; க. அருகு: து. அரு தெ இருகு, மா அரகே

(அலலுதல = பொருந்துதல், நெருங்குதல் அல → அர → அரு → அருனு → அருகு.]

அருகு² arugu, பெ (n) (இசை) நாற்பகுப்புள் ஒன்றான அருகியல் என்னும் பண்வேறுபாடு, பெருகு என்பதற்கு எதிர். (Mus.) one of the four modes of primary melody-types, opp to perugu

''சாலபுறு மகமபு றததோ டருகொடு பெருகுஞ் சாரல

தூலுணாத துறழி னூறறு மூன்றதா நுலலும் பண்ணே''

(காமபு கணணன் மண, 158).

[அல → அலகு அல்குதல = சுருங்குதல, குறைதல், அல் → அர → அருகு. பெருகு எனனும் எதீர்ச்செரல்லை இதனோடு ஒப்பு நோககுக]

அடுகு^s arugu, டிப (n) பண்டை நாளில் ஒரு பெருமகன்முன் பிடித்துச் செல்லும் மதிப்புரவுச் சின்னமான தீவட்டி (வின்.), torch (single or double) carried before a great person, in olden days.

(உல் → உர் → உரு → அருகு. உருத்தல = அழலுதல அருகு = தெருப்பு.]

அருகுகண்டம் arugu-kandam, பெ (n.) பதக்க அணிவகை (S I I viii, 53), a jewel pendant.

அருகுகால் arugu-kāl, பெ. (n) கதவுநிலை (இவ.), threshold, door frame (Loc).

[அஞ்ஞ = ஓாம. கால = நிலை]

அந்துசாதி arugu-šādī, பெ. (n.) (இசை) ஆசான் குலப் பண்வகைகளுள் ஒன்று; a class of āšān melody-type. 'ஆசான் எனனும் பணணிய லாகிய நாலவகைச் சாதி...ஆசான் சாதி நால வகை யாவன்' ஆசானுக்கு அக்சசாதி காநதாரம், புறச்சாதி சிகண்டி, அருகுசாதி தசாக்கரி, பெருகுசாதி சுத்த காந்தாரமென்க கொள்க' (சிலப். 13 112, அடியாரக். உரை).

[அருக்யல → அருகு. Skt jāti > ந. சாதி (குலம்).]

அருகுதை-த்தல் arugu-tai-, ' 4 செ.குனறாவி (v t) மடித்துத் தைத்தல்; to hem.

[அஞ்ஞ → ஓரம். அஞ்ஞனைதத்தல் **= ஓ**ரத்தீல் மடித்துத் கைத்தலை] அருகுமணிச்சேலை arugu-mapi-c-célai, பெ. (n.) புடைவைவகை (பஞச, திருமுக, 1163); a kind of saree

[அஞ்ஞ + மணூ + சேலை.]

அருகுவை-த்தல் arugu-vat-. 4 செ.குனறாவி. (vt) குழந்தைகட்கு இழுப்பு வருமபோது குடு போடுதல் (இ.வ.), to brand children with the intention of arresting convulsions (Loc)

[20→21→26. 26550 = 999950. 26→26→266 = 56. 6.65π:20→ 21→(5)21→217→217→65604]

அருகுறல் arugural, தொ பெ (vbl.n.) கிட்டு தல், பககத்தில் வருதல், to approach, get near. ''ஆன்றவிச் செலவமித் தனையுமொய்த் தரு குற'' (கம்பரா. பால. எதிர, 29).

[அஞஞ + உறு — அஞஞறு (மூதனிமைை) → அஞஞருல (தொ.பெ.) 'அவ்' தொ பெ. ஈறு.]

அருகோலம் arugōlam, பெ. (n) அந்தி மல்லிகை; a flower that blossoms at 4 pm., Mirabilis jalapa (சா.அக.)

அருங்கதி arungadi, பெ. (n.) பேரின்ப வீடு; heaven, which is difficult to attain. ''பெருந்த வா குழுவு மருங்கதி யிருப்பும்'' (கல்வா 25).

(அரு = பெற்றகு அசிய Skt. gati > ந. கதீ = செலவு, புகலிடம்.]

அருங்கல்¹ arungal, தொ.பெ. (vbl. n) சுருங்குகை (சம அக.); diminution, contraction.

[அருகுதலை = குறைதலை, சிறுத்தலை, சுருங்கு தல். அருகு → அருங்கு → அருங்கல (தொ.பெ). 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அருங்கல்² arungal, பெ. (n.) சார்வு (சம.அக.), dependence.

[அருகுதல = தெருஙகுதல், சாரதல அரு → அருகு → அருஙகு → அருஙகல.]

அருங்கலச்செப்பு arungala-c-ceppu, பெ. (ந.)

1. அணிகலப் பெட்டி; jewel casket ''ஆயிரங் கண்ணோ னருங்கலச செப்பு வாயதிறந தன்ன'' (சிலப். 14 68). 2. குறள்வெண்பா வால் இயற்றப்பட்ட ஒரு சமண அறநூல்; name of a Jaina ethical treatise in kural venba

[80 4 800 + 0004.]

அருங்கலச்செவ்விதழ் aruńgala - c - ceyvidal. பெ (n) பொற்றாமரை; red lotus, Nelumbium speciosum (சா அக)

[அஞங்கலமை + செவவூத்ழ]

அருங்கலப்பாவை arungala-p-pavai, பெ (n.) மணிபதித்த பாவை; ''ஆயகலைப பாவை யருங்கலப் பாவை'' (சிலப், 12 . 71); gem studded figure.

[அநுவாகலம் + பாவை]

அருங்கலம் arungalam, பெ. (n) 1. அணி கலம்; ornament, jewel ''அருங்கல வெறுக கையொ டளந்துகடை யறியா" (சிலப். 5 - 201 2 விலையுயர்ந்த அணிகலம்; precious ornament. ''பெணணினிற கருங்கல மனைய பெயவளை'' (கம்பரா. கிட்கிந்தா கார்கால. 20) 3. அழகு செய்யும் பொருள்; that which adorns, beauty aids ''பூவினுக கருங்கலம் பொங்கு தாமரை" (தேவா. 4 11:2). 4 (சமணம) மும்மணி (இரத்தினைத் திரயம்) எனனும் சமணப் பண்புகள் மூன்று; அவை தன்ஞானம், தற்காட்சி, தலலொழுக்கம் என்பன, (Jama) the three gems, Right faith, Right knowledge, and Right conduct which sum up the beliefs and tenets of the Jama cult ''நாதர் நுவன்ற வருங்கலம்'' (திருநூற், 70).

[அரு (அரிய) + கலம் ஒருகா. கல (ஒளிக கல, மணி) → கலம். இனி, கலம் = பொன்னி ஜும் வெள்ளியி ஜும் செ துக்கிச் செய்யப்பட்ட அணுப்பொருள் என்று மாம கலலுதல = தேரண் சூதல, செதுக்குதல.]

அருங்கலை நாயகன் arungalai-nāyagan, பெ. (n.) புத்தன் (திவா.); the Buddha, one well-versed in sacred lore.

[அஞ (அரிய) + கலை (கலவி, நூல) + நாயக**ன் (தல**லைவ**ன**).]

அருங்கலை வினோதன் arungalau-vinādan, பெ. (n.) சிறந்த நூற்பயிற்சியை இன்ப விளையாட்டாகக் கொண்டவன, ஆராய்ச்சி செய்து அரிய கலையும் அறிவியலும் வளர்ப் பதில் இன்புறுபவன், person devoted to learning as a recreation, one whose time is pleasantly spent in cultivating arts and sciences. "அருங்கலை வினோத னமரா பரணன்" (நன். சிறப்புபபாயி.)

[அஞ + கலை + Skt. vinoda > த வீணோர தம் = விளையொட்டு, இப்பைப பொழுதுபோகுத், மனுமைகீழ்ச்சி. வீணோதம் → வீணோதன்.] அருங்கள் arungavi, பெ (n.) பலவேறு சிததிரங் கட்குள் அமைக்கக்கூடிய அரும்பா, சித்திரப்பா, a variety of metrical composition fitted into fanciful figures 2 அரும்பாப் பாடுவோன், சித்திரப்பாப் புலவன், poet who composes cittirappa 'சிததிரகவி யாவான, மாலைமாற்று முதலாய அருங்கவி பாடும நன்மையையுடையான்' யாபவி 96, உரை, பக. 513)

[அஞ + Skt. kav] = பா. பாவலன்]

அருங்காவல் arungaval, பெ (n) கடுஞ்சிறை (வின), rigorous imprisonment, strict confinement.

[அரு = கடுமையான காவல = சிறை]

அருங்கிடை arungidae பெ. (n) 1 கடும் பட்டினி, extreme hunger from long abstinence. 2 நோயாற் படுத்த படுக்கையா யிருக்கை; being confined to the bed from protracted illness.

[அரு + கிடை. கீட → கீடை = கீடத்தல. படுத்தீருத்தல. 'ஐ'தொ.பெ சுறு]

அருங்கு *arungu*. பெ (n) அருமை, tareness ''உறலருங்குணமையின்'' (தொல் பொருள கற 5)

[அர → அரு → அருகு → அருங்கு. அருகுதைல = குறைதல், சிறுத்தல், அரிதாதல், அருமையாதல்.]

அருங்கேடன் arun-kēḍan, பெ (n.) 1. கேடில் லாதவன; one free from destruction. ''அருங் கேட னென்ப தறிக'' (குறள, 210). 2 மிகக் கெட்டவன் (சங அக.); a very wicked man.

[அரு = அரிய, இலலாதை. அரு ஙடுகடன் (கேடரியுன்) = இலலாதகேடன்,கேடிலேலாதவன. கேகு → கேடன் 'அன்' ஆபா. ஈறு]

அருங்கேடு arun-kēḍu, பெ (n) கேடின்மை, being free from destruction or destructive causes "அருங்கேட்டா வாற்ற விளைவது நாடு" (குறள், 732)

[அஞ(அரிய,இல்லாத) + கேடு. அஞஙககே = கேடுறமை (கேடின்மை). கெகு → கேடு]

அருங்கொடைத்தானம் arungodai - t - tanam, பெ. (n.) தலையாய தானம், supreme gift " அதன்கொடைக் கான மாய்க்க

"அருங்கொடைதை தான மாய்ந்த வருநதவந தெரியின் மணமேன் மருங்குடை யவர்கட கலலான் மறறவாக காவ துண்டே" (சீவக 2924). [அரு (அரிய, சிறந்த) + கொடை + தாணம்.]

அருங்கோடை arungōḍai, பெ (a) 1. வேனிற் காலத்தின் வெப்பமிக்க பகுதி; the hottest part of summer. 2 தீ நாள் (அக்கினி நட்சத்திரம்), dog-days (சா அக.) 3 வறட்காலம் (வின்), severe drought

[SIG + GARANL.]

அருச்சந்தம் aruccandam, பெ (n) பித்தளை (புதுவை); brass (Pond)

அருச்சனம் aruccanam, பெ (n.) தெல்வகை (பறாளை பளளு 23), a kind of paddy

அருசகம் arušagam, பெ (n) சேங்கொட்டை; marking-nut, the nut of Semicarpus anacardium (சா.அக.)

அரு சகா arušagā, பெ. (n.) பப்பரபபுளி, brahmin tamarind, Adansonia digitata (சா அக.)

மறுவ பராப்பாரப்புளி, பொந்தப்புளி

அருசம் arušam, பெ (n.) 1 சீந்தில, moon creeper, Memspermum cordifolium 2. மூலம்; piles or haemorrhoids. 3. முக்கில் வளர்ந்த சதை, a fleshy growth on the mucous surface of the nose, polypus (சா அக.)

அருசாகுமிழ் arušā-kumr[, பெ (n) பெருங குமிழ்; bell vervain, Gmelina arborea (சா அக) மறுவ. அருசாவிரா, அருசா

அருசாரை arušārai, பெ. (n) நாளா, a kind of plant (சா அக.).

அருசாணிரா arušavira, பெ (n) பெருங்குமிழ் (பச் மூ.), coomb-teak.

அருசாகுமிழ் பார்க்க, see arušā-kumī [ஒநோ அரிசா

அருசிவசமனாதி aru-šiva-šama-vādī, பெ. (n) ஆதன நிவும் (ஆன்மசித்தும்) சிவன நிவும் (சிவ சிததும்) ஒத்து வேறாய் நிற்குமெனனுங் கொள்கையன் (சி.சி. 11:11, சிவஞா.), one who holds that the Soul and Šiva would stand aloof being intellectually equal

[அ+ உருவம்+சிவன்+சமம. Skt vādīn > த. வாதி அல்→அ உரு→ உருவு→ உருவம உருவம் > Skt. rūpa]

அருஞ்சிலைக்கல் aruñjilai-k-kal, பெ (n) கெண்டக்கசிலை, a kind of black stone used in medicine, one of 120 natural bodies acc to Tamil Medical Science (சா அக).

[அஞ + சிலை + கவ. 'சிலை' தென்கொலலா வடசொலலா வெள்றுமே ஐயுறவிறை கீடமானது.] மறுவ அருடசிலை

அருஞ்சிறை * arunjitai, பெ (n) 1. கடுங்காவல், rigorous imprisonment. ''அற்புதனரக்கர்தம் வருக்க மாசற விறபணி கொண்டருஞ்சிறையின் மீட்டநாள்'' (கம்பரா. சுந்தர, உருக்கா. 20). 2. தரகம் (பிங்), hell

(அரு = கடிய, கொடிய. சீறைத்தல = ஒன்றன் இயைக்கத்தைத் தடுத்து ஓரிடத்திருத்துதல் சீறை (முத்.தொ பெ) = தடுத்துச் செயயுங் காவல். 'செறி', 'செறு' என்பன தொடா புடைய சொற்கள்]

அருஞ்சிறை² aruājītai, பெ (в.) அரிய சி றகு, rare type of wing. ''அருஞ்சிறை பெற்ற மேருவ தெனன்' (சுந்தபு, தேவ, தெய்வ, 48). [அரு + சிறை சிறகு → சிறை.]

அருஞ்சுரம் arukjuram, பெ (n.) 1. கடத்தற் கரிய வெம்பாலை நிலம், bare, open, torrid plain. 2. கடுங்காய்ச்சல், a severe type of fever, Hyperpyrexia (சா.அக.)

[அஞ + சுமை கள் → கர் → சுரம் = குடும் பாறைவை, கடுக்காய்ச்சலை]

அருஞ்சோதி aruñjōdi, பெ. (n.) தெவ்வகை (ஏரெழு.உரை), a kind of paddy (செ அக.) — ஒருவகைச் சிவப்புதெல், a kind of red paddy (சா.அக)

[MG + Skt jyotis > p. Con\$ = gaf.]

அருட்கண் arut-kan, பெ.(n.) 1 அருள்நோக்கம்; gracious look. 2 ஓதிக்கண் (ஞானக்கண்) (தி.போ. 5.2.3), eye of wisdom

[அஞன் + கண்.]

அருட்கரம் arut-karam, பெ (n) சேங்கொட்டை, marking-nut tree, Semicarpus anacardium (சா. அக.).

[அகுள் + ஒருகா Skt kara]

அருட்குடைபோன் arut-kuḍaiyōn, பெ (n) அருளைக் குடையாகக் கொண்ட கடவுள்; God, as benevolent (W.).

[அஞன் + குடையோன்]

அருட்குறி arut-kurt. பெ (n) சிவ இலங்கம் (சிலவிங்கம்); Šiva-linga, the symbol of divine grace. ''ஆனு யர் ததவ வருடகுறி யருச்சனை'' (காஞ்சிப்பு, சார்ந்தா 21)

[அஞா + ஞே?]

அருட்கேவலம் arut-kevalam, பெ. (n) மெய்ப் பொருட் டுப்புரவின பின் ஏற்படுந் 'தனிமை (தத்துவசுத்தியின் பினனர்ப்படுங் கேவலம்) (சி போ 6 6 சிவஞான முனி) (சங்அக்), solitariness of the soul following its spiritual experience in which the soul is no longer influenced by the 36 Reals (tattvas) and realizes itself to be an entity different from them

[அஞன் + Skt. kevala > 3. கேவலம.]

அருட்கொடியோன் arut-kodiyōn, பெ (n) அருகன் (சூடா.); Arhat, the Lord whose banner is grace,

[அஞன் + கொடியோன் கொடி → கொடி யோன் 'ஒன்' உடைமை குறித்த ஆ.பா. ஈறு]

அருட்கொடிவேந்தன் arut-koḍi-vēndaṇ, பெ (n) அருட்கொடியோன் பாரக்க, see arut-koḍiyōṇ.

[அருள் + கொடி + வேரதன் (பேரரசன, பெருந்தலைவன், இமையன்]

அருட்கொடையோன் arut-kodalyōn, பெ (n) (அருள் செய்யும் அல்லது பல செல்வங்களை அருளிக் கொடுக்கும்) கடவுள் (சங்.அக), God, the gracious one or the giver of wealth.

[அருள் + கொடையோன். கொடு → கொடை → கொடையோன். 'ஒன்' வி.முத. குறித்த ஆ.பா. ஈறு.]

அருட்சத்தி arut-catti, பெ (n) பரை, பரை யாற்றல் (பராசத்தி), Šiva's supreme energy. ''முன்னருட சததி தன்பான் முகிழக்குந்தான் முளையா வனறே'' (சி.சி.சுபக், 1:68).

[அகுள் + Skt. saktı > த. சத்தீ = ஆற்றல்.]

அருட்சி¹ arutcı, பெ (n.) அரட்சி பார்க்க, see aratci

[#10L8 - #10L8]

அருட்சி² aruței, பெ (n.) அருளுதல் (சங அக), to be gracious

அருள்[ளு]1-தல் பார்க்க, see aru[-1.

அருட்சித்தி arut-citti, பெ (n.) இதன் (பாதரசம்) (வின.); quicksilver.

[அருள் + Skt. siddhi > ந சித்தி.]

அருட்சிலை arut-cilar, பெ. (n.) ஒருவகைக் கருங்கல். a black granite stone (சா அக).

அருஞ்சிலைக்கல் பார்கக; see aruñjilar-kkal அருட்செல்வம் arut-celvam, பெ (n.) 1. அரு ளாகிய செல்வம், பொருட்செல்வம் என்பதற்கு எதிர், wealth of grace, opp. to porutcelvam '' அருடசெலவஞ் செலவத்துட செலவம்' (குறள், 241) 2 இறைவனருள் wealth of divine grace.

[அஞன + செலவம்]

அருட்சோதி arut-codt, பெ. (n) 1. அருட்பெருஞ் சுடராகிய கடவுள் God, the embodiment of effulgent grace. 2. அருட்பெருஞ்சுடர் the effulgence of grace. ''அருடசோதித தெயவ மென்னை யாணடு கொணட தெயவம'' (அருட்பா பரசிவ 1) 3 ஒருவகைக் கணியச் செய்ந்தஞ்சு (கௌரி பாடாணம்) (மூஅ); a mineral poison.

[अஞன + Skt. jyotis > 5. சேரத் = ஒளி.]

அரட்டரிசனம் arut-tarišaņam, பெ.(n) தெய்வக் காடசி (தெய்வதரிசனம்) (ஒழிவி விரத்தி 9, உரை), vision of divine grace (செ.அக.).

அரு ட்டெரி சன ம — சூரியோ தயத்திலே இருளு நட்சத்திரமுமின்றிச சூரியப் பிரகாச மாத்திரம் கண ட கணபோல, அருள தோற்றிய காலத்துக் கேலேல் விருளுங்கருவிக் கட்டங்களுந்தோன்றாது அருளை மாத்திரம் ஆன்மாக கண்டுகொண்டிருப்பது' (ஒழிவி, விரத்தி. 9, உரை) (சங்.அக.)

[அருள் + தரிசனம். Skt. daršana > ந. தரிசனம்]

அருட்டி arutti, பெ (n.) 1 அச்சம் (சங அக); fear, dread 2 தடுக்கம் (வின), quaking, trembling, agitation.

மை அரளசச; க. அரள.

[அரன் → அஞன் → அஞட்டு → அஞட்டி]

அருட்டு-தல் aruțu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மயக்குதல். to confuse, bewilder, frighten "அருட்டிக்கண சிமிட்டி" (திருப்பு, 647) 2 துயிலுணர்த்துதல், to wake up 3. எழுப்பி விடுதல்; to rouse to action, wake from inactivity. 4. ஏவிவிடுதல், தூண்டிவிடுதல்; to excite, instigate.

10. ATL B&

[அரள் -> அருள் -> அருடமே.]

அருட்பா aru(-pt, பெ. (n.) 1 தேவாரம் திரு வாசகம் போல இறைவன் ஏனியெழுப்பலாற் பாடப்பட்ட செய்யுள் அல்லது பாட்டு, poems or songs produced under divine inspiration, as Tévaram and Tiruvašagam. 2. இராமலிக்க அடிகளின் பாடல், திருவருட்பா, poems and songs composed by Ramalinga Adigal Tiruvarutpa

அருட்புரி arut-puri. பெ. (n) (இசை) குறிஞ்சி யாழ்த்திற வகைகளுளொன்று (பிங்.); (Mus) a secondary melody-type of the kuriñji class

அருண் முனி *arun-muni*, பெ. (n.) அருகன். Arhat. ''அங்கம பயந்தோ வருக வருண முனி'' (சிலப 10.187)

[அஞன் + முனி.]

அருண்மொழி arun-moli, பெ. (n.) அருளொடு கூடிய சொல் அல்லது பேச்சு, gracious word or speech, as uttered by God.

[அஞன + மொழி]

அருண்டுமாழித்தேவர் arun-moli-t-tēvar. பெ (n) பெரியபுராண ஆசிரியரான சேக்கிழார் (சேக்கிழாரபு 18); Šékkilar the author of Periyapuranam.

[அருள் + மொழி + தேவா.]

அருணகமலம் aruņa-kamalam, பெ. (n.) செ ந் தாமரை, red lotus, Nelumbium speciosum (சா.அக.)

[அகுணம் = சீவப்பு. கமலம் = தாமரை.] அருணம், கமலம் பார்க்க: see aruņam, kamalam

அருணகிரி aruņa-giri, பெ (n.) 1. **தி**ருவண்ணோர் மலை, ஒரு பெயர் பெற்ற சிவநகர்; Tiruvaṇṇāmalar. a famous Šiva shrine 2. அருணகிரி நாதர் Aruṇagirinādar. "வாககிற கருணகிரி" (தனிப்பா)

[ ] அஞணம் + Skt. giri > ந. கிரி (மலை). 2 அஞணகிரிநாதா → அஞணகிரி (குறுகைகம்). ஒருகாலத்தில், திருமாலும் நான்முகனும் அடி முடி யேறியாவாறு சிவபெருமான் நெடிய அழற் பிழம்பாய் நின்ற வுருவம் அருணமலையாயிற் சிறன்பது தொன்மக்கதை. அருணமலை → அண்ணாமலை (மருஉ).

அஞணம் = சிவப்பு, அழல்நிறம்.]

அரு ண கிரி நாதர் qrupagıri-nüdar, பெ. (n.) 15ஆம் நூற்றாண்டில் திருவண்ணாமையைல் வாழ்ந்தவரும், திருப்புகழ், கந்தரலங்காரம், கந்தரனுபூதி, திருவகுப்பு, வேல்விருத்தம், உடந்கூற்று வண்ணம் முதலிய பனுவல்களின் ஆசிரியருமாகிய பெரும்பாவலர், name of a great poet who lived in *Tiruvannamalai* in the 15th century, author of the *Tiruppugal* and other works

அருணகிரிநாதர் என்பது, அருணகிரி என்னும் திருவணணாமலையிற கோயில் கொணடிருக்கும் சிவபெருமான் பெயர், அஃது அவருக்கு அவருடைய பெறநோரின் சிவபத்தியாலிடப்பட்டது.

அருணகுட்டம் aruna-kuttam, பெ. (n.) உடம்பு முழுதுங் கருஞ்சிலப்புத் தழும்புகள் பரவிக் குத்தலெடுத்துத தோலில் திமிருண்டாகும் தோய், செங்குட்டம். a kind of leprosy marked by well-defined reddish brown patches spreading all over the body, pricking pain and insensibility of the skin, macular leprosy (சா அக)

தெ அருணமு

[அருணமை = சிவப4 தளை → குட்டம = குறுமை. கை கால வி 10ல முக்கு மூதலிய ஷறுப்பு கள் அழுக்க குறுகு, தொழுநோய்.]

குட்டம் பாரக்க, see kuttom

அருணச்சிவப்பு aruna-c-civappu, பெ (n) எழுங்கதிரவன் போனற செந்நிறம், bright red colour like that of the rising sun (சா அக)

[அஞணாம் = சீவப்பு சீவ → சீவப்பு. 'பு' பண். பெ. சுறு.]

அருணந்திசிவாசாரியார் arunandi-šivašariyar, பே. (n) பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டினரும், வழிமுறைக் (சந்தான) குரவருள் ஒருவரும், சிவஞான சித்தியார், இருபாவிருபஃது என்னும் நூல்களின் ஆசிரியருமான சிவாசாரியார், name of a Šaiva preceptor, author of the Sivañana šittiyar and the Irupavirupakdu, of 13th century, one of the four šandana kuravar

[அஞன் + நந்தி + சிவ + ஆசாரியார. ஆசிரியா > Skt ācārya.]

அருணம் arunam, பெ. (n.) I சிவப்பு, red, bright red. ''அருண மேனி'' (பாரத. இராச. 105) 2 கருஞ்சிவப்பு. dark-red. 3 கெம்பு ruby (சா.அக.) 4. சி ந் தூரம் (இராசவைத), red lead or red oxide 5. செம்பு. copper (சா அக). 6. செம்பொன், superior gold 7. சிவப்பு ஆன் (பசு) அலலது பெற்"றம்; red cow or bull (சா.அக).

8 செய்மறியாடு (பிங்.), ram or ewe (சர. அக.). 9. மான் (பிங்.); deer. 10. சிவப்பெலி; a rat of a dark-red colour (சா அக.). 11 அருணைன் (செங்கதிரவன்) எழும் விடியற்காலம்; dawn. 12. செவ்வானம் (நாநார்த்த.), evening sky. 13. செங்குட்ட தோய் (நாநார்த்த), red leprosy. 14. ஒரு பூண்டு. a plant, Rottloria tinctoria (சா அக.).

ம அருணம்; க , து. அருண; தெ. அருணமு: Mar., Sinh., Pali aruņa.

[உரு -> அரு -> அருணும் = சிவப்பு]

உல → உல → உலவை = காயந்த மரக கொம்பு, உல → உலா உலர்தல் = காயதல். உல → உலை = நெருப்புள்ள அடுப்பு, கொல்லனுலை. உல் → இல → எல = ஒளி, வெயில், கதிரவன் எல → எா → எரி = நெருப்பு, சிவப்பு, எரிமலர் = செந்தாமரை, முருக்கமலா எரங்காடு = செம்மண நிலம், தே, எார = சிவப்பு,

உல → உா → உரு உருத்தல = அழலுதல. உர் → உரி (க.) = நெருபபு. உரு → உரும் → உருமி உருமித்தல = இவ்ப்பமாத் ல உருமம் = வெப்பம் உரும் → உரும்பு = கொதிப்பு. உரும்பு → உருப்பு = வெப்பம் உருப்பம் = வெப்பம். உரும்பு → உரும் பரம் = செம்பு, பெருங்காயம், உரும்பதம் → உதும்பரம் = செம்பு, செவ்வக்ததி, அத்தி

உல் → அல → அலத்தம் = செம்பருத்தி அலத்தகம் = செம்பஞ்சுக்குழம்பு. அலத்தி = மினமினி அலந்தல் = செங்கத்தரி அலத் தகம் → அரத்தகம் = செம்பஞ்சுக்குழம்பு

இல → இலநதை = செமபழ முடசெடி இல → இர → இரத்தி = இலநதை.

அல → அர → அரம = சிலபபு. அரம →
அரன = சிலன். (ஹர > அரன = அழிப பலன எனபது பிறகால ஆரியக கருதது) அர → அரசுகு = சிலபபு. செப்பிசின் போன்ற சரக்கு, சாதிலிங்கம். அரசுகாம்பல = செல லாம்பல். அரசுகு → அரசுகம் = அரத்தம், அவலர்க்கு அர → அரத்தம் = சிலப்பு, குருதி, அரசுகு, பலனம், செம்பரத்தை, செங் கழுநீர், செம்பருத்தி. அரத்தன் = செல்லாய் அரத்தம் → அத்தம் → அத்தி. அத்தும் → அத்ம → அத்வு → அத்.

நெருப்புச் செந்நிற மாதலால், நெருப்பைக் குறிக்குஞ் சொல்லினின்று, சிவப்பையுஞ் செட்டிபொருள்களையும் குறிக்குஞ் சொற்கள் திரிந்துள்ளன

உரு → அரு → (அரணம்) → அருணம் = சிவப்பு, சிவப்பீன ஒருவகைப் புகர் (brown). அதனால அருணம என்பது மானையுங் ஆயின். குறிக்கும மானியர் வில்லியம்சு சமற்கிருத - ஆகாகில அகரமுதலி, சிவபபைக் குறிக்குஞ் சொல்லை 'அருண' என்றும், குறிககுஞ் சொலலை 'ஹரிண' மானைக் என்றும் வேறுபடுத்தி, முன்னதை 'ரு' என்னும் வேரினினறும், பின்னதை 'ஹரி' என்னும் வேரினின்றும் திரிக்கின்றது. 'ரு' என்னும வேருக்கு அது குறித்துள்ள பொருள்கள் (1) என்னும் எழுத்து. (2) சிரிப்பை யுணாததும் ஒலிக்குறிப்பு, (3) வானம், (4) இயங்கு (to go. move) என்னும் நான்கே இவறறுள் ஒன்றேனும் சிவப்பு என்னும பொருளொடு தொடர்புடையதாயில்லை 'ஹரி' என்னும வேர் அலலது அடி, பசுமை மஞசள் என்னும் இருபொருளை யுணர்த்தும் புகாநிறத்திற்கு மஞ்சளைவிடச் நெருங்கிய தென்பது தெள்ள த தெளிவானது. இதனால், 'அருண' என்பதன் திரிபே 'ஹரிண' என்பது அறியபபடும்.

சமற்கிருதத்தில் நூற்றுக்கணக்கான அடிப படைச சொறகள் தமிழாயிருத்தலால், இதை மறைத்தற்கு வடமொழியாளா பலவகைச் சொற்றிரிப்புகளையும் பொருட்டிரிப்புகளை யும் கையாண டிருக்கின் றனர்.

அத்திமேரத்தைக் குறிக்கும் 'உதும்பரம்' என்னுஞ சொல், வேதத்தில் 'உதும்பர்' என்றும் பூறகால இலக்கியத்தில் 'உடும்பர்' என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ள தென்றும், உதும்பர (udumbara) என்னுஞ சொல்லிறகு வேர்காட்ட பேணைடியே உதும்பர (udumbhara) என்னும் சொல புணையைப்பட்டுள்ள தென்றும், மானியா வில்லியம்சு கூறியிருத்தல் காண்க

'udumbhàra, m (fr bhri with ud), a word coined for the etymological explanation of udumbàra, S Br vii, 5, 1, 22.' (p. 186, cel 3)

அரு >> nic² aruṇam, பெ.(n) 1. இடைக்கால விலக்கியத்திற் கூறப்படும் ஐம்பத்தாறு நாடு களுள் ஒன்று (சங.அக.): one of the 56 ancient countries mentioned in the medieval literature. 2 அந்தாட்டு மொழி (சங்.அக); the language of that country 3 யானை (அகநி), elephant. [அருமணமை → அருணம் அருமணம் என்பது ஒரு கீழத்திசைத் தீவே யன்றி நாடன்று. அத் தீவினின்று கொணுமைப்பட்ட யானை அரு மணவன் எனபைபட்டது.]

அரும**ணம், அருமணைவன்** பாரக்க; see arumanam, arumanavan

அருண**மணி** aru**ņa-**maņi, பெ (n.) செந்நிற ஒளிக்கல். மாணிக்கம்; ruby. ''அருண மணி சூழ பாதலத்தில்'' (ஞானவா.பிரகலா 47) ம அருணமணி

[அறைவம் + மணி. மண → மண்ணி → மணி = கழுவித் தலக்கப்பட்டது]

அருணர் arupar, பெ (n.) சான்மலித் தீவின அரசர், the kings of Šānmali, an islandcontinent. ''மன்னவரை மாறெறி வடிவே லருணரென் றுரைப்பர்'' (கூர்மபு பிலக்க.24) (சங் அக.)

அருணரி arunari, பெ (n.) பாழ்நிலம்; waste land (சா அசு)

அரு ண வூரி *aruṇa-v-ūrī*, பெ (n) மழைக் காலத்தில் ஊர்ந்து திரியும் தம்பலப்பூச்சி (இந்திரகோபம்); cochineal insect (செ.அக.).

An insect of crimson red colour, appearing in the rainy season, lady fly or scarlet moth, Mutella occidentalis (#17.245).

[அருணம் (சிவப்பு) + ஊரி ஊர் → ஊரி. 'இ' வி.மூத ஈறு]

அருணவெலி aruna-v-ell, பெ. (n.) ஒருவகைக் கருஞ்சிவப்பெலி; a rat of dark-red colour (சா அக)

[அஞணமை = சிவப்பு. எவ → எஸி. மூதற காவததிலை வெள்ளெலிமையைகை குறித்தது பிள்ளார் எலிபே பொதுப்பெயோசாயூ றறு.]

அரு வைலி aruṇa-sēli, பெ (n) செங்கொடு வேலி; Ceylon leadwort, Plumbago zeylanica (சா.அக)

[அஞணம் (சீவப4) + வேலி]

அருணன் *aruṇaṇ*, பெ. (n.) 1. எழுங்கதிரவன் (திவா): the rising sun ''அருணனை யன்ன செவவேற்படைச் செந்திலாக்கு''(திருச்செந்தி னிரோட்ட. காப்பு) ₂2. அறிவன் (புதன்) (குடா); the planet Mercury, 3 ஏகம்பச் சாரம்; a kind of mineral salt used in alchemy (சா.அக.). ம. அருணன், க, து அருண; தெ அருணுண்டு; Sinh., Pali aruņa

[அகுணம் (சீவப்4) -- அகுணன்]

அருளைம் பாரகக; see arunam.

அருணா aruṇā, பெ. (n.) 1 குரால் (கமிலச்) சிவப்பு; reddish brown colour 2. அதி விடையம்; atis, Aconitum heterophyllum.

[அழுணம் (சீவப்பு) → அருணாரை. கூரால நிறம் சீவப்புவகை. அதீவிடைய வேர் தூரால நிற மானது.]

அருணாசலக்களிராயர் arunašala-k-kavi-rayar, பெ. (n.) சீகாழியில் 18ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவரும், இராம நாடகம், சீகாழித் தல புராணம் முதலிய பனுவல்களின் ஆசிரியரு மான ஒரு வேளாண்குலப் புலவர்; name of a Vēļāļa poet of Šikāļi, 1712-79, author of the Irama nāḍagam, the Šikāļitalapuraņam and other poems

[அ ஞ ணா ா சல ம + Skt kavı + சாயா அசா → அரைசர் → அமையா → சாயா்.]

அருணாசலம் பாரகக; see arunašalam.

அரு ணா சல புராணம் arundšala-puranam, பெ. (n) திருவண்ணாமலைப் பெருமையைக் கூறும் சிவனியத் தொன்மம், எல்லப்ப நாவலர் இயற்றியது; name of a poem, which narrates the legends of Tiruvannamalai, sacred to Šiva by Ellappa Navalar.

[அருணாசலம் + Skt purāņā (தொன்மம்)] அருணாசலம் பார்க்க; see aruņāšalam

அரு ணாசலம் aruņāšalam, பெ (n.) திருவண்ணாமலை; Tiruvaņņāmalai

ம். அருணாசலம்

[அஞணாமை (சீவப்பு) + அசவம.]

அருணம் பாரக்க, see aruņani

சலிததல் = அசைதல. சலி → சலம = அசை வது. அல → அ (அன்மை மினமை மறுதலைப பொருளுணர்த்தும் முனனொட்டு). அசலம் (அ + சலம) = அசையாதது, மலை சலி > வ. சல (cal) சலி எனனுஞ சொலலும் 'அ' என்னும் முன்னொடடும் தமிழாயினும், அவ் விரணடையும் புணாதது அசல (acaia) என்னுஞ சொல்லைத் தோற்றுவித்தது வட மொழிவாகும். ஆதலால், அசலம் என்பது உறுப்பால் தென்சொல்லாயினும் சொல்லால் வடசொல்லே

சலிததல = 1 அசைதல, அசைத்தல எ-டு: சலியடை → சலலடை 2 வருத்துதல, சோர் தல், வெறுத்தல், அருவருத்தல. எ-டு: சலிபபா யிருககிறது, கேட்டுக்கேட்டுச சலி த்து ப போனான், தின்று தின்று சலித்துப் போயிறறு

சலி-த்தல் பார்க்க; see šalı-.

திருமாலும் நான்முகனும் தன் அடிமுடி யறியாவாறு, சிவபெருமான ஒரு காவத்தில அழறபிழம்பாய் நின்ற வுருவமே திருவண் ணாமலை யென்னுங் கருத்தினால், அழலநிற மான செமமலை அருணமலை யெனப்பட்ட தென்பர் அருணமலை → அணணாமலை → திருவணணாமலை. ஆரியர் தென்னாடு வநதபின், 'மலை' என்னும வருஞ்சொல லிறகுத் தலைமாறாக 'அசலம' என்னும சொல்லைச் சேர்த்து, அருணமலை என்பதை அருணாசலம் என மாற்றினர் இலக்கிய வழக்கில் அருணாசலம் என்னும் வட்சொல வடிவம இடமபெறறிருப்பினும், உலக வழக கில அருணமலை யென்பதன் மருஉவான அணணாமலை யென்னும தென்சொல வடிவமே வழக்கன்றியிருத்தல் காணக்.

திருலண்ணாமலை, கிருதவூழியில அழன் மலையாகவும், திரேதாவூழியில மாணிக்க மலையாகவும், துவாபரவூழியிற்பொன்மலை யாகவும், கலியூழியிற் கன்மலையாகவும் உருககொண்ட தென்பது தொன்மக கொள்கை.

''செங்கனன் முதல்யுகந திரேதை மாமணி பொங்கிய துவாபரம பொலிந்த

பொன்னிறந

தங்கிய கலியுகந தன்னி வேசிலை யங்கமா மதன்பெய ரருண பூதரம்''

(அருணாசலபு திருநகர 30)

அருச்சுனன் தன தெனனாட்டுத திரு முழுக்கு யாததிரையில், ''கற்றாா தொழுமரு ணாசல் மனபோடு கைதொழுதான்'' என்று பாரதம் (அருச்சுனன்றீர், 15) கூறுவதால், திருவண்ணாமலைச் சிவன்கோயிற பழமை யுணர்ப்படும்

அருணாதி arunadı, பே. (n.) வேம்பு; neem tree, Azadırachta ındıca (சா அக.).

அருவா**தியெலி** *aruṇādi-y-eli*, பெ (n) *அருணம் முதனிய அறுவகை நச்செலிகள்*; the six kinds of poisonous rats

இவை கடிப்பதனால், குடறகரங்சசல் (சன்னிபாதக) குறிகளுடன் அரத்தம் வடிதல், கட்டிகள் எழும்புதல் முதலியல்றறை யுண் டாக்கும்; Their bites are characterised by symptoms of typhoid, haemorrhage, appearance of boils, abscesses and so on (சா அக).

[அஞணமை + ஆதீ (முதலிய) + எலி.]

அருணினம் arupinam, பெ. (n.) 1. தன்னாரி, Indian sarsaparilla, Hemidesmus indicus. 2 திருதாமப்பாலை, wild sarsaparilla, Smilax macrophylla (சா.அக)

அருணூல் aruntil, பெ.(n) வேத சிவாகமங்கள், the Vēdas and the Šarva Āgamas. ''அருணூ லின் விதித்த வாறே'' (உணமைநெறி 2)

[அஞன் + நூல.]

இது பிற்காலத் தமிழர் மேற்கொண்ட ஆரியக்கொள்கை.

அருணெறிசுரக்குஞ்செல்வன் aruņezi-šurakkuñcelvan, பெ. (n.) புத்தன் (திவா.), the Buddha.

[அஞன் + நெறி + காக்கும் + செல்வன்]

அருணை¹ aruņai, பெ. (n.) 1. அதிவிடையம்; (நாநார்த்த.), atis, Aconitum heterophyllum 2 சிவதை; Indian jalap. 3. தன்னாரி; Indian sarsaparilla, Hemidesmus indicus.

அருணை⁹ aruņai, பெ. (n.) 1 பாலை; desert (சா அக). 2 **திருவண்ணாமலை**, Tiruvaṇṇamalai ''அருணையை நினைக்க வெயதலா முததியென் நுரைத்தீர்'' (அருணாசலபு திருநகர. 45).

[1. அருணை = ஒருகோ. அருணா வா ா ல (கதீரவராலை) எரிக்கப்பட்ட நீலம் 2. அருணா மலை → அருணண (இலக்கிய மருஉ).]

அருத்தி¹ aruttı, பெ. (n.) கள் (அக நி), toddy [ஒருகா அருது → அருத்து → அருத்தி.]

அரு த் தி * arutti, பெ (n) கூத்து (வின.); dancing.

அருத்து-ந. aruttu-, 5 செ குனறாவி (v.t) 1. உண்டித்தல்; to feed ''வேதியர்க்கருத்திப் பினனார்' (நைடத். நாட்டு 14) 2 நுகர் '(அனுபவிக்க)ச் செய்தல், to cause to experience. [அஞைது (தவி) → அஞத்து (ி.வி.) அஞிநதுதைலை = உணைடைல]

அருந்தங்கம் arundangam, பெ. (n) முத்திரை, seal (சாஅக)

அரு ந்தல் arundal. பெ (n) 1 அருமை (குடா) அரிதாய்க கிடைத்தல், scarcity, rarity, dearth 2 விலையேற்றம், கடுவிலை, exorbitant price, மலைப்பழம் அருந்தலா யிருக்கிறது.

[अ₼ → अ७७७ → अ७७७०.]

அருந்தவர் arundavar, பெ (n) முனிவர், sages, hermits "அயரு மரு நதவர் தம்பழி" (கோயிறபு பதஞசல் 63)

ம். அருந்தவர்

[அரு = செயறகரிய. தவா = தவஞ்செய தோர. தவம் → தவன் (ஓ), தவா (ப).]

அருந்திறல் arundital, பெ (n.) 1 அரிய திறமை, great prowess, rare capacity, remarkable valour, extraordinary might, 2 அரிய திறமையுடையவன்; person of great prowess, valiant warrior. '' அரு நதிறல் பிரிந்த வயோத்தி போல'' (சிலப் 13 65)

[அஞ (அரிய) + திறவ (திறமமை). திறம → திறன் → திறவ. திறவ் = திறவரேன (பண். ஆகு)]

அருந்து-தல் arundu-, 5 செ.குனறாவி. (v t.) 1. உண்ணுதல், to eat, as a meal. "அருந்தேல விடலிபதி மனையி வன்னம'' (சைவச,பொது 245) 2 தின்னுதல், to eat a thing like sweetmeat, to eat, as a bird or animal "அருந்துத்ற கினியமீன பெகாணார்' (கமபராயுத்த வீடணன் 29) *3 குடித்த*ல், to drink '' தண ணீ ரருந்தி '' (தாயு எந்நாள அருளி 11). 4. விழுங்குதல், to swallow வறறையும் பற்றி யருந்தினான" (கரதபு யுத்த இரணடாநாட்சூர 65) 5 **நுகர்தல்** (அனுபவித்தல), to experience, either good or evil, pleasure or pain, reap the fruits of actions done 6. தன்னிடத்துக் கொள்ளுதல்; to contain, hold ''சாந்தருந்தி மைந்திறை கொண்ட மலாநதேந் தகலத்து'' (குறிஞ்சிப். 120).

ம். அருந்துக

[ஆாதல = உண்ணுதல. ஆா → அரு → அருந்து.]

- அருந்தும்மட்டி arundummatti, பெ (n) சிறு தும்மட்டி, a small species of bryony, Bryonia callosa.
- அருந்தோடு arundōdu, பெ. (n) பழைய வரி வகை (S.I.I vii, 30.); an ancient tax

[ஒருகோ. அரு + தோடு, அலலது அருந்து + ஓடு.]

- அருநங்கன் aru-naṅgan, பெ (n.) தல்ல பாம்பு; cobra (சா அக.)
- அருநரகம் aru-naragam, பெ.(n.) 1. பாழ்நரகம் (சங் அசு.), the most miserable hell. 2. கடு தோவு (வேதனை); severe pain.
- அருநிலம் aru-nilam, பெ (n.) பாலைவனம் (தொல பொருள புறத். 24, நச் உரை) desert tract

[810 + Bovo.]

அருநிலை aru-nilai, பெ. (a.) 1 ஆழமான நீர் நிலை, deep water "வாயப்பரு நீரும் அரு நிலையாய" (திவ இயற், திருவிருத 16, வியா) 2. கடந்துசெல்லற்கரிய ஆற்றுநிலம் (சங் அசு.); river-bed that is difficult to pass over. 3. போர்நிலை (சங் அசு) (பாரத), state of war, stage of battle, beligerency.

[அஞ = அரிய, கடியை. நில் → நிலலை = நிலைலமை 'ஐ'தொ.பெ. ஈறு.]

- அருநிழல் aru-nilal, பெ (n.) விளக்கின் சிறு நிழல் (இவ); shadow cast by a lamp (Loc.) (செ அக.)
- அரு நீர் aru-nir, பெ (n) 1. பாசனத்திற்கு உதவும் ஏரி நீர் (C.G.); water in a public reservoir available for irrigation 2 கண்ணீர்; tears (சா அக).

[அருவுதல் = மெயைவெணசை செயலுதைவ. அருவு நீர் → அருநீர.]

அரு நீர்த்ததும்பல் aru-nir-t-tadumbal, தொபெ. (vbl n.) எப்போதும் நீரொழுகும் கண்ணோய், an eye disease attended always with tears

[அஞவு + நீா + ததும∪ல். ததும்புதல் ≕ நீறைதல், நீரம்பூ வழீதல் ததுமபு → ததும∪ல. 'அல்' தொ.பெ. சுறு.]

அருநீலியம் aru-niliyam. பெ. (n.) சிறுநீலி; small-leaved indigo plant (சா அக.)

[அஞ (சீ.வெரா.மூன்.) → அஞ = சீறு. நீல → நீலி → நீலியம். நீலி = நீலச்சாயுங் காய்ச்ச வதவுஞ் இசடி.] அருநெஞ்சு aru-neñyu, பெ. (n.) விருப்டீன்மை (இவ), unwillingness, reluctance (Loc). அரைமனத்தோடு அரு நெஞ்சு ப பட்டுக் கொடுத்தான்.

[அரு = அரெய, இலலாத நெஞ்சு = வீருப்பம்]

அரு நெஞ்சுப்படு தல் aru-netiju-p-padu-, 20 செகு.வி. (v.i.) விருப்பமிலலாதிருத்தல்; to be unwilling, reluctant

[அருநெஞ்சு = விருப்ப**மீன்மை** படுதல் = உண்டாதல்]

அருதெஞ்சு பாரசுக; see aru-neñju.

அருநெல்லி aru-nelli, பெ. (n) 1. சிறுநெல்லி; otaheite goose-berry, m tr Phyllanthus distichus '' அருநெல்லிக்காய குளிர்ச்சியாம'' (பதார்த்த, 671) (செ அக.) — வரிநெல்லி, இதற்கு அரிநெல்லி யென்று பெயர், a small tree, called country star goose-berry. Phyllanthus distichus (சா.அக.) 2 மரவகை (L.); species of goose-berry balsam tree, l.tr., Garuga pinnata (செ.அக.)

[அரி (சி.வபா. முன்) + நெலலி]

அருநெல்லிப்பழம் aru-nelli-p-palam, பெ. (n) ஒருவகைப் பழம்; a kind of fruit, Chillic millic (சா.அக).

இது தெளிவற்ற, மயக்கத்திற்கிடமான பெயா.

அருநெறி aru-nert, பெ. (n.) 1 போதற்கரிய வழி; difficult way, that perplexes one. ''அரு நெறிக் கடவுளாக கமுத மூட்டுதல்'' (பாரத. வேத்திரகி. 34). 2. ஒடுங்கிய வழி, narrow way ''முடுக்கரு மருநெறித தொடர்பும்'' (உப தேசகா சிவவீரத. 141). 3. (சிறு) மனை வாயில் (பிங.); narrow gateway or entrance 4 பாலைவனம் (பிங்); desert tract. 5. தரகம் (சங்.அக), hell

[815 = 81 PW. Ggn - 05%.]

தெறி பார்க்க, see negi

- அருநேரளி aru-nërali, பெ. (n.) பிடங்குநாளி; a plant (சா.அக.)
- அருப்பம் ¹ aruppam, பெ. (n) 1. தெற்குதிர்க் கரு; germ of a grain of paddy. "அருப்ப மாகில வருங்கதிர்" (இரகு. நாட், 32). 2 பிள்ளை; child (சா அக.). 3. முதலில் முளைக்கும் மீசை;

the sprouting downy moustache. 4. மயிர்க் கிளர்ச்சி; goose-flesh, horripilation. 5. பணி (ததுளி); dew (drops). 6. முகநோய்; a disease of the face (சா.அக.). 7. கள்; liquor 8. மோர்; butter-milk.

[உரு → அரு → அரும்பு. அரும்புதல் = தோன்றுதல் அரும்பு → அருப்பு → அருப்பம். அருமபு + அரிசி. கள், புளிக்கலவைத்த அரிசி மினின்று இறக்கியதாயிருக்கலாம். அருமபு → அருப்பு → அருப்பம். மோர கள் பேரேற புளிப்பது]

அருப்பம் * aruppam, பெ. (n.) 1. சிறிது, that which is little, small, unimportant. "அருப்ப மென்று பகையையும்.......இகழந்தால்" (கம்பரா. யுத்த. முதற்போர் 92). 2. மா (பிங); flour. 3 மாப்பிட்டு (பரி அக); pastry made of flour.

[அல = சீல, தாண்டு. அல → அல்கு. அலகுதல = சீறத்தல. அல → அர → அரி = அரிசீ (சீ 3போ. முள்.). அர → அரு → அருப்பு → அருப்பம் = சீறீயது, நாள்ளை மேது]

அருப்பம் * aruppam, பெ (n) 1 அருமை, difficulty. ''அருபபமு முடைய'' (மலைபடு. 222). 2 (பகைவர் வெல்லுதற்கரிய) அரண்; fort, fortress. ''வீங்குசிறை வியலருபபம'' (புறநா. 17 27). 3. மலைக்கோட்டை (பிங்.); mountain fortress 4 காட்டரண் (பிங்.); jungle fortress. 5 காடு (செங் அக.), jungle, forest. 6. திண்மை, firmness. ''அருப்ப மழிபப்'' (பரிபா 10:57). 7. வழுக்கு நிலம் (பிங்.); slippery ground 8. தோய்; disease 9. துயரம் (நாநார்த்த); grief.

ம். அரிப்பம், அருப்பம்

[அருமை = அரி தா மி ஞத்தல. கடிகைமை, திணாகையை, குடுகைமை. பொறுத்தேறு கருகைமை. அர⊸> அருப்பு → அருப்⊥ம்.]

அருப்பம் ⁴ aruppam, பெ (n.) 1. ஊர் (பிங.); village, town, city. 2 சோலை (பொதி நி.); grove.

[அலைலுதல் = பொருந்துதல. அல → அர → ஆர். ஆரதல = பொருந்துதல, சேர்தல், கூடு தல். அர் → அரு → அருப்பு → அருப்பம் = பழர் கூடிவாழும் ஊர், பலமாஞ் சேர்ந்த சோலை.]

அருப்பம் * aruppam, பெ. (n.) 1. தொடரிச்செடி (மலை.); species of scutia (செ அசு.)—தொடரிப் பூடு; a species of scutia, prickly buck-thorn, Scutta indica alias Rhamnus circumcissus (சா அக.). 2. கீரை; greens (சா அக.)

அருப்பட்பூச்சி aruppam-pūcci, பெ.(n.) பச்சைப் பூச்சிவகை (இ.வ.); a green insect (Loc.)

[ஒருகா. அரும்பு + பூச்சி. வவித்தலும் அம் சாரியையும் புனாரச்சி விளைவு ஒ.நோ கரும்பு + கழி – கருப்பங்கழி.]

அருப்பலம் aruppalam, பெ. (n.) 1. அனிச்ச மரம் (சூடா.); ringworm tree, Rhinacanthus communis (சா அக.) 2. புல்லரிசி, the seed of a grass (சா அக.) 3. அனிச்சமலர் (திவா), a flower supposed to be so delicate as to droop or even perish when smelt (செ.அக.)

அருப்பு¹ aruppu, பெ. (n.) 1. கிளைத்தல் (சங் அக); ramification, multiplication, increase ''அருப்பறா வாக்கம் பலவுத் தரும்'' (குறள, 522). 2 தயிர்; curd.

[அருமபுதல = தோன்றுதல், கிளை த்தல. பெருகுதல். அரும்பு —ு அருப்பு (தொ.பெ.).]

அருப்பு² aruppu, பெ. (n.) 1. கொலை; kiling, murder '' அருபபுடை யறலி னஞ்சம்' (பாரத.நச்சு. 31). 2. **துயர்**; grief. ' அருப பறப பிறந்த கோப மாறினான்'' (கம்பரா யுத்த வருண. 74).

[அர் → அரி. அரிதல = அறுத்தல அரித் தல் = அழித்தல். அர → அரம = அராவுங்களுவி. அர் → அரங்கு = அமறை. அர் → அறு. அறுத்தல் = நீக்குதல். அர் → அரு → அருப்பு.]

அருப்புச்சரிக்கடுக்கண் aruppu-c-cari-kkadukkan, பெ.(n.) அரும்புவடிவான கடுக்கன்; bud-shaped ear-ring (W.)

[அஞுபு + ச*்* (துபபு) + கடுக்கள் (ஆடவா காதுணி).]

அருப்புத் நருப்பு aruppu-t-turuppu, பெ. (n.) 1. அருந்தேட்டம் (சங்.அசு.), hard-earned money, rare wealth 2. அருமை; rareness, preciousness, dearness

[அஞ→ அருப4 = அருமை. தாரு → தாருப4 = தேட்டு |

அருப்புத்தொழில் aruppu-t-to[tl, பெ. (n.) அணி கலங்களில் அரும்பு வடிங்கைத்து அழகுபடுத்து தல் (கலித. 104, உரை); filigree work in imitation of flower buds.

[அரும்பு + தொழில.]

அருபாகம் arubāgam, பெ.(n.) கையாந்தகரை, eclipse plant, Eclypta prostrata (சா அக.)

அருபாரம் aruharam, பெ. (n.) அருபாகம் பார்க்க; see arubagam.

அரும்பகைத்தொள்ளாயிரம் arumbagai t-tollayıram, பெ (n) ஒட்டக்கூத்தரால் இயற்றப் பட்ட 900 செய்யுள் கொண்ட ஒரு பனுவல் (தமிழ்நா. 117), name of a poem of 900 verses by Ottakkuttar. தொள்ளாயிரம என் பது முதலில் ஒன்பதாயிரததையே (9,000) குறித்தது. பின்னர், எக் காரணததை யிடடோ ஒன்பது (9) எனனும எணணின் முந்துபெயரான தொண்டு என்னுஞ் சொல வழக்கற்றுப் போக், அதனிடத்திற்கு ஒன்பது பததைக் குறிக்கும் தொணபது (90) என்னுஞ சொல இறங்கிவிட்டது. அதனால் அதன மேலிடப் பதின்படி யுயர்வு எணணுபபெயர் களும் முறையே ஒவ்வோர் இடம் கீழிறங்கி விட்டன. ஆகவே, இன்று தொண்ணூறு என்னும் சொலலிறகுத தலைமாறாகத தொள்ளாயிரம் என்னும் சொல வழங்கு கின்றது. இதைக் கீழவரும் பட்டியலால தெளிந்துகொள்க.

9. தொண்டு

90 தொணபது

900. தொண்ணூறு

9000 தொள்ளாயிரம

இன்னும் இதன விளக்கததை ஒன்ப**து,** தொ**ண்டு எ**ன்னுஞ் சொற்கீழக் காண்க.

அரும்பண்டம் arumbandam, பெ (n) கடற் றாரம், மலைத்தாரம் முதலிய கிடைத்தற்கரிய பொருள் (பிங்); rare commodity, choice articles obtained from the seas, hills, etc

[அஞம் + பண்டம்.]

அரு**ம்பத்**தியம் *arumbattiyam*, பெ. (n) கடும் பத்தியம், strict regimen or diet (சா அக). [அரும் + பத்தியம்.]

மானியர் வில்லியம்சு சமறகிருத-ஆங்கில அகரமுதலியில் 'patha, way, path' என்றும் 'pathya, 'belonging to the way, wholesome diet' என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழில், மருத்துவ நெறிப்பட்ட உணவு என்றோ, நோயாளிக்குப் பதமான உணவு என்றோ குறிக்கலாம். அரும்பதம் 1 arumbadam, பெ (n.) 1. அரிய செவ்வி; fare opportunity, most appropriate occasion, excellent condition, most favourable mood. 2. சிறந்த வுணவு, rich food 'அழிவு நன்ககல வரும்பத மூட்டா'' (பெரும் வத்தவ. 3 · 20).

[8100 + 450.]

அரும்பதம்² arumbadam, பெ. (n.) பொருள் தெரியாச் சொல், rare or difficult word

[SIG + Skt pada > 3. usio (Qenw).]

அரும்பதவுரை arumbada-v-urai, பெ. (உ) அரிய சொல்லுக்கு உரை; glossary

[# + Skt padam + 2000.]

அரும்பர் arumbar, பெ. (ந.) அரும்பு, bud. ''பரமபுவ தாமரை யருமபா'' (தணிகைப்பு. நாட்டு. 86).

[அரும்4 → அரும்பா. எ-மி: இடக்க → இடக்கர், வணாசு → வணடா]

குறறுகர வீறறுச சொறகள. பொருண மாறறமபற்றியோசொன்னீட்டமபறறியோ சிறுபான்மை 'அர்' எனனும் மேலீறு பெறும.

அரும்பாடு arumbadu, பெ. (n.) கடின வுழைப்பு; hard work or labour. அரும்பாடு பட்டுப் பெரும்பொரு எட்டினான (உவ.).

[அஞ + பாடு. படுதல = வருந்துதல படு → பாடு = வருந்தீய வுழைப்பு.]

அரும்பாலை arumbālai, பெ (n.) பாலைப்பண் வகை (பிங்.); a primary melody-type of the pālai class. 'அரும் பாலைக்கு நரம்பு இரட் டித்த பெற்றித்து' (சிலப். 3: 84-5, அரும்.).

அரும்பானி arumbavs, பெ.(n.) பெரும்பாவி, கொடும்பாவி; heinous sinner. ''கேகயர் கோன்மகளாயப பெறற அருமபாவி சொற் கேட்ட அருவினையேன்'' (தில்.பெருமான. 9:5)

[அஞ + Skt. pāpin > த. பாவி. Skt. > pāpa > த பாவம(தீளிணை) → பாவி (தீவிணை ஞணு)]

அரும்பி-த்தல் arumbi-, பெ. (n.) 4 செ.கு வி. (v i) அரும்பு தோன்றுதல், தோன்றுதல், to bud, sprout, rise. '' அரும்பித்த செஞ்ஞாயி றேய்க்கு மடி '' (தேவா 6.6.4).

[உரு - அரு - அரும்பு - அரும்பி.]

அரும்பி arumbi, பெ (n) ஒரு செய்ந்தஞீசு (குங்கும்பாடாணம்)(மு அ), a prepared arsenic. அரும்பிஞ்சு arum-piñju. பெ. (n.) பூம்பிஞ்சு, மிக இளங்காய், tender fruit recently formed from the flower.

[अलुष + जिल्हा.]

அரும்பிணி arum-pipu, பெ. (n.) தீராதோய், incurable disease. ''ஐயா வதறகு மருபபிணி யொன் றெயதியக்கா லுயயானே'' (கந்தபு. அசுர், மாரக்கண். 18).

[அரு + பிணி. பிணித்தலை = கட்டிதல், இறுக்குதல், வருத்துதல், நோவுறுத்துதல்]

அரும்பு-தல் arumbu-, 5 செ கு.வி. (v i) 1. அரும்பு தோன்றுதல், முகிழ்த்தல்; to bud, sprout. "காலை யருமபிப் பகலெலலாம போதாகி" (குறள. 1227). 2. சற்றே அல்லது சிறிதே தோன்றுதல்; to sprout slightly or a little. "அருமபு மின நகை போற்றி" (திருவீளை. கடவுள 4), "அமுதாற்றருமபி" (தாயு. பொருளவண. 2). 3. தோன்றுதல், to sprout, spring forth.

ம் அரும்புக், து. அரும்பு.

[உருத்தல = தேரண்றுதல. உரு → அரு → அரும்பு.]

அரும்பு arumbu, பெ. (n.) 1. மொட்டு (பிங); bud. 2. அணிகலத்தின் அழகிய அரும்புவேலை (வின்.); filigree work in imitation of buds. 3. முகத்திற்றோன்றும் இளமயிர்; soft sprouting hair, beard or moustache in its early stage. முகத்தில் அரும்பிறங்குகிறது. 4. அரி சி; rice. "அரும்புக்குங் கொத்துக்கும் வந்தார்" (தனிப்பா தி 1 பக 96).

ம அரிமபு, அருமபு; க. அருமபு

(உருத்தல = தோன்றுதல். உரு → அரு → அரும்பு.]

அரும்புகட்டி arumbu-kattı, பெ. (n) சிறப்பாகத் திருச்சி இராமதாதபுரம் மாவடடங்களில் வாழ் பவரும் மாலைகட்டுவதைத் தொழிலாகக கொண்டவருமான வேளாண்குலப் பிரிவினர்; name of a subdivision of the Vēļāļas, esp. in Thiruchirāppaļļi and Rāmanāthapuram districts, arising from their occupation of making garlands.

ு[அஞும்4 + கட்டி கட்டு ⊶ கட்டி 'இ' வி.முத. ஈறு.]

அரும்புச்சரம் arumbu-c-caram. பெ. (n.) கணட சரம்; necklace. 'ஒரு சரட்டில முலலை அரும்பு களைக கோவையாக அமைத்துக் கழுத்தில் அணிவது அரும்புச்சரம் எனப்படும். இத் கண்டசரம் என்றும் சொல்லப்படும்' (சி.செ பக. 93),

[81004 +000.]

அரும்புமணி arumbu-mani, பெ. (n.) பொக னாற் செய்யப்பட்ட அரும்பு வேலைப்பாடுள்ள கழுத்தணி (வின்.), necklace of gold beads set with tiny bud-like granules of gold

ம். அரும்புமனி

அரும்புவளையம் arunbu-valaiyam, பெ (n.) தாழ்வட மணிகளின் இடையிற் கோக்கும் பொன் அல்லது வெள்ளி வளையம், gold or silver chain rings interspersed with beads in a rosary.

[அஞும்y + வளையைம். வள → வளை → வளையும்.]

அரும்பூட்டு arumbūttu, பெ. (n.) I. அரைக கச்சை, கழுத்தணி, வில் நாண் முதலியன குட்டையாயிருப்பீன் வருந்தி யிழுத்து ப பூட்டுவது (யாழப.); anything too short to be securely fastened, as a short girdle, necklace or bow-string. 2. பேசி யிணைக்கமாக முடிவு செய்யக் கூடாத செயதிக் கூறு; that which is difficult for a negotiated settlement. 3. சிக்கிக் கொள்கை; entanglement, ensnarement. 4. இயற்கைக்கு மாறான அல்லது நிரடான சொற் நொடர்ப் புணர்ப்பு; difficult or unnatural construction in language. சொற்களை யரும பூடடாயத் தொடுத்துப் பேசினான்.

[அரு + မွင်G. မွတ်ကေး (த.வீ.) $\rightarrow$ မွင်G(ဟி.வீ) = ပေဂက္ခန္တာ, ဟုတာကပံပု (கொ.பெ.)]

அரும்பூது-தல் arumbūdu-, பெ. (n) 5 செ.கு.வி. (v i.) ஊதிப் பொன்மணி செய்திணைத்தல் (வின்), making globules out of melted gold by blowing and joining them with one another.

[31004 + 25 8.]

அரும்பெறல் arum-peral, பெ. (n.) பெறுதற் கரியது, that which is difficult to obtain "அரும்பெற லடிகள்" (திவ் திருவாய். 1 3:1)

[அஞ + பெறல. பெறு → பெறல. 'அல்' தொ. பெ. ஈறு.] அரும்பைத்தொள்ளாயிரம் arumbai-t-toll@yiram, பெ.(n.) அரும்பகைத்தொள்ளாயிரம் பார்க்க, sec arumbagai-t-toll@yiram

அரும்பொருள் arum-porul, பெ.(n) 1.பெறுதற் கரிய பொருள்; anything difficult to obtain 2 விலையுயர்ந்த பொருள், any precious thing 3 பெருஞ்செல்வம்; enormous wealth. 4. எளிதில் விளங்காத பொருள்; meaning that is difficult to grasp. 5 பிதிர் (திவா), riddle.

ம. அரிமபொருள

[அஞ + பொஞன பொல் → பொர் → பொஞ → பொஞன் = பொஞரத்யது]

அரும்பொருள்ளினை நிலை arum-porul-vinainilai, பெ (n.) செயற்கரிய மறச்செயல் புரிந்து செய்யும் திருமணம், அசுரமணம் (இறை 1, உரை), marriage as reward for a heroic deed.

அரும்பொருள வினைகளாவன: கொல வேறு தழுவல, திரிபன்றியெய்கல, கன வில நாணேற்றல, கடுமாக கோறல முதலியன.

[அஞ + பொருள் + விணணை + நிலை.. நீல→ நீலை 'ஐ'தொ.பெ. ஈறு]

அரும்பொருள் பார்க்க, see arum-porul.

அருமணம் arumaņam, பெ. (n.) ஒரு கீழ்த்திசைத் தீவு, an eastern island.

அரும் அவன் arumanavan, பெ.(n) 1 அகிலுக் கும் யாணைக்கும் பெயர் பெற்ற ஒரு கீழ்த் திசைத் தீவு, name of an island noted for elephants and aromatics. "அரு மண வ னானை" (நில். திருநெடுந். 14, வியா). 2. அருமணத் தீவின் யானை, elephant from the above island. 3 அருமணத் தீவின் அகில்; caglewood from the same island 'அகில், அருமணவன் தக்கோலி கிடாரவன காரகி வென்று சொலலப்பட்ட பல வகைத்தாய தொகுதியும்" (சிலப். 14 . 108, அடியார்க உரை).

[அருமணம் 🖚 அருமணவன்.]

அருமதானம் aruma-talam, பெ (n.) (இசை) தொண்டாளத்துள் (தவதானத்துள்) ஒன்று (திவா); (Mus.) variety of time-measure, one of nine

[ஒருகா. அகுமம் + தானம்.]

அருமந்த *aru-manda*, கு.பெ.எ. (adj.) ஆருயிர் *மருந்து போன்ற, அருமையான*; very rare, precious as nectar, most endearing. "அருமந்த நன்மை" (தேவா 6 83 7)

ம். அருமாந்த

[அஞ + மஞ்நது + அண்ண -- அஞுமஞ்ந்தனணை → அஞுமந்தன்னை -- அஞுமந்த. அஞ = பெறுற்கரிய அண்ணை = ஒத்த]

அருமந்தன்ன aru-manda<u>nn</u>a, கு.பௌ. (adj.) அருமந்த பார்க்க; see aru-manda ''அருமந் தன்ன வதிர்கழல சேர்மினோ'' (தேவா. 5.97:21).

அருமருந்தன் aru-marund(u)-anna, குபெ.எ. (adj.) அருமந்த பாரக்க; see aru-manda.

அருமருந்தான் aru-marundan, பெ. (n.) ஆகுமிர் மருந்து போன்றவன்; one, precious as nectar.

[அரு + மருந்தான் (மருந்து + ஆன்) 'ஆன்' ஆ பா.ஈறு , உவமைக்கருத்தையுட்டுகொண்டது.]

அருமருந்து aru-marundu, பெ. (n.) 1. ஆகுயிர் மருந்து, சாவாமகுந்து; ambrosia, elixir of life 2 பெறற்கரிய மருந்து; rare medicine. "அரந்தைவெம் பிறவி பெண்னோயக் கரு மருந்தனைய வையா" (கம்பரா. கிட்கிந்தா. வாலி 128)

அருமவதி *arumavadi*, பெ (n.) ஒரு ப**ன்**ர; a melody-type (செ அக.) — அருமலதி (சங அக).

அருமறை aru marai, பெ. (n.) 1. அறிதற்கரிய மறைநூல்; sacred scripture, as difficult to understand ''அருமறை முதலவனை யாழி மாயனை'' (பாரத வாரணா மிகைப 1), 2 அறிதற்கரிய மறைபொருள்; profound secret ''அருமறை செவிலி யறிந்தமை சுற லும்' (நம்பியக் கள். 48).

[AG + wanm]

அருமறைக்கொடியோன் aru-magai-k-ko¢iyōங், பெ (n.) துரோணாசாரியன் (சூடா); Droņācātya

[அஞ + மறை + கொடியோன்.]

அருமாந்த aru-manda, கு பௌ (adj.) அருமந்த என்பதன் கொ.வ. திரிபு; colloq. corruption of arumanda

ம். அருமாந்த

அருடி தம் arumidam, பெ. (n) அளவின்மை, அள வி ற ந் த நிலை; transcending limits. ''சேணுய ரருடுத் நிலையவா தமக்கு மாகுமே'' (இரகு இரகுவு 29). [அஞ்சமை + இதம்(ஈறு) ஒ.நோ. பெருமை + இதம் — பெருமூதம்.]

அருமிதி aru-midi, பெ. (n.) மிகுதி, ஏராளம்; excessiveness ' அருமிதியான பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு ' (திவ் திருப்பள்ளி. 2, வியா.)

[அரு + மீதி. மதி > Skt miti. மதித்தல் = அளவிடுதல், மதி = அளவு.]

அருமேனி aru-mēṇா, பெ. (n.) கடவுளின உருவிலா வடிலம், invisible form of God. ''உருவிறந்த வருமேனி'' (சிசி சுபக். 1 : 55).

அருமை arumai, பெ. (n) 1. சிறுமை, smallness, minuteness. 2 எளிதிற் பெறக்கூடாமை; difficulty of attainment. ''அருமையி னெய்தும யாககையும்" (சிவக. 2748). 3. எளிதிற் காணக் கூடாமை (அபூர்வம்), rareness. இன்று நீரநாயைக் காண்பது அருமை எளிதிற் செய்யக்கூடாமை; difficulty of per-''அருமை யுடைத்தென் றசா formance. வாமை வேணடும்'' (குறள, 611). ''அருமை நோன்புக ளாற்றுதி யாமன்றே" (கம்பரா. அயோத். நகர்நீங்கு. 20). 5. முயறசி வருத்தம் (பிரயாசம்), laborious effort. ''கான்புறஞ் சேறலி லருமை காண்டலால்" (கம்பரா. அயோத.தைல. 30). 6 பெருமை, மேன்மை, சிறப்பு (திவர), greatness, pre-eminence, excellence, preciousness. 7. Quantum ay மின்மை: being nearly extinct வௌளை யானையைக் காணப் தருமை. 8. இன்மை; non-existence, impossibility. nothingness, மாந்தன எத்துணை முயலினும் சாவாமை அருமை 9 கிட்டுதற்கருமை; inaccessibility. ''உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நாள்கின்'' (குறன், 743).

மை. அருமை, அாிமு; க. அருது; தை. அரு. [அரு → அருமை. 'மை' பண.பை ஈறு]

அருமைக்காரன் arumai-k-karan, பெ. (n.) கொங்க வேளாளரின் பூசாரி; priest of the Kongu Vēļāļas

[அஞமமை = அஞமையாள கடங்கு. 'காரன்' வூ.மூத உணர்த்தும் ஆ. பா சுறு]

அருமைக்காரி arumai-k-kāri, பெ. (a.) கொங்க வேளாளர் பூசாரியின் மனைவி; wife of the priest of the Kongu Vēļāļas

[அ**ஞமைக்காரன்** (ஆபா.) — அஞமைக்காரி (பெபா). 'காரி' பெ.பா. சுறு.] அருமைசெய்-தல் arumai-šey-, 1 செ.கு வி. (v.1.) அருவினை செய்தல், பேராண்மை காட்டுதல் (சூடா.); to perform heroic deeds. —, 1 செ. குன்றாவி. (v t) அருமைப்படுத்துதல்; to cherish greatly, to treat endearingly

அருமைப்படுத்து-தல் arumai-p-paduttu-, 5 செ குன்றாவி. (v.t.) மிகுதியாக அகுமை பாராட்டு தல்; to cherish greatly, appreciate highly, treat endearingly

[அஞமை + படுத்து படுதல (த.வி) = உண்டாதல. படுத்துதல (பிவி.) = உண்டோக்கு தல்.]

அருமைபெருமை arumai-perumai, பெ. (n.) அருமையும் பெருமையும், preciousness and greatness அதன அருமைபெருமை உனக் கென்ன தெரியும்?

'அருகைமைபெருமை' மரபுகளைமொழி]

அருமையணம் arumai-maņam, பெ. (n.) பெற் றோர தம் பின்னைகளுள் ஒருவர்களுத் திருமண மானபின், அருமைக்காரனும் அருமைக்காரியு மாகும் கொஙக வேளாளர் சடங்கு; ceremony among Kongu Vēļāļas whereby the parents, after the marriage of one of their children are given the appellation, arumaikkāran and arumaikkāri.

அருமொழி aru-moli, பெ. (n.) அருமொழித் தேவர் பார்க்க; see aru-moli-t-tēvar (சாஸனத.).

அருமொழித்தேவர் aru-mo[i-t-tēvar, பெ (n.) முதலாம் இராசராசச் சோழனது பட்டப்பெயர் (சிவக பிரபந். பக் 214, கீழக்குறிப்பு); a title of Rājarāja I.

[அரு + மொழி + தேவேர். அரு = அருமை யாளா. தேவேர் = அரசர்]

அரு மொழி விநாயகர் aru-mo[i-vindyagar, பெ. (n.) தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலி லுள்ள தலைமைப் பிள்ளையார் (பிரதான விதாயகர்) (சிவக். பிரபந தஞ்சைப் காபபு); the God Gaņēša in 'the Šiva shrine in Thanjāvar

[அரு + மொழி + Skt. vināyaka (இடையூ றகற்றி).]

அருவசிவசமவாதி aruva-šiva-šama-vādi, பெ. (n.) ஆதனறிவும் (ஆன்மசித்தும்) [அ + உருவம + சிவன் + சமம + Skt. vādin > த வாதி. அல→ அ. உரு→ உருவு→ உருவம் உருவம > Skt. rūpa]

அருவத்திருமேனி aruva-t-tiru-mēṇi, பெ. (n.) சிவன் நடிக்கும் தொண் வேறுபாடுகளுள் (நவ பேதத்துள்) அருவ வடிவமாகக் கற்பிக்கப்படும் சிவம். ஆற்றல் (சத்தி). ஒதை (நாதம்). விந்து எனப்படும் நாள்கு மேனிகள், the four of the nine manifestations of Šiva, viz., Šivam, Šatti, nadam and vindu, said to be invisible forms

"சிவஞ்சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவந் திகழு மீச னுவந்தரு ஞருத்தி ரன்றான் மாலய னொன்றி கொள்றாயப் பவந்தரு மருவ நாலிங் குருவநா லுபய மொன்றா நவந்தரு பேத மேக நாதனே நடிப்ப னென்பா" (சி.சி. சுபக, 2 · 74)

[# + 2 Gaw + \$G + Good]

அருவசிவசமவாதி பாரக்க, see aruva-šivašama-vādi

அருவ**ம் ¹ aruva**m, பெ (n.) அருமை (யாழப); scarcity, rarity (J)

ம அரும

[அஞ → அஞவு → அஞஞ. அஞஞ்தல = குறை தல, அரிதாதல் அஞ்ஷு → அஞ்வம்]

அருவம்² aruvam, பெ. (n.) உருவமின்மை, formlessness, incorporeity, invisibility. ''அரு வமு முருவு மாகி'' (கந்தபு. உற்பத் திருவல் 92)

ம., க., து. அரூப, தெ. அரூபமு, Mar, Pali arūpa, Sinh. arūpi.

[அல → அ. உரு → உருவு → உருவம் > Skt. rūpa. அ+உருவம் – அவுருவம் → அருவம் ஒ.தோ அ + வலம் – அவலம்] அருவர் aruvar, பெ. (n.) தமிழர்; the Tamils. ''அருவ ரருவ ரௌவி றைஞசினர்'' (கலிங், 452).

தெ அரவவாரலு

[அஞுவா (நாடு) + அா (ப.பா ஈறு)]

அருவாநாடு, அருவா வட தலை நாடு என்பன இடைக்காலக்கொடுந்தமிழ் நாடுகள் பன்னிரண்டனுள் இரண்டு அவை வட கோடியில் வடுக் அல்லது தெலுங்க நாட்டை அடுத்திருந்தன் அருவா என்னும் பொதுப் பெயரால் அவ்விரண்டனையும் ஒரே நாட்டின் இருபகுதிகளாகக் கருதினா இத் லுங்கர். அதனால், அவர் தமிழரை அருவாநாட்டார் என்னுங் கருத்தில் அருவா அவலது அரவா என்றுங் கருத்தில் அருவா அவலது அரவா

அயலாரான வநதேறிகள் அலலது அடுத்து வாழும் பிற நாட்டார், ஒரு நாட்டை அதன எலலைப்புறப் பகுதியின் பெயராற் குறிப்பது இயல்பே

ஒ.தோ கருநாடகம் (தென்னாடு முழுமைக்கும் முகம்இயர் இட்ட பெயர்), இந்து (இந்தியா முழுமைக்கும் உரோம்கிரேக்கா இட்டபெயா). சிந்து → ஹிநது → இநது

அருவரு-த்தல் aru-v-aru-, 4 செகுன்றாவி (v t.) துப்புரவின்மை, தியொழுக்கம், கடும்பகை முதலியவற்றால் மிக வெறுத்தல்; to loathe, abhor, feel disgusted with on account of filthiness, evil conduct or rancour

[அர → அரி. அரித்தல = அழித்தல அரி = பகை அர → அரு அருஅரு → அருவரு (இ.கி.). இனி, அறுவறு → அருவரு என்றுமாம்]

அருவருப்பு aruvaruppu, தொபெ (vbl.n.) மிக வெறுப்பு (சூடா.), disgust, loathing, abhorrence.

[அஞவஞ → அஞவஞப்பு 'பு' தொ வெ ஈறா.]

அருவருளிமூலி aruvaruli-mūli, பெ. (n.) சிற்றா மணக்கு; small-seeded castor-oil plant. Ricinus communis (சா அக)

அருவல் aruval, பெ. (n.) 1. இறுகப் பிணிக்கும் வலி; griping pain. வயிற்றருவல 2 கண் கரித்தல்; irritation of the eyes (சா அக). 3. துன்பம் (பிங்.), affliction.

ம அருவல

[அருவுதலை = இரைவுறுத்துதல, துண்புறுத்துதல. அருவு →> அருவல] அருவன் aruvan, பெ. (n.) உருவிலி; one who has no visible body. "அருவனா யிவற்றோடு" (சி.சி சுபக். 4 · 31).

அருவா-தல் *aru-v-a-*, 6 செ.கு.வி. (v.i.) பிறப் பறுதல், to be freed from rebirths. ''அழுந் தேன் வந்துன் னடியடைந்தே னருவாய்ப போத லழகிதோ'' (சீவக. 3021).

[அஞ + ஆ அல் → அ. உஞ → உஞவு → உஞவும் > Skt. rūpa அ + உஞ – அவுஞ → அஞ.]

ஓ நோ: அ + வலம் - அவலம்

அருவா aruva, பெ. (n.) இடைக்காலக் கொடுந் தமிழ் நாடு பண்ணிரண்டனுள் ஒன்றான அருவா நாடு, one of the 12 regions where vulgat dialects of Tamil were said to be spoken during the mediaeval period. ''பன்றி யருவா வதன் வடக்கு" (நன். 273, விருத்).

அருவா நாடு பார்க்க; see aruva-nadu

அருவாட்டி aruvāṭṭi, பெ. (n.) அருவாதாட்டுப் பெண் (தொல. சொல. பெயர். 11, நச். உரை), woman of aruvānāḍu

தெ அரவத

அருவாணம் aruvaņam, பெ (n) 1. செபபுத் தட்டு, தாம்பாளம்; copper tray, platter. 2. கோயில திருச்சோறு (பிரசாதம்) (கோயிலொ. 50); food offered to a deity in a temple. இது சுரிவாண மெனவும் படும தேவநிலையங் களிலிருந்து (தேவாலயங்களிலிருந்து) பெரி யோர்க்குச் செயயுளு சிறப்பிறகு வழங்கப படுகிறது (சங் அக.).

க அரிவாண, தெ அரிவாணமு; பிராகி. கரிவாண.

அருவாணாடு aruv**āņāļu**, பெ.(n.) அருவா நாடு பார்க்க; see aruv**ā-nāļ**u. 'அருவாணாட்டார் சிறுகுளத்தைக்கேணி யென்றும்...... வழங்கு வர்' (நன் 272, மயிலை.).

[அருவாள் + நாடு]

அருவா நாடு aruva-nadu, பெ (n.) இடைக்காலப் பன்னிரு கொடுந்தமிழ் நாடுகளுள் ஒன்று, தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலொரு பகுதியும் வடார்க்காடு மாவட்டத்திலொரு பகுதியுஞ் சேர்ந்த நிலப்பாகமாகத் தெரிகின்றது; one of the 12 regions where vulgar dialects of Tamil are said to have been spoken during the mediaeval period, possibly comprising a portion of the South Arcot district and another of the North Arcot district.

'செந்தமிழ சேர்ந்த பன்னிரு (கொடுந்தமிழ) நிலமாவன ......அருவாநாடு,......என இவை' (தொல. சொல் எச்ச. 4, உரை).

அருவாவடக்கு aruvā-vaḍakku, பெ. (n.) அருவா வடதலை பார்க்க; see aruvā-vaḍa-talai (சங் அக)

"தெண்பாணடி குடடங் குடங்கறகா வேண்பூழி பன்றியருவா வதன்வடக்கு......" (நன் 272, மயிலை).

அருவாவடதலை aruva-sada-talai, பெ. (n)
இடைக்காலப் பன்ணிரு கொடுந்தமிழ் நாடு
களுள் ஒன்று, அருவா நாட்டையடுத்து அதற்கு
வடக்கிலிருந்தது. பெரும்பாலும் இற்றைச்
செங்கழுநீர்ப்பட்டு (செங்கற்பட்டு) மாவட்டமும்
அதனை யடுத்து வடக்கிலுள்ள ஒரு சிறு நிலப்
பகுதியும்; one of the 12 regions where vulgat
dialects of Tamil are said to have been spoken
during the mediaeval period, possibly the
Chengalpattu district together with an
adjoining portion of land in the north. 'செந
தமிழ சேர்ந்த பண்ணிரு (சொடுந்தமிழ்) நில
மாவன......அருவா வடதலை ....

அருவாள் aruvā!, பெ. (n.) அருவா பார்க்க; see aruvā கொடுந்தமிழ் நிலம் '..... தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கற்கா வேண் பூழி பனறி யருவா வதன் வடக்கு..... என்னும் இப் பன்னிரு நாடுமாம்'' (நன். 272, மயிலை)

அருவாள்வடதலை aruvā[-vaḍa-talaɪ. பெ. (n.) அருவாவடதலை பார்க்க; see aruvā-vaḍa-talaɪ. 'அருவாள வடதலையாா புளியை எகின மென்றும........வழங்குவர்' (நன். 272, மயிலை)

அருவாளர் aruvalar, டெ.(n.) அகத்தியனாரால் தென்னாட்டிற் குடியேற்றப்பட்டவராகச் சொல்லப்படும் ஒரு வகுப்பார்; name of a tribe said to have been established by Agastya in South India and to have inhabited Aruvanadu.

'அவரும் (அகத்தியனாரும்) தென்றிசைக் கட போதுகின்றவர்.....துவராபதிப் போந்து நிலங்கடந்த நெடுமுடி யண்ணவ வழிக்கண் அரசா பதினென்மரையும் பதினெண்குடி வேளிருள்ளிட்டாரையும் அரு வாளரையுங் கொடுபோந்து காடுகெடுத்து நாடாக்கி.......' (தொல எழுதது. பாயி நச் உரை)

[அருவாள + அர. 'அருவாள்' ஒரு நாட்டின் பெயா. 'அர்' ப.பா. சுறு.]

அருவி aruvi, பெ.(n) 1. மலையினின்று விழும் நீர்வீழ்ச்சி; waterfall, cascade. ''அருவிக குன்றமு மைவனச சாரலும்'' (சீவக 1779). 2 ஆறு (பொதி.நி), river 3. கழிமுகம் (சூடா.); estuary of backwater. 4. நீருற்று (F.), spring at the foot of a hill. 5. நீர்; water. ''அருவி யாமபல்'' (பதிற. 71 · 2). 6. ஒழுங்கு, வரிசை, arrangement, row. ''வேலருவிக் கணணினார்'' (சீவக. 291). 7. மலை (பொதி. நி.); hill, mountain.

ம அருவி; க. அர்வி; து. அருவெ

[அருவுதல் = அறுததொழுகுதல. அருவு → அருவி. 'இ' வி.முதை. ஈறு.]

அருணி² aruvi, பெ. (n) 1. அறுத்த ஒரு பிடிக கதிர்; sheaf of corn ''அருவிகட்டும் வல்லயக காரர்'' (தெயவச், விறலிவிடு.). 2. தினைத் தாள் (திவா.), stubble of Italian millet. 3. புன்செய்ப்பயிரின் தாள் (நாமதீப); stubble of dry crops.

[அரிதல=அறுத்தல். அரி → அரிவி → அருவி. 'இ' செயப்படுபொரு ளிறு.]

அருவி aruvi, பெ (n.) 1. உருவ மில்லாதது; that which is formless, shapeless "அருவிக் கால பாராடட" (பரிபா. 6 . 53). 2 பெயர் கூறப்படாத அகப்பொருள் கிளவித் தலை மகன, உருவி என்பதற்கு எதிர்; hero, chief male character of a love-poem, dist fr. uruvi.

''உருவி யாகிய வொருபெருங் கிழவனை யருவி கூறுதலானந் தம்மே''

(யாப், வி ஒழிபு, பசு 525)

ம் அருபி

[அல் → அ. அ + உஞவி — அவுஞலி → அஞவி. உஞ→உஞவு → உஞவம் > Skt. ாய்pa. உஞவம் → உஞவன், உஞவி > Skt rūpin]

அருவித்தின்(னு)-தல் aruvi-t-tin(nu)-, 14 செ. குன்றாவி, (v.t) மிகத் துன்புறுத்துதல், to cause great paid. "அருவித் தின்றிட வஞ்சிநின் எடைநதேன்" (தில், பெரியதி, 7,7 1) [அருவுதல் = துன்புறுத்துதல். அருவு → அருவி (இ.கா.வி எ.) அருவி + தின். தின்றுதெல் = தின்றாற்போ வரித்தல. ஒ.நோ: தினவைதின்று தல்.]

அரு வி நீர் ததும் பல் aruvi-nir-tadumbal, தொ பெ. (vbl.n.) கண்ணினின்று தாரையாக நோ வழியுங் கண்ணோய்; an eye disease characterised by secretion and discharge of tears, lachrymation (சா அக)

[அருவி (இகா.வி எ) + நீர + ததும்பல ததும்புதல் ⇒ நிறைதல், நிறைந்து வழிதல. 'அல'தொ.பெ ஈறு.]

அருவிலைக்காலம் aru-vilai-k-kalam, பெ (n.) பஞ்சகாலம்; days of famine, characterised by exorbitant prices of commodities.

[அரு + விலை + காலம்]

அருவிவெட்டல் aruvi-vettal, தொபெ. (vbl.n.) அருவிவெட்டு பார்க்க; see aruvi-vettu

அருவிவெட்டு aruvi-vettu, தொபெ. (vbl n) அறுவடை: harvesting. ''நாற்று நடுகை அருவி வெட்டு'' (தண்டிகை. பள். ஆராய் 1)

அருவு aruvu, பெ. (n.) அத்தி; fig, Ficus glomerata (சா அக)

[அர→அாக்கு. அர→அநு→அநுஷ = செங களிமோம.]

அருவு¹-தல் aruvu-, 5 செ.குனறாவி (v.t) 1. அறுததொழுகுதல், to wear away, as a flood the banks of a river. கரையை ஆற்று வெள்ளம அருவுகிறது (இவ.). 2. துன்புறுத்துதல், to afflict, gripe. ''அருவிநோய செயது'' (திவ பெரியதி. 9.7:6) —, 5 செ.கு வி (v i) வெள்ளம்போல் மெல்லச செல்லுதல், to move or flow down gently.

[அர → அரி அரித்தல = அறுததொழுகுதல அர் → அரு → அருஷ.]

அருவு²-தல் *aruvu-*, 5 செகுனறாலி. (v t) கிட்டுதல் (வின்.), to approach.

[அலலுதல = பொருந்துதல். அல → அள். அள்ளுதல = நெருங்குதல, செறிதல. அள் → அர → அரு → அருவு. ஒ.நோ; அருவு → அருகு.]

அருவுகால் aruvu-kal, பெ (n.) அருகுகால்; door frame.

[அள் → அகு → அகுவு + கால்.] அருவு²-தல் பாரக்க; see aruvu²-. அருவுடம்பு aru-v-uḍambu, பெ (n.) நுண்ணிய வட்டிபு (தக்கும் சரீரம்), உருவுடம்பு என்பதற்கு எதிர், the subtle body, opp. to uruvuḍambu

'உடமபென ற பொதுமையான, உருவுடம பும அருவுடமபுங் கொள்ளப்படும் அவறறுள அருவுடமபாவது பத்துவகைப் பொறியுணர் வோடும் (இநதிரிய வுணர்வோடும்) ஐவகை வளிகளோடும் (வாயுக்களோடும்) காமலினை வீளைவுகளோடுங் கூடிய மனம்' (குறள, 345, பரிமே, உரை).

[80 + ELOY.]

அருவுரு aru-v-uru, பெ. (n) 1. அருவும் உருவும்; that which has no form and that which has any form. 2. அருவுருவம் பார்க்க; sce aru-v-uruvam "அருவுருவ மாயெங்கு மமரா நிற்கும்" (குக. முததி 4 · 16)

[40+20.]

அரு. உரு பார்க்க, see aru, uru

அருவுருவம் aru-v-uruvam, பெ. (n) சிவக்கு நியும் ஒளிப்பிழம்பும் போன்று அருவென்றும் உரு வென்றும் சொல்லலாகாதது; form which can be said to be of no form, as the Šiva-linga or a flood of light

் அருவுருவந் தான்றித் வாயிழையா யான்மா

அருவுருவ மனறாகு முணமை— யருவுரு வாய்த்

தோன்றியுட னிலலாது தோனறாது நிலலாது

தோன றவ மலர்மண மபோற றொக்கு" (சி,போ சாதன. 7 3·1)

[40 + 2000.]

அரு, உருலம் பார்க்க, sec aru, uruvam.

அருவேத்வை aru-vēdaṇai, பெ.(n) பெருநோவு, பெருந்தொல்லை; great torment, severe affliction. உன்னால நான அருவேதனைப படு கிறேன (உ.வ),

[அஞ + வேதனை. வேதல் ≔ எரிதவ, நோதல், வஞந்துதல், வே → வேத → வேதனை. 'அனை' தொ.பெ ஈறு.]

அருள் [னுந]-தல் *arul-*, 11 செகு வி (v ເ.) 1. இரக்கம் காட்டுதல், to be gracious to, to ' show favour ''அருளாத நீரருளி'' (திவ் திரு வசய 1.4:6) 2. சிவன் (இசுறைவன்) பழுத்த

ஆதன்கட்கு (பக்குவ ஆன்மாக்கட்கு) வீடளித்த *லாகிய ஐந்தாம் தொழிலைச் செய்தல்*, te grant eternal bliss, as Siva (God), to perfected souls 3 மகிழ்தல்; to rejoice ரொழுகு நின வைவயி றருளி" (தொவ பொருள, கற. 5, நச். உரை மேற்கோள). 4 தூக்கம் விழித்தல், to keep awake (சா அக) —, 6 செகுனறாவி (v.t) 1. அளித்தல்; to grant, bestow ஏற்றவாக்கு மாற்றா தருள செயகை (தஞ்சைவா. 126). 2 படைத்தல், to create ''ஆரணத் தானருள் பாரளித்தான்' (தஞ்சைவா 265). 3. காத்தல்; to protect, preserve. "பொறுத்தே யருள்வா யென்னா விருதாள சென்னி புனைநதேன்" (கமபரா. அயோத். நகாநீங்கு 82). 4 அருரோடு சொல்லுதல்; to speak graciously. ''நீதான் யாவன அநதோ வருள்கெனறு`` (கமபரா. அயோத நகாநீங்கு 76) 5 இறைவன் அரசன் முதலிய வணக்கத்திற் குரியோர் கட்டளையிடு தல், to command, as God, king or other venerable persons ்'கொண்டுவரு கென வருளுங் குலவுதிரு வருள்கேளா'' (கோயிறபு. இரணிய. 51). —, (பொது) **இறைவன் அரசன்** முனிவன முதலிய வணக்கத்திற் குரியோர் செயல் கூறும் வினைச்சொல்லுடன் கூடிவரும் துணைவினை; an auxiliary verb added to the verbs denoting the actions of God, kings, sages or other venerable persons ''நாத னெமுந தருள" (கோயிறபு. பதஞ. 25). ''தெணடிரை சோ சடையாருந் திருவுள்ள மகிழந்தருளி" (கோயிறபு. இரணிய. 51).

[அலலுதல = பொருந்துதல். உளமொத்தல். அவ் → அன்பு (அல் + பு). அள்ளுதல் = நெருங்குதல், செறிதல், பொருந்துதல். அள் → அளி = அன்பு, அருள். அள் → அர → அருள். ஒதேச தென் → தொ → தெருள்.]

அருள்²[ளு]-தல் *arul*-, 16 செ.கு.வி (v i.) அச்சமுறுதல்; to be frightened, terrified, bewildered. "அருண்டென்மேல வினைக் களுகி" (தேவா. 7.66 : 2).

கை. அரள், அரலு.

[உரு = அச்சம் உரு → அரு → அரள் → அருள்]

அருள் ¹ arul, பெ. (n.) I. தொடர்பு பற்றாதும் கைம்மாறு கருதாதும் எல்லா வுயிர்கள் மேலும் இயல்பாகச் செல்லும் இரக்க் அன்பு; grace. mercy, favour, benevolence ''அருளில்லார்க் கவவுலக மிலலை" (குறள், 247)." 2 சிவன் (இறைவன்) 5ஆம் தொழிலாகிய வீடளிப்பு, deliverance of soul effected by Siva. 3 சிவனாற்றல், பரை (சூடா.); Šiva's energy. 4. கொடை; gift. 'அருளி லார்களி லைந்தரு நிகர்க்கிலா ரிலலை" (நைடத, நகர. 9). 5. தல் விணை (பிங்.), good deeds. 6. பட்டறிவுள்ள குரவன் தல்வுரை (அனுபவமுடைய தேசிகன உழகேசம்); spiritual instruction by an experienced religious preceptor. ''அருளினா லாகமததே யறியலாம" (சி சி. சுபக்.பாயி. 5). 7. அருட்கட்டனளை: gracious command. ''கொண்டு வருகென வருளுங் குலவு திரு வருள" (கோயிற்பு. இரணிய, 51), 8. முக வொளி, முகக்களை; brightness of appearance. முகத்தில் அருளில்லை,

ம., க., பட அருள, தெ. அருலு. அருள் 1 கு. - தல் பார்க்க; see aru (-1.

அருள்² arul, பெ. (n.) 1. மரவகை; a tree, probably of the genus, *Meliaceae*, having the same medicinal properties, as are ascribed to the margosa.

''வாத மகலும் வளருகின்ற மந்தமறுஞ சீதரத்தஞ் சோபை சுரந்திடுங்காண்-ஒதும் இருளாருங் கூந்த லெழிவணங்கே மூத்த அருளென்னு நனமரத்தா லாய்'' ''பதார்த்த, 229)

(செ.அக.) — இரும்பகம் (இருள்), ironwood tree of Ceylon, Mesua ferrea (சா அக.). 2.

முதிர்ந்த மாதுளைமரம் (மூ அ), mature pomegranate tree.

pomegranate tree.

அருள்செய்-தல் aru[-šey-, 1 செ.குன்றாவி (v t) அருளொடு சொலலுதல்; to speak graciously. ''உள்ளபடி யருள்செய்ய வேண்டு மென்'' (கோயிறபு பதஞ். 6).

அருள்சோதி arul-šōdi, பெ. (n) 1. ஒரு செய்ந் தஞ்சு (கௌரிபாடாணாம்); a kind of arsenic (சா.அக.) 2. அருட்சோ தி பாரகக; see arut-cōdi.

[அஞன் + Skt. jyotis > த சோதி]

அருள்பாடு arul-padu, பெ. (n.) அருட்கட்டளை; gracious commandment (சம.அக.)

அருளிப்பாடு பொர்க்க, see aruli-p-pēdu. [அஞன்பே → அருள்பாடு (முத.தி.தொ.பெ.).]

அருள்பாதமூலி arul-pāda-mūli, பெ. (n.) நரிப் பாலை; fox milkwort, Oxystelma wallıchti (சா அக.).

அருள்புரிபத்திரம் aru[-puri-pattiram, பெ. (n.) அரசன், ஒருவனின் ஊழியததையும் மறத்தை யும் பாராட்டி ஊர் முதலியவற்றை அவனுக்கு மானியமாக அளித்ததற்கு எழுதிக்கொடுக்கும் ஆவணம் (மிருதிசந. 31), title deed given in confirmation of a royal grant of land to one, in recognition of his service and valour (சங. அக.).

[அருள் + புரி + பத்திரம். Skt. pattra > த பத்திரம்.]

அருள்மரம் arul-maram, பெ. (n.) முதிர்ந்த மாதுளைமரம், an old pomegranate tree (சா அக.).

அருள்மாரி arul-mari, பெ. (n.) 1. அருள்மழை; shower of blessings. 2. அருள்பொழிவோன்; one who showers blessings. "அருளமாரி யரட்டமுக்கி" (திவ பெரியதி, 3, 4 · 10).

அருள்வடிவன் arul-vadivan, பெ (n) சிவபிரான் (நாமதிப. 10); Šiva, as embodiment of grace.

அருள்வரை (ரேகை) arul-varai, பெ. (n.) (கை வரை) உள்ள ங்கை மில் மதிவரையைத் தொட்டுக்கொண்டு திங்கள்மேட்டில் வளைந் திருக்கும் ஒரு வரை; (Palm.) the line of intuition extending from the line of intellect to the elevation below the little finger of the palms (சா.அக.).

[மதிவரை = புத்திரேகை. திங்கள்மேடு = சந்திரமேடு.]

அருள்வாக்கி arul-vakki, பெ. (n.) திருவருள் பெற்ற பாவலன் அல்லது நாவலன; one whose utterances are divinely inspired

அருளக்கமயம் arulakkamayam, பெ. (n.) தூது வளை; three-lobed night-shade, Solanum trilobatum (சா அக).

அருளகம் arulagam, பெ. (n.) வெள்ளெருக்கு (மலை.); white madar, Calotropis gigantea.

அருளப்பாடு arula-p-padu, பே. (n.) அருட் கட்டளை (சுடு, 6 9:73); gracious commandment.

அருளிப்பாடு பார்க்க; see aruļi-p-pāḍu

[அஞன (நி.கர்.வி.எ.) + பஇ. அஞனப்பஇ → அஞனப்பாடு (மூத.தி.தொ.பெ.).] அருஎம் arulam, பெ.(n.) பொன் (வை.மூ.); gold.

அருளரசி arul-araši, பெ (n.) 1. வெட்பாலை (மலை), ivory tree. 2. குடசப்பாலை (மூ அ.), conessi bark (செ அக).

அருளரிசி arul-ariši, பெ. (n) 1 வெட்பாலை யரிசி; the seeds of Medicinal Echites, Holarrhena anti-dysenterica. 2. குடசப்பாலை, a plant, Holanhena codaga (சா.அக)

அருளல் arulal, பெ.(n.) பெருங்கொடை (பிங்), liberality, generosity, munificence.

அருள் பாரக்க, see arul 1

அருளவம் arulavam, பெ. (n.) 1 அழிஞ்சில் (வின்.), sage leaved alangium (செ அசு) ancola fruit plant, Alangium lamarcku alias A decapetatum (சா அசு). 2 பெரு மரம் (மலை); tooth-leaved tree of heaven (செ. அசு) — fetid tree, Plumosa alba (சா அசு)

ம்பின் அழுவுவம

அருன்றம் arul-aram, பெ. (n.) அருளாகிய அறம்; virtue of grace. ''அருள்றம் பூண்ட வொருபெரும் பூட்கையின்'' (மணிமே 5:75). [அருள் + அறம்]

அருள றம் பூண் டோன் arul-aram-pū pḍōṇ, பெ. (n) புத்தன் (மணிமே), the Buddha

[அஞன் + அறம + ழண்டோன். ழண் → ழண்டவன் → ழண்டான் → ழண்டோன் (வூணையோ பெ)]

அருனாசி arul-aši, பெ (n.) வேம்பு; margosa (சா அக)

அருளாதி aruladi, பெ. (n) 1. குடசப்பாலை, conessi bark, Holanhena codaga 2. தூதுவளை, three-lobed night-shade. Solanum trilobatum (சா அக)

அஞ்வாதோதியம் aruļādādiyam, பெ. (n.) புளிப் பிலந்தை, sour jujuba, Zizyphus jujuba (சா அக.).

அருளாந்தை arulandai, பெ (n.) பாளை யுடைச்சி(L.), Indian Colasanthes (செ.அக)— Indian Colasanthes, Oroxylum indicum (சா அக).

அருளாப்பு, அருளாபு arulappu, arulabu, பெ. (n.) சாரணை (மலை.), purslane-leaved Trianthema (செ.அக) — nazar junghi plant, Trianthema monogyna (சா.அக.) அருளாபோகிகம் aruļāpēgigam, பெ. (n.) புளி மாதுளை, sour pomegranate, Punica granatum (சா அக).

அருளாழி *aru[-a]*, பெ. (n.) (சமண.) அறச்ச**்** கரம்; (Jain.) the wheel of Virtue (Dharma) "வினையெறியு மருளாழியும்" (மேரும்<u>ச</u> 1039).

[#Gin + &g.]

அருள், ஆழி பாரக்க, see arul, ali.

அருளாழிவேந்தன் arul-ali-vēndan, பெ. (n.) 1. கடவுள் (வின்.); God 2 அருட்சக்கரம் உருட்டும் அருகன்; Arhat, as wielding the disc of grace

[அஞன் + ஆழி + வேரதன்.]

அருள், ஆழி, வேந்தன் பார்க்க; sec aru! ali, vēndaņ

அருளாளப்பெருமாள் arul - ala - p - perumal, பெ. (n.) காஞ்சிபுரத்துத் திருமால் (S.I.I. பட, 188); Tirumal (Viṣṇu), as worshipped in Kānjipuram

[அருள் + ஆளன் + பெருமாள் பெருமாவ → பெருமாள.]

பெருமாள் பாரக்க; see peruma!

அருளானன் aru[-a[an, பெ.(n.) அருள் நிறைந்த கடவுள்; God, who is full of grace ''பித்தா பிறை குடீபெரு மானேயரு ளம்ளா'' (தேவா. 7.1:1).

க அருளாளு

[அருள் + ஆளன. ஆள் → ஆளண் = ஆள் வோன, உடையோன். 'அன்' ஆ.பா. ஈறு]

அருளானவன்னம் *arul-6na-vannam*, பெ. (n.) (புடமிடப்பட்ட) தங்கம்; refined gold (சா. அக.)

[அருள் + ஆன + வன்னம் (தஙகம). அருளம≔ பொன்]

அருளி aruli, பெ. (n.) 1. (வேதி.) வீரம்; (Chem.) corrosive sublimate 2 இருள் மரம்; ironwood of Ceylon, Mesua ferrea (சா.அக)

[இருள் → இருளி → அருளி.]

அருளிச்செய்-தல் aruli-c-cey-, 1 செ.குன்றாவி. (v t) கடவுள் அல்லது வணங்கப்படத்தகக பெரியோர் அருளொடு சொல்லுதல்; to speak. as God or venerable persons, ''தம் பெரு மாடடிக் கங்கு நாயக னருளிச் செய்வான்'' (பெரியபு. காரைக். 57)

[sugar + Gew]

அருளிச்செயல் aruli-c-ceyal, பெ. (n.) 1. இறை வன் அல்லது அரசன் கட்டனை; God's or king's gracious command 'ராஜாவின் அருளிச செயற்படிக்கு மந்திரமூரத்தி வெட்டுவித்தது' (S.I I ii, 118) 2 அடியார் பாடல்; poetical utterances of saints. ''அருளிச செயலவாழி'' (உபதேசரத். 3).

ம. அருளிசசெய்யுக

[அஞனி + செயல்]

அருளிப்பாடியன் aruli-p-padiyan, பெ (n) தேவ அல்லது அரசக் கட்டளையை நிறை வேற்றுவோன, executor of divine or royal commands ''அங்கருளிப பாடியரோ டரு முனிவா கடிதணைநது'' (கோயிறபு இரணிய 52).

[அஞனிப்பாடு → அஞனிபபாடியன்] அஞனிப்பாடு பாரகக, see aruli-p-pāḍu

அருளிப்பாடு aruli-p-padu, பெ. (п.) இறைவன் அல்லது அரசன் கட்டளை, God's or king's gracious command. "ஆயி ரிராகவ னருளிப் பாடுடன வாயிலகாப பாளரு மகிழந்து கூற லும்" (உத்தரரா. அசுவ. 157) —, இடை (int.) 'கட்டளைப்படி செய்வோம்' எனனுங் குறிப்பு, 'A's it pleaseth thee!' said in response to a divine or royal command. "கணநாத ஏருளி ப பா டெனறார்கள்" (கோயிற்பு, இரணிய, 51).

ம். அருளிப்பாடு; க அருள்பாடு

[அஞனப்பாடு — அ ஞ ளி ப் பாடு இனி, 'அஞளி = அஞ**ளி கா**தியாரைல், பாடு = உண்டைகணைக்' **என்றுமாம**.]

- அருளுத்தசாரம் aruluttašaram, பெ. (n) ஊர்க் குருவி; Indian house-sparrow, Passer indicus (சா அக.)
- அருளுபதி arulupadı, பெ. (n.) அகுளுறுதி பாரக்க; sec aruluşudı
- அரு நருநிலை arul-uru-nilai, பெ. (n) சிவபெரு மான் குருவுருக் கொள்ளும் நிலை (திருவருட் 5, தலைபபு); manifestation of Šiva as a spiritual preceptor

[AGA + RG (RGOU) + BOOW.]

- அருளுவம் aruluvam, பெ (n) அருளவம் பார்க்க; see arulavam.
- அருளுறு தி aruļutudi, பெ (n.) வேம்பு; margosa, Melia azadīrachta.

மறுவ அருளுபதி

- அருளொடு நீங்கல் arulodu-ningal, தொ.பெ (vbl.n.) (பொருள) உலகத் துயரத்தை தோக்கிப் பற்று நீங்குதலைக் கூறும் புறத் துறை (பு.வெ 8-34); (Porul) theme expressing one's renunciation of worldly desires on seeing the miseries of the world.
- அருளோதியம் aruļādiyam, பெ.(n.) புளிபபுக கொடிமுந்திரி, sour grapes, Vitis vinifera (சா அக.)
- அருளோன் aruļēn, பெ. (n.) 1 கடவுள், God. 2 அருளுடையோன் (சூடா), gracious person
- அருனாவரிசி arundvariši, பெ. (n.) அறுவகை யரிசியுள் ஒன்றான மருந்துச்சரக்கு (சங் அக); a kind of seed used in medicine.
- அரை 1-தல் arai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1 தேய்தல், to become macerated, worn out ''தீளிடை யங்கமெங்கு மரைந்திட'' (பெரியபு. இருநாவு 360) 2. அரைபடல் (சங் அக்), to be ground.

ம. அரயுக, க., பட அரெ; குட அர. து. அரெபுனி, தெ. ராசு, கோத. அாவ. அர்த; கோலா. ராக, கோண். அரீதானா, கூ. ராத; குவி ராச

[அர → அரம், அரவு → அராவு, அரவு → அரஞ → அரங்கு அர → அறு. அர → அமைர். அமைரைத்தல் = அராவித் தானாக்குதல் அல்லது பகையாக்குதல்,]

அரை உத்தல் arai-, 4 செ.குனறாவி (v.t) 1. தேய்த்தல்; to rub against, graze, mash ''அரைத்த வாரமும்'' (பாரத நிரை 29). 2 கொட்டை நீக்குதல், to remove seeds, பஞ்சரைக்கும் ஆலை, gin. 3. தசுக்குதல் (சங் அக.); to crush 4 அம்மியில் வைத்து அரைத்தல; to grind ''அரைத்த மஞ்சள் தாவதை'' (தேவா 7 60:2). 5 பொடித்தல், தூளாக்குதல், மாவாக்குதல; to pulvejise. மாவரைக்கும் ஆலை. 6 'அழித்தல் (வின்); to destroy. 7. தோயிலமுந்தல் (சங் அக.); to be afflicted with sickness. 8. வெட்கப்படுதல் (நாஞ்), to be ashamed (Nāñ.).

ம அரயக்குக; க. அரெமிசு; தெ. அரகதியு; துட. யெரை; து. அரெபு; பட அரெ.

அரை1-தல் பார்க்க; see arai-1.

அரை ¹ arai, பெ (n.) I இடை; waist, loins. ப் புனைமணி யரைஞாணொடு போதும் '' (பெரியபு. திருஞான 93). 2 பாதி; half

் வேணப்பா கஸ்தூரி வகைக்குத் தானும் விளங்கவே யரைக்கழஞ்சு வேணடு வாயே' ' (அகஸ் தியர்பூ. 118). 3. இ, ஒ என்னும் பின்னவெண்; the fraction } 4. நடு; middle. ''மழையமைந் துற்ற வரைநா ளமயமும்'' (மதுரைக. 649). 5. வமிறு; stomach, "கன் றரைப்பட்ட கயந்தலை மடப்பிடி" (மலை படு, 307). 6. அல்குல்; the portion between waist and Pudendum muliebre 7 தொடையின் மேற்பாகம், the upper part of the thigh (பொருந 104, உரை). 8. தன்சடு; stem. " முள்ளரைத் தாமரை" (சிறுபாண 183). 9 மரத்தின் அடிப்பாகம்; trunk of a tree ''பொரியரைத் தேமா'' (நைடத.நாடடு. 20) 10. இடம்; part, portion. "குளகரை யாதத குறுங்காற் குரமபை'' (பெருமபாண, 148).

ம, க, தெ. அர; து, குட., பட அரெ; கோத, துட அர்.

[அருகுதல் - சிறுத்தல, குறைதல் அரு → அருகு. அரு → அரை = உடமுகுள் சிறுத்த அலலது ஒடுங்கிய பாகம் ஒநோ: இடு → இடுகு → இடுக்கு. இடு → இடை = உடம்சின் இடுகியபாகம்.]

அரை² arai, பெ. (n.) அரசியல், politics ''அரைவிளை கலைநலலார்'' (சீலக. 2430)

[அரசன் → அரைசன் → அரையன் → அரை. ஓ.தோ. இரையன் → இரை, பரையன் → பரை. அரையன் → ராயன் > தெ ராயு. cf E toy]

அரை^{*} arai, பெ (n) ஒருவகை மரம், a kind of tree

''பனையும் அரையும் ஆவிரைக் கிளவியும்'' (தொல் எழுத்து, உயிர் 81)

'அரை' என்பது 'அரசு' என்பதன் சிதைவாய அல்லது திரிபாயிருக்கலாமென்று செலர் ஐயுறுவா அதறகு இடமிருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

அரைக்கச்சு arai-k-kaccu, டெ. (n.) 1. இடைப் பட்டிகை; waist-band, girdle. 2. இடையிற் கட்டும் ஒடுக்க உடை, narrow cloth tied about the waist and tucked in behind.

அரைக்கச்சை arai-k-kaccai, பெ. (n.) அரைக் கச்சு பார்கக; see arai-k-kaccu.

அரைக்கட்டி arai-k-katti, பெ. (n.) அரை யாப்பு, inguinal bubo.

அரைக்கடி arai-k-kadi, பெ. (p.) இடுப்பி லுண்டாகும் சொறிபுண்ட; dhobies' itch, a kind of ringworm, Tinea circinata.

அரைக்கடுவன் arai-k-kaduvan, பெ. (n.) அரைக் கடி பாரகக; see arai-k-kadi (செ.அக.) — இடுப்பு, தொடைச்சந்து, குறி இவ்விடங்களிற் படர்ந்து தமைச்சலுண்டாக்கும் ஒருவகைப் படை, a parasitic skin disease like ringworm marked by brownish eczematus patches on the inside of the thighs, lips, groins and the genitals, Tinea cruris (சா அக.).

அரைக்கண் arai-k-kap, பெ. (n.) 1. பாதி மூடிய கண், half-closed eyes. அரைக்கண் ணாற் பார்க்கிறான (உ.வ.) 2. குறைந்த பார்வை; partial sight அரைக்க்ண் பார்வை.

க. அரெகண், தெ. அரகணணு; பட. அரெ கண்ணு.

அரைக்கண்ணுறக்கம் arai-k-kap-p-uzakkam-, பெ. (n.) அரைத் தூக்கம் அல்லது பாதி விழி முடிய தூக்கம், sleep with eyes half-closed or partial sleep.

அரைக்கண் போடு - தல் arai-k-kan-pōḍu-, 20 செ.கு வி. (v.i) கால்நடை முதலியன அரைக்கண்ணோடு பார்த்தல் (பெரியமாட். 129); to see with eyes half-closed, as cattle, etc.

அரைக்காசப்புல் arai-k-kāša-p-pul, பெ. (n.) பூனைப்புல்; a species of grass (சா.அக.). [ஒருகா. அரை + காசம + புல Skt kāsa > த. காசம = சுளைநோய். பூனை வாய்வைத்த உணையை யுண்டால சுளைநோய் வரும் என்பா.]

அரைக்காசுத்தொண்டன் arai-k-kašu-i-londan, பெ (n.) மிக எளியவன்; a poor, despicable fellow. pauper ''அரைக்காசுத் தொண்ட னிவன்'' (விறலிவிடு 833-4)

[அமை + காக + தொண்டன்.]

அரைக்காணி arat-k-kāṇt, பெ (n.) (கீழ் வாய்க்கணக்கு) ம எனறு வரிவடிவிற் குறிககப் படுவதும் நூற்றறுபதிலொரு பங்கு மான பின்னவெண், the fraction I/160, as half a kāṇi.

ம. அரசுகாணி, க. அரெகாணி.

[NOOO + BAROOF]

அரைக்காய்ச்சல் arai-k-kayccal, பெ (n) தன்றாய்க்காயாத புழுங்கல் நெல்லை யிடித்த வத்வலரிசி (இ.வ): rice husked from boiled paddy, not fully dried (Loc).

[#### + BAWBBW]

அரைக்கால் arai-k-kal, பெ. (வ.) (கி.வா.க) வறு, ஹு என்று இருவேறு வரிவடிவிற் குறிக்கப்படுவதும் எட்டிலொரு பங்குமாகிய பின்னவெண், the fraction 1/8, as half of a quarter

ம. அரக்கால், க. அரெகால்,

[அரை + கால. எடடிலொரு பங்கு நாவி வொரு பங்காகிய காற்பங்கிற் பாதியாதலால், அரைக்கால எனைப்பட்டது.]

அரைக்கால்வாசி arai-k-kal-vaši, பெ (n) பழையவரிவகை (S I.I ii,115), an ancient tax

[அமை + கால + வாசி. வருமாணத்தில அலலது ஒரு விளைசேசலில் அமைக்காற்பங்கு கொடுக்கப்பட்ட வரியா யிருந்திருக்கலாம்.]

அரைக்காற்சட்டை arat-k-kāṭ-caṭṭai, பெ. (n) சல்லடம், முட்டி (முழங்கால் கணு)வரை யணியும் காற்சட்டை, shorts, drawers

[அரை + கால + சடடை முட்டியைரை அரைக்காலாதலால், அதுவரையணியும் சட்டை அரைக்காற் சடடை மெனைப்பட்டது.]

அரைக்கீரை araı-k-kiraı, பெ (n.) அறைககீரை பாரகக; see azaı-k-kıraı.

அரைக்குரல் arai-k-kural, பெ.(n.) தெளிவில்லாப் பேச்சு (புதுவை); indistinct speech (Pond) [அலர் + குரல். அரை = குறை.] அரைக்குருடு arai-k-kurudu, பெ. (n.) குறைந்த பார்வை; partial blindness, Amblyopia (சா.

க அரெகுருடு

[8000 + GGG.]

அரைக்கு ழல் arai-k-kulal, பெ (n.) அரை ஞாணிற் கோத்து அணியும் மந்திரத்தக்டு அடைத்த குழல் (இ.வ); a pendant, encasing a mystic scroll, worn with the waist-cord (Loc)

 $[Am\sigma + ggw. Am\sigma = gGuy.]$

அரைக்குளகம் arai-k-kulagam, பெ. (n.) 1. ஒரு பட்டணம் படி; a Madras measure approximately 2½ litres 2 அரைமரக்கால், half a marakkal, equivalent to 8 or 10 measures varying according to places

[அமை + குளாகம.]

அரைக்கூறு arai-k-küru, பெ (n) 1. பாதிப் பங்கு; half the portion or share. 2 மதிப் பாகப் பாதியளவு; approximately half 3. அரைக்கூறு காய்ந்த நீர், கைபொறுக்குஞ் குடுள்ள நீர்; half-boiled water, tepid water, lukewarm water

[AMOO + + + D. D.]

அரைக்கைச்சட்டை aran-k-kai-c-cattai, பெ (n.) மொழி (முழங்கைக்கணு) வரை கை வைத் துள்ள மேற்சட்டை; half-sleeved jacket, shirt or coat.

தெ அரசட்ட

[அரை + கை + சட்டை மொழிவரை யுள்ள கை ஏறத்தாழப் பாதியாதலால அரைக்கை மெனைப்பட்டது]

அரைகடி arai-kadi, பெ. (n.) அரைக்கடி பாருக்க, see arai-k-kadi,

[8000 = \$Gi4]

அரைகல் arai-kal, பெ. (n) அம்மி, grindingstone

ம அரகலலு, க. அரெகல; பட. அரெ. [அரை = அரை∪பு.]

அரைகுலையத் தலைகுலைய arai-kulaiya-italai-kulaiya, வி.எ. (adv) இடுப்பாடையும் தலைமுடிப்பும் அவிழும்வண்ணம் மிகப் பர பரபபாய், very hurriedly, even to the extent of letting one's waist-cloth and the tuft of hair on one's head to become loose 'அரை குலையத் தலைகுலைய வந்து' (ஈடு, 3.5 · 1).

[அரைகுலைய + தலைகுலைய. அரை, தலை என்பன ஆகுபெயரொத்த ஏற்றுரை வழக்கு (உபசாரவழக்கு — Transferred epithet). 'அரை.....கலைய' என்பது ஒரு மரபுத் தொடரமொழி (Idiomatic phrase).]

அரைகுளம்பு arai-kulambu, பெ (n) காலதடை களின் குளம்பிற் காணப்படும் ஒரு குற்றம் (பெரியமாட் 19), a defect in the hoof of cattle

[ஒருகா. அசை = அசைப்பு]

அரைகுறை arai-kurai, பெ. (n.) 1 போதாமை; insufficiency, deficiency பணம் அரைகுறை யாயிருக்கிறது (உ.வ.). 2. வினை முடியாமை, முற்றுப்பெறாமை; incompleteness, imperfection. கட்டடவேலை அரைகுறையாய்ச் செய்திருக்கிறது (உவ.).

க , பட, அரெகொரெ

[அமை = பாதி. 'அமைகுமைறை' (அமையுங குமைறையு மாயூ ஞத்தல) — ஒரு மேரேசி கணைமொழி.]

அரைங்கரம் araingaram, பெ. (n.) நானாழி; a measure of capacity, as half of the symbol for kurum: "வலலி சமபடி யுகர மாப மிருங் கர மடவந்த புன்ல ரைங்கரம்" (தைவ்வ தைல். 6).

[குறுணு 8படி. அதற்குக குறி `ங' (ஙகரம). குறுணு மூற பாதீ நாணாரழி (நாலுபடி). குறுணு குறிமூறையூல் ஙகர மிணுபைபடுமாதலால, அதிற் பாதீ அரைங்கர மெணப்பட்டது. அரைஙைகரம→ அரைங்கரம் (மஞஉ)]

அரைச்சட்டை arai-c-cattai, பெ (n) உடற் பயிற்சி செய்ய அணியும் சல்லடம், short drawers worn during athletic exercises

ம். அரசசடட்ட

[அறைக்காற்சட்டை — அறைச்சட்டை]

அரை ச்சதங்கை arai-c-cadangai, பெ (n.) பிள்ளைகளின் சதங்கை கோத்த அரையணி, string of jingling beads worn by children around the waist

[அமை = இடுப்பு. சலங்கை → சதங்கை]

அரைச்சந்துவாதம் arai-c-candu-vadam, பெ (n.) நடக்கும்போது இடுப்பும் தொடைச்சந்தும் தோகும் ஊத (வாத) தோய், theumatic affection of the waist and the groins, Lumbago (சா.அக.)

[அரை (இசெப்பு) + சந்து (தொடைப பொருத்து) + Skt. vāta > ந. வாதம் (ஊதம) |

அரைச்சம்பளம் arai-c-cambalam, பெ. (n) சம்பளத்திற் பாதியாகப் பெறும் மூப்புச் சம்பளம் (உவ) pension (Com u.)

[அரை + சமுறாம். அறை = பாது.]

அரைச்சல்லடம் arai-c-calladam, பெ. (n.) அரைக்காற்சட்டை (சங் அக); shorts, drawers.

க அரெசலலண

[அரை + சல்லடம்]

அரைச்சவரம் arai-c-cavaram, பெ (n) 1. தலை மழிப்பு. shaving the head. 2 முகமழிப்பு (இ.வ.), shaving the face (Loc).

[அரை (பாதி) + Skt kshaura > த. சவரம் அரைமழிப்பு (ப வ.).]

அரைச்சாப்பாடு arai - c - cappadu, பெ (n) உண்டிச்சாலைகளில் வரையறுக்கப்பட்ட குறைந்த அளவான சாப்பாடு, முழுச்சாப்பாடு என்பதற்கு எதிர், half-meal or limited meal, served in hotels, opp to full meal.

[AMMO + STUUTE.]

அரைச்சாப்பு arai-c-cappu, பெ.(n) மதங்கத்தின் (யிருதங்கத்தின்) கரணைப் பக்கத்தில் தட்டும் மெல்லிய தட்டு; a gentle tap on the right head of madangam, a skinned instrument of music

[அரை + சாப்பு. ச (குரல) → சா → சாப்பு = பாடகன் குரவினா (voice) சமனி வைக் குரலானா (the first note of the gamut) அலகிற்கு (key-note) ஒத்ததாக அமைக்கப்படும் ஓகையுள்ள மதங்கத்தின் வலப்புறத் தட்டு. அதிற் குறைந்தது அரைச்சாப்பு.]

அரைச்சாயம் arai-e-cāyam, பெ. (n.) இளஞ் சாயம் (வின்.), a slight tinge in dyeing.

அரைச்சீட்டு arai-c-cittu, பெ (n.) தொடர் வண் டிகளிலும் பேரியங்கிகளிலும் 12 அக வைக்கு உட்பட்ட சிறுவர்க்குக் கொடுக்கும் அரைக்கட்டணச் சீட்டு; half-ticket, concession ticket for children below 12 years of age, issued at half rate, in trains and buses.

[AMOF + & CG.]

அரைச்சீர் aras-c-cir, பெ. (n.) சில குலத்தாராற் குறிக்கப்பட்ட சீர்வரிசையில் ஏறத்தாழப் பாதி யளவு; half šir, presents given to a bride by her parents, representing half of the dowry prescribed by usage.

[sumo + 8 n.]

நாட்டான் குல முழுசசீர்: 64 வள்ளம் அரிசி, 25 பணைவடடு, 5 கவளி வெறறிலை. 1 பட்டணம்படிப் பாக்கு, 1 படி மஞ்சள், 4 படி நெய, கூறை, பொன் தாலிககொடி ஆகிய இவை.

கொங்க வெள்ளாளர் குல முழுச்சீர்: 45 உருபாக்காக, 10 வள்ளம அரிசி, 25 வெல்ல வுருண்டை, தேங்காய, வெற்றிலைபாக்கு, வாழைப்பழம முதலியன

அரைசபாரம் araiša-pāram, பெ. (n) அர சாட்சிக்கடமை; the duties and responsibilities of government ''அருந்தவ மரைச பார மிரண்டுமே'' (சூளா மந 33)

[அரசன் -> அரைசன் -> அரைசை + பாரம.]

அரைசன் araišan, பெ. (n.) அரசன; king ''அரைசரிற் பிறந்து'' (கம்பரா அயோத் மந்தரை 69).

[அரசன் -> அறைசன்.]

அரைசாந்து arai-šandu, பெ. (n.) அரைத்த சுண்ணாம்பு (வின.); ground mortar, stucco.

[அரை + சாந்து. அரை = அரைத்த.]

அரைசி araišį, பெ. (n.) I. அரசாள்பவள், the reigning queen. 2 கோப்பெருந்தேவி; chief queen, queen consort. 3. கோத்தேவிகளுள் ஒருத்தி; one of the queens.

[அரசன் → அமைசென் (ஆ.பπ.) — அமைரசி (பெபா).]

அரைசிலை arai-šilai, பெ. (n.) அம்மி (பிங), grinding-stone. "அரைசிலை குமிழபபு வடித தல" (தைவை, பாயி. 12).

[அரை (அலைசெக்கின்ற) + Skt. šilā > ந சீலை = கல.]

அரைசு araišu, பெ. (n.) 1. அரசன; king 2. அரசன் தன்மை; kingliness. 3. அரசியம்; kingdom.

[310A -> 31601G.]

அரைசுகட்டு qraišu-kattu, பெ. (n.) சிற்றூர் உரிமைவகை (புதுக், கல), a village perquisite (Pudu, Insc.). அரைசெலவு *arai-šelavu*, பெ. (p.) உலிலைச் சரக்கு (மசாலைப்பண்டம்) (இ.வ); curry stuffs (Loc).

[அரை (குழம்பூறகும் காய்கூரிச் சமையற்கும் அரைக்கின்றை) + செலவு (செலவாகும் அல்லது பயப்பைடும் பொருள்). செல → செலவு (சொ. ஆகு)]

அரைசோறு arai-šōṭu, பெ (n) I செரியாத சோறு, undigested rice-food 2. பாதி வெந்த சோறு; half-boiled (cooked) rice (சா.அக.)

அரைசோறுபோற்கழிதல் arai-šōru-pōr-kalıdal, பெ. (n.) செரியாத சோற்றோடு கலந்த கழிச் சல், diarrhoca with fluid stools containing undigested rice or food, Lienteric diarrhoca (சா.அக).

[அரைசசோறு (பாதி வெந்த சோறு) → அரைசோறு.]

அரைஞாண் arai- kan, பெ. (n.) 1. ஆணமக்கள் அரையிற் கட்டுங் கயிலு; waist-cord worn by men and boys. 2. அரையணி (பிங்.), ornament worn round the waist 3 கிணற்றின் செங்கவ்வரை; rows of brick lining a well, bricky revetment of a well.

ம அரஞ்ஞாண

[அரை (இசப்பு) + நாண் (கமூறு, கொடி) → ஞாணா.]

அரைஞாண்கயிறு arai-ñāṇ-kayiṛu, பெ. (n.) அரைஞாண் பார்க்க; see arai-ñāṇ.

[அகை 7 + ஞாண் + கமிறு.]

அரைஞாண எனனுங் கூட்டுச்சொலலின் வருஞ்சொல் உலகவழக்கிற பொருளிழந்த போது, கயிறு என்னுஞ சொல கூட்டப் பட்டது இது மிகைபடக்கூறல (redundancy). 'அரணாககயிறு' என்பது கடுஙகொசசை (barbarism).

அரைஞாண்கொடி arai-fith-koḍi, பெ (n.) அரைஞாண் பார்க்க; see arai-fith

[அரை + ஞாண் + கொடி.]

'அரைஞாணகயிறு' ஒத்ததே 'அரைஞாண் கொடி' என்பதும், ஆதலால இதுவும் மிகை படுசொல்லே (redundant word)

கய்று என்பது நூலாலும் நாராலும் திரிக்கப்பட்டவுதயும், கொடி என்பது பொன், வெள்ளி முதலிய மாழையாற் செய்யப் பட்டதையும் குறிக்கும் இதுவே இவற்றிடை வேற்றுமை.

அரணாககொடி எனபது கடுங்கொசசை (barbarism)

அரைத்தரை-த்தல் araittarat-, 4 செ.குன்றாவி. (v t.) முன் அரைத்ததையே திரும்பவும் அரைத் தல, to grind again (சா அக.).

[அறைத்து + அறை.]

அரைத்தரைத்துப்புடம்போடு-தல் araillaraillup-pudam-pōdu-, 19 செ. குனறாவி. (v.t) திரும்பத் திரும்ப அரைத்து நீற்றுதல், to grind again and again for purposes of calcination (சா அக.)

[அறைத்து + அறைத்து + 4Lம் + Gun@]

அரைத்தவளை arai-t-t_va[ai, பெ.(n) வாலறாத அரைவளர்ச்சித் தவளை, தலைப்பிரட்டை; tadpole.

[அரை + தவளை. அரை = பாது]

அரைத்திரணையரம் arai-t-tiraņai-y-aram. பெ. (n.) பாதி திரண்ட அரம் (C.G.), a halfround file.

[அரை (பாதி) + திரணை + அரம. திரள → திரளை → திரணை.]

அரைந்துச்சேனி-த்தல் araittu-c-cēvi-, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) வீக்கம், புண் முதலியன வற்றிற்கு மருந்தை அரைத்துத் தடவுதல்; to grind and apply medicine as a protective covering for swelling, burns, wounds, ulcers, etc. (சா அக)

[அனைரத்து + சேவூ]

அரைந்துட்டு arai-t-tuttu, பெ. (n.) இற்றை ஒரு காசிற்குச் சம்மான பழைய இருசல்லி (தம்பிடி), an old copper coin equal to one current paisa

[#mo + gic.]

அரைத்தூக்கி arai-t-tūkki, பெ (n.) தூக்குமர வகை; pillory (W.) (செ.அக.)

[அனை (பாதீ) + தாக்கீ. தாக்கு → தாக்கீ. 'இ' வி.முத. சுறு.]

அரைத்தொடர் arai-t-toḍar, பெ.(n.) இடைத் தொடர் (சங்கிலி); waist-chain. ''நாணு மரைததொடரும்'' (திவ பெரியாழ. 1 . 3 : 4).

[அறை = இடுப்பு. இதிர சே → தொடா தொடுத்தல = கோத்தல.] அரை நலம் *arai-nalam*, பெ. (n.) க**ாளை அரை** யுங் குறையுமாகக் காயடிக்கப்படுதல்; not being properly castrated, as a bull.

[அரை = பாதி, துறை. நல → நலம் = நன்மையான விணை.]

அரைநலவன் arai-nalavan, பெ (n.) நன்றாக விதையடிக்கப்படாத மாடு (யாழப), bull not properly castrated (J.).

[அமை = பாதி. நலம (விகையைடித்தலை) → நலவன். 'அன்' ஒருமையிறு.]

அரைநா araina, பெ. (n) முதலை; crocodile

அரைநாண் *arai-nān*, பெ. (n.) இடுப்பிற்கட்டும் க**யிறு அல்லது கொ**டி; waist-cord or waistchain "பொன்னரை நாணொடு" (தில் பெரியாழ, 1 6:2).

[அரை + நாண். அரை = இமுப்பு]

அரைநாவை arai-navai, பெ. (n.) 1. கலப்பைக் கொழுவின் ஒருபால் வளைந்த நுனி; the part of the ploughshare which is bent on one side 2. ஒரு பக்கம் வளைந்த மண்வெட்டி நுனி; tip of a hoe bent over.

[அமைரை = பாதி. தமைறை. நா = அலது. நா → நாலை 'ஜு' உடைமைமை மூறு]

அரை நாழி arai-nali, பெ. (n.) கைந்தாழி என்னும் நாட்டுப் படியிற் பாதியளவு, உரி; half a country measure

[அறை + நாழி. அறை = பாதி.]

அரை நாள் arai-nal, பெ. (n.) 1 பாதி நாள், ஒரு நாளிற் பாதியளவு, half a day. 2. நள்ளிரவு; midnight "மழையமைந் துறற வரைநா எமயமும்" (மதுரைக் 649)

[அரை + நாள அரை = பாதி.]

அரை நீர் arai-nir, பெ (n) குறித்த காலங்களிற் பாசனமாகப் பாய்ச்சும் நீர் (C.G.), water for irrigation drawn from a public reservoir during a certain period of the year.

[அஞ (அஞ்மையானு) → அமை.]

அரைநூல் arai-nūl, பெ (n.) 1. அரை நாண் (சங்.அக.); waist-cord, 2 அரைச்சதங்கை; string of tinkling beads worn by children around the waist 3. பாதி நூல், அறுவைமர அளவிற் பாதி, 12 சதுர அடி; half of a timber square measure.

[அரை = 1, 2. இடுப்பு, 3. பாடு!]

அரை நூன் மாலை arai-nīt ந-mālai, பெ (n.) அரைப்பட்டிகை, மேகலை; women's girdle, broad chain-belt of gold

[அரை (இடுப்பு) + தால் (நாண்) + மாலை.] அரை நெக்கல் arau-nekkal, பெ. (n.) பாதி பழுத்தது, அரைப்பழம்; half-npe fruit.

[அரை = பாதி. தெஞ்தல் = நெகீழ்தல, மெதுவாதல், இளைஞ்தல. நெஞ் → நெக்கல் (தொ.ஆஞ்.).]

அரைநெறி arai-neri, பெ (n) தொடைச் சந்திற் கட்டும் தெறிக்கட்டி; a sympathetic bubo (swelling) in the groins (சா அக.).

[அரை = இடுப்பு நெறித்தல = முறுக்கர மிருத்தவ, விறைத்தல். நெறி = இறுகிய கட்டி.]

அரைநோக்கு arai-nōkku, பெ. (n) (கணி) கோள் (கிரக) நோக்குவகை, தன வீட்டினின் நு 5ஆம் அல்லது 9ஆம் வீட்டை நோக்குதல் (வின்.), (Astrol.) aspect of a planet on the 5th or 9th house from its own

[அரை = பாதி. நோக்கு (முத. தொ. பெ.) = நோக்கல், பாரவை.]

அரைப்பட்டம் arai-p-pattam, பெ. (n.) (கிறித.) சீர்திருத்தக் கிறித்தவ சபையில் இளைய குரு வாயிருப்பவர் பதவி, (Chr.) the status of a Junior Pastor in a Protestant Christian Church.

ஒ.தோ. சின்னப படடம் (சிவமட மரபு). [அரை = பாதி, இளமை. பட்டம = சிறப்புப் பெயா, பதவூ.]

அரைப்பட்டிகை arai-p-pattigal, பெ. (n.) பெண்டிர் இடையணிவகை, ஒட்டியாணம்; gold or silver girdle or waist-belt worn by women over their dress.

மை அரப்பட்ட

(அரை = இடுப்பு. பட்டி = பட்டை படடி → பட்டிகை.]

அரைப்பட்டினி arar-p-pattini, பெ (n) பாதி யளவே உணவுண்டிருத்தல்; being half starved.

[அரை ை பாதி. பட்டி ை தாணு ி, சீ மை ல. ஒருகா. பட்டி → பட்டினி — உண வி லலா த போது வயிற்றில் காத்துணு மைப் போராததிக கொண்டிரைத்தேல்.]

அரைப்பட்டினிகிட-த்தல் *arai-p-paṭṭɪṇi-kiḍa-*, 3 செ. கு. வி. (v.i) 1. பாதியளவே யுணவுண் டிருத்த**ல**; half-starvation. 2. மருத்துவ முறை யாக அரையுணவுண்டல்; semi-starvation, the so called hunger cure (சா.அக.).

அரைப்பட்டினி பார்க்க; see ara:-p-pa((ini (கீழ் → கிழ → கிட. கிடத்தல = படுத்திருத்தல், கீழிருத்தல், இருத்தல]

அரைப்படிப்பு arai-p-padippu, பெ.(n.) நிரம்பாக் கல்வி, inadequate learning.

[Amm = ung. u4 - u4u4.]

அரைப்பணம் aran-p-papam, பெ. (n.) 1. இடத்திற்கேற்ப வேறுபட்ட ஒரு பணமதிப் பிற் பாதி; a coin, the value of which is equivalent to half a papam, varying in value from place to place. 2 அரைப்பணம், ஒன்றே காலணா (3½ துட்டு); a coin equal to one anna and three pies (சா அக)

பணமைதிப்பு வேறுபாடு .

SIL ID மதிப்பு திருநெலவேலி --- 10 துட்டு (40 சலலி, 20 **காசு**) — 7∮துடடு (30 சலலி, தளுசை, இராமநாதபுரம 15 sn &) திருச்சிராப்பளளி — 6 த<u>ாட்</u>டு (24 சலலி, 12 s.m.s.) - 3~~1~~ துடடு (15 சலலி, சென்னை 74 BITE) *திருவி தாங்கூர்* — 4 சக்கரம் (24 சலலி, 12 காசு)

(செ.அக) சலவி யென்றது 'தமபிடி' என்னும பழைய காசு 'காசு' என்றது இறறை 'நயா பைசா' என்னும் புது ககாசு. 4 சலவி கொண்டது ஒரு துட்டு ஒரு சலவி கால துட்டு; இரு சலவி அரைத்துட்டு, முச்சலலி முக்கால துட்டு.

[அமை = பாதி.]

பணம் பாரக்க, see paṇam.

அரைப்பணம்² araı-p-paṇam, பெ. (n.) அல்குல் (பணவிடு 369); Pudendum muliebre.

[ஒருகா அர (பாம்பு) + பணம் (படம்). பெணா துறிக்குப் பாமபின் படத்தை உவமை கூறுவது புலவா மாபு.]

''தாராழிக கலைசா ரலகு றடஙகடற் குவமை தக்கோய் பாராழி பிடிரிற றங்கும பாந்தளும்'' (கம்பரா.கிடகிந்தா. நாடவிட. 37) அரைப்பள்ளி arai-p-pa(li, பெ (n.) I. நாட்டுப் புறத் தொடக்கப பள்ளிகளில் காரி (சணி) தொறும் வைத்துக்கொள்ளும் அரை நாட் பள்ளி; closing of primary or lower elementary schools after the morning session, on Saturdays in the rural areas 2 பள்ளிகளின் அரை நாள் விடுமுறை, half holiday for schools.

[SURDIT = UTS]

பள்ளி பார்க்க, see pal(i

அரைப்பு araippu, பெ (n) 1 அரைக்கை, grinding, pulverising. 2 அரைக்கப்பட்டது; that which is ground 3 இலுப்பைப் பிண்ணாக்கு, cakes of crushed matter left behind in the press after the extraction of oil from the oleagenous mahua seeds; these are used by some as soap

''சோடியிருப் பைத்திபபி சொல்லரைப்பா நெய்ககுமுற்கந தேடியரைப் பாகுந தெளி''

(தைலை பாயி 50)

4. அரைத்த சீயக்காய்; ground soap-nut 5. உடம்பில் தேய்த்த எண்ணெயைப் போக்கு வதற்கு அரைத்தெடுத்த பச்சைப்பயறு முதவிய பல்வகைப் பொருள்கள்; powdered substances such as green gram flour used for removing the oil from the oil smeared body

' அரைப்பு' என்னுஞ சொல், அரைபபு வினையைக் குறிப் பின் தொழிறபெயர்; அரைக்கபபடட பொருளைக் குறிபபின் தொழிவாகு பெயா

ம அரப்பு, க அரெ

அரைப்புக்கட்டி *araippu-k-kaṭṭī*, பெ.(n.) இலுபபைப் பிண்ணாக்கு, mahua oil-cake

[8100704 + 664.]

அரைப்புளி aras p puls, பெ (n.) நோயாளியின பத்தியத்திற்காக உணவில அரைப்புளியிடல், regulating the diet by adding to curries only half of the normal quantity of tamarind

[sum o + 4 mf.]

அரைப்பூட்டு arai-p-pūţţu, பெ. (n.) தொடை யெலும்பு அரையுடன் பொருந்தும் பொருத்து, தொடைச்சந்து (புதுவை), groin (Poṇḍ).

மை. அரப்பூடடு [அரை + பூட்டு.] அரைப்பேர்சு arai-p-pēccu, பெ. (n) பேசத் தொடங்கும் குழந்தையின் திருந்தாப் பேச்சு. indistinct words of a child beginning to learn speech, prattle of a child.

[NOOO + GUGA]

அரைப்பை arai-p-pai. பெ (n.) 1. காப்புறுதிக் காக இடுப்பிற் கட்டும் நீண்ட பணப்பை; long narrow canvas money-bag kept fastened round the waist for safety. 2 பெண்குறி; the genital of a female, Pudendum muliebre.

[அறை = இடுப்பு பின்பொருள் உவமை யாகுபெயாப் போலி.]

பை பாரக்க், see pai

அரைப்பையாக்கு - தல் arai-p-pai-y-akku-, 5 செ.குன்றாவி. (v t.) வேண்டிய போதெல் லாம் சிறிது சிறிதாக எடுத்து நுகர்தல் (ஈடு, 17:2); to enjoy little by little, Whenever wanted.

[அரை + டை + ஆகது. அரைப்பபையிலுள்ள பணாததை வேணாடும் போடிதெல்லோம் எடுத்துச பெசுலவிடுதல போன்றைது, ஒவுகைறைச் சிறூது சிறி தாக எடுத்து தொகாதல.]

அரைபடு-தல் arat-paqu-, 20 செ கு. வி. (v.i)

1. அரைக்கப்படுதல், to be ground. சாந்து
நன்றாய் அரைபடவில்லை (உ.வ.) 2.
உரைசப்படுதல், to be rubbed, irritated by
rubbing. தொடைச்சந்து அரைபட்டுப் போயிற்று (உ.வ.) 3. பழிக்கப்படுதல்; to
be derided. அலன் பலாவாயிலும் அரைபடு
கின்றான் (உவ),

[அமைர = அமைரைப4. 'படு' த வி]

அரைபாணா arai-pana-, பெ. (n) சிலம்பக கழிவகை (மதி. களஞ் I, 66), a kind of fencing rod.

உரு. பாணர்.

அரைமண்டலம் arai-mandalam, பெ.(n.) நாட்டு மரு தது வத்திற் கவனிக்கப்படும் 40 நாட் கொண்ட மண்டலம் என்னும் கால அளவிற் பாதி, 20 நாள். a period of 20 days, half of a mandalam, a period of 40 days observed in indigenous medical treatment.

மண்டைலம் பாரகக; see maṇḍalam [அரை = பாதீ. மணடலம் = வடடம]

அரைமணி arau-maṇi, பெ.(n.) 1. அரைஞாண் மணி, அரைச்சதங்கை; string of tinkling

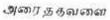
அருநெலலிப்பழம்

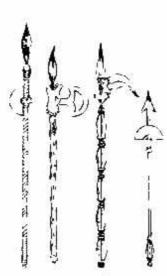
அறைபாண 1

beads worn by children around the waist us. அரமணி. 2, ப**ன்னிரண்டரை மணி** (சே நா.), half past twelve o'clock (C N.). 3. count நிமையம், ஒருமணி நேரத்திற் பாதி; half an hour, thirty minutes time.

[அரை = இமேபு, பாதி.] மணி பார்க்க: see mani.

அரைமதியிரும்பு aras-mads - y - irumbu, பெ.(n) பாதி நிலாப் போன்ற ஒருவகை யானைத் துறட்டி: a crescent-shaped goad for elephant. "அரை மதி யிருமபொடு '' (பெருங உருசைக் 32 961.

தெ ஆரெகோல [அமை (Und) + மத் (நீலா) + இருமy (இரும்பினாற் செய்த அங்குசம்). 'இரும்பு' கருவியாகுபெயா.]

அரைமதிவிருமபு

அரைமலை arai-malai, பெ.(n.) மலைச்சாரவின் த்டுவிடம், middle of a mountain slope or hill. 'அரைமைலையின்கண்.. .....மானபிணை .துயிலும். ..... பொதியின் மலை' (புறநா. 2; உரை)

அரைமனிதன் arai-manidan. பெ. (n.) மதிப்புக குறைந்தவன்; man of low esteem. 'அடை யிவ்லாதவன் அரைமனிதன்' (பழ.).

[அரை = பாதி, குறை. Skt. manuja > த. மனிதன். த. மன் > Skt. manu → manuja.]

மன் பாரக்க; see man

அரைமனிதன முரி arai-manidan-amuri, பெ. (n) இளஞ்சிறுவனின சிறுநீர், urine of a small boy (சா அக.).

[அரை (பாதி) + மனிதன + அமூரி உவா -> உவர் -> உமர் -> அமர் -> அமு?]

அரைமணிதன் பாரக்க sec arai-manidan.

அரைமா arai-mā, பெ. (n) (கீழவாய.) அடி என்னுங சூறியுள்ளதும் நாற்பதிலொரு பாகத்தைக் குறிப்பதுமான கீழ்வாயிலக்கம் அல்லத் பின்னவெண், the fraction 1/40, as half of oruma. ''ஒருமாலின கிழலிரயின றோது" (தனிப்பா தி. 1, பக. 44).

ம். அரம

[மா = அளவு. ஒன்றிறகுக குறைநைத சிற றளவு. ஒருமா = 1/20. ஆகவே, அமைமா = 1|40. மாததலை = அளத்தல. மா → மாத்தீரம் = அளவு, மட்டு மா → மாததீனை = எழுத தொலிக்கும் கால அளவு, நோயாளி யுண்ணும் மஞருதளவு. மாததல என்றும் விணை வழக கிறந்தது மாததிரம் > Skt matra மாத்திரை > Skt. mātrā 1

அரைமுடி arai - mū dī, பெ (n.) சிறு பெண் பிள்ளைகளின் அற்றம் (அம்மணம்)மறைபபதும், அரசிலை வடிவானதும். வெள்ளி அலலது பொன் னாலானதுமான அரை

யணி, pipal-leaf shaped plate of metal, worn by naked little girls cover their pubes

अकादकार के

[$Am\pi = BGJ4$. $GG \rightarrow GG = GmgUUgJ$. 'இ' வி. முத. ஈறு.]

அரையணி arai-y-ani, பெ (n.) அரையி லணி யும் அணிகலம், any ornament worn around the waist.

[அரை = இச்பையு அணி (முத. தொ. ஆகு) = அணியப்படுவது.]

அரையணிகை arai-y-anigai, பெ.(n.) *திருமண*த் தில மணமக்கள் புதிய ஆடை யணிகை, the bride and bridegroom performing the ceremony of wearing new clothes.

அரையர் araiyar, பெ (n) பெருமாள்கோயில களில நாலாயிரத் தெய்வப் பனுவல்களைப் பாடுந் தொண்டு செய்வோர் (கோயிலோ 36); priests in some Visou temples whose duty is to chant the Divviva Prabandhas.

[அரசன → அறைசன (9) — அறைசர → AMOWA (U)]

அரையர்கோவை araiyar-kōvai, பெ. (n.) தஞ்சைத் தயாபரன் என்ற தலைவலிமேற் பாடப்பட்ட கோனவைப் பனுவை (களவியற 90). a kovai on the chief Thayaparan of Thanjai, now not extant.

[அ. சென் → அரைசன் → அரையன் (ஓ) — அரையோ (∪.). கோ → கோனவ (இதா. ஆகு.).]

அரையல் araiyal, பெ.(n.) 1. துவையல் (வின்), a ground pasty side dish used as seasoning for the main dish. 2. அரையலன் பார்க்க (யாழப்.); see araiyalan (J.).

[அரைத்தல = அழுத்தீத தேயத்துத் தூள் அலலது பசையாககல். அரை + அல் (தொ பெ சுறு) — அமையல் (தொ. பெ., தொ. ஆகு }.]

அரையலன் araiyalan, பெ. (n.) சோம்பேறி (யாழ்ப.), lazy, inactive person, sluggard (J.) அவனொரு அரையலன (உ.வ.).

[அரை -> அரையல -> அரையலன்.]

அரையலிடுகை பாரகக; see araiyal-idugai

அரையலிடுகை araiyal-idugal, பெ. (n.) 1. உட் கார்ந்தாவது நின்றாவது ஓரிடத்தை த் தேய்த்துக்கொண்டிருக்கை (வின.); rubbing or wearing away a place by sitting or standing. 2. வேலை செய்யாமல் அதிகமாய் உண்கை; eating too much without doing any work

[அமையைல = 1.தேய்த்தல. 2. பல்லால அமைத தல. உண்ணுதல் (இழிப்புக் கருத்து). அமை → அமையைல். 'அல்' தொ.பெ. ஈறு. இச → இசிமைக். 'கை' தொ.பெ. ஈறு. இசிதல் = செயதல்.

இருவகை யரையலும் சோம்போரித்தனதைக் துறிப்பா யுணர்த்தும்.]

அரையற்ற நாள் arai-y-arra-nal, பெ (n.) மான்றலை (மிருகசீரிடம்), அறுவை (சித்திரை), காசம் (அவிட்டம்) என்னும் நாண்மீன்கள் (சோதிட.அக.); the 5th, 14th and 23rd lunar asterisms

அரையன் ' aranyan, பெ. (n.) 1. அரசன்; king. ''அரையனாயம் ருலக மான்வதற்கு'' (தேவா. 7 34:4). 2 ஒரு பழைய பட்டம்; an ancient title. 'அரையன் அரங்கன்பிசசன்' (S.I.I in, 438).

ம். அரயன

[அரசன் 🖚 அரைசென் 🖚 அரையென்]

அரையன்² araiya<u>n</u>, பெ. (n) 1. (அரையில ஏதேனு மணிந்தவன்) ஏதேனு மணிந்த அரையை யுடையவன் (சங் அக.); a man wearing something or other round his waist. ''வெமமான்றோல வீசுகு மரையன'' (கலைசை. 82). 2. பாதியை யுடையோன்; one who has half of a thing. [அரை = இடுப்பு, பாதீ. அரை → அரையென். 'அள்' ஆ. பா. ஈறு.]

அரையன் ³ araiya<u>n</u>, பெ. (n.) தூள; powder (சா.அக.).

அரையன்சம்பா araiyan-šambā, பெ. (n.) தெல வகை (A.); a kind of paddy.

சம்பா பாரகக: see šambā

அரையன்னிரோ நி aranyan-vurōdi, பெ. (n.) கோவைக்கொடி; a creeper, Bryonia grandis (சா.அக.).

[அரையன் + Skt. virodhin > ந. விரோநி (பகைவன்).]

அரையாப்பு arai-yappu, பெ. (n.) 1. தொடைச் சந்து (புதுவை), groin (Pop4). 2. தொடை யிடுக்கி லுண்டாகும் கட்டி; Inguinal bubo (செ. அக.).

பல மாதரைக் கூடுவதால் வெட்டை (பிர மேக) அல்லது புண் (விரண) மேக்க தொடாபு ஏறபட்டு. பினனா நரமபுக கோளாறறினா லும், நோய்கொண்ட பெண்களைப் புணரு வதால வெளளை வெடடையேற்படுவதா லும ....ஈன்பொறிகளில் (ஜனனேநதிரியங் களில) சூடு (தாபிதம) கண்டு, அங்கிருந்து அரையின நிணநீர்க் கோளததிற்குப் பரவிச செலவதனால, தொடையிடுக்கில அலலது கவட்டியில் நெறிகள் பெருத்துக் கட்டியைப போற காணும் ஒருவகைப புண் (விரண) நோய; an inflammation and swelling of a lymphatic gland, generally in the groin, usually following chancroid, gonorthoea, syphilitic infection or some other form of venercal disease. Inguinal bubo (вп. அв.).

ம் அரயாபபு

[அரை = இமேப்பு. மாத்தல் = கட்டுதல். மா → மாப்பு 'பு' தொ பெ. ஈறு, 'அரையாப்பு' தொ. ஆகு.]

அரையாப்புக்கட்டி arai-yappu-k-ka(ti, பெ. (n.) அரையாப்பு 2 பாளக்க; see arai-yappu 2.

[4000 + wrig + sig.]

அரையாறுபடு-தல் arai-y-āṭu-paḍu-, 20 செ.கு. வி (v.u.) குறைதல்; to decrease, lessen, to be reduced. "பிரிவாலே அரையாறு பட்டுச சிவந்திருக்கும்" (ஈடு, 1 4:2, பக. 176.).

[அரை (பாதீ) + ஆறு + படு. படுதல = உண்டோதல்] அரையாறு படுத்து-தல் arai-y-đṛu-paḍuitu-, 2 பி.வி (v caus) குறையப்பண்ணுதல், to reduce. 'அந்த ரஸ்ததை அரையாறுபடுத்தி' (ஈடு, 4 · 4, பிர.).

அரையாறு படு-தல் பாரக்க, see arai-y-arupadu-

[அரையோறுபெடு (த.வி.) → அரையொறுபடுத்து (பி.வி.). படு → படுத்து 'து'பி.வி ஈறு]

அரையிரவு aras y-iravu, பெ. (n) 1. தள்ளிரவு, midnight. ''மடவரலிங் கரையிரவிற கண விழித்தாள்'' (ஞானவா. சிகித்து. 75). 2. பாதி யிரவு; half the night, midnight.

[அரை = பாதீ. இருமை = கருமை இர→ இரு. இர → இர → இரவு.]

அரையிருள் *arai-y-irul*, பெ. (n.) **நள்**ளிரவு, midnight. ''அரையிரு ணடுநாள்'' (குறுந. 190)

[அரை = பாதீ இரை → இஞன்]

அரையிரவு பாரக்க; see arai-y-iravu

அரையுடம்பு arai-y-uḍambu, பெ. (n.) 1. பாதி யுடம்பு; half of the body. 2. பாதியளவாக இளைத்தவுடம்பு; an emaciated or half-reduced body.

[$\Theta = 0$ θ] = 0 θ . = 0 $\Rightarrow 0$ $\Rightarrow 0$

அரையுப்பு arai-y-uppu, பெ (n.) நோயாளிக் குரிய பத்திய வுணவில் பாதியளவே உப்புச் சேர்த்தல்; regimen with half of the required quantity of salt.

ஒ.தோ: அரைபபுளி

அரையுரல் araiy-ural, பெ. (n.)
மருந்தரைக்கும்
கலுவம், குழி
யம்மி, small mortar or hollow
grinding stone for
macerating medicines.

அரையுரல

[அரைக்கும் உரல்.]

உரல் பாரக்க, see ural

அரையெழுத்து *aral-y-eluttu*, பெ (n.) தெடுங் கணக்கைப்பற்றிய சிற்றறிவு; a smattering knowledge of the alphabet. அரையெழுத்துக் கற்றிருக்கிறான (உவ).

[அரை = பாதீ. எழுது → எழுத்து (தொ. ஆகு).]

அரைவகுப்பு arai-vaguppu, பெ. (n.) குழந்தை களின் தொடக்க வகுப்பு, beginner's class in a school for infants

[அரைவைகுப4 = மூதல வகு பபிரு பாதி போகாரது. வகு → வகுப4. '4' தொ.பெ. ஈறு.]

அரைவட்டம் arai-vattam, பெ (n.) 1 வட்டத்திற் பாதி; semi-circle 2 அரைமூடி; metal plate intended for covering the pubes of little girls

[அரை = பாதி. வள்ளுதலை = வளைதல். வள் → வட்டு → வடடம்]

அரைவடம் arai-vadam, பெ. (n) அரைச் சதங்கை; string of beads round the waist, worn by little children. "அரைவடடங்கள் கடமு" (திருப்பு 13)

[அரை = இடுப்பு. வளளுதல = வளைதல், உருண்டையாதல, உருணடு தீரளுதல. வள் → வட்டு → வட்டம் → வடம = உருண்டு தீரண்டை நாண் அலலது கொடி.]

அரைவண்டி arai-vaṇḍi, பெ. (n.) பாதியளவான கூண்டுவண்டி, small-wheeled cart or half-sized bandy, generally covered

[அரை = பாதீ. வள் → வண்டு → வண்டை = சககரம், சகடம்]

அரைவயிரக்கண் *araı-vayıra-k-kan*, பெ. (n.) கம்மாளர் கருவிகளுள் ஒன்று (சங்.அக), a tool used by goldsmiths

[அரை + வயிசம் + கண்.]

அரைவயிறன் arai-vayiṛaṇ, பெ. (n.) கருக்காய், அரிசி முதிராத தெல்; husk containing withered or half-ripe paddy grain

[அரை = பாத். வமிறு -> வமிறன். வமிறு = அகடு. அரைவெயிறன = அரை புணவைக்டை வமிறுபோலப் பாத் விளைந்த அரிச் அல்லது உள்ளீடுள்ள கூலமணி.]

அரைவயிறு *arai-vayıtu*, பெ. (n.) பாதி வயிறு, முழுவயிறு என்பதற்கு எதிர், அரைவயிற்றுச் சாப்பாடு; half bellyful, opp to bellyful

ம். அரவயறு

[அரை = பாதி. வைத்தல = இடுதேலை, உணா விடுதேலை, இலை $\rightarrow$ இடம். வை + இலை – வையில் $\rightarrow$ வயில் $\rightarrow$ வயின் $\rightarrow$ வயிறு.] அரைவயிறுங்குறைவயிறும் arai-vayituh-kutaivayitum, பெ.(n.) வயிறு நிரம்பாமை; the state of not being bellyful. அரைவயிறுங் குறைவயிறுமாயச சாபபிட்டு வந்திருக் கிறான் (உ.வ.).

'அரை.....வயிறும்' மரபிணைக் கூட்டு மொழியான தொடாமொழி (an idiomatic phrase composed of two compound words.).

அரைவயிறு பாரக்க, see arai-vayigu.

அரைவளைந்தான் arai-valaindan, பெ. (n.) தாறு பாய்ச்சாது கட்டும் வெற்றுச் சுற்றாடை: cloth worn round the waist without folding and tucking one end of it behind.

[அரை = இசப்பு. வளை → வளைந்தவன் → வளைந்தான = சுற்றிக்கட்டினது (விணையா. பெ.).]

அரைவளைவாசனம் arai-valaiv(u)-ašanam, பெ.(n.) (ஓகம்) அரை வட்டமா யிருக்கும் ஓக (யோக) இருக்கைவகை; (Yoga) a kind of semi-circular yogic posture.

[அரை + வளளைவு. Skt Asana > த. ஆசனம் (இருக்கை).]

அரைவறுப்பு *arai-varuppu*, பெ. (n.) *பாதி* அல்லது இளவறுப்பு; partial frying.

அரைவாசி arai-vaši, பெ (n) I. பாதியளவு; one half, half quantity. இதில அரைவாசி தேறும் (உ.வ.) 2 அரைமூச்சு, முழுமூச்சு என்பதற்கு எதிர்; half-breath, opp. to full breath (சா.அசு).

ம. அரவாசி

அரைவாதம் arai-vadam, பெ. (n) 1. குழந்தை கட்கு இடுப்பின் கீழாகவும் கால்களிலு முண்டா கும் இளம்பின்னையூதம் (வாதம்); a kind of paralysis of the legs and the lower part of the body occuring in early childhood, Infantile paraplegia. 2 தொடைச் சந்திலுண்டாகும் ஒருவகை ஊதம்; paralytic pain in the groin, Bubonalgia.

[Amn = BGuy. Skt všta > p. $aungu = 2mg\dot{u}$.]

அரைவாய் arai-vay, பெ (n.) 1. வாய் நிறையக் கொள்வதிற் பாதி: half a mouthful. 2. பங்கப் பட்ட வாய் (சங்.அக.), deformed or disfigured mouth.

ம். அரவாய

அரைவாய்க்கொண்டுதின்னல் arai-vay-k-kondutinnal, பெ. (n.) தோய்ப்பட்ட மாடு முதலியவை மெதுவாக இரையெடுக்கை (பெரியமாட். 156); eating in half-mouthfuls like sick cattle.

[அரை (பாதீ) + வாய் + கொண்டு + தீன்னைல். கொள் → கொண்டு (இ.கா.வி.எ.). தீன் → தீன்மாலை (தொ.வெ.). 'அவ' தொ.வெ. சுறு•]

அரைவாயல் arai-vayan, பெ.(n.) உரையாட்டில் அல்லது தருக்கத்தில் தெரிந்து பேசத் தெரியாத வன் (இ.வ.); one who is not able to hold his own in a learned discussion (Loc.).

[அமரை = பாதி. வாய் → வாயன். 'அன்' ஆபா. ஈறு.]

அரைவிற்று *ara*ı-vi*rru*, பெ. (n.) வட்டத்திற் பாதி; semı-circle.

[அடுரை = பாதி. வீறு → வீற்று = பஞ்தி. அரவீறுவளளவு என்பைதன் குறுக்கம்]

அரைவீற்றுவளைவு arai-vīttu-valatvu, பெ. (n) அரைவளைவுக் (கமான்) கட்டடம் (C E M.); semi-circular arch.

அரைவெட்டு arai-vettu, பெ. (n.) 1. தையலிற் கைகாற் பாதிவெட்டு; half-cut in tailoring. 2. பாதியளவு முடிவெட்டு; half-cut in cropping the hair.

அரை வெறி *arai-verூ*, பெ. (ந.) கட்குடியா லுண்டாகுஞ் சிறுமயக்கம்; partial intoxication.

அரைவேக்காடு arai-vēkkādu, பெ. (n.) பாதி யளவு வெந்திருக்கை; half-boiled condition. சோற்றை அரைலேக்காட்டில் வடித்திருக் கின்றனர் (உவ.)

[அமை = பாதி. இவ → வேக்காடு. 'காடு' தொ.பெ ஈறு]

அரைவேட்டி arai-vēṭṭt, பெ (n) ஆடவர் இடுப் பிற் கட்டும் ஆடை; cloth worn by males as an outer garment, covering from waist to ankles.

[அரை = இடுப்பு. வேடு → வேட்டி = கறறிக் கட்டுவது.]

வேட்டி பார்க்க; see vēţti.

அரைவைரக்கண் araı-vaira-k-kap, பெ (n.) அரைவயிரக்கண் பார்க்க; see araı-vayira-kkap. அரைவைரம் arai-vairam, பெ (n.) அரிசி முதி ரசத தெல் (இவ.); paddy with grains only half-developed for want of rain or water (Loc.).

[அமை ை = பாதி. வயூர்த்தைலை = திண்ணை தோதல், முதீர்தல். வயூரு → வயூரும் → மைவரம்.]

அரோ arō, இடை. (part.) ஓர் ஈற்றசைச் சொல்; an expletive at the end of a line in a verse ''நோதக விருங்குயி வாலுமரோ'' (கலித். 33:24-5).

ம., தெ. அரே; க. அல.

ஒ.தோ. அட → அடா > தெ. அரா → ரா ''ஏமிரா வோரி யென்பாள் எந்துணடி வஸ்தி யென்பாள்'' (தனிப்பா. தி. 1, பக். 96).

'அடா' எனனும் வீளியிடைச் சொல் ஆடூட் முன்னிலையாகப் பாட்டில் வருவதுண்டு.

''நட்ட கல்லைத் தெயவமென்று நாலு புட்பஞ சாத்தியே சுறறிவந்து மொணமொ ணென்று சொல்லு மந்திர மேதடா''

(சிவவாககியர்).

'ஏட' என்னும் சொல்லும் அதன் திரிவு களும், முதற்காலத்தில் தோழனையும் ஒத தோனையும் விளிக்குஞ் சொற்களாயிருந்து, பின்னா ஏவலனையும் இழிந்தோனையும் விளிக்குஞ்சொற்களாக இழிந்துவிட்டன்.

இனி, 'அரோ' என்பது சிவனைக குறிக்கும் 'அரன்' என்னுஞ் சொலலின் விளிவடிலம எனலுமாம். இது. இளைப்பாறுகின்றவன் 'சிவசிவா' என்று இறைவனை விளித்தல போலவது அரோ + அரா — அரோவரா → அரோகரா எனனும் விளியிரட்டையை நோக்குக.

ஒரு காலத்தில் பொருளுணர் ததுஞ் சொற் களாயிருந்தவையே, பிறகாலத்தில் அவற்றின் பொருள் இழப்புணடோ மறைந்தோ போன பின், அசைச்சொற்களாயின் என் பதை அறிதல் வேண்டும்,

எல்ல, அரன் பார்க்க; see ella, aran.

அல்¹ al, பெ. (n.) 1. மயக்கம்; confusion, delusion.

''தன்னறிவு சாட்சி யல்லாற் சாயுச்சி யப்பயனைச சொன்னபிழை கெட்டேன் றொலைபபரோ''

(ஒழிவி, பொதுவி, 6). 2, அந்திவேளை; evening, "அலலங் காடியில அழிதரு கம்பலை" (மதுரைக் 544). 3, கருமை; black. "அலலாாந்த மேனியொடு குண்டுகட் பிறை யெயிற் றாபாச வடிவமான அந்தகா" (தாயு. தேசோ, 9). 4. இருள் (பிங்.); darkness. 5. இரா(பிங்), night. "அல்லும் பகலு மனவரத முந் துதித்தால" (சரசுலதியந். காப்பு).

ம். அல்

[பல பொருள்கள் கலக்கும்போது கலக்கம் அல்லது மயக்கம் உணடாகின்றது. கருமை அல்லது இருட்கருத்து, பொதுவாக மயக்கக் கருத்தினின்று தேரன்று கீன்றது. ஒரு பொருண்ளைப்பற்றி அல்லது செய்தீயைப்பற்றி ஒன்றுந்தோன்றாத நிலை, கருநீறத்தை அல்லது இருள்நிலையை ஒத்திருக்கின்றது. இருள் நிலையே இரவு.

அலலுதல = கலத்தல, முடைதல, பின்றுதல. அல் = கலப்பு, கலக்கம், மயக்கம, இருள், இரவு.]

ஒ நோ. கல → கலங்கு → கலககு → கலக்கம். கள்ளுதல = கலததல், கள → கா → கரு → கருமை. முயங்குதல் = தழுவுதல், சேர்தல், முயங்கு → மயங்கு → மயக்கு → மயக்கம். முள → முள்கு. முளகுதல் = முயங்குதல். முள → முய → முய →¦முயங்கு. முய → முயல் → மயல் → மால் = கருமை, மால் → மாலை = மயக்கம், பகலும் இரவும் கலக்கும் அந்தி, முன்னிரவு.

அஞ்² al, ்பெ. (n.) 1. கதிரவன் (அக நி.); sun. 2. வெயில் (அக நி.), sunshine. 3. சுக்கு (இராசவைத.); dried ginger. க. அவல; தெ. அவ்வமு. 4. விறகு (சா.அக.); firewood, fuel. 5. குட்டினா லுண்டாகும் வயிற்றுளைச்சல் அல்லது வயிற்றோட்டம்; dysentery or diarrhoea (சா.அக.).

[உல → உல → உலர். உல் → உணலை. உல → எல = ஒளி, கதீரவன், வெயூல். உல → அல = கதீரவன், வெயூல, வெயூலிர் காய்ந்தது. தட்ட கொறுகு டொவது.]

அல்⁸ al, பெ. (n.) மதில் (சங.அக.); wall, wall round a fort.

[உல → உல → உலவு → உலாவு உலாவு தல் = தழ்தல், கற்றுதல், உல → உலவு → உலகு = உருண்டையானது, சுற்றி வருவது. உல → உலம் → உருண்டை, சுழறசி, உழற்சி. உலர் → அலம் = சுழற்சி. உலமவரல் → உலமால் → அலமரல். "அலமரல் தெருமரல் ஆயிரண்டும் சுழற்சி" (தொல், சொல் உரி. 13). உல் → அல் = சுற்றுமதீல், மதில்.]

அல் al, கு.வி. (ad v) அன்மைப் பொரு ஞனார்த்தும் எதிரமறைக் குறிப்புவினை முதனிலை; base of the appellative verb or implicit verb that negatives the attributes of a thing.

ब-७:

ஒருமை பன்மை தன்மை அலலேன அலலேம முன்னிலை அல்லை அலலிர், அலலிர் படர்க்கை அல்லன அல்லா அல்லன ,,

(உல → ஒல் → அல. அலலுதல் = நெருஙகு தல், அடுத்தல, பொருந்துதல, முடைதல, சின்றுதல்.

அல்லது = 1. நெருங்கியது, அடுத்தது (next one). ஒ.தோ: OE. nēahst (nigh + est); E. next, lying nearest.

- 2 இன்னொன்று, Gk. allos, other; L. alius, another.
- 3 முருதினத்வவாதது; that which is not the preceding or the aforesaid.

''அலலது கீளபபின் இயுறககை யாகும்'' (இதால்**. எழுத்து. புள்**ளி. 26)

"எப்பொருளாயினும் அல்ல தில்லெனின் அப்பொரு எவ்லாப் பிறிதுபொருள் கூறல்" (தொல். கொல. கிளவி. 35).

எ-டு: உ*ழுந்தவவ*தில்லை.

- 4. முரதினாதில்லாவிட்டால் இன்னொன்று; other than the aforesaid.
- 5 இல்லாவிட்டால் ஆதல ஆவது; OI, either or, alias. இரத வேலைக்கு இருவா அல்லது முவர்போதும். பணம் அல்லது பொருள வாழ்க்ககொண்டு வோ. இன்று அல்லது நாளை மழை பெய்யும். திருக்கோவை யாசிரியர் பெயர் திருவாதவூரா அல்லது மாணிக்கவாசகர் என்று சொல்.

இங்ங**னமை அண்**மைக கருத்தினின்று முரநிலை கள் தாண்டி அன்மைக் கருத்தும், அதினின்று இன்மைக்கருத்தும் தோ**ன்**ரியுள்ள**ன**.

மேற் கூறிய இம்பொருள்களுள, முதல் நான்கும் பெயாச்சொல்; சுறொன்று இடைச சொல. பெயா குறிப்புவிணைமுற்றாகவும் ஆளப்படும்

'அல்லதை' என்றுஞ் சொல, இங்ஙகாம் முச சொல்லாகவும் இருக்கும், ஆயூன், குறிபுபு விகைகைமுறறு 'இன்று', 'அன்று' என்றும் குறுக்க வடிவிலேயே வழங்கும்

'அனறு' (அல்லது) என்றைம் எதிரம**றைக்** குறிப்பு வி**லைமா**முற்**றின் மூத**னி லையைரகிய 'அல்' பெயுவரச்சமாகவும், பலவேறு சுறுகளாகவும், இடைநிலையைரகவும் ஆளப்படுமே]

அல் al, கு.பெ.எ. (adj.) அல்லாத, மாறான; which is not, other than, different from. "அலவழி யெலலாம உறமுன மொழிப்" (தொல. எழுத்து புள்ளி. 73) ''அறனை நினைப்பானை யலபொரு ளஞ்சும்'' (திரிகடு. 72). ''அலவழக் கொன்றுமில்லா வணிகோட் டியர்கோன்'' (திவ். திருப்பல்.11).

அல்* பார்க்க; see al*.

[அல் → அன். ஒ.நோ: ஆல → ஆன் (3ஆம் வே.உ.). எ-மு: அதனாலே → அதனாலன; ஆத லால் → ஆதலான். இல் → இன் (5ஆம்வே.உ). எ-மு: அதனில எளிது → அதனின் எளிது. இல → இன் (எ.கா வி.எ ஈறு). எ-மு: வரில் → வரின்.

அல் → அ. எ-ச: அ + வலம் — அவலம (வல மீன்மை, நேரும், துன்பம). ஒ.நோ: நல → ந. எ-ச: நக்கீரன், நப்பீன்னனை, நச்செள்ளை, நததத்தன், நப்பாலன்.]

'அன்' எனனும் எதிர்மறை முன்னொட்டு (pref.) வடமொழியில் 'அந்' என்று எழுதப் பட்டுப் பின்னர் மெய்மமுதற் சொன்முன் முன்பின்னாகத் தலைமாறி (metathesis) 'ந' எனறு திரியும். அன் → ன (ன் + அ) → ந. றன்னகரம் வடமொழியி லினமையால, அது தந்நகரமாக எழுதப்பட்டது.

தமிழின் முன்மையையும் இயனிலையையும், வடமொழியின் பின்மையையும் திரிநிலையை யும அறியாமையாலேயே நேமிநாதம், வீர சோழியம், பிரயோக விவேகம் முதலிய பிற் கால இலக்கண நூலாசிரியஎப்பார் வடமொழி யிலக்கண நூலாசிரியரைப் பின்பற்றி, 'ந' என்னும் வட மொழி யெதிாமறை முன கொடட்டே, அம் மொழியிறபோல் தமிழிலும் 'அன்' என்று திரிந்து (மெய் பின்னும் உயிர் முன்னுமாகத் தலைமாறி, பின்னர்)'அ' என்று ஈறு கெடும் என்று வழுப்படத் தலைகீழாகக் கூறிவிடேடனா.

''நேர்ந்த மொழிப்பொருளை நீக்கவருநகர**ஞ** சார்ந்த துடலா**யி**ற நன்னுடல்போஞ் — சாரந்ததுதான்

ஆலியேற றன்னாவி முன்னாகும......" (நேமி. எழுத். 11),

"சொன்ன மொழிப்பொரு ணீக்கு நகாரமச் சொன்முன மெய்யேல் அந்நிலை யாக வுடலகெடு மாவிமுன் னாகிலது தன்னிலை மாற்றிடும்......"

(வீரசோ சந்தி. 11)

' ''நேர்ந்த......முனனாகும்'' என்பதனான், அகளங்கன், அநங்கன் எனவும்; அப்பிரா மணன், அநச்சுவன் எனவும்; அதன் ம ம எனவும், முறையே இன்மை, அன்மை, எதிர் மறை மூன்றினும் நஞஞு வரும்' (பிர. விவே. சமாசப் 4, உரை).

நேமிநாதம், வீரசோழியம், பிரயோக விவேகம், இலக்கணக்கொத்து முதலிய சில பிற்கால நூல்கள் அளவைநூ லன்மையின், தமிழுக்கு மாறான அலற்றின் கூற்றுகளெல் லாம கொள்ளப்படா.

அல் → அன் > வ. அந → ந என்று தென் சொல திரிந்து தோற்றுலித்த ஆரியச்சொல், மேலையாரிய மொழிகளிற பின்வருமாறு பல்வேறு வடிவுகொண்டு, அனமைப் பொருளும் இன்மைப்பொருளும் உணர்த்தி வந்துள்ளது.

OS. ne, ni; AS ne; OE. na, ne, ni, ny; OHG. ni (ne); ON. ne; OFris. ne, ni, Ost. ne; Goth. ni; Lith. ne; Ir. ni; Gael ni, W. ni; L. ne; Gk ne; Russ ne; ME na, no; Scot na, ne, MHG. ne, MDu. ne; E. no.

'No' என்னும் ஆங்கிலச் சொல, சில கூட்டுச சொற்களில் 'n' என்று ஈறு கெட்டுள்ளது.

எடு: n-ever, n-aught, n-one, n-either, n-ay, n-or.

No one - none - non (மறுதலைப்பொருள் முன்னொட்டு). எ-டு: non-appearance, non-Christian 'அன்' (an) என்னும் கிரேக்க எதிர்மறை முன்னொட்டு, உயிரமுதற் சொல்முன் இயல் பாகவும், மெயம்முதற் சொன்முன் ஈறு குன்றியும் நிற்கும்.

எ-டு: Gk. an - anarchy, a - amorphus. இதையொத்த ஆங்கில முன்னொட்டு 'un'. எ-டு: unable, unbearable.

'அல்' என்னும் எதிர்மறை முன்னொட்டின் குறுக்கமான 'அ' அன்மை யின்மை யெதிர் மறை யாகிய முப்பொருளையும் உணர்த்தும்.

அல் al, இடை. (part) 1. எதிர்மறையேவல் ஒருமையீறு; neg verb-ending of imp. sing. "இனங்கொடியே யிடநெயதல்" (திருக்கோ. 15). 2. எதிர்மறை வியங்கோ ளீறு; neg. verb-ending of opt "பயனில சொல் பாராட்டு வானை மகனெனை" (குறள், 196). 3. எதிர்மறைவினை யிடைநிலை; neg. verb infix. வாழலேன்

க. அல்

அல்* பார்க்க, see al*.

அல்⁷ al, இடை. (part.) 1. ஒரு தொழிற்பெய ரீறு; a suff. of vbl. nouns. செயல், பாடல. ம. க. அல Cp E. approval, betrayal, trial, withdrawal 2. ஓர் ஆண்பாற்பெயரீறு, masc. sing. n. suff இளவல, வள்ளல. 3. ஒரு சொல் வேறுபாட் டீறு; a particle of specialisation தொடை → தொடையல, மண → மணல. 4. ஓர் ஒன்றன்பாற்பெயரீறு; neut sing. n. suff. உள்ளல் (உள்ளான்). 5. எதிர்காலத் தன்மை யொருமை விணைமுற் றீறு, verb-ending of 1st pers. sing. future tense செயவல், காண்பல். 6. உடன்பாட்டு வியங்கோள்விணையீறு; verb-ending of posit. opt. "மக்கட் பதடி யெனல்" (குறள், 196).

- [1, 3, 6 இல் = ක්රි, இடம, ඉගු බටඟ්ගී හු. இல் → அல்.
- 2. அன் (ஆ.∪ா. ஈறு) → அல். இளவன் → இளவல்.
- அன் (ஒன்றென்போலீறு) → அல. உள் ளான → (உள்ளன) → உள்ளல்.
- ஏன் → என் → அன் → அல. செய்வேன் → செய்வென் → செய்வன் → செய்வல.]

அல்கந்தி algandi, பெ. (n) மாலை யந்திப் பொழுது, evening twilight. "தெய்வததை...... அல்கந்தி நின்று தொழுதல பழி" (ஆசாரக். 10).

[அல் → அல்கு = இரவு. அரதுதல = கலததல அர்து → அர்தி = பகலும் இரவும் கலககும் வேளை.]

அல்கல் algal, பெ. (n.) 1. தஙகுகை; abiding, staying. ''பல்பூங் கானல அல்கினம் வருதல'' (அகநா. 20: 10). 2. நாள் (பிங்.); day of 24 hours. ''இருங்குயில்.....அலகலும்...... கூல'' (அகநா. 25: 6-8). 3. இரவு; night ''அலகற கனவுககொல'' (கலித. 90: 21).

[அவஞ்தலை = தங்குதைவை. அவ்கு → அவ்கல = தங்கும் இரேவு, தங்கீச் செல்லும் அவ்லது கழியும நோள்.

Q.G gar:

''கைவைகலும் கைவகல வரக்கண்டு மே∷துணாராா வைகலும் கைவைகமை கைவைகுமென் ரின்புறுவா கைவைகலும் கைவகற்றம் வாழ்நாண்டுமேல கைவைகுதல்

மைவகலை மைவைத்துணாரா தாரு"

(BTQ4, 40)]

அல்கல்² algal, பெ. (n.) 1. குறைவு; deficiency ''அல்கலின் மொழிசில வறைநது'' (நைடத அன்ன ததைக்கண. 66). 2. வறுமை (திவா); destitution, want, poverty.

[அவ்குதல = குறைதல. அலகு → அலகல = செல்வககுறைவு, வறுமை]

- அல்கலும் algalum, கு.வி எ. (adv.) **நாடோ**றும், daily. "இருங்குயில..... அலகலும்.....கூல" (அகநா 25:6-8).
- அல்கா algā, பெ. (n.) குதிரைச் சேணத்தில் கழுத்து வளையத்துக்குக் கீழிடும் மெத்தை (இ.வ.), inside padding of the collar of a horse (Loc.).

[ஒருகா. அலகு -> அலகா = தங்கும் மெததை]

அல்கு 1-தல் algu-, 5 செ.கு வி. (vi.) 1 தங்கு தல் (பிங.); to stay, abide, lodge. 2. நிலைத்து நிற்றல்; to be permanent. —, 5 செ.குன்றாவி (v.t) 1. சேர்தல், to reach, arrive at ''அவ ஏலகு வாபோய.....பழனங்களே'' (திருக்கோ. 249) 2 உணவைப் பலதாட்குச் சேமித்து வைத்தல், to preserve, as food for many days. ''சிலைகெழு குறவர்க் கல்குமிசை வாகும்'' (புறநா. 236. 2).

[ஒலலுதல ≐ பொருந்துத். ஒல → அல → அல்கு. அல்குதல = பொருந்தீத் தங்குதல.] அல்கு உதல் algu-, 5 செ.கு.வி (v.i.) 1 சுருங்கு தல்; to shrink, diminish, lessen, diminish in quantity gradually. 2. அழிதல்; to be destroyed. ''அளியி னாற்றொழு வாரவினை யல்குமே'' (தேவா. 5 . 23 : 10).

[ஒல → ஒலகு. ஒ வ த த ல = ஒடுங்குதல, கருவதுதல், தளர்தல், கெகுதேல். ஒல்து → அலகு.]

அல்கு algu, பெ. (n) 1 பிறபகல்; afternoon ''அலகு நிழறபோ லகன்றகன றோடுமே'' (நாலடி. 166). 2. இரவு; night. ''அலகுண் டடங்கல வழி'' (ஆசாரக், 30). 3. தங்குகை (பொதி நி.); stay, sojourn.

[அல = மயங்கும மாலை, கருமை, இரவு. அல → அலைகு. இனி, அலைகு = கழியும் பகல் வேளை, இலலில தங்கும் அல்வது ஒடுங்கி யுறங்கும் வேளை என்றுமாம்.]

அல்குகழி algu-kali, பெ (n.) 1. உப்பங்கழி; backwater from the sea. "அலகு கழியினுஞ் செலலாதோ கடல" (நன்னெறி, 16). 2 சிற் நாறு (சங.அக.), stream, rivulet.

[அலகுதல் = நீர ஓடாது தஙகிநீற்றல. கழி = கடறகரைகையைக கடந்துசெல்லும் நீர்க்கால. இனி, கோல்போல நீணடிருக்கும் நீரக்கால என்றுமாம்.]

அல்கு நர் algunar, பெ (n) குடிகள், inhabitants, subjects. ''அலகு நர் போகிய வூரோ ரண்ணர்'' (கலித். 23 : 11).

[அல்ஞதல = தங்குதல, வதீதல அலஞ்சீன் நார் → அல்குள்ளாரை → அலகுளார் → அல்கு நர்.]

- அல்குப்பை alguppai, பெ. (n) பொற்றலைக் கையாந்தகரை (வை மு), Ceylon verbisina.
- அல்குபதம் algu-padam, பெ. (n.) கட்டுச்சோறு, ஆற்றுணா; cooked rice prepared and bundled up, as food for a journey ''வல்வி லிளையர்க் கலகுபத மாற்றாத தொலகுடி மன்னன் மகளே'' (புறநா 353:10-11)

[அலகுதல் = பல நாளுக்குதவுமாறு சேமித்து வைக்கப்பட்டுத் தங்குதல அல்லது இருத்தல். பதம் = பதஞ்செய்யப்பட்ட உணவை.]

அல்குயிசை algu-mišai, பெ. (n) அல்குபதம் பாரகக; see algu-padam ், ''சிலைகெழு குற வர்க்கலகுமிசை வாகும்'' (புறநா, 236 : 2).

[மீசைதல = உண்ணுதல். மீசை → மீசைவு (தொ.பெ., தொ.ஆகு.).] அல்குல் algul, பெ (n.) 1. அரை; waist.
''பூநதுகில்சே ரலகுல காமரெழில விழ லுடுத்து'' (தில். பெருமான. 9:7). 2. பக்கம்; side ''கலைத்தாமபு தொடுத்த காழுன் றலகுல'' (பெரும்பாண 244) 3. பெண்குறி யின் மேற்பக்கம்; the lower part of the hypogastric region. 4 பெண்குறி, genital organ of the female, Pudendum muliebre.

ம. அலகல; கோத, அலகலல்

[அலகுதல = ஒடுபைகுதல, கரங்குதல, சிறுத் தல். அல்கு → அல்குல் = சிறுத்த பெண்டிரிடை, அடைவிடைகைகுக கீழ் அடுத்தாள்ள பெண்குறியின் மேறைபககமை, பெண்குறி, இடுப்புப்போன்றை பககம்]

சங்க அகராதியில, 1 அல்குல் - நிதம்பம். (உ-ம.) ''கலந்தகினாறு மலதற்கலான்மிசைக் கொணடி ருந்தாள்'' (சீவக. 1397). 2. பெண்கு நி ஆண்கு நியின் மேற்பக்கம். (உ-ம.) ''எம்மலகுற்கும்மலகு விணையொக் கும'' (காஞ்சிப்பு அந்தகேச 15) என்று கூறப் பட்டுள்ளது.

'நிதமபம்' எனனும வடசொல் புட்டத தையே குறிக்கும். அப பொருள் 'அல்குல' என்னும் தென்சொல்விற்குப் பொருந்தாது மேலும், பெண்குறியின் மேற்பக்கத்தையே யன்றி ஆண்குறியின் மேற்பக்கத்தை அல்கு லென்றல் மரபன்று.

அலகுலைப்பறறிச் சாம்பசிவம்பின்னனை அக ரோதியிற பின்லருமு⊤று கூறப்பட்டுள்ளது:

அல்குல், பெணகுறியின் மேற்பக்கம். அதா வது அடிவயிறறின்கீழ், மேகனப் பொருத்து வாயினமேல் சவவுகளினா லாகிய மென்மை யான நிணமேடு, பருவ காலத்தில் இது மயிரால் மூடப்பட்டிருக்கும், that portion of a woman's body extending from the lower part of the abdomen and covering the symphysis pubis, formed from the common skin which is elevated by fat. Hair starts growing there at the age of puberty. cf. அகல்.

அடியிற கணடபடி பெணகளின் வெளிப பிறபபுறுப்புகள் முழுவதையும் குறிக்குமோர் பொதுப்பெயர்; as mentioned below, it is a common term for all the external organs of generation in a female.

 அடிவயிறேறின்கீழ, எலும்பின்மேற் படிந்து மென்மையாயுள்ள நிணமேடு.

- a rounded prominence at the symphysis pubis of a woman, Mons veneris.
- நிதமபங்கள. அவையாவன. the lip shaped organs viz ,
  - (அ) பேரிதழ். அலகுவின் தோவ மடிந்து நீண்டு இருபக்கமும் அமைந்துள்ள உதடடைப் போன்ற உறுப்பு, the hairy fold of the skin like the hip on either side of the shit of the vulva, Labium majus,
  - (ஆ) சிறறிதழ். பேரிதழின் உட்பாகத் தில அமைந்துள்ள சளிச்சல்வினால் ஆக்கப்பட்ட சிறிய உதடுகள்; the small folds of mucous membrane within No 2 — Labium minus alias Nympha.
- 3. சுமரி. சுடி தடத்திற்கு அடியில நரமபு உணர்ச்சியுள்ள சிறிய நீண்ட கூர்மை யான உறுப்பு; a small, elongated, erectile organ situated at the anterior angle of the vulva, just below No 2 — Clitoris.
- 4. புழுக்கை. சுமரிக்குக் கீழ் உள்ள உதடு களின் நடுவிலிருக்கும் பிளப்பு; the space below the *clitoris* and between *Labium* minus or nympha in No. 2 (ஆ)—Vestibule of the vulva.
- 5 வடிசம அல்லது அலகுற் கவை. அதா வது, பெண்குறியீன் பேரிதழ் பிற்பகுதி யில மடிந்துள்ள சளிச்சவ்வு; the fold of the mucous membrane at the posterior junction of the Labium majus in No. 2 (அ) — Fourchette.
- 6 சந்திர நாடி யோனி வாயிலின் வெளிப் புறத்தில் உதடுகளின் உடபக்கம் மடிந்து மூடிக்கொண்டிருக்கும் சல்வு. இதற்குக் கன்னிமுத்திரை என்று பெயர்; the membranous fold which closes tightly the external orifice of the vagina, Hymen.
- 7. பகம. மல்லாயிலுக்கும் அவகுற் கலைக் கும் நடுவிலுள்ள பகுதி; the space or the area between the anus and the genital organs, Perineum.
- 8 நீர்த்துளை (நீரததுவாரம்). யோனி வாயிலுக்கும் சுமரிக்கும் இடையேயுள்ள மூத்திரததுளை, urethral orifice.

9. பூபபக வாயில். நீர் ததுளைக்குக் கீழாக அகண்டாகாரமா யிருக்கும் துளை (துவாரம்); the external vaginal opening just below the urethral orifice, Os externum.

தென்சொல வடசொல் மேகனம் ஆணகுறி பொதுவாக சாதாரணமாய மெது மிருது சனனம் பிறப்பு புடடம், கரைமேடு நிதமபம குறிநாக்கு சுமரி தூன்படில வடிசம தங்கள சந்திர(ன) இடை, நடு மக்கி யோனி பெண்குறி துளை துவாரம பகாவடிவம் அகணடாகாரம

அல்கு வழற்சி algul-alarci, பே. (n) பெண்கு றி வெளியுறுப்புகளின் வேக்காடு; inflammation of the external organs of generation, Vulvitis (சா.அக).

[அலஞல + அழற்சி. அழுலுதலை ≔ எரிதல. வேதல. அழல → அழுறசி 'சி' தொ பெ. ஈறு.]

அல்குற்கட்டு algur-kattu, பெ. (n.) ஒருவன், தன்னைத் தவிர மற்றோர் ஆடவனை ஒரு பெண் அடைந்தால் அவளுக்குக் கருவழிவு, யோனிப்புற்று, யோனிப்புண், பெரும்பாடு முதலிய தோய்களை யுண்டாக்கித் துன்புறச் செய்வதுமல்லாமல் மறுபடியும் அவள் கலவிக் குத் தகுதியில்லாதவளாகச் செய்யும் ஒரு மந்திரவித்தை; a kind of black art practised on a woman who is made to suffer from diseases peculiar to the genital organs such as, abortion, chancre, condyloma, menorrhagia, etc., thus rendering her unfit for sexual intercourse

This is done purely out of malice with a view to wreak vengeance, on finding her in love with another

[அலகுல் + கட்டு (கள் + து). கள்ளுதல (த.வீ.) = கலத்தல், பொருந்துதல், கட்டுதல (பி.வீ.) = கலத்தல், பொருத்துதல், இறுக்குதல. கட்டு (முத.தொ.ஆகு.) = பொருத்து, மூட்டு, அவிழக்காமை, திறவாமை, வழங்காமை, இயங காமை, தடை] அல்குற்கண்டதாபனம் algur - kanda - tābanam, பெ. (n) பெண்குறியின் கடிதடத்திற்கு அடியி லுள்ள நீண்ட கூர்மையான உறுப்பாகிய சுமரிக்கு ஏற்படும் அழற்சி; inflammation of the erectile organ known as clitoris, Clitoridus.

[அலகுல + கண்டம + தாபணம். குள் → கள் → கண்டு → கண்டம் = முள், முட்போற் கூர்மையான உறுப்பு. Skt. tap > த. தமி. தமித்தல் = சுழுதல, அழுவுதல, தமி → தாபணமை = அழற்சி. தகுதல் = அழுவுதல, எரிதல, விளங்கு தல. தகதகவெணலை = திகழ்தல், விளங்குதல. தகு → தவு → தபு > Skt. tap]

அல்குற்கண்டம் algur-kandam, பெ.(n.) பெண் குறியிலுள்ள சிறிய நீண்ட கூர்மையான உறுப்பு, இதற்குச் சுமரி யென்றும் பெயர்; the small, clongated, erectile body in the vulva, Clutoris.

[அவதுல + கண்டைம்.]

அல்குற்கண்டதாபனம் பார்க்க; see algut kaṇḍa-tābaṇam.

அல்குற்கந்தம் algur-kandam, பெ. (n.) அல்குற் புற்று பார்க்க; see algur-purru

[அலகுல் + கந்தம. ஒருகா. Skt. kanda > த. கந்தம் = கிழங்கு, கிழங்குபோல வேருண்றும் புற்றுநோய்.]

அல்குற்கவை algur-kavai, பெ (n) வடிசம், இது பெண்கு நியின் பேரிதழின் பிற்பகுதியில் மடிந் துள்ளவோர் சளிச்சவ்வு; a fold of mucous membrane at the posterior junction of the labia majora, Fourchette

[அலஞல் + கடை. ஒருகொ. கவ் (கவ்வு) → கவ → கலை = கவவுங் குறுடுபோற் கவடுபட்ட அல்லது சிளவுபட்ட உறுப்பு.]

அல்குற்கழலை algur-kalalai, பெ. (n.) பெண் குறியின் உதட்டின் இரு பக்கங்களிலும் உற் பத்தியாகி ஆழமாக வெடித்துப் புண்ணாகி நாற்றத்துடன் நீரொழுகப்பெற்ற ஒருவகைப் பெருங் கழலைக்கட்டி. இஃது அரி தில் உண்டாகும்; a rare disease in the genital of a female consisting of large tumours on both sides of the lips (labia majora) divided with deep fissures and discharging a large quantity of offensive fluid, Oozing tumour.

[அல்குல + கழலை. கழல = கழற்சீக்காய். கழல → கழலை = கழற்சீக்காய் போன்றை கட்டி.] அல்கு ந்சிலந்தி algur-cilandi, பெ. (n.) பெண களின வெளியுறுப்புகளிற் காணும் விரணத தோடுகூடிய புண்; ulceration of the external genital parts in a female, Cancrum pudendi.

[அலகுல் + சிலந்தி ஒருகா சிலந்திப்பூசசி போன்ற சிறு கட்டி.]

அல்குற்சிவு algur-civu, பெ. (n) 1 கிழிந்த அல் குலைத் தைத்தல, the sewing up of a lacerated perineum. 2 அல்குலின் பேரிதழுக்குப் போடும் தையல்; suturing of the labia majora, Episiorrhaphy

[அல்குல + சிவு. ஒருகா. E. sewing > ந சிவு $\rightarrow$ சிவு]

அல்குற்சுமரி algur-cumari, பெ. (n) அல்குற் கண்டம் பார்க்க, see algur-kandam

[NWGN + SUP (?).]

அல்குற்குலை algur-cular, பெ (n) 1 பெண் குறியின் ததகத் தாரையில் ஏற்படும் வலி; pain in the vagina. Vaginodyma or Colpodyma. 2. ததகத் தாரைக்கு ஏற்பட்ட அழற்கியினா லுண்டாகும் குத்தல்தோய்; acute pain due to vaginal inflammation.

കാരാഗ്യവ + കൃതായ. കൃളൂട്യ = ഗൃതാവെട്യ. കൃദെ → കൃതായ = ഗൃതവേക്കയ വയി.j

- அல்குற்பவுத்திரம் algur-pavulturam, பெ. (n) பெண்குறியின் பூப்பகம் அல்லது மூத்திரத் தாரை, பேரிதழ், ஆசனவாய் முதலியலை களுக்குள் ஏற்படும் பலவகைப் பவுத்திர நோய் சுள்; the several kinds of fistula in a female pertaining to the vagina, the rectum, the bladder, the urethra and the perineum viz,
  - 1. Genito-urinary fistula.
  - 2 Perino-vaginal fistula.
  - 3. Recto-labial fistula.
  - 4 Recto-vaginal fistula.
  - 5. Vesico-vaginal fistula

[அலகுல + Skt bhagandaram > ந. பகர தரம் → பகரதிரம → பவுரதிரம → பவுத்திரம = அண்டியூ லுண்டாகும் புரைப்புண்.]

அல்குற்பிளவு algur-pilavu பெ. (n.) பெண்குறி யின் இருபக்கங்களிலுமுள்ள வு தடுகளின் தடுவேயுள்ள பிளப்பு, இதறகுப் புழுக்கை யென்றும் பெயர், the hollow space below the clitoris and between the two lips (labium) in a female, Vestibule of the vulva. [அலகுல + சிபாவை. சிள்ளுதல + டினீத்தல். சின் → சிள → சிளவு]

அல்குற்பிறை algur-piran, பெ. (n.) பெண்குறி யின் தீட்டுத் தாரையின வாயிலன்டை இருக்கும் சதைப பாகங்களுக்குக் காணும் மிகக உணர்ச்சியால ஏற்படும் பிடிப்பு வலி; the painful spasm of the vagina due to the extreme sensitiveness of the skin at its entrance or thereabout, Vaginismus

[அலகுல → பிரை ஒருகா. பிறககும் (தோன் றும்) வலி. பிறத்தல் = தோன்றுத்ல பிற → பிரை.]

அல்குற்புகல் alguz-pugal, பெ. (n.) யோனிக்குட் புகட்டுதல், vulval penetration.

அல்குற்புரை algut-purat, பெ (n.) யோனித் துவாரத்தி னருகேயுள்ள நான்கு மடிப்பு களாலாகிய சுருங்கிய தசைப் பாகம், the four rings or folds surrounding the vagina at its orifice, resembling myrtle leaves, Caruncula myrtiformis.

Note: They are supposed to be the relics or remains of the ruptured hymen, but they are not so

[அலைஞல + புடை பூலலுதல = தாளைததல புல = உட்டு ளையுள்ளது. புல → பூர் → புரை = தாளை, பை, பையூள் பூரிவு, மடிபைபு.]

அல்குற்பு முக்கை algur-pulukkai, பெ (a.) சுமரிக்குக்கீழ உதடுகளின் தடுவிலிருக்கும் பிளப்பு; the space below the clitoris and between the labium minor, Vestibule.

அலகுறபிளவு பாரசுக, see algut-pilavu.

[அவகுல + புமுககை. புல → புள் → புமு = துளைக்கும் உளு. புழுத்தல் = துளைத்தல், புழுத் துளைத்தல். ஒ.நோ: உள் → உளு. உளுத்தல் = துளைத்தல், உளுத் துளைத்தல். புழு → புழுக்கை = துளைப்பு, சிளப்பு.]

அல்குற்புற்று algur-purru, பெ. (n.) அலகுலை உண்டாகும் புற்றுநோய்; cancer of Pudendum mulibre (சா அக.).

[அலகுல + புறறு. புலலுதல = தாளைத்தல, தோண்டுதல் புல → (புறு) → புறறு = தாளை, எறுமபுவளை, கறையான் கடடிய மணக்கை, புரைவைத்தபுண்.] அல்குற்றப**ம்** algue-rabam, பெ (n.) பெண் குறியிலுண்டாகும் அழற்சி; inflammation of the vulva, Vulvitis

[அலகுல்+த∪ம். Skt.tap> த து → த∪ம் = ஆற்சி. 'அம்' தொபெ, சுறு]

அல்கு ற்கண்ட நாபனம் பாரகக, see alguzkanda-tabanam.

அல்குற்றாபம் algur-rabam, பெ. (n) 1 பொது வாகப் பெண்கு நியின் வெளியு நுப்புகளுக்குக் காணும் அழற்சி; inflammation of the external part of the organs of generation in the female (vulva), Vulvitis 2 பெண்கு நியின் சூதகத் தாரையில் ஏற்படும் அழற்சி; inflammation of the vagina, Vaginitis

[அல்குல + தாபம். Skt tapa > த. தமி. தமித்தல = சுடுதல், எரிதல், அழலுதல தமி $\rightarrow$ தாபம் = அழற்சி.]

அல்கு ற்கணடதாபனம் பார்க்க, see alguṛkaṇḍa - tābaṇam.

அல்குற்றாரை algur-rarai, பெ (n.) அலகுற் றுவாரம் பார்க்க; see algur - ruvaram.

[அலகுல + தாகாசை (குழல், துறுளை)]

அல்குற்றிரவித்தல் algue-riravittal, பெ. (n.) பெண்குறியினின்று நீர் முதவியவை பொசியப் பண்ணல். இது பொதுப்பட, சூல்கொண்ட காலத்தில் வெளிப்படும்; a discharge of thin mucuous from the uterus of the pregnant woman due to the excessive secretion of uterine glands, Hydrorrhea gravidarum.

[அல்குல + தீரவி. Skt. drava = நீரப் பொருள் சொட்டுதல், ஒழுகுதல, ஓடுதல். வ.த்ரவ > த.தீரலி.]

அல்குற்றினவு algur-rinavu பெ. (n) பெண்குறி மின் வெளியுறுப்புகளிற் காணும் மிக அதிக தமைச்சல், a disease consisting of an intense itching of the external genitals of the female, Prurtus vulvae.

[அல்குல + தீணவு தீன்றுதல = ஊற வெடுத்தல், சொறிவெடுத்தல், அரிப்பெடுத்தல், தமைச்சல். 'தீன்றவிடஞ் சொறிந்தாறபோல்' (தீவ். தீருவாய். 4.8:9, பன்னீ.) தீன→தீனவு 'அவு' தொபெ. ஈறு]

அல்குற்றுவாரம் algur-ruvāram, பெ. (n.) 1. பூப்பகம் அல்லது தீட்டுத் தாரையின் வாயில்; the external vaginal opening. 2. பூப்பகம், அதாவது, பெண்களுக்குக் கருப்பையினின்று மாதவிடாய் ஒழுகப்பெற்ற நாரை. இதுவே கருப்பத்தினின்று குழந்தை வெளிவரும் வழி, புணர்ச்சிக்குக் காரணமான விடம்; the membraneous canal through which the menstrual blood is discharged. This is the passage intended for the expulsion of the child from the womb and for receiving the penis in copulation.

(அல்குல் + Skt. dvāra > ந. துவாசம = துளை.]

ஆல்சா *alšā*, பெ. (n) சுக்கான (இ வ.); rudder (Loc.).

அல்சி alši, பெ. (n.) ஆழிவிதைச் செடி, linseed plant, Linum usitatissimum (சா அசு.)

அல்நார் alner, பெ (n) கலதார் (R.); asbestos (செ.அக)

கல் நார்: earth - flax or mountain - flax called asbestos, Amianthus. It has the peculiar property of resisting fire.

[கல்நார் 🖚 அலநார.]

கல் தார் பார்க்க; see kal-nar.

அல்பொருள் al-porul, பெ. (n) 1 தீவினை, கரிசு (பாவம்), sm. ''அறனை நினைப்பானை யலபொரு எஞ்சும்'' (திரிகடு. 72). 2 (அணி.) உவமம் (உபமானம்) (விசாசு அணியி 3); (Rhet.) standard of comparison..

[அல் = அறமல்லாத பொருள் = வீணை. செய்தே. 2. அல = பொருள் (உபமேயம்) அல் லாத பொருள் = உவமமாகச் சொலலப்படும் அறுவகைப் பொருள்களுள் ஒன்று.]

அல் மதம் al-madam, பெ. (n.) கன் மதம் (புதுவை); rock alum (Pond.).

[கல்மதம் 🗻 அலமதம.]

கல்மதம் பார்க்க; see kal-madam.

அல்ல alla, பெ. (n) 1. பலவின்பாற் படர்க்கை எதிர்மறைக் குறிப்புவிணைப் பெயர்; neut plneg appellative verb used as noun. ''செய் தக்க அல்ல செயககெடும்'' (குறள, 466) 2. முன் சொல்லாதொழிந்தன; those not mentioned before. ''உருவ வெட்பய றுழுந்து மலைவும்'' (சீவக 1561). 3. முன் சொன்ன தற்கு மாறானவை; those contrary or opposite to the aforesaid. ''அறங்கூறா னலல செயினும்'' (குறள், 181). —, கு.லி.மு. (impl. fin.v.) பலவின்பாற் படர்க்கை எதிர்மறைக் குறிப்புவினைமுற்று, neut pl. neg. appellative verb. ''ஒருவற கணியலை மற்றுப் பிற'' (குறள், 95)

ம., க., தெ , குட , பட அல்ல, கோத. அல; கோன் தலலே, பிரா. அல்லவ்

Fin ālā; Heb al.

[அல் - அல்ல]

அல் பார்க்க; see al+.

அல்லகண்டம் alla-kaṇḍam, பெ (n) துன்பம் (பிங்); affliction ''அலலகண டங்கொண டடியேனென் செயகேனே''(தேவா 6.62·1)

[அல்ல = நல்வதல்லாத, தீய. கண்டை → கணாடம் = பகுதி, வேளளை. ஒ.இதா: பொல்லாத வேளை.]

அல்லகம் allagam, பெ (n.) 1. செங்கழு நீர்; red Indian water-lily, Nymphae odorata. "அல்லகாத திரிபார்" (தணிகை புராணவர். 59). 2. செந்தாமரை; red lotus, Nelumbium speciosum

[எஸ் → அலை → அலததம் = இசம்பஞ்தத். அலத்தைல = இசம்பஞ்சுக்குழம்பு. அல் → அலல கம்.]

அல்லகம்² allagam, பெ. (n.) நீர்சசீலை (கோவ ணம்); man's loin-cloth.

அல்லகாத்திரி allagattiri, பெ. (n.) தணிகை மலை; the hill at Turutlanigal. ''வைகறொறு மலாமுன்று கோலமார் காவி யுதிர்த்தலி னலல காத்திரி'' (தணிகை புராணவர 59).

[அல்லகம் + Skt. adrt > ந. அத்தீரி = மலை அல்லகம் = செங்கமுடூரு.]

அல்லகம்¹ பாரக்க; see allagam¹.

அல்லகுறி alla-kuri, பெ. (n.) (அகப.) கள வொழுக்கத்தில் தலைமகனாலன்றிப் பிறி தொன்றினால் நிகழுங் குறி; (Agap) a signal pre-arranged to be given at night by the lover during the period of clandestine love but caused casually by something else. ''அலை குறிப் படுத்து மவள்வயி னுரித்தே'' (தொல. பொருள். கள. 42)

[அல் - அலல + குறி]

அல்லகுறிப்படு-தல் alla-kuṛṣ-p-paḍu-, 20 செ.கு. வி. (v.ɪ.) (அசுப`) களவொழுக்க இரவுக்கு நி யிடத்துக் குறியல்லாத குறியால் தலைவி மயங்கு தல்; (Agap.) to be misled, as the heroine, at night by occurrence of signs happening casually (தொல பொருள். கள். 42, உரை)

[A O O O + 45 P + U G .]

அல்லங்காடி al-l-angadi, பெ. (n.) மாலைக் கடைத்தெரு, நாளங்காடி என்பதற்கு எதிர்; evening bazaar, opp. to nalangadi ''அலலங் காடி யழிதரு கம்பலை'' (மதுரைக். 544)

[அல் + அங்காடி. அல் = மாகாலை. அஙைகாடி = கடைதேதெரு]

அங்காடி பார்க்க; see angadi.

அல்லசங்கம் alla-šangam, பெ. (p.) வெள்ளி; silver, Argentum (சா அக.)

அல்லணை allanai, பெ (n.) கல்லால் அமைத்த அணைக்கட்டு (R.T); dam, built of stones.

[கலலணணை -- அலலணை .]

அல்லத்தட்டு-தல் alla-t-tattu-, 5. செகுன்றாவி. (v.t.) 1. ஏவினதைச் செய்ய மறுத்தல், அறி வுரையைப் புறக்கணித்தல் (உ.வ); to refuse compliance, disobey, reject advice, object to (Com.u.). 2. தம்பிக்கையைக் கெடுத்தல்; to frustrate, disappoint (W.).

க அவலகவெ

[அலல = தகாதது (என்று), தடடுதல் = தடுத்தல, தடைசெய்தல.]

அல்லது alladu, பெ (n) 1. முன்சொன்ன தல்லாதது; that which is other than or opposed to, the aforesaid. ''நலலது செயத லாற்றீ ராயினும் அலலது செயத லோமபுமின்'' (புறநா 195:6) தெ. அவலதி, 2, தீவினை; evil, sin, misdeed ''அல்லது கெடுப்பவ னருள கொண்ட முகம்போல" (கலித. 148 . 4). கோத. அலது. —, இடை (conj.) 1. அல்லா விட்டால்; or, if not, an alternative conjunction கல்லி அல்லது செவவம இவலாதவன் சிறபபாக வாழ முடியாது, சேவடி தொழுத லொண்றோ அவலதில் வுடமபு நீங்க வேறறுல கடைத லொன்றோ*' (சீவக. 1745) 2 தவிர; except உழுந்தல்ல தில்லை. 3 தவிர வேறொன்றாக; except as ''நீயாக வலலது மாந்தழை யாக நினைநதிலனே" (தஞ்சைவா. 129).

ம. அலலாடுத், அல்லயாகில், அல்லயால்;
 க அல்லது, அல்து.

Q'x allos, other; E. allo, alle, comb. form.

L. alius, otherwise, at another time; L. alius, (name used) on other occasions.

OE. elles; OHG. elles, alles; OSw. aljes; Sw. eljest; Goth. aljis; E. else. otherwise.

OE. el. - in compounds; E ele, lendish, of another land, foreign.

E. eilland, eillond, a foreign land. OS. elilendi, foreign; OHG. ali -, elilanti, foreign, of another country, wretched, Mod. G. elena.

[NO -- NOON.]

அல்லது உம் allad um, இடை. (conj) அல்லாம லும்; besides, moreover, in addition "அல்ல தூ உ மவனுடைத் துணைவ ராயினார்க்கு" (கம்பரா. சுந்தர பிணிவீட் 22).

ம். அல்லாதெ

[அல → அலைதை → அல்லது ம் → அலவ தோஉம் (இள்ளிசை யளுடுபடை).]

அல்லதேல் alladēl, இடை (conj.) அல்லாமற் போனால், அல்லாவிட்டால், அல்லாதிருந் தால; if not. ''அதத விங்கினிக் காததரு ளவலதே லடுவலலே'' (கநதபு. உறபத். மோன. 10)

ம. அல்லாயக, அல்லாயகில; கோத. அலாத் மேல்; கோண், கல்லே; பிரா. அல்லா.

[அல்லது + ஏல். என் → எனில் → ஏல் (ஐம முணர்த்துமே வி.எ. ஈ**று**.]

அல்லதை alladai, இடை. (conj) 1. அல்லது; or, or else, if not. "அலிய ரலலதை யாண டகை யார்கொலோ வனையோர" (சுந்தபு. அசுர. சூரன்தண. 25.). 2. அல்லாமல்; except

''பலவுறு நறுஞசாந்தம் படுபபவர்க்

கல்லதை

மலையுளே பிறப்பினு மலைக்கவைதா மென்செயயும்'' (கலித. 9 . 12-13).

மை. அல்லாதத, க. அலலத, குட அலலதெ [அல் → அல்லது → அலலகைத 'ஐ' சாரிகைய மீறு.]

அல்லம் ¹ allam, கு வி.மு. (impl.v.) 1. தன்மைப் பன்மை எதிர்மறைக் குறிப்புவிகைமுற்று; Reg. impl. fin v. of the lst pers. pl. யாம தண ட னை யடைதற்குக் குறறவாளிய ரவலம். 2. தன்மை யுயர்வுப்பள்மை எதிர் மறைக் குறிப்புவினைமுற்று; neg. impl. fin v. of the 1st pers. hon. pl. "பண்டைய மலலம்" (சீவக 1623).

[அல + அம (தன்மைபை பன்மை வி.மு. ஈறு.] அல்⁵ பார்க்க; see al⁵.

அல்லம்² allam, பெ. (n.) இஞ்சி (திவா); ginger,

தெ. அலலமு; க. அல்ல; மரா. அலேம [ஒருகா. உல் → அலை → அலலம் = எரிச்ச துள்ளது.]

மறுவ. அல்லமாகிதம்

அல்லமன் allaman, பெ. (n.) சிவனது தோற்றர வாகக் கருதப்படும் பிரபுலிங்கலிலைக் கதைத் தலைவன்; name of the hero of the Pirabulingalilai, considered to be a manifestation of Šiva.

சுஞஞானி, நிராங்காரன் என்னும் இரு வாககும் பிறந்த புதல்வன்.

''தொல்லையி லுயாசுஞ் ஞானி தாய்நிராங் கார னென்போர எலலையி றவங்கள் செய்ய லெமதுமெய வடிவத தானே அலலம னாம மமைந்த னாயினம்'' (பிரபுலிங். கைலாச. 54).

க. அல்லமன்; தெ அல்லமதேவுடு.

அல்லமாகிகம் allamāgigam, பெ. (n.) இஞ்சி; ginger, Zingiber officinalis (சா.அக.).

அல்லம்² பாரக்க; see allam².

அல்லர் allar, பெ. (в.) I. அல்லாதவர்; others, those not mentioned before ''வீரரை யல்வரை வெகுள் லீரென்'' (கந்தபு. யுத்த. சிங்கமுகா. 117). 2. பலர்பால் எதிர்மறைக் குறிப்புவிணைமுற்று; neg impl. fin. v. of the 3rd pers. rational pl. ''வறிது பெயர்குவ ரல்லா'' (புறநா. 124:3).

கோத அலாவோா [அல → அல்லா. 'அர' பு.பா.'ஈறு.] அல்° பாரகக: see al⁵.

அல்லரியல் al-l-ariyal, பெ. (n.) கண்ணறை யுள்ள ஆடை, that which is loosely woven or braided. அல்லரியற் புவடவை (யாழப்.).

[அல் + அசியல்.]

அல்லல் allal, பெ. (n.) துன்பம், affliction, distress, evil, misfortune, privation ''அவல வருளாளவார்க் கில்லை'' (குறுள, 245).

ம. அல்லல், க. அல்ல; நெ. அல்லரி.

(அவத்தல = துண்புறுதல அலம் = துண்பம. அவக்கண் = துண்பம், துயாரம். அவவுதல = வருந்துதல. அமைவதல் = அசைதல், வருந்து தல். அமைவத்தல் = அசைததல், வருத்துதல. அல்லுதல = அசைதல, வருந்துதல, துண்புறுதல. ஓ.தோ: அசைவு = அசைகை, உடம்பு அவட்டுண்ணைக, தனாவு, வருத்தம். அல → அலலல. 'அல' தொ.பெ. சுறு.]

அல்லவை allavai, பெ. (n.) 1. தீவினை; sin, evil. ''அழுக்காற்றி எல்லவை செய்யார்'' (குறள், 164) 2. பயனற்றவை (பிங்.); useless things, futile acts. 3. மாறானவை; contrary acts, contradictory actions or sayings. "தவமறைத் தல்லவை செய்தல" (குறள், 274).

ம. அலல, கோத. அல.

[அல்ல + அவை]

அல்⁴ பாரக்க; sec al⁴.

அல்லறம் al-l-agam, பெ. (n.) தீவினை; sin, sinful act. ''அல்லறஞ் செயவோ ரருநர கடைதலும்'' (மணிமே 16:89).

[அல் + அறம். 'அல' மறுதலைபை பொருளில வரும் முனாகொருட்டு. அல்லறைம = அறத்திறகு மாறா**னது..**]

அல்லறைசில்லறை al-l-arai-šil-l-arai, பெ (n.) 1. மிச்சத் துண்டு துணிக்கைகள், odds and ends. 2. மிச்சத் தொகையான சிறு காசுகள்; small coins remaining as balance.

ம. அலலறசில்லற

[ஒல்லி → உல்லி. ஒல்கு → அலகு. அலகு தல் = சுருங்குதல், சிறுத்தல அறை = அறுக்கப் பட்டது, து ணாடு. அல்லறை = சிறுதுண்டு. சீல்லமரை = சிறுதுண்டு. 'அலலறை சீல்லறை' எதுகை மேருக்கை மொழி. ஒ.நோ: அல்லுச் சீலஹப்படுதேல = சீன்னாஞ்சிறு துண்டைரதல, சிறிது சிறிதாகக் குறைதல் அல்லது கொடுதல். 'சீலலறை' என்பதன் இரட்டிய வழக்கானா 'அல்லறைசீல்லறை' என்பது அத்துறையைப் பொருத்தமுள்ள தன்று]

அல்லன் *allan*, பெ. (n.) *1. அல்லாதவன்*; one who is not, other than, different from ''ஒருவனே யெலலா மாகி யலலனா யுடனு மாவன்'' (தி.தி. சுபக 1 27). 2. தீய்வன், sinner, evil - doer, wicked man "அல்லனோ டொருபந்தி யயின்றிடல்" (சேதுபு காசிப. 66) —, கு. வி. மு. (impl. v) அன்மைப் பொருளில் வரும் ஆண்பாற குறிபபுவினை முற்று; he is not. "இறையு மல்லன" (தி தி. சுபக், 8 38)

[அல → அல்லன். 'அன்' ஆ.பா. சுறு.] அல்*, அல்⁵ பார்க்க, see al* al⁵.

அல்லன allana, பெ. (n.) 1. முன் சொன்னது அல்லது சொன்னவை அலலாதவை, ஒழிந் தவை; those other than the previously mentioned, the rest. "சொன்ன நன்மலரு மலலனவும்" (சீவக. 1652). 2 தீயன, தீவினை கள்; misdeeds, sinful acts, evils.

''நலலா றொழுக்கின் றலைநின்றார் நல்சுர்ந்தும் அலலன செய்தற் கொருப்படார்''

(தீதிநெறி. 61).

[அல + அன் (சாரிமையை) + அ (பல பா. சுறு). இவி, 'அனு' பல பா. சுறு என்றுமாம்.]

அல்1, அல்1 பார்க்க; see al1, al1.

அல்லா 1-த்தல் alla-, 3 செ.கு.வி. (v.i) துன்புறு தல், to suffer, to be in distress. ''ஆகக மிழந்தேமென் றல்லாவாா'' (குறள, 593). வயவுநோய நலிதலி னலலாந்தாா'' (கலித். 29 · 1 - 2).

தே அல்லட

[அல → அலம் = தாள்பமை அல் → அலலா. இனி. அலம்வரை → அலமா → அல்லா என்று மாம்]

அல்லா²-த்தல் alla-, 3 செகு வி. (v.i.) மகிழ்தல்; to rejoice, to be glad. ''அதனெதிர் சொலலே மாதலி னலலாநது கலங்கி'' (குறிஞ்சிப. 143).

[மல்லாரது ≔ மலாதல், மகிழ்தல மலலா → அலலா.]

' அலலாநது ' என்னுஞ் சொல லிற்கு நச்சினார்க்கினியர் ' மகி ழநது ' என்று பொருள கூறியதனால, அதற்கேற்ப இஙகு மூலங் கூறப்பட்டது ஆயின், குறிஞ்சிப பாட்டில் அச சொலவரும் அடியையும், அதன் முனபின் சொறகளின் பொருட்டொடர்பை யும அச் சொன் னிகழ்ச்சிக்குரிய அமை யததையும் நோக்குமிடத்து, நசசினாளக கினியா ஒரு சொல்லை வலிந்து பிரித்து நலிந்து பொருள் கூறியதாகவே தோன்று கின்றது. 'அல்லாந்து கலங்கி' என்னும் வினையெச்சத் தொடா, ஒரே வினைமுதலின் வினையென்று கொள்வதற்கே ஏற்றதாக இணைந்துநிற்றல் காணக்.

அல்லா alla, கு.பெ.எ. (adj.) 1. முன் சொன்ன வையல்லாத, ஒழிந்த; other than the previously mentioned "சோதிவைகும் பொறறைய தொன்றே யலலாப் பொருப்பெலாம்" (கந்தபு யுத்த. சூரபன். 486). 2. தாய் (நாட கத்தில் வழங்கப்படும் சொல்) (சங்.அக.); mother.

[அல + ஆ (பொருளுற்ற எதிர்மறை யிடை நிலை) + த (வி.எ ஈறு) + அ (பெ.எ. ஈறு)— அலலாத → அலலா (ஈ.ககௌ.ம.பெ.எ.).]

அல்⁵ பார்க்க; see al 5.

ம அல்ல

அல்லா² alla, பெ. (n.) துன்பம், வருத்தம்; affliction, distress, disaster "அல்லா நெஞ்சமுறப் பூட்ட" (பரிபா 6:99)

[அல்லு = அல்லாப்பு]

அல்லாக்கால் allakkal, இடை. (conj.) அல்லா விட்டால; if not, failing which இனநே பணங் கட்டிவிடவேணடும், அவ்வாக்கால தோ வெழுத் முடியாது

ம். அல்லாககால், பட. அவ்வாதோலெ.

[அல்லாதை → அலலா (ஈ க எ.ம.வெ எ) + கால = வேளை.]

- அல்லாகி allasi, பெ. (n.) பெருங்கொடி முந்திரிகை; a big species of grapes, Vitis vinifera (சா அக).
- அல்லாட்டம் allattam, பெ. (n.) அலைந்து திரி தல், அலைச்சல்: wandering from place to place.

க., தெ. அல்லாட்.

[அல்லா? → அலலாட்டு → அல்லாட்டம]

அல்லாடு - தல் allaqu-, 5 செகு.வி. (v.t.) 1. அலைந்து திரிதல்; to wander from place to place 2 தொந்தரவுபடுதல்; to suffer, to be troubled.

க., தெ அல்லாடு, து. அலெயுனி.

[அல் -> அலை. ஆடுதல் = திரிதல.]

அல்லாத allada, பெ. (n.) 1. மாறானவை; what are not, are different. "சொலற்பால

வல்லாத சொலலுதலுங் குற்றம்" (நான மணிக, 28), 2. தீயவை (சங.அக); evils, evil things. —, கு பெ எ. (adj) 1. மாறான, which is not, other than, different from. "அலலாத பரசமய வலகைத்தேர்" (சேதுபு கடவு, 13), 2. தீய (சங் அக.); bad, evil. —, கு வி மு. (impl.fin.v.) தீயன (சங் அக.); (they) are evil.

ம். அல்லாத்த

[அல + ஆ (பொருளுறுற எ.ம.இ.ரீ) + த (வி. எ. ஈறு) + அ (பெ. எ. ஈறு) — அலலாத (பெ எ.).

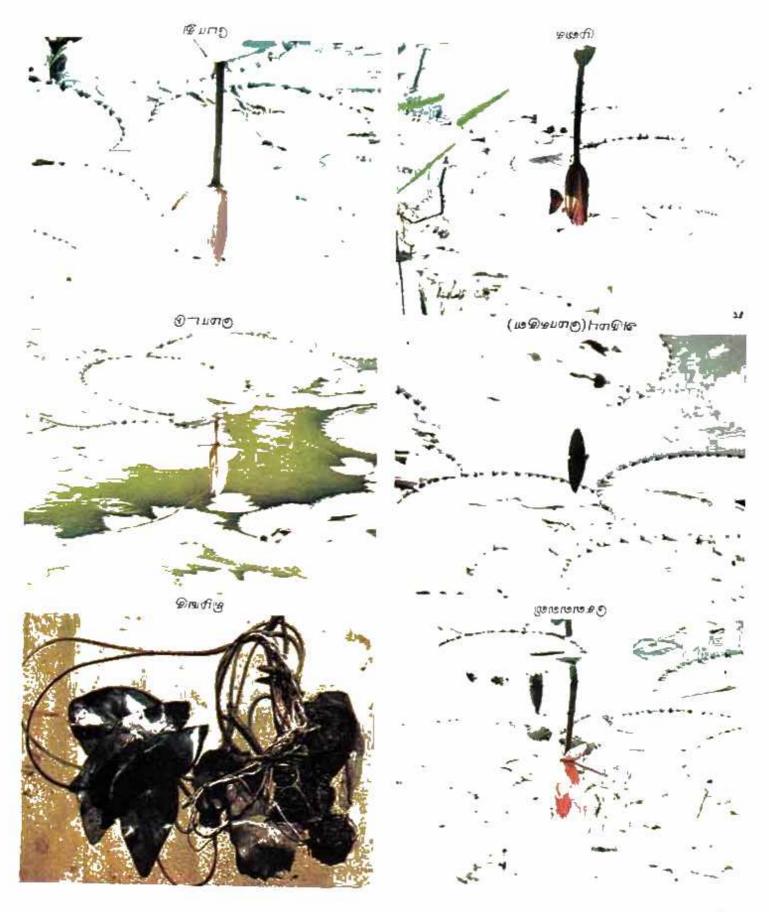
அல் + ஆ (வளைஞ்ற எ.ம இ.நி.) + தி (வு.எ. ஈறு) + அ (பல.பா.வி.மு. ஈறு, பலபா பெ. ஈறு) — அல்லாத (கு.வி மு. குறிப்பு விணையொரு பெ.).]

'அல' என்னும் முதனிலையே எதிர்மறைப பொருள கொணமுருத்தலால் 'ஆ' என்னும் எதிர்மறை பிடைநிலை தேவையில்லை. நல, நலவ, நலலன, நலலவை எனபனபோல, அல, அவல. அல்லன. அல்லவை எனறிருபபதே போதும். ஆயின், கல, கலலாத -> கலலா, கலலாதன, கலலாதவை: சொல், சொல லாத → சொல்லா, சொல்லாதன. சொல்லா தவை; நில. நிலலாத → நிலலா. நிலலாதன. நிலலாதவை; பொல, பொலலாத → பொல்லா, பொல்லாதன், பொல்லாதவை என்பன போன்ற தெரிநிலை வினைச்சொல வடிவுகளை யொதது, அல். 'இல்' என்னும இயல்பான எதிர்மறைக் குறிப்புவினைகளும் ஆகார எதிரமறை யிடைநிலை பெறறு, ஒத்தமைவரக வழங்கி வந்திருக்கின்றன. இலக்கணப்படி ஈரெதிரமறை ஒருடன்பா டாகவ வேண்டும். அந நெறிமுறை கடைப் பிடிப்பின், அல்லாத -> அல்லா, இல்லாத -> இலலா என்பன போன்ற எதிர்மறை யிடை நிலை பெறற வடிவுகள் செலலா. ஆகலாவ, வழக்கு நோக்கியே அவறறை அமைத்தவ வேண்டும்

அல்லாதது alladadu, பெ. (n) 1 சொல்லா தொழிந்தது (சங்.அசு), that which is not mentioned 2. தகாதது, தீயது; that which is improper, that which is evil

[அவ + ஆ (எ.ம.இ.நி.) + து (வி.எ. ஈறு) · அ (பெ.எ. ஈறு) — அல்லாத. _ வூல்லாத + அ. (ஒன்.பா. ஈறு) — அல்லாதத்.]

அல்லாத பார்க்க; see allada.

® **⇔** №

≱⊺ യാവക്ക് ിവ

அல்லாதவர் alladavar, பெ.(n.) 1 முனசொல்லப் படாதவா (சங்.அக), persons not mentioned before "சமயா தி பர்களுக்கு மல்லாத வர்க்கும்" (பாரத கிருட். 232) 2 தகாதவா, தீயவர்: improper persons, evil-doers

[200013 + 2011]

அல்லாத பார்க்க: see allada

அல்லாத வlladana, பெ (n) 1 முன்சொலலா தொழிந்தவை (சங் அக); those not mentioned, the rest 2 தகாதன. தீயன. improper things, evils. "பற்றினர்போ யலலாதன புரிவர்" (கந்தபு அகர அயிராணிசோக 15) [அலலாத + அன் (சாரியை) + அ (பல பா சுறு). இனி. அல்லாத + அன என்றுமாம

அல்லாத பாரக்க; see allada

அள்ளை → அன = அலை }

அல்லாதார் alladar, பெ. (n.) 1. முன்சொலைப் படாத பிறர் (சங்.அக); persons other than those mentioned "பெற்றார் மகப்பெற்றா ஏல்லாதார் பிறாமக்கள் பிற்றே கண்டீர்" (சீவக 1545). 2 தீயார்; sinners, evil-doers "அருடகண்ணர் னோக்காதா ரல்லா தாரே" (தேவர் 6.25 1).

[அலலாத + அவா → ஆா (ப.பா. ஈறு).] அலைாத பாரகக, see allāda

அல்லாது alladu, கு வி எ (prep.) தவிர; except, besides. ''அயில்வே லாணமை யாலு மவனே யல்லாது வேறு சிலரிலா'' (பாரத. பதினெட. 4).

ம அல்லாதெ

[அல + ஆ (எ.ம இ.நீ.) + து (வி.எ. சுறு).] அல்லாத பார்க்க; see all@da

அல்லாப்பாண்டியடி-த்தல் alla-p-pandi-y-adi-4 செ கு வி. (v.i.) மல்லாகக வளைந்து கரணம் போடுதல் (நெலலை); to perform a somersault (Tn.).

[மல்லா = மலலாகக மலலா → அலலா. பாணாடி = வட்டம். வளளவு, கரணாம் அடித்தலை = போடுதல். அடிபைது போற காலை நீலத்தி ஜான்றுதலை]

அல்லாப்பாண்டி யடித்தலுக்கும் அல்லாப் பண்டிகைக்கும் யாதொரு தொடாபுமில்லை.

அல்லாப்பு *allpppu*, பெ (n) வருத்தம; distress 'இவன் நெஞ்சின்கண் அவலாபபை இறுகப பூட்டுத்வால்' (பரிபா. 6 · 99, உரை). தெ. அலபு

[அல்லைரை → அல்லாப்பு (இதா.வெ). 'பு' இதா. வெ ருறு]

அல்லாமல் allamal, குவி ப (prep) 1 ஆவிரே, except besides "சேதாம்பல மருவுமிரக்கு நாணம்லாக்கு மாமதியு மல்லாம் லுரைபெறு நற்றவைவாபிற் குளர்கொல்லோ" (நைடத் அன்னத்தைத்து 98) 2 இல்லாமல்; without அவனை யல்லாமல் இது நடக்குமா" (உவ)

[₩₩ + ¾ (எ.ம இ.நீ.) + ஹம (பண்.பெ ஈறு) ஹம → மல.]

அலலாத பார்க்க, see allada

் இலலாமல**் எனனும் பொருளில்** இச சொல்லை வழங்குவது வழுவழக்கே. பணபுப் பெயரீறு எதிரம்றை வினையேச்ச ஈறாக ஆளப்பட்டது.

அல்லாமலும் allamalum, இடை, (cong.) மேலும், moreover, besides, in addition to அவர கையூடடு வாங்கியிருப்பது பெருந்தவறு, அல்லாமலும், கள்ளக்கையெழுத் திட்டிருப் பது மன்னிக்கத்தகாற குற்றம் அவ வுயர்ந்த பத வி சுகு அமர்த்தப்பட்டிருப்பவர் மிக் இளைஞர், அல்லாமலும், அவர ஓர் அயல் நாட்டார்.

[அல + ஆ (எ.ம.இ.நீ.) + மல (எ.ம.கு.வீ.எ. ஈறு) + உம (இறந்தது தேழுவிய எச்சப்பொரு ளிடைச்சொல்).]

அல்லாமே allamē, எ.ம கு.வி.எ. (prep.) அவ்வா மல; except. அவனவ்வாமே வேறு யார் இதைச் செய்ய முடியும்?

[அல் + ஆ (எ ம.இ.நி.) + மை → மே (எ.ம. கு.வீ எ. ஈறு).]

அல்லாமை allamai, பெ. (n.) தீயகுணம். cvil disposition, bad character. ''தேசுத்தில் வாளுசை முதலாய அல்லாமை யெத்தனை'' (தாயு. ஆனநத. 1).

[அல + ஆ (எ.ம.இ.ரி.) + மை (பண்.பை. குறு). நனமை யலலாமை என்பது கருதது.]

அல்லார் allar, பெ. (n.) அல்லாதார் 2 பாரக்க; see alladar 2

[அல+ ஆா (∪.∪ா. ஈறு). அவா → ஆா]

அல்லாடு allaçi, பெ. (n.) வெள்ளாம்பல (மு.அ.), white water-lily. [அல் (இரவு) + ஆரி. அலரி $\rightarrow$ ஆரி. அல லாரி = இரவில் மலருமை பூ.]

- அல்லாரி² alleri, பெ. (n.) சுவரின் ஆரல் தாங்கு முளை (இ.வ.); stake in a mud wall to support the coping (Loc.).
- அல்லாரி alleri, பெ. (n.) அடர்த்தியின்மை (இ.வ.); thinness, sparseness, lightness of texture.

ம. அல்லாரி

[ஒருகா அலசாரி (அலசல்) -> அலலாரி]

- அல்லாருகம் all arugam, பெ. (n.) பெருந்தாளி; a large species of convolvulus (சா அக).
- அல்லால் allal, கு.வி.எ. (prep.) அல்லாமல்; except, besides ''அஞசாமை யலவால துணைவேணடா'' (குறுள், 497).

மு. அல்லால்

[அல + ஆல் (வி.எ. ஈறு)]

- அல்லாவிட்டால் allavițtăl, இடை (conj.) அல் லாக்கால் பார்க்க; see allakkāl
- அல்லானிடத்து alla-v-idanu, இடை.(conj) அல் வாக்கால் பார்கக; see allakkal. —, கு வி.எ (adv) வேறிடத்தில், elsewhere
- அல்லாளிடின் allavidin. இடை. (conj) அல் லாக்கால் பார்க்க; see allakkal.
- அல்லி ali, பெ. (n.) 1. இரா (சங்.அக.), night. 2. ஆம்பல் (மு அ.); water-lily, Nymphaea lotus 3 வெள்ளாம்பல் (பிங்), white water-lily. 4. தாமரை, lotus ''அலலி மாதர் புலக்'' (திவ் பெரியதி. 1.7:9). 5. அல்லி யரிசி; lily seeds. ''குளநெல்லும் விளைந்த வாம்ப லல்லியு முணங்கு முன்றில்'' (சீவக. 355). 6. அகவிதழ் (பிங்), புல்லி என்பதற்கு எதிர்; inner flower petals, opp to pulli ''அல்லியங் கமலந் தன்னி வரிவையும்'' (கிந்தபு. உற்பத. திருக்கவ். 73) 7 பூந் தாது; filaments of a stamen. ''அல்லியங் குழலா டன்னை'' (அரிச்சந். விவாக. 23)

அல்லிவகைகள் - Different varieties of alli

- இது அடியிறகணடபடி பல வகைபபடும் ஆயினும், பொதுவாக அலலியெனின் வெள் எலலியையே குறிக்கும்.
  - 1. வெள்ளலல்; white Indian water-lily, Nymphae lotus (pubescens),

- 2 செவ்வலலி; red Indian water-lily, Nymphae rubra alias Nymphae edulis.
- 3. நீலவல்லி, blue Indian water-lily, Nymphae stellata.
- 4. இறறல்லி; star water lily, Nymphae cyanea
- 5. செங்கழுநீர்; purple Indian water-lily, Nymphae odorata.
- 6. வெள்ளாம்பல அல்லது நெயதல; white Indian water-lily, Nymphae lotus alias Custalia pubescens.

Note: In Tamil, கொடடி, ஆம்பல and நெய்தல are differently classified which is evident from the following stanza:

''கொடடியும் ஆம்பலும் நெய்தலும் போலவே

ஒடடி யுறுவா ருறவு''

(வாக்குண. 17).

But, they are all named in English by a common term viz., Indian water-hily, and classified under the same Botanical group, viz., Nymphaeaceae (## 245.)

இங்ஙனம் திரு சாம்பசிவ**ம்** பிள்ளையே கூறியிருப்பதால், செங்கழுநீரும் நெய்தலும் அலலியினின்று பிரித்தறியப்படும். செவ்லாம் பலுக்கும் செங்கழுநீர என்று பெயர் வழங்கி னும், முன்னதை வேறுபடுத்தலே தக்கதாம்.

ம., க., நு. அலலி; தெ. அலலி (ஆமபல).

[அல் = இரா. அல → அலலி = இரா. ஒ.ீநோ: அல → எல் → எலலி = இரா. அல → அலலி = இரவில் மலஞம் பூவககை, அகையுடையை கொடி. தோமரை பகலில் மலரினும் நீரப்பூ எனுறைம பொதுமைபெற்றி அல்விப்பெயா பெற்றது.

அலலி (அகவிதழ்), புலலி (புறவிதழ்) என்பண, ஒருகா. அகவல்லி, புறவலலி என்பவற்றின் மஞ்உவாயிஞர்து, பின்ணர்ப் பொதுப்பொருள் பெற்றிருக்கலாம்

அல்லியரிசியை அல்லியென்றைது மூதலாகு பெயா. பூருதாது அகலிதழிடையிருப்பது.]

அல்லி alli, பெ. (n.) இளவேர் (யாழ்ப்.); new root, shoot (I)

[உல → உலலரி = தளிr. உல் → உல → உலமை = பசுந்தழை. உல் → அல் → அல்லி = தளிர், இளவோ.]

- அல்லி allı, பெ. (n.) காயாமரம் (பிங), ironwood tree
  - கை. அவமா; து. அலிமா
- அல்லி * allı, பெ (n) மாதுளை, pomegranate ''அலலியுங கொயயாவும் அலுங்கப் பழுத் திருக்க'' (நா.பா.).
- அல்லி allt, பெ. (n) அனி (பொதி நி.); hermaphrodite a person who is neither man nor woman wholly.

[அல→ அவி = ஆணுமை ப*ண* ஹாமை அலலாதது அல் → அல்லி.]

- அல்லிக்கிழங்கு alli-k-kilangu, பெ. (n.) அலலிக் கொடியின் கிழங்கு; the root of the plant, Nymphae lotus. இதன் மா ஏழைகட்கு உணவாகப் பயனபடும், the flour prepared from this root forms an article of food for the poor (சா.அக.).
- அல்லிக்கேணி allı-k-kēṇா, பெ. (n.) திருவல்விக் கேணி, Tiruvallıkkēṇா. "மயிலைமா வலலிக கேணியான்" (திவ் இயற் நான்மு. 35).

[அல்லி + கணி.]

அல்லிக்கொடிமூலச்செயனிர் alli-k-kodi-mulac-ceyanir, பெ (n.) (பொன்னாககம்) சாகா வுப்புச் செயநீர், a strong liquid prepared by a special process known only to Siddhars and guarded as a secret and used in Alchemy and for rejuvenation (சா.அக.)

[அலலி + கொடி + மூலம் + செயல + நீர. மூலம் = கீழுங்கு. செயல் + நீர – செயவீர.]

- அல்லிக்கொடிமூலம் alli-k-koḍi-mūlam, பெ (n)

  1. அல்லிக்கிழங்கு, the root of the plant
  Nymphae lotus. 2. சாகா வப்பு; a kind of salt
  prepared by a secret process for strengthening
  the body and also for longevity (சா.அக).
- அல்லிக்கோணி alli-k-kōņi, பெ. (n.) பேய்க் கற்றாழை; wild aloe, demon aloe, Agave americana (சா அக)

இதனால நீரிழிவுபோன்ற சிறுநீ , நோயகள நீங்கும்.

- அல்லிகம் alligam, பெ (n.) பேய்க்கொம்மட்டி (மு.அ.), colocynth
- அல்லித்தண்டு alli-i-taṇdu, பெ (n.) ஆம்பற்றாள் (சீவக. 2876, உரை): hly stem, stalk of the water-lily

அல்லித்தாமரை alli t-tāmarai, பெ (n) , செங் கழு நீர், red water-lily (செ அக.) — வெள்ளரம் பல்; white Indian water-lily, Nymphaea lotus (சா அக.)

மு. அலலித்தார

இங்ஙனம் ஈரசுரமுதலிகளும் வேறுபடு வதற்குக கரணியம் (காரணம்), 'தாமரை' என்றுஞ் சொல் இருவணண் மலாக்கும் பொதுவாயிருத்தல் போலும்.

அலலித்தாள் ¹ allı-t-t**i** பெ, (n) மலர் **த**டுவிலுள்ள பெணைணுறுப்பு, முசலி (M M), pistil.

[அலலி = அகவிதம் தாள் = அகவிதழைச் சேர்ந்ததனாடுமோன்றை உறுப்பு]

அல்லித்தாள்² alli-t-tāļ, பெ. (n.) அல்லித் தண்டு (சிவசு. 2876); hly-stem

[அலலி = ஆம்பல தாள் = தண்டு.]

அல்லித்தேங்காய் allı-t-tengay, பெ (n.) கூகைக்காய் அல்லது கோட்டாள்காய் எனனும் சொத்தைத் தேங்காய் (தெங்கங்காய்) வகை (உவ.), blighted coconut (Com u)

[அலலி + தேங்காய ஒல $\rightarrow$ அல $\rightarrow$ அலலி. அல = கூருங்குதல்

கோட்டான் இளைநீர்மேலே உட்கார்ந்தால, அக் காய் சொத்தையோய்ப் போய்விடுமென்பேது பொதுமுக்கள் நம்பிக்கை. தேரை உட்கார்ந்தது தேரைக்காய் என்பா. இரண்டும் அலலிக்காய் என்பைடும்]

அல்லிப்பாவை alli-p-pārai, பெ (n) அல்லியக் கூத்தில் ஆட்டும் படிமை (பிரதிமை); puppets used to exhibit alliyam dance.

' வலலோன் றைஇய வரிவனப் புற்ற அல்ஃப பாவை யாடுவனப் பேயப்ப'' (புறநா. 33 : 16-17)

[அலலியம + பாതാവ — அல்லியபபாതവை → அலலிப்பாതാവ.]

அல்லியம் பாரசுக; see alliyam.

அல்லிப்பிஞ்சு *alli-p-piñju*, பெ. (n.) பூவிழாத இளம்பிஞ்சு (வின்.), fruit newly formed from the blossom.

[அல்லி = அகவிதழ் "அகவிதவழை பொடிட்டிக் கொண்டிருக்குமை பூம்பிஞ்சு அல்லிப்பிஞ்சு]

அக்லிமாதர் alli-mādar, பெ. (n.) தாமரை மலர்மே லமர்ந்திருக்கும் திருமகள், Tirumagal (Lakṣmi), seated on a lotus. ''அலலி மாதர் புலகநின்ற ஆயிரநதோளன்'' (திவ். பெரியதி. 1.7 · 9).

[அலலி = அலலிபோனாறு நீரபழவாகிய தாமரை மாதா = அழகு, அழகுள்ளை நீருமகள் (பண்.ஆகு.).]

- அல்லிமுகை alli-mugai, பெ. (n.) பூந்தாது, anther (சா.அக.); part of stamen containing pollen.
- அல் லி மூக்கு alli-mūkku, பெ. (a.) அரத்த மொழுகும் மூக்கு (இ வ); bleeding nose (Loc). ஒ.தோ: சிலலிமூககு
- அல்லியக்கிழங்கு alliya-k-kilangu, பெ. (ம.) கொட்டிக்கிழங்கு, the root of a water plant, Aponogeton monostochyon (சா அக.).
- அல்லியத்தொகுதி alliya-t-togudi, பெ (n.) தன்னைக் கொல்லுமாறு மாமனாகிய கஞ்சன் ஏவிய யானையின் மருப்பை யொடித்துக் கண்ணைன ஆடிய கூத்து; Krişņa's dance when he broke the tusk of the elephant that was set on him by Kamsa, his uncle
  - '' களுசன் வஞசங கடத்தற் காக அஞசன வணணன ஆடிய வாடலுள அல்லியத் தொகுதியும்''

(சிலப் 6 . 46-8).

- (இ-ள.) அஞசன வண்ணன் ஆடிய ஆடல பத்துள், கஞசன் வஞசத்தின் வந்த யானை யின் கோட்டை ஒசித்தற்கு நின்றாடிய அலலியத்தொகுதி யென்னுங் கூதது.
- தொகுதியெனறார் முகம மாரபு கை கால களின் வட்டணை அவிந்ய முதலியன் இருந் தும் தொழில் செய்யாது நிற்றலின்; 'ஆட் லின்றி நிற்பவை யெல்லா மாயோ னாடும வைணவ நிலையே' எனறார் அல்லிய மேன்பதனை அலிப்பேடென்பாரு முளா. 'அவ்லியம்......ஆறாமென்ல' (அடியாரக். உரை).
- 'தொகு**தி' யென்** றற்கு உரையாசிரியா கூறிய கரணியம் (காரணம்) ஆய்தற் குரியது.
- அல்லியம் ¹ alliyam, பெ. (n.) கண்ணன் ஆடிய கூத்து; Kriṣṇa's dance. அல்லியத்தொகுதி பார்க்க; see alliya-i-togudi
  - இது: 1 தேவராடல் பதினொன்றுள் ஒன்று, ''கடையம்...... காண்பதினோர் கூதது''.

- நின்றாட லாறனுள் ஒன்று. ''அல்லி யம......நின்றாட லாறு''.
- கஞ்சனை வென்று கணணன ஆடிய பத்தனுள் ஒன்று, ''கஞ்சன்....... அல்லிய த தொகுதியும்' (சிலப். 6 · 46-8).

இதற்கு உறுப்பு ஆறு.

'' அல்லிய மாயல னாடிற றதற்குறுப்புச் சொல்லுப் வாறா மென்ல்''

['அலிப்பே டென்பாருமுளா' என்று அடி யாரகஞரல்லார கூறுவதால, அல் → அல்லி (அலி) → அலலியம் என்று ஒருசார உரையா சிரியா தீரித்தது தெரிகின்றது.]

பதினோராடலும் பிறவும் குறிப்பிட்ட காவத தேவர் வினைகளாகத் தொனம் (புராண) முறைப்படி சொல்வப்படினும் அவை யாவும் அவ்வத் தெய்வ வணக்கத் தாரான தமிழர் தொன்றுதொட்டு ஆடிவந் தவையே என்றறிதல் வேண்டும் கண்ணன் மேலும், காமனமேலும் ஏறறிக் கூறப் பட்டவையெல்லாம், அவருக்கு முன்பே திரு மால வழிபாட்டினா ஆடி வந்தவையே

ம அலலியம்

அல்லியம்² alliyam, பெ. (n.) கொட்டி (மலை.); species of *Aponogeton*.

[೨)ಖ → ೨)ಖಾಖಿ → ೨)ಖಾಖಿಬಾರ.]

அல்லியரிசி alli-y-arıši, பெ. (n.) அல்லிப்பூவின் கொட்டையிலுள்ள சிறுவிதை (சீவக. 2682, உரை); lily seeds.

[MAN + MAP.]

அல்லியன் alliyan, பெ (n.) தன் குழுவைவிட்டுப் பிரிந்த யானை (வின்.), stray elephant separated from the fold.

ம. அலலியன்

[ஒருகா. அமை (அலலாத, கூட்டத்கதைச் சேசாத) → அல்லி → அலலியன். இனி. ஒருகா. அகல → அகலி → அகலியன் → அல்லியன்.]

- அல்லியாமரம் alliya-maram, பெ. (n.) படகு வலிக்குந் தண்டு (வின்.); long steering oar.
- அல்லியான் alliyan, பெ. (n.) **தாமரைமல**ரில் தோன்றியுள்ள தான்முகளை; Brahma, the lotusborn. ''அல்லி யானர வைந்தசுல நாகணைப் பள்ளியான'' (தேவர் 5 33:9).

[அல்லி (நாமனரை) -> அல்லியாள்.]

நானமுகன் திருமாலின் திருவுந்தித் தாமரை யில தோனறியுள்ளான என்பது தொனமக் கதை.

- அல்லியுணவு alli-y-uṇavu, பெ (n) அல்லியரிசி யாலான உணவு; food prepared from Waterhly seeds.
  - '' அலலி யுணவின் மனைவியோ டினியே புல்லென றனையால வளங்கெழு திருநகா'' (புறநா. 250 6).

[அல → அலல் = அலலியார்ச் (கஞவியாகு பெயா) உண் → உணவை. 'அவ' செயைபபு போறு னீறு.]

- அல் லியோரங்கை alliyōraṅgai. பெ (n) கீரிப் பிள்ளை; mongoose, Herpestes mungo (சா. அக).
- அல்லிரி allırı, பெ. (n.) அல்லி பாரக்க, see allı 1
- அல்லிருள் al-l-ıru[, பெ.(n) இ**ரவிருள், திணிந்த** இருள், darkness of night, dense darkness. ''அருக்கனோ நிற்பினு மலலிருளே காணாாக்கு'' (சி. போ. சிற். 11.2 · 1).

[அல் = இருள்வேளை. 'அலலிருள்' மீமிசைச சொல (redundancy intensifying the meaning).]

- அல்லிவஞ்சி allivañji, பெ. (n.) பட்டாணி; pea, Pisum sativum (சா அசு).
- அல்லிவாதாளி allivadali, பெ. (n.) அமுக்குரா; Indian winter cherry, Withania sommifera (சா.அக).
- அலது allu, தொ.பெ. (vbl n.) முடைதல; weaving.

தெ. அலலு

[அல்லுதல் = முடைதல 'அல்லு' முத தொ. பெ]

அல்லு-தல் allu-, 5 செகு.வி. (v.s.) பின்னிக கொள்ளுதல் (இ.வ), to interlace closely (Loc). மரங்கள் அல்லிக்கொண்டன். —, 5 செ.குன்றாவி. (v.t) முடைதல் (இவ.), weaving. குருவி கூடடை அலலுகிறது.

க., தெ. அலலு; கொலா. அல; பர். அலத்; நா. அல, கூ. அலப; குவி அலலினய

[ஒலலுதல = பொருநதுதல. ஒல் → அல் → அலலு.]

அல்லுகம் allugam, பெ. (n.) பெருங்கொய்யா, a big variety of guava, Psidium guyaba (சா. அக).

அல்லுச்சில்லுப்படு-தல் allu-c-cillu-p-padu-, 20 செ.கு வி. (v i.) 1. சிறிது சிறிதாகப் பிரிந்து போதல; to get subdivided minutely or into small pieces 2. சிறிது சிறிதாகக கெடுதல்; to be frittered away, as money. பணததை யாருக்குங் கடன்கொடாமல வைப்பகத்திற் போட்டுவிடு; இல்லாவிட்டால் அவலுச் சிலலுப்பட்டுப் போகும் (உ.வ.)

[அல் → அலகு. அலகுதல் = சீறுத்தல. சீஸ = துண்டு. 'அல்' வழக்கீருந்த சொல அல் → அல்லு. சீல் → சீலலு 'அலலுசசீலலு' எதுகை மேரசிகாணை மொழி, மீமீ சை சே சொலபோற பொருளை மிகுத்துக் காடு வது.]

அல்லும்பகலும் allum-pagalum, பெ (n.) இரவும் பகலும், day and night அலலும் பகலுஞ் சேர்ந்த ஒரு நாள். —, கு வி எ. (adv.) இரவும் பகலும்; night and day, always. ''அலலும் பகலும் அனவரதமுந் துதித்தால்'' (சரசுவதி யந். காப்பு). அலலும் பகலும் அரும்பாடு பட்டுத் தேடிய சொத்து (உ.வ.).

['அல்லும் பக்லும்' எதீர்முறை மரபிகைனா மொழி 'உம்' ஈரிடத்தீலும் எண்ஹோப் பொரு ளிடைசைகொல். பக → பக்ஸ். 'அல்' தொ.ப் செறு]

அல்¹ பாரக்க, see al¹.

அல்லுழி al-l-uli, குவி எ. (adv.) முன்சொன்னது அல்லாதவிடத்து; elsewhere 'அல லுழி யெலலாம பரந்துபட்டு வரவும் பெறும்' (தொல். பொருள். செய். 183, பேரா. உரை).

[அல் = அல்லாத உள் → உளி → உழி = இடம்.]

- அல்லூரம் allūram, பெ.(n.) வில்வமரம் (மலை.); bael (செ.அக) — holy garlic pear, Crataeva religiosa (சா அக.).
- அல்லை allai, பெ. (n.) I. வள்ளைக்கொடி; a creeper, the root of which forms an article of food, Convolvulus repens (சா அக) — கொடி வகை; a climber, a running plant, the root of which forms an article of food (W). 2 அல்லி (பச் மு.); water-lily.

[அலலலை 2. அல→ அல்லி.]

அல்லை² allaı, குலி மு (ımpl.v.) நீ அலலாய்; you are not. ''காதர மாாதரு மனமே கமல மலரய னலலை'' (கோயிற்பு. பாயி. 23).

[அல -> அலலை (அல என்றும் இயற்கை பெதீர்மறைக் குறிப்புவினையைின் முன்னிலை யொருமை முற்று) 'ஐ' முன்னிலை யொருமை மீறா ந

அல்லைதொல்லை allar-tollai, பெ (n.) மிகுந்த துரைபம் (உ.வ), great trouble (Com u.). மழையில் வண்டி கிடையாமல் இருநாளாய அல்லைதொல்லைப்பட்டு இங்கு வந்துசேர்ந தேன்.

[அவ → அல்லல் = தானாபம். அலை → அல்லை தொல → தொல்லை = தான்பம். 'அலலை தொல்லை' பொருளை மிகுத்தாக காட்டும் எதாகை மாருக்கையை மொழூ.]

அல்லோர் allor, பெ. (n.) 1. முன் சொலலப் பட்டவரலலாதார், those other than the aforesaid "அன்புளோ ரலலோ ராய வரசமண டலங்க ளெலலாம்" (இரகு. மாலை. 128) 2 முன் சொல்லப்பட்ட பண்பில்லாதார்; those without the said quality.

''பலவகை யுதவி வழிபடு பண்பின் அலலோர்க் களிக்கும் அதுமுடத் தெங்கே'' (நன், 35)

[அல + ஓர் (ப.பா சுறு). ஆா → ஓா. அல லார் → அவலோர்.]

அக்லோலகல்லோலம் allōla-kallōlam, பெ.(n.) மிகுந்த ஆரவாரம், பெருஙகுழப்பம், great noise, huliabaloo, an uproar.

ക அவலோலகவலோல; Skt. hallola kallola.

[அல + ஒலம் + கல + ஓலம அலமபுதல = ஒலித்தல. அலை முதல = ஆஞ்சீக கத்றுதல் ஆறுதல = ஒலித்தல. 'கல'லெணலை ஒர ஒசைக கூறூப்பு கல → கலி. 'கலகல' ஒலிகஞ்றிப்புகள் ஒ → ஒல = ஒலி. ஒல் → ஒலம் = அடைக கலம் வேண்டிக்கத்றும் ஒசை.

ஓஸ் → ஒஸ். 'ஒஸ்'ெல்னையை ஒலிக்குறிபபு. ஒஸ் → ஒஸி. ஒஸ் → அல். ஒ → அ. போவித் தீரிழு அல்லது சொல்லாக்கத் தீரிழு]

அல்லோன் ¹ allon, பெ. (n.) திங்கள் (பிங); Moon, the ruler of the night.

[அலை = இரை அல⊸ு அலலோள் =ை இரவில ஒளித்ஞும் நீலா.]

அல்லோன்² *allōn*, பெ. (п.) ஒரு மரம்; the oak tree (சா.அக).

அல்லோன்³ allōn, பெ (n.) அல்லோர் என்பதன் ஒருமை; sing. of allōr. அல்வழக்கு al-valakku, பெ.(n) 1. தகாதவழக காரம் அல்லது வழக்காட்டு; illegal dispute or suit. 2. தகாத வொழுக்கம்; improper conduct, wrong attitude of mind. ''அவவழக கொன்றுமில் லாஅணி கோட்டியர் கோன்'' (இவ. திருப்பல. 11).

[அல் = தகுதி அல்லது முறை அலலாத வழங்**கு →** வழக்கு.]

அல்வழி al-vali, பெ. (n.) 1 தெறியல்லா தெறி, தகாத தெறி, தீய தெறி, wrong path 2. சொற் புணார் சசியின் வேற்றுமையல்லாத வழி, வேற்றுமைவழி என்பதற்கு எதிர்; combination of an undeclined or indeclinable word with another word, opp. to vērgumai vali

[அல் = வேறுறாகைமை பலலாத. வழி = கொற புணாசசீ நிலை]

அல்வழிப்புணர்ச்சி பார்க்க, see al-vali-ppunarcci.

இருசொல புணரும் நிலை வேறறுமைவழி, அலவழி என இரண்டு. நிலைச்சொல (முன் சொல) வேறறுமை யேறகத தககதாயின, அது வருஞசொலலெயாடு (பின்சொலலொடு) புணாவதுவேற்றுமைவழி; ஏற்காதது அலலது ஏறகத தகாதது ஆயின் அல்வழி.

நிலைச்சொல இரணடாம வேறறுமை முதல ஏழாம வேறறுமை வரை ஏதேனு மொன்றை ஏற்றிருபபின். அது வருஞசொல லொடு புணாவது வேற்றுமைவழி, அல்லாதது அல்வழி வேற்றுமையுருபு வெளிப்பட்டும் தொக்கும் இருவகையாயிருக்கும். முன்னது விரி யென்றும் பின்னது தொகை யென்றும் சொல்லப்படும்

புணரும் சொல்லிணை **வினைத்தொகை** முதல் **அ**டுக்குத்தொடர்வரை பதினால் வகைப் பட்டிருப்பது **அல்வழி**, அதை அடுத்த உருப் படியிற்காணக

அல்வழிப்புணர்ச்சி al-vali-p-punarcci, பெ. (n) வேற்றுமை யேற்காத அல்லது ஏற்கத் தகாத சொல வேறொரு சொல்லொடு புணர்வது; combination of an undeclined or indeclinable word with another.

அலவழிப் புணர்ச்சி கீழவரு**மாறு** பதினால் வகைப்படும்:

சொல்லினை

पुलना हे ही

1. வினைத்தொகை கேரல்யானன, சுடுசோறு∙ 2. பணபுததொகை செந்தாமரை. வன செயல. இருபெயரொட்டுப பனைமரம், குமரிமலை. பணபுத்தொகை

3. உவமைத்தொகை முததுப்பல, பொன்மொழி.

4. உமமைத்தொகை தாயதந்தை, சேர சோழ பாணவுயர்.

 அனமொழிததொகை கடுவாய் வந்தது, கேன்மொழி பேசினாள

நக்கீரா பாடினார், 6. எழுவாயத்தொடர் மறைமலையடிகள எழுதினாா.

7. விளிததொடர் அண்ணா! வா, அமைசசரே 1 வருக.

 பெயரெச்சத்தொடர் பெரிய திருமொழி, சிறந்த நூல்.

9. வினையெச்சத தொடா

விரைந்து எழுதி னார். மெல்லப் போனது.

10. தெரிநிலை வினை முற்று ததொடா

பெறறான் பரிசு, பொழிந்தது மழை

11. குறிப்பு வினை முறறு ததொடர் பெரிது யானை, நல்லவா புலவா.

12 இடைச்சொற றொட்ா

இன்னொன்று, அக்காலம்.

13. உரிசுசொறு ஹொடர் கழிநெடில்,

சாலபபல

14. அடுககுத்தொடர் பாம்பு பாமபு, போ போ போ.

் வேற்றுமை ஐம்முதல் ஆறாம் அல்வழி தொழில்பண் புவமை உமமை அனமொழி எழுவாய் விளிஈ தெசசமுற றிடைஉரி தமுவு தொடரடுக கெனஈ ரேழே''

(西部 152)

[அல் + வழி + புணாகசி]

அல-த்தல் ala-, 3 செ கு வி. (v i) 1. அலைதல் (சங்.அசு.); to wander, roam about "ஐவா வந்து முறைமுறை துயரஞ் செய்ய வற்றுநா னலந்து போனேன்" (தேவா, 4, 52:8). துன்பமுறுதல; to suffer, to be in distress " அலந்தாரை மீலலனோய செயதறறால் " (குறள், 41303). 3. வறுமைப்படுதல்; to suffer privation, to be in want. "அலந்தவர்க் குதவுதல்" (கலித. 133 6). 4. ஆசைப்படுதல்: to desire, long for, hanker after. கறிக்கு அலந்துபோயக கிடக்கிறான் (உவ.)

தெ அவகுவ

[அல → அலலல = தான்பம. அல → அலம → அலமு ≖ துள்பம. அல⊸ு அலை. அலைதெல் = அசைதல், வஞந்துதல், துன்புறுதல் அல⊶>அல்.]

அலக்கண் ala-k-kan, பெ (n.) துன்பம்; affliction, distress, disaster ''ஆதலா வெங்க ளலக்க ணகற்றிடுவான்'' (கந்தபு. அசுர. தேவர்புல 24)

[அல் → அலை = துன்பம. 'கண்' இடமும் காலமும் உணர்த்தும் ஓர் சுறு. ஒநோு இடுக்

அலக்கலக்காய் alakkalakkay, குளி எ (adv.) தனித்தனியாய், வெவ்வேறாய்; separately, part by part. உறுப்புகளையெல்லாம் அலக் கலக்காய்ப் பிரித்துவிட்டாள் (உவ.)

[அலகஞ = கிறானா. அலககலக்காய் = கிறானா கிளையாய், பகுதிபகுதியாய். இனி. அலகு (அடிப்படையுறுப்பு) -> அலக்கு எனினுமாம். 'அலக்கலககு' அடுக்குததொடா. 'ஆய்' கு வி எ. ADJ.]

அலக்கழி-தல் alakkalı-, 2 செ.கு வி மிக வருந்துதல், துன்புறுதல், to be vexed, troubled, harassed ''கலக்கநா னலக்கழிந் தேன்" (தேவா. 4 70 . 3)

[அலக்க (நி.கா.வி.எ.) + அழி. அலத்தல = துண்புறுதல. அழிதல் 🗕 மணம்நோதல்.]

அலக்கழி-த்தல் alakkali-, 4 செ.குன்றாவி (v.t) 1. அலைத்து வருத்து தல் (பணவிடு. 177), to vex, harass, harry, perplex, tease, distress, worry by continual putting off 2 கெடுக்கல்: to ruin, destroy. ''தக்கன்பெரு வேள்வியங் கலக்கழித்து'' (தேவா 5.73·1). 3 அழகு காட்டுதல்; to mimic in derision

[அலக்கழித்ல (த.வூ.) -> அலக்கழி ததல் (8.09.).]

அலக்கழி-தல் பாரசுசு; see allakkalı-

அலக்கறு வாள் alakk(u)-azuvāļ, பெ. (n) துறட்டுக்கோலின் நுனியிற் சேர்த்துள்ள அறுக் கும் அலகு (தஞ்சை), crotchet-shaped blade attached to a pole (Tj.).

[அலக்கு (துறட்டுக்கோல்) + அறுவாள். அலககரிவாள் என்பேது வழுவடிவைம்]

அலக்காய் alakkdy, கு வி.எ. (adv.) தனியாய், வேறாய்; separately. தலையை அலககாய எடுத்துலை (உவ.).

[அலக்கு 🕂 ஆய் (கு வி எ. ஈறு).] அலக்கு உபார்க்க; see alakku²

அலக்கு-தல் alakku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)
1. அசைவித்தல், to shake, cause to move
"சங்கலக்குந் தடங்கடல்வாப்" (தேவா.
7.51:3) 2 ஆடைவெளுத்தல்; to wash, as clothes.

ம அலக்கு; க அலகு, அலி; நு. லமபு; பட அலுக்கு.

[அல → அலக்கு]

அலக்கு alakku, பெ (n) 1 வரிச்சு, roof laths. ''மனையி வீடு மலக்கினை யறுதது வீழத்தார்' (பெரியபு. இளையான். 19) 2. குறட்டுக்கோல் (தஞ்சை), a pole with an iron hook to pluck fruits and leaves (Tj.). 3. கிளை; branch of a tree. 4. எலும்பு; bone. ''விலா வலக்குக் வலக்குக் வடிக்கடி சிரித்தன் (கலிங். 229). 5. கோட்டை, fort (சங் அக)

ம் அவசாடி

[உல→உல. உலததல = வளைதல். உல→ உலம் = வட்டம், உருண்டை. உலம்வரு → உல மரு உலமருதல = சுழுதாதல உலக கை = நீண்டுருண்ட கோல். உல → உலவு. உலவுதல் = சுறுதல, நீரீதல. உல → உலர. உலவு → உலகு = சுற்றிவரும் கோள். உலகு → அலகு = வளைந்த குறு. வளைந்த கத்தி (அறுவாள்), குறுடுபோன்றை தாடை. உலம் → அலம் = வளைந்த கொடுக்கு, கொடுக்குள்ள தேன். அலம் → அலைவன = குறுடுபோன்றை முன் கோலுள்ள நண்டு.

அலைஞ → அலகஞ = வளைரைத அறுவாள், வணைருத் கீணை (ஒ.தோ: கோடு = கீணை, கொம்பு = கீணை), வண்ளைர்த் அல்லது கீணை போண்ற வீலாவெலும்பு, வ ஸ ன ரத மதீல (அலஞ → அலங்கு → அலங்கம் = கோட்டை), கீணைபோண்ற கோல அல்லது சட்டம். ஒநோ கொம்பு → கம்பு.

எலும்பைக் குறிக்கும் அலக்கு என்று ஞ சொல் வூலோடுவெலும்பைச் சீற்பபாக்க குறிக்காத தோ.மின், எல → அல → அலவு → அல கு (வெள்ளையானதை) → அலக்கு என்று திரிந் தீருத்தல் வேண்டும். ஓ.தோ: எல் (ஒளி, வெள்ளை) → எலும்பு.]

அலக்கு² alakku, பெ (n) தனிமை; separateness அலக்கலக்காய் பார்க்க, see alakkalakkay

அலக்குக்காரன் alakkukkaran, பெ (n) வண்ணான், சலவை செய்பவன் (நாஞ), washerman (Nān.).

ம். அலக்குகாரன், க அல்லிகாரிக்.

[அலக்கு = சலவை. 'காரன்' வி.முத. ஈறு அல்லது உடைமையோன் ஈறு]

அலக்குத்தடி alakku-t-tadi, பெ. (n.) வேலி யடைக்கும் மரக்கிளை (இவ.); small branches or boughs used in the repair of hedges (Loc)

(அலகு → அலககு தண்டு → தண்டி → தடி] அலக்குப்போர் alakku-p-pòr, பெ (n.) காவலர் ஈட்டிகளை ஒன்றோடொன்று எதிர்த்து வைக்கை; stack of arms அலக்குப் போர போலே......கூடுதல (?)

[அலகு → அலககு பொருதல = பொருநது தல், சேர்தல பொரு → போர் = செரிவு, குவியல், சாணை, படப்பு.]

அலக்கைச்சுரம் alakkai-c-curam, பெ. (n.) கீழ்க் காய்தெல்லி, a small plant with slender green main branches, Phyllanthus niruri (சங் அக)

மறுவ. அலகைச்சுரம

- அலக்கொடு-த்த*ல் ala-k-kodu-*, 4 செ குன்றாவி, (v.t.) *தொந்தரவு செய்தல், தொல்லை கொடுத்* தல் (இ வ.); to give trouble, cause worry to (Loc.).
- அலக்கொடுப்பு ala-k-koduppu, பெ. (n.) தொந் தரவு செய்கை, தொல்லை கொடுப்பு, giving trouble, harassment
- அலகநிரணி alaganiraņi, பெ (n) மரமஞ்சன்; tree-turmeric, Coscinium fenestratum (சா. அக.).
- அலகம் alagam, பெ. (n.) 1. யானைத்திப்பிலி (மலை.); elephant pepper, Scindapsus officinalis. 2. வேப்பலகு; margosa stalk.
- அலகம்பு alagambu, பெ (n.) அலகைத் தலை யாகக்கொண்ட அம்புவகை; arrow, having a blade for its head. "அஞ்சமபையு மையன்றன தலகமபையு மனவா" (கம்பரா. அயோத. கங்கை. 3).

[அலகு + அமைபு. அலகு = கூடாமை, கூடாமை யான கேத்தீயலகு. அம்பல் = கூடம்பல், குவிதல. ஒருகா. அம்பு = நானியிற் குவிநேதிருப்பது] அலக மான் alagaman, பெ. (n.) திப்பிலி (பச் மூ.); long pepper, Piper longum

[அலைகமு → அலகமான்.]

அலகலகாக alagalagaga, கு லி எ (adv) தணித் தணியாக, வெவ்வேறோக; separately 'அலகல காக எண்ணிக்கொள்ளலாய்' (ஈடு, 3.6.5)

H. alagalag

[அவகு = அடிப்படை யுறுப்பு அலைது அளவு. அலைது தவ = பொஞருத்தல. அல → அலவு → அலைது = பொஞருதிய வுறுபபு அலைது பொஞருதி யளக்கும் அளவு. ஒநோ: அள்ளு தல = பொஞருதுதல் அள → அள → அளவு அனத் தல = அளவுகெயதல் அளவுதல் = பொஞருது தல், கலத்தல் அளவு = பொஞருதுகை, அளவீடு, குறிபபிட்ட அளவு, அளவுகளுமி]

'அலக' (alag) என்னும் உருதுச சொவலிற கும 'அலகு' என்னும் தமிழசசொவல்றகும் தொடர்பிலலை.தொடாபிருப்பின், முன்னது பீன்னதன் திரிபாயே யிருத்தல் வேண்டும்

அலக ழங்கு alagalungu, பெ. (n.) திபபிலி (சங்.அசு.); long pepper, Piper longum

[அலஞ + அ மு ங ஞ . அலஞ → அலகம் ≔ யாகாகுதைப்புவி.]

மறுவ அலகளுங்கு (சா.அக.)

ஆலகா alaga, பெ. (n.) தொடைச்சந்து, groin (சா.அசு).

அலக**ுப் தம்** alagābidam, பெ. (n.) புளிப்பு முந்திரிகை, sour grapes (சா.அக).

அலகிடு1-தல் alagidu-, 19 செ.குனறாவி (v t.) 1. அளவிடுதல், அலகுமைபைத்துக்கணக்கிடுதல், to reckon, compute, measure, estimate 2 செய்யுளில் தளையும் ஒசையும் வழுவாவாறு அசைகளைப் பிரித்துக்கணக்கிடுதல், to scan, as a verse

" அசையுஞ சீரும் அடியு மெல்லாம் இசைய வருபொரு ளியைபு நோக்கா தோசையே குறிக்கொண் டொடுங்கவும் விரியவும்

அலகிடவ வகையுளி யாகு மெனப்'' (இலக். வி 752)

[அவகு - அளவு. அவகு + இமே (து.வி)

அலகிடு²-தல் alagidu-, 19 செகுனறாவி (v t) துடைப்பத்தோற்பெருக்கு தல், to sweep with a broom, 'அலகிடுவனென றுள்ளங் குளிர அலகிட்டான' (இறை, I, உரை). [அலகு = துடைப்பம் - அலகு + இடு (ஜு.வி.).] அலகிரி alagiri, பெ (n.) வெட்கங்கெட்டவன (திருச்சி), immodest fellow (Tp.).

[ஒருகு. அலகிலி → அலகிரி ஒதோ. போக் கீலி → போககிரி அலகு = அளவு, மதிப்பு இலி = இலலாதவன்.]

அலகிருக்கை வெண்பா alagirukkar-venba, பெ. (n) மிறைப்பாவகை, a kind of verse in Venba metre fitted into some fanciful figure. 'விரித்து முடித்த மிறைக்கவிப் பாட்டு' என்று சிறப்பித்தவதனால் . ..... அலகிருக் கை வெண்பாப் பாடுத்தும் (யாப் வி. பக் 510).

அலைகின்மாறு alagi<u>n</u>-matu, பெ (n) துடைப்பம்; broom. ''அலகின மாறு மாறாத கலதி'' (திருபபு, 418)

[அலகுமாறு என்பேதே பெயர். திருப்புகழில் வண்ணம்பற்றி ஒன்றென்கூட்டக கிழமையுகுபு இடைத்தோள்றியது.]

அலகு¹ alagu, பெ (n) 1 அளவு (பிங.); measure, measurement, quantity. 2. மட்டு, *வரம்பு*, limit, ''அலகி லாவிளை யாட டுடை யார" (கம்பரா, சிறப்புப்பாயி, 1). 3 அளவுகருவி, standard of measurement. ''வாழ நாட கலகாய வயங்கொளி மண்டிலம்'' (நாலடி. 22). 4 **எண்** (திவா.); number. calculation 5. (யாப்பு.) செய்யுளின் அசை யுறுப்பாகப் பிரித்தெண்ணப்படுதல; (Pros.) being counted as a metrical syllable or its member in scansion. "ஆரு மறிவ ரலகுபெ றாமை" (யா. கா. ஒழி 1) 6. (இசை) ஒரு நிலையின் 22 (அல்லது ஒரு சாரார் கொள்கைப்படி 24) நுண்ணிசைகளுள் ஒன்று. (Mus) one of the 22 (or 24 according to some) units of a gamut. 'வட்டப்பாலையின் முடிவு தானமாய் வலிந்த நிலைமையினையுடைய தாரம் பெற்ற இரண்டல்கில் ஒரல்கையும், இப பாலையின் முதலதானமாய மெலிவி னிற்கும் குரல்நரம்பு பெற்ற நாலலகில இரணடலகையும், தாரநரம்பில அந்தரக் கோவிலே கைக்கிளையாக நிறுத்தத் தாரந தான் கைக்கிளையாயிற்று' (சிலப் 3:72-8, அடியாரக். உரை) 7 பலகறை, எண்ணிக்கை யில் எண்குறிகளாகப் பயன்படுத்தப்படுவது; cowries, small shells, as signs of number in reckoning. ''அலகை யன்ன வெள்வேர்ப் பீலி'' (மலைபடு 234). 8 **மகிழம்விதை** (திவர), berries of Mimusops elengi. "மகிழல்கு ஒன்றே போல மாறும்பல யாக்கை ' (தில். இயற் முதற. 49). 9. இலக்கம் பாக்கு (அபி. சிந.), a lakh of areca-nuts

[மூல்லுதல = பொருந்துதல. ஒத்தல. ஒல் → அல். அலலுதல = பொருந்துதல, சார்தல், சார்த்துதல், பொருததி அல்லது சார்த்தி யனத் தல். அல் → (அல) → (அலவு) → அலகு. ஒநோ அன் → அன் → அனவு. அல → அன்.]

எணைல எடுததல் முகத்தல் நீட்டல் என்னும் நாலவகையளவும், முறையே, ஒன்றை இன்னொன்றொடுசோத்தும் ஒப்பித் தும் பொருத்தியும் சார்த்தியும் அளத்தலா யிருத்தல் காணக

அலகு² alagu, பெ. (n.) 1. கூர்மை (தஞ்சைவா. 234, உரை); sharpness 2. கத்தியின் அல்லது படைக்கலத்தின் கூரிய பட்டை; blade of a knife, weapon or instrument, head of an arrow 3. படைக்கலம் (பிங்.), weapon, arms. 4 சலாக்கு; burin, engraver's tool. 5 பறவை மூக்கு; bird's beak. "குயில்லகாற் பல்லவங்கள் கோதுமாலோ" (பாரத வசந்த. 2). 6 நுளம்பு (பிங்), gnat, small variety of mosquito 7. (நீண்ட நாளாகக் கருக்குமட்டை வெட்டாது விடப்படும்) ஆண்பனை (நெல்லை), male palmyra (Tn).

ம., க. அலகு, தெ அலுகு (வாள்)

[உல் = தேங்காயுரிகதுப் கெருவி. கழு. உல் → உள் → உளி = கூரிய சத்தகைக்களுவி. உல் → அல் → அலகு → அ∴க அ∴குதல = கருங்குதல், நுண்ணைத்தோதல், கூராதல. உள → அள் = கூருமை. அல்கு → அலகு = கூருமை, கூரிய பொருள், கூரிய உறுப்புள்ளது.]

அலகு alagu, பெ. (п.) 1. குறடு, pincers, tongs, forceps. 2. உயிரிகளின் கொடிறு, mandibles. அரணை அலகு இறக்கிறதில்லை (வின்.) 3 தாடை; jaw. அவன் அலகைப பேர்த்துவிட்டான். to அலகு. 4. தாடை எலும்பு; jaw-bone, maxilla (superior and inferior) (சா. அக). 5. தெசவாளர் பாவோட்டற்கு வரிசையாகக் கவைபட நிறுத் தும் தடியிணை; weaver's stay or staff to adjust a warp. 6. கைம்மரம், rafter. "அரும் பொனாலலகு சேர்ததி" (சீவக, 837)

[அல → அலவு → அலகு பறறாவது, வ்ளளைந்து பெற்றுவது. பெற்றுமாறு கலைபைட்டிருப் பது என்பது வோப்பொருளாரும்] அலகு * alagu. பெ (n.) 1. இதன்மணி (திலா), grain of paddy. '' அலகுடை நீழ லவர் '' (குறள், 1034). 2 தெற்கதிர், ear of paddy. 3 பிற கதிர், ear of other grains 4 மினமினி (க.அக), fire-fly, glow-worm. 5. பொன்னார் கண்ணி (இராசலைத). species of Alternanthera. 6. துடைப்பம் (பிங்.), விளக்குமாறு. broom. 7. விளக்குமாற்றுப் புல், அறுகு (பச.மு) a variety of harialh grass.

க. அலகு

[உல் → உல. உலத்தல = காய்தல். உல→ உலர். உலர்தல = காயதல். உல → இல் → எஸ் = ஒளி, விளைக்கம். எல = ஒளி, விளைக்கம். உல் → அல → அலகு → அலங்கு அலங்குதல் = ஒளிசெய்தல் (பிங.) ஒ.நோ இல் → இலகு → இலங்கு → இலக்கு → இலக்கம் = விளாககம். அலகு = ஒளிலிடுவது, மின்னுவது, விளங்குவது, பொன்போற் பொலிரது தோன்றுவது, அல்லது தோன்றச்செய்வது, துலக்குவது. அலத்தம் = மின்மினி. அல → அல → அலத்து → அலத்தம்.]

நெல முறற வீளைநதபின் பொனபோற பொலிந்து தோன்றும் ''சடைச்செறநெல் பொன்விளைக்குந தன்னாடு'' (நள. சுயம். 55) பொன்விளைநத களததூர் என்னும வழககையும் நோக்குக. நெல என்ற பெயரும் பொலிவுபறறியதே நில → நில → நிலா. நில → நெல. 'அலகு' என்னுஞ்சொல் முதற கண நெல்லையும், பீனனா நெற்கதிரையும், அதன்பீன் பிற கதிரையும் குறித்தது.

பொன்னாங்கணணிக் கீரை மேனியைப் பொனபோல விளங்கச் செயவது.

வீடடி துள்ள குபபைகளங்களைக் கூட்டித் தளளியபின் விளங்கித் தோன்றும். அங்ஙனம் விளங்கச் செயயும் மாறு விளக்குமாறு. அது விளக்குமாற்றுப் புலலாற பின்னிக் கட்டப் படுவது அப் புல அறுகம்புல் வகைகளுள் ஒன்று.

அலஞ⁶ alagu, டெ.(n.) 1. பெண்குறி, the genital of a female, Mons veneru (சா.அக.). 2 அகலம், breadth, extension. 3. குற்றம்; flaw. "அலகின் மரசுத முறிகளும்" (தக்க யாகப 41).

[அரை, அல்குல, கடிதடம் என்றுஞ் சொற்கள் இடைமையும் பெண்குரிமையிடி குரித்தலால், 'அவகு' என்றும் சொல்லும் முதற்கண் இடைமைய யும் பிண்ணோரப் பெண்குரிமையியும் குறித்திருக கலாம். அலதுலை = சுருங்குதல், சீ றித்தல். அவகு - அவகுவ = 1 சிறுத்த இடை ஒது: ம்ருங்கு - மருங்குவ். அவகுவ் - அவகு -அவகு 2 இடை மை மடுத்த பெண்கெரி அவகுவ - அவகு - அவகு அகலம் நீளத்தினுங் குரைந்தது. அவ்கு - அவகு. குறைவு என்பது ஒருவகைக் குறும். அவகு - அவகு]

அலகு கட்டு- தல் alagu-kattu-, 5 செ குன நாவி
(v.t) 1. மந்திரத்தினால் தீய வுயிரிகளின
(பிராணிகளின்) வாய் தி நவாதிருக்கச் செய்தல்,
to charm a snake or beast, so as to prevent it
from biting or opening its mouth. 2. வாள்
வெட்டை மந்திரத்தால் வலியற்ற தாககுதல்
(வின), to render the sword powerless by
enchantment. 3. கணாக்குத் தீர்த்தல் (வின.),
to settle accounts

[அலகு = தாடை கடுதல = அடைத்தல. திறவாதபடி செ**ய்த**ல.]

அலகுகட்டை alagu-kattai. பெ (n) வண்டிச் சக்கர வட்டை; felly of a wheel.

அலகு கழி-த்தல் alagu-kaļı-, 4 செகுன்றாவி. (v.t) கணைக்கிடுவதிற்பலகறை, விதைமுதலிய வற்றைக்கொண்டு தொகை குறைத்தல் (வின்.), to subtract, deduct a number in reckoning, with cownes, seeds, etc.

[அலகு = அளவு குறிக்கும் பலகறைை, விதை முதலிய**னை**. கொழித்தல = ஒதுக்குதல், நீக்கு தல். கொழி → கழி, ஒ → அ. ஒ தோ: ஒழி → அழி, பொலிசை → பலிசை, மொண்டை → மண்டை.]

அலகுகிட்டு-தல் alagu-kiţtu-, 5 செ கு.வி. (v i.) இசிவு (சன்னி) நோயிற் பல் பூண்டுகொள்ளு தல; jaws being rigidly locked, as in tetanus.

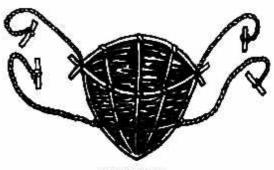
[அலகு = தாடை குல → குலம் = கூட்டம் குல → குலை = கொத்து, தாறு. குல் → குலவு குலவுதல = கூடுதல். குல → குள் → குழு → குழுவு. குள் → கூள் → கூணு → கூடு குள் → கூட்டு → கீட்டு, கீட்டுதல = நெருஙகு தல, பொருந்துதல், பூணுதல்]

அலகு குத்து- தல் alagu-kuttu-, 5 செ.கு வி. (v i) தெய்வத்திற்கு நேர்த்திக்கடனாகவும், தன் தீவினைக்குத தன் தண் ட னையாகவும், நாவொடு இரு கனனங்களிலும் அல்லது உடம் பின் பலவிடங்களிலும், வெள்ளியூசிகளாலும் கம்பிகளாலும் ஊடு குவக் குத்திக்கொள்ளுதல்; to hate one's tongue and cheeks pierced with silver pins, or to have small skewers inserted in many parts of the body, in fulfilment of a vow or as an act of self mortification for atonement of one's own sins.

[அலகு = தாடை, கள்ளமை. குத்து**ந**ல = ஊசீயை ஒன்றைனை ஊடு*ருவச செய்த*ல்.]

அலகு கூடை alagu-kū dai, பெ. (n.) கிறு போத்துகளால் தெருக்கிப் பின்னபபட்ட இறை கூடை (R.), basket, made of thin twigs closely woven together, used for drawing water.

[அலகு = ஒருகா. வளை நத போத்து, வளாா. கூடு → கூடை.]

அவகுகடை

அலகுகோலி alagu-köli, பெ. (n.) 1 அறுகு; a species of sacred grass, Cynodon dactylon 2. சுற்றாழை; aloe, Aloe vera (officinalis).

[அலஞ = அறுஞ (பச்.மு.). சோலி (?) அலஞ கோலி (?).]

அலகுசோலி alagu-šōli, பெ.(n.) அறுகு (மலை.), cynodon grass (சா.அசு.)

அலகுஞ்சம்¹ alaguājam, பெ. (n.) மின்மினி, fire-fly, glow-worm.

[இலகு → அலகு = ஒனி, விளககம, மிணமினி. ஒருகோ. உரது → உஞ்ச → உஞ்சம = விடுவைது, வீசுவது. உரதாதல = வெளிப்படுத்தாதல், வீசி மெரிதல.]

அலகுஞ்சம்² alaguñjam, பெ (n.) நுளம்பு; gnat

[அவகு = நுன்மபு. ஒருகா. உரது → உஞக → உஞ்சம = நுண்ணூறிஞசியை உட்செலுத்துவது. உர்துதல் = தன்ளுதல், செலுத்துதல.]

அலகு நிலை alagu-nilai, பெ. (n.) கூட்டல் அலலது பெருக்கல் என்னுங் கணிதத்தில் வரும் விடைத்தொகை (வின்.); result of a computation in addition or multiplication (செ.அக).

கட்டவ, பெருக்கல முதலியவற்றான வரும பெயா (க அக.) [அவகு = அளவு. நில → நிலலை. 'ஐ' தொ. பெ' ஈறு.]

அல சு நிறுத் தல் alagu-nituital, தொ.பெ
(vbl.n) திரௌபதியம்மன் திருவிழாவிற்கு
முன், அம்மன் படிமைக்கு எதிரில் ஒரு நிறை
குடத்தினருகே ஒரு வாளைத தலைகீழாக
தட்டுச் செய்யும் தொடக்கச் சடங்கு; ceremony
preliminary to festival performed in honour of
Draupati, in which a sword is planted point
downwards near a vessel filled with water and
placed before the idol, the sword standing firm
being considered auspicious for the festival

[அலைகு = கூர்மை, கூரிய வாள். நில் (த.வி) → நிறுத்து (பி.வி.). நிறுத்து → நிறுத தலை (தொ பெ), 'அலை' தொ பெ. ஈறு.]

தலைகீழாக நிறுத்தபபட்ட வாள் விழாதும் சாயாதும் உறுதியாக நேர்நின்றால், அது விழாவிற்கு நற்குறியாகக் கருதபபடும்

பாண்டலா வடநாட்டாராயினும் திங்கள் மரபினரான பாணடியர் வழியினரே யாதலா லும், பாரதப போரில் முததமிழ் வேந்தருங் கலந்துகொண்டதனாலும், திரௌபதி ஐவா மனைவியெனினும் சுறபரசியாகவே தமிழ் ராற் கருதபபட்டதனாலும், அவள இறந்த பின் கணண்கிபோன்றே சுறபுத தெய்வ மாகக் கல்லா மாநதரால் வணங்கப்பட்டு வருகின்றாள்.

பண்டு கண்ணகி கோயிலகளா யிருநத வையே பின்னர்த திரெவபதி கோயிலகளாக மாறின என்பதும் ஒருசார் ஆராயச்சியாளர் கருதது.

அலகுப்பூட்டு alagu-p-pūţţu, பெ. (n.) நேர்த்திக கடனாக, இரு கண்னத்தையுந் துளைத்துப் புறங்காணுமாறு கம்பியைச் செலுத்தி வாயை அடைத்துக்கொள்ளுதல்; locking the mouth by a wire running through the cheeks, in fulfilment of a vow.

[அலகு = தாடைை. பூண (தவு) → பூட்டு (மீவு.) — மூத.தொ ஆகு.]

அலகு^ந பார்க்க; see alagu³

அலைகுபருப்பு alagu-paruppu, பெ (n.) 1. பட்டாணிப்பயறு; seed of the garden pea 2. அகலமான துலரம்பருப்பு; broad-sized dholl

ு[2. அலகு ≖ அகலம். பஞ → பஞப்பு]

அலகுபணை alagu-paṇau, பெ.(n.) 1 காய்க்காத ஆண்பணை (நெல்லை); male palmyra which does not bear fruit (Tn.). 2. ஒருவகை தெட் டோலைப் பணை; long-lobed palmyra, Borassus flebelliformis (சா அக.). 3. ஒருவகை மடற்பனை; Nepal fan-palm, Trachycarpus martiana (L.). 4. சீனப் பனை; China fanpalm, Trachycarpus excelsa (சா அக.)

[அலகு = கூடிய கருக்குமட்டை அலகு பணை = ஒருகா. நீண்டநாளாக மடல்றுக்காது விடப்படும் ஆணாபைகளை. ஆண்பட்கைபோற் காய்க்காத பிற பணைவைவைக்களும் அலகுபணை மெனுப் பெயா பெற்றிருக்கலாம்]

அலகுபாக்கு alagu-pakku, பெ. (n.) மெல்லிய வில்லைகளாகக் கத்தரித்து வேகவைத்துச் சாயமூட்டின பகட்டான செந்நிறப் பாக்கு; areca-nut sliced thin and boiled, having a bright reddish hue.

[அவகுபாககு = ஒருகொ. அகவப் பாககு இனி. ஒருகா. இலகுபாககு என்றுமாம் இலகு தல = விளெங்குதல்.]

அலகுப்சன் alagu-pišan, பெ (n) பூனைப்பிடுக் கன், Indian linden, Grewia scabrophylla (சா அக.)

அலகுபூட்டு-தல் alagu-pūţţu-, 5 செ.கு வி. (v.i.) அலகுப்பூட்டு பார்க்க, see alagu-p-pūţţu.

அலகுபோடு-தல் alagu-pōḍu-, 20 செகுவி. (v.i.) அலகுகுத்து-தல் பாரகக; see alagukuttu-.

அலகுமாரகம் alagu-māragam, பெ. (n.) பூனைப் புல்; a kind of grass (சா அக.).

அலகுமாறு alagu-māru, பெ. (n.) விளக்குமாறு; broom.

அலகுமூலம் alagu-mülam, பெ.(n.) விலாமிச்சை வேர்; khuskhus root, Andropogon aromaticus.

அலகுளிரல் alagu-viral, பெ. (n) பனஙகதிர் (நெலலை), spathe of the male palmyra (Tn.)

[அலகு = ஆண்பைகளை விரல = விரல் போன்றவுறுப்பு.]

அலகுவிறைப்பு alagu-viraippu, பெ. (n) குளிர் மிகுதியினால் தாடை கிட்டுகை, spasmodic rigidity of the under-jaw due to excessive cold, lock-jaw.

அலகு³ பார்க்க; see alagu³

[விறத்தல = செறிதல, இறுஞ்தல. விற → `விகைறை. விறைத்தல் = ஞளி ரால மரத்துப் போதல்]

அலுதை alagai, பெ. (n.) 1. பேய், devil, evil spirit, demon. ''வையத் தலகையா வைக்கப் படும்'' (குறள், 850). ம். அலக் 2. பேய்க் கொம்மட்டி (மலை.); colocynth, Cucumis colocynthis. 3. காட்டுக் கற்றாழை (லின்); century plant, m. sh., Agave americana (செ.அக.) — ஆணைக் கற்றாழை; wild aloe or the elephant aloe (சா.அக.) 4 தன் உடம்பின் அரத்தம் உறிஞ்சப்படுவதாக எண்ணிக் கொள்ளுமாறு செய்யும் ஒரு பேய்வினை; devilry in which a person is led to an insane belief that some one sucks his blood and thereby gets himself reduced in body and confused in mind (சா.அக.).

[அல = இருள். கருநீறம் "அல்லாரந்த மேனி" (தாயு.தேசோ 9). அல → அல்மைக = கருநீறமான பேய். ஒ.நோே: இருள் = இருட்டு. பேய் இந்த வழியே இளம்பெண் தனியாகச் சென்றோல் இருள்டிக்கும் (உ.வ.) கசப்பான அல்லது உடம்பிறகுத் தீங்கு விளைக்கும் நீலைத் தீணைன் (தாவர) வகைப் பெயர்கள், "பேய்" என்றும் அடைமொழி கொள்வது இயல்பு. 'அல்கை' பெண்றுஞ்சொல்அடைமொழியாகாது பெயராகவே வழங்குவது உவ மையா கு

அலகை² alagai, பெ. (n.) அளவு, அளவை; standard ''அலகை சான ற வுலக புராணமும்'' (பெருங், உஞ்சைக், 32.2)

[அலகு = அளவு அவகு -> அலககை.]

அலகை alagai, பெ (n.) துளசி, sacred basil, Ocimion sanctum (சா.அக).

[அலங்கல = துளசி. ஒருகா. அலங்கை → அலகுகை.]

அலகைக்கொடியாள் alagai-k-kodiyal, பெ. (n.) காளி (பிக்.), Kali, having the figure of a devil on her banner

[அலகை = பேய் அலகைக்கொடியாள் = பேயுகுவைச் சீன்னமோகக் கொண்ட கொடியை யுடையாள் 'ஆள்' பெ.பா. சுறு]

அலகைச்சுரம் alagar-c-curam, பெ. (n.) கீழ்க்காய் தெல்லி (மு.அ.); species of phyllanthus (செ.அக.) — feather foil, Phyllanthus polyphyllus (சா அக)

[ஒருக்ரீ. அலகதைகைசகரம் -> அலகைக்கரம்.]

அலக்கைச்சுரம் பாரகக; see alakkai-ccuram,

அலகைத்தேர் alagai-t-ter, பே. (n.) கடுங் கோடை தண்பகல் தேரத்திற் சற்றுத் தொலை வில் ஆறு ஒடுவதுபோல் தோன்றும் பெரய்த் தோற்றம், கானல்நீர் என்னும் பேய்த்தோ, optical illusion, esp. illusive appearance of sheet of water in desert, at noon during hot summer, mirage, lit the devil's car. "அவகைத் தேரும்" (கலலா. வேழமுக)

 $[\mathscr{S}\omega \to \mathscr{S}\pi \ (\mathscr{S}P) \to G\mathfrak{S}\pi.]$

அலகை1, தேர் பாரகக; see alagai1, ter

அலகைப்புடல் alagai-p-puḍal, பெ. (n) பேய்ப் புடல், bitter snake-gourd, Tricosanthes laciniosa (சா அக)

அலகையலடு alagi-maladu, பெ. (n) I. பேய் மலடு (சா.அக); barrenness or sterility due to hysteria 2. பேய்விணையாற் கருவற்று மலடா தல்; the state of barrenness in a woman suffering from demonomania.

[ஒருகோ. மல + அறு — மலறு → மலமு. மல = வனம், கஞவனம். ஒநோ: செவி + அறு — செவியறு → செவிறு → செவிமு. செவி யேறை = செவிமு.]

அலகைமுலையுண்டோன் alaga:-mulai-y-updōn, பெ. (n.) திருமால் (பிங்.); Tirumāl (Viṣṇu), who as Kriṣṇa sucked to death a demoness who tried to suckle him to death with poisonous milk.

[அலகை = பேய், பூதம தீருமாலின் தோற் றரவான (அவதாரமான) கண்ணைபிரான். தன் குழவிப பருவத்தில் தன்ணை நச்சுமுலைப்பா லூட்டிக் கொல்ல வந்த பூதனை யென்றும் அரககியை, ஓட்டவுறிஞசீக் கொன்றாகினன்பது பாகவதகைகதை.

அரக்கரையும் ஒஞவகைப் பேபூகோமாகக கொள்வது தொண்ம (புராணா) மரபு மூல் → முலை = முன்தேள்ளும் அலலது தழுவும் உறுப்பு. உண் → உண்டவன் (உணட+அலன்) → உண் டோன் → உண்டேவன்.]

அலங்கங்கணம் alanganganam, பெ. (n.) வாலுளுவை, spindle tree, Gymnosporia montana alias Celestrus paniculata (சா.அக்.). அலங்தடை alangadai, கு வி.எ. (adv.) அல்லா விடத்து; in places other than, except in the case of. ''சார்ந்துவரல் மரபின் மூன்றலங் கடையே'' (தொல் எழுத்து நூன். 1).

[குல் = அவ்லாத. 'அம்' இன்னோறைசச் சாரியை. கடை = இடம்.]

அலங்கம் alangam, பெ. (n.) 1. கோட்டை மதிலமேலுள்ள அகன்ற தடை; broad-topped and usu stone-parapeted walk on top of a defensive wall. 2. கொத்தளம்; bastion, defensive erection on the top of a rampart 3. மதிலின் ஒருறுப்பு; part of a rampart 4. அரண் , defence, rampart, bulwark "தெண் டிரை யலங்கத்துப் புக்குலவி" (திருப்பு 459)

[அலை = மதில். அல் → அலகம் → அலங்கம். இனி, அலஞ (அகலம்) → அலஙஞ → அலஙகம் என்றுமாம்]

அலங்கம்² alangam, பெ. (n) திகைப்பூச்சி; an insect, the contact of which is said to cause perplexity of mind (சா.அக.).

[அலங்குதல் = மண நேதத்தளி ததல. அலங்கு → அலங்கம்]

அலங்கமலங்க alaṅga-malaṅga, கு.வி எ. (adv) மனமயங்க, பொறிகலங்க, to bewilder. அவனை அலங்கமலங்கத தள்ளினான் (வின்.).

[அலங்குதல் = மனாருத்ததளித்தல். மலங்கு தல் = மணமையங்குதல். 'அலங்க', 'மலங்க' நி.கா. வி. எ. 'அலங்கமலங்க' பொருளை மிகுத்துக்காட்டும் எதுகை மர்பிணையுமொழி]

அலங்கல் alangal, பெ. (n) 1 அசைதல்; shaking, moving 2. அசையுங்கதிர் (அகநா. 13, உரை), waving ear of corn 3. பூமாலை (பிங்.); wreath, garland ''நறைவிரி யலங்கன மார்பிற் றிளைத்தலின்'' (நைடத் அனைத் தைக்கண். 17). 4 மயிர்ச்துட்டு மாலை (பிங்); wreath for the hair. 5. ஒழுங்கு (குருபரம். ஆறா. 121); arrangement, order, regularity. 6 தாழை, screw pine, Pandanus odoratissimus 7 துள்சி (பச.மு.); sacred basil, Ocumun sanctum. 8. தளிர்; sprout.

[அல் → அலை → அரை. அல → அலு → அலுங்கு → அறுங்கு அலுததல = அசைதல், கடினைத்தல். அலுங்கு → அலங்கு. அலங்குதல = அசைதல். அலங்கு → அலங்கல் = அசைதல், அசையும் பொருள், இளமென்பொருள், அசை யும் மாலை, மாலைபெயொழுங்கு, மாலைப்பூ.] அலங்கல்² alangal, பெ. (n) ஒளி (எடு, 10.1:2) light.

[இலகு → இலங்கு → அலங்கு → அலங்கல். இவகுதல் = விளங்குதல் இலங்குதல = விளங்கு தல, திகழ்தல.]

அலங்கலம் alangalam, பெ. (n.) அசைகை (சிந்தா. நி. 296); movement.

அவர்கல → அலங்கலம்.]

அலங்கழித்தொழில் alangali-t-tolit, பெ (n.) அலவலைத்தொழில், தீங்கு அல்லது கொடுமை செய்தல்; acts of wickedness or oppression ''அறவிய மனத்தினை யாகி யலங்கழித் தொழிலொழிந் தடங்கி'' (நீவகேசி, 74)

[அலலுதல = பொருந்துதல், மணமைபொருந்து தல், அன்புசெய்தல். அல + பு — அன்பு. அல் + அம — அலம = அன்பு அலம + கழி — அலங்கழி = அன்புநீக்கம். அலங்கழித்தொழில = அன்பு நீங்கிய செயல், கொடுளுசெயல்.]

அலங்கன் alangan, பெ.(n.) 1. கோட்டை மதில், fort-wall, rampart, bulwark. 2 கொத்தளம்; bastion.

க. அலங்க

[அலங்கம → அலங்கள். ம் → எ. இறுதீப் போலி.]

அலங்கம் பார்க்க; see alangam

அலங்கணாரி alanganari, பெ. (n.) முத்துச்சிப்பி; pearl-oyster.

[அலங்கல் = ஒளி. நாரி = பெண். அலங்கம் = ஒளி. அலங்கண் = ஒளியுள்ள முத்து. அலங்கண் ஆரி = முத்துப் பொருந்திய சிப்பி என்றுமாம். ஆர்தல் = பொருந்துதல் 'இ' வி.முத. ஈறு.]

'அலங்கனாரு' என்பது சா அக. பாடம.

அலங்கிதம் alangidam, பெ. (n.) கருவண்டு; biack beeile (சா.அக.).

அலங்கிதன் alaṅgidaṇ, பெ. (n) அரிதாரம் (வை மூ); yellow orpiment.

[அலங்குதல = வீளங்குதல. அலங்கு → அலங்கீதம → அலங்கிதன்.]

அலங்கு 1- தல் alangu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைதல்; to shake, move, swing, dangle. "அலங்குளைப் புரவி" (புறநா. 2:13). 2. மனந்தத்தளித்தல் (வின்.); to be agitated in mind, troubled. 3 இரங்குதல் (பிங்); to pity, sympathise. மு. அலங்கு, க., தெ. அலகு; நு அலங்கு. [அல் → அலு → அலுங்கு → அலங்கு. மளங் கலங்குதலும் இரங்குதலும் மன அசைவாகும்.]

அலங்கு - தல் alangu-, 5 செ.கு.வி (v.i) ஒளி செய்தல் (பிங்.); to shine, glitter, flash பமறையருளா வடைந்தலங்கு முத்தியில் '' (சூத. முத். 8 : 84).

[இவகு → இலங்கு → அலஙகு, இலஙகுதல = ஒளிவீடுதல், விளஙகுதல]

அலங்கை alangai, பெ. (n.) துள்சி (மலை.), sacred basil.

[அலைங்கல = து எ சி. அல் ஸ் க = து எ சி. அலங்கு → அலங்கல. அலங்கு → அலங்கக⊸> அல்ஸைக.]

அலங்கோலம் alangolam, பெ. (n.) 1 தோற்றககேடு, disorder, slovenliness, confusion in dress, want of comeliness in appearance, esp in time of danger or disaster. 2. வேலை,

அலங்கை

தொழிற்சாலை, போக்குவரத்து முதலிய வற்றின் சீர்கேடு, disorder, dislocation or derangement of business, plans, public department, traffic, etc., as a result of accident, insurgence or natural calamity.

ம. அலங்கோலம; க. அல்லோலகலலோல; தெ. அலலகலலோலமு; பட. அலங்கோல.

[அல் → அலம் = துன்பம். கோல → கோலம் = தோறுறம. அல் → அலவல = துன் பம். கோலுதல் = கொள்ளுதல, மேறுகொள்ளு தல், கோலமழுணுதல்.]

அலங்கோலை alańgōlai, பெ. (n.) அலங்கோலம் பார்க்க; see alańgōlam (புதுவை).

[அலங்கோலம் 🖚 அலங்கோனவை]

அலசகம் alašagam, பெ. (n.) சோம்பு (பரி. அசு.), common anise.

அலசடி alasadi, பெ. (n.) 1. அலைச்சல்; wandering 2. தொல்லை; trouble. அலம் பலு மலசடியும் பட்டேன் (வின்) அலைசடி பார்க்க; see alaišadi.

க , து. அலசிகே; தெ. அலதடி,

 $[Amws\phi \rightarrow Aws\phi.]$

அல**சந்**தி *alašandı*, பெ. (n.) பெரும்பயறு (நாம்திப.), chowlibean.

க. அலசந்தி, தெ. அலசசந்த.

அலசம் alašam, பெ. (n.) கால்விரல்களுக்கு இடையே யுண்டாகும் சேற்றுப்புண் (நா நாரத்த.), ground itch, an ulcer caused by the contact of poisonous mire and appearing between the toes (சா.அக.)

Skt. alasa

அலசல் alašal, பெ. (n.) 1. அலசு-தல் பார்க்க; see alašu-. 2. இழை விலகியிருக்கை; being thinly woven. 3. இழை நெருக்கமில்லாத ஆடை. (வின்.); cloth thinly woven. 4. சித றுண்ட பொருள் (வின்); things scattered or carelessly thrown away. 5. உருப்படாத வேலை (வின்.); shoddy work, business which does not succeed.

[அல் -> அலை -> அலைசு -> அலசு.]

அலசி alaši, பெ. (n.) பாறைகளிலும் கப்பலடி யிலும் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் நத்தைவகை; mussel, a species of bivalvular shellfish that adheres to the keel of ships.

இஃது உணவாகவும் தூண்டிலிரையாகவும் பயன்படும் (சா.அக.).

[ஒருகோ. அடைவை க→ அலைசீ → அலசி = அலைவூகாரைவ அலசப்படும் கூ.ருள்ளது.]

அலசிவிதை alaši-vidai, பெ (n.) 1. ஆழிவிதை (சா.அக.); linseed. 2. அகத்திவிதை; seed of sesbania (சா.அக.)

அலகு-தல் alašu-, 5 செ.கு.வி. (v.1) 1. அசைதல்; to shake, be agitated. "இறு நுசுப் பலசவெறு நிலஞ் சேர் நதாங்கு" (மணிமே. 9:7) 2 உடம்பு அல்லது உளம் வரு ந்து தல்; to suffer, to be afflicted. "திருவுடம் பலச நோற்கின்றான்" (கமபரா. ஆரணிய. சூர்பப 18) ம. அலசுக. 3. சோர்தல் (சிலப். 16: 197, அரும்); to be exhausted, to become weary. —, 5 செ குன்றாவி. (v.t.) 1. அசைத் து அல்லது கசக்கிக் கழுவு தல்; to rinse, as soaked cloth. ஊறவை தத வேட்டியை அலசு (உ.வ). 2 வெட்கும்ப்டி பலபடப் பேசு தல், ஒருவர் கூற்றைத் திறம்பட மறுத்தல்; to scold, snub,

to refate forcibly அவனை நனறாய் அலசி விட்டான் (உ.வ) 3 ஆராய்தல்; to analyse, examine minutely. அக குற்றசசாடடை நன்றாய அலசிப பார்த்தபோது, அது கட்டுச் செய்தியென்று தெரிந்தது

க., தெ., து. அவசு.

[அல் -> அலை -> அலைக -> அலக]

அலகு alašu, தொபெ. (vbl.n) 1. அலசிக கழுவுகை; to rinse. இந்தத் துணியை ஒர் அலசு அலசு. 2. உடம்பு வருந்தல்; physical suffering. "ஐதினமேனி யலசுற யானறவஞ செயதது" (சுந்தபு அசுர மாயைப். 71) 3. துயரம் (சம். அக கை.), sorrow, grief.

க. அலசு, தெ. அலகுல. அலசு-தல் பார்க்க; see alašu-.

அலட்டி ¹ alatti, பெ. (n.) 1. அலப்பி, வீண்பேச் சாளி, chatterbox 2. அரட்டி; bully, blusterer.

ம். அலபபன்

[அலறு → அவறறு → அலட் G → அலட்ட 'இ' வீ மூத. ஈறு.]

- அலட்டி 2 alatti, பெ. (n.) 1 நோய் நிலையில் அடிக்கடி புரண்டு தன் உடம்பை வருத்திக் கொள்பவன்; one who tosses about or restlessly turns this side and that side in bed during illness. 2. பிறரை அலைக்கழித்து வருத்து பவன்; one who troubles another by causing him to move about restlessly
- அலட்டு¹-தல் alattu-, 5 செ.கு வி. (v i) 1. வீண்பேச்சுப் பேசுதல்; to talk varily or incessantly 2. பிதறறுதல. to talk foolishly or incoherently —, 5 செ குனறாவி (v t) 1. அரட்டுதல்; to bully, bluster 2. தொல்லைப் படுத்துதல், to tease, annoy, pester.

ம அலட்டுக, Skt lapita ′ [அலறு → அலறறு → அலட்டு.]

அலட்டு²-தல் alattu-, 5 செ.குன்றானி (v.t.)

1. (நோயாளி) ஓயாது உடம்பை அசைத்துத்
தன்னை வருத்திக்கொள்ளுதல், to trouble
oneself by constantly changing posture, esp.
as a sick person in bed, உடம்பை வீணாய
அவிடடிக்கொள்ளாதே, 2 அலைக்கழித்தல்,
to trouble and cause restlessness in another
person.

ம். அலட்டல்; தெ. அலன்சுடி,

அலட்டு' alattu. பெ. (n.) 1. விண்பேச்சு; chatter. 2. அரட்டு; boisterous talk. 3 பிதற்றல்; raving, incoherent talk, debrium. 4 தொந்தரவு, teasing, trouble, annoyance, importunity "ஒருவன் சுறும் வாக்கியத் தலட்டுக்கீதவ்" (மச்சபு, பத்தி, 22).

[அவறு -> அவறறு -> அலடு]

அலட்டு² alattu, பெ. (n.) அலைக்கழிப்பு; troubling one and causing restlessness in him (சா.அக)

அலட்டுச்சன்னி alattu-c-canna, பெ. (n.) பிதற்றுங்கு கைஞ்செய்யும் இசிவுதோய்; delirum.

[அலட்டு + Skt sannı. Skt. sannı-pāta > த. சன்னி.]

அலட்டு1 பாரக்க; see alattu1.

இதை முழுத்தமிழில் 'அலட்டிகிவு' என்று சொல்லுதல் வேண்டும்

அலட்டுச்சனி alattu-c-cani, பெ. (n.) 1. வககிரக் காரி, malignant saturn. 2. அரட்டித் தொத் தரவு செய்பவன (இராட்); one who is boisterous and troublesome.

[wwi@ + Skt. šanı]

அலட்டு¹ பாரகக; see alattu¹.

இதை முழுத்தமிழில் 'அலட்டுக்காரி' என்று சொல்லுதல் வேண்டும்.

அலத்ததுர் alattagam, பெ. (n.) 1. செம்பஞ்சப் பூண்டு; red - cotton shrub or West Indian cotton, Gossypium barbadense (acuminatum) (சா.அக.). 2. செம்பஞ்சுக் குழம்பு; red lac used by women for dyeing their feet, lips, etc. "அந்நலார்த் மலத்தக மலாத்தா ணீவி" (நைடத் நாட்டு. 26).

''அம்மல் ரடியுங் கையு மணிகிளர் பவள வாயுஞ் செம்மலர் நுதலு நாவுந திருந்தொளி யுகிரோ டங்கேழ விம்மிதப் பட்டு வீழ வலத்தசு மெழுதி விட்டா ளம்மலர்க் கண்ட முள்ளிட் டரிலையைத் தெரிவை தானே'' (சீவக், 2446),

3 செம்பருத்தி (பச்மூ.); Bengal cotton, Gossypium arboreum (சா.அக.).

அல்லி

ய , க அலகத், தெ. அலகதமு.

[அலத்தகம் > Skt alaktaka. உல → எல → எா → எா = நெருப்பு, சிவபபு. உல் → அல → அன் → அன்ல = நெருப்பு. அல் → அலத்து → அலத்தி = மீன்மினி. அலத்து → அலத்தம = செம்பருத்தி. அலத்தம → அலத்தகம் = செம பஞ்சு.]

'அவத்தகம்' என்று ந தென்கொலலே வட மொழியில் 'அலக்தக்' என்று திரிக்கப் பட்டுள்ளது.

அலத்தம்¹ பாரகக, see alattam¹.

அலத் தம்¹ alattam, பெ. (n.) செம்பருத்தி (மலை.); Bengal cotton, Gossypium arhoreum (சா.அக.).

[அலத்தம் > Skt. alakta] அலத்தகம் பார்க்க; see alattagam.

வடமொழியில அ-லக்த, அ-லகதக என்று முன்னொட்டுஞ சொலலுமாகப பிரிப்பர். அது அவறறை வடசொல்லாகக் காட்டுதறகுக் கையாளும் வழி, த்த என்னும் உடனிலை மெயம்மயக்கம் கத என்னும் வேற்றுநிலை மெயம்மயக்கமாக மாறுவது வடமொழி மரபு

ஒ தோ: அரத்தம் > Skt. rakta, முத்தம் > Skt. mukta.

அலத்தம்² alattam, பெ. (n.) 1. செம்பருத்திப் பூண்டு (சு அசு.); Bengal cotton, Gossypium arboreum. .2. செம்பஞ்சுக்கு மும்பு; red lac used by ladies for dyeing their feet, lips, etc. (சா அகு.)

ம். க அலக்த; தெ. அலக்கமு.

[அலததம் > Skt. alakta.]

அலத்தம்¹ பார்க்க; sec alattam!,

அலத்தம்³ alattam, பெ (n) பொழுதுவணங்கி (துரியகாந்தி) (மனுசிக. நி), sunflower.

அலத்தி alatti, பெ. (n) மின்மினி (சது.); firefly, glow-worm

[உல் → உல. உலததலை = காயதல. உல → உலை = நெருப்படுபடி. உல் → எலை = ஒளி. உல் → அல → அன் → அனலை. அல் → அல → அலதது → அலததி = ஒளிவீடுவது.]

அலத் நீ² alatti, பெ. (n.) நுளம்பு (க அக.), gnat.

[உல → ೨.வம் → உலஙகு. உல → அல் → அல → அலஷ → அலகு = கூரமமை. அல → அலம → அலத்தி = கூரிய உரிஞ்சியுள்ளது] அலந்திடுசன்னி alattidu-šanni, பெ (n₄) அதிகத் துனபத்தை யுண்டாக்கும் ஒருவகை இசிவு; a kind of delirium giving rise to much suffering to the patient (சா.அக)

[அலத்தீடு + Skt. sannı. அலம் = துன்பம். அலத்தீடுதல் (அலத்து + இடுதல்) = துன்பத்தீல் வைத்தல். Skt sannı-pāta > ந. சன்னி = இசிவு.]

'அலததிடும் இசிவு' எனபது முழுத்தமிழ்.

அலத்து alattu, பெ. (n.) உழுரி; a kind of herb with a saline taste, growing on sandy soils, glass-wort, Salicornia herbaco (சா.அக)

அலத் நாருஞ்சூலி alatturun-c-cult, பெ (n) பெருஞ்சூலி, ஒரு நிலத்திணைவகை; bridalconch plant, Hymenodictyon excelsum (சா. அக.)

அலத்தை alattat. பெ. (n) செம்பஞ்சு (அக நி); cotton coloured with lac-dye

[உல → எல் → எா → எா⁹ = நெருப்பு. சீவபபு. உல → அல → அல → அலத்து → அலத்தை = சீவநதது.]

அலத்தகம் பார்கக; see alattagam

அலநிகுலநி aladi-kuladi, பெ. (n) அலங்கோலம்; disorder, confusion. ''விழு நதன ரலதி குலதியொடேழகலிங்கரே'' (கலிங். போர. 47).

ம. அலதி

[அமைைநீஞனலைநீ → அமைநீஞவநீ. அமை + நீ (தொ.பெ. ஈறு) — அமைவநீ. ஞலலை + நீ (தொ. பெ. ஈறு) — ஞமைவநீ]

அலைதிகுலைதி பாரகக; see alaidi-kulaidi. அலந்தம் alandam, பெ (n.) கடுக்காய், ink-nut, Terminalia chebula.

அலந்தல் alandal, பெ. (n.) 1. மயிலடிக் குருந்து; false peacock's foot tree, Neburia linearis. 2 செங்கத்தரி (மலை); orbicular-leaved caper shrub.

[உல → எல் → எர் → எரி = இந்நுப்பு. சீவபைபு. உல → அல → அலந்து → அலந்து → அலந்தலை = சீவந்தது.]

அலத்தகம் பார்க்க; see alattagam.

அலந்தலி alandali. பெ. (n.) செங்கத்தரி (பச். மூ), orbicular-leaved caper shrub.

அலந்தல் 2 பார்க்க; see alandal 2.

அலந்துலை alandalai, பெ. (n.) 1 மயக்கம், giddiness (சா.அக.). "அவந்தலை யுற்ற வரும்புலன்களைந்தும்" (கம்பரா. அயோத்கைகேயிசூழ் 17). 2. கலக்கம்; confusion. 'இலன்பேச்சு மலந்தலையாய்" (திவ பெரியாழ். 3.7:1) 3. துன்பம், distress, vexation, affliction. "அலந்தலைப் பட்ட சிந்தைய னாகி" (உபதேச். சன்காதி. 23)

ம. அலமாறு; க. அலவு; தெ அலநதுரு.

[அவம + தலை. அலம்வாரல → அலமார் = கழுழாதலை, தலைகெற்றாதல, மணஞைகுழுழாதல மாடுக்குவை, கலங்கூதல், தான்புறாதல். அலமை = குழுறுச், மாயக்கம், கலக்கம், தாண்பம். 'தலை' ஒர சுறு]

அலந்தலைமை alandalaimai, பெ. (n.) தொல்லை, தொந்தரவு; worry, trouble, annoyance "அலந்தலைமை செய்துமுலு மையன்" (திவ, பெரியதி. 4 . 4 : 3)

[அவரதலை → அவரதலைமை. 'மை' பண. பெ. ஈறு.]

அலந்தலை பார்க்க; see alandalar

அலந்தார் alandar, பெ. (n.) 1. துன்பமுற்றோர்; those who suffered, the afflicted, the distressed, those in agony. "அலந்தாரை யல்லனோய் செயதற்றால்" (குறன், 1303). 2. வறுமையுற் றோர்; the poor, the destitute. "அலந்தாரக் கொன்றீந்த புகழும்" (திரிக்டு 41).

[அலத்தல = துள்புறுதல. அல → அலந்தார் (ப.பா. படாக்கை இ.கா வீளளையா. பெ.]

- அலந்தாரி alandarı, பெ. (n.) எழுத்தாணிப் பூண்டு; style-plant or sarment lettuce, Launea pinnatifida (சா.அக.).
- அலந்தை¹ *alandai*, பெ. (n.) *துன்பம்* (சது); trouble, distress, affliction.

தெ. அவனத, நு. அலுபங்க.

[அலம = துன்பம. அலம → அலநது → அலநனதை]

அலந்தை² alandai, பெ. (n.) நீர்நிலை, குளம; tank, pond. ''இருடீர் மலயமுனி யலருகை'' (சேதுபு சேதுவந்த, 44).

[ஒருகா அலைை → அவரைவத = அமைவீசும் பெருகஞனம்.] அல ந் 3 தார் alandor. பெ. (п) அலந்தார் பார்கக; see alandar ''அலந்தோர்க் களிககும் பொலமபூட சேஎய்'' (திருமுரு. 271)

[அலந்தார -> அலந்தோர்.]

- அலப்பம் *alappam*, பெ (n.) உடற்பிதது (அங்கப்பிச்சு); bile in the system (சா.அக)
- அலப்பல் alappal, பெ. (n.) 1. வீண்பேச்சு; idle talk, gossip 2 பிதற்றல், talking nonsense 3 கலவையோசை (பிங்), confused noise of many sounds

ம. அலப்பு

[அலப்பு - அலப்பல.]

அலப்பறை alapparai, பெ (n.) 1. வீணபேச் சாளி; blabber, gossip, vain talker. 2. இரப் போன் (பிச்சைக்காரன்) (நெல்லை); beggar (Tn.).

ம. அலப்பற

[அலப்பு + அறை. அலப்புதல் = வீண் பேசசுப் பேசுதலை அலப்பு = வீண்பேச்சு. அறைதைல = உரத்துச் சொல்லுதல், சொல்லுதல், பேசுதல். அறை = உரத்துச் சொலபவன், பேசு பேவன் (ஆகு.).]

அலப்பன் alappan, பெ.(n.) வீண்பேச்சுக்காரன்; chatterer, gossip, prattler.

மை அடைபபன்

[அலப்பு - அலப்பன். 'அண்' ஆ.பா. ஈறு]

அலப்பாட்டு-தல் alappattu-, 5 செ.கு வி. (v i) மனஞ்சுழலுதல், மயங்குதல்; to become confused. "பேதைக் குரைப்பன வேசொல்லிப் பெரிதல்ப் பாட்டினைநீ" (நீலகேசி, 448)

(அலப4 + ஆட்டு அலத்தல = கழலுதல. அல → அலப்4. 'ஆடு' த.வி. (த.வி.) → ஆட்டு (பி.வி.). இங்குப் பிறவிணை தன்விணையாய ஆளப்பட்டது.]

அலப்பாரி-த்த*ல் alappāri-*, 4 செகுவி. (v i.) வீண்பேச்சுப் பேசி ஆரவாரித்தல் (இ வ); to shout empty words (Loc).

[தாலப4 + ஆரி. ஆரித்தல = ஆரவாரஞ் செயதல். ஆர → ஆரி]

அலப்பு-தல் alappu-, 5 செ கு வி. (v i) 1. வீண் பேச்சுப் பேசுதல், to chatter, prattle, gossip, talk in vain. 2 பிதற்றுதல்; to talk nonsense, to talk incoherently. ''அலப்பிய தக்கன் ்பெருவேள்வி'' (தேவா. 5.73:1). —, 5 செ குனறாவி. (v t) அலைத்தல், வருத்துதல்; to harass, vex, annoy, afflict, "அமாககண மகளி ரவபபிய வநநோய" (கலித. 75:7)

ட. அலபபு

[அலம்பு (த வி) -- அலப்பு (பி.வி.) அலப்பு தல = நாவகைக்கல், பேசுதல், அசைத்து வருத்துதல்.]

அலப்பு alappu, பெ. (n) மனக்கலக்கம், confusion of mind. "அலப்பா யாகா சத்தை நோக்கி" (திவ திருவாய், 5 8 : 4)

க. அலபு

அலைத்தல = சுழுவுதல், துன்புறுதல். அல → அலைப்பு 'பு' தொ.பெ ஈறு]

அலப்புணி *alappupi*, பெ. (n) வீண்பேச்சுப் பேசுபவ - ன் - ள் (இவ); gossip, chatterer (Loc.).

[அலப்பு + உண்ணி. 'உண' து வி. ஒ.தோ நோயுண்ணுத்ல = நோய்கொள்ளுத்ல, உண்ணை தல = கொள்ளுதல். உண்ணி = கொள்ளி. 'இ' வி.முத. ஈறு.]

அலம்¹ alam, பெ (n.) 1. சுழற்சி; whirling, spinning around 2. மனச்சுழற்சி; confusion, perturbation. ''சித்த மலமிலலை'' (சி சி. சபக. 8:32) 3. துன்பம், distress, affliction, pain, misery ''அலமகன் முத்தி யுணடாம்'' (சூத. எக்கிய பூ. 2:8).

தெ. அலமு

[உலமை = சுறுறு. சுழுறசீ. உலம → அலை]

அலம்² alam, பெ. (n) ! தேட்கொடுக்கு (நாநாரத்த), scorpion's sting. 2. தேன் (திவா.); scorpion, as having a sting 3. தனி யோரை (விருச்சிகராசி); scorpio of the zodiac

ம. அலம்; க. அல, தே. அலமு.

[அலம → Skt ala. உலம் = வளளவு. உலம் → அலம = வளளைந்த கொடுக்கு, கொடுக் துள்ளது, கொடுக்குள்ள தேன் பேரன்ற வடிவினது. இதன் வேரும் முந்தீயதன் வேரும் ஒன்றே]

அலம் alam, பெ. (n.) 1. தறும்பிசின; a kind of incense, Olibanum (சா அக) 2. பொன்னரி தாரம்; yellow of piment or sulphuret of arsenic. ம அலம், க அல.

[ஒருகா அல் → அலம். அல்லு தேல = பொருநதுதல், ஒட்டுதல்.]

அலம் alam, பெ. (n.) இஞ்சி; ginger

க. அலல; தெ. அலவமு.

[8000 - 800.]

அலம்⁵ *alam*, பெ. (n.) *சோற்றுப்பு*, table salt (சா.அசு.)

[அளம் = உப்பு. அளம் -> அலம்.]

அலப்பல்¹ alambal, பெ (n) 1. ஆரவாரம் (பிங்); loud noise. 2 பலர்வாய்ப் படல்; unfortunate publicity உன் பெயா அலமப காயிறறு (இ வ.). 3. வீண்பேச்சு, gossip, vain talk 4 முயற்சி, மெய்வருத்தம்; effort, pains. 5. தொத்தரவு, vexation, trouble அலமபலும அலசடியும் பட்டேன் (வின்.) 5. கொள்ளை தோய் (இ.வ.), epidemic (Loc.). 7. அலம்பு-1 தல் பாரக்க, see alambu¹-.

ம அலம்பல; தெ. அலமு; து. அலுபங்க.

[அல → அல → அலம்பு → அலமைபல = அகைத் தல், அசைதது ஒலித்தல, வருநதுதலை.]

அலம்பல்² alambal, பெ (n.) அலக்குந்தடி (யாழப); small branches or boughs used in the construction and repair of hedges (J.).

[ஒருகா. அலம → அலம்பு → அலமைபல் = வளளைந்த குச்சீ அல்லது கீளளை]

- அலம்பல்மரம் alambal-maram, பெ. (n) வெடங் குறுணி, மலையாளத்தில் விளையும் மணமுள்ள வெண்பூ மரம். savathı tree, collar-bone tree, walking stick bignonia, Stercospermum xylocarpum (சா.அக).
- அலம்பி alambi, பெ. (n.) உடம்பிலோடும் பது (தச) நாடிகளு கொண்றாகிய, நாவிலோடும் நாடி; one of the ten arteries, existing or operating in the tongue, Lingual artery (சா.அக).
- அலம்பு தல் alambu-, 5 செகு. வி. (v.i)
  1. ஒனித்தல்; to sound, tinkle, murmur, as a brook 2. ஆரவாரித்தல்; to make loud noise.
  "மாட லமபின மாமணித தேர்மணி பாட லமபின பாயமதயானையே" (கமபரா. யுதத. முதறபோர். 17) 3. அலைதல், to wander, fluctuate. "வணடலம்புஞ சோலை" (திவ. திருவாய. 2. \$ · 11). 4. ததும்புதல் (வின்) to move, dance or wabble, as water in a vessel

which is not full. 5. தவறுதல் (வின்), to swerve from a proper line of conduct. —, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அலைத்தல், to cause to wander on account of panic. "அலம்பா வெருட்டாக கொன்று திரியு மரக்கரை" (திவ. பெரியாழ் 4.2:1) 2 கழுவுதல்; to wash, rinse 'வடிம்பலம்ப நின்றான்' (புறநா 9, உரை).

ம அலமபு; க. அலும்பு. அலமபு; தெ. அலமு, து. அலம்புனி.

[அல் (அமைல) → அலம்பு. அலம்புதலை = அசை தல், அசைத்தல, அசைந்து ஒலிதேதல். அசைந்து வழிதல், கழுவுதல், அசைந்து வூலஞ்தல், அசைலை தல், அலைதைதல்.]

அவம்பு - தல் alambu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கலத்தல் (தக்கயாகப. 93, உரை), to mix.

['அலமபுதல = கலத்தல; அசைதேற்கும் பெயர்; வேலை வ டி ம ப ல ம் ப நீன்றா பணென்றுஞ சொலலா இணாக' என்று உரையாசிரியா தேற்றமின்றிக் கூறியிருத்தலை நோககுக. அலம் பற் சொல்லிற்குக் கலத்தற் பொருளிருப்பின், முடைதல அல்லது பின்னுற் பொருளுள்ள 'அவ்' எனேறுஞ சொலலினின்று திரித்தல வேணோடும்.]

அலம்புடை alambudar, பெ. (n.) உடம்பிலோடும் பது நாடிகளு கொண்று (சிலப. 3:26, உரை), a principal tubular vessel of the human body — 'அலம்புடை' மூலநிலைக்களந் (மூலாதாரம்) தொட்டுக் காதளவாய் நிற்பது, one of the ten tuberous (tubular) vessels of the human body, extending from the anal region upto the level of the ears (சா அக.).

Skt. alambuşa

அலம்வா(வரு)-தல் alam-va-, 18 செகு வி (v.i.) 1. சுழலுதல்; to whirl, spin around. 2. மனஞ்சுழலுதல், to be perturbed in mind, agitated "வெறியோ டலமவரும் யாய்" (ஐந்திணை ஐம். 20).

[ဥက် → உலம் = குழ η சி. உலம் → அல ϕ + $\omega \pi$]

வா பார்க்க; see vd.

அலமரல் alamaral, பெ.(n) 1. சுழற்சி (திவா), whirling, spinning around. 2 மனச்சுழற்சி, confusion, perturbation. 'அலமர லாயம்' (தொல. சொல. உரி. 13, நச். உரை). 3. துயரம் (பிங்), sorrow. 4. அச்சம் (திவா), fear, dread.

தெ அலமட

[அவமவாന → அவமால]

அலை மரு- தல் alamaru-, 18 செகுவி. (v.1) 1 சுழலுதல், to whirl, spin around "விளரி வண டினங்க எலமருங் கழனி" (நைடத. அனனத்தைத்து. 10). 2. மனஞ்சுழலுதல், கலங்குதல், to be confused, agitated, confounded, nonplussed, perturbed in mind. 'அலமர லாயம' (தொல. சொல. உரி. 13, நச உரை). 3. அசைகல்; to shake, tremble. '' ஆலைக் கலமருந தீங்கழைக் கருமபே '' (மலைபடு 119). 4. அஞ்சுதல் (திவா); to be afraid. '' ஐமே லுந்தி யலமந்த போதாக வஞ்சே வென்றருள செயவான்" (தேவா 1 .130 : 1). 5. வருந்துதல், துன்புறுதல்; to be vexed, distressed. ''கொம்பரில் லாககொடி போலல மந்தனன்" (திருவாச 6.20). இளைத்தல (க அக); to grow weary, to be fatigued, to get exhausted. "ஓடி யலமந்து" (கோயிறபு, இரணி. 28).

க. அலெமாடு, தெ. அலமடிஞசுட். [அலம்வருதல → அலமருதல்.]

அலமல-த்தல் alam-ala-, 3 செ.கு வி (v.i.) 1 அங்கலாய்த்தல்; to lament, grieve, sorrow. 2. மனங்கலங்குதல்; to be confounded, nonplussed. 3 பரபரப்படைதல, to be eager, anxious, restless.

[அலம் = சு*ழறசி, துண்*பம் அலத்தல் = துண் புறுதல். அலம் + அல — அலமல (பொருள் மிகு எதுகை மாபுகைணாடுமாழி) இனி, அலம் + மல — அலடிலை என்றுமாம். மலதைதல = மயங்கு தல்.]

அலமலத்து-தல் alamalattu-, 2 பி.வி. (v caus.) கலக்கமுறச் செய்தல், மயககுதல், to confuse, confound, "ஆளைப பகட்டி யலமலத்தி" (பஞ்ச திருமுக், 1366).

[அலமல (த.வி.) → அலமலதது (பி.வி)] அலமல-ததல் பார்கக; see alamala-.

அலமலா-த்தல் alamala-, 4 செகுவி. (v.i.) அலமல-த்தல் பாரகக; see alamala- (க அக.).

[ANON - ANONA (2.01).]

அலமாப்பு alamappu, பெ. (n) துன்பம்; trouble, distress. ''அலமாப்பினிற் பாரிலரு கூதது'' (திருபபு 988). [அலம் + யா → ஆ — அலமா. அலம் = தொக்கைப் யாத்தல = கட்டுதல், சேர்தல, பொருந்துதல். அலமா → அலமாபபு 'பு' தொ.பை சுறு 'யா' தா.வீ. ஒ.தோே மார + யாப்பு — மாராப்பு.]

அலமாரி alamēri, பெ (n.) பேராசையுள்ளவன் (இ வ.); covetous, greedy person (Loc.). நீயேன் அலமாரிப பேயாய்த திரிகிறாய்?

[ஒருகா. அலைவொரி → அலைவாரி → அலமாரி. அலைவாருதல் = அலைத்து (வருததி) வாரிக கொண்டு போதல. வார → வாரி. 'இ' வி.முத. சுறு.]

அலமாறு alamatu, பெ. (n.) தொந்தரவு, தொல்லை (இ வ.); bother, worry, vexation (Loc.).

ம். அலமாறு; தெ அலமறு.

[ஒருகொ. அல்மவர → அல்மவரவு → அல் மாவு → அல்மாறு. அல்ம = தன்பைம்.]

அலமான் alaman, பெ. (n.) திப்பிலி (சங.அக); long pepper, Piper longum.

[அலகமான் → அலமான்.]

அலகமான் பார்க்க; see alagaman.

அலமினகு ala-milagu, பெ. (n.) நிப்பிலி; long pepper, Piper longum (சா.அக.).

[ஒருகா. அலைமினகு = தீவுகளினின்று கடல் கடர்து வாரும் மிளகுபோன்றை காரச்சரக்கு. மேலைமினகு × அலைமினகு.]

அலமுறல் alam-ural, தொ.பெ. (vbl.n.) துன்ப யடைதல்; to suffer, to be inflicted, to be in distress, disaster or danger. "தந்தை தாயை யிழந்தல முறுமி னெனனா" (திருவிளை பன்றி, 7)

[அலம் = தான்பம். உறாதல் = அடை தல. உறு + அல — உறல. 'அல' தொ.பெ. கறு.]

அலர்-தல் alar-, 2 செ.கு வி. (v.i) 1 மலர்தல், பூ விரிதல், to blossom, open up, as a flower bud ''தாமரை யலர்ந்த பூந்தடம்'' (நல. பாரத். நகர். 24). 2 பரத்தல்; to spread, to expand, to be diffused, as the rays of the Sun, as water. ''அலர்தலை மாநிலம்'' (நைடத். சிறப்பு. 1). 3. பருத்தல், பெருத்தல்; to increase in size, become large. ''அலர்முலை யாகத்து'' (கலித். 14.5). 4. விளைய் குதல், விளங்கித் தோன்றுதல்; to shine forth, manifest oneself "ஆழியங் கிழவனா யுஎரும" (குளா. குமார. 43). 5. சுரத்தல்; to form, collect, as milk in the breast. "அவர்முலைச் செவிலியம் பெண்டிர்த் தழிஇ" (பெரும் பாண. 250).

ம, க., து. அலர்; தெ அலரு

[மலா → அலா. மலாதல = விரிதல, பூ விரி தல், பாத்தல, விளங்குதல]

அலர் alar, பெ. (n.) 1. மலர்ந்த பூ (திவா); full-blown flower. ''அலரின் வணடள கதத லா பாயவன" (தணிகை, நாட. 106) 2. பூ மாலை; flower-garland. "நீயன்று சூட்டலர்" (தஞசைவா. 285). 3 (அகப்) இரு காதலர் கள வொழுக்கத்தைப் பலரநிந்து வெளிப்படை யாகக் கூறும் பழிக்கூற்று, சிலரே அறிந்து மறைவாகக் கூறும் 'அம்பல்' என்பதற்கு எதிர்; (Agap) the idle and public talk about any two clandestine lovers, dist fr. ambal, the idle and secret talk of a few about the clandestine behaviour of any two lovers. 4 பமிச்சொல் (க.அக); slander, calumny. ''அருந்த வந்த புளளாரத்தலர் தூறறுமால" (நைடத நகர. 29) 5 மகிழ்ச்சி (பிங), joy. 6 நீர் (பிங்.); water 7 மின குகொடி; black pepper vine. 8 மிளகு (மலை.); black pepper. 9. மஞ்சள்; turmeric

அலர்-தல் பார்க்க, see alar-.

அலர்க்கம் 1 alarkkam, பெ. (n.) வெள்ளெருக்கு; white madar, Calotropis gigantea (albiflora)

ம. அலாக்கம்; க. அலர்கக; தெ அலாககமு

[எல = ஒளி, வென்னை. ஒ.தே:ை எல → எலும்பு = வெண்ரைந்து. எல → அல். எஞக்கு → எஞ்க்கம் → அருக்கம் → அருக்கம். அல் + அருக் கம் — அலலாக்கம் → அலர்க்கம்.]

அலர்க்கம்² alarkkam, பெ (n.) I ஒருவகைப் புழு, a kind of germ. 2. வெறிதாய்; rabid dog.

ம அலர்க்கம்; க அலாகக, தெ. அலர்க்கமு அலர்க்குறி alar-k-kuri, பெ. (n) (அகப்.) கள வொழுக்கத்தில் இரவுக்குறியிடை வந்த தலை வன், தலைவியைக் காணாத நிலையில், தான் வந்ததை அவள நியுமாறு பூவொன்றை அங்கு அடையாளமாக வைத்துச் சென்றது குறிக்கும் அகப்பொருட்டுறை (தனிபபா, தி 2. பக். 167), (Agap.) theme describing the disappointed hero leaving a flower as a sign of his having waited in vain for the heroine at the appointed place during the night

[அலா = பூ. குறி - அடையாளம அலர்க குறி = அல்லகுறிப் பட்டவிடத்தில் தலைவன் வைக்குமை பூககுறி]

அலர்ச்சி alarcci, தொ பெ. (vbl n.) மலர்ச்சி, process of blooming, blooming.

ம அலாசச

[அலா + சீ (தொ.பெ. ஈறு).]

அலர்த்தி alartti, தொ. பெ. (vbl n) அலர்ச்சி பார்க்க; see alarcci.

[MORT + 8 (GBF QU. FD)]

அலர்த்து-நல் alarttu-, 2 பி.வி. (v caus.) 1 மலரசசெய்தல்; to cause to blossom ''பரிதி யலர்த்திடு வதுபோல'' (சி சி. சுபக 11:8) 2. விரித்தல்; to open, expand, unfold ''சுரசும லபபோ தலாத்தித் தரங்கினான்'' (திரு விளை வௌளையா, 3).

[அலா (த.வி.) → அலாதது (பி.வி.) 'து' மி.வி. ஈறு.]

அலர்ந்தபூ alarnda-pū, பெ (n) 1. மலர்ந்த பூ; full - blown flower. 2 கொற்றான (மலை.), green thread creeper, Cassytha filiformis

['அலாரத் பூ' பெ.எ. தொடாசசொல.]

அலர்ப்பகம் alarppagam, பெ (n.) இலாமிச்சை (பச மூ.), cuscus grass

ஓ.தோ: அலாபதம

அலர்மகள் alar-magal, பெ. (n.) 1. செந் தாமரை மலர்மேல் வீற்றிருக்குந் திருமகள், Tirumagal (Laksmi), goddess of wealth, seated on a red lotus ''அரைசெய மேகலை யலா மக எவளொடும்'' (திவ். பெரியதி. 1 2:5) 2. வெண்டாமரை மலர்மேல வீறறிருக்கும் கலைமகள் (க அக); Kalaumagal (Sarasvati), goddess of learning, seated on a white lotus.

[மலா → அலா, பொதுக்கொல சிறப்புப பெறுறித் தாமரையைக் குறித்தது. மக → மகள = புதலவி பெண், பெண்கைய்வம்.]

அலர்மகள என்பது முதற்கண திருமகள பெ்யராகவே தோன்றி வழங்கிறறு வணண அடைசசொல லினறிப பொதுச்சொலலாவ வழங்கும்போது, அது கலை மகடகு ம பொருந்துமேனும், வழக்கிற்கு மாறான தாகும். பொது**ம**க்கள் வழக்கில், 'அவா மேல்' என்பது இன்றும் திருமகளையே குறிக்கும்

அலர் முகராகம் alar-muga-ragam, பெ (n) பரத வுறுப்புகளுள் ஒன்று (சா அக). name of a dancing posture (?).

அலர்முலை alar-mulai, பெ. (p.) விம்மிய முலை; distended breast of a woman, especially through passion (சா.அக).

[அலாதல் = பருததல் முல் → முலை மூலலுதல = முன்வெருதல அலலது தழுவுதல் (வழக்குறு விணைகை).]

அலர்மேல் alar-mel, பெ. (n.) அலர்மேல்மங்கை என்பதன் குறுக்கம்; contraction of Alarmelmangai

அலர்மேல்மங்கை பார்க்க, see alar - mêl - mangai.

அலா்மேல்மங்கை alar-mēl-maṅgai, பெ (n) செந்தாமரைமெலா்மேல் வீற்றிருக்கும் திருமகள்; Turumagal (Lakṣmi), seated on a red lotus. "அலா்மேல மங்கையுறை மாயபா" (திவ. திருவாய 6 10:10)

ம. அவாமங்க; தெ. அவமேலுமங்க,

[மலா → அலா மே → மேல (இடப்பொரு ஞைருபு). மங்கலம் → மங்கலை → மங்கை = 12 முதல் 13 வரைப்பட்ட அகவையளும் மங்கலமான மணப் பருவத்தினாளுமான பெண். பெண்டு, பெண்டுதெயவம்]

அவா எனனும் பொதுச்சொல், சிறப்பு நோக்கித் தாமரைமலரையும் இடம் நோக்கிச் செந்தாமரையையுங்குறித்தது.

அலர்வு alarvu. தொ.பெ (vbl.n.) அலாச்சி பாரகக, sec alarcci.

[அலா -> அலாவு 'வு' தொ.பெ ஈறு.]

அலரவன் alar-avan. பெ. (ம.) நான்முகன் (பிர மன); Nanmugan (Brahma), the lotus - born. ''அலரவனு மாலவனு மறியாமே யழலுரு வாய.... நினறதுதா னெனைனேடூ'' (திருவாச. 12 6).

க அவரிச

[மலா -> அவா. 'அவன்' ஆ.பா ஈறு.]

அலரி alari. பெ (n.) 1. பூ (திவா.), flower. 2 அழகு (பிங்.); beauty 3. ஒரு பூச்செடி (பிங்); oleander, l.sh.,
Nerum odorum. 4
நறுமணம், fragrance.
"அலரிவாய கமழக் குறினாவ:" (சீவக.
1618). 5 ஆற்றுப் பாலை; willow. 6
ஒரு மரம், a kind of tree. "பாதிரி யலரி புன்னை" (சேது பு.

இராமநாத. 55) 7. தேனீ (சது.), bee. 8. நீர்நிலை (சது); water tank.

மை அலாி; க. அலா; இத். அலஞ; தி. அரல். [அலா → அலாி = மலர்ந்த பூ, பூவின் அழகு, பூவினின்று தேதெனைமேக்கும் க. பூச்செடி, பூமாம், பெருத் நீர்நீலை.]

அலுநி² aları. பெ. (n) 1. தீ, தீத்தெய்வம், fire, god of fire. "சூடுறு மேனிய வலர் தோகையை மாடுறக் கொணாநதனன்" (கம்பரா. யுத்த மீட்சிப். 96) 2. கதிரவன் (பிங்), Sun 3. கோமாரி; rinderpest (M. Cm. D. 247) 4 கண்வரி (சூட்ரா.); streaks or lines in the white of the eye 5. கோதுமை (மலை); wheat

[உலாதல = காயதல, எரிதல. உலர் → உலரி → அலரி = நெருப்பு, கதிரவனா, தட்டு நோய், தடானு கூலம்.]

அவரிச் செடியைப்பற்றியும் அதன் வகை களைபெபறறியும் சா அக கூறுவது வருமாறு: அலரி ஒரு பூமரம இது 6 அலலது 8 அடி உயரமுள்ளது; வெளுத்த சிவப்புப் பூக்கள பூக்கும். இதைப் பொதுவாகத் தோட்டங் களிலும் ஆற்றங்கரைகளிலும் பாரக்கலாம். இதன் இலையைக் கருக்கிடடு (கஷாயமிட்டு) வீக்கங்களுக்கு ஒத்தடங் கொடுக்கலாம இதன் உவரந்த இவைகளினின்று ஒருவகைக களிமபு செய்து மூடடுபபூச்சிக் கடிக்குப பூசலாம் இதன் பூ பூசைக்குரியது. இதில அடியிற கணடபடி பல வகைகள் உணடு; a flowering tree, Indian oleander, Nerium odorum alias N indicum. It is a large, spreading shrub 6 to 8 ft high with pale-red fragrant flowers It is common in gardens and near the banks of rivers, and its flowers are offered to gods. A decoction of the leaves is used for fomenting in cases of swelling. A paste is prepared from the dried leaves and used externally for bugbites The following are the different varieties:

- I அற்றலரி, common Tamarisk, Polysonum barbatum alias Tamarix gallica.
- 2 சுழுத்தவரி, pagoda tree or jasmine sponge, Plumeria acutifolia.
- 3. செவவலரி, oleander rosebay, Nersum odorum (roseum). குங்குமவளர்; same as செவவலரி.
- 4. நீரலர், water gannair, red shanks, Polygonum genus.
- 5 Gaististal, Indian oleander. Nerium odorum (alba).
- 6. காட்டலரி, willow-leaved water croton, Homonoya riparia.
- 7 பசசையலரி, வெளிநாட்டலரி (சீமையலரி) அல்லது மஞ்சளலரி, exile oleander or foreign oleander or yellow oleander, Theretia nereifolia.
- 8. கொத்தலரி; cluster gannair, Kopsia fruiticosa
- 9. இரட்டை வெள்ளலரி; (double) Nerium odorum (flore pleno-carneo).
- 10. இரடடைச் செவவலரி, (double) Nerium odorum (flore pleno-rubro).

அலாரி எனபது உலகவழக்கில அரலி → அரளி என்று திரிந்துள்ளது

அலரிக்கண்ணாடி *alari-k-kappāḍi*, பெ (n.) உடு**மபின் உகிர்** (தகம்); the natl of iguana (சா அக.).

அலிக்கூடை aları-k-kūḍaı, பெ (n.) சவப் பெட்டி (புதுவை); coffin (Pond.).

[ஒருகா அவரிப பிரம்பால அல்லது வேராற் பின்னிய கூடை.]

அலிச்செணி *alari-c-cevi*. டெ. (n.) *ஒருவகைச்* செடி (பச்மூ); a kind of plant.

அலரிச**போத**ம் alarišapōdam, பெ. (n.) உடும்பு, doubletongued lizard, iguana, Lacerta iguana (சா அக.).

அலரித்தட்டி aları-ttaṭṭṭ, பெ (n) மீன பிடிக்குங் கூ.டை. வகை (புதுவை);

வகை (புதுவை); அவரிசபோதம் wicker basket for catching fish (Pond).

[அலூப் சிரமைபாற் பின்னிய தட்டுக்கூடை போலும்! தட்டு → தட்டி]

அலரிப்பந்தம் aları-p-pandam, பெ (n.) கட்டு தா÷ (புதுவை), withe (Pop¢.).

[अळ म + Skt. bandha > 5. பரதம் = கட்டு.]

அலரிவி ழந்தலைய ழவான் aları-vı jundalai-yajuval, பெ. (n.) குண்டுப்பனை, a kind of male palmyra, Borrassus flebellifer (சா அக).

[இதன மூலர் தெரியவில்லை ஒருகா. அலறி விழுந்து தலைவிரித்தமுவான் போன்ற தோற்ற முடையதோ?]

அலரிவேர் alari-vēr, பெ. (n.) அலரிச்செடியின் வேர்; the root of Indian willow (சா அக).

இது கடு நஞசு, தறகொலை புரிபவர் இதை யரைத்து (நவலெணணெயிற கலந்து) உட்கொள்வது வழக்கம்

அலைவல் alaval, பெ. (n.) 1 பெண்டிரின் கற் பில்லா வொழுக்கம் (வியபிசாரம்); adultery. "அவமறைந் தொழுகும் அலவற் பெண்டிர்" (சிலப 5 . 129) 2. இழைவிலக்கமாய் தெய்யப் பட்டது (யாழப.); that which is loosely woven (J.).

ம். அவவவ

[அலை -> அலைவு -> அலவு -> அலைவ்]

அலவலை alavalai, பெ. (n.) 1. மனக்கலக்கம், confusion of mind, agitation, distress. ''அல வலை யுடையை யென்றி தோழி'' (கலித், 122:6) 2. ஆராயாது செய்வது; hasty action. ''அலவலைச் செய்திக் களுசினேன்'' (மணிமே. 17:51).

ம. அவவன்

[அலவல் --> அலவலை.]

அல்வலை² alavalai, பெ (n.) விடாது பேசு வோன்; babbler. ''அல்வலை செய்யும் அல் வலை'' (திரிகடு 99).

(அல→ அவப்பு அல → அலவு → அலவல → அலவலை.]

அல்வலைமை l alavalaimai, பெ.(n.) ஆராயாது செய்கை; rash action.

[அலவலை -> அலவலைமை.]

அல்வலைமை² alavalarmai, பெ. (n.) மிகுதி யாகப் பேசுகை; babbling, talking excessively. "கிசபாலன் றன்னை யலவலைமை தவிர்த்த வழகன" (திவ. பெரியாழ 4 3:5).

[அலவமை² -> அலவலைமை.]

அலவறை alavarat, பெ. (n.) உண்பதிற்பர பரப்பு, அவக்காச்சி (நாஞ்), voracity, ravenousness, greediness in eating (Nan).

ம அலன்ன

[அலைத்தல = கிடையோத ஷணாலின்மேல் அள வுறைந்த ஆசைகொண்டிருத்தல் அல → அலவு. அறை = அடி. அலவ றறை = ஆசைத்தாகஞ், பரபரப்பு, அவக்காச்சீ.]

அலவன் ¹ alavan, பெ (n.) 1. நிலா (பிங்); Moon. 2. பூனை (பிங்.), cat.

[அல் = இரவு அல் + அவன் (ஒருமை மூறு) — அல்லவன் → அலவன் = இரவில் ஒளி தரும் நிலா. ஒ.தோ. அலலோன் = நிலா. அலவன் = சிறப்பாகஇரவில் வழங்கும் பூணை.]

அலவன் ² alava<u>n</u>, பெ. (n) 1 ஆண் தண்டு (பிங); male crab. 2. தண்டு; crab ''ஆடு மலலனை யன்ன மருளசெய'' (சிவக, 516) 3. கடகவோரை (கர்க்கடக ராசி) (திவா), cancer of the zodiac

ம். அலகம

[அலம = கொடுகைகு. அலம → அலவு → அலகு = வளளைந்தகுறுடு. அலவு → அலவன் = குறு இபே என றை முன்னுங்காலகளையுடையை நண்டு. 'அன்' ஈறு ஆண்போலலைசை சீறப்பாகக் குறிக்க ஏதுவாயிற்று. ஒ.இதா கடுவென் ை ஆண் குரங்கு. கடகவோனரை நண்டு வடிவினாது.]

அலவன் ³ alava<u>n</u>, பெ. (n.) இஞ்சி, ginger (சா.அக.).

[அல்லம் = இஞ்சி. அல்லம் → அலம = இஞசி அலம் → அலமன் → அலவன். 'அன்' ஈறு.]

அலவாங்கு *alavāngu*, பெ (n.) கடப்பாரை (யாழப); crow-bar (J.).

ம். அல்வாங்கு

[அலவை = அலகு. வாக்கு = இழுப்பு, இழுப் பது. அலவை + வா ஈ கு — அ ல வா ஈ கு = நெமுபுத்டிபோலப் பயள்பைடும் (காககைை யலகு போன்றை முணையாகாடையு) இருபையுக்கம்பு.]

அல்வாட்டு alavattu, பெ. (n.) வழக்கம் (வின்.) custom, practice.

தெ. அலவாட்டு

அலவாரி alavāri, பெ. (n.) பேராசைக்காரன் -காரி (புதுவை); covetous person (Poṇḍ.).

[அலத்தல = ஏங்குதல, அதிக ஆணைசப்படுதேல. அல → அலவு. ஆரதலே = நிறைதெல. அலவாரி = ஆசை நிறைநைதவன் 'இ' வி.முத. ஈறு]

மறுவ. அலமாரி

அலவான் alavan, பெ. (n.) பல்லாங்குழியாட் டத்தில் ஒரு குழியிற் கூடுங் காய்கள்; seeds accumulated in a pit in the pallanguli game.

[ஒருகா அள்ளுவான் → அலவான். ஆட்டத் தீல் வெலபவா குழியூற் சோந்துகிடக்குங் காய் களை யெல்லாம் அள்ளிககொள்வது முறை.]

அலவு-தல் alavu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வருந்து தல்; to be troubled in mind. "அன்பனைக் காணா தலவுமென் னெஞ்சனறே" (சிலப 18:17). 2 சிந்துதல்; to spill "அலவு நுண்டுளி யருவிநீர" (கம்பரா. அயோத. சித்திர, 25)

க., தெ. அலவு.

[அலலுதல = அசைதல, வகுந்துதல, செலலு தல். நீங்குதல, சிநதுதல். அல → அலம் = துள்பம். அலம் → அலவு.]

அலவு alavu, பெ. (n.) மனத்தடுமாற்றம்; confusion, perturbation ''ஆதுல மாக்களு மல வற்று விளிப்ப'' (மணிமே 4:42).

அலவு-தல் பார்க்க; see alavu-

அலவை alavat, பெ. (n.) விடாது பிதற்று பவள்; a woman who chatters ccaselessly. "மாய வலவை சொற்கோண்டு" (திவ திரு வாய. 4 6:4).

[அலத்தல் = அசைத்தல, வாயகைத்தல. அல↔ அலப்பு. அலுப்புதல் = வீண்பேசசுப் பேசுதல, பூதற்றுதல் அல → அலனவ.]

அல்றைவ² alavai, பெ (n.) கற்பின்மை (வியபி சாரம்); adultery. ''அவமறைத் தொழுகும் அல்வைப் பெண்டிர்'' (சிலப். 5.129,அரும்).

[വസതവെ = ആദത്ത് സ് വസതവ -> ഷസതവ]

அலற்று-தல் alarru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) இடை விடாமலும் முறையின்றியும் பேசுதல், to talk unceasingly and with impropriety. (தில. திருவாய் 1 3 10) (செ.அக.).

[ஆமின், ''அயர்படிலன் அலறறுவன் தழுவு வன் வணங்குவன் அமாநதே'' (திவ. திருவாய் I.3:10) என்றும் அடியிலுள்ள 'அலறறு' என்றைம் விணைச்சொலவிற்கு, சே. கிரு-டி்ணமா சாரியார் பதிப்பில் அழுதற்பொருள் குறிக்கப் பட்டுள்ளது. அதுவே பொருத்தமாகவுர் தோன்று கின்றது.]

அலறல் alagal, பெ. (n.) திரண்டவோசை (பிங்), loud cry, great sound.

மு. அலர்ச்ச

அல்று1-தல் பார்க்க; see alagu1-.

அல்லி alagi, பெ. (n) நாகணம் என்னும் ஒரு தறும்பண்டம் (வை.மு.), nagaņam, an aromatic substance

அலற்² alaṛi, பெ. (n) **உகிர் (தகம்**); finger-naıl (சா.அக)

அலறு 1-துற் alaru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அச் சத்தால் திடுமென்று கதறுதல்; to cry aloud due to sudden fright. 2 உரத்தழுதல்; to weep aloud, cry from sorrow. "பூதல மதனிற புரணடுவீழந் தல்றியும்" (திருவாச். 2: 134). 3. மிக்கொலித்தல், to vociferate, roar. "அவறுஞ் சிறுவெண் சங்கும்" (சீவக 2195) 4. ஆடுமாடு ஆந்தை முதலியன் கதறுதல்; to bellow, bleat, hoot.

மு. அலறு

[அல → அலம் → அலர் → அலறு. அலறுதல் = துண்பத்தார கதறுதல். இனி, ஒலிக்குறிப்பு என்றுமாம். ஒல → ஒலி. ஒல → அல் → அலறு]

அலறு-தல் alagu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) விரிதல், to spread out, branch ''அலறுதலையோமை'' (ஐங்குறு, 321).

ம. அலருக, க அலர், தெ. அலரு; து. அல ருனி,

[மாவா → அலா் → அலறா.]

அலறுசல் னி alagu-šannı, பெ. (n.) படுத்திருக் கும்போது அடிக்கடி திடுமென அலறியெழுந் துட்காரச் செய்யும் ஒருவகை இசிவுக்காய்ச்சல் (சா.அக.), raving delirium. "அலறு சனனியோ டின்னலிவம பிணியா" (கடமப. பு. இலீலா 127).

[அலறு + Skt. sannı. Skt. sannı-pāta > த. சன்னி.]

அலறுபித்தம் alaru-pittam, பெ. (n.) கூச்சலிடும ஒரு பித்ததோப்; a bilious disease accompanied by loud cries (சா.அக.) அலன்றல் alangal, தொ. பெ. (vbl.n.) சாதல் (சா.அக.); dying — சாவு (இராட்.); death.

[அழ**ன் =** பிணம். ஒருகா. அழன் → அழ*ௌறு →* அழன்றைல → அலன்றல = பிண மாதல, சாதல்.]

அலாடம் *aladam*, பெ. (n.) கஞ்சா; Indian hemp, *Cannabis sativa* (சா அக.).

அலாநிகழ் aladigal, பெ. (n.) சிவ நெறித் திருவைந்தெழுத்து மந்திரத்தின் உறுப்பான வகரம்; va, one of the letters of the tiruvaindeluttu (paājākṣara) mantra of Šaiva religion (சா அக.).

அலாபத**ம்** alapadam, பெ. (n.) இலாமிச்சை (மலை), cuscus grass.

அலாரி aları, பெ. (n.) அலரி (மலை.), oleander. மறுவ அலாரிதா

அலாரி-த்தல் alari-, 4 செகுவி. (v.i) நடனத் தொடக்கப்பாட்டைப் பாடுதல்; to sing the opening song in a dance programme.

அலாரிதா alarida, பெ. (n.) அலாரி பார்க்க; see alari (மலை)

அலாரிப்பு alarippu, பெ (n) (நடம) 'தாஅஅம் தித்தாஅம் க்ருத்க தைஇ' என்னும் நடனத் தொடக்கப்பாட்டுச் சொற்கட்டு; (Dan) opening song in a dance programme.

ம். அலாரிப்பு

அலாருகம் aldrugam, பெ. (n.) பெருங்களா; large corandah, Carissa carandas (typica) (சா.அக).

அஞி alı, பெ. (n.) 1. ஆணும் பெண்ணுமல லாது இரண்டிற்கும் பொதுவான மாந்தப் பிறவி, hermaphrodite, person who is neither man nor woman wholly ''ஆணலலன் பெண ணவலன் அலலா அலியு மவலன்'' (திவ் திரு வாய. 2 5:10) பெணணிலும் ஆணிலும் சேரா**த உ**றுபபை யுடைய மாந்தப்பிறவி இது ஆணலி, பெணணலி என இருவகைப படும். ஆணுருவ மிகுநதிருந்தால ஆணலி யென்றும். பெணணூருவ மிகுந்திருந்தால பெணணலியெனறும் சொலவதுண்டு; individual in whom will be found the co-existence of the ill-developed organs of both sexes. ie, ovaries and testicles or at least one of the each glands-Hermaphrodite Hermaphroditism is of two kinds according to the structural formation and development in the reproductive or sexual organs. If the male organ is more developed the individual is called the male or he-hermaphrodite and if the female organ is developed more, the individual is called the female or she-hermaphrodite 2. Buy, an impotent man ($\sigma \tau$. $\mathcal{A}s$). 3. Alterguldient σ impotent man ($\sigma \tau$. $\mathcal{A}s$). 3. Alterguldient σ impotent man ($\sigma \tau$. $\mathcal{A}s$).

ம். அலி

[அல்---அலி = ஆணும் பெண்ணும் அலலாதது.]

அலி² ali, பெ. (n.) வயிரமில்லாத மரம், a tree, the wood of which is soft in its central core, pithy tree (சா அக.)

[ஆண்றையையில்லாத மாருதன்பேரேவுறை வயிர மிலலாதமரம்.]

அஸீ³ ali, பெ. (n.) **நறுவிலி** (பிங), common sebesten, *Cordia obliqua* (சா அக).

அலி alt, பெ.(n.) சோறு (அக.நி.), boiled rice. [அரி = அரிசி, சோறு. அரி $\rightarrow$ அலி.]

அலிக்கிரகம் ali-k-kıragam, பெ. (n.) தொதும லான (பொதுப்பட்ட) அறிவன், காரி என்னும் கோள்கள் (சாதகா. 56, உரை), neutral planets as Mercury or Saturn.

[அல→ அலு ே இரண்டுமலலாது இடைப்பட டது]

இனி, அவிக்கோள எனறே வழங்குதல வேண்டும்.

அலிக்கை ali-k-kai, பெ (n) (நடம்) அவிச் செயல் காட்டும் நளிதயக்கை (அபிநயக்கை), (Dan) dance with hand gestures that express the feelings of a hermaphrodite.

இன்னும் (ஒருசாராா) ஒறறை நககை இரடடைககை பென்னுமிவறறை, இவவகை யோடும் ஆணகை, பெணகை, அலிக்கை, பொதுககை யென்னும் நானகினையும் கூட்டி ஆறென்பாருமுளா. என்னை? ''...... மொழிந்கு முளரே'' (சிலப. 3 · 18, அடியார்க உரை).

''சாப்பசிரம வணடு தனிமுகுளங கத்தரிகை விறபனஞ்சோ கோசங்க விததமுடன்— அறபுதமே

ஆகு மலிக்கைக் வாறென் றுரைப்புரே பாகனைய செல்லாய் பரிந்து''

(சிலப 3 18, அடியார்க,உரை-அடிக்குறிப்பு),

- அலிகை aligai, பெ. (n.) நாணல், kaus, a large and coarse grass, l. sh., Saccharum spontaneum.
- அலித்துர்வம் aluturvam, பெ (n.) ஒரு பூடு, the name of a plant (சா அக).
- அலிநாள் *ali-nāl*, பெ.(n) மான்றலை (மிருக சீரிடம்) செக்கு (சதயம்) நாண் மீன் கள் (சோதிட சித. 38); the 5th and the 24th lunar asterisms

[அவிபோன்றை பெரதுத்தன்மையுடைய நாண் மீன்.]

- அலிப்பான் *alı-p-pt*n. பெ (n.) வெடியுப்பு (பச்.மு.), saltpetre
- அலிப்புண் ali-p-pun, பெ (n.) நாறும் புண; a foul smelling sore or wound, gangrene.
- அலிப்பேடு ali-p-pēḍu, பெ (n) கண்ணனை ஆடிய அல்லியககூத்து, a dance of Kriṣṇa 'அலலிய மௌபதனை அலிபபே டெனபாருமுளா' (சிலப 6 48, அடியாாக் உரை).
- அலிமகம் alimagam, பெ (n) பெண்களைத் தாககும் ஒருவகைச் சோகைதோய், anaemia accompanied by nervous disturbances, chloro sis
- அலிமரம் alt-maram, பெ (n.) 1. வயிரமில்லாத மரம் (பிங), tree with soft, pithy core 2. பாலும் நாருமுள்ள மரம், a tree with milky juice and fibres (சா.அக.).

து. அலிமா

[அல் -> அலி = வயிஎமீலலாதது]

- அலியர் aliyar, பெ (n.) 1 பேடிகள் (சா.அக); impotent men. 2. ஆணிலும் பெணணிலும் சேராதவர், hermaphrodites
- அலியன் aliyan, பெ. (a.) செங்கடுக்காய்; a red variety of chebulic myrobalan, Terminalia chebula (சா.அக.).
- அலியன்குறிஞ்சி aliyan-kuriñji, பெ. (n.) செந தொட்டி; climbing nettle, *Tragia involucrata* (சா.அக.).
- அலியாநிலை aliya-nilai, பெ. (n.) சலியாத நிலை, immovable or unalterable state ''அலியா நிலைநிறகு மைய னையாறன'' (தேவா 4.92:20).

[୬၈ → ୬୭ଟି ଅଭିକୃତ୍ତ = ୬ ଦେନେନ୍ତ. ୬୧୦ → ୧୦ → ୫୭୧ି. ୬୧୦ → ୬ ଦେନ → ୬ ଦେନେ.] அலியொழத்து alt-y-elutu, பெ. (n.) 1. ஆய்தம்; the letter ஃ, as being regarded neither a vowel nor a consonant. "ஆயதமபே டாகும்" (வெணபாப முதன்மொ. 6). 2. மெய்யெழுத்து (பில்.), consonant.

'' எணணுங் குறிலாண இயைந்த நெடிலெல்லாம் பெண்ணாகும் ஒற்றாயதம் பேடாகும்'' (வெண்பாப், முதன்மோ, 6).

[அலை → அலி = ஆறுமை பெண்ணுமை அலலாத எழுத்து.]

அலு-த்தல் alu-, 4 செ.கு வி (v i.) களைத்தல, சேரர்தல்; to be tired, weary, fatigued by overwork or long journey.

க. அல, தெ அலயு.

[40 - 401.]

அலுக்கு-தல் alukku-, 5 செகுன்றாவி. (v t)
1 சிறிது அசைத்தல்; to shake slightly நான
கையெழுத்துப் போடும்போது என் தூவலை
(pen) அலுக்கிவிட்டான (உ.வ.) 2 பாடும் போது குரலை இனிமையாக வருட்டுதல், to sing with graceful nuances in melody. தியாக நாச பாடகா நனறாய அலுக்கிப் பாடுவாா (உ.வ.) 3. மிலுக்குப் பண்ணுதல் (வின), to strut, swagger

அலுக்கிக்குலுக்கி alukki k-kulukki, வி.எ. (adv)

1 ஆட்டிய**சைத்து**, shaking frequently and violently வணடி வழி நெடுக எங்களை அலுக்கிக்குலுக்கி அலைக்கழித்துவிட்டது (உவ) 2 வேண்டுமென்று அசை ததுப் பிலுக்குப்பண்ணி; making a wanton display by shaking. தன் புது நகையைக்காட்டவேண்டு மென்று காதை அலுக்கிக்குலுக்கி நடந்து வந்தாள்.

ம. *அலுக்குக*

[அல → அலு → அலுங்கு (தவி.) → அலுக்கு (பீ வி). அலுங்குதல் = அமசைதல்.]

அலுக்குத்து alu-k-kuttu, பெ. (n.) முகம்மதியப் பெண்டிர் காதணி; an ear-ornament of Mohammedan women.

ம. அலுக்குத**து**

[அள் = காது. குத்து = குத்தீய கம்பி நகைகை அள்குத்து → அலுககுத்து.] அலுக்குலை-தல் alukkulai-, 2 செ.கு.வி. (v.1) சீர்கெடுதல் (வின); to become disorganised, to get out of order.

ம அலுக்குலுக்கு

[ஒ**ருகா. அ**டுகெஞக்குமை → அடுககுமை → அலுக்குமை.]

அலுங்கு alungu, பெ. (n.) மணிமுடி (கிரீடமகுடம்) யென்னும் மகுடவகையிற் செதிள்போன்ற மலரணி யுறுப்பு; fin-like ornamental floral design forming part of manimudi, a variety of royal crown 'நான்கு பூரிமங்களோடு கூடிய தாகவும் திரணட பகுதியில அலுங்கு எனப படும் செதிள்போன்ற மலர் அணிகளை உடையதாகவும் ......இருத்தல வேண்டும்' (சி. செ. பக. 87-88).

[அல் 🖚 அலு 🖚 அலுங்கு.]

அலுங்கு-தல் aluńgu-, 5 செ.கு வி. (v 1.) சிறிது அசைதல்; to shake slightly or gently. காற் றிலலாமல ஈ யாடவில்லை; இலையலுங்க வில்லை (உ.வ.).

u. அலுங்கு; க. அலகு, அலுங்கு; தெ அலகு; து அலங்குனி

[அல் → அலு → அலங்கு அலுத்தல = அசை தல், தளர்தலை]

அலுசிலும்பல் alušilumbal, பெ. (n) குழப்பம் (யாழப்.), disorder, derangement, confusion (J.).

[ஒருகா. அலைசிலும்பல் (அலைகலங்கல்) என்பது மூலமாயிருக்கலாம்.]

- அலு**ந்துப்புலுந்து alutru-p-puluttu**, வி.எ (adv.) மிகவும் களைத்து, extremely tired பகல முழுவதும் வேலைசெயது அலுததுப்புலுத்துப் போனான் நாள் முழுவதும் வழிநடநது அலுத்துப்புலுதது வநது சோநதான
- அலுப்பு aluppu, தொ.பெ. (vbl n) சோர்வு, அயர்வு, தளர்வு; wearmess, exhaustion.

ம, க, தெ. அலுப்பு.

- அலுப்பு நித்திரை aluppu-nittirai, பெ (n.) அலுப் புறக்கம் பார்க்க; see alupp(u)-uṛakkam (சா. அக.)
- அலுப்புறக்கம் alupp(u)-urakkam, பெ. (n) 1 உடம்புச் சோர்வினா லேற்பட்ட தூக்கம்: sleep through fatigue. 2. ஆமந்த தூக்கம்; deep sleep.

அலுவல் aluval, பெ. (n.) வேலை; engagement, business, occupation, employment, affair. "சமய மிதுவென் றலுவலிட்டு" (மீனாட். பிள்ளை த 72)

ம். அலுவல

[அலுத்தல = களைத்தல. அலு → அலுவல = கணைக்குமளவு உழைககும் வேலை, வேலை, பதவி.]

அலுவலுவெனல் alu-v-alu-v-enal, தொ பெ (vbl.n.) அலப்பற்குறிப்பு (வின்.), unceasing chatter.

[அல → அல → அலப்பு. அல → அலு → அலுவலு (இாட்டைகைகிளலி). எனல் (என் + அல்) = எனசை சொலலுதல்]

அலுவீகம் aluvigam, பெ. (n.) வில்வம் (மலை); bael (செ அக.) — sacred lingam tree or holy garlic pear, Crataeva religiosa alias Aegle marmelos (சா.அக.).

அலூகம் alūgam, பெ (n.) அலுவீகம் பார்க்க; sec aluvigam (பச் மூ).

[அலுவீகம் -- அலூகம்]

- அலூரமாமுகம் alūramāmugam, பெ. (n.) புல் (பச.மு): grass.
- அலை¹-தல் alar-, 2 செகு வி. (v.i) 1. அசை தல்; to wave, shake, play in the wind, move, as a reflection in water. "அலைந்தன் நாகம்" (கந்தபு, யுத்த முதனாட், 50) 2. தள்ளாடுதல் (வின்.), to stagger, totter 3. திரிதல்; to roam, wander, go here and there in search of an object. "புசிப்புக் கலைந்திடல்" (தாயு. சித்தர் 5). 4. வருந்துதல் (வின்.); to be harassed, to wander in weariness.

ம. அல, அலயுக, க., து., பட. அலெ; தெ அல; கோத. அலத், நுட அலக்.

[அல் → அலை.]

அலை²-த்தல் alai-, 4 செகு.வி (v.i.) அலை மோதுதல்; to dash, as waves "அலைக்கு மாழி" (கம்பரா ஆரணிய சூர்ப்ப. 75). -, 4 செகுனறாவி. (v t) 1. அசைத்தல்; to shake, move "காலலைத் தலைய விழ்ந்து" (திருவிளை. பழியஞ். 8). 2. அலையச் செய் தல்; to cause to wander back and forth, drive hither and thither 3 அடித்தல், to beat, slap. "ஊதையஞ் சோப்பனை யலைப்பேன் போலவும்" (கலித. 128.19). 4. அடித்துப் பறித்தல; to rob on the highway ''வன்கணண ராட்டிவிட டாறலைக்கு மத்தம்' (ஐந்திணை ஐம் 34) 5. வருத்துதல்; to harass, vex, annoy, afflict. ''பெருமுலை யலைக்குங் காதின்' (திருமுரு 50) 6 நிலைகெடுத்தல்; to disorganize, reduce to poverty ''ஆனிரை முழுவது மலைத்து'' (கந்தபு ஆற்று 16). 7 உருட்டுதல்; to roll down ''தேறல் கல்லலைத் தொழுகு மன்னே'' (புறநா. 115 3-4).

ம. அலய்ககுக

[அவைதல் (த வி.) -> அலைத்தல் (பி.வி).]

அலை¹ alaı, பெ. (n.) 1. நீர்த்திரை (பிங்.); wave, billow, ripple. 2. நீர், water. 3. கடல், sea. "அலைவளம் பெரிதெனகோ" (நைடத். நாட்டு 22). 4. மிகுதி (சூடா), abundance, fullness.

ம., தெ. அல; க., து. அலெ, G. welle; Arm. alık.

அலை2-ததல் பார்க்க; see alai" -.

[அல → அலை.]

.அஸை² ala:, பெ. (n.) 1. கணடனம், hostile criticism. ''அலைபலவே யுரைத்தாளென் நருகிருந்தோர் கருதுதலும்'' (நீலகேசி, 204) 2. வருத்துகை; injury, oppression. ''உறுப் பறை குடிகோள அலைகொலை'' (தொல. பொருள். மெயப. 10). 3. கொலை (பிங்.), murder.

[୬ାର → ୬ାକରେ.]

அலை1-தல் பார்க்க; see alai1-.

அலை³ alai, பெ.(n.) I. அலையடித் தொதுக்கிய கருமணல் (சா.அக.); black sand washed ashore by the waves 2. மது, sweet liquor. 3 ஞாலம் (பூமி), Earth.

இப பொருள்கடகு **சா.அக** ஆசிரியர் சான்று காட்டவில்லை.

அலை1-தல் பார்க்க, sec ala:-1.

அலைக்கழி¹-தல் alaikka]ı-, 3 செ.கு.வி. (v.ı.) அலைந்து வருந்துதல்; to suffer wandering here and there in search of work, be vexed by repeated disappointments. ''ஐம்பூதத் தாலே யலைக்கழிந்த தோடம்ற'' (தாயு. எந்நாட். தத 1).

[அலைக்க + அழிதல (நோதல, வருந்துதல்).]

அலைக்கழி²-த்தல் alaikkalı-, 4 செ குன்றாவி (v i) அலைத்து வருத்துதல்; to put one to continued trouble, to make one tramp up and down for nothing

[அனைககழிதல (த. வி.) → அமைவைக்கழித்தல் (பி வூ)]

அலைக்கழிவு alaikkalivu, பெ. (n.) அலைந்து வருந்தும் வருத்தம், continued trouble, labour attended with repeated disappointments

[அலைக்க + அழிவு]

அலைகல் alai-kal, பெ (n) கரையை நீர் கரைக் காதபடி அமைக்குங்கல்; stone-facing, to protect the banks of tanks and water-courses.

[அலைமோதுங்கல = அலைகைல]

அலைகாற்று alai-kāṭṭu, பெ (n.) பெருங்காற்று (இராட); fierce wind, tempest. அலைக்கும (வருததும்) காற்று அலைகாற்று.

அலைகுலையாக்கு-தல் alarkulai-y-4kku-, 5 செ. குன்றாவி. (v t) நிலைகுலையச் செய்தல்; to rum, destroy completely ''கயிலை தன்னை .....தாககினான் தன்னையன்று அலைகுலை யாககுவித்தான்'' (தேவா 4 59:4)

[அலைதல = தள்ளாடுதல. குலைதல = அழி தல. 'அலைகுலை' அழிவுபபொருளை மீகுத்துகை காட்டுமை மரசிணைமொழி. ஆகு (த.வி.) $\rightarrow$ ஆக்கு (பி வி.).]

அலைகொள்(ளு)-தல் alaikol((lu)-, 16 செ கு.வி (v.i.) கலககமுறு தல், துன் புறு தல்; to be agitated, harassed. ''காமன கணைகொண டலை கொள்ளவோ'' (திருககோ. 90).

[அலை → அலைவை.]

அலைச்சல் alaiceal, பெ. (n.) தொ.பெ (vbl.n.) 1 அலைந்து திரிகை: wandering. 2. தொந் தரவு; weariness, vexation

ம. அலயுக, க. அலெத; நு. அலசல; பட. அடுலசசல.

[அலை + சல (தொ.பெ. ஈறு).]

அலைசடி *alaišaģi*, பெ (n.) 1. சோர்வு; fatigue, lassitude *2 தொந்தரவு;* trouble.

க அலெத; தெ. அலசுடி.

[அலைக (கசககு) + அடி (தாககு).]

அலைசல் alaišal, பெ. (n) 1. அலைகை (திவா); wandering. 2. தளர்வு; fatigue. 3. சோம்பல் (திவா); lazīness 4 துன்பம் (வின), affliction

ம. அலச, க. அலசிகெ தெ. அலசட, கேரலா. அலய; து. அலசல, Pali, Sinh. alasa

[அலை → அலைதல → அலைசல. ஒ நோ: வளைதல → வளைசல. இனி. அலையல் → அலைசல என்றுமாம.]

இது அ—லஸ என்னும வடசொலலின் திரி பன்று. அலைசசலால தளாசசியும் தளாசசி யாவ சோமபுலும் உண்டாலது இயறகையே.

அலைகு-தல் alaišu-, 5 செ த.வி (v.i) சோம்பு தல் (பிங்.), to be lazy. —, 5 செ குனறாவி (v t.) 1 ஆடையைக் கசக்கிக கழுவுதல; to wash clothes, rinse 2 குலுக்குதல்; to shake. தண்ணீர்விட்டு அலைசிக குடி. 3 பேச்சில் வெல்லுதல், நாவெழாதவாறு கலககடித்தல், to discomfit one in debate, to confound by powerful arguments. அவனைபே பேசசி வ

க. அவசு, து அலசுனி

[N N → M M N → N M N A]

அலைசோலி alai-šōli, பெ (n.) தொந்தரவு (யாழப), trouble, annoyance, vexation (J.) [அலை = அலைச்சல். சோலி = வேலை]

அலைத்துக்குலைத்து alaittu-k-kulaittu, வி.எ. (adv.) கட்டவிழுமாறு ஆட்டியசைத்து; having made a mess by constant shaking அந்தப் பொத்தக்க கட்டை அலைத்துக்குலைத்துக் கொண்டுவந்து சோத்தான்.

[அலை → அலைதது (இ.கா.வி.எ.). குலை → தேலைத்து (இ.கா.வி.எ.). 'அலைத்துககுலைத்து' பொருளை மீகுத்தகை காட்டும் எதுகை ம⊄ிக்கா மொழி.]

அலை நாங்கி alai-!ahgi, பெ. (n.) அலையை ந தடுக்கும் செய்கரை அலலது கற்சுவர் (C.G.); breakwater.

[அல் → அலை. தாங்கு → தாஙகி. 'இ' வூ. மூதை ஈறு]

அலை நாடி alar-tadt, பெ. (n.) ஆட்டின் அல்லது மாட்டின் கழுத்தில் கீழ்ப்பகு தியில தொங்கும் தலை சமடிப்பு; dewlap, excrescence found under the necks of cattle.

். [அலை = அசைகீன்றை. த.ஷ = தாடிபோல தொருகுமத்கை. 'அலைதாடி' விணைக்திதாகை.] அலைதாரை aldi-tarat, பெ. (n.) நீர்மட்டத்தின அளவுகாட்டும் கரைப்பக்கக் குறி (C.G); watermark, mark left on the side of the bank or wall by constant dashing of water.

[அலை = நீரலை. தார் → தாரை = நீண்ட வரை]

அலைத்தாரை யென்று வலிமிகுப்பது. பொருத்தம்

அலை நிகுலை நி alaidi-kulaidi, பெ (n.) குலைந்த நிலை; disturbed or confused condition, as that of dishevelled hair. 'மயிர்முடி அலைதிகுலைதியாய்ப பேணாதே போக' (திவ. பெருமாள்தி 6 3, வியா)

மை. அவைதி

[அலை → அலைதி (தொ.பெ). குலை → குலைதி (தொ.பெ.) 'தீ' தொ பெ. ஈறு 'அடைலைதி குலைதி' பொருளை மிகுத்துக்காட்டும் எதுகை மேருமிணை மொழி]

அலைப்பு alaippu, தொ.பெ (vbl.n) I. அசைக் கைகை; shaking, moving 2 வருத்தம், distress, trouble. "அரிய செயகையி லவனியில விழுந தெழுந தலைப் புறு ம மனைவாழக்கை" (பெரியபு. வௌளானை 29)

க அவெப

[அலைை→ அலைப்பு (தொ.பெ.). 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]

அலைமைகள் alai-magal, பெ. (n.) திருமகள் (பிரமோத. 7 26), Tirumagal (Lakṣmi), born in the sea of milk.

[அலை = கடல. மகள் = பெண், திருமகள் திருப்பாறகடலில் பிறந்தவள் என்பது தொன்மக் கதை]

அலையல் alaryal, பெ. (n) 1. திரிதல், wandering, waving. ''அங்கு மிங்குநின் றலைய லாமோ'' (தாயு, பரா. 321). 2. சோர்வு (பதிறதுப. 50 21, உரை); languishing, drooping, swooning. 3. சோம்பல் (நாநாளத்த), laziness.

க. அலெத

[കായ -> കാതായ -> കാതായധയ.]

அலையிற்றிரண்ட நிபம் alaiyir-rıranda-tıbam, பெ. (n.) கடல்துரை; sea-froth (சா.அக).

[அலை → அலையில் (இடவேற்று மை யோற்ற பெயா. 'இல்' 7ஆம் வே.உ. தீரள் → தீரண்ட (இ. கா. பெ. எ.) தீய் → தீய்வு → தீவம் > Skt. dipa. கடல்துரை வுளககுத் தீக் கொழுந்துபோல வெள்ளையாயிருப்பதால், இப பெயா பெற்றது.]

அலையெறி-தல் alai-y-eri-, 2 செ கு.வி. (v.1.) தெடுந்தொலைவு பரவுதல்; to spread abroad. 'கிருஷணனுடைய இங்குததை நீரமை பரம பதத்திலுஞ் செனறு அலையெறியுமபடி' (தில். திருப்பா. I. வியா.).

[அமை + எறி]

அலையேறு alai-y-ē tu, பெ (n) அலையெறிகை; dashing of the waves. 'அலையேற்றிலே கொண்டுபோய்' (ஈடு, 7. 2 2)

[அலை + ஏறு (எறிகை).]

அலைவன் alasvan, பெ. (n.) 1 பூனை; cat (சா அக.). 2. பூனைககாஞ்சொறி (பச்.மூ); small climbing nettle.

[அல (இரவு) → அலவன் (இரவில் சிறப்பாக இயங்கும் பூணனு) → அலைவன்.]

அலைவாய் alar-vay, பெ. (n.) திருநெல்வேலி மாவட்டக் கடற்கரை நகர்களு கொள்றும், பெயர்பெற்ற முருகன் கோயிலுள்ளதுமான திருச்செந்தூர்; Turuccendūr in Thurunelvēli district, a seacoast pilgrim centre famous for its Muruga shune. "அலைவாயச் சேறலு நிலைஇய பணபே" (திருமுரு, 125).

[அனலை = கடல். வாய் = வாய் அல்லதை மூகம் போள்ரை இடைமை.]

அலைவாய்க்கரை alai-vay-k-karai, பெ (n.) கடற்கரை; seashore washed by the waves.

அலைவிரிசல் alai-virišal, பெ. (n.) சுருளும் அலை (வின்.); curling or unfurling wave

[அலைை + விரியல → விரிசல. 'அல' தொ பெ சுறு]

அலைவு alawu, பெ (n) 1. அசைகை; shaking, moving, waving. 2. மனக்கலக்கம், துன்பம்; mental agitation.

க அலவு, நு அலசுனி.

[அல் 🖚 அலை 🖚 அலைவை.]

அலைவுற்ற நாடி alavurra-nadi. பெ. (n.) அலையைப்போல் நிலையில்லாமல அசையும் நாடி; an unsteady pulse like the waves of the sea (சா அக.). [அலைவை + உறற + நாடி. அல் → ஆம்வை → அலைவை (இதா.பெ.) உறு → உற்ற (இகோ. பெ எ.). நாளு → நாழு → நாடி.]

அவ் av, சு.பெ. (demons. pron.) அவை? they (impers).

'' அவ்வே

இவ்வென அறிதற்கு மெயபெறக் கிளப்ப'' (தொல, சொல, விளி 2).

ம அவ, க., து. அவு, பட. அவெ.

[அ→ அம் → அவ. ஒ.தோ செம → செவ்.]

'அவ்' வரலாறு

ஐமபாலீறுகள தோன்றுமுன், சுட்டுவினாப் பெயாகளும் மூவிடபபெயர்களும் ஒருமை, பனமை யீறுகளே பெற்றுவந்தன. 'ஒன்று' என்னும் முதலெணணுப் பெயரின் மறுவடி வான 'ஒன்' என்பது ஒருமை யீறாகவும், கூடு தலைக் குறிக்கும் 'உம்' என்னும் வினை முதனிலை பன்மை யீறாகவும் இருந்தன

சுரெணணீறும். மூவிடப் பெய்ரொடு புணருங்கால், உயிர்முதல் கெடும்

எ-டு ஊ + ஒன் — ஊன், ஊ + உம— ஊம. இங்ஙனமே சுட்டுவினாப பெயர்களு ம எணணி நேற்றன

எ-டு: அ + ஒன் — அன. அ + உம — அம. மகரவிறு பின்னா லகரவிறாக மாறிற்று.

எ-டு. அம → அவ், எம → எவ.

ஒ.நோ: செம → செவ, செமமை → செவவை, அமமை → அவவை. அவ் = அவை. எவ் = எவை.

பிறகாலத்தில், அவ், எவ் என்னும் கட்டு வினாப் பன்மைப் பெயர்கள் சுட்டுவினா அடிகள் (bases) ஆகிவிட்டன். அதனால் அவற்றின்மேல் ஐம்பாலீறும் ஏறின்.

எ-டு. அவ + அன — அவன் அஸ் + அள — அவள் அஸ் + அர் — அவர் அவ + அது — அவது → அது அஸ் + அ — அவ → அலை.

அகரவீறு பிறகாலத்தில் ஐகாரமாகத் திரிந்தது.

அவ ஒத்தனவே இவ, உவ, எவ என்பனவும். அவ் வண்ணம் a-v-vappam, கு வி எ. (adv) அப்படி; in that way or manner. "அவ வணைத் தவர்நிலைமை கணடும்' (திவ் திருநெடுந. 21).

[அ (சே.கு.) + வண்ணம் (நீறம, வகை. படி, முடுறை)]

ம அவவணணம

அவ்வது av-v-adu, கு.வி.எ. (adv.) அவ்வாறு; in that way. "அவ்வ துறைவ தறிவு" (குறள், 426).

பட. அததெ

[அ (சே. சு.) + அது (கு.வி.எ. ஈறு). அது ≖ ஆறு, வகை.]

அவ்வமை avvamai, பெ. (n.) இந்துப்பு (சங் அக.); rock salt or sodium chloride used in medicine.

அவ்வயிறு av-vayıru, பெ. (n.) அழகிய வயிறு; beautiful belly. ''அவவயிற றகன்ற வல்குவ் தைஇ'' (அகநா 21:3).

[அம் = அழகு. அம் + வமிறு — அவ்வமிறு.]

அவ்வருகு av-v-arugu, பெ. (n.) 1. அவ்வோரம்; that border, that edge. 2. அப்பக்கம்; that side. 3 அவ்விடம்; that place. —, கு வி எ. (adv.) 1. அப்பால, beyond, above 'எணணுக்கு அவ்வருகே பெருகியிருக்கிற' (ஈடு, 1. 2: 10, ஜீ.). 2. உயர்வாக; higher than, superior to 'ஒரு குரங்கை நித்யாச்ரிதை யான பிராடடிக்கும் அவ்வருகாக நினைத தான்' (ஈடு. 1. 3 · 1).

[அ = அந்த. அஞ்ச = பக்கம். அவவஞ்ச = 1. அப்பக்கம் (பெ) 2. அப்பால், அப்பாலாக (ஞ்.ஸி.எ.).]

[A + aug]

அவ்வளவிலவன்மகிழ்கவெலல் av - v - a[avɪl avaŋ-magɪ[ga-v-eṇal, பெ (n.) பின்னர் எதிரியை வெல்லக்கூடிய உறழிற்கு (வாதத் திற்கு) இடமுண்மை கணடு, அவன் மகிழ்க வென்று தொடக்கத்தில் அவன் கொள்கையை ஒப்புக்கொள்ளும் முறை (நியாயம்) (தி. பே: கிற. 3 6), maxim followed by one who starts with pleasing his opponent by accepting the stand taken by him in an argument knowing fully well that he can eventually bring the opponent round to accept his own point of view.

[அ (அந்த) + அளவில் + அவள் + மகிழ்க — எனுலை.]

அவ்வளவு av-v-alavu, பெ. (n.) 1. அந்த அளவு;
that measurement. அவ்வளவு சரியாயிலலை
2 அம்மட்டு; that limit, that much. அவவளவு
போ தாது. அவன் கததியை எடுத்தான;
அவ்வளவுதான், எலலோரும் எடுத்தார்கள ஓடடம். —, கு.வி.எ. (adv.) போதிய அளவு;
sufficiently, upto the mark. நீ வாங்கி வந்த பழம் அவ்வளவு இனிமையாயில்லை. நேற்று அவர் ஆற்றிய சொற்போழிவு அவ்வளவு

ம். அல்வளவு

[# + Manay.]

அவ்வாய் av-vay, பெ. (n.) அழகிய இடம்; beautiful place. "அவ்வாய வளர்பிறை குடி" (பெரும்பாண 412).

[40 (498) + வாய் (இடம்).]

அவ்வாறு 1 av-v-tṛu, பெ (n) ட அந்த ஆறு; that river. 2 அந்தவழி; that way. —, கு வி எ (adv.) அப்படி, in that way or manner. ''அவவாறு பயிலகின்ற வருளவாரி'' (பாரத. முலாடக. 126).

ம். அவவாறு

[அ (அந்த) + ஆறு (மண்ணையு முத்தோடும் நீர்க்கால். வழி).]

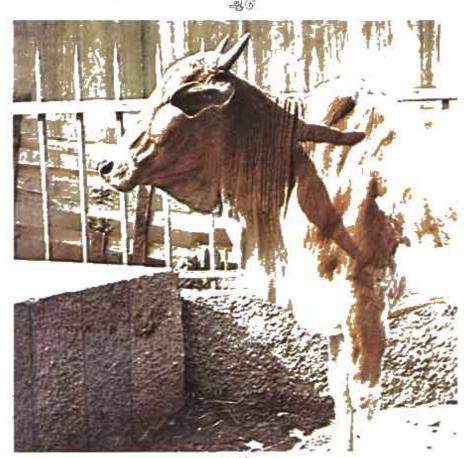
அவ்வாறு² av-v-attu, பெ.(n.) 1. ஆறு ஆறு; six to each. அறுபதைப் பதின்மருக்குப் பகிரந தால அவ்வாறு வரும். 2. த**னித்தனி ஆறு;** in sixes, six each. "ஒவ்வொருத்திக் கவ்வா றாய்" (திருவிளை. பழியஞ் 4).

[ஆறு + ஆறு — அவ்வாறு (தோன்றல் திரி தல கெடுதல் மூன்றோல் கொண்டை புணர்ச்சி)]

அவ்வி-த்தல் avvi-, 4 செ.கு.வி (v.i.) பொறுமை நீங்குதல்; to become intelerant, impatient. ''அவ்வித தழுக்கா முடையானை'' (குறள, 167).

அலைதாடி

LETT B

[ஒருகொ. அவி → அவவி. அவிதல் = 4மூஙகு தல, வேகுதல. அவ்வித்தல் = பொறாது மணம் 4முங்குதல் அலலதை எரிதல]

167ஆம் குறஞுரையில், 'மனத்தைக் கோடு வித்து அழுக்காறுடையன் ஆயினானை யெனறுரைப்பாருமுளா' என்று பரிமேலழகர் இழிவுசிறப்புமமையால் அப் பொருளின் பிழைபாடடைக் குறித்திருந்தலால், அவ்வித் தல் என்னுஞ் சொல்விறகு, மனத்தைக் கோணச்செயத்ல என்னும் பொருள் கூறுவது பொருந்தாது

அவ்விடம் av-v-idam, பெ. (n.) அந்த இடம், that place —, கு.வி.எ. (adv.) அங்கு; there, in that place

ம அவிடெ, க., பட ஆயெடெ; தெ. அயயெட; து அவுளு

[# + & L 0]

அவ்ளிதழ் av-v-idal, பெ. (n.) அழகிய பூவிதழ, beautiful petal. ''அவனித ழவிழபதங் கமழ'' (நெடுநல். 41).

[அம் (அழகு) + இதழ. அம் -> அவ்.]

அவ்விறை avvidur, பெ. (n) நோவாளம் (சங். அக), true croton-oil plant (செ.அக) croton seed, *Croton tighum (சா.அக*.).

அவ்வை avvai, பெ. (n.) 1. தாய், mother.
''அவ்வைக்கு மூத்த மாமன'' (சீவக. 1046)
2. பாட்டி, grandmother 3. கிழவி, old woman. 'அந்திமழையும் விடாது அவவையாரைப் பிடித்த பிணியும் விடாது' (பழ).
4. தவப்பெண் (சூடா); woman ascetic.
5. புகழ்பெற்ற பெணைபாற்புலவரின் பெயர்; name of a famous poetess. ''அவவை பாடலுக்கு'' (பாரத. சிறப்புபாயி. 8).

க. அவவ, அவவெ; தெ., பர். அவவ; குட , கொண் அவவெ, கோத., துட. அவ, கோண் அவவல, அவகாரி.

[அமலமை → அவலவ.]

அவ்வையன் avvaryan, பெ. (n.) கடுக்காய்ப் பிஞ்சு (சங் அக.), tender berry of chebulic myrobalan, Terminalia chebula.

அவ்வோ avvā, கு.கு.பெ எ. (demons adj.) அந் தந்த; each, taken severally. 'அவவோ பதார்த்தங்களதோறும்' (ஈடு, 1 1.7) [அ + அ — அவ்வ → அவலோ அ•≐ அந்த 'அவவ' பன்மை குறித்த சட்டுகை குறிபபுப் பெய வரச்ச அடுக்குத்தொடா.]

ஈறறுத திரிபு தோன்றற புணாசசியைத தடுத்துள்ளது. இது மணிப்பவள் நடையால ஏற்பட்டதாதலின், செந்தமிழ் வழக்கிற கொவ்வாது.

அவ் வோ வ் *avvēn*, சு.பெ. (demons. pron.) அவனை, he, that one. "அவ்வோ னுயிருக் கழிவிலலை" (பாரத.பதினெடே 111)

[அ (சே.சு.) + அன் (ஆ பா. ஈறு) அவன் → அவவன்→ அவ்வான்.]

அவக்கரம் arakkaram, பெ. (n.) **யானைக் குடல்** (நூநார்த்த); elephant's bowels.

அவந்கவக்கொனல் avakkavakk(u)-enal, பெ. (n)

1. விரைவாக உண்ணோங் குறிபைபு; onom. expr.
of gorging, voracity. அவன் அவக்கவக்கெனறு சாபபிடுகிறான் காகம அவக்கவக்கெனறு அரிசியைத் தின்கிறது. 2 ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom expr. of a repeated explosive sound. அவக்கவக்கென்று நாய் குறைக்கிறது

['அவக்கு' **ஒ**விகதுறிப்பு 'அவககவக்கு' விரைவுத்தொடாசசி குறித்த ஒலிக்குறிப் படுக்குதை தொடர்.]

அவக்களி ava-k-kalı, பெ (n.) பயனற்றவன் (இ.வ.); useless or worthless person (Loc)

[ஒருகோ. அவம் (கேடு) + கழி. அவக்கழி → அவககளி = கேடுகெட்ட கழிசடை.]

அவக்காலம் ava-k-kalam, பெ. (n.) 1 துன்பக காலம்; disastrous period, evil days, time of danger. 2 அழிவுக்காலம்; period or time of destruction. 3. ஆகாத வேளை, inauspicious or unlucky time.

Mar, avakāļa

[அவம = கேடு கோல் → காலம்]

அவக்கீர்த்தி ava-k-kirtti, பெ (n.) புகழ்க்கேடு; infamy, disgrace ''அவகீர்த்தி யுலகி னிற்ப'' (மசசபு பத்திமான 14).

ம. அவகீர்த்தி

[அவம = கேடு, சீர → சீரத்தி → கீரததி.] மேறகோளில் இயலபுபுணாச்சி வடமொழி வழக்குத் தழுவியது.

அவக்குணம் ava-k-kuṇam, பெ (n.) கெட்ட தன்மை; bad quality, evil nature, bad disposition. ''அவகுண விரகனை''(திருப்பு, 638). ம அவகுணம்; க. து. அவகுண், தெ. அவ குணமு; Mar avaguņa, Nep. avaguņ Sinh awaguņa.

[அவம் (கேகு) + குணம்.]

மேறகோளில் இயலபுபுணர்ச்சி வடமொழி வழக்குத் தழுவியது.

அவக்குறி ava-k-kuri, பெ (n.) கேடுகாட்டுங் குறி, sign of approaching calamity, portent.

[அவம் (G&@) + ஞாறி]

அவக்கேடு ava-k-kēdu, பெ (n) பெருந்தீங்கு; calamity, great disaster

ம்., க , து. அவகுட்; தெ அவதடமு, Mar. avagada.

[அவம = Gகமு. 'அவகதேகடு' மீ மூ சை ச சொல.]

அவக்கொடை avak-k-koḍai, பெ. (n.) தகாத வர்க்குச் செய்யுந் தானம்; gift made to unworthy persons.

[அவம் (கேசு) + கொடை கொடு → கொடை.]

கொலைகாரனுக்குப பரிசும் கொள்ளைக காரனுக்குப் படைக்கலமும் கொடுப் பது போன்றது அவக்கொடையென்றும், முலலைக் கொடிக்குத தேரும் குருடனுக்கு விளக்கும் கொடுப்பது போன்றது கொடைமடம் என் றும் வேறுபாடு குறிக்கலாம்.

அவக்கொலை ava-k-kolai, பெ. (n) தீய சாவு, unnatural death from accident, suicide, murder, etc. (சா அக.).

[அவம (கேடு) + கொலலை. கொல⊸ கொலை. 'ஐ'கொ.பெ. ஈறு]

அவச்சா ava-c-cā, பெ (n) அவக்கொலை பார்க்க; see ava-k-kolai (சா.அக)

அவச்சாடை ava-c-cadai, பெ (n) கேடுணர்த்துங் குறி (இ.வ.); evil or inauspicious omen, portent (Loc).

[அவம் (கேடு) + சாடை சாடு → சாடை = சாமை சாடுதேல = சாயதல.]

அவச்சாயை ava-c-cayai, பெ (n.) 1 நிழலற்ற வுருவம்; shadowless being, as a deity or celestial being. 2. சாவுக்குறி; a sign of death. 3. நிழலை யளந்து நாழிகை கணிப்பதில் மாதத்திற்குரிய தன்னுபடி நிழலளவு; monthly deduction from the length of one's shadow, varying with the time of the year, made in calculating the hour of the day.

ю. *அபச்சாய*, Mar. apaccaya.

[அவம் (கேடு) + சாமையை. சாய் → சாமை = நிழல. சாயதல் = கோணுதல், சாய்ந்து விழுதல். அவச்சாமைை > Skt apacchāyā.]

அவம், சாயை பார்க்க, see avam, cavai

அவர்சாவு ava-c-cavu, பெ. (n) தீய அல்லது அகாலச் சாவு; unnatural or premature death,

[2000 + 3004]

அவச்சின்னம் ava-c-cinnam, பெ. (n.) 1. (ஏர) குறிப்பிட்டு வேறுபடுத்தபபட்டது; (Log.) that which is distinguished or differentiated. 2. தீககுறி, evil sign, portent.

[அவம் (இகுடு) + சீன்னம். சீல → சீன் → சீன்னமை.]

சின்னம் பாரக்க; see šinnam

அவச்சுழி ava-c-cult, பெ. (n.) 1. தீய சுழி; a mark of swirling hair or lines on the body, portending evil. 2. தீயூழ் (உ.வ.); evil fate (Com.u)

[அவம் (கேடு) + கழி. கல் → கள் → களி → கழி கழித்தலை = வளைத்தல, வட்டமாகத் திரித தல், வட்டம வகாரைதலை. கழி = வட்டம, வட்டக குறி.]

உடம்பிலுள்ள சுழிகள் நனமையும் திமையுங் காட்டுங்குறிகள் என்பது குறிநூற் கொள்கை. மக்கள் நம்பிக்கையும் அது. அதனால் நீச்சுழி தியூழப் பெயராயிற்று.

அவச்சொல் ava-c-col, பெ. (n.) அமங்கலச் சொல்; mauspicious word

[அவம் (கேசு) + சொல.]

அவசம் a-vašam, பெ. (n) தன்வசப்படாமை; being beside oneself, not having one's own free will, bewilderment. ''ஆவிய திவலா ளென்ன வலசமாய்''(கந்தபு தக்க வள்ளியம். 153).

[அஸ் → அ. காவ → வயம் → வசம்]

அவசி avaši, பெ (n.) நச்சறுப்பான் (தைவை தைவ 72), Indian ipecacuanha (செ.அக.) — கழுதைப்பாலை அல்லது நஞ்சறுப்பான்; common Indian ipecacuanha, Tylaphora asilimatica (சா அக). அவட்டம் avaţtam, பெ. (n.) 1. நாய்வேளை (சங அக); a species of cleome (செ அக.) — dog-mustard plant, Cleome viscosa (சா அக). 2. வால்மிள்கு; tail-pepper, Piper cubeha (சா அக.).

அவத்தம் பார்க்க; sec avallam

அவடம்பதி ovadambadi, பெ. (n.) வசம்பு (சங். அக), sweet flag (செ அக) — அவடம்பாதி, sweet flag, Acorus calamus (சா அக).

அவண் avan, கு.வி.எ (adv) 1. அவ்விடம், அங்கு, there ''அரைசெலா மவண மணி யெலா மவண்' (கம்பரா. பால. நகரப 7) 2. அவ்வகை, in that manner. ''அற்றது மாயையு மற்தறியல்ணே'' (ஞானா. 22).

க அவம், து அவுளு.

[A + A aid .]

அவணம் avaņam, பெ (o.) இருபதினாயிரம் கொட்டைப்பாககு, a measure = 20,000 arecanuts (W.).

ம அவணம

[அமணமை 🖚 அவணம்.]

அவணன் *avaņan*, பெ. (n) 1. **திண்ணியன**; stalwart. 2 *சொற்செல்வுள்ளவன்*; man of influence.

[ஒருகா. அவுணான் (அசுசன்) - அவணன.]

அவணி avapi, பெ. (n.) தன்மை; benefit (R.).

அவணியம் *avaņīyam*, பெ. (n.) கடைத்தெரு (புதுவை), bazaar (Poṇḍ).

[ஒருகா ஆவணம் -> அவணியம்.]

அவத்தம்¹ avattam, பெ. (n.) 1. கேடு. evil, calamity. "அவத்தங்கள் விளையும்" (திவ் திருவாய். 10 . 3 : 9). 2 பயனற்றது, that which is useless, vain. "அவவை வாழக்கை யுய்ப்பதற் கவத்தமே பிறந்துநீர்" (தேவர் 2 233 . 6)

[அவம் (கேடு, வீண்) → அவத்தம.]

அவத்தம்² avaitam, பெ (p.) நாய்வேளை (மு.அ.); species of cleome.

[அவம் -> அவததம்.]

மறுவ. அவடடம்

அவத்தன் avattag, பெ. (n.) பயனற்றவன்; useless person. "மருடகொண் டழியு மவத தன்" (திருபபு, 333). மு. அவதாளன்

[அவம் -- அவத்தம் -- அவத்தன்.]

அவத்தாளம் ava-t-tālam, பெ.(n.) (இசை) தாளப் பிசகு, (Mus.) error in tālam 'தாள வியலபு பொலிவுபெற அவதாளம் நீங்க' (சிலப 3: 135-6, அடியார்க, உரை)

ம அவததாளம

[அவம - அவத்தம்.]

மேற்கோளில் இயலபுபுணாச்சி வடமொழி வழக்குத் தழுவியது.

அவத்துறை ava-t-lutat, பெ. (n) தீய வழி; evil way. "அவத்துறைபோய நெஞ்சக் தக்கனாங் கறைந்திட டானே" (காமபு. தக் வே 7)

[அவம = கேடு, தீலமை. துறு → துகாற = சூர்வு, நெறி.]

அவத்தூறு, அவதுறு ava-1-tūţu, ava-dūţu பெ. (n.) பழிப்பு, vilification, slander, illreport, defamation.

க, தெ. அபதூரு

[அவம் = கேடு. தீஸ்கு. துறு → தாறு = தாறவ, தாற்றல்.]

பழிசகொறகளைப் பரபபுவது, முகில மழைத்துளிகளைச் சிதறுதல போலிருத்த லால், பழிப்பு அவதாறெனப்பட்டது. உலக வழக்கிலுள்ள இயல்புபுணர்ச்சி வடமொழி வழக்குத் தழுவியது.

அவந்தன் avandan, பெ. (n.) பயனற்றவன்; useless or worthless man. "தின்மக வைந் தனாய வெறுநிலத திருக்க வான போது" (கம்பரா அயோத், மந்தரை, 63).

[அவம் (Gகமு, விணா) → அவததம் → அவத்தன் → அவநதன்.]

அவந்**தி** avandi, பெ (n.) 1. கோவை (பச.மூ); Indian caper. 2, ஒரு நாட்டின் பெயா; name of a country.

அவந்திக்கண்ணி avandi-k-kappı, பெ (n) வெருகஞ்செடி (மலை.); a plant with bulbous roots, Arum macrorhizon (சா.அக.)

அவநம்பிக்கை ava-nambikkar, பெ. (n) தம்பிக்கையின்மை, ஐயுறவு; disbelief, distrust, suspicion, doubt

து , கொங் *அபதம*்டிதே.

[கவம் (கேகு) + நமசீக்கை. நம்பு → நமபுகை → நம்சீகை → நம்சீககை (தொ.பெ). 'கை' தொ.பெ. ஈறு.]

அவறெறி ava-neti, பெ (n) தீயவழி, கரிசு(பாவ) தெறி; evil way, way of sin. ''அவநெறியிற் செலலாமே தடுத்து'' (பெரியபு. தடுத்தாட். 79).

[அவமை (கேடு, தீஙகு) + நெறூ. நென் → தெஞ → நெரூ → நெறூ = நெருங்கீச செல்லும வழூ.]

அவப்படு-தல் ava-p-padu-, 20 செகு வி. (v.l.) பய**னற்றதாதல்**; to become useless. ''அருந்தவ மவப்படா தருளி'' (உபதேச்சா சூராதி. 129).

[அவம் (கேடு, வீண்கை) + படு படுதல = பொருந்துதல், நோதல]

அவப்பேர் ava-p-pēr, பெ. (n.) கெட்ட பேர், அவககீர்த்தி, புகழ்க்கேடு; bad name, ill-fame, bad reputation.

[அவம் (கேசு) + பேர். பெயா → பேர் = முகழ்.]

அவப்பொழுது ava-p-poludu, பெ (n.) வீண் காலபபோக்கு; mis-spent time. 'அவ ப பொழுதிலும் தவப்பொழுது நல்லது' (பழ.). ''அவப்பொழு தகல் விருப்பதேன் விருப்போ'' (வைராக். தீப் 18)

[அவம் + பொழுது. அவம் = கேடு, வீன்ன]

அவபத்தி ava-patti, பெ. (n.) I பத்தியின்மை; impiety 2 மூடப்பத்தி (வின்); superstition.

[அலம் (கேடு)+பத்தி பகு → பா → பாத்தி → பத்தி = பாற்படுதல், பறறுககொள்ளுதல் பகு > Skt. bhaj ஒ.கோ: புகு > Skt bhuj. பத்தி > Skt. bhaktı இனி, பறறு → பற்றி → பத்தி எனிறுமாம்.]

பத்**தி** பாரசுசு; see patti.

அவப்பத்தி என்பது, வடமொழி வழக்கைப் பிபைற்றி அவபத்தி என இயலபுபுணர்ச்சி கொண்டது.

அவம் avam, பெ (n.) 1 கேடு; evil, destruction. "அவஞ் செயவா ராசையுட் பட்டு" (குறள, 266). 2 வீண், பயனின்மை; vanity, uselessness, nothingness. 3. வானத் (ஆகாயத்) நாமரை; floating lotus or sky lotus, Pistia stratiotes alias Tala indica. It is also called 'The rootless nelumbo' since its roots only float on water (#1. 2/3)

[அவி → அவம (தொ.பெ.). 'அம்' தொ. பெ. ஈறு. அவிதல = வேதல, அழிதல், கெடுதல், அணைதல, சாதல. அவம் = அழிவு, கேடு. அவம → அவ (முன்னொட்டு) > Skt. apa (upasarga).]

ஒ நோ. உவத்தல = ஒத்தல் உவமை = ஒப்பு. உவமை > Skt upamā, உல > Skt. upa = உடன், கூட, துணையான, உதவியான.

இங்ஙனம் தமிழ முன்னொடடுகள ஆரிய மொழிகளில உபசாக்கஙகள (prefixes) ஆவதை, முன்னொட்டு என்னும உருப்படியிற காண்க.

அவமதி-த்தல் ava-madi-, 4 செ.குன்றாவி (v t) இகழ்தல், மதிப்புக்குறைவாக நடத்துதல்; to insult, to disgrace, to treat with disrespect or contempt "பரனைக் குருவை யவமதித தோர்" (தணிகைப்பு அகத 336)

[அவம் (கேடு) + மத். மத்து (மட்டு) = அளவு. மத்து → மத்தி. மத்தித்தல் = அளவிடுதல். மததி → மதி. மதித்தல = அளவிடுதல, தகுதியரி தல், மாகு ஞெடுசெய்தல், பெருமைப்படுத்துதல.]

அவமதி ava-madı, பெ. (n) அவமானம்; disregard, disgrace, contempt. ''இழிஞன புலைக் கரந் தீண்டி யென்னை யவமதி செயதிட'' (காஞ்சிப்பு, பரசிரா 42).

ம், க , தெ. அவமதி; து. அவமான.

[அவம் $+ \omega$ \$ (மீ $\psi \psi$, மானமை). அவமை > Skt ava-mati]

அவமதி-த்தல் பார்க்க; see ava-madi-

அவமதிச்சிரிப்பு ava-madi-c-cirippu, பெ (n.) இகழ்ச்சிதகை (டுவா.), derisive laughter.

[அவம் + மதீ + சீரிபடி. சீரி → சீரிப்பு (இதா.இப.) 'பு' இதா இப. ஈறு]

அவமதிப்பு ava-madippu, தொ.பெ. (vbl n.) இகழ்ச்சி; disregard, disrespect, derision, contempt

'4' தொ. பெ. ஈறு.]

அவமழை ava-malai, பெ (n.) 1. கேடு விளைக் கும் மழை; destructive or injurious rain (W), 2. அகால அல்லது பயனற்ற மழை, unseasonable or unwanted rain. அவமாக்கு-தல் avam-tkku-, 5 செ.குனறாவி. (v t.) வீணாக்குதல; to waste, make useless.

[அலாம → ஆக்கு. ஆகு (த வூ) → ஆககு (பு.வூ)]

அவமானம் ava-manam, பெ. (n) மதிப்புக்கேடு, அவமதிப்பு; disrespect, dishonour, contempt ''ஐயனேயின் றமணர்கள தாமௌனை யவ மானஞ செயய'' (பெரியபு. தண்டி. 11).

ம அவமானம்; க , பட அவமான , தெ. அவமானமு, து. அபமான ; Mar. avamāna; Pali avamānam.

அவமானம் > Skt ava-māna.

[அவம் (கேகு) + மாணம். மாத்தலை = அளத் தல். மா + அனம் — மாணம் (அளவு, அளவீடு, மைதீப்பு).]

அவமானி-த்தல் ava-māṇi-, 4 செகுன்றாவி (v t.) அவமதித்தல், அவமானப்படுத்துதல், மதிப்புக்குறைவாக நடத்துதல், to despise, disgrace, treat with contempt. "அவையினி வைமானித்தபாதகன்" (நல.பாரத சொர்கக. தெரி 31)

ம. அவமானிக்குக; க அவமானிக; தெ. அவமானிஞ்சு, து. அபமானமுள்புனி.

[அவம் + மானி. மா**ன**ம்(பெ) → மானி (வி.) ஒதுரை: தீர்மானம் → தீர்மானி.]

அவமிதம் avamidam, பெ. (n.) பொற்றலைக் கையாந்தகரை, marygold verbesina, Wedelia calendulacea (சா.அக.).

அவயக்கோழி avaya-k-kō[ı, பெ (n) அவையக் கோழி பாரக்க; see avaiya-k-kō[i

அவயங்காத்தல் avayan-k-kattal, பெ. (n.) அவையங்காத்தல் பார்க்க, see avaiyan-kattal.

அவயம் avayam, பெ (n) அவையம் 1 4 பார்க்க; see avaryam 1 4

அவர் avar, சே.சு பெ (rem demons. pron.)

1. பலர்பாற் சேய்மைச் சுட்டுப்பெயர்; rem demons, pron and pl. of 'he' or 'she'.
அதோ! அவா வருகிறாா. 2. முன் சொல்லப் பட்டவரைக் குறிக்கும் பலர்பாற் சேய்மைச் சுட்டுப்பெயர்; mase pl. demons. pron. referring to antecedent noun or nouns பண்டைக காலத்தில் தமிழக்கத்தைச் சேர் சோழ் பாண்டியா ஆண்டேனா, அலர் காலத்திற பெரும்

பாலுஞ செங்கோலாட்சி நிலவியது. ் ஒரு வ**ரைக் குறிக்கும் உயர்வுப்பன்மைச் சொல்**; that person, honorific term. அவர் ஒர ஆசிரியர்.

ம., க., துட அவா, தெ. வாரு, து. ஆரு; குட. அவு, கோத. அவ்ர்; கோண். அவ், ஆர; கொலா அவர், அவுர, குளி அவரு; கூட ஒரு; பர் ஓர, குரு ஆர், கை. ஆவுங்; கொர அவ்த, ஆக; எரு அவலலு; இரு. அதுரு; பட. அவகு.

[அ (சே.சு) → அவா. 'அп' ப.பா ஈறு. 'வ' உடம்படுமெய்]

அவர்கள் avargal, சேசுபெ (rem. demons. pron.) I. பலாபாற் சேய்மைச் கட்டுப்பெயர்; pl demons pron. denoting persons at a distance. அதோ பார! அவர்கள் யார்? 2. முன் சொல்லபபட்டவரைக் குறிக்கும் பலர்பாற் பெயர்; pl demons pron. referring to persons mentioned before. அணமையில் நிகழந்த இலங்கைக் கலகத்தில் ஆயிரக்கணக்கானவர் கொலலப்பட்டனா. அவாகள்ளை வரும் தமிழரே. 3 ஒருவரைக் குறிக்கும் உயர்வுப் பன்மைச் சொல்; that person, honorific term. இந்தியெதிரப்பை மறைமலையடிகள தொடங்கி வைத்தார்கள், உணமைத் தமிழர் அனைவரும் அவர்களைப் பின்பறறினார்கள். 4. ஒருவர் பெயருக்குப் பின சேர்ககப்படும் மதிப்புச் சொல், honorific term appended to a name. மனோன்மணீய ஆசிரியர் சுநதரம பிள்ளை அவர்கள பாடிய தமிழததாய் வாழதது, தமிழ இனத்திற்குப் பள்ளி யெழுச்சிப் பாடல போல உணர்சசி யூட்டி யது. 'ஆநந்த நம்சிவாய பண்டார மவா களுக்கு' (S.I I. i, 85).

[அ → அவர் → அவாகள் 'கள்' பணமையீறு; சிறுபான்மை உலகவழக்குப் பலர்பாலீறு. 'அவர் கள்' இருட்டைபை பன்மை.]

அவரை avara. பெ. (n.) பெரும்பான்மை வெளிறின பசுமை நிறமாகவும் சிறுபான்மை வெண்மை செம்மை நிறமாகவும், பல்வேறு வடிவிலும் இரு விரலம் (inch) முதல் என் விரலம்வரை பல்வேறு அளவில் இருப்பதும், பொதுவாக வீட்டுப்புறங்களில் விளைக்கப்படு வதும், இவர்கொடியிலேனும் (climber) படர் கொடியிலேனும் (creeper) சிறுபான்மை குததுச் செடியிலேனும் (shrub) மாரிக்காலத்திற் காய்ப் பதும், உடல்தலத்திற் கேற்றதும் சுவையுள்ள துட் எல்லாராலும் விரும்பப்படுவதுமான கறி வகைக் காய், field bean, cl Dolichos lablab.

''ஆயமக ளட்ட வம்புளி மித்வை -யவரை கெரயயுந் ரார் மாந்தும்'' (புறநா. 215; 4 - 5).

அவரைவகைகள் :

- 1. ஆட்டுக்கொம்பவரை attu-k-komb(u)avarat. ஆட்டுக்கொம்புபோன்ற அவரைவகை, a variety of field bean resembling goat's horn.
- 2 ஆராலமீனவரை **aral** min avaral ஆராலமீனபோன்ற அவரைவகை; a variety of field bean resembling sand-eel
- 3 ஆனைக்காதவரை anai-k-kad(u)-avarai-ஆனைக்காதுபோன்ற அவரைவகை, a variety of field bean resembling clephant's ear
- 4 கணுவவரை kanu-v-avarai, கணுக்களிற் காயக்கும் அவரைவகை; a variety of field bean that bears fruit in its joints.
- 5 கொழுப்பவரை kolupp(u)-avarai: குட்டையாகவுங் கொழுமையாகவு முள்ள அவரைவகை, a variety of field bean that is short and fleshy.
- கோழிய வரை (கோழிக்காலவரை) kō[i-y-avarai (kō[i-k-kai-avarai) கோழிக் காலபோன்ற அவரைவகை; West Indian sea-side bean, m. cl. Canavalia obtusifolia (A.) (செ.அக.) — cock-bean (சா அக).
- 7. சப்பரத்தவரை šapparathavarai, shedbean, Cyamopsis psorolioides (சா.அக),
- 8. சிவப்பவரை (செவ்வவரை) šivapp(u)avarai (ševvavarai), red variety of field bean.
- 9 திவாந்தரவ்வரை tirandara v avarar: திழைத் தீவுகளிலிருந்து கொண்டுவரப் பட்ட அவரை, a bean from the eastern islands (W)
- நகரவரை nagar-avarai அவரைவகை, a kind of bean, Dolichos rugiosus (W).
- பாலவரை (வௌளவரை) pāl-avarai (veļ-l-avarai): பாலபோல வௌளை நிற மான அவரைவகை, "white variety of field bean, Dolichos lablab (செ.அக).

- 2. ஓர் அவரைவகை, a species of Egyptian bean (W.). "அவரைக் கொழுங்கோடி விளாக்காய கோட்பத மாக" (புறநா 120, 10-11).
- 12 பூனைக்காலவரை pungar k kal avarar. பூனைக்கால போன்ற அவரை; catfooted bean.
- 13. பேரவரை pēr (peru) avarai பெரிய அவரைவகை; a large species of Egyptian bean (W.)
- 14 மணியவரை (சிற்றவரை) mani-yavarat. சிறுதது உருண்டு நீண்ட அவரை வகை, a small variety of field bean roundish in cross section
- 15. முறுக்கவரை murukk(u)-avarai இருக்க முறுகலான அவரைவகை; goa bean, i sh., Psophocarpus tetragonolohus (A.) (செ அக.) — curling bean (சா.அக.).

அவரை யகவினம் (Species allied to field bean)

- 1. கப்பலவரை; French bean.
- 2. காட்டவரை; Wild bean, Dolichos.

கொழுப்பவரை போன்றுள்ள மொச்சை (சேலம் வழக்கு); பெரும்பாலும் வீட்டுப்புறத் தில விளைவிக்கப்படும் அவரையை நோககி, மொச்சை காட்டவரை யெனப்பட்டது.

கொழுப்பவரைக்கும் காட்டவரைக்கும் வேறுபாடு

கொழுப்பவரை காட்டவரை

- அ. பொதுவாக எபபோதும் காட்டுப் வீட்டுப்புறத்தி புறத்திலேயே விளைக் லேயே விளைக் கப்படுவது. கப்படுவது
- ஆ நெடுங்கொடி குறுங்கொடியுள்ள யாகப் படா குத்துச்செடியாக வது வளாவது
- இளங்காய சுறி முதிர்ந்த விதை யாசச் சமைக்கப் மட்டும் பசுமையாக படுவது. வும் காய்ந்ததாகவும் அவித்தும் கறியாகச் சமைத்தும் உண்ணப் படுவது.
- ச காயததோல காயத்தோல மெல்லியது, வலலியது.

 எங்கும் அவரை யென்றே வழங்குவது. சேலம் வட்டாரததில் மட்டும் காட்டவரை யென்றும், பிறவீடங் களில் மொச்சையேன் றும் வழங்குவது.

ஊ காயந்த விதை பொதுவாகக் கருப்பாகவே மிருப்பது. காய்ந்த விதை வெள்ளை சிவப்பு கருப்பு என்னும் முந்திறத்திலு முள்ளது.

காட்டவரை; wild beans. காட்டு மொசசை; blab vulgaris (L.) (W.) — காட்டவரை; ngle-bean, Glycina javanica (சா அக.). ாட்டவரை, காட்டுமொச்சை; country bean, olichos lablah (மு.அ) (செ அக.)

3. சீமையவரை (வெளிநாட்டவரை)-foreign bean சீமையவரை; foreign bean, Phaseolus trilobus (சா.அக) — சீமை யவரை; field gram, Phaseolus vulgaris. அவரைவகை (A.) (செ அக)

வரைப்புறவினம் (Species different from field bean)

(அ) சீனியவரை (கொத்தவரை): செடிவகை; cluster - bean, a shrub, Cyamopsis psorolioides (செ. அக.) — சீனியவரை, China-bean (சா.அக.).

சீனியவரை யென்பது பாண்டிநாட்டு வழக்கு கொத்தவரை யென்பது சோழ நாட்டு வழக்கு சீன நாட்டினின்று வந்ததனாற் சீனியவரை யெனப்பட்ட தெனபா அவரையை நோக்கச் சிறிதா யிருப்பதனாற சீனியவரை யென்று பெயர் பெறறிருக்கலாம சில → சின் → சின்னி → சீனி **இன்ன மிளகாய** சீனியிளகாய என்றும், சின்னவெடி சீனி வெடி யென்றும், பெயர்பெறறிருத்தல காணக, கொத்துககொததாய்க காயப பதனாற கொத்தவரை யெனப பட்டது இது பித்தத்தை மிகுவிப்பது.

''கொத்தவரைக் காய்பித்தங் கூடாது பத்தியத்தின் மெத்தனவு மையம் விளைக்குங் காண — பித்தத்தாவ சீத மகற்றிவிடும் தின்மருந்தைப் பாழாக்கும் வாதக் குடைச்சற்ரு மாவ்'' (பதார் தது. 720). (ஆ) சுடலையைவரை. இயறகையாக •வீளை வதும், சீனியவரை போன்றதும், சடு காட்டுப் பக்கத் இல் மிகுதியாகக் காணப்படுவதும், உண்ணப்படழத்து மான காய்வகை; a species of inedible bean growing wild, generally near burning grounds. சுடலை = சுடுகாடு.

இதுவே தகரை (cassia tora) யெனப் படுவது இது தோல நோயவகை கடகுச் சிறந்த மருத்துவ மூலிகையாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

தகரையின் குணம்

'தகரை படர்தா மரையைச் சொறியைத தகர வடிக்குமந்தந தன்னோ — டிகலான அததி சுரததையு மதஞசெயயு மிமமூலி யுததமமா மென்றே யுரை''

(பதாரத்த, 249).

தகரைவித்தின் குணம்

''வணடு கடியுடனே வனகடுவ னுமபலவாம பணடு நமைபுடையும் பண்டிதர்கள் — கண்டுரையாப

பித்த கன் லும் பெருத்த தகரவிதைச் சித்தரைய னில்லா திசை''

(பதாரத்த. 825).

(இ) வாளவரை, sword-beam, வாள்போல தடடையாக நீண்டிருப்பது வாள வரை, இதற்குச் சாட்டவரை, தம்பட் டவரை, பாடவரை என்றும் பெயருண்டு, வாளவரை; lablab cultratus (L.) (W.) — கொடிவகை; sword-beam, m cl., Canavalia ensiformis (செ.அக.) — sword beam, vigna cattang (சா.அக.).

> ''அதிபித்தம் வாந்தி யரோச்சுமு முண்டாம் குதிவாதம் வாய்ச்சுரப்புல் கூடும் — துதிசக்ர

வாளவரை யொத்த வனமுலை யே'பசிய

வாளவரைக் காயான மதி" (பதாரத்த 742)

(ஈ) பேயவரை இதைப்பறறி அகரமுதலிகள் வெவவேறு வகையாகக் கூறுகின்றன. பேயவரை - கோழியவரை, s. a kind of bean used in medicines, Canavalia gladiata (W.) — பேயவரை - 1. sword. bean. கோழி யவரை பாரகக; see kō[i-y-avarai] 2. பொன்னாவிரை; fetid cassia (செ.அக.) — பேயவரை, horse-bean, Canavalia ensiformis (சா. அக.).

ம. அவர, அமர; க. அவரி, அவரெ, ஆவரெ, அமார; பட. அவரெ, கோத, அவர்; துட எவிர து. அவரெ. அபரெ, common country bean, Lablab vulgaris. அவடெ, ஆவடெ, அபடெ, a kind of bean — (D E.D.)

[அம்முதல் = அமுங்குதல், பள்ளமாதல, தாழ் தல, தட்டையாதல. அமல் → அவல = 1. பள்ளம. 2. தட்டையாக இடித்த அரிசி. அவல் → அவலை → அவரை = தடடையான அலைது சப்பையான காய்வகை. கத்தரி, சுரை, பாகல, பீர்ககு, புடலை, பூசணூ, முருங்கை, வாழை, வெணடை முதலிய பீற காய்கள எல்லாவற நோடும் ஒப்பு நோக்க அவரை யொன்றே தட்டையாயிருத்தல காணக]

அவரக்கா (அவரைக்காய) என்னும் கொசசைத் தமிழ்ச்சொல், மலையாளத்தில் அவரக்க என்றும் அமரக்க என்றும் திரிந் துள்ளது. அக்கொச்சை வடிவுகள அவரைக் காய என்றன்றி அவரையென்று பொருள் படா.

அவரைக்குச் சிககடி, முதிரை எனறு ஈரிலக்கிய வழக்குப் பெயர்கள் உள்ளன. ''அவரை சிக்கடி'' (பிங். 9 : 308).

சிக்கடி என்பது தெலுங்கிற சிககுடு எனறு வழங்குகின்றது.

'அவரைப பிஞ்சின் குணம்' எனனும் தலைப்பின்கீழ்,

''கஙகுலுண விறகுங் கறிக்கு முறைகளுக்கும் பொங்குதிரி தோடததோர் புணசுரததோர் — தங்களுக்குங் கணமுதிரைப் பிலலைநோயக காரருக்குங் காழுறையர் வெண்முதிரைப் பிஞசாம் விதி''

என்று 'பதாரத்தகுண சிந்தாமணி' (697) கூறுகின்றது இதன உரையில் 'வேண் முதிரைப் பிஞ்சு' என்னுந் தொடருக்த 'லிவள்ளை யவரைப்பிஞ்சு' என்று பொருள் உரைக்கப்பட்டுள்ளது

''முதிரை வாலூன் வலசி,'' 55ஆம பதிறறுப்பத்துப் பாட்டின் 7ஆம் அடியில வரும முதிரை யென்னும் சொலலிறகு, 'முதிரை யென்றது அவரை துவரை முத லாயினவறறை' என்று குறிபபுரை வரையப படடிருப்பதால், முதிரை யென்பது பயற்று வகைப் பொதுப்பெயராகவும் வழங்கினமை தெரிகின்றது

இனி, 335ஆம் புறப்பாடடில் ' டொறிகின ரவரை'' யென்றிருப்பதால், புள்ளியுள்ள அவரைவகை பொள்றிருந்த தென்று கொள்ளவும் இடமுண்டு.

பழமொழிகள் :

'அவரை போட்டால துவரை முளைக்கு மா?, 'ஆடிமாதம அவரை போடடால காாததிகை மாதம காய '

சிறுகுறிப்புகள் :

மேலை வடாரககாட்டுப் பாங்கா கொத தவரை யென்னும் பெயர் குத்தவரை யென் றும் வழங்குகின்றது.

சில அகரமுதலிகள, கோழியவரையை வாளவரை யென்று குறித்திருப்பது தவறாகும்

்கொட்டையவ ரைககாயாற் கோரவ ரோசகநோய கிடடாதென் பாரமருந்தின் தீர்த்திகெடும்

பையவுணடாம பேதியுணடாம பாரிப பனிலமுணடாம

-- துடடமந்தம்

ஐருரிண*ட*ப**ா இலைரி**ரிண *ட*ப**ம**,

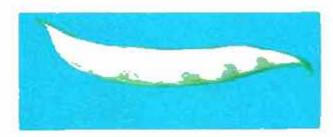
எனறு ப.கு.சி. (741) கூறியிருப்பதால், வித்து முதிரந்த அவரைக்காய அவரைப் பிஞ்சுபோல அத்துணை நன்றன்று என்று தெரிகின்றது

அவல் aval, பெ (n) 1 பள்ளம்; shallow depression. "அவலிழியினு மிசையேறினும்" (புறநா 102 3) 2. விளைநிலம், cultivated land. "மெலைவ லிருந்த வூறதொறும்" (மலைபடு. 450) 3. குளம், tank (சது). 4. தெல்லை ஊறவைத்து வறுத்தி டித்த தின்பண்டம், paddy soaked in water and then fried and flattened. "பாசவ லிடிக்கும். இருங்கா ழுலக்கை" (அகநா 141 18).

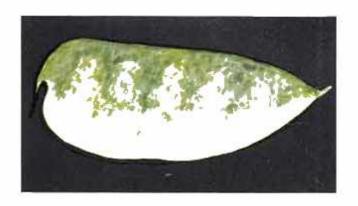
ம., љ. அவல, தெ**. அ**டுகுலு குட அவல அக்கி.

[அம் → அமும் = அமுக்கி பரைக்குட் கல. அமுமுதல = அமுஙகுதல, பள்ளமாதல், தாழ்வா தல, தடமையோதல அம → அமல → அவலை =

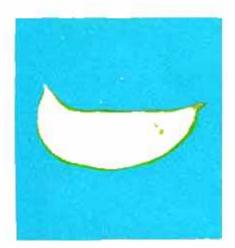
அவரை

ஆராலமீனவரை

ஆனை ககா தவரை

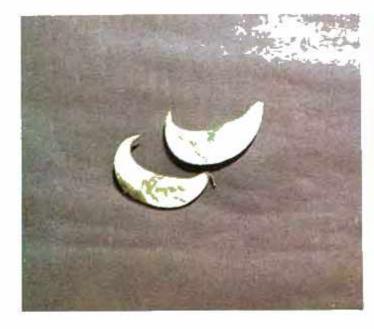
<u>இருவித்தவரை</u>

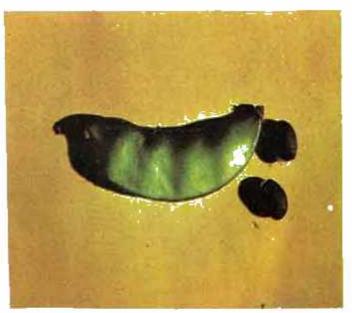
இறகவரை

சுணுவவரை

கபபலவரை

கருப்பவரை

பள்ளமை, பளளமான வினைநிலம் அலலது குளம. தட்டையொனு அவல ஒநோ: கும⊸ குமல⊸ கவல = கமக்குநே தோட்பட்டடை.]

பளளம் என்பது தாழந்தமட்டமாதலால், குடடை தடடையானவற்றையுங் குறிக்கும் எ-டு: பள்ளி = தாழந்தம்ட்டமான் படுக்கை பள்ளையாடு = குள்ளமான ஆட்டு வகை பள்ளையன் = குறுகிப் பருத்தவன் குள்ளம் உயரத்திற் குறுகியது அதுவே தட்டை அரிசியை நோக்க அவல் தட்டையா யிருத்தல் காணக

அவலிடிக்கும் வகை

அன்றறுத்த பச்சைநெல்லை அல்லது ஊற வைத்த உணந்த நெல்லை வறுத்து, மரவுரல்ல இட்டு வீரைந்திடித்து உலியைப் போக்கினது அவல்: newly reaped fresh paddy or well soaked dried paddy is fried in a shallow earthen pot till one or two grains begin to pop. It is thereafter pounded quickly in a wooden mortar till the grain is flattened, and separated from the husk

அவைத்தல் = நெல அரிசி முதலியவற்றைக '' ஆயதினை யரிசி யவையல் '' (பொருந. 16), " தீங்கரும்பு நலலுலககை யாகச் செழுமுத்தம்.. ....அவைப்பார் " (சிவப 29, வளளைப). அவைத்தல் என்னுஞ சொலலிறகுத் தெறிததல எனனும் பொருளு முண்டு. ''இறைவிரலா வவை ததுகந்த வீசா'' (தேவா, 6 \$5:11) ஆயினும். அவலை இடித் தல எனபதே பெருவகை வழக்கு. ''பாசவ லிடிக்கு......உலககை'' (அகநா 141 : 18). குற்று தலுக்கும இடி ததலுக்கும் டுண்டு. ஆதலால், அலை -> அவையல -> அவல் என்பதினும, அம→ அமல → அவல என்பதே பொருத்தமாம். துவையல் என்பது துவல எனக குறுகாமையும் நேர்க்குக்

பழமொழிகள்

அவல் (பள்ளம்)

'அவல அவல எனகிறது நேல, மழைமழை என்கிறது புல`

அவல் (நெல்வறையிடியல்)

'அரிசி அளளக் குறையும், அவல முளளக் குறையும.'

'அவல பெருததது ஆர*க*காடு.'

்அவலை நினைத்துககொண்டு உரலை

இடிக்கிறதா?"

'அவளவ முக்கித தின், எள்ளை நக்கித் தின்.'

'ஆனை முகவனுக்கு அவலகட்டை கொண்டாட்டம்.'

'வெறுவாயை மெலலுகிறவன அவல கிடைத்தால் சும்மா விடுவான 7° '

அவல்கு சம் aval-kušam, பெ. (n.) ஒரு செடி, a plant, Vernonia anthelmintica

அவல்குலி aval-kuli, பெ (n) ஒரு நச்சுப்பூச்சி: a poisonous insect

அவலச்ச**மர்த்து** a-vala-c-camarttu. பெ. (n) போ**லித் திறமை**; seeming ability, folly parading as cleverness

[அவலம (அ + வலம) = வலி சின்மை சமா = போர. வலிமை சமர் → சமாத்தா.]

சமருக்கு (போருக்கு) வலிமை வேண்டுமாத வால், சமர்க் கருத்தில் வலிமைக் கருத்துத் தோன்றிற்று. இது கரும்(காரிய)வாகுபேயர்

அவலர் சுவை a-vala-c-cuvai, பெ (n) (செய.) துனபவுணர்ச்சி (சோகரசம்) (சிலப. 3 13, அடியார்க் உரை), (Poet) pathos, pathetic sentiment

[அவலம் (அ + வலம்) = வலியின்மை, நோய். துண்பம். கடைவை இங்கு மேளைச்சுவை]

அவலக்கூடு a-vala-c-culi, பெ. (n) கேட்டுக்கூழி, தீயூழ் (கெட்ட விதி); a swirl mark of hairs or lines on the body portending evil or destruction, ill-fate

[அவலம் (அ + வலம்) = வலியின்மை, நோய், துன்பம், கேடு. சுல் -> சுள் -> சுளி -> சுழி = swirl or eddy mark on the body portending good or cvil.]

அவலம் 1 a-valam, பெ. (n) 1. வலியினமை (வின்.); weakness, feebleness, faintness. 2. நோய் (பிங்); sickness, disease. 3 துன்பம்; suffering, pain, distress ''செயவினை முறறாம லாணடோ ரவலம் படுத்லு முண்டு** (கலித, 19:12-13). 4 (இசய்) துள்பேச்சுவை, துனபவுணர்ச்சி (சோகரசம்); (Poet.) pathos, pathetic sentiment. 'அழுகை என்பது அவலம் (தொல. பொருள் மெயப 3,பேரா. 5. success, weeping, sorrowing. ''அவலங் கொண டழிவலோ'' (சிலப் 18:41) 6 வறுமை; poverty, want. ''கெடுகநின னவலம்" (பெருமபாண 38) 7. கவல்லை, care, anxiety ''நெஞசத தவல மிலா'' (குறள, 1072). 8 மாமையை (மதுரைக 20**8**. நச உரை); illusion.

റ. அபல; க. அவடுல, அபலெ, நு. அபடுல. அவலம் > Skt. abala.

[அல → அ (எ.ம.முன்) வல → வலம = வெ?ு மை. அவலம = வலிமையுள்ளமை, நோய், துன்∪ம. தாயரம, கவலை. வறுமை, தானுபமும துன்பததிறகு ஏதுவும ஆகுமை.]

அவல**ப்** ² *a-valam, பெ* (n.) *இடப்பக்கம்* {நாநார*தத*), leftside

[அ (எமை.முன்.) + வலைம (வலப்பக்கம்) — அவலம் = வலமல்லாத இடபபககம். வலிமை புள்ள கைப்பககம வலம்.]

அவவ முதுப்புறம் aval-amudu-p-putam, பெ (n.) திருக்கோயிற் படையலுக்காக (நிவேதனத்துக் காக) விடப்பட்ட இறையிலி நிலம் (S.I.I. iv, 147), endowment made to a temple to carryout regular offering of flattened rice to the detty.

[அவல + அமுது + புறம். புறம் = இறை நிலத்திறகுப் புறம்பாக்கப்பட்ட தேவதான நிலம்.] அவல், அமுது பார்க்க, see aval, amudu.

அவலரக்கு aval-arakku, பெ (n.) அவலபோல் தட்டையாகச் செய்யப்பட்ட அரக்குவகை, seed-lac meited and run into thin layers like flattened rice.

க. அவவரகு

[அவல + அரக்கு]

அவல, அரக்கு பார்க்க; see aval, arakku

அவலன் a-valan, பெ. (n.) 1. உடற்குற்றமுள்ள வன் (சா அக.); one with physical defects. 2 நோயாளி; sick person, patient (சா.அக). 3. குற்றமுள்ளவன், one who is at fault "அறவும் பரிய வைலன்" (சைவச. ஆசா. 8).

[வலம் = வலிமை. அ (எ.ம முன்.) + வலம் — அவலம் → அவலன் = வலி மை மி ல என், நோயாளி. உடுகுமைறையுள்ளவன்.]

அவலாவி avalavi, பெ. (n.) பெரும்பீளை; Javanese wool-plant, Aerua jaranica (சா அக)

அவ**லி-த்தல்** avali-, 4 செ.கு வி. (v.i) 1. வ**ருந்துதல்**; to suffer, to be distressed in mind. ' அருவரை முராபு னவலித் திருந்தான்'' (சீவக 515). 2. அழுதல்; to weep, lament. ''அவலித் தணங்கு நையாவகை தேறற்கு'' (தணினைகப்பு. களவு. 532). 3. பதறுதல; to be flurried. ''அவலித் திழிதலின்'' (சிலப். 23:186).

[அவலம் -> அவலி]

அவலி avali, பெ. (n.) பூனைக்காவி (மலை), cowhage plant. Mucana pruriens (சா அக.).

அவலிடி aval-idi, பெ. (n) வரிக்கூத்துவகை, a masquerade dance. 'உந்தி யவலிடி யூராளி யோகினிச்சி'(சிலப். 3 · 13, அடியார்க் உரை).

[அவல + இடி. ஒரு கர அவலிடிப்பது போன்றை கூத்தபைபோலும்.]

அவலுப்பு aval-uppu, பெ. (n.) அவுரியினின் றெடுக்கும் ஒருவகை யுப்பு; and ine salts extracted from indigo

[அவரியுப்பு -> அவரியுப்பு -> அவறுப்பு]

அவலை avalai, பெ. (n.) 1. சுடுப்பு (பிங்); acute pain, throbbing, throes. 2. காடு (பிங்), barren land, wilderness.

[அவலம -> அவலை = வலமீ**ள்மை**, இராவு. வி*ளையாநிலம*.]

அவிவு avavu, பெ (n.) அவா, ஆசை: avidity, craving. ''அவவுக்கை விடுந்வதுமனும் பொருளே'' (கலிதே 14:19).

Q Сыт: L. avere, crave

[அவ் 🖚 அவர 🖚 அவவு.]

அவள் aval, சு பெ. (demons pron) பெண் பால் ஒருமைப படர்க்கைச் சுட்டுப் பெயர், அந்தப்பெண், அப்பெண்டு: that female person, she, fem. of avan

ம. அவள, க அவளு; தெ அதி; குட அவ, நு. ஆள; கோத. அவள, கூ. ஆளு, பட. அவ; Mar. ti

[அ(கே.ஏ) → அவ → அவள் 'ஆள்' பெபா. ஈறு.]

அவளிகை avaligat, பெ. (n) குடல்களின் மேற் பக்கம் நான்கு பட்டைகளுள்ள தாய்க் கவர்ந்து தொங்கும் ஒருவகைச் சவ்வு; a fold of the peritoneum connecting the abdominal viscera (சா அக)

அவளிவ வெணல் aval - ival - enal, தொ.பெ. (vbl n.) பெண்டிரிடம் அலலது பெண்டிரைப் பற்றி மதிப்பின்றிப் பேசுதல், to speak to or about women discourteously அந்த அமமை யாரை இவன் 'அவள இவள' எனறு பேசு கிறான்,

அவள் பாருக்க; see aval

அவளைதுவளை avalar-tuvalar, பெ. (n) கதம்ப வுணவு (யாழப்.); mixture of rice, curry, ghee, curds etc. (J) (செ.அக.)—1. கதம்ப வுணவு, அதாவது புலவு; curry and rice. It is a mixture of boiled rice, meat and ghee with spices, a favourite dish among the Mohamedans. 2. கிச்சடிச்சோறு (சாதம); a rich food prepared on ceremonial occasions by the Hindus from boiled rice mixed with spices and other fragrant powders. It is purely a vegetable preparation (சா.அக)

அவற்காளான் avar-kālān, பெ. (n.) காளான் வகை (வின்.); a species of fungus (செ அக.) — தட்டையாயுள்ள ஒருவகைக் காளான்; a kind of flat mushroom (சா.அக.).

[அவல்+காளான் காளாசுசி (காளஆசசி)→ காளான் = கரிய ஆம்சி. வெள்ளாம்சிக்கு எதிரான காளாசூச்ப் பெயர் சிற்காலத்தில இரண்டிற்குசெ பொதுபபெயராயிற்று]

அவல் பாரகக, see aral

அவற்பதம் avar-padam, பெ. (n.) அவலிடித்தற் கேற்ற தவச மெல்வெந்நிலை; grain made consistent for making flattened rice.

[அவல + பதம.]

அவல், பதம் பாரகக, sec aval, padam

அவன்¹ ava<u>n</u>, சு பெ. (demons pron.) அந்**த** ஆண்பிள்ளை அல்லது ஆடவன்; that male person, he.

ம. அவன், க. அவனு, தெ. வாடு; குட அவென், கோத அவன; து. ஆயெ; கை. ஆவு. அவனெ; இரு. அவ; கொர அவெ; பட. அம, பர். ஒத; கொலா. அநது, மா. ஆக; பிரா ஓடெ

['அ' சே.சு. 'அன்' ஆ.பா. ஈறு. 'வ' உடமபடு மெய்.]

அவன் ® ava<u>n</u>, பெ. (n) வீண், பயனின்மை; uselessness. "அவன்செயத திருவுடம் பலச நோற்கின்றான்" (கம்பரா. ஆரணிய சூரப. 18)

[அவு → அவம் = ககு, வீணா. அவம் → அவள் கைடைப்போலூ.] அவனறிவு தான் காண்டல்வினா avan-arivu-tankandal vina, பெ. (n.) பிறன் கருத்தை யறிதற் குக் கேட்குங் கேள்வி; questioning with the object of ascertaining another's view

'வினாவாவது அறியலுறவு வெளிபபடுப பது அது மூவகைபபடும், அறியான வினா வும் ஐயவினாவும் அறிபொருளவினாவு மென'

'உரையாசிரியா, அறிபொருள் வினாவை அறிவொப்புக்காணடலும் அவனறிவு தான காணடலும் மெயயவற்குக் காடடலும் என விரிகது, ஏனைய கூடடி ஐநதென்றார்' (தொல், சொல் கிள்வி 13, சேனா, உரை)

'லினா ஐந்து வகைப்படும் அறியான வீனாதல், அறிவொப்புக் காண்டல், ஐய மறுத்தல், அவன்றிவு தான்கோடல் மெய யவறகுக் காட்டல் என' (தொல் சொல். கிளவி 13, இளம் உரை).

உரையாசிரியா என்று பொதுவாக்க சொல் லப்படுபவர் இளம்பூரணா ஏ என்னின், இன்றுள்ள தொல்காப்பிய வுரைகளுள் முதலது அவரதுவே

'அவனறிவு தானகாணடல' என்று உரை யாசிரியா கூறியதாகச சேனாவரையா கூறி னார். ஆயின், அச் சொற்றொடா இளம பூரணர் உரையில் ''அவனறிவு தாண்கோடல்'' என்றுள்ளது. ''அவனறிவு தாணகாணடல்'' என்பது அறிவொப்புக் காண்டல் என்றும் பொருள்படும், காண்டலுக்கும் கோடலுக் கும் பெரிதும் பொருள் வேறுபாடுள்ளது. ஆதலால், இச் சொல் வேறுபாடு ஏட்டுப் பிழையால் நோந்ததாகவும் இருக்கலாம். உரையாசிரியர், வேறு இளம்பூரணா என்று காட்டுவதாகவும் இருக்கலாம்.

உரையாகிரியா உரை யென்று கூறப பட்டவை சில இளம்பூரண ருரையினும் வேறு பட்டிருப்பதால், இருவரும் ஒருவரோ வேறோ என்று ஏற்கெனவே பெரும்பேராகிரியா உ. வே. சாமிநாதையரும் ஐயுற்றுள்ளார்.

நனனூலாசிரியரான பலணந்தி முனிவா, அறிபொருள வினாவை மூன்றாக விரிக்காது அறிவினா என்று ஒன்றாகவே குறித்து வினாவை அறுவகையாக வகுத்தார

தொலகாப்பியர் வீனாவை வகுககாது "செபபும வீனாவும வழாஅல ஓம்பல' (தொல் சொல இளவி, 13) என்று தொகுததே கூறினரா, அவனிமருந்து avant-marundu, பெ. (n.) அவுரிக கருக்கு (கஷாயம்) (பச்மூ); decoction of indigo plant.

[அவுரி -> அவனி மரு -> மருந்து]

அவனிவனெனல் avan-ivan-enal, தொ பெ (vbl.n.) ஆடவரைப்பற்றி மதிப்பின்றிப் பேசு தல்; to speak to or about men discourteously அந்த ஐயாவை இவன், 'அவன் இவன்' என்று பேசுகிறான

அவன்¹ பாரகக; see avan¹.

அவா ava, பெ (n) ஆசை, எனக்கிது வேண்டு மென்னும் எண்ணம், desire for a thing, covetousness

[கவ(ஷ) → அவ → அவ ா . க வ ஷ த ல = வாயாரு பறுறாதல். வவவிதல = கைகையார் பறுறா தல. அவ்ஷதலை = மணுத்தாற்'பறுறாதல]

அவாபுளப்பி avapulappi, பெ. (n) ஒருவகைச் செடி (பிராமி) (சங அக.); species of Herpestis

அவாய்நிலை avety-nulai, பெ (n) ஒரு சொல் தன்கொடு பொருந்திப் பொருள் முடிதற்குளிய மற்றொரு சொல்லை வேண் டி நிற்றல், அதாவது, ஒரு சொற்றொட்ளில் ஒரு சொல் தொக்கு நிற்றல; syntactical expectancy consisting in the need of one word for another such as predicate for a subject or subject for a predicate.

[அவாவு → அவா வி (இ.கா. வி.எ) → அவாய். நீல் → நீலலை (இதா.லெ.).]

எழுவாய, பயனிலை, செயபபடுபொருள் எனனும் சொற்றொடர் உறுபபு மூன்றனுள் எதுவுந் தொக்குநிறகலாம்.

''இனிய வுளவாக இன்னோத கூறல கனியிருப்பககாயகவாந தறறு''

என்னுங் குறனில (180), 'ஒருவா' என்னும எழுவாய தொக்கது.

··கெடுப்பதூ உம கெட்டார்க்குச்

சாாவாயமற றாங்கே

எடுப்பதூ உம் எல்லாம் மழை**

எனனும் குறளில் (15), 'வலலது' என்னும பயனிலை தொக்கது

் நல்லா றெனினுங் கொள்ல தீது மே லுலகம் இல்லெனினும் சுதலே நன்று' '

என்னுங் குறளில் (222), 'பொருள்' என்னும் செயப்படுபொருள் தொக்கது. உலகவழக்கில், எழுவாயாக வரும் தன்மை முன்னிலைப் பெயர்கள் தொகுவது பெரு வழக்கு.

தொடாச்சொற பொருளுணாத்தும மூவகையுள ஒன்று அவா**ப்நிலை.** ஏனை யிரணடு அண்மைநிலை, **தகுதி** எனபன.

அவாரி*avan*, பெ. (n.) சிறுநீர் (சங*அக.*), unne

[அமரி = சிறுநீர. அமரி → அவரி → அவரி] அவாவறு-த்தல் ava-v-aṛu-, 4 செ த வி. (v i) ஆசையொழித்தல் (குறள, 37ஆம அதி); to extirpate desire.

[அவா + அறு]

அவா பார்க்க, see ava.

அவாவன் avāvan பெ (n.) ஆசையுடையவன்; avarīcious person. ''கோவி யலாவன்'' (சைவச ஆசா 17).

[அவா + அண் (ஆபா. ஈறு) 'வ' உடம்படு மெய்.]

அவரவு-தல் avavu-, 5 செ.குன்றாவி (v t)
1 விரும்புதல், to desire, wish for. ''உலக லாம பேரறி வாளன'' (குறள, 215) 2. பற்றுச்செய்தல், to long for intensely, crave for, covet. 3 (இலக்.) சொற்றொடரில் ஒரு சொல் தன்னொடு பொருந்திப் பொருள் முடித் தறகு மற்றொரு சொல்லை, வேண்டுதல, (Gram) to want a word to complete the sense of a sentence

[அவ → அவவு → அவாவு] அவா பாரக்க, see ava.

அவி¹-தல் avi-, 2 செ கு வி. (vi.) I. வேதல் சமைதல், to be boiled, cooked by boiling or steaming. 2 வெப்பத்தாற் புழுங்குதல், வேர்த் தல், to swelter, perspire. 3 காய்களி முதலி யன சூட்டால் வெந்துபோதல், to become softened and decayed, as fruit vegetable matter, from heat. 4 உரசு குயுமைகள் வெந்து ஆவிவிடுதல்; to ferment, as manure heaps 5. அறுவை மருத்துவத்திற் கெட்டநீர் வெளி யேறும்படி புண் செய்யப்படல்; to be inflamed by cauterisation to get rid of bad accumulation of fluid, in surgery (சா.அசு). 6. கண் கெடு தல்; to be blinded, as the eye, by disease உனக்கென்ன கண் அவிந்தர் போயிற்று? 7. அழிதல்; to perish, cease to exist அவன . குடும்பம அவிந்துபோயிறறு 8 சாதல், to die. ''அவியினும் வாழினு மென்'' (குறள், 420). 9. தீ அல்லது விளக்கு அணைந்து போதல்; to become extinguished, as fire or light. ''காலவியாப் பொனவினக்கு'' (சீவக. 1045) 10. ஓய்தல்; to cease, desist from action. ''கோலவியா வெளுசிலையான'' (சீவக. 1045). 11. ஓடுங்குதல், to become subdued, repressed, to be kept under control. 12. பணிதல்; to bow, stoop, be humble, obey. ''ஆன்றவித் தடங்கிய கொளகை'' (புறநா. 191:6) 13. குறைதல்; to diminish. ''வெஞ்சுடிரி வாண்டகை யவிந்தான்'' (சீவக. 289).

ம. அலியுக; க அலி, Mar avikaçem (to over ripen and spoil – a fruit).

[உள் → அள் → அழு → அதை → அகை அகை தல = எரீதல. அழு → அழல் = எரிவு, நெருபு. அது → அகீ → அவி. அவிதல = எரிதல், வேதல.]

அவி²-த்தல் avi-, 4 செகுன்றாவி (v.t) 1. வேகவைத்தல்; to boil in a liquid, cook by boiling or steaming. "அறுத்தவித் தாரச சமைத்த பிளளைக்குகந்தார்` (மறைசை 20). 2. கெட்ட நீரை வெளியேற்ற வெப்பூட்டல, to apply heat to eliminate the accumulation of bad fluids from the system (#17 அக.) அடக்குதல்; to subdue, suppress, repress ''ஐந்தவித்தான்'' (குறள், 25). 4. அணைத் தல், to extinguish, put out, விளககை அவித்து விட்டாவ். 5. கெடுத்தல, அழித்தல்; destroy. ''ஒருமுன் றவித்தோன'' (சிலப். 10 : 194). 6. துடைத்தல், to wipe off, dust, brush. ··சிலம்பிற் போர்த்த பூநதுக ளவித்து'' (சீவக 7. நீக்குதல்; to remove, avoid. ு செவிச்சொவலுஞ் சேர்ந்த நகையும் அவித தொழுகல்' (குறள், 694).

மு. அவிககுக, அவிச்சவ

[அकை → அ**த** → அ**க** → அவி.]

அவி)-தல் பார்க்க; sec avi1-.

அணி avi, பெ (n.) 1. கதிரவன், Sun. 2. ஒளிக்கதிர்; ray 3. சோறு (குடா.); boiled rice 4 உணவு; food. "அவியடு நர்க்குச் சுவைபகர்ந் தேவி" (பதினொ. திருவிடை. 7). 5. தெய் (பிங.); ghee, "அவிசொரிந் தாயிரம வேட்டலின்" (குறள், 259).

ம., ந., தெ. அவி; Skt avi. [அகை → அத் → அகி → அவி.] அவி¹-தல் பார்க்க, see avi¹- அவிகண் avi-kaņ, பெ (n.) 1. ஒருவரைக்க் கண் ணோய்; a kind of ophthalmia. 2. கெட்டுப் போன கண் an eye in which the cornea is destroyed. 3 குருட்டுக்கண்; blind eye (சா. அக).

['அவிகண்' விணைத்தொகை.] அவி¹-தல் பாரக்க; see av≀¹-.

அணிகாயம் avi-kayam, பெ. (n.) 1 எரிச்சல், burning sensation. 2. அழற்சி; inflammation. 3 தோல் வெந்த தழும்பு; scar left by a scald. 4. நுரையீரல் வெந்து புண்ணாகும் இருமல் தோய், consumption attended with inflammation of the lungs, pulmonary tuberculosis (சா.அக.) 5. இசிவு (சன்னி) வகை (தஞ சரசு பா, 194), a kind of delirium (செ அக)

['அவிகாயம்' வி**னைத்தொ**கை. காயம = உடம்பு.]

அவி - தல் பார்க்க; see avi-1

அவிச்சன் aviccan, பெ. (n.) தந்தை (நாஞ்), father (Nan.) Cf L avus, grandfather.

[ஒருகா. அவவையசசன் (தாமையப் பெற்ற பாடடன்) → அவிச்சன் = பாட்டன், தேருதை.]

தந்தை முறைப்பெயா பாட்டனையும், பாட்டன முறைப்பெயா கந்தையையும் குறித்தல் இயல்பே

ள-டு[.] அசசன் (தந்தை). க. அழுச் = பாட டன். அப்பச்சன் → அப்பச்சி (பாட்டன்) = தந்தை (செட் நா).

அவிசல் avišal, பெ. (n.) அவிந்துபோனது; that which is decayed.

[அவி → அவியல் → அவிசல் (கொ.ஆகு.) = வெந்துபோ**னது**, கெட்டுப்போ**னது** 'அவ' தொ.பெ. சுறு.]

அவிசற்கினம் avišarkinam, பெ. (n.) விடாக் காய்ச்சல்; unintermittent fever, persistent fever (சா.அக.).

[ஒருகா. அவிசற்கு + இனம்— அவிசறகினமை] அவிசெல் பார்க்க; see aviša!

அணிசற்பல் avišaː-pal, பெ. (n.) சொத்தைப்பல் (இ.வ); decayed tooth (Loc.).

[அவி → அவியைல → அவிசல் + பல.] அவியைல் பார்க்க. see avijal அணிசடை நறம் avišanarram, பெ (n.) அழுகிய காய்களி முதலியவற்றின் தீய மணம்; odour of decaying matter.

[ஆவி → அவியல் → அவிசல 'அல்' தொ.பெ. கறு நாறு → நாறறம் 'அம்' தொ.பெ. கறு] உலகவழக்கில நாறறம என்னுஞ சொல் தீய மணததையே குறிக்கும். இலக்கிய வழக் கில நலலது தீயது ஆகிய இரண்டிறகும் பொதுவாம்

அணிசுப்பம் avišuppam, பெ. (n.) தொடரி (வை மூ.); a species of jujube.

மறுவ. அவுசுப்பம

அவிட்டம் avittam, பெ. (n) கோரைக்கிழங்கு (பச மூ), root of sedge, Cyperus rotundus.

அவிடு avidu, பெ (n.) தகையாட்டுச் சொல்; word spoken in jest. "சோலலும் அவிடு சுந்தியாம" (ஞானஸாரம், 40).

அளித்துவையல் avi-t-tuvaiyal, பெ (n.) பச்சடி (பிங); a vegetable savoury.

[அவு + தாவையல்.]

அவிந்துளி arındurı, பெ. (n.) இருவேரி (பச்.மு.); cuscus grass

அவிநயம் avunayam, பெ. (n.) இறந்துபட்ட ஒரு பழைய தமிழிலக்கண நூல்; an extinct ancient Tamil grammar.

அனி நயனார் avinayandr, பெ. (n.) இறந்து பட்ட அவிதயம் என்னும் பழைய இலக்கண நூலின் ஆசிரியர், the author of the Avinayam, an extinct ancient Tamil grammar.

[Skt abhi-naya > அபி நயம → அவி நயம் → அவி நயன் → அவி நயனாரை 'ஆர' உயாவுப்புள்ளைமையீறு.]

அவிநீர் avi-nir, பெ (n) 1. வெந்நீர், boiled water. 2. மூலிகைக்களைக் குறுக அரிந்து அல்லது வேர்களை இடித்து வேடுகட்டிப் பீட்டவியலாக அவித்துப் பீழிந்துகொண்டு அத் துடன் தேன்கூட்டிக் கொள்ளும் நீர்; an essence extracted from sliced green herbs or pounded roots boiled sufficiently in steam, and mixed with honey. It is taken internally (சா அக).

['அவீநீா' விணைத்தொகை]

அவிப்பிலைம் avi-p-piṇam, பெ. (n.) உவர் மண்ணை யெடுத்துக் காய்ச்சும் உப்பு (சங், அக.); salt prepared by distilling the solution of saine earth. [ஒருகோ. அவிப்பு + உமணம் - அவிப் புமணமை → அவிப்பிணமை (மஞஉ). உமண் = உப்பு மண், உபபு, உப்பமைப்போர் கூலம். உமண் → உமணன் = உப்பமை கை கு வை குலைத்தான். உமணன் → உமண். ஒ.நோ: பாணன் → பாண்]

அணிப்புடமிடு-தல் avi-p-pudom-idu-, 19 செ. குன்றாவி (v t.) மருந்திற்கேற்றவாறு குழி வெட்டி மணல்கொட்டிப் பரப்பி மருந்தை தடுவில் வைத்து, எருவடுக்கிப் புடம்போடுதல, the process of calcining medicines by burying them in a pit under a heap of sand over which cowdung cakes are piled up and burnt (சா. அக.).

[3108 + 410 + 86.]

அவி, புடம் பார்க்க, see avi, puḍam.

அவியம் aviyam, பெ (n.) கடுகு: mustard (சா அக.).

[ஒருகா. அவு → அவியம் = தடாககுவத. அவித்தல் = வேகவைத்தல, தடாக்குதல.]

அளியரிசி avi-y-ariši, பெ. (n.) 1. பிட்டரிசி (சித் அக.), a kind of rice 2. அவித்த பிட்டரிசி; ஒரு சிறறுணமு; a confection prepared out of boiled pittariši (சா அக.).

['அலியார்ச்' விணைத்தொகை]

அடியைல் arryal, பெ.(n.) 1 சமைக்கை (பிங்); cooking, boiling 2. சமைக்கப்பட்ட உணவு: cooked food, ''செந்தினையி னவியல்'' (கார்மபு, கணணனமண, 143). 3 பலவகைக் காய்கள் ஒருசேரச் சமைக்கப்பட்ட கறிவகை; a kind of mixed vegetable dish. 4. AL டவியலாகச் சமைத்த பண்டம்; anything prepared or baked in steam (சா அக). 5. வெந்த பண்டம்; anything boiled or over-boiled by heat. 6. கடுவெப்பம்; burning and oppressive 7. புழுக்கம்; swelter, sultriness. 8. heat வெந்த புண்; a burn or injury caused by a hot liquid, scald (சா அக.), 9. வாய்ப்புண்; inflammation of the mouth, stomatitis.

ம. அலியல; க. அவிலு.

''தேசு மருவும் பாலகர்க்குச் சேரு மவியல் பல்வகையும்'' (பரராசசேத்ரமு) (சா.அக.).

[அவு → அவூயை — 1. தொ.பெ. 2<u>.</u> தொ. ஆகு. 'அவ' தொ.பெ. ச**று**.] அவியல் என்னுங் கறிவகை, பலவகைக் காய்களைச சேர்த்துச் சமைப்பது அது மலையாள நாட்டிற்கு ச சிறப்பானது மலையாளியர் தமிழநாடு வந்தபின், தமிழ நாட்டிலும், சிறப்பாக உண்டிச்சாலைகளில் அது கையாளப்படுகின்றது.

அனியல்மணம் aviyal-manam, பெ (n.) காய்கறி முதலானவை அழுகுவதனாலுண்டாகும் தீய மணம் (வின்.); offensive smell of putrid vegetable matter.

[அவி → அவியல். 'அவ' தொ பெ. சுறு. மணை → மணமை (தொ.ஆகு.). 'அம்' தொ.பெ. சுறு]

அனியற்கறி avivar-kari, பெ. (n.) I. வெந்த இறைச்சி (வின); boiled meat. 2. பலவகைக் காய்களை ஒருசேரச் சமைத்த கறி, a dish prepared with several kinds of vegetables, mixed hotchpotch

[அவி → அவியை கரி = கரித்துத் தின்றும் காய்கரிச் சமையைல்.)]

அவியற்சரக்கு aviyar-carakku, பெ. (n.) 1. முடக்குச் சரக்கு, any drug from which its virulence or poisonous principle is eliminated 2. வேகவைத்த சரக்கு; anything boiled or baked for purposes of purification. 3. அழிந்த சரக்கு; any putrefied drug (சா.அக.).

[அவியல் + சரக்கு]

அவியல், சரக்கு பார்க்க; see aviyal, carakku

அவியற்பல் aviyar-pal, பெ. (n.) சொத்தைப் பல்: decayed tooth.

[அவியல்+பல் அவி → அவியல் = கெடுதல.]

அணிர் 1-தல் avir-, 2 செகு.வி. (v.i.) விளங்கு தல், ஒளிர்தல்: to glitter, shine, glisten. ''அவிர்மதிக்குப் போல்'' (குறள், 1117).

[அவிரையை = வேதல், எரிதல, ஒளிரதல.]

அளிர்2-தல் avir-, 2 செ.கு.வி. (v.i). 1. கிழி தல் (பொதி நி.); to be torn, to be rent asunder. 2 பிறுதல்; to be lacerated (சா அக.).

[அவிழ்தலை = நெகிழதல், மலாதல, விரிதல், சீளத்தல, சீறுண்ணைல. அவிழ - அவிர.]

அணிர்¹ avir, பெ. (n.) ஒளிர்வு, திகழ்வு (பிர காசம்), hrightness, glitter, splendour. ''அடர் பொன் வகிரேயககும்'' (கலித, 22:19),

அணிர்1-தல் பார்க்க, see avir-1.

அவிர்² avir, பெ. (n.) 1. புல், grass. **2. பீன சப்** புல்; a species of grass of the order of Graminaceae (சா அக).

அவிரி aviri, பெ. (n.) அவுரி (மு.அ) — நீலிச் செடி (திவா.); indigo plant, m.sh , *Indigofera* tinctoria.

ம அவரி, தெ. அலிரி.

[அவிர → அவிரி. அவிர்தல் = நிறத்தால் விளங்குதல. 'இ' வி.முத. சுறு.]

அணிர்ரா averira, பெ (n.) பெரும்புள்ளடி, a plant, Hedysarum gangeticum.

அனிவு avivu, பெ. (n) ஒழிவு; extinction, annihilation "சுந்தத தலிவே முத்தி" (பெரியபு திருஞான. 916).

[அவிதல≔ கெடுதேல, அழிதல. அவி → அவிவு. 'ஷ' தொ.பெ. ஈறு.]

அவிழ்1-தல் மா!-, 2 செ.கு.வி (v.1.) 1 தெகிழ் தல; to become loose, untied. 'ஆப்பவிழ்ந் தம்' (தில் இயற் திருவிருத் 95). வேட்டி அவிழ்ந்துவிட்டது. 2. மலர்தல், to expand, open. ''கருநனைக் காயாக் கணமயி லவிழ் வும்''(சிறுபாண. 165). 3 உதிர்தல்; to drop off, as leaves; to fall out, as hair ''அவிழ்பனன மூணாய்'' (ஞானவா. சுரகு 35) 1 சொட்டு தல், to drip. ''மட்டவி ழலங்கல மறவோனு டன்'' (பாரத மணி. 38) 5. இளகுதல்; to melt, soften. ''சிநதை யவிழ்ந்தவிழ்ந்து'' (தாயு பராபர. 75).

[அவு → அவிழ அவிதல் = அவிந்து விரிதல. ஒநாரு கூசி → குமிழ்]

அவிழ்² ந்தல் avil-, 4 செ குனறாவி. (v t.) 1. கட்டு நீக்குதல; to loosen, untie, unbind, unpack பொட்டணததை அவிழத்தான். 'அம்பலத்திற கட்டுச்சோறு அவிழக்க வாகாது' (பழ.) 2. மலரச்செய்தல், to cause to open. ''புலலித்ழத் தாமரை புதுமுகை யன்ழப்ப'' (கல்லா 53 6). 3. விடுக்கைப் பொருளை விடுத்தல்; to solve, as a riddle.

[அவிழ்தல (த.வி.) → அவிழ்த்தல் (பி.வி)] அவிழ்¹-தல் பாரக்க; see avi[¹-.

அவிழ் avil, பெ. (n.) 1 பருக்கை; single grain of boiled rice. ''அவிழொன்றற' குக மொன்றா'' (திருவிளை. முரத்தி, 27) 2 சோறு; boiled rice. ''வாவவிழ் வவுசி'' (மலைபடு, 183). 3 ஓர அரிசி, single grain

of raw rice. 'கலவுமி தின்றாவ ஓர அவிழ தட்டர்தா?' (பழ.).

ம. அவிழு; க. அகுளு.

அவிழ்1-தல் பார்க்க, see avi[1-.

அவிழ்த்துக்கொடு-த்தல் avilitu-k-kodu-, 4 செ. குன நாவி. (v.t.) சொந்தப் பொருளிலிருந்**து** எடுத்துக் கொடுத்தல், to pay from one's own pocket.

[அவிழ்த்தல = முடிச்சு அவிழ்த்தல், கட்டவிழ்த் துணியில் தல். பழங்காவத்திற பணத்தைத் முடிந்து வைத்திருந்ததனால். இவ் வழக்குத் தோன்றிற்று.]

அவிழகம் avij-agam, பெ. (p.) மலர்ந்த பூ, full blown flower. "ஒள்ளித முவியுகம்" (பதிறறுப 52 19).

[அவிழ் + அகம் (இடம). 'அகம்' ஓா ஈறு.]

அவினந்தமாலை avinanda-malai, பெ (n.) இறந்துபட்ட ஒரு கணித்நூல் (யாப.வி. பக. 528), an extinct Tamil treatise on mathematics.

அவுக்கவுக்கேனல் avukkavukk(u)-enal, பெ. (n) அவக்கவக்கெனல் பாரக்க, see avakkavakk(u)enal

[அவக்கவக்கொளைலை → அவுக்கவுக்கொள்ல.]

அவுகாக avušaga. குலி எ (adv.) ஒழுங்காக, நேர்த்தியாக (உவ.); neatly, tidily, nicely (Com.u).

[அழக்**த** → அழக்க → அழவுக → அவுக + 24.

அவுசு பார்க்க, see avušu

அவுசு arušu, பெ (n) ஒழுங்கு, நேர்த்தி (உ வ), neatness, tidiness, trimness, niceness (Com.u).

[ஒருகோ. அழக்து → அழக்க → அழவி க→ अळी क]

அவுகக்காரன் asušu-k-kāran, பெ. (n.) ஆடை யிற் புரியம் (பிரியம்) உடையவன். one very fond of dresses (W.)

[அவுசு = அழக்து. 'காரன்' உடைமை குறித்த சுறு. அழகாக வுடுப்பதில மிகுந்த விருப்பமுள்ள வன் அவைக்காரன் எனப்படடாள்போலும்]

One fond of dressing trimly saws one fond of fine clothes என்று ஆங்கிலத்திவ மொழிபெயர்ப்பது பொருத்தமாயிருக்கும் அவசு பார்க்க, see avušu.

அவுசுப்பம் avušuppam, பெ (n) அவிசுப்பம் иптав, see avišuppam.

அவுரம் avuram, பெ. (n) ஒருவகைச் செய நஞ்சு (கௌரிபாடாணம்), a kind of prepared arsenic yellow oxide of arsenic (вп эк.)

அவுரி a uri, பெ. (n) மீனவகை (நெவலை), a kind of fish (Tn.)

ம். அவள்

அவுரி² avuri, பெ. (n.) **அவிரி** பாரக்க, see மார் (திவா.). இதன மறுபெயர் நீலி.

அவுரிவகைகள (சா. A.s.).

> 1. வச்சிர நீல - கூணும் சுருபபுதி றமான நீஸி, black aviry.

> > Indigofera tinctoria,

2 நீலி அவுரி – நாட்டவுரி, common indigo,

3 இருபபுமுறி அவுரி – வெணமையும் நில மும கலந்த அவுரி, Arabian indigo, Indigofera argentia.

- 4. மேனாட்டவுரி அமெரிக்கா தேசத்து आवाती, indigo from Brazil and Mexico. Baptisia tinctoria
- 5. மணிலா அவுரி மணிலா நீலம; Manilla indigo, Anona reticulata.
- 6. பெரிய அவுரி (பேரவுரி); a large variety of the plant.
- 7 கள்ளவுரி நீலப்பூ அவுரி, bastard indigo, Amorpha fruticosa.
- 8. சிமை அவுரி – ஆங்கிலநாட்டு அவுரி; British indigo, Isatis tinctoria.
- 9. சீன அவுரி சீன தேசத்து அவுரு; China indigo, Isatis indigotica.
- 10. காடடவுரி மஞ்சட்பூ அவுரி, false indigo, Baptisia tinctoria.
- 11 சீமை நீல்; West Indian indigo, Indigofera

வசசிர (வஜ்ர) நீலி என்பது வடமொழிப பெயா. அதைத் தமிழில் வயிரநீலி என்லாம்.

சீமைை (ஸீமா) என்பது வட்டசொல எலவையையும் நாட்டையும் வெளிநாடடை யும் குறிக்கும். ஆங்கிலராட்சி ஏற்பட்டபின், அது வெளிநாடென்னுங் கருத்தில் சிறப்பாக ஆங்கில் நாட்டையே குறித்தது.

[அவிர -> அவிரி -> அவுரி]

அவுரிச்சால் avuri-c-cal, பெ (n.) வாயகன்ற பெருங்கலம் (இ.வ.), big vessel with wide mouth (Loc.).

[அவுரி+சால அவிழ→அவி 1. அவி ாதல = கட்டவிழதல், விரிதல். மலாதல். அவிர் → அவிரி = விரிந்தது, அகன்றது 'இ' வி.முத். சுறு சாலுதல் = மிஞ்தல், நிறைதல், பருத்தல், அகலு தல். சால் = பெருங்கலம், தாழி]

- அவு நெய் as uri-ney, பெ. (n.) அவுரி வேரி னின்று இறக்கும் ஒருவகை தெய்; an oil extracted from the root of the indigo plant (சா.அக.).
- அவுப்பச்சை avuri-p-paccai, பெ. (n.) பச்சைக் கருப்பூரம் (வை.மூ.), refined camphor (செ. அக.) — பசசைக்கறபூரம், crude camphor (சா.அக.).

[அவிர்தல = விளங்குதல், விளக்கமா பெரி தல். அவிரை → அவிரி → அவிரி. 'இ' வி.முத. ஈறு பக்ககையுவுரி → அவிரிப்பக்கை (முறைமாற்று).]

- அவுளியின் avuli-min, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடல் மீன்: a kind of sea-fish, Mugil cocrules, Maculatus.
- அவுளியா avuliya, பெ. (n) வௌவால மீன்: pomfrets, marine fish, Stromatens.

ம ஆவோளி

- அவுறு நம் avurudam, பெ. (n) I பித்த தோய்வகை; a bilious disease (செ அக) — பித்தக்கடுமை (பிததாதிக்கம்) aggravated condition of the bile (சா அக) 2. புணர்ச்சி தோய் (கிரந்தி) வகை, a venereal disease siphilitic skin affections (W). 3. மேகநோய் venereal disease (சா அக.)
- அவெளி aveli, பெ. (n) நிலவிளா (பி அக) a species of wood-apple (செ அக.) — நரி விளா (சா அக)
- அவேளை avélai, பெ. (n) வேளையல்லாத வேளை, improper or inopportune time, unfavourable or unpropinious time.

ம.. தெ. ஜோஃபால ந அவெடுள [அஸ் → அ (எ.ம.முன்) வேலை → வேளை.] 59 அவை¹-ந்தல் avai-, 4 செ.குன்றாவி (v t) அவித்தல் (பிங்.); to cook, boil

[அகைதல் = எரிதல், வேதல. அகைத்தல் = எரித்தல், வேவித்தல் அகை → அவை. ஓ.நோ: குகை → தேவை]

அவை - த்தல் avai-, 4 செ குன்றாலி. (v.t.)

1. நெல் அரிசி முதலியவற்றைக் குற்றுதல், to pound, thump. in a mortar. "அவைப்புமாணரிசி யமலைவெண சோறு" (சிறுபாண. 194)

2. கையாற் குத்துதல்; to cuff, prod. "ஆவி யயர்ந்துன் தங்கை யவைத்தலின்" (சேதுபு தேவிபுர் 61). 3 தெரித்தல், to squeeze, press down, crush. "இறைவிரலால்வைத்துக்குத் வீசா" (தேவர், 6.55:11).

ம அவயக்குக. க. அவல். நு அபெபுனி [அகைத்தல ≕ அடித்தல், ஓடித்தல, அறுத்தல, வருத்துதல் அகை → அவை.]

அனை¹ at at, சுபெ (demons, pron) அப் பொருள்கள், those, those things.

ம. அவ. அவ. சு. து அவு, தெ அவி , பட அவெ.

['அ' சே.கு. அ → ஐ (பல.பா. ஈறு). அ → அவ் → அவ → அனவை. அவ = அமைவை (பல.பா. சே கே. பெ.).]

அனை² avai, பெ. (n.) 1 மாந்தர் கூட்டம்; (பிங்); assembly of men, 2. அறிஞர் கூட்டம்; assembly of learned men 'அவையறிதல்' (குறள், அதி. 72). 3. புலவர் (திவா.), learned men, poets. 4. அவை மண்டபம், assembly hall. "தமனியத தவைக்கண்" (கந்தபு. மகேந், நகர்ழி. 6). 5. நாடகவரங்கு theatre. "கூததாட்டவை" (குறள், 332).

[அமைதல = பொருந்துதல், கூடுதல், நீனற தல. அமை = கூட்டம். அமை → அமைை]

அவை → சவை ஒ.தோ. அமா → சமா. அமை → சமை. சவை → சபை. ஒ.தோ உருவு → உருபு, செய்வவா → செயபவர். சபை யெனனும் தென்சொலலே வடமொழி மிற சபா (sabhā) என்று திரிந்துள்ளது

'சபட் எனனுளு சொலலிறது வடமொழி மீற கூறும் வேர்ப்பொருள் வினங்குவது (பிரகாசிப்பது), விளக்கத்தோடு கூடியது என்பதே ஸ் = கூட பா (bha) = வினங்கு, ஒனிர் (பிரகாசி, to shine) பா என்பது பால (வெண்மை, ஓனி) என்பதன் கடைக்குறை யாகவுமிறக்கல்மும். கழலஞசெனற சுநீ**திகுமார் சட்டர்சியார்** மேறகூறிய பொருட கரணியத்தின (காரணத் தின்) பொருந்தாமையை நோககி, 'சபா' என்னும் வடசொல்லை 'sib' எனனும் ஆருகிலச் சொல்லினின்று திரித்தார

"Sib. adj. (chiefly Sc.), & n. (genetics; usu. pl.).

1. related, akin, (to). 2. n a brother or sister (disregarding sex). Hence ~ LING¹ n., one of two or more children having one or both parents in common (usu. pl.). ~ 'SHIP n., the group of children (disregarding sex) from the same two parents. (OE sib(b), MDu. sib(be), OHG sippi, Goth sibjis) — C.O D.

'sib' எனனும் ஆங்கிலசசொல் உடன் பிறபபையே குறித்தலாலும், ஒருமைக்கும் பனமைக்கும் பொதுவாயிருத்தலாலும், சபை அல்லது சபா என்னும் சொல்லொடு ஒரு தொடர்பும் இல்லதென்பது வெளிப்படை.

அவைக்களம் avai-k-kalam, பெ (n.) அவை கூடுமிடம்; place or hall of assembly. ''அர சவைக்களத்துள்" (கநதபு,யுத்த பாளுகோ. 159)

[அவை + களம். கள்ளுதல = கலத்தல், கூடு தல். கள் → களம் = கூட்டம, கூடுமீடம்.] அவை² பார்க்க; see avai²

அவை நான்கு avai-nangu, பெ. (n.) தல்லவை, தீயவை, நிறையவை. குறையவை என்னும் நால்வகைக் கற்றோர் கூட்டம், assembly of four kinds, viz, good assembly, bad assembly, perfect assembly and defective assembly.

அவை தாம நான்கு வகைபபடும்; நல்லவை யும் தீயவையும் குறையவையும் நிறையவை யும் என் என்னை?

''அவையெனப் படுபவை யரிற்பத் தெரியி னல்லவை தீயவை குறையவை நிறையவை யென்ச

சொல்லுப் வென்ப தொல்லை யோரே" என்பவாகலின் (யாப். வி. பக், 514),

[அவை+நான்கு. நால → நாலகு → நான்கு.] அவை² பார்க்க; see avai².

அவைப்பு ¹ avaippu, பெ. (n) 1 அரிசி முதலி யன உரலிற் குற்றுதல் pounding, as rice, in a niortar. "அவைப்புமா ணரிசி" (சிறுபாண. 194). 2. குற்றின அரிசி அல்லது தவசம்; pounded rice of grain.

அவை²-த்தல் பார்க்க, see avai²-.

அவைப்பு² a-vaippu, பெ (n) வைக்கப்படாதது, இயற்கையானது; that which is not prepared or is not artificial, i.e., that which is natural (சா அக.).

[அல் → அ (எ.ம. முன்.). வை → வைப்பு. 'பூ' தொ பெ. ஈறு.]

அவையக்கோழி avaıya-k-kōļi, பெ. (n.) அடை காக்கும் கோழி, brooding hen.

[அவையம் + கோழி]

அவையங்காத்தல் avaryan-kattal, பெ (n.) அடைகாத்தல் (லின்.), to sit on eggs, brood கோழி அவையங்காக்கிறது.

[அலையம் + காத்தல்.]

அவையடக்கம் avai-y-adakkam, பெ. (n.) அறிஞர் அவைக்கு, அதன்முன் நின்றேனும், தாம் இயற்றும் நூன்முகத்திலேனும், ஓர் அறிஞர் வணக்கங கூறுதல்: exhibition of modesty by a speaker addressing a public assembly, traditional apologetic modesty expressed by an author while presenting a literary work 'அதனைச சங்கத்தார் ஆராய்நதமை கூறவே அவையடக்க முணர்த் திய தாயிறறு' (சிவக 4, உரை).

[அடங்கு → அடக்கு → அடககம் = அட க க விரை, வணகைகமொழி]

அவை ^{2} பார்க்க; see avai ^{2} .

அவையடக்கியல் avai-y-aḍakkiyal, பெ. (n.) அவையடக்கம் பார்க்க; see avai-y-aḍakkam.

''அவையடக் கியலே யரிறபத தெரியின் வல்லா கூறினும் வகுத்தனர் கொணமினென் றெல்லா மாநதாக்கும் வழிமொழிந் தன்றே'' (தொல், பொருள் செய் 113).

[அவைை + அடக்கு + இயல் (இயலபு, தன்மை, இலககணமை).]

அவையடக்கு avai-y-aḍakku, பெ (n) அவை யடக்கியல் பார்க்க; see avai-y-adakkiyal.

[அவை + அடக்கு.]

அவையத்தார் avaiyattar, பெ. (n.) 1. புலவர் அலைது அறிஞர் கூட்டத்தார்: members of a learned assembly. 2 முறையம் (நியாயம்) உரைக்கும் அவையோர், அறஙகூற்வையத் தார்; judges. ''எட்டுவகை நுதலிய அவையத் தானும்'' (தொல பொருள். புறத். 21). 'எணவகைக்குணத்தினைக்கருதிய அவையத் தாரது நிலைமையானும்: அவை குடிப் பிறப்புக கல்வி ஒழுக்கம் வாயமை தூயமை நடுவுநிலைமை அழுக்காறின்மை அவா வின்மை எனவிவை யுடையராய அவைக்கண முந்தியிருப்போர் வெற்றியைக்கூறுதல்' (நச் உரை).

[அவை → அவையைம் → அவவையத்தார். 'அம்' பெ பொடுள். அவலைது ஈறு (aug. suff). 'அத்து' சாரியை. 'ஆப்' ப. பா. ஈறு.]

அவையம் 1 avaryam, பெ. (घ.) 1 புலவர் அல்லது அறிஞர் கூட்டம் assembly of learned men. 2 வழக்குத் தீர்க்கும் அறமன்றம், முறையம் (நியாயம்) கூறும் அவை, court of law "சிறந்த கொள்கை யறங்கூறவைய மும்" (மதுரைக். 492). 3. அவை மண்டபம், assembly hall "வாயமை மீசுமுந்துளானவை யத்தைமுன் னீறுசெயது" (கந்தபு, மகேந். சதமுக், 21). 4. அடைகாத்தல்; brooding. கோழி அவையத்தில் இருக்கிறது.

[அவை → அலையெம் 1,2, 'அம்' பெ. பொ. பூன் அவையம் 3, இடவகாைகு பெயா (தானி யாகுபெயோ்).]

அவையம்² avaiyam, பெ. (n.) அவயம், இலா மிச்**சை**, வெட்டிவேர் (வை.மூ.); cuscus grass

அவைய**ம் * avaiyam, பெ. (n.) இரை**ச்சல் (நெலலை), noise. அவையம் போடாதே.

அவையர் avaryar, பெ. (n.) 1 அவையுறுப் பினர்; members of an assembly. "அவையரு மனைய ரானாா" (திருவீளை. இசை. 22). 2. சொற்பொழிவு கேட்குங் கூட்டத்தார்; assembly of listeners, audience.

[அலை + அர் (ப. பா. ஈறு).]

அவையல் * avaiyal, பெ. (n.) திரள் (அக.நி), gathering, collection

[அமைதல ≔ நெருங்குதல், கூடுதல், தீரள்தல். அமை → அவை → அவையல். 'அல்' தொ. பெ சுறு.]

அவையல் avaiyal, பெ. (n.) 1 குற்றல், pounding of rice. 2 தீட்டல; removal of bran and polishing, as of rice by pounding. 3 தீட்டின் அரிசி; polished rice. "ஆய்தினை

யரிசி யவையல" (பொருந. 16). 4. அவல் (வின்); flattened rice

[அடைகை → அவை → அவையல். 'அல்' தொ. பெ. ஈறு.]

அவை²-த்தல் பாரகக, see avai²-.

அழக்கு alakku, பெ (n.) ஆழாக்கு (தைவை தைவ. 84), ollack, measure of quantity of dry or liquid commodities, 1/8 of a measure.

ம. ஆழக்கு: க. ஆழாக்கு.

[அறையுழக்கு → ஆழாககு → அழககு.]

அழக்குடம் ala-k-kuḍam, பெ. (n.) பிணக்குடம்; urn, earthen pot used in a funeral ceremony. 'அழக்குட் மென்பது பிணக்குடத்தை' (தொல். எழுத்து புள்ளி 59, நச. உரை)

[அழ**ா** + குடம். **அழன் =** பிணம். குடம் = மட்கலம்.]

அழக்கொடி ala-k-koḍi, பெ. (n.) 1. பேய்ப் பெண், demoness. "அழக்கொடி யட்டான்" (திவ. திருவாய. 2.10:9). 2. எப்பொழுதும் அழுதுகொண்டே யிருக்கும் பேய்பிடித்த பெண்; a woman who keeps weeping under the influence of a demoness (சா அக)

[அழல் = அழுதல கொடி = கொடிபோன்ற பெண், அழற்கொடி → அழக்கொடி.]

அழகங்காட்டு-தல் alagan-kattu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அழகுகாட்டி தகையாடுதல் (நெல்லை); to mimic and make fun of (Tn.).

[அழகு + அம் + காட்டு 'அம்' சாரிஸை.]

அழகச்சு alag(u)-accu, பெ. (n) பழைய காசு (நாணய) வகை (T.A.S. 111, 50), an ancient coin

ம அழகச்சு

[अ95 + अन्न (अन्नप्तुकुथा).]

அழகப்பன்காளை alagappan-kalai, பெ. (n.) பெருமாள்மாடு (நெல்லை); sacred bull, adorned with cowries and trained, by a class of wandering mendicants, to nod its head in response to questions (Tn.).

[அழகப்பள் = பெருமாள். காளை = காளள மாடு. தீருமால் மதத்தாரான இரப்போடுரே கேறைளை மைப் பழகக் இரப்பூற்குத் துணைக்கொள்வத னோல, பெருமாள்மாடு என்றும் பெயர் தோன் நூற்று. அழகப்பன் என்பது தீருமாலுக்கு. நீரு பெயர்] அழக்**ம்** alagam, பெ. (n.) ஒருவணைப்போல தடித்**து ஏளனம் செ**ய்தல்; mimicry, ridicule by imitation.

அழசர் 1 a lagar, பெ. (n.) திருமாவிருஞ்சோலைத திருமால், Tirumal (Vişqu), the handsome one, worshipped at A lagarmalai near Madurai.

[அழகு → அழகள் → அழகா. 'அா' உயர்வுப் பள்ளைமை மூறு]

இறைவன் எலலா நல்லியலபுகளையும் நற் குணங்களையும் உடையலனாதலால, அவனை அழகன் எனபது பொது வழக்கு. திருமால மதததார தசரதன் மகனான இராமனைத திருமாலின் தோற்றரவுகளுள் (அவதாரங்களுள்) ஒன்றாகக் கொணடத னால், அழகன என்பது சிறபபாகத திருமாலுக்கொரு பெயராயிறறு. 'ராம' என்னும் வடசொலலின் பொருள அழகன் என்பதே.

- அழகர்² a lagar, பெ. (n.) வெள்ளெருக்கு (மலை.), white madar (செ.அக.) — white flowered grant swallow wort, Calotropis gigantea (alkiflora).
- அழகர்கலம்பகம் alagar-kalambagam, பெ (n) வேம்பத்தூரார் ஒருவர் திருமாவிருஞ்சோமேல யழகர்மேற் பாடிய கலம்பகப் பனுவல்; name of a Kalambagam poem on Alagar of Tirumāliruājālai by a native of Vēmbattūr.

அழகர், கலம்பகம் பாரக்க, see alagar, kalambagam

அழகர் பின்னைத்த பிழ் alagar-pillai-t-tamil, பெ. (n.) வேம்பத்தூரார் ஒருவர் திருமாலிருஞ் சோலை யழகர்மேற் பாடிய பிள்ளைத்தமிழ்ப் பனுவல்: name of a Pillaittamil poem on Alagar of Tirumalirunjolai by a native of Vombattur.

[அழகா + புள்ளை + தமிழ்]

அழகர், பின்ளைத்தமிழ் பார்க்க; see alagar, pillai-1-tamil.

அழகர்மலை alagar-malai, பெ (n.) மதுரை யருகிலுள்ள திருமாவிருஞ்சோலை; name of a hill temple near Madurai. 'திருமால்குன்றம்-அழகர் திருமலை' (சிலப். 11:91, அடியார்க். உரை).

[அழகர் + மலை. மல் (வனம்) → மலை.] அழகர் பார்க்க; see alagar. அழகரந்தாதி alagar-andādi, பெ. (n.) பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்கார் திருமாலிருஞ்சோலை யழகர்மேற் பாடிய அந்தாதிப் பனுவல்; name of an andādi poem on Alagar of Tirumāliruājūlai by Pillaipperumā] Aiyangār.

[அழகர் + அந்தாதி.]

அழகர்¹, அந்தாதி பார்க்க; see alagar¹, andādı

அழகவேதம் alaga-védam, பெ. (n.) ஒரு மூலிகை யின் (அதிவிடயம்) வேர் (மலை); atis (செ. அக) — the root of Indian attees, Aconitum heterophyllum (சா.அக).

அழகன் alagan, பெ. (n.) 1. அழகுள்ளவன். handsome man. 2 அழகனான இராமன்; Rama, the handsome one. ''அழகித ழகிதென வழகன'' (கம்பரா யுதத மூலபல. 160). 3. திருமால், Tirumāl (Viṣṇu). ''திகிரியை யுடைய அழகனை'' (தக்கயாகப். 239, உரை).

ம். அழகன

[அழகு -> அழகன்.]

அழகாத்திரிவெட்டு alagattiri-vettu, பெ. (n.) பழைய காசுவகை (பணவிடு. 132), an ancient coin

[அழகாத்திரி + வெட்டு.]

அழகாரம் alagoram, பெ. (n.) 1 அழகான பேச்சு, brilliant speech, brilliancy of expression 2. வீண் புகழ்ச்சிப் பேச்சு; empty compliment.

[அழகு + ஆரம் (ஓர் ஈறு). இனி, அழகிய மாலைபோன்றை பேச்சு எனினுமாம். ஆரைம = முத்து, முத்துமானலை.]

அழகானகருப்பி alagana-karuppi, பெ. (n.) நீலஞ்சோதி; the root of the milky shrub, Euphorbia tirucalli (சா.அக).

[அழகு + ஆண + கருபடு. கரு → கருபையு → கருப்பு]

அழகி alagi, பெ. (n.) அழகுள்ளவள், beautiful woman. ''அழகிகத் தாடு கிண்றாள'' (சீவக. 1254).

[அடிகு - அடிக். 'இ' பெ. பா. ஈறு.]

அழகிதழகிது alagid(u)-alagidu, பே. (n.) மிக தன்று! 'Very fine! magrificent!' used often ironically. ''அழகித ழகிதென வழகன்'' (கம்பரா யுத்த, மூல்பல், 160). [୬୧୫ରୁ + ୬୧୫ରୁ — ୬୧୫ରୁ ୫ରୁ (୬ ଜେନୀ.)]

இது அடிகுகடி இழிவுக்குறிப்பாக நிகழும்

- அழகிய நம்பி alagiya-nambi, பெ (n.) தமிழ்க குருபரம்பரை நூலாசிரியர்; the author of the Guru parambarai in Tamil verse
- அழகியமணவாள நாசர் a lagiya-maṇava ladāšar, பெ. (n.) அட்டப் பிரபந்தம் என்னும் திருமாலிய (வைணைவ)ப பனுவல திரட்டின் ஆசிரியரான பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்கார் (அஷ்டப். திருவரங். கலம். 101); another name of Piljaipperumā! Aiyabgār. the author of Aṣṭa prahandham

[அழகிய மணவோளன் = திருமால. Skt. dāsa > 5. தோசா = அடியோர. 'அர்' உயாவுப பன்மை மிறு]

அழகியமணவானன் alagiya-maṇavālaṇ, பெ. (n.) அரங்கநாய்கள் என்னும் திருவரங்கத் திருமால், Tirumāl (Viṣṇu) at Tiruvaraṅgam (Srirangam), the handsome bridegroom.

[அழகு → அழகிய (கு. பெ. எ) மணைமை + ஆளன் (ஆ பா. ஈறு) — மணவோளன்]

குடிக கொடுத்த நாயச்சியார் என்னும் ஆணடாளமமையார திருமாவைத் தம் மணவாளனாகக்கருதியது இங்குக்கவனிக்கத் தக்கது

அழகியவாண்ண் alagiya-vanan, பெ. (n.) ஒரு வகை மட்ட தெல், a variety of paddy yielding coarse rice

[அழகு → அழகிய (கு பெ. எ.). வாழ → வாழ்நள் → வாணன் (மஞஉ)]

அழகியன் alagiva<u>n</u>, பெ. (n.) **அ**ழக**னான** சிவன், Šiva, the handsome one ''நிதத மணாளா நிரம்ப வழகியா'' (திருலாச. 17 3)

[அழகு → அழகிய → அழகியவள் (அழகிய + அவன்) → அழகியன்]

- அழகியான் alagiyal, பெ (n.) செவ்வகத்தி; scarlet-flowered pea tree. Sesbania punicea alias Coronilla grandiflora (coccinea) (சா அக).
- அழகியான் alagiyan, பெ (n) அழகனான திருமால்; Tuumal (Vispu), the handsome one ''அழகியான் தானே அரியுருவன தானே'' (திவ் இயற், நான்மு, 22),

[அழ**ு →** அழகிய **→ அ**ழகி ய வன் — - அழகி யான்]

அழுகு a lagu, பெ. (n.) 1 எழில், கண்ணிற் கினிமை, beauty, comeliness. "அரிபொங்கிக காட்டு மழகு" (தில. இயற நானமு. 21) 2. சிறப்பு (திருநூற். 9); excellence. 3 நற் குணம் (அரு.நி.), good nature. 4. இன்பம் (பிங்); happiness 5 இளமை; youth (சா. அக.). 6 பாட்டின் எண் வகையான வனப்பு களுள் ஒன்று, a kind of literary work, one of the eight vanappus.

"செயயுள மொழியாற சீர்புனைந தியாப்பின அவலகை தானே அழகெனப படுமே" (தொல. பொருள செய 236).

ம. அழகு; க. அடகு, தெ. அஙகு.

அழகு² alagu, பெ (n.) 1 கண்டைசருக்கரை (வின.), rock candy. 2. சருக்கரை; sugar (சா.அக). 3 வெலலம், jaggery (சா அக).

அழகுகாட்டு-தல் alagu-kāṭṭu-, 5 செ.குனறாவி (v t) உடம்பினை அல்லது உறுப்பின் சைகை களால் தகையாடுதல் (பரிகசித்தல்) அல்லது பழித்தல், to mimic, make faces at, for sport or ridicule

[அழகு + காட்டு. காண (த.வூ.) → காடு (பு.வூ.).]

அழகு¹ பாரக்க, see alagu¹.

அழகு காமாலை alagu-kamalai, பெ. (n.) காமாலை வகை (சிவரட்.); variety of jaundice (செ.அக) — உடம்பு மினுமினுத்து, கைகால் அசதியையும், புருவம் கண் மூத்திரம் முதலிய வறநில மஞ்சள் நிறத்தையும், ஆண்குறியில் எரிச்சலையும், செரியாைம் (அசீரணம்) உப்பசம் முதலிய குணங்களையும் உண்டாக்கும் ஒருவகைக் காமாலை; a form of jaundice characterised by glossy skin, languor, yellow eyes, yellow urine, burning sensation in the urinary passage, indigestion and distension of the stomach, etc., so called because of its lending a peculiar beauty to the body (சா. அக)

அழகுகுளிசம் alagu-kulišam, பெ (n.) கழுத் தணி வகை; amulet worn as an ornament on the neck.

[ஒருகொ. குளிகம் (குளிகை) → குளிசம.] அழகு¹ பாருக்க; see a[agu¹. அழகு சர்ப்பம் alagu-šarppam. பெ. (n) ஒருவகை அழகிய பாம்பு, a kind of beautiful snake.

[அழகு + சாப்பம. Skt. šarpa > த. சாப்பம.] அழகு¹ பாரகக; see a[agu¹

அழகு சப்பாணி a lagu-šappāņi, பெ (n) நடக்க வொட்டாது குழந்தை கால்களை முடக்கும் ஓர் ஊதை (வாயு); a paralytic affectation manifested in the legs of children rendering them unable to walk, Poliomyelius (சா அக).

[அழ**த** + சபபாணு. சப்பளி → சப்பாளி → சப்பாணு = காலை மடக்கீச் சப்பளித்நீருத்தல.]

- அழகு சம்பங்கி alagu-šambangi, பெ. (n) கொடிச் சம்பங்கி; the creeper champak Indian cowslip creeper, Pergularia minor (சா.அக.)
- அழகுசிலப்பி alagu-šīvappī, பெ. (n.) அழகியாள் பார்க்க; see alagīyāl (சா அக.).
- அழகு செண்டேறு தல் alagu-šend(u)-ēṛu-, 5 செகுவி (v.i.) **I விளையாட்டுக்காகச்** சாரி வருதேல் (ஈடு, 7 . 3 : 1); to ride for pleasure 2. அழகைக்காட்டுதல் (ஈடு, 1 . 4 · 6); to exhibit one's beauty

[அழகு + செண்மை + ஏறு செண்மே = குதிரை கையைப் பழக்கிச் செலுத்தும் வட்டப் பாளதைவெளி. செனா டே று தே ஸ் = செண்டுவெளியிறபோற் குதிரையோறி வருதலை.]

அழகு¹ பாரகக; see alagu¹

அழகுதுரைச்சி a<u>l</u>agu-turaicci, பெ (n.) ஒரு செயற்கை நஞ்சு (இந்திர பாடாணம்) (மூ.அ.), an arsenic preparation

[அழகு + தாரைசைச் தாரை = தலைவென், வேள், மன்னைன். தாரை (ஆபா.) — தாரைசசீ (வெபெ.பா.) இஙகு அணு®வேகைகையில அ.:ரிரைணைப் பெயோராயூற்று.]

அழகுதுரைப்பெண் alagu-turai-p-pen, பெ. (n) அழகுதுரைச்சி பாரக்க; see alagu-turaicci [துரைச்சி = துரைப்பெண்]

- அழகுதேயல் alagu-tēmal, பெ. (n.) பெணகட்கு அழகை யுண்டாக்கும் தேயல் வகை; spreading yellow spots on the body of women, regarded as adding beauty to them
- அழகுபூச்சூடி alagu-pū-c-cū dī, பெ. (n.) நீரரளி; water gannair or knot grass, Polygonum genus (சா.அக.)

[496 + y + 84·]

- அழகு முல்லை alagu-mullar, பெ. (n.) ஒரு வகை மலையாள முலலைப்பூ: Malabar jasmine, Jasminum malabaricum (சா அக)
- அழகுவண்ணத்தி alagu-vaṇṇatti, பெ (n.) மரு தோன்றி, fragrant nail dye, Lawsonia alba (சா அக).

[அழகு + வண்ணாததி. வண்ணைமை (நிறம) → வண்ணைத்தி ை நிறத் தை யுணாடுபெணாணுவது. 'அத்து' சோரியைை 'இ' வி.முத. ஈறு.]

அழகு¹ பாாக்க; see alagu¹.

அழகுவண்ணன் alagu-vannan, பெ (11.) இதள் (பாதரசம்); mercury.

[அழகு + வண்ணெண் வேணைகும் (நிறம்) → வேணைண**ன். 'அன்'** உடைமை குறித்த ஒருமை மூறு.]

அழகெருது alag(u)-erudu, பெ. (n.) பழைய வரி வகை (T A S 111, 32), an ancient tax.

[அழகெருது வைத்திருந்தவனிடம் இவ வரி வாங்கப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது.]

அழகெருதுக் காட்சிக்காசு alagerudu-k-kāṭci-kkāšu, பெ. (n.) அழகெருது பராகக; see alag(u) erudu.

[அழகு+எருது+காடசீ+காக. அழகெருதை வைதைதீருந்தவன், அதைகை காட்சீப் பொருளாகக் காட்டி மக்களீடம் பணம் வாங்கீப் பூழைத்த தணால் அல்லது பொருளீட்டியத்தாரல். அரசு அவனிடம் வரி வாங்கீயதுபேறேயும்!]

அழகோலக்கம் alag(u)-ōlakkam, பெ. (n.) அரசன் தன் அழகுதோன்றக் கொலுவிருககை (திவ. இயற. திருவிருத. 13, வியா.), glorious presence, as that of a king in his throne hall.

[9196 + 600

- அழசிகம் a<u>l</u>ašigam, பெ (n) எருக்கு; lightning leaf, Calotropis gigantea (சா.அக).
- அழசிதிப்பிலி alaši-tippili, பெ. (n.) பெருந திப்பிலி; elephant pepper, Piperlongum scindapsus (சா.அசு.)
- அழத்தியம் alattiyam, பெ. (n.) சோமனாதிப் பெருங்காயம்; asafoetida, formerly exported from Somnad in Gujarat (சரு.அக.)

[ஒருகா. அழல் → அழற்று → அழற்றி மம் → அழத்தியம்.] அழத்தியன் பார்க்க, see alattıyan மறுவ. அழத்தியன்

அழத்தியன் alattiyan, பெ. (n.) பெருங்காயம் (மு.அ); asafoetida.

[ஒருகா. அழறறு → அழற்றி → அழற்றியம → அழற்றியன் → அழத்தியன்.]

அழக்கியம் பார்க்க; see alattiyam

அழல்-தல் alal-, 13 செ கு.வி. (v.i.) 1. எரி தல்; to burn, to glow, ''விளக்கழ லுருவின்' (பொருந. 5) 2. திகழ்தல் (பிரகாசித்தல்), to shine. ''மணிவிளக் கழலும் பாயலுள்'' (கம்பரா. பால. கடிமண். 67). 3 'காந்து தல்' (புறநா. 25: 10, உரை); to burn 4. உறைப்பாதல்; to be actid, pungent. 5. வெகுள்தல்; to get into a rage. ''அதிவேகமொ டழலா'' (பாரத. மணிமா. 19).

ம. அழலுக (நோதல, துயருறுதல), க. அழல், அடலு, தெ அடலு (வருந்துதல); து. அரதெ, அர்ல, அரலுனி.

[உள் → அள் → அழல]

உ.ன் வாம் பார்க்க, see unnam.

அழல் alal, பெ. (n) 1. **தீ, தெ**ருப்பு, fire. "வேளாக மழலபட" (கந்தபு உற்பத் காமத் 2 *தீக்கொழுந்து*; flame றுவைப்பு" (பரிபா. 5:3) 3. துடு, வெப்பம்; "நெருபபழல சோந்தக்கால நெய போலவ துட்டம்" (நாலடி 124). 4. காய்ச்சல் (சுர) வெப்பம்; temperature in fever (சா.அக.) 5. **நரகம்**; hell. ''அழனம்மை நீக்குவிக்கும்'' (தேவா. 6 93:4) 6 செவ்வரம்(பிங); Mars. 7. ஆரல் (காரத்திகை); the 3rd lunar ''அழலெனு மீனவாக்கத் தறு asterism. வரும்" (கந்தபு. உறபத். திருவவ. 126), 8, கேட்டை (பிங்.), the 18th lunar asterism. 9. erfler, burning sensation as of a wound, of medicine in the system. 10. உறைப்பு; pungency (தைவவ, தைல 54). 11 சினம்; rage, anger. 12 தஞ்சு: poison ''அழறக ணாகம்'' (மணிமே. 23:69). 13. எருக்கு (முஅ); madar, Calotropis gigantea, 14. sirafi (ep. 4). 15 இகாடுவேலி (மலை.), Ceylon spurge leadwort, Plumbago zeylanica

மை. அழல; து அர்ல, அரலுனி [உள் → அள் - * அழல] அழல்-தல் பாருகக; see a[al-. அழல்சொரிந்தவுப்பி alal-šorinda-v-uppl, பெ. (n.) கல்லுப்பு; a kind of common salt obtained in the natural state, so called from the heat it had imbibed while remaining buried under the earth (சா அக)

அழல்வண்ணன் alal-vannan, பெ. (n.) சிவன; Šiva, one having the colour of fire. "அழல வண்ண வண்ணர்தாம நின்ற வாறே" (தேவா, 6.94.7).

[அழல் + வண்ணைன். வள் = வரி. வரி → வரணம் → வரணன். வள → வண் → வண்ணம் → வணணன் = வரணன்.]

அழல், வண்ணம் பார்கக; see alal, vannam அழல்விதை alal-vidai, பெ. (n) நேர்வாளவித்து (மலை.); croton seed (செ.அக.) — croton seed or king's seed, Croton ligitium (சா அக.).

Note (&17.295). These seeds which were formerly known in Europe under the name of Grana molucca, are of a convex shape on one side and bluntly angular on the other. They are reckoned by Vardyans amongst their drastic purgatives and are frequently prescribed by them when powerful cathartics are required.

இவ்விதை முன்பு ஐரோபபாவில் 'கிரானா மொலுககா' என்னும் பெயரொடு வழங் கிறறு. இது ஒருபுறம் உள் வளைவாகவும் மறுபுறம் மொட்டைக் கோண வடிவிலும் இருக்கும். இது நாட்டு மருத்துவரால் கடுங் கழிச்சல மருந்துகளுள் ஒன்றாகக் கொள்ளப் படுகிறது. வலிய கழிச்சல மருந்துவேண்டும் போதெல்லாம் இதுவே கொடுக்கப்படும்.

அழல்விரியன் alal-viriyan, பெ. (n.) கடித்தால் தாங்கமுடியாத எரிச்சலையும் வலியையும் உண்டுபண்ணும் எரிவிரியன், விரியன்பாம்பு வகைகளுன் ஒன்று; a kind of venomous viper, the bite of which is followed by unbearable burning sensation and pain.

[அழல + விரியன. அழல = எரிச்சல்.]

அழுல்ளிழி-த்தல் alal-vili-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சினத்தொடு பார்த்தல், வெகுளியாற் கண் சிவந்து தோக்குதல், தீப் புறப்பட விழித்தல்; to flash fire from the eyes in anger ''அங்க ணேவ வழல்லிழித்து'' (திருவாலவா, 14:5).

[அழல + வீழி. சீனமை நெருப்பின் தென்றைமையது. அதனால், அழறுதல, கணறைதல, வெஞ்ஞாதல

ADJ.]

முது இய விணைகைசொற்கள் பிறந்தன. இனி. ஒரோவொரு சமையத்தில் வெஞளி வேகத்தாற் கணகளினின்று தீப்பொறி பறப்பது முண்டு.]

அழலும்பூ alal-am-pū, பெ (n.) தீம்பூ, தீம்பூ மரம்; a kind of flower, the tree that produces that flower. "அழலம்பூ நறவார்ந்து" (சிவக. 939).

[அழல் + அம் (சாரிலையை) + பூ.]

இச் சொவலிறகுச சா. அகரமுகுவியில் 'சங்கங்குபபிச செடி' என்று இன்னொரு பொருள் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயின், 'small-leaved glory tree, Cleodendron inerme' என்னும் அதன் ஆங்கிலப் பொருள் பொருந்த வில்லை. செடியும் மரமும் ஒன்றல்ல

அழலவன் alalavan. பெ. (n.) 1. தெருபபுத் தேவன்; god of fire. 2. கதிரவன் (பிங்.); Sun 3. செவ்வாய் (பிங்.); Mars

[அழல் + அவன (ஆ பா. ஈறு).]

அழலாடி alal-adi, பெ. (n.) சிவன் (திவா.), Siva, dancing with fire in his hand.

[அழைல + ஆடி ஆடு → ஆடி 'இ' வி மூத. ஈறு. நெருபமைகை கைவிலேலைந்த நடஞ்செயவே தாகச் செரெலலப்படுவத்காரைல். சீவன் அழுலாடி மெனுப்பட்டான்]

அழலானி a[al-ani, பெ (n) வாட்டம்; fading, withering "அழலானியை யுடைய தாமரைப பூலில" (திவ அமலனாதி. தனியன, வியா) [அழல + ஆனி. ஒருகா. Skt. hāni > த. ஆனி (தீங்கு).]

அழுவி alali, பெ. (n.) தெருப்பு (பிங.). fire [அழுவதல = எரிதல. அழல + இ — அழுவி. 'இ' வி.முத். சுறு.]

அழு லிக்கை alalikkar, பெ. (n.) எரிச்சல, வயிற் றெரிச்சல்; smarting pain, a peculiar burning sensation in the stomach caused by jealousy. என் உடைமையைக் கொடுக்க உனக்கேன இத்தனை அழலிக்கை? (இராட்)

[அழல → அழைவளகை → அழுறு கக → அழலிகளை (இதா இ 1).]

அழகிட மேந் நி alal idam-ēndi பெ (n) தெருப்பை இடக்கையில் ஏந்தி நிற்கும் அல்லது ஆடும் சிவபெருமான (கநதபு சு நக. 1): Šiva as holding a ball of fire in his left hand

[அழல + இடம + ၁၉၄ ВСС = இடககை. ඉந்து → ஏந்தி. 'இ வி.முத ஈறு.] அழுநூட்டு-தல் alal-ūţţu-, 5 செ குன்றாவி.(v.t) தீயுண்ணைச் செய்தல், தீ வைத்துக் கொளுத்து தல்; to set on fire, burn. ''அரியன முபபுரங் கள்அவை ஆரழ லூட்ட வெனனே'' (தேவா. 7 99.8).

குறு] (பூ.வூ.), ஊண + து — ஊட்டு. 'து' பூ.வூ. (அழல + ஊட்டு உண் (த.வூ.) → ஊடடு

அழலேந்தி alal-ēndi, பெ. (n.) சிவ பிரான் (திவா), Šīva, holding fire in the hand (அழல + ஏருதி. ஏந்து -> ஏந்தி. 'இ' வி. முத

அழலை alalai, பெ.(n.) 1. உடம்பின் காநதல; internal heat of the body (சா.அக). 2 தொண்டைக கரகரப்பு (C.G.) irritation of the throat. 3 களைப்பு (C.G.), fatigue 4. ஒருவகைப் பாம்பு, a kind of snake.

[அழல -> அழலை. 'ஐ' தொ. பெ. ஈறு]

அழலைக்கிராணி alalai-k-kiranı, பெ. (n.) உடம்பின வெப்பத்தா லேற்படுங் கழிச்சல்; inflammatory or irritant diarrhoea (சா அக.). [அழலை + கிராணி. Skt grahani > ந. கிராணி.]

அயூலைச்சுரம் alalai-c-curam, பெ. (n.) 1. உடம்பு அதிக வெப்பங் கொள்வதனால் உண் டாகுங் காய்ச்சல்; fever arising from excessive heat in the body. 2. கணச்துட்டினாற் குழந்தைகட்கு உண்டாகுங் காய்ச்சல், a fever in children arising from a wasting disease such as Tabes mesenterica.

சுரம் > Skt. jvara.

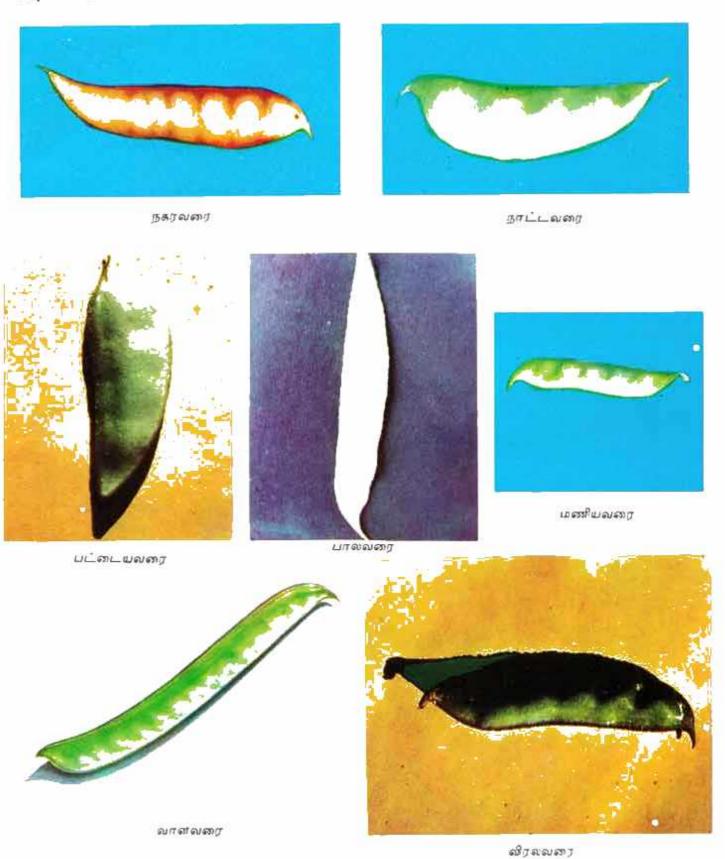
[அழல -> அழமை. கள் -> கா -> காற்]

அழலைநோய் a lalar-noy, பெ. (n.) குழந்தை கட்குக் கணச்சூட்டினால் உறுப்புகள் வெந்து அதனால் ஏற்படும் ஒருவகைக் கணநோய்; tuberculosis in children, characterised by inflammation of the internal organs of the body, such as Tabes, etc.

அழுலோம்பு-தல் alal-ōmbu-, 5 செ.கு ை (v.i) 1 தீ வளர்த்தல்; to tender the sacred fire 2. தீயிற் படைத்தல் (அக்கினி காரியஞ செய்தல்) (சைவச பொது 325), to offer oblations in fire.

ஓம்பு-தல் பாரசக, see ōmbu-.

அவரை

• நீ வளர்த்தல, சிறுதெயவ வழிபாட்டினரும் தீயைச் சிறந்த தெயவமாகக் கொண்டவரு மான ஆரியப் பூசாரியர் வழக்கம். தமிழர், சிவன் எனனும் பெயராலும் திருமால (மாயோன்) என்னும் பெயராலும் முழுமுதற் கடவுளை வணங்குபவராதலின், தீவளாத்தல அவர்க்குரிய தன்று.

அழலோன் alalon. பெ. (n.) I. தெருப்புத் தெய்வம்; god of fire ''அஞ சிய ந த வழலோனு, மபபொழுதொ ரந்த ணாளன் வடி வாகியே'' (பாரத். இராசசூய. 57). 2. கதிரவன்; Sun. ''அங்கம் வெம்பினை பனிக் கதி ரலலைநீ யழலோய்'' (கந்தபு. ஆற்று. 24). 3. செவ்வாய்; Mars (சுடா). 4. தெருப்பு, fire (சா.அக.)

[அழைவ → அழவவள் → அழவாள் → அழுலோள்]

அழவணங்காட்டு-தல் ala-vanan-kattu-, 5 செ குன்றாவி. (v.t) முகத்தைச் சுழித்து ஒருவர் முகவமைப்பைப் பழித்துக் காட்டுதல; to mock by minicking or by making faces at. அவனை அழவணங் காட்டுகிறான்.

[அழகு + வண்ணம் (வகை) + காட்டு. காண் (த.வி.) $\rightarrow$ காட்டு (பி.வி.)]

அழவணம் ala-vaņam, பெ. (n.) மருதோன்றி (இ.வ.); henna (செ.அக.) — fragrant nail dye, Lawsonia alba alias Lawsonia spinosa (சா. அக.).

[அழைதுவெண்ணைம் → அழவணம்.]

அழகுவண்ணத்தி பார்க்க; see alaguvannatti.

'அழுவண' என்பது கொச்சை வடிவம்

அழற்கங்கை alar-kangai, பெ. (n) 1. கருக் குழியிலுண்டாகும் பனிக்குடத்து நீர், the fluid collected in the womb of the female during her pregnancy, Liquor amnii. 2. அழல்நீர்; a thin watery acrid humour or discharge, Ichor (சா.அக).

அழற்கண் alar-kan, பெ. (n.) அழற்சி விழி; an eye-disease accompanied by inflammation of the eyes, inflamed eyes, Ophthalmia (சா. அசு.)

[2190 + 400 .]

அழற்கண்ணன் alar-kannan, பெ (n.) சிவன்; Šiva, having the eye of fire on his forehead. [அழல் + கண்ணைன். கண் → கண் மோன் 'ஆண்' ஆபா ஈறு]

அழற்கண்வந்தோன் alar-kan-vandōn, பெ. (n.) வீரபத்திரன் என்னும் சிவத்தோற்றத் தெய்வம் (பிங); Virabhadra, born of Šiva's eye of fire.

[அழல + கண் + வந்தோன். Skt. Virabhadra > த. விசபத்திசன்.]

இது தொன்மக் கதையால தோன்றியது. சிவபிரானின் நெற்றி ககணணினின்று 'வீரபத்திரன்' எனனும் தேவன் தோன்றித் தக்கன் வேளவியை அழித்தான் என்பது ஆரியச்சிவத தொன்மககதை

அழற்கதிர் alar-kadır, பெ (n.) கதிரவன், Sun sending forth fiery rays, "வேலை யழற்கதிர் படிந்த வியன்கங்குல்" (பெரியபு. திருஞான். 8).

[8190 + 88 11]

அழல், கதிர் பார்க்க; see alal, kadir.

அழற்கரத்தோன் alar-karattōn, பெ (n.) தெருப்பைக் கையிலேந்திய சிவபிரான் (உரிநி), Šiva, holding fire in the hand.

[அழல+கரத்தோண்• கரம்+அத்து (சாரிமைை) +ஓன (ஆ.பா. ஈறு) — கரத்தோண். கருத்தல் = செயதல் கரு → கரம் = செய்யுங் கை.]

'கரம' என்னுஞ் சொல் 'கர' என்னும் வட சொல்லாகக் கருதப்படுகினறது. ஆயின், அதன் மூலத்தை நோக்கின் தென்சொல்லாகத தெரிகின்றது. கருமம், கருவி என்பன தென் சொற்கள். கருமம→கமமம்→கம், கம்மவர் = பயிர்ததொழில செயவார் கம்மாளா = கொறறொழில செயவார்.

''ஈமுங் கம்மும் உருமஎன் கிளவியும ஆமுப பெயரும அவற்றோ ரன்ன''

என்னும் தொலகாப்பிய (எழுத்து, புளளி, 33) நூற்பா, 'கம' என்னுஞ சொல்லைத் தென் சொல்லாகவே கொண்டுள்ளது. சமற் கிருதத்தில் பல தென்சொற்கள் கரந்தும் படையாகவும் சில தென்சொற்கள் சுரந்தும் வழங்குகின்றன. செயதல் என்னும் பொருள் கொண்ட 'கருத்தல' என்னுஞ் சொல் தமிழிற் பண்டே வழக்கறறது; அதனால், கழகச் செயயுள்களில் இடம்பெறவில்லை இந் நிலைமையும், வடநூல்களிற் கரச்சொற் பெருவழக்கும், ஆரியர் சொல்வன்மையும், தமிழா சொல்மாட்டாமையும், கரு மம் என்னுஞ் சொல்லைக் 'கர்ம' என்னும் வட் சொற்றிரிபாகக் கொள்ள இடந்தருகின்றது. இன்னும் இதன் விளக்கத்தைக் கரு**மம்** என்னும் உருப்படியிற காணக்.

்கரு' என்னும் தமிழ் வினைமுதனிலை வட மொழியிற் 'கரு' என்று திரியும்

அழற்கருமம் alar-karumam, பெ (n) தீ வழிபாடும் தீயிற் படைபபும் (அக்கினி காரியம்) (சுர்மபு, வருணாச், 19); religious oblations offered in fire,

[அழல் + கருமம். கரு - கருமம்.]

அழற்கரத்தோன பார்க்க; see alar-karattōn.

அழற்காமாலை alar-kamalai, பெ (n.) காமாலை நோய்வகை (தஞ். சரசு. பட், 122), a kind of jaundice (செ.அக.) — பித்தத்தா லுடம்பில் எரிச்சலை யுண்டாக்கும் ஒருவகைக் காமாலை; jaundice accompanied by a burning sensation of the body due to disturbance in bile secretion (சா.அக.).

[அழல் + காமாலை.]

அழற்காய் alar-kay, பெ. (n.) 1. மிளகாய், chilly (சா.அக.). 2. மிளகு; black pepper. "தோகை விளங்கழற்காய" (தைவை. தைல 51).

[அழல = நெருப்பெரிவு போன்ற உறைப்பு. காழ் → காய.]

காய் பாரக்க; see kay.

அழற்குட்டம் alar-kuttam, பெ (n) 3ஆம் நாண்மீனாகிய ஆரல் (கார்த்திகை); the 3rd lunar asterism ''ஆடிய லழறகுட்டத்து'' (புறநா. 229:1).

[அழல்=தெருப்பு. தன் → தட்டு → தட்டம் = கீரன்.]

அழற்குத்து-தல் alar-kuttu-, 5 செ.கு.வி. (vi)
1. மணம் உறைத்தல் (இ.வ.), to have a strong smell (Loc) (செ அக) 2. கொடிய நாற்றம் வீசுதல்; to emit a strong offensive smell like the smell of putrefaction, to stink (சா.அக.).

[அழல் = நெருபடி. குததுதல் = கையால் அலலது கத்தியால் குத்துதல். அழற்குத்துதல = நெருபடித் தாக்குவேதுபோன்று கடுநோற்றம முக்கைகத்தாககுதலை]

அழற்சி ajarci, பெ. (n.) 1. கொதிப்பு; internal heat of the body (சா அக.) 2. உள்ளழற்சி, inflammation of any internal organ of the

body (சா அக). 3 எரிவு, burning sensation 4. உறைப்பு; pungency. 'புளிப்புக்கைப பழற்சி யுபபு'' (ஞானவா, சிரதசூ 13). 5. சினம், வெகுளி; anger, rage. ''அவன்றிறத் தழற்சி யின்மை வேண்டுவல்' (சிவக. 393). 6. அழுக்காறு, பொறாமை (வின.); envy, jealousy. 7. கால்நடைகட்குச் சுரமுண்டாக்கும் ஒரு நோய்; inflammatory fever in cattle.

ம அழவச்ச

[8190 + & (Q51. QU. A.D.).]

அழற்கிநஞ்சு alarci-nakju, பெ (n) உடம்பின் உள்ளுறுப்பை வெந்துபோகச் செய்யும் தஞசு அல்லது தஞ்சுகூடிய மருந்து; any poison or poisonous compound causing inflammation of the internal organs, irritant poison or acrid poison (சா.அக).

அழற்சியிலாநஞ்சு alarci-y-ila-nañju, பெ. (n.) உள்ளுக்குக் கொள்வதனால் அழற்சி யுணடாக்காத நஞ்சு; non-irritant poison (சா அக.).

[அழற்சியிலாத -> அழற்சியிலா + நஞ்சு.]

அழற்சிவிழி alarci-vili, பெ. (n.) அழற்சியை யுண்டாக்குங் கண்ணோய்; an eye disease accompanied by inflammation of eyes, inflamed eyes, Ophthalmia (சா.அக.).

அழற்நடி alar-cūḍl, பெ. (n.) கொடிவேலி (கொடுவேலி); Ceylon leadwort, Plumbago zeylanıca (சா அக.).

[அழவ் + தடி. தே → துடி. 'இ' வி.முத. சுறு.]

அழற்பால் alar-pal, பெ. (n.) 1. எருக்கு (பச்.மூ); madar (செ அக.). 2. உடம்பிற் பட்டவிடத்தில வேகச்செய்யும் பால்; அதாவது எருக்கம்பால், தில்லைப்பால்; the milky juice of plants like madar and spurgewort, causing inflammation or blister on coming in contact with the skin

[My w + un w]

அழற்பிணி alar-pini, பெ. (n.) அழற்சியை யுண்டாக்கும் நோய்; any disease causing inflammation of the internal organ or organs of the body, such as Phthisis, Stomatius, Hepatitis, etc. (சா அக).

[9190 + Smf.]

அழற்பித்தம் alar-pittam, பெ. (n.) பித்ததோய் விகை; a kind of bilious disease (W.) (செ அக.) — உடம் பிற் பித்தக்கொதிப்பினால் இளமையில் மயிர் தரைத்து உடம்பு வெளுத்துக் கடைக்கண் சிலந்து, அறிவம் (ஞானம்) பேசும் ஒருவகைப் பித்ததோய், a disease peculiar to young people characterised by premature greyness of the hair, anaemia, inflammation of the corner of the eyes, etc., due to excessive heat in the body arising from the deranged condition of the bile. Such persons are inclined to philosophical discussions, a kind of mania (சா.அக.).

[490 + 8350.]

அழற்புண் alar-pun, பெ. (n.) சிவந்து அரத்தம் வடியும் புண் (இங்.வை.), inflamed bleeding sore or ulcer.

[sugio + 4 am .]

அழற்புற்று alar-purru, பெ. (n.) வெள்ளை விழி யில் எரிசதையை உண்டாக்கும் ஒருவகைக் கண்ணோய் (சிவரட். 266), an eye disease creating an outgrowth in the white of the eye which causes burning sensation

[அழல் + 4றது.]

இது குணமாகக் முடியாதது (incurable) என்பது சா.அக். கூற்று.

அழற்றடம் alarradam, பெ. (n.) தீக்காய் கலம், vessel containing fire. "அழற்றடம் புரையு மருஞ்சுரம்" (திருக்கோ 202, கொளு)

[Aygin + $g_{L}\omega$, g_{L} = $G_{U}f_{U}U$, g_{L} $\rightarrow$ $g_{L}\omega$ = $G_{U}f_{U}U_{I}m_{I}m_{I}$, $g_{L}f_{L}$]

அழற்றாரன் alartaran, பெ. (n) மகாரம், the sacred mystic letter ma. It is so called because it represents one of the 5 psychic centres situated in the navel region containing gastric fire (சா.அக).

[அழல + தாரன். தாரன் என்பது தாரணன் என்றும் வடகொற் றிரிபாயூருக்கலோம். Skt. dhāraņa > ந. தாரணம் → தாரணன் = கொண்டு அலைது தாங்கிரிறபது.]

அழற்றி alarri, பெ. (n.) 1 அழற்சி; inflammation (சா.அக.). 2. எரிவு; burning sensation (சா.அக.). 3 எரியச்செய்வது, that which causes burning 4. கண்ணைச் சுற்றி லும் குறிபோட்டதுபோற் கருப்புணடாகி, வணி யேற்பட்டுக் கடைக்கண்களில் வீககல் கண்டு, இளஞ்சிவப்பாகிப் பீளை கட்டி, தேற்றி, கண்னம் ஆகிய இடங்களில் அதிக வலியை யுண்டாக்கும் ஒரு கண்ணோய்; A mucopurulent inflammation of the conjunctiva, marked by a dark ring round the eyes, with pain and swelling in the corners of the eye (சா.அக).

[அழல(த.வு)→ அழற்று (பி.வி.) → அழற்றி. 'இ' வி.முத. ஈ**று**.]

'அழறறி' என்னுஞ் சொல 'அழற்று' என னும பிறவினையினின்று திரிந்திருப்பதால, அழற்சி, எரிவு என்னும் தன்வினைப்பொருள கள அததுணைப பொருத்தமானவை யல்ல.

அழற்று-தல் alarru-, 5 செகுன்றாலி (v,t)

1. வெம்மைசெய்தல்; to burn, scorch, heat, cauterise; cause smarting as a burn, or a caustic, or a poison, to inflame, irritate "அழற்றிய பலக்கிர" (கந்தபு. தேவ. திருப்பரங் 6) (செ அக.) (சா.அக.) 2. கடல்; to burn, to make sore 3. வெம்மையுறல், to cauterise or to cause smarting pain by the use of a cane 4. (கடுங்காய்ச்சலால்) துன்புறல் (வாதனைப்படல்) அல்லது அலற்றுதல்; to be in anguish as in virulent fever.

சுடல என்பது வெமமைசெயதல என்பதில அடங்கும வெமமையுறுதல என்பது பிற வினைப் பொருடகுப பொருநதாது. அலறறு தல என்பது பொதுவாகப் பிதறறுதலையும் புலம்பலையுமே குறிக்கும். அலற்றுதல் வேறு, அழற்றுதல் வேறு.

[அழல் (அழலுதல்) (த.வி)→ அழறறு (பி.வி.) அழறறுதல் = அழலச்செய்தலை]

அழறு alazu, பெ. (n.) சேறு; mire. ''அழறலர் தாமரை'' (திவ் இயற், திருவிருத், 58).

[அள்ளுதல் = நெருங்குதல, செறிதல, குழமபு தல அள் → அளல் → அளறு = குறைசேறு, சேறு அளறு-⊁அழறு.]

அழறு எனனும் வடிவம் ஏட்டுப் பிழை யாகவு மிருக்கலாம்.

அழஞ் alan, பெ (n.) 1 பிணம்; corpse, carcase. "அழனெ னிறுதிகேட வலலெழுத்து மிகுமே" (தொல. எழுத்து புளளி. 59), 2. பேய் (பிங்.), evil spirit, devil.

[அழி → அழம் → அழன். அழிதல் = கெடுதல், சாதல] அழன்மண் alan-man, பெ (n.) மிதித்தால் எரிச்சலை உண்டொக்கும் மண். உவர்மன்: fuller's earth (சா அக.).

[அழல + மண். அழலுதல = எரிதல.]

- அழன்மண்வெதுப்புங்கோபிவுவா-maṇ-veduppuṅgōbi, பெ. (n.) குழல் ஆதொணடைச்செடி, common caper, Capparis aphylla (вп அя).
- அழன்றுகுழன்று alantu-kulantu, வி.எ. (adv) நாட்பட்ட பிணும்போல் அழுகிக் குழகுழந்து; in a putrefied or decomposed state as a corpse அந்தப் பிணம் அழன்றுகுழன்று வந்து சேர்ந்தது.

[அழலுதல் = வெருத்துபோலாதல (599) தல = தாவளுதல. அழல + த - அழன்றை குழைவ 🕂 து — குழென்றை. 'து' இ கா வி.எ. ஈறு. **்அழன்று குழன்று' எ**துகை மரசி மணை **மெ**ரழி]

அழனம் 1 alanam, பெ. (n.) பினம்; corpse

[அழன் -- அழனம். 'அம்' ஓர் ஈறு]

அழன் பார்க்க, see alan.

அழனம்² a[anam, பெ. (n) 1 தீ (பிங்.). fire 2 வெம்மை (பிங), heat.

[அழல → அழன் → அழணமை] அழல் பார்க்க, see alal

அழனாகம் ajanagam, பெ. (n.) ஒருவகை நச்சுப் பாம்பு (வின்.); a poisonous snake whose lick is said to cause burning sensation (Gs. 48.) -நாவினால் நககுவதனால் எரிச்சலை யுண்டாக் கும் ஒருவேகை தாகபபாம்பு, a poisonous cobra causing a burning sensation by its mere licking (சா.அக.).

[3190 + 3150]

நாகம் என்பது பாம்பினத்தின் பொதுப பெயா. நகாந்து செலவது நாகம பாமபு பாமபினத்திற் சிறந்தது அல்லது தலைமையானது என்பதுபற்றி, பொதுப் பெயரானும் குறிக்கப்படுவது மரபு னால நாகப்பாம்பு என்னும் வழக்கெழுந்தது. பாமபு எனனும் பொதுப்பெயா, முதற்காலத தில நல்லபாம்பையே சிறப்பாகக் குறித்துப பின்னர்ப பொதுபபெயராயிற்று. இங்ஙனம நூகம், பாம்பு என்னும் இருபெயரும் முரண் பட்ட வழக்குமாற்றம் பெற்றுள்ளன. இதன் விளக்கத்தை நாகம், பாம்பு என்னும் உருப்படி களிற காணக.

அழனிறக்கடவுள் ajanita-k-kaḍavuļ, பெ. (n) அழலின் செந்நிறங்கொண்ட சிவபெருமான்; Siva, having the hue of fire ''ஆலவாயி னழனிறக கடவுள" (இறை 🔈 உரை).

அழாஅல்

[அழல + நிறம் + கடவுள் (முக்கரணாததை யுங் கடந்த முழுமுதல் தேவன்)]

ஒருசார பண்டை ததமிழா, கடவுளை நெருப்பின் கூறறைச் சிறப்பாகக் கொண்ட தாகக் கருநினநினால், அதன் நிறத்தை அவனுக்கு ஏற்றி அவனைச் சிவன் (சிவந்த வன) என்றனா.

அழனிர் alanır, பெ. (n.) தென்னங கள்; coconut toddy (சா அக).

[8190 + Ba.]

தென்னங் கள் உடம்பிறகுச் சூட்டைத தருவதால அழனீர் எனபபடடது வெபபக் கால அரையாணடு குளிர்சசிதரும் பனங் களளும், குளிரகால அரையாணடு வெப்பந் தரும் தென்னங்களளும் வடியும் இயற்கை யமைப்பு கவனிக்கத் தக்கது.

அழாக்கு alakku, பெ. (n.) அழாக்கு, ஒரு முகத்தலளவு, ollock, a measure of capacity, 1/8 of a measure "வீரிய மழாககுடற் பித்த முழக்கு'' (தணிகைபபு அகத்திய, 308)

[அமையுழக்கு -> ஆழாக்கு -> அழாக்கு]

அழாந்தை alandar, பெ (n.) அழான் என்பவ ளின் தந்தை; father of Alan. புழான என நிறுத்தித் தந்தை என வருவித்து. நிவைமொழி னகரமும் வருமொழித தகரமும அகரமுங் கெடுத்து, அழாந்தை புழாந்தை என முடிக்க' (தொல. எழுத்து. புள்ளி. 53, நச். உரை)

அழால் *alal*, தொ.பெ. (vbl. n) அமுகை; weeping, crying

[அமு + ஆல் (தொ. பெ. ஈறு). ஒ.தோ: $\sigma(\varphi \rightarrow \sigma \varphi \sigma \omega)$

அழாஅல் alāai, தொ.பெ. (vbl. n) அழுகை; weeping, crying. ''அழாஅன் மறந்த புன் றலைச் சிறாஅர்" (புறநா. 46 : 5-6)

[அழல --- அழாஅல் அழால் -> அழா அல இவை அளபெடை.]

அள பெடைச சொல் செயயுடகுரிய செயற்கை வடிவமாதலால, அகரமுதலியில இடம்பெற இயல்புசொற்போல அத்துணை ஏறறதன்று.

அழி¹-தல் ali-, 2 செ.கு.வி. (v.1) 1. நாச மாதல்; to perish, to be ruined or destroyed 2. சிதைதல், கெடுதல்; to decay, to be mutilated, to collapse. ''ஆரவணட வழியும்'' (நைடத. கைக்கி 10). 3. செலவாதல்; to be spent, used up, sold out, exhausted. எனவிட மிருந்த சரக்கெலலாம் அழிந்துவிட்டது தவறுதல்; to fail, to be frustrated. யுரைத்த தொன்று மழிந்திலது" (கம்பரா. யுத்த சீதைகளங். 30). 5. நிலைகெடுதல்; to lose one's standing, to be reduced to lower state, to become bankrupt. அழிந்த குடி. 6. தோற் றல்; to be defeated ''வாதி லழிந்தெழுந்த'' (தேவா. 3. 297. 3). 7. காதலால் உருகுதல்; to melt with love. 8. பரிவுகூர்தல்; to sympathise with. ''புணர்ந்த நெஞசமொ டழிந தெதிர் கூறி விடுபபினும்'' (தொல. பொருள். அகத். 40). 9. வருந்துதல்; to suffer, to be troubled. "குணயத் திறத்தாற் சோரவுகண டழியினும்" (தொல. பொருள. கற்பு. 9). 10. மனந்தளர்தல், மனமுடைதல்; to be disheartened. "இதறகுஉள் எழியேல்" (கம்பரா அயோத, நகாநீங்கு, 17), 11, கரையுடைந்து நீர்பெருகுதல்; to swell, increase, as flood water. ''அழியுமபுன லஞ்சன மாநதியே'' (சீவக. 1193). 12 காய்ப்பு ஓய்ந்த பின் தோட்டத்திலுள்ள செடிகள் அல்லது தோப்பி லுள்ள மரங்கள் நீக்கப்படுதல், to be cleared, as a garden or tope after the plants or trees have ceased to bear fruit. எங்கள் மிளகாயத் தோடடம் நேறறே அழிந்துவிட்டது. குளம்(ஏரி) வ**ற்**றி மீன்பிடிக்கப்படுதல், to have the water in a tank become considerably reduced to allow easy and effective fishing. நாளைக்குப பனையூர்க்குளம் அழியப 14. எழுத்து அல்லது வரைவு கலைக்கப்படுதல்; to be erased, as a writing or a drawing. கடிதம் மழையில் நனைந்து எழுத்தெல்லாம் அழிந்துவிட்டது. 15 சொல் அல்லது மொழி வழக்கறுதல்; to become obsolete as a word. ''ஆரியம்போல உலக வழக்கழிந்தொழிந்து சிதையாவுன் சிரிளமைத் திறமவியந்து செயல்மறந்து வாழ்த்துதுமே" (மனோன். தவா.).

ம., க. அழி; தெ அடி, அடுவ; து. அளி புனி; கோத. அள்ச்.

[ஒழு → அழு. ஒதோ: ஒட்டு → அட்டு, கொழ்பு → கமபு, மொண்டை → மண்டை.] அழி*-த்தல் ali-, 4 செகுன்றாவி (v t.) 1. தாசஞ்செய்தல்; to destroy, exterminate ''உலகழித்து நிற்கும ஒருபெருங் கடவுள'' (கந்தபு. மகேந். நகரழி. 6). 2 தெடுத்தல், to ruin, damage. 3. பழித்தல்; to vilify, abuse, slander. 'அழித்துச சொன்னவாறு' (தக்கயாகப. 494, உரை). 4. கலைத்**தல்**; to efface, obliterate. "கோல மழித்தி யாகிலும்" (திவ நாயச். 2.5). 5. நீக்குதல், to leave off, bring to a close 'அசைவர ஹாசற்சி ரழிததொன்று பாடித்தை" (கலித். 131 . 34) 6. குலைத்தல்; to disarrange. ''ஈடுசால போரழித்து'' (சீவசு. 59). 7. மறப்பித்தல்; to cause to forget. ''பொய்த வழி<u>தது</u>ப போனா ரொருவர்'' (சிலப 7:43). 8. உள்ளதை மாற்றுதல்; to change the form or mode of. 'உடையினைப பலகாலு மழித் துடுத்தல்' (தொல், பொருள் மெய்ப், 14, பேரா உரை). **9 செலவழிந்தல்**; to spend. ''தே*டா* த நிக்கிற பாடாய முடியும்" (கொ வே. 44) 10. விடுகதை விடுவித்தல், அழிப்பாங்கதை; to solve a riddle. விடுகதையை அழி. 11 தடவுதல்; to smear. ''சுணண மழிததிலை தின்று'' (உபதேச. சிவ புணணிய. 225). 12. தோட்டத்திலுள்ள செடி களை அல்லது தோப்பிலுள்ள மரஙகளை நீககி விடுதல்; to clear a garden or tope of trees. செட்டியார மாநதோபபை அழித்து கடமுக்கொண்டார். 13. தடு (சாணை) பிரித்தல, களத்திற் கடாவிடுதற்கு (பிணைய வடித்தற்கு) முன் அரிக்கட்டுக் குவியலை அல் **லது** கதிர்க குவியலைபை பிரித்துப் பரப்புதல்; to untie the bundles of reaped grain stalks and spread them out on the threshing floor preparatory to treading out the grain. சூடழித்தலைச் 'குடு சுள்ளாப்பித்தல' என்பது யாழ்ப்பாண வழக்கு

க. அழி

அழி¹-தல் பாரக்க; see a[ı¹-.

 $[\mathcal{A}\mathcal{G}_{\mathcal{G}}\omega(\mathcal{G}_{\mathcal{A}}) \rightarrow \mathcal{A}\mathcal{G}_{\mathcal{G}}\omega(\mathcal{G}_{\mathcal{A}}).]$

சுணணமழித்தல என்பது சுணணம மழிததல் என்றும் பிரிக்கப்படும். மழித்தல் → வழிததல் = தடவுதல். நிலைமொழி யிறறு மகரமெய் புணர்ச்சியிற கெடும்.

அழி 1 ali, பெ. (n.) 1. கேடு; ruin, destruction. ''அழிவந்த செய்யினும்'' (குறள், 807). 2. வைக்கோல், straw. ''உழுத் நோனபக'டம் தின் றாங்கு'' (புறநா. 125 ் 7). 3 வைக்கோ லிடும் தொட்டி அல்லது அடைப்பு, crib for straw. 4. அளித்தட்டி (கிராதி); lattice. ம அழி. 5. வருத்தம், மனதோவு, grief, mental pain.. ''அழிதக மாஅந்தளிர் கொண்ட போழ்தினான்'' (கலித. 143:27). 6. இரக் கம்; pity. ''அழிவரப் பாடி வருநரும்'' (புறநா. 158:17-18). 7. மிகுதி, excessiveness. ''அற்றா ரழிப்சி திரத்தல்'' (குறள், 226).

க. அழி, நு. அளிபுனி.

[ஒழி → அழி. 'அழி' முதவு கைவைத் தொழிற பெயாரும் தொழிலாகு பெயாரும்.]

வைக்கோல = முதிர்ந்த நெற்பயிரின் சிதைந்தநிலை. மனநோவு = மனநிலையழிவு. இரக்கம் அதன் விளைவு. அழிப்சி = வருத் தும் கடும்பசி

அழி² ali, பெ. (n.) கழிமுகம் (நாஞ்.), place where the lagoon joins the sea (Nāñ.).

ம அழி; க. அளவெ; து. அளுவெ. [கழி → அழி.]

அழி * a[t, பெ. (n) வணடு; beetle, honey beetle. ''அழிமலகு பூம்புனலும்'' (தேவா. 2.190:3)

[and -> and]

அளி பார்க்க, see a[1.

அழி என்னும் வடிவம் ஏட்டுப பிழையாக வும் இருக்கலாம்.

அழிகட்டு ali-kaitu, பெ. (n.) 1. ஒன்றை அழித் தற்காகச் செய்யும் எதிர்ச்செய்கை, an action in opposition to another action, counter action (சா.அக.) 2. பொய்ச்சீட்டு, fabrication to deprive another of his rights, forgery (W). 3. வீண் சாக்குப்போக்கு; lame excuse, pretence (W.). 4. தடை, obstacle, impediment, hindrance. 5. தஞ்சை முறிக்கும் மாற்று; antidote. 6. தஞ்சைப் போக்கும் மந்திர மாற்று, magic power by which the effects of poisons are counteracted. 7. மாற்று மந்திரம்; magic counteracting magic.

['அழிகட்டு' விணைதைதொகை. 'கட்டு' மூத. தொ. ஆகு.]

அழிகடை ali-kadaı, பெ. (n.) மிகமிகக் கெட்டது[.] the worst. ['அழிக**டை**' வி**லனை**த்தொகை 'கடை' பண். ஆகு.]

அழிகண் ali-kan. பெ. (n.) 1. பார்வையைக் கெடுக்கும் ஒருவகைக் கண்ணோய்; an eyedisease causing blindness. 2. குருட்டுக்கண்; blind eye.

க. அழிகண

அழிகண்டி ali-kandı, பெ (n,) கஞ்சன், பிசி னாறி; piggard, mıser.

அழிகண்பிரித்தல் ali-kan-pirittal, பெ (n.) கண் மிகவும் வலித்து விழியின்மேற் சதைமூடிக் கண்ணைச் சுற்றிப் புண்ணாக்கிப் பீளை கட்டும் ஒருவகைக் கண்ணோய்; a form of ophthalmia marked by severe inflammation all round the eye and a mucopurulent discharge with swelling and excessive pain (சா அக.)

அழிகரப்பான் ali-karappān, பெ. (n.) படர் தாமரை நோய் (புதுவை), ringworm (Pop¢.).

[அழி = மிஞந்த, குமுமையானா.] கரப்பாள் போராகக, see karappan.

அழிக்கு alı-karu, பெ (n.) 1 அழிந்த சினை;

an undeveloped ovum (சா.அக). 2 கருவழிவு, செத்துப் பிறந்த பீள்; aborted foctus (W.).

['அழிகரு' விணணதேதொகை.]

கரு பார்க்க: see karu

அழிகன்று ali-kantu, பெ (n.) டி சிறைந்து விழும் விலங்குக் கரு (புதுவை); aborted foetus, in animals (Pond.) 2. செத்துப் பிறக்கும் விலங்குக் குட்டி; still-born young of animals

['அழிகன்று' விணைக்கொகை.] கன்று பார்க்க; sec kaாtu

அழிகால் ali kal, பெ. (n) முதிர்ச்சியால் அழிக்கவேண்டிய வெற்றிலைத் தோட்டம் (PTL); betel-leaf garden where the vines having become old and unproductive are to be destroyed

['அழிகால்' விணைத்தொகை. கொடிக்கால → கால (குறுக்கம்).]

கொடிக்கால் பார்க்க; see koḍi-k-kal.

அழிகாலி ali-kali, பெ. (n.) வீண்செலவு செய்வோ-ன்-ள் (இ.வ.); spendthrift, extravagant person (Loc.). •['அழிகாலி' விணைத்தொகை. ஒருகா. U. qawwāli > ந. காலி = மணம் போனபடி நடப்பவன்] •

அழிகிரந்தி ali-kırandi, பெ. (n.) புணர்ச்சிப் புண்ணோய் வகை, sloughing venereal ulcer (W.)

[அழி = கடுமையான. Skt. granthi > ந கீரந்தி.]

அழி குட்டம் ali-kultam, பெ. (n.) உடம்பு முழுவதிலும் புண்கள் (இரணங்கள்) ஏற்பட்டுச் சதையழுகித் துன்புறுத்தும் ஒருவகைக் குட்ட தோய்; a kind of severe leprosy marked by sloughing ulcers and gangrene all over the body (சா.அக.)

['அழிகுட்டம்' விணைக்கொகை. மேனி முழு வதும் வெண்ணிறமாய் மாறுவது தொழுநோய் என்றும், கைகால அழுகீக் குறுகுவது குட்டம் என்றும் பெயாபெற்றவபோலும்! குள் → குட்சு → குட்டம் = குறுமை.]

குட்டம் பார்க்க, see kuttam

அழிகுட்டி ali-kutti, பெ. (n) 1. விலங்குகளின் வயிற்றினின்று சிதைந்துவிழுங் கரு; aborted foetus in animals (W). 2. வயிற்றில் இறந்து வெளியேற்றப்பட்ட பீள்; the lifeless foetus expelled as a result of abortion (சா அக). 3 வயிற்றில் இறந்து வெளியேற்றப்பட்ட குழந்தை; still-born child or aborted dead child

['அழிகுட்டி' விணைத்தொகை.] குட்டி போர்க்க; see kutti.

அழிகு நன் aligunan, பெ. (n.) தோற்றவன், defeated person, one who is ruined. ''அழிகுநர் புறக்கொடை'' (பு. வெ 3:20, கொளு)

[அழிகின்றோள் → அழிகின்னாள் → அழி குள்ளோள் → அழிகுள்ளன் → அழிகுனன் → அழிகுநள் (விணையோ. பெ.).]

கின்று பாரக்க, see kingu.

அழிகு எம் a li-kulam, பெ. (n.) நீர்வற்றி மீன் பிடிக்கின்ற அல்லது பிடித்த குளம், a nearly dried up tank or pond in which fishing operations have been carried out or are being carried out.

அழிகொடிக்கால் alı-kodı-k-kal, பெ (b.) முதிர்ச்சியால் அழிககப்படுகின்ற அல்லது அழிக்கப்படவேண்டிய வெற்றிலைத் தோட்டம்; betel-leaf garden where the vines have become unproductive and are being or have to be destroyed

[அழி + கொடி + கால் 'அழிகொடிக்கால்' விணைத்தொகை]

கொடிக்கால் பாரகக, sec kodi-k-kal

அழிச்சாட்டம் alt-c-cattam, பெ.(n) 1. அழிம்பு, தீம்பு, wickedness. ''அழிச்சாடடங் கடுமோ?'' (குருபரம், பன், பக், 343), 2. பொய்வழக்குத் தொடுப்பு; false litigation.

[அழி = கெடுதி. சாரத்து -> சாட்டு -> சாட டம = சிறர்மேல் (தீங்காகப்) பழிசுமத்துதல்]

அழிச்சாட்டியக்காரன் ali-c-cattiya-k-karan, பெ (n.) 1 அழிச்சாட்டியம் செய்பவன், தீம்பு செய்பவன்; unjust and wicked person. 2. பொய்வழக்கை எழுப்புகிறவன், one who incites false litigation.

[அழி = சாடடியைம் + காரண். 'காரண்' உடையை ஞெறித்த ஆ. பா ஈறு]

அழிச்சாட்டியம் பாரக்க, see ali-c-cattiyam

அழிச்சாட்டியம் ali-c-cattiyam, பெ. (n.) 1. அழிம்பு, தீம்பு, wicked nature, persisting in evil conduct. வாங்கின் கடனைக் கொடாமல அழிச்சாட்டியம் பண்ணுகிறான்

[அழி + கேடு சாட்டி → சாட்டியம ⊏ பொய்கஞுறைஞ்சாட்டுதைவ. இறாமேறை பழிசுமத்து தேவ்.]

வஞ்சகம், பொய என்று பொருளபடும் Skt šāṭhya என்னும் வடசொல்லின்று 'சாட்டியம்' என்னும் தென்சொல் திரிந்துள்ள தாகச் சென்னை யகரமுதலி குறிக்கின்றது வடசொறகு மூலமில்லை சாட்டம் என்னும் வடிவும் தமிழிலுள்ளது. 'அழிச்சாட்டியம் பண்ணுதல்' என்பது கல்லா நாட்டுப்புற மக்களிடையும் தாழ்த்தப்பட்டவரிடையும் பெருவழக்காக வழங்குகின்றது ஆதலால், 'சாட்டியம்' தென்சோல் லென்றே இங்குக் கொள்ளப்பட்டது.

அழிசெய்-தல் ali-šey-, 1. செ.குன்றாலி (v.t) 1 கெடுத்தல்; to spoil, ruin, destroy. 2. கற்பழித்தல்; to deflower the virginity of a women. "கணைவியை யழிசெயக் கருதி னோன்" (கம்பரா. அயோத, பள்ளி, 110). அழிசெலவு ali-šelavu, பெ. (n.) 1. தோட்ட வளர்ச்சி, திருந்தம் முதலியவற்றிற்குச் செல்லுஞ் செலவு (இ.வ.), expense incurred in improving gardens (Loc) 2. வீண்செலவு, prodigality.

['அழிசெலவு' வி**ணை**த்தொகை. செல⊸ செலவு.]

அழிஞ்சகி aliñjagi, பெ. (n.) பெருஞ்செருப்படை அல்லது செருப்படை, a medicinal herb, Coldenia procumbens (சா.அக.)

அழிஞ்சியேறி alithji-y-ēri, பெ. (n.) ஏறழிஞ்சில்; a kind of alinjil tree.

அழிஞ்சில் பார்க்க, see aliñjil.

அழிஞ்சில் alinjil, பெ. (n.) மரவகை sageleaved alangium, Alangium lamarckii

ம அழிஞஞிவ

''அழிஞ்சிலது மாருதத்தை பையத்தைத்

தாழத்தும

ஒழிஞசபித தத்தை யுயர்த்தும

—விழுஞ்சி ழாங்

குட்டமெனு நோயகற்றுங் கூறுமருந தெய்ிடில

திடட மெனவறிந்து தேர்''

(பதாரத்த 219)

அழிஞ்சிலவிரை நாடபட்ட சீலக்கழிச் சலுக்குப் (chronic dysentery) பயன்படுத்தப் படும் கூட்டுச்சர்க்குகளுள் ஒன்று (சா.அக.)

அழிஞ்சிலவேர்ச சாறு புழுக்கொல்லி (worm-killer). அழிஞ்சிலே ண ண ம மறைப்பு மை செய்தற்கும் வசியத்திற்கும் பயன்படும் It is used for preparing a magic paint used for rendering oneself invisible and also for enticement (சா அக)

அழிஞ்சிற்படடைக் கருக்கு (கஷாயம) ஊதை (வாத) நோய, குடடம் முதலிய வற்றைப் போககும் (சா அக.)

அழிஞ்சு a[ப்ர்ju, பெ. (n.) அழிஞ்சில் பாரகக, see a[ப்ர்jil (தைவவ, தைவ. 72).

அடிஞ்சுக்காடு aliñju-k-kāḍu, பெ. (n) அழிஞ்சு நிறைந்த பாலைநிலம்; desert covered with aliñjil 'பெருவிடாய னானவன் அழிஞசுக்கா டேறப்போக' (ஈடு, 6 , 2, பிர.).

அழித்தழித்து alitt(u)-alittu, வி.எ. (adv.) திரும் பத் திருமப; again and again. 'அழித்தழித்து விவாகம் பண்ணுமா போலேயும்' (திவ். திரு தெடுத. 16, வியா.). [அழி → அழித்து (இ.கா.வி எ.). *குழித் தழித்து' பண்மை குறித்த வி.எ தொடர்.]

மேலும் மேலும் அழிவுசெயத எனபது இயலபுபொருள, திரும்பத திரும்ப என்பது அணியீயற்பொருள்

அழித்தியங்காட்டு-தல் alutiyan-kāṭṭu-, 5 செ குன்றாவி. (v.t.) முகத்தை அருவருப்பாகத் திரித்துக் காட்டி ஒருவரைப் பழித்தல் (நெல்லை), to make faces at someone (Tn.) என்னைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் அழித தியங்காட்டுகிறான் (உவ.).

[ஒருகா. அழித்து + ஓவியம் + காடு அழித் தல = மாற்றுதல், திரித்தல ஓவியம் = அழகு. காண் (த.வி.) → காட்டு (பி வி)]

அழித்து alittu, இ.கா.வி எ. (p parti.) 1. திரும்பவும், again. "அழித்துப பிறந்தன னாகி" (புறநா. 383 . 16). 2. முன்னுக்குப் பின் முரணாக; contrarily "வழுத்தினாள துமமினே னாக அழித்தழுதாள" (குறள், 1317).

[அழி - அழித்து (இ.கா.வி.எ).]

அழிவுசெயது என்பது இயலபுபொருள், திருமபவும் எனபது அணியியற் பொருள்.

அழித்துச்சொல்(லு)-தல் alittu-c-col(lu)-, 8 செ. குன்றாவி. (v.t.) இழித்துக் கூறுதல், to state contemptuously. 'அழித்துச் சொன்னவாறு' (தக்கயாகப். 494, உரை).

[அழித்து + சொல.]

அழித்துரை a[uturai, பெ.(n) இழித்துரை; word of contempt 'அடா வென்பது அழித் துரை' (தக்கயாகப் 508, உரை).

[அழித்து (இ கா.வி எ)+ உரை (தொ.ஆகு).]

அழித்கவு ali-tagavu, டிபெ (n.) தாயர**ம்**; grief_s ''அழித்க வுள்ளடுமொ டர்றறின் னாகி'' (மணிமே 12 . 43)

[அழி + தகவு. தகு → தகவு (தொ. பெ.) = தன்மை, குணம்.]

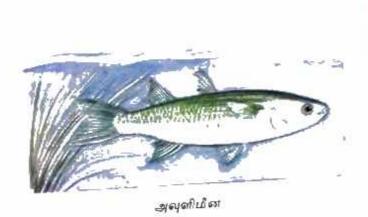
அழித்கன் ali-tagan, பெ. (n) தீய வொழுக்கத் தான் (கந்தபு யுத்த தரும்கோ. 78); man of depraved character, wicked person

[அழி = நீய. கெடட. நகு → தகம் (தகுநி, தன்மை) → தகன் = தன்மையன், இநநியன். ஒழுக்கத்தானா.]

அவுரி (விரோவ)

அழவணம

அழிதலை ali-talai, பெ. (n.) 1. தலையோடு skull. ''அழிதலை யங்கையிலேந்தி'' (தேவா 1,40 7), 2 தலையோட்டுமாலை (பிங்); garland of skulls worn by Šiva.

['அழிதலை' விளைத்தொகை. 'தலை' ஆகு]

அழிதா ali-tū, பெ. (n) 1 அலி (நன். 263, மயிலை.), hermaphrodite human being 2. பேடி; an impotent man (சா.அசு.)

[அழி = கெட்ட. தூ = வலிமை, ஆண்மை அழிதூ (அன்மொழித்தொகை) = ஆண்மை மில்லாதவனி

அழிதாஉ a[ı-tūu, பெ. (n.) அழிதா பாாக்க, see a[i-tū

 $[Ayg_{BI} \rightarrow Ayg_{BI} = (AaaGuan L).]$

அழிந்தவள் alindaval, பெ. (n) கற்பழிந்தவள், fallen woman

[அழி → அழிந்த → அழிந்தவள (அழிந்த + அவள்).]

அழிந்தொழிந்து alind(u)-olindu, இ.கா வி எ. (p parti) மிகக்கெட்டு, அடியோடழிந்து, முற்றும் வழக்கற்று; having been completely destroyed, ruined, having become completely dead ''ஆரியம்போல உலகவழக கழிந தொழிந்து சிதையாவுன் சிர்ளமைத திறம வியநது'' (மனோன். த. வா.).

[அழிந்து + ஒழிந்து. 'அழி நடிகாழி நது ' எதுகை மேசிக்கொலிமாழி.]

அழிந்தோரை நிறுத்தல் a [indorat-nigutial, தொ. பெ (vbl n.) கெட்டோரை நன்னிலைப்படுத் தல், வேளாண் மாந்தர் இயல்புகளுள் ஒன்று (திவா), rehabilitating ruined men, a characteristic of the Vēļāļa

அழிநோய் ali-nōy, பெ. (n) குட்டம் (இ.ல.), leprosy (Loc)

['அழிநோய்' விணைத்தொகை.]

அழிப்படுத்து-தல் alt-p-paduttu-, 2 பி வி (v. caus) தவசக் கதிரைக் கடாவிட்டுழக்குதல்; to thresh the grain with cattle. ''ஆளழிப படுத்தவாளே ருழ்வ'' (புறநா 368 13)

[அழி = வைககோல படுதல் (த.வி) $\Rightarrow$ உண் டாதல். படுத்தல் (பி.வி.) = உண்டாககுதல்.]

அழிப்பன் alippan, பெ. (n.) I. நாசஞ்செய் பவன்; the destroyer "ஆழிவிடுத் தவருடைய கருவழித்த வழிப்பனூர்" (இவ். பெரியாழ். 4 8.6) 2. துன்புறுபவன்; one who is sorrow-stricken. ''அழிப்பனாய் வாழ மாட்டேன்'' (தேவா 4.52:2).

க. அழிப்பான்

[அழி - அழிப்பு - அழிப்பன்.]

அழிப்பாங்கதை alippan-kadai, பெ. (ந.) விடு கதை (நெல்லை), riddle, puzzle, conundrum (Tn.), நான ஓர் அழிப்பாங்கதை போடு கிறேன, அழிக்கிறாயா?

ம அழிபபாங்கத

[அழித்தல் = விடுககதை விடுவிததல். அழி → அழிபபான் (அழிக்கபப@வது) + க⇔தை — அழிப் பான்கதை → அழிப்பாஙகதை.]

அழிப்பாளன் alippalan, பெ. (n.) தட்டான் (சடு, 5.8 1), goldsmith.

[அழித்தல ⇒ உருக்குதல அழிபபு = பொன னுருக்குதல், 'ஆளன்' ஆ.பா. சுறு. அழிப் பாளன் = பொன்னுருக்குரு தட்டான்.]

அழிப்பாளி a inppali, பெ. (n) வீண்செலவாளி (உவ), spendthrift (Com u).

[அழி → அழிப**பு** (தொ.பெ.). ஆள் → ஆளி (ஆபா. ஈறு)]

அழிப்பிண்டம் ali-p-pundam, பெ. (n.) கருவழிந்த பிண்டம், an aborted foetus, Ambloma (சா.அக.).

[அது = அதுவு. சிண்டி → சிண்டம் = தீரட்சி. சகதைத்திரன். சீன். கரு]

அழிப்பு a ippu, பெ. (n.) 1. கெடுப்பு, நாசஞ் செய்கை: destruction. ''கருமமழிப் பளிப்பு'' (தில் இயற் முகற 5). 2. குற்றம் (திவா); fault.

[அழி → அழிப்பு (தொ.பெ., தொ.ஆகு).]

அழிபசி ali-paši, பெ. (n.) 1. கடும்பசி; abnormal increase in the sensation of hunger, Hyperorexia (சா அக.). 2. கொல்லும் பசி; killing hunger. ''அற்றா ரழிபசி தீர்த்தல'' (குறன், 226).

['அழிபச்' விணைக்தொகை.]

அழிபடு-தல் ali-padu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1 சிதைதல், மறைதல்; to be erased. 2 செல வாதல், to be spent.

(அழிபடுதல் = அழிவுபடுதேல அலலைது அழிககப் படுதேல முன்றுதில் 'படு' பொதுத் து.வி , சின்ன தீல 'படு' செயப் து.வி.] அழிப்பூல் ali-payal, பெ. (n) கெட்ட நடத்தைப் பையன் (இ.வ.); good-for-nothing fellow, naughty boy (Loc).

['அழிபயல்' விணைகைதிதொகை. கைப → கைபயலை → பயல்.]

அழிபாடு ali-padu, பெ (n) அழிவு: destruction. ''அழிபா டிலலாத கடலின்'' (தேவா. 2.222: 8).

க. அழிபாடு

[அழிபடு - அழிபாடு (முத.தீ தொ.பெ).]

அழிபு alibu, பெ.(n.) 1. **நாசம்**, destruction. "ஒன்னார்நா டழிபிரங்கின்று" (பு.வெ 3:8, கொளு). **2. தோல்வி**, defeat. "அழிபட லாற்றா லறிமுறை யேன்று" (பு வெ. 8:19).

ம. அழிவு, க அழிபு; து அலிவு

[அழி → அழிவு → அழிபு. ஓ.நோ: நலி → நலிவு → நலிபு, அள → அளவு → அளபு.]

அடுபுண் ali-pun, பெ. (n.) 1. அழுகிய புண (இங். வை. 302), sloughing ulcer 2 ஆறாத புண்; a chronic ulcer. 3. நாற்றப் புண், a foul smelling ulcer (சா.அக.).

['அழிபுண் ை' விணைக்கிதாகை.]

அழிபெயல் ali-peyal, பெ. (n.) கடுமழை, heavy and destructive rain. "அழிபெயல காலை" (பரிபா 10:1).

['அழிபெயல்' விணைத்தொகை. பெய் → பெயல் (தொ ஆகு.).]

அழிம்பன் alimban, பெ. (n.) தீம்பு செய்பவன: a habitual evil-doer.

கை. அழிப

[அழி - அழிம்4 - அழிம்பன்]

அழிம்பு alimbu, பெ. (n.) 1. தீம்பு; evil deed, gross misdeed. 2. வெளிப்படையான பொய் (இ வ.), patent falsehood (Loc.). 3. அவதூறு, பழிப்புரை; calumny, scandal 4. அன்முறை யான வழக்காட்டு; unrighteous claim or plea

[818 - 818 04.]

அழிமதி ali-made, பெ. (n.) 1. கெடுமதி; folly leading to ruin 2. அழிமானம் (இவ); waste (Loc.).

ம. அழிமதி, க அழிமன.

- ['அழியத்' விணைத்தொகை. ப்மத்' (முத தொ. ஆது). மத்ததல் = அளைவிடுதல், கருதியறிதல. மைதீ = அளவு, அளைந்து அல்லது கெருதி மாய்நது அறியும் அறிவுப**பு**வள்.]

அழிமருந்து ali-marundu, பெ (n.) கருவைக் கரைக்கும் மருந்து; an abortive drug, abortifacient (சா.அக.)

அழியானம் ali-manam, பெ. (n.) அழிந்தது, பாழானது. அழிந்த அல்லது பாழான அளவு; that which is wasted or spent in vain, the amount of waste

['அழிமானம்' விணைகைதிதாகை (அழி நத அளவு), தொழிறிபெயா (அழிவு). மாத்தவ = அளத்தல் மா + அணம் — மாணம் (தொ.பெ. குறு) = அளவு.]

'மாத்தல' எனனும வினைசசொல வழக் கறறது. மா (1/20) என்னும் கீழிலக்கப் பெயாமுத தொ ஆகு மாத்திரம், மாத்திரை யெனனும் சொறகளில 'மா' என்பது முதனிலை.

அழிமுதல் ali-mudal, பெ. (n.) மூலவைப்புக் கேடு (உ.வ.); waste of capital (Com.u).

['அழிமுதல்' வினைத்தொகை 'முதல்' ஆகு.]

அழிமேய்ச்சல் alt-mēyccal, பெ. (n.) பயிர் (முழுதும்) அழியுமாறு கால்தடைகளை மேய விடுதல் (தஞ்சை), ruinous grazing of crops by cattle (Tj).

['அழிமேயசசல்' விணைகைதிதானக. மேய் → மேய்ச்சல 'சல்' தொ பெ. ஈறு. தல → சல.]

அழியமாறு-தல் aliva-maru-, 5 செ.கு வி., செ குன்றாவி. (vi. & vt) I. நோயாற் பீடிக்கப் பட்டு அடையாளத தெரியாதபடி உருவம் மாறுதல் (சா.அக.), to be reduced and wasted by disease so as to render identification difficult. 2. அடையாளத் தெரியாதவாறு தன் நிலையை மாற்றி வேறாதல், to so change as to obliterate one's identification 'தன்னை யழிய மாறியும் உதவின்வனுடைய' (ஈடு, 4. 2:6).

அழியல் aliyal, தொ.பெ. (vbl. n.) 1. மனம் வருந்துதல்; agony. 2, அழிவு; destruction, ruin, waste

[அழு → அழியல(தொ.பெ.). 'அல்' தொ பை சுறு.]

அழியாதபத்தினி aliyada-pattini, பெ. (n.) பாண்டவர் பொதுமனைவியான நிரௌபதி; Draupadi, the common wife of the Pāpdavas 'ஐவாக்குந தேவி, அழியாத பத்தினி' (பழ.).

[அழி → ஆழியாத (எ.ம.பெ.எ.). பத்தி → பத்தன் (ஆ.பா.) — பத்தினி (பெ.பா.) = கணவன் பத்தியுள்ள கற்புடை மனைவி.]

கணவன் பததியுளளவள என்று பொருள் படும் 'பத்தினி' என்னுந் தென்சொல வேறு; பதியென்னும் வடகொல்லின் பெணபாலான 'பதநீ' என்னும் சொல வேறு. பத்தி, பத்தன், பத்தினி என்னும் உருப்படிகளைப் பார்க்க.

அழியாவியல்பு aliye-v-iyalbu, பெ (n.) (சமண.) அழியாத தன்மை, அழியாமை, அருகன் எண் குணத்துள் ஒன்று, (Jain.) indestructibleness, one of the eight attributes of Arugan

[அழீ → அழியாத → அழியா (ஈ. கெ. எ. ம. பெ. எ.). இயல் → இயல்பு = தன்மை. "பு" பண். பெ. ஈறு.]

அழியாவினக்கு aliyā-vilakku, பெ. (n.) நந்தா விளக்கு (ரஹஸய 1335), perpetual lamp.

[அழி → அழியாத → அழியா (ஈ. கௌ. ம பௌ) விளங்கு (தெவி.) → விளைக்கு (பி.வி.). விளக்கு (தொ ஆகு.) = பொருள்களை விளைங்கச செய்யும் கூடா விளங்கச்செய்தல = தோன்றச செய்தல், காட்டுதேல்.]

தெயவத்தன்மையைக் காடடுதறகு அலலது தெயவ வுணர்ச்சியை ஊடடுதற்குத் திருக் கோயிலகளில இரவும பகலும அணையா மல் எரியவிடும விளக்கு நநதாவிளககு. நநதாமை = அழியாமை.

அழிவது alivadu, பெ. (n.) கெடுதி; harm. 'அவளையாங் கிழமை கொள்ள அழிவ துணடோ' (இறை. 28, உரை).

க. அளிபு

[அழி → அழியும் (எ. கா. பெ. எ.) + அது — அழியுமதை → அழியுவது → அழி வது. 'து' காலங்காட்டும் தொ. பெ. ஈறு.]

அழிவழக்கு ali-valakku, பெ. (n) 1. அன்முறை யான வழக்காட்டு, ஒழுங்கற்ற வழக்காரம்; unjust law-suit. ''வழக்கை யழிவழக்குச் செய்தோன்'' (தனிபபா. தி. 1, பக். 18). 2. வீண் உறழ் (வாதம்); unreasonable argument 3. இழிந்தோர், வழக்கு, vulgar usage. 'ஞழியிற்று என்றாற் போல்வன விலக்கின வும வருமாலெனின், அவை அழிவழக்கென்று மறுக்க' (தொல எழுத்து, மொழி, **31, இ**ளம. உரை).

['அழிவழக்கு' விணைகைத்தொகை. வ_ழங்கு (தவி.) → வழக்கு (தொ பெ). I.வழத்கோறு, 2.வழக்குப்பற்றிய சச்சரவு.]

அழிவழக்கு என பதினும இழிவழககு என்பதேபொருந்தும்,

அழிவாய் ali-vay, பெ. (n.) கூடல்முக மணல் மேடு (இ.வ); sand bank at the mouth of a river or harbour (Loc.).

[கழி → அழி. வாய் = ஆறறுவாய் போள்ற கூடல்முகம்.]

அழிவாயு alt-vayu, பெ. (n.) தவுக்கார வளி (தவச்சார வாயு); sulphuretted hydrogen or hydrogen sulphide or hydrosulphuric acid (சா.அக.).

[அழி + Skt. vāyu. அழிதல் = அழுகுதல். அழுகினை பொருள்களிலிருந்து உண்டோவதால இது அழிவாயு எணப்பட்டது. இதை நவுக்கார வளி எணலாம. நவுதல் = மககுதல், கெடுதேல காரம = கடுமை. வளி = காற்று.]

இது கந்தக மணம் (வாசனை) கலந்ததாயக கெட்ட நாற்றத்தை வீசும் ஒரு காற்று. செடி கொடிகள் அழுகுவதனாலும், உயிரிகள் (பிராணிகள்) இறந்து அவற்றின் உடல்கள் அழுகுவதனாலும், சாககடைக கால்வாய களிலிருந்தும், இக் காற்று உண்டாகும். இது மாந்தருக்குத் தீங்கை விளைவிக்கும். குதிரை மந்திரம் (லாயம்), மாட்டுத் தொழு வம், சுடுகாடு, நீலிச்சாலை, நாருரிக்குஞ் சாலை, தோற்கிடங்கு முதலிய இடங்களில் இவ் வளி (வாயு) பரவியிருக்கும் (சா.அக.).

அழினி alivi, பெ. (n.) கழிமுகம்: inlet to a backwater, mouth of a river. ''அழிவி நின்ற வலர்வேர்க கணடல்'' (குறுந். 340)

இது திருமாளிகைச் சௌரிப்பெருமா ளரங்கன பதிபபிற கொள்ளப்பட்ட பாடம,

உவே சா. பதிப்பில ''அழுவ நின்ற அலர் வேய கண்டல்'' என்று பாடம் கொள்ளப் படடு, அதற்கேற்ப, 'கடற்கரைப பரப்பிலே நின்ற மலரைப் பொருந்திய தாழை' என்று பொருளுங கூறப்பட்டுள்ளது. இதிலே பொருத்தமாகத் தோன்றுகின்றது.

ஆதலால, ∗''அழிவி நின்ற வலர்வேர்க கண்டல'' என்ற பாடமும், 'கழிமுகத்தில நிலைத்த பரவிய வேரையுடைய கண்டல மரம்' என்னும் அதன உரையும், கொள்ளத தக்கன வலல்.

'அழிவி' என்ற பாடவேறுபாடும் உவே. சா. பதிபபில் 'அழுவி' என்று குறிக்கப பட்டுள்ளது.

திருமாளிகைச சௌரிப்பெருமாளரங்கன் பதிபபீன ஆணடு 1915 உ.வே.சா. பதிப்பீன் ஆணடு 1937. சென்னைப் பலகலைக்கழகத தமிழ அகரமுதலியின (Lexicon) முதனமடல முதறபகுதி (அ-ஆ) வெளிவந்தது 1924. ஆதலால, சென்னை அகரமுதலியில சௌரிப் பெருமாளரங்கள் பதிபபே பயன்படுததப் பட்டது.

''அதோமுகம் புகாரோ டழிவி கூடல் கழிமுக மென்றனா காயலு மாகும்''

கூறுவதால, சௌரிப பிங்கலம் என்று 'அழிவி' என ற பெருமாளரங்கனார கொண்டார் பாட ததைச சிறந்ததாகக போலும்' அடுத்த அடி, ''கழிபெயா மருங்கி னொலகி யோதம்" என்று வருவதால், கூறியது கூறவஎன்னுங குற்றந தஙகாவாறு, ''அமுவ நின்ற வலாவேய கணடல'' எனற பாடமே சரியானதென்று உ.வே சா கொண் டதாகத தெரிகினறது.

ம. அழிமுகம

அழிவு alivu, பெ. (n.) 1. கேடு (பிங்); destruction, ruin, loss 2. &com; sinful deed, immoral action, deviation from virtue ''அரககரோ ரழிவு செயது கழிவரேல்'' (கம்பரா, கிட்கிந்தா, வாவிவ 79) 3. செல்வு; expenditure, expense. 'வேணடும் அழிவுக்குப் பொலிசையூட்டுக்கு வைத்த' (SII. 11, 69). 4. தோல்வி; defeat. "அரும்புறு காலைக் கொங்கைக் கழிவுற்று" (கநதபு அசுர மாயைப். 59). 5 மனவுறு தியின்மை, want of firmness of mind ''அழிவிலா னுற்ற விடுக்கண்" (குறள், 625). 6. துன்பம், வருத் தம், distress, pain of separation. ''அழிவு தலை வரினும்" (தொல பொருள. கள 24). 7. வறுமை, poverty. ''அழிவினாற் கொண்ட வருந்தவம் விட்டானும்' (திரிகடு, 79) கதிமுகம் (பிங.), mouth of river or backwater

மை, க. அழிவு, து அலிவு, பட. அளிவு. [அழி → அழிவு (தொ.பெ, இதா ஆகு.). 'வு' தொ.பெ ஈறு] அழிவுகாலம் alivu-kalam, பெ. (n.) 1. கெட்ட காலம்; evil time, 2. ஊழியிறுதி (சூடா. 12; 76); time of universal destruction.

க. அளிதால

அழிவுபாட்டின்மை alivu pattinmai, பெ. (n) (ஏர.) ஒன்று அழிந்ததனால ஏற்பட்ட அதன இன்மை; (Log) non-existence caused by destruction

[அழிவு + படு — அழிவுபடு (முதனிலை) → அழிவுபாடு (தொ.பெ) + இன்மை.]

முன்னின்மை, பினனினமை, அழிவுபாட டினமை, முற்றுமினமை என இனமை நால வகை.

அழிவுபாடு aliva-pada, தொ. பெ. (vbl.n.) அழிக்கப்படுகை, அழிவு, destruction, being destroyed, ceasing to exist.

க அளிபாடு

[அழு → அழிவு +பமு (து வு , செயப் து.வு.). அழிபு → அழிவுபாழு (செயபு, தொ பெ.).]

அழிக்கபபடுகை யென்று பொருளபடின் செயப்பாடடுத தொழிறபெயரும், அழி வுறுகையெனறு பொருளபடின் தொழிற பெயரும் ஆகும் என அறிக

அழு-தல் aju-, 1 செ.கு வி. (v I) I. கண்ணீர் விட்டுக் கதறி வருந்துதல்; to weep aloud shedding tears. "அல்லறபட டூற்றா தழுத கணணிர" (குறள, 555). 2. வருந்**திக் கண் ணிர்** விடுதல்; to shed tears and weep silently. 3. புலம்பிக் கதறுதல்; to cry aloud without shedding tears, to lament. 4. சிணுங்கு தல்; to whine, whimper 5. ஒன்றை அவாவி வருந்**து**தல், to crave. 'குடல கூழுக்கழக் கொண்டை பூவுக் கழுநிறதா?' (பழ) 6 வீணுக்குச் செலவழித்தல், to waste, spend in vain உனககு ஆயிரம உருபா அழுதேனே' ---, I செ.குன்றாவி. (v.t) அழுதுமறத்தல் (2.a); to cease thinking of or sever connexion from, after weeping over someone or something (lit, and fig). அவனை அன்றைக்கே அமுதுவிட்டேன்.

ம, க. அழு; தெ. அடலு, ஏடுசு; நு அாபபினி; கொலா, நா. அர்; பர். அள்; பட. அவவு

[அழிதல் = வஞந்துதல், மளம் நோதல். அழி → அழு.] அழக்ககற்றி alukk(u)-agarri, பெ. (n.) வண் ணான் காரதீர்; lye, water impregnated with alkaline salts from wood ashes (W) — 1. வண்ணான் காரதீர் (சா.அக.), lye used for washing purposes 2. சாம்பற் காரதீர்; water impregnated with alkaline salt imbibed from the ashes of wood, lye.

[அழுகஞ + அகறறி. ஒருகோ. அழுஞ → அழுங்ஞ → அழுக்ஞ. அழுங்ஞதல் = கெடுதேல. ஒ.ுநோ: ஒழுஞ → ஒழுங்ஞ → ஒழுக்ஞ அகல் (த.வி) → அகற்று (பி.வி.) → அகற்றி. 'இ' வி. மூத ஈறு.]

அழக்ககற்றுங்கல் alukk(u)-agarrun-kal, பெ (n.) சுக்கான் கல; lime-stone, known for its power of removing dirt from clothes

[அழுக்கு + அகற்றும் + கல். 'உம்' எகா பெ.எ. ஈறு.]

அழுக்ககற்றி பாரக்க; see alukk(u)-agatti.

அடிக்ககற்றும்பூ a lukk(u)-agar tum-pū, பெ (n.) 1. பூநீறு; fuller's earth 2. ஒரு களிமண்; a clay used as a dressing for sores (சா.அக.)

[அழக்கு + அகற்றும் + பூ.]

அழுக்ககற்றி, அழுக்ககற்றுங்கல் பாரக்க, see aļukk(u)-agarri, aļukk(u)-agarruň-kal

சா அக -வில, அழுக்ககற்றும் வண்ணான், அழுக்ககற்றும் வண்ணாத்தி என்னும் இரு சொற்கும் பொதுவாகச் சவர்க்காரம் என்று பொருள் குறித்து, 'a soft, friable clay, which absorbs grease and is much used in fulling cloth, Dhoby's earth' என்று ஆங்கிலத்திலும் விளக்கங் கூறியிருப்பது, அகரமுதலியில் இடம்பெறத்தக்க அத்துணைச் சிறப்புடைய தாகத் தோன்றவில்லை.

அழக்கடி-த்தல் alukk(u)-adi-, 4 செ குன்றாவி. (v t) அழுக்குப் போக்குதல், to wash ''அழுக கடிக்கும் வணணாா போலாய'' (தாயு உடல. 65).

[अ(4) केंड + अ(4.]

அழக்கடை-தல் alukk(u)-adai-, 2 செகு.வி. (v i) அழுக்காதல், துப்புரவுகெடுதல்; to become unclean, dirty

[அழுக்கு + அடை. அடு → அடை.] அழுக்கு பார்க்க, sec alukku

அழக்கணவன் alukkaņava<u>n,</u> பெ.(n.) 1. இலை தின்னும் புழு (வின), small insect blight upon leaves. 2. புழுக்கூடு, the nest of a worm (вп. அக).

[ஒருகா. அழி + கணவன். அழி = அழிப்பு. கணம் = கூட்டம் கணம் → கணவள் = கூடடத்தைச் சேர்ந்தவன் அழிக்கணவன் (அழிக்கும் புழுக்கூட்டத்தைச் சேர்நதது) → அழுக்கணவன்.]

அழக்கம் alukkam, பெ. (п.) கவலை; care, concern, anxiety. ''அழுககமுற றெழுநது'' (திருவிளை, விறகு 48)

[அழுங்குதல் = துமருறுதல், வருந்துதல். அழுங்கு → அழுக்கு → அழுககம்.]

அழுக்கறு¹-தல் alukkaru-, 20 செ கு.வி. (v i) பொறாமை கொள்ளுதல், to be envious. ''அழுக்கற றகன்றாரு மிலலை'' (குறள், 170)

[அழங்குதலை = பிறாராககம் பொறாது வருந்து தல. அழங்கு → அழுக்குறு. அழுக்குறுதல் = அவவருத்தமடைதல், பொறாகைமைப்படுதல். அழுக கூறு → அழுக்கறு ஒ.தோ: நாசமுற்றுப் போவான் → நாசமற்றுப்போவான் (ஒரு வசைச் சொல).]

பொறாமை என்பது பிறராககங் கணடு பொறாது எரியும் எரிச்சல ஆதலால், அது தீககுணமே யன்றி நறகுணமாகாது. 'அழுக கறு' என்பதில் 'அறு' என்னும் துணைவினை இயலபானதாயின் அழுக்கறுதல் அல்லது அழுக்கறுத்தல் என்னுஞ சொல ஒரு நல வினையை அல்லது நல்லியலபையே குறித்தல வேண்டும். அங்ஙனங் குறியாமையின், அது வடிவுதிரிந்த சொல் என்பது தெளிவு.

பொறாமை யென்பது ஒருவகை பெரிச்சல எனபதைப் புழுங்குதல், காழ்ப்பேறுதல முதலிய சொற்களாலும் அறியலாம.

அழுக்கறு**்-த்த**ல் alukkaru-, 4 செகு.வி. (v i) பொறாமை கொள்ளுதல்; to be envious. ''கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுறறம'' (குறள, 166).

'அறு' என்னும் முதனிலை அறுதல், அறுத தல் என்னும் இருவகைத் தொழிற்பெயர்க்கும் பொதுவாகும். 'அறுதல்' என்னும் தொழிற் பெயாககுரியது அற்றான் அறுகின்றான் அறுவான் என்றும், 'அறுத்தல்' என்னும் தொழிற்பெயாக்குரியது அறுத்தான் அறுக கின்றான அறுப்பான என்றும் புடைபெயர் வது மரபு. 'அழுக்கற்று' (குறள, 170) என்னும் இறந்த கால வினைவடிலிற்கேற்ப 'அறுதல்' என்பது தொழிற்பெயராதல வேணடும் 'அழுக்கறுப் பான்' (குறள, 166) என்னும் எதிர்கால வினை வடிவிற்கேறப 'அறுததல' என்பது தொழிற பெயராதல வேண்டும். ஆதலால், இவ விரு வகை வடிவிலும் தொழிறபெயர் கொள்ளப பட்டது.

'அழுக்கறு' என்பது செயயுள வழக்குச சொலலாதலால, அவ வழக்குபபறறி இந நிலைமை ஏறபட்டது.

அழக்கன் alukkan, பெ. (n.) கஞ்சன், பிசினாறி (உவ.), miser.

[அழுங்கு → அழுககு → அழுகைகள் = ஃுறஞக்கு ஒன்றைதை கொடுக்க வஞந்துபவன். இனி, அழுக்கு → அழுக்கள் = மனமைரகள்ளவன் எனறுமாம்]

அழுக்காமை alukkāmai, பெ. (n.) அழுங்காமை பார்க்க; see alungāmai.

[அழுங்க + ஆமை — அழுங்காமை → அழுக்காமை.]

அழுக்காறு¹ alukkāru, பெ. (n.) பொறாமை; envy "அழுக்கா றிலாத வியலபு" (குறன, 161).

ஓ அம்<u>ச</u>ச்

[அழுங்குதல = பிறாராககம் பொறாது வருந்து தல. அழுங்கு → அழுக்கு (தொ.பெ) → அழுக துறு → அழுக்குறு → அழுககாறு (முத. தி. தொ.பெ), 'உறு' து.வி]

'அழுக்கறு' என்னும் முதனிலை ஈறு திரிந்து ஒருசொற றன்மைப்பட்ட கூட்டுச்சொல லாதலால், புறப்படு → புறப்பாடு என்பது போலத் துணைவினை முத்லுயிர் நீண்டு 'அழுக்காறு' எனத் தொழிற்பெயராயிற்று

அழக்காறு² alukkatu, பெ. (n.) 1. மனத் தழுக்கு (பிவ.), impurity of mind, evil disposition 2. தீயதெறி, evil way, bad conduct

[அழுங்குதல = கெடுதல். அழுங்கு → அழுககு (தொ.பெ.). ஆறு = வழி, ஒழுகைநெறி.]

அழுக்கு ¹ aļukku, பெ. (n.) 1. மாசு, dirt, filth, stain. உடமபில அழுக்குப் பிடி ததிருக்கிறது.
2. உடம்பினின்று வெளிப்படும் சிறுநீர் மலஙகள்; physical impurities, urine and excrement, "இரணடியகக முதலான வழுக்காடை பெயுதின்" (தணிகைப்பு. அக்த். 392) 3

தோய்க்காலத்தில் உதடு பல் முதலியவற்றிற் படியும் ஊத்தை, the dark-brown foul matter which collects on the lips and the teeth in low fevers (சா.அக.) 4. பிள்ளைப்பேற்றின்பின் வடியும் ஊனீர்; lochia, discharges after confinement 5. வெளுத்தற்குரிய மாசுபடிந்த ஆடை; soiled clothes. வணணான் அழுக்கெடுக்க வந்திருக்கிறான. 6. மனமாசு; impurity of mind. ''அழுககு எத்தினு முடலி னுமறா ளருச்சனை செயதோர்" தொருநா (தணிகைபபு அகத. 213). 7. காம வெகுளி மயக்க மென்னும் ஆதன் மலம்; impurity of soul. ''அமலனுயிர்க கழுக்கறுகக'' (சிவதரு. பாயி 7) 8. *பொறாமை*; envy. ''உள்ளத தமுக்க நாமையால்'' (திருவினை நகரப், 100).

ம. அழுக்கு, க., தெ. அடுசு, து. அடக், பட. அளுக்கு.

[அழங்கு → அழக்கு (தொ.பெ, தொ ஆகு)] அழக்கு² a[ukku, பெ (n.) ஆமைவகை, hawk's bill, Caretta squamata (W.).

[அழுங்கு - அழுக்கு.]

அழுக்குத்தங்கல் alukku-i-langal, தொ.பெ (vbl.n.) பிள்ளைப்பேற்றின்பின கருப்பையி னின்று வழக்கமாக வரக்கூடிய அரத்தம் முதலியவை வெளிவராமல் தடைப்படல; sudden interruption of the usual lochial discharges after child-birth.

[அழுகஞ + தங்கல. தங்கு → தங்கல் (தொ. பெ.). 'அல' தொ.பெ. ஈறு.]

அழுக்குத்தேமல் alukku-t-tēmal, பெ. (n.) உட லில் அழுக்கினால் தோன்றும் புள்ளிகள் (இல); spots on the body, formed by dirt (Loc.) (செ.அசு.) — உடம்பிற் சில பாகங் களில் தழும்புகள் ஏற்பட்டு அவற்றின்மேற் கருப்பாக அழுக்கு நிறைநது, தேய்க்கத் தோலுரியும் ஒருவகைத்தேமல்; a disease of the skin marked by patches, dark with dirt and the exfoliation of the scarf skin or epidermis in several parts of the body (சா அசு.)

[அழுங்கு → அழுக்கு, தீறம்பு → தேம்பு → தேம்பல → தேம்ல்.]

தேமல் பார்க்க; see tēmal

அழக்குத்தேய்-த்தல் alukku-ı-têy-, 4 செ கு வ். (v.i.) அழுககைக் கையினாலாவது கருவியி ஷாலாவது உரசிப போக்கு தல; to rub off dirt, either with the hand or with an implement.

அழக்கு நீர் alakku-nir, பெ. (n.) 1. துப்புர வற்ற நீர்; dirty water. 2. மாதவிடாய் நீர், சாணடு, menstrual discharge. 3. பிள்ளை பிறந்தபின் பெண்டிர்க்கு அல்குல தாரையி னின்று ஒழுகும் அரத்தம் அலலது ஊனீர்; the lochial discharge after child-birth (சா.அக)

அழக்குப்படி-தல் alukku-p-padi-, 2 செகு வி. (vi) தூசி, புழுதி முதலிய மாசு ஒன்றன்மேல் விழுந்து தங்குதல், to settle, as dust or mould, on anything

[அழுங்கு → அழுக்கு + படி. படு → படி. படுதலை = விழுதலை]

அழுக்குப்போடு-தல் alukku-p-pōḍu-, 20 செ கு. வி. (v i) அழுக்குத் துணிகளைச் சலவை செய்ய வண்ணானிடம் கொடுத்தல்; to put dirty clothes for wash

அழக்கு முட்டை alukku-mūttai, பெ. (n.) பழைய மூடப்பழக்கவழக்கங்களைப் பின் பற்றுபவ-ன்-ள்; one who sticks to time-worn superstitious practices, a term of contempt

(அழுங்கு → அழுக்கு. மூள் → மூட்டு → மூடடை. 'அழுக்குமூட்டை' இரும¢ ஆகு.]

அழுக்கு எனபது அழுககுபபோன்ற மூடப பழக்கவழக்கம். மூட்டை அதன தொகுதி, இங்கு அதைச் சும்பபவன்.

அழுக்குருட்டி a lukk(u)-urutti, பெ. (n.) 1 குளி யாமல் உடம்பிலுள்ள அழுக்கை அடிக்கடி தேய்த்து உருட்டிக்கொண்டிருப்பவ-ன்-ள்; one who indulges in the habit of rubbing the skin and scraping off the dirt from his body, instead of bathing. 2. ஒரு வண்டு; a beetle

[அழுங்கு → அழுக்கு. உஞன → உருட்டு → உருட்டி. 'இ' வூ மூத. ஈறு.]

அடிக்குருட்டு-தல் alukk(u)-uruttu-, 5 செகு வி.
(v 1) உடம்பிலுள்ள அழுக்கைத் தேய்த்து உருட்டுதல் அல்லது உருளுமாறு தேய்த்தல்; to rub and scrape off the dirt from the body while bathing or even while not bathing.

[அழுங்கு → அழுக்கு உருள் (த.வி.) → உருட்டு (சீ வி).]

அழுக்குமிழை-தூல் எ!ukku-vilu-, 2 செ கு.வி. (v i.) 1. பிள்ளைை பெற்றவுடன் கருப்பையினின்று மாசு வெளிப்படுதல் (சா.அக), the discharge from the uterus immediately after child-birth 2 தஞ்சுவிழுதல; casting off of the placenta after child-birth

அழுக்கெடு-த்தல் alukk(u)-edu-, 4 செ.கு வி. (v i.) 1. அழுக்குத் துணிகளைச் சலவை செய்ய வண்ணான் எடுத்துக்கொள்ளுதல், to take away dirty clothes for wash, as by a washerman 2 தகையிலுள்ள அழுககைப் போக்குதல்; to clean and polish, as jewels

அழகன் alu-kan, பெ. (n.) 1. கண்ணிலிருந்து எப்போதும் நீர் வடிந்துகொணடிருக்கும் கண் ணோய்வகை, an affliction of the eye which consists in continual watering of the eye, running eye, moist eye 2 கண்ணீர்த் தாரை யின சுருக்கத்தினா லேற்படும் கண்ணீ ரொழுக்கு, abnormal overflow of tears due to the stricture of the lachrimal passage, Epiphora (சா.அக.).

['அழுகண்' விணைத்தொகை.] கண் போரக்க; see kan

அழுகண்ணி alu-kappi, பெ. (n.) 1 பூடு வகை (சங்.அக.); a plant from which water is continuously oozing and dripping (Gs sys.). 2. என்றும் அழுதுகொண்டிருக்கும் குழந்தை அல்லது பெண்; a child or woman always seen weeping (சா அக). 3 எக்காலத்து ந தண் ணீர் கசிந்து ஒழுகிக்கொண்டிருக்கும் ஒருவகை மரம், a tree from which water is continuously oozing and dripping, Indian weeping tree. 4. எப்போதும் புண்ணினின்று நீர் கசிந்து கொண்டிருக்கும் ஒருவகைக் குட்டம்; a leprosy attended with constant or unceasing discharge from sores 5. மருத்துவ (வைத்திய) முப்பு; a name for the universal salt used as a base in the preparation of all Tamil medicines, especially metals and metallic compounds. 6 எப்போதும் அரத்தம் சீழ ஒழுகிக்கொண் டிருக்கும் புண்ணோய்; a running sore. 7 தேவாங்கு, sloth

ம அமுகணணி

['அழுகண்ணி' வினைச்திதை கை. கண → கண்ணி. 'இ' உடையவன் செறு]

அழுகண்ணிச்சித்தன் alu-kappi-c-cittan, பெ. (n.) இதளிய மருத்துவ அறிவத்தில் (இரச வாத வைத்தியி ஞானத்தில்) வல்லோனாகிய ஒரு சித்தன்; one of the Siddhars School, proficient in Medicine, Alchemy, Philosophy, etc. (σπ அπ).

[அழு+கணணி+Skt Siddha > த. சீத்தன்.] சித்தியைப் (siddhi) பெறறவன் சித்தன. சித்தி = கைகூடுகை, வினைவெறறி

அழுகண்ணிப்பால் alu-kannı-p-pal, பெ. (n) தூய முலைப்பால், unadulterated breast milk (சா.அக.).

[ஒருகொ. அழகு + உண்களை + பால் (²). உண → உண்களூ.]

அழுகண்ணிமுறை (யார்க்கம்) alu-kanni-murai (marga), பெ. (n.) இதளிய (இரசவாத) முறைப் படி அழுகண்ணி இலையைக் கொண்டு பொன்னை மாறறுயர்வாகச் செய்யும் ஒரு பொன்னை மாறறுயர்வாகச் செய்யும் ஒரு பொன்னாக்க முறை; an alchemical process of refining gold to a higher standard with the aid of the leaves of the weeping tree (சா.அக).

[அழுகண்ணு + முறை.]

அழகணி alu-kanı, பெ. (n.) அழுகண்ணி பார்க்க, see alu-kanni

அடிகணித்தூறல் alu-kapi-t-tūtal, பெ. (n.) துலை (ஐப்பசி) மாதத்தில் இடைவிடாது தூறும் தூறல்; incessant drizzling of rain for weeks together during the month of tular (October - November) 'ஐப்பசி மாதம அழு கணித் தூறல்'(பழ.).

['அழுகணி' விணைதைதொகை தாறு → தாறல் (தொ.பெ, தொ.ஆகு.). 'அல்' தொ.பெ. சுறு] 'அழுகணி' இங்குக குறிபபுப பெயரெச்சம போல ஆளபபட்டது.

அழுகல் alugal. பெ. (n.) 1. பதனழிதல், rotting, putrefying, decomposing 2. பதனழிந்த பண்டம்; rotten fruit, putrefied matter அதிக விலைகொடுத்து அழுகலை வாங்கிக கொண்டு வந்திருக்கிறான் 3 துப்புரவின்மை; uncleanness ''அமுகற சின்னீர்'' (குறு ந. 56) 4. புண்செதிள் அல்லது பொருக்கு; a scar or the crust on a wound occasioned by burns or caustic applications (சா அக.).

[அழு (அழி) → அழுத → அழுகல் (தொ பெ., தொ ஆகு). 'அல' தொ.பெ ஈறு]

அழுகவூதல் aluga-v-ūdal, தொபெ (vbl n.) குகை அழியும்படி தெருபபிலிட்டு ஊதல்; heating a solid matter in a crucible to refine it (சா.அக.) ஊதல. 'அல' இதா வெ. ஈறு.] ஊதல. 'அல' இதா வெ. ஈறு.]

இதை 'அழியவூதல்' என பது மிகப பொருத்தமாகும்.

அழுகள்ளன் alu-kallan, பெ. (n) 1 அமுது தன் குற்றத்தை மறைக்குங் கள்ளன், thief who weeps and denies his theft 'அழுகள்ளன் தொழுகள்ளன் ஆசாரசு கள்ளன்' (பழ.) 2. அழுது பாசாங்கு செய்வோள்; weeping hypocrite

['அழுகள்ளன்' விணைத்தொகை. கள் → கள்ளன். கள்ளுதல = களவுகெய்தல.]

அழுகற்சரக்கு ajugar-carakku, பெ. (n.) 1. பதனழிந்த பண்டம், rotten fruits or vegetables. 2. பதனழிந்த மருந்துச்சரக்கு; a rotten or decomposed drug (சா அக.) 3 வழியில் அழுகுதற்குரிய பண்டம்; perishable goods in traffic. 4. அழுகக்கூடிய சரக்குகளுக்கு இடும் வரி (S.I.I ப., 114); tax on perishable goods.

[அழுகல் + சரக்கு. அழுகு → அழுகல. 'அல' தொ.பெ சுறு]

அழகற்சிரங்கு alugar-ciraligu, பெ. (n) நீர் கசியுஞ சிரங்கு; weeping eczema.

[அழுகல + சீரங்கு.]

அழுகற்பிணம் ajugaz-piņam, பெ. (n.) கட்டு விட்டு நாறும் பன்னாட் பிணம்; decomposed corpse.

[அழுகல + சிணாம்]

அபு நற்பின சம் alugar-pinašam, பெ. (n.) சிரசய்ப் பீனசம்; inflammation of the mucous membrane of the nose with a caseous, gelatinous and fetid discharge, Rhinitis caseosa (சா.அக.).

[அழுகல் + Skt. pinasa > ந. பிணாசம், பீனிசம்.]

பீனசததைப (ozena) பீமூகத் என்றும், அழுகற பீனசத**தை அழுக**ற பீழுக்கு என்றும் சொல்லலாம்.

அழகற்புண் alugar-pun, பெ. (n.) அழுகி நாற்றமெடுக்கும் புண்; gangrene which emits an offensive odour due to mortification of the part affected.

[அழுகல் + புண்.]

படததாள் 21

அழுங்கு

அள்ளாததி

அறுக்கிளாமீன

அழகற்றுற்றல் alugar-rūrral, பெ. (n.) அழு கணித்தூறல் பார்க்க, sec alu-kaņi-t-tūral

[அழுகல + தூற்றல.]

அடிகிச்சே தம் alugi c-cēdam, பெ. (n.) வெள்ளத்தா லுண்டாகும் பயிர்ச் சேதத்திற்குச் செய்யும் வரிநீக்கம் (நாஞ்.); remission of land tax in cases of loss of crop due to inundation (Nāñ.).

[அழுகு → அழுகி (இ கா.வி எ.). சேதம = சேதப்படுதல. 'அழுகிச்சேதம்' வரிமையைக குறித்த லால அடையை**ுத்த** ஆகுவெயார்.]

அழுகு-தல் alugu-, 5 செ கு.வி. (v.i.) பதனழி தல்; to rot, decompose, putrefy.

ம.. க அமுகு

 $[\mathcal{A}\mathcal{G} \rightarrow \mathcal{A}\mathcal{G} \rightarrow \mathcal{A}\mathcal{G}\mathcal{G}.]$

- அழுகுகால் alugu-kal, பெ. (n.) நீர்பபெருக்கால் அழுகிய தெற்பயிர் (P.T L.); paddy crop become rotten from over-irrigation or floods
- அழுகுகிரந்தி alugu-kirandi, பெ. (n) சதை யழுகிய புண், a gangrenous sore, Carious ulcer (சா.அக.).

[अ**முக**+கிரந்தி — அழுகுகிரந்தி → அழுகிரந்தி (சர அக). **Sk**t. granthı > ந கிரந்தி]

அழுகு சப்பாணி a lugn-šappan. பெ (n) 1. அழுகு நாகம் (சர்ப்பம்), a poisonous reptile (W). 2 அழுகு நாகம் (சர்ப்பம்) நக்குவதால் உடம்பிற் சதையழுகி யுண்டாகும் புண்ணோய்; sore supposed to have been caused by the lick of the above reptile which causes the flesh to putrefy

['அழுகுசப்பாணி' விணைக்கொகை.]

சபபாணி எனனும் சொல, தமிழில், நடக்க வியலாது சப்பையாக (சப்பளித்து) இருக்கும் முடவனையும், சப்பளித்திருக்கும் குழந்தை கைவிரித்துத் தடடுதலையுமே குறிக்கும் நாகத்தைக் குறிக்குமாயின், அந நாகம் நிலத்திற சப்பையாய் கிடத்தலவேண்டும்; அல்லாக்கால், 'ஸ்ர்ப்பஹானி' என்னும் வட மொழிக் கூட்டுச்சோல முதற்கண் புண்ணை யும் பீன்னா அதையுண்டாக்கும் நசசுமீரியை யும் குறித்ததாகல் வேண்டும்.

'ஸாபப' (sarpa) என்னும வடசொறத ஊர்வது, நகாவது எனநே பொருளிந்தத லால், அப் பொருளுள்ள நாகம் என்னும் தென்சொல்லையே அதற்குப் பகரமாத ஆள தல வேண்டும் நகர்வது நாகம், மலையில் (வ நகம்) உள்ளது நாகம் என்பது வட மொழியார் குறிக்கோட் சொல்லியல்

அழகுசர்ப்பம் ajugu-šarppam, பெ. (n.) நக்குவத னால் தஞ்சூட்டுவதாகக் கருதபபடும் ஒரு நச் சுயிரி (விஷஜந்து) (வின்.); a reptile whose lick is supposed to be poisonous

[அமுகு + Skt. sarpa > த. சாப்பம.]

- அழுகுசிறை alugu-širai, பெ. (n.) சிறையாளர் (கைதிகள்) புழுங்கிச் சாகுமாறு காற்று வர வில்லா தமைத்த காவலறை, non-ventilated prison-cell where the prisoner is left to die of suffocation
- அழுகுணி alugum, பெ (n.) 1. என்றும் அழுதுகொணடே யிருப்பவ - ன - ள; tearful person, one who has a tendency to be always weeping or crying 2 இடைவிடாது அல்லது அடிக்கடி அழுங்குழந்தை; a weeping child-inarm 3. ஒருவகை மரம்; a willow tree.

க. அளுபுருக

[அழுகை + உணணி — அழுகையெண்ணி → அழுதுண்ணி → அழுகுணி ஒந்நோ நேரையுணி இனி, 'அழுதுணி' விகைகாத்தொகை என்றுமாம். அழு = அழுகின்றை துணாம→ துணி = குணத்தை யுடைய-வன்-வள்-து]

- அபுகுணி² aluguni, பெ (n.) 1. சொறிசிரங்கு வகை, a kind of itch in the form of small eruptions on the skin (செ.அக.) 2. காதில் வரும் ஒருவகைக் கரப்பான்; an eruption chiefly about the ear.
- அழுகு நாகம் alugu-nagam, பெ. (n.) அழுகு சர்ப்பம் பாரக்க, see alugu-šarppam
- அழுகுபுண் alugu-pup, பெ. (n) 1. சதையைத் தின்றுகொண்டே போகும் ஒருவகை நாற்றப் புண்; a stinking ulcer that goes on eating away the flesh, gangrene. 2. உடம்பினுட் பரவிச சதையை அரித்துத் துணுக்குகளாக வெளிப்படுத்தும் அரிப்புண் (கிரந்திப்புண்); an ulcer which spreads rapidly eating away the tissues and is marked by sloughing particles in the discharge, Phagedenic ulcer

u அழுகுபுண்; க. அழுகுணணு.

['அழுகுபுண்' விணைத்தொகை.]

அழகு புண்குட்டம் a lugu-pun-kuttam, பெ. (n.) குட்டதோய்வகை (கடம்ப, பு. இலிலா. 145); leprosy with running sores.

அழகுமூலம் alugu-mūlam, பெ. (n.) மூலநோய் வகை (கடம்ப பு. இலீலா. 106); a kind of piles.

[ஒருகா. நாட்பட்ட கொடிய மூலமபோலும்.]

அழகுரற்பறவை alu-kurar-paravai, பெ. (n.) புலம்புங் குரலுடைய பறவை; a bird making a weeping noise (சா அக.).

[அழு+குரல்+பறவை. 'அழுகுரல்' வினைத் தொகை. பற → பறவை (தொ.ஆகு).]

அழுகை ' alugai, தொபெ. (vbl n) 1. அழு தல்; weeping. 2. அவலச் சுவை; pathetic emotion 'இளிவும் இழத்தலும் அசைதலும் வறுமையுமென இந் நான்கு பொருள்பற்றித தோன்றும் அவலம் என்றவாறு' (தொல். பொருள். மெயப். 5, பேரா. உரை).

ம. அழுக, க. அளலிகே; தெ. ஏட்சு, து. அரபினி; கோத. அக; துட ஒர்; நா அர; பர் அர், அழி, கோண். ஆழானா; கட., கொலா. அர்; குரு. ஒல்வு; பட. அவவு

[அழு → அழுகை (தொ.பெ.) 'கை' தொ.பெ. சுறு.]

அழுகை alugai, தொ.பெ. (vbl n) அழுகுதல், பதனழிதல், putridity, partial or complete rottenness, putrescence.

ம். அழுகுக், க அழுகு.

[அழுது → அழுகை (தொ.பெ.). 'ஐ' தொ.பை ஈறு]

அழுகைக்கண்ணிர் alugal-k-kappur, பெ (n.) அழுகையால் வடியுங் கண்ணீர்; tears of sorrow. 'அழுகைக் கணணிர்போல உவகைக கண்ணீர வீழதலும் உண்டு' (தொல். பொருள், மெய்ப். 5, பேரா. உரை).

[அழுடை + கண்ணிர. அழு -> அழுகை (தொரபு.). கண் + நீர — கண்ணிர்.]

அழுகைந்தூற்றல் alugai-t-tūrral, பெ. (n.) துலை (ஐப்பசி) மாதம் இடைவிடாது தூறும் மழைத்தூறல்; continuous drizzle during the month of October-November

[அழுகை + தாறறல. அழு → அழுகை (தொ. டெ.). தாறு → தாற்றல் (தொ.பெ.). 'அல' தொ.பெ ஈறு] அழகைத்தூறல் alugai-i-tūral, பெ. (n.) அழுகைத்தூற்றல் பார்கக; see alugai-itūrral.

[அழுகை + தூறவ தூறு → தூறல் (தொ. பெ.). 'அல' தொ.பெ. ஈறு.]

அழகையாது alugai-mādu, பெ. (a.) கவிழ் தும்பை; stooping toombay, Nepeta indica (சா.அக)

[அழுகைமாது (உ.ஆகு.) = அழுமுபெண்டு போல் தோன்றுவது]

அழுகையுங்கண் விருமாய் ajugaiyuń-kaņņirum-āy, கு.வி.எ. (adv.) அழுதுகொண்டு கண்ணீர் சிந்தி, crying (or weeping) and shed ding tears அழுகையுங்கணணிருமாய் வநது நின்றான (உ.வ.).

[அமுகை + உம் + கண்ணீர் + உம் + ஆம். அமு → அமுகை (தொ பெ.). கண + நீர் – கண்ணீர். 'உம்' சுரிடத்து ம கூட்டிகைனைப்புச் சொலு (cumulative conjunction). 'ஆம்' வி.எ. சுறு. ஆ (ஆகு) → ஆம் (இ.கா.வி.எ.)]

அழுகைவாடிமூலி aļugai-vāḍi-mūli, பெ. (b.) அழுகண்ணி பாரக்க; sce aļu-kaṇṇi (சா.அக.)

அழுங்கல் alungal, பெ. (n.) 1. அழுதல்; crying, weeping. 2. துன்பம் (திவா.), affliction 3. தோய் (திவா.); disease. 4. கேடு (திவா.), ruin. 5. அச்சம் (திவா.), fear. 6. இரக்கம்; pity, compassion. 'அழுங்க லெய்திய வாருயிரப் பாங்கற்கு'' (திருக்கோ. 29, கொளு). 7. கண்கலங்குதல்; congestion of the eyes (சா அக) 8. கைகால் கருப் பேறல்; darkening of the limbs through disease (சா.அக). 9 உருவழிதல்; to be disfigured (சா.அக). 10 சோம்பல் (திவா.); sloth. 11, யாழின் நரம்போசை (பிங); sound of lute. 12 ஆரவாரம் (திவா); loud noise, uproar. 'அழுங்க அரரே'' (நற் 36 9), 13. மலை; mountain (சா.அக.).

ம். அழுங்குக

[அழு → அழுங்கு அழுங்குதல் = வருந்ததல. அழுங்கு → அழுங்கல (தொ.வெ.). 'அல்' தொ. பெ சுறு]

மலை யென்னும் பொருள இச் சொற்கு எங்ஙனம் லந்ததென்பது தெளிலாயத் தெரிய வில்லை. 'ஆரவாரமுள்ளது அல்லது செல வழுங்க (செலவு தவிர) ஏதுவாயிருப்பது' ,என்பது, வலிநதும நலிநதும கொள்ளத்தகக் தாகும்.

அழங்காமை alungamai, பெ. (n.) 1. ஒரு வகைக் கடலாமை (வின்.); hawk's bill, Caretta squamata 2. அழுங்கு (வின்.); pangolin

ம் அமுங்காம

[அழுவத + ஆமை.]

அழுங்குத் தன்மையும் ஆமைத் தன்மையும் சோந்தது என்னும் பொருள் அழுங்கிறதப் பொருந்தாது.

அடிங்கிப்பு டிங்கி a lungi-p-pulungi, வி.எ. (adv.) மிக மணமெரிந்து, மிகப் பொறாமைப்பட்டு; suffering from burning jealousy, being extremely envious. பகைவன் தோதலில் வெற்றி பெற்றதனால் அழுங்கிப்புழுங்கி அவனைக் கொல்லத் துணிந்தான்.

[அழுவது → அழுங்கி(இ.கா.வி.எ.); புழுங்கு → புழுங்கி (இ.கா வி.எ). 'இ' ஈரிடத்துமை இ.கா. வி எ. ஈறு 'அழுங்கிப்புமுஙகி' பொருளை மிகுத்துக்காட்டும் மேருணைமொழி]

அழுங்கு-தல் alungu-, 5 செ கு.வி (v.i.) 1. வருந்து தல் (பிங்.), to suffer, to be in distress, in anguish. 2 அஞ்சுதல் (உரி.நி.); to fear. 3 துயரப்படுதல் (பின்); to grieve, sorrow, regret 4 அழுதல் (நாநாரத்த. 968), to 5 கெடுதல்; to be sporled, injured weep. **''அ**ழங்க லிரககமுங் கேடுமாகும்'' (தொல சோல உரி 52) 6. மாசுறுதல்: to be tarnished, to suffer damage of reputation. " (4) sur னமுங்கக் குறற முழைநின்று கூறும்'' (நாலடி, 7. உருவழிதல்; to be disfigured. **"பிணனமுங்கக கள**னுழக்கி" (புறநா 98·5). 8. சோம்பதல் (கிவா), to be idle, lazy, தவிர்தல்; to dispense with ''அழுங்கின வை வனோவயர் நத்தன் மண்ணே'' (அகநா. 65 : 26). 10, ஓலித்தல் (குடா.); to sound.

மு. அழுங்கு, க. அழுகு [அழு → அழுகு → அழுங்கு.]

சேனாவரையா, தொல, சொல, உரி 54ஆம நுற்பாவிற்கு, 'பழங்க ணோட்டமு நலிய உழங்கின னல்லனோ' (அகநா, 66) எனவும, ''தணனழுங்கக் குற்ற முழைநின்று கூறுஞ் சிறியவர்கடகு'' (நாவடி, 353) எனவும, 'அழங்கல, அழுவமேயன்றி இரககமுங் கேடு டீர்கிய குறிபபுணர்த்தும் என்றவாறு' என்று உரை கூறினார் ஆயின், 'அழுங்கின்ன' என்னும் அகநானூற்றூச் சொல்லிறகு 'நிறுத்திலிட்டான்' என்று நாட்டார்-கவியரசு உரையும், 'அழுங்க' என்னும் நாலடியார்ச் சொல்லிறகு 'மாசுற' என்று இராசகோபாலப் பிளளையுரையும் பொருள கூறுகின்றன.

அழங்கு alungu, பெ. (n.) 1 வளைக்குள் வதிந்து இரவிற் கறையான் தின்று வாழும் சிறு விலங்கு (பிங்.); pangolin, Indian scaly ant-eater, Manis crassicandata (செ.அக) — Manis pentadactyla alias M brachyura (சா. அக). 2. அழுங்காமை, கடலாமைவகை, hawk's bill 3 (இசை) பாலையாழ்த் திற வகை (பிங்.), (Mus.) a secondary melody-type of the palai class 4. கற்றாழை (பச்மூ.); aloc

ம அளளுவன்; தெ. ஆளுக; நு. அளங்கு; கூட. சௌளவே.

[நனங்கு - அளங்கு - அழங்கு.]

அழங்குப்பிடி alungu-p-pidu, பெ. (n) விடாப், பிடி (வின்.); firm unyielding hold, pertinacity, obstinacy.

அழங்குணி-த்தல் alunguvi-, 1 பி.வி. (v.caus)

1. துன்பமுறுத்துதல், to distress "அன்புருகு
நெஞ்ச மழுங்குவிக்கு மாலை" (சிவக். 2051)

2. தவிர்த்தல், நிகழ்வொட்டாது தடுத்தல்; to prevent, stop. 'சொல்லுஞ் செய்லும் ஒவ்வாடைக் குற்றம் அவர்க்கெய்தும்; அஃ தெய்தாவகை அழுங்குவி யென்பது கருத்து' (குறள், 1154, பரிமே, உரை).

[அழுங்கு (த.வி.) -> அழுங்குவு (மி.வி)]

அழங்கோடு alung(u)-ōḍu, பெ. (n.) அழுங்கின் செதின்; scales of the pangolin.

[AUNG + DG]

அழுத்தக்காரன் alutta-k-karan, பெ. (n.) 1. கையிறுக்கமுள்ளவன் (உவ.); parsimonious, niggardly person, miser (Com u.). அவன் ஓர் அழுததக்காரன் ஒருவருக்கும் ஒன்றுங் கொடான. 2. அமுக்கள் (உவ.); deep person (Com.u.). அவன் பெரிய அழுத்தக்காரன; அவனை யாரும் அறிந்துகொள்ள முடியாது.

[அழுந்து → அழுத்து (தொ பெ.) → அழுத்தம் (தொ.பெ.) + காரன் (உடைமை குறூத்த ஆ.பா. ஈறு).]

காரன் பார்க்க, see karan.

அழுத்திருத்தம் alultan-tiruttam, பெ. (n.) 1 சிறிதும் வழுவின்மை; perfectly correct அழுத்தந்திருத்தமாய்ப் பேசவும் எழுதவும் வேண்டும். 2. பொருள் வனியுடைமை, emphasis and forcefulness. அவன் பேசசு அழுத்தந் திருத்தமானது

[அழுந்து → அழுத்து → அழுத்தம் + திருந்து → தீருத்து → திருத்தம். 'அழுத்தந்திருத்தம்' பொருள் வலி மிகுக்கும் மரபிணைமொழி.]

அழுத்தம் aluttam, பெ. (n.) 1 அமுக்கம், நெருக்கம்; pressure. அழுத்தம் போதாது. இறுக்கம், திணுக்கம், இழைநெருக்கம், compactness, closeness of texture, as of cloth துணி அழுத்தமாயில்லை. 3. பலகைக் கடினம்; hardness, rigidity, as of wood. 4. உறு தி; durability, strength, as of binding. அழுத்தமான கட்டடம். 5 ஓட்டாரம் (பிடி வாதம்); obstinacy. 6. ஈயாமை, கஞ்சத தனம்; close-fistedness, parsimony. செலவத தில அழுத்தமுள்ளவன் செத்தாலும கொடான். 7. பொருள் வலியுடைமை; emphasis, forcefulness, decisiveness அவன பேச்சு அழுத்தமுள்ளது. 8. ஆழ்ந்தறியுந் தன்மை, profoundness of one's mental application. அவனுடையது அழுத்தமான படிப்பு

ம. அழுத்தம

[அழுந்து → அழுத்து (தொ.பெ.) → அழுத்தம் (தொ.பெ.).]

அழுத்தமில்லாவுடம்பு a luttam-tila-v-udambu, பெ. (n) பழக்கத்தில் அடிப்படாத வுடம்பு, body not moulded by experience, nor toughened by strict habit (சா.அக)

[அழுந்து → அழுத்து → அழுத்தம் + இல → இலலா + உடம்பு.]

அழுத்து-தல் வியாய-, 5 செகுனறாவி. (v.t)

1. அழுத்தச்செய்தல், to press down, press hard, impress. முத்திரை யழுத்து. தலையிற கையைவைத் தழுத்திவிட்டான். 2 பதித்தல், to encase, inlay "மைதீர் பசுமபோன மேன் மாண்ட மணியழுத்தி" (நாலடி 347)

3. அமிழ்த்துதல், to plunge, immerse, press down. குரலவளையை நெரித்துக் குளத்தில் அம்பெய்து ஒருடம்பிற் பதியச் செய்தல்; to shoot cr implant an arrow into a body. "பகழிவுங்கிக கடுவிசை யண்ணையை யானை யணி

முகத தழுத்தலின்'' (குறிஞசிப். 170 : 1). 5 ஒருவர் பிரையுப்பைக் கொடுத்**துவிடு**தல்; to ruin one. நெருக்கடி காலத்தில அவனை ஒரே அழுத்தாய அழுத்திவிட்டார்கள். 6. உறுதி யாக்குதல; to make firm or compact, confirm 7. வற்புறுத்துதல், to insist on, affirm

மை அழுத்துக்; க்., தெ. அத்து (அமிழ்த்து). [அமீழ் → ஆழ → (அழு) → அழுந்து (த்.வீ.) → அழுத்து (பீ வீ).]

அழுத்து aluttu, பெ. (n.) 1. அழுத்துகை; pressure ஓா அழுதது அழுத்தினான. 2. பதிவு, imprint, impression. "நகநு தி யழுத்தைக்காட்டி" (திருப்பு, 452).

[அழுந்து -> அழுத்து (தொ பெ.).]

அழுத்தண் சிந்தியமுக்கு aluda - kan - šindiya mūkku, பெ (n) என்றும் துயரத்தில் அழுது கொண்டே யிருத்தல்; to keep on weeping through distress (சா அக.).

அழுத்தண்ணிரும் சிந்திய முக்குமாய் பாரக்க; see aluda - kan - nirum - šindiya mūkkum - dy.

அழுத்கண்ணிரும் சிந்தியமுக்குமாய் aluda kap-pirum-šindiya-mūkkum-āy, கு.வி எ. (adv.) அழுது கண்ணீர் வடித்துக்கொண்டும் மூககுச் சிந்திக்கொண்டும்; in a lachrymose state of falling tears and running nose. அழு த கண்ணீரும் சிந்திய முக்குமாய வந்து நின்றான்.

[அழு → அழுத(இ.கா பெ.எ.). கண் + நீர + உம (கூட்டி ைணைப்புசபிசால) — கணணி ஞம. சீநது → சீந்திய (இ கா பெ.எ.). மூகஞ + உம (கூட்டி ைணைப்புச பிசால) — மூகஞம். ஆ → ஆய (இ கா வீ எ இங்குக கு.வி.எ. ஈறு).]

சிறு பிள்ளைகளும் பெண்டிரும் வருந்தி யழும்போது இந் நிலைமை யடைவது இயல்பு

அழுதுகும்பிட்டு aļudu-kumbittu வி எ (adv) அழுதுதொழுது பாரசுசு; see aļudu-toļudu

[அழு → அழுது (இகா.வி.எ.) + குமுடுட்டு (இகா.வி.எ)]

அழு நு தொலை - த் தல் aludu-tola:-, 4 செ. குன்றாவி (v t.) 1. அழுது மறந்துவிடுதல்; to lament over and forget அவனை முன்னமே அழுதுதொலைத்துவிடடேன். 2. வருத்தத் துடன் செலவிடுதல; to spend grudgingly அவனுக்கு ஆயிரம் உருபா அழுது தொலைத் தேன்

அழு நிதொ ழுது aludu-toludu, வி எ. (adv.) அழுதும் கெஞ்சியும்: by crying and cringing. அழுதுதொழுது எப்படியோ முதலாளியிடம பணமலாங்கிவிடடான.

[அழு → அழுது (இ.கா.வி.எ.). தொழு → தொழுது (இ.கா வி.எ.). 'அழு துதொழுது' பொருளு மிஞக்க வந்தமாரி மணைகியாழி]

அழுதுவடு-தல் ajudu-vaļi-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) பொலினின்றி யிருத்தல்; to be dull, dispirited, gloomy.

அழுது கணணிர வழிகின்ற நிலையில் ஒருவரின் அழகு கெட்டிருப்பது இயல்பே

அழுந்த alunda, வி.எ. (adv) இறுக; tightly, closely. "அவரை யழுந்தப் பற்றி" (புறநா. 77 10-11).

[அழுந்து → அழுந்த (நி.கா.வி.எ.). 'அ' நீ.கா.வி.எ. சுறு.]

அழுந்தல் alundal, தொ.பெ. (vbl.a.) 1. பதிதல்; impression, being inlaid. 2 நாடி விழுதல; depression as in pulsation indicating collapse or death. நாடியழுந்தல் (சா.அக). 3. வகுந்துதல்; suffering from disease, pain, etc. (சா அக.)

[அமுந்து -> அமுந்தல் (தொ.பெ.).]

அழுந்து-தல் alundu-, 5 செ.கு.வி. (v.1) I. அமுங்குதல், to become pressed down, to press tight. நிலம் அழுந்திவிட்டது. 2. முத்திரை யடிபடுதல்; to be impressed, imprinted. 3 மனத்திற் பதிதல்; to be impressed on the mind. 4 அமிழ்தல; to sink, to be immersed, drowned. "அழுந்தே ணரகத்து" (திருக்கோ. 166). 5. மணி பதிதல், to be inlaid, encased. 6 உறுதியாதல்; to become firm, close, compact தனம் அழுந்தியிருக்கிறது. 7 உறுதியாகப் பற்றுதல், to persist, become deeprooted. எலும்பிற சுரம் அழுந்திவிட்டது. 8. பட்டறிவு பெறுதல்; to gain experience. உலகநடப்பில் அழுந்தினவன். 9. வருந்துதல் நோநார்த்த.); to suffer.

மை. அழுநத்தை [அமீழ் → ஆழ் → (அழு) → அழுந்து.] அழந்து alundu, பெ. (n.) 1. நீராழம் (திவா); depth of water 2. வெற்றிலை நடும் வரப்பு (வின்.); ridge on which betel vine is planted.

அழுந்து-தல பார்க்க; see alundu-.

அழுந்துபடு-தல் alundu-padu-, 20 செ.கு.வி. (v i) தொன்றுதொட்டு வருதல்; to be longstanding, to have existed for generations. ''அழுத்துபட் டிருந்த பெரும்பா ணிருக் கையும்'' (மதுரைக், 342)

[அழுந்து (முத.தொ பெ.). 'படு' து.வி.]

அழப்பு *வுயுறய*, பெ. (n.) சோறு (சது); boiled rice.

[அழுமபுதல = செறியக் கலத்தல ஒருகா. அழும்பு → அழுப்பு = உடமபொடு இரண்டறக் கலக்கும் அல்லது உடம்பாக மாறும் உணவு, சோறு, ''உண்டி முதற்றே யுணனின் சிண்டம்'' (புறநா. 18. 20) ஒ.தோ. அரும்பு = அசிசி]

அழப்புகம் aluppugam, பெ. (n.) தேவருலகம் (சித்தா. நி. 332); celestial world, heaven.

[ஒருகா. அழுப்பு → அகம — அழுப்பகம் → அழுப்புகம். ஒதோ. சோறு = வீ இடு பே று, வீட்டின்பெம் (மூத்தி). "பா தகடும் சோறு புறுஇ்குவை தேருணோக்கம்" (திருவாக 15:7)]

அழுபிள்ளை alu-pillar, பெ. (n.) ஓயாமல அல்லது அடிக்கடி அழுதுகொண்டிருக்கும் கைப் பிள்ளை; weeping child-in-arm

['அழுபிள்ளை' விணைத்தொகை.]

அழுபின்னைக்காரி alu-pillai k-karı, பெ. (n) ஓயாமல் அல்லது அடிக்கடி அழுதுகொண டிருக்கும் கைப்பின்ளையின் தாய், the mother of a weeping child-in-arm.

[அழு+்பீள்ளை +காரி. 'காரி' பெ பா. ஈறு.] அழு**பீள்ளை** பாராக்க, sec a]u-pillai.

அழு**ம்பு-தல் alumbu-**, 5 செ.கு வி (v.i.) செ**றியக் கலத்தல்**; to be intimate, in communion. ''அமர வழும்பத் துழாவி யெனனாவி'' (திவ் திருவாய. 1.7:9).

[அன்ளுதல = நெருங்குதல, செறிதல. அன் (அமு) → அழும்பு]

அழுமுஞ்சி a[u-mūñji, பெ. (n.) 1. எனறும் அழுதுகொண்டிருப்ப-வன்-வள்; a lachrymose person. 2. பொலிவற்ற முகமுள்ள-வன்-வள்; a melancholy or dolorous looking person

க. அளுகுளி

[^அழுகுஞசி' விணைத்தொகை.] மூஞ்சி பார்க்க, sec mūīji.

அடிவினங்காட்டு-தல் alu-vaṇaṅ-kaṭṭu-, 5 செ. குல்றாவி. (v t.) ஒரு பிள்ளை அழும்போது இன்னொரு பிள்ளை அதைப்போல் அழுது பழிப்புக் காட்டுதல்; to mock a weeping child by mimicking it. இந்தப் பிள்ளை அந்தப் பிள்ளையை அழுவணங்காட்டுகிறது (உவ.)

அழுவம் ' aluvam, பெ (n) I. ஆழம்; depth.
"கடல்மண டழுவதது" (மலைபடு 528) 2
குழி; pit. "ஆரிட ரழுவதது" (மலைபடு
368). 3. கடல் (பிங.), deep sea. 4. பரப்பு;
expanse. "தெண்கட லழுவத்து" (கலித்
121 2). 5 பெருமை (திவா); greatness,
excellence. 6. மிகுதி; abundance, copiousness.
"மறப்படை யழுவ மாரி" (சீவக. 802) 7.
முரசு (பொதி. நி.); drum. 8. தடுக்கம் (பொதி
நி), trembling, quaking, fear.

ம். அழுவம்

[ஆத → ஆதவு → ஆதவம் → அதுவம். கட லும் குதியும் ஆதைகுள்ளைகை. கடல் பரந்தது. ஓ.தோ. பரவை = கடல, பரபபாற பெருமை யும் சிகுதியும் உடையது. குரசு பருமையையானதை, பரந்த கணாணுடையது, கடல்போல மூதங்குவது, அதிரவது]

அழுவம் ² a Luvam, பெ. (n) 1. போர்; battle. ''வாளழுவந தாங்கி'' (பு வெ. 8:23). 2 மலையரண (தூக்கம்) (திவா.), fortress 3. காடு; jungle, forest ''நனந்தலை யழுவம்'' (அகநா. 79:9.).

[அன்ளுதல் = இ நெ ஞ ங கு த ல , செறிதல அன் → அனவு → அழுவு → அழுவம் = நெஞங கீச் செய்யும் போரா, போராககுச் சிறந்த மலை யேரண், மலையைரணுள்ள அலலது மரமடாந்த காடு.]

அழவம் ³ aluvam, பெ. (n) 1. **ந**டு; middle. ''அமரழு வததார்'' (புவெ. 10, பொதுவி. 3). 2. **நா**டு (குடா.), country, district, inhabited tract.

[உள் → அள் = நடு. அள் → (அழு) → அழு வம் = குறிஞ்சிக்கும் நெய்தலுக்கும் இடைப்பட்ட மஞ்திலம், சிறந்த வாழ்நிலம், வாழ்நிலம். நாடு]

அழுவம் * aluvam, பெ. (n.) அப்பவகைகள் (வருக்கம்), different kinds of rice-cakes (சா. அத.). [ஒருகா. எழு → எழுவம் → அழுவமை. அப்பம கடப்படும்போது எழும்பும. எழுதலை = எழும்பு தல]

அழுணினிப்பூசல் alu-vili-p-pūšal, பே. (п.) அழுகைப பேரொல்; loud lamentation. 'பிறவோ ரிறந்த வழுவினிப் பூசலும்'' (மணிமே 6:73).

['அழுவுளி' விணணத்தொகை 'பூசல்' ஒலிக் துரிப்பு.]

அழுவுணி alu-v-uni, பெ. (n) அழுகிற குண முள்ள-வன்-வள்; tearful person, one who is always crying or has the tendency to cry under the slightest pretext.

[அழு (முத. தொ. பெ) + உண்ணி. உண் → உண்ணி. 'இ'வி. முத. சுறு 'உண்' துவி.] அழுவை aluvai, பெ (n.) யானை (அக நி), elephant.

[வழுவைை (மானனை) -> அழுவை.]

அழை-த்தல் alai, 4 செ.கு வி (v i) கதறுதல் (பிங்.), to cry out, utter a loud cry, shout. —, 4 செ தனறாவி. (v t) 1. கூப்பிடுதல்; to call, invoke, invite ''ஆதியேயடியேனாதரித் தழைத்தாவ்'' (திருவாச. 29 · 1). 2 பெய ரிட்டுக் கூப்பிடுதல்; to call by name ''சிரீதரா வென் றழைத்தக்காவ்'' (திவ பெரியாழ் 4 6. 2) 3 வரவழைத்தல், to summon, direct to appear or to be brought, to send for. "அரசிய லுரிமைக கெலலா மாங்கவ ரழைத்து'' (கந்தபு, தேவ, விண்குடி, 40).

[அல் → அல → அலம்y → அலப்y அல → அலறு. அல → அலஙகு → (அள ஙகு) → அணஙைகு. அல் → அலு → (அ ளு) → அழு → அழுங்கு அழு → அழை (ஒலிகைகுறிபு).]

ஒலி பார்க்க, see oli.

அழைப்பி-த்தல் alai-p-pi-, 1 பிலி (v caus) தருவித்தல, to fetch, to get at, to invite through another, to import, to send for. தம திருமணத்திறகு அமைச்சரைத்தம் நண்பரைக் கொண்டு அழைப்பித்தார். 'பத்தடி உத்தர முள்ள மரங்களும் அழைப்பித்து' (கோயிலோ. 146)

[அதை (த.வி) → அதைப்பி (பி.வி.). 'பி' பி.வி. ஈறு.]

அழைப்பிதழ் alaipp(u)-idal, பெ. (n.) ஒரு நிகழ்ச்சிக்கு ஒருவரை வருமாறு வேண்டும் அட்டை அல்லது தாள் (இக்.வ.), invitation card (Mod.).

[அறைது → ஆறைழைப்பு (இதா. பெ.) + இதழ் (தாள் அலலது அடடை).]

அழைப்பு alaippu, பெ. (n.) 1. கூப்பிடுகை;
call. "அபபோ தொழியு மழைபபு" (தில.
இயற். நான்மு. 38). 2. வருமாறு வேண்டுகை;
invitation. 3 பொருள்புணரா வோசை;
meaningless sound 'பித்து - பிததாற் பிறநத
அழைபபு அழைபபு - பொருள புணரா
வோசை' (திருக்கோ. 102, பழைய வுரை)
(செ அக.).

 $[Many \rightarrow Manyuy (Gan Gu)]$

102ஆம் திருககோவைப் பாட்டில், தலை வன் கையில் விலலின்றியே தானொரு யானை வேட்டுவனாக யானன நடித்து யதையே தோழி நகையாடி, 'இப் பெரியவா பித்து மிருந்து நின்றார்' என்னும் பொருளில "பித்தழையா நின்றாரிபு பெரியவரே" எனறு கூறியதாகவுள்ளது. ஆகவே, தலைவன் வினா முழுவதும் பொருள்புணரா வோசையே யன்றி, அழைப்பு என்னுஞ் சொல ஆதலால், 3ஆம் பொருள மட்டு மன்று. கொள்ளத் தக்கதன்று.

அழைப்புச்சுருள் alanpu-c-curul, பெ (n) திரு மணத்திற்கு அழைக்கும்போது, மணமக்களுக் கும் உறவினர்க்கும் தாம்பூலத்துடன் கொடுக கும் பணமுடிப்பு (நாளு.), money presented along with betels by the invitees to the bride or bridegroom or relations, as a formal procedure while being invited by them to the marriage.

[அடைதை → அடைப்பு (தொ.பெ.) + கருள் (முத. தொ. ஆகு.) ≔ பணமூடிபைபு]

அழைப்புத்தூரம் alaippu-1-tūram, பெ. (n) கூப்பீடு கேட்கும் அளவான 1000 முழவிணைத் (கச) தொலைவு (இவ): calling distance, 1000 yards (Loc.)

[அழைப்பு + தூரம் கூப்பிடு தொலைவு, அழைப்புத் தொலைவு என்பண தோய தமிழ்]

அழைப்புப்பத்திரம் alaippu-p-pattiram, பெ. (n.)
1. அழைப்பு மடல; letter of invitation. 2
கிறித்தவச் சவைக்குக் குருவாகும்படி அழைக் கும் ஓலை (கிறித்.), written formal call to a priest to take charge of the pastorate of a Christian church (Chr.). [அறை → அறைப்பு (தொ.பெ). Skt patt-ாa → ந. பத்திரம்.]

'அழைப்போலை' என்பது தூய தமிழ்.

அழைப்புமூலிகை alanpu-muligai, பெ, (n.) மாந்திரிக வசியத்திற்குப் பயன்படுத்தும் துடரி வேர், சிறியாணங்கை, அழிகண்ணி முதலியன; the drug or drugs used as magic charms such as the root of Rhamnus circumcissus, Polygala glabra, Indian weeping plant, etc. (சா அக.)

[அணைத → அணைழப்பு (தொ. பெ.). மூலம் → மூலி → மூலிகை = வேர் அல்லது வோச்சரே.]

அழையுறு-த்தல் alai-y-utu-, 4 செகு வி. (v.i.) அகவுதல்; to screech, to utter sound as a peacock. ''அழையுறுத்து மாமயிலகளாலுஞ சோலை'' (தேவா. 6.47.7)

(அதை + உ**ற** — அகைபுறு (த.வூ.) → அகைழ

அள் al, பெ. (n.) 1. கூர்மை (திவா); sharpness, keenness of edge. 2. நீர்முள்ளி (இராசவைத), a species of thorny shrub, Hygrophila spinosa. 3 வாண்முள்ளி; a species of thorny pail dye, Barleria prionitis (சா.அக).

[உள் → உளி. உள் → அள்]

அள் al, பெ. (n.) 1. அள்ளப்படுவது (கல), handful, anything that can be contained within the hollow of the hand. 2. பக்கம்; side 3. விலாவெலும்பு (தஞ்சை); rib (Tj) 4. அள்ளு மாந்தம்; infantile bronchitis (தைவை தைல 8). 5. செறிவு (திவா.); closeness, thickness. 6. பற்றிரும்பு (பிங்); clamp, iron band to hold parts together. 7. வண்டிவில்லைத் தாங்குங் கட்டை (இவ); block of wood connecting the spring with the axle (Loc.). 8. பூட்டு (பிங்.), lock, padlock. 9 வன்மை (சூடா.), strength, firmness.

[உல் → அல → அள் அள்ளுதல = பொஞரது தல, செரூதல். அள் → அள்ளை = பொஞரதிய பக்கம. ஒ.தோே மருவுதல = பொஞரதுதல. மரு → மருங்கு = பக்கம். அள்ளுதல் = பொருத்தீப்பற்றுதல்.]

அள் al, பெ. (n.) 1. காது (பிங்.). ear 2 கன்னம்; cheek (சா.அக). 3. வாய்; mouth அள்ளுறுதல்.

[உள் → அள் → அளை = பொரது, புற்று. வேளை, குகை. அள் = அளைை போன்ற காது. காதொடடியை அல்லது குழிவிழுந்ததன்னைமே]. அள் al, இடை. (part) பெணபால்று. third pers. sing. fem ending. அவள வந்தன்ன. ''ளஃகான் ஒற்றே மகடூட அறிசொல்' (தொல் சொல் கிளவி 6). ''அளஆள் இறு சொழி பெணபாற படாக்கை'' (நன் 326).

ம., க , பர் அள; தெ., குட., பட ஆலு (பெண), கோண் ஆர (பெண்).

[ஆன = Quam ஆள → அன]

அள்ள டிப்பு a(-va[uppu, பெ. (n.) காது குறும்பி; ear-wax or cerumen

[அள் + வழுப4. வழு → வழுப4 = வழு வழுப்பாணதை]

அன்னத்தி allatti பெ. (n.) அள்ளாததி பாரசுக see allatti

அன்னத்துள்ளப்போ-தல் alla-t tulla-p pò-, 8 செ.கு.வி. (v i) கழிச்சல், துனப தோசசி, கொள்ளை, போர் முதலியவற்றால் திடுமென இறந்துபோதல், sudden death due to cholera, accident, robbery, was and other unnatural i causes (சா.அக)

['அளளாததுள்ளை' (து எனை தது டிகை) ஒரு மேரபிணை மொழி, போதல = சாதல]

அள்ளநோய் alla-noy, பெ. (n) அள்ளுதோய், குழந்தைகட்கு ஏற்படும் ஓர் உயிர்பபு (சுவாச) தோய், a disease in children arising from defects in nursing them such as over-feeding, etc., infantile bronchitis, Bioncho pneumonia (சா அக.)

[அள → அள்ளம + நோய். ஒருகா அள்ளு நோய் → அள்ளநோய]

அள்ளல் allal, பெ (n.) 1 தெருக்கம், crowdedness, closeness. 'அள்ளற பயலை யூர்கின்றது" (திவ இயற திருவிருத 13) 2. சேறு (திலா.), mud, mire 3 எழுவகை அள்றுகளுள் (தரகங்களுள்) ஒன்று (பிங), one of the seven hells.

கு, அள

[அள்ளுதல = செறிதல அள் → அள்ளல = செறிவு. சேறு, நெருபபு முதலியன் செறிந்த இடம்.]

அன்னாடித்தள்ளாடி alladi-i-talladi, வி எ
(adv.) தளாந்த நடையாய், தட்டுத்தடுமாறி,
moving with faltering steps, as a small child
of an aged person, with an unsteady gait sway-

ing to and fro பாட்டனாரை அள்ளாடித் தள்ளாடி விடுவந்து சேர்ந்தார்

க அள்ளாடு தெ. அவ்வாடு அவ்வாடு

[அளை எடு → அளை எடி (இகா.வி எ.). தளளாடு → தள்ளாடி (இகா. வி எ.). 'அள் ளாடிதை தள்ளாடி' பொருள் மீதக்கும் எதுகை மேரூக்கைமொழி.]

அள்ளாடு-தெல் allaqu-, 5 செ த வி (vi.) செறி தேல்; to be close ''அள்ளாடிய கவசத்தவிர் மணியற்றன'' (கம்பெரா யுத்த முதற்போ 177)

[அள் = செறிவு 'ஆமு' தலி }

அள்ளாத்தி allatti, பெ (n.) கண்பெருத்த மீன வகை, big-eyed herring, Elops saurus (சா.அக).

அள்ளாயமானியம் allaya-manuyam, பெ. (n) அள்ளுரிமை (அள்ளு சுதந்திரம்) (I.M.P. Sm. 91); right to receive a handful of the grain sold, as perquisite.

[அள (அளளுமை) + ஆயமை (வருவாய்) — அள எாாயமை (வீணணைத்திதாக்கை) மாளமை → மானி → மானூயம் = ஊழியருக்கு அரசு அளிக்கும் உரிமை வருமானுமை அவலது உரிமை நிலம் 'அள்ளாய மானூயம்' இருபெயுவராட்டு]

அன்னி *alli.* பெ. (n.) வெண்ணெய (இராச வைத), butter

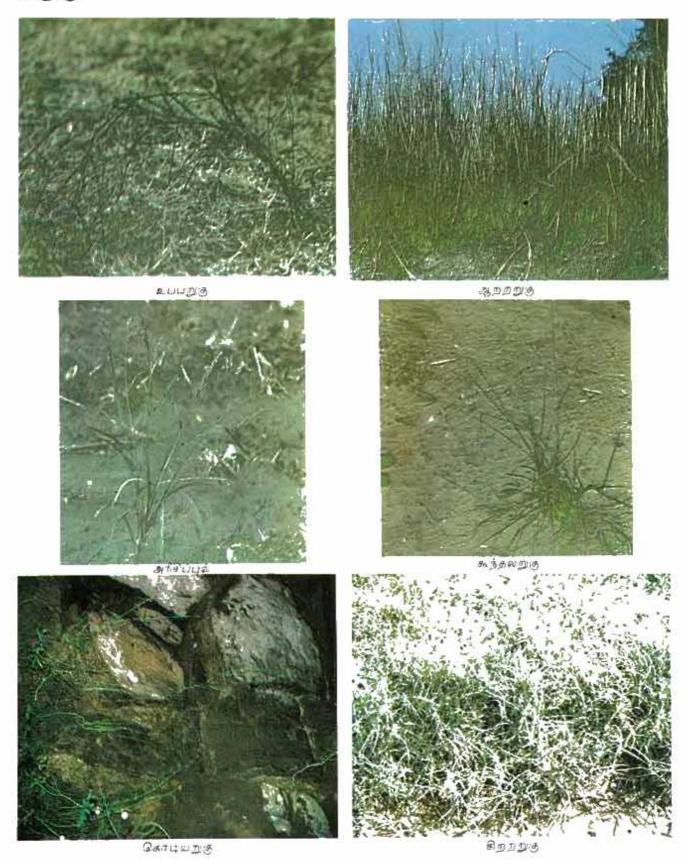
[அள்ளுதல = செறிதல அள → அளளி = செறிந்தது, சேறுபோன்றது 'இ' வி மூத. ஈறு]

அள்ளிக்குத்து-தல் alli-k-kuttu- 5 செ. தனறா லி (v.t) 1. செடி முதலியவற்றினமேல் நீர் தெளித்தல் (யாழ்ப்.), to sprinkle water on plants, etc. (J.) 2 கஞ்சியுண்டைவச் சிறுக்க கொடுத்தல் (யாழ்ப்.) to give liquid food in small quantities (J)

[அன் → அளளி (இ.கா வி.எ | குததுதல = தெளித்தலை, தெளித்தாறுபோற சிறி தா கக கொடுத்தலை.]

அற்னிக்கொட்டு-நல் alli-k-kottu- 5 செ த வ (v i) உடம்பு முழுதும் பரவுதல், to spread over the whole body, as small-pox அமமை யள்ளிக்கொட்டி யிருக்கிறது —, 5 செ. குன்றாலி (v t) 1. மிகு பொருள் தேடுதல், to acquire wealth in unlimited measure அவன் வணிகளு செய்து பணத்தை அள்ளிக் கு-டடுகிறான் 2 தாராளமாகக் கொடுத்

அறுகு

தல: to give liberally. செண்டத்து எஐயாத் துரை முதலியார ஏழைகட்குப் பணத்தை அள்ளிக்கொட்டினார்.

[அன் → அன்னி (இ. கா. வி. எ) கொட்டு தல = கொட்டுத்வபோல் ஏரானமாகப் போடு தல. தேடுதல், கொடுத்தல]

அள்ளிக்கொண்டுபோ-தல் alli-k-kondu-pō-, 8 செ கு.வி. (v.1) நீர்க்கால் வேகமா யோடுதல்; to run swiftly, as a water-course. —, (8) செ. குண்றாவி (v.t) 1 மிகுதியாக வாரிக் கொண்டு போதல்; to sweep away, as a tornado. சூறாவளி அளளிக்கொண்டு போகிறது 2 தோய்கடுமையாகக் கொள்ளை கொள்ளுதல், to cause havoc in a severe epidemic form அந்தலுரில் நச்சுக் கழிச்சல் (பேதி) அள்ளிக்கொண்டு போகிறது

(அள் → அள்ளி (இ.கா. வி எ.) + கொள (தற்பொருட்டுத் து வி.) → கொண்டு (இ.கா. வி. எ) + போதல = செல்லுதல், இயங்குதல், நீகழதல.]

அவ்ளிச்செருகு-தல் alli-c-cerugu-, 5 செ குன்றாவி. (v.t.) சிற்ப இலக்கணப்படி அரசர், அரசியர் கொண்டைக் கூ நதலை மொததமாகக கையால் வாரியெடுத்து தெகிழ்ச்சியாகச் செருகுதல்; to gather by the hands the long flowing tresses of han, of a king or queen, and tie them up in a loose knot. 'தலையி லுள்ள கேசத்தை அளளிச்செருகியும்' (சி செ. பக 74).

[அள் → அள்ளி (இ.கா. வி எ) கொறுகு → செறுது.]

அள்ளித்துள்ளு-தல் alli-t-tull(u)-, 5 செகு வி. (v.i.) மிகச் செருக்குதல்; to be overbearing, to give oneself airs. 'அளளித்துள்ளி அரிவாண மணையில் விழாதே' (பழ.).

[அள் → அளளி (இ. கா. வீ எ). துள் → துள்ளு. துள்ளுதல் = குதீத்தல, செருககுதல |

அவ்ளிழுடி-த்தல் alli-mudi-, 4 செகுனறாலி.
(v.t.) 1 அரசர் அரசியர் கொணைடைக் கூத்தலை மொத்தமாகக கையால் வரரியெடுத்து முடிச்சிடுதல், to gather and tie into a knot, as the flowing tressess of hair of a king or queen 'தலையிலுள்ள கேசததை அளளிச்செத்தியும் முடித்தும்' (கி.சே.பக 74) 2 கூந்தலை முடிக்கும் பொதுவகைகளுள் ஒன்று, a general method of gathering and

tying into a knot, as the flowing trassess of hair

[अतं → अतंति (இ.கா.வி.எ) + முடி]

அன்னியிறை-த்தல் alli-y-irai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1 கையால் முகந்து எறிதல்; to take something in the hollow of the hands and then scatter it கோழிகடகுத் தினியை அள்ளி யிறைத்தான். 2. அளவிற்கு மிஞ்சிச் செல் விடுதல், to spend extravagantly, squander.

[அன் → அள்ளி (இ கா.வி எ.) இறைத்தல = வீசித் தெளித்தல]

அள்ளிருள் *al-l-irul*, பெ. (n.) **செறிந்த இருட்டு;** thick darkness.

[அள் + இருள் (விணைத்தொகை). இர → இருள்.]

அள்ளிணிடுதல் alli-vidu-, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) மிகக் கொடுத்தல்; to give liberally.

[அன் → அன்னி (இ கா வி எ) விடுதல = நீகஞ்தல, போகஞ்தல், கொடுத்தல்]

அள்ளு-தல் allu-, 5 செகு வி (v i) செறிதல், to be dense, thickly interwoven ''அள்ளிலை பணிந்த வைவேல்'' (சீவக். 615) —, 5 செ. குன்றாவி (v t) 1 கையால் முகத்தல், to take, collect or gather in the hollow of the hand or hands ''அள்ளிக் கொள்லாய்'' (நன. சுயம் 98) 2 வாரிக்கொண்டு போதல்; to sweep away, carry off in large quantities or numbers. ''அள்ளிக் கொள்வற்றே பசப்பு'' (குறன், 1187). 3. எற்றுதல், எறிதல் (பிங்.), to throw up. 4 துகர்தல்; to enjoy ''அள்ளுற வளிந்த காமம்'' (சீவக் 1387)

ம் அள்ளு

''அளளுற வளிந்த'' எனனும் சிந்தாமணித் தொடருக்கு, 'நுகருந்தன்மை யுறு ம் படி பழுத்த' என்று நச்சினராக்கினியா உரைத் திருப்பது அத்துணைப் பொருத்தமாயத் தெரியவில்லை. ஒருகால், 'நண்றாகப் பழுத்த அல்லது முற்றக் கனிந்த' என்பது பொருளா யிருக்கலாம்.

அன் அநி allu, பெ. (n.) I. விலாவெலும் பு (தஞ்சை); rib (Tj.) 2 அளவுகூடியாக அல்லது உரிமையாகக் கையால் அள்ளிக் கொள்ளும் கூலம் அல்லது தவசம் (தானியம்) (CG); handful of grain given to or claumed by a labourer, as wages or perquisite, for measuring grains 3 பற்றிரும்பு (பிங்); clamp, iron band to hold parts together. 4 வண்டிவில்லைத் தாங்குங் கட்டை (இ.வ), block of wood connecting the spring with the axle (Loc.) 5 காது (பிங்.), car.

[அன் -> அள்ளு (முத. தொ. பெ)]

அள்ளு² allu, பெ (n.) 1. அள்ளு நோய், குழந்தைகட்கு ஏற்படும் ஓர் உயிர்ப்பு (சுவாச) நோய்; a disease in children arising from defects in nursing them such as over-feeding, etc. infantile bronchitis, Broncho-pneumonia 2. வலி; cramp (சா அக)

அளளுமாந்தம் பார்க்க, see allu-mandam.

அள்ளுக்கட்டு தல் allu-k-kattu-, 5 செ.குன்றாவி
(v.t.) 1. பெட்டி முதலியவற்றை இரும்புத் தகட் டால் இறுக்கு தல்; to fasten with clamps or plates of iron, bind together with wire (W). 2 வலுப்படுத்து தல்; to strengthen, confirm, encourage by promises (W.)

[அள → அளளு + கட்டு.]

கட்டு பார்க்க, see kattu

அள்ளுக்காக allu-k-katšu, பெ. (n.) சில்லறை விற்பனையாளரிடமிருந்து தண்டும் பணம்; market dues collected from retail sellers

[அள → அளளு (முத. தொ. பெ)] காசு பாரகக: see kāšu.

அள்ளுகொண்டை allu-koṇḍai, பெ (n.) பெண்டிர் மயிரமுடிச்சுவகை, coil of women's hair tied up in a special way (W).

['அள்ளுகொணடை' விணைத்தொகை. அள்→ அள்ளு கொள் → கொணடை. கொளளுத்ல = திரளுத்ல]

கொண்டை பார்க்க, see kondar.

அன் நூகொள்ளை allu-kollat, பெ. (n.) பெருங கொள்ளை, great plunder, pillage, dacoity

[`அள்ளுகொள்ளை' விணைத்தொகை அள்→ அளளு கொள்→கொள்ளை. கொள்ளுதல = கவாதல]

அள்ளுச்சீடை allu-c-cidar, பெ (n) சிறு சீடை வரைக் (இ வ.), a small kind of šidai cake

[அள்ளு + சீடைை. அள் → அள்ளு = அளளக் கூடியை அளவு, சிறுமமை.]

சீடை பார்க்க, see šidai

அந்த நடந்தம் allu-mandam, பெ. (n.)
குழந்தைகட்கு நாமுள் தீங்கினால் (தோஷத் தினால்) விலாப்பக்கம் இரண்டும் உயர வெழும்பித் துன்பமும் வலியுமுனடாக்கும் ஒரு நோய் இதைத் தெற்கத்திக் கணை (கணம்) என்பதுமுண்டு, a disease in children attended with fits affecting the intercostal muscles, caused by cruptions on the tongue due to congenital causes (சா அக) — குழந்தைகட்கு உணடாகும் மாநதவகை, infantile bronchitis, Broncho pneumonia, convulsion (செ அக)

[அள் (விலா) → அள்ளு. மந்தம் → மாந்தம்.]

அள் நரல் allural, பெ. (n.) அரணை அல்லது காட்டுக்கரணை, wild elephant yam. Dracontium polyphyllum (சா அக.).

அள் நுறு-தல் allūtu-, 5 செகு வி (v i) வாயூறுதல், to water in the mouth. ''அமுக னென றளளுறிக திததிக்க'' (திருவாச. 7 : 3)

[அள = வாய, எச்சில. உள் → உறு → ஊறு.]

அள்ளொடு¹-த்தல் al l-edu-, 4 செ.கு வி. (v.i.) கைப்பிடியளவு வாருதல்; to take handfuls 'சநதைக கடையில அளளொடுக்கிறதற்குப் போனார்களோ என்னமோ' (தாசிலதார் நா பக. 11).

ம். அள நக

[அள் (முத தொ. ஆகு.) + எடு.]

அன் ொடு²-த்தல் al-[-edu-, 4 செ.கு வி. (v.i.)
I நோயினால் விலா எழும்புதல்; an involuntary rising of the intercostal muscles from a disease 2. இறக்குங்கால் மூச்சுவிட முடியாமல் விலாப்பக்கத்தைத் தூக்கிவிடுதலான சாவுக் குறி; respiration due to the action of the intercostal and other thoracic muscles; Thoracic respiration alias T breathing, observed in persons gasping for breath just before death and considered a symptom of death (சா.அக)

[அள் = வூலா. எடுத்தல் = எழும்புதல]

நோயினால விலாவெழும்பும் அள்ளெடுத் தலை, 'அளவொடுக்குதல்' என்று சா.அக. குறிக்கின்றது. அளவொடுத்தல் என்றாலே போதும்

அங்கொடுக்கிறவன் al-[-cdukkıravan, பெ. (n) ூல்வோர் அளவிலும் ஒவ்வொரு பிடி பெற்றுக் கொண்டு தெல் அளப்பவன் (W.G); a labourer who measures paddy and is paid for it by a handful of paddy from each unit measured

[அன் (முத. தொ. ஆகு.) + எடுக்கிறவன் (விணையைஎ பெ) எடு → எடுக்கிற (நி. கா. பெ.எ.) + அவன் (ஆ பா. ஈறு) – எடுக்கிற வன்.]

அள்ளெடுக்கு**மாந்தம்** al-l-edukku(m)-mandam, பெ (n.) அள்ளுமாந்தம் பாரக்க; see allumandam

[அன் (விலா) + எடுக்குமை + மாருதமை. எடு → எடுக்கும்.]

அவ்வெலும்பு al-l-elumbu, பெ (n.) 1. கன்னப பொறி யெலும்பு, அதாவது காதண்டை யிருக்கும் எலும்பு; a bone on the side of the head between the forchead and the ear, Temporal bone (சா.அக.). 2. விலாவெலும்பு, 11b

[அன் (விலா) + எலும்பு. எல → எலபு → எலுபு → எலுமைபு.]

அள்ளை ¹ allai, பெ. (n.) விலாப்புறம்; side of the body.

க., து. அளளே; கோத அள.

[அள் → அள்ளை]

அள்ளை² allai, பெ (n) பேய் (பிங.), devil, demon

[ஒருகோ: அல (இருள்) → அலை → அள்ளை.]

- அள்ளைப்புறம் allai-p-puram, பெ. (n) 1 விலாப்புறம்; side of the body. 2 வீட்டின் மருங்குப் பகுதி (கோவை), the side portion of a house (Cm.).
- அள்ளைப்பை allai-p-par, பெ (n.) சட்டையின் பக்கப்பை, side-pocket.

[அள் -> அளளை 😑 பக்கம்.]

பை பார்க்க; see pai.

அள்ளையரை allai-marai, பெ. (n) பக்கங்களில் வெள்ளை நிறங் கலந்த காளை (இ.வ); bull with patches of white on its sides (Loc.)

[அள (பக்கம்) → அள்ளை. மல் → மா → மஞ (மறு) → மனர (மனற).]

மரை (மறை) என்னுஞ சொல, முதற்கண கரும்புளளியையே குறித்து ப பின்னாச் செம்புளளி வெண்புள்ளிகளையுங் குறிக்கும் பொதுப்பெயராக மாறியதாகத் தெரி சென்றது

அள-த்தல் ala-, 3 செ கு வி. (v.t.) 1. கிலத்தல்; to mingle, blend. 2. அளவளாவுதல்; to talk together, to converse. ''என்முக மனககுங் கால'' (கலலா 19 · 36). 3. சிறு பொய்யுரை கூறுதல, to tell venial lies —, 3 செ குன் றாவி. (v.t) 1 அளவிடுதல; to measure, fathom. ''அடியளந்தான'' (குறள், 610). 2 எட்டுதல், to extend, to reach. ''மௌலி யணட முகட் டினை யளபப" (கூர்மபு. தக்கன்வே 6) 3. அளவை (பிரமாணம்) கொண்டறிதல்; to test by the logical modes of proof "குறைவிவா அளவி னாலுங் கூறொணா தாகி நினற இறைவனார்'' (சி.சி. சுபக். அவைய 4) 4 வரையறுத்தல், to limit, define, determine the bounds of. ''அவையளந்தறியினு மளத்தற கரியை'' (புறநா. 20: 5), **5**. கரு**துதல்;** to consider. ''ஊறளந் தவாவயின்'' (கலித 17:3). 6. விண்டுபேச்சுப் டுபசுதல்; to gossip. வாயக்கு வந்தபடி அளக்கிறான், விடியவிடிய வீணகதை யளக்கிறான். 7. அளந்து கொடுத் தல, கொடுத்தல்; to give, render, offer. ''கொங்கலாதார மன்னருங் கூடடனப்ப'' (பு வெ. 8:29).

ம். அளக்குக, க. பட. அளெ, து., குட. அள; துட. அள்; கோத. அளவ; கூ..டாச; குடி லோசலி

[அன்ளுதலை = பொருந்ததல். அன் → அன. அனத்தல = ஒன்றை இன்கொள்கொருந்த அனத்தல் அல்லது அறிதல்]

அளக்க**்** alakkar, பெ (n) 1. உப்பளம் (பிங்.); salt-pans. 2. கடல்; sea. ocean. 'அங்கணமா ஞாலஞ சூழு மளக்கா'' (கந்தபு. ஆற்று. 36).

மு. அளக்கார்

[அளம் = உப்பு, உப்பளம், நெயதலை நீலம், உவாநீர். அளம் → அளக்கு → அளக்கா.]

அளக்கர் alakkar, பெ. (n.) 1. சேறு (பிங்.); mud, mire. 2. ஞாலம் (பூமி) (பிங்.); Earth. 3. ஆரல் (கார்த்திகை) (பிங்.), the 3rd asterism. 4. நீன்வழி (பிங்.); long road.

[அள்ளுதல் = செறிதல அளத்தல = கலத்தல். ஓ.தோ: செறுத்தல = செறிதல செறு → சேறு ''ஒலந்தீ நீரவளி விசும்போ டைந்தும் கலந்த மயக்கம் உலக மாதவின்'' (தொல் பொருள். மர. 89)

ஆரதுல் = பொருந்துதல். ஆர → ஆரல் = அறு மீன். அளத்தல் = எட்டுதல]

அளக்கரர் alakkarar, பெ. (க.) உப்பளவர்; workers in the salt-pans (சா அக).

[அளக்கா → அளகக⊄ர்] ஆளுக்கர் பாரகக, see aļakkar.

அளக்காய் aṭa-k-kāy, பெ (n.) வெள்ளெருக்கு (சங் அக.); white madar

[ஒருகொ அளமை + காய — அளககாய் (உப்புப் போறு வெணாணு மேமனா எருக்கங்காய்)]

அளக்கூறு பாடு *ala-k-kū tupādu*, பெ (n) அளவின் பிரிவு; quantitative analysis (சா. அக.).

'படு' து.வி படு → பாடு (முத.தீ.தொ பெ.)

அளசுத்தி alagatti, பெ. (n) கூந்தலுடையவள், woman having a thick tuft of hair. "சீவிக் கோதிமு டித்தள் கத்திகள்" (திருப்பு. 451).

[அளைகம் + அத்து (சாரிமைய) + இ (வெ பா ஈறு)]

அளகது உம் alaga-šūdam, பெ. (n) ஆடவர்க்கும் பெண்டிர்க்கும் குழந்தைகட்கும் பொதுவாக உரிய எளிய தலைக்கோலவகை; a simple mode of dressing the hair on the head, common to men, women and children. 'குழல, கேசத்தால் அமைக்கப்படும் ஒருவகை நெற்றி யலங்காரமே என்றாலும், இது மகுட வகை யாகவே படிமத்துறையிற கொள்ளப்பட டிருக்கிறது. இஃது ஆண்களுக்கும் பெண் களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் உரிய எளிய தலைககோலமாகும். இதில் நெற்றி விளிம்பில் கருவண்டினைப வளாந்திருக்கும் முடி போன்று சுருளசுருளாக அமைக்கப்படும இச் சுருள முகத்தின வலப்புறததில அமையும் போது இடமாகவும், முகத்தின் புறத்தில் அமையும்போது வலமாகவும் சுழிந்து அமையும். முக்த தாமரையை வணடுகள் சூழ்ந்த தோற்றத்தைக் கவிஞன போன்றே சிற்பியும் கலைநயததோடு இயறறு வதை இங்குக் காணக. இதறகுச் சிரச்சூளம என்ற பெயருமுண்டு' (சி.செ. பக. 87)

[அவகு = வளைவு அவகு → அளகு → அளகம = நெற்றி மமிர்ச்சுருள். அளகம > Skt alaka துசு தடம]

அளகபந்தி alaga-pandi, பெ. (n.) கூந்தலி னொழுங்கு; orderly arrangement of a woman's hair. ''நலலா ரளகபந்தி யெனவிருணட்'' (இரகு, திக்கு 12)

[அளகம் + பத்தி பத்தி = வரிகை, ஒழுங்கு பத்தி → பத்தி பத்தி > Skt. pankti]

அள**கபாரம்** *alaga-pāram*, பெ.(n) கூ*ந்தற்* **தொகுதி**, mass of a woman's hair ''அளக பாரம் அவைந்து குலைந்திட'' (திருப்பு. 78)

[அனகம் + Skt. bhara > த பாரம]

த. பொறு > Teut. ber, L fer, Gk. pher, Skt. bhara

அளகபேதம் alagabēdam, பெ. (n.) அதிவிடயம் (சங் அக.), atıs. Aconitum heterophylum.

மறுவ. அழகவேதம் (மலை.)

அளகு**ம்** ' alagam, பெ. (p.) 1 மயிர்க்குழற்சி (பிங்); curl 2 நுதலைச் சார்ந்த முன்னுச்சி மயிர், curls of hair on the forehead ''அலமரு திருமுகத் தளகத் தபபிய'' (பெருங். உளுசைக். 33 119) 3 பெண்மயிர் (பிங்.); woman's hair 4 காட்டகத்தி; unifoliate caper, Cadaba indica (சா அக)

மை அலகம்

[அலம் = வளளைவு. வட்டம், குழற்சி அலம் வரல→ அலமரல = குழற்சி அலம⊶ அலவு → அலகு → அலகம் → அளகம்]

அளகம் → Skt alaka. அகத்திப்பூ கொடு வாள்போல் வளைந்தது

அளகம்² alagam, பெ. (n.) ப**ன்றிமுள்** (திவா.); porcupine's quill

[அள் = கூடா்மை அள் → அள்கு → அளகு → அளகம்]

அளகம்³ alagam, பெ. (n.) 1. நீர் (பிங்.); water. 2 மழைநீர் (பசமூ); rain-water.

ம அலகம்; க. அளக; பட. அளள, Skt. hala.

[அளத்தலை = கலத்தல. அள → அள கு → அளகம்]

''செம்புலப பெயலநீர் போல அன்புடை நெஞ்சந தாங்கலந் தனவே'' (குறுந. 40) அளகம் * alagam, பெ. (n) அளக்காய் (சங். அக.) — வெள்ளெருக்கு; a milky shrub called white madar, Calotropis giganica (albiflora) (சா.அக.).

அளக்காய் பாரக்க; sec ala-k-kay

அளகமம் alagamam, பெ. (n.) புலலுருவி, parasite plant (சா.அக).

[அளத்தல = கலத்தல. ஒருகா அளவு → அளது → அளகம் → அளகமம]

அளகவல்லி alaga-valli, பெ. (n) மயிர்மாடடி; hair hook, a chain like ornament worn in the ear and hooked to the hair ''இருபாலு மனக வைவி யருகிலங்க'' (சூளா. சுயம், 195).

[அளகம= பெணைடிரை கூ⊾ை. தல. வல⊸≻வலலி = கொடி.]

- அளகளப்பு alagalappu, பெ. (n.) அளவளப்பு பார்க்க, see alavalappu.
- அளகன் alagan, பெ. (n.) ஒருவகைச் செயனஞ்சு (சோரபாடாணம்), a kind of arsenic (சா. அக.).
- அளகாபுரி alagāpuii, பெ. (п.) 1. குபேரன் நகரம்; city of Kubēra ''அந்தத் தமரஞ் சென் றுயரள காபுரி'' (பாரத். மணிமான். 15.). 2. தஞசாவூர், Thanjāvūr (கோடிசசுரக். 54, கீழக்குறிப்பு)

ஒருகோ அழகா**ப**ுரி → அளகாபுரி.

புரி பாரக்க, see puri

அவகு ¹ alagu. பெ. (n) 1. கோட்டான்,கோழி, முயில் ஆகியவற்றின் பெண்; hen of owl. fowl and peacock

> ''கோழி கூகை ஆயிரண் டலலவை - குழுங் காலை அளகென வமையா'' (தொல பொருள் மர 56).

> ''அப்பெயாக கிழமை மயிற்கு முரித்தே'' (ஒடி 57).

2. கோழிச் சேவேல்; cock. ''அளகைப் பொறித்த கொடியிளையோன்'' (திருவிளை. அருச்சனை. 34).

[ஒருகோ. அளவு -> அளஞ]

திருவிளையாடற புராணத்திற சேவற் கொடியை அளுகைக்கொடியோன் என்றது, கோழிக்கொடியோன் என்னும் பொதுப் பெயர் வழக்குப்பற்றியதாகவாம்.

- அளகு² alagu, பெ (n.) ஆரல் (கார்-த்திகை) (பிங்.) the 3rd asterism
- அளகை alagai, பெ (n) 1 அளகாபுரி 1 பாரகக,see alagapuri 1 (உத்தரரா. வரை. 1). 2 அளகாபுரி 2 பாரக்க see alagapuri 2 (கோடிச்சுரக். 54)
- அளகையாளி alagai y-ali, பெ.(n.) குபேரன் (திவர). Kuberan, ruler of Alagai
- அளத்தி alatti, பெ. (n.) 1. தெய்தல் நிலப் பெண் woman of the marine tract 2, உமணர்குலப் பெண; woman belonging to the ancient caste of salt-makers.

[அளமை = உப்பு, உப்பளமை. அளைம→ அளததி. 'அத்து' சாரியை. 'இ' பெ பா, ஈறு]

அளத்தியம் alattiyam, பெ. (n.) 1. சவர்க் காரம், fuller's earth, soap. 2. நீலச் செய னஞ்சு (நீலப்பாடாணம்); a prepared arsenic (சங் அக்).

[அளம் = உப்பு, உவாமண்.ை அளம் → அளத் தீயம். 'அத்து' சாரியை 'இயம்' எறு.]

- அளத்து நிலம் alattu-nılam, பெ. (n.) அளர் நிலம் பாரகக், see alar-nilam (RT)
- அள**த்**துப்பச்சை alattu-p-paccai, பெ. (n) மருக கொழுந்துச் சக்களத்தி (மு.அ), sea-blite, a plant akin to maid's love, found growing in the brackish soil or near the sea-side (சா. அக.)

[அளமு + பச்சை = உவாநிலத்தி லூண்டாகும் பசசைசைகுகுடி. 'அத்து' சாரிமை.]

அளத்துப்பாசிதம் alattu-p-pāšidam, பெ. (n.) பெருமுன்னை; dusky-blite (சா அக).

[அளம்+பாசீதம். 'அத்து' சாரியை பக→ பாசம → பாசீதம்.]

அளத்துப்புல் alattu-p-pul, பெ. (n) முயிற்றுப் புல் (மூ அ.), a kind of grass (செ அக.) maritime grass or ant-grass found growing near ant-hills, Pommeruella cornucopia (சா அக.)

[அளறு + புல் — அளற்றுப்புல் → அளத்துப் புல.]

அளத்துப்பூசனி alattu - p - pūšanı, பெ (n) பெரும்பூசணி; ash-coloured pumpkın, Cucurbıta maxima (சா அக),

[அனம் + அத்து + பூசனி. அளம் = ஒரு**கா.** சாம்பல் நிறம.]

பூ**சணி** பார்க்க, see **pūša**ņi.

அளத் நப்பூசை alattu - p - pūšai, பெ. (n.) அளத்துப்பச்சை, மருக்கொழுந்துச சக்களத்தி (மலை); sea-side Indian saltwort

[ஒருகா. அளத்துப்பச்சை → அளத்துப்பூசை.]

அளத்துப்பூளை alattu-p-pūlai, பெ. (n) ஒரு வகைப் பூளைச்செடி, species of wool-plant, Aerua brachiatum.

[அனம் + அத்து + பூனனை. 'அத்து' சாரிகைய.]

அளந்தறி-தல் aland(u)-azi-, 2 செ.குன்றாவி. (v t.) 1. அளவிட்டு அறிதல்; to know by measurement. 2. மதித்து அறிதல்; to know by discernment

[அள - அளந்து (இ.கா.வி எ.) + அறி.]

அளப்பட்ட alappam, பெ (n) 1 அளக்கை, measuring (W). 2. தழ்ச்சி, ஆம்புடை (உபாயம்); contrivance, stratagem. அளபப மறிந்தவன் (உவ)

[அள -> அளப்பு -> அளப்பம.]

அனப்பம்² *alappam*, பெ. (n.) *அங்கப்பிச்சு,* பித்தநாளம், bile-duct (சா அக.).

அளப்பன-த்தல் alapp(u)-ala-, 3 செ கு.வி (v.1)

1. அலப்புதல்; to prate, chatter, gossip, repeat needlessly (W) 2 விண்பெருமை பேசுதல்; to boast, bluff 3. புரளி சொல்லுதல்; to speak falsehood, to propagate false rumour. 4. அளப பறி-தல் பாரக்க; see alapp(u)-ari-. 5 முறு முறுத்தல்; to complain, grumble, express dissatisfaction (செ அக.).

[அன - அனப்பு (தொ பெ) + அன]

அளப்பளத்தல் என்னும் சொல்லிறகு முறு முறுத்தல் என்னும் பொருள் பொருத்தமாய்த் தோன்றவில்லை.

அளப்பற்-தல் alapp(u)-ati-, 2 செ.குன்றாவி (v.t) I. ஒருவருடைய மனத்தை ஆராய்ந்தறி தல்; to fathom, gauge, as the mind of a person. 2. ஒருவருடைய உட்கருத்தை வலக்காரமாய் (தந்திரமாய்) அறிதல், to discover another's designs, find out another's intentions

[அள -> அளப்பு (தொ.பெ.) + அறி.]

அளப்பன் *alappan*, பெ (n.) வீணாகப் பேசு வோன்; prater, chatterer, babbler (W)

[அன → அனப்**பு** (இதா இடு) → அனப்பண். 'ஆண்' ஆபா குறு.] அளப்பு alappu, பெ. (n.) 1. அளக்கை; measuring "அளப்பருந் தன்மைய ஊழியங் கங்குல்" (திவ இயற் திருவிருத் 60) 2 ஆ ராய் ந் தறிகை, ascertaining after inquify. 3 எல்லை; bounds, limit "சுசனை யளப்பில் கால மிதயமே லுன்னி" (கந்தபு. தக்க. ததிசிப். 32) 4. அறிவுரை, சூழ்வுரை (பஞ்ச திருமுக 1530), counsel. 5 அலப்புகை, chatter

[அன → அளப்பு (இதா பெ.) 'பு' இதா பெ. குறு]

'அளததல' எனனுஞ சொலலே ஏராளமாய அளததல என்னும் பொருள்டிப்படையில் வீண்பேசசுப் பேசுதல் அல்லது பீதற்றுதல் என்னும் பொருளைப் பெற்றுவிட்டது அளத தல வேறு; அலப்புதல் வேறு முதனிலை யளவிலும் வினைப்பெயரளவிலும் இவ்விரு சொலலின் வேறுபாடு தௌளத் தெளிவாம் 'அளப்பு' என்பது புவ்விற்றுத் தொழிற் பெயர் 'அலப்பு' என்பது இயல்பு முதனிலை அல்லது முதனிலைத் தொழிற்பெயா.

'அலபபுதல்' என்னுஞ சொலலிறகு முறு முறுததல என்னும் பொருள பொருத்த மின்மை முன்னரே குறிக்கப்பட்டது

அளப்புக்கு alappukku, டெ. (n) முடக்கொற் நான் (மு.அ.), balloon-vine (செ.அக.) — palsy curer, Cardiospermum halicacabum (சா.அக.).

அளபு alabu, பெ. (n.) 1. அளவு, measurement ''மேவிய வுயிரளபாய'' (நன் 88, மயிலை.) 2. (இலக.) அளபெடை, (Gram.) lengthening of the sound of a letter. ''குற்றுயி ரளபி னீறாம்'' (நன். 108)

[அள → அளவு → அளபு.]

அளபெடு-த்தல் alab(u)-equ-, 4 செகு.வி. (v 1) (இலக) செய்யுள் வழக்கிலும் உலக வழக்கிலும் எழுத்து மாத்திரை மிககொலித்தல; (Gram) to lengthen the sound of a letter either in poetry or in common usage.

[அள → அளவு → அளபு (எழுததீன் ஒலி யளவு) + எடு. எடுத்தல் = மிஞ்தல, மிஞ்த்தல், உயர்த்தல.]

அளபெடை alab(u)-edat, பெ (n.) (இலக.) இரு வகை வழக்கிலும் மாத்திரை மிக்கொலிக்கும் எழுத்து; (Gram) a letter lengthened in sound either in literary or common usage

[அன → அனவு → அனபு + 'கடை. எகு → எடை (தொ.பெ.). 'ஐ' தொ.பெ. ஈறு. 'அன பெடை' தொ.ஆது.] வைய வளபெடை

அளபெடை வகைகள்: அளபெடை பின்வரு மாறு பலதிறமபற்றிப் பற்பல வகைப்படும்.

வழக்கிடம்பற்றி, உலகிய லள்பெடை.
 செய்யுளிய வள்பெடை என இருவகையாம்.

67 - (B)

'த**யிரோஒஒ தயிா' — பண்**டமாறறு

'பொன்னாஅர் மேனியனேஎஎஎ'

— இசை

'அணணோஒஒஒஒ' — விளி

'ஒருவழியுஞ சொல்லாமல் உலகை விட்டுப் போனாரேஎஎஎ' —அழுகை

''உறாஅர்க் குறுநோ யுரைப்பாய்''

—செய்புளிய வளபெடை.

உலகிய லளபெடையை இயற்கை யள பெடை யென்றும், செய்யுளிய லளபெடை யைச் செயறகை யளபெடை யென்றும சொலலலாம்.

 பயனபாடுபறறி, இசைநிறை யள பெடை, இன்னிசையளபெடை, சொலலிசை யளபெடை, எழுத்துப்பேற நளபெடை என நாலவகையாம்.

67-(1)

''உறாஅர்க குறுநோ யுரைப்பாய்'' — இசைநிறை யளபெடை.

''கெடுபபதூ உங் கெட்டார்க்குச் சார்வாயமற் றாங்கே

யெடுப்பதூ உ மெலலா மழை''

''நாவலோஒ வென்றழைக்கு நாளோதை''

''குனறது திறுத்த குரிஇயினம்''

''உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றார் வரனசைஇ யினனு முளேன்''

சொல்லிசை மளபெடை.

(நசை தல் = விரும்பு தல். நசைஇ = நசைந்து, விருமபி).

இராஅப் பகல, அராஅப் பறறிறறு — எழுததுப்பேற றளபெடை.

செய்யுளில இசை குறைந்தவிடத்து அதை நிறைக்க எழுத்து நீண்டொலிப்பது இசை நிறையளபெடை; இசை குறையாவிடத்தும் இன்னோதைபற்றி எழுத்து நீண்டொலிப்பது இன்னிசை யளபெடை, வினைமுதனிலை சற்றுயி ரளபெடையால இறந்தகால வினை யெச்சமாவது சொல்லிசை யளப்படை; புணாச்சியில் தோன்றல் பற்றியது எழுத்துப் பேற் றளபெடை. இது ஏனையவை போல யாப்புறவுள்ளது (கடடாயமானது) அன்று.

 எழுத்து வேறுபாடுபற்றி, உறி ரள பெடை, ஒற்றளபெடை என இருவகையாம.

எ-டு:

''செறாஅஅய வாழிய நெஞ்சு''

—உயிரளபெடை.

''இலங்ங்கு வெணபிறைகு டீச னடியார்ககுக்

கலங்ங்கு நெஞ்சமிலை காண''

''எஃஃ கிலங்கிய கையரா யின்னுயிர வெஃஃகுவாரக் கில்லை வீடு''

உயிரளபெடை, மீண்டும் மாததிரை வேறு பாடுபற்றிக் குறிலளபெடை, நெடில் எ பெடை என இருவகையாம்.

எ-டு.

''கெடுப்பது_! உங் கெடடார்க்குச்

சார்வாயமற் நாங்கே

பெடுப்பதூ உ மெலலா மழை''

—குறிலளபெடை.

"செறாஅரௌச் சேறியென **கொளுசு''** —நெடி**லளபெ**டை.

 சொலலிடம்பற்றி, முதனிலை யள பெடை, இடைநிலை யளபெடை, கடை நிலை யளபெடை என மூவகையாம்.

ar-(β):

இன்னிசை யளபெடை.

''ஓஒதல வேண்டு மொளிமாழ்குஞ

செய்வினை

ஆஅதும் என்னு மவா"

—முதனிலை யளபெடை.

''நறறாள் தொழாஅ ரெனின்''

—இடைநிலை யளபெடை

''நல்ல படாஅ பறை''

—கடைநிலை யளபெடை.

 இனி, அளபெடை யளவுபற்றிக் குற்றள பெடை, நெட்டளபெடை எனவும் இருவகை யாம

செயயுளிய வளபெடை யெல்லாம், பொது வாக மும்மாத்திரையும் சிறபபாக நான் மாத்திரையும் பெற்றுக் குற்றளபெடையாம். உயிர் பன்னிரு மாததிரையும் மெய பதினெஎரு மாத்திரையும் அளபெடுக்கும் இசையள பெடையும், மூச்சடக்குமளவு அளபெடுக்கும் விளி யழுகை யளபெடைகளும் ஆகிய உலகிய லளபெடைகள் நெட்டளபெடையாம்.

முத**துவீரியம் அ**ளபெடையை இயறகை யளபெடை, செயறகை யளபெடை, இனனிசை யளபெடை, சொலலிசை யள பெடை, நெடிலளபெடை, குறிலளபெடை, ஒறறளபெடை, எழுத்துபபேற நளபெடை என எண்லகையாக வகுத்துக்கூறும்

"இயறகை செயறகை யினனிசை சொலலிசை நெடிலகுறி லொற்றள பெழுத்துப் பேறள பெணவகைப் படூடம் என்மனார் புலவா" (முத்துவீ எழுத்து, 32).

அளபெடைவண் ணம் alab(u)-edai-vannam, பெ.
(n) (யாப.) அளபெடை பயின்று வரும் செய்யு ளோசை வகை; (Pros) rhythm produced by using frequently the lengthened letters known as alabedai. "அளபெடை வணணம் அள பெடை பயிலும்" (தொல் பொருள் செய் 219).

[அளபு+எடை+வண்ணமை. அள → அளவு → அளபு. எடு → எடை (இதா.வெ.) வள் → வண் → வணணம்.]

வண்ணம் பாரக்க, see vannam.

67 · (B):

''மராஅ மலரொடு லிராஅயப பராஅம'' (அகநா. 99 : 8)

''கணஸ் டணணணெனக் கண்டுங் கேட்டும (மலைபடு 352).

அளம்¹ alam, பெ (n) கூர்மை (போதி நி.); sharpness.

[அள் = கூரமமை. அள் -> அளம்.]

அளம்² alam, பெ (n.) செறிவு (அகநி); closeness, density

[அன்ளுதல = தெருங்குதவ. செறிதல அன் = செறிவு. அன → அளம.]

அள**ம்** ³ alam, பெ. (a.) I உப்பு; salt. 2. உப்பள**ம்**; salt-pan. 3. நெய்தல் நிலம் (வின.). maritime tract. 4 கடல் (பொதி.நி), sea 5 களர் நிலம் (அக நி.); saline soil.

ம., து அளம: தெ. அளமு. [அன் → அளம] அளம்படு-தல் alam-padu-, 20 செகு வி. (v.i) வருந்துதல், to suffer. ''அளம்பட்டறிவோண னாவகை'' (தேவர் 1.13 9)

[அலம் = து**ள்**பம் அலமை → அளம் 'படு' து வி]

அளம்பல் alambal, பெ (n) வெடங்குறுணி பார்க்க; see vedanguruni (L.) — stag's-horn trumpet flower (செ அக.) — மான்கொம்பப் பூச்செடி, stag's-horn trumpet flower, Stereospermum xylocarpum அடப்பமரம் பாரக்க, see adappa-maram (சா.அக).

அனம்பல்மரம் alambal-maram, டெப (n) வெடங்குறுணி, மலையாளத்தில் மிகுதியாக வளரும் ஒரு மரம். இதன் பூ வெள்ளையாயும் இலை அடர்த்தியாயும் பாரவைக்கு அழகாயு மிருக்கும். குளிர்காலத்தில் இலை உதிரும். இதன் பழம் மெதுவாயிருக்கும், உண்ணவு தவும். மரத்தினின்று ஒருவகை எண்ணெ **யெடுத்துத் தோல்நோய்க்குப் பயுன்படுத்து** வார்கள், a tree, walking-stick bignonia. Stereospermum xylocarpum, It is a native of Malabar, its flowers are white and the leaves deciduous in cold weather and also ornamental. the tender fruit is edible. A thick fluid of the colour and consistence of Stockholm tar is obtained from this tree and it is used by Vaidyans as a remedy for scaly eruptions on the skin (#ir. அக).

குறிப்பு: சா.அக. அளம்பல என்று ஒரு செடியும் ஒரு மரமும் இருப்பதாக வேறு படுத்திக்கூறி, 'Stereospermum xylocarpum' என்னும் இலத்தீன் நிலைத்திணைப் பெயரை இரண்டிற்கும் பொதுவாக்க குறித்திருப்பது மயக்கத்திற்கிடமானது ஆசிரியர் சிறந்த புலவரும் மருத்துவருமாதலால், அவர் கூறிய வாறே இங்குப் பெயர்த்தெழுத்பபட்டது. ஒருகால் அச்சுப் பிழையாகவு மிருக்கலாம்

அலா**ம்பற்று-தல் alam-parru-**, 5 செ.கு வி (v i) உப்புப் பூததல்; to wear away through the action of salt 'உளுத்து அளம்பற்றின் சுவா' (திவ. திருக்குறுந். 19. வியா)

அமைப் alamam பெ. (n.) பொன (சங்அக), gold

அமைரு - தல் alamaru-, 18 ச்சகு வ (v i) மனஞ்சு ழலு தல், கலங்கு தல்_த மயங்கி வருந்து தல, to be bewildered, to be distressed. ''அவமரு குயிலினம்'' (சிவக. 49)

அறுகு

[உலம்வா → உலமா → அலமா → அலமரு தல → அளமருதல் உலம்வருதல = சுழுழுதல.]

அளர் alar, பெ (n.) I. உவா, saltishness, brackishness 2. உவர்மன, fuller's earth (சா.அக)

[அனம் → அளா.]

அள i² alar, பெ. (n) 1. சேறு; mire. 2. களி மண், soft clay (சா.அக.).

[அன் = செறிவு. அள் → அளா]

அளர்க்காடு alar-k-kādu, பெ (n) உவர்மன வெளி, extensive stretch of soil of fuller's earth.

[அனும→ அளா கடு → காடு.]

அளர் நிலம் alar-nılam, பெ. (n.) களர் நிலம், saline soil (R T)

[அளைம→ அளாஎ. நீல் → நீலம]

அளர்ப்பூளை alar-p-pūlan, பெ. (n.) அளத்துப் பசசை (புதுவை), sea-blite (Poṇḍ.).

[அனம் - அளா பூளை - சீளை.]

அளவஞ்சிமுலி alavañji-mūli, பெ (n) தேட் கொடுக்கி; scorpion-sting plant, Heliotropicum indicum (சா அசு)

அளவடி alavadi, பெ. (n) 1 பகுது முதற் பதினான்கு வரை உயிரும் உயிர்மெய்யுமான எழுத்துகளைக்கொண்ட நாற்சீர்க் கட்டளை யடி; a poeuc line of four metrical feet, containing ten to fourteen letters, both vowels and vowel-consonants separate-consonants not being counted.

"நாற**சிர கொண**ட தடியெனப படுயே" (தொல், பொருள், செய் 32),

''பததெழுத் தென்ப நேரடிக் களவே ஒத்த நாலெழுத் தொறற்கங் கடையே'' (டுடி 38),

''குறளடி முதலா அளவடி காறும் உறழநிலை மிலவே வஞசிக கெனப'' (ஷெ. 56).

67-B.

''நன்மணங் கமழும் பன்னெல் லூர் (10) வமையோ மென்றோ காயரிநெடுங்க(11) ணிணையீ ரோதி யேத்திள் வனமுலை (12) மிறும்பமன மகரிடை யெழுந்த மாவி (13) ன்றுந்தழை துயல்வரூஉஞ் செறிந்தேந் தலகுல'' (14)

(தொல பொருள செய 40,பேரா உறை). | 64 2 **நாற்**சீரடி, a line of four metrical feet. "நாலொருசீர் அறிதரு காலை அளவொடு நேரடி" (யா.கா. 12).

[அள - அளவு + அடி - அளவடி.]

நேரடி என்பது அளவடி எனபதன் மறு பெயர் **தொல்காப்பியர் கா**வத்திலும் நாற சிரடியொடு இஞ்சீரடி, முச்சீரடி, ஐஞ்சீரடி, அறுசீரடி, எழுசீரும் மேறபட்ட சீரும் உள்ள அடி ஆகியனவயும் வழங்கினவேனும். நாற சீரடியே சரியான அலலது சிறந்த அளவின தாகககொள்ளப்பட்டது. அதனால், அதையே சிறப்பாக அடி யென்றனர். அதை, ''நாறசீர கொணட தடியெனப படுமே'' என்னும நூறபாத தெளிவாகக் காட்டும். அந நாற சீரடியையே, நான்கு முதல் ஆறெழுத்துவரை யுளைது குறளடி யென்றும், ஏழு முதல் ஒன்ப தெழுத்துள்ளது சிந்தடி பென்றும். பதினான்கெழு ததுவரை அளவடி யெனறும், பதினைந்து முதற் பதினே மெழுத்துவரை யுள்ளது தெடில்டி யென்றும், பதினெட்டு முதவ இருபதெழுத்துவரை யுள்ளது க**ழிநெடிலடி** யென்றும் ஐவகையாக வகுத்து வழங்கினர்.

''நாலெழுதே தாதி யாக வாநெழுதை தேறிய நிலததே **குறளடி** யௌபை'' (தொல. பொருள செய 36),

''ஏழெழுத் தெனப **சிந்த**டிக் களவே ஈரெழுத் தேற்ற மல்வழி யான''

(Gaz 37).

''பத்தெழுத தென்ப **தேரடி**க் களவே ஒத்த நாலெழுத தொறறலங்கடையே (*ெ*டி 38),

''மூவைந **தெழுததே தெடில**டிக் களவே ஈரெழுத்**து மிகுதலு மியல்பென மொழிப**் (இடி 39).

''மூவா றெழுதேதேகே**மிதெடிற்** களவே ஈரெழுத்து மிகுத்து மிவட்பெறு மென்ப'' (ஷ். 40)

இவை யெழுத்தெண்ணப்படுவதால் கட்டளையடி யென்ப பெயர்பெறும் பிற காலத்தார்க்கு இஃது அரிதாக விநந்தத்தால் இவலியாப்புக் கைவிடப்பட்டது அதன்பின், எழுத்தெண்ணிக்கை பற்றாது சீரெண் ணிக்கை பற்றியே, இருசீரடி குறள்டி யென் றும், முச்சீரடி சிந்தடி யென்றும், நாற்சீரடி முன்போன்றே அள்வடி யென்றும், ஐஞ்சீரடி தெடில் டி மேன்றும், அறுசீரும் பே-லுங் கொள்ட அடி கழிதெடிலடி யென்றும் பெயா பெற்றன.

அளவதிலம் alava-nılam, பெ (n) அளர்நிலம் பாருக்க, see alar-nılam (R.T.)

[அளம் -> அளவம + நீலம் நீல் -> நீலம்.]

அளவப்பொட்டல் alava-p-pottal, பெ. (ம.) அளர் நிலம் பாரகக, see alar-nılam (R.T.).

[அனும → அனுவம் + பொட்டல. பொட்டு → பொட்டல்.]

- அளவம் alavam, பெ (n.) அளகம் பாரகக; see alagam.
- அளவர் alavar, பெ (n.) உப்பமைக்குங் குலத் தார்; persons belonging to the caste of saltmanufacturers. "பரதவ ரளவா வாரிப படுத்தமீனுப்பின் குப்பை" (கந்தபு. ஆற்று 30).
- அளவழிச்சந்தம் alavali-c-candam, பெ. (n) நான்கு முதல் இருபத்தாறெழுத்துவரை வந்து அளவொவவாத அடிகளையுடைய செய்யுள் வகை (யாப. வி. 95, உரை), a stanza of the mandilam (viruttam) type whose lines are not equal in length, but no line containing less than 4 and more than 26 letters

[அனவு + அழி + Skt. chandas > ந சந்தம் (வணணைம்)]

இஃது அளலியற் சநதததிற்கு எதிர.

அளவழித்தாண்டகம் alavali-t-tandagam, பெ. (n.) இருபத்தேழெழுத்து முதலாக வந்து அளவொவ்வாத அடிகளையுடைய செய்யுள் வகை (யாப். வி. 95, உரை), a stanza in which each line contains not less than 27 letters without the lines being equal in length with each other.

[அளவு + அழி + தாண்டகம். தாண்டு → தோணாடைகம. 'அகம்' ஈறு இருபத்தா இருழுத்து எனறும் மணடிலை வரம்பைத் தாண்டிச் செல்லும செய்யுள்வேகை.]

தாணுடகம் பார்கக; see **taṇḍagam** இஃது அளவியற றாணடகத்திறகு எதிர்.

அளவ்ளப்பு alavalappu, பெ (c.) அளவளாவுகை (வின்.), sociability.

^ [அளவை + அளவு — அளவளவு → அளவள → அளவேள∪y.] அளவளாவு-தல் alavalavu-, 5 செகு வி. (v.i) கலந்து பேசுதல், to hold intimate talks, converse freely, live socially. "அளவளாய நட்டாலும்" (மூதுரை, 4).

[அளவு+அளவு-அளவளவு -> அளவளாவு.]

அளவளாறு alavalāvu, பெ. (n.) கலநெது வாழ்கை,மனகைலப்பு; intimacy. "அளவளா விலலாதான வாழக்கைக்" (குறள, 523).

['அளவளாவு' முத தொ பெ]

அளவளாவு-தல பாரகக, see alavalavu-

அளவறுத்தல் alavaru-, தொ. பெ. (vbl. n.) I அளவைகளால் அளந்தறிதல்; to test by the logical methods of proof. ''அளவறுப்பதற கரியவன்'' (திருவாச. 5:35). 2. வரையறை செய்தல்; to fix limit, define 3 வரம்பு நீக்கு தல்; to unlimit.

கூ. அளவியறி

அளவன்¹ alavan, பெ.(n.) தவச**ம் அ**ளப்போன்; one who measures the grain.

ம். அளவன

அவவன்² alava<u>n</u>, பெ. (n.) உப்புக் காய்ச்சு வோன், உப்பமைப்போன், salt-manufacturer (சா.அக)

[அளம் (உபை4) → அளமன் → அளவன. 'அன்' ஆ.பா. ஈறு.]

- அளவன்^க *alavan*, பெ (n) ஒரு செயனஞ்சு (சோரபாடாணம்) (மூஅ); a kind of prepared arsenic
- அளவாக்கு-தல் alav(u)-ākku-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) மட்டமாக்குதல், to make even, to level, to straighten, to set right. 'நூறபிடித்த பத்தியை அளவாகக் வேணும்' (திவ திருக் குறுந். 10, வியா).

[அளவு + ஆக்கு. ஆகு (த.வி.) → ஆகைக (பிவி)]

அளவி alavi, பெ. (ம.) அளவு; limit. "அளவியை யாரக்கு மறிவரியோன்" (திருக கோ 1 10).

ம., பட. அளவு, க அளவி; தெ, அலவி, கொலா. உாவ். அளவிடு-தல் alavidu-, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 'அளத்தல்; to measure, explore. ''மணணுற்ற வெலலை யளவிட் டிடுமால்'' (கந்தபு. அசுர. அசுத. 7).

ம அளக்குக; க. அளதெவடு; து. குட அளதெ; பட அளெ.

[அள -> அளவு + இடு (து.வி.).]

அளவிடை alavidat, தொபே. (vbl n) மதிப பிடுகை; calculation, estimation சத்துருவை அளவிடை பார (வின்.).

[அளவு + இடை. இ $G \rightarrow$ இடை (தொ பெ.). ஒதோ. எ $G \rightarrow$ எடை]

அளவியல் alaviyal, பெ. (n.) (யாப.) பாவின் அடிவரையறை; (Pros.) regulation regarding the number of lines in different kinds of stanzas 'கோக்கே பாவே அளவியல் எனாஅ'' (தொல் பொருள், செய். 1)

[அள -> அளவு + இயல (ஒழுங்கு)]

அளவியற்சந்தம் alaviyar-candam, பெ. (n.) நான்கு முதல் இருபத்தா நெழுத்துவரை அள வொத்து வரும் அடிகளையுடைய செய்யுள் வகை (யாப். வி. 95, உரை); a stanza in which each one of the lines contains the same number of letters between 4 and 26, both limits inclusive.

[அளவு + இயல் + Skt. chandas > த. சந்தம்.]

இது அளவழிச் சநதத்திறகு எதிர

அளவியற்றாண்டகம் alaviyat-tandagam, பெ. (n.) இருபத்தே மெழுத்து முதலாக வரும் அள வொத்த அடிகளையுடைய செய்யுள்வகை (யாப. வி. 95, உரை); a stanza in which each one of the lines contains not less than 27 letters and all lines contain the same number.

[அளவு + இயல + தாண்டகம. தாணாைடு → தாண்டகம. 'அகம' ஈறு. இருபத்தாருழுத்து என்றும் வரம்பைத் தாண்டிசை செலலும் மண்டில (வீருத்த) வனைகத் தாண்டகம்]

தாண்டகம் பார்க்க; see tāṇḍagam.

அளவில் alavil, குளி எ. (adv.) 1 மட்டில்; as regards. என் அளவில் ஒரு குறறமுமிலலை. 2. எல்லைக்குள்; within bounds, to the extent அந்த அளவில் அவளை வைத்துக்கொள். 3. உடனே; as soon as, immediately after. அவன சொன்ன அளவில எல்லாரும் பணித்தைக் கொடுத்துவிட்டார்கள்.

[அனவு + இவை (7ஆம் வே. உஞ்பு).]

அளவிற-த்தல் alav(u)-ira-, 3 செ.கு வீ. (vi)
1. எல்லையிலதாதல், அளந்தறிய முடியாத
தாதல்: to be unlimited, to be immeasurable.
இறைவ னாற்றல அளவிறந்தது. 2. குறித்த
அளவு கடத்தல், to exceed appointed limits.
"ஆவியும் ஒற்றும் அளவிறந் திசைத்தலும்"
(நன். 101).

[அனவு + இற. இறத்தல = கடத்தல, மீகுதல]

அளவினார் *alavi<u>n</u>ar, பெ.* (n.) தேர்வாளம் (சங். அசு.); croton

அளவு alavu, பெ (n) 1. எண்ணல், எடுத்தல் முகத்தல், நீட்டல் என்னும் நால்வகை யளவு களுள் ஒன்று: one of the four modes of measurements, viz., counting, weighing, measure of capacity and linear measure. 2. அளவுமானம்: measurement. 3. நில்வளவு • (I.M.P. Tj. 1000); Revenue survey. வளவு: size 5. தன்மை, quality, nature. ''ஏரள விலலா வளவினா'' (இருக்கோ 308). 6. தக்க சமையம்; opportunity, favourable occasion. ்நமக்குக் கிளுசிதகரிக்க நலல வளவு' (ஈடு. 1 4:4). 7. மட்டு; imit. 8. (இலக்) எழுத்தொலிக்குங் BIT W மாத்திரை, (Gram.) unit of time, being one second, observed in sounding of letters. "வரைமித மளவு மட்டுமாத் திரைப்பெயா" (பேரகத. 116). 9. (இசை) தாளத்தில் 3 மாத் திரைக் காலம் (சிலப 3 16, உரை): (Mus) duration of time-measure consisting of three mattirais or sounds. 10. தருக்க அளமை; laws of reasoning, dialectics "ஆற்றின்ள வறிநது கறக" (குறள், 725) 11. அறிவம் (ஞானம்); wisdom (ஈடு, 3.7·3) —, கு வி எ. (adv) wi@i, until, only so far, so much ''முகங்கோணு மனவு'' (குறன. 224) இடை. (prep) தொடங்கி; from ''அன்றளவு .....இன்றுகா றமுத மீந்தது'' (உபதேசகா. சிவபுணணி, 347)

ம் , க. அளவு, தெ. அவவி, வாவு; து. வககெ: பட. வெக்க.

[அன்ளுதல = பொருந்துதல பொரு ந தி அல்லது பொருத்தியனத்தல் அன் → அனு ┺> அனவு.] அள ஷி-தூல் alavu-, 5 செகு.வி. (v i) 1, விரவுதல்; to blend, mingle.

''புறத்திணை மருங்கிற் பொருந்தி னலல தகத்திணை மருங்கி னளவுத லிலவே''

(தொல, பொருள. அகத 58) 2. கலத்தல், ஒன்றுசேர்தல், to mix 'கோறறேனி லளவுந் தீஞுசொல்' (காமபு. கணணனமண. 71). —, 5 செ குனறாலி. (v t.) உசாவுதல்; to inquire after one's welfare. ''அலமர லுள்ளமொ டளலிய விடத்தும்'' (தொல. பொருள. கற. 5.).

[அள்ளுதல = பொருந்துதல், செறிதல், கலத் தல். அள் → அளவு. அளவுதல் = கலத்தல், கலந்துரையாடல்.]

- அளவுக்கல் alavu-k-kal, பெ (n.) நீரேற்றங் காட்டும் கற்றூண் (S I.I i, 130); stone pillar for measuring the height of water level, in tanks.
- அளவுக்கூறுபாடு alava-k-kū pu-pādu, பெ (n.) ஒரு கூட்டுப் பொருளின் அல்லது கலவைப் பொருளின் அமைப்புக் கூறுகளைப் பிரித்தறி தல்; determination of the proportion of various elements forming a compound, quantitative analysis (சா.அக.).

[அளவு + கூறுபாடு. கூறுபடு → கூறுபாடு (முத.தீ.தொ.பெ.). 'படு' து.வி.]

- அளவுகருளி alavu-karuvi, பெ. (n.) அளக்க வுதவும் அளவைக் கருவி; instrument of measurement
- அளவுகாரன் alavu-kāran, பெ. (n.) தெல் முதலியன அளப்பவன்; one who measures paddy and other grains (R.T.).

[அள → அளவு. 'கார**ன்**' தொழிலூரிமை புறுரிய ஆ.பா. ஈறு]

அளவுக்கவுதவுங் கூடை (இ.வ); a basket of certain capacity for measuring rice, etc. (Loc.).

[அள → அளவு. குடை → கூடை = குடை வா*ளு பீள்ளைற்* கலம்.]

- அளவுகோல் alavu-kōl, பெ. (n) அளக்குந் தடி; méasuring rod, foot-rule. ''வியனிவத தளவு கோல்'' (பிரபுலிங்க துதி. 16).
- அன்வு சாப்பாடு alavu-šappadu, பெ. (n.) உண்டிச்சாலைகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட அள

வாகப் படைக்கும் சாப்பாடு; meals served in fixed quantity in hotels and eating-houses.

[அள → அளைவு சாபபுடு → தாப்பீடு → சாப் பாடு.]

இது போர்க்காலத்தில் அரிசித்தட்டினால் ஏற்பட்டது.

அளவுசோறு alavu-šōṛu, பெ. (n.) அளவு சாப்பாடு பார்க்க, see alavu-šāppāḍu.

அளவுது டி 1 alavu-tadı. பெ. (n.) அளவுகோல் பார்க்க; sec alavu-köl.

அளவுதடி² alavu-taḍi, பெ. (n.) ஆண்குறி; penis (சா அக)

[அளவுதலை = கலதைதல், புணாதல். தடி = தடித்த அலலது தடிபோள்றை உறுப்பு.]

அளவுநாழி alavu-nā[i, டெ. (n.) முத்திரைபபடி, standard measure

[அள - அளவு. நானம -> நாளி -> நாழி]

அளவுப்பநிவு alavu-p-padivu, பெ. (n.) வயல் களை அளந்து பதிவு செய்கை (அளவு பையாஷ்); survey or measurement of fields (R.T.).

[அள - அளவு பது - பதிவு.]

- அளவு படி alavu-paḍi, பெ. (n.) அளவு நாழி பாரக்க; see alavu-naḷi.
- அளவுபடுத்து தல் alavu-paduttu-, 5 செ குன்றாவி. (v.t.) வரையறை செய்தல்; to limit.

[அள → அளவு. அளவுபடு (த.வி.) → அளவு படுத்து (ଓ.வி.). 'படு' து.வி. படு (த.வி.) → படுத்து (୧^२.வி.)]

- அளவுபடை alavu-padar, பெ. (n.) சிறு சேனை; small army. 'அளவுபடைக்குப் பெரும்படை தோற்பது' (ஈடு, 2.4 · 7)
- அளவுவர்க்கம் alavu-varkkam, பெ.(n.) அளவைப் படிகட்கு ஏற்பட்ட ஒரு பழைய வரி (S.I.I. II, 247); an ancient tax on measures of capacity.

[அனவு + Skt varga > த வாக்கம் → வருக்கம்]

அளவெடு-த்தல் alav(u)-edu-, 4 செகுன்றாவி (v.t.) ஒன்றன் நீளம் அகலம் முதலியவற்றை அளந்தறிதல்; to take the dimensions of.

[*அள* → *அளவு* + எடு.]

அளவெண் alav(u)-en, பெ. (n.) (யாப.) **நாற்**சீர் ஓரடியாய் தான்கு வரும் அம்போதரங்க வொத் தாழிசைக் கலிப்பா வுறுப்பு வகை; a member of ambodaranga vottališaikkalippa consisting of four lines of four feet each.

் , ...நீர ததிரைபோல மர்பொன்று நேரடி முச்சிர குறணடு வேம்டுப்பின்

அரவொன்று மலகுல தமபோ தரங்கவொத் தாழிசையே" (யா கா. 10)

67-B:

"கன கவா எதிரமுடி கன னஞ சென்னியை தணசுட நறுபகை தவிர்த்த வாழியை ஒலியிய னுவண மோங்கிய கொடியினை வலிமிகு சகட மாறறிய வடியினை"

(யா.கா 10, உரை).

[அள → அளவு. அளவு — எண் — அள வெண். எணை = எண் கொண்ட செய்யு ளுறுப்பு]

அளவை alavai, பெ (n) 1 அளவு, measurement. 2 எணணைல், எடுத்தல், முகத்தல், நீட்டல் என்னும் நால்வகை அளவைகளுள ஒன்று, measure of four kinds mentioned in ancient literature, viz . computation, weight, capacity and extent. 3 அளவுக்கருவி; standard of measure. 4. காட்சி, கருத்து, ஒப்பு, உரை என்னும் நால்வகை ஏரண அறிவழிகள்; means of acquiring correct knowledge, which are four, viz, perception, inference, similarity and precept 5 எல்லை; bound, limit. ''ஐந்தி யாணடெனு மளவைநிற ககன்றுழி" (கந்தபு. தக்க, உமைகயி, 49). 6. அமையம்: time, occasion, opportunity. ் அன்னதோ ரளவை தன்னில்" (சுந்தபு, தேவ விணகுடி, 38), 7 தாள் (சூடா); day 8. தன்மை; nature. ் அதன்பய மெயதிய வளவை மான் (பொருந 92). 9 அறிகுறி; sign, indication. ''இவை யளவை யாக விடாககடல கடத்தி'' (கம்பரா. யுத்த. சீதை, 29),

[அள் -> அள -> அளனவ.]

அளவைக்கால் alavat-k-kal, பெ. (n.) மரக்கால் (திவா.); a grain measure.

[அள → அளைவை கலலுதல் = தோண்கைடுதல். குடைதேல. கல → கால]

அளவைநூல் alavai-nūl, பெ. (n.) ஏரணம், தருக்கிரூல்; logic. 'அளவைநூலசொன்னுல் கறநே கற்கவேண்டு தெலின்' (குறவ. 725, பெரிமே. உரை).

[அள -- அளவை. துவல் -- நூல்.]

அளவையாகுபெயர் alavai - y - argu - peyar, பெ. (n) எண்ணல், எடுத்தல் முதலிய நால் வகை அளவைப் பெயர்களுள் ஒன்று. அவ் வளவையுடைய பொருளுக்கு ஆகிவருவது (நன் 290, உரை); Metonymy in which a word and its implied meaning relate to measurement, of which there are four according as the measure is one of computation or weight or capacity or extent.

[அள → அளைவ 'ஆகுபெயா' வீணைதை தொகை. ஆ → ஆகு பெய → பெயர் = இடுவது.]

அளவைவடிவம் alavar-vadivam, பெ. (n.) உருவத்தைக் காட்டுவதற்கு வரைந்த படம் (புதுவை); diagram (Pond.).

[ஆள→ அளவைை. படி → படிஷை → படிவைம → வடிவெம்.]

அளவைவாதம் alavai-vadam, பெ. (n.) ஏரணச் சான்று காட்டி உண்மையை நிறுவும் தருக்கம் அலலது உறழ் (பிரமாண வாதம்) (மணிமே. 29. 42. உரை); debate or argument seeking to establish truth through logical proof.

[அள → அளவை. Skt. vāda > ந. வாதம] அளவைத்தருக்கம் அவலது அளவையுறழ என்பது தூய தமிழ்.

அளவைவாதி alava:-vadi, பெ. (n.) அளவைச் சொற்போர் செய்பவன் (மணிமே. 27 3), one who expounds logical debate or argument.

[அள → அளமைவ. Skt. vādin > ந வாதி] அளவைத்தருக்கி அல்லது அளவையுறழி என்பது தூய தமிழ்.

அளவொழுகு alavolugu, பெ. (n) 1 நிலபுலங் களை யளந்து பதிவுசெய்கை; survey or measurement of fields. 2. சிற்றூர் நிலபுலங்களின் அளவுகளைப் பதிவுசெய்யும் பொதுதகம்; register specifying the measurements of the fields of a village (R T.).

[Am - Amay + 9@@ (9@w@).] .

அளறு¹ alazu, பெ. (n.) 1. நீர், water. ''குளிர பொயகை யன்று நிறைய'' (பரிபா. 8 **9**3). 2 குழம்பு, liquid of thick consistency. 'வன முஷைசை சுணைகு மளறும்'' (கலலா. 27 20) 3. குழைசேறு (பிங்); soft mud, slough, mire. [அள்ளுதல = பொருந்துதல், கலத்தல, செறி தல. அள் → அளர் → அளறு.]

அவறு² alaru, பெ. (n.) 1. நரகம்; hell "பூரியாக ளாழு மனறு" (குறள, 919). 2. காவிக்கல்; red ochre 'அளறறுப் பொடி' (திவ. திருப்பா. I4, வியா.).

[அழல → அழறு → அளறு = நெருப்பு, செந் நிறம்.]

அளறு-தவ் alagu-, 5 செ கு.வி. (v.i.) 1. தெரி தல் (வின்.), to be fractured by a fall or blow, broken, bruised. 2. பிளத்தல் (வின.); to split due to falling. 3. சிதறி வெடித்தல், to be mauled, shattered.

[அள்ளுதேல = செறீதல். அள் → அளறு. அளறுதல் = செறீரது நெரூதல், புளத்தல, வெடித்தல.]

அளறுபடு-தல் alaru-padu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சேறாதல், to turn into mire. 2. நிலை கலங்குதல்; to be disconcerted, perplexed 'இராவணனை யளறுபட வடாததானிடம்'' (தேவா. 1.10:8).

[அனறு + படு (தா.வி.) அனறு = குழம்பு, சேறு. அனறுபடுதல் = மணகைகுழம்புதல், மணகை கலங்குதல.]

அளாய்குளாய் alay-kulay, பெ. (a.) பரபரப் பான செய்கை; hasty action. 'அளாய குளா யாய்ப் போகுமது` (ஈடு, 9.1.9).

[ஒருகா. அளைை என்றும் சொலலினின்று தீரிந்த 'அளைகுளை' என்றும் ஒலிக்குறிப்புச் சொல்லா யிருக்கலாம்.]

அளாரியம் alariyam, பெ. (n.) வெங்காயம் (சித.அசு.); onion (செ.அசு.) — பெருவெங் காயம், a big variety of onion (சா.அசு.).

அனாவல் alaval, தொ.பெ. (vbl.n.) அளாவு-தல் பார்க்க, sec alavu-.

அளாவன் a(đva<u>n</u>, பெ. (n.) கலப்பு; mixture 'அளாவனான சத்துவத்தை யுடையரா யிருப்பாரும்' (ஈடு, I . I . 5).

[அளவு → அளாவு → அளாவன் 'அன்'ஒன். பா. சுறு.]

அனாவு-தல் *alavu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கலத்தல்; to mingle, "பாலோ டனாய நீர" (நாலடி. , 177). —, 5 செ.குன்றாவி (v,t) 1. பொருந்து தல்; to reach, extend up to, touch 'விசும் பினை யளாவு மனனவன் கோயிலை'' (கந்தபு. யுத்த. மூவாயி. 1). 2. கையால் அளைதல், கறண்டியால் துழாவுதல்; to stir, as with a hand or spoon 3. கலந்து றவாடல்; to have social intercourse, mingle freely with relatives.

[அன -> அளவு -> அளாவு.]

அளி'-தல் ali-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செறிதல், to become crowded, dense 2. கலத்தல, to mix, mingle. "சிறியார்களோ டனிநதபோது" (கம்பரா, சுந்தர். ஊாதேடு. 154). 3. குழை தல்; to be overboiled. சோறனிந்து போயிற்று 4 அறக்கணிதல்; to become overripe, mellow. "அளிந்ததார் கணியே" (திருவாச. 37.4). 5. புரியமாயிருத்தல் (பிரியமாயிருத்தல்); to be attached. "மந்தி யனிந்த கடுவணையே நோக்கி" (திவ். இயற். மூன்றாம்திருவந் 58). [அன் → அனி.]

அளி²-த்தல் ali-, 4 செகுன்றாவி. (v.t.) 1. செறித்தல் (பிங்.), to crowd together. 2. அறம் நோக்கிக் கொடுத்தல்; to give in charity ''அரிதாய வறனெயதி யருளியோர்க் களித தலும" (கலித். 11:1). 3. **தகுதிபற்றிக்** கொடுத்தல; to give as prize or reward, to confer a title or degree. பரிசனிப்பு, பட்ட மளிப்பு விழா. 4. **அன்பினாற் கொடுத்தல்;** to give free or as a token of love. அன்பளிப்பு. ஈனுதல்; to yield, beget "காநதார பதியளித்த மெயக்கன்னி" (பாரத். சம்பவ. 22). 6. அருளிப்படைத்தல்; to create. "யாவையு மயனகணின் றளிப்பான்" (கந்தபு. தக்க. ததிசியுத். 9) 7 அருளி அல்லது அன் பினாற் காத்தல் (பிங்.); to protect, take care of, nourish. 8. அன்பினாற் சொல்லு தல்; to speak, express with affability. "முகமனளித தும்" (கலலா 14 17). —, 4 செகுவி (v i) 1. அருள்செய்தல்: to be gracious, show favour. "அஞ்சினர்க் களிததலும்" (சிறு பாண, 210). 2. விருப்பமுண்டாககுதல்; to create desire ''அளித்தயில கின ற வேநதன'' (சீவக. 192) 3 சோர்வை நீக்குதல், remove weariness "கொண்டவற களித்த தோர் குளிரகொள பொயகை" (சீவக, 1622).

ம. அளிககுக

[அன் → அன்னல = செறிவு. சேறு. அள் → அள்ளி = வெண்கிணம். அள் → அளி. அளி தல = செரிதல, குழைதல், கணிதல, அன்பு செய்தல், அருளதல்.]

அறிவில் அல்லது ஆற்றலில் அல்லது அன் பிற் சிறந்த நன்மக்களால் பிறந்த குடும்பத திறகோ, ஒரு நாட்டிற்கோ, பல நாடடிறகோ, உலக முழுவதிற்குமோ பெருநன்மை விளை வதனா<u>ல</u>ும், பெறறோ ரிருவருள்ளும பிள்ளைபபேறறிற்கு முதற்கரணியமானவன் தந்தையே யாதலாலும், மகபபேறறைத தநதை பொதுமககட்கோ, கணவன் மனைவிககோ அளிக்கும அன்பளிப்பாக அல்லது நன்கொடையாகக் கருதும் மரபு பறறி, அளிததற சொல் மகப்பேற்றுப் பொருள கொண்டது இதன் வீளக்கத்தைத தா என்னும் உருப்படியிற் காணக.

அளி ் வி. பெ. (n.) 1 அன்பு; love. "அளி நயந்து" (இரகு. நாட்டு. 1). 2. அன்பு கரணி யத்தால தோன்றும் அருள்; clemency, grace. ''கொடையளி செங்கோல் குடியோ மபல நான்கும்" (குறவ, 390). 3 அன்பினாலுண்டா கு**ம் ஆசை**; desire. ''அளியா விவ்வூர் காணு நலத்தால" (கமபரா. சுந்தர ஊாதேடு 83). 4. அருள்போன்ற குளிர்ச்சி; coolness. "திங்களு ளெளியுநீ" (பரிபா. 3.67). 5 **அன்** பினால் நிகழுங் கொடை (திவா.); gift, present. 6 அனபோடு கூடிய வேளாண்சமை (உபசாரம்) மதிப்புரவு (குறள், 390, உரை); civility, politeness. 7. அருளினால் அல்லது அன்பினால்•இரங்கத்தக்க எளிமை; miserableness, wretchedness. ''தாயத்தாயக கொண டேகு மளித்திவ் வுலகு '' (நாலடி, 15)

ம., க அளி.

[அன் → அளி.]

அளி²-த்**தல்** பாரக்க; see alit²-

அளி ali, பெ (n.) 1. தேனீ; honey-bee. 2 தேன்வெண்டு; honey-beetle "அளிதேர் விளரி யொலிநின ற பூம்பொழில்" (திருவாச. 6 10). 3. தேன் (நாநாரத்த.); honey 4 இனிமை. sweetness (சா அக) 5. மது (பிங்); sweet liquor (சா.அக.) — spirituous liquor (செ. அக.). 6. வண்டுகொல்லி (பச.மு.); ringworm shrub.

ம., க. அளி.

[அள் = கூ.ரமை, முள், கொடுக்கு. அள் → அளி = கொட்டும் உறுபுள்ள ச அலலது வண்டு.] அளி ali, பெ (n.) 1. மரவுரி மரம் (Le), bark tree (செ அக) — மரவுரி; tree bark, Antiaris toxicaria (சா.அக.). 2. காய் (மூ அ.); unripe fruit.

க. அளி

[ஒருகா. அள் = செறிவு, தீண் மைை. அள் → அளி = தீண் ணியைது.]

அளி * ali, பெ (n.) 1. கருந்தேனி (சா.அக); black bee. 2. காகம்; crow.

ம., க. அளி.

[ஒருகா. கள் (கரப்பு) → அள் → அளி = கியது.]

அளி ali, பெ. (n) 1. வலைத்தட்டி (கிராதி); lattice, fence அளிப்பாயசசிய வீடு. 2. மாட்டுத்தொட்டி (மாட்டுக்காடி); crib for straw.

ம. அழி

[44 y -> 24 an]

அளிகம் aligam, பெ. (n) தெல்லி (பச.மு); emblic myrobalan.

அளித்து alittu, பெ. (n.) இரங்கத்தக்கது; that which deserves pity. ''கலங்கு மளித்தென் கடுமபு'' (பு.வெ. 9 · 25)

[அளி (இரக்கம்) -> அளித்து. 'து' ஒன் போ. ஈறு. 'த' புணாச்சித தோன்றேல்.]

அளிது alidu, பெ. (n.) அளித்து பார்கக; see aliitu. "அளிதோ தானே பாரியது பறமபே" (புறநா. 109.1)

[அளு → அளியது → அளிது. 'து' ஒன்.போ. ஈறு.]

அளிந்**தார்** alindar, பெ (n.) அன்புடையோர்; loving persons. ''அளிந்தாரக ணாயினும் ஆராயா னாகித தெளிந்தான் விளிந்து கெடும்'' (பழமொழி. 182).

[அளி → அளிரத (இ.கா பெ.எ.) + அவர் (ப.பா.ஈறு.) — அளிர்தவர் → அளிர்தார. அளி தல் = அன்புபுகெய்தல]

அளிப்பாய்ச்சு-தல் *ali-p-pāyccu-*, 5 செ.கு வி. (v i.) வலைத்தட்டி **யிடுதல்**; to construct a lattice.

[அழி → அளி. பாய் (தவி.) → பாய்ச்சு (ூ. வி.) 'க' பி.வி. சுறு.]

அளியன் aliyan, பெ. (n.) 1. அன்பு மிக்கவுள்; one who has great love, gracious benefactor.

"அிலியன் போலப் புலம்பீனன்" (சுந்தபு. யுதத. அக்கினி. 198). 2. காக்கப்படத்தக்க வன், one who deserves protection, needy person. "அளியன் நானே முதுவா யிரவலன்" (திருமுருகு. 284) 3 இரங்கப்படத்தக்கவன். one who deserves pity. "அளியன் நமபையல என்னார் அமம்வோ" (திவ். திருமாலை, 37).

ம. அளியன்; க, து. அளிய, தெ. அலலுடு; பட. அளிய (மருமகன்).

[அளி (அன்பை. இரககம) → அளியன் 'அன் ஆபா. ஈறு.]

அளிலாமயம் alil-āmayam, பெ. (n.) ஊதை (வாத) நோய் (வை மூ.); rheumatism

[அனில் + Skt. āmayam (நோல்).]

அளுக்கு-தல் *alukku-*, 5 செ.கு வி. (v i.) குலை தல் (திவா); to be perturbed, disconcerted

க. அலுகு; தெ அலுகு.

[அலூக்கு (த.வி.) → அ லூ கத (பி.வி.) → அளுக்கு. அலூஙகுதல் = அசைதல்]

அளுங்கு ¹ alungu, பெ. (n.) அழங்கு, ஒரு விலங்கு (மு.அ), pangolin.

ம. அளுஙகு, தெ. அளுகு, அளுவ; து அளங்கு.

[நனங்கு 🖚 அளுங்கு.]

அளுங்கு² alungu, பெ (n) ஒருவகைக் கிளிஞ்சில்; a kind of shell (சா.அக.).

அளுங்கோடு alungodu, பெ (n) அழுங்கின் கொம்பு; the horn of a pangolin (சா.அக)

[அளுவகு + கோடு — அளுங்குக்கோடு -> அளுவகோடு.]

அளேசுவிடையம் aļēšu-viḍaiyam, பெ. (n) அளேசுவெப்பம் பார்க்க, sec aļēšu-veppam

அளேசுவெப்பம் alēšu-veppam, பெ. (n) அதி விடையம் (மூ அ.); atis, (செ.அக) — அதி விடைய வேர்; the root of Indian atee, Aconitum heterophyllum (சா அக)

அளேசுவெப்பு aļēšu-veppu, பெ. (n.) அளேசு வெப்பம் பார்க்க, sec aļēšu-veppam.

அணை - தல் alai-, 2 செகுன்றாவி. (v.t.) 1. தழுவுதல்; to embrace, caress. "என்னணியார் முலையாக மளைந்து" (திருவாச, 49:4), 2. • தடுதல், to wear. 'அனிசுசப்பூலை மயிரில அளைந்தாள்' (குறள், 1118, மணக். உரை). 3. துழாவுதல்; to stir with the hand or a ladle, to dabble with the hand, as a child "இனனடி சில புக்களையுந்தாமரைக்கை" (நள.கலிதொ. 63) 4 கலத்தல், to mix up, mingle with. "ஊனைந்த வுடற்குயிறாமென்" (கம்பரா. அயோத். பள்ளி. 16). 5 துகர்தல் (அனுபவித்தல்), to enjoy, experience. "அளைவது காமம்" (சிலக் 1551). —, 2 செ.கு வி (v.1.) 1. கூடியிருத்தல், to be mixed, mingled. "ஆர்வமொடனை இ" (தொல், பொருள். சுற 5). 2. வயிறு வலித்தல் (இ வ.), to suffer from gripes, as in dysentery (Loc).

[அள்ளுதலை = பொருந்துதல, செறிதல, வாரு தல. அள் → அளை.]

அளை alai, பெ. (n.) 1. தயிர் (பிங்.); curd, curdled milk. 2. மோர்; butter-milk. "செம் புற றீயலி னின்னளைப் புளிதது" (புறநா. 119 3). 3. வெணவெயைப், butter (சேதுபு. விதூம. 75).

க., து அளெ; தெ., பர். சலல; கொலா. சலல, நா. சள

[அள் → அளி. அளிதலை = குறைழதல். அளி → அனளை.]

அனை² alar, பெ. (n.) I. எவி, நண்டு, பாம்பு முதலியவற்றின் வளை; rat-hole, crab-hole, snake-hole, etc., hole in the ground 2. புறறு; ant-hill. "அளைப்பிரியா வரவு" (தேவா. 7, 43:4). 3. பொந்து (வின்); hollow in the tree. 4. குகை; cave, cavern in a mountain or rock. "அளைச்செறி யிருமபுலி" (சீவக, 1851)

ம. அள: க. அளெ, கோத. அள, துட. ஒள்ப்.

[உள் → அள் → அனை = தானை]

அளை ³ alai, இடை. (part) ஓா இடவேற்றுமை யுருபு; a loc. ending ''கலவளை ச சுளைநீர்'' (நன். 301, மயிலை மேற)

[அன்றுதல் = பொருநதுதல. அன் → அன்னை (பககம்) → அனை = பொருந்திய இடம், இடம்.]

அளைச்சல் alaiceal, பெ. (n.) வயிற்றளைசசல் (இ.வ.), dysentery (Loc.).

[அளை → அளைத்தல → அளைச்சல. 'சல்' தொ.பெ. ஈ**று.**]

அனைம**ற் பாப்பு** alai-maṛi-pāppu, பெ. (n.) தலை முன்னும் வால் பின்னுமாக வளைக்குட் புகுந்த பாம்பு, அங்கனமே, அதாவது வால் முன்னும் தலை பின்னுமாகத் தானிருந்தபடியே பின்னுக்குத் திரும்பாது, வளைக்குள் ஒரு சுற்றுச் சுற்றி, மீண்டும் தலைமுன்னாக மாறிக் கொள்வதுபோல், ஒரு செய்யுள் தலைகீழாக இறுதியடி முதலடியாகவும் முதலடி யிறுதி யடியாகவும் வளிசைமாற்றிப் பொருள் கொள்ளப்படும் முறை, எண்வகைப் பொருள் கோள்களுள் ஒன்று; a mode of poetic construction in which, the lines of a poem or stanza are taken in the reversed order for construing, one of eight modes of construing

"தாழ்ந்த வுணர்வினராய்த தாளுடைந்து தண்டுன்றித் தளர்வரா தாமும் குழந்த வினையாக்கை சுடவிளிந்து நாறகதியிற் சுழல்வார தாமும் மூழந்த பிணிநலிய முன்செய்த வினையென்றே முனிவரா தாமும் வாழந்த பொழுதினே வானெய்து நெறிமுன்னி முயலா தாரே" (நன. 416 மயிலை, உரை மேற.).

இச் செயயுளில், 4ஆம அடி முதலடியாகவும், 3ஆம் அடி 2ஆம் அடியாகவும், 2ஆம் அடி 3ஆம் அடியாகவும், முதலடி 4ஆம் அடியாக வும், தலைகீழாக மாறியமைந்து பொருள படுதல் காணக்.

"செயயு ளிறுதி மொழியிடை முதலினும எய்திய பொருளகோள அளைமறி பாபபே" (நன். 417).

[அளை = வளை. முறி = (தலைகீழாய்) மடங்கு கின்ற. பாம்பு → பாப்பு (வலித்தல் தீரிபு). 'அளைமெறிபாப்பு' பன்மொழித் தொடராண அன் மொழித்தொகை. 'அளைமெறி' வே. தொகை. 'மேறிபாப்பு' விளைத்தொகைகை.]

'A mode of construing in which the expression at the end of a verse is conjoined with a word in the middle of a verse or with one in the beginning of another verse, one of eight porulkol; பாடடின் சுற்றினின்ற சொல இடையிலும் முதலிலுஞ் சென்று பொருள கொள்ளப்படு முறை' என்று அளையறி பாப்பு என்றும் பொருள்கோட்கு விளக்கங்கூற, நன்னூல் நூற்பா இடந்தருமேனும் அது பொருந்தாது.

ஒரு பாட்டின, இறுதிசசொல இடையிலும முதலிலுமுள்ள சொலலொடு சேர் நது பொருள்கொள்ளப்படுவது, விளக்கணியின் பாறபடுமே யன்றிப பொருள்கோனோகாது. தாப்பிசைப பொருள்கோளும் இடைநின்ற சொலபறறியதே யன்றி இறுதிநின்ற சொல பற்றியதன்று

சங்கர நமச்சி வாயர், இராமாதுசக் கவிராயா, ஆறுமுக நாவலர், சடகோப ராமாநுசாசாரியார், பவானந்தம் பிள்ளை முதலிய பிற்கால வுரையாசிரியா அனைலரும். மயிலைநாதா காட்டிய ''குழந்த வினை யாககை'' என்னும் பழஞ் செய்யுளையே அளை மறிபாப்பிறகு எடுத்துக்காட்டின்படி, இல் வகரமுதலியிற் கூறியுள்ளதே பொருந்துவதை, அறிஞர் ஆயந்து காண்க.

அளையெடு-த்தல் alai-y-equ-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வளைதோண்டுதல் (வின்.); to burrow. 2. புரைவைத்தல் (வின்.); to grow hollow, as in ulcers.

அளைவு alaivu, பெ. (n.) 1. கலப்பு; mixture (சா.அக.). 2 சோறு முதலியன குழைகை (அக.நி.), becoming soft, as rice by overboiling

[அள் → அளை → அளைவு. 'வு' தொ.பெ. சுறு.]

அற்கத்தி arkalti, பெ. (n.) **திப்பிலி** (மலை.); long pepper.

அற்கப்பினப்பு arkappilappu, பெ. (n.) திரு தாமப்பாலை; oval-leaved China root, Smilax macrophylla (சா.அக.).

அற்கம் ' arkam, பெ. (n.) அடக்கம்; self-restraint, self-control. ''அறகமொன்று மறிவுறாள்'' (திவ். திருவாய். 6 . 5 : 4).

[ஒல்த → அலத → அற்த → அறகம. ஒல்த தல = தளாதல. அலதுதல் = சுருங**ுதல்.]**

அந்கம்² aṛkam, பெ. (n) 1. வெண்டுள்கி (பச். மூ.); white basil, Ocimum alba. 2. தும்பைச் செடி (சா.அக.); bitter leucas, Leucas aspera. 3. அவரி; sweet-scented oleander, Nerium odorum. 4. குன்றி; Indian or country liquorice, Abrus precatorius. 5. நந்தியாவட்டம்; broad-leaved rosebay, Ceylon jasmine, Tabernaemontana coronaria alias Nerium coronarium. 6. முருக்கு; Indian coral tree, Erythrina indica.

- 7. வன்னியரம்; suma tree, Prosopis spicigera.
- 8. வேம்பு; margosa, Azadirachta indica.

அந்கரா aṛkarā, பெ. (n.) பேயிலுப்பை; wild mehwah, Bassia latifolia (சா.அக.)

அற்காண்ட agkamai, பெ. (n.) நிலையாமை (அசு நி), impermanence

' சல்ஞாதல் = தங்ஞாதல அலஞ → அறஞ → - கு.ு.மை. 'ஆ' எம்.இ நி 'ஸமை' பணா பெ - நா

அற்கு-தல் arku-, 5 செ கு.வி (v.i.) நிலை பெறுதல். to be permanent, to remain, endure அறகா வியலபிறறுச செல்வம்" (குறள, 333) [அலகு → அற்கு.]

அற்கெந்தி atkendi, பெ. (п.) (சிவ) அரைமதி (அர்த்தசந்திரன்) என்னும் ஓகத் தாவு (யோக ஸ்தானம்); the yogic centre araimadi. 'சாந்தியா தீத மற்கெந்தி" (தத்துவப். 189) [வருகா. அரைக்காந்தி → அறகெருதி.]

அற்பகதம் arpagadam, பெ (n.) வாழை (பச் மூ), plantain tree, Musa paradisiaca

அற்பரம் arparam, பெ. (n.) மக்கட் படுக்கை (சது), bed, mattress.

அற்பருத்தம் apparuttam, பெ. (n.) வாழை (மலை.), plantain, Musa paradisiaca.

அற்புத்தளை *arpu-t-talai*, பெ.(n) நேசக்கட்டு, bond of love or friendship. ''அறபுத் தளை யறப் பரிந்திட் டானே'' (சீவக். 2885).

[அன்பு + தனை (கடமு). 'ற' புணாச்சித் திருபு]

அற்றகாரியம் arra-karryam, பெ. (n.) தீர்ந்த செய்தி, முடிந்த கருமம் (சிலப. 17, முன்னிலைப். 2, உரை); settled fact, matter decided upon.

[அறு → அற்ற (இ.கா.பெ.எ.) Skt kārya > த. காரியம் அறுதல = தீரதல, முடிதல.]

அற்றகுளம் arra-kulam, பெ (n) நீர்வற்றிய குளம்; the tank in which water has dried up. "அற்ற குளத்தின்" (முதுரை, 17).

ம். அறறகுழ

[அறு → அறற (இ கா.பெ.எ.). ஞள → ஞ்ளம்.]

அற்றகுற்றம் arra-kurram, பெ. (n.) 1. குற்றங் குனிற; defect or deficiency. 2 கேடிழப்பு; loss or damage

ப_ூ அறறகுற்றம ்-ூ ஹ → அறுறம் + (குறு) → குறுறம்] அற்ற செம்பு arra-šembu, பெ. (a) களிம்பற்ற செம்பு; copper free from verdigris, refined copper (சா.அக.).

[அறு → அறற (இ.கா.பெ.எ) செம → செம்y. அறுதல் = நீங்குதல், இல்லாநீருத்தல்]

அற்றநோய் arra-noy, பெ. (n.) தீர்ந்த நோய்; cured disease (சா.அக.).

[அறு → அற்ற (இ கா பெ எ.)]

தோய் பார்க்க, see nov

அற்றப்படு-தல் arra-p padu-, 20 செ கு.வி. (v.i) 1. இல்லாதிருத்தல்; to be unavailable "ஆள றறப்பட டிரந்தாள (டுவ் இயற். திருவிருத், 30). 2 மற்தியாயிருத்தல், கவனம் இடையறவுபடுதல், to be forgetful 'பொச்சாப்பென்பது அறறப்படுத்து, அஃதாவது, பாதுகாத்துச் செலகின்ற பொருடகண யாதானும் ஓரிகழச்சியான் இடையறவுபடுதல் (தொல். பொருள், மெய்ப் 12, பேரா, உரை)

[அறு = அறைம 'அம்' தொ.ப. சுறு அற றம் + படு (து வூ) — அறறப்படு.]

அற்றபேச்சு arra-pēccu, பெ. (n.) முடிவான பேசசு; the last word in a bargain or agreement.

[AB → A n n (2.51.Qu.a.). Gus → Guss (@s 21. Qsn.Qu).]

அற்றம் arram, பெ. (a) 1 நீங்குகை, விலகுகை; separation, leaving. 2. இடை விடுகை; discontinuity, break "அறறமில பெரும்படை'' (சீவக. 565) 3 ஆடை நீங்கிய நிலை, *மொட்டைககட்டை*; nudity. ''அறறங் காவாச சுறறுடைப பூநதுகில[ு] (மணிமே. 3 139) 4. அவமானம், shame. ''அறற மறைக்கும் பெரமை'' (குறள், 980). 5. ஆள் நீங்கிய சமையம், the time of a person's being away. ''தததையை யற்ற நோக்கியே'' (கம்பரா. பால. திருவவ, 40). 6 (தடை நீங்கிய) தகுந்த சமையம் (அவகாசம்) (சூடா), occasion, opportunity 7 Quru; untruth, lie அற்ற மின்மையி வகல நீங்கினாரு" (சீவக. 1764) 8 (பொய் நீங்கிய) உண்மை (பொதி. நி.), truth. 9 (செல்வம் நீஙகிய) வ**றுமை**; destitution, poverty "பனர்பிறாரக கற்ற மறிய வுரையறக" (நாலடி. 78) 10 கேடு: loss, harm 11. அழிவு; destruction, ruin. "அறிவராங் காககுங் கருவி" (குறுள். 421)

12. அசசம்; fear (சா.அக.). 13. வருத்தம்; suffering. "அற்றமழி வுரைப்பினும்" (தொல. பொருள். கற. 9) 14 சோர்வு; loosening, weakening, relaxing. "கொண்கன் முயக் கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு" (குற்ள, 1186) (செ.அக); distraction, stupor (சா.அக.). 15. மெலிவு; leanness (சா.அக.). 16. அறுதி (நாநார்த்த.); termination. 17. முடிவு (பொதி.நி.); end, conclusion.

மு. அறறம

[அறு - அற்றம். 'அம்' தொ.மெ. ஈறு]

அற்றம்² arram, பெ. (n.) 1 சற்று, சிறிது (பொதி.நி.); a little, bit 2 துடி (பொதி. நி.); moment of time. 3. தாய் (பொதி.நி.), dog.

[அல் = சிறிது, சிறுதுணாடு. அலைலுசசீல்லுப படுதல் = சிறிதுசிறிதாகக கொடுதேல். அல → அலகு. அல்குதல் = சரு வகு தேல. அல → அறறம் ஒ.தோ. கொல் → கொற்றம, வெல் → வெற்றம் 'அம்' தொ ப. ஈறு]

நாய இழி வாகக் கருதபபடுவதனால அறறம எனபபட்டதுபோலும் இனி, ஆளற்ற நிலையிற் காவல காப்பது என்று கொள்ளின், அறு என்பது மூலமாகும். அறு → அற்றம்

இனி, அலப (நாய) எனனும் வடசொற றிரிபென்று கொள்ளவும் இடமுண்டு.

அற்றவன் arravan, பெ. (n.) பற்றற்றவன்; one who has renounced all ties. "அறறவர்க கற்றோன" (திருவானைக. நைமி. 29).

[அறு → அறை (இ.கா Gu.எ.) அறற + அவன் —ை அற்றவன்.]

அற்றறாவாயு artara-vayu, பெ. (n) வயிற்றில் முழுவதும் நீங்காத வளியால (வாயுவால்) செரியாமை ஏற்பட்டு, நாளும் புளித்தேப்பமும் வலுக்குறைவு உடம்புக் கொதிப்பு முதலிய குணங்களும் உணடாகும் செரியாவளி (குன்ம வாயு) நோய், dyspepsia arising from indigestion due to the retention of gas in the stomach, and marked, by sour belch, weakness, a feeling of glowing heat in the system, etc, Flatulent dyspepsia (சா அக)

[அறு → அறறு (இ.கா வி.எ.)+ அறா (ஈ.கெ எ ம.பெ.எ) + Skt vāyu.]

அற்றுறு தி artaruth, பெ.(n.) தொடர் பு நீங்குகை; separation, severance of connection. என சுகும் அவனுககும் இன்றோடு அற்று இதியாகி வீட்டது.

அற்று

(அறு → அற்று (இ.கா.வி.எ.) + அறு நீ அறு → அறுநீ 'தீ' தொ.பெ. சுறு]

அற்றறு திபற்றறு தி arrarudi-parrarudi, பெ. (n.) முற்று ந் தொடர்பு நீங்குகை. complete separation, absolute severance of connection. அப்பன் இறந்தபின் அண்ணன் தம்பிமார்க் குள அற்றறு திபற்றறு தி யாகிலிட்டது.

[பற்று + அறுதீ — பறறறு தீ. அறை → அறுதீ. 'தீ' தொ.பெ. ஈறு. 'அற்றறுதீ பறறறுதீ' பொருளளை மீதகை வந்த எதிகை மேர பீணை மொழி.]

அற்றறு தி பார்க்க, see arratudi

அற்றார் arrar, பெ. (n) 1 பொருளில்லாதவர்; destitute persons. "அறறா ரழிபசி தீர்த்தல்" (குறள, 226) 2. உறவினரில்லாதவர்; those who have no relation, "அற்றாரைத் தேறுத் கோம்புக்" (குறள, 506). 3. தம்மை இறை வனுக்கு ஒப்படைத்தவர்; those who have dedicated themselves to the service of God "முதல்லன் பாத்த தற்றார்டியார்" (தேவர் 7.94.10). 4 இறந்தவர் dead persons (சா அக.)

[அறு → அறற (இ.கா.வபஎ.) + அவா — அறைவா → அறறாள (விணையையை பெ).]

அற்று ¹ arru, பெ. (n.) அததனமையது, one of such quality, impers. sing. "மறந்தனை யெமமை யற்றால" (கந்தபு. அசுர் உருத் இரர்கே 6) — வி (v.) அது அதையொத்தது, போன்றது; is like that, is of the same kind, became or has become like that, impers. sing, finite verb. "அவ்வளவில அளளிக்கொள வற்றே பசப்பு" (குறள, 1187). —, இடை (part.) ஒர் உவமவுருபு (தொல, பொருள, உவம, 11, பேரா உரை), an adverbial word of comparison

[அன் + து — அறறு. 'து' ஒன்.பா. கறு. அன்னதை (அன் + அது) என்பது கெறுரீன் அகர மூதல தொக்கு அறறு என்றையு ்ற்று. ஒ.தோே என்னது → எறறு (என் + து).]

அற்று² argu, இடை. (part) ஒரு சாரியை (நன். 224); an euphonic increment.

67-13

அவை + ஐ (2ஆம் லே.உ) — அவறவை பல + இன் (6ஆம் வே உ.) — பலவந்நின் தொலகாப்பியர், அற்றுச சாரியையை வற்றுசசாரியை என்று கொணடு, ஐகார வீற்றுச சுட்டுச் சொன்முன வகரங்கெடும என்பிர்.

"இன்னே வற்றே யததே யமமே

அன்ன வென்ப சாரியை மொழ்யே" (தொல். எழுத்து. புண், 17),

''வஃகான மெய்கெடச சுட்டுமுத வைமமுன் அஃகான் நிறற வாகிய பணபே''

(Gay 20)

தொலகாபப்யர், சிலவறறை, பலவற்றை என்னும் புணாசசொறகளில் வரும் வகர வடம்படுமெய்யை, சாரியையொடு சோந்த வெழுத்தாகக் கொண்டுள்ளாடபோலும்' அது பொருந்தாது.

அற்றுப்போ-தல் arru-p-pō-, 8 செ.கு.வி (v.i.)

1. இடைமுறிதல்; to be severed, to be broken as a string. 2. முழுவதும் நீங்குதல்; to cease completely, as a disease. நோய முழுவதும் அற்றுப்போயிற்று. 3. ஓர் உயிரினம் இறந்து படுதல்; to become extinct, as a species ஓதிமம் (அன்னம்) தமிழநாட்டில் அற்றுப்போயிற்று. 4. முழுவதும் கைவருதல்; to have complete possession (Com u.) (செ.அக.).

[அறு → அற்று (இ.கா.வி.எ.). 'போ' ஒழி தலைக் குறிக்கும் து வி.]

அற்றுளிடல் arru-vidal, 20 செ.கு.வி (v.1) அற்றுப்போ-தல் 1, 2, 3 பாரக்க; see arru-p-pö-1, 2, 3.

['வீடு' நீங்கல் குறிக்கும் து.வி] அற்று பார்க்க; see aːːu.

- அற்றூரம் arrūram, பெ. (n.) மரமஞ்சள்; tree turmeric.
- அற்றேல் arrēl, இடை (conj) அப்படியானால்; if so. 'அற்றேல், கேட்போர் மாணாக்கரும கேட்பிப்போர ஆசிரியரு மாகலான' (நன சிறபபுப்பாயி, சிவஞான, விருத்தி, பக, 13),

[அன்னதை → அற்று (அன் + த) + ஏல் என் → எனில (எ.கா.வி.எ.) → ஏல (எ.கா.வி.எ. ஈறு).]

அற்றை arrai, கு.பெ.எ. (ady.) 1. அந்தாட் குரிய, of that day. "அறறைத் திங்கள அஷ்வெண் ணிலவின்" (புறநா. 112 I). "அறறைவெஞ் சமரில்" (பாரத பதினே. 2). 2. சிறிய, முதன்மையல்லாத; little, trifling. அறறைக் காரியம் (யாழப்.).

[அன்றை → அறனரை. வலித்தைலும் ஐகோரச சாரியையும்புணர்ச்சி வினைவைவு]

அற்றைக்கூலி arrai-k-kūlı, பெ. (n.) அனறன்று பெறும் தாட்கூலி; daily wages.

[அன்றை → அறறை + ஊலி. கூலம் → கூலி.] அற்றை பாரக்க; see aṛṛai

அற்றைக்கூழ் arran-k-kū[, பெ (n) மாவைப் புளிக்க லையாது அன்றே காய்ச்சும் கேழ்வரகு கூழ், porridge made out of unleavened ragimeal.

[அன்று → அற்றை + கூழ. குழை -- கூழ்] அற்றைக்கொத்து arrai-k-kottu, பெ (n.) நாள்

அற்றைக்கொத்து arrai-k-kottu, பெ (n.) நாள் தோறும் தவசமாகக் கொடுக்குங் கூலி; datly wages, paid in kind.

[அன்று → அற்றை + கொத்து. ஒருகோ. குத்து → கொத்து = குத்துக்குத்தாக அள்ளிப போடும் தவசம்]

அற்றைத்திங்கள் arrai-t-tingal, பெ. (n.) அப் பொழுதை நிலா; the Moon at that time ''அற்றைத திங்கள அவ்வெண ணிலவின்'' (புறநா. 112:1)

[அன்று -> அரரை + திங்கள். திகழ் -> திங்கள்.]

அற்றை நாள் *aṛṭaւ-nā[*, பெ. (n.) அந்**தாள்;** that day. ''யான்காவல பூணட வற்றைநாண் முதலா'' (அரிசசந. விவாக. 29).

[அன்று - அறறை + நாள். நள் - நாள்]

அற்றைநிலை arrai-nilai, பெ. (n) நோயாளிக்கு நாட்படியுள்ள உடம்பின் நிலைமை; the daily condition of a patient (சா.அக)

[அன்று -> அறறை. நீல் -> நீலை.]

அற்றைப்படி *arrai-p-padi*, பெ. (n.) தாள் தோறும் உணவிற்காக அளிக்கப்படும் பண்டம் அல்லது பணம்; daily allowance, either in kind or cash. 'நறபரிகள ஐயாயிரத்துக்கு ம அற்றைப்படி யாம்படி கொடுத்து' (பாரத வெண். 161, உரை).

[அன்று → அறறை. படி (அளவை ஆகு.) = படியாலளக்கப்ப@ம பொருள். அதன் விலை மதிப்பாள பெணம்.]

அற்றைப்பரிகாரம் *arrai-p-parigeram*, பெ. (n.) 1. உடற்கேட்டிற்கு உடனே *செய்யும் மருத்துவ* உதவி; first aid. 2. துன்பந் தீர்க்க உடனே சேய்யும் தல்வினை; immediate relief.

[அன்று → அற்றை. Skt. parihāra > த. பரிகாரம்.]

அற்றைப்பரிசம் arrai-p-parišam, பெ. (n.) விலைமாதர் அன்றன்று பெறும் கூலி (சிலப. 5:51, அடியார்க. உரை); daily hire of a barlot.

[அன்று - அற்றை. பிர்க - பிரும்.]

அற்றைப்பாடு *aṛṭai-p-pāḍu*, பெ. (n.) 1. அன் றன்று செய்யும் உழைப்பு; daily labour. 2. அன்றன்று வேண்டிய உணவுப்பேறு; earning of the daily bread அற்றைப்பாடு கழிய வேண்டுமே! (உ.வ.).

[அன்றை → அற்றை. பு → பாடு.]

அற்றைப்பிழைப்பு arrai-p-pilaippu, பெ. (n.) அன்றன்று உணவுதேடும் வசழ்க்கை; living from hand to mouth, poor living

[அன்று → அறறை. பூறை → பூறைபு.]

அற்றைப்பொழுது arrai-p-poludu, பெ. (n.) அந்த நேரம், அந்த நாள்; that time, that day. அற்றைப பொழுதிறகு அப்படிச் செயய வேணடியிருந்தது (உ.வ.).

[அன்று → அறறைை. போழ் → போழ்து → பொழுது.]

அற்றை மருந்து arrai-marundu, பெ. (n.) தோயாளிக்கு நாள்தோறும் கொடுக்கும் மருந்து; the daily medicine prescribed for a patient

[அன்று - அற்றை. மஞ - மருந்து.]

அற ara, கு.வி.எ. (adv.) 1. முழுதும்; wholly, entirely, quite "வகையறச் சூழாது" (குறள், 466). 2. மிகவும்; intensely, excessively. "அறவே துயர் செய்து" (கநதபு. அசுர. காசிபன்பு. 15) 3. தெளிவாக; clearly. "அற மறக்கண்ட நெறிமா ணவையதது" (புறநா-224:4). 4. செவ்வையாக; thoroughly, properly. திணணையை அறக்கூட்டு (உ.வ).

மு. அற

[அறு → அற (நி.கா.வி.எ.) = நீங்க, குறை நீங்க, குறைையில்லாவாறு.]

அறக்கட்டல் ara-k-kattal, தொ.பெ. (vbl n.) பின்ளைபெற்றவுடன் பெற்றவளின் வயிற்றை இறுக்குமாகக் கட்டல்; binding very tight, as the abdominal belt worn by a woman after delivery (σπ 296.).

[அறு → அற (நி.கா.வி.வ.). கட்டு → கட்டல (தொ.பெ.). 'அல' தொ.பெ. ஈறு.]

அறக்கடவுள் ara-k-kadavul, பெ (n.) 1. அறத் தெய்வம் (தருமதேவதை) (குறள், 204, உரை); the god of virtue, personified 2. கூற்றுவன்; the god of death, Yama "தொலலறக கடவு ளருளுட வளித்த" (பாரத. நாடுகர. 3) 3. கூற்றுவனின் தோற்றரவாகக் (அவதாரமாகக்) கருதப்பட்ட விதுரன்; Vidura, an uncle of the Pandavas, as the incarnation of Yama. " நல்லறக் கடவுளுக்கு முறையா" (பாரத. வாரணா. 53).

[அறும் + கடவுள். கட → கடவுள்.]

அறம் பாரக்க; see agam.

அறக்கடை ara-k-kadai, பெ (n.) தீவினை, கரிசு (பாவம்); sin ''அறக்கடை தணப்ப'' (காஞ்சிப்பு பதிக. 4).

[Algorithing + Assoc.]

அறன்கடை பாரக்க; see atan-kadai

அறக்கண்டி-த்தல் ara-k-kandi-, 4 செ. குன்றாலி. (v.t.) **நோயை முழுதும் நீக்குதல்**; to effect a radical cure, as in a disease (சா. அக.).

[அற = முழுதும். கண்டி → கண்டித்தல் (தொ.பெ.). 'தல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அறக்கப்பறக்க arakka-p-parakka, குவி.எ. (adv.) 1. மிக விரைவாக; in great haste. அறக்கப்பறக்க வருகிறாள் 2. ஊக்கமாக; diligently.

[பற → பறகக (நீ.கா.வி.எ.) = விணரைவாக. 'அறக்கப்பறக்க' எதுகை மெரூகிகாணு மொழி.

அறுக்கப்பொறுக்க பார்க்க; see atukka-ppotukka.

அறக்கப்பாலை aṭakkappālai, பெ. (n.) திரு நாமப்பாலை (சித்.அக.); oval-leaved China root.

அறக்கம் atakkam, பெ. (n.) 1. அறக்கப்பாலை பார்க்க, see atakkappālas. 2. சுக்கு; dried ginger (சா.அக.).

அறக்கமா arakkama, பெ. (n) புளிமா; sout mango, Spondias mangifera (சா.அக.). அறக்கருணை ara-k-karuņai, பெ (n) அர வ**கின**க்கும் அறவருள், மறவருள் என்பதற்கு எதிர், embracing or protecting divine grace, opp to maravarul.

[அறம் + Skt. karupā > த. சுகுணை]

க்ரு, க்ரூ என்னும் வேர்ச்சொறகளினின்று கருண (கருணா) என்னும் வடகொல திரிந் துள்ளதாக, மானியர் விலலியமக தம் சமற் கிருத ஆங்கில அகரமுதலியிற் குறிக்கின்றார். 'கரு' என்னும் முதனிலைக்குச் 'செய' என்பதே அடிப்படைப் பொருள், 'க்ரூ' என்னும் முதனிலைக்கு எறி, சிதறு, குவி, ஊறறு, நிரப்பு, மூடு என்னும் பொருள்கள் கூறப் பட்டுள்ளன இவற்றுள் ஒன்றேனும் அருட் கருத்தொடு தொடாபுள்ளதா யில்லை.

'கரைதல' என்னும் தெனசொலலிறகு உருகு தல், இளகுதல், இரங்குதல், அருளதல் என் னும் பொருள்கள் உள்ளன இரங்குதல் என்னும் பொருளில் மனங்கரைதல் என்னும் வழக்கும், தமிழகத்தில், சிறப்பாக யாழ்ப் பாணத்தில் உள்ளது. ஆதலால், 'கரை' என்னும் தென்மொழி முதனிலையினின்றே கருண (கருணா) என்னும் வடகொல தோன்றி யிருத்தல் வேண்டும். இங்ஙனம் நூற்றுக் கணக்கான வடகொறகள் தென்மே மாழி முதனிலைகளினின்று தோன்றியுள்ளன

எ-்டு: புரிதல ≕ விரும்புதல. புரி > Skt. pri, priya, priti.

அறக்கழிவு ara-k-kalıvu, பெ. (n.) உலகவழககத் திற்குப் பொருத்தமில்லாமை, inconsistency with the normal customs and practices of the world. "அறக்கழி வுடையன பொருட் பயமபடவரின்" (தொல பொருள பொருளியல், 24)

[அறம் + கழிவு. கழி - கழிவு.]

அறக்களவுடு ata-k-kala-vali, பெ. (ந.) (புறப) வேளாண்டொழிலைக் கூறும் புறத்துறை (மாற, 120, உரை); (Purap.) theme of agriculture

[அறம் + களம + வழி. கள → களம்]

அறக்களவேள்வி ara-k-kala-vēļvi, பெ (n) 'ஆரிய வேத வேள்வி, மறக்கள வேள்வி என்ப தற்கு எதிர்; sacrifice according to Vēdic rites opp. to marakkala vēļvi "அறக்கள் வேள்வி செய்யா தியாங்கணும்" (சிவப், 28, 131).

[அறும் + களமை + வேள்வி. கள → களம வளே → வேள்வி.] அறக்கற்பு ara-k-karpu, பெ. (n.) அமை திறிலை யுள்ள கற்பு (சிலப். பதி. 42, அடியாச்சு. உரை), மறக்கற்பு என்பதற்கு எதிர், chastity unobtrusive, opp to marakkarpu

[அறைம் + கற்பு கல் → கற்பு] கற்பு பாரக்க; see karpu

அறக்காடு *aṛa-k-kāḍu*, பெ (n.) சுடுகாடு (வின்); cremation ground

[9100 + 616.]

ஆணடி முதல் அரசன் வரை அனைவாககும் ஒரே நிலைமை வகுப்பதால், சுடலை அறக்கா டெனப்பட்டது. கூற்றுவனுக்கு அறக்கடவுள் என்னும் பெயருண்மை நோக்குக

அறக்குளாயின் arakkula-min, பெ. (n) மேற் புறம் நீலமாயும் அடிப்புறம் வெள்ளையாயு முள்ள நால்விரல் (அங்குல்) நீளக் கடல்மீன் (வின்.); seer fish, bluish above, silvery below, attaining 4 inches in length, Cybium commer sonti

அறக்கூர்மை ara-k-kūrmai, பெ. (n.) மிக்க கூர்மை; excessive sharpness 'அறககூர்மை முழுமொடடை' (பழ.).

[அற = மிக. கூரை → கூரமை (பண்.பெ.). 'மை' பண்.பெ. ஈறு.]

அற பார்க்க, see ara

அறக்கொள்(ளு)-தல் *aṛa-k-kol(lu)-*, 10 செ. குன்றாவி (v t.) *முழுதும் பெறுதல்*; to receive in full 'விலைத் திரவியமும் இறைத் திரவிய மும் அறக்கொண்டு' (\$ I L iii. 16)

[Ang = @A]

அற பாரக்க்: see ara

அறகப்பினப்பி atarappılappı, பெ. (n) அறககப்பாலை பாரகக, see arakkappālai.

அழங்கடை arangadas, பெ. (n.) தீவினை, கரிசு (பாவம்), sin. "அறங்கடை நில்லாது" (மணிமே 11 113).

[அறன்கடை → அறங்கடை]

அறன்கடை பார்க்க; see a<u>ran</u>-kadai.

அறங்காவல் azan-kaval, பெ. (p.) கோயில், சத்திரம் முதலியன காக்குந்தொழில் (S.I.I. 1v. 492), trusteeship of temples, choultries, etc

[அறைம் + காவல். கா—சகோவ்லை (இதா.பெ) 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.] அறங்கூறவையம் aran-kūr(u)-avaiyam, பெ.(n.) வழக்காடு மன்றம், அறமன்றம், முறையவை (நியாய சபை); court of law where justice is administered "அறங்கூறவையத துரை நூல கோடி" (சிலப. 5 : 135)

[அறைம் + கூறு + அவையம். அவை → அவைையம். 'அம்' பெ.பொ. சீன்.]

அறங்கை azańgai, பெ. (n.) **அகஙகை**; palm of the hand அறங்கையும் புறங்கையும் நக்கு கிறது (வின.).

தை. அறசேயி, அறசெயயி

['அகஙகை' என்பைது 'புறஙகை' என்பைதன் சோக்கையால ஒதத்கைமைவு (analogy) முறையில 'அறங்கை' எனதை தீரிந்தது.]

'அகங்கை' என்பது எதுகை நோக்கி 'அறங்கை' எனத் திரிந்தது கொச்சை வழக்கு, ஆதலால், கொள்ளத் தக்கதன்று. 'அறங்கை' என்பது கொள்ளப்படின், 'எகணைமுகளை' (எதுகைமோனை) என்னும் கொச்சை வழக்கிலுள்ள 'எகனை' என்பதும் கொள்ளப் படல் வேண்டும். அது கொள்ளப்படாமை அறிஞர் அறிவா. 'ஆகவே' 'அறங்கை' என்பதும் கொள்ளப்படா தென்பதை அறிதல் வேண்டும்

சில அகரமுதலிகளில இச சொல இடம பெற்றுள்ளதால, இங்குங் கொணடு களையை பட்டது

- அறச்சந்தகாரன் araccandakāraņ, பெ. (n.) சாரைப்பாம்பு, male of the rat-snake species 'male cobra' என்று சா. அகரமுதலியிற் குறிக்கப்பட்டுள்ளது பொருந்துமா என்பது தெரியவில்லை
- அறச்சபை aga-c-cabai, பெ.(n.) அறங்கூறவை; body of persons, elected or appointed, to administer justice
- அறச்சாலாபோகம் ara-c-cala-pōgam, பெ. (n.) அறச்சாலைகட்கு விடப்பட்ட மானியம் (SII. 111, 389); endowment of land for maintenance of choultries. alms-houses, etc

[அறம் + சாலா + போகம. சாலை > Skt. sālā Skt. bhoga > ந. போகம் = நுகாசசி. பகுத்ல் = உண்ணுதல். புகு → புகா = உணவு. புகு > Skt. bhuj → bhōga.]

புகு பார்க்க; see pugu

அறச்சாலை ara-c-cālai, பெ. (n.) *அறம் வழங்குமிடம் (தருமசாலை), ஊட்டுப்புரை; alms-house, feeding house. ''பிறரறச் சாலை கள காபபோரும்'' (தணிகைப்பு, அகத். 340),

[அறும் + சாலை. சால → சாலலை.]

அறச்செட்டு aga-c-cettu, பெ. (n.) கடுஞ்செட்டு; excessive frugality, parsimony. 'அறச்செட்டு முழுநடடம்' (பழ.)

[அற (வி.எ.) = மிக, அளவிற்கு மிஞ்சி. செட்டி → செட்டு = செட்டியின் தன்மை, சிக்கமாம்.]

செட்டி பார்க்க; see šeţţī.

அறச்செல்வி ara-c-celvi, பெ. (n.) சிவை, மலை மகள் (பார்வதி) (சிநதா. நி 351), Pārvathi, consort of Šiva

[அறம் + செல்வி. செல்வம் → செலவி. *இ' பெ.பா. சுறு.]

காஞ்சிபுரத்தில் 32 அறங்கள் செய்ததாகத் தொன்மம் (புராணம்) கூறுவதால், சிவை அறச்செல்லி யெனப்பட்டாள

அறச்சோலை ara-c-cōlai, பெ. (n.) கோயிலி னுட்சோலை, grove within a temple "அறச சோலை தானும் பிரானும் பயின்றாடு மச்சோலையே" (தக்கயாகப், 65).

[அறும் + சோலை.]

''புறச்சோலை பூதங்க ளும்பேயும் யாவும் புகுளுசோலையே

அறஞசோலை தானும் பிரானும் பயின்றாடு மசசோலையே''

என்னுந் தாழிசையில் புறம் அறம் என்பன எதிர்ச்சொறுகளா யமைந்திருப்பதாலும், தக்கயாகப்பரணி யுரையாகிரியா 'அறச் சோலையாவது, பரமேசுவரியிருக்குங் கோயிற சோலையான உட்சோலை' என்று கிறப்புரை வரைந்திருப்பதாலும், இதில் அறம் என்பது அறங்கை புறங்கை என்பதிற்போல எதுகை நோக்கித் திரிந்த அகம் என்னுஞ் சொல்லோ வென் ஐயுறக்கிடக்கின்றது. அத திரிபு உண்மையாயின், திரிக்கும்வழித் திரித்தலான செய்யுள் திரிபாக்க கொள்ளப்படும்.

அறசம் agašam, பெ (n.) கத்தரி (சங்.அக); brinjal.

அறசோகணக்கு arašōkaņakku, பெ. (n.) 1. காட்டுக்கரணை (பரி.அக.), purple - staļķēd dragon root. 2. கரணைக்கிழங்கு (சங.அக); elephant yam — white yam, Dracontium polyphyllum (вп. мв.).

- அறனை aranai, பெ. (n.) 1 காட்டுக்கரணை (மு.அ.); purple staiked dragon plant (செ. அக்.). 2. அள்ளுரல்; wild elephant yam, Dracontium polyphyllum (சா.அக)
- அறனையம் aranaiyam, பெ. (n.) அறனை 2 பார்க்க, see aranai 2.
- அறத்தனிக ata-I-Iavišu, பெ (n) அறங்கூறதிகா ரியின் பீடம், தீர்ப்பாளன் இருக்கைக்; judge's seat in court. ''அறத்தவி சிருபபோ ரேவ லாடவ ரோடும் போந்து'' (திருவிளை, மாமனாக, 17).

[அறம் + தவிக. ஒருகா தவவு → தவிக = தடுக்கு, சிற்றிருக்கை, தவ்வுதல் = சிறுத்தல, குறைதல். இனி, Pers. divāsī > ந. தவிக என்றுமாம.]

அறத்தளி aza-t-tali, பெ. (n.) ஒரு பழ நகர்; an ancient town.

[அறம் + தளி (கோயில்).]

அறத்தளி° ara-t-ta(t, பெ (n) உவளகம் (அந்தப்புரம்)(சிநதா. நி 349); zenana, harem. [அகம் → அறம் + தனி (கோமில்)]

பணடைக காலத்தில் அரசனின் அரண மனையும் நிருக்கோயில் போலத் தெய்வத் தன்மை யுள்ளதாகக் கருதப்பட்டது. அரசி யா அரண்மனையின் உட்புறத்தில் வதிந்த தனால், அவரிருக்கை அகத்தளி யெனப் பட்டது.

[அக**த்தளி → அ**றத்தளி.] **அறங்கை** பாரிக்க, see agangai.

அழந்தின்செல்ணி arattin-šelvi, பெ. (n.) அறத் தெய்வம் (தருமதேவதை) (பிங.), goddess of virtue.

[அறைம + அத்து (சாரிமைய) + இன் (6ஆம் வே.உ) + செல்வி. செலவம் → செலவி. 'இ' பெ பா. சுறு.]

அறத்தின்சேய் arattin-šēy, பெ. (n.) கூற்றுவன் என்னும் அறக்கடவுளின் மகனாகக் கருதப் படுபவனும் பாண்டவருள் மூத்தவனுமான தருமன் என்னும் யுதிட்டிரன் (சூடா.); Yudhişthira, the son of Yamadharma and the eldest of the Pāndu princes.

[அறம் → அதது (சாரிமைை) + இன் (6ஆம் ஷீ.உ.) + சேய் (மகண்).] அறத்தின்மூர்த்தி arattin-mūrtti, பெ. (n.) 1. அறத்தேவன் (வின்.), the god of justice. 2. சீவை, மலைமைகள் (பார்வதி) (வின்.), the consort of Šiva 3. திருமால்; Vispu. "அறத் தின் மூர்ததிவந தவதரித்தான்" (கம்பரா. அயோத. மந்திரப் 36).

[அறம் + அத்து (சாரிமை) + இன் (6ஆம் வே.உ.) + Skt. mūrtı > ந. மூரத்தி (வடி வன், திருமேனி)]

அழத்துணைவி ara-t-tunaivi, பெ. (n) கற்புடை மனைவி; chaste wife, virtuous helpmate, wife.

[அரம் + திணைவி. துணை → திணைவைன் (ஆ.பா.) — துணைவி (பெ.பா) 'இ' பெ பா. ஈறு.]

- அறத்துப்பால் arattu-p-ptil. பெ. (n) திருக் குறனின் முப்பால்களுள் முதலாவதும் அறத்தைப்பற்றிக் கூறுவதுமான பகுதி; the first section of Tirukkural which treats of virtue, one of mupptil.
- அறத்துவச்சளம் arattu-vaccalam, பெ. (n) (சமணம்) சமண சமயத்தைச் சார்ந்தவரை அதன் கண் நிறுத்தி அவரிடம் மிகுந்த அன்பு செலுத்துகை; (Jain.) showing tender love towards the followers of Jainism and settling them firuly in their religion (மேரும்கு. 13:43).

[அறம் + Skt. vatsalatva > த. வசசளம் 'அத்து' சாரியை. Skt vatsalam = பேரண்பு வத்ஸைவத்வ = பேரன்புத தன்மை, பேரண்பு செய்கை Skt vatsalatva > த. வசசலத்து வம் → வசசளம்]

அறத்துறத்தல் ara-t-turattal, தொ.பெ (vbl n.) உலகப் பற்றை முழுதும் விட்டுவிடுதல; to renounce the world completely (சா.அக.).

[அற் (வி.எ.) = முற்றும் துற் = துறத்தல் (தொபெ.). 'தல்' தொ.பெ சுறு]

அறத்துறுப்பு a tatt(u)-u ruppu, பெ (n) ஐயப் படாமை, விருப்பின்மை, வெறுப்பின்மை, மயக்கமின்மை, பழியை நீக்கல், அழிந்தோரை நிறுத்தல், அறம் விளக்கல், பேரனபுடைமை என்னும் எண்வகை அறத்தன்மைகள் (குடா), constituent parts of virtue, of which the principal ones being eight, viz., having no doubt, having no desire, having no aversion, clarity of mental vision, expiation, re-establishing the ruined, exposition of virtue and possession of great love. [அற**ம் + உறுப்பு. 'அதது' ச**ாரியை, கிழமைப் பொருள்பட நீன்றது.]

அறைந்துறை *alta-t-turat*, பெ (n) அற**ெதறி** (தரும்மார்க்கம்); path of virtue. "அறத்துறை யறிந்தந்" (பாகவ. 1 8:40).

[அறும் + துறை துறு → திறை] துறைை பாளக்க; see tu<u>r</u>ai

அறத்துறையம்பி ara-t-turat-y-ambt, பெ. (n) பேராறுகளிலும் வெள்ளக்காலத்திலும் ஏழை களை இலவசமாகக் கடத்தும் படகு; ferry-boat conveying poor people free of charge over river, canal or strait. ''உறுவருஞ சிறுவரு முழமா றுயக்கு மறத்துறை யம்பி'' (புறநா 381: 23-24).

[அறம் + துறை + அம்பி.] அம்பி பார்க்க; see ambi

அறத்தைக்காப்போன் arattai-k-kappān, பெ. (n.) (அறத்தைக் காக்கும்) ஐயனார் (பிங்); Atyanar, protector of virtue

[அறம் + அத்து (சாரிமை) + ஐ (2ஆம்வே, உ.) + காப்போனை (விணையொ. பெ.) கா → காப்பவன் → காபபான் → காப்போன். ஆன் (ஆ.பா. ஈறு) → ஒன்]

அறத்தொடுநிலை arattodu-mlai, தொபே. (vbl.n.) அறத்தொடுநிற்றல் பார்க்க, see arattodu-mrral,

" ஆறை நாஞ்சினும் அவன்வரைவு மறுப்பினும்

வேற்றுவரைவு நேரினும் காப்புக்கை மிகினும்

ஆற்றுறத தோனறும் அறத்தொடு நிலையே" (நம்பியக்ப 47).

[அறம் + அத்து (சாரியை) + ஒடு (3ஆம் வே உ.) + நிலை (தொ.வெ) நீல → நிலை]

அறத்தொடுநிற்றல் arattodu-nirral, தொ.பெ. (vbl.n.) (அகப.) தோழி தலைவியின் கள வொழுக்கத்தைச் செவிலிக்கும் பெற்றோர்க்கும் படிமுறையாய் அறிவித்தல்; (Agap) maid's tactful and gradual revealing of the secret love affair of her young mistress to the fostermother and parents of her mistress.

[அறமு + அத்து (சாரியை) + ஒடு (3ஆம்வே. உ.)+நிறறல் (தொ.பெ.). 'தல' தொ.பெ சுறு.] தலைவியின் களவொழுக்கம தேரிழிக்குந் தெரியாததாயின், தலைவியே முதறகண தோழிக்கு அறதுதொடு நிற்கும்.

'' தலைவி பாங்கிக் கறத்தொடு நிறகும் பாங்கி செவிலிக் கறத்தொடு நிற்கும் செவிலி நற்றாயக் கறத்தொடு நிற்கும் நற்றாய் தந்தை தன்னையாககறத்தொடு நிற்கு மெனப் நெறியுணர்ந் தோரே'' (நம்பியக்ப 48).

அறநேயன் *aṭa-tēyaṇ*, பெ. (n.) *மானிய அறப்* பணிகளை நடகுதுவோன் (S.1 [. iv. 31) one who manages charitable endowments

[அறம் + தேயன். Skt. dēya = செல்வம், பொருள் Skt. dēya > த தேயம் → தேயன் இனி, தேயம் என்பது பக்கம் எனிறுமாம். எ-டு "தெறியி காரைறிய அறிவன் நேயமும்" (தொல். பொருள். 4றத். 20), "சின்சோர் அயல்புடை தேவகை யெனாைஅ" (தொல். சொல் வேற் 21). "கிழுவோன் தேஎத்து" (இறை, 8)]

அழந்லை ara-nilal, பெ. (n) 1. அறப்பணிச் செல்லங்களைப் பாதுகாத்தற்குரிய நிலையம் (இசு.வ.); institution or trust for the management of charities (Mod.). 2. பிரமம் என்னும் ஆரிய மணவகை, a form of Āryan marriage பிரமம் என்பது, நாறபத்தெட்டியாண்டு பிரமம் என்பது, நாறபத்தெட்டியாண்டு பிரமசரியங் காததாற்குப் பண்னீராட்டைப் பிராயத்தாளை அணிகல் னணிந்து கொடுப் பது. கொடாவிடின், ஓரிருதுக் காட்சி ஒருவனைச் சாராது கழிந்தவிடத்து ஒரு பார்ப்பனக் கொலையோடு ஒக்குமென்பது, அதனை அறநின்ல யென்பது' (இறை. 1,

[அறும் + நிலைை (இதா.பெ). 'ஐ' தொ.பெ. குறு.]

அறநிலைப்பொருள் *aլa-mlai-p-porul,* பெ (n) **நெறிப்**படி அரசன் பெறும் இறைப்பொருள் (இவர்.), just and rightful dues to a sovereign

[அறும் + நீலை + பொருள்]

அற**நிலை** பார்க்க; see aṛa-nilai.

அறநிலையறம் ara-nilai-y-aram, பெ. (n.) நால் வகை வரணத்தாரும் தத்தம் தெறியிற் பிழையா வாறு அரசன் பாதுகாக்கை (பிங்.). protection and maintenance by the king of the observance of caste rules by the four castes. அறந்-லையின்பம் ara-nilai-y-inbam, பெ. (n.) ஒத்த கன்னியை மணந்து இல்லறத்தில் நின்று நுகரும் இன்பம் (பிங்.); domestic happiness enjoyed by marrying a suitable woman.

[்அறம் + நிலை + இன்பம். இன் 4 → இன்பம்.]

அறநிர் aga-nir, பெ. (n.) அறனிர் பாரக்க, see aganir

அறநூல் ata-nūl, பெ. (n.) அறவொழுக்கநூல் (தரும் சாத்திரம்) (குறன, 388, உரை); Code of Laws, treatise on civil and religious duties.

அறநெறி ara-neri, பெ. (n.) 1. அறவொழுக்க நெறி, நன்னெறி (தரும் மார்க்கம்), path of virtue. "அறிமி னறநெறி" (நாலடி 172). 2. ஊசலாங்கொடி; a creeper (சா.அக.).

அறநெறிச் சந்தேகசாத்திரி ara-neti-c-candegašāttiri, பெ. (n.) (கிறித.) மறைநூலாய்வு (சாத்திர பரிசீலனை) செய்வோன்; (Chr.) casuist.

[100 + 600 + Skt. sandēha + Skt. šāstrin. Skt. sandēha > 5. sijūgsio Skt. šāstrin > 5. saigstrin > 5. saigstrin > 5.

அறநெறிச்சாரம் ara-neri-c-caram, பெ. (n) முணைப்பாடியார் இயற்றிய ஓர் அறநூல்; name of a poem on the path of virtue by Munaippadiyar

[அறம் + தெறி + சாசம.]

அறப்பரிகாரம் ara-p-parigāram, பெ. (வ.) அறப் பரிசாரம் பார்க்க; sec ara-p-parišāram (கிலப. 2:85, அரும்.)

அறப்பரிசாரம் ara-p-parišaram, பெ. (n) அடியார், துறவியர் முதலியவர்க்குச் செய்யும் பணிவிடை; services rendered to devotees, ascetics, etc. "மறப்பருங் கேணமையோ டறப்பரி சாரமும" (சிலப். 2:85).

(அறம் + பரிசாரம். Skt. paricara > ந. பரி சாரம்.]

அறப்பளி சுரசதகம் arappališura-šadagam, பெ. (n.) அம்பலவாணக் கவிராயர் அற வொழுக்கம்பற்றிப் பாடிய நூறு பாட்டுக் கொண்ட ஒரு பனுவல் வகை, a poem of 100 stanzas on virtue by Ambalavāņakkavirāyar

[அறப்பளி + சுகரன் + சத்கம். Skt. išvara> ந. சுகவரன் → சுகரன். Skt. šata (தூறு) → šataka > ந. சத்கம்.] அறப்பளியில் எழுந்தருளியுள்ள இறை வனை (சிவனை)ப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்ட சத்கம் அறப்பளீசுர் சத்கம் என்ப பட்டது. சத்கம் என்பது தொண்ணூற்றாறு வகைப் பனுவல் (பிர பந்த) வகைகளுள் ஒன்றாகச் சொல்லப்படும்,

அறப்பாடல் ara-p-padal, பெ. (n.) 1. அறம் பற்றிய பாட்டு; song or poem on virtue. 2. பாடப்பட்டலர்க்குக் கேடு விளைக்கும் எழுத்து அல்லது சொல் அமைந்த பாட்டு (வின்.); verse containing words or letters which bring about rum or death to a person on whom the verse is made

[அறும் + பாடல். பாடு → பாடல (தொ ஆத.). அல'தொ.பெ. ஈறு.]

அறப்பாடுபடு-தல் ara-p-paqu-paqu-, 20 செ.கு. வி. (v.i.) மிக உடல்வருந்தி யுழைத்தல்; to work hard, labour.

[୬୩ (ଫି.ଗ) = ଫିଲ. ଧଡ → ଧମହ (ଜାକୁମ. ଜାଧ.). 'ଧଞ' ବ୍ରା ଖି.]

அறப்பார்-த்தல் ara-p-par-, 4 செ.குனறாவி. (v t.) 1. தீர ஆராய்தல், to examine thoroughly. 2. ஒருவரை அழிக்க வழி தேடு தல் (யாழப்); to take measures to ruin a person. 3 துனியம் வைத்தல்; to ruin a person by the evil influence of spirits, as by sorcery (சா.அக).

[அற (நீ கா.வி.எ.) = நீஙக, பிகட, அழிய. சாக. பாரத்தலை = வழிபார்த்தல.]

அறப்புறங்காவல் ara-p-puran-kaval, தொ.பெ. (vbl n) அறத்திற்காக விடப்பட்ட மானியங் களைப் பாதுகாத்தல்; protection of endowments of land to religious and social charities. "அறப்புறங் காவ னாடு காவலென" (நம்பியகப். 72).

[அறைம் + புறம் + காவல். கா → காவல் (தொ பெ.). 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அறப்புறம் ata-p-putam, பெ. (n.) 1. கரிசு, தீவினை (பாவம்), sin. ''அறப்புறத தினார புரம பொடித்த'' (திருவினை தண்ணீர்ப். 9). 2. அறத்திற்கு விடப்பட்ட இறையிலி நிலம்; lands endowed for charitable purposes and exempted from assessment; charitable endowments. ''அறப்புறமு மாயிரம்'' (சிவக். 76). 3. அறச்சாலை (தருமசாலை), ஊட்டுப்புரை; alms-house, feeding house. ''மடம்றப் புற நீரச் சாலை" (திருவிளை திருநாட் 33). 4 ஆரியமறை (வேதம்) ஒதும் பள்ளி (திவா.); place where the Vēdas are taught, school for Vēdic learning.

[அறும் + புறும். அகம் (உள்) × புறும் (வெளி, அயல்) = 1. அறைத்திறகு அயல் என (மாறு ாணை) தீவி கைசை (பாவம்) 2. இசைறை நீலத் தீறைகு அயல் எனை (மாறு ாணை) இசைறையிலி நீலம் அல்லது இடம். புறும் = வெளி, வெளிப்பக்கம். பக்கம், இடம்]

[sumo + Guna.]

அறப்போர் ata-p-por, பெ. (n.) 1. அறதெறி பைக் கடைப்பிடித்துச் செய்யும் போர, battle in which moral principles are strictly observed. 2. மதத்தின்பொருட்டு அல்லது ஒருவரின் அல் லது ஒரு நாட்டாரின் விடுதலைக்காகச் செய்யும் போர், battle fought for a religious cause or for the liberation of a worthy person or an oppressed country.

அறம்¹ aram, பெ. (n.) 1 நலவினை; good 2. ஜயம் (பிசசை), aims deed. கட்கு இலவசமாகக் கொடுபபது; free gift to the poor. 4 தோயாளிகட்கு இலவுசமாக மருந்தீகை; free distribution of medicine to the sick (சா அக). 5. தலமானது; that which is salutary ''அறத்துறை மாக்க டிறத்திற சாற்றி" (சிலப 14:28). 6. இன்பம் (சுகம்), happiness (சம அக. கை) 7. தகு தியானது, that which is fitting or worthy. 8 spy, chastity. ''அறததொடு நிறகுங்காலத் தன்றி அறதுதியல் மரபிலள் தோழி என்ப" (தொல பொருள், பொருளியல். 12) 9. தோன்பு; fast ing. ''நலம்புரி நங்கை வைத்து நல்லறங் காகக வெனறாள" (சீவக 386) 10. அறப்பயன் (புண்ணியம்); moral or religious ment. ''அறம்பாவ மென்னு மருங்கயிற் றாறகட்டி'' (திருவாச. 1 52). 11. சமயம், religious faith. ''அறனு மொன்றே யரசன்யான வணிக னியே" (சீவக 544). 12 ஓதி (ஞானம்), Wis-ு அறத்தின் விருபபுச் சிறபபொடு நுந்த" (ஞானா, பாயி. 5). 13. அறச்சாலை, feeding house. 'அறததுக்குப புறத்தன்'(T.A.S. 1.9) 14. அறத்தெய்வம்; goddess of virtue. ''காயுமே யனபி லதனை யறம'' (குறள், 77) 15. **நடுநிலையேறம் பே**ஹும் கூற்றுவன், god of death, as the impartial one. "அறத்தின மைந்தனுக்கு" (உாரத வாரணா. 111).

ம். அறம், க. அற.

[அல்லுதல = பொருந்ததல், உளமபெழுருந்து தல், விரும்புதல், நடபுச்செய்தல், அன்புகூரதல், அறஞ்செய்தல். அல + பு - அல்பு. ஒ.நோ: வல + பு - வண்பு. அல → அலம் → அதம் → ஆதம் = அண்பு. ல→ த், போவித்திரிபு ஒ.நோ: சலங்கை → சதங்கை, லாலாட்டு → தாலாட்டு. அதம் → அறம். ஒ.நோ: மதம் → மறம்.]

அறும்² aram, பெ. (n.) 1. கேடு, அழிவு, ruin, destruction. 2. கேடுண்டாக்குஞ் செய்யுட் சொல் அல்லது எழுத்து, letters or words in a verse which cause harm or ruin. அறம விழப் பாடினான்.

ம அறம; க. தெ. அற.

[அறுதல ≖ நீங்குதல், அழிதல். அறுத்தல = நீககுதல, அழித்தல. அறு → அறும. ஒ.நோ. கறு → கறும. 'அம்' தொ.பெ. ஈறு. பண்.பெ ஈறு.]

அறம்பாடு-தல் aram-padu-, 5 செ.கு.வி. (v.t.)

1 அறநூல் கூறுதல்; to state or declare, as a poetic treatise on virtue "அறம்பா டிற்றே யாயிழை கணவ" (புறநா. 34:7), 2. தீச் சொற் பட்டுத் தீங்குண்டாகப் பாடுதல்; to compose verse which contains letters or words that cause harm or ruin அந்தப் புலவரைப் பகைத்துக்கொள்ளத் கூடாது; அறம்பாடி விடுவார் (உவ.),

அறம்² பார்க்க; see aram²

அழம்புறம் aram-puram, பெ. (a.) 1. தடு மாற்றம், confusion of mind (சா.அக.). 2. மதிப்புரவின்மை (மரியாதையின்மை) (யாழப.); disrespect, want of courtesy (J)

'அகமபுறம்' என்னும் மரபிணைமொழியை அறம்புறம் என வழங்குவது கொச்சை வழக் கென அறிக்

அறம்புறமாகப்பேசு-தல் aram - puram - dga - ppēšu- 5 செ குன்றாவி., செ கு வி (v t. & v i) மதிப்பு ரவின்றித் தாழ்வாகப் பேசுதல் (யாழ்ப.), to speak disrespectfully (J) அவரை அறமபுறமாகப பேசுகிறான். அறம் புறமாகப் பேசாதே (உ வ).

[அறம் + புறம் + ஆக் (தி.வி.வி. ஈறு)•+ பேகூ.]

அறமறை aramarai, பெ. (n.) வாழை; plantain tree, Musa paradisiaca (சா.அக.).

அறமன்றம் ara-mangam, பெ (n.) வழத்கு மன்றம் (இக வ.); Law-court (Mod) அறுபின்கரணை aga-milag(u)-aranai, பெ. (n.) ஒருவகை மிளகரணை; prickly scopolia, Scopoha bilocularis (कत अक.)

[குறும் + மிளைஞ + அரணணை]

அறல் agal, பெ. (n.) 1. அறுதல், அறுகை; becoming detached by cutting 2. suffit தோடுகை; laving "மட்டற னலயாறறு" (புறநா. 177 10) 3. அறுததுச் செல்லும் ##, flowing water that causes breaches to the bank "எக்காபோழுந் தறல்வார்" 29:6). 4 Bt, water ''மாவலி மாவலி ு, முதுமாற்ற மாற்றங்கொண் டறல கொண்டு" (மாற மேற். 723). 5. நீர்த் திரை (திவா.), wave, ripple. 6. நீர்க்கடுப்பு: slow and painful discharge of the urme drop by drop, Stranguary (вп. அв.) 7. கொற்றான் (பச மூ.), korran, a parasitic leafless plant

மு. அறவ

[அறுதல = அறுபடுதேல, நீஙகுதல், சிறிது சிறி தாகப் பிரிதல அறுத்தல = அரிததல், ஊடறுத தவ அறு - அறல (தொ.பெ, தொ ஆகு.) 'அலை' தொ.பெ. ஈறு]

அறல்² azal, பெ. (n) 1 கருமணல், black sand ''தணணறல வணணந திரிநதுவே றாகி (மணிமே 20:41). 2. இரும்புமணல்; sand mixed with iron dust (#11.34 a.). 3. am மணல்போற் கருத்த கூந்தல், long, flowing tresses of women. 4. பெணமுரின மயிர் தெறிப்பு (பெரும்பாண. 162, உரை); curl of woman's hair 5 நு**ணமண**ல் (பொதி.நி). fine sand 6. (மயிர்போல் அடர்நத) சிறு தூறு (திவா.); small thicket

ம். அறவ

[அவ = இஞன், கஞமை அல → அர → (அால) → அறல = கரியது.]

அறல (கருமனால) கூநதலுக்குக் குறிக்கப பட்ட உவமங்களுள் ஒன்று.

- அறல்³ agal, பெ (n.) I. கலியாணம், இன்ப வசழ்வு; happiness, prosperity "அறலிமை யோருற" (மாற. மேற. 723). 2. விழா (செரதி.நி.), festival
- அறவர்கன் எம் arava-c-cunnam, பெ. (n) புட பிடப்பட்ட சுன்னம்; a metallic calx (சா.அக.)

அறவழக்கம் aza-valakkam, பெ. (n.) அறஙுவற்சி (தருமோபதேசம்); moral or religious instruction ''அருளிருந்த திருமொழியா ஹ வழக்கங் கேட்டிலமால" (வீருசொ. யாப 15. உரை)

அறவாழி

[அறம் + வழக்கம வழங்கு -> வழக்கு -> வழக்கம் (தொழை). 'அம்' தொரும். ஈறு வழங்குதல் = சொல்லுதல்]

அறவன் agavan, பெ. (n.) 1. அறவியல்பன (தரும்வான்), one who is virtuous ''அறவனி யலகையோ" (திருவிளை, தண்ணீர்ப். 36). 2. சமண அறங்கூறுவோன்; one who teaches the doctrines of Jain religion ''அருக னறவ னறிவோற கவலது'' (சிலப 10 202) இறைவன், திருமால்; god, Turumal வனை யாழிப்படை யந்தணனை" திருவாய 1 7 1). 4. முனிவன் (குடா); sage, ascetic 5. அந்தனன்; sage "அறவ ரடிதொடினும்' (பரிபா 8 68)

ம். அறவன

[அறும் → அறவன் 'அன' ஆ.பா ஈறு.]

- அறவாடி aravadi, பெ (n.) அனைத்தியல் இறக்கம் (சர்வத் திராவகம்), universal solvent which is useful for all metallic preparations in medicine (சா அக)
- அறவாலான் ara-ranan, பெ (n.) அறவடிவான கடவுள்; God, the abode of virtue "அற வாணாக கன்பெனனு மமுதமைத் தாசசனை செயலார்" (பெரியபு வாயி, 8).

[அறம் + வாணாண். வாழ் -- வாழ்கின் றான் -> வாழுந்நான் -> வாழுநன் -> வாழ நன் → வாணன் (மகுஉ).]

அறவாய்ப்போ-தல் arav(u)-ay-p-pō-, 8 செ கு. வி (v ၊) முற்றும் செலவாய்ப் போதல: to be exhausted, completely spent.

[அறவு + ஆய் + போ. அறுதல = நீங்கு தல், தீரதல். அறு - அறவு (தொ.பெ.). 'வு' (அவு) தொ.பெ. ஈறு 'ஆய' வி.எ. ஈறு.]

அறவாழி¹ ara-v-đ[i, பெ (n.) அறச்சக்கரம (தருமசக்கரம்); wheel of virtue "அருளோ டெழுமற வாழி யபபா" (திருநூற். 5).

[890+89]. $30\rightarrow 30\rightarrow 39$ (899)88800).1

அறவாழி* ara-v-a[i, பெ (n.) அறக்கடல், அற வசரி; sea or ocean of vi.tue. "அறவாழி யந்தணன்" (குறள், 8)

[அறம + ஆதி. ஆ**ழ் → ஆ** தி = ஆழந்த கடல. 'இ' வி மூத. ஈ**று**.]

அறவாழிக்கை aga-r-alt-k-kai, பெ (n.) (நடம) நடத்திற்குரிய ஒருவகை இணைக்கை யமைதி; (Dan) gesture involving the use of both the hands in one of 4 different dance attitudes, VIZ . 'அளுசலிக்கை (அஞ்சவி வரஸதம), ஊழ்க்க கை (தியான ஹஸதம), பூக்குடலைக கை (புஷப்பட ஹஸ்தம்), அறவாழிக்கை (தாமசககர ஹஸ்தம்) வலக்கரத்தை மார் பேரடு அமைத்து வெளிமுகமாக வியாக்யான முத்திரை பிடித்து இடக்கையை வலக்கை யருகே கொணாந்து உள்முகமாகத் திருப்பி, சுட்டுவிரலும் பெருவிரலும் ஒன்றை ஒன்று தொட்டமையவும், பிறவிரல்கள் பின் அடங்கி நிறகவும், ஞானமுத்திரையாகப் பிடித்த கையமைதியும் தர்ம்சக்கர் பிரவர்த்தன முததிரை எனபபடும். இது தாம் சக்கரத்தை இயக்கிவிடும் முத்திரை என்று பொருள்படும். இதற்கு அறவாழிக்கை என்ற அழகிய பெயரு முனது' (சி செ. பக 43-44)

தலை.] ஆலுதல = வட்டமாக வரல. சுறறுதல், சுழுலு தலை.]

அறவானன் ara-v-4[an. பெ. (n.) அறவியல்பன் (தரும்வான); virtuous man

(அறும் + ஆளன் (ஆ பா. ஈறு). அறுவாட்டி (பெ பா).1

அறவி aravi, பெ (n.) 1. அறம், \intue
"ஒங்குயர் சமந்தத் துச்சி மீமிசை யறவியங் கிழவோன்" (மணிமே, 11:22-3) 2. அற விணைக்கு உதவுவது; that which is set apart for charitable purposes. "அறவி நாவா யாங்குளது" (மணிமே 11:25) 3 துறவினி, female ascetic "ஆசில் கொள்கை யறவியா லணைந்து" (சிலப், 13:103) 4. ஊர்ப் பொதுமடம், public choultry or rest-house "உலக வறவியி கொருபுடை யிருத்தலும்" (மணிமே 7 93)

[அற்க → அற்வு 'வு'(இ) இர குறு]

அழவிடு-தல் ara-vidu-, 18 செ.குனறாவி. (v t) 1. முற்றும் நீக்குதல், to give up completely, renounce altogether ''உளதுமிலது மற விடடு''(ஞானவா. மானுவே. 17). 2. விற்றல்; to sell off 'ஆபத்துக்காலத்திலே அறவிட்டு ீன்பமாரும்' (ஈடு, 3 . 6 9) அறவிநாவாய் arari-navay, பெ (n.) 1 அறத் துறையம்பி, ferry-boat that conveys the poor across a river or canal free of charge. 2 ஆதன்களைப் (ஆன்மாக்களைப்) விறவிப் பெருங்கடலிற் கடத்திவிடும் கப்பலாகிய இறை வன்; God, as the ship that transports souls fit for salvation across the sea of births

" ஒங்குயா சமந்தத் துச்சி மீமிசை யறவியங் கிழலோ னடியிணை யாகிய பிறவி யெனனும் பெருங்கடல விடுஉம அறவி நாவாய்"

(மணிமே 11.22-25).

அறவிய araviya, தபௌ. (adj.) அறத்தொடு கூடிய. அறவியலுள்ள; virtuous, disposed to virtue. "அறவிய மனத்த ரன்றி" (சூளா. தூது 91).

[அறம் 🛨 இய (கு பெ.எ. ஈறு)]

அறவியைங்கிழவோன் atavi-v-an-kilavōn, பெ. (n.) அறத்திற்கு உரிமை பூண்டவன் அல்லது அறத்தின் தலைவனான புத்தன்; the Buddha, as wedded to or lord of virtue ''ஓங்குயர் சமந்தத துச்சி மீமிசை யறவியங கிழவோன்'' (மணிமே. 11 · 22-3).

[அறவு + அம்(சாரிமையை) + இழு வே என இதுமை → இழவன் → இழுவோன. அன → ஒன் (ஆ பா. ஈறு)]

அறவியோன் araviyan, பெ. (n) அறக்தில் நிற் பெவன்; virtuous man "அறவியாற காறு மூனறு மமைந்தநா லமிர்த் மேந்த" (சீவக. 1125).

அறவிலை ara-vilai, பெ. (n.) முழு விற்பனை; absolute, unconditional sale. "அறவிலை செயதனன" (திவ திருவாய் 8.1:10).

அறவிலைவாணிகன் ara-vilai-vanigan, பெ (n) பொருள் கொடுத்து அறத்தை விலைக்கு வாஙகு வோன், one who practises virtue, not for virtue's sake, but for the reward it brings here and hereafter, one who buys virtue "இமமைச செய்தது மறுமைக் காமேனு மற விலை வாணிகன்" (புறநா. 134 1-2)

(குறம் + வீலை + வா கூசிகேக். வீல் → வீலை (தொ.பெ.) 'ஐ' தொ ப. சுறு. வாதுசி கைம → வா கூசிக்ச். 'கூக்சி அ.பா. சுறு] அறுவினை ara-vinat, பெ. (n.) அறச்செயல்; virtuous deed ''அறவினை யாதெனின் கொல்லாமை'' (குறள, 321)

[அறம் + விணை.]

அறவு aravu, பெ. (n.) நீங்குகை, ஒழிகை, தீர்கை; severance, cessation exhaustion, extinction "நீரற வறியாக கரகத்து" (புறநா 1:12).

[அறு → அறவு (தொபெ). 'வு' (அவு) தொ.பெ. சுறு.]

அறவுபதை ara-v-ubadar, பெ. (n.) அமைச்சர், படைத்தலைவர் முதவிய தலைமை அரசிய வலுவலரை அரசன் தேர்ந்தெடுக்கக் கையாளும் தால்வகை மரும் ஆய்வுகளுள் ஒன்று, அறத் தேர்திறம், loyalty test, one of the four secret selection tests for appointment to top-ranking government posts such as ministers and army-chiefs, conducted by ancient sovereigns for ascertaining their honesty by placing the aspirants in trying situations, constantly exposing them to concocted tales of their sovereign's unrighteousness

'' அறமபொருள இனபம உயிரசசம நானகின் திறந்தெரிநது தேறப படும்'' (குறள், 501).

[அறும் + Skt. upa-dhā > த. உபதை. Skt. upa = அண்டை, பக்கம், பால், உடன், கீழ், துணைனா என்று பொருள்படும் குறிப்புப் பெய் செச்ச விணைபையச்ச முன்கொடிடு (pref.). Skt. dhā = இடு (விணை, த.வி.).]

அறததோ இறமாவது, கோயிற பூசாரியும், சுகையாளரும், பொதுநலத தொண்டரும், துறவியரும், இறையடியாரும் போன்றாரை விடுத்து, நம் அரசன் ஏழை செலவன் என்னும் வேறுபாடின்றி எலலாக் குடிகடகும் கடுவரியிட்டு மழை பெய்யாப் பஞ்சகாலத்தும் சுகையிரக்கமில்லாக் காலகண்டரைக் கொண்டு துன்புறுத்தி வரி தண்டுவதால், இக்கொடுங்கோலனை நீக்கிவிட்டுச் செங்கோலனான வேறொருவனை அரசனாக்குவோம் என்று சொலவித்து, அதிகாரியாகத் தேரப்படும் ஒருவரின் கருத்தைச் சூளுறவுடன் தெரிந்து சொள்ளுதல்

பொருட்டேர்திறேம். இனை பத்தேர்தி றேம், ஆயிரச்சத்தேர்திறும் எனனுமு. ஏனை மூன்றை, ஆவ்வச் சொறுகளினதீழக காணகே. அறவுரை ara-v-urai, பெ. (n.) அறவியல் அல்லது சமயவியல் அறிவுரை (தருமேர்ப தேசம்); religious or moral instruction (அருங்கலச. 124)

அறவுளி ara-v-uli, பெ. (n.) ஒரு நோயாளியை நலம்பெறச் செய்யும் மந்திரம் (வின்.), charms employed to cure a sick person (செ.அக) — நோயாளிக்கு மந்திரித்தல்; psychic or magnetic cure effected in a sick person (சா.அக).

[அறு → அறவு (தொ.பை) = நீக்கமை. நோய் நீககம். 'அவு' தொ.பெ சுறு. உள்ளுதல = கெருதாதல். உள் → உளளி = கருதோவது. 'இ' வி.முத. சுறு]

அறவுள்² ara-v-uli, பெ (п) முடிவு, cessation

[அறு → அறைவு = நீக்கம், மூடிவு. 'உளி' ஒஞ முதனிலைப் பொருளி று (பகுதிப்பொருள் விகுதி) ஒ.தோே. பழுது + உளி — பழுதோளி. ''சிறுகட்பண்றி பழுதாளி போக்கி'' (மலலைபடு. 153). இனி, உளி = உள்ளது. அறவுளி = முடி வாகவுள்ளது எனிறுமாடி]

அற்நுதல் ara-v-ūdal, தொபெ (vbl n) 1. முழுமையுஞ் சாம்ப லாகும்படி ஊதுதல் (சா. அக.), to heat by blowing fire and reduce a substance to ashes 2 புடமிடல், to sublimate or calcinate, as is done to chemicals

உளது → ஊதல (இதா.பெ.). 'அல்' தொ பெ. சாது → ஊதல (இதா.பெ.). 'அல்' தொ பெ.

அறவூது-தல் a<u>ra-v-ūdu-,</u> 5 செ.குன்றாவி (v t) புடமிடுதல் (வின்.), to refine, as gold, sublimate, as chemicals

[அறு → அர + ஊதுதல (தொ.பெ) 'தல' தொ.பெ. ஈறு.]

அறவுதல பார்க்க; see ara-v-ū dal.

அறவை-த்தல் ara-var-, 4 செகுனறாவி (v t) புடமிடுதல் to refine ''அறவைத தோங்கும் பொனனி றததா'' (காமபு நவகணை 5).

[அறு → அற (நி.கா வி எ.) = ஓடடற, குறுறம் நீங்க. அற + வை. 'வைத்தல' (தொ பெ.). 'தல்' தொ பெ. ஈறு.]

அறவை a ravai, பெ. (n.) அறதெறி, அற வொழுக்கம்; righteousness "அறவை நெஞ சத தாயர்" (புறநா 390 . 1)

[அரும் → அறவை 'வை' பண் பெ். எறு]

அறவை² aravai, பெ. (n.) 1 உதவியற்ற நிலை, helplessness, destitution "அறவை யேன் மனமே கோயிவாக் கொண்டு" (திரு வாச 37·6) 2. தீரை ம், evil, violence. "அறவைத்தொழிவபுரிந்து" (தேவா. 4 110. 7)

[அறு → அறவை = உதவியற்ற அலலது நன்மையற்ற நிலை. 'அவை' தொ.பெ சுறு.]

அறவைச்சிறை ara au-c-cirai, பெ. (n) கடுஞ் சிறை, rigorous imprisonment, distressing captivity 'ஸ்மஸாரமாகிற அறவைச் சிறை' (சுடு, 1 3.11).

[அறுமை = தீங்கு, கடுமை. சீரைத்தல் = தடுதைல. 'சீரை' மூத.தொ. ஆகு]

அறுவைச்சோறு aravar-c-cōru, பெ.(n) களைக ணிலிகட்கும் ஏழை யெளியவர்க்கும் இடும் உணவு (பிங்.); food for the helpless and the destitute

[அறம் → அறவை. 'னைவ' பண் பை ஈறு. இசாவ (நெலை) → சொறு → சோறு.]

அறவைத் நூரியம் aravai-i-tūriyam, பெ. (n.) களை கணி வி கட்கு ம் ஏழையெளியவர்க்கும் அளிக்கும் உடை (பிங), clothes for the helpless and the destitute.

[அறும → அறுடைவை. தாரியம = ஒருவைகை யாடை (சீல∪ 14.108, அடியாரக. உணைஏ).]

அறனைவச்சோறு பார்க்க; sec agavai-c-cōgu

அறுவைப்பிணஞ்சுடு-தல் aravai-p-pipañ-cuḍu-, 17 செகுன்றாவி (v.t) கவனிப்பாரற்ற பிணத்தை யெடுத்துச்சுடுதல்(பிங்), cremating an unclaimed corpse

[அறும் → அறுவை + சிணும + குடு]

- அறவைப்பு ata-vaippu, தொ.பெ. (vbl n.) அற வைத்-தல் பார்கக; see ata-vai-
- அறவோர் aṛavōr, பெ (n.) அறவாளர்; virtuous persons. ''அறவோ ஏவைக்களம்'' (சிலப. 30.193).
- அறவோர்பள்ளி aravēr-palli, பெ (n.) சமண, புத்தக கோயில் (சிலப 5 · 179, உரை); Jam or Buddhist temple

[அறும் → அறுவோர். ஆர் → ஓா (ப.பா ஈறு). பள் → பள்ளி = படுக்கை, படுக்குமிடம, வீடு, கோயில். 'இ' இடபபாருளிறு] அறவோலை ara-v-ōlai, பெ. (n.) கையடை யாவணம் (வெட); trust deed (Insc.).

இனாம் சாசனம் என்பது சென்னை யகர முதலியிற் குறிக்கப்பட்டுள்ள பொருள்

[அறம் + ஓலை (கருவி ஆகு.)]

அறவோன் aravon, பெ. (n.) 1. அறவாளன (தருமிஷ்டன்); virtuous man 2. புத்தன்; the Buddha ''அறவோ னாசனம்'' (மணிமே. 12:11)

[அறும் → அறைவேர**ன**. ஆன் →ை ஓன் (ஆ.பா. ஈறு]

- அறுளிகா araliga, பெ. (n.) ஏறத்தாழப் பதினோரகவையுள்ள குதிரையினுடைய பற் களின் பொன்னிறம் (அசுவசா 6), golden colour of the teeth of horses when they are about eleven years old.
- அறனை aralai, பெ (n.) 1. ஒரு நோய் (வின்.), a kind of disease 2. நச்சுத் தொந்தரவு (யாழப); teasing, fretfulness, murmuring, as of old people, repining, babbling, as of the older or sick (J).

[அரன் → (அரளை) → அறளை = அரட்டு.]

- அறளையம் azalaıyam, Gu (п.) அறணையம் பாரகக; see azanaıyam
- அறன் aran. பெ. (n.) 1. தல்வினை, good deed. 2 எளியார்க்கீதல், giving to the poor. 3. மனத்தாய்மை, purity of mind ''மனததுக்கண் மாசிலனாத லனைத்தறன்'' (குறள், 34). 4 சமயம்; religion, religious faith. ''அன்றியு மறனு மொண்றே'' (சீவக. 544). 5. வேள்வி முதலவன்; one who performs a sacrifice, as performing a sacred duty. ''ஞாயிறுந்திங்களு மறனு மைவரும்'' (பரிபா. 3:5)

[அரும் → அறன். ம் → ன், இறுதீபபோலி.] அறும் பாரக்க; see agam

- அறன்கடை aran-kada, பெ (n.) கரிசு, தீவீணை (பாவம்); sm "அறன்கடை நின்றாரு வெல லாம்" (குறள, 142).
- அறனில்பால் aran-il-pal, பெ (n.) தீவினை, அறமில்லா த பழவினை; evil destiny. "போக்கிய புணர்த்த வறனில் பாலே" (ஐங குறு 376).

[அறும் → அழுள் + இல (இலலாத) + ப≢ல. பஞ → பகல் → பால = பஞ்சீ, ஊழ்.] அறவுகளான் aran-il alan, பெ. (n.) அறச்செய வில்லாதவன், one who does not practise virtue. "அறனி வாளற கணட பொழுதில" (ஐங்குறு 118).

[அறம் → அறவ் +ை இல் (இலலாத) + ஆளவ் (ஆ.∪ா. ஈறு).]

அறவிர் aganir, பெ. (n.) அருநீர் (R.T); water allowed for irrigation, in large or small quantities depending on the storage level in the reservoir

[Ampa + gn Ampa - Ampa.]

அறனையம் *aranaiyam*, பெ. (n.) *காட்டுக்* க**ரணை** (சங்அக்), purple-stalked dragon plant

அறனை பாரக்க, see aganat.

அற கோரம் படை aran-ōmbada, பெ. (n.)
1. அறத்தைப் பாதுகாக்கை (சிலப 5:179,
அரும்); tostering virtue. 2. அறத்தைப் பாது
காக்குமிடம்; institution where virtue is
fostered. 3. அறத்தை நுவலும் (போதிக்கும்)
இடம், place of moral and religious instruction.
"அறவோர பளளியு மறனோம் படையும்"
(சிலப். 5. 179).

[அறும→ அறுன்+ஓம்y + அடை. ஓமyதல = பாதுகாத்தல். அடு → அடை.]

அறாக்கட்டை ara-k-kattai. பெ. (n.) 1. முடன்; fool. 2. கஞ்சன், பிசினா நி (சென்னை); miser (Madr.).

[அறு → அறாத → அறா (ஈ இக.எ.ம பெ எ). கட்டை = மரககட்டை, கட்டை போன்றை உடமy, உடமுயுள்ள ஆன் (ஆகு.).]

இங்குக கடடை யென்றது இழிவுகுறிபபு அறுகக முடியாத கட்டைபோற பயனபடா தவன் என்பது கருததுபபோலும

அறாட்டுப்பறாட்டு araitu-p-parattu, பெ. (n.) போதியதும் போதாதுமானது; that which may or may not be sufficient (ஈடு, 3.7.3)

[ஒருகா. அறை → அறாட்டு. அறை = நீங்கு தீல், குறைபடுதேல. அறாட்டு = குறைபைடும தன்மை. 'அறாட்டுப்பறாட்டு' எதுகை மாசிணை மொழி.]

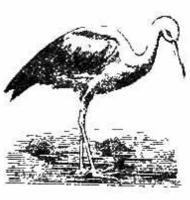
அறை ³ பார்க்க; sec aṛai ³

அற்நாட்பு ara-natpu, பெ. (n.) நிலைத்த நட்பு. lasting friendship. [அறுதல் = நீங்குதல. அறு → அறாத → அறா (ஈ கௌ.ம.பெ.எ.). நள் → நட்பு (தொ. பெ.). 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]

அறாம்பை arambat, பெ. (n.) தும்பை (சங. அக.); white dead-nettle (செ.அக.) – bitter leucas, Leucas aspera alias Phlomis aspera (சா அக.)

அறாமத் ate-made. பெ. (n) நாரை, crane (சா அக).

அறாமை aramai, பெ. (n.) சுவிழ் தும்பை (மலை); species of Tricodesma (செ அசு) – stooping leucas plant Phlomis biflora (சா அசு)

அறாமதி

அறாயிரம் arayiram, பெ. (n.) ஆறாயிரம்; the number 6000.

[ஆறு → அறு + ஆயிரம — அறாயிரம.] "மூன்று மாறு நெடுமுதல குறுகுமு" (தொல் எழுதேது குறநியதுகரே. 35)

என்னும் நூறபாலினபடி ஆறு எனனும நிலைச்சொல அறு எனச் குறுகெநினநு புணரும

- '' ஆயிரசு சிளவி வஞ்உங் காகை முதல் ரெணணி துகரங கெடுமே '' (ஷெ 59),
- " ஆறன் மருங்கிற குற்றிய லுகரம ஈறுமெய யொழியக் கெடுதல வேண்டும்" (ஷே 64),

என்றும் நூற்பாக்களின்படி, ஆறு + ஆயிர**ம்-அ**றாயிரம்என்படிணாந்தது.

" ஆறன் மருங்கில " என்னும் நூறபாவின் வீளக்கவுரையில், "முன்னா 'நெடுமுத் உ குறுகும்' (தொல் எழுத்து குற்றியலுகர் 35) என்றவழி அறுவென நின்ற முற்றுகரத்திற்கே ஈணடுக் கேடு கூறினா ரென்பது பெற்றாம். என்னை? குற்றியலுகரமாயின் ஏறி முடித் வின் இது குற்றுகரந் திரிந்து முற்றுகரமாய நிற்றவின் ஈண்டு முடிபு கூறினார். முற்றிய லுகரம் ஈறுமெய் யொழியக் கெடுமெனவே, குற்றுகரங் கெடாது ஏறி முடியுமென்பது அருத்தாபத்தியிற பெறுதும ஆறாயிரம எனவரும்" என **நச்சினார்க்கினி**யர் உரைத ததைக் கவனிக்க. அருததாபத்தியைத் தமிழில் எதிர்மறையெச்சம் என்லாம்.

அறாவட்டி aza-vattı, பெ. (n.) அதிக வட்டி, கடுவட்டி; exorbitant interest. "அன்னியரை யெலலாம அறாவடடி வாங்கி" (நெல்விடு. 368).

[அறுதல் = அறத்தொடு முடிதல அல்லது கூடு தல். அறு → அறாத → அறா (க.கெ.எ.ம பெ எ.) + வட்டி.]

வட்டி பார்க்க; see vatti.

அறாவழக்கு ata-valakku, பெ. (n.) முடிவிற்கு வராத வழக்கு அல்லது சச்சரவு; endless dispute. 'கொட்டை முந்தினதோ பனை முந்தினதோ எனகிற அறாவழக்கிலே' (சிவப் பிர. 34, உரை)

[அறுதல = தீரதல. அறு $\rightarrow$ அறுரு $\rightarrow$ அறுர (க.கெ.எ.ம.பெ.எ). வழங்கு $\rightarrow$ வழக்கு.]

அறாவிலை are-vilai, பெ. (n.) அளவிற்கு மிஞ்சிய விலை (வின), exorbitant price ''நடந்து கொள்ளுநர்க் கறாவிலை பகர்ந்து'' (திருவிளை, விறகு, 17)

[அறு → அ*ழாத* → அறா (ஈ.கௌ.ம.பெ எ.) வூல → விலலை (ஆது.) = வூற்ற பணம்.]

அறாவடம் பார்க்க்; see aga-vatti.

அறாவு-தல் , ar avu-, 5 செ.குன்றாவி (vt) அடித்தல், to strike, beat, whip "மத்திகை யினா வறாவி" (சீவக. 703).

[அறு → அறை. அறைதல = அடித்தல. அறு → (அற) → (அறவு) → அறாவு.]

அறி-தல் சர்-, 2 செ குன்றாவி (v.t.) 1. ஐம் புலனால் உணர்தல்; to perceive by the senses. 2. மதியினா லுணர்தல்; to know, understand. comprehend, recognise. "ஆவ தறிவார்படுபறின்" (நாலடி. 73). 3 மணத்தினா லுணர் தல், to conceive, to know by imagination or deliberation 4. புதிதாய்க் கண்டுபிடித்தல் (புதுவை); to discover (Pond.). 5. தேறுதல். திட்டஞ்செய்தல்; to ascertain determine, decide "அழிபட லாறறா வறிமுறையேன்று" (பு. வெ 8:19) 6 நினைத்தல் (பிங்.), to think. 7. மதித்தல்; to esteem, prize "யருமறிவ திலவை யறிவறி நத மககடபேறவை பிற" (குறன. 61). 8. நுகர் கல், பீட்டறிதல் (அனுபவித்தல); to experience.

''கணடுகேட்டுணடுயிரத் துறற்றியு ஓமைபுல னும்' (குறள், 1101). 9. பயிலுதல், to know by practice, to be accustomed to ''களவறிந் தார் நெஞ்சிற் கரவு'' (குறள், 288).

ம. அறியுக; க., குட., து அறி: தெ. எறுகு; பட. அறதனெ; கோத. அர்ச்; துட. அரச், அர்யி; குரு அறிதனெ; பிரா. கறிபிங்

[ஒருகா. அன் → (அறு) → அறி அள்ளுதல் = பொருந்துதல பொருந்தியறிதல். ஒ.நோ: பன் (பள்ளம்) → (பறு) → பறி]

அறி aṛi, பெ. (n.) அறிவு, knowledge. ''அறி கொன் றறியா னெனினும்'' (குறள், 638).

க அறி

['அற்' முத.தொ. ஆகு]

அறிக்கை azikkai, பெ. (p.) 1. அறிவிப்பு;
notice, report "தானற வுயாந்த துன்பந் தனை நினக்கறிக்கை செய்ய" (வேதாரணியபு. பரஞ்சோ மணவாளச். 33), 2 (கிறித) குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்கை, (Chr) confession. 'எருசலேம் நகரத்தாரும் யூதேயா தேசத்தார் அனைவரும்......தங்கள் பாவங் களை அறிக்கையிட்டு......... திருக்குளிப்புப் பெற்றார்கள்' (விவிலியம், மத். 3:4-5) 3. பயிற்றுகை (பொதி.நி.); training, teaching.

ம. அறியிபபு; க., பட., து அறிகெ; தெ. எறுகு; கோத. அாக்யம்,

[அறி (த.வி.) → அறி வி (பி.வி.) → அறி விக்கை (தொ.பெ.) → அறிக்கை இனி. அறிகைகை (த.வி., தொ பெ.) → அறிக்கை (பி.வி., தொ.பெ.) என்றுமாம் ஓ.இநா: செரி → கெரிகை (த.வி., தொ.பெ.) → செரிக்கை (பி.வி., தொ.பெ) 'அறித்தவ' என்றும் பிற விக்கை இன்று வழக்கற்றது]

அறிக்கைப்பத்திரம் arikkai - p - pattiram, பெ. (a.) 1. எழுத்துமூலமான விளம்பரம் (வின.); advertisement, notification, written notice, proclamation 2. வரலாறு குறிக்கும் இதழிகை; report. கழகத்தின் மூன்றாம ஆண்டு அறிக்கைப்பததிரம்,

[அறி → அறிக்கை. Skt. pattra > ந. பத்திரம் = இலை, ஓலை, திருமுகம், பட்டயம், ஆவணம்.] அறிக்கை பார்க்க; see arikkai

இதழ. ஏடு, ஓலை, திருமுகம், பட்டயம், ஆவணம் என்பன தமிழ். ஓலை என்பது அதில் எழுதழ்பட்டதைக் குறிப்பின் ஆகு பெயர். அறிக்கு கபண்ணு-தல் arikkai-pannu-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. விளம்பரப்படுத்துதல; to advertise, notify, inform. 2. (கிறித.) குற் றத்தை ஒப்புக்கொள்ளுதல்; (Chr.) to confess

[அறிக்கை ை+ பண். பண் → பண்ணு.] அறிக்கை பார்கக; see agikka:.

அறிக்கையிடு - தல் arikkaı-y-idu-, 18 இச. குன்றாவி. (v.t.) அறிக்கையண்ணு பார்க்க, see arikkai-pannu

க அறியிது, தெ எறுகபடு.

[sim sim s + \$G]

அறிக்கை பாரக்க; see agikkai

அறிக்கையோலை arıkkaı - y - ōlaı, பெ (n.) செய்திக்கடிதம் (குருபரம், 277); letter, as written on palm leaf

அ**றிக்கை** பார்க்க; see aṛikka: [ஓலை = பணையேடு, அதில எழுதப்பட்ட செய்தி (ஆகு.).]

அறிக்கைவாசி-த்தல் arikkar-vaši-, 4 செ கு.வி. (v.i.) (கிறித்.) கோயிலில் ஓலை கூறுதல், திருமண அறிக்கை விளம்புதல்; (Chr) to publish banns of marriage.

அறிக்கை பார்க்க, see azikkai

[வாய் → வாயி → வாசி. வா மி ததல் = வாயாற் படித்தல் அலலது குழலிசைத்தல்.]

- அறிகண்ணி ari-kaրրı, பெ. (n.) எருக்கங் கிழங்கு (சங் அக.); root of madar.
- அறிகரி ari-kari, பெ. (n.) கண்கூடாகக் கண்ட சான்றாளன்; eye-witness, one who has personal knowledge. ''அங்கியங் கடவுள் அறிகரி யாக'' (தொல. பொருள். கற். 1, உரை).

['அறிகரி' விணைத்தொகை.]

அறிகருவி art-karuvi, பெ. (n.) ஐம்புலப் பொறி, அறிவுப்பொறி (ஞானேந்திரியம்); organs of sense. "அறிகருவி யணையா" (சிவபபிர. 33).

['அறீ கரு வி" விணைக்கொகை. கரு → கருவி = செயல் அலலது தொழில்துணைப் பொருளா. கருத்தல் = செய்தல். இவ் விணை இற்றைத்தமிழில் வழக்கற்றது]

அறிகு நி ari-kuri, பெ. (n.) அடையாளம்; mark, token, symbol. ''திங்கண்மாட் டறிகுறி யொன்று செய்து'' (காஞ்சிப்பு நகரப். 85). "['அறிகுறி' விணைத்தொகை.்] அறிசலம் ari-šalam, பெ. (n.) தெஞ்சறிந்த குற்றம்; conscious guilt ''அனையவவ் விரத்ததோ டறிசலம்'' (நீலகேசி, 242).

['அறிசலம' விணைத்தொகை. Skt. chala > ந. சலம்.]

- அறிசா aziša, பெ. (n.) ஒருவகையீன் (சங அக), a kind of fish (செ அக) — பெருவரையீன்; a big variety of fish (சா அக).
- அறிஞன் aராñan, பெ. (n.) 1. அறிவுடையோன், man of knowledge, savant, wise man. "அன்ன காலையில் வீரவா குப்பெயர் நிஞன்" (கந்தபு. மகேந். வச்சிர். 61) 2 புலவன் (பிங்.); poet, learned man 3. முனிவன் (சூடா); sage. 4 மதி மகன் (புதன்); the planet Mercury.

[அரி → அரிகின்றான் → அரி குந்நான் → அரி யுந்நா ன் → அரியூநன் → அரிநன் → அரிஞன்.]

அறிதுயில் arl-tuyil, பெ. (n.) 1 அறி வு அல்லது உணர்ச்சி குன்றாது தூங்குந்துக்கம்; a semi - conscious sleep. 2. ஓகத்தூக்கம், தூங்காமல் தூங்கல (யோகறித்திரை), a state of sleep in which the person is conscious of the outer world, the sleep of devotion or abstraction - an attribute supposed to belong to the sages 3 திருமாவின் ஓகத்தூக்கம், the conscious sleep of Tirumal (Vispu) "ஆடக மாடத் தறிதுயி லமர்நதோன்" (சிலப். 26: 62) 4. விழிப்பொடு தூங்கும் ஒரு தோய், wakeful lethargy, Agryphnocoma (சா.அக).

['அறிது மூல' விணைத்தொகை. துய் → துமூல.]

துயில் பார்க்க, see tuyıl

அறிதுயிலமர்ந்தோன் ari-tuyıl-amarındön, பெ. (n.) அனைத்தையும் அறியும் அறிவொடு தூங் கும் திருமால்; Tırumal (Vişņu), who during his sleep is conscious of the universe. 'ஆடக மாடத் தறிதுயிலமாந்தோன்'' (சிலப. 26.62).

[அறி + துமில் + அமர்ந்தோன். 'அறி துமில்' விணைசாதிதாகை. அமர் → அமாந் தான் → அமாந்தோன் (விணையோ பெ.) ஆன் → ஒன் (ஆ.பா. ஈறு).]

அறிந்துதெரிந்து arindu-terindu, வி எ. (adv) தெளிவாக அறிந்துகொண்டு; knowing fully well, deliberately. அறிந்துதெரிந்து அக் குற்றஞ் செய்தான். [அறீ → அறிந்து (இ.கா வீ.எ.). தெரி → தேரிந்து (இ.கா.வி.எ.) 'அறிந்துதெரிந்து' எதுகை மரபிணைமொழி.]

அறிநன் azinān. பெ (n.) அறிந்தவன், அறி பவன்; one who knows. ''கோடியா தலைவ கொணட தறிந'' (பொருந 57).

[அறி → அறிகின்றோன் → அறி ஞரரா வ → அறிஞருள் → அறிநன்]

அறிப்பலம் azıppalam, பெ. (n) திப்பிலி (மலை); long pepper, Piper longum

அறிப்பு *aாழ்ற்ய*, பெ. (n.) உணர்கை, comprehension ''அறிப்புறு மமுதாயவன்'' (தேவா 5 . 48 : 4)

[#18] + 4 (G&T.QU. AD).]

அறிபொருள்ளினா ari-porul-vira, பெ (n.) அறியப்பட்ட பொருளை ஒரு பயன்தோக்கிக் கேட்குஸ் கேள்வி; question put to a person or a student to find out from the answer whether he knows the meaning or has not understood it 'அறிபொருள வினா அறியப்பட்ட பொருளையே ஒரு பயனோக்கி அவ் வாய பாட்டினொன்றான் வினாவுவது. பயன வேறறிதலும் அறிவுறுத்தலு முதலாயின' (தொல. சொல. கிளவி. 13, சேனா. உரை)

இது அறிவினா எனவும படும ஆயின, அது பொருளறியும வினா எனறு பொருள பட்டு அறியான் வினாவையுங் குறித்தவால், அறிபொருளவினா என்பதே பொருத்தமாம்.

ஆசிரியன் மாணவனை நோக்கி, 'இந நூற பாவிற்குப் பொருள் யாது?' என வினவுவது அறிபொருள் வினாவாம்.

அறிமடம் ari-madam, பெ. (n.) 1. அறிந்தும் அறியாததுபோன நிருக்கை (சூடா); assumed ignorance 2. அறிந்தபடி தடக்க இயலாமை; inability to translate into practice what one has learnt 3. நினைவின்மை, forgetfulness inability to recall to memory. 4. விளையா டும் பருவத்து நிகழும் அறியாமை (தொல. பொருள. மெயப். 16, பேரா. உரை), innocence of childhood

['அறிமடம்' விணைகைதிதாகை.]

இறுதிப பொருட்குச சான்று. 'மடந்தப வுரைத்தல் - விளயாடும் பருவத்து நிகழ்ந்த அறிம்ட நீங்கக் காம்ப பொருட்கணணே சிறிது அறிவுதோன்றுதல் என்னும் (தொல பொருள மெயப 16) பேராசிரியர் உரையே அது அததுணைப் பொருத்தமாகத் தோன்ற வில்லை. விளையாடும் பருவத்து நிகழ்வது அறியாமடமேயன்றி அறிமடமன்று ஒரு கால், ஏட்டுப் பிழையாகவு மிருக்கலாம்

அறிமுகம் agi-mugam, பெ.(n) 1. தெரிந்த முகம், familiar face. ''அறிமு கமபிற காணகிலே வடுத்தவூ ஏறியேன்'' (சேதுபு விதாம 99). 2 பழக்கம் (உ.வ); acquaintance (Com u).

['அறிமுகம்' விணைத்தொகை.]

அறியக்கொடு-த்தல் ariya-k-kodu-, 4 செ. குனறாலி (v.t.) 1. தெரிவித்தல், to communicate information, to instruct 2. குற்ற மேற்றுதல் (வின.), to indict, impeach, inform against.

[அறி → அறிய (நீகா வீ எ) + இகாஇ]

அறியகம் ariyagam, பெ. (n.) நோயை யுண்டாக் கும் ஒரு பேய், a demon causing diseases (சா அக.)

அறியபலம் ariyapalam, பெ (n.) அறிப்பலம் பார்க்க; see arippalam (சா அக)

அறியல் ariyal, பெ. (n.) மூங்கில் (சங் அக); bamboo, Bambusa arundinacea.

அறியலுறவு ariyal-uravu, பெ. (n.) 1. அறிவுறு தல, acquisition of knowledge 2. அறிதற் கண விருப்பம் (தொல. சொல. கிளவி, 13, சேனா. உரை); desire for knowledge

[அறு → அறியல(தொ.பெ). 'அல' தொ.பெ. ஈறு. உறு → உறவு(தொ.பெ). 'வு' (அவு) தொ.பெ. ஈறு.]

அறியாக்கரி *aருyā-k-karı*, பெ. (n.) பொய்ச் சான்று; false evidence ''அறியாக்கரி பொய்த்து'' (சிலப், 15:78),

[$an\theta \rightarrow an\theta \omega ns$ ($a.\omega.au.a$) $\rightarrow an\theta \omega n$ ($a.a.a.\omega.au.a$.) $+ sa^{p}$.]

அறியாப்பின்னை ariya-p-pillar, பெ. (n.) 1. உலகியலறியாத சிறுவன்; a boy ignorant of worldly affairs 2. சிறுமி, a small girl ignorant of worldly affairs.

[அறி → அறியாத → அறியா + பின்னை.] அறியாக்கரி பார்க்க, see ariyā-k-karı

அறியாப்பெண் oriya p-pen, பெ. (n.) பூப்பனீட யாத பெண்பிள்ளை; a small or immature bir). 'அடூசும் மூன்றும் உணடானால அறியாப் பெணணுங் கறியாககும்' (பழ.).

[அறி → அறியாத அறியா + பெண்.] அறியாக்கரி பார்க்க; see aṛıya-k-kari.

அறியாமை ariyamai, பெ. (n.) மடமை; ignorance ''அறிதோ றறியாமை கணடற் றால'' (குறள், 1110).

ம. அறியாம; க. அறியமெ.

[அறி + ஆ (எ ம.இ.) + மை (பண் பெ. ஈறு)]

அறியாவினா ariya-vina, பெ. (n.) தெரியாத தொன்றைத் தெரிந்துகொள்ளற்குக் கேட்குங் கேள்வி, question for eliciting information or knowledge, or for removal of doubt, as one put by the pupil to the teacher. 'இந் நூறபா விற்குப் பொருள் யாது?' என்பது, மாணவன் ஆசிரியரிடம் கேட்கும் அறியாவினா (நன். 385, உரை).

[அறியாத→ அறியா (ஈ.கௌமபெஎ.) + விகாரை.]

அறியான்வினா aziyan-vina, பெ.(n.) அறியா வினா பார்க்க; see aziya-vina 'அறியான் வினா உயிரளத்தன்மைத்து எனபது'(தொல. சொல். கிளவி. 13, சேனா. உரை)

[அறி + ஆ (எம்.இ.) **+ ஆன் → ன் (ஆ**.பர. குறு.]

அறியு நன் a riyunan, பெ. (n.) உணர்கிறவன், one who knows or understands ''அறியு ந ராவி போழும் அநங்களைங் கணையும் எய தாள்'' (சீவக 1572).

[அறிக்கொறான் → அறியுந்நாள் → அறியுநள் (விகையோ. பெ).]

அ**றிவர்** a<u>r</u>ivar, பெ.(n) சிறந்த அறிவுடையோர்; the wise ones, sages. ''கத்தர் விறலியர் அறிவா கண்டோர்' (தொல். பொருள் கற். 52).

[அறீ -- அறிவு (தொ.பெ.) -- அறிவா. 'அா' ப பா. சுறு.]

அறிவரன் arivaran, பெ. (n) அறிவிற் சிறந்த வன்; one who excels in wisdom ''அரணுல தெற்காய வறிவரனி யன்றே'' (சிவக. 1246).

[அறு + வரண். புரம் → பரம் → வரம் → வரண்.]

வேரண் பாரகக; see varam.

அறிவழி-தல் ariv(u)-ali-, 2 செ.கு வி (v 1) மதி மயங்குதல், to lose one's reason, to be bereft of sense, be infatuated (செ.அக.) — மதிமயங் கல், ஒரு சாவுக்குறி; losing seuse and consciousness, a symptom of approaching death (சா அக).

அறிவழி ariv(u)-ali, பெ (n) 1. மதிகெடல்; loss of the senses (சா அக). 2. மது (யாழ்.அக); intoxicating liquor which destroys reason and the senses 3. பேய் (யாழ்.அக.), devil (செ. அக) — a devil causing insensibility (சா. அக.).

க. அறிமருள்

அறீ $\rightarrow$ அறிவு (தொ.பெ) + அழி (தொ பெ., தொ.ஆகு.)]

அறிவறிவாக ariv(u)-ariv(u)-aga, கு.வி.எ. (adv) விளக்கமாய்த் (விவரமாய்த்) தெரிந்துகொள் கும்படி; so as to ascertain the minutest details ' மரியாதைகளும் அறிவறிவாக விசாரித்து' (கோயிலொ. 42)

[அறு → அறிவு (தொ.ஆத) + அறிவு (தொ. பெ.) + ஆக. ஆத → ஆக (நி.கா.பெ எ., கு.வி.எ. ஈறு).]

அறிவறை ariv(u)-arai, பெ. (n.), 1 ஆதன நிவம் (ஆன்மபோதம்) இனமை, lack of spiritual knowledge. 2. ஆதன நிவம் (ஆன்மபோதம்) இவ்வாதவன்; one, destitute of spiritual knowledge. 3. பொய்க்காட்சி; illusion (சா.அக.). 4. அறிவு அவ்வது உணர்வு அழிகை; loss of sense (சா அக.).

[அறி → அறிவு (தொ பெ) + அறை. அறு → அறை (தொ பெ.) 'ஐ' தொ பெ. ஈறு.]

அறிவறைபோ-தல் ariv(u)-arai-pō-, 8 செ.கு வி. (v i.) அறிவு கீழற்றுப் போதல், அறிவு கெட்டழிதல்; to have one's knowledge or sense undermined, ''அறிவறை போகிய பொறியறு நெஞசத திறைமுறை பிழைத் தோன்" (சிலப. 20 : 25-6).

[அறு → அறிவு + அறைபோ. அறு → அறை (கொ.வெ.). 'போே' த வி]

அறிவன் a tivan, பெ (n) 1. தல்ல நிவுடைய வன்; man of knowledge, wise man, sage. "அறிவர் தேர்குறி னையன் செயதன முறைய தாகுமால" (கந்தபு அசுர மார்க்கண். 259). 2. அருகன் (திவா); Arhat 3. புத்தன் (பிங்); the Buddha. 4 மதிமகன் (புதன்) (திவா); Mercury. 5. செவ்வாய் (பிங்.); the planet Mars. 6. முரசு (உத்திரட்டாதி) (நாநாரத்த.); the 26th lunar asterism 7 கணியன்; astrologer. ''நெறியறி செறிகுறி புரிதிரி பறியா வறிவனை'' (கலித. 39 46) 8. கம்மாளன் (திவர.), artisan.

[அற் → அறிவு (இதா பெ.) + அறிவன் 'அன்' ஆ.பா. சறு]

அறிவனார் arivanar, பெ. (n.) பஞ்சமரபு என்னும் இசைநூ லாசிரியர் (சிலப. 6:35, அடியார்க். உரை); name of the author of Pargamarabu, an ancient treatise on Tamil Music

[அற் → அறிவு → அறிவண் → அறிவணாரை. 'அன்' ஆபா ஈறு. 'ஆா' உப. ஈறு]

அறிவனாள் *arivanal*, பெ. (n.) முரசு தாள் (உத்திரட்டாதி) (திவா), the 26th lunar asterism

[அறிவன் + நாள்.]

'அறிவன்' என்பது மதிமகன (புதன்) என்னும் நாலாங்கோளுக்குப் பெயராய அமைந் இருக்கும்போது, அதைச் செவ்வாய்க் கோளையும் முரசுநாளையுங் குறிக்கப் பயன்படுத்துவது அத்துணைப் பொருத்தமான தன்று.

அறிவாகரன் ariv(u)-agaran, பெ. (n) அறினிற்கு இருப்பிடமாகவுள்ளவன்; a man who is the repository of knowledge, a man of profound knowledge.

ம. அறிவாக்கன்மார்

[410] → 410 a) (Q511.26.) + Skt. 1kara]

- அறிவாணி a civani, பெ. (n.) காமமிக்க பெண்டிர் வகுப்பு நான்கனுள் இரண்டாவதைச் சேர்ந்த வள் (சித்தினி); the second of the four classes of lascivious women, as characterised by lust (சா அக.).
- அறிவாளி ariv(u)-ali, பெ. (n.) அறிவுமிக்கவன், கூர்மதியன்; a man of profound knowledge, an intelligent person.

ம். அறிவாளன

[அறு → அறிஷ (இதா.ஆகு.) + ஆளி (ஆ.பா. ஈ**ற**ா.]

அறிவாற்றல் ariv(u)-arral, பெ. (n.) அறிவாகிய அல்லது அறிவின் வலமை; the power of knowledge. [அறி → அறிவு (தௌ. ஆகு.) + ஆற்றல். ஆற்று → ஆற்றல. ஆற்றுதல் = செய்யமாட்டு தேல்.]

அறிவானந்தர் a zivanandar, பெ. (n.) அக்த்தியர் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒரு வென்னர் (கீத்தர்), பல்வகை மருத்துவ நூல்களை இயற்றியவர்; one of the Siddhas of the Agattıyar School, author of several treatises on Alchemy and Medicine (சா அக).

அறிவி-த்தல் arivi-, 4 செ.குன்றாவி (v t.) I. தெரிவித்தல்; to inform, make known, relate, communicate. 2. வெளியிடுதல்; to publish, announce

ம. அறியிக்குக

 $[AB (g.ab.) \rightarrow AB ab (BB.).]$

அறிவிக்கை arivikkai, தொ பெ. (vbl. n.) அறிவிப்பு பாரக்க; see arivippu.

[அறி (த.வி.) → அறிவி (மிவி.) → அறி விக்கைகை (தொ.பெ.) 'கைக் தொ.பெ. ஈறு.]

அறிவிப்பு agivippu, பெ (n) 1 தெரிவிப்பு; .
information. 2 விளம்பரம்; notice, publication.

மை. அறியிபபு; கா., பட. அாரிடுகை. -[அறூ (தவூ.) → அறிவூ (பி.வி.) → அறிவூப்பு (தொ.பெ.) 'பு' தொ.பெ. சுறு]

அறிவியல் ariv(u)-iyal, பெ. (n.) அறிவாராய்ச்சி யால் கூர்ந்து நோக்கியும் ஆய்வு செய்தும் மெய்ம்மை கண்டு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட பொது தெறியீட்டறிவு; science, knowledge ascertained by observation and experiment critically tested, systemised and brought under general principles

[அறிஷ + இயல்.]

அறிவிலாப்பித்தம் (பிரமை) ariv(u)-ila-p-pittam, பெ. (n.) பித்ததோய் நாற்பத்துள் ஒன்று; one of the 40 kinds of bilious disorders in the system causing insensibility (சா.அசு.).

அறிவிலி ariv(u)-ili, பெ (n.) அறிவிலலாத-வன்-வள்; ignorant person, fool, idiot. "அறிவிலி யடங்குதி யென்றாள" (கமபரா. அயோத், மநதரை. 75)

க அரிவிலி

[AB - AB Q + BD + B (9. AD).].

அறிஷீனா ari-vina, பெ. (n.) அறிந்து கேட்குங் கேள்வி, question for the purpose of testing, as one put by the teacher to the pupil. 'இந நூற்பாவிறகுப் பொருள் யாது?' என்று ஆடிரியன் மாணவனை வினவுவது அறிவினா (நன 385, உரை).

['அறிவிகாபு விணைத்தொகை]

- அறிவிணொளி arivinoli, பெ (n) சூடக்கல்லின் (கற்பூர சிலாசத்தின்) சாரம்; the active principle of the crystallised gypsum (சா.அக)
- அறிவீனம் agir(u)-inam, பெ (n.) அறிவினமை, மடமை, ignorance

க அரிவிலிதன

[அறி → அறிவு (தொ ஆகு) + சுணம் Skt. bina > த. சுணம்.]

அடுவ azīvu, பெ. (n.) 1 பொறியுணர்வு; perception by the senses. 2. உலகியலறிவு; worldly knowledge. ''அறிவுடையா செலலா முடையார்" (குறள, 430). 3. ப**ரவியல் ஒதி** (ஞானம்); divine knowledge, spiritual wisdom. 4. மதி, intelligence, wit ''எதிரதாக் காககு மறிலினார்" (குறுள், 429). 5 அறிய வேண்டியவை; things which must be known "அறிவறிந்த மக்கட் பேறு" (குறள், 61) கல்வி (திவா.), learning, education, erudition. "கலவி கரையில" (நாலடி. 135) 7 அறியும் ஆதன் (ஆன்மா); soul. 'அறிவுரு வதனோ டநித்த மன்மையின்" (ஞானா. 44 · 5). 8 அறிவுவடிவான இறைவன், God, as the embodiment of knowledge. ''சித்தமிசை குடி கொண்ட அறிவான தெயவமே ் (தாயு, தேசோ)

ம., க. அறிவு; து. அறுகு, அறுவு, தெ. எறுக, எறுகுவ, கோத. அர்வ், கொலா எர்க, குட. அரிமை,

[அறு → அறிவு (தொ.வபெ, தொ.ஆகு) 'ஷ' (அஷ) தொ பெ ஈறு.]

அறிவுகேடன் arivu-kēḍan, பெ. (n.) அறிவற்ற வ்ன், மதிகெட்டவன் (சுடு); unwise man, fool.

மே. அறிவுகேடன்; க அறிகுறி, அரிவுகேடி. [அரி → அரி வு (தொ.ஆகு.) — கேடன் கெடு → கேடு (முத.தி.தொ.பெ.) → கேடன் 'அன்' ஆ.பா. ஈறு.] அறிவுகொளுத்து-தல் arivu-koluttu-, 5 செ.கு. வி (v i) அறிவூட்டுதல், மதிபுகட்டுதல், 'to impart instruction, teach, advise

கை. அறிகிக

[அறி → அறிவு + கொளுத்து. கொள் (த வி) → கொளுத்து (மிவி.).]

- அறிவுகோணு- தல் arivu-könu-, 5 செ கு வி (v i) தவறான வழியில் அறிவைச செலுத்து தல, to be perverted, crooked, as misuse of intellect.
- அறிவு நூல் artivu-nul, பெ. (n.) மறை நூல, மெய் யறிவு நூல் சமய நூல், மெய்ப்பொருள் நூல், உலக நூல் என் பதற்கு எதிர், sacred writings, books of true knowledge religious or theological treatises, philosophical works imparting spiritual wisdom, dist f. secular writings
- அறிவுபிற-ந்தல் arivu-pira-, 3 செகு வி (v.i) 1 அறிவுண்டாதல; to dawn as knowledge in the mind, to become enlightened 2 மயக் கந் தெளிதல் (வின); to be restored to consciousness.
- அறிவுபுகட்டு-தல் arivu-pugattu-, 5 செகு வி. (v 1) அறிவூட்டுதல்; to give instruction, impart knowledge, advise.

[$\cancel{a}\cancel{b}$ → $\cancel{a}\cancel{b}$ $\cancel{a}$, $\cancel{a}$ + $\cancel{a}$ $\cancel{b}$ ← $\cancel{a}$ $\cancel{b}$ ← $\cancel{a}$

அறிவுமடம்படு-தல் arrvu-madam-padu-, 20 செகு வி (v i) அறிந்தும் அறியாததுபோன் நிருத்தல்; to assume ignorance "அறிவுமடம படுதலு மறிவுநன் குடைமையும" (சிறுபாண். 216)

[அறிஷ + **ம**டம + 'படு' து.வி.]

அறிவுமயக்கம் arivu-mayakkam, பெ (n.) மனக் குழப்பம்; the puzzled state of mind, perplexity.

[அறி → அறிவு. மயங்கு → மயக்கு (இதா. பெ.) → மயக்கம் (இதா.பெ.). 'அம்' தொ.பெ. மேலீறு.]

அறிவும்பாங்கு-தல் armu-mayangu-, 5 செ.கு.வி (v.i) 1 உணர்ச்சி கெடுதல், to faint, lose consciousness by swooning, by fits, by sleep, by approach of death 2 மனந்தடுமாறுதல், திகைத்தல், to be stunned or bewildered.

க. அறிவுமறெ

அறிவுறால் agivugal, தொபே. (vbl.n.) அறி வுறுத்துகை informing, making known ''நாமறி வுறாலிற பழியு முண டோ'' (குறிஞ்சுப, 22).

[அறு → அறிவு + உறால. உறு → உறால (தொ.பெ.). 'ஆல' தொ.பெ. ஈறு.]

அறிவுறு-தல் arivuru-, (20) செ குன்றாவி (v t.) அறிதல்; to know. —, 20 செ.கு வி (v.i) 1 துயிலெழுதல், to wake from sleep ''கிடந துறங்குஞ சீரிய சிங்க மறிவுறறு'' (திவ் திருப்பா. 23). 2. உணர்ச்சி மீளப்பெறுதல், to regain consciousness

[अn - अng ay + 2 pu.]

அறிவுறு-தல்

அறிவுறுத்து-தல் ariv(u)-uruttu-, 5 செ.கு வி. (v.i.) அறிவுபுகட்டுதல், to give instruction. —, 5 செ குன்றாவி (v.t) தெரிவித்தல், to inform, make known

[அறு → அறிவு + உறுத்து உறு (த.வி.) → உறுத்து (பி.வி). 'து' பி.வி. ஈறு.]

அறிவை arivai, பெ. (p) ஓதி (ஞானம்); wisdom ''அறிவை யென்னு மமுத வாறு'' (திவ் பெரி யாழு. 5 . 4 : 2).

[அறு 🖚 அறினவ. 'வை' பண் Gu. ஈறு]

அறிவொப்புக்காண்டல்வினா arrv(u) - oppu - k kandal-vina, பெ. (n.) தான றிந்ததைப் பிறன றி வோடு ஒப்புநோக்கக் கேட்குங் கேள்வி (நேமி. சொல. 6, உரை மேற்); question purporting to compare notes with another

[அறி → அறிவு + ஒப்பு + காண்டல + வீனோ. ஒ → ஒப்பு (தொ.பெ.). 'பு' தொ.பெ. சறு. காண் → காணடல (தொ.பெ.). 'தல்' தொ.பெ. சறு. ண் + த — ண்ட (புணர்ச்சீ).]

அறு¹-குல் agu-, 20 செ.கு வி. (v.i.) 1. கமிறு முதலியன் இறுதல்; to be severed, to break, as a rope. ''சாப நாணறு குமில வோதை'' (இரகு யாகப. 87). 2. உண்டது செரித்தல், to be digested. "அற்றது போற்றி யுணின்" (குறள், 942) 3. கருமங் குதிர்தல்; to be decided, settled. "அற்ற காரியம" (சிலப். 17. முன்னிலைப் 2, உரை). 4. நீங்குதல், பிரிதல், நோய் முதலியன இல்லாமற் போதல்; to separate, to be cured as a disease. 5. பாழ்படுதல்; to go to ruin. கவர்ந்த வினைமொழிந்தன்று" (பு.வெ. 3.15, கொளு). 6. முடிதல்; to cease, come to an end, perish, become extinct. 7 grad finies தல், to be removed, as the marriage insignia of a woman. அவளுக்குத் தாலியறுந்தது.

ம., க. அறு; தெ. அற;கு, அறு; கோத. அர்த், குட. அர; துட. அர்த; து அர்ப்புனி, [அர் → அரி அர → அரம் அர - அறு. ஒ.தோ. உல் → உர → உறு. அரிதல ¬ சிறி தாய்த் துணித்தல, அறுத்தல = பெரிதாய்த் துணிததல, அறுதல் = துணிபடுதேல சகாததை நோக்க றகரம் வல்லைரையாதலின், அது வல் வீணை குறிக்குஞ் சொல்லுறுப்பாயூற்று.]

அறு²-த்தல் aṛu-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பன்னறுவாளாற் கதிரறுத்தல்; to reap corn with a sickle 2. அறுவாளால் அல்லது கத்தி யாற் கயிறறுத்தல், to cut a rope with a knife or sickle 3. காய்கறி யறுத்தல், to cut in two or into pieces, as a fruit or vegetable. 4. செங்கலறுத்தல், to mould, as bricks 5. ஊட றுத்தல்; to sever, cleave, cut in two. ''விசும் பறுத திழிநது" (சீவக. 3055). 6. பங்கிட்டுக் கொடுத்தல்; to distribute. ''அற்றார்க் கறாது வதிந்தோரும்" (பிரமோத. 16:37). 7 வளை தோண்டுதல் (உ.வ.); to burrow, form subterraneous passages (Com u.). 8. வருத்துதல்; to tease, worry. என்னை எப்போதும் அறுக கிறான். 9. வெல்லுதல்; to outdo, excel. '' ஆடுசிறை யறுத்த நரம்புசே ரின்குரல '' (பதிற்றுப. 43 21). 10 செரித்தல்; to digest. ''ஆரவுண டறுக்க வாறறா**து**'' (சிவக. 2839), 11. நீக்குதல்; to remove, as obstacles, obviate, as objections, break, as enchantments. gon_ யறுத்துக் கொடுப்பேன். 12. இல்லாமற் செய் தல்; to root out, exterminate. ''துயரங்க ளண்டா வண்ண மறுப்பான்'' (தேவா. 2.197:1) ''அவர் வேரறுப்பென் வெருவன் மின்" (கமபரா, ஆரணிய, அகத்தியப், 22). 13. தாலி நீக்குதல்; to remove the marriage insignia, as a widow அவள் நேற்றுத் தாலி யறுத்தாள். 14. **தீர்மானி**த்**தல்,** முடிவு**செய்** so; to determine, resolve, decide, settle. ·மறைக வெல்லா முடிய வரையறுத துணர்நது புகலினும்" (வெங்கைக்கலம், 89). 15. இடைவிடுதல்; to move in jerky rhythm ''அகைப்பு வண்ண மறுததறுத் தொழுகும்'' (தொல, பொருள், செய், 229). —, 4 செ கு.வி. (v.t) தாலியறுத்துக் கைம்பெண்ணாதல்; to become a widow, by cutting away the marriage insignia known as tali.

ம. அறுக்குக; கொலா., நா. அர்க்; துட. அர்ட்; குவி, பர். எர்க்; குரு. அற; பிரோ. கரெ. 536

[க்.றுதல் (தவீ.) → அறுத்தல் (பீ வீ).] அறு¹-தலை பார்க்க, see agu¹-.

அறுக்கணக்கு aru-k-kanakku, பெ.(n) அறைக் கணக்கு பார்க்க, see arai-k-kanakku

அறுக்கப்பொறுக்க arukka-p-porukka, கு வி எ. (adv) உழவுமுதல் அறுவடைவரை ஊக்கமாக; to work diligently till the completion of harvest. 'அறுக்கப்பொறுக்கப் பாடுபட்டும் படுக்கப் பாயில்லை' (பழ).

[அறு → அறுக்க(நி.கா.வீ எ). பொறுக்கு-> பொறுக்க(நி.கா.வீ எ.). 'அறுக்கப்பொறுகக' எதுகை மேரபிகைகாமொழி]

உழவு, கட்டியடிப்பு, பரமபடிபபு, எரு விடல், தொளிகலக்கல், விதைப்பு, நடவு, நீர் பாயச்சல், களைபறித்தல், காவல் செய்தல் ஆகிய வினைகளையெல்லாம் ஊக்கமாகச் செய்து கடினமா யுழைத்த பின்பே, நன்றாக நேறபயிர் விளையும், விளைசசலின்பீன் அறு வடையாகும்போது, அறுததுக்கட்டிய அரிக் கட்டுகளைக் களத்திற்கு எடுத்துச் செல்வர், அறுக்கும்போதும் கட்டும்போதும் எடுத்துச் செல்லும்போதும் கட்டும்போதும் எடுத்துச் செல்லும்போதும் நென்மணிகள் சிந்தும், அவற்றை ஏழைப் பெண்கள் பொறுக்குவர் அல்லது குட்டிச் சோப்பர்.

இங்ஙனம் அறுக்கவும் பொறுக்கவும் உழவர் மிகப் பாடுபடவேண்டியிருப்பதாவ, கடின மாக வுழைத்தல் 'அறுக்கப்பொறுக்கப் பாடு படுதல்' எனப்பட்டது. 'அறுக்கப்பொறுகக' என்பது கொச்சை வழக்கில் 'அறக்கப்பறகக' என்று வழங்குகின்றது.

- அறுக்கரிவாள் arukkarivāļ, பெ. (n.) அறுவாள், கருக்கறுவாள் பார்க்க, see aruvāļ, karukkaruvāļ.
- அறுக்கன் arukka<u>n</u>, பெ. (n.) I. கோ (சம அக கை); chief. 2. அணுக்க **தண்**பன், intimate friend.
  - [1. அறுகு = அரி மா. ஒருகா. அறுகு → அறுகள் → அறுககள் = அரிமாப் போன்றை தலைவன். 'சீங்கள்' என்பதும், அதன் கடைக துறையான 'சீங்' என்பதும், சில குலத் தலைவரின் பட்டப்பெயராயிருப்பது ஒப்பு நோக்கத் தக்கது. 2. அருகு = அணைமை, நெருக்கம். ஒருகா. அருகு → அருகள் → அருக்கள் = நெருங்கிய நண்பன்.
  - இனி, இ.:து அணுக்கண் என்பதன் கொக்கைத தீரிபாகவு மிருக்கலாம்.]

அறுக்கினாமின் azukkilā-miņ, பெ. (n.) ஒரு கடல்மீன், sea-fish (சா.அக).

அறுகங்கட்டை arugan-kattan, பெ.(n.) அறுகம் புல்லின் அடிவேர், the main root of harialli grass, Agrostis linearis.

[அறுஞ + அம் (சாசீமை) + கட்டை] கட்டை பாரகக; see kattai.

அறு கங்கிழங்கு arugan-kilangu, பெ. (n.) அறுகம்புல்லின் அடிக்கிழங்கு, the bulbous root of harialli grass.

(அறுது + அம் (சாரிஸை) + கிழங்கு] கிழங்கு பாரக்க, see kilangu

அறுகடி arug(u)-adi, பெ. (n.) அறுகு பற்றிய நிலம்; grass land covered with cynodon grass.

[அறுத + அடி]

அறுகம்புல் azugam-pul, பெ (n.) படர்புல் வகை, harialli grass, Cynodon dactylon — பூசைக்குகந்த புல்; a species of sacred grass, harialli grass, Agrostis linearis (சா அக்).

[அறுஞ + அம் (சாரிமை) + yல.]

அறுகம்வேர் agugam-vêr, பெ. (n.) அறுகம் புல்லின் வேர்; the root of the sacred grass, Agrostis linearis alias Cynodon dactylon (சா.அக.)

[அறுது + அம் (சாரிமைை) + வோ.]

அறுகம்வேர்நெய் arugam-vēr-ney, பெ. (n.) அறுகம் வேரினின்று உருவாக்கும் தெய்; a ghee prepared for medicine from the root of cynodon grass (சா அக).

[அறுஞ + அம் (சாரிமை) + நெம்]

அறுகம்வேரெண்ணெய் (தைலம்) a rugam-verenney, பெ. (n.) அறுகம் வேருடன் பல கடைச் சரக்குகளைச் சேர்த்து வடிக்கும் எண்ணெய், முனைச் சூட்டைத் தணிப்பது; a medicated oil prepared from the root of the cynodon grass mixed with other bazaar drugs and used for cooling the over-heated brain (சா அக.).

[அறுது + அமை (சாரி மையை) + வேள் + எண்டுணைய்.]

எண்ணெய் பார்கக; see enney.

அறுகரிசி arug(u)-ariši, பெ. (ಇ.) அறுகம்புல் லோடு கூடிய மங்கல வரிசி, வாழ்த்திற்கும் வழிபாட்டிற்கும் பயன்படுத்தப்படுவது; mixture of cynodon grass and rice, used in benediction or worship. "செனனி திருத்தமுறு மறுகரிசி யிட்டு" (திருவானைக். கோச்செங். 93).

[ADS + APP. AP + APP.]

அறுகால் ' aru-kal, பெ. (n.) 1 அறுகாலுள்ள வண்டு, beetle which is six-legged. "அறுகா னிறைமலர்" (திருக்கோ. 126) 2. தேனீ; a bee (சா.அக)

மை. ஆறுகால; க. ஆறுதள [ஆ*று → அறு* + கால.]

அறுகால் ' aru-kal, பெ. (n.) (காலில்லாப்) பாம்பு; serpent, as one without feet. ''அறுகாற பீடத் துயாமால'' (திருவினை. பாயி, 30)

[அறுகால் (வி ணணை தே தொ கைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை) — காலற்றது அறுதல — நீங்குதலை, இலேலாநிருத்தல்.]

- அறுகால்வண்டு azu-kal-vapqu, பெ. (n.) கருவண்டு, a black beetle (சா.அக.)
- அறுகாலன் aru-kālan, பெ. (n.) (காலில்லாப்) பாம்பு (மருதூரந. 6); serpent, as one without feet.

அறுகால்² பாரகக; see azu-kāl²

['அறுகாவ' விணைத்தொகை. 'அன்' ஒ. ஈறு.]

அறுகாலி aru-kalı, பெ (n) 1. அறுகாலுள்ள வண்டு அல்லது தேனி, six-legged beetle or bee. 2. அறுகாலுள்ள இருக்கை (இக்.வ.), a bench having six legs (Mod.)

[ஆறு + அறு + கால் + இ (ஒ ஈறு).]

அறு காழி *aru-kalı*, பெ. (n.) ஆறு முத்து அல்லது மணி பதித்த மோதிரம்; finger-ring inlaid with six pearls or gems, 'கையு மறுகாழியுமான வடிவை' (ஈடு 8 10 · 6).

[ஆறு → அறு + காழ் + இ (உடைமைை குறித்த ஒ. ஈறு). காழ் = முத்து. மணு?்.]

அறுகாற்பீடம் aru-kar-pidam, பெ. (n.) ஆறு கால்கள் அமைந்த இருக்கை, six-legged stool used in Šiva temples ''அறுகாற் பீடத திருநது'' (திருவிளை பாயி, 30)

[ஆறு → அறை + கால+பீடம். பீடு = பெருமை. உயர்ஷ, மேடு ீப்டு → பீடம் = மேடா ன இருகள்கை] அறுகிடு-தல் arug(u)-idu-, 20 செ.கு வீ (v.i) திருமணத்தில் அறுகிட்டு வாழத்து தல்; to bless the bride and the bride-groom by throwing on their heads rice with cynodon grass. ''மங்கைக் கறுகிட வநதுநின் நாரமணப பந்தன்வே'' (தமிழநாவ. 54).

[#W@ + 80]

- அறுகிலிப்பூடு agugili-p-pū ḍu, பெ. (n.) பூடுவகை (வெட்); a kind of shrub (Insc.).
- அறுகீரை aru-kirat, பெ (n.) அரைக்கீரை, a pot herb, a kind of edible greens. ''அறு தீரையைத் தின்றறி'' (பதாரத்த 625).

['அறுகீபை, விவகைத்தொகை பாத்தியில் வளர்த்து இடையிடடிடையிட்டு அறுககப் படுவது அறுகீலரே.]

- அறுகு ¹ arugu, பெ. (n.) இந்தியாவெங்கும்' இயற்கையாக வளர்வதும், ஆழ வேருன்றி நீளப் படர்வதும், அழியாதிருப்பதும், பயிர் பச்சைகளைக் கெடுபபதும், வாழ்த்திற்கும் வழிபாட்டிற்கும் பயன்படுத்தப்படுவதும், பல்வேறு மருந்தாக வுதவுவதும், பல்வகைப் பட்டதுமான புல்வகை, harialli grass, found in many varieties almost every where throughout India, growing or existing all the year round, used in worship and benediction, and serving as medicine for several diseases in several forms, Cynodon dactylon. ''அறுகாற பிடுயர் முடியார்'' (திருவினை, பாயி, 30) (சா.அக.). The different kinds of this plant are:
  - 1 சிற்றறுகு Agrostis linearis.
  - 2. புலலறுகு arugu (proper)
  - 3 பேரறுகு Panicum ischoemoides
  - 4. உபபறுகு Agrostis trenula
  - 5 கூநதலறுகு Agrostis
  - 6 வெள்ளறுகு Exacum hyssopifolium
  - 7. ஆற்றறுகு River variety.
  - 8. யானையறுகு elephant grass
  - 9. கொடியறுகு creeper grass
  - 10. பாளையறுகு a kind of grass.

The other common species are grac-lis and virgatus.

[அறு → அறுகு. நோய்களை அறுப்பதுகால அறுகம்புல என்று பெயா என்பர் மருத்துவா சாம்பசிவம் பீள்ளை பயிர்பசசைகளை அழிப பதனால அறுகம்புலவெளைப்பட்டது என்று கொள்ளவும் இடமுன்கு] வீளுக்குமாற்றுப புல என்பதும அறுகின் வகையே.

அறுகுச் arugu, பெ. (n.) 1. அரிமா; lion. 2. யாணையாளி (திவா.); an extinct animal. 3. யானை; elephant (சா அக). 4 புலி (அக.நி); tiger — ஆண்புலி; male tiger (சா அக).

[ஒருகோ. அறு → அறு கு = விலங்குகளளை யழிக்கும் அரிமா, தூதீக்கைகையொடு கூடிய அரிமா வடிவிணாதோகச் சொல்லப்படும் யாவூ, விலங்குகளளை யழிப்பதில் அரிமாவவை யடுத்த புலி.]

யாள து திககை யளவில் யானையை யொத்திருந்ததனால், யாளி யென்னுஞ் சொல் லிறகு யானைப் பொருளுங் கொள்ளப் பட்டதுபோலும்!

- அறுகு arugu, பெ. (n.) ஆளிவிதையை அரைத்துப் பிழிந்த சாறு; the juice of the linseed (சா.அக.).
- அறுஞ a rugu, பெ. (n.) 1. வெளித்தின்னை (W.G.); a platform or terrace forming a verandah or porch, pial. 2. தெருப்பந்தல் (கோவை); pandal in the street, in front of a house (Cm.)

[அஞ்த -> அறுது.]

அறுகுணன் agu-kuṅaṇ, பெ. (n.) அறுகுணங் களை யுடைய இறைவன் (வின்.), God, as having six attributes.

உடைமை (ஐசுவரியம்), ஆண்மை (வீரியம்), புகழ், திரு, அறிவம் (ஞானம்), பற்றின்மை (வைராக்கியம்) என்பன அறுகுணங்கள (பாரதவசனம், அநுசா. பக் 935).

[ஆறு → அறை (த.பெ.எ.) + குணன். குணம் → குணன். 'ன்' (அன்) ஆ.பா. சுறு.]

அறுகு தராசு arugu-larašu, பெ. (n.) பொன், வெள்ளி, மணி முதலிய விலையுயர் ந்த பொருள் களையும் மருந்தையும் நிறுக்க வுதவும் சிறு நிறைகோல்; delicate balance for weighing precious metals and medical ingredients.

[அறுஞ + U. tarāzu > ந. தாரக. அரு → -அஞஞ → அறுஞ]

அறுகுமுலி azugu-mūli, பெ. (n.) ஒரு மருந்து முவிகையான வெள்ளறுகு; white doob grass, Enicostema littorule alias Adenema hyssopifolium (சா அக.). அறுகு வெட்டுத் நரிக்கூடலி a rugu-vettu-t-tarišukūli, பெ. (n.) குறுங்காட்டிலுள்ள மரஞ்செடி கொடிகளை வெட்டிச் செம்மை செய்து உழவிற் குக் கொண்டுவந்தவர்க்கு, அதுபற்றி அந் நிலத்தி லேற்பட்ட நுகர்ச்சி (அனுபோக) யுரிமை; right to enjoy land reclaimed from jungle growth and brought under cultivation.

தரிசு பார்க்க; see tarišu

அறுகுறை aru-kurai, பெ. (n.) அட்டை, தலை யில்லா வுடம்பு, முண்டம்; headless body. ''ஆடின வறுகுறை யலகைக குடனின்று'' (பாரத, நிவாத, 141)

['அறுகுமைற' விணைத்தொகை. அறுதல = நீஙகுதல், தலைநீங்குதல்.]

அறுகெடு-த்தல் arug(u)-equ-, 4 செ.கு.வி. (v.i.)

1. அரிசி கலந்த அறுகம்புல்லைத் தலையில் தூவி வாழ்த்துதல், to invoke blessings on a person by scattering on his head, rice with cynodon grass. ''மறையோ ரெதிரகொண் டறுகெடுப்ப" (சேக்கிழார். பு. 88). 2. வழி படுதல், பூசை செய்தல்; to worship. ''அரச ரபபொழு தடிமிசை யறுகெடுத்திட" (கலிங். 264).

[அறுஞ + எமெ. எமுத்தல ≔ எழுத்துதை தாவு தல.]

- அறுகெழுந்தபடுதரை arug(u) elunda padu tarai, பெ (n.) அறுகு படர்ந்து உழவிற்குப் பயன்படாத தரிசு நிலம் (S.I.I. v, 376); waste land overgrown with cynodon grass and unfit for cultivation.
- அறுகை¹ arugai, பெ. (n.) அறுகம்புல்; cynodon grass. ''அறுகையு நெருஞ்சியு மடாநது'' (மணிமே. 12; 60).

மு. அறுக

[அறுஞ → அறுகை.]

அறுகை² agu-kar, பெ (n.) அறுப்புண்டகை; amputated hand (சா.அக.).

['அறுகை' விணைத்தொகை.]

- அறுகைவாணிகன் azugai-vaņigaņ, பெ. (n.) அறுவை வாணிகள் பார்கக; see azuvai-vaņigan (S.I I vn. 318).
- அறுகோண அமைதி azu-kōpa-anaidı, பெ. (n.) சிவபெருமுகளின் நடத்திருமேனி யுருவம் அறு கோணக் கட்டத்திற்குள் அமைந்துள்ள நிலை;

the state of the figure of Šiva in his dance-pose being contained within an hexagonal outline ்நடராஜ மூர்ததத்தின் முடி, அககினி, புலி வால அல்லது உத்தரியம், ஊன்றிய திருவடி, தூக்கிய நிருவடி, துடி ஆகிய ஆறும் 60 பாகைக கொன்றாக அமைந்து, திருவாசி யாகிய பிரபஞ்சத்தைத் தொட்டுக்கொண்டு பிரபளுசத்தை இயக்கும் ஆரக்கால் போல இருக்கின் றன .

அறுகோணபதி

அறுகோண அமைதியில அமைந்த இத இருவுருவம், ஆறாதாரத தத்துவத்தையும் உணர்த்திககொண்டிருக்கிறது` (சி செ பக். 71).

[ஆறு → அறு + கோணம் + அமைதி. கோண் - - கொளைம் 'அம்' பண் பெ. ஈறு. அமை → அமைதி. 'தீ` தொ பெ ஈறு.]

அறுகோணபத் agu-kōṇa-padi, பெ. (n) ஆறு நிலைக்களங்களுள் (ஆறாதாரங்களுள்) ஒன்றானதும், பதினாறிதழத தாமரை வடி வினதாகக் கருதப்படுவதுமான அடி நாத்தா வின் அதிகாரி, the power in the psychic centre of the cervical region (## அ#.).

[ஆறு -- அறு + கோணம் + பதி. கோண் --கோணாம். 'அம்' பண்ர.பெ சுறு. Skt. pati = தலைவன்.]

அறுகோணம் agu-kōṇam, பெ (n.) I. ஆறு மூலை கொணட சக்கரம் அல்லது வடிவம் (தி. தி. சுபக் 2 67), hexagon. 2 அடி நாத் தாவு (விசுத்தி விடு), one of the psychic centres situated in the cervical region (#11.24%)

அறுகோணபதி பார்க்க, sec aru-kona-padi

அறுசமயம் azu-šamayam, பெ (n) சிவனியம் (சைவம்), மாலியம் (வைணைவம்), காளியம் (சாததம்), கதிரவம் (சௌரம்), ஆனைமுகவம் (காண பத்தியம்), குமரம (கௌமாரம்) என்னும் அறுவகை இந்து சமயக் கொளகைகள் , the six post-Vēdic Hindu religious systems

[ஆறு → அறை + சமயம. சமை → சமமைம் → sowi.]

சம்யம் பாரக்க, see šamayam.

அறுசரக்கு azu-šarakku, பெ. (n) கலலப்பு, சாரம், வெடியுப்பு, படிகாரம், துருசு, வெண் காரம் என்னும் அறுவகைச் சரக்குகள், group of six ingredients consisting of common salt, sal-ammoniac, nitre, alum, blue vitriol and borax (சா அக.)

அறுசரம் agu-šaram, பெ (n.) அறு தரற்புள்ள யாழ் (திவா): lute, as a six-stringed instrument

[ஆறு → அறு + ச0ம. கரி → ச0ம.]

அறுசிறுபொழுது *aru-širu-poludu*, அறுபொழுது பாரக்க, see aru-poludu.

அறுசுவை aru - šuvai, பெ. (п.) புளிப்பு, ககைப்பு, கார்ப்பு, உவர்ப்பு, துவைர்ப்பு என்றும் அறுவகை நாவணர்ச்சி. flavours. ''அறுசுவை யுணடி யமாந்தில்லா கூட்ட'' (நாலடி 1)

க. அறுபோன

அறுசுவைக்காதி aṛu-šuvai-k-kādi, பெ. (n.) அறுசுவையுப்பு பாரசுக; see aru-šuvai-y-uppu

அறுகவைகழற்றல் atu-šuvai-kalattal, தொ பை (vbl.n.) தவத்தோர் கற்ப*முண்*ரை உடம்மை வலுப்படுத்துமுன் அறுசுவை யுண்டி யாசையை' அறவே யொழித்தல், renunciation of the pleasures of eating delicious dishes of all tastes, generally resorted to by yogis and Siddhars preparatory to taking medicines for rejuvenation (சா அக.).

[ஆறு → அறு + சுவை + கழற்றல கழல (தவி.) → கழற்று (பி.வி) → கழற்றல் (தொ. பெ.) = நீக்குதல. 'அல' தொபெ. ஈறு.]

அறுசுவையுண்டி aருய-šuvai - y - பா¢i, பெ. (n) ஆறு சுலையுங் கொண்ட உண்டிவகைகள், foodstuff prepared with all the six flavours "அறுசுவை யுணமு யமாநதிவலா கூடட" (நாலடி. 1)

[ஆறு → அறு + கவைை + உண்டை. உண ⊶> உண்டி (தொ ஆகு) 'தி' தொ.பெ. சுறு. ண் + कु — ळाफ् (पळातंनंकी).]

அறுகவையுப்பு *aருu-šuvai-y-uppu*, பெ. (a.) கல் லுப்பு, common sait forming basis for all kinds of tastes (சா.அக).

அறு தலை azu-šūlai. பெ. (n.) பித்ததலை. ஊத (வாத) தலை, கோழைச் (சிலேட்டும்) தலை, ஊதபித்ததலை, கோழைப்பித்ததலை, ஐயகணத்லை என்னும் அறுவகைச் தலை தோய்கள் (இராட்), six kinds of arthritis or gout, viz., pittašūlai, ūdašūlai, kolaiceūlai, ūdapittašūlai, koļaippittašūlai, aiyakanašūlai (R.).

அறுசோகம் azušogam. பெ (n.) கெந்தி, sulphur (#T. N#).

அறுத்தவள் aguitaval, பெ. (n.) கைம்பெண்; widow, as one who has removed her marriage insignia known as tali.

[அீறு -> அறுத்த (இ.கா.பெ.எ.) + அவள்.]

அறுத்திசைப்பு agutt(u)-išaippu, பெ (n.) (யாப) வேற்றிசை கலந்துவரும் யாப்புவழு, மூவகை ஓசைக்குற்றத்துள் ஒன்று (யாப் வி. 95, emg); (Pros.) fault which consists in introducing in a verse of one metre, the rythm of other metres.

[அறு - அறுத்து (இ.கா.வி.எ.) + இசைப்பு. இசை → இசைப்பு (தொ.பெ.). 'பு' தொ.பெ சுறு. இசைத்தல = ஒலித்தல்]

அறுத்திடல் aguttidal, தொ.பெ. (vbl n) அவர வறுக்கை (சூடா.); extirpation of desire.

[அறு - அறுத்து (இ.காவி எ.) + இடல். இசை இடல(தொ.பெ.). 'அல்' தொ.பெ. சுறு. 'இடு' து.வி.]

அறுத்துக்கட்டு-தல் azuttu-k-kattu-, 5 செ.கு. வி. (v.j.) கணவனையிழந்தோ தீர்வை செய்யப் பட்டோ தாலி நீங்கிய பின், மறுதாலி கட்டி மணத்தல; to remarry, in the case of castes that allow remarriage of widows and divorced women, as removing the marriage insignia known as tale tied by a former husband and having a new one tied by another.

[அறு → அறுத்து (இ.கா.வி.எ.) + கட்டுதல். கட்டு → கட்டுதல (தொ.பெ.). 'தல' தொ.பெ. சுறு, கட்டுதல் = தாலி கட்டுதல்.]

அறுத்துப்பேசு-தல் aguttu-p-pēšu-, 5 செ குன்றாவி. (v.t.) *தீர்மானமாகச் சொல்லுதல்*; to speak definitely, decisively, conclusively.

[அறு → அறுத்து (இ.கா.வி.எ.) + பேசு]

அறுத்துமுறி agultu-mugi, பெ.(n.) மணவிலக்குச் செய்தல் (இ வ.); divorce (Loc).

[அறு → அறுத்து + முறி. முறி (முத.தொ. பெ.) = முறித்தல்.]

அறுத்துரை - த்தல் arut(u)-urai-, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. வரையறுத்துச் சொல்லு தல், to speak positively, definitely. 2. பிரித்துச் செர்வ்லுதல்; to interpret by breaking up a sentence and making a subordinate clause a 'திருந்துங் கடனெறியைச் principal one. ் செல்லுமென்றும், களவாகிய இவ்வாற்றைச் சிதைககுமென்றும், முற்றாக அறுததுரைப் பாருமுளர்' (திருக்கோ 272. உரை).

அമുള

[அறு → அறுத்து (இ.கா.வு.எ) + உணை]

அறுத்துவிட்டவள் azuttu-vittoval, பெ. (n) கைம்பெண்: widow, who is deprived of her tali, 'marriage insignia' தையலநாயகி நாக நம்பியின் அறுத்துவிட்டவள் (உவ)

[அறு → அறுதது (இ.கா வி.எ.) + விட்டவள். வீடு → வீட்ட (இ.கா 0∪.எ) + அவள். 'வீடு' 5) af]

அறுத்தோடி agutt(u)-ōḍi, பெ. (n.) ஏரிக் கரையை அல்லது ஆற்றங்கரையை அறுத் தோடும் நீரோட்டம்; gully, as water eroding or breaching a bund.

[அறு -> அறுத்து (இ.கா.வி.எ.) 🕂 ஓடி. ஓசு → ஓடி. 'இ' வி.முத. ஈறு.]

அறுதல் atudal, பெ. (n.) காசுக (நாணயக்) குற்றவகை (சரவண. பணவிடு. 66); a defect in coins.

[அறு -> அறுதல் (தொ.ஆகு.). 'தல' தொ. QU. A.D.]

அறுதலி arudali, பெ. (n.) கைம்பெண்; widow, as one whose tali, 'marriage incignia', has been removed. 'அறுதலி பெற்ற மகனுக்கு அங்க மெல்லாங் குறும்பு' (சேட்டை) (பழ).

[அறுதாவி (விகைகைதேரைகைப்புறத்துப் பிறநத அன்மொழித்தொகை) -> அறுதலி.]

அறுதால் agu-tali, பெ (n.) கைம்பெண்: widow. 'அறுதாலி யாரை யழைத்துத் தன் வீட்டி விருத்தி' (ஆதியூரவதானி).

அறு தலி பாரக்க, see arudali.

அறுதி azudi, பெ. (n.) 1. இல்லாமை, nonexistence. 2. வரையறை; limit. "காடு மன்னுநின் புதல்வருக் கறுதிசெய காவமோ" (பாரத. உலூகன். 16). 3. (வரையறுத்த) உரிமை; (restricted) possession, ownership, right. "செம்மகள் கரியோற் கறுதி யாக" (கலவா. 18: 10). 4. முடிவு; end, close, termination. "அறுதியாகவின் றருஞ்சமர் முடித்தும்" (பாரத பதினெட். 46). 5. அறுதிக் குத்தகை; unconditioned lease. 6. அறு**தினிலை (அறுதிக் கிரய**ம்); finality, as in a sale. ''அறுதியீ தென்று கொண்டு'' (திரு வாலவா. 46:32). 7. தாசம்; destruction. " அறுதி யிலானே" (கி.சி சுபக். 1·35, சிவாக்.). —, இடை. (part.) வரை; until. "அன்றுமுத லின்றறுதியா" (திவ். திருவாய் 4 . 1:6).

[அறு -> அறுதீ. 'தீ' பண.பெ. ஈறு.]

அறு நிக்கரை a rudi-k-karai, பெ. (n.) நிலங் களை ஊர்ப்பொதுவில் வைக்காமல் தனித்தனி யாய் உரிமையுள்ளவர்கட்குப் பிரித்துக் கொடுக் கப்படும் நிலவுரிமை முறை, பசுங்கரை என்ப தற்கு எதிர்; system of land tenure in which all lands once held by a village community jointly, were distributed amongst the members permanently, each member receiving a definite share which became his absolute property thereafter, and for the rent of which he alone is responsible, dist. f. pašungarai (C G.).

அறு நிக்கள நடை a rudi-k-kala-nadai, பெ. (п.) ஆட்டை (வருஷாந்தர) நெற்கணக்கு (இ.வ.); annual account for the income from paddy (Loc.).

[அறு → அறுத் + களம் + நடை. நட→ நடை = நடப்பு, கணாகைஞ்.]

அறுதிக்கிரயம் arudi-k-kirayam, பெ. (n.) முடி வான விற்பனை; absolute or final sale.

[அறு → அறுதீ + கீரயம் Skt kraya > ந. கீரயம் = விலைத்தொகை.]

இதை 'அறுதிவிலை' அல்லது 'அறுதினிறபு' என்று சொல்லலாம்.

அறு திச்சாதனம் azudi-c-cada<u>n</u>am, பெ. (n.) **விற்**பனை யாவணம் (கிரய பததிரம்); deed of transfer.

(அறு → அறுதி + சாதனம். Skt. šāsana > ந. சாதனம் = பட்டயும்.]

அறுதிச்சீட்டு azudi-c-cițiu, பெ. (n.) அறுதிமுறி, அறுதியாவணம்; deed of transfer (W.).

[AD → AD θ + \$iQ. \$iC (\$\psi\$uy) → \$iQ = \$D is \, \text{good}, \text{good}, \text{white}, \text{good}

அறுதிப்பங்கு a rudi-p-pangu, பெ. (n.) 1. ஊர்ப் பொதுவி வில்லாத தனியுரிமை நிலம்; portion of village lands enjoyed by a villager or landholder as his absolute property. 2. கடன் தீர்ப்பதிற் கடைசியாகக் கொடுக்கப்படுத் தொகை (வின்.), the last and final payment made towards the discharge of a debt. அறுதிப்பட்டு arudi-p-pattu, பெ. (n.) அறுதிப் பரிவட்டம் பார்க்க; see arudi-p-pari-vattam,

அறுதிப்பரியட்டம் azudi-p-pariyattam, பெ. (n.) அறுதிப்பரிவட்டம் பார்க்க; see azudi-p-parivattam.

[UPWILD - UPWILD]

அறு நிப்பரிவட்டம் a rudi-p-pari-val(am, பெ.

(n.) மாலிய (வைணவ) வழக்கப்படி, கோயில் மதிப்புரவாகத் (மரியாதையாகத்) தெய்வச் சிலையின் அருகிலிருந்தெடுத்துப் பெருந்தகை மக்களின் தலையில் திருக்கொடை போலக் கட்டப்படும் பட்டுத்துணி, silk cloth taken from the sanctuary of an idol and tied on to the heads of distinguished personages, as a divine gift, according to Vaispava usage.

[அறு → அறுதீ + பரி + வட்டம். அறுதீ = உரிமை, மதீப்புரிமை. பரிதல் = சுற்றுதல, சுற்றிக்கட்டுதல், வட்டமாதல. வட்டம் = துணி.] பரிதல (சுறறுதல்) என்னும் விளைச்சொல் இன்று வழக்கற்றது.

அறுதிப்பாடு azudi-p-pādu, பெ. (n) முடிவுபேறு (வின்.); accomplishment, completion.

[அறு → அறுதீ + பாடு. படு → பாடு (இதா. வெ.) 'படு' தே வி.]

அறு தி முறி arudi-muri, பெ (n.) தீர்ந்த கணக்குச்சீட்டு. receipt for full payment of dues or debts 'ஆண்டுதோறும் அறுதிமுறி பெறவும்' (S.I.I. ni, 140).

[அறு - அறுதீ + முறி (மூத.தொ.ஆகு).]

அறுதியிடு-தல் a rudi-y-idu-, 18 செ.குன் றாவி. (v t) 1 முடிவிற்குக் கொண்டுவருதல்; to bring to completion or to a close, 2, தீர் மானித்தல்; to determine "அமர்வமென் றறுதியிட்டு" (திருவாவவா, 27:41), 3, காலங்குறித்தல்; to specify a time, appoint a day.

அறுதியுறுதி a zudi-y-u zudi, பெ. (n.) 1. அறுதிச் சீட்டு (வின்.); deed of relinquishment by transfer 2 முடிவான உறுதிப்பாடு; final assurance.

[அறு → அறுதி. உறு → உறுதி 'தி' பஷ்ன. வெ. சுறு.]

அறுதுவர்ப்பு azu-tuvarppu, பெ. (n) (சமண) ஆசியம் (சிரிப்பு), இரதி (விருப்பு), அழதி (விருப்பின்கைம்), சோகம் (அசைவு, வருத்தம்), பயழ் (அச்சம்), சுகுச்சை (அருவருப்பு) என்னும் அறுவகைக் குணை வேறுபாடுகள்; (Jain.) the six kinds of disposition of mind, viz, hāsya, rati, a-rati, šōka, bhaya, jugupsā "அறுவகைத துவர்பபும் பேசி" (சிவக. 3076)

அறுதொழிலோர் aru-tolilor, பெ. (n) உழவு, வணிகம், தெசவு, கொல் அல்லது கம், ஆட்சி, கல்வி என்னும் அறுவகைத் தொழில் செய்யும் மக்கள்; people engaged in the six occupations, viz., agriculture, trade, weaving, artisan's work, government business and learning, "அறுதொழிலோர் நூன்மறப்பா" (குறன், 560)

[ஆறு → அறு + தொழிலோரை. தொழில் → தொழிலோரை. ஆர → ஓர (ப.பா. ஈறு).]

ஆயநது நோக்கின், எல்லாத தொழில்களும மேற்குறித்த ஆறனுள் அடங்கும். கட்டட வினைஞரும் குயவரும் கமமியருள் அடங்குவர் குவிவேலை அறுதொழிற்கும் பொது.

''உழவு தொழிலே வரைவு வாணிகம விசசை சிறபம் என்றித் திறத்தறு தொழில்கற்ப நடையது கரும் பூமி'' என்று திவாகரங் கூறுவதும், இதனொடு ஒருவாறு பொருந்தும்

தமிழமுறைபபடி கலவி ஒரு வகுபபார்க்கு மட்டும் உரியதன்று

''மேற்பிறந்தா ராயினுங் கலலா**தா**ர் **ஃ**ழ்ப்பிறந்துங்

கற்றா ஏனை ததிலர் பாடு`` என்று திருக்குறளும் (409),

''வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளும் கீழ்ப்பா லொருவன கற்பின் மேறபா லொருவனும் அவன்கட படுமே'' என்று புறப்பாட்டும் (183) கூறுகின்றன.

''தோணி யியககுவான றொலலை

வருண ததுக

காணிற கடைபபடடா இனன்றிகழார —காணாய்

அவென்று ணையா ஆறுபோ யறறே நூலகற்ற

மகன்றுணையா நலல கொளல" 'என்று நாலடியாரும் (136),

"எக்குடிப பிறபபினும யாவரே யாயினும அக்குடிக் கற்றோரை மேல்வரு கென்பர்" என்று நறுநதொகையும் (38) கூறுகின்றன அரிசிலகிழார், அறுவைவாணிகள் இள வேட்டனார், இளங்கோவடிகள், கணியன் பூங்குன்றன், குறமகள இளவெயினியார், கூல வாணிகள் சீத்தலைச் சாத்தனைர், சேரமான் கணைக்காலிரும்போறை, சோழன் நலங் கிளளி, தமிழாசிரியர் செங்குன்றுராகிழார், திருத்தக்கதேவர், தொணைடைமான இளந திரையன, பாணடியன ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன், பேயமகள் இளவெயினி யார், மருத்துவன தாமோதரனார், வணைக் கன் சாத்தனார், வெண்ணிக்குயத்தியார் முதலிய புலவர் புலத்தியா பெயரும் கலவியின் குலப்பொதுமையைக் காட்டும்

மொழியிலக்கணமும், இசை நாடகம் கணக்கு கணியம் மருத்துவம் அரசியவ முதலிய பலவேறு அறிவியலகளும் நூல எனப்படும் அரசியவ்நூல பொருள் நூல் எனப்படும்.

அறநூல, பொருளநூல, இன்பநூல், வீட்டு நூல என்பன தனித்தனியாகவும் இயலும். முதல் மூன்றும், எல்லா நானகும் கூட்டாகவும் இயலும் முதல் மூன்றன் கூட்டு முப்பால் எனப்படும். அதறகு இலக்கியம் திருக்குறன். எல்லா நான்கும் சேர்ந்தது நாற்பால் எனப் படும். அதறகு இலக்கியம் இறந்துபட்டது திருமந்திரம் போன்றது வீட்டுநூல் வட மொழி அர்த்தசாத்திரம் போல தமிழிற் பொருள்நூலு மிருந்தமை,

''ஒற்றும் உரைசான்ற நூலும் இலையிரண்டும் தெற்றென்க மன்னவன் கண்'' (581),

"மதிநுட்பம் நூலோ டுடையார்க்கு அதிநுடபம

யாவுள முன்னிற பலை" (636),

" நூலாருள நூலவல்ல னாகு தல் வேலாருள் வென்றி விணையுரைப்பான் பண்பு" (683),

''உயாவகலந் திண்மை அருமையிற் நான்கின் அமைவரண என்றுரைக்கும் நூல்'' (743)

எனனுங் குறளகளால அறியபபடும

தனித்தனி மியங்கும் இயல இசை நாடகம மூன்றும முத்தமிழெனக கலந்தலாறே, அறம பொருள் இன்பம மூன்றும முபபாலெனவும, அவற்றொடு வீடும் சேர்ந்து நாற்பாலெனவும கலக்குமென வறிக.

பெருநாரை, பெருங்குருகு, சிற்றிசை, பேரிசை, இசை நுணுக்கட் முதலியன தனி இசைநூல்கள். முறுவல, சயந்தம், குண நூல, செயிற்றியம், மதிவாணர் நாடகத் தமிழ்நூல முதலியன தனி நாடகநூலகள். அகத்தியம் முத்தமிழ் நூல்.

''விண**ணி**வ் வுலகம் விளைக்கும

விளை வெலலாங்

கணணி யுரைபபான் கணி"' (பு வெ. 174) என்பதனாற் கணிய நூலும்,

''மிகினுங் குறையினும் நோயகெய்யும் நூலோர் வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று''

(குறள, 941)

என்பதனால மருததுவநூலும் இருந்தமை அறியப்படும்.

''எப்பாலநா லோர்க்குந் துணிவு'' (குறஎ, 533) என்றது எல்லா நூல்களையும் பொதுப் படக் குறித்தது.

> "ஏரணம் உருவம் யோகம் இசைகணக் கிரதம் சாலம் தாரணம் மறமே சந்தம் தம்பநா நிலமு லோகம் மாரணம் பொருளென் றின்ன மான நூல யாவும் வாரி வாரணங் கொண்ட தந்தோ வழிவழிப் பெயரும் மாள"

என்னும் பழிந் தனிப்பாட்டு, இறந்துபட்ட பல்லேறு நூலகளைக் குறிக்கின்றது இது பிற்காலத்ததாதலால், பல நூற்பெயர்கள் வட சொல்லாற் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

எல்லா நூல்களையும், உலக நூல் அறிவு நூல என இரு வகையாக வகுத்துள்ளனர் அறிஞா. இமமைக்கு மட்டும் பயன்படுவது உலக நூல; மறுமைக்கும் பயன்படுவது அறிவு நூல்.

''அலகுசால சுறபின் அறிவு நூல தலலா(து) உலகநூல ஒதுவ தெலலாம் — சுலகல கூஉந துணையல்லாற் கொண்டு தடுமாற்றம்

போஒந் துணையறிவார் இல"

(நாலடி. 140)

வீட்டு நூலகளான அறிவு நூலகள், வீடு பேறு கருதிய துறவியர்ககே சிறப்பாக வுரிய வாயின். அஃறிணை மாட்டும் அருளுடைமை யால், துறவியர் 'அந்தணர்' (அழகிய குளிர் நத அருளுடையோர்) எனப்பட்டனர்.

''அந்தண ரெனபோர் அறவோர்மற றெவ்வுயிர்க்குஞ்

கெந்தணமை பூணடொழுக வான்" (குறள், 30) என்று துறவியரையே அந்தண்டு இன்றும், துறவு எல்லா வகுப்பார்க்கும் பொது வென் தும்,

் அறததாற்றி னிலவாழக்கை யாற்றின புறததாற்றிற்

போஒயப் பெறுவ தெவன்' '

(குறள், 46)

என்று, இலலறததாலும வீடுபேறு உண்டென் றும், ஆரியக் கொள்கையை மறுததுக் கூறிய திருவள்ளுவர், 'அறுதொழிலோர நூன்மறப பா' என்று பிராமணரையே விதநது கூறி யிருக்க முடியாது.

மேலும், ஈதல பிராமணர்க் கின்மையால ஒதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல். வேட்பித்தல், ஏற்றல் என்னும் ஐந்தொழிலே அவர்க்குரியன வாம்.

இனி.

''ஒதல பொருதல உலகு புரததல ஈதல வேட்டல படைபயிறல அறுதொழில்' என்று பிங்கலம் அரசர்க்கும் அறுதொழில் சுறுவதனால், அதனாலும், 'அறுதொழி லோா' என்னும் பெயர் பிராமணர்க்குப் பொருந்தாத தாகும்

'அந்தணா நூல' என்று திருவள்ளுவர் செங்கோனமை யதிகாரத்திற் குறித்தது, துறவியாககுரிய (மறைநூலென்றும், மந்திர நூலென்றும், அறிவுநூலென்றும், மெய்ந்நூ லென்றும் சொல்லப்படும்) வீட்டு நூலே யாகும். ஆயின், கொடுங்கோன்மை யதிகாரத் தில 'அறுதொழிலோர் நூன் மறப்பர்' என்றது அறுவ கை த தொழில்செய்யும் இல்லறக் குடிவாணா தத்தம் தொழிற்குரிய உலக நூல்களை மறந்துவிடுதலையே குறித்த தாகும். 'அறுதொழிலோரும்' என்பதிலுள்ள முற்றும்மை செய்யுள் திரிபால தொக்கது.

நூலை மறந்துவிடுதலாவது, தொழில செய்யாதிருத்தல் மழையின்றி மாநதர் வாழ முடியாதாதலால் தொழில்கள் நடைபெறுவ திலலை. வானம பெயலொல்லாமையும ஆபயன் குன்றுதலும் முன்னர்க் கரணிய மாகக் (காரணமாகக்) காட்டியுள்ளமையால், அவற்றின் விளைவாகத் தொழில்கள நின்று போதலைக் கூறினார்.

ஆகவே, ''பாட்டுரை நூலே'' என்னும் தொலகாப்பிய நூறபாவிற (செய். 79) பொதுப்படக் குறிக்கபபட்ட நூல என்பது, 'அறுதொழிலோர் நூல்' என்றும் 'அந்தணர் நூல்⁶் என்று ம இருதிறபபடுமெனபதும், அவற்றுள் முன்னவை இமமைக்கும் பின்னவை மறுமைக்கும் உரியன் என்பதும் அறியப்படும் இலக்கண் நூல் இருவகை நூற்கும் பொது வாம்

இன்னும் இதன் விளக்கத்தை நூல் என்னும் உருப்படியிற் காணக்.

அறுந்தருணம் aguit-taruṇam, பெ (n.) தெருக்கடி வேளை, அவசரச் சமையம்; emergency, extegency (W.)

[அறு → அறும் (எகா பெ.எ.) 'உம்' எ.கா. பெ.எ ஈறு. Skt. taruņa > ந. தஞ்ணம் = சமையும், வேளை.]

அறுந்தறுவாய் azun-tazura), பெ (n) அறுந் தருணம் பாரகக; see azun-taruņam

[தறுவாய் = இறுதீநேரம், வேளை, சமையம்.] தறுவாய் பார்க்க; see taruvay.

அறுந்தொகை atun-togai, பெ. (n.) (கணக்கு) மிச்சமின் நிப் பிரிக்கப்படும் எண், (Arith) number divisible without remainder

[அறை → அறும (எகா பெ எ) + தொகை தொகு → இதாகை. 'ஐ' பெ. ஈறு.]

அறு நீர் 1 atu-nir, பெ. (n.) விரைந்து வற்றிப் போகும் நிலைமையிலுள்ள ஏரி குள நீர்; water of a tank or reservoir nearly dried up

க. அறுநீர

[அறுநீரை = சிறறளவு நீர. 'அறுநீரு' விணைத்தொகை.]

அறுநீர்² agu-nir, பெ. (a.) அறுவகைச்செயனிர் பார்க்க, see agu-vagai-c-ceya<u>n</u>ir

அறுநூறு *aரும-nūரும் பெ* (n.) ஆறுநூறு; six hundred

ம்., க., பட. அறநூறு.

[ஆறு → அறு + துறு _ துறு → தாறு] நாறு பாராககை; see nū̃tu.

அறுப்படிகணக்கு aruppadi-kanakku, பெ. (n.) ஊதிய இழப்புகளைக (லாப நட்டங்களைக்) காட்டுங் கணக்கு (இவ.); balance sheet. statement showing profit and loss (Loc.).

_ [ஒருகா. அறைப்படி கணக்கு ஒ.தோ: அறக் கணக்கு = அறைகைகணககு.] அறுப்பம்பு க் aguppam-pul, பெ. (n) புலவதை, a kind of grass. "நீடறுப்பம் புலலாய்ப் படு பாதி போக" (சரவண் பணவிடு, 144)

[ஒருகோ அறுப்பு + அமை (சாரிமையை) + புல இனி. அறுப்பன் + புல எனறுமாம.]

அறுப்பன்பூச்சி எடியுறாற் - pucci, பெ (n.) தவசப் (தானியப்) பூச்சிவகை (இ வ), insect that eats off the ears of corn (Loc)

[அறு → அறுப்4 → அறுப்பள் + ழச்சி. 'அள்' ஒ சுறா.]

அறுப்பின்பண்டிகை aruppin-pandigai, பெ. (n.) (கிறித) அறுவடைக்காலத்தினபின் புது விளை யுட்பொருள்களைக் காணிக்கையாகச் செலுத் தும் கிறித்தவ விழா நாள; (Chr.) harvest festival

[அறு → அறுப**பு** (இதா பெ.) **'பு' தொ.ப**ெ ஈறு **'இன்'** 6ஆம் வேற்றுமைச்சாரியைை யැரு**பு.** பண்டு → பண்டிகை.]

பண்டிகை பாரக்க, see pandigai

அறுப்பு aruppu, பெ. (n.) 1. அறுப்பு, cutting 2 அறுவடை, கதிரறுக்கை, harvest, reaping the crop 3. அறுத்த துண்டு (வின), piece section sawn 4. மரத்தின் அறுத்த பக்கம் (வின.); the sawn side of timbe?. 5. புண்ணையறுத்த இடம் (வின்.); opening of a wound 6. தாவியறுக்கை (வின.); becoming a widow, as by cutting the marriage insignia called tali. 7. கண்டனம்; censure, refutation, as of an argument.

ம் அறுப்பு

[அறு → அறுப4 (தொ.பெ , தொ ஆகு). 'பு' தொ.பெ. சறு.]

அறுப்புக்காலம் aruppu-k-kālam, பெ (n.) கதிருறுக்கும் பருவம், harvest scason

[அறு → அறுபபு (தொ.பெ.) 'பு' தொ பெ. ஈறு. கால → காலம் 'அம்' பெ.பொ. சீன்]

அறுப்புக்கூடலி aruppu-k-kuli, பெ (n.)

1. கதிரறுக்குங் கூலி (CG); wages for reaping 2 மரம முதலியன அறுக்குங் கூலி, wages for sawing. 3 கைம்பெண்ணிற்குக் கொடுக்கும் பிழைப்புப் பொருள் (ஜீவனாம்சம்), sum paid to an heirless Tamilian widow towards her maintenance. 4. அறுத்துக் கட்டுங் குலங்களில் கைம்பெண்ணிற்குக் கொடுத்து விலக்கும் பிழைப்புப் பொருள், sum paid to

widows in certain castes which allow remarriage, on receipt of which she is cut off from her husband's family

[symuly + sm. 8.]

அறுப்புக்கோடி aruppu-k-kōḍi, பெ. (n.) தாவி யறுத்தவட்குச் சுற்றத்தார கொடுக்கும் புது வெள்ளைச்சேலை, new white sari given to a widow by her relatives, at the funeral of her husband

அறுப்பு, கோடி பார்க்க; see aruppu, kōdī.

அலுப்புச்சிட்டு aruppu-c-cittu, பெ (n) வேளக நிலத்திற் கதிரறுக்கக கொடுக்கும் உத்தரவு முறி (CG); order or permit to cut a standing crop, esp. in a zamin.

[அறுப்4+சீட்டு அறு → அறுப்4. '4' தொ. வெ. ஈறு. சீட்டு → சீட்டு.]

அலுப்புச்சுகம் aruppu-c-cugam, பெ. (n.) கைம் பெண்ணிற்குக்கொடுக்கும் பிழைப்புப்பொருள் (இ.வ.), maintenance for an heirless Tamilian widow (Loc.)

[அறு → அறுப்பு (தொ.பெ). 'பு' தொ.பெ. சுறு. Skt. sukha > த சுகம = இன்பம, துகர்ச்சி.]

அறுப்புச்சொம்மு aruppu-c-commu, பெ (n) பிள்ளையில்லாத கைம்பெண்ணிற்குப் புகுந் தகத்தார் பிழைப்புக்காகமொத்தமாய்க்கொடுக் குந் தொகை (நாஞ.); lumpsum given to a childless widow, for her maintenance, by her husband's relations (Nāñ.).

[அறு → அறுப்பு (தொ பெ.) 'பு' தொ.பெ. ஈறு. கும → தொம் → தொமமு = தொத்து, செல்வேம், பொருள்]

அறுப்புப்பணம் aruppu-p-panam, பெ. (n) அறுப்புக்கூலி பார்க்க; sec aruppu-k-kūli

அறுபகை aru-pagai, பெ (n.) காமம், வெகுளி, ஈயாமை, மயக்கம், செருக்கு, பொறாமை என் னும் அறுவகை உட்பகையான குற்றங்கள்; the six internal enemies of man, i.e., the six emotions, viz, desire, anger, miserliness, confusion of mind, arrogance and envy which disturb his mind and corrupt his soul "ஐம புலன்களை யடக்கிறின் றறுபகை துறந்து" (காஞ்சிப்பு, திருமேற். 6).

[ஆறு → அறு பகு → பகை, 'ஐ' பண்பை. சுறு.] அறுபடு-தல் *arூ.padu-*, 20 செகுவி. (v.i.) அறுக்கப்படுதல்; to be cut asunder.

[அறுபடு (செயப்.வி.) 'படு' து வி.}

அறுபத்துநாலுகலை arubattu-nalu-kalai," பெ. (n.) 'காமசூத்திரம்' என்னும் பழைய சமற் கிருத நூலிற் சொல்லப்பட்டுள்ள அறுபத்து நான்கு கலைகளும் அறிவியல்களும், the sixtyfour arts and sciences, mentioned in the Kamašūtra, an ancient Skt. work.

அறுபத்து நாலு கலைகளாவன. 1. எழுத திலக்கணம் (அக்கரவிலக்கணம்); 2. எழுத தாறறவ (விகிதம); 3. கணிதம, 4. மறை நூல (வேதம்); 5. தொன்மம (புராணம); 6. இலக்கணம் (வியாகரணம்), 7. நயனூல (நீதி சாததிரம); 8. கணியம் (சோதிட சாத் திரம): 9 அறநூல (தரும் சாத்திரம்), 10 ஓகநூல (யோக சாத்திரம); 11. மந்திரநூலி (மந்திர சாத்திரம்), 12 நிமித்திக் நூல (சகுனை சாததிரம), 13 கமமிய நூல (சிறப சாததிரம); 14. மருததுல நூல் (வைத்திய சாததிரம); 15 உறுபபமைவு நூல (உருவ சாததிரம); 16 மறவனப்பு (இதிகாசம்), 17. வனபைபு. 18 அணிநூல (அலங்காரம); 19. மதுரமொழிவு (மதுரபாடணம); நாடகம், 21 நடம்; 22 ஒலிநுடப் அறிவு (சத்தப பிரமம), 23. யாழ் (வீணைை); 24. குழல; 25 மதங்கம (மிருதஙகம); 26 தாளம; 27 விறபயிற்சி (அததிரவிததை); 28 பொன நோட்டம் (கனக் பரிட்சை); 29. தோப பயிறசி (ரத பரீடசை); 30. யானையேற்றம் (கச பரீட்சை); 31. குதிரையேற்றம் (அசுவ பரீட்சை), 32. மணிநோட்டம் (ரததின பரீடசை), 33. நிலத்து நூல/மணணியல் (பூமி பரீடசை); 34. போர்பபயிற்சி (சங்கிராம விலக்கணம்); 35. மல்லம் (மல்ல யுத்தம்); 36. கவாசசி (ஆகருடணம்); 37 ஒட்டுகை (உசசாடணம); 38 நடபுப் பிரிப்பு (விதது வேடணம), 39. காமநூல (மதன சாத்திரம); 40. மயக்குநூல (மோகனம), 41. வசியம (வசீகரணம); 42 இதளியம் (ரசவாதம்); இன்னிசைப பயிறசி (காநதருவ வாதம); 44 பிறவுயிர் மொழியறிகை (பைபீல வாதம்); 45. மகிழுறுத்தம் (கவுத்துக் வாதம்); 46 நாடிபபயிற்சி (தாது வாதம); 47. கூலுழம் (காருடம), 48 இழப்பறிகை (நட்டம்), 49 மறைத்ததையறிதல (முஷடி), 50. வான் புகவு (ஆகாயப் பிரவேசம), 51 வான்செலவு (ஆகாய கமனம), 52 கூடுவிடடுக் கூடுமாங

தல் (பரகாயப பிரவேசம); 53. தன்னுருக கரத்தல் (அதிருகியம்); 54 மாயச்செய்கை (இந்திரசாலம்); 55 பெருமாயச்செயகை (மகேந்திரசாலம்), 56 அழற்கட்டு (அக்கினித் தம்பனம்); 57. நீாக்கட்டு (சலத்தம்பனம்); 58. வளிக்கட்டு (வாயுத்தம்பனம்); 59. கண கட்டு (திருட்டித்தம்பனம்); 60. நாவுககட்டு (வாக்குத்தம்பனம்); 61. விந்துக்கட்டு (கக்கிலத்தம்பனம்); 62 புதையற்கட்டு (கன்னத்தம்பனம்); 62 புதையற்கட்டு (கன்னத்தம்பனம்); 63. வாட்கட்டு (கட்கத் தம்பனம்), 64. குனியம் (அவத்தைப் பிர யோகம்).

வேறொரு பட்டியல்

1. பாட்டு (கீதம); 2. இன்னியம் (வாத தியம); 3. நடம (நிருத்தம), 4. ஓவியம; 5. இலைபபொட்டுக் (பத்திர திலகம்) கத்த ரிக்கை, 6. பலவகை யரிசி பூக்களாற கோலம வைத்தல; 7. பூவமளி யமைக்கை; 8. ஆடை யுடை பறகளுக்கு வண்ணமமைக்கை; 9. பள்ளியறையிலும் குடிப்பறையிலும் மணி பதிக்கை; 10. படுக்கையமைக்கை; 11. நீரலை அல்லது நீர்க்கிணண் இசை (ஜலதரங்கம்); 12. நீரவாரி யடிக்கை; 13. உளவரி (வேடங் கொள்கை); 14. மாலைதொடுக்கை, 15. மாலை முதலியன அணிகை; 16. ஆடை யணிகளாற சுவடிககை, 17. சங்கு முதலிய வற்றாற காதணியமைக்கை; 18 விரை கூட்டுகை; 19. அணிகலம் புனைகை, 20. மாயச்செய்கை (இந்திரசாலம்), 21. குசுமா ரரின் காமநூல நெறி (கௌசுமாரம); 22. கைவிரைவு (ஹஸ்தலாவகம்); 23. மடை நூலறிவு (பாகசாத்திர வுணர்ச்சி); 24 தையலவேலை; 25. நூல்கொண்டு காட்டும வேடிக்கை; 26. வீணை யுடுக்கைப பயிற்சி (வீணை டமருகப் பயிற்சி), 27. விடுகதை (பிரேளிகை); 28. ஈற்றெழுத்துப் பாப பாடுகை; 29. நெருட்டுச் சொற்றொட ரமைக்கை; 30. சுவைதோன்றப பண்ணுடன் வாசிக்கை: 31. நாடகம் உரைநடை (வசனம்) யிவற்றினுணர்ச்சி, 32. குறித்தபடி பாடுகை (ஸமஸ்யாபூரணம); 33. பிரமபு முதலிய வற்றாற் கட்டில் பின்னுதல; 34. கதிரில நூல சுற்றுகை; 35. மரவேலை; 36. மனை நூல் (வாஸ்து விததை); 37. காசு, மணி நோட்டம் (நாணய ரத்னங்களின் பரிசோ தனை), 38. நாடிப்பயிற்சி (தாதுவாதம்); 39. மணிக்கு நிறமமைக்கையும் மணியின் பிறப்பிட மறிகையும்; 40. தோட்டவேலை; 41 தகர்ப்போர் சேவற்போர முதலிய விலங்கு பறவைபபோர், 42. கிளி நாகணங்கட்குப் பேசசுப பயிறறுவகை; 43. உடமபு பிடிக்கை யும் எண்ணெய தேயக்கையும், 44, குழுஉக் குறி (சங்கேதாக்ஷரங்களமைத்துப் பேசுகை); 45 மருமமொழி (ரகசிய பாஷை); 46. நாட்டுமொழி யறிவு (தேசபாஷை யுணர்ச்சி), 47 பூத்தேர் (புஷ்பரதம) அமைக்கை, 48. முறகுறி (நிமித்தம) யறிகை, 49 பொறி யமைக்கை: 50. ஒருகாலிற கொளகை (ஏகசந்தக்கிராகிதவம்); 5 i. இரு காலிற் கொளகை (துவிசந்தக்கிராகிதவம்), 52. பீதிர்பபா (கவி) விடுககை; 53. வனப்பு (காவியம்) இயற்றுகை; 54. உரிச்சொல்லறிவு (நிகண்டுணர்சசி); 55. யாப்பறிவு: 56. அணி யறிவு (அலங்கார வுணர்சசி); 57. மாயககலை (சாலவி ததை); 58. ஆடையணியுந திறமை (உடுத்தலிற சாமாத்தியம்), 59 சூதாட்டம்: 60. சொக்கட்டான்: 61, பாவை (பொமமை), பந்து முதலியன் வைத்தாடுகை; 62, யானை யேற்றம், குதிரையேற்றம பயிற்சி; 63. படைக்கலப் பயிற்சி; 64. உடற் (தேகப்) பயிற்சி (சது.).

'நாலு வேதம், ஆறு சாத்திரம், பநினெண் புராணம், அறுபத்துநாலு கலைஞானம்' என்பது ஆரிய இலக்கியப் பாகுபாடாதலால், 'அறுபத்துநாலு கலை' என்பது தமிழ் மர பன்று. 'அறுபத்துநாலு கலை' என்னும் பொருட்டொகைப் பெயர் தமிழாதலாலும். அறுபத்துநாலாக வகுக்கப்பட்ட கலைகள் அனையவும் தமிழர்க்கு ம் உரியனவாத லாலும், தமிழக்கலைகள் ஆரியக் கலைகடகுக காலத்தால் முந்தியன் வாதலாலும், அறுபத்து நாலு கலைப்பட்டி இங்குத் தரப்பட்டது.

முதற்படடி ஆரிய நூன்மரபை முற்றுந தழுவியது. வடசொறகளெலலாம் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு, தென்சொற்கள முன்னும வடசொற்கள பிறைக்கோட்டுட்பின்னும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இரு மொழிக்கு ம பொதுச் சொறகள் அல்லது ஏறகெனலே தமிழாயிருக்குஞ சொறகள், பிறைக்கோட்டுச சொல்லின்றித தமித்து விடப்பட்டுள்ளன.

இரண்டாம் பட்டி பிறகாலத்ததாதலால, சிறிது வேறுபட்டும் பெரும்பாலும் தமிழ்ச் சொறகளைக் கொண்டும் உள்ளது.

அறுபத்துநாலுகலை என்னும் தொகுபபு, வடமொழிக் காமசூத்திரம் (Kāma Šūtra) என னு ம இன்பநூலின ஆசிரிய ரான வாறசாயன (Vātsāyana) ருடையதாதலால, அத நூலின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பாள ரான பர். *சந்தோச குமார முக்கர்சி (Dr. Santosh Kumar Mukherյ) பாகுபடுத்திக கறிய அறுபானாறகலை யாங்கிலப் படடி யலை இங்குத் தருகின்றேன்

The Sixty-four Arts

Toilet

- Make-up, toilet and use of beautifying agents.
- Painting the body, and colouring the nails, hair, etc.
- 3. Decoration of the forehead.
- 4. Art of hair dressing

Dressing

- 5. Art of dressing.
- Proper matching of decorations and jewellery.

Music and Dancing

- 7 Singing
- 8. Playing on musical instruments.
- Playing on musical glasses filled with water.
- 10. Acting.
- 11. Dancing.

General Education

- 12. Good manners and enquette.
- Knowledge of different languages and dialects.
- 14. Knowledge of vocabularies
- Knowledge of Rhetoric or Figures of Speech.
- 16. Reading.
- 17 Reciting poems.
- 18. Criticism of poems.
- Criticism of dramas and analysis of stories.
- 20. Filling up the missing line of a poem.
- 21. Composing poems to order.
- 22 Reply in verse (when one person recites a poem, another gives the reply in verse).

- 23 The art of speaking by changing the forms of words.
- 24. Art of knowing the character of a man from his features.
- 25. Art of attracting others (bewitching).

Domestic Science

- 26. Art of cooking.
- Preparation of different beverages, sweet and acid drinks, chutneys, etc.
- 28 Sewing and needle work.
- Making of different beds for different purposes and for different seasons.

Physical culture

- 30. Physical culture
- 31. Skill in youthful sports.
- 32. Swimming and water-sports

Games

- 33. Games of dice, chess, etc.
- 34. Games of chance.
- 35. Puzzles and their solution.
- 36. Arithmetical games.

Art of Entertaining

- 37. Magic: art of creating illusions.
- 38. Trick of hand.
- Mimicry or imitation (of voice or sounds).
- 40. Art of disguise

Fine Arts

- 41. Painting in colours
- 42. Stringing flowers into garlands and other ornaments for decorating the body, such as crowns, clapnets, etc.
- 43. Floral decorations of carriages.
- 44. Making of artificial flowers,
- Preparation of ear-rings of shell, ivory, etc.
- Making birds, flowers, etc., of thread or yarn.
- 47. Clay-modelling: making figures and images.
- 48. The art of changing the appearance of things such as making cotton to appear as silk.

Pet Animals

- 49 Training parrots and other birds to talk.
- 50. Training rams and cocks and other Birds for mock fight

Projessional Training

- 51 Gardening and agriculture.
- 52. Preparation of perfumery.
- 53 Making furniture from canes and reeds.
- 54 Wood-engraving.
- 55 Carpentry.
- 56 Knowledge of machinery.
- 57. Construction of building (Architecture),
- 58 Floor decoration with coloured stones.
- 59 Knowledge of metals.
- 60 Knowledge of gems and jewels.
- 61. Colouring precious stones.
- 62. Art of war.
- 63. Knowledge of code words.
- 64. Signals for conveying messages

ஏறத்தாழ எல்லாப பழந்தொழில்களும் குறிக்கப்பட்டுள்ள இப் பட்டியலில், நெசவுத் தொழில் விடுபட்டுப் போனது வியப்பிற் கிடமானதே. பல கலைகளின் உட்பிரிவுகள் தனிக் கலைகளாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. பல கலைகள் ஆடவர்க்கேயன்றிப் பெண்டிரக் குரியனவல்ல், எல்லாக் கலைகளையும் ஒரு வரே பயில்வது இயல்வதன்று.

[ஆறு + பத்தை + நாலு — அறுபத்தாநாலு. பது → பததே. நால → நாலு. கல → கலை (தொ.ஆத). 'ஐ' தொ.பெ. ஈறு.]

அறுபத்து நாலு நஞ்சு (பாடாணம்) a rubattunalu-nañju, பெ. (n.) தமிழ் மருத்துவத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ள 32 இயற்கை தஞ்சுகள் (பிறவிப் பாடாணம்), 32 செயற்கை தஞ்சுகள் (வைப்புப் பாடாணம்) ஆக மொத்தம் 64 தஞ்சு வகைகள்; the sixty-four kinds of poisons dealt with in the Tamil Medical Science, viz, 32 kinds of natural or mineral poisons and 32 kinds of artificial or prepared poisons or arsenics (சா அக.).

_ [ஆறு + பத்து + நாண்கு — அறுபத்து நோண்கை. பது → பத்து. நால் → நாண்கை.]

அறு பத்து மூவர் a rubattu-mūvar, பெ. (n.) பெரியபுராணத்திற்கூறப்பட்டுள்ள தனியடியா ரான அறுபத்துமுச் சிவனடியார்; the sixtyphree canonized Saiva saints mentioned in the Periyapuranam.

அறுபத்து மூவர் பெயர்கள் : அதிபத்த நாயனார், அபபூதியடிகள், அமர்நீதி நரிய னாா, அரிவாட்டாய நாயனாா, ஆனாய நாயனார். இசைஞானியார், இடங்கழி நாயனார், இயறபகைநாயனார், இளையான் குடி மாற நாயனாா, உருத்திர பசுபதி நாயனார், எறிபத்த நாயனார். ஏயர்கோன் கலிக்காம் நாயனார், ஏனாதிநாத நாயனார். ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயலாா, கண நாத நாயனார், கணம்புலல் நாயனார், கண் ணப்ப நாயனார், கலிக்காம் நாயனார், கலிய நாயனார், கழறிற்றறிவார், கழற**சங்க நாய** னார், காரி நாயனார், காரைக்காலம்மையார், குங்கிலியக்கலய நாயனார், குலச்சிறை நாய னார், கூறறுவ நாயனார், கோச்செங்கட் சோழ நாயனார், கோட்புலி நாயனார், சடைய நாயனார், சண்டேசுர நாயனார, சத்தி நாயனார், சாக்கிய நாயனார, சிறப புலி நாயனாா, சிறுத்தொண்ட நாயனாா சுந்தரமூரத்தி நாயனார், செருத்துணை நாயனார், சோமாசிமாற நாயனார, தண்டி யடிகள், திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார், திருஞானசம்பந்த நாயனார், திருநாவுக்கரசு நாயனார், திருநாளைப்போவார நாயனார், திருநீலகணட நாயனார, திருநீலகண்ட யாழப்பாணர், திருநீலநத்க நாயனார், திருமூல நாயனார், நமிநந்தியடிகள், நரசிங்க முனையரையா, நின்றசீர் நெடுமாறா, நேசநாயனார், புகழ்சசோழ நாயனார, புகழ்த்துணை நாயனார, பூசலார் நாயனார், பெருமிழலைக் குறும்பா, கரசியார், மானக்கஞ்சாற நாயனார், முருக நாயனார், முனையடுவார் நாயனார், மூர்கக நாயனார, மூர்த்தி நாயனார், மெய்ப் பொருள் நாயனார், வாயிலார் நாயனார், விறன்மிணட நாயனார்.

[அறு + பத்து + மூன்று — அறுபத்துமூன்று. பது → பத்து. மூன்று → மூ (கு.பெ எ.). மூ + அர— மூவர் 'அர்' (ப.பா. ஈறு) 'வ்' புணார்க்சீத் தேரண்றைல]

அறுபத்தை arupattai, பெ. (n) கையாந்தகரை (பச்.மூ.); a species of eclipta (செ.அக.) — Mary gold verbesena, Wedelia calendulacea (சா.அக.).

[ஆறு → அறு + பத்தை. பதம் → பதை → பத்தை.]

அறுபதம் arupadam, பெ. (n.) 1. அறுகால் வண்டு; beettle, as six-footed. "மத்நுக ரறு பத முரல" (தேவா. 1. 20:5). 2. கையாந்த கரை (பிங்.); a species of eclipta.

[ஆறு → அறு. பதீ → பதம். 'அம்' பை. ஈறு.]

அறுபதாங்கலியாணம் arubadan-kali-yanam, பெ. (n.) கணவன், அறுபதகவை நிறைந்த வுடன் மனைவி உயிரோடிருபபின், மறுமண விழாப்போற் செய்துகொள்ளுங் கொண்டாட் டம்; celebration observed on completing one's sixtieth birthday, if the wife should be living.

[ஆறு + பதது — அறுபது ஆகும் → ஆம் (வரீசையுணாரத்தும் இடைச்சொல்) கலி ≕ மகிழ்ச்சீ. பெருக்கம். யாணம் ≔ நன்மை, மோ கலம், புது வருவாய், செழிப்பு கலியாணம் → கலியாணார்]

கலியாணம் என்ற கூடடுத் தென்சொலலே வடமொழியிற 'கலயாண' என்று திரிந்து நன்மையை அல்லது மங்கலத்தை யுணர்த்தும். இதன் விளக்கத்தைக் கலியாணம் என்னுஞ் சொல்லின்கீழக்காணக்

'கலியாணம்' என்ற சொலலே, அதனாற குறிக்கபபடுங் கொணடாட்டம மணமககடகு அவ்லது கணவன் மனைவியர்க்கு உரியதென் பதை யுணாததும்.

ஆரியா தனிப்படட ஆடவர்க்கு மடடு மன்றிப போலித்துறவியர்க்கும் இவ் விழவை நிகழ்த்துவா, அதை மணசசொலலை நீக்கி, அறுபான் அல்லது அறுபானாண்டு நிறைவு என்று பொருள்படும் ஷ்ஷ்டி பூர்த்தி அல்லது ஷ்ஷ்டியப்த பூர்த்தி என்னுஞ சொல்லாற குறிப்பர்.

உலக வாழக்கை யெனபது இல்லற வாழக்கையே, அறுபானாண்டுக காலத்தை நிரவலான வாழநாளெலலையாகக்கொண்டு, அவ்வெல்லை கடந்த வாழ்வை ஒய்வுபெற்ற வரின ஊழிய நீட டி.பபுப்போற கருதி, மகிழ்ச்சியோடும் இறைபால் நன்றியறிவோ டும கொண்டாடு வதே அறுபதாங் கலியாணம் உலகப்பற்றைத் துறநது வீடு பேறறு முயறசியில் ஈடுபட்ட துறவிக்கு ஏது அறுபதாங் கலியாணம்? அது கூடா வொழுக்கத்தின் பாற்படுவதே.

அறுபதுநாழிகை நாள், அறுபதுநாட் பெருமபொழுது, அறுபதாங்குறுவை, அறுப தாங் கோழி, அறுபதாண்டுச் சக்கரம், அறு பதாண்டுப் பயன், அறுபதாண்டுப் பஞசம முதலிய கால வரமபுகளும் கணிப்புகளும் நிகழ்ச்சிகளும் அறுபது என்னும் எண்ணைக் கொண்டிருப்பதை நோக்கி அறு பதாங் கலியாணம்' தமிழ் முன்னோரால வகுக்கப் பட்டதுபோலும்.

அறுபதாங்கு றுவை a rubadan-kuruvai, பெ. (n.) ஏறத்தாழ் அறுபது தாளில் விளையும் தெல் வகை; a kind of paddy which matures in about 60 days.

[ஆறு + பத்து — அறுபது. ஆகும் → ஆம் (வாரீகையுணாைரத்தும் இடைச்சொலை) குறு → குறுவை = குறுகிய கா**லத்தீல் வீ**களைவது.]

இது ஒரு மருததுவ வுணவாகக் கருதபபடு கின்றது.

அறுபதாங்கேழ்வரகு a rubadan - kē l - varagu, பெ. (n.) ஏறத்தாழ அறுபது நாளில் விளையுங் கேழ்வரகுவகை (இராட்.), a kind of ragi which matures in about 60 days (R).

அறுபதாங்குறுவை, கேழ்வரகு பாரக்க, see arubadān-kuruvar, kēļ-varagu

[801 - Gai - Gai + a108.]

அறுபதாங்கொட்டை azubadān-koṭṭai, பெ (в.) பேராமணக்கு (இராட்.); a specices of castor seed (R).

கொட்டை பாரக்க, see koțțai

[ஆறு + பத்து —ை அறுபது. ஆகுமை → ஆம (வார்கை யுணார்த்தும் இடைடச்சொல்).]

அறுபதாங்கோடை arubadāri-kōḍai, பெ. (n.) அறுபதாங்குறுவை பார்க்க, see arubadārikuruvai

[அறுபதாம் + கோடை. ஆறு + பத்து — அறுபது ஆம் (வரிசையுணார்த்தும் இடைச் சொல)]

அறுபதாங்கோழி arubadān-kō[i, பெ. (n.) அறு பது நாட்கொருமுறை முட்டையிடுள் கோழி (இ.வ) (வின்.); hen which lays eggs every two months.

[அறுபதாம் + கோழு.]

அறுபதாண்டுப்பயன் arubad(u)-andu-p-payan, பெ. (n.) அறுபதுவருச பலன் பார்க்க; see arubadu-varuša-palan

[அறுபது + ஆண்டு + பயன்.]

அறுபது arubadu, பெ. (п.) ஆறு பத்தாதிய எண், sıxty. ம ஷறுபது, க., ப**ட** அரவதது, தெ. அறு பதி, நு அதிப, துட அரதொதது

[ஆறு + பத்து = அறுபது]

அறுபதுவருச்பலன் atubadu varuša palan, பெ (n.) அறுபதாணடுச் சக்கரத்தில் ஒவ்வோராண் டிற்கும் பயன கூறும் ஒரு நூல், இடைக்காடர் என்னும் புலவர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படு வது, name of a work which gives the chatacteristic features of each year of the Jupiter cycle of 60 years, attributed to the poet Idankkadar

[ஆறு + பதது — அறுபது Skt varsa > நே.வஞசம் (வஞஷம்) வரச (கு பெஎ) Skt phala > ந. பலம் → பலன் = பயன் ந பழம் > Skt. phala. பழம் → பழன் → பயன்.]

இது பண்டை நூலாயின், அறுபதாண்டுப ்பயன் என்று முழுத்தமிழ்ப் பெயரோ பெற் றிருக்கும்

அறுபான் *arubā*ற, பெ (n) அறுபது, sixty

பான் பாரகக், see pan

[ஆறு + பாள் (பெத்து) — அறுபான. பல் → பன் → பான்.]

அறுபானான்கு arubanangu, பெ.(n.) அறுபத்து தானகு; sixty-four.

பாண் பாரகக, see pan.

[ஆறு + பாண் + நாண்கு — அறுபானாரணதை. நால → நாலகு → நாண்கு.]

- அறுபுள்ளவேண்டு aru-pulli-vandu, பெ (n) ஆறு புள்ளிகளையுடைய ஒருவகை வன்டு, கடித்தால் சிலநாட் கழித்து உடம்பு முழுவதும் வட்டம் வட்டமாகத் தடிப்புகளை யுண்டாககுவது; a six-spotted poisonous beetle, the bite of which develops after some time circular patches of swelling in different parts of the body (சா. அக.).
- அறுபொருள்¹ aru-porul, பெ. (n.) பகுபபற்று ஒன்றாய் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் பரம் பொருள்; the Supreme being, the Absolute as the one indivisible and omnipresent thing "அறுபொரு ளிவனென்றெ யமராகணந் தொழுதேத்த" (சிவப். 17 முன்னிவைப் 2)

['அறுபொருளு' விணைத்தொகை]

அறுபொருள்-' aru-poru(. பெ (n) (இலக) 1. பெயர்சசொல்லாற் குறிக்கப்படும் பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னும் அறுவகைப் பொருள்கள்; (Gram) the six categories of things denoted by the noun viz, material thing, place, time, cogan or part, quality and action

''கிளை எண குழு உழுத்த பெய**ெருள்** திணை தேம ஊாவா**ன்** அசுமபுறம் புதல் **நிலன்**யாண் டிருது மதிநாள ஆதிக்**காலம்** தோள்குழல் மார்புகண் காது முத**லுற**ப்(பு)

அளவறி வொபபு வடிவு நீறஙகதி சாதி குடிசிறப பாதிப பலகு**ணம்** ஒதல சுதல் ஆதிப பலவி**னை'**'

(Ban 276).

2. (இவக) வினைசசொல லுணர்த்தும் வினை முதல், கருவி, இடம், வினை, காலம், செய் பொருள் என்னும் அறுவகைப் பொருள்கள்; (Gram.) the six items of information inferable from the verb, viz , agent. instrument, place of action, action, time and object

' செய்பவன கருவி நிலஞ்செயல் காலம் செய்பொருள் ஆறுந் தருவது வினையே'' (நன் 320).

[ஆறு + பொருளை — அறுபரைஞன்.]

அறுபொழுது aru-poludu, பெ (n.) கதிரவன தோறறம் முதல் பப்பத்து நாழிகை கொண்ட நாட பிரிவுகளாகிய காலை, நண்பகல, எற் பாடு (சாயுஸ்காலம்), மாலை, யாமம், வைகறை என்னும் அறுவகைச சிறுபொழுது கள்; six divisions of the day, viz., kalai, nappagal, erpadu, malai, yamam and vargarai (R), calculated from sunrise to sunrise, the duration of each being 10 naligais or 4 hours

[ஆறு + பொழுது — அறுபொழுது.]

சிறுபொழுது பெரும்பொழுது எனப பொழுது இருபாறபட்டு, ஒவ்வொரு பாலும் அறுவகை கொண்டிருப்பதாக, இருபாறகும் பொதுவான அறுபொழுது என்னும் பொருட் டோகைப் பெயர்க்கு, இராட்டிலா அகர முதலியில் அறுவகைச் சிறுபொழுதையே பொருளாகக் கூறியிருப்பது பொருத்த முடைய் தன்றாம்

அறும்பன் atumban, பெ (n.) தீயன், villain, wicked fellow (W)

[அறு → அறும்4 → அறிம்பின. ஒநோ: துறை → துறுமை4 → துறும∪ன்] அறுப்பு 1 ozumbu, பெ. (n) தீய குணம் (வின்), wickedness, villainy.

[அறுத்தல் = அடித்தல அறு -- அறும4.]

அறுப்பு² arumbu, பெ. (n) பஞ்சம்; scarcity, dearth. famine தணணிரறும்புக் காலம் (C.G.)

ய. அநம்பு; க. அற

(அறுதல – நீஙகுதல, நீர்வறறுதல. அறு → அறுமபு)

[அறுதல் = நீக்குதைவ, நீர்வற்றுதல். சுறு → அறும்பு.]

அறுமணை aru-maṇai, பெ. (n.) i. அழகற்றவள்; ugiy woman (வின.). 2. சீர்கேடி; slattern (W.) 3 ஊத்தைதாறிப் பூணடு, a plant with a fetid smell (சா அக.)

[ஒருகா. அறு = அழகற்ற. மண்ணை = மழுக்கம், மடமை, மடையன், மடைச்சீ, பேய. மண்ணை → மனணை = மழுங்கல், மழுங்கற் கத்தீ. மணை → மணையன் = I மதிககூரைமை பற்றவன் 2 மழுங்கற் படைக்கலம்.]

வினசிலே டி அகரமுதலியில், இச சொல்லிறகு 'அரிலாண் மனை; blade fastened to a plank' என்றும் ஒருபொருள் தரப்பட்டுள்ளது. அரி வாண் மன்று என்பது அருவாமணை → அறு வாமணை → அறுமணை என்று கொச்சை வழக்கில் திரிந்திருப்பதால், அக கொச்சை வழக்கில் திரிந்திருப்பதால், அக கொச்சை வழக்கில் திரிந்திருப்பதால், அக கொச்சை வழவம் இங்குக் கொள்ளப்படவில்லை, 'அறுமணை' என்பது அறுக்கும் மணை என்று போருள்பட்டுச் செஞ்சொல்லு மாகலாம். ஆயின், அரிவாள்மணை யென்பதே மூலமாதலால், அறுமணை யென்பது கொச்சையென்றே தெளிக்.

அறு**மான் a rumā**n பெ. (n.) புழுவகை; a kind of worm. 'அத்திக்காயில் அறுமான் போகே' (சுடு, அவதா.).

அறுமின் aru-min. பெ. (n.) ஆரல் (காரத்திகை) (பிங்.) Pleiades, as containing six stars.

[ஆறு + மீன் — அறுமீன். மீன் → மீன்]

அறுமீன்காதலவ் azu-min-kadalan, பெ. (n.) முருகள் (திவா.), Muruga, being one brought up by the goddesses of Pleiades, acc to Skanda Purana

[ஆறு + மீன் − அறுமீன். கா → காதவ → காதலன் = ஆரல் (கார்த்திகை) மாதா அறுவ ராற் காதுறுடன் வளாக்கபபட்ட மகன்.] அறுமீன் பார்க்க; see agu-min. அறு முகவாகனம் aru-muga-raganam, - ப. (n.) 1. மயில்; peacock. 2 மயிலிறகு; peacock's feather (சா.அக.).

[ஆறு + முகம் — அறுமுகம் (அண்டுமொழித் தொகை). Skt. vāhana > ந. வாகணம் ⊨ ஊரதி.]

அறு முகன் agu-mugan, பெ. (n.) முருகன் (திவர.), Murugan, as having six faces.

u அறுமுகன், க. அறுமோக,

அறு முகன்னிசிறி acu-mugan-பக்டி, பெ. (n.) மயிற்கொண டைச்செடி (மயூரச்சிகை); peacock's crest plant (unidentified) (சா.அக.).

[ஆறுமுகம் → அறு முகம் → அறுமுகள் ை முருகள் விசிறு → விசிறி = விசிறிபோள்றை மையூறுகொண்டை]

அறு முறி aru-muri, பெ. (n.) உடன்படிக்கைச் யோலைை (பத்திரம்) (புதுக். கல. 940). deed of agreement (Pdk. Insc. 940).

ட. அறுமுறி

['அறு**மூறி'** வினைத்தொகை. அறுதல் **=** முடிவுசெய்தல், தீரதல், உடன்பைடுதல். மூறி (மூத.தொ.ஆகு) **= ஒலைத்துண்**டில் எழுதேப் பட்டது.]

அறுமுறைவாழ்த்து aru-murar-valitu, பெ (n.) முனிவர், பார்ப்பார், ஆனிரை, மழை, முடி யுடை மூவேந்தர், உலகு என்னும் ஆறையும் பற்றிய வாழ்த்து (தொல. பொருள். புறத். 26, நச் உரை), six-fold invocation, viz., to sages, scholars, herds of cows, rain, crowned kings, great men. ''அமரர்கண் முடியும் அறு வகையானும்'' (தொல.பொருள், புறத் 26).

ஆரியர் தென்னாடு வருமுன, பார்ப்பார் என்பது இல்லறத்தாரான தமிழப புலவரை யும, அநதுகுர், ஐயர், முனிவர் என்பன முற்றத துறந்த தமிழ அறிவரையுமே குறித் தன. பிற்காலத்தில் இவ் வீர றவரணர் பெயரும் அறவேறுபாடின்றிப் பிராமணர்க்கே பயன்படுத்தப்பட்டன்.

முடியுடை முவேந்தா என்றது சேர சோழ டாணடியரை. உலகு என்றது உயர்நதோரை

[ஆறு + முறை — அறுமுறை. வ்ஷ் (த வீ) → வாழத்து (மி.வீ., முத்தொ ஆகு.).]

அறுமை arunai, பே. (n.) நிலையின்றை. நிலையாமை, instability, transferec. '' அறுமையில் வுவகுதன்னை யாமெனக் கருதி '' (தேவா 4 . 33 : 3)

[அறு → அறுமை = அழியுந்தள்ளைமை, நிலை மூன்மை. 'மமை' பண்.பெ. ஈறு]

அறுமை² arumai, பெ. (n) 1 ஆறாயிருக்குந் தன்மை, the state of being six. 2. ஆறு, six ம. அறு; க. அறுமெ.

[ஆறு - அறு + மை (பண்.பெ. சுறு).]

அறுவகைச்சக்கரவர்த்திகள் aru - vagai - c - cakkara-varttigal, பெ (n) அரிச்சந்திரன், தளன், முசுகுந்தன, புரூரவன், சகரன், கார்த்த வீரியன் என்னும் அறு பேரரசர் (திவா.); the six emperors, viz, Ariceandiran, Nalan, Mušukundan, Prūravan, Sagaran, Kārttaviriyan

[ஆறு+வகை-அறுவகை, **Skt.** cakravarti > த. சக்கரவாத்தி = பேரரசன்]

அறுவகைச்சரக்கு agu-vagai-c-carakku, பெ (n.) தந்தியுப்பு, அரப்பொடி, அப்புப்பொடி, தாள கம், காசுக்கட்டி, தாகக்குரு (தாகரசம்) என்னும் அறுவகை மருந்துப் பொருள்கள்; a group of drugs, viz., nandi salt, iron filings, appu powder, orpiment, catechu and zinco-mercury (சா.அக.).

[ஆறு + வகை — அறுவககை] சரக்கு போர்க்க; see šarakku.

அறுவகைச்செயனிர் aru-vagai-c-ceyanir, பெ.
(n.) 1 வெடியுப்பு உருகும்போது, துருசு, சீனம்,
வெண்காரம், பூநீர், சாரம் (தவாச்சாரம்),
கழுதை மண்டையோடு முதலியவற்றைப் பொடித்துப்போட்டுக் கிண்டி, பனியில் வைத்து இறக்கும் ஒருவகைச் செயனீர் (உரோம், 500),
a solvent medium used in alchemy, obtained first by melting nitre in a pot and adding to it powders of six drugs, viz., blue vitriol, borax, pooneer (Saline efflorescence), sal ammoniac and asses' skull, and then exposing the whole mixture to the night dew. 2. அமுரி அல்லது முத்திரம்; urine (புலத்தியா கற்பம், 300).

அறுவகைத்தானை aru-vagai-t-tanai, பெ. (n.) வேற்றானை, வாட்டானை, விற்றானை, தேர்த்தானை, பரித்தானை, களிற்றுத்தானை என்னும் அறுவகைப் படைகள் (திவா.); the six constituents of an army. viz., force of spearmen, company of swordsmen, battalion of archers, chariot division. cavalry and elephantry. [ஆறு + வகை — அறுவகை தாணை = சேலை, துணை, கொடி, கொடிப்படை, படை. ஓ.நோ: தூக = பஞ்சு, ஆடை, முன்னனைப் படை தூசு — தூசி = கொடிப்படை]

அறுவகைப்படை aru-vagai-p-padai, பெ. (n.)
1 மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டுப்படை,
காட்டுப்படை. துணைப்படை, பகைப்படை,
என்னும் அறுவகைப் படைகள் (குறள், 762,
பரிமே உரை); the six kinds of military forces
falling under three dichotomic divisions, viz,
hereditary force Vs. mercenary force, regiment
recruited from agricultural tract Vs regiment
recruited from jungle tract; allied force Vs.
hostile force

[ஆறு + வகை — அறுவகை. படு → படை.] படை பாரகக, see paḍai

அறுவகைப்பேதி azu-vagai-p-pēdi, பெ. (n.) தமிழ் மருத்துவப்படி, அறுவகைக் கரைக்குங் கற்கள் (அல்லது மாழைமண்கள்); acc to Tamil Siddhars' Science, the six kinds of mineral solvents (or ores) (சா அக.).

அறுவகைப் பேதிகள்

- 1. அன்னபேதி (சோறு கரைப்பான்), copper sulphate, the solvent of rice food.
- 2. மாமிசபேதி (ஊன் கரைபபான்), a mineral solvent of flesh or meat
- 3. சொரணபேதி (பொன் சுரைபபான்); that which dissolves gold.
- 4 அஸ்டுபேது (எனபு கரைப்பான), a mineral which is capable of dissolving bones.
- 5. ----
- 6. சகஸரபேதி (ஆயிரங் கரைப்பான்); solvent of a similar nature that could dissolve many substances (சா அக.)

ஐந்தாவது பேதி (கரைப்பான) சா. அகர முதலியிற் சொல்லப்படவில்லை

[ஆறு + வகை – அறுவகை. Skt bhēdin > த. பேதீ.]

சா.அக. 'solvent' எனறு குறித்திருப்ப தால், 'கரைப்பான்' என்று மொழிபெயர்க் கப்பட்டது. 'பேதி' என்னும் வடசொறகு 'மாறறி அல்லது வேறுபகுப்பான்' என்பதே போருள்.

அறுவாள்

பன்னறுவாள்

பாளையறுவாள

அறுபுள்ளிவண டு

அறுவகைமானங்கள் aru-vagai-māṇaṅgal, பெ (n) படிமக் கலையிற் கையாளப்படும் நீளம், அகலம், கனம் அல்லது உயரம், சுற்று, இடை (வெளி), அடக்கம் என்னும் அறுவகை அளவு கள்; the six kınds of dımensions observed in sculpture.

'நீள அகல அ**ளவுகளோ**டு கன அளவும இனறியமையாததாகும. இதைக க**னமானம்** என்பா

அததுடன படிமததைச் சிறபபாக அமைத திட, மேலும் மூன்று அளவுகள் தேவைப்படு கின்றன உறுப்புகளின் சுற்றளவு, ஓர் உறுப் பிறகும் மற்றோர் உறுப்பிற்கும் உள்ள இடை வெளி அளவு, குறிப்பிட்ட எல்லையிலிருந்து படிமத்தின் முன்னுறுப்புகளும் பீன்னுறுப்பு களும் அடங்கியிருக்கும் அடக்க அளவு ஆகிய இம் மூன்றும் படி மக கலைஞர்களுக்குப் பயன்ளிக்கும் அளவுகளாகும்

மேறகுறிப்பிடட ஆறுவகை மானங்களும் ... .பினவருமாறு வழங்கிவருகின்றன

'நீளத்தை **மானம்** என்றும், அகலத்தைப பிர **மாணம்** என்றும், உயரத்தை உன்மானம் என்றும், சுற்றளவைப் பரிமாணம் என்றும், இடைஅளவை உபமானம் என்றும், அடக்க அளவை லம்பமானம் என்றும் கூற வேண்டும்' (இ. செ பக. 184)

[ஆறு → அறு (கு பெ.எ.) + வகை + மானாம வகு → வகை 'ஐ' பண்.பெ. சறு மா → மானும் (அளவு) மாத்தல = அளைத்தல 'அனம்' பண் பெ சறு]

பிரமானத்தைப புறமானம் என்றும், சுற் றளவைப் பரிமானம் என்றும், உபமானத்தை உவமானம் என்றும் வழங்கின் தூய தமிழாம். பரித்ல = வட்டமாதல், சுற்றுத்ல எட்டு: பரிதி, பரிச்ல 'உனமானம்' தென்சொல்லு மாகும். உன்னுத்ல = உயாதல், எழுதல் அடக்க அளவை 'அடக்கமானம்' என்றே சொல்லலாம் மானம் என்னும் தென்சொல் வடமொழியல் ரகரத்தின் பின்வரும்போது, நகரம் ணக்ரமாகத் திரியும்

அறுவகை முத்திரம் aru vagai-mūttiram, பெ (n) மாந்தன. ஆடு, மாடு, கழுதை முதலிய அறு வகை யுயிரிகளின் மூத்திரம்; the urine of human beings and 5 animals such as sheep, cow, ass, etc (சா அக.)

[ஆறு + வகை – அறுவகை. மே∵ுள் + தீரம் – மோட்டிரை → மோத்தீரம் → மூததீரம் (இதா.ஆகு.). 'தீரம்' இதா பெ. ஈறு.]

அறு வகையரி சி aru-vagat-y-ariši, டெட் (n) அருனாவரிசி, உலாவாவரிசி, ஏலவரி சி, கார்போகரிசி, விளவரிசி, வெட்பாலையரிசி என்னும் அறுவகையரிசிகள் (சங் அக.); the six kinds of husked grain, viz., arungavariši, ulūvavariši, ėlavariši, karbogariši, vilavariši and vetpalaiyariši,

[ஆறு + வகை — அறுவகை. அர் → அரிசீ = பஞப்பீறுஞ சீரியதாமிருப்பது.]

அறுவகையுயிர் azu-vagai-y-uyır பெ (n.) (புத்த) மக்கள்,தேவர்,பிரமர், நரகா,விலங்கு, பேய் என்னும் அறுவகையுயிர்கள்; (Buddh) the sıx kınds of hving beings, viz., makkal, tēvar, pıramar, naragar, vilangu and pēy

" அலகில பல்லுயி ரறுவகைத் தாகும மககளுந் தேவரும் பிரமரு நரகரும் தொக்க விலங்கும் பேயு மென்றே'' (மணிமே 30:56-58).

[ஆறு + வகை – அறுவகை. உய் → உயிர் = உடம்பை உய்ப்பது (செலுத்துவது)]

அறுவடை azuva¢ai, பெ (n) கதிரறுப்பு (உவ); harvest (Com u).

[அறு → அறுவு + அடை (சுறு). ஒநோ: சொல → சொல்வு → சொல்வடை.]

அறுவடைமேரை aruvadai-mérai, பே (n) அறு வடைக்குப்பின் சிற்றூ சூழியர் களத்திற் பெறும் உரிமைச் சம்பளம்; emoluments of village servants and artisans paid at harvest time in kind or at a commuted price.

அறுவரி aru-vari, பெ. (n.) தவணையிற் செலுத் தும் வரி (வின்.); tax to be pard in fixed instalments

['அறுவர்' விணைதைவதாகை. அறுத்தல = சிருத்தல், வரையறுத்தல்.]

அறுவா-தல் வுமை-, 6 செகு வி. (v.1) 1. செலவழிந்து போதல (நெலலை), to be spent. exhausted (Tn). 2. முடிதல் (இராட்.); to be finished, completed. 3 தண்டப்படுதல், தொகுக்கப்படுதல் (இராட), to be collected. gathered

[அறு ⊶ு அறுஷ (இதா.வெ.) + ஆ. 'ஷ' இது வெ. சுறு] அறு ஊக்கு-தல் *aguvākku-*, 5 செ குன்றாவி (v t.) 1. செலவழித்**துவிடு**தல் (நெலலை), to spend, use up, exhaust (Tn.) 2. முடித்தல் (இதாட்); to complete, conclude, finish.

[அறுவாகு (தவி.) → அறுவாககு (பி வி.).] அறுவா-தல் போர்க்க; see azuvā-

அறுவாய் ' aru-vay, பெ. (a.) I வெட்டுவாய்; opening in a cut wound. 2. மரம் அறுபட்ட இடம்; opening in timber under the saw. 3. குறைவிடம், வெற்றிடை; vacant gap, as of the Moon in its waxing phases. "அறுவாய நிறைந்த வலிரமதிக்கு" (குறுள், 1117).

['அறுவாய்' விணைத்தொகை]

அறுவாய்² aru-vay, பெ (n.) ஆரல (கார்த்திகை) என்னும் மூன்றாம் நாண்மீன; the 3rd lunar asterism, as consisting of six stars. "அறுவாய நிறைந்த மதிப்புறத் தோலென" (கல்லா. 95 9)

[ஆறு + வாய் — அறுவாய வாய் = இடம, உறுப்பு]

' அறு வாய்' பண்பு ததொகைபபுறத்து ப பிறந்த அன்மொழிததொகையாகச சொலலப படும்.

அறுவாய்ப்போ-தல் *aருஸ்ay-p-pō-*, 8 செ.கு.வி (v i.) *முற்றுஞ் செல்வாய்விடுதல்* (நெல்லை); to be completely spent (Tn) அரிசி அறு வாயப் போய்விட்டது

[அறு → அறுவு (தொ.பெ) + ஆம் (இ.கா. வூ.எ.) + போ (து வூ.) 'வு' தொ.பெ ஈறு.] அறுவா-தல் பாளக்க; sec aruva-.

ஆயப்போதல் என்பது ஆதல் என்னும் வினையின் வனியுறு (intensive) வடிவாகும். போதல் என்பது முடிவை அல்லது இறப்பை

(கழிவை) யுணர்த்தும் துணைவினை."

அறுவான் *atu-val*, பெ (n) வகிதாகவும் பெரி **தாகவு**ம் அறுக்கும் வாள்; big cutting knife, scimitar.

ம் அரவாள்

அறுவாள் வகைகள் :

- 1 அக்கறுவாள் billhook for lopping thorns and prickly pear.
- 2. கொத்தறுவான butcher's knife for chopping and mincing meat.

- 3. பன்னறுவான serrated sickle for reaping corn or harvesting paddy.
- 4. பாளையறுவாள் toddy-tapper's knife for pating spathe
- 5 விச்சறுவாள் big and long seimitar for cutting or chopping off the throat of a man or animal in one stroke
- 6. வெட்டறுவாள big scimitar for axing or chopping any thing big

['அறுவாள்' வினைத்தொகை.]

அரிவாள் என பது சிறிதாகக் காயகறியரியும் மணைவாள என்றும் அறுவாள என்பது வலி தாகவும் பெரிதாகவும் அறுக்கும் அல்லது வெட்டும் பெருவாள் என்றும் வேறுபா டறிதல் வேண்டும்

அறுவிடு-தல் aru-vidu-, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) நிலுவையை முற்றுந்தண்டிவிடுதல்; to recover completely, as arrears நிலுவை யறுவிட.

[அறு → அறுவு (தொபெ) இடு + (து வி.).] அறுவிதி aru-vidi, பெ. (n.) தீர்ப்பு (இராட்.); final decision, judgement. வழக்கு அறுவிதி யாயிற்று.

['அறுவூதி' வினைதைகொகை, அறு + Skt. vidhi.]

அறுவிரல் azu-viral, பெ. (n.) கை அல்லது பாதத்தில் அமையும் ஆறு விரல்கள்; the occurrence of six fingers in a hand or six toes in a foot (சா அக.).

க. அறுவெரல

அறுவு aruvu, பெ. (n.) 1 நீர்வற்றிய கால் (இ வ.), dry channel in a tank or well (Loc.). 2. கடைசிப் பகுதி (இராட.); end of an object, final phase of an affair. 3. முழுது, முழுமை; whole, sum total. "பொன்னெலா மறுவுகொண்டு வாங்குமின்" (திருவிளை, நரி பரி. 6).

[அறு → அறுவு. 'வு' தொ.பை. ஈறு.]

அறுவை aruvai, பெ. (n.) 1 ஆடை; cloth, garment. "விரிநா வறுவையா" (பதிற்றுப 34:3). 2. அறுப்பு மருத்துவம்; surgery (சா அக.). 3. அறுத்தபின் அறுவாய்க்கு இடும் மருத்து; a medicine applied to the wound after operation (சா.அக.). 4. கீத்திரை பென்னும் 14ஆம் தாண்மீன் (பிங்.); the 14th lunar asterism.

ும். *அறு*வ, க *அறுவெ*

[அறு → அறுகைவ 'வை' தொ.பெ ஈறு]

அறுவை aruva, பெ (n.) தோளிலிடும் உறி, net or hoop suspended from the shoulder. "சுவனமே வறுவையும்" (சிலப், 10:98)

ஒருகா உறு → உறுகைவை → அறுகைவ. ஒதோ் உறு → உழி.]

அறுவை நூல் *aாய் a. a. i. i. டி. டி. ம. அறுவை* மருத்துவம் பற்றிய பொத்தகம்; a book on surgery

[அறு → அறுவை + துல். துவல → தூலி] அறுவையர் aruvaiyar, பெ. (n) துணிதெய் வோர், துணிவிற்போர்; weavers, cloth dealers ்வண்ண வறுவையா வளந்திகழ மறுகும்'' (மணிமே 28:53)

ம் அறுவயா

[அறு → அறுவைை + அா (பபா கறு)]

அறுவைவாணிகள் a uvai-vanigan, பெ (n) 1 துணி விற்பவன், cloth merchant 2, மதுரை அறுவை வசணிகள் இளவேட்டனார் (அகநா. 124), I avēṭṭanar, a cloth merchant of Madurai

[அறுலைை + வாணு ்கண். வா ணு ்கம → வாணு ்கணை 'ன்'(அன்) ஆ.பா. ஈறு.]

அறை-தல் *aṭai-*, 2 செகுனறாவி (v t) 1. அடித்தல், to beat, strike, slap ''அறைந்த கற் நூணிடை வந்தாய" (பாரத். கி.டி. 41). 2. புறைகொட்டுதல், to beat, as a drum. ''அறைபறை யனனா கயலா'' (குறவ, 1076). 3 கடாவுதல், to hammer, as a nail. ''நினைப புடை யிதயத் தாணி யறைந்ததும்'' (இரகு இந்துமதி 85) 4 மண்**ணெறிந்து** கட்டுதல்; to construct as a mud wall by slapping the mud on. மணசுவா நாலுபடை யறைநதேன. 5. துண்டித்தல்; to cut in pieces, hack (தொல, பொருள, செய 155, பேரா, உரை) 6. சொல்லுதல், to state, relate, utter, declare, narrate ''ஆசைபறறி யறைய வுற்றேன'' (கம்பரா சிறப்புப்பாயி 4) —, 2 செகு. வி (v :) 1 ஒவித்தல்; to sound. ''அறை கழல வீரர்'' (நைடத. நாடடு, 13), 2 அலை காற்று முதலியன மோது தல்; to beat upon, as wind, as waves, dash, as a mountain torrent, ''முரசறையு மாககடல காரென வாரத்தன'' (**\$**வக 2168).

ம. அற; க. அரெ: தெ. அறசு; குரு. அீசனா. [அா → அறு → அரை.]

அறை ' arai, பெ (n) 1. அடி; beat, blow, slap (சேதுபு வேதாள 43) 2. மோதுகை (சூடா.); dashing, as of waves against the shore 3. அலை (சூடா.); wave 4 ஓசை; sound. 5. சொல; word, as spoken ''மொழிகிள்ளி விளம்பறை'' (நன். 458). 6. விடை; reply ''சொலலுவார் தமக்கறையோ சொலவொனாதே'' (சி சி சுபக. 8 . 14) —, இடை. (int.) 1. துன்பமின்மையைக் குறிக்கும் இடைச் சொல், an exclamation expressive of the feeling of security ''அறையெனத் திரியு மாயபொற பூமியில்'' (சிவக 2180). 2. ஓர் உவமவுகுபு, a particle of comparison ''சுரும் பறை மணித்தோ டுமிய வீசி'' (மணிமே, 20:107).

ம். அற; க. அரெ, தெ. அறுமு; கொலா. ரதத; கூ. ரதப

துன்பமினமை அலைது பாதுகாபபுக குறிப்பை, நசசினாரக்கினியா 'பத்திராலா பனம்' எனனும் வடகொலலாற குறித்துள னார் அது பத்ர (bhadra) + ஆலாபந (ālāpana) எனறு பிரியும்.

உவமவுருபுகள், ஒப்புப்பொருவு உறழ் பொருவு என்னும் இருவகைப் பொருவீலும் வரும். 'அறை' என்பது சொல்லு தற பொருளை அடிப்படையாகக் கொள்ளின ஒப்புப்பொருவும், அடி ததற் பொருளை அங்கனங்கொள்ளின் உறழ்பொருவும் ஆகும்.

அறை^{*} azai, பெ. (n.) 1. அறுகை, நீங்குகை, நின் **றுவிடுகை**, மறைகை (சிலப 14;30, அரும்); ceasing, separating disappearing. 2. மலையுச்சி; the top of a mountain (சா அக).

க. அறெ

[அறுதல = 'நீங்குதல. அறு → அறை. 'ஐ' தொ.பெ. சுறு. அமூறை = நீங்குகை. நீங்கு மீடம், முடிவை, உசசீ.]

அறை arai, பெ. (a.) 1. அறுக்கப்படுகை, வெட்டுண்கை; cutting, chopping ''அறையுற் றாலைக கலமருந் தீங்கழைக கரும்பே'' (மலைபடு. 118) 2. (அறுக்கப்பட்ட) துண்டம்; piece ''அறைக்கருமபு'' (பொருந 193). 3 சல்லி (குடா'), pendant, tassel 4. திரைச் சீலை (குடா.); curtain 5. அம்மி. grinding

stone: ''மறுகு படவறை......யரைககுநர்'' (பரிபா. 10 . 83), 6. உள்ளிடு (குடா.), அரங்கு room, apartment, chamber, cell house. "ஐவர் மான வரக்கறை யெரித்தவ கேளா" (சுர்மபு. கண்ணனமண். 111) 8. பிள்ளைப்பேற்று வீடு; lying-in room அவள எத்தனையோ அறை காத்தலள். 9. பாசறை, place of encampment ''இடாஅ வேணி யியலறைக் குருசில" (பதிறறுப் 24:14). 10 மலைக்குகை (சூடா.), cave. 11. சுரங்கம்; a subterranean passage, excavation for blasting a structure. "பொய்யறைவாயப புகப ்பயத மல்லா'' (திவ், பெரியதி. 2 . 5 5). 12 பெட்டியின் உட்பகுதி; a compartment, as of a box. 13. மேசையிமுடை; drawer, as of a table 14. நிலைப்பேறை யுட்பிரிவு; a compartment, as of a cabinet, pigeon hole 15. கண்ணைறை (சா.அக.); cell கேன கூட்டறை; the cell in a bee-hive (சா.அக). 17 பாத்தி; garden bed ''குறையறை வாரா நிவபபின்'' (மலைபடு. 118). 18 கவறாடும் ் சதுரங்கக் கட்டம், square on a chessboard. 19. வகுத்த இடம்; assigned portion of an area. ''கோவறை யடைபப தினறி'' (திரு வாத பு மண்சுமந. 23). 20. பாறை; rock, ''அகவறை......காலி னுதிர்ந்தன'' (மலைபடு. 133) 21. வஞ்சனை, stratagem, wile, trick. ''மறையிற்றன் யாழகேட்ட மானை யருளா தறைகொன்று'' (கலித. 143:10-11).

ம., க., அற, தெ. அற, ராய; கோத. அர், து அதெ; பட அரெ,

[அறு → அனரை.]

அறைக்கட்டளை arai-k-kattalai, பே. (n) 1. கோயிலில் நிற்றப் (நித்தியப்) படித்தரப் பண்டங்கள் வைக்கும் இடம்; temple stores (R.T.). ''செய்யுமறைக கட்டளையார வந்தால்'' (விறலிவிடு 280-1). 2. சிவகாலம் பயனுகர்ந்து (அனு பனித்துப்) பின்பு கோயிலுக்கு விடும்படி அளிக்கப்பட்ட இறையிலி நிலம் (G. Md D I. 200); lands granted rent-free to individuals in order that they might transfer them later to the temples, agan act of religious merit.

[அறை + கட்டளை.]

அறைக்கட்டளைமானியம் ∙agai - k - kaṭṭaṭai -ாāṇyam, பெ. (n.) கோயிலுக்கு விடப்பட்ட இறையின் நிலம்; land granted to a temple rent-free for the performance of certain religious services.

[அறை + கட்டளை + மானியம்.]

அறைக்கட்டு arai-k-kattu, பெ (n.) 1 வீட்டின் உடபகுதி, room, apartment 2. திருவிழாப் பந்தல், temporary shed for the idol, constructed during festival occasions (W.)

[Amm + aig.]

அறைக்கணக்கு atai-k-kapakku, பெ (n.) சரக் கறைக் (உக்கிராணக) கணக்கு: store account.

அறுக்கணக்கு என்பது கொச்சைத் திரிபான இடவழக்கு

[அறை + கணக்கு அறை = சரககறை.]

அறைக்கழித்தல் arai-k-kalitial, பெ. (n.) பிள்ளைப்பேற் றறையினின்று தாய் வெளிவரு தற்குரிய சடங்கு (இ வ.), ceremony performed when a woman comes out of the lying-in chamber after delivery (Loc).

[அறை + கழித்தல்.]

அறைக்கிரை agai-k-kigai, பெ.(n.) பாததிகட்டி நீர்பாய்ச்சி வளர்க்கப்படுவதும், எலலாராஜும் பெருவழக்காக உண்ணாப்படுவதும். தலத்திற் கேற்றதும், மருந்துக்கீரையாக எண்ணைப்படுவதுமான இலைக்கறிவகை, உ wholesome pot-herb, an edible greens very commonly eaten and considered to be a medicinal food, Amaranthus tristis. ''அறைக்கீரை நலவித்தும்'' (திருமந். 160) பொதுவாக உணவிற்குப் பயனபடுத்தும் ஒருவகைப பத்தியக்கீரை. இது ஊதை (வாதம்), கோழை (கபம்), குளிர்ச்சி (சீதம்) முதலியவற்றைப போக்கும், a vegetable green used generally in food and also in diet, round-headed amaranth, garden spinach, Amaranthus tristis alias Amaranthus gangeticus.

It is useful in rheumatic complaints and phlegmatic diseases, and it also removes chillness from the system.

ம். அறச்சீர், அறக்கீர்.

[அறை = பாத்தி. பாததிகளில் வளர்க்கபபடு வதால் அறைக்கீரை யெனைப்பட்டது.]

அடிககடி அல்லது தழைக்கத்தழைக்க அறு வாளால் அறுக்கப்படுங்கீரை அறைக்கீரை யென்று கொள்ளவும் இடமுண்டு. ஆயினும், பாத்திகதீரை யென்பதே மிகப பொருத்த மாம். 'அறைக்கீரை சிறுபாத்தி, அழகுண்டு மணமிலலை' என்னும் விடுகதை நோக்கத் தக்கது. வேறு சில கீரைகளும் பாத்திகளில் வளர்க்கப்படினும், அறைக்கீரைபோல் அத் துணை ஒழுங்காக வளர்க்கப்படாமை அனை வரும் அறிந்ததே.

அறைக்கிரைக்காய் azai-k-kızai-k-kāy, பெ. (в.) வெள்ளரிக்காய் (சேலம்), tender cucumber (Sm.) (செ.அக) — cucumber, Cucumis sativus (சா அக)

[அறை + ஃரை + காய.]

அறைக்கீரையெண்ணெய்(தைலம்) agai k-kigaiy-eppey, பெ. (n.) அறைக்கீரை விதையினின்று இறக்கப்படும் மருந்தெண்ணெய்; a medicinal oil extracted from the seeds of Amaranthus tristis.

[அறை + கீரை + எண்ணெய]

அறைக்கீரைவிதை arai-k-kirai-vidai, பெ. (n.) கூந்தலை வளர்க்கும் எண்டுணைய் இறக்கபபடும் அறைக்கீரை வித்து, seeds of Amaranthus tristis from which a hair-oil is extracted. ''அறைக்கீரை நவவித்தும்'' (திரும்ந. 160)

[அறை + கீரை + வீதை]

அறைக்குழந்தை arai - k - kulandai, பெ. (n) பிள்ளைப்பேற் றறையினின்று வெளிவராத குழந்தை; new born infant, as the baby still inside the lying-in room.

[அறை + குழந்தை.]

அறைகாரன் arai-kāran, பெ. (n.) கோயில் சரக் கறைக்காரன் (உக்கிராணக்காரன்); temple store-keeper.

[அறை + காரன். காரம → காரன்] காரன் பார்க்க; see karan

அறைகுறை agai-kugai, பெ. (p.) 1. தேவை; want, necessity. 2 துன்பம்; trouble, distress க. அரெகொரெ

[அறு → அறை. குறு → குறை. 'ஐ' தொ.பெ. ஈறு. 'அறைகுறை' எதுகை ம⊄புகைசைமொழி.]

முறறுபபெறாமை யென்னும் பொருளில வழங்கும் அல்லது எழுதப்படும் அறைகுறை என்னுஞ்சொல், அரைகுறை என்பதன் வழக்குத் திரிபான வமூஉச சொல்லாகும். அறைகுறைபார்-த்தல் azat-kuzai-pār-, 4 செ. குன்றாவி (v.t.) பழுதுபார்த்தல், செப்பனிடு தல் (இ.வ); to carry out repairs (Loc.)

அறைகுறை பாரகக; sec arai-kurai

[அறு → அரை குறு → குரை.• 'ஐ' தொ.வெ ஈறு. 'அரைகுரை' எதுகை மேரபிகணை மொழி.]

அறைகூடவு-தல் arai-kuvu-, 5 செ.குன்றாவி
(v t.) 1 போருக்கழைத்தல்; to challenge,
summon to a combat "அரு முனையா
னறைகூ வினபின்" (பு வெ 4:7, கொளு)
2. வலியக்கூவியழைத்தல், to make a compelling call "அந்தண்ணாயறைகூலி வீடருளும்"
(திருவாச 8:1).

[அறு → அறை. 'ஐ' தொ பெ. ஈறு. கூ. → கூ.ஷ.]

- அறைகூறு-தல் *aṭa*t-kūṭu-, 5 செகுன்றாவி (v.t.) அறைகூவுதல்; to challenge. 'பூரவ கூணத்திலே வாலி கையாலே நெருக்குணடு போனவா இப்போது இப்படித தெளிநது வநது அறைகூறுகிற இது' (ஈடு, 1 . 4 : 9).
- அறைசெய்-தல் arai-šey-, 1 செ.குன்றாவி (v.t.) அறுத்துத் துண்டமாக்கல்; to cut into thin slices, to slice (சா.அக).
- அறைத்தி agaitti, பெ. (n.) கடுக்காய்; chebulic myrobalan (சா.அக.).
- அறைநன் arainan, பெ. (n.) அறுபபவன், one who reaps, reaper. "அறைநர் கரும்பிற் கொண்ட தேனும்" (புறநா. 42 : 14 - 15).
  - ் [அறைகென்றான் (விணையொ. பெ.) → அறை குன்னாண் → அறைகுணான் → அறைகுணன் → அறைகுரன் → அறைநன்.]
- அறைநீலி agai-nili, பெ. (n.) கொத்தமல்லி; coriander, Coriandrum sativum (சா அக.).
- அறைப்பின்னை arai-p-pillai, பெ. (n.) அறைக் குழந்தை (இ.வ.); baby, only a few days old and not yet brought out of the lying-in chamber.

[அறை + சிளமளை.]

அறைப்புரை arai-p-purai, பெ. (n.) அறைவீடு; (நாஞ்.); room (Nai à).

[Ammy + 4mmo.]

அறைபவணாதி araibavanādi, பெ (n.) வெண் காரவுள்ளி; garlic, Allium sativum (சா.அசு) அறைபோ-தல் arai-pō-, 8 செ.கு வி. (v.i.) 1. கீழறுக்கப்படுதல்; to be corrupted or seduced, as an army by the enemy. ''அழிவின் றறை போகா தாகி'' (குறன், ₹64). 2. மதி கெட்டழி தல்∸ to be bewildered, to become non plussed, be ruined ''அறிவறை போகிய பொறியறு நெஞ்சத்து'' (சிலப. 20. 25)

[அறை (தொ.பெ) + போ (து.வூ.)]

அறைபோக்கு arai-pōkku, பெ (n.) 1 மதி கெட்டழிகை; being bewildered, non-plussed, being ruined. ''களளுண்டல காம மென்ப கருத்தறை போக்குச் செய்வது'' (திருவிளை மாபாதக. 26). 2. தப்புகை, ஒதுங்குகை, escape. ''அறைபோக கொழியக குலமுழுதும் வளைஇ'' (ஞானா. 46:14).

[அறைபோ → அறைபோக்கு (தொ.பை) 'போ' து.வி. 'கு' தொ.பெ. ஈறு இனி, போ⊸ போகு → போககு என்றுமாம்]

அறை முறையிடு-தல் *arai-murai-y-idu-, 20 செ.* கு வி. (v.i.) குறை தெரிவித்தல்; to ventilate one's grievances, state one's wants (W)

[அறை+ முறையிட அறை= தறை 'இடு' து.வி.]

அறையிடு-தல் arai-y-idu-, 18 செகுன்றாவி. (v t.) அறைகைவுதல்; to challenge. ''மாரிகையேறி யறையிடுங் காலததும'' (திவ. இயற. திருவிருத 19).

[அறை (முத.தொ.பெ.) + இடு (து வி.)]

அறையினாம் arat-y-tnam, பெ. (n.) கோயில் அறைகாரனுக்கு விட்ட மானியம் (இராட்), rent-free land, granted for the services of the store-keeper in a temple.

[அறை + U. இனாகம் = நன்கொடை.]

அறையோ araiyō, இடை (int.) 1. முறையிடும் சொல், an exclamation expressive of complaint, of disappointment. "அறையோலி தறிவரிதே" (திவ. இயற திருவிருத் 10) 2, வெற்றி மகிழ்ச்சிகளைப்பற்றிய குறிப்புச சொல்; an exclamation expressive of victory ox joy. "அறையோ வறிவாரக்கு" (திருவாச. 47:5), "ஐயோ கண்ணபிரான் அறையோ வினிபபோனாலே" (திவ திருவாய 5,1 1) 3. ஒரு வஞ்சினமொழி, an exclamation or oath used in wager. "அறையோ வரிவைவரி நெடுங்க ணொக்கிவையால வாழி நீலம்'' (சீவக. 2514)

[அறை (தொ பெ) + ஓ (இடை.).]

அறை யென்னும் சொல், வென்றவன் தோறறவனை அறைந்ததையாவது. பெரும் பேற்றாற் பெரும்கிழ்ச்சியுற்றவனின் பேற்று வாய்ப்பையாவது உணர்த்தும் அடித்து விட்டான், தோறகடித்துவிட்டான் என்பன் ஒருவனை யொருவன் வென்ற செயலையும், அவனுக்கு நல்ல அடி அடித்தது என்பது ஓர் அரிய பேற்றையும், உணர்த்துதல் காணக். 'ஓ' என்பது பலர்றிய ஒலிடுவதைக்குறிப்பது.

அறையோலை arai-y-ôlai, பெ (n.) வரையறை செய்யும் பட்டயம் (சாஸனம்) (S I.I. ni, 161), document with certain specifications.

[அ*று → அறை = வரமைறை. 'ஓ*றை' ஆகு.]

அறைவகு-த்தல் arai-vagu-, 4 செகு.வி (v.i) புரையோடுதல் (பரராசசே. 230), to become fistulous as an ulcer.

[அறு → அனறை. பத → வத]

அறைவாசல் arai-vašal, பெ. (n.) கோயில் சரக்கறை (இ.வ.); temple store-room (Loc)

அறைவாசல் மூடி arai-vašal-mū dī, பெ (n.) தீக்கோட் காலத்தில் உள்ளிட்டு வாசலை அடைத்துவைக்க உதவும் சதுரக குதிர் (நெலலை), a rectangular shutter made of clay and hay, used for closing the door of an inner room during the time of arson or conflagration (Tn.).

[அறை + வாசல + மூடி. வாய் → வாயல → வாசல. மூடு → மூடி. 'இ' வி.மூத. ஈறு]

அறைவாடிக்கினி araivādi-k-kılı, பெ. (n.) பொன்னாங்காய், soap-nut, Sapındus emargınatus (சா அக).

அறைவாய் *azai-vāy*, பெ. (n) க**ண**வாய், mountain pass "உலகவிடைகழியறைவாய" (புறநா 175:8)

[அறை = பாறைை, மலைை வாய் = வழி. இனி, மலலையிடை அறுககப்படட வாய அஹறை வாய் எனிறுமாம்]

அறைவிட்டுக்காரி agal-vittu-k_akan, பெ. (n.) பிள்ளைபெற்று வெளியே**றாத** பெண், a woman in confinement (சா.அசு). [அமைறை + வீடு + காரி. காரண் (ஆ.பா. சுறு) — காரி (பெ.பா. சுறு)]

அறைவீட்டுக்குழந்தை arai-vittu-k-kulandai, பெ. (n) 1 அறைக்குழந்தை பார்க்க, see arai-k-kulandai 2. பத்துப் பதிணைந்துநாட் பட்ட குழவி; a child about 10 to 15 days old (சா.அக)

[அறை + வீடு + ஆழந்தை.]

அறைவீட்டு நோய் arai - vittu - nōy, பே (n.) பின்னைபெற்ற அறையினின்று தாய் வெளி யேறு முன்பே தோன்றும் நோய்கள், அவை யாவன. இசிவு (சன்னி), காய்ச்சல் (சுரம்), நாட்பட்ட வலி (கிராணி) முதலியன; diseases cropping up during the period or state of confinement, such as, puerperal sepsis, fever, chronic eclampsia, etc (சா.அக.)

[அறை + வீடு + நோய்]

அறைவிடு arai-vidu, பெ (n.) 1. அறை, room, chamber (W.) 2 உள்ளறை (இ.வ); inner room (Loc) 3. பிள்ளையபேறறறை; lying-in room, the house for delivery (சா.அக.). 4 மடைப்பள்ளி; kitchen of a temple (J N.).

அறோதகழ (வாழை), அறோதயம (இறுகீரை) எனறு சாஅக. குறிதநிருப்பது தென்சொல்லாகத் தெரியலில்லை.

அன்¹ an, சு கு.பெ எ. (demons. adj.) அன்னன், அன்னள், அன்னா, அன்னது, அன்ன என்னும் சேய்மைச்சுட்டு அல்லது ஒப்புமை குறித்த சொற்களின் முதனிலை, base or stem of the words annan, annal, annar, annadu, and anna, signifying remoteness or similarity.

ம், க அன்.

[& (G&.&.) -> 3/601.]

அன எனனும் சேயமைச்சுட்டடி, ஒப்புமை குறிக்கும்போது தன் சுட்டுத்தன்மையை இழந்துநிறகும்

அன்² an, இடை (part) 1. பெயரீறு; noun suff. (அ) ஆண்பாற் பெயரீறு; masc sing. suff எ-டு அவன், மரு தன், மலையன், செய்பவன் (ஆ) அஃறிணை யொருமைப் பெயரீறு, neut sing suff எ-டு: மொழியன் (பெருமபேன்), அணிவவரியன் (வெள்ளரிக்காய). 2. விணைமுற்றீறு, verb-ending, (அ) ஆண்டிரை படர்க்கை வினைமுற்றீறு; suff. of the rational class in the 3rd pers. sing

masc எ-டு அவன் வருவன. (ஆ) தீன்மை யொருமை வினைமுறற்று; suff. of the list pers sing எ-டு யான வருவன். 3. ஒரு சாரியை; an euphonic augment. எ-டு. ஒன்றன் கூட்டம்

ம, க. அன், தே ணடு, குட. ஆனு.

[அ (சேசு) → அன் (ஆணுபோற படாககை பொருமையூறு). ஒ→ ஒல → ஒன் (ஒன்று) → அன் (அ.ஒ பெ.ஈறு) ஏன் → (தஒ பெ.) → என் → அன் (த.ஒ. வி.மு ஈறு) வருவேன் → வருவென் → வருவனா. ஒருகோ. இன் (கிழமையை பொருளிலே வருமசாரிமை) → அன்.]

'அன்' எனனும ஆணபாலிறு அவன் எனனும் சுடடுப்பெயர்க் குறுக்கமன்று. அச சுட்டுப்பெயர் அன்னிறு பெற்றதே.

அன் (ஆ பா ஈறு)

Cí an- Christian, Aryan, European, Gregorian, ruffian, unitarian, vegetarian; en- E warden

வினையாலணையும் பெயா ஈற்றவவீற் பொதுவகைப் பெயரினின்று வேறுபட்ட தன்று. ஆதலால், அதைப் பிரித்துக் கூற வேண்டியதில்லை

அஃறிணை யொருமை யுணர் ததும 'அன'. 'ஆன' ஈறுகள ஆணபா லீறுகளொடு தொடா புடையன வலல அவை ஒவறு என்னும எண்ணுப பெயரின் மறுவடிவான 'ஒன்' என்பதன திரிபே ஒன் → அன் → ஆன உள → உள்ளான் = உள்ளல்.

அன் (அஃறிணை பொருமை மீறு)

எ-டு: பச்சைநாடன், அலவென், விரியன், புறாப்பிடியன்,குணணேடியன்.

Cf. E an - amphibian

E. on - accordion

தனமையொருமை வினைமுறற்றான 'அன்' என்பதும் ஆண்பாலீறறொடு தொடர் புடையதன்று.

மரத தின வோ என்பதுபோலுள்ள ஒன்றின் கூட்டம் என்னும் தொடர்ச்செரீல், ஒன்றன கூட்டம் என்று திரிந்திருக்கலாம்

அன்பகம் and bagam, பெ. (ப்.) சமுத்திரப்போலை (சங அக.); elephant creeper — சமுத்திர சோகிப்பூண்டு, canvolvulus, Cissampelos pareira (சா.அக). சமுத்திரப் பாலையைக் கடற்பாலை யென்லாம். அன்பக்ரி anbagar, பெ. (n) அன்பகம் பார்கக; see anbagam

[அந்பகம 🖚 ஆள்பேகா]

ஆன்பர் ¹ anbar, பெ. (n.) அன்பகம் பார்க்க; sec anbagam.

[அன்பைகம 🖚 அன்பகா 🖚 அன்பா.]

அன்பர் anbar, பெ. (n.) நண்பர்; friends

அன்பிசப்பூ a<u>n</u>bariša-p-pū, பெ. (n.) மலர்ந்த கிளிஞ்சில் சுண்**ணாம்**பு; quick hme (சா அக)

அன்பிசம் anbarišam, பெ. (n.) கிளிஞ்சில்; bivalve shell (சா.அசு.).

அன்பன் anban, பெ. (n.) 1. தண் பன், தோழன், friend, companion. 2. கணவன்; husband. ''அன்பனைக் காணா தலவுமென னெஞ்சனறே'' (சிலப. 18:17). 3. பத்தன்; pious man, devotec. ''குருகூர நகர்நமபிக் கன்பனாய்'' (திவ் கணணி நுண, 11).

ம. அன்பன், Pers. ahbab; F. ami.

[அன்பு -> அன்பன்.]

- அன்பணநி anbanadi, பெ (n.) கணவன்மே லுண்டாகும் காம மேலிட்டினாலும், என்றுங் கவவியிலேயே எண்ணங்கொண்டிருப்பதனா லும், பெண்டிர்க்குண்டாகும் சுரநோய்; hysteric fever mainly in young women, due to excessive passion towards their lovers, or to a morbid desire for sexual intercourse, or to lack of control over emotions
- அன்பிலி anb(u)-ili, பெ. (n.) அன்பில்லாதவன், one who is devoid of love or affection. ''அன்பிலி பெற்ற மகன்'' (கலித் 86.34).

[அண்பு + இவி. இல் → இவி 'இவி' வி மூத. ஈறு.]

அன்பு anbu, பெ. (n.) 1. தொடர்புடையார் மாட்டு உண்டாகும் பற்று; love, attachment 'அனபொத்த அவர்' (பரிபா. 6 21, உரை). 2. நேசம்; affection, friendship 3. அருள், இரக்கம் (பிங); grace, compassion 4. பத்தி. devotion, piety. "நரரோ டொத்துத் திரிப வர்த் கன்புசெயவார்" (திருநூற். 80) 5. எல்லார் மாட்டும் இயல்பாக வுள்ள பற்று; natural love towards all. "அன்புடையார என்பு முரியா பிறர்க்கு" (குறுள், 72).

ம., க. அன்பு; தெ. அனுகு; து அங்கு

[ஒல் → அல். அலலு தல = பொருந்துதல் அல் + y — அன்y. 'y' பண்.பெ., தொ.பெ. ஈறு. ஒ.நோே தெல் + y — தென்y, நல + y — நன்y, வல + y — வன்y. அன்y, உள்ளம் ஒன்றீப் பொருந்துவதன் விளைவாதலால் அப் பெயா பெற்றது. ஓ.நோே: ஆர்தல் = பொருந்து தல் ஆர் → ஆரவு → ஆர்வம் = அன்y; ஆவலொடுகூடியை பறறுள்ளம்]

அன்புகூர்-தல் anbu-kūr-, 2 செ.கு.வி. (v.i) மிக தேசித்தல், to abound in affection for, love intensively. "பிரானைப பணிந்தன்பு குர்வாமரோ" (பாரத மிகைபு, காப்பு, 1).

[அன் பு + கூ.எ. கூ.எதல் = மிகுதல். 'கூ.ர்ப்புங்கழிவும் உள்ளது சிறக்கும்'' (தொல். சொல். உரி. 16). ''சால வுறுத்வ நனிகூர் கழிமீகல்'' (நன். 456).]

அன்புடைக்காமம் anbudai-k-kamam, பெ. (n.) (பொருள்) ஐந்திணையுந் தழுவும் இருதலைக் காதல்; (Porul) equal and reciprocal love comprising all the five aspects specially suitable to the five tracts of land, "ஐந்திணை யுடைய தடையுடைக்காமம்" (நம்பியகப், 4)

[அன்பு + உடை + காமம். உடையை (கு பெ. எ) → உடை]

காமம் பார்க்க; see kamam.

அன்புவிசம் (விஷம்) anbu-višam, பெ. (n.) விடா யுப்பு (நாதவுப்பு); a kind of sait prepared from female menstrual fluid, a solvent medium (சா. அக).

[si cary + Skt. vişa > p. விசம்.]

அன்புவேணிகை anbu-vēņigai, பே. (n.) செம் பாவட்டை; a red variety of the plant pāvaṭṭai, Pavetta indica (சா அக.)

அன்மதம் anmadam, பெ. (n.) கன்மதம் (புதுவை), rock alum (Pon¢)

[கல் + மதம் – கன்மதம் 🖚 அனமதம.]

அன்மயம் ¹ a<u>n</u>mayam, பெ (n) மாறு, மறுப்பு; opposition, contradiction. "உரைத்த நல்லுரைக்கள்மய மிலலை" (கம்பரா யுத்த. மருத்து, 92) (செ.அக்.)

வை மு. கோபாலகிருடடினைமாசாரியா ருரையில், 'அனவையம்' என்ற பாடம் கொள் எப்பட்டு, பொருத்தம் என்று பொருளுரைக் கப்பட்டுள்ளது. அன்மையம், அனம்யம் என்பன பாடவேறுபாடுகளாகக் காடடப் படடுள்ளன.

அன்மயம்² angnayam, பெ. (n.) ஐயம் (சநதேகம்), ஐயுறவு (சிந்தா.நி.); doubt.

இதுவும் முன்னதும் ஒரு சொல்லாகவே யிருப்பினும் இருக்கலாம்.

அன்மை anmai, பெ. (n.) 1 அல்லாமை, ஒன்று இன்னொன்றா யிராமை, இன்மையினின்று வேறுபட்டது, reciprocal negation or difference, negation of identity, dist f. inmai.

> ''தன்மை சுட்டலும் உரித்தென மொழிப அன்மைக் கிளவி வேறிடத் தான'' (தொல். சொல் கிளவி. 25).

2. **தீமை;** evi). "அன்மை கடியுத தவலல. யால" (சேதுபு, முததோ. 8).

[அல → அன்மைை 'மை' பண் பை. ஈறு]

அன்மொழி an-mo[i, பெ. (n.) 1. அன்மொழித் தொகை பார்க்க, see an-mo[i-t-togai "ஐந் தொகை மொழிமேற பிறதொகல அன் மொழி" (நன் 369) 2. புறமொழி, backbiting, slander.

[அல + மொழி — அன்மொழி.]

அன்மொழித்தோகை an-moli-t-togat, பெ. (n)
(இலக.) வேற்றுமைத்தொகை முதலிய ஐந தொகைகளுள் ஒன்றன்மேல் வேறொரு சொல தொக்கு அடையடுத்த ஆகுபெயர்போல் வரும் இருசொற்றொடர். எ-டு ''கணிமொழிந்த நாளிற கடிமணமுஞ் செயதார அணிமொழிக கும் அணை லவறகும்'' (நள 172) அணி மொழி = அழகிய சொலலையுடைய பெண, தமயந்தி; (Gram) an elliptical compound in which any one of the five togai-nilai that precede this in the enumeration, is used figuratively so as to signify something else of which this compound becomes a descriptive attribute, as animo[i, 'beautiful words' which signifies a woman speaking beautiful words

அன்றமை angamai, பெ. (n.) (முசும்) காற்று (அக.நி.); air

இது 'anima' (breath) என்னும் இலத்தின் சொல்லையும் 'atmos' (vapour) என்னும் கிரேக்கச் சொல்லையும் பெருமருங்கு ஒத்திருக் கின்றது ஆங்கிலராட்சி தமிழ்நாட்டில தோன்றியபின் இச் சொல தமிழிற புகுநதிருந தால், ஆங்கில வழியாக இலத்தீன் அல்லது கிரேக்கச் சொல்லை யொத்த இசு சொல் தோன்றிற் நெனலாம். ஆயின், கி.பி. 1600-ல் பிரித்தானியக் கிழக்கிந்தியக் குழும்பு (East India Company) தோன்றிய தற்கு முன்பே, 1594-ல் சிதம்பர இரேவணிசித்தர் தொகுத்த அகராதிநிகண்டில் இச் சொல் அமைந்திருப்பதால் அவ்வழி காட்ட இயலாது

'அன்' (to breathe) என்னும் முதனிலை இந்திய - ஆரியத்திலிருப்பினும், அதினின்று திரிந்த 'ஆதமா' (soul) என்னுஞ் சொல், மேலையாரியச் சொல்லளவு 'அன்றமை' என்னுஞ் சொல்லை ஒத்தில்லை.

தமிழில மூச்சுவளியைக குறிக்க, 'att' என னும ஆங்கிலச சொலலிற்கு நேரான சொல வேறொன்றுமினமையால, 'அவறமை ம' யென்னுஞ் சொல தெனசொலலாயின் மிகு அருமை வாயந்ததாகும்.

சிதம்பர இரேவண சித்தா இச் சொலவை எங்கணின்று கொண்டார அல்லது எங்ஙனும் புணைந்தார் என்பது தெரியவில்லை

அன்றன்றாடு ant(u) ant(u)-ddu, கு வி.எ. (adv) ஒவ்வொரு தாளும், அந்தந்த நாளில், every day. அன்றனறாடு பாடு கழிகிறதே பெரிதாயிருக கின்றது, அதில எங்ஙனம் மீத்துவைக்க முடி யும்? (உ.வ.).

[அன்று + அன்று + ஆம (முத தொ. பெ.). ஆடுதல் = நுகாதல, காலஙகழித்தல்]

அன்றன்று ¹ anranru, கு.வி எ. (adv.) 1 நாள் தோறும், அன்றாடம், daily, from day to day. 2. அந்தந்த வேளையில்; then and there. சில்லறைக் கடன்களையெலலாம அன்றன்ற கொடுததுத் தோத்திருக்கவேண்டும் (உ.வ).

ம். அன்றனறு. அன்னன்னு; க… பட. அநதந்து.

[அன்றை + அன்று. 'அன்றன்றை' பன்மை பெற்று வாநத அடுக்குது தொடா.]

அன்று^உ பார்க்க, see a<u>n</u>ரும[ு].

அன்றன்று² a<u>nr</u>(u)-a<u>nr</u>u, செ.கு.வி. (v.i.) அடுக்கி வந்த ஒன்றன்பாற் படர்க்கை எதிர்மறைக் குறிப்பு**வினை**முற்று; duplication of • neut. sing, neg. appellative verb

√[அன்று + அன்று — அன்றன்று. எதிர்மூறை பேற்றி வேந்த அடுக்கூத்தொடா.] அன் ஓ ஈ ட க ம் angadagam, கு வி.எ. (adv) அன்றன்று, நாள்தோறும்; daily, from day to day, 'அன்றாடக மூன்றுதினம் அந்திசந்தி கொளிலீரேல்' (சா.அக மேற.).

ம். அன்னேடம

[அன்று + ஆசே + அகம்.]

அன் றன் றாடு பார்க்க; see ang(u)-ang(u)-aqu.

அன்றாடம் angadam, கு வி எ. (adv.) அன்றாட கம் பாரகக; see angadagam

[அன்றோடகம --> அன்றாடம்]

அன்றாடு angadu, கு.வி எ. (adv.) அன்றன்று பார்க்க, see angangul. 'கைமேலே இலக்கைப் பெறாதார்க்கு அன்றாடு படிவிட வேணு மிறே' (ஈடு, 4 8:7), எப்படியாவது அனறாடு பாடு கழியவேணைடும்

[sia p + 3 G]

அன் றன் றாடு பாரகக, sec ant(u)-ant(u)-adu

அன்றாடுகாசு <u>anrequ-kašu,</u> பெ. (n.) வழங்கு கிற அல்லது செல்லுகிற காசு (நாணயம்); com in current use.

[அன்று + ஆச + காசு. ஆசிதல் = வழங்கு தல.]

அன்றாள்கோ காரி-kō, பெ. (n.) அப்பொழுது ஆளும் அரசன்; the then reigning king 'முட்டில அன்றாள கோவுக்கு நிசதி குனறிப் பொன் மன்ற ஒட்டிக்கொடுத்தேன்' (S.I.I i, 115).

அன்றி angi, இடை. (conj.) 1. அல்லாமல்; without, except by. 'அவனன்றி அணுவும் அசையாது' (பழ.). 2. அல்லாவிடத்து; unless, except when. அவர் வநதாலன்றி இங்கு ஒன்றும் நடவாது. மருந்து கொடுத்தாலன்றி அவன் பிழைக்கமாட்டான். 3. அல்லாமலும் (ஈடு, அவதா.); besides. அன்றியும், நான் சொல்வதை அவன் கேட்பதில்லை.

ம. அன்றி, அன்னி.

[அல் → அன்று (அல + த) → அன்றி (த வி. எ.).]

் "அன்றி யின்றியென் வீனையெஞ் சிகரம தொடர்பினு ளுகர மாயவரி னியல்பே" என்னும் நன்னூல் (173) நூறபாவிற்கு,

'இல் விருமொழி மீறறு இகரமும் செய்யு ளுள் உகரமாயும் வரப்பெறும்; அவவழி இயல டாய் நிற்கும் மேலவரும் வல்லினம் எ-று. வரின்' எனவே, உகரமாதல் ஒருதலையன் ! றெனவும் உகரமாகாதவழி மிகுமெனவும் கொளக.

வ-று "வாளன்று பிடியா வனகை ணாடவா" "நாளன்று போகிப புள்ளிடை தட்ப", "உப் பீனறு புற்கை யுண்கமா கொற்கை யோனே" என வரும் என்று **மயிலை தா**தரும்,

'அனறி இன்றி யென்னும வினையெச்சக் குறிபபுச் சொற்களினது ஈறறிகரஞ் செயு யுட்கண் உகரமாய வருமாயின, க ச த பக்கள பொதுவிதியான் மிகாது இயலபாம எ-று.

'இவவாறு உடமபொடு புணாத்திக கூறின மையின், இதற்கிதுவே விதியென்பதூ உம், உகரமாய வரின எனவே உகரமாதல உடன் பாடுடென்பதா உம், அஃது ஒரு தலையன் ஹென்பேதா உம் பெற்றாம்.

GT-(B):

''நாளனறு போகிப் புள்ளிடை தடபப பதனன்று புககுத திறனன்று மொழியினும் வறிது பெயர்குந ரல்லர் நெறிகொளப் பாடான் றிரங்கு மருவிப பீடுகெழு மலையற பாடி யோரே''

(புறநா. 124)

எனவும், ''உப்பின்று புறகை யுணகமா கொற்கையோனே'' எனவும் வரும். 'பிறவும் அன்ன' என்று விருத்தியுரைகாரரும் உரைத் தார் பிற வுரையாசிரியனமாரும் இவற் றையே தழுவினர்.

நூற்பாவும் உரைகளும், 'அன்றி', 'இன்றி' வடிலங்களையே இயலபாகவும், என்னும் 'அன்று', 'இன்று' என்னும் வடிவங்களை அவற்றின் திரிபாகவும் கொண்டதாகத் தெரி அன்றி, இன்றி என்னும் இகர கின் ற*து* வீற்றுக் குறிப்புவினை யெச்சங்கள், அல்லாது இவ்வாது என்று பொருள்படும் அவ்வது இல்லது என்னுஞ சொறகளின் குறுக்கமான அன்று (அல + து), இன்று (இல் + து) எனப வறறின் திரிபே யென்பதை, இவ் வினையேச சங்களின் ஈறு துவ்வேயன்றித் திய்யன்று என்பதனாலும், 'அவனலவாது அணுவும் அசையாது' என்னும் பழமொழி, 'அவனனறி அணுவும் அசையாது' என்று வழங்குவத னாலும், அவனல்லது அல்லது அவனல்லாது என்பது அவனவைதி அவ்வது அவனவ்வாதி என்று திரியாமையானும் உணர்ந்துகொள்க.

அன்றிக்கே antikkē, இடை (conj.) அன்றி பார்க்க; see anti (ஈடு, அவதா.).

[அன்று → அன்றி → அன்றிக்க.]

அன்றியனைத்தும் *angi-y-anguttum*, பெ (n) **் அவ்வனைத்தும், அவையெல்லா**ம், all those '' அனறியனைத்தும் கடப்பா டிலவே'' (தொல் சொல் எச்ச 53).

[அன்று → ஆன்றி. அ → அன → அனை → அனைத்து → அணைததும். 'உம்' மூறறும்மம்.]

'அனறி யனைததம' எனனு ந தொல காபபியத தொடருக்கு, 'அவ்வனை ததும' என்று சேனாவரையா பொருள உரை ததுள ளார. சொலலபபட்டவை யலலாமலும் அவைபோன்ற பிறவெலலாம் என்று பொருள கொள்ளவும் இடமுண்டு

அன்றியில் aggryul, கு.வி.எ. (adv) 1 அனறி, அல்லாது; except. 'விவேகிககு ஒர் உபாதி யன்றியில்' (கி.கி. சபக 4 · 8, சிவாக) 2 அல்லாமல், except with, without, உத்தர வன்றியில் உள்ளே வரக்கூடாது (உ.வ).

[அன்றை → அன்றி → அன்றியில.]

அன்றியும் angiyum, இடை. (conj.) அல்லாமலும் (சிலப. 5 · 110, அரும்.), besides, moreover. அன்றியும், நான பல சமையம் அவனுக்குப் பணங்கொடுத்து உதவியிருக்கிறேன்.

[அன்று → அன்றை → அனறியும. 'உமை' இறுந்தது துழிஇயை எச்சவும்மமை]

அன்றியுரை-**த்தல்** a<u>n</u>ri y-urai-, 4 செ.குன்றாவி. (v t) *மாறுபட்டுச் சொல்லுதல்*; to speak in opposition or contradiction. ''ஆரையு மன்றி யுரைபபேன்'' (தேவா, 7 73 10)

[அன்றுதல = சீனாததல, படகைததல, மாறுபடு தேல். அன்று → அன்றி (இ கா.வி.எ) + உரை]

அன்றில் angul, பெ (n) I. ஆணும் பெட்டையும் இணைபிரியாததும், அவற்றுள் ஒன்றிறப்பின் மற்றொன்றும் உடனிறப்பதும், ஒருவரை யொருவர் இன நியமையாக் கணவனும் மணைவியுமான காதலர்க்கு உவமையாக இலக்கியத்திற்கூறப்படுவதுமான கிரௌஞசப் பறவை, angul, a species of bird, the male and female of which are inseparable both in life and death, and veryfamiliar in Indian poetry as a standard or model of constancy and inseparable love. 2 19ஆம் நாண்மீனாகிய மூலம் (பிங), the 19th lunar asterism.

ம அனறிவ

[அல→ அன்றி (கு வி.எ.) + இலை அன்றில= இணையன்றி அலலது ஒன்றென்றி மறஇரான்று இல்லாதிருப்பது] சமபிரதாய அகராதிக கையெழுத்துப்படியில் (சம அக) அன்றில் எனனுஞ சொல்லிறகு மயில் என்று ஒரு பொருள் குறித்திருப்பது பொருந்தாது

அன்றிற்றிவு anguruvu, பெ (n.) வரலாற்று முன்னை எழுதீவுகளுள் ஒன்று (கிசரளஞ்சத் தீவு), an annular continent or large island of pre-historic times "அன்றிற் றீவீனி னுறைப வரிவா" (கம்பரா யுத்த படைக்காட். 13)

[அன்றில + தீஷ. தீாஷ → தீஷ]

தீவு பார்க்க, see tivu.

அன்றினார் anginar, பெ.(n) பகைகவர், enemies. ''அனறினார் வெந்து வீழவும்'' (தேவா. 4.89:10)

[அன்றுதல = சினாததல, பகைத்தல அன்று → அன்றினாரை (வி ணையா.பெ.)]

அண்று-தல் எந்நா-, 5 செ.குனறாவி. (v t) 1 சீனத்தல்; to get angry with. ''அவ வானத்தை யன்றிச் சென்று'' (திவ இயற். திருவிருத் 18). 2 பகைத்தல், to hate. ''அனரிய வாணங்'' (திவ பெரியதி 4.3:8)

[அல் → அன் → அனலை. அன் → அன்று. அன்றுதல = எரிதலை, சினாத்தலை, புகைததல்]

அன்று ' க<u>நா</u>ய, பெ. (n.) அபபொழுது, அந் நாள், that time, that day. அன்று விடியல அன்று திங்கடகிழமை. —, குளி எ (adv) அப்போது, அந்**நாளில்**, at that time, on that day. "அன்றவற காஙகே பீணபபறையாய" (நாலடி. 23)

ம. அனனு, க, பட. அதது, தெ. நாடு, து. ஆனி; கோண். அதீ; குருக். அததி; துட அந.

[அ→ அல → அன்று (சே.ச சொல)]

அன்று² a<u>nr</u>u பெ. (ந.) *மாறுபாடு*, difference, incongruity, ''ஒன்றிடை யாயிரம அன்றற வகுத்த'' (அருடபா, 6, அருட்பெருஞசோதி யக. 621).

[அலை → அன்று (அல + து) = அலலது, மாறு. மாறானது.]

அன்று * angu, இடை. (part) ஓர் அசைச்**கொல** an expletive 'சேவடி சோது மன்றே' •(சீவக 1, உரை). ⊸

அன்று ' <u>கோர</u>ப. குவிமு (adv.) ஒன்ற**டையாற்** படர்க்கை எதிர்மறைக் குறிப்பு **வினையுற்**று neut = sing. neg. appellative verb. நான கேட்டது அதுவன்று (உல.).

அன்று தனிர்த்தான் angu-talirttan, பெ. (n.) கின்னினவுடனே தனிர்க்குஞ்செடி; a plant which begins to grow immediately after it is nipped (சா.அக.).

[அன்று (அப்போதே, உடனே) + தளிர்த்தான் (விணமாயோ.பெ.). 'ஆன்' ஒ சுறு.]

இதை அன்றுதளிரத்தான சேடி யென்று சொல்ல வேண்டியதில்லை

அன்றுமறு நான் angu-magu-nal, கு.வி.எ. (adv.) அன்றைக்கு மறு நான்; the day after (that day) அன்று மறுநாள் வந்துசேர்ந்தான்.

அன்றுமுதல் apru-mudal, கு.வி.எ. (adv.) அவ் வேளையிலிருந்து, அந் நாளிலிருந்து; thence forth, from that day onward ''அன்றுமுதல …மறந்தறியேன'' (திவ.பெரியாழு. 4.10 9)

அன்றெரிந்தான் angerindan, பெ. (n.) 1. சிறு புள்ளடி (மலை.); species of Desmodium (செ. அக.) — a plant, trifoliate tick, Desmodium laxiflorum. It is so called because it is capable of being used as firewood immediately after it is cut (சா அக.) 2 சிவனார்வேம்பு; Šivan's neem, Indigofera aspalathoides (சா அக.).

[அண்று (கிளளின அண்றே) + எரிந்தான் (விணையோ.பெ.)]

அன்றெரிந்தான் பூண்டு என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை.

அன்றே anrē, கு வி.எ. (adv.) அப்பொழுதே, அந்தானே; at that very time, on the same day. அன்றே புறப்பட்டுப் போய்விட்டான்.

[அ → அன் → அன்று (காலம்பற்றிய சே. சு. சொல்) + ஏ (வன்புறை அல்லது பூரிநிலை குறித்த இடைச்சொல்)]

அன்றே⁹ *anூê*, கு.வி. (mpl v.) அல்லதே; certainly not that. ஆங்கிலம் இனறு அயன் மொழியன்றே.

[அல் → அண்று (எ.ம.த.வி.மு.) + ஏ (தேற்றங் துறித்த இடைச்செரல்).]

அண்றே ange, இடை (ind.) அல்லவா?, ஒரு தேற்ற உடன்பாட்டுக் குறிப்புச் சொல்; Isn't it so?, a neg. interrogative equivalent to an emphatic affirmative 'அவனன்றே இது செய வான் என அடுக்காது நின்றவழி, அன்றீற றேவுக்குத் தெளிவு முதலாகிய பிறபொருளும் படும்' (தொல். சொல். இடை. 34, சேனா.)

[அல → அன்று (எ.ம.கு.வீ.மு.) + ஏ (ஒலி வேறுபாட்டால தேறை முணாகத்தும் விகாரை விடைசு சொல.]

எதிரமறை விணைமுற்று ஆ, ஏ. ஓ என்னும் விணாவிடைச்சொல பெற்று உடனபாட்டுப பொருளை வலியுறுத்துலது, இருவகை வழக கிறகும் பொது, ஏகார விணாச செய்யுள் வழக்கிலும், ஆகார ஓகார விணாக்கள் இரு வகை வழக்கிலும் வரும்,

61-(h) ·

தெரிநிலைவினை — கடல தாண்டினவன கால்வாய தாணடமாடடானா?

குறிபபுளினை — கடவுளுக்குக் கண இலலையா?

ஏகாரவினா உலகவழக்கற்றுவிடடதனால, அன்றோ என்று பொருள்படும் அன்றே என் னும் சொலலின் வினாத்தன்மை விளங்கித் தோனறவில்லை.

அன்றே அன்றே ange-ange, இடை. (ind.) உடன் படாமை யுணர் த்தும் அடுக்குச்சொல்; an idiomatic expression of dissent 'ஒருவன் ஒன்றுரைத்த வழி, அதறகு மேவாதான் நன்றே நண்றே, அன்றே அன்றே என அடுக்க லும் வரும்; அவை மேவாமைக்குறிப்பு விளக் கும்' (தொல. சொல. இடை. 34, சேனா.)

[அன்று (எ.ம.கு.வி.மு.) + ஏ (விகாைவிடைச் சொல).]

··நன்றீற் றேயும் அன்றிற றேயும்

அன்ன பிறவுங்குறிப்பொடு கொள்ளும்' (தொல், சொல, இடை, 34),

'அன்றே' எனபது தனித்து வரும்போது உடன்பாட்டுப்பொருளும், அடுக்கிவரும் போது எதிர்மறைபபொருளும உணர்த்தும் என அறிக. இது ஒலி வேறுபாட்டால் நிகழ் வது.

அன்றே என்பதன் ஈறு தேற்றேகாரமாயின், தனித்துவரினும் அடுக்கிவரினும தேற்றமே உணர்த்தும்

அன்றை சநூசு, பெ. (n.) அந்தாள்; that day. "அன்றை யமரினில் ஒன்றுபட" (பாரத. ஆறாம். 24). —, குபெ.எ. (adj.) அந்தாட் குரிய; of that day, அன்றைச் செலவு.

[அ → அன் → அன்று + ஐ (ஈறு -அல்லது சோரூஸைய).] அன்றைக்கன்று antaikk(u) - antu, கு.வி எ. (adv.) அன்றன்று; daily, from day to day. "அன்றைக்கன் றிருமடங்கா" (திருவிளை, மெயகசுர 12).

• [அன்றை (காலமபற்றிய சே.சு.பெ.) + ஐ (சாரிமையை) + த (4ஆம வே.உ.) + அன்றை (காவம்பறுரிய சே சு.பெ).]

அன்றைக்கு antaikku, கு.வி எ. (adv) அந் தாளில், on that day.

[அனைறு (காலம்பறறிய சே.சபெ.) + ஐ (சாரியை) + கு (4ஆம் வே.உ). 4ஆம் வே.உ. 7ஆம வே பொருளில் வந்தது வேற்றுமை மயககம்]

அன்றைத்தினம் angai-t-பறவா, பெ. (a.) அந் தான், that day.

[அன்று (காலம்பறறிய சே. க.பெ.) + ஐ (சாரியை) + Skt. dina > ந. தினமை. 'அனறைத் தீனம்' து.பெ.எ. தொடா]

அன்றை நாள் angai-nal, பெ. (n) அந்நாள்; that day.

[அன்று + ஐ (சாரிஸை) + நாள்]

அன்றைத்தினம் பார்கக; see antai-t-tinam.

அன்றைத்தினம் என்னும் வழக்கு, வீணாக வும் தமிழுக்குக் கேடாகவும் தினம் என்னும் வடசொல்லைக் கொண்டது

அன்றோ anto, இடை. (ind.) அல்லவா?, அல்லவோ?, ஓர் உண்மையை வலியுறுத்தும் எதிர்மறை வினாச்சொல்; Is it not so?, a neg. interrogative, equivalent to an emphatic affirmative

[அல → அன்று (அல் + து) + ஓ (வீகாரை வீடைச்செல்). அல + ஆது — அல்லது → (அலது) → அன்று (எ.ம.த.வீ.மு).]

அலலவோ (அல்ல + ஓ) என்பது இழிந் • தோர உலக வழக்கு; அன்றோ (அன்று + ஓ) என்பது உயர்ந்தோர் உலக வழக்கு, இரண்டும் செய்யுளிலும் அல்லது இலக்கியத்திலும் வரும். ஆயின், அல்லவோ என்பது அஃறிணைப் பன்மை யுணர்த்தும்.

அன்ன ¹ எ<u>ற</u>ாக, கு.வி.எ. (impl.f.v) அத் தன்மையா யிருக்கின்றன. are of the same kind, are simile. ''அப்பா லொன்பதும் அவறநோரன்ன'' (தொல.சொல்.பெய். 14). — பெ. (n.) அத்தன்மையானவை; such or similar things. "அன்ன பிறவும்" (இநாவ. சொல. பெய. 16). —, கு.பெ.எ. (adj.) அத் தன்மையான; such or similar. "அன்ன மரபின மொழிவயினான" (தொல. எழுத்து. தொகை. 1). —, இடை (part.) ஓர் உவம வருபு; a sign of comparison "மலரன்ன கணணாள்" (குறள், 1119), அருமருந் தன்ன பிள்ளை".

''அன்ன ஆங்க மான இறப்ப என்ன உறழத் தகைய நோக்கொடு கண்ணிய எடடும் வினைப்பா லுவமம்'' (தொல, பொருள, உவம, 12),

[அ (சேக்.) → அன் → அன்ன = அத்தகையை, ஒத்த, போன்ற. 'அ' பெ எ. ஈறு.]

அன்ன² anna, இடை (part.) பண்டைக்காலத்து உலகவழக்குக் குறித்த சாரியை; an enunciative particle added to short vowels and short vowel-consonants in ancient colloquial usuage

எ-டு: அஅன்ன, இஅன்ன, கூஅன்னை, கிஅனை.

அன்னபம் <u>ann</u>abam, பெ. (n.) ஆலமரம் மு. அக.); banyan tree.

அன்னயம் பார்க்க, see annayam.

அன்னம் annam, பெ. (n.) 1. தங்கம் (வை மூ); gold 2. மலம் (நாநார்த்த.), faeces.

அன்னயம் a<u>nnayam</u>, பெ. (n.) ஆலமரம் (பச். மூ.); banyan tree.

மறுவ, அன்னபம்

அன்னல் annal, பெ. (n.) 1. அனல் (சம்.அக), வெயில், sunshine. 2. புகை (சுடு, 8.5:4); smoke

[அல → அன் → அன்னலை → அனல்.]

அன்னலுந்துள்ளலும் annalun-tunnalum, பெ, (n) *தூறவுந்தும்பலும், இடைவிடாத அடை* மழை*ந்தூறல்*; unintermittent drizzle or gentle rain.

அன்னவன் <u>annavan</u>, பெ. (n.) 1. அத்த**க்கை** யன்; such a man. ''அன்ன வனபுகழ் கேட்டலும்'' (நைடத் அன்னத்தைத்து சி. 2. ஒத்தவன்; he who resembles. ''அருங்க லக்கொடி யன்னவ னேகினான்'' (சீவக 1372).

ம். அள்ளவன

7அ (Ge.க.) → அன் → அன்னை → அன்னவைன. 'அன்' ஆ.பா. ஈறு.]

அன்னன் annan, பெ. (n.) அப்படிப்பட்டவன்; such a man.

அன்னா¹ <u>ann</u>a, சு.கு.வி.எ. (demons.adv) அந்தா, அதோ (நெலலை); there! (Tn).

[# (Gs.4.) → # in → # in m n.]

அன்னா² anna, இடை (part.) பண்டைக் காலத்து உலகவழக்கு தெடிற்சாரியை; an enunciative particle added to long vowels and long vowel-consonants in ancient colloquial usage.

எ.டு: ஆவன்னா, ஈயனனா, காவன்னா, கியன்னா.

அன்னாய் annay, இடை (part.) ஓர் அசை நிலை; an expletive in poetry. ''அன்னாய பின்னவத் தைப்படும்'' (சி.சி. பர. சௌந. மறு. 8).

. [அன்னை → அன்னாைம் (விளி). 'ஆம்' விளி யஞ4.]

அன்னார் annar, பெ. (n.) கல்தார், asbestos (செ.அக.) — Indian asbestos, earth-flux or mountain flux (சா.அக).

[கலநார -> கன்னார் -> அன்னார.]

அன்னாண் <u>annen,</u> பெ. (n.) 1. அத்தன்மையன்; such a man. 2. அவன; he.

அன்னிலா annila, பெ (n.) சீத்தா, அணிநுளைர; custard apple, Anona squamosa (சா.அக).

அன்னியம் <u>ann</u>iyam, பெ. (n.) கரும்பு; sugarcane, Saccharum officinarum (சா.அக.).

அன்னுகம் annugam, பெ. (n.) 1. பேய்ப் பசலை, மயக்கத்தை யுண்டுபண்ணும் ஒரு வகைக் கொடி; a bitter variety of creeping plant (Portulaca), Portulaca meridiana, with a stupefying effect when consumed. 2. பேய்ப் பருத்தி; golden silk-cotton, Cochlospermum gossypium

அன்னுராணி <u>annurāvi,</u> பெ (n.) அப்பாவி (இ. ∽வ.); simpleton (Loc.).

[ஒரு கா. அன் (எ.ம.முன்) + அரா வி அல்லது அன் (எ.ம.மூன்.) + உராவி. அராவு தல் = தேய்த்தல. அரித்தல், வருத்துதல உராவுதல் = வலிபெறுதல்.] அன்னுழி annuli, கு வி எ. (adv.) அப்பொழுது; at that time, then. ''அனனுழி யுமையல எகத்து வோரசெய லுன்னினள்'' (கநதபு. உற்பத. பார்ப்பதி. 1).

[அ(சே.சு.) → அள் = அந்த உழி = இடிம். அன்றுழி = அவ்விடம, அவ்விடத்து, அப் போது]

அன்னுழி எனனுஞ் சொலலை, அவவிட**ழ்** எனனும் பொகுளிற் பெயர்ச்சொலலாகவும் அளலாம்.

உழி பார்க்க; see uli

அன்னுழை annulai, கு.வி.எ. (adv.) அவ்விடம்; அவ்விடத்திற்கு; there, to that place. ''மன்னு மன்னுழை போய பின்னா'' (திருவாலவா 18:10).

அன்னை ¹ a<u>nn</u>ai, பெ. (n) 1. தாய்; mother. ''அன்னை என்செயயில் என்?'' (திவ். திரு வாய். 5 . 3 : 6) 2. தமக்கை (சூடா.); elder sister. 3 மலைமகள் (பார்வதி); Malaimaga! (Pārvati) (பிங்.). 4 தோழி (பொதி. நி), female companion or friend

Turk. anne; Hung, anya.

[அம்கமை → அன்னைனை. அம் → அன். ம் → ன். போலி. ஒ.தோ: அகம் → அகனா, இடம் → இடன், உரம → உரன், கலம → கலன், சமம் → சமன், திறம → திறன், நவம் → நலன, பூலம் → பூலன், மூகம → மூகன, வரம் → வரன்]

காதலும் அருமையும்பற்றி எப் பருவப் பெண்ணையும் இருபாலாரும் தாய் எனச் சொல்லதும் விளிப்பதும் தொன்றுதொட்ட மரபு. தோழி தலைவியைத் தலைமைபற்றி யும் தாய் அல்லது அன்னை எனச் சொல்வ தும் விளிப்பதும், இருவகை வழக்கிற்கும் உரியதாகும்.

" அன்னை என்னை என்றலும் உளவே தொன்னெறி முறைமை சொலலினும் எழுத்தினும்

தோன்றா மரபின என்மனார் புலவா'' (தொல பொருள பொருளியல், 52).

அன்னை என்பது, தலைவியும் தோழியும ஒருவரையொருவர் குறிப்பது அலலது விளிப் பது என்னை என்பது, என + ஐ என்று பிரிந்து தலைவியுந் தோழியுடை தலைவனைக் குறிககும் (அலலது விளிக்கும்) பெயுராகவும், 'என அன்னை' என்பதன் குறுக்கமூகித் தலைவியும் தோழியும் ஒருவரையொருவா குறிக்கும் (அல்லது விளிக்கும்) பெயராகவும் இருப்பது.

ஐ = தலைவைன் ''எனனைமுன் நிலலன் பின்'' (குறள, 771). அன்னை என்னை என் பண, அண்மைவிளியில் இயல்பாகவும் அன்னாய், என்னாய் என்று உருபேற்றும் வரும். என்னை யென்பது ஆணபாலுணர்த் தின், இயல்பல்லாதபோது என்னைய், என்னையா என்று விளியேற்கும்.

அன்னை⁹ annai, பெ. (n.) கொளைறமரம், common cassia, Cassia fistula (சா அக.).

அன்னோ annō, இடை (int) 1. ஐயோ! அந்தோ! ஓர் இரக்கக் குறிப்பு, alas! an exclamation expressive of pity, distress. "பல காலமுயங்கினள் மன்னே அன்னோ" (அகநா. 49.9) 2 அகோ!, ஆகா. ha! hah! an exclamation expressive of wonder.

தெ அன்னா

·· அநதீற றோவும அன்னீற் றோவும அனன பிறவுங் குறிப்பொடு கொள்ளும்`` (தொல் சொல், இடை, 34).

அன்னிறறோ = அனனோ.

[കാണ്തതെ → அത്തേന (വിണി). 'ஓ' ഫിണി പൃശൃ4]

தாய்தநதை முறைப்பெயாகள விளியுரு பேறறு, இரசுகம், துயரம், வருத்தம், வியப்பு, மகிழச்சி முத்விய உணாச்சிகளை யுணாத்தும் என்பது, முன்னரே குறிக்கப்பட்டது

அக்கோ, அகோ, அச்சோ, அத்தோ, அந்தோ பார்கக, see akkō, agō, accō, attō, andō

அன்னோபிதம் annobidam, பெ (n.) மஞ்சட் குன்றிமணி; yellow bead-vine, Abrus precatorius (சா அக).

அன்னோன்றி annonti, பெ (n) வலியற்றவன்; person of a weak or feeble constitution

[அலை (எ.மை முன்.) + நோன்றி. நோறறல → நோன்றல = பொறுத்தல, வலிமைக்கோம் ஒத்தல. நோன்ரி → நொன்றான், நோன்றாள் (விணையோ பெ.). ஒ.நோ. ஆன் → ஆண்டி = அடியானா ஆட்கொள்ளும் துறவி. 'இ' ஓ. சுறு, நொணைடி மெனுபதீறுபோன்று.]

அனகம் anagam, பெ. (n.) புல்லுருவி (மலை); species of Loranthus, a parasitic plant

[இருகா. அல் → அன் (அலலாத) ★ ¬அகம் (இடம்). தன கை நியதல்லாத இடத்தீல் வளரவது.]

அனந்தர் 1 anandar, பெ (n.) 1. தூக்கம், sleep.

''மோக வனந்தர் முயவவோரக்கு'' (ஞானர்
62 23) 2. மயக்கம்; drowsiness, stupor,
loss of consciousness, inebriety. ''அனந்தர் நோக்குடைக.....கடைசி மங்கையா'' (சிவக. 1249). 3. தூக்கத்தின்பின் விழிப்பு,
waking ''கட்டுமி லனந்தர்போல'' (சிவக.
1097) 4. மனத்தடுமாற்றம், confusion of
mind 'மனங்கொள்ளா அனந்தருள்ள முடை
யாளாய' (தொல் பொருள் கள் 11, உரை).
5 பித்து; bile (சா.அக)

[அனந்தல -> அனந்தா]

அனந்தர்² a<u>n</u>andar, பெ. (n.) பருத்தி (மலை); cotton-plant

அனந்தரம் anandaram, பெ (n.) வேலிப்பருத்தி (பச.மூ); species of doemia

அனந்தல் anandal, பெ (n.) I தூக்கம்; sleep, slumber. "அன நத வரடேவ" (ஆகு. 31) 2 மயக்கம், drowsiness, stupor "பழஞ செருக்குற்றதும் மனந்தற்ர"(மலைபடு, 173), 3 மந்தவொலி; low tone, soft mournful sound, as of a drum. "எடுத்தெறி மனந்தற் பறை" (புறநா 62 5) (சா.அக.), 4. சிறு தூக்கம்; a soft or gentle sleep, especially in the morning. 5. மதம்; an extravagant sexual passion too strong to be controlled, infatuation

அனம்பு anambu, பெ (n.) 1 வசனம்பாடி; Indian skylark 2. நீரில்லாதது, that which is deprived of water.

[அல → அன் (எம முன்) + அமை (நீர்).

அனம்பு

அனயகம் aṇayagam, பெ (n.) 1 இருள்வாசி (இருவாட்சி) (வை.மூ), tuscan jasmine 2, மல்லிகை; jasmine.

அனர்வன் anarvan, பெ (n) அனரவன் பாரகது; see anaravan

அரைவன் anaravan, பெ (p.) 1. வெண்காந்தள்; white species of Malabar glory-lily (W.), .2. செங்காந்தள்; Malabar glory-lily (L.). 3அஜல் பு~ தஞ்சு (பஞ்சபட்சி பாடாணம்). a prepared arsenic (R)

[ஒருகா. அமைலை → அமைலவள் → அமை?வன்.]

அனல் anal, பெ (n.) 1. தீ (பிங்.), fire. 2. வெப்பம்: heat, as of fever, warmth, glow 3 இடி: thunderbolt. ''பைமபுனலோ டனலக மடக்கி'' (இரகு. ஆற்று. 4). 4. வன்னியிலை the leaf of the vann tree, suma tree, Prosopis spicigera (சா.அக.). 5. உயிர்த் தன்பங்களுள் ஒன்று; one of the several troubles attributed to life (சா.அக.). 6. பித்தம், bile (சா.அக.) 7. கொடுவேலி (னதலவ தைல. 129) Ceylon leadwort.

ம. அனவு; க. அனவு; தெ. அடரு (துனபம); து. அர்லு, நுட. அச, பட, அனலு

Skt., Sinh., Mar. anala, Pers. ādar

[**೬**ର → **೬**ର → **೬**ର ରେ ଥର → ୬ରେ → ୬ରେ → ୬ରେ ରେ.]

அனல்[லு]-தல் anal-, 13 செ.கு.வி (v.i) அழலு தல; to burn, glow, blaze, to be hot, to cause heat, as the Sun, a fire, as fever. ''ஊர லோவா தனனறு'' (சூளர். சிய 164)

ம். அன்றுக; க. அன்று; து அர்றுனி.

[2.0 → 2.0 → 2.50 0 2.0 → 30 → 30 → 30 0.]

அனல்காலி anal-kali, பெ (n.) 1. சூரியகாநதக கல்; sunstone (மு.அ.) 2 நஞ்சுள்ள சிவந்த கால்களையுடைய சிலந்திப் பூச்சி (அக்கினி பாதச் சிலந்தி), உடம்பிற் பட்டவிடங்களிற் கொப்புளிக்கச் செய்வது; a spider with poisonous substance in its legs which causes blisters on coming into contact with human body (சா.அக).

[கால → காலி 'இ' உடைமை குறித்த வி முதை செறு.]

அனல் பாரகக, sec anal

அனல்பாலி anal-pali, பெ. (n.) தில்லைமரம்; blinding tree, Excoecaria agallocha.

[அனைலை = நெருபைபு, வெபபம் பால் → பாலி 'இ' உடைமை குறித்த வி.முத சுறு தட்டுக் கொப்புளங்களை யுணாடாக்கும் பாலலையுடை மது அனுலைபாலி.]

அனல்வாதம்¹ a<u>n</u>al-vēdam, பெ.(n.) 1. உடம்பின் வெப்பத்தினா லுண்டாகும் ஊகைத் (வாத) . தோய், a nervous affection arising from too much heat in the system 2 மிகுந்த எரிச்சலை யுண்டாக்கும் ஊதை (வாத) தோய், a nervous condition marked by a sensation of intense burning pain, Thermaglia (சா அக.)

[Skt vāta > ந. வாதமு = காறறு, வலி (வாகு) நேரம்]

அனல் பார்க்க; see anal

அனக்வாதம்² anal-sadam, பெ (n) **திருஞான** சம்பநதர் மதுரையிற் சமணரை வென்ற அன**ற்** போர் (பெரியபு திருஞான. 779-791); the fire test in Madurai, in which Tiruñanašambandar won, defeating the Jains, his religious opponents.

[Skt vāda > த. வாதம் ≔ சொறபோள] அ**னஸ்** பார்க்க; see a<u>n</u>al

அனல்வாதை anal-vadar, பெ. (n.) 1. தண்டணை யாக அல்லது பகைவரால் உயிருடன் எரிக்கப் படுதல், being burnt alive, as a punishment or by enemies. 2. வெப்பதோய் அல்லது துன்பம்; disease or suffering due to heat 3. எரிபசி; severe hunger

(Skt. bādhā > த. வாதை = துன்பம், நோய்] அனல் பாரக்க; see anal.

அனல்விதை anal-vidat, பெ. (n.) தேர்வாளம், kings' seed, Chinese castor, Croton tiglium alias C jamalgota or Tiglium officinalis (சா.அக.).

[வித்து ~~->~~ விதை.]

அனல் பார்க்க, see a<u>n</u>al

சா.அகரமுதலியில் அனவவிந்தை என்றுள ளது. ஒருகால அசசுபடிழையா யிருக்கலாம்

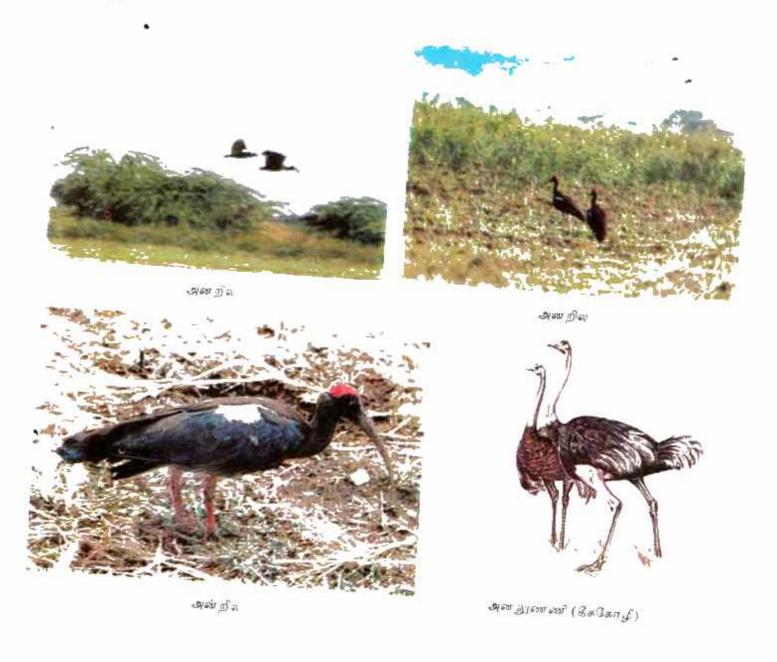
நெருப்புபபோல எரிககுங் கடுஙகழிச்சல மருநதாதலால, நோலாளம் அன்லவிதை யெனப்பட்டது.

அனல்லிரை anal-virai, பெ. (n.) அனலவிதை பாரக்க (பச்.மூ); see anal-vidai

[வினத ~~->~~ வி**ல**ரை]

அனல் பார்க்க; see anal.

அவல்விசு-தல் anal-višu-, 5 செகுவி. (vi) வெக்கையடித்தல், heat being radiated, as by a flame அன் றில்

அனை (கடலமீன)

அளை (ஆறறுமீன்)

அனறில்.- நன்றி — இந்திய விலங்கியல் துறை சென்னை.

அனல்வென்றி anal-vengi, பெ. (n.) தங்கம் மு. அ.), gold, as being indestructible by fire.

[அனால+வென்றி. வெல → வென்றி (கொ பெ.) 'தி' தொ.பெ. ஈறு. 'றி' புணா சச்சித தீரிபு. 'அனல்வென்றி' தொ.ஆது.]

அனல் பாரக்க; see anal.

அனல்வேகியிலை anal-vēgi-y-ilai, பெ (n.) எருக்கிலை; madar leaf (சா.அக)

[அமாலை + வேசி + இலை.ை வேகு → வேசி 'இ' வி.மூத். ஈறு]

அனல், இலை பாரகக, see anal, ilai.

அனைசம் a<u>n</u>alašam, பெ. (n.) பேய்க்கொம்மட்டி (பச.மூ.), colocynth (செ.அக.) — bitter apple, Cucumis colocynthus (சா.அக.).

[ஒருகா அனல் + அசம]

அனலடுப்பு anal-aduppu, பெ. (n.) கூணட்டுப்பு (இந்துபாக, 68); covered brick-oven for baking bread and biscuits.

[அனலை + அடுபைபு. அடு → அடுப்பு.] அனல் பாரகக, see anal

அலைந்பனம் gnala-tibanam, பெ. (n.) பசியை யுண்டாக்குவது; that which excites hunger, Stomachic (சா.அக.)

[அனைல → அனைலம Skt. dipana > த. தீபனமை]

அனலநட்சத்திரம் anala-natcattiram, பெ (n) (கணி) செவ்வாய் நின்ற நாணமீனுக்கு ஏழு, பதினான்கு, பதினாறு, இருபததைந்தாம் நாணமீன்கள் (விதான. குணாகுண 40, உரை), (Astrol.) the 7th, 14th, 16th and 25th naksatras, counted from the naksatra occupied by Mars

[அமால → அமாலம + Skt. nakşatra > த. நட சத்தீரம = நாணாகீன், வெளனி.]

அனையித்தம் anala-pittam, பெ. (n) துட்டினால் உடம்பு முழுதுந் தடிப்புணாடாகித் தூககம் வராமை, தலைவலி, வயிற்றுச்சூலை, நாவில் தியிர், படலமெழும்பல், விக்கல், இளைத்தல், களைப்பு, தாகம், காலநோய் முதலியவற்றை யுண்டரக்கும் ஒருவகைப் பித்ததோய்; a disease caused by the deranged pittam, and attended with the following symptoms: thick putches all over the body, sleeplessness, headache, piercing pain in the stomach, loss of sensation in the tongue, eruptions, hiccough, emaciation, fatigue, thirst pain in the legs, etc. (का. अक).

[அனலை → அனலை. பித்து → பித்தம.]

அனங்கா வைம்" (தஞ்சைவா. 39) 2 வெப்பம்; heat. 3. செரிக்குந்திறன; digestive power 4 செரிநீர், gastric juice 5. பித்தம்; bile 6. சேரான்கொட்டை; dhoby nut, Semicarpus anacardium 7. கொடுவேலி (தைவை. தைவ 135), Ceylon leadwort — சித்திர மூலம்; Ceylon leadwort, Plumbago zeylanica (சா அக.), 8 அனை நாண்மீன (நட்சத்திரம்) (விதான. குணாகுண. 40), the 7th, 14th. 16th and 25th lunar asterisms counted from the lunar asterism occupied by Mats.

மு. அனலம

[அளலை → அளலைம் 'அம்' (வெ.வெரு.மீன்.)]

அனலமூரி a<u>nal-amuri,</u> பெ (n.) அமுரியிபிபி; uric salt (சா.அக.)

[அளைவை + அமுர் உவர் → உமர் → அமைர் → அமூர்.]

அனை a <u>nalan</u>, பெ. (n.) தெருப்புத் தேவன், god of fire

மு. அனலன

[அனைல → அணைவைன. 'அன்' ஆ.பா. ஈறு]

அனலாடி anal-adi, பெ. (n) சிவன். Šiva who is holding fire in the hand while dancing "போருலவு மழுவான அனவாடி" (தேவா. 1. 29:6),

[அனைலை + ஆரை. ஆச → ஆரை. 'இ' வி.மூத. காறா.]

அனலாற்றி anal-arri, பெ.(n.) I. உடம்பிலுள்ள வெப்பத்தைத் தணிக்கும் பொருள் (சா அக.), anything that can subside the heat in the system. 2. காய்ச்சலைத் தணிக்கும் மருந்து; a remedy that allays fever, Febrifuge 3. தண்ணிர்; water (சா.அக.)

[அ**கைல** + ஆற்றி. ஆறு (தவி) → ஆற்**று** (பி.வி.) → ஆற்றி. 'இ' வி.முத ஈறு.] _

அணலி a<u>n</u>ali, பெ. (n) 1. தெருப்பு; fire. ''அனலி யுணை விடுவனோ'' (கந்தபு யுத்த அக்கினி. 197). 2 கதிரவன் (பிங்.), the Sun.

க அனலு, Skt. anala.

[அன்லை → அனலி. 'இ' உடைமை குறித்த வி.முதை. சுறு.]

அன்லிருகம் anali-mugam, பெ. (n.) கதிரவப் புடம் (தரியபுடம்) (மு.அ.), exposure of certain substances to the Sun in the preparation of medicines.

[அளைலை → அளைலி = கதிரவன். 'இ' வி.முத. குறு முகம் = முகம்நோக்க வைத்தல.]

அன் லுக்கு ளசையாச்சூ தகத்தி analukkul-ašaiya-c-cūdagatti, பெ. (n.) சுணங்கள் மரம், 21 மா (மகா) மூலிகைகளுள் ஒன்று; an unknown or unidentified tree supposed to be fire-proof, providing one of the 21 invaluable drugs used by Siddhars for purposes of rejuvenation

[அனால் → அனுதைகு (4ஆம் இவ.) + உள் (7ஆம்இவ.உ)+அசையா (ஈ கெ.எ.ம.மெ எ.)+ ததகத்தி. அசை → அசையோத → அசையா. சந்கத்தி – தது + அகத்தி அவவது ததை + அகத்தி]

அனலுண்ணி anal-யாரா, பெ. (n) தீக்கோழி; ostrich.

[அகுலை + உணை ணூ. உண் → உண் ணூ. 'இ' வி.மூத சுறு.]

அணவேறு anal-ēţu, பெ. (n.) இடி (குடா.); thunderbolt.

[அமை + ஏற (ஏறுவது, மேலவிழுவது). 'ஏறு' மூத் தொ.ஆகு.]

அனலோடுவேந்தன் anal-ōḍu-vēndan, பெ. (n.) கார்முகில் தஞ்சு (பாடாணம்); a mineral poison (W.).

[அளைல் + ஓசே + வேந்தன. 'ஓசுவேந்தன்' வீ ை சைத் தொகை. வேந்தன் = வேந்தன் போன்றது.]

அனற்கண் anar-kan, பெ. (n.) 1. சிவந்தகண் (சா.அக.); red or blood-shot eye. 2. சினக் தண், fiery eye indicating anger. 3. அழற்சி யினாற் சிவந்த கண்; inflamed eye.

ு கூ அனலகண [அனல் + கண்.]

அனற்கண்டர் anar-kandar, பெ. (ம.) துரிக; olue vitriol, copper acetate (சா.அக.).

[அனைல + கண்டர்.]

அனற்கண்பார்வை anar-kan-parvai, பெ. (ம.)

1. தடை மிகையால் ஏற்படுங் கண்ணழற்சி
(சா.அக.); inflammation of the eye due to
heat in the system caused by excessive working.

2. சினப்பார்வை; fiery look (சா.அக.).

[அமை + கண் + பாரவை பார⊸ பார்வை. 'வை' தொ.பே. சறு.]

அனற்கல் anaṛ-kal, பெ. (n.) தீயுரசிக்கல் (சக்கி முக்கிக்கல்) (தைலவ தைவ 127), flint

[அனல் + கல.]

அனற்குவை anat-kuvai, பெ (n.) தெருப்பிடு கலம் (பிங்.); fire pan.

[அளல் + குலைை குவி → குடைவை 'ஐ'தொ. பெ ஈறு]

அனற்சுக்கிரன் anar-cukktran, பெ. (n) 1. கணணில் வெள்ளை விழும் நோய்வகை, a disease causing white speck in the eye. 2. கரு விழியில் தெருப்பைப்போற் காந்தலையுண்டாக் கும் கண்ணோய்வகை; inflammation of the cornea of the eye attended with burning sensation, Keratitis (சா.அக.)

[அன்ஸ + Skt. šukra > 5. சுக்கீசன் = வெள்ளி (Venus)]

அனற்கண்ணம் anar-curpam, பெ. (a.) பிரண் டைத்தூன், சதுரக்கள்ளிப்பட்டை, உப் பு முதலிய சரக்குகளைச் சேர்த்துப் பொடி செய்து, மேனேசக்கும் வளி (வாயு), காமாலை முதலிய நோய்களுக்குக் கொடுக்குஞ் சுண்ணம் (சூரணம்); a powder made of adamant creeper, bark of square spurge, common salt, etc., and prescribed for dyspeptic complaints or gastric troubles, jaundice, etc

[அனை + கன்னணம்]

கண்ணம் பாரக்க, see šunnam.

அனற்கரம் anar-curam, பெ. (n.) உடம்பில் தெருப்பைப்போற் சூட்டை. யுண் டாக்கு ங் காய்ச்சல்தோய்; burning fever, Hyperpyrexia.

[அணல் + கஎம்]

அனற்பொறி *anat-poti*, பெ. (n.) தீப்பொறி (திவா.); spark of fire.

[அனல் + பொறி]

அனற்றாகம் anar-ragam, பெ. (n.) அன்னோல் ஏற்படுத் தாகம்; thirst arising from intense heat of the surroundings or of the body. (SIGO + 51 A 10)

தாகம் பாரக்க, sec (agam.

அனற்றிராவகம் anar-riravagam, பெ. (n.) அன , விறக்கியம் (அக்கினித் திராவகம்), nitrous acid (சா அக.)

[அமால் + Skt. drāvaka > ந தீராவகம்]

அனற்று-தல் anarru-, 5 செ.குன்றானி (v t) 1. கூடுதல், குடுண்டாக்குதல், to heat, make hot. வெயில உடமபை அனற்றுகிறது 2. எரித்தல. to burn, consume with fire. "அனற்றினா வைல வென்றிக காலத்தும வெறுத்தார" (காஞ்சிபபு. கழுவாய 179) 3. கடுஞ்தட்டினால் உடம்பு காய்தல்; to affect with excessive heat, as in fever, used impersonally. காயச்சல உடமபை அனற்றுகிறது. 4. வயிறுகை தல்; to affect with colic pains used impersonally. எனக்கு வயிறறை அன்றறுகிறது. 5. சினத்தல்; to be angry with. " குமரனை யனற்று மாற்றவர்" (சூளா அரசியற. 89) 6. வீணாக வுதுவதல், to give in vain, as to a worthless person or for a useless purpose ஐம்பது உருபா உனக்கு (அதற்கு) அனறறினேன. —, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முணல்குதல், to moan, groan with pain (W.).

[அமைப் (த.வி) -> அனரைறு (பி.வி.)]

அணி கூர், பெ. (n.) 1. தெற்பொரி (இராச வைத்.); parched rice, pop-rice, 2. பத்தாயப் பெட்டி (இ.வ.), large box (Loc.).

அனிகம் anigam, பெ. (n.) சிவிகை (சூடா.); palanquin,

[அணுகம் -> அனிகம]

அளிச்ச நாகம் anicca-nagam, பெ. (n) மலலிகை; jasmine, Jasminum sambac (சா அக.).

அனிச்சம் ' aniccam, பெ (n.) மோந்தாலும் வாடும் பூவகை; flower supposed to be so delicate as to droop or even perish when smelt "மோப்பக குழையு மனிசசம்" (குறள, 90).

மை அனிசசம்

அளிச்சம்² aniccam, பெ. (n.) வரகு; red millet (சா அக).

அனிச்சி anicci, பெ. (n.) நாகமல்லி (பச மூ), அறுworm root அனிச்சை aniccai, பெ. (n.) அனிச்சி போர்கக, see anicci (மலை.).

அனிஞ்சில் aniñjil, பெ. (a.) வில்லம் (சங்.அக); bael (செ.அக.) – Indian bael, Holy fruit tree, Aegle marmelos (சா.அக).

அனித்தம் anittam, பெ (n) சந்தனம் (அசு.நி.); sandalwood tree.

அனுக்கம்⁹ பார்கக; see a<u>n</u>ukkam³.

அனிலம் a<u>n</u>ılam, பெ. (n.) 1. பிறக்கை (பொதி நி); existence, birth. 2. அச்சம் (அக நி), fear.

அனு anu, பெ (n.) மிகச் சிறிது; a very little thing, tiny thing

அனுக்கம் ' anukkam, பெ. (n) I அசைவு; shaking. 2. இசை யலுக்கு; embellishment in singing or music. 3. வருத்தம்; suffering distress, pain, grief ''மனமனுக்கம் விட'' (கம்பரா. அயோத கைகேயிகுழ். 56). 4, அச்சம்; fear (W). 5 வலுக்குறைவு, ஆவூ-ness, as from disease, lethargy, indolence அனுக்கமாகப் பேசினார் (W.). 6. முணக்கம்; mumbling, moaning, groaning. அனுக்கமாக வாசிக்கிறான (வின.). 7. குழந்தைதோய்; infantile sickness (ஈடு, 5.10:3, ஜீ). 8 பரம்பு; snake (சா.அக.).

[அலுங்கு → அனுங்கு → அனுக்கு → அனுக்கம (தொ.பெ.) அனுங்கு அசைதல். அனுக்கு தவ = அசைத்தல். 'அம்' தொ.பெ. ஈறு.]

அனுக்கம்* anukkam, பெ (n.) சந்தனம் (பச்.மூ.), sandalwood tree

அனுக்கு-தல் anukku-, 5 செ.குன்றாவி (v t)

1. அசைத்தல்; to shake. 2. கொக்கான் முதலிய விளையாட்டில் தொடக்கூடாததைத் தொடுதல் (யாழப.), to touch or strike undesignedly, as in the kokkan play (J.). 3. வருத்துதல்; to distress, cause to suffer, oppress. "மென்மருங் கனுக்குங் குனற வெமமுலை" (உபதேசகா சிவவிரத. 381). 4. கெடுத்தல்; to ruin. "அல்லனுக்கு பன்மணிச் சிலம்பிடை" (தணிகைப்பு நகரப் 5)

[அனுங்கு (த.வி.) -> அனுக்கு (பி.வி.):]

அனுக்குசிரம் anukku-širam, பெ (n.) (நடம) தலை தளிதய (சிர அபிதய) வகை (பரத. பாவ. 78); (Dan.) violent quivering சிரிந் head imitating a fit. 'அனுக்குதலை = அமைசத்தல், நடுக்குதல 'அனுக்குசீரம்' விணணத்தொகைகை.]

கிரும் பாரக்க; see štram

அனுகீம் a<u>n</u>ugam, பெ. (n.) செஞ்சந்தனம் (மு.அ), red sandal.

[அனுக்கம் -> அனுகம்.]

அனுங்கு-தல் anungu-, 5 செகுவி. (v 1) 1. அசைதல், to shake. ஓர இலைகூட அனுஙக விலவை. 2 கொக்கான் முதலிய விளையாட டில் தொடககூடாதது தொடப்படுதல் (யாழப.); to be touched unawares as in the kokkan play, causing a forfeit (J). 3. (முனுமுனுத்தல் (யாழப்.), to mumble, mutter, moan (J) 4 வருந்துதல், to suffer pain, to be in distress. "பஞ்சனுங் கடியினார்" (சூளா. நகர. 25). ''அனுங்க வெனனைப பிரிவுசெயது ஆயர் பாடி கவாநதுணணும்" (திவ நாயச. 638) 5. வாடுதல் (பிங்.), to fade, wither, droop. 6. கெடுதல்: to perish. "வாடபடை யனுங்க **ு**டோர்" (சீவசு 436). 7 இழுகுதல், பின வாங்கு தல் (யாழ்ப்), to be reluctant, unwilling, to back away (J.)

[அலை → அலை → அலசை. அல் → அலு → அலுங்கு → அனுங்கு]

அனுப்படி anu-p-padi, பெ (n) 1. கரு மச் செய்திகள், கருமச் சூழநிலைகள், affairs in general, circumstances. 2. கையிருப்பு, balance in account. 3. முந்தின ஆண்டு வருமானம்; revenue of the previous year.

[அல்லுதல் ≔ பொருநதுதல். அல → அன் → அனு. படி = நீலைமை.]

அனுப்படி நிலுவை anu-p-pa¢i-nıluvaı, பெ. (n.) கையிருப்பு; balance ın account

[அனு + படி + நீலுவை. நில் → நீலு → நீலுவை. 'வை' தொ.பெ ஈறு.]

அனுப்படியிறக்கு-தல் anu-p-padi-y-inakku-, படைமுய நிலுவையைப் புதுக்கணக்கிற்குக் கொண்டுவருதல்; to carry forward the balance to a new account.

^ [அறு + படி + இறைகஞ. இறைங்ஞ (தவி.) → இறிக்கு (பி வி.).]

அனுப்பன் a<u>n</u>uppa<u>n,</u> பெ. (n.) கோவை மதுரை முசுவை நெல்லை மாவட்டங்களிற் காணப் ்படும் கன்னடக் கவுண்டருள் ஒரு பிரிவார்; a division of Kanarese Goundas, found in Combatore, Madurai, Ramanathapuram and Thirunelyeli districts.

அனுப்பு-தல் சந்புறைய-, 5 செ குன்றாவி. (v.t)

1. போகச்செய்தல், விடுத்தல்; to send, desrepatch. 'எனைச சோழ நாட்டுக் கனுப்ப வேணும்' (தமிழ்நாவ், 254), மறைமலையடிகள் எழுதிய பொத்தகங்களின் ஒரு முழுத்தொகுதி, ஒவ்வொரு பெரு நூல நிலையத்திற்கும் அனுப்பப்பட்டுள்ளது 2. வழிவிடுதல், to accompany a person for a short distance out of respect or love.

ம., தெ. அனுபபு

அனுப்பு ¹ a<u>n(u)-uppu</u>, பெ. (n) பழைய வரிவகை. (M E.R 427 of 1928-9); an ancient tax.

அனுப்பு² anuppu, பெ. (n.) உதவியாக உப்புடன் சேர்ந்தது; that which has combined with salt to confer suitable consistency (சா.அக).

[அது + உப்4 → அறைபை4 அலை → அள் ை → அனு = உடன்கைலரதது]

அனுமதி-த்தல் anu-madi-, 4 செகு வி. செ. குன்றாவி (v i. & v t) உடன்படுதல், இசைவு தரல், to permit, to consent to.

ம். அனுமதிக்குக்; க அனுமோதிசு

[அல் → அன் → அனு ⇒ உடன். மதது (மட்டு) → மத்தி ⊶ மதி. மதிததல் = அளவிடு தல, கருதுதல், உயர்வாகக் கருதல், ஒப்புக் கொள்ளுதல், இசைதல்]

'அனுமதித்தல' என்னுஞ் சொல தமிழில தோன்றாது வடமொழி வழியாய வரினும், 'அனு'என்னும் முன்னொட்டும்'மதி' என்னும் வீனைச்சொல்லும் தனித்தனி தமிழாயிருத்த வின், அவற்றின் கூட்டுச்சொல்லும் தமிழா தற்கு ஏற்கு ம என்றறிக். த. அனு > Skt. anu + Skt mati. இதனால் 'அவ மதி' என்னுஞ் சொல்லும் தமிழாய் அமைத்வ உண்ர்க்.

அனுமதி கநா-madı, பெ. (n.) இசைவு, ஒப்புக் கொள்வு; permission, assent, approval. ''அனு மதி பெறறு'' (சேதுபு. சேதுயா, 15).

ம. து. அனுமதி; க அனுமோத, Mar. anumata; Nep anumati

[அல → அன் → அறு = உடன். மத்து (மடு) → மத்தி → மதி. மதித்தலை = அளஹுடு து, கருதுதல், உயர்வாகக் கருதுதல, ஒப்புக கொள்ளுதல், இசைதல்]

அனுமத்த்தட்டு anu-madi-c-citiu, பெ.(n.) அம் பகம், இசைவுமுறி; permit.

[အလျှာ + ဖန် + နိင် $\mathbb{G}$. နိင် $\mathbb{G}$ → နိட $\mathbb{G}$ = ဖျားကို, ဂျားလေး]

று மாசக்காய் anumaša-k-kay, பெ. (n.) பொன்னொங்கண்ணி (மலை.); species of Alternathera.

அனுமாசகள்ளனி பாரகக, see anumāšakanni.

- அனுமா சக ல்ளணி annumaša-kanni, பெ. (n.) பொள்ளையகண்ணி (இத்.அக.); a plant growing in damp places.
- அறுமாகக்கா anumašakka, பெ. (n.) பொன் னாங்கண்ணி; an edible plant, Illecebrum sessile (சா அக்).

அனுமாசக்காய எனறு மலையகராதியும், அனுமாசாக்கா என்று சாமபசிலம் பிள்ளை அகராதியும் கூறுவது ஒன்றாயததா னிருத தல வேண்டும். ஆயின், அவற்றுள் எது சரி முரை வடிவம் என்பது தெரியவில்லை.

அனுமானம் anumanam, பெ. (n) (ஏர.) 1. கருதவளவை, உய்த்துணர்வு; one of the six means of acquiring true knowledge.

''கருத்தள வாவது குறிக்கொள்ளுமா னத்தனு மேயத தகைமை யுணருந் தன்மைய தாகும்'' (மணிமே, 27 , 25-27)

2. ஐயுறவு; doubt ''இனியிங் கிதறகு மனு மானமோ'' (தாயு அகிலா, 1) 3. அயிர்ப்பு; suspicion அனுமானப்பட்ட புள்ளி

ம. அனுமானம், க., து. அனுமான; தெ. அநுமானமு; Sinh , Mar , Nep. anomāna

[அவ → அன் → அனு (உடன், கூட், பொருந்த). மாத்தல (வழக்கிறந்த வீணை) = அளத்தல. மா + அணம் — மாணம் (அளவு, அளவீடு) அனுமானம் = புகையால் அத்வொடு சேர்ந்த நெருப்பை அறிதலபோல், ஒன்றோல் அத்தொடு தோந்த இன்கொள்றை அறிதல்]

அறுமதித்தல் என்னுஞ் சொல்லிற்குக் கூறிய சிறப்புக் குறிப்பை, அனுமானம் , என்னுஞ் சொல்லிறகுங் கொள்க. இதனால், 'அவமானம்' என்னுஞ் சொல்லும் தமிழாய அமைதல் உணர்க்.

அனு > Skt. anu. மானம் > Skt. mēna.

அறுமானவுறுப்பு anu-mana-v-uruppu, பெ. (n.) (ஏர) இந்திய ஏரணக்கூட்டின் ஐங்கூறுகள்; மேற்கோள் (பிரதிஞ்ஞை), ஏது, எடுத்துக் காட்டு (உதாரணம்), இணைப்பு (உபதயம்), முடிபு (நிகமனம்) என்பன (தருக்கசங் 49), members of an Indian syllogism, which are five in number, viz., proposition, cause or reason, example, relation, conclusion.

[அனு**மானம் + உறுப்பு உறு → உறுபபு.]** அ**னுமானம்** பாளக்க; see a<u>n</u>um**a**nam.

அணுமானி-த்தல் anu-mani-, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. அனுமான அளவையாலறிதல்; to determine by inference. 2. உன்னித்தல; to guess. 3. அயிர்த்தல்; to suspect.

[அனு**மான**ம் → அனுமானி **ஒ.தோ** த்∢ மானமை → தீரமானி]

'அனுமானி' எனனும வினைசசொல வட மொழியி லின்மையை நோக்குக.

- அனுமூலம் anu-mūlam, பெ (a.) பேய்த்துளசி; wild basil, Ocimum adscendens alias O. cristatum (சா அக.)
- அனுமை anumai, பெ (n) கண்ணின் புறவருகு; the front of the temples close to the back of the eye.
- அனுமோனை anu-mona, பெ. (n) இனவெழுத் தால் வரும் மோனைத்தொடை (தொல. பொருள். செய 94, பேரா உரை), vowel and consonantal assonance in metrical alliteration.

[அல→ அன் → அனு = பொருரியது, ஒத்தது, இனம், கிலளை. முகம் → முகள் → முகணை → மோணை.]

அனுவட்டம் a<u>n</u>u-vattam, பெ. (n) ஒருவடிக உருண்டை முத்து (S.I.I. ii, 143); variety of round pearls.

[அல → அன் → அனு. வன் → வட்டு ↔ வடடம்.]

வட்டம் பார்க்க; sec yaffam.

அறுவேல் விப்பூடு anu-valli-p-pūdu, பெ. (n.) கஞ்சா; Indian hemp, Cannabis sativa ahas . C indica (சா.அக.).

அனு + வல்லி + yG.] அனு பார்க்க; see anu

அனுவலலிப்பூடு (கஞ்சங்குல்லை — கஞ்சா)

அனுவுரு anu-v-uru, பெ. (n.) ஒத்த வடிவம்; similar form, appropriate form ''அனுவுருக கொண்டுரு மாறி'' (பாரத. திரௌ 49).

[அல → அன் → அனு = பொருருதினா, ஒதத. உருத்தல் = தோன்றுதல். உரு = தோற்றம். வடிவம்.]

அனுவெதுகை anu-v-edugat, பெ. (n.) இன வெழுத்தால் வரும் எதுகைத்தொடை (தொல். பொருள். செய். 94, பேரா. உரை); vowel and consonantal assonance in metrical rhyme.

[அல → அன் → அனு. எதிரதல = கூடுதல, பொருந்துதல். எதிர → எதிரகை → எதுகை]

அனுவெழுத்து anu-v-eluttu. பெ (n) 1 மோனை யெழுத்து; alliterative letter. 2. இனவெழுத்து, கிளையெழுத்து, related letter.

[அல → அன → அறு. எழுது → எழுதது (தொ.ஆுகு).]

அணை ¹ ana. சு.பெ எ. (demons adj) 1 அந்த; that '' அனை நால வகையும்'' (தொல பொருள பொருளியல். 51) 2. அந்தகைய; such

[a (Ge க.) → அன் → அனனா.]

அனை² ana, பெ (п) 1 ஒருவ**கை ஆறறு**மீன். **அனைக்கெளுத்தி**, a kind of fresh-water fish அனையுகளு நனனீா'' (பாரத சூது 13) 2. கடல அனைககெளுத்தி, a sea-fish a dender long eel

அனைக்கருங்கிழங்கு anai-k-karun-kilangu, பெ. (n) பூபரிக்கிழங்கு, the root of a plant (unidentified) (சா அக)

அனைத்து anaittu, குடுபெ எ. (adj.) எல்லோ, all. ''அனைததுலகும இனபமுற்' (மனோன. த வா). —, கு வி.எ (adv.) அவ்வளவு, சூ? much, thus far ''மனததுககண மாசில னாத வனைத்தறன்' (குறள், 34) —, பெ. (n.) அக் தன்மையது, that which is of such a nature. ''அனைத்தாக்ப புக்கீமேர்' (கலித் 78.24)

கை. அனிதது

[அ (சே.சு.) → அன் → அனை → அணைதைது. 'ஐ' சாரியை 'து' (அது) ஒன்.பா. ஈறு]

அனைத்தும் a<u>n</u>aittum, பெ. (n.) எல்லாம், all, the whole. ''இசுழ்விலில் வளைத்து மென கோ'' (திவ. திருவாய. 3 . 4 1)

ம. அனைததும், அனததும், க. அனிதது.

[அணைத்து + உம (முறுறுமமை, முறுறுப பொருள்தெரும் இடைச்சொல)]

அணைய anaiya. கு பௌ (adj) 1. அததன்மை யான; such. "அணைய மாதவனை" (கம்டீரா அயோத பளளி 139). 2. ஒத்த, the same, similar. "என்னனைய முனிவர்ரும்" (கம்பரா, பால். கையடை. 8)

[அ (சேச) → அள → அணண் → அணணைய. 'ஐ' சாரிஸை. 'அ' பெ.எ. ஈறு]

அனையன் a<u>n</u>aiya<u>n</u>, சுபெ. (demons pron.) 1. அத்**தனமையன்**; such a man. "அனைய ரப்புன கேறினர்" (கம்பரா அயோத வனம புகு.38). 2. **ஒத்தவன்**, similar man

[அ (சேசு.) → அன் → அனை → அனையன. 'ஐ' சாரிமைய. 'ஆன்' ஆ.பா. ஈறு.]

அணைவரும் anawarum, சு பெ. (demons. pron.) எல்லாரும், all persons. "அனைவருந்தொழு துடனவர்" (சுந்தபு. தேவ. தெய்வ 261)

க அனிபுரு; தெ. அந்தரு

[அ (Gச.க.)→ அன் → அனை → அனைவோ → அனைவைஞும். 'ஐ` சாரிஸம். 'அர' படா ஈறு. 'உம்' மூற்றும்மும்]

அனோபகம் anobagam, பெ. டி.) பேய்த்தேற்றா; a kind of bitter water-filter nut tree (சா அக).

* * *

